ΑΝΑΛΥΣΗ ΣΥΝΕΠΕΙΩΝ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

ΤΙΤΛΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
ΜΕ ΤΙΤΛΟ
«Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και την ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης - Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας»

Επισπεύδον Υπουργείο:
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ
Στοιχεία επικοινωνίας: Ειδική Νομική Υπηρεσία, email: grammateia@justice.gov.gr
Τηλ. 210 7709 660, Λεωφ. Μεσογείων 96, Τ.Κ 11527

Επιλέξατε από τον παρακάτω κατάλογο τον τομέα ή τους τομείς νομοθέτησης στους οποίους αφορούν οι βασικές διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης:

ΤΟΜΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ	(Χ)
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ[1]	
ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ – ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ[2]	
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ / ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ / ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ[3]	
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ[4]	
ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ – ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ – ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ[5]	Χ
ΑΝΑΠΤΥΞΗ – ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ[6]	

1 Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού και Υπουργείου Πολιτισμού.

2 Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και Υπουργείου Εξωτερικών.

3 Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών.

4 Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης και Υπουργείου Υγείας.

5 Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εσωτερικών, Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και Υπουργείου Δικαιοσύνης.

6 Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Ανάπτυξης, Υπουργείου Περιβάλλοντος & Ενέργειας, Υπουργείου Υποδομών & Μεταφορών, Υπουργείου Ναυτιλίας & Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων και Υπουργείου Τουρισμού.

Α. Αιτιολογική έκθεση

	Η «ταυτότητα» της αξιολογούμενης ρύθμισης
1.	Ποιο ζήτημα αντιμετωπίζει η αξιολογούμενη ρύθμιση;
	Α) Τη λήψη της αναγκαίας νομοθετικής μέριμνας, προκειμένου με στοχευμένες τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα (ν. 4619/2019, Α' 95) και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α' 96) να εξυπηρετηθούν αποτελεσματικότερα οι σκοποί της επιτάχυνσης και ποιοτικής αναβάθμισης της ποινικής δίκης. Β) Την ανάγκη εκσυγχρονισμού του νομικού πλαισίου που διέπει τόσο τον ν. 3500/2006 (Α' 232) όσο και τον Ποινικό Κώδικα, προκειμένου οι διατάξεις των ανωτέρω νόμων να μην αλληλοκαλύπτονται και να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας. Γ) Την εναρμόνιση με τις συστάσεις (βλ. https://www.oecd.org/corruption/greece-oecdanti-briberyconvention.htm και ιδίως σελ. 67-71 της Έκθεσης, κεφάλαιο Recommendations of the Working Group) του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης αναφορικά με την αντιμετώπιση της διαφθοράς.
2.	Γιατί αποτελεί πρόβλημα;
	Α) Διότι από την πρακτική εφαρμογή του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, μετά από τις εκτεταμένες αλλαγές που επήλθαν με τη μεταρρύθμιση του 2019, έχει διαπιστωθεί πως οι υφιστάμενες διατάξεις χρήζουν περαιτέρω βελτιωτικών παρεμβάσεων προκειμένου: α) μέσω τροποποιήσεων στο πεδίο της ποινολογίας (αναστολή εκτέλεσης ποινής, μετατροπή ποινής σε εναλλακτικούς τρόπους έκτισης, μερική ή ολική έκτιση ποινής σε σωφρονιστικά καταστήματα) να εξυπηρετηθούν αποτελεσματικότερα τόσο ο εγκληματοπροληπτικός όσο και ο σωφρονιστικός χαρακτήρας της ποινής, β) να ληφθούν νομοθετικά μέτρα για την προστασία της ποινικής δικαιοσύνης από εκείνους που με καταχρηστική και παρελκυστική άσκηση των δικαιωμάτων τους απασχολούν ασκόπως τους λειτουργούς της και παρακωλύουν την ταχύτητα απονομής της, γ) να επιταχυνθούν οι διαδικασίες επεξεργασίας και εκδίκασης των ποινικών υποθέσεων με τη λήψη μέτρων όπως λ.χ. η ενθάρρυνση της διαδικασίας της ποινικής διαπραγμάτευσης, η μεταφορά της δικαστηριακής ύλης του εφετείου από πολυμελή σε ολιγομελή δικαστήρια, προκειμένου ο ίδιος αριθμός δικαστών να δύναται να συγκροτήσει περισσότερα δικαστήρια και έτσι να εκδικάζεται πολλαπλάσιος αριθμός υποθέσεων. Β) Διότι η πρακτική εφαρμογή των σχετικών διατάξεων, που διέπουν το νομικό πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας, έχει αναδείξει σημαντικά κενά και αντινομίες όπως ενδεικτικά, στην εφαρμογή του θεσμού της ποινικής διαμεσολάβησης ή στην

	αλληλεπικάλυψη των διατάξεων του ν. 3500/2006 και των άρθρων 312, 330, 333 του Ποινικού Κώδικα, που έπρεπε να θεραπευτούν. Παράλληλα, προέκυψε η επιτακτική ανάγκη αύξησης των κινήτρων για την καταγγελία αξιόποινων περιστατικών, τόσο από τα θύματα όσο και από επαγγελματίες στην αντίληψη των οποίων υποπίπτουν, αλλά και η ανάγκη ενίσχυσης των μέτρων οικονομικής και ψυχολογικής στήριξης των θυμάτων από τους δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς. Τέλος, διαπιστώθηκε πως τα υφιστάμενα δικονομικά μέσα (π.χ. επιβολή περιοριστικών όρων μετά από την άσκηση της ποινικής δίωξης ή όταν η υπόθεση αναβάλλεται για οποιοδήποτε αιτία) δεν επαρκούσαν για την πρόληψη υποτροπής του δράστη και προστασίας του θύματος και γι' αυτό κρίθηκε αναγκαίος ο εμπλουτισμός των σχετικών διατάξεων. Γ) Διότι η χώρα μας υπέχει την υποχρέωση συμμόρφωσης με συστάσεις του ΟΟΣΑ και ιδίως με τη σύσταση 6(c) του 4ου κύκλου (βλ. διαθέσιμη σε: https://www.oecd.org/corruption/greece-oecdanti-briberyconvention.htm, σελ. 68, Κεφάλαιο Recommendations for ensuring effective enforcement of the foreign bribery and related offences), η οποία αφορά στην αύξηση του προστίμου σε νομικά πρόσωπα σε υποθέσεις νομιμοποίησης εσόδων όταν το κέρδος δεν μπορεί να προσδιοριστεί και τη σύσταση 10 (c) [βλ. σελ. 70 της Έκθεσης, Κεφάλαιο Recommendations regarding liability of, and engagement with, legal persons του 4ου κύκλου] σχετικά με τη διοικητική ευθύνη των νομικών προσώπων ανεξάρτητα από την ποινική καταδίκη των φυσικών προσώπων.
3.	Ποιους φορείς ή πληθυσμιακές ομάδες αφορά;
	Στους πολίτες, στις δικαστικές και εισαγγελικές αρχές, στην αστυνομική αρχή, στους δικηγόρους, στους κοινωνικούς φορείς του δημοσίου και ιδιωτικού τομέα.

	Η αναγκαιότητα της αξιολογούμενης ρύθμισης	
4.	Το εν λόγω ζήτημα έχει αντιμετωπιστεί με νομοθετική ρύθμιση στο παρελθόν; ΝΑΙ☒ ΟΧΙ❒ Εάν ΝΑΙ, ποιο είναι το ισχύον νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει το ζήτημα;	
	- Πρώτο Βιβλίο (Κεφάλαια πρώτο, τρίτο, τέταρτο, πέμπτο, έκτο, έβδομο και όγδοο), Δεύτερο Βιβλίο (Κεφάλαια πέμπτο, έκτο, δωδέκατο, δέκατο τρίτο, δέκατο τέταρτο, δέκατο πέμπτο, δέκατο έκτο, εικοστό τρίτο) Ποινικού Κώδικα (ν. 4619/2019, Α' 95). - Πρώτο Βιβλίο (Τμήματα πρώτο έως έκτο), Δεύτερο Βιβλίο (Κεφάλαιο πέμπτο), Τρίτο βιβλίο (Τμήματα πρώτο έως τέταρτο), Τέταρτο Βιβλίο (τρίτο τμήμα), Έκτο Βιβλίο (Τμήμα δεύτερο) Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α' 96). - ν. 3500/2006 (Α' 232).	
5.	Γιατί δεν είναι δυνατό να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της υφιστάμενης νομοθεσίας;	
	i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής	Απαιτείται ψήφιση τυπικού νόμου. Το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο δεν παρέχει εξουσιοδοτική διάταξη για την έκδοση προεδρικού διατάγματος, υπουργικής

απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης με αντικείμενο που εμπίπτει στα ρυθμιζόμενα με τις προτεινόμενες διατάξεις.
ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;	Απαιτείται νομοθετική παρέμβαση. Οι στόχοι που επιδιώκονται με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με αλλαγή διοικητικής πρακτικής, συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας.
iii) με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων;	Οι στόχοι που επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση δεν είναι δυνατόν να επιτευχθούν με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων. Απαιτείται νομοθετική παρέμβαση.

	Συναφείς πρακτικές	
6.	Έχετε λάβει υπόψη συναφείς πρακτικές; ΝΑΙ ΟΧΙ × Εάν ΝΑΙ, αναφέρατε συγκεκριμένα:	
	i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:	
	ii) σε όργανα της Ε.Ε.:	
	iii) σε διεθνείς οργανισμούς:	(ΟΟΣΑ Εφαρμογή της Σύμβασης κατά της Δωροδοκίας του ΟΟΣΑ, 4ος κύκλος 2022, διαθέσιμη σε: https://www.oecd.org/corruption/greece-oecdanti-briberyconvention.htm).

	Στόχοι αξιολογούμενης ρύθμισης
7.	Σημειώστε ποιοι από τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση
❒ ❒ ❒ ❒ ❒ 	
❒ ❒ ❒ ❒ ❒ 	

	❒ ❒ ❒ ❒ ❒ ☒ ❒	
8.	Ποιοι είναι οι στόχοι της αξιολογούμενης ρύθμισης;	
	i) βραχυπρόθεσμοι:	Α) Η ταχύτερη και αποτελεσματικότερη λειτουργία της ποινικής δικαιοσύνης μέσω της ενίσχυσης των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης, η λήψη μέτρων αποτροπής όσων ασκόπως κινητοποιούν τον μηχανισμό της και η αναδιάρθρωση των δικαστικών συνθέσεων του δευτέρου βαθμού δικαιοδοσίας σε πιο ολιγομελή και ευέλικτα σχήματα, με σκοπό την εκδίκαση περισσότερων υποθέσεων. Β) Η προτεραιοποίηση της προστασίας της οικογένειας με την ενίσχυση των μέσων κοινωνικής αποκατάστασης των θυμάτων, η αυστηρότερη ποινική αντιμετώπιση των δραστών, η ενθάρρυνση των επαγγελματιών για την καταγγελία των περιστατικών που υποπίπτουν στην αντίληψη τους. Γ) Η συμμόρφωση με τις συστάσεις του ΟΟΣΑ.
	ii) μακροπρόθεσμοι:	Α) Η επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης. Β) Η αποτελεσματικότερη και πολυεπίπεδη αντιμετώπιση των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας και η ουσιαστική συμβολή στην εξάλειψή της. Γ) Η θωράκιση και κανονιστική πληρότητα του νομικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταστολή της νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα.
	Ψηφιακή διακυβέρνηση	
10.	Σε περίπτωση που προβλέπεται η χρήση πληροφοριακού συστήματος, ποια θα είναι η συμβολή αυτού στην επίτευξη των στόχων της αξιολογούμενης ρύθμισης: ΑΜΕΣΗ ή/και ΕΜΜΕΣΗ ❒	

	i) Εάν είναι άμεση, εξηγήστε:	
	ii) Εάν είναι έμμεση, εξηγήστε:	
11.	Το προβλεπόμενο πληροφοριακό σύστημα είναι συμβατό με την εκάστοτε ψηφιακή στρατηγική της χώρας (Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού); ΝΑΙ ❒ ΟΧΙ ❒	
	Εξηγήστε:	
12.	Διασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα του εν λόγω πληροφοριακού συστήματος με άλλα υφιστάμενα συστήματα; ΝΑΙ ❒ ΟΧΙ	
	Αναφέρατε ποια είναι αυτά τα συστήματα:	
13.	Έχει προηγηθεί μελέτη βιωσιμότητας του προβλεπόμενου πληροφοριακού συστήματος; ΝΑΙ ❒ ΟΧΙ	
	Εξηγήστε:	

	Κατ' άρθρο ανάλυση αξιολογούμενης ρύθμισης	
14.	Σύνοψη στόχων κάθε άρθρου	
	Άρθρο	*Στόχος*
	1	Προβλέπεται ο σκοπός της προτεινόμενης ρύθμισης που συνίσταται: α) στην επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης μέσω συγκεκριμένων παρεμβάσεων στον Ποινικό Κώδικα (ν. 4619/2019, Α' 95) και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α' 96), β) στην βελτίωση και στον εξορθολογισμό του υφιστάμενου νομικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας, καθώς και γ) στην αποτελεσματικότερη προστασία της οικογένειας, των ανηλίκων και των ευάλωτων κοινωνικά ομάδων μέσω της αναμόρφωσης του ν. 3500/2006 (Α' 232), δ) στην αντιμετώπιση της διαφθοράς και μέσω της αναγκαίας εναρμόνισης με τις συστάσεις του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης.
	2	Προβλέπεται το αντικείμενο της προτεινόμενης ρύθμισης που έγκειται: α) στην τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου να εξυπηρετηθούν

	αποτελεσματικότερα τόσο ο εγκληματοπροληπτικός όσο και ο σωφρονιστικός χαρακτήρας της ποινής, να ληφθούν μέτρα για την προστασία της ποινικής δικαιοσύνης από εκείνους που με καταχρηστική και παρελκυστική άσκηση των δικαιωμάτων τους απασχολούν ασκόπως τους λειτουργούς της και παρακωλύουν την ταχύτητα απονομής της και να επιταχυνθούν οι διαδικασίες επεξεργασίας και εκδίκασης των ποινικών υποθέσεων, β) στην αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), στην ενίσχυση της ψυχολογικής και οικονομικής στήριξης αλλά και της κοινωνικής αποκατάστασης των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, γ) στην πρόβλεψη ειδικής υποχρέωσης των επαγγελματιών για την καταγγελία των περιστατικών που υποπίπτουν στην αντίληψη τους, δ) στη διεύρυνση της διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης και άλλων δικονομικών μέσων που αποσκοπούν στην πρόληψη των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας και στην παρεμπόδιση υποτροπής του δράστη, ε) στη θέσπιση των αναγκαίων διατάξεων προς εναρμόνιση με τις συστάσεις του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης σε ζητήματα αντιμετώπισης της διαφθοράς.
3	Η τροποποίηση της εν λόγω διάταξης κρίθηκε αναγκαία για τη θεμελίωση της δικαιοδοσίας εγκλήματος που έλαβε χώρα σε πλοίο ή αεροσκάφος φέρον την ελληνική σημαία, προς εναρμόνιση με τη θεωρία της εθνικότητας του πλοίου που εφαρμόζεται σε Αγγλία, Καναδά, Αυστραλία, ΗΠΑ, Ινδία, Ολλανδία, Γαλλία, Γερμανία, Ισπανία κ.λπ. (βλ. συγκεκριμένα άρθρο 4 Γερμανικού Ποινικού Κώδικα και παρ. 3 άρθρου 113 Γαλλικού Ποινικού Κώδικα). Αποτελεί γενικώς παραδεδεγμένο κανόνα δικαίου σύμφωνα με την παρ. 1 του άρθρου 28 του Συντάγματος. Η προτεινόμενη διάταξη είναι εναρμονισμένη με τα οριζόμενα στη σύμβαση για το δίκαιο της θάλασσας (κυρώθηκε με τον ν. 2321/1995, Α' 136, και ιδίως με τα άρθρα 91-94). Με την προτεινόμενη ρύθμιση αποσαφηνίζονται ρητά όσα δέχτηκαν οι υπ' αρ. ΑΠ 186/1967 και ΑΠ 537/1979 αποφάσεις και αποφεύγεται η ατιμωρησία πράξεων για τις οποίες το κράτος στο οποίο ελλιμενίζεται το ελληνικό πλοίο δεν τις θεωρεί ατιμώρητες (π.χ. διγαμία, εγκλήματα περί τη γενετήσια ελευθερία, εξύβριση, συκοφαντική δυσφήμηση) καθώς δεν απαιτείται πλέον να υπάρχει διττό αξιόποινο. Σημειώνεται, επίσης, ότι το εν λόγω άρθρο αφορά μόνο σε εμπορικά πλοία και αεροσκάφη, καθόσον για τα αντίστοιχα ελληνικά πολεμικά πλοία εφαρμόζεται η ειδική διάταξη του άρθρου 2 του Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα (ν. 2287/1995, Α' 20).
4	Η προσθήκη στις περιπτώσεις εγκλημάτων στην αλλοδαπή που τιμωρούνται πάντοτε κατά τους ελληνικούς νόμους και του εγκλήματος της δωροδοκίας προσώπου που ασκεί δημόσιο λειτούργημα ή υπηρεσία για ξένη χώρα, κρίθηκε επιβεβλημένη προκειμένου να αντιμετωπιστεί

	αποτελεσματικότερα σύμφωνα με την αρχή της παγκόσμιας δικαιοσύνης από τους ελληνικούς ποινικούς νόμους και σε εναρμόνιση με τις συστάσεις του ΟΟΣΑ η περιγραφόμενη πράξη διαφθοράς αλλοδαπών αξιωματούχων, ανεξάρτητα από την τιμώρησή της από τους νόμους της της χώρας στην οποία τελέστηκε και κατά παρέκκλιση των προϋποθέσεων του άρθρου 6 του Ποινικού Κώδικα. Παράλληλα, με προσθήκη στην πρώτη υποπερίπτωση, κάθε δημόσιου διεθνούς ή υπερεθνικού οργανισμού, διευρύνεται το πεδίο των φορέων άσκησης δημόσιας λειτουργίας ή υπηρεσίας, πλέον των προβλεπομένων, οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Κατά αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται και εναρμόνιση και με τη σύσταση 5c του ΟΟΣΑ για τη χώρα μας (ΟΟΣΑ Εφαρμογή της Σύμβασης κατά της Δωροδοκίας του ΟΟΣΑ, 4ος κύκλος 2022, διαθέσιμη σε: https://www.oecd.org/corruption/greece-oecdanti-briberyconvention.htm, σελ.68.
5	Η εν λόγω νομοθετική τροποποίηση του άρθρου 47 του Ποινικού Κώδικα κρίθηκε επιβεβλημένη προκειμένου, να αμβλυνθούν αδιέξοδα που η δικαστηριακή πρακτική έχει αναδείξει, σε σχέση με την ποινική αντιμετώπιση περιπτώσεων άμεσης συνέργειας (ειδικά επί εγκλημάτων βαριάς εγκληματικότητας με ποινική και κοινωνική απαξία εφάμιλλη της πράξης του φυσικού αυτουργού) που δεν καλύπτονται από το ρυθμιστικό πεδίο της διάταξης. Λόγου χάρη, το παράδειγμα του συνεργού που φωτίζει το χρηματοκιβώτιο επικουρώντας αποφασιστικά τον διαρρήκτη κατά την εκτέλεση της πράξης, χωρίς ωστόσο να θέτει το κλοπιμαίο στη διάθεση του αυτουργού, ως προϋπόθεση υπαγωγής της συμπεριφοράς του στην περίπτωση της άμεσης συνέργειας του υφιστάμενου πλαισίου, για την οποία δυνητικά το δικαστήριο επιβάλλει πλήρη και όχι μειωμένη ποινή. Με την προτεινόμενη διάταξη, η οποία έχει ταυτόσημη διατύπωση με εκείνη του προισχύσαντος Ποινικού Κώδικα, άμεση συνέργεια που δυνητικά επισύρει ποινή ισοδύναμη με την επαπειλούμενη για την πράξη του αυτουργού, είναι κάθε παροχή της αναγκαίας και άμεσης συνδρομής κατά τη διάρκεια της πράξης και στην εκτέλεση της κύριας πράξης, χωρίς την οποία να μην είναι με βεβαιότητα δυνατή η διάπραξη από τον αυτουργό του εγκλήματος, υπό τις συγκεκριμένες περιστάσεις. Οποιαδήποτε συνδρομή πριν από την τέλεση ή κατά την τέλεση της άδικης πράξης, που δεν φέρει τα ανωτέρω χαρακτηριστικά, υπάγεται στις περιπτώσεις της απλής συνέργειας για την οποία υποχρεωτικά επιβάλλεται ελαττωμένη ποινή κατά τους ορισμούς του άρθρου 83.
6	Η προτεινόμενη νομοθετική ρύθμιση, δηλαδή η προσαύξηση του ανωτάτου ορίου πρόσκαιρης κάθειρξης από τα δεκαπέντε (15) στα είκοσι (20) έτη, αποσκοπεί στο να προσδώσει στο δικαστήριο ευρύτερο πεδίο επιβολής ποινής πρόσκαιρης κάθειρξης, στις περιπτώσεις εκείνες των σοβαρών κακουργημάτων μείζονος ποινικής και κοινωνικής απαξίας με

	προβλεπόμενη ποινή κάθειρξης, όπου το δικαστήριο με βάση τα αποδεικτικά στοιχεία κρίνει πως το υφιστάμενο πλαίσιο ποινής (μέχρι 15 έτη), σε συνδυασμό με τη βαρύτητα και την κοινωνική επικινδυνότητα της πράξης αλλά και τις ευεργετικές διατάξεις της υφ' όρον απόλυσης, δεν επαρκούν για την εξυπηρέτηση των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και του σωφρονιστικού χαρακτήρα της ποινής. Εξάλλου, η μέγιστη διάρκεια της πρόσκαιρης κάθειρξης των είκοσι (20) ετών συμπαρασύρει αναλόγως και την ποσόστωση ποινής που απαιτεί η διάταξη του άρθρου 105Β ΠΚ για τη θεμελίωση δικαιώματος υφ' όρον απόλυσης.
7	Η τροποποίηση της διάταξης του άρθρου 54 με την αύξηση του ανωτάτου ορίου περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων επί εγκλημάτων που επαπειλούνται με ποινή ισόβιας κάθειρξης ή πρόσκαιρης ανώτερης των δέκα ετών, γίνεται για λόγους νομοτεχνικής συνέπειας και αναλογικότητας με τις τροποποιούμενες με το παρόν νομοσχέδιο διατάξεις των άρθρων 52 και 94 ΠΚ αντίστοιχα, που αυξάνουν το μέγιστο όριο της πρόσκαιρης κάθειρξης από το δεκαπέντε στα είκοσι έτη και το μέγιστο όριο της συνολικής ποινής κάθειρξης από τα είκοσι στα είκοσι πέντε έτη και φυλάκισης από τα οκτώ στα δέκα έτη αντίστοιχα σε συνδυασμό με το άρθρο 18 του Ποινικού Κώδικα.
8	Με τις τροποποιήσεις στο άρθρο 57 του Ποινικού Κώδικα, καταργείται ο τρόπος υπολογισμού της χρηματικής ποινής σε ημερήσιες μονάδες και επανέρχεται η απευθείας επιμέτρηση του ύψους της χρηματικής ποινής σε χρήμα, με τη διάκριση του ύψους μεταξύ πλημμελημάτων [τριακοσίων (300) - σαράντα χιλιάδες ευρώ (40.000 ευρώ)] και κακουργημάτων [πέντε χιλιάδες (5.000) – εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) ευρώ]. Η μεταβατική διάταξη του άρθρου 132 του παρόντος σε συνδυασμό με το άρθρο 465 ΠΚ ρυθμίζει τον τρόπο υπολογισμού για τις προβλεπόμενες χρηματικές ποινές στους ειδικούς ποινικούς νόμους. Η κατάργηση του υπολογισμού της χρηματικής ποινής σε ημερήσιες μονάδες, κρίθηκε επιβεβλημένη καθώς: α) ο πολύπλοκος τρόπος αποτίμησης του ύψους της χρηματικής ποινής σε ημερήσιες μονάδες προκαλούσε σοβαρή δυσχέρεια και άσκοπη καθυστέρηση ολοκλήρωσης της δίκης κατά την απαγγελία απόφασης, β) προκαλούσε βλαπτικές για την ομοιογένεια της δικαστικής κρίσης διαφοροποιήσεις για τις περιπτώσεις εγκλημάτων των ειδικών νόμων που ο νομοθέτης εξακολουθεί να προβλέπει τη χρηματική ποινή σε χρήμα ακόμα και μετά την έναρξη ισχύος του ν. 4619/2019, γ) μετά από την κατάργηση της υποκατάστατης κύρωσης σε στερητική της ελευθερίας ποινή σε περίπτωση μη πληρωμής της χρηματικής ποινής, με το άρθρο 4 του ν. 4855/2021 (Α' 215) που τροποποίησε το άρθρο 80 του Ποινικού Κώδικα και την επαναφορά της δυνατότητας απότισης της χρηματικής ποινής δια της βεβαίωσής της στο δημόσιο ταμείο δεν υπάρχει πλέον κανένα δικαιοπολιτικό ή συστηματικό επιχείρημα που δικαιολογεί την παραμονή του εν λόγω τρόπου υπολογισμού ο οποίος είναι παρωχημένος.

9	Με την προσθήκη στην εν λόγω διάταξη επαναφέρεται μεταξύ των μέτρων ασφαλείας του άρθρου 69 η απέλαση όπως περιγράφεται στο νέο άρθρο 72 του Ποινικού Κώδικα.
10	Η επαναφορά του μέτρου ασφαλείας της δικαστικής απέλασης κρίθηκε σκόπιμη, καθώς η υφιστάμενη διοικητική διαδικασία απέλασης, σύμφωνα με τον Κώδικα Μετανάστευσης (ν. 5038/2023, Α' 81), δεν καλύπτει επαρκώς το κενό που δημιουργήθηκε μετά από την κατάργησή της με τον ν. 4619/2019 (Α' 95). Και τούτο, διότι αφενός μεν η διαδικασία της διοικητικής απέλασης για λόγους δημοσίας τάξης ή ασφάλειας, ως προβλέπεται στον Κώδικα Μετανάστευσης, ευχερώς δύναται να αναχαιτισθεί μέσω ενδίκων μέσων και βοηθημάτων ενώπιον διοικητικών δικαστηρίων, αφετέρου δε, στις περιπτώσεις που συντρέχουν οι προϋποθέσεις εφαρμογής της, κατά τον χρόνο δοκιμασίας μετά από την υφ' όρον απόλυση του καταδικασθέντος, δεν δύναται να εκτελεστεί καθώς ο απολυόμενος παραμένει κατά τον χρόνο δοκιμασίας εντός της ελληνικής επικράτειας χωρίς να έχει κοινωνικούς ή οικογενειακούς δεσμούς, ή οποιοδήποτε έρεισμα διαμονής, υποχρεούμενος να τηρήσει τους περιοριστικούς όρους μεταξύ των οποίων και η εκ του νόμου απαγόρευση αποδημίας (ν. 2475/1920, «7 Σεπτ. 1920 Περί μεταναστεύσεως και αποδημίας»). Με την προτεινόμενη διάταξη, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την απέλαση κάθε αλλοδαπού (πολίτη τρίτης χώρας ή χώρας μέλους Ε.Ε.) που καταδικάσθηκε σε πρόσκαιρη κάθειρξη. Για την απέλαση των πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχουν αποδεδειγμένα μόνιμη διαμονή στην ελληνική επικράτεια τουλάχιστον για πέντε (5) έτη πριν από την τέλεση της πράξης προβλέπονται αυστηρότερες προϋποθέσεις, θεμελιωμένες στην αρχή της αναλογικότητας καθώς το μέτρο ενδέχεται να βλάψει σοβαρά πρόσωπα τα οποία, κάνοντας χρήση των δικαιωμάτων και των θεμελιωδών ελευθεριών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουν ενταχθεί ουσιαστικά στο κράτος μέλος υποδοχής. Συνεπώς, για τους πολίτες κράτους μέλους της Ε.Ε που έχουν αποδεδειγμένα μόνιμη διαμονή στην ελληνική επικράτεια τουλάχιστον για πέντε (5) έτη, πριν από την τέλεση της πράξης, απέλαση μπορεί να επιβληθεί μόνο για καταδίκη σε ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης τουλάχιστον έξι ετών για τις αξιόποινες πράξεις του δεύτερου εδαφίου της παρ. 6 του άρθρου 105Β ΠΚ ή για διακεκριμένη κλοπή (άρθρο 374 ΠΚ) και όταν συντρέχουν και ειδικώς αιτιολογούνται στην απόφαση, άκρως σοβαροί και επιτακτικοί λόγοι δημοσίας ασφάλειας σύμφωνα και με τις προβλέψεις της Οδηγίας 2004/38/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 29ης Απριλίου 2004 σχετικά με το δικαίωμα των πολιτών της Ένωσης και των μελών των οικογενειών τους να κυκλοφορούν και να διαμένουν ελεύθερα στην επικράτεια των κρατών μελών (L 158). Σε κάθε περίπτωση, κριτήρια για τη στάθμιση της δικανικής κρίσης υπέρ της δικαστικής απέλασης αποτελούν το είδος του εγκλήματος για το οποίο καταδικάστηκε, ο βαθμός της υπαιτιότητάς του, οι ειδικές

	συνθήκες τέλεσης της πράξης, οι συνέπειες αυτής, ο χρόνος παραμονής του στο ελληνικό έδαφος, η νομιμότητα ή μη της παραμονής του, η εν γένει συμπεριφορά, η ύπαρξη οικογένειας και γενικότερα ο βαθμός ένταξης αυτού στην ελληνική κοινωνία και ο βαθμός επικινδυνότητας για τη δημόσια ασφάλεια. Επίσης, το δικαστήριο που αποφασίζει την απέλαση του αλλοδαπού δράστη επιβάλλει σε αυτόν απαγόρευση επανεισόδου του στη χώρα, για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δέκα (10) ετών αν είναι πολίτης τρίτης χώρας και τουλάχιστον πέντε (5) ετών αν είναι πολίτης χώρας μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με ειδική πρόβλεψη παρέχεται η δυνατότητα στον απελαθέντα αλλοδαπό να αιτηθεί ενώπιον του συμβουλίου πλημμελειοδικών για εξαιρετικούς λόγους που αιτιολογούνται ειδικά και ύστερα από γνώμη της αρμόδιας αστυνομικής αρχής, την επιστροφή του, στη χώρα για συγκεκριμένη διάρκεια (π.χ. για να παρασταθεί ενώπιον δικαστικής αρχής) ή επ'αόριστον, και πριν από την παρέλευση των ανωτέρω χρονικών διαστημάτων. Η διαδικασία της απέλασης λαμβάνει χώρα με ενέργειες των αρμόδιων αστυνομικών αρχών με την τήρηση συγκεκριμένων προθεσμιών που αποσκοπούν στην προετοιμασία των ταξιδιωτικών εγγράφων για την έγκαιρη εκτέλεσή της. Σε περίπτωση δε, που παρέλθει χρονικό διάστημα ενός μηνός από τον χρόνο υφ'όρον απόλυσης ή έκτισης της ποινής και η απέλαση δεν έχει πραγματοποιηθεί, με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου κράτησης αναστέλλεται υποχρεωτικά η απέλαση του αλλοδαπού και του επιβάλλονται περιοριστικοί όροι. Σε περιπτώσεις δε, που ο υπό απέλαση αλλοδαπών δεν συνεργάζεται με την αστυνομική αρχή παρεμποδίζοντας τη διαδικασία απέλασης, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών του τόπου κράτησης μπορεί να παρατείνει την κράτησή του μέχρι και τρεις (3) μήνες από τον χρόνο της υφ' όρον απόλυσης ή έκτισης της ποινής, ο δε αλλοδαπός παραμένει μέχρι την εκτέλεση της απέλασής του σε ειδικό χώρο του καταστήματος κράτησης ή του θεραπευτικού καταστήματος ή σε ειδικό χώρο των αστυνομικών αρχών που δημιουργούνται για τον σκοπό αυτόν, με εντολή του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου κράτησης. Ως μέσο άμυνας του αλλοδαπού προβλέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον του εισαγγελέα εφετών, ενώ μετά την παρέλευση του τριμήνου, με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου κράτησης αναστέλλεται υποχρεωτικά η απέλαση του αλλοδαπού και επιβάλλονται περιοριστικοί όροι.
11	Οι τροποποιήσεις του άρθρου 80 του Ποινικού Κώδικα, που αναφέρεται στον τρόπο υπολογισμού και απότισης της χρηματικής ποινής, κρίθηκαν αναγκαίες για λόγους νομοτεχνικής προσαρμογής της διάταξης σε εκείνη του άρθρου 57 ΠΚ που ουσιαστικά καταργεί τον τρόπο υπολογισμού της χρηματικής ποινής σε ημερήσιες μονάδες και επαναφέρει την απευθείας επιμέτρηση του ύψους της

	χρηματικής ποινής σε χρήμα. Από τη στιγμή που η απότιση της χρηματικής ποινής λαμβάνει χώρα με βεβαίωσή της στο δημόσιο ταμείο, παρέλκουν οι διατάξεις διευκόλυνσης τμηματικής καταβολής της ή μετατροπής της σε κοινωφελή εργασία σε περίπτωση μη καταβολής της, γι' αυτό προκρίθηκε η διαγραφή τους.
12	Με την προτεινόμενη διάταξη παρέχεται η δυνατότητα στο δικαστήριο στις περιπτώσεις που επιβάλλει ποινές φυλάκισης μέχρι δύο (2) ετών, όταν δεν συντρέχουν προϋποθέσεις αναστολής της ποινής κατ' άρθρον 99 ΠΚ ή μετατροπής της σε κοινωφελή εργασία κατ' άρθρον, να τη μετατρέψει περαιτέρω σε χρηματική, υπολογίζοντας κάθε μέρα φυλάκισης σε ποσό από δέκα (10) μέχρι εκατό (100) ευρώ. Παράλληλα, προβλέπονται τα κριτήρια υπολογισμού του ύψους της μετατροπής και η δυνατότητα διευκόλυνσης του καταδικασθέντος, με τη χορήγηση προθεσμίας έως τρία (3) έτη για την εφάπαξ ή σε δόσεις καταβολή του ποσού της μετατροπής. Στις περιπτώσεις που ο καταδικασθείς αδυνατεί αποδεδειγμένα να καταβάλει το ποσό της μετατροπής, δύναται με αυτοτελή αίτηση να ζητήσει από το δικαστήριο διεύρυνση της προθεσμίας καταβολής ή τη μετατροπή της ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας. Όταν συντρέχουν προϋποθέσεις καθορισμού συνολικής ποινής η μετατροπή της ή μη εξακολουθεί να τελεί υπό τους προβλεπόμενους όρους στις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 2 του ν. 1240/1982 (Α' 36). Τέλος, όταν γίνεται άμεση και εφάπαξ καταβολή του χρηματικού ποσού της μετατροπής δεν τυγχάνουν εφαρμογής οι διατάξεις που προβλέπουν προσαυξήσεις του εν λόγω ποσού (παρ. 1 άρθρου 4 ν. 663/1977, Α' 215) προκειμένου να δοθεί κίνητρο εφάπαξ καταβολής στους καταδικασθέντες και να μην επιβαρύνεται με άσκοπη ποινική ύλη αλλά και πολυετή διαιώνιση της εκτέλεσης της ποινής (μέσα από το αζήμιο για τον καταδικασθέντα τρόπο εξαγοράς των άτοκων δόσεων), το ποινικό δικαστηριακό σύστημα.
13	Οι τροποποιήσεις του άρθρου 81 του Ποινικού Κώδικα, που αφορά στην επιμέτρηση της ποινής της κοινωφελούς εργασίας κρίθηκαν σκόπιμες, για λόγους νομοτεχνικής προσαρμογής με την κατάργηση του υπολογισμού της χρηματικής ποινής σε ημερήσιες μονάδες που επιχειρήθηκε στο άρθρο 57 ΠΚ. Ειδικότερα, καθορίζεται πως πλέον, στις περίπτωση επιβολής της κοινωφελούς εργασίας ως κύριας ποινής, σύμφωνα με το άρθρο 55 ΠΚ, τόσο σε περίπτωση καθορισμού εξ αρχής (μέσω της δικαστικής απόφασης) υποκατάστασης της παροχής κοινωφελούς εργασίας, χρηματικής ποινής, όσο και για την περαιτέρω μετατροπή της σε χρηματική, λόγω μη παροχής της κοινωφελούς εργασίας, λογίζονται τέσσερις ώρες κοινωφελούς εργασίας ως εκατό (100) ευρώ χρηματικής ποινής.
14	Η τροποποίηση της εν λόγω διάταξης με την επιλογή της εφαρμογής του προσαυξημένου πλαισίου ποινής που προβλέπονται για τα εγκλήματα με ρατσιστικά χαρακτηριστικά, σε κάθε έγκλημα δόλου που στρέφεται σε

	βάρος ανηλίκου ή προσώπου που δεν μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του, κρίθηκε αναγκαία προκειμένου να αντιμετωπιστεί αναλογικά, μέσω της δέουσας ποινικής κύρωσης, η ιδιάζουσα κοινωνική απαξία εγκληματικών συμπεριφορών που στοχεύουν λόγω της προσφορότητας της ευάλωτης θέσης τους, σε ανήλικα αδύναμα να αντισταθούν θύματα, επενεργώντας πολλαπλασιαστικά ειδικά σε σχέση με τις βαρύτατες ψυχολογικές επιπτώσεις που καταλείπουν σε αυτά. Η εν λόγω διάταξη δεν εφαρμόζεται στις περιπτώσεις που επιφυλάσσεται διακεκριμένη ποινική αντιμετώπιση των ανωτέρω κατηγοριών θυμάτων ειδικά στον νόμο (λ.χ άρθρο 312 ΠΚ).
15	Οι τροποποιήσεις στις περ. β', γ' και δ' του άρθρου 83 του Ποινικού Κώδικα γίνονται για λόγους νομοτεχνικής εναρμόνισης με το άρθρο 52 που τροποποιείται με την προτεινόμενη ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία η μέγιστη διάρκεια της κάθειρξης αυξήθηκε στα είκοσι (20) έτη, ενώ παράλληλα για λόγους συμφωνίας με την αρχή της αναλογικότητας, αυξήθηκε και το ελάχιστο όριο φυλάκισης στις περιπτώσεις μειωμένης ποινής επί αδικημάτων που επισύρουν ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης.
16	Κρίθηκε δικαιοπολιτικά σκόπιμη η επαναφορά της προϊσχύσασας διάταξης του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 84 ΠΚ, η οποία απαιτούσε τη θετική αξιολογική κρίση του δικαστή για τη συνολική συμπεριφορά του κατηγορουμένου, προκειμένου να αναγνωσθεί το ελαφρυντικό του προτέρου εντίμου βίου. Και τούτο διότι, η αντικατάσταση από τον πρότερο «σύννομο» βίο, διεύρυνε υποχρεωτικά το εύρος της αναγνώρισής του καθώς το υποκειμενικό αντικαταστάθηκε από αντικειμενικό στοιχείο, τον σύννομο βίο που αποδεικνύεται πρώτιστα από το ποινικό μητρώο. Συνεπώς, πλέον για να μειωθεί η ποινή, πρέπει να αποδειχθεί ο έντιμος ατομικός, οικογενειακός, επαγγελματικός και κοινωνικός βίος, δηλαδή μια θετική και ουσιαστική και όχι μία τυπική και απαθής στάση απέναντι στην κοινωνία.
17	Η αντικατάσταση της διάταξης του εν λόγω άρθρου που προέβλεπε, πέραν της προβλεπόμενης στο άρθρο 83, περαιτέρω επιμέτρηση της ποινής σε περίπτωση συρροής λόγων μείωσής της εντός συγκεκριμένων ορίων, με τη διάταξη του προισχύσαντος Ποινικού Κώδικα, κρίθηκε ως ανταποκρινόμενη δογματικά και δικαιοπολιτικά στις ανάγκες επανυπολογισμού της ποινής κατά την αναγνώριση ελαφρυντικών ή άλλων λόγων μείωσης της ποινής, καθώς είναι προτιμότερο να επαφίεται στην αδέσμευτη κρίση του δικαστηρίου η αναλογική μείωση της ποινής μέσα στα ευρύ πλαίσιο που ορίζει το άρθρο 84 του Ποινικού Κώδικα χωρίς να τίθεται εκ του νόμου νέο.
18	Η τροποποίηση στην παρ. 1 του άρθρου 94 του Ποινικού Κώδικα που προσαυξάνει το μέγιστο όριο συνολικής ποινής πρόσκαιρης κάθειρξης και φυλάκισης στα είκοσι πέντε (25) και δέκα (10) έτη αντίστοιχα, γίνεται αφενός μεν, για λόγους

	νομοτεχνικής συνέπειας με την τροποποίηση του άρθρου 52 που επέρχεται με το άρθρο 5 της προτεινόμενης ρύθμισης, σύμφωνα με την οποία η μέγιστη διάρκεια της κάθειρξης αυξήθηκε στα είκοσι (20) έτη, αφετέρου δε, προκειμένου να παρέχεται η δυνατότητα, κατά τον σχηματισμό συνολικής ποινής, τόσο επί πρόσκαιρης κάθειρξης όσο και επί φυλάκισης, να προσεγγίζει, σύμφωνα με τις αρχές της αναλογικότητας και της αναγκαιότητας η πραγματικά εκτιτέα ποινή τη δικαστικώς επιβληθείσα.
19	Με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις στο άρθρο 99 ΠΚ, στο οποίο ενσωματώθηκε κατά περιεχόμενο και η καταργηθείσα διάταξη του άρθρου 100 ΠΚ αυστηροποιούνται οι προϋποθέσεις αναστολής της ποινής σε ποινές φυλάκισης μέχρι ενός έτους (αντί τριών ετών σύμφωνα με τα ισχύοντα). Ειδικότερα, στις περιπτώσεις που οι προηγούμενες αμετάκλητες καταδίκες για τελούμενα εγκλήματα (κάθε μορφής υπαιτιότητας) δεν υπερβαίνουν το ένα έτος (αντί τριών ετών σύμφωνα με τα ισχύοντα), το δικαστήριο δύναται, αιτιολογώντας την απόφασή του, να χορηγήσει αναστολή διάρκειας από ένα μέχρι τρία έτη, διαφορετικά έχει τις εξής δυνατότητες: α) να μετατρέψει την ποινή σε χρηματική σύμφωνα με τους όρους του νεοσύστατου άρθρου 80Α ΠΚ ή σε κοινωφελή εργασία σύμφωνα με το άρθρο 104^{A} ΠΚ, β) να διατάξει την πραγματική (με φυλάκιση σε σωφρονιστικό κατάστημα) έκτιση μέρους (μέχρι έξι μηνών) της ποινής και την αναστολή του υπολοίπου, γ) να διατάξει την πραγματική έκτιση της ποινής αν κρίνει πως η χρήση των ανωτέρω εναλλακτικών δεν επαρκεί για να τον αποτρέψει από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων. Παράλληλα, καταργείται η κατ’ εξαίρεση δυνατότητα του δικαστηρίου να χορηγήσει αναστολή στις περιπτώσεις που οι προηγούμενες καταδίκες δεν υπερβαίνουν τα πέντε (5) έτη. Σε κάθε περίπτωση οι ποινές φυλάκισης που υπερβαίνουν τα τρία έτη εκτίονται εξ ολοκλήρου σε σωφρονιστικό κατάστημα (με δυνατότητα απόλυσης υπό όρους κατά τους ορισμούς του άρθρου 105Β ΠΚ) εκτός αν το δικαστήριο κρίνει πως αρκεί η μερική έκτιση μέρους της ποινής μεταξύ του ενός πέμπτου και των δύο πέμπτων αυτής και η αναστολή του υπολοίπου αρκεί για να αποτρέψει τον κατηγορούμενο από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις κρίθηκαν επιβεβλημένες, προκειμένου να εξυπηρετηθούν αποτελεσματικότερα, μέσα από τη λειτουργία της ποινικής κύρωσης, οι αρχές της γενικής και ειδικής πρόληψης.
20	Η προτεινόμενη προσθήκη στην παρ. 2 του άρθρου 101 ΠΚ γίνεται, προκειμένου η διάταξη να είναι εναρμονισμένη με το μέγιστο ύψος ποινής από προηγούμενες καταδίκες, ως προϋπόθεση και μέτρο για τη χορήγηση ή μη της αναστολής, που προβλέπεται πλέον στη διάταξη του άρθρου 99 ΠΚ.
21	Με τροποποίηση στο εν λόγω άρθρο παρέχεται η δυνατότητα στο δικαστήριο να εξαιρέσει από τη χορηγηθείσα αναστολή του άρθρου 99 ΠΚ, πέραν της ήδη προβλεπόμενης αποστέρησης θέσεων και αξιωμάτων κατά το άρθρο 60, κάθε

	παρεπόμενη ποινή, η εκτέλεση της οποίας κρίνεται επιβεβλημένη όπως για παράδειγμα παρεπόμενες ποινές που προστατεύουν την ασφάλεια των συγκοινωνιών (όπως η αφαίρεση άδειας οδήγησης ή εκμετάλλευσης μεταφορικού μέσου).
22	Η τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 104Α ΠΚ προβλέπει τη δυνατότητα του δικαστηρίου να μετατρέπει την ποινή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας να καλύπτει τις ποινές φυλάκισης έως δύο (2) ετών (αντί τριών), προκειμένου η διάταξη να είναι εναρμονισμένη με την αντίστοιχη νεοσύστατη διάταξη του άρθρου 80Α ΠΚ. Παράλληλα, η διάταξη προσαρμόζεται ως προς τη μέγιστη διάρκεια ωρών για το ανωτέρω ρυθμισθέν όριο φυλάκισης και αντίστοιχα καθιερώνεται ανώτερο πλαίσιο για περιπτώσεις συνολικής ποινής που έχει καθοριστεί σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 94 ΠΚ και 551 ΚΠΔ. Επιπλέον, η τροποποίηση της παρ. 4 του ίδιου άρθρου με την καθιέρωση της αρμοδιότητας του εποπτεύοντος την εκτέλεση της ποινής εισαγγελέα, σε περίπτωση υπαίτιας μη εκπλήρωσης της κοινωφελούς εργασίας από τον καταδικασθέντα, να επιλέξει το κατάλληλο μέτρο ή να διατάξει την έκτιση της στερητικής της ελευθερίας ποινής, χωρίς να κρίνεται αναγκαία η εισαγωγή της υπόθεσης στο δικαστήριο εκτέλεσης ποινής, συμβάλλει στην οικονομία της δίκης.
23	Με την προτεινόμενη νομοθετική παρέμβαση στο άρθρο 105 ΠΚ, θεσπίζεται πλέον των ήδη προβλεπόμενων στις παρ. 1 και 2, τρόπων έκτισης της ποινής στην κατοικία, η δυνατότητα στον καταδικασθέντα, να αιτείται από το δικαστήριο που απήγγειλε την καταδικαστική απόφαση να μετατρέψει ποινή φυλάκισης, η οποία για μία ή περισσότερες πράξεις δεν υπερβαίνει συνολικά τα δύο έτη, σε κατ'οίκον έκτιση με ηλεκτρονική επιτήρηση. Η διάρκεια της ποινής ορίζεται μέχρι τη συμπλήρωση των χρονικών ορίων της υφ 'όρον απόλυσης της παρ. 1 του άρθρου 105Β. Το δικαστήριο αποδέχεται το αίτημα αν κρίνει αιτιολογημένα ότι η μετατροπή της φυλάκισης σε κατ'οίκον έκτιση με ηλεκτρονική επιτήρηση, είναι αρκετή για να αποτρέψει τον καταδικασθέντα από την τέλεση άλλων αδικημάτων, δίχως να είναι αναγκαία η μερική ή ολική έκτιση της ποινής σε σωφρονιστικό κατάστημα. Η δαπάνη προκαταβάλλεται και επιβαρύνει τον καταδικασθέντα και αναλογικά εφαρμόζονται οι διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 285 ΚΠΔ.
24	Με τις προτεινόμενες αλλαγές στις παρ. 1 και 6 του άρθρου 105Β ΠΚ, αφενός μεν, προστίθεται και η περίπτωση των κακουργημάτων του άρθρου 30 του Κώδικα Μετανάστευσης (ν. 4251/2014, Α' 80) σε εκείνες που λόγω της ιδιαίτερης ποινικής και κοινωνικής τους απαξίας, δικαιολογούν την πραγματική έκτιση τουλάχιστον τριών πέμπτων (3/5) της ποινής ως προϋπόθεση για την υπό όρους απόλυση, αφετέρου δε, προβλέπεται σε περιπτώσεις που το ονομαστικό ύψος της ποινής που επιβάλλει το δικαστήριο σε ποινές

	πρόσκαιρης κάθειρξης για τα εγκλήματα του δεύτερου εδαφίου της παρ. 6, υπερβαίνει κατά δέκα (10) τουλάχιστον έτη το μέγιστο όριο της συνολικής ποινής πρόσκαιρης κάθειρξης του άρθρου 94 ΠΚ, δηλαδή τα τριάντα πέντε (35) έτη [λ.χ. για έγκλημα κατά συρροή επιβάλλεται συνολική ποινή τριάντα πέντε (25) έτη με εκτιτέα τα είκοσι πέντε (25)], να χορηγείται η υφ' όρον απόλυση εφόσον ο καταδικασθείς έχει εκτίσει πραγματικά δεκαεπτά (17) έτη [αντί δεκαπέντε (15) που θα εξέτιε χωρίς την ανωτέρω προσθήκη]. Βάση για τον υπολογισμό του ανωτέρω μέτρου πραγματικής έκτισης ποινής πρόσκαιρης κάθειρξης, αποτέλεσε η αντιστοιχία και η αναλογικότητα με τα αντίστοιχα προβλεπόμενα όρια της ποινής της ισόβιας κάθειρξης. Τέλος, ισοσκελίζεται το όριο (πραγματικής και πλασματικής έκτισης ποινής) θεμελίωσης δικαιώματος υφ' όρον απόλυσης για ποινές φυλάκισης με το αντίστοιχο προβλεπόμενο για ποινές πρόσκαιρης κάθειρξης (2/5 και 3/5 αντίστοιχα).
25	Η προτεινόμενη προσθήκη στην παρ. 1 του άρθρου 106 του ΠΚ αποσκοπεί στο να σταθμίζεται από το αρμόδιο δικαιοδοτικό όργανο (δικαστικό συμβούλιο) που αποφασίζει σχετικά με τη χορήγηση ή μη υφ' όρον απόλυσης, πέραν της συνδρομής των τυπικών προϋποθέσεων, και το ουσιαστικό κριτήριο που συνίσταται στη διάγνωση της πιθανότητας επανάληψης του εγκλήματος κατά τον χρόνο δοκιμασίας, ως προκύπτει από την εν γένει εκτίμηση των ατομικών και κοινωνικών περιστάσεων του καταδικασθέντος, αλλά και της επικινδυνότητας του εγκλήματος για το κοινωνικό σύνολο. Σε κάθε περίπτωση το βούλευμα πρέπει να είναι εμπεριστατωμένα και ειδικά αιτιολογημένο σύμφωνα με το άρθρο 139 ΚΠΔ.
26	Η προτεινόμενη προσθήκη στην παρ. 1 του άρθρου 108 ΠΚ έγινε προκειμένου η διάταξη να είναι εναρμονισμένη με τις αντίστοιχες της παρ. 1 του άρθρου 99 ΠΚ και της παρ. 2 του άρθρου 101 ΠΚ, που προβλέπουν ως λόγο χορήγησης αναστολής ή ανάκλησης ήδη χορηγηθείσας αναστολής την αμετάκλητη καταδίκη σε ποινή στερητική της ελευθερίας άνω του ενός έτους, ανεξαρτήτως μορφής υπαιτιότητας.

27	Η προσθήκη στη διάταξη του άρθρου 114 ΠΚ κρίθηκε επιβεβλημένη, προκειμένου να διώκεται αυτεπαγγέλτως κάθε έγκλημα που τελείται σε βάρος του δημοσίου. Εξάλλου, την ποινική αξίωση για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος που διέπει ως πρωταρχική αρχή το ποινικό δικαιοδοτικό σύστημα, τη διαχειρίζονται οι αρμόδιες για την προάσπιση του δημοσίου συμφέροντος, εισαγγελικές αρχές που πλέον δύνανται να κινούν την ποινική διαδικασία, όταν διαπιστώνουν εγκληματικές ενέργειες που προκαλούν βλάβη του ευρύτερου δημοσίου τομέα συμπεριλαμβανομένων των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, αυτεπαγγέλτως και χωρίς προηγούμενη υποβολή έγκλησης εκ μέρους του δημοσίου νομίμως εκπροσωπουμένου, διαδικασία

	ενεργητικής νομιμοποίησης, προβληματική, γραφειοκρατική και χρονοβόρα, ως η πράξη, αναντίρρητα, έχει αναδείξει.

28	Με την προτεινόμενη τροποποίηση στην παρ. 1 του άρθρου 122 ΠΚ προβλέπεται η συμπερίληψη στον κατάλογο των αναμορφωτικών μέτρων που μπορούν να επιβληθούν σε ανήλικους δράστες και η παρακολούθηση ειδικών εκπαιδευτικών, καλλιτεχνικών ή πολιτιστικών προγραμμάτων σε κρατικούς, δημοτικούς, ή ιδιωτικούς φορείς καθώς και η παρακολούθηση προγραμμάτων αθλητισμού και η συμμετοχή σε αθλητικά σωματεία, προκειμένου να ενισχυθεί ο παιδαγωγικός σκοπός της παρέμβασης της πολιτείας προς το συμφέρον των ανηλίκων, να επιτευχθεί η κοινωνική ένταξή τους αλλά και να υποκατασταθεί ο διαρρηχθείς, ελλιπής ή τις περισσότερες φορές ανύπαρκτος δεσμός τους με το οικογενειακό περιβάλλον από πρόσωπα που αποτελούν πρότυπα και τα καθοδηγούν σε δράσεις που προάγουν την πνευματική καλλιέργεια, την ηθική ανάπλαση, την ειρηνική κοινωνική συνύπαρξη και την κοινωνικοποίησή τους μέσα από τις ευγενείς αξίες του αθλητισμού, του πολιτισμού και της τέχνης. Με την προτεινόμενη τροποποίηση στην παρ. 3 προβλέπεται η προτεραιοποίηση των αναμορφωτικών μέτρων της παρακολούθησης ειδικών εκπαιδευτικών, καλλιτεχνικών ή πολιτιστικών προγραμμάτων σε κρατικούς, δημοτικούς, ή ιδιωτικούς φορείς, και της παρακολούθησης προγραμμάτων αθλητισμού και της συμμετοχής σε ερασιτεχνικά αθλητικά σωματεία κατά την επιλογή τους από το δικαστήριο ανηλίκων, λόγω της μεγάλης συμβολής τους στην ηθική και κοινωνική ανάπλαση του ανήλικου δράστη.
29	Η τροποποίηση της διάταξης του άρθρου 127 ΠΚ κρίθηκε αναγκαία προκειμένου να μπορούν να περιληφθούν στις περιπτώσεις των εγκλημάτων ανηλίκων που επισύρουν δυνητικά και με ειδική αιτιολογία (πως τα αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα δεν είναι επαρκή), όλα τα κακουργήματα και όχι μόνο αυτά που στρέφονται κατά της ζωής και της σωματικής ακεραιότητας ή εμπεριέχουν στοιχεία βίας. Και αυτό διότι, με την υφιστάμενη διάταξη έχουν εντοπιστεί να ευρίσκονται εκτός του ρυθμιστικού πεδίου της διάταξης περιπτώσεις σοβαρότατων κακουργημάτων μείζονος ποινικής και κοινωνικής απαξίας (π.χ. διακεκριμένη διακίνηση ναρκωτικών, παράνομη προώθηση αλλοδαπών) που αν τις τελούσε ενήλικος, οι επαπειλούμενες ποινές θα ήταν πολυετείς πρόσκαιρες καθείρξεις. Σημειώνεται ότι οι οριζοντίως ευμενείς διατάξεις για τους ανήλικους επιφέρουν συχνά αντίθετα αποτελέσματα καθώς τους καθιστούν πρόσφορους σε εκμετάλλευση από εγκληματικές οργανώσεις (π.χ. για να διακινούν ναρκωτικά) επειδή ακριβώς δεν απειλούνται με στερητικές ελευθέριας ποινές λόγω της ανηλικότητας. Σε κάθε περίπτωση η στέρηση της ελευθερίας του ανηλίκου σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων πρέπει να είναι το έσχατο και απολύτως αναγκαίο μέτρο, όταν το

	δικαστήριο κρίνει αιτιολογημένα πως τα λοιπά δεν επαρκούν, συμπεριλαμβανομένων και των εναλλακτικών τρόπων κατ΄ οίκον έκτισης και παροχής κοινωφελούς εργασίας.
30	Η τροποποίηση της εν λόγω διάταξης γίνεται προκειμένου να υπάρξει ομοιογένεια με τις προβλέψεις του Σωφρονιστικού Κώδικα (ν. 4985/2022, Α΄ 203). Γι αυτό κρίθηκε σκόπιμο η διάταξη του άρθρου 133 εδάφιο πρώτο του Ποινικού Κώδικα να μεταβληθεί προβλέποντας ηλικιακό όριο χαρακτηρισμού του δράστη ως νεαρού ενήλικα τα είκοσι ένα έτη, κατά τον χρόνο τέλεσης της πράξης. Για τους λοιπούς ενήλικες, η ελλιπής ανάπτυξη της προσωπικότητας δεν μπορεί να συνδέεται πλέον με το νεαρό της ηλικίας σε ηλικίες μετά τα είκοσι ένα έτη και επομένως σ'αυτή την περίπτωση εφαρμογή μπορεί να έχει μόνο η μείωση του καταλογισμού κατά το άρθρο 36 ΠΚ. Επιπλέον, η διάταξη δεν όριζε μέχρι ποια ηλικία οι νεαροί ενήλικες θα μπορούσαν να κρατούνται στο ειδικό κατάστημα κράτησης νέων και για τον λόγο αυτό κρίθηκε αναγκαία η συμπλήρωσή της με τη δυνατότητα παραμονής μέχρι τη συμπλήρωση των είκοσι πέντε ετών.
31	Η τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 159 του Ποινικού Κώδικα με την προσαύξηση του ελάχιστου και μεγίστου ορίου επαπειλούμενης χρηματικής ποινής, έχει σκοπό να εναρμονίσει την ποινή με τις αντίστοιχες διατάξεις των άρθρων 235, 236, 237 ΠΚ με γνώμονα την αρχή της αναλογικότητας και την ιδιάζουσα ποινική απαξία της πράξης της δωροληψίας που τελείται από τα αναφερόμενα στη διάταξη πολιτικά πρόσωπα.
32	Η τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 159Α ΠΚ με την προσαύξηση του ελάχιστου και μεγίστου ορίου επαπειλούμενης χρηματικής ποινής, έχει σκοπό να εναρμονίσει την ποινή με τις αντίστοιχες διατάξεις των άρθρων 235, 236, 237 ΠΚ με γνώμονα την αρχή της αναλογικότητας και την ιδιάζουσα ποινική απαξία της πράξης της δωροδοκίας που τελείται προς τα αναφερόμενα στη διάταξη πολιτικά πρόσωπα.
33	Η τροποποίηση του άρθρου 168 ΠΚ με την προσθήκη παρ. 4 και 5 κρίθηκε αναγκαία προκειμένου να συμπεριληφθεί ρητά, στις υποπεριπτώσεις του εν λόγω άρθρου και κάθε μορφή διατάραξης της λειτουργίας χώρου υγειονομικής περίθαλψης (δομές παροχής υπηρεσιών υγείας πρωτοβάθμιας, δευτεροβάθμιας, τριτοβάθμιας περίθαλψης, συμπεριλαμβανομένων των πάσης φύσεως μονάδων προνοσοκομειακής φροντίδας ή κινητών μονάδων παροχής υπηρεσιών υγείας) ή εκπαιδευτηρίου πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, η οποία μπορεί να τελείται ενδεικτικώς με φωνασκίες, θόρυβο, ύβρεις ή απειλές κατά του υγειονομικού προσωπικού ή οποιουδήποτε τελεί σε οποιαδήποτε εργασιακή σχέση (π.χ. εργαζόμενοι ιδιωτικών εταιρειών υπηρεσιών ασφαλείας που παρέχουν βάσει σύμβασης υπηρεσίες σε νοσηλευτικά ιδρύματα) υπαλλήλων ή ασθενών ή αντίστοιχα κατά του εκπαιδευτικού προσωπικού, ή οποιουδήποτε τελεί σε οποιαδήποτε εργασιακή σχέση,

	υπαλλήλων ή μαθητών. Διακεκριμένη μορφή της ανωτέρω συμπεριφοράς, θεωρείται η πρόκληση βιαιοπραγίας. Το ύψος και η διαβάθμιση των απειλούμενων ποινών κρίθηκαν ανάλογα με την ιδιαίτερη ποινική απαξία του εγκλήματος. Η διατάραξη της λειτουργίας των ανωτέρω χώρων προκαλεί πολυεπίπεδη βλάβη, καθώς αφενός μεν, παρεμποδίζει το ιατρικό - νοσηλευτικό και αντίστοιχα εκπαιδευτικό προσωπικό από την άσκηση των καθηκόντων τους, αφετέρου δε, η δημιουργούμενη ένταση διαταράσσει την απαραίτητη ψυχική ηρεμία και νηφαλιότητα για την άσκηση του λειτουργήματός των ανωτέρω επαγγελματιών, αλλά και προκαλεί συναισθήματα φόβου και ταραχής σε νοσηλευόμενους, θεραπευόμενους και αντίστοιχα σε ανήλικους μαθητές με ό,τι αρνητικό αυτό συνεπάγεται για την αποκατάσταση της υγείας και τη διαμόρφωση του ψυχισμού τους αντίστοιχα. Τα παραπάνω ισχύουν και για την προστασία των χώρων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης. Ενδεικτικώς αναφέρεται ότι στο πεδίο εφαρμογής της παρ. 5 εμπίπτει και η περίπτωση της παρακώλυσης ή της παρεμπόδισης της εισόδου στο εκπαιδευτικό προσωπικό, στους εργαζόμενους, στους υπαλλήλους ή στους μαθητές.
34	Η εν λόγω τροποποίηση, με την απάλειψη της παρ. 2 του άρθρου 169^{A} ΠΚ, κρίθηκε επιβεβλημένη για λόγους νομοτεχνικής εναρμόνισης της διάταξης με το νέο άρθρο 182 ΠΚ που τυποποιεί εκ νέου κάθε παραβίαση περιορισμών που έχουν επιβληθεί νόμιμα στην ελευθερία της διαμονής συμπεριλαμβανομένης προφανώς και εκείνης που έχει επιβληθεί με δικαστική απόφαση ή βούλευμα, μετά τη συμπλήρωση του εκάστοτε ορίου της διάρκειας της προσωρινής κράτησης.
35	Η προσθήκη της εν λόγω διάταξης κρίθηκε επιβεβλημένη προκειμένου να αποκτήσει αξιόποινο χαρακτήρα τόσο η περίπτωση παραβίασης όρων που επιβάλλουν περιορισμούς στην ελευθερία διαμονής και τις σχετικές υποχρεώσεις (π.χ. περιοριστικός όρος απαγόρευσης εξόδου από τη χώρα του άρθρου 282 ΚΠΔ κατά την ανακριτική διαδικασία), όσο και η περίπτωση επιστροφής στη χώρα απελαθέντος δυνάμει δικαστικής απόφασης αλλοδαπού. Λόγω της υψηλής απαξίας της εν λόγω πράξης, λαμβανομένου υπόψη πως δυνητικά, το μέτρο ασφαλείας της απέλασης επιβάλλεται από τα δικαστήρια σύμφωνα με το άρθρο 72 ΠΚ μόνο για επιβληθείσες ποινές κάθειρξης τουλάχιστον έξι (6) ετών, επί ιδιαίτερα σοβαρών εγκλημάτων και της αυτονόητης υποψίας φυγής και μη υποβολής στην εκτέλεση της απόφασης, κρίθηκε σκόπιμη η πρόβλεψη επαπειλούμενης ποινής φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών, δίχως δικαίωμα αναστολής ή μετατροπής της.
36	Με την προτεινόμενη τροποποίηση στη διάταξη του άρθρου 186 του Ποινικού Κώδικα σκοπείται να εξορθολογιστεί το ύψος των ποινών σε σχέση με την ποινική απαξία της πράξης σε περιπτώσεις που το έγκλημα στο οποίο κατατείνει η πρόκληση και προσφορά τέλεσης είναι τόσο κακούργημα όσο

	και πλημμέλημα. Παράλληλα, προκειμένου να καλυφθούν σοβαρές αρρύθμιστες περιπτώσεις (όπως π.χ η προσφορά σε μάρτυρα αμοιβής προκειμένου να καταθέσει ψευδώς), κρίθηκε σκόπιμη η απάλειψη από την αντικειμενική υπόσταση της επί πλημμελήματος τέλεσης του ορίου ποινής «τουλάχιστον τριών ετών» και η συμπερίληψη όλων των πλημμελημάτων ανεξαρτήτως πλαισίου ποινής. Τέλος, θεσπίζεται διακεκριμένη περίπτωση του εν λόγω εγκλήματος, όταν η πρόκληση ή προσφορά απευθύνεται κατά ανηλίκου ανεξαρτήτως μάλιστα από την υπόσχεση ή μη αμοιβής και τούτο διότι, λόγω της ευάλωτης αναπτυσσόμενης προσωπικότητας των ανηλίκων και της μειωμένης δυνατότητας να αντισταθούν και να αντιληφθούν τον άδικο χαρακτήρα των εγκλημάτων που υποκινούνται να διαπράξουν, τυγχάνουν συχνά εκμετάλλευσης και στρατολόγησης από οργανωμένες εγκληματικές ομάδες.
37	Η τροποποίηση της εν λόγω διάταξης κρίθηκε επιβεβλημένη προκειμένου, υπό το πρίσμα των αρχών της αναλογικότητας και της αναγκαιότητας να θεσπιστεί νομοθετικά η δυνατότητα σε εξαιρετικές περιπτώσεις και με ειδική αιτιολογία, να κάμπτεται μερικώς ο κανόνας της μη χορήγησης αναστολής ή μετατροπής της ποινής, που ίσχυσε για όλες τις περιπτώσεις καταδίκης για εγκλήματα του παρόντος άρθρου και για τα συναφή τους ανεξαρτήτως βαρύτητας (βλ. παρ. 2 του άρθρου 72 του ν. 4908/2022, Α’ 52). Η εξαίρεση αφορά στις περιπτώσεις και μόνο, καταδίκης για την πλημμεληματική αξιόποινη πράξη της συμμορίας της παρ. 3, οπότε σε αυτή την περίπτωση το δικαστήριο εξακολουθεί μεν να μη δύναται να αναστείλει ή να μετατρέψει την ποινή με κανένα τρόπο, ωστόσο με ειδική αιτιολογία του παρέχεται η κατ’ εξαίρεση δυνατότητα να χορηγήσει ανασταλτική δύναμη στην τυχόν ασκηθείσα έφεση, η οποία καταλαμβάνει πέραν του εν λόγω πλημμελήματος και όσα τυχόν συναφή του επισύρουν πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, δηλαδή δεν καταλαμβάνει όσα κακουργήματα συντρέχουν και συνεκδικάζονται ως συναφή με το πλημμέλημα της παρ. 3 (συμμορία) και προβλέπουν ως επαπειλούμενη ποινή την ισόβια κάθειρξη. Σε κάθε περίπτωση, αν το δικαστήριο κατευθυνθεί στην επιλογή της εν λόγω εξαίρεσης, είναι υποχρεωμένο να αιτιολογήσει ειδικώς την κρίση του και επιπλέον να εξαρτήσει το ανασταλτικό αποτέλεσμα της έφεσης από την τήρηση των κατάλληλων ανά περίπτωση περιοριστικών όρων.
38	Με την παρούσα ρύθμιση αποδεσμεύεται η πράξη της παθητικής δωροδοκίας (δωροληψίας) από την αξία του ωφελήματος αποτυπώνοντας και ό,τι λειτουργεί στην πράξη και τη νομολογία και επεκτείνεται το ρυθμιστικό πεδίο του βασικού αδικήματος της παθητικής δωροδοκίας και όταν τελείται και από υπάλληλο ή λειτουργό κάθε δημόσιου διεθνή ή υπερεθνικού οργανισμού ή φορέα, ανεξαρτήτως αν εδρεύει στην Ελλάδα ή η Ελλάδα είναι μέλος. Καλύπτεται έτσι ένα κενό στις υποθέσεις με ποινική απαξία για τις οποίες υπάρχει

	ενδιαφέρον για να ανήκουν στην εθνική δικαιοδοσία. Με αυτόν τον τρόπο, η ελληνική νομοθεσία εναρμονίζεται και με τις υπ' αρ. 5a και 5b συστάσεις του ΟΟΣΑ (ΟΟΣΑ Εφαρμογή της Σύμβασης κατά της Δωροδοκίας του ΟΟΣΑ, 4ος κύκλος 2022, διαθέσιμη σε: https://www.oecd.org/corruption/greece-oecdanti-briberyconvention.htm, σελ. 68, Κεφάλαιο Recommendations for ensuring effective enforcement of the foreign bribery and related offences). Επιπρόσθετα, με την παρούσα ρύθμιση, κρίθηκε σκόπιμο, με γνώμονα την αρχή της αναλογικότητας σε σχέση με την ιδιάζουσα απαξία εγκλημάτων διαφθοράς, η οποία αποτελεί τροχοπέδη για την οικονομική ανάπτυξη, εκτρέπει πόρους από παραγωγικά αποτελέσματα και υπονομεύει τη βιωσιμότητα των κρατικών δαπανών, να αυστηροποιηθούν οι ποινικές κυρώσεις για την αξιόποινη πράξη της δωροληψίας και ειδικότερα: Στην πρώτη παράγραφο, που αφορά στη δωροληψία υπαλλήλου για πράξη ή παράλειψη σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, αυξάνεται το κατώτερο όριο επαπειλούμενης ποινής φυλάκισης σε φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και η χρηματική ποινή από πέντε χιλιάδες (5.000) έως πενήντα χιλιάδες ευρώ (50.000) ευρώ. Αναλόγως αυξάνονται τα ελάχιστα και μέγιστα όρια χρηματικών ποινών τόσο στις περιπτώσεις κατ' επάγγελμα τέλεσης διακεκριμένου πλημμελήματος δωροληψίας της παρ. 1, όσο και για τις περιπτώσεις βασικού και διακεκριμένου κακουργήματος δωροληψίας για ενέργειες ή παραλείψεις που αντίκεινται στα καθήκοντα του υπαλλήλου. Η προσαύξηση των χρηματικών ποινών εναρμονίζεται με τις συστάσεις 6a και 6b του ΟΟΣΑ. Εφαρμογή της Σύμβασης κατά της Δωροδοκίας του ΟΟΣΑ, 4ος κύκλος 2022, διαθέσιμη σε: https://www.oecd.org/corruption/greece-oecdanti-briberyconvention.htm, σελ. 68.
39	Με το παρόν άρθρο αποδεσμεύεται η πράξη της ενεργητικής δωροδοκίας από την αξία του ωφελήματος αποτυπώνοντας και ό,τι λειτουργεί στην πράξη και τη νομολογία, καθότι αρκεί η προσφορά, υπόσχεση ή παροχή οποιουδήποτε αθέμιτου ωφελήματος για να πληρούται η αντικειμενική υπόσταση του εγκλήματος. Αυτονοήτως, η διάταξη δεν αφορά περιπτώσεις παροχών στο πλαίσιο της κοινωνικής προσφορότητας. Επεκτείνεται ακόμη το ρυθμιστικό πεδίο του βασικού αδικήματος της ενεργητικής δωροδοκίας και όταν τελείται και προς υπάλληλο ή λειτουργό κάθε δημόσιου διεθνή ή υπερεθνικού οργανισμού ή φορέα ανεξαρτήτως αν εδρεύει στην Ελλάδα ή η Ελλάδα είναι μέλος. Με αυτόν τον τρόπο, η ρύθμιση εναρμονίζεται και με τις υπ' αρ. 5a και 5b συστάσεις του ΟΟΣΑ (ΟΟΣΑ Εφαρμογή της Σύμβασης κατά της Δωροδοκίας του ΟΟΣΑ, 4ος κύκλος 2022, διαθέσιμη σε: https://www.oecd.org/corruption/greece-oecdanti-briberyconvention.htm, σελ. 68 Έκθεσης, βλ. και άρθρο 29 της προτεινόμενης ρύθμισης).

	Όσον αφορά το πλαίσιο των ποινών με την παρούσα ρύθμιση, κρίθηκε σκόπιμο, με γνώμονα την αρχή της αναλογικότητας σε σχέση με την ιδιάζουσα απαξία εγκλημάτων διαφθοράς, η οποία αποτελεί τροχοπέδη για την οικονομική ανάπτυξη, εκτρέπει πόρους από παραγωγικά αποτελέσματα και υπονομεύει τη βιωσιμότητα των κρατικών δαπανών να αυστηροποιηθούν οι ποινικές κυρώσεις για την αξιόποινη πράξη της δωροδοκίας και ειδικότερα: Με τις αλλαγές που επέρχονται στην πρώτη παράγραφο, που αφορά στη δωροδοκία υπαλλήλου για πράξη ή παράλειψη σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, αυξάνεται το κατώτερο όριο επαπειλούμενης ποινής φυλάκισης σε φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή από τρεις χιλιάδες (3.000) έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ. Παράλληλα, αυξάνονται αναλόγως τα ελάχιστα και μέγιστα όρια χρηματικών ποινών στις περιπτώσεις κακουργήματος δωροληψίας για ενέργεια ή παράλειψη που αντίκεινται στα καθήκοντα του υπαλλήλου. Η προσαύξηση των χρηματικών ποινών εναρμονίζεται με τις συστάσεις 6a και 6b του ΟΟΣΑ, Εφαρμογή της Σύμβασης κατά της Δωροδοκίας του ΟΟΣΑ, 4ος κύκλος 2022, διαθέσιμη σε: https://www.oecd.org/corruption/greece-oecdanti-briberyconvention.htm, σελ. 68.
40	Με την παρούσα παρέμβαση στο άρθρο 237 ΠΚ αφενός μεν, αυξάνεται το ελάχιστο και μέγιστο όριο της επαπειλούμενης χρηματικής ποινής, προκειμένου να εναρμονιστεί η χρηματική ποινή με τις αντίστοιχες διατάξεις των άρθρων 235 και 236 με γνώμονα την αρχή της αναλογικότητας και την ιδιάζουσα ποινική απαξία των πράξεων της δωροληψίας και δωροδοκίας που τελούνται από και προς τα αναφερόμενα στη διάταξη δικαστικά πρόσωπα, αφετέρου δε επεκτείνεται το αξιόποινο του ειδικού αδικήματος της παθητικής και ενεργητικής δωροδοκίας δικαστικών λειτουργών και σε δικαστές που είναι αποσπασμένοι σε διεθνείς οργανισμούς. Με αυτόν τον τρόπο θα υπάγονται στο ρυθμιστικό πεδίο του άρθρου και Έλληνες αποσπασμένοι δικαστές και σε θέσεις που δεν έχουν αμιγώς δικαιοδοτικό χαρακτήρα, καταργώντας το φαινόμενο να λαμβάνουν εκείνοι διαφορετικής ποινικής μεταχείρισης με υπαγωγή στις γενικές διατάξεις. Το πλαίσιο ενοποιείται προς πλήρη συμμόρφωση με την παρ. 4 του άρθρου 4 (στ. Α και Β) και τις παρ. 1 και 3 του άρθρου 7 της Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2017, σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης (L 198).
41	Η τροποποίηση του άρθρου 264 του Ποινικού Κώδικα κρίθηκε επιβεβλημένη, προκειμένου να ανταποκριθούν ακριβέστερα και αναλογικότερα οι προβλεπόμενες ποινές με το μέγεθος της βλάβης. Συγκεκριμένα, προβλέπονται η σωρευτική επιβολή χρηματικής ποινής στις περ. α), β) και γ) της παρ. 1 και διαφοροποίηση των ποινών στην περίπτωση εξ αμελείας

	τέλεσης του εγκλήματος αναλόγως της σοβαρότητας της προβληθείσας βλάβης, στην παρ. 2 της διάταξης.
42	Η συχνότητα και οι συνέπειες του εν λόγου αδικήματος του εμπρησμού δάσους στο περιβάλλον και στην ποιότητα της ζωής των ανθρώπων, είναι στοιχεία που δικαιολογούν εξαιρετικές ρυθμίσεις δίχως να παραβλάπτουν την αρχή της αναλογικότητας και την αρμονία με τις λοιπές διατάξεις του Ποινικού Κώδικα. Για τον ανωτέρω λόγο και προκειμένου να εξυπηρετηθούν αποτελεσματικότερα οι αρχές της γενικής και ειδικής πρόληψης, κρίθηκε επιβεβλημένη: α) η αυστηροποίηση των ποινών με την προσθήκη χρηματικής ποινής ύψους από δέκα χιλιάδες (10.000) έως διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ για όλες τις υποπεριπτώσεις του παρόντος και η επαύξηση της ποινής για την εξ αμελείας τέλεση και ειδικά για τις περιπτώσεις εμπρησμού δάσους που προκαλεί κίνδυνο σε άνθρωπο ή βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις ή πρόκληση ευρείας οικολογικής καταστροφής, β) η θέσπιση ειδικού αξιοποίνου τόσο για τις προπαρασκευαστικές πράξεις εμπρησμού (κατοχή εμπρηστικών υλών ή άλλων αντικείμενων, πρόσφορων για την πρόκληση και την εξάπλωση δασικής πυρκαγιάς) όσο και για την εκ προθέσεως παραβίαση των διατάξεων σχετικά με την ελεγχόμενη καύση, τη χρήση αντικειμένων που προκαλούν σπινθήρα, ή ειδών πυροτεχνίας ή βεγγαλικών σε δάση, δασικές εκτάσεις, περιοχές “Natura”, εκτάσεις περιαστικού πρασίνου, εντός των πόλεων και των οικιστικών περιοχών, πάρκα και άλση, κηρυγμένες δασωτέες ή αναδασωτέες εκτάσεις, ιδιωτικά δάση, χορτολιβαδικές και αγροτικές εκτάσεις ή σε οποιοδήποτε χώρο σε ακτίνα έως τριακοσίων (300) μέτρων από αυτές, σε ημέρες που ο Ημερήσιος Χάρτης πρόβλεψης Κινδύνου πυρκαγιάς που εκδίδεται από τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας είναι 4 (πολύ υψηλή) ή 5 (κατάσταση συναγερμού), γ) η θέσπιση στην παρ. 5 αξιοποίνου για όποιον αποθηκεύει, τοποθετεί ή εγκαταλείπει εύφλεκτες ύλες εντός δασών ή δασικών εκτάσεων με διακεκριμένο αξιόποινο στην περίπτωση που η ενέργειά του αυτή συμβάλλει στην εξάπλωση δασικής πυρκαγιάς αλλά και, δ) η υποχρεωτική πραγματική έκτιση της επιβαλλόμενης ποινής σε σωφρονιστικό κατάστημα με απαγόρευση αναστολής ή μετατροπής της ποινής σε κάθε μορφή του αδικήματος, με κατ' εξαίρεση δυνατότητα μετατροπής της σε χρηματική ποινή ή κοινωφελή εργασία στις περιπτώσεις εξ αμελείας τέλεσης του αδικήματος ή παραβίασης της παρ.5.
43	Η πρόβλεψη δυνητικής επιβολής από το δικαστήριο μαζί με την κύρια ποινή της παρεπόμενης ποινής της δήμευσης, κατά την κρίση του δικαστηρίου, σε βάρος του αυτουργού και τυχόν συμμετόχων κρίθηκε επιβεβλημένη, προκειμένου να καλυφθεί στο μέτρο του εφικτού η προκληθείσα βλάβη της δημόσιας περιουσίας που προκαλείται από την αξιόποινη

	πράξη του εμπρησμού δάσους από πρόθεση ή από αμέλεια, και να εξασφαλιστούν οι αναγκαίοι πόροι για την αποκατάσταση του περιβάλλοντος στην προτέρα κατάσταση. Ειδικά για την εξ αμελείας τέλεση, η πρόβλεψη εξαντλείται στις περιπτώσεις που ο εμπρησμός προκάλεσε σημαντική σε έκταση οικολογική ή περιβαλλοντική καταστροφή ή επέφερε βαριά σωματική βλάβη ή θάνατο. Προκειμένου το μέτρο επιβολής της παρεπόμενης ποινής να είναι εναρμονισμένο με τις συνταγματικές αρχές της αναλογικότητας και της αναγκαιότητας αλλά και το πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 7 του Συντάγματος (περί απαγόρευσης της γενικής δήμευσης), προβλέφθηκε το δικαστήριο να λαμβάνει υπόψη για την επιμέτρηση της αξίας της βλάβης και τα στοιχεία του άρθρου 79 ΠΚ Επίσης, στη δήμευση δεν συμπεριλαμβανόνται σε κάθε περίπτωση τα περιουσιακά στοιχεία που εξυπηρετούν τις βασικές ανάγκες του καταδικασθέντος και της οικογένειάς του. Για τον υπολογισμό του ύψους της ζημίας διατάσσεται πραγματογνωμοσύνη σύμφωνα με τα άρθρα 183 έως 208 ΚΠΔ.
44	Η τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 289 του Ποινικού Κώδικα με την απάλειψη του αδικήματος εμπρησμού σε δάσος εξ αμελείας από τις περιπτώσεις έμπρακτης μετάνοιας που οδηγούν στη μη τιμώρηση του δράστη, αν με τη θέλησή του αποτρέψει τον κίνδυνο ή με τη γρήγορη αναγγελία του προς τις αρχές δώσει αφορμή για την αποτροπή του, κρίθηκε σκόπιμη λόγω της βαρύτητας του εν λόγω εγκλήματος που δύναται να προκαλέσει ανυπολόγιστη βλάβη. Οι εν λόγω περιπτώσεις πλέον θα αντιμετωπίζονται κατά την κρίση του δικαστηρίου σύμφωνα με την πρόβλεψη περί δικαστικής άφεσης ποινής της παρ. 2 του ιδίου άρθρου.
45	Η προσθήκη της παραβίασης ερυθρού σηματοδότη στις περιπτώσεις επικίνδυνης οδήγησης, κρίθηκε σκόπιμη, γιατί η εν λόγω παράβαση συνιστά συχνότατα αιτία πρόκλησης ακόμα και θανατηφόρων τροχαίων δυστυχημάτων, ως συμπεριφορά κατά την οδήγηση οχήματος είναι απολύτως αξιόμεμπτη, μη κοινωνικά αποδεκτή και ιδιαίτερα επικίνδυνη, ενέχοντας χαρακτηριστικά ακραίας περιφρόνησης των κανόνων οδικής κυκλοφορίας και της νομιμότητας, μέχρι και συνειδητής αποδοχής του ενδεχομένου προσβολής της ασφάλειας λοιπών χρηστών της οδού.
46	Η τροποποίηση της διάταξης του άρθρου 302 ΠΚ (ανθρωποκτονία εξ αμελείας) ως προς το κατώτατο όριο ποινής (από τουλάχιστον τρεις μήνες σε τουλάχιστον δύο έτη), κρίθηκε επιβεβλημένη προκειμένου το πλαίσιο της επιβλητέας από το δικαστήριο στερητικής της ελευθερίας ποινής, να βρίσκεται σε αναλογία με το ύψιστο έννομο αγαθό της ανθρώπινης ζωής που προστατεύει η διάταξη και προσβάλλει βάναυσα και αμετάκλητα, δίχως περιθώριο επανόρθωσης, ο δράστης του εν λόγω εγκλήματος, με συμπεριφορά (πράξη ή παράλειψη), καλυπτόμενη από τη συγκεκριμένη μορφή υπαιτιότητας και έχουσα ως δεινό

	αποτέλεσμα, την αφαίρεση ανθρώπινης ζωής. Η επαναφορά της παρ. 2 που ιδρύει προσωπικό λόγο απαλλαγής από την ποινή στις περιπτώσεις που ο δράστης είναι οικείος του θύματος και το δικαστήριο πειστεί πως λόγω της ψυχικής οδύνης που υπέστη από την τέλεση της πράξης δεν χρειάζεται να υποβληθεί σε ποινή, κρίθηκε σκόπιμη για την ειδικότερη κάλυψη της εν λόγω περίπτωσης πέραν της ενδεχομένης γενικής υπαγωγής της περίπτωσης στη διάταξη του τρίτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 104Β ΠΚ.
47	Οι προτεινόμενες αλλαγές στο άρθρο 312 του Ποινικού Κώδικα αποσκοπούν στην εξάλειψη κάθε αντινομίας που είχε απασχολήσει και τη θεωρία και τη νομολογία λόγω της αλληλεπικάλυψης των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232) με τις αντίστοιχες των άρθρων 312, 330, 333 του νέου Ποινικού Κώδικα που επέφεραν αποτελέσματα κατά την εφαρμογή τους που παραβίαζαν ουσιωδώς την αρχή της αναλογικότητας, καθώς ανετράπη η ορθολογική διαβάθμιση και αντιστοιχία αξιόποινων πράξεων και επαπειλούμενων ποινών. Συνεπώς, πλέον για κάθε περίπτωση ενδοοικογενειακής βίας, ο εφαρμοστής θα ανατρέχει αποκλειστικά στις ειδικές διατάξεις του ν. 3500/2006 και το άρθρο 312 του Ποινικού Κώδικα θα εφαρμόζεται μόνο, όταν προκαλείται σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας σε ανήλικο ή σε πρόσωπο που δεν μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του και εκείνο δεν εμπίπτει ως θύμα ενδοοικογενειακής βίας στο ρυθμιστικό πεδίο του ν. 3500/2006.
48	Όπως και παραπάνω, οι εν λόγω αλλαγές στο άρθρο 330 του Ποινικού Κώδικα αποσκοπούν στην εξάλειψη κάθε αντινομίας που είχε απασχολήσει και τη θεωρία και τη νομολογία λόγω της αλληλεπικάλυψης των διατάξεων του ν. 3500/2006 με τις αντίστοιχες των άρθρων 312, 330, 333 του Ποινικού Κώδικα. Συνεπώς, πλέον για κάθε περίπτωση ενδοοικογενειακής βίας, ο εφαρμοστής θα ανατρέχει αποκλειστικά στις ειδικές διατάξεις του ν. 3500/2006 και το άρθρο 330 του Ποινικού Κώδικα θα εφαρμόζεται μόνο όταν προκαλείται παράνομη βία σε ανήλικο ή σε πρόσωπο που δεν μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του και εκείνο δεν εμπίπτει ως θύμα ενδοοικογενειακής βίας στο ρυθμιστικό πεδίο του ν. 3500/2006. Παράλληλα, η ποινή αυστηροποιείται ως προς το κατώτατο όριο της.
49	Όπως και παραπάνω, καθορίζεται η σχέση γενικότητας – ειδικότητας μεταξύ του Ποινικού Κώδικα και του ν. 3500/2006 (Α' 232). Συνεπώς, πλέον για κάθε περίπτωση ενδοοικογενειακής βίας, εφαρμοστέο δίκαιο είναι αυτό του ν. 3500/2006 και το άρθρο 333 του Ποινικού Κώδικα θα εφαρμόζεται μόνο όταν απειλείται ανήλικος ή πρόσωπο που δεν μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του και εκείνο δεν εμπίπτει ως θύμα ενδοοικογενειακής βίας στο ρυθμιστικό πεδίο του ν. 3500/2006.
50	Η τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 348Α ΠΚ κρίθηκε επιβεβλημένη προκειμένου, σε απόλυτη συνάρτηση με την παρ. 7 του άρθρου 5 της Οδηγίας 2011/93/ΕΕ του Ευρωπαϊκού

	Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011, σχετικά με την καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας και την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιο 2004/68/ΔΕΥ του Συμβουλίου (L 335), να ποινικοποιούνται και οι περιπτώσεις που το θύμα εμφανίζεται ως ανήλικο, όμως η ηλικία του κατά τη στιγμή της απεικόνισης παραμένει άγνωστη.
51	Η τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 348Γ ΠΚ κρίθηκε επιβεβλημένη προκειμένου, σε απόλυτη συνάρτηση με την παρ. 4 του άρθρου 4 της Οδηγίας 2011/93/ΕΕ, να μην εξαρτάται από την καταβολή αντιτίμου η παρακολούθηση πορνογραφικής παράστασης στην οποία συμμετέχουν παιδιά.
52	Στην εν λόγω διάταξη προκρίθηκε η αυτεπάγγελτη δίωξη του εγκλήματος της παραβίασης υποχρέωσης διατροφής, λόγω της ειδικής απαξίας του εν λόγω αδικήματος που συχνότατα διακινδυνεύει την κάλυψη στοιχειωδών αναγκών επιβίωσης ανηλίκων τέκνων, αλλά και ειδικότερα της αναγκαιότητας να υπερακοντιστούν δικονομικά εμπόδια που η κατ' έγκληση δίωξη του εγκλήματος έχει ήδη ή πρόκειται στο μέλλον να αναδείξει (π.χ. διατυπώσεις, τρίμηνη ασφυκτική προθεσμία έγκλησης, χρηματικό παράβολο ως προϋπόθεση παραδεκτού).
53	Η τροποποίηση του εν λόγω άρθρου αφορά νομοτεχνική βελτίωση της διάταξης λόγω της κατάργησης του αξιόποινου χαρακτήρα του άρθρου 362 και παράλληλα μεταβολή του αδικήματος σε υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης καθώς απαιτείται ο δράστης να προσβάλλει την τιμή του παθόντος με λόγο ή με έργο ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο, με σκοπό να προσβάλλει την τιμή του. Παράλληλα, τυποποιείται ως διακεκριμένη μορφή του αδικήματος η περίπτωση που η προσβολή λαμβάνει χώρα δημόσια ή μέσω διαδικτύου και αφορά τον ιδιωτικό ή οικογενειακό βίο του θιγόμενου προσώπου. Τέλος, η περίπτωση αναλογικής εφαρμογής της παρ. 4 του άρθρου 308 ΠΚ εξαντλείται στη βασική μορφή του αδικήματος.
54	Με την κατάργηση της απλής δυσφήμησης του άρθρου 362 ΠΚ το αξιόποινο περιορίζεται στις περιπτώσεις που η διάδοση ενώπιον τρίτου συνοδεύεται από την υπερχειλή υποκειμενική υπόσταση της γνώσης της ψευδούς υπόστασης του γεγονότος που είναι πρόσφορο να βλάψει την τιμή και την υπόληψη άλλου. Επίσης, από την έννοια του τρίτου, αποδέκτη της διάδοσης εξαιρούνται τα πρόσωπα που λαμβάνουν υποχρεωτικά γνώση του δυσφημιστικού ισχυρισμού κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, οπότε εξ αυτού και μόνο δεν μπορεί να θεωρηθεί δεδομένη η προσφορότητα του γεγονότος για προσβολή της τιμής. Στην ανωτέρω εξαίρεση δεν περιλαμβάνονται ισχυρισμοί που στρέφονται κατά άλλων (πλην των διαδίκων) μερών ή περιπτώσεις που οι αποδέκτες των διαδόσεων (δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι), συνδέονται προσωπικά με τα διάδικα μέρη έτσι ώστε η γνωριμία αυτή να αίρει την απροσφορότητα του γεγονότος να

	βλάψει την τιμή λόγω μη αποστασιοποίησης των λειτουργών ή υπαλλήλων από τα διάδικα πρόσωπα. Αυτό ισχύει για τους δημόσιους λειτουργούς ή υπαλλήλους που συμπράττουν στην ποινική διαδικασία ή πολιτική ή διοικητική δίκη, όπως είναι ο εισαγγελέας, ο δικαστής, ο δικαστικός γραμματέας, ο οποίος συμπράττει στη διαδικασία της καταχώρησης της μήνυσης ή της ένορκης κατάθεσης μάρτυρα, οι ανακριτικοί υπάλληλοι που ορίζονται από τον εισαγγελέα για τη διενέργεια προανακριτικών πράξεων, ο δικαστικός επιμελητής, ο οποίος ως άμισθος δημόσιος λειτουργός είναι αρμόδιος για την επίδοση δικογράφων και εξωδίκων εγγράφων ενόψει ή στο πλαίσιο πολιτικής δίκης. Άλλωστε, για τα τελευταία αυτά πρόσωπα δεν προκύπτει ότι λαμβάνουν γνώση του περιεχομένου των συγκεκριμένων δικογράφων, παρά μόνο των στοιχείων που είναι αναγκαία για τον ορθό δικονομικά χειρισμό της υπόθεσης. Επίσης, για τον προσδιορισμό της έννοιας του τρίτου χρησιμοποιήθηκε στοχευμένα ο διευρυμένος και γενικός ορισμός της «δίκης» που περιλαμβάνει κάθε στάδιο από την προδικασία (π.χ. αστυνομική προανάκριση, άρα καταλαμβάνει και προανακριτικούς υπάλληλους κατά την αυτεπάγγελτη αστυνομική προανάκριση) μέχρι την αμετάκλητη απόφαση.
55	Η τροποποίηση του εν λόγω άρθρου αφορά νομοτεχνική βελτίωση της διάταξης λόγω της κατάργησης του αξιόποινου χαρακτήρα του άρθρου 362.
56	Η τροποποίηση του εν λόγω άρθρου, αφορά νομοτεχνική βελτίωση της διάταξης λόγω της κατάργησης του αξιόποινου χαρακτήρα του άρθρου 362. Ειδικότερα, κρίθηκε αναγκαίο να διαγραφούν οι παρ. 1 και 3 του εν λόγω άρθρου που αναφέρονται στην απόδειξη της αλήθειας του γεγονότος ως λόγο εξάλειψης του αξιοποίνου στο αδίκημα της δυσφήμησης. Σε κάθε περίπτωση, αν η αναφορά περιλαμβάνει αληθή γεγονότα που όμως θίγουν αποκλειστικά σχέσεις του οικογενειακού και ιδιωτικού βίου, δεν θίγονται αξιώσεις λόγω προσβολής προσωπικότητας, ενώπιον των αρμοδίων πολιτικών δικαστηρίων ούτε και αποκλείεται το δικαίωμα έγκλησης για την αξιόποινη πράξη της εξύβρισης (άρθρο 361) αν οι περιστάσεις και ο τρόπος τέλεσης καταδεικνύουν σκοπό εξύβρισης.
57	Η τροποποίηση του εν λόγω άρθρου αφορά νομοτεχνική βελτίωση της διάταξης λόγω της κατάργησης του αξιόποινου χαρακτήρα του άρθρου 362.
58	Η προσθήκη, πέραν της προβλεπόμενης ποινής φυλάκισης και της χρηματικής ποινής στη βασική μορφή του αδικήματος της κλοπής, κρίθηκε πως συμβάλλει στην αποτελεσματικότερη εξυπηρέτηση των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης, για το συγκεκριμένο στρεφόμενο κατά του έννομου αγαθού της ιδιοκτησίας, αδίκημα.
59	Η τροποποίηση της διάταξης με την προσθήκη της απρόκλητης φθοράς στις περιπτώσεις της διακεκριμένης φθοράς ξένης ιδιοκτησίας, κρίθηκε δικαιοπολιτικά

	επιβεβλημένη, σε εναρμόνιση με τις προβλέψεις τόσο για την κατ' έγκληση δίωξη φθοράς ιδιωτικής περιουσίας όσο και της υποχρεωτικής προσκόμισης παραβόλου υπέρ του δημοσίου ως προϋπόθεσης του παραδεκτού στα αμιγώς κατ'έγκληση διωκόμενα εγκλήματα. Είναι προφανές, πως η επιλογή του δράστη να προβεί αδιάκριτα και τυφλά σε καταστροφή ιδιωτικής περιουσίας, χωρίς να συνδέεται με γνωριμία ή οποιαδήποτε κοινωνική ή επαγγελματική σχέση με τον ιδιοκτήτη της, καταδεικνύει ιδιάζουσα αντικοινωνική συμπεριφορά και μία προδιάθεση αναβάθμισης της εγκληματικής του ροπής σε σοβαρότερα εγκλήματα, για αυτό η πρόβλεψη αυστηρής ποινικής κύρωσης κρίνεται αναγκαία για την εξυπηρέτηση των σκοπών της γενικής και ειδικής πρόληψης.
60	Με την παρ. 1 της προτεινόμενης ρύθμισης τροποποιείται η παρ. 1 της διάταξης του άρθρου 381 ΠΚ με την απάλειψη από τα κατ' έγκληση διωκόμενα εγκλήματα, της κακουργηματικής υπεξαίρεσης της παρ. 2 του άρθρου 375, η οποία κρίθηκε επιβεβλημένη για λόγους δικαιοκρατικής συνέπειας της βούλησης του νομοθέτη, να υπαγάγει στην αυτεπάγγελτη κίνηση της ποινικής διαδικασίας όλα τα εγκλήματα που στρέφονται κατά της ιδιοκτησίας και της περιουσίας και τιμωρούνται σε βαθμό κακουργήματος. Περαιτέρω, επανήλθε η πρόβλεψη του προισχύσαντος Ποινικού Κώδικα για κατ' έγκληση δίωξη της βασικής μορφής του εγκλήματος της φθοράς ξένης ιδιοκτησίας. Με την παρ. 2 της προτεινόμενης ρύθμισης καταργείται η κατ' έγκληση δίωξη για τις αξιόποινες πράξεις της απάτης και της απάτης με υπολογιστή πλημμεληματικής και κακουργηματικής μορφής (παρ. 1 άρθρου 386 και 386Α ΠΚ) που πλέον θα διώκονται αυτεπάγγελτα. Η πρακτική εφαρμογή της εν λόγω διάταξης είχε δημιουργήσει σημαντικές δυσχέρειες και ενδεικτικά: α) λόγω της ασφυκτικής (ειδικά και για έχοντες σύνθετη εταιρική μορφή παθόντες) τρίμηνης προθεσμίας, της παρέλευσης χρονικού διαστήματος από την παράσταση των ψευδών γεγονότων μέχρι τη διαπίστωση της περιουσιακής βλάβης (στο ενδιάμεσο στάδιο μεσολαβούν προσπάθειες αποκατάστασης και αστικής επίλυσης της διαφοράς), β) ειδικά σε περιπτώσεις ηλεκτρονικής απάτης οι παθόντες είναι πολλοί και η περιουσιακή βλάβη εκάστου ασήμαντη, όμως η ιδιαίτερη απαξία και η κοινωνική επικινδυνότητα της πράξης, το σύνολο της βλάβης και το αντίστοιχο όφελος των δραστών ιδιαίτερα υψηλό, ακόμα και κακουργηματικής μορφής (π.χ. fishing σε τραπεζικούς λογαριασμούς), ή σε περιπτώσεις εξαπάτησης καταναλωτών (τα στοιχεία τους και ο αριθμός τους προκύπτουν από ονομαστικές λίστες ή ηλεκτρονικά ευρήματα, π.χ. απατηλοί διαγωνισμοί με χρεώσεις μέσω ηλεκτρονικών μηνυμάτων, πωλήσεις εξ αποστάσεως, απάτη που συνίσταται σε έρανο ή λαχειοφόρο αγορά από δήθεν εκπροσώπους ενώσεων ατόμων με ειδικές ανάγκες). Παράλληλα, και για λόγους ισονομίας εξαλείφεται η πρόβλεψη κατ' έγκληση δίωξης για

	την αξιόποινη πράξη της κακουργηματικής απιστίας σε βάρος χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων, της κακουργηματικής τοκογλυφίας και της αποδοχής προϊόντος εγκλήματος που έχει αποκτηθεί με κατ'έγκληση διωκόμενη αξιόποινη πράξη.
61	Η τροποποίηση της εν λόγω διάταξης (τροποποίηση περ. γ' παρ. 1 άρθρου 25 ν. 1882/1990, Α' 43), κρίνεται επιβεβλημένη μετά την κατάργηση της υποκατάστατης στερητικής της ελευθερίας κύρωσης σε περίπτωση μη πληρωμής της χρηματικής ποινής. Ο νομοθέτης της αρχικής μορφής του άρθρου, ακριβώς λόγω της φιλοσοφίας της υποκατάστατης στερητικής της ελευθερίας κύρωσης, των χρηματικών ποινών, είχε κρίνει σκόπιμη προς αποφυγή ενός οιονεί διττού αξιοποίνου, την εξαίρεση από τον πίνακα χρεών που θεμελιώνει το ποινικό αδίκημα της φοροδιαφυγής, εκείνων των χρεών που προέρχονται από τη μη εκτέλεση χρηματικών ποινών χρεών, συνθήκη που πλέον εκλείπει καθώς σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 4 του άρθρου 80 ΠΚ οι χρηματικές ποινές εκτίονται διά της βεβαίωσής τους στο δημόσιο ταμείο.
62	Η τροποποίηση του εν λόγω άρθρου κρίθηκε επιβεβλημένη για λόγους νομοτεχνικής συνέπειας, προκειμένου η διάταξη να είναι εναρμονισμένη με την πρόβλεψη στο άρθρο 111 ΚΠΔ περί κατάργησης της αρμοδιότητας του Πενταμελούς Εφετείου. Περαιτέρω προβλέπεται η ιεραρχική διάκριση του τριμελούς εφετείου i) σε τριμελές που δικάζει εφέσεις κατά αποφάσεων τριμελούς εφετείου, ii) σε τριμελές που δικάζει κακουργήματα σε πρώτο βαθμό και εφέσεις κατά αποφάσεων μονομελούς εφετείου επί κακουργημάτων, και iii) σε τριμελές που δικάζει εφέσεις κατά πλημμελημάτων.
63	Η τροποποίηση του εν λόγω άρθρου κρίθηκε επιβεβλημένη για λόγους νομοτεχνικής συνέπειας, προκειμένου η διάταξη να είναι εναρμονισμένη με την πρόβλεψη στο άρθρο 111 ΚΠΔ περί κατάργησης της αρμοδιότητας του Πενταμελούς Εφετείου.
64	Η τροποποίηση του εν λόγω άρθρου κρίθηκε επιβεβλημένη για λόγους νομοτεχνικής συνέπειας, προκειμένου η διάταξη να είναι εναρμονισμένη με την πρόβλεψη στο άρθρο 111 ΚΠΔ περί κατάργησης της αρμοδιότητας του Πενταμελούς Εφετείου, καθώς πλέον τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του Τριμελούς Εφετείου θα τις δικάζει ομοίως Τριμελές Εφετείο το οποίο θα συγκροτείται από πρόεδρο εφετών, αρχαιότερο από εκείνο που συμμετείχε στη σύνθεση που εξέδωσε την εκκαλούμενη απόφαση και δύο (2) εφέτες.
65	Η προσθήκη στο άρθρο 17 του ΚΠΔ που προβλέπει το περιεχόμενο της αίτησης εξαίρεσης, ως προϋπόθεσης της παραδεκτής υποβολής της, της καταβολής παραβόλου ύψους εκατό (100) ευρώ υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων πρόκειται να συμβάλλει στην απεμπλοκή της διαδικασίας από την άσκοπη, παρελκυστική, καταχρηστική υποβολή αιτημάτων εξαίρεσης που παρακωλύει τον ρυθμό εκδίκασης των υποθέσεων. Σημειωτέον πως η ως άνω προϋπόθεση προβλέπονταν και

	στον προισχύσαντα ΚΠΔ, ενώ σε περίπτωση που το αίτημα γίνει εν όλω ή εν μέρει αποδεκτό, υπάρχει πρόβλεψη για άμεση επιστροφή του παραβόλου. Σημειώνεται ότι από την κατάθεση παραβόλου εξαιρούνται οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004 (Α' 24).
66	Με το παρόν άρθρο προστίθεται στις αρμοδιότητες του οικονομικού Εισαγγελέα του άρθρου 35 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και η διερεύνηση φορολογικών, οικονομικών και συναφών εγκλημάτων που στρέφονται κατά αλλοδαπού δημοσίου. Με το παρόν πλαίσιο αυτές οι υποθέσεις θα υπάγονταν στην αρμοδιότητα του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών της πρωτεύουσας και όχι στον εξειδικευμένο οικονομικό Εισαγγελέα που επιλαμβάνεται ήδη όταν οι πράξεις στρέφονται εναντίον της Ε.Ε. Περαιτέρω επέρχεται εναρμόνιση και με τη σύσταση 8 d του ΟΟΣΑ (Κεφάλαιο Recommendations for ensuring effective enforcement of the foreign bribery and related offences, σε: https://www.oecd.org/corruption/greece-oecdanti-briberyconvention.htm) .
67	Οι προσθήκες στις παρ. 3 και 5 του άρθρου 43 του ΚΠΔ κρίνονται επιβεβλημένες προκειμένου: α) να απορρίπτονται με πράξη του αρμοδίου Εισαγγελέα, μηνύσεις ή αναφορές που δεν στηρίζονται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμες στην ουσία τους ή ανεπίδεκτες δικαστικής εκτίμησης, β) να απορρίπτονται με πράξη του αρμοδίου Εισαγγελέα πέραν των ανωνύμων μηνύσεων και αναφορών και όσες υποβάλλονται χωρίς την τήρηση των προϋποθέσεων των παρ. 2 και 4 του άρθρου 43 ΚΠΔ. Η εν λόγω πρόβλεψη θα συμβάλλει στην αποφόρτιση των εισαγγελικών αρχών από άσκοπη γραφειοκρατική επεξεργασία και διακίνηση δικογραφιών, όπως π.χ. η σύνταξη αιτιολογημένων υποβλητικών αναφορών επί προφανώς αβάσιμων μηνύσεων ή μη στηριζόμενων στον νόμο ή ανεπίδεκτων δικαστικής εκτίμησης ή επί όσων δεν έχουν κατατεθεί εγγράφως ή με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με τις προβλέψεις των παρ. 2 και 4 του άρθρου 42 ΚΠΔ. Κατ' εξαίρεση, στην περίπτωση της παρ. 5, ο αρμόδιος εισαγγελέας, δύναται, αν κρίνει πως τα εισφερόμενα την ανωνύμως ή παρατύπως υποβληθείσα μήνυση στοιχεία είναι σημαντικά και χρήζουν περαιτέρω διερεύνησης, να μην αρχειοθετήσει με πράξη του τη μήνυση ή αναφορά, αλλά να κινήσει τη διαδικασία διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης, μνημονεύοντας ειδικά στην παραγγελία του, τους εξαιρετικούς λόγους που το επιβάλλουν. Τέλος, λόγω της ενίσχυσης της καθ 'ύλην αρμοδιότητας του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου και της αντίστοιχης αποδυνάμωσης της αρμοδιότητας του Τριμελούς, κρίθηκε σκόπιμη η πρόβλεψη της υποχρεωτικής διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης σε αδικήματα που επισύρουν ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών.
68	Με την τροποποίηση του άρθρου 48 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αφενός μεν απαλείφεται από τις περιπτώσεις

	όπου χωρεί αποχή από την ποινική δίωξη επί πλημμελημάτων ο καταργηθείς ν. 2823/2000 (Α' 89) αφετέρου δε αντικαθίσταται το αρμόδιο δικαστικό πρόσωπο προς επικύρωση της διάταξης προσωρινής ή οριστικής αποχής από τη δίωξη. Ειδικότερα, κρίθηκε σκόπιμο ο οριζόμενος από τον διευθύνοντα το δικαστήριο πρωτοδίκης να αντικατασταθεί για λόγους δογματικής ευταξίας και δικονομικής αναλογικότητας από τον Εισαγγελέα Εφετών, σε εναρμόνιση με άλλες παρεμφερείς διαδικασίες προ του σταδίου άσκησης της ποινικής δίωξης, π.χ. αρχειοθέτηση με έγκριση του Εισαγγελέα Εφετών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 43. Τέλος, με προσθήκες στις παρ. 1 και 2 ρυθμίζονται ζητήματα εφαρμογής επί απόπειρας και συμμετοχής.
69	Με την τροποποίηση του άρθρου 49 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αφενός μεν απαλείφεται από τις περιπτώσεις όπου χωρεί αποχή από την ποινική δίωξη επί κακουργημάτων ο καταργηθείς ν. 2823/2000 (Α' 89), αφετέρου δε αντικαθίσταται το αρμόδιο δικαστικό πρόσωπο προς επικύρωση της διάταξης προσωρινής ή οριστικής αποχής από τη δίωξη. Ειδικότερα, κρίθηκε σκόπιμο ο οριζόμενος από τον διευθύνοντα το δικαστήριο πρωτοδίκης να αντικατασταθεί για λόγους δογματικής ευταξίας και δικονομικής αναλογικότητας από τον Εισαγγελέα Εφετών, σε εναρμόνιση με άλλες παρεμφερείς διαδικασίες προ του σταδίου άσκησης της ποινικής δίωξης, λ.χ. αρχειοθέτηση με έγκριση του Εισαγγελέα Εφετών σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 43.
70	Η προτεινόμενη αύξηση του ποσού του παραβόλου υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων που απαιτείται ως προϋπόθεση του παραδεκτού της προσφυγής του εγκαλούντος κατά της απορριπτικής διάταξης του άρθρου 51 ΚΠΔ, αποσκοπεί αφενός μεν, στο να είναι ανάλογο και σε σχετική αντιστοιχία, το ύψος του ποσού, με τη δαπάνη που προκαλείται στον μηχανισμό της δικαιοσύνης από την άσκοπη κινητοποίηση των λειτουργών και των υπαλλήλων της, με αβάσιμες ή παρελκυστικές προσφυγές, αφετέρου δε, στο να αποθαρρύνει από τη διεκπεραιωτική και καταχρηστική κατάθεση του ένδικου βοηθήματος, τους εγκαλούντες εκείνους, που δεν έχουν στην κατοχή της ουσιαστικά ή νομικά επιχειρήματα και αποδεικτικά στοιχεία, ικανά να ανατρέψουν την αρχειοθέτηση της δικογραφίας. Σε κάθε περίπτωση παραμένουν σε ισχύ στη διάταξη, τόσο η πρόβλεψη πως σε περίπτωση ευδοκίμησης του ένδικου βοηθήματος το παράβολο επιστρέφεται στο ακέραιο, όσο και η εύλογη εξαίρεση από την υποχρέωση καταβολής για τους δικαιούχους νομικής βοήθειας, οπότε θεωρείται, πως το δικαίωμα ακώλυτης πρόσβασης στη δικαιοσύνη ουσιαστικά δεν παρακωλύεται από την παρούσα μεταρρύθμιση, αλλά αντιθέτως προτάσσεται και εξυπηρετείται η οικονομία της ποινικής δίκης.
71	Η εν λόγω νομοθετική παρέμβαση στο άρθρο 53 ΚΠΔ, δηλαδή της προκαταβολής, με ποινή απαραδέκτου, μέρους της δικαστικής δαπάνης από τον εγκαλούντα με τη μορφή

	παραβόλου ύψους εκατό (100) ευρώ, αποσκοπεί στην αποφυγή της αζήμιας υποβολής άσκοπων ή ακόμα και κακοπροαίρετων εγκλήσεων που και επιβαρύνουν οικονομικά τον μηχανισμό της ποινικής δικαιοσύνης και καθυστερούν την απονομή της. Εξάλλου, την ουσιαστική εξουσία διάθεσης της ποινικής δίκης στα απολύτως κατ΄ έγκληση αδικήματα την έχει ο ίδιος ο εγκαλών ο οποίος είναι φορέας του θιγόμενου έννομου αγαθού το οποίο, ως επί το πλείστον, έχει προσωποπαγή χαρακτήρα. Σημειωτέον πως η εν λόγω διάταξη είχε λειτουργήσει κατά το πολυετές χρονικό διάστημα εφαρμογής της επιτυχώς και είχε συμβάλλει στην αποσυμφόρηση των πινακίων. Παράλληλα, προβλέπονται εξαιρέσεις από την υποχρέωση καταβολής παραβόλου, για τους οικονομικά ασθενέστερους, για αδικήματα ιδιαζούσης ποινικής απαξίας και για αδικήματα στρεφόμενα σε βάρος οργάνων του δημοσίου κατά την άσκηση των καθηκόντων τους. Τέλος, ευλόγως, δεν προβλέπεται δυνατότητα προσφυγής κατά της διάταξης, που απορρίπτει έγκληση ως απαράδεκτη ελλείψει παραβόλου.
72	Με την ανωτέρω ρύθμιση στην παρ. 2 του άρθρου 59 ΚΠΔ επιτυγχάνονται τα εξής: α) συμπληρώνεται στις περιπτώσεις εκείνες που, για το γεγονός για το οποίο εξετάσθηκε ο διάδικος ή ο μάρτυρας ή έγινε η αναφορά στην αρχή ή η καταμήνυση ή ισχυρίστηκε ή διέδωσε ο υπαίτιος, εκκρεμεί προς εκδίκαση και έκδοση απόφασης ένδικο μέσο ενώπιον πολιτικού δικαστηρίου οπότε ο εισαγγελέας αναβάλλει με πράξη του κάθε ενέργεια μέχρι την αμετάκλητη εκδίκαση της αστικής υπόθεσης (αναστελλομένης σε κάθε περίπτωση της παραγραφής σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 113 ΠΚ), β) η προσωρινή αρχειοθέτηση της υπόθεσης με τη σύνταξη της πράξης αναβολής μπορεί να λάβει χώρα οποτεδήποτε, μετά την υποβολή της έγκλησης, αντιληφθεί ο εισαγγελέας πως με αντικείμενο τη διάγνωση της αλήθειας ή μη των γεγονότων που περιγράφονται σε αυτή, εκκρεμεί συναφής ποινική ή αστική δίκη και μέχρι το αμετάκλητο αποτέλεσμά της το οποίο επηρεάζει τον περαιτέρω χειρισμό της δικογραφίας, γ) προβλέπεται η συνοπτική αιτιολογία της πράξης του εισαγγελέα για λόγους συντόμευσης της διαδικασίας και οικονομίας της δίκης και καταργείται η υποχρέωση επικύρωσης της πράξης από τον εισαγγελέα εφετών προς αποφυγή άσκοπης διακίνησης της δικογραφίας. Εξάλλου, η κρίση για τη συνάφεια των γεγονότων με τα αντίστοιχα της εκκρεμούς δικογραφίας, δεν ενέχει δυσχέρειες, προκειμένου να χρήζει επικύρωσης από τον εισαγγελέα εφετών.
73	Η τροποποίηση του άρθρου 61 του ΚΠΔ με την προσθήκη (στην ήδη προβλεπόμενη πολιτική δίκη) και της εκκρεμούς δίκης ενώπιον των διοικητικών δικαστηρίων για ζήτημα συναφές με το αντικείμενο της ποινικής δίκης, ως λόγο δυνητικής αναβολής της ποινικής δίκης ως το τέλος (έκδοση αμετάκλητης απόφασης) της παράλληλης διοικητικής δίκης, κρίνεται σκόπιμη, προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων και να αξιοποιηθεί η

	δυνατότητα αποδεικτικής αξιοποίησης του πορίσματος της διοικητικής διαδικασίας, χωρίς τον κίνδυνο παραγραφής (αναστελλομένης σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 113 ΠΚ) ή άσκοπης διαιώνισης της ακροαματικής διαδικασίας, που εμπεριέχει η αλλεπάλληλη αναβολή της δίκης κατ' άρθρον 352 ΚΠΔ για κρείσσονες αποδείξεις.
74	Με την προτεινόμενη διάταξη, κρίθηκε επιβεβλημένη, με πρόταξη κριτηρίων συμβολής στην οικονομία της δίκης και στην αμεσότερη και αποτελεσματικότερη εκδίκαση των υποθέσεων που κατά κανόνα δεν ενέχουν μεγάλες αποδεικτικές δυσχέρειες, η προσθήκη στην αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου των κακουργημάτων των νόμων περί πνευματικής ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιωμάτων και πολιτιστικών θεμάτων [ν. 2121/1993 (Α' 25)], του άρθρου 52 του ν. 4002/2011 (Α΄ 180), του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας [ν. 4987/2022 (Α' 206)], του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα [ν. 2960/2001, (Α΄265)], του ν. 4830/2021 (Α '169). Παράλληλα, και προκειμένου να αρθεί η αντινομία και η παραδοξότητα να είναι η μονομελής σύνθεση του εφετείου αρμόδια για την εκδίκαση σοβαρών κακουργημάτων (π.χ. ληστεία), εν αντιθέσει με τα τελούμενα πλημμελήματα από πρόσωπα ιδιάζουσας δωσιδικίας που εκδικάζονταν από τριμελή σύνθεση του εφετείου, κρίθηκε σκόπιμο να συμπεριληφθούν στην αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου και τα πλημμελήματα προσώπων ιδιάζουσας δωσιδικίας.
75	Η τροποποίηση του εν λόγω άρθρου κρίθηκε επιβεβλημένη προκειμένου να εξορθολογιστεί η αρμοδιότητα του τριμελούς εφετείου σε αντιστοιχία με εκείνη του μονομελούς εφετείου. Επιπλέον, προστέθηκαν και τα κοινώς επικίνδυνα κακουργήματα στην αρμοδιότητα του Τριμελούς Εφετείου. Τέλος, για λόγους οικονομίας της δίκης που συνίστανται στην αποδέσμευση δικαστικών λειτουργών από πολυμελείς συνθέσεις, κρίθηκε σκόπιμη η κατάργηση του Πενταμελούς Εφετείου με την πρόβλεψη οι εφέσεις κατά αποφάσεων τριμελούς εφετείου να εκδικάζονται, ομοίως από τριμελή σύνθεση, αποτελούμενη από πρόεδρο εφετών, αρχαιότερο, από εκείνον που συμμετείχε στη σύνθεση που εξέδωσε την εκκαλούμενη απόφαση κατά τον χρόνο έναρξης εκδίκασής της και δύο εφέτες, αρχαιότερους αν είναι εφικτή η συγκρότηση, από εκείνους που συμμετείχαν στη σύνθεση που εξέδωσε την εκκαλούμενη απόφαση κατά τον χρόνο έναρξης εκδίκασής της, παρισταμένου Εισαγγελέα Εφετών.
76	Η τροποποίηση του άρθρου 115 ΚΠΔ κρίθηκε επιβεβλημένη για λόγους οικονομίας της δίκης και συνίσταται στην αποδέσμευση δικαστικών λειτουργών από πολυμελείς συνθέσεις. Σε τριμελή σύνθεση θα δικάζονται μόνο τα εγκλήματα του 12ου Κεφαλαίου του ΠΚ και το έγκλημα της ανθρωποκτονίας εξ αμελείας (άρθρο 302 ΠΚ).
77	Η τροποποίηση της εν λόγω διάταξης με την αντικατάσταση της τοιχοκόλλησης του πίνακα πραγματογνωμόνων στο ακροατήριο του πλημμελειοδικείου από την παραμονή του

	στα γραφεία των γραμματέων των εδρών του πλημμελειοδικείου, κρίθηκε σκόπιμη καθώς εξυπηρετεί τον σκοπό της διάταξης να είναι ευχερώς προσβάσιμος ο πίνακας σε οποιονδήποτε έχει εύλογο ενδιαφέρον να λάβει γνώση, χωρίς ωστόσο να εκτίθενται τα προσωπικά στοιχεία των πραγματογνωμόνων αδιακρίτως μέσω της τοιχοκόλλησης στον δημόσιο χώρο του πλημμελειοδικείου.
78	Η προσθήκη της παρ. 5 κρίθηκε επιβεβλημένη και θεωρείται πως θα συμβάλλει τόσο στην επιτάχυνση της ποινικής δίκης που συνίσταται στη συντομότερη διάρκεια της ακροαματικής διαδικασίας και στην αποφυγή αναβολών οφειλομένων στην απουσία μαρτύρων, όσο και στην αποφυγή της υποστελέχωσης υπηρεσιών μέσω της άσκοπης και δαπανηρής για το δημόσιο, μετακίνησης αστυνομικών ή άλλων προανακριτικών υπαλλήλων, που έχουν ήδη καταθέσει ενόρκως κατά την προδικασία για ζητήματα που άπτονται της εκκρεμούς κατηγορίας και στη συντριπτική πλειονότητα των περιπτώσεων, δεν έχουν να εισφέρουν αποδεικτικά, τίποτα το επιπρόσθετο. Για τις εξαιρετικές περιπτώσεις που ο εισαγγελέας ή το δικαστήριο κρίνουν πως η εξέτασή τους στο ακροατήριο είναι αναγκαία για την ασφαλή διάγνωση της αλήθειας, η διάταξη επιφυλάσσει τη δυνατότητα κλήτευσής τους, με εφαρμογή όπου είναι εφικτό της εξέτασής τους με τεχνολογικά μέσα του 238^{A} ΚΠΔ. Σε κάθε περίπτωση επί κακουργημάτων, ο εισαγγελέας καλεί τους μάρτυρες αστυνομικούς ή άλλους ανακριτικούς υπαλλήλους αν το ζητήσει ο κατηγορούμενος εντός προθεσμίας πέντε (5) ημερών από την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος ή της κλήσης στο ακροατήριο, σύμφωνα με τις διατυπώσεις της παρ. 3 του άρθρου 327 ΚΠΔ και πέραν του αριθμητικού περιορισμού της παρ. 2, αιτιολογώντας την αναγκαιότητα της κλήσης τους.
79	Η προσθήκη της παρ. 7 στο άρθρο 218 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προβλέπει την υποχρέωση του αρμοδίου εισαγγελέα να ελέγχει διαρκώς την προσφορότητα και την αναγκαιότητα των ληφθέντων μέσων προστασίας των μαρτύρων και οικείων τους και σε περίπτωση που κατά την κρίση του έχουν μεταβληθεί ή εκλείψει οι προϋποθέσεις επιβολής τους, να προβαίνει ο ίδιος ή να εισηγείται την τροποποίηση ή ανάκλησή τους.
80	Με την προτεινόμενη ρύθμιση στην παρ. 1 του άρθρου 227 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, κρίθηκε σκόπιμο να περιληφθούν στο προστατευτικό πλέγμα ανήλικων μαρτύρων-θυμάτων προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας και τα ανήλικα θύματα ενδοοικογενειακής βίας, διότι προβλέπεται εξατομικευμένος, ψυχολογικά υποστηρικτικός τρόπος εξέτασης, προκειμένου να αποτρέπεται η δευτερογενής κακοποίηση των ανηλίκων θυμάτων.
81	Η τροποποίηση της εν λόγω διάταξης με την αντικατάσταση της τοιχοκόλλησης του πίνακα διερμηνέων στο ακροατήριο του πλημμελειοδικείου από την παραμονή του στα γραφεία των γραμματέων των εδρών του πλημμελειοδικείου, κρίθηκε

	σκόπιμη καθώς εξυπηρετεί τον σκοπό της διάταξης να είναι ευχερώς προσβάσιμος ο πίνακας σε οποιονδήποτε έχει εύλογο ενδιαφέρον να λάβει γνώση, χωρίς ωστόσο να εκτίθενται τα προσωπικά στοιχεία των πραγματογνωμόνων αδιακρίτως μέσω της τοιχοκόλλησης στον δημόσιο χώρο του πλημμελειοδικείου.
82	Με την παρ. 1 του νεοπαγούς άρθρου 238^{A} ΠΚ προβλέπεται κατά παρέκκλιση των αρχών της αμεσότητας και της προφορικότητας της διαδικασίας, η διεξαγωγή της αποδεικτικής διαδικασίας, στο στάδιο της προανάκρισης, της κύριας ανάκρισης αλλά και της διαδικασίας ενώπιον του ακροατηρίου, με τη χρήση τεχνολογικών μέσων. Κατ΄ αυτόν τον τρόπο εξυπηρετούνται η οικονομία της ποινικής δίκης, η επιτάχυνση της διαδικασίας αλλά και η εξοικονόμηση δημόσιων πόρων σε περιπτώσεις που είναι αδύνατο να εξασφαλιστεί η φυσική παρουσία των προσώπων της παρ. 1, όταν υφίσταται σοβαρό κώλυμα εμφάνισης που μπορεί να συνίσταται σε οικογενειακούς λόγους ή σε πρόβλημα υγείας, σε λόγους προσωπικής ασφάλειας, στη μεγάλη απόσταση ή σε κατάσταση ανάγκης ή όταν συντρέχει σοβαρός κίνδυνος για τη δημόσια ασφάλεια ή κίνδυνος από την αναβολή (όπως παραγραφή της υπόθεσης ή συμπλήρωση του χρόνου προσωρινής κράτησης) ή την ασφαλή διεξαγωγή της διαδικασίας, (όπως η επικινδυνότητα του κατηγορουμένου ή πρόκειται για υπόθεση που έχει σοβαρό κοινωνικό αντίκτυπο). Με την παρ. 2 προβλέπεται η διεξαγωγή της αποδεικτικής διαδικασίας με τη διαδικασία της εικονοτηλεδιάσκεψης είτε αυτεπαγγέλτως είτε κατόπιν αιτήματος του ενδιαφερόμενου προσώπου. Με την παρ. 3 γίνεται ειδική πρόβλεψη για τη χρήση τεχνολογικών μέσων και στην περίπτωση της λήψης απολογίας από τον κατηγορούμενο με την προϋπόθεση ότι δεν αντιλέγει βάσιμα ο τελευταίος ή ο συνήγορος που τον εκπροσωπεί. Η εν λόγω διατύπωση έχει την έννοια ότι εφόσον κριθεί από το δικαστικό όργανο πως συντρέχουν οι όροι και οι προϋποθέσεις της απομακρυσμένης λήψης απολογίας της παρ. 1 του παρόντος, κατά κύριο λόγο δεν απαιτείται η λήψη συναίνεσης του κατηγορουμένου, για την εφαρμογή της εν λόγω διαδικασίας, εκτός και αν ο τελευταίος προβάλλει βάσιμους λόγους που κατατείνουν στην προσβολή του υπερασπιστικού του δικαιώματος. Ενδεικτικά ως τέτοιος λόγος μπορεί να θεωρηθεί ότι συντρέχει όταν απαιτούνται εκτενείς αναπτύξεις των ισχυρισμών του κατηγορουμένου βάσει δικαιολογητικών και εγγράφων ή όταν δεν διασφαλίζονται τα εχέγγυα μιας πρόσφορης δικαστικής κατάστασης, αντίστοιχης της παραδοσιακής προφορικής διαδικασίας, λόγω των συχνών διακοπών ή της κακής ποιότητας της μετάδοσης. Επιπλέον, στο δεύτερο εδάφιο της ίδιας παραγράφου προβλέπεται η δυνατότητα αποκλεισμού της προσωπικής εμφάνισης του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, στην

	περίπτωση κακουργήματος και ιδίως σε υποθέσεις που έχουν σοβαρό κοινωνικό αντίκτυπο, ή σε πολυπρόσωπες δίκες ή δίκες που αφορούν στην οργανωμένη εγκληματικότητα. Η απόφαση λαμβάνεται από τον πρόεδρο του δικαστηρίου μετά από πρόταση του εισαγγελέα και απαγγέλλεται σε δημόσια συνεδρίαση του δικαστηρίου. Στον κατηγορούμενο προβλέπεται η δυνατότητα προσφυγής κατά της αποφάσεως που στρέφεται σε ολόκληρο το δικαστήριο σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στην παρ. 2 του άρθρου 335 ΚΠΔ. Με την παρ. 4 προβλέπεται η διεξαγωγή της εικονοτηλεδιάσκεψης, με τεχνολογικά μέσα, παρουσία ανακριτικού ή δικαστικού γραμματέα, σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο που βρίσκεται στον τόπο κατοικίας των αναφερομένων προσώπων της παρ. 1, το οποίο διαθέτει τις κατάλληλες τεχνικές προδιαγραφές που ρυθμίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης.
83	Η προτεινόμενη προσθήκη στην παρ. 1 του άρθρου 245 ΚΠΔ καλύπτει το νομοθετικό κενό, στις περιπτώσεις που υφίσταται βούληση υπαγωγής στη διαδικασία διαπραγμάτευσης επί πλημμελήματος στο στάδιο της προδικασίας και πριν από την άσκηση της ποινικής δίωξης. Η διατύπωση της διάταξης προσθέτει στις περιοριστικά αναφερόμενες περιπτώσεις διενέργειας προανάκρισης και εκείνη κατά την οποία υποβάλλεται από τον ύποπτο αίτημα διαπραγμάτευσης κατά το πρότερο της ποινικής δίωξης δικονομικό στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης ή της αστυνομικής προανάκρισης. Η ποινική δίωξη πλέον θα μπορεί να κινείται με παραγγελία προανάκρισης μόνο προκειμένου να απαγγελθεί η κατηγορία για τους σκοπούς της ποινικής διαπραγμάτευσης και χωρίς λήψη απολογίας του κατηγορουμένου. Η εν λόγω ρύθμιση θα εξυπηρετήσει περιπτώσεις που σε πρώιμο στάδιο συνειδητοποιημένοι ως προς την ποινική τους ευθύνη κατηγορούμενοι επιθυμούν να ενταχθούν στη διαδικασία διαπραγμάτευσης και να μην υποστούν τη βάσανο της ζώσας ακροαματικής διαδικασίας (π.χ. κατηγορούμενος για τροχαίο δυστύχημα που έχει ήδη ομολογήσει κατά την αστυνομική προανάκριση) και με αυτό τον τρόπο θα εξοικονομηθούν άσκοπες πολυδάπανες και ψυχοφθόρες (για διαδίκους) δικονομικές ενέργειες (προσδιορισμός δικασίμου, κλήση διαδίκων και μαρτύρων κ.λπ.).
84	Με το παρόν άρθρο προστίθενται οι προπαρασκευαστικές πράξεις (211 ΠΚ) παραχάραξης στα εγκλήματα για τα οποία προβλέπονται ειδικές ανακριτικές πράξεις (του άρθρου 254 ΚΠΔ). Με την εν λόγω τροποποίηση επέρχεται συμμόρφωση με το άρθρο 9 της Οδηγίας 2014/62/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014, σχετικά με την προστασία του ευρώ και άλλων νομισμάτων από την παραχάραξη και την κιβδηλεία μέσω του ποινικού δικαίου, και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2000/383/ΔΕΥ του Συμβουλίου (L 115).
85	Οι προτεινόμενες αλλαγές στις παρ. 4 και 5 του άρθρου 265 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, βασίζονται στο γεγονός ότι

	αφενός μεν, λόγω του όγκου και της πολυπλοκότητας, είναι ιδιαίτερα δυσχερής, χρονοβόρα ή και αδύνατη η πραγματοποίηση της λήψης αντιγράφων κατά την κατάσχεση σε ένα μόνο υλικό φορέα, αφετέρου δε, με τη σφράγιση του υλικού φορέα διασφαλίζονται οι βασικές αρχές της ψηφιακής εγκληματολογίας (αυθεντικότητα, ακεραιότητα).
86	Η τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 269 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αποσκοπεί στην ταχεία διεξαγωγή της ανακριτικής διαδικασίας, με τη διατύπωση συνοπτικής γνώμης από τον εισαγγελέα προς τον ανακριτή επί αιτήματος άρσης της κατάσχεσης κατά το δικονομικό στάδιο της κυρίας ανάκρισης, χωρίς να καθίσταται αναγκαία η χρονοβόρα διακοπή των εργασιών της ανάκρισης και η διαβίβαση της δικογραφίας στον εισαγγελέα, προκειμένου να υποβάλλει έγγραφη λεπτομερή πρόταση. Η προτεινόμενη δικονομική διαδικασία είναι πλήρως εναρμονισμένη με τον τρόπο συμμετοχής του εισαγγελέα σε ανάλογες ανακριτικές διαδικασίες όπως εκείνη της έκδοσης εντάλματος σύλληψης ή επιβολής προσωρινής κράτησης ή άλλων μέτρων δικονομικού καταναγκασμού. Σημειωτέον ότι, με οιαδήποτε καθυστέρηση κατά το κρίσιμο δικονομικό στάδιο της ανάκρισης, διακυβεύονται κομβικά ως προς την εξέλιξη και έκβαση της δίκης ζητήματα (π.χ. υπέρβαση μέγιστων χρονικών ορίων προσωρινής κράτησης, παραγραφή) οπότε οι χρόνοι διεκπεραίωσης της ανάκρισης πρέπει να τυγχάνουν κάθε δυνατής σύντμησης με βάση τις αρχές της αναλογικότητας και της αναγκαιότητας και με γνώμονα την επιτάχυνση και παράλληλη ποιοτική κατοχύρωση τη ποινικής δίκης.
87	Η προτεινόμενη προσθήκη στο άρθρα 283 ΚΠΔ του περιοριστικού όρου της ηλεκτρονικής επιτήρησης, με δυνατότητα ανίχνευσης κίνησης και εντοπισμού θέσης, κρίνεται επιβεβλημένη προκειμένου να συμβάλλει στην αποτελεσματική εποπτεία υποδίκων, στην εξασφάλιση της παρουσίας τους στο δικαστήριο και στην υποβολή τους στην εκτέλεση της ποινής, στον έλεγχο της ουσιαστικής τήρησης των επιβληθέντων περιορισμών στην κίνησή τους και στον εντοπισμό και τη σύλληψή τους σε περίπτωση παραβίασης περιορισμών ή εκ νέου εμπλοκής τους σε εγκληματική πράξη.
88	Η νομοτεχνική βελτίωση στην παρ. 3 του άρθρου 284 ΚΠΔ με την αντικατάσταση του ανωτάτου ορίου κάθειρξης από τα δεκαπέντε στα είκοσι έτη, κρίθηκε επιβεβλημένη, προκειμένου να εναρμονιστεί η διάταξη με το άρθρο 5 του παρόντος που μεταβάλλει στο άρθρο 52 του Ποινικού Κώδικα, αναλόγως, το ανώτατο όριο πρόσκαιρης κάθειρξης.
89	Η προσθήκη τελευταίου εδαφίου στην παρ. 1 του άρθρου 288 ΚΠΔ κρίθηκε αναγκαία, προκειμένου, στις περιπτώσεις που δεν είχε υποβληθεί από τον κατηγορούμενο σχετικό αίτημα για κατ' οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση, ωστόσο κρίνεται από ανακριτή και εισαγγελέα το πιο πρόσφορο μέτρο (μη

	αρκούντων των περιοριστικών όρων), να καλούνται ο κατηγορούμενος και ο συνήγορός του, προκειμένου να το αποδεχθούν και σε αρνητική περίπτωση να διατάσσεται η προσωρινή του κράτηση.
90	Η τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 291 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αποσκοπεί στην ταχεία διεξαγωγή της ανακριτικής διαδικασίας, με τη διατύπωση συνοπτικής γνώμης από τον εισαγγελέα προς τον ανακριτή, χωρίς να καθίσταται αναγκαία η χρονοβόρα διακοπή των εργασιών της ανάκρισης και η διαβίβαση της δικογραφίας στον εισαγγελέα προκειμένου να υποβάλλει έγγραφη λεπτομερή πρόταση. Η προτεινόμενη δικονομική διαδικασία είναι πλήρως εναρμονισμένη με τον τρόπο συμμετοχής του εισαγγελέα σε ανάλογες ανακριτικές διαδικασίες όπως εκείνη της έκδοσης εντάλματος σύλληψης ή επιβολής προσωρινής κράτησης ή άλλων μέτρων δικονομικού καταναγκασμού. Σημειωτέον ότι, με οιαδήποτε καθυστέρηση κατά το κρίσιμο δικονομικό στάδιο της ανάκρισης, διακυβεύονται κομβικά ως προς την εξέλιξη και έκβαση της δίκης ζητήματα (π.χ. υπέρβαση μέγιστων χρονικών ορίων προσωρινής κράτησης, παραγραφή) οπότε οι χρόνοι διεκπεραίωσης της ανάκρισης πρέπει να τυγχάνουν κάθε δυνατής σύντμησης με βάση τις αρχές της αναλογικότητας και της αναγκαιότητας και με γνώμονα την επιτάχυνση και παράλληλη ποιοτική κατοχύρωση τη ποινικής δίκης.
91	Η νομοτεχνική βελτίωση στην παρ. 2 του άρθρου 292 ΚΠΔ με την αντικατάσταση του ανωτάτου ορίου κάθειρξης από τα δεκαπέντε στα είκοσι έτη, κρίθηκε επιβεβλημένη, προκειμένου να εναρμονιστεί η διάταξη με την τροποποίηση του άρθρου 52 του Ποινικού Κώδικα ως προς το ανώτατο όριο πρόσκαιρης κάθειρξης. Παράλληλα, προβλέπεται ως μέτρο υπολογισμού, για τις περιπτώσεις που η προσωρινή κράτηση δύναται να παραταθεί και πέραν του ενός έτους, στις περιπτώσεις απόπειρας ή συνέργειας, η επαπειλούμενη ποινή για την ολοκληρωμένη πράξη ή τον αυτουργό αντίστοιχα, σταθμίζοντας για τη νομοθετική αυτή επιλογή, το γεγονός ότι η μεταβολή της κατηγορίας είτε σε κάθε μορφή συμμετοχικής δράσης είτε από απόπειρα σε τετελεσμένο έγκλημα επιτρεπτώς λαμβάνει χώρα σε κάθε δικονομικό στάδιο της ποινικής δίκης.
92	Στην παρ. 8 του άρθρου 301 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που προβλέπει την ποινική συνδιαλλαγή μέχρι την τυπική περάτωση της ανάκρισης προβλέπονται νομοτεχνικές βελτιώσεις.
93	Στην παρ. 7 του άρθρου 302 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίς που προβλέπει την ποινική συνδιαλλαγή μετά την τυπική περάτωση της ανάκρισης προβλέπονται νομοτεχνικές βελτιώσεις.
94	Η τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 303 ΚΠΔ έρχεται να συμπληρώσει διαπιστωμένο νομοθετικό κενό, με την πρόβλεψη πλέον, της δυνατότητας να αιτηθεί ο κατηγορούμενος κατά την προπαρασκευαστική διαδικασία,

	με αυτοτελές αίτημά του που μπορεί να υποβληθεί μέχρι και την παρέλευση δέκα (10) ημερών από την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος ή της κλήσης στο ακροατήριο του αρμοδίου δικαστηρίου, την υπαγωγή του σε ποινική διαπραγμάτευση. Επίσης, προβλέπεται για πρώτη φορά η λήψη πρωτοβουλίας του χειριζόμενου τη δικογραφία εισαγγελέα πλημμελειοδικών ή εφετών αντίστοιχα, αν κρίνει πως η υπόθεση είναι κατάλληλη προς διαπραγμάτευση, ταυτόχρονα με την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος ή της κλήσης στο ακροατήριο να καλεί τον κατηγορούμενο ενώπιόν του, προκειμένου να επιχειρηθεί η υπαγωγή της υπόθεσης στη διαδικασία της διαπραγμάτευσης. Οι εν λόγω δυνατότητες που παρέχουν οι εν λόγω νομοθετικές παρεμβάσεις θα συμβάλλουν ουσιωδώς, σε περίπτωση μάλιστα που η διαπραγμάτευση έχει θετική έκβαση, στην οικονομία της δίκης μέσω της εξοικονόμησης άσκοπων δικονομικών ενεργειών (κλήσεις μαρτύρων, συγκρότηση δικαστηρίου, συμπερίληψη της υπόθεσης στο πινάκιο). Σε αντίθετη περίπτωση (αρνητικής έκβασης) η ποινική διαδικασία συνεχίζεται κανονικά με τη διαδικασία ενώπιον αρμοδίου δικαστηρίου στην οποία έχει προσδιοριστεί η προς εκδίκαση υπόθεση. Σε κάθε περίπτωση, και προκειμένου να αποφευχθεί ο κίνδυνος καταχρηστικής άσκησης και παρέλκυσης της ποινικής δίκης προβλέπεται η υπαγωγή του αιτήματος διαπραγμάτευσης εκ μέρους του κατηγορουμένου να λαμβάνει χώρα μόνο μία φορά, καθ' όλα τα δικονομικά στάδια της δίκης, συνεπώς μεταγενέστερα αιτήματα απορρίπτονται ως απαράδεκτα. Τέλος, εξορθολογίζεται το πλαίσιο των ποινών για να είναι εναρμονισμένο με το νέο πλαίσιο της παρ. 2 του άρθρου 52 του Ποινικού Κώδικα και παρέχεται η δυνατότητα υφ όρον απόλυσης, σε προγενέστερο χρονικό στάδιο μετά τη συμπλήρωση 2/5 πλασματικής έκτισης και 1/3 πραγματικής παραμονής στο σωφρονιστικό κατάστημα αντίστοιχα, σύμφωνα με τις παρ. 1 και 6 του άρθρου 105Β ΠΚ αντίστοιχα, εξαιρουμένων των κακουργημάτων του δευτέρου εδαφίου της παρ. 6 του ανωτέρω άρθρου.
95	Η τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 309 ΚΠΔ κρίθηκε σκόπιμη, προκειμένου, η περαιτέρω συμπερίληψη όλων των κακουργημάτων των ειδικών ποινικών νόμων (πλην εκείνων του ν. 4557/2018, Α' 139), των κακουργημάτων του 13ου και 14ου Κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα (κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα και εγκλήματα κατά των συγκοινωνιών, τηλεπικοινωνιών και άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων), ακόμα και στις περιπτώσεις διεξαγωγής της ανάκρισης σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 28 ΚΠΔ, στις ήδη προβλεπόμενες περιπτώσεις παραπομπής κακουργημάτων στο ακροατήριο διά απευθείας κλήσεως, να αποσυμφορήσει περαιτέρω την ποινική δίκη, από τη χρονοβόρα διαδικασία των δικαστικών συμβουλίων που δεσμεύει πολυμελείς δικαστικές συνθέσεις να κρίνουν σε πολυσέλιδα βουλεύματα που αναλύουν ακροθιγώς τα

	πραγματικά περιστατικά και σταθμίζουν τις ενδείξεις υπέρ της παραπομπής των κατηγορούμενων στην ακροαματική διαδικασία προκαταλαμβάνοντας ίσως με μία «προαπόφαση» και τη δικαιοδοτική κρίση του δικαστηρίου. Η δοκιμασμένη στην πράξη διαδικασία του παρόντος άρθρου, δηλαδή της απευθείας κλήσης με πρόταση του εισαγγελέα εφετών και σύμφωνη γνώμη του προέδρου εφετών στο αρμόδιο ακροατήριο για τα μέχρι τούδε υπαγόμενα κακουργήματα, έχει αποδώσει και έχει συμβάλλει ουσιωδώς στην επιτάχυνση της διαδικασίας χωρίς να παραβλάπτει τα ποιοτικά χαρακτηριστικά της ή τα υπερασπιστικά δικαιώματα του κατηγορουμένου. Είναι γνωστό, πως η πολύμηνη παραμονή των δικογραφιών στην ενδιάμεση διαδικασία των δικαστικών συμβουλίων, έχει γενικά επιφέρει αρνητικές συνέπειες στην οικονομία της ποινικής δίκης και στη συντομότερη δυνατή εισαγωγή της υπόθεσης στην ακροαματική διαδικασία, αλλά και ειδικά στις περιπτώσεις υποθέσεων με κίνδυνο παραγραφής ή προσωρινά κρατούμενους που εγγίζουν τα μέγιστα όρια της προσωρινής κράτησης. Περαιτέρω, έχει διαπιστωθεί πως συμπιέζει τις προθεσμίες και συχνά οδηγεί τον χειριζόμενο ανακριτή, συνυπολογίζοντας και το χρονικό διάστημα παραμονής της υπόθεσης στο δικαστικό συμβούλιο (που συχνά είναι πολύμηνο λόγω του όγκου των υποθέσεων), στην ταχύτερη δυνατή περαίωσή της, χωρίς την εξάντληση των ανακριτικών ενεργειών, με ό,τι τούτο συνεπάγεται. Για όλα τα παραπάνω, κρίθηκε επιβεβλημένη η παρούσα μεταρρύθμιση της διάταξης της παρ. 1 του άρθρου 309 ΚΠΔ με την επέκταση των υπαγόμενων στη διαδικασία της απευθείας κλήσης, αδικημάτων.
96	Η προτεινόμενη αύξηση του ποσού του παραβόλου υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων που απαιτείται ως προϋπόθεση του παραδεκτού της προσφυγής κατά κλητηρίου θεσπίσματος, αποσκοπεί αφενός μεν, στο να είναι ανάλογο και σε σχετική αντιστοιχία, το ύψος του ποσού, με τη δαπάνη που προκαλείται στον μηχανισμό της δικαιοσύνης από την άσκοπη κινητοποίηση των λειτουργών και των υπαλλήλων της, με αβάσιμες, παρελκυστικές προσφυγές (που συχνά αποσκοπούν στην περαιτέρω καθυστέρηση της διεξαγωγής της δίκης), αφετέρου δε, στο να αποθαρρύνει από τη διεκπεραιωτική και καταχρηστική κατάθεση του ένδικου βοηθήματος, τους κατηγορούμενους εκείνους, που δεν έχουν στην κατοχή τους ουσιαστικά ή νομικά επιχειρήματα και αποδεικτικά στοιχεία, ικανά να ανατρέψουν την σε βάρος τους κατηγορία. Σε κάθε περίπτωση παραμένουν σε ισχύ στη διάταξη, τόσο η πρόβλεψη πως σε περίπτωση ευδοκίμησης του ένδικου βοηθήματος το παράβολο επιστρέφεται στο ακέραιο, όσο και η εύλογη εξαίρεση από την υποχρέωση καταβολής για τους δικαιούχους νομικής βοήθειας, οπότε θεωρείται, πως κανένα θεμελιώδες δικονομικό ή υπερασπιστικό δικαίωμα του κατηγορούμενου δεν παρακωλύεται από την παρούσα μεταρρύθμιση αλλά

	αντιθέτως προτάσσεται και εξυπηρετείται η οικονομία της ποινικής δίκης.
97	Η εν λόγω προσθήκη στο άρθρο 323 ΚΠΔ έχει καθαρά νομοτεχνικό χαρακτήρα προκειμένου να επιτευχθεί εναρμόνιση με τη διάταξη του άρθρου 110 ΚΠΔ.
98	Η προσθήκη της εν λόγω διάταξης κρίθηκε επιβεβλημένη, προκειμένου να προβλέπεται ρητά η υποχρέωση υποβολής πειθαρχικής αναφοράς ενώπιον του Προέδρου του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου, σε περίπτωση που συνήγορος διαταράσσει με τη συμπεριφορά του, την ομαλή ροή της διαδικασίας ή συμπεριφέρεται με προσβλητικό και απρεπή τρόπο προς τη σύνθεση του δικαστηρίου. Η συγκεκριμένη διάταξη κρίνεται πως θα διασφαλίσει την απρόσκοπτη ροή τη ακροαματικής διαδικασίας από αντιδεοντολογικές και παρελκυστικές συμπεριφορές ολίγων δικηγόρων που διαταράσσουν σκοπίμως τη διαδικασία ή απευθύνονται με προσβλητικούς χαρακτηρισμούς στη σύνθεση.
99	Η τροποποίηση της εν λόγω διάταξης αποσκοπεί στην επιτάχυνση της ποινικής δίκης δίχως περιστολή των υπερασπιστικών δικαιωμάτων του κατηγορουμένου. Στην παρ. 1 καθορίζεται ως κανόνας στην ακροαματική διαδικασία ο συνολικός σχολιασμός των μαρτυρικών καταθέσεων ή των άλλων αποδεικτικών μέσων μετά το πέρας λήψης ή έρευνάς τους με εξαίρεση τις περιπτώσεις εκείνες που λόγω της πληθώρας μαρτύρων και άλλων αποδεικτικών μέσων κατά την κρίση του δικαστηρίου, η διατύπωση των παρατηρήσεων από τον κατηγορούμενο και τον συνήγορό του μπορεί να λάβει χώρα σε ενδιάμεσο χρόνο. Στην παρ. 2 αποσαφηνίζεται το δικαίωμα του κατηγορουμένου (και όχι η υποχρέωση του δικαστηρίου), να αιτηθεί να λάβει τον αναγκαίο χρόνο προετοιμασίας, στην περίπτωση εκείνη που από την αποδεικτική διαδικασία και πριν από την απόφαση για την ενοχή, προκύψουν νέες περιστάσεις, οι οποίες θα μπορούσαν να συνδεθούν με επιτρεπτή μεταβολή της κατηγορίας.
100	Οι αναβολές των ποινικών δικών πέραν της καθυστέρησης επιφέρουν σημαντική δημόσια δαπάνη (κλήσεις διαδίκων, μαρτύρων, επαναπροσδιορισμός πινακίων, γραφική ύλη κ.λπ.), αλλά και ταλαιπωρία για τους διαδίκους και τους μάρτυρες που απουσιάζουν για περαιτέρω χρονικό διάστημα από την εργασία τους (και με ό,τι αυτό συνεπάγεται παράλληλα για τη συμμετοχή τους στην παραγωγική οικονομία). Με σχετική προσθήκη στην παρ. 2 του άρθρου 349 ΚΠΔ απαγορεύεται ρητώς δεύτερη αναβολή στην ίδια υπόθεση. Η προτεινόμενη διάταξη της παρ. 2Α της θέσπισης παραβόλου υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑΧΔΙΚ) ως προϋπόθεση του παραδεκτού αιτημάτων αναβολών στο πρόσωπο του συνηγόρου υπεράσπισης ή πολιτικής αγωγής (λόγω της ταυτόχρονης συμμετοχής του σε άλλη δίκη και μόνο) θεωρείται ότι είναι εύλογη και πρόκειται να συμβάλλει αφενός στην εξάλειψη παρελκυστικών αιτημάτων, στη μείωση των αναβολών και στην επιτάχυνση της ποινικής δίκης, ενώ παράλληλα θα αποτελέσει ισοδύναμο

	αντισταθμιστικό μέτρο για τη διασφάλιση εσόδων υπέρ του δημοσίου και του ΤΑΧΔΙΚ. Ανάλογη διάταξη εξάλλου προβλέπεται και στο άρθρο 241 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας [π.δ. 503/1985, (Α' 182)].
101	Η εν λόγω τροποποίηση της παρ. 4 του άρθρου 369 ΚΠΔ που προβλέπει το αρμόδιο δικαστήριο για την αφαίρεση της προσωρινής κράτησης, όταν την ποινή έχει επιβάλλει μικτό ορκωτό δικαστήριο ή εφετείο και η σύνοδος έχει λήξει, γίνεται για λόγους νομοτεχνικής εναρμόνισης, μετά από την κατάργηση του πενταμελούς εφετείου και η αρμοδιότητα πλέον περιέρχεται μόνο στο τριμελές εφετείο.
102	Με την προτεινόμενη τροποποίηση της παρ. 1 και τη διαγραφή της παρ. 2 του άρθρου 404 ΚΠΔ, αποσκοπείται να περιέλθει στην αποκλειστική εξουσία των τακτικών δικαστών του μικτού ορκωτού δικαστηρίου και χωρίς τη σύμπραξη των ενόρκων κάθε απόφαση πλην εκείνης επί της κατηγορίας και της κύριας ποινής. Οι ένορκοι συμμετέχουν στην έκδοση απόφασης μόνο: α) επί της ενοχής, περιλαμβανομένης και της κρίσης περί των (λ.χ ελαφρυντικών) περιστάσεων ή άλλων λόγων αύξησης ή μείωσής της, και β) επί του ύψους της κύριας ποινής για κάθε επιμέρους πράξη σε περίπτωση συρροής, εξαιρουμένου του σχηματισμού συνολικής ποινής. Η εν λόγω μεταρρύθμιση κρίθηκε αναγκαία διότι οι ένορκοι, σε αντίθεση με τους τακτικούς δικαστές, δεν έχουν τη νομική κατάρτιση και την νομολογιακή εμπειρία για να κρίνουν με βάση τις γενικές αρχές, αλλά και τις επιμέρους διατάξεις του ποινικού δικαίου και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για τα λοιπά ζητήματα.
103	Με την τροποποίηση της διάταξης του άρθρου 424 ΚΠΔ προβλέπεται το δικαίωμα του δικαστηρίου να διατηρήσει την κράτηση του κατηγορουμένου, στις περιπτώσεις πλημμελημάτων που οδηγούνται ενώπιον του αυτοφώρου ακροατηρίου, όταν ο λόγος αναβολής για ισχυρότερες αποδείξεις μπορεί να καλυφθεί εντός της οριζόμενης στο άρθρο 423 ΚΠΔ προθεσμίας τριών ημερών (π.χ. προσέλευση μάρτυρα ή διερμηνέα ή προσκόμιση ιατρικής βεβαίωσης περί σωματικών βλαβών).
104	Η εν λόγω τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 471 ΚΠΔ που προβλέπει το αρμόδιο δικαστήριο για την αναστολή επί ασκηθείσας αναίρεσης κατά απόφασης που έχει εκδώσει το μικτό ορκωτό δικαστήριο ή εφετείο και δεν συνεδριάζει κατά το άρθρο 377 ΚΠΔ, γίνεται για λόγους νομοτεχνικής εναρμόνισης, μετά την κατάργηση του πενταμελούς εφετείου και η αρμοδιότητα πλέον περιέρχεται μόνο στο τριμελές εφετείο.
105	Με την προτεινόμενη τροποποίηση σκοπείται ο περιορισμός των λόγων άσκησης έφεσης κατά βουλεύματος μόνο σε δύο λόγους που ορίζονται περιοριστικά στη διάταξη ως εξής: α) για απόλυτη ακυρότητα της προδικασίας (όπως η μη κλήση σε απολογία από ανακριτή, η μη παραμονή της δικογραφίας στο γραφείο της Εισαγγελίας επί δεκαήμερο, η κακή σύνθεση συμβουλίου κ.λπ.) και β) για νομικούς λόγους που αφορούν

	στην εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή ουσιαστικής ποινικής διάταξης και όχι για την εκ πλαγίου εσφαλμένη εφαρμογή της που υφίσταται όταν μεταξύ του σκεπτικού και του διατακτικού του βουλεύματος έχουν εμφιλοχωρήσει ασάφειες, αντιφάσεις ή λογικά κενά που καθιστούν ανέφικτο τον έλεγχο της ορθής ή μη εφαρμογής του νόμου και το βούλευμα δεν έχει νόμιμη βάση. Η εν λόγω τροποποίηση κρίθηκε αναγκαία προκειμένου να επιταχυνθεί η ποινική διαδικασία χωρίς ουσιαστικά να παραβλάπτεται το υπερασπιστικό δικαίωμα του κατηγορουμένου, αλλά και να μην μετατραπεί το δευτεροβάθμιο δικαστήριο, από δικαστήριο ουσίας σε αναιρετικό δικαστήριο, με την εγκαθίδρυση ως πρόσθετου λόγου εφέσεως της έλλειψης αιτιολογίας. Σε κάθε περίπτωση δε, η εν λόγω τροποποίηση εκφράζει τη γενικότερη φιλοσοφία του ποινικού νομοθέτη περί επιτάχυνσης της ποινικής δίκης με τον περιορισμό της ενδιάμεσης διαδικασίας και την έκδοση αμετάκλητων βουλευμάτων.
106	Η εν λόγω προσθήκη στην παρ. 1 του άρθρου 486 ΚΠΔ, που ρυθμίζει τα σχετικά με το δικαίωμα άσκησης έφεσης επί πλημμελημάτων, με την αντικατάσταση της παραπομπής στο άρθρο 111 παρ. 6 (πρόσωπα ιδιάζουσας δωσιδικίας) με την περ. δ' του άρθρου 110 έχει αμιγώς νομοτεχνικό χαρακτήρα.
107	Η προσθήκη δευτέρου εδαφίου στην εν λόγω διάταξη που αφορά στην αιτιολογία της ασκούμενης από τον εισαγγελέα έφεσης, κρίνεται επιβεβλημένη, διότι η υποχρέωση ειδικής και εμπεριστατωμένης αιτιολογίας της έφεσης επί αποφάσεως η οποία δεν έχει τύχει καθαρογραφής, προκειμένου να αναδειχθούν με σαφήνεια και πληρότητα ενδεχόμενες νομικές και πραγματικές πλημμέλειες, αντίκειται στην παρ. 1 του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, διότι οδηγεί στο άτοπο της ανάγκης πλήρους αιτιολογημένης επισήμανσης των νομικών και ουσιαστικών πλημμελειών απόφασης, μη εισέτι καταρτισθείσας. Προς αποκατάσταση του ανωτέρω δικονομικού αδιεξόδου, κρίθηκε σκόπιμη η αναγνώριση του δικαιώματος του εισαγγελέα να συμπληρώνει εντός της εύλογης δεκαήμερης προθεσμίας από την καθαρογραφή της απόφασης, την αιτιολογία της έφεσης, βασιζόμενος στο υφιστάμενο και πλέον καταγεγραμμένο, σκεπτικό της.
108	Η τροποποίηση της διάταξης με τον επανακαθορισμό των ορίων φυλάκισης και χρηματικής ποινής του εκκλητού δικαστικών αποφάσεων κρίνεται σκόπιμη, προκειμένου να εναρμονιστεί συστηματικά η διάταξη με την αναπροσαρμογή της καθ' ύλην αρμοδιότητας, εξυπηρετώντας ουσιωδώς την οικονομία της δίκης δίχως να παραβλάπτονται τα υπερασπιστικά δικαιώματα του κατηγορουμένου.
109	Η προσθήκη στην παρ. 8 του άρθρου 497 ΚΠΔ κρίθηκε αναγκαία, προκειμένου να μην δίδεται η δυνατότητα άρσης της χορηγηθείσας αναστολής, μόνο στις περιπτώσεις παραβίασης επιβληθέντων, αλλά και στην περίπτωση εκείνη που κατά τον χρόνο αναστολής ασκείται ποινική δίωξη κατά

	του καταδικασθέντος πρωτοδίκως ή καταδικάζεται για οποιοδήποτε κακούργημα ή πλημμέλημα που επισύρει τιμή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών και τελέστηκε κατά τον χρόνο της αναστολής. Επίσης, προβλέπεται να μην χορηγείται εκ νέου ανασταλτική δύναμη στο ένδικο μέσο, σε περίπτωση νέας καταδίκης σε ποινή φυλάκισης άνω του ενός (1) έτους για πράξη που τέλεσε ο κατηγορούμενος κατά τον χρόνο της αναστολής. Τέλος, η προτεινόμενη προσθήκη στην παρ. 5 του περιοριστικού όρου της ηλεκτρονικής επιτήρησης, με δυνατότητα ανίχνευσης κίνησης και εντοπισμού θέσης, θα συμβάλλει στην αποτελεσματική εποπτεία πρωτοδίκως καταδικασθέντων σε ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης για κακουργηματικές πράξεις, στην εξασφάλιση της παρουσίας τους στο δικαστήριο και στην υποβολή τους στην εκτέλεση της ποινής, στον έλεγχο της ουσιαστικής τήρησης των επιβληθέντων περιορισμών στην κίνησή τους και στον εντοπισμό και τη σύλληψή τους σε περίπτωση παραβίασης περιορισμών ή εκ νέου εμπλοκής τους σε εγκληματική πράξη.
110	Η παρέμβαση στο άρθρο 499 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που προβλέπει τα αρμόδια δικαστήρια προς εκδίκαση της έφεσης αφορά μόνο νομοτεχνικές βελτιώσεις, λόγω της αναδιάρθρωσης του άρθρου 111 ΚΠΔ.
111	Η τροποποίηση της εν λόγω διάταξης που αφορά στα κριτήρια της κλήτευσης μαρτύρων, προκειμένου να εξετασθούν κατά τη δευτεροβάθμια δίκη, αποσκοπεί στην επιτάχυνση της αποδεικτικής διαδικασίας μέσω της αποφυγής δικονομικά και αποδεικτικά άσκοπης επαναληψιμότητας στη δευτεροβάθμια δίκη, λήψης καταθέσεων μαρτύρων που έχουν ήδη εξετασθεί ενώπιον του πρωτοβαθμίου δικαστηρίου και ουδέν άλλον έχουν να συνεισφέρουν στην εξακρίβωση της ουσιαστικής αλήθειας. Σε κάθε περίπτωση, η ανάγνωση των πρακτικών της πρωτοβάθμιας απόφασης με τις εμπεριεχόμενες ένορκες καταθέσεις των εξετασθέντων μαρτύρων, εντάσσει τις ένορκες καταθέσεις ως αποδεικτικό υλικό, στο πεδίο της δικανικής αξιολόγησης του δευτεροβαθμίου δικαστηρίου και μόνο αν κατά την κρίση του δικαστηρίου, η εξέτασή τους στο ακροατήριο είναι αναγκαία για την ασφαλή διάγνωση της κατηγορίας δύνανται να κλητευθούν προκειμένου να εξετασθούν εκ νέου.
112	Η προτεινόμενη προσθήκη στην παρ. 1 του άρθρου 512 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας αποσκοπεί να απαλλάξει τη διαδικασία που Ανωτάτου Ακυρωτικού από άσκοπες δικονομικές ενέργειες και εν προκειμένω από την κλήτευση στην αναιρετική διαδικασία ενώπιον του Αρείου Πάγου, διαδίκων, που με βάση τα προσβαλλόμενα με την αναίρεση κεφάλαια της απόφασης δεν έχουν δικονομικό δικαίωμα να ακουστούν.
113	Η προτεινόμενη προσθήκη παρ. 2 και 3 στο άρθρο 577 ΚΠΔ κρίνεται επιβεβλημένη, προκειμένου τα οριζόμενα ποσά που αντιστοιχούν στα καταλογιζόμενα στους κατηγορούμενους δικαστικά έξοδα ανά αρμόδιο δικαστήριο και βαθμό

	δικαιοδοσίας, να είναι ανάλογα με τη δικαστική δαπάνη στην οποία περιέρχεται το δημόσιο για τη διεξαγωγή της ποινικής δίκης σε όλα τα δικονομικά της στάδια, με κριτήρια τον χρόνο που απαιτείται για την περάτωσή της και την πολυπλοκότητα και οικονομική επιβάρυνση που απαιτούν οι απαιτούμενες δικονομικές ενέργειες.
114	Οι προτεινόμενες προσθήκες αποσκοπούν να διασαφηνίσουν με τα επιβλητέα δικαστικά έξοδα στις αναφερόμενες στην παρ. 1 του άρθρου 578 διαδικασίες που ισούνται με το μέγιστο ποσό αποφάσεως του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου (400 ευρώ), πλην των εξόδων επί αίτησης αναίρεσης που ισούνται στο διπλάσιο, στις δε αιτήσεις ή ενστάσεις που περιγράφονται στην παρ. 2 δεν επιβάλλονται δικαστικά έξοδα.
115	Με τις προτεινόμενες προσθήκες στις παρ. 1, 2 και 4 του άρθρου 580 ΚΠΔ, καθορίζονται σε αναλογία και με τη διάταξη του άρθρου 577 ΚΠΔ, τα όρια του ποσού των εξόδων που επιβάλλουν το δικαστήριο, το δικαστικό συμβούλιο ή ο εισαγγελέας αντίστοιχα, σε όσους έχουν υποβάλλει μήνυση ή έγκληση προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης ή εντελώς ψευδή ή στις περιπτώσεις που υποβλήθηκε εκ δόλου ή εκ βαριάς αμέλειας. Παράλληλα, με προσθήκη στη διάταξη, καθιερώνεται και η υποπερίπτωση να επιβάλλονται έξοδα σε βάρος εκείνων που έχουν υποβάλλει τη μήνυση ή την έγκληση από τάση δικομανίας, όπως αυτή προκύπτει από την υποβολή ασυνήθους αριθμού αβάσιμων προηγουμένων μηνύσεων ή εγκλήσεων του ίδιου προσώπου. Με την ανωτέρω ρύθμιση επιχειρείται να περιοριστεί, μέσω της κύρωσης της επιβολής εξόδων, αντίστοιχου ύψους με τη βλάβη που προκλήθηκε από την άσκοπη κινητοποίηση του μηχανισμού της ποινικής δικαιοσύνης, η δράση των ψευδομηνυτών και δικομανών που παρακωλύουν ουσιωδώς το έργο των λειτουργών της δικαιοσύνης και ναρκοθετούν την ταχύτητα της απονομής της, που αποτελεί προτεραιότητα της πολιτείας.
116	Η προτεινόμενη τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 3500/2006 (Α’ 232), με την προσθήκη στον ορισμό των θυμάτων της ενδοοικογενειακής βίας, του προσώπου που δέχεται τις υπηρεσίες φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας στον οποίο ο δράστης εργάζεται, ώστε να καλύπτεται από το νομικό πλαίσιο του νόμου, αποσκοπεί να διευρύνει την προστασία των προσώπων αυτών, όταν σε βάρος τους τελείται από τους εργαζόμενους στους φορείς αυτούς, κάθε αδίκημα που υπάγεται στο ρυθμιστικό πεδίο του νόμου.
117	Η προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 4 του ν. 3500/2006 με τη ρητή προσθήκη και της ψυχολογικής βίας στις περιπτώσεις εφαρμογής του άρθρου 1532 του Αστικού Κώδικα και την απάλειψη των λέξεων «ως μέσου σωφρονισμού» αποσκοπεί στη διεύρυνση του πεδίου προστασίας των ανηλίκων σε κάθε περίπτωση άσκησης οιασδήποτε μορφής βίας σε βάρος τους.

118	Η προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 5 του ν. 3500/2006 με την αύξηση του ελάχιστου ύψους του ποσού χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης από τα χίλια (1.000) στις δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ αποσκοπεί στην εναρμόνιση της διάταξης με την αρχή της αναλογικότητας, τα σύγχρονα κοινωνικοοικονομικά δεδομένα και τη νομολογία των δικαστηρίων.
119	Η προτεινόμενη τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 6 του ν. 3500/2006 θεραπεύει την αντινομία της ισχύουσας διάταξης, σχετικά με το ύψος της ποινής για τη διακεκριμένη περίπτωση τέλεσης της πράξης ενώπιον ανηλίκου, προβλέποντας επαυξημένη ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών, εναρμονιζόμενη με την αρχή της αναλογικότητας αντί της ισχύουσας πρόβλεψης ποινής φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους. Παράλληλα, προβλέπεται διακεκριμένη περίπτωση της πράξης που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών, όταν φέρει τα χαρακτηριστικά επικίνδυνης σωματικής βλάβης. Η διαγραφή της παρ. 5 οφείλεται στη συμπερίληψη του περιεχομένου της στον γενικό ορισμό του άρθρου 1, προκειμένου να τυγχάνει οριζόντιας εφαρμογής για όλα τα αδικήματα του παρόντος νόμου.
120	Η προτεινόμενη τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 7 του ν. 3500/2006 με την επέκταση της αντικειμενικής υπόστασης του εν λόγω αδικήματος και στις περιπτώσεις που οι αντίστοιχες αξιόποινες πράξεις τελούνται ενώπιον ανηλίκου, αποσκοπεί στην προστασία των ανηλίκων που γίνονται μάρτυρες στο οικογενειακό τους περιβάλλον τέτοιων συμπεριφορών, οι οποίες επιδρούν αρνητικά στην ψυχοκοινωνική εξέλιξή τους και αναπαράγουν το φαινόμενο της ενδοοικογενειακής βίας.
121	Η προτεινόμενη τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 9 του ν. 3500/2006 με την επέκταση της αντικειμενικής υπόστασης του εν λόγω αδικήματος και στις περιπτώσεις που οι αντίστοιχες αξιόποινες πράξεις τελούνται ενώπιον ανηλίκου, αποσκοπεί στην προστασία των ανηλίκων που γίνονται μάρτυρες στο οικογενειακό τους περιβάλλον τέτοιων συμπεριφορών, οι οποίες επιδρούν αρνητικά στην ψυχοκοινωνική εξέλιξή τους και αναπαράγουν το φαινόμενο της ενδοοικογενειακής βίας. Τέλος, αυξάνεται η ποινή από την ποινή φυλάκισης μέχρι τριών (3) ετών σε ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι (6) μηνών, προκειμένου να τονιστεί η ειδική απαξία της πράξης όταν τελείται με θύματα ή ενώπιον ανηλίκων κατ' εφαρμογήν της αρχής της αναλογικότητας. Τέλος, η διαγραφή της παρ. 3 οφείλεται στη συμπερίληψη του περιεχομένου της στον γενικό ορισμό του άρθρου 1, προκειμένου να τυγχάνει οριζόντιας εφαρμογής για όλα τα αδικήματα του παρόντος νόμου.
122	Η προτεινόμενη τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 11 του ν. 3500/2006 με την προσθήκη της αρμοδιότητας των ανακριτικών υπαλλήλων όταν ενεργούν στο πλαίσιο της παρ. 2 του άρθρου 245 ΚΠΔ να εξετάζουν τη δυνατότητα διαμεσολάβησης, θεσπίζεται προκειμένου να συμβάλλει στην

	ταχεία διεκπεραίωση των υποθέσεων και την ειρήνευση των θιγόμενων σχέσεων μεταξύ μελών της οικογένειας, μέσω του θεσμού της αποκαταστατικής δικαιοσύνης. Και τούτο, διότι ο χρόνος υπαγωγής αλλά και έναρξης της ποινικής διαμεσολάβησης σε σχέση με τη χρονική απόσταση από την τέλεση του εγκλήματος είναι απολύτως κρίσιμος για την εκπλήρωση των σκοπών της (αποφυγή του κινδύνου δευτερογενούς και επαναλαμβανόμενης θυματοποίησης, εκφοβισμού και αντεκδίκησης κ.λπ.). Επίσης, στην περ. β' της παρ. 2 προβλέπεται και το πρόγραμμα απεξάρτησης ως όρος ποινικής διαμεσολάβησης, διότι έχει παρατηρηθεί ότι συχνά οι δράστες αδικημάτων του παρόντος νόμου είναι άτομα εξαρτημένα, π.χ. από τοξικές ουσίες, αλκοόλ, τυχερά παίγνια. Επίσης, με την προσθήκη στους φορείς που παρέχουν τα προγράμματα, πέραν εκείνων του δημοσίου και κάθε εποπτευόμενου φορέα από τα Υπουργεία Εσωτερικών, Υγείας και Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, διευρύνεται το πλαίσιο προσφοράς θεραπευτικών ή συμβουλευτικών προγραμμάτων προκειμένου να επιταχυνθούν οι διαδικασίες επιτυχούς ολοκλήρωσης της ποινικής διαμεσολάβησης. Στην περ. γ' προτείνεται η διαδικασία αποζημίωσης του θύματος όταν ο δράστης και το θύμα βρίσκονται σε πρόδηλη οικονομική αδυναμία, με εφαρμογή των αντιστοίχων διατάξεων του ν. 3811/2009 (Α' 231). Και τούτο διότι, κυρίως οι γυναίκες θύματα ενδοοικογενειακής βίας, θίγονται δυσανάλογα από αυτή τη μορφή βίας και η κατάσταση είναι χειρότερη αν η γυναίκα είναι εξαρτημένη από τον δράστη οικονομικά, κοινωνικά ή όσον αφορά τις συνθήκες διαμονής της. Τέλος, κρίθηκε σκόπιμο να προστεθεί και περ. δ' που διευρύνει τους όρους της ποινικής διαμεσολάβησης με την πρόβλεψη της δυνατότητας να προβεί ο δράστης σε κάθε άλλη ενέργεια αποκατάστασης ή μεταμέλειας που προτείνεται από το θύμα.
123	Η προτεινόμενη τροποποίηση του τρίτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 3500/2006 με την αντικατάσταση των λέξεων «κατά το πρώτο εδάφιο» από τις λέξεις «για οποιαδήποτε αιτία», αποσκοπεί στη διεύρυνση της δυνατότητας του δικαστηρίου να επιβάλλει περιοριστικούς όρους στον κατηγορούμενο εάν αναβάλλει την υπόθεση για οποιαδήποτε λόγο (π.χ. άρθρα 349, 424, 352 ΚΠΔ). Στην παρ. 6 με την πρόβλεψη χωρισμού και αυτοτελούς δικονομικής πορείας της δικογραφίας σε περίπτωση διαμεσολάβησης επί δικογραφιών με περισσότερους δράστες ή θύματα, αποσκοπείται η μη διαιώνιση της ποινικής διαδικασίας στις περιπτώσεις που κάποιοι εκ των εμπλεκομένων έχουν αποκαταστήσει τις σχέσεις τους και συναινούν αμοιβαία στην υπαγωγή σε ποινική διαμεσολάβηση. Τέλος, η παρ. 7, προς άρση κάθε ερμηνευτικής διχογνωμίας, αλλά και ανομοιόμορφης πρακτικής προσέγγισης, τροποποιείται με την πρόβλεψη της δυνατότητας διαμεσολάβησης, τόσο κατά την ενδιάμεση διαδικασία, εντός προθεσμίας από την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος, με την υποβολή

	πρακτικού από τους συνηγόρους των μερών, όσο και κατά την κύρια, πριν από την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, προκειμένου να μην χρησιμοποιείται καταχρηστικά και προσχηματικά ο εν λόγω θεσμός για την παρέλκυση της ποινικής δίκης.
124	Η προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 14 του ν. 3500/2006, αποσκοπεί στο να αποσυνδεθεί η ποινική διαμεσολάβηση, από τη διεκδίκηση των αστικών αξιώσεων, καθότι η διαμεσολάβηση δεν αποτελεί συμβιβασμό, ούτε προσβλέπει να δεσμευτεί υπέρμετρα το θύμα στις αστικές αξιώσεις, αλλά στο να ενταχθεί ο δράστης στο πρόγραμμα και να εκπληρώσει επιτυχώς τους όρους του.
125	Η εν λόγω τροποποίηση του άρθρου 16 του ν. 3500/2006 έχει νομοτεχνικό χαρακτήρα και κρίθηκε σκόπιμη, προκειμένου να είναι πλήρως εναρμονισμένη η διάταξη που προβλέπει ειδική και διευρυμένη παραγραφή σε αξιόποινες πράξεις του νόμου που στρέφονται σε βάρος ανηλίκων με τις αντίστοιχες ειδικές διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 113 του Ποινικού Κώδικα.
126	Στο άρθρο 18 του ν. 3500/2006 προστίθεται στους περιοριστικούς όρους που δύνανται να επιβάλλουν τα δικαστικά όργανα με απόφαση ή βούλευμα ή οι εισαγγελείς με διάταξή τους και η συμμετοχή του δράστη σε προγράμματα απεξάρτησης διότι έχει παρατηρηθεί ότι συχνά οι δράστες αδικημάτων του παρόντος νόμου είναι άτομα εξαρτημένα από τοξικές ουσίες, αλκοόλ, τυχερά παίγνια κ.λπ. Προβλέπονται το πρώτον, κριτήρια για την επιβολή των κατάλληλων περιοριστικών όρων όπως ενδεικτικά η βαρύτητα της πράξης, η επικινδυνότητα του δράστη, η υποτροπή. Παράλληλα, προβλέπεται η υποχρεωτικότητα άμεσης διαβίβασης και κοινοποίησης αποφάσεων, βουλευμάτων και διατάξεων, που επιβάλουν περιοριστικούς όρους στις αρμόδιες αρχές, προκειμένου να εποπτεύουν την τήρησή τους και να κινήσουν την ποινική διαδικασία σε κάθε περίπτωση παραβίασής τους. Τέλος, προστίθενται στους φορείς που γνωμοδοτούν σε δικαστικά όργανα ενόψει της επιβολής περιοριστικών όρων, πέραν εκείνων του δημοσίου και κάθε ιδιωτικός φορέας που εποπτεύεται από τα Υπουργεία Εσωτερικών, Υγείας ή Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας.
127	Η προτεινόμενη τροποποίηση στην παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 3500/2006 έχει αμιγώς νομοτεχνικό χαρακτήρα.
128	Στην παρ. 1 διευρύνεται ο κύκλος των παρεχόντων την αναγκαία συνδρομή φορέων με τη συμπερίληψη των εποπτευόμενων από τα Υπουργεία Εσωτερικών και Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας. Επιπλέον, στην παρ. 2 του άρθρου 21 του ν. 3500/2006, με τη διαγραφή των λέξεων «εφόσον το ζητήσει το θύμα» και την προσθήκη της λέξης «αμελλητί» καθιερώνεται η υποχρέωση των αστυνομικών αρχών να ενημερώνουν άμεσα και ανεξαρτήτως της πρωτοβουλίας του, το θύμα και τους αρμόδιους φορείς, ώστε να του παρασχεθεί αμέσως η απαραίτητη, κατά περίπτωση, αρωγή.

129	Με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις στο άρθρο 23 του ν. 3500/2006 αποσκοπείται να διευρυνθούν οι κατηγορίες των επαγγελματιών που υποχρεούνται, όταν υποπίπτει στην αντίληψή τους, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, περιστατικό ενδοοικογενειακής βίας που στρέφεται κατά ανηλίκου, να ενημερώνουν άμεσα τις αρμόδιες αρχές. Την ειδική αυτή υποχρέωση προβλέπει η διάταξη και για τους ιατρούς, σε περίπτωση που διαπιστώνουν κατά την ιατρική εξέταση σοβαρά ιατρικά ευρήματα που συνηγορούν στη πιθαναλόγηση προέλευσης από περιστατικό ενδοοικογενειακής βίας. Παράλληλα, μέσω της θέσπισης ειδικού ακαταδίωκτου για το αναφερόμενο περιστατικό (με εξαίρεση την εν γνώσει αναληθή αναφορά) και μερικής απαλλαγής από την υποχρέωση εμφάνισης στην ακροαματική διαδικασία, αποσκοπείται η ενθάρρυνση των ανωτέρω επαγγελματιών να αναφέρουν τα περιστατικά και η κάμψη κάθε αναστολής λόγω της στάθμισης ενδεχόμενου κινδύνου εμπλοκής τους σε χρονοβόρες, δαπανηρές και ψυχοφθόρες δικαστικές διαμάχες.
130	Με την προτεινόμενη διάταξη για πρώτη φορά προβλέπεται, σύμφωνα με το άρθρο 51 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης (βλ. Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας), η υποχρέωση εξατομικευμένης εκτίμησης και διαχείρισης του κινδύνου για τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας, με βάση τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά και τις ανάγκες κάθε περίπτωσης (case by case approach), κατόπιν σύμφωνης γνώμης του θύματος. Επίσης, προβλέπεται η υποχρέωση συνεργασίας όλων των κατά περίπτωση συναρμόδιων υπηρεσιών για τον προσδιορισμό των απαραίτητων μέτρων προστασίας του θύματος. Η προτεινόμενη διάταξη αποσκοπεί στην ολιστική υποστήριξη και προστασία του θύματος, με βάση τις εξατομικευμένες ανάγκες του.
131	Ο σκοπός της προωθούμενης ρύθμισης έγκειται στην παροχή δυνατότητας πρόσληψης με συμβάσεις ορισμένου χρόνου στον τομέα της καθαριότητας σχολικών μονάδων σε συγγενείς προσώπων που έπεσαν θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Άμεση στόχευση είναι η έμπρακτη στήριξη των συγγενών των αποβιωσάντων εξαιτίας ενδοοικογενειακής βίας.
132	Τροποποιούνται οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 45 του ν. 4557/2018 (Α' 139) με αύξηση του διοικητικού προστίμου νομικών προσώπων όταν το κέρδος δεν μπορεί να προσδιοριστεί και απάλειψη της προϋπόθεσης προηγούμενης αμετάκλητης καταδίκης φυσικού προσώπου. Καθίσταται αναγκαία η ρύθμιση καθότι με αυτόν τον τρόπο επέρχεται συμμόρφωση με συστάσεις του ΟΟΣΑ και συγκεκριμένα με τη σύσταση 6 (c) του 4ου κύκλου (βλ. διαθέσιμη σε: https://www.oecd.org/corruption/greece-oecdanti-briberyconvention.htm, σελ. 68), η οποία αφορά στην αύξηση του προστίμου σε νομικά πρόσωπα σε υποθέσεις νομιμοποίησης εσόδων όταν το κέρδος δεν μπορεί να

	προσδιοριστεί και τη σύσταση 10 (c) (σελ. 70 Έκθεσης) του 4ου κύκλου σχετικά με τη διοικητική ευθύνη των νομικών προσώπων ανεξάρτητα από την ποινική καταδίκη των φυσικών προσώπων.
133	Με την προτεινόμενη ρύθμιση θεσμοθετείται ευθύνη νομικών προσώπων σε περιπτώσεις αδικημάτων δωροδοκίας, και στις περιπτώσεις που χρησιμοποιούνται μεσάζοντες, προκειμένου η ελληνική νομοθεσία να προσαρμοστεί στα διεθνή πρότυπα, όπως αυτά οριοθετούνται από τα διεθνή συμβατικά κείμενα, ιδίως από τη Σύμβαση του ΟΟΣΑ και το άρθρο 2 αυτής, καθώς και από την πρακτική των διεθνών μηχανισμών αξιολόγησης της εφαρμογής τους, όπως είναι η Ομάδα Εργασίας του ΟΟΣΑ για τη δωροδοκία στις διεθνείς επιχειρηματικές συναλλαγές. Συγκεκριμένα επιτυγχάνεται εναρμόνιση με τις υπ' αρ. 10a-h συστάσεις του ΟΟΣΑ για την χώρα μας (ΟΟΣΑ Εφαρμογή της Σύμβασης κατά της Δωροδοκίας του ΟΟΣΑ, 4ος κύκλος 2022, διαθέσιμη σε: https://www.oecd.org/corruption/greece-oecdanti-briberyconvention.htm, σελ.70). Ειδικότερα, τα εγκλήματα δωροδοκίας φορέων δημόσιας εξουσίας από υπερεθνικές επιχειρήσεις, τα οποία έγιναν αντικείμενο δικών, επανέφεραν στο προσκήνιο την επιτακτικότητα επαναξιολόγησης της ειδικής αυτοτελούς ευθύνης των νομικών προσώπων ή οντοτήτων τα οποία αντλούν άμεσο οικονομικό- επιχειρηματικό όφελος από το έγκλημα της δωροδοκίας που διαπράττουν φυσικά πρόσωπα που διατελούν σε διευθυντική ή υπαλληλική σχέση εκπροσώπησης, εξάρτησης ή επηρεασμού σε σχέση με το νομικό πρόσωπο ή την οντότητα. Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 2 της Σύμβασης του ΟΟΣΑ, τα κράτη μέλη αναλαμβάνουν την υποχρέωση να διασφαλίσουν ότι η επιβολή κυρώσεων στα νομικά πρόσωπα που επωφελούνται από πράξεις δωροδοκίας θα λαμβάνει χώρα μέσα από τις εγγυήσεις αμεσότητας, αποτελεσματικότητας και αποτρεπτικότητας, που διασφαλίζει ο συνταγματικά θωρακισμένος μηχανισμός λειτουργίας της ανεξάρτητης δικαιοσύνης. Προς τον σκοπό εναρμόνισης με την ως άνω υποχρέωση, η προτεινόμενη διάταξη επιβολής κυρώσεων στα νομικά πρόσωπα λαμβάνει χώρα μέσω της ποινικής διαδικασίας και με τις εγγυήσεις που αυτή παρέχει, ενώ παράλληλα διασφαλίζεται ότι η ευθύνη του νομικού προσώπου παραμένει ανεξάρτητη από την καταδίκη του φυσικού προσώπου. Η ευθύνη των νομικών προσώπων καταλαμβάνει περιπτώσεις, κατά τις οποίες οι ειδικά προβλεπόμενες αξιόποινες πράξεις δωροδοκίας (άρθρα 159Α, 236, 237 παρ. 2-4, 237Α παρ. 2 ΠΚ) ή συμμετοχής σε τέτοια πράξη τελούνται προς όφελος του νομικού προσώπου από φυσικό πρόσωπο το οποίο α) ενεργεί είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου ή της οντότητας, και κατέχει διευθυντική θέση εντός αυτών ή έχει εξουσία εκπροσώπησής τους ή εξουσιοδότηση για τη λήψη αποφάσεων για λογαριασμό τους ή για την άσκηση ελέγχου εντός αυτών (παρ. 1), β) είναι ιεραρχικά κατώτερο στέλεχος ή

	εντολοδόχος του νομικού προσώπου ή της οντότητας, και η πράξη του κατέστη δυνατή εξαιτίας της έλλειψης εποπτείας ή ελέγχου από φυσικό πρόσωπο που αναφέρεται στην παρ. 1. Στην παρ. 3 προβλέπονται οι ειδικοί παράγοντες επιμέτρησης της επιβαλλόμενης κύρωσης. Στην παρ. 4 διευκρινίζεται ότι, κατά το πρότυπο του άρθρου 2 της σύμβασης ΟΟΣΑ αλλά και των συστάσεων του ΟΟΣΑ, η εφαρμογή των διατάξεων των παρ. 1 έως 3 είναι ανεξάρτητη από την αστική, πειθαρχική ή ποινική ευθύνη των φυσικών προσώπων που αναφέρονται σε αυτές. Η παρ. 5 περιέχει διάταξη που αναφέρεται στην εκτέλεση της ήδη επιβληθείσας κύρωσης. Στην παρ. 6 προβλέπεται δικαιοδοσία των ελληνικών ποινικών δικαστηρίων για τα αδικήματα της παρ. 1, στις περιπτώσεις όπου αυτά τελούνται στην αλλοδαπή από πρόσωπα της ιδίας παραγράφου προς όφελος ή για λογαριασμό ημεδαπού νομικού προσώπου ή οντότητας.
134	Η θεσμοθέτηση της ευθύνης νομικών προσώπων σε περιπτώσεις αδικημάτων δωροδοκίας απαιτεί τη θέσπιση πλαισίου σχετικά με τη διαδικασία ενσωμάτωσης της διάγνωσης της ευθύνης και της επιβολής της κύρωσης στο νομικό πρόσωπο εντός της ποινικής διαδικασίας. Στην παρ. 2 διευκρινίζεται ότι το νομικό πρόσωπο είναι διάδικος στην ποινική δίκη και έχει τα δικαιώματα του κατηγορουμένου, εκτός από αυτά που προσήκουν αποκλειστικά σε φυσικό πρόσωπο, όπως επιτάσσει ο Χάρτης Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΔΕΕ C-203/21 Delta Stroy). Στην παρ. 3 περιγράφονται οι προϋποθέσεις κλήσης του νομικού προσώπου στην ποινική διαδικασία. Η κλήση αυτή δεν συνιστά άσκηση ποινικής δίωξης κατά του νομικού προσώπου. Στην κλήση αυτή αναφέρεται το άρθρο του νόμου και τα περιστατικά στα οποία βασίζεται η ευθύνη του νομικού προσώπου, βάσει των οριζόμενων στο προηγούμενο άρθρο. Στην παρ. 4 προβλέπεται δυνατότητα του νομικού προσώπου να διαπραγματευτεί το ύψος της κύρωσης κατά το πρότυπο του άρθρου 303 ΚΠΔ, το οποίο εφαρμόζεται αναλογικά και στην διαδικασία επιβολής κύρωσης κατά νομικού προσώπου. Με τον τρόπο αυτό διασφαλίζεται η ταχεία και άμεση επιβολή και εκτέλεση της κύρωσης κατά του νομικού προσώπου. Διευκρινίζεται ότι η διαπραγμάτευση δεσμεύει μόνον το νομικό πρόσωπο, ενώ το πρακτικό διαπραγμάτευσης δεν επιτρέπεται, επί ποινή απολύτου ακυρότητας, εν όψει της διασφάλισης του δίκαιου χαρακτήρα της ποινικής διαδικασίας, να λαμβάνεται υπόψιν στην ποινική δίκη κατά των φυσικών προσώπων. Στην παρ. 5 διευκρινίζονται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες το νομικό πρόσωπο μπορεί να παρέμβει σε περίπτωση μη κλήσεώς του εκουσίως στην ποινική δίκη, κατά το πρότυπο του παλαιού θεσμού του αστικώς υπευθύνου. Επιπροσθέτως στην παρ. 6 εξασφαλίζεται και η δυνατότητα άσκησης έφεσης και αναίρεσης από το νομικό πρόσωπο με αναλογική εφαρμογή των άρθρων 495 και 504 παρ. 3 ΚΠΔ για

	όλες τις κυρώσεις που τυχόν επιβάλλονται σε βάρος του. Τέλος, ορίζεται η υποχρέωση διαβίβασης αντιγράφου της αμετάκλητης απόφασης επιβολής της κυρώσεως εις βάρος νομικού προσώπου ή οντότητας στην Ανεξάρτητη Αρχή Δημοσίων Εσόδων και στην Ενιαία Αρχή Δημοσίων Συμβάσεων. Κατά αυτόν το τρόπο ενημερώνονται οι αρμόδιες αρχές για τις δικές τους ενέργειες όπως ο αποκλεισμός νομικού προσώπου από διαγωνισμούς και δημόσιες συμβάσεις σε περίπτωση που έχει εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση επιβολής κυρώσεων εις βάρος τους. Επιτυγχάνεται επιπλέον εναρμόνιση προς τις υπ' αρ. 13a και 15a&b συστάσεις του ΟΟΣΑ (ΟΟΣΑ Εφαρμογή της Σύμβασης κατά της Δωροδοκίας του ΟΟΣΑ, 4ος κύκλος 2022, διαθέσιμη σε: https://www.oecd.org/corruption/greece-oecdanti-briberyconvention.htm, σελ. 71,72).
135	Περιλαμβάνει τις καταργούμενες διατάξεις. Το άρθρο 100 περί αναστολής εκτέλεσης μέρους της ποινής, καταργείται καθώς το περιεχόμενό του τροποποιήθηκε και ενσωματώθηκε στο νέο άρθρο 99. Επίσης, το άρθρο 105Α του Γενικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα καταργείται, καθώς κρίθηκε σκόπιμο και για τις ποινές φυλάκισης που υπερβαίνουν τα τρία έτη να προβλέπεται πραγματική έκτιση τουλάχιστον μέρους του ενός πέμπτου (1/5) της ποινής και η διάταξη αυτή συμπεριλήφθη ως παρ. 6 στο νέο άρθρο 99 ΠΚ. Το άρθρο 128 που προβλέπει την αντικατάσταση του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων με κατ' οίκον έκτιση ή κοινωφελή εργασία καταργείται διότι συμπεριλήφθη στο άρθρο 127. Το άρθρο 362 περί του αδικήματος της απλής δυσφήμησης καταργείται, καθώς η απλή δυσφήμηση δεν θα φέρει πλέον αξιόποινο χαρακτήρα και επακολούθως καταργείται μην φέρον δικαιοπολιτικό έρεισμα το άρθρο 367 το οποίο προβλέπει λόγους άρσης του αδίκου χαρακτήρα του αδικήματος της δυσφήμησης. Η διάταξη του άρθρου 50 του ΚΠΔ που προβλέπει την οριστική αποχή από τη δίωξη λόγω εντελούς ικανοποίησης του παθόντος, καταργείται καθώς επικαλύπτεται πλήρως από τις αντίστοιχες διατάξεις των άρθρων 381 και 405. Το άρθρο 463 του Ποινικού Κώδικα (μεταβατική διάταξη) καταργείται καθώς αντιβαίνει στη δογματική και δικαιοκρατική συνέπεια των διατάξεων του νομοσχεδίου σχετικά με τα νέα πλαίσια ποινών. Το άρθρο 405 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας καταργείται αφού οι προβλέψεις του έχουν αντικατασταθεί από το άρθρο 404 ΚΠΔ, που προβλέπει πλέον πως η σύμπραξη των ενόρκων απαιτείται μόνο για την κατηγορία και την κύρια ποινή, για δε τα λοιπά θέματα αποφασίζουν οι τακτικοί δικαστές. Η διάταξη του άρθρου 98 του ν. 4623/2019 (Α' 134) που προβλέπει την αναστολή της κοινωφελούς εργασίας καταργείται.
136	Προβλέπονται μεταβατικές διατάξεις, σύμφωνα με τις οποίες α) οι εκκρεμείς υποθέσεις εκδικάζονται από το δικαστήριο στο οποίο έχουν εισαχθεί κατά την έναρξη ισχύος του νόμου, β) προβλέπεται ο τρόπος υπολογισμού της χρηματικής ποινής

	στο ειδικό μέρος του Ποινικού Κώδικα και σε ειδικούς νόμους μετά την κατάργηση του προσδιορισμού της σε ημερήσιες μονάδες, γ) επανακαθορίζεται το πλαίσιο ποινής σε ειδικούς ποινικούς νόμους σε εναρμόνιση με την κατάργηση της μεταβατικής διάταξης του άρθρου 463 ΠΚ, δ) προβλέπεται ο τρόπος υπολογισμού των εξόδων σε εκκρεμείς δίκες στο Πενταμελές Εφετείο.
137	Προβλέπεται η έναρξη ισχύος του νόμου. Οι διαφοροποιήσεις ως προς την έναρξη ισχύος ορισμένων ρυθμίσεων έγκεινται στην ανάγκη ομαλούς μετάβασης στις νέες διαδικασίες και προβλέψεις που εισάγονται με τον παρόντα.

Δ. Έκθεση γενικών συνεπειών

18.	Οφέλη αξιολογούμενης ρύθμισης

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΟΦΕΛΗ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΑΜΕΣΑ	Αύξηση εσόδων					
		Μείωση δαπανών					
		Εξοικονόμηση χρόνου	**X**				
		Μεγαλύτερη αποδοτικότητα / αποτελεσματικότητα	**X**				
		Άλλο					
	ΕΜΜΕΣΑ	Βελτίωση παρεχόμενων υπηρεσιών	**X**				
		Δίκαιη μεταχείριση πολιτών	**X**				
		Αυξημένη αξιοπιστία / διαφάνεια θεσμών	**X**				
		Βελτιωμένη διαχείριση κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Α) Η επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης.

Β) Η αποτελεσματικότερη και πολυεπίπεδη αντιμετώπιση των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας και η ουσιαστική συμβολή στην εξάλειψή της.

19.	Κόστος αξιολογούμενης ρύθμισης

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΟΣΤΟΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Σχεδιασμός / προετοιμασία					
		Υποδομή / εξοπλισμός					
		Προσλήψεις / κινητικότητα					
		Ενημέρωση εκπαίδευση εμπλεκομένων					
		Άλλο					
	ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ & ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Στήριξη και λειτουργία διαχείρισης					
		Διαχείριση αλλαγών κατά την εκτέλεση					
		Κόστος συμμετοχής στη νέα ρύθμιση					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Βλ. συνημμένη Έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους.

20.	Κίνδυνοι αξιολογούμενης ρύθμισης

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Αναγνώριση / εντοπισμός κινδύνου					
		Διαπίστωση συνεπειών κινδύνων στους στόχους					

		Σχεδιασμός αποτροπής / αντιστάθμισης κινδύνων					
		Άλλο					
	ΜΕΙΩΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Πιλοτική εφαρμογή					
		Ανάδειξη καλών πρακτικών κατά την υλοποίηση της ρύθμισης					
		Συνεχής αξιολόγηση διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Δεν εντοπίζονται κίνδυνοι από την εφαρμογή των αξιολογούμενων ρυθμίσεων.

21.	Γνώμες ή πορίσματα αρμόδιων υπηρεσιών και ανεξάρτητων αρχών *(ηλεκτρονική επισύναψη).* Ειδική αιτιολογία σε περίπτωση σημαντικής απόκλισης μεταξύ της γνωμοδότησης και της αξιολογούμενης ρύθμισης.
	Ελήφθη υπόψη έγγραφη γνώμη της Αρχής Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα για την τελική διαμόρφωση του άρθρου 288 ΚΠΔ.

Ε. Έκθεση διαβούλευσης

22.	Διαβούλευση κατά τη διάρκεια της νομοπαρασκευαστικής διαδικασίας από την έναρξη κατάρτισης της αξιολογούμενης ρύθμισης μέχρι την υπογραφή από τους συναρμόδιους Υπουργούς	
☐	Συνεργασία με άλλα υπουργεία / υπηρεσίες	Τόσο πριν όσο και κατά τη διάρκεια της διαβούλευσης έλαβε χώρα συνεργασία με άλλα Υπουργεία όπως το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη, το Υπουργείο Κλιματικής Κρίσης και Πολιτικής Προστασίας και το Υπουργείο Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας.

☐	Συνεργασία με κοινωνικούς φορείς / Ανεξάρτητες Αρχές	Τόσο πριν όσο και κατά τη διάρκεια της διαβούλευσης έλαβε χώρα συνεργασία με την Αρχή Προστασίας Δεδομένων Προσωπικού Χαρακτήρα.
☐	Διεθνής διαβούλευση	

23.	Σχόλια στο πλαίσιο της διαβούλευσης μέσω της ηλεκτρονικής πλατφόρμας www.opengov.gr *(ηλεκτρονική επισύναψη της έκθεσης)*		
	Επί των γενικών αρχών («επί της αρχής») και επί των άρθρων της αξιολογούμενης ρύθμισης	Αριθμός συμμετασχόντων	Δύο χιλιάδες εκατόν ογδόντα εννέα (2189)
		Σχόλια που υιοθετήθηκαν (Εννέα – 9)	- Έγινε ενσωμάτωση σχολίου και απαλείφθηκε η διάταξη του άρθρου 4 που προέβλεπε τη δυνατότατα επιβολής ποινής για ολοκληρωμένη πράξη επί απόπειρας (άρθρο 42 ΠΚ) λόγω αμφισβητούμενης συνταγματικότητας της διάταξης (πλήρης ποινή για μειωμένο άδικο επί αποπείρας– ενδεχόμενη παραβίαση αρχής αναλογικότητας). - Στο ίδιο πλαίσιο κατ' αποδοχήν σχετικού σχολίου αναδιατυπώθηκε στο νέο άρθρο 4 το άρθρο 47 ΠΚ (άμεση και απλή συνέργεια) σύμφωνα με τις διατάξεις του προισχύσαντος ΠΚ χωρίς την πρόβλεψη επιβολής της ποινής του αυτουργού στον απλό συνεργό. - Με αφορμή σχόλιο επί της διαβούλευσης στο άρθρο 8 διαφοροποιήθηκαν περαιτέρω τα κριτήρια απέλασης επί κακουργημάτων. -Κατ' αποδοχή των σχολίων σχετικά με την ενδεχόμενη επιβάρυνση του σωφρονιστικού συστήματος από την πραγματική έκτιση των ποινών άνω των τριών ετών, στο άρθρο 16 του ν/σ προστέθηκε στο άρθρο 99 ΠΚ και έκτη

		παράγραφος που προβλέπει για ποινές άνω των τριών ετών τη δυνατότητα του δικαστηρίου να διατάξει την έκτιση της ποινής η διάρκεια της οποίας, δεν μπορεί να είναι κατώτερη του ενός πέμπτου ούτε ανώτερη των δύο πέμπτων της επιβληθείσας και την αναστολή του υπολοίπου και προβλέφθηκε με παρέμβαση στο άρθρο 105 η έκτιση ποινών φυλάκισης έως δύο ετών με κατ'οίκον έκτιση με ηλεκτρονική επιτήρηση. - Στο άρθρο 36 του νομοσχεδίου προστέθηκε στο άρθρο 265Α ΠΚ (δήμευση επί εμπρησμού δάσους) η δυνητικότητα επιβολής της δήμευσης και η υποχρεωτικότητα διενέργειας πραγματογνωμοσύνης (άρθρα 183 επ) για τον υπολογισμό της ζημίας εξ αφορμής σχολίων σχετικά με τη διάταξη. -Στο άρθρο 46 του ν/σ αναδιατυπώθηκε το άρθρο 361 ΠΚ (εξύβριση), καλύφθηκε με πρόβλεψη διακεκριμένης μορφής εξύβρισης, στο πεδίο δημόσιων προσβολών της τιμής που ανάγονται στην ιδιωτική και οικογενειακή ζωή του ατόμου, αφού λήφθησαν υπόψη σχόλια της διαβούλευσης στο συγκεκριμένο πεδίο κατόπιν κατάργησης και του αδικήματος της δυσφήμησης. - Στο άρθρο 92 του ν/σ και προς ενίσχυση του θεσμού της ποινικής διαπραγμάτευσης έγινε αποδεκτό σχόλιο που πρότεινε την παροχή δυνατότητας στον εισαγγελέα να προτείνει στον κατηγορούμενο μεταξύ άλλων και την νωρίτερη υφ' όρον απόλυσή του. - Κατ' αποδοχή σχετικού σχολίου προστέθηκαν στις περιπτώσεις διακεκριμένης διατάραξης λειτουργίας, στο άρθρο 168 του ΠΚ, ρητά το

		νοσηλευτικό προσωπικό και οι κινητές μονάδες παροχής υγειονομικών υπηρεσιών. - Κατ' αποδοχήν σχολίων της διαβούλευσης, καλύφθηκε το κενό που δημιούργησε η κατάργηση της αρμοδιότητας του τριμελούς πλημμελειοδικείου στο άρθρο 60 του ν/σ και προβλέπεται στο άρθρο 43 του ΚΠΔ η υποχρεωτικότητα διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης για αδικήματα με επαπειλούμενη ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών. -Κατ'αποδοχήν σχολίων της διαβούλευσης στο άρθρο 68 του ν/σ τροποποιείται το άρθρο 111 του ΚΠΔ με την πρόβλεψη εκδίκασης εφέσεων κατά αποφάσεων Τριμελούς Πλημμελειοδικείου από Τριμελές Εφετείο (αντί του μονομελούς) προκειμένου να μη εκδικάζονται σε δεύτερο βαθμό υποθέσεις από ολιγομελέστερες από το πρωτοβάθμιο δικάσαν δικαστήριο. -Αφού λήφθησαν υπόψη τα σχόλια στο άρθρο 71 του ν/σ που (άρθρο 215 του ΚΠΔ) προβλέφθηκε η υποχρέωση κλήτευσης αστυνομικών επί κακουργήματος κατ' αίτηση του κατηγορουμένου και με προτεραιότητα την εξέτασή τους με τεχνικά μέσα. - Στο άρθρο 89 του ν/σ αφού λήφθησαν υπόψη σχόλια της διαβούλευσης, εξαιρέθηκε από άρθρο 309 ΚΠΔ που προβλέπει την απευθείας παραπομπή χωρίς την ενδιάμεση διαδικασία των δικαστικών συμβουλίων το κακούργημα του ν. 4557/2018 (πρόληψη νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματική δραστηριότητα). -Τέλος, αφού ελήφθησαν υπόψη σχόλια της διαβούλευσης σχετικά με την

		αποκλειστική αναφορά στο άρθρο 128 του ν/σ που προβλέπει την ατομική αξιολόγηση, μόνο επί γυναικών θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας, τροποποιήθηκε η διάταξη με την προσθήκη της δυνατότητας συμπερίληψης και των άλλων θυμάτων.
	Σχόλια που δεν υιοθετήθηκαν (συμπεριλαμβανομένης επαρκούς αιτιολόγησης)	Τα σχεδόν δύο χιλιάδες σχόλια κατανέμονται αδιακρίτως σε όλα τα κεφάλαια ανεξαρτήτως θεματικής ενότητας, με αποτέλεσμα να καθίσταται αδύνατη η κατηγοριοποίηση και η απάντηση ανά κεφάλαιο. Η συντριπτική πλειονότητα των σχολίων αφορούν το σκέλος του νομοσχεδίου περί τροποποίησης διατάξεων του νόμου περί ενδοοικογενειακής βίας και ιδίως την πρόβλεψη ειδικού αξιοποίνου για το αδίκημα της γονεικής αποξένωσης. Δεν κρίνεται σκόπιμο να συμπεριληφθεί διάταξη που να συστήνει αξιόποινο χαρακτήρα για την εν λόγω συμπεριφορά στην τρέχουσα νομοθετική πρωτοβουλία, με επιφύλαξη μελλοντικής επανεξέτασης. Εξαιτίας της διηγηματικής, της άκρως περιγραφικής και εξατομικευμένης φύσης των περισσοτέρων εκ των αναρτηθέντων σχολίων, δεν συμπεριελήφθησαν πολλά από αυτά στο σχέδιο νόμου καθώς δεν συμπεριλαμβάνονται στην τρέχουσα νομοθετική πρόβλεψη αλλά ενδεχομένως να αποτελέσουν μελλοντικά αντικείμενο επεξεργασίας.

Επισπεύδων Φορέας**: ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ**

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ:

«Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και την ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης – Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας»»

ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΑΝΑΡΤΗΣΗΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΣΤΟ ΔΙΑΔΙΚΤΥΟ:

Το Σ/Ν με τίτλο:
«Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και την ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης – Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας»
ΑΝΑΡΤΗΘΗΚΕ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ την 28η Νοεμβρίου 2023 και ώρα 19:00 μ.μ.
ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΑ ΛΗΞΗΣ ΤΗΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ: 28.12.2023 και ώρα 23:59μ.μ.
Δικτυακός τόπος Ανάρτησης : www.opengov.gr
ΣΥΝΤΟΝΙΣΤΕΣ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΣ: κα. Παναγιώτα Μπούρα ,κα. Γαβριέλα Σαρρή και κα. Μαρία Νούλα

Συνεργασία με άλλα Υπουργεία / Υπηρεσίες: -
Συνεργασία με Κοινωνικούς Φορείς/Ανεξάρτητες Αρχές : -
Διεθνής Διαβούλευση: -

ΑΡΙΘΜΟΣ ΣΥΜΜΕΤΑΣΧΟΝΤΩΝ:
Σχόλια που αναρτήθηκαν : (**1948**)
Σχόλια που δεν αναρτήθηκαν: (241) Αιτιολόγηση :-- Η Ομάδα Συντονισμού Διαβούλευσης δεν ενέκρινε συνολικά (242)σχόλια, εκ των οποίων τα (51) σχόλια δεν εγκρίθηκαν , διοτι είχαν υποβληθεί εις διπλούν ,(6) σχόλια με υβριστικό περιεχόμενο , (1) σχόλιο , διότι συνοδευόταν από αίτημα μη δημοσίευσης, (4) σχόλια με την αναγραφή test/ δοκιμή, (4) σχόλια, διότι περιείχαν links που δεν κατέστη δυνατός ο έλεγχος τους, (10) σχόλια ως δυσνόητα/ασυνάρτητα,(1) σχόλιο , ασχετο με το Σ/Ν (σχολιασμός επικαιρότητας),(12) σχόλια που δεν αφορούσαν το υπο διαβούλευση Σ/Ν και (152)σχόλια ως μη σχετικά με το Κεφάλαιο του Σ/ που είχαν αναρτηθεί ή επαναλαμβάνονταν σε όλα τα Κεφάλαια του υπό διαβούλευση Σ/Ν(ίδιο κείμενο)

ΠΛΗΘΟΣ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ (7) – ΑΡΘΡΩΝ (103)
ΠΛΗΘΟΣ ΣΧΟΛΙΩΝ :(2189 , εκ των οποίων αναρτήθηκαν 1948 , μη αναρτητέα 241)

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄ ΣΚΟΠΟΣ - ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ
Άρθρο 1 Σκοπός / Άρθρο 2 Αντικείμενο: (**92**) Σχόλια

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:43 | Π Α Θεωρώ πως χρειάζονται αρκετές αλλαγές στο νομοσχέδιό σας προκειμένου να τιμωρούνται αποτελεσματικά πράξεις που βλάπτουν τα συμφέροντα των παιδιών μέσα στην *οικογένεια* με σκοπό να ανατραπούν οι πράξεις αυτές. Συνολικά οι προτάσεις μου: 1. Στο Άρθρο 26, ως γνωστόν είναι χιλιάδες οι παραβιάσεις δικαστικής απόφασης επικοινωνίας παιδιού με τον γονέα που δεν ασκεί την επιμέλεια με υπαίτιο τον γονέα που ασκεί την επιμέλεια. Για να αποτραπεί η πρακτική αυτή θα ήταν θεμιτό να υπάρχει ελάχιστη ποινή πέραν από τη μέγιστη, και μάλιστα τουλάχιστον 1 μήνας να εκτίονταν υποχρεωτικά. 2. Στο άρθρο 99 θα πρέπει να πάψετε να διακρίνετε τα θύματα με βάση το φύλο τους. Στις δομές θα πρέπει να μπορούν να προσφεύγουν και άνδρες θύματα ενδοοικογενειακής βίας πέραν από τις γυναίκες, και ιδίως τα παιδιά που είναι θύματα πρακτικών γονεϊκής αποξένωσης (δηλαδή που τους έχει επιβληθεί ορφάνεμα). 3. Στο άρθρο 86 θα πρέπει να προστεθεί η γονεϊκή αποξένωση ως μορφή ψυχολογικής βίας εις βάρος των παιδιών.
28 Δεκεμβρίου 2023, 22:48 | Κ Ν Οι τρόποι με τους οποίους διακηρύσσει το παρόν νομοσχέδιο πως επιδιώκει την επιτάχυνση της δικαιοσύνης, έχουν το ακριβώς αντίθετο αποτέλεσμα. Λ.χ. η ενδιάμεση διαδικασία των

δικαστικών συμβουλίων, η οποία ουσιαστικά καταργείται με το παρόν, συνέβαλε τα μάλα στην επιτάχυνση, αφού ένα σεβαστό ποσοστό των υποθέσεων που παραπεμπόταν στα δικαστικα συμβούλια, δεν έφτανε στο ακροατήριο.Όσο για τον διακηρυγμένο στόχο της αντεγκληματικής πολιτικής, πότε στην ιστορία δεν επετεύχθη με την αυστηροποίηση των ποινών και του γενικότερο ποινικού πλαισίου.Το πλέον σοκαριστικό όμως είναι η, μεσαιωνικής έμπνευσης, τελευταία διάταξη του παρόντος άρθρου, η οποία οδηγεί στην κατάργηση του τεκμηρίου αθωότητας**.**

28 Δεκεμβρίου 2023, 17:19 | ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ – ΝΠΔΔ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣ – ΝΠΔΔ Αθήνα, 28-12-2023

Α.Π.: 1343Προς Υπουργό Δικαιοσύνης Κο Φλωρίδη Γεώργιο Θέμα: Προτάσεις και παρατηρήσεις του ΣΚΛΕ αναφορικά με την νομοθετική πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, υπό τον τίτλο: «Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και την ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης – Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Αξιότιμε κε Υπουργέδια της παρούσης, ο Σύνδεσμος Κοινωνικών Λειτουργών Ελλάδος, ΝΠΔΔ συστημένο δυνάμει του Ν. 4387/2016 & του Ν. 4488/2017 με το οποίο εκπροσωπείται το σύνολο των Κοινωνικών λειτουργών της χώρας, επιθυμεί να συμβάλει στην τελική διαμόρφωση του Σχεδίου Νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, υπό τον τίτλο: «Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και την ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης – Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας», το οποίο βρίσκεται σε δημόσια διαβούλευση μέχρι σήμερα, 28/12/2023. Καθώς στους σκοπούς του Συνδέσμου, πέραν της διαφύλαξης και προαγωγής των επαγγελματικών δικαιωμάτων των Κοινωνικών λειτουργών, εμπεριέχεται η συμμετοχή του στο σχεδιασμό της κοινωνικής πολιτικής μέσω της μελέτης, της γνωμοδότησης και της παρέμβασης επί των κοινωνικών προβλημάτων, θεωρούμε ότι η αξιοποίηση της παρούσας παρέμβασής μας μπορεί να συμβάλει τα μέγιστα, τόσο μέσω των γενικών παρατηρήσεων όσο και δια των παρατηρήσεων μας σε σημεία των διατάξεων, που σας παραθέτουμε ακολούθως.Ειδικότερα: Το πνεύμα που διαπνέει εν συνόλω τις προτεινόμενες τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα φέρει έντονα χαρακτηριστικά αυστηροποίησης των ποινών καίτοι η εμπειρία έχει καταδείξει ότι μια τέτοια τάση ουδόλως έχει εισφέρει στη μείωση της εγκληματικότητας. Αυτό προκαλεί εύλογη ανησυχία, ιδιαίτερα αν συνδυαστεί με τα επίσημα καταγεγραμμένα στοιχεία από τα οποία προκύπτει υπερσυνωστισμός έγκλειστων καταδικασθέντων στα καταστήματα της χώρας υπερβαίνοντας μάλιστα τις δυνατότητες των καταστημάτων και εγκυμονώντας συνθήκες σοβαρής παραβίασης ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Θεωρούμε ότι αν η μετατόπιση του ενδιαφέροντος κινούνταν στην κατεύθυνση της πρόληψης, των μηχανισμών κοινωνικού ελέγχου, της μείωσης των γενεσιουργών παραγόντων της παραβατικότητας και της εγκληματικότητας θα είχαμε μεγιστοποίηση του κοινωνικού οφέλους και ταυτόχρονη μείωση των δημοσίων δαπανών και του πραγματικού κόστους. Προς αυτή την κατεύθυνση επιπρόσθετα κινείται και η παρατήρησή μας ότι από το πνεύμα των διατάξεων εκλείπει η έννοια της επανορθωτικής δικαιοσύνης, ενώ όταν αυτή επιστρατεύεται εκλείπουν τα ουσιαστικά εχέγγυα επιτυχούς εφαρμογής, δεδομένης της σοβαρής υποστελέχωσης σε επιστημονικό προσωπικό που παρατηρείται, τόσο στα καταστήματα κράτησης, όσο και στις καθ΄ ύλιν αρμόδιες υπηρεσίες με χαρακτηριστική περίπτωση αυτή των Υπηρεσιών Επιμελητών Ανηλίκων και Κοινωνικής Αρωγής.Επιπρόσθετα δε, κρίνουμε ότι χωρούν διορθωτικών παρεμβάσεων τα κάτωθι σημεία:Άρθρο 12 (άρθρο 81 του Ποινικού Κώδικα)Παράγραφος 3. Θεωρούμε ότι η συμπερίληψη των ΝΠΔΔ είναι απαραίτητη.

Η συγκεκριμένη παράγραφος δε, αν και δεν αποτελεί τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα, παραμένει ασαφής σχετικά με τους όρους της παραγράφου 1, στην οποία αναφέρεται.Τροποποίηση παραγράφων 4 και 5 : Με την κατάργηση της φυλάκισης, στο άρθρο αυτό, ως ενδεχόμενης ποινής, σε περίπτωση ελλιπούς ή πλημμελούς παροχής της κοινωφελούς εργασίας, εγείρεται θέμα αναφορικά με την εκτελεστότητα της ποινής. Αναρωτιέται κανείς ποιες θα είναι οι συνέπειες για τους καταδίκους, εφόσον παρέλθει ακόμα και η παράταση της προθεσμίας για την εκτέλεση της κοινωφελούς εργασίας ή η χρηματική ποινή, στην οποία μετατράπηκε η κοινωφελής εργασία, παραμείνει ανεξόφλητη.Άρθρο 19 (Μετατροπή φυλάκισης σε κοινωφελή εργασία – Τροποποίηση άρθρου 104Α Ποινικού Κώδικα)

Στην παράγραφο 1, παρόλο που η μείωση της μέγιστης διάρκειας της κοινωφελούς εργασίας από τις 2.000 ώρες στις 1.200 ώρες είναι προς τη σωστή κατεύθυνση, σε περίπτωση συγχωνευτικής απόφασης προβλέπονται ως ανώτατο όριο οι 4.000 ώρες. Τόσο εμπειρικά όσο και θεωρητικά, ο αριθμός αυτός κρίνεται υπερβολικά μεγάλος και θα έπρεπε να επανεξεταστεί, ιδίως σε συνάρτηση με τη μέγιστη προθεσμία των τριών ετών. Δυσχεραίνεται έτσι ο στόχος της κοινωνικής ένταξης των δραστών που προωθεί ο θεσμός της κοινωφελούς εργασίας, καθώς οι καταδικασθέντες θα πρέπει για χρόνια να εργάζονται δωρεάν σε κάποιο δημόσιο φορέα, ώστε να ολοκληρώσουν την ποινή τους. Θεωρούμε λοιπόν ότι μάλλον αποτρεπτικά

λειτουργεί μία τόσο μεγάλης διάρκειας ποινή, ακόμα και αν θεωρείται εναλλακτική της φυλάκισης.Συνεχίζοντας,
θεωρούμε εξόχως σημαντικό να επισημάνουμε την κάθετη αντίρρησή μας στην επιχειρούμενη τροποποίηση του άρθρου 24, (Εξορθολογισμός των κριτηρίων περιορισμού ανηλίκων σε κατάστημα κράτησης νέων-Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 127 Ποινικού Κώδικα).Με την επιχειρούμενη αύξηση των ανηλίκων στις φυλακές καταστρατηγείται κάθε έννοια διαπαιδαγώγησης, επανορθωτικής/αποκαταστατικής δικαιοσύνης και κοινωνικής επανένταξης. Ουσιαστικά δε, αυτή η στρατηγική δεν θα συνιστά παρά μια καθομολόγηση της παντελούς αδυναμίας του σύγχρονου κοινωνικού κράτους δικαίου και πρόνοιας να μεριμνήσει με γνώμονα την πρόληψη, την ουσιαστική και ολιστική πλαισίωση, την υποστήριξη επαπειλούμενων παιδιών και οικογενειών ενώ δεν θα φέρει τίποτε περισσότερο από την περαιτέρω περιθωριοποίηση ανηλίκων σε κίνδυνο. Η επιστημονική κοινότητα έχει κρούσει πολλάκις τον κίνδυνο ότι η ποινική μεταχείριση των ανηλίκων δια του ποινικού σωφρονισμού έχει αποτύχει παταγωδώς και δημιουργεί τη δυσμενέστερη παρακαταθήκη για ένα δυσοίωνο μέλλον τόσο για τους ίδιους τους ανηλίκους όσο και εν γένει για τη λειτουργία του κοινωνικού συνόλου. Μας προκαλεί δε μέγιστο προβληματισμό ότι ελάχιστα μέτρα έχουν ληφθεί και ενισχυθεί στην κατεύθυνση ης ουσιαστικής αποκαταστατικής δικαιοσύνης των ανηλίκων αλλά και της πρόληψης. Το εύλογο ερώτημα που προκύπτει είναι γιατί δεν επενδύουμε προς αυτήν την κατεύθυνση ξεκινώντας μάλιστα από την επαρκή στελέχωση των αρμοδίων υπηρεσιών όπως οι υπηρεσίες επιμελητών ανηλίκων που μπορούν να στοχεύσουν στην πρόληψη και στην έγκαιρη/έγκυρη αντιμετώπιση των ανηλίκων με παραβατικές συμπεριφορές αλλά επιχειρούμε μια μετατόπισή τους εκτός του κοινωνικού ιστού;Ανατρέχοντας, εν συνεχεία, στο ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ’ ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΌΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΎ ΠΛΑΙΣΊΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΌΛΗΨΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΈΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΉΣ ΒΊΑΣ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Ν. 3500/2006, θεωρούμε εξόχως σημαντικά:Ι. την αναγκαιότητα διασαφήνισης εννοιών όπως ο όρος ψυχολογική βία που ορθώς εισάγεται με το άρθρο 86 (άρθρο 4 Ν. 3500/2006) αλλά χρήζει περαιτέρω εννοιολογικής πλαισίωσης, σύμφωνα με επιστημονικά δεδομένα, προκειμένου να αποφευχθούν παρερμηνείες του όρου.
ΙΙ. Την αναγκαιότητα προσθήκης στο άρθρο 98 (Άρθρο 23 το Ν. 3500/2006) ως υπόχρεου αναφοράς αμμελητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές κάθε επαγγελματία ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο, ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
ΙΙΙ. Την ανάγκη περαιτέρω διευκρινίσεων στο Άρθρο 99 (Άρθρο 23α του ν. 3500/2006) και ειδικότερα στην παρ. 3 “κατόπιν αιτήσεως του,…” καθώς και στην παρ. 5 “΄σύμφωνη γνώμη του…” αναφορικά με τα αιτούντα ή συναινούντα πρόσωπα στην περίπτωση ανηλίκου θύματος, ιδιαίτερα δε, εάν ως ύποπτο πρόσωπο ή δράστης φέρεται πρόσωπο που ασκεί τη γονική μέριμνα ή επιμέλεια.
ΙΙΙΙ. Την ανάγκη να προηγηθεί η δημιουργία εξειδικευμένων φορέων για την εφαρμογή των όρων ποινικής διαμεσολάβησης, ιδιαίτερα δε στο σημεία που αυτοί αφορούν συμβουλευτικά /θεραπευτικά προγράμματα για τον δράστη, αφού, όπως ήδη γνωρίζουμε, με εξαίρεση τα Κέντρα Κοινωνικής Στήριξης του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικής Αλληλεγγύης (ΕΚΚΑ) σε Αθήνα και Θεσσαλονίκη, που υλοποιούν σχετικά προγράμματα, στην υπόλοιπη χώρα υπάρχει διαπιστωμένη έλλειψη δομών με αυτό το αντικείμενο και την αντίστοιχη εξειδίκευση. Ως εκ τούτου, με το εγχείρημα εφαρμογής της ποινικής διαμεσολάβησης χωρίς την κατάλληλη υποδομή και τις δικλείδες ασφαλείας, εγκυμονείται ο κίνδυνος εργαλειοποίησης του θύματος.Καταληκτικά,
αισθανόμαστε την ανάγκη να σημειώσουμε την παρατήρησή μας καθώς και τον προβληματισμό μας αναφορικά με την παροχή δικαιοδοσίας, σε αρκετά και σημαντικά σημεία των διατάξεων του Ν. 3500/2006, προς ιδιωτικούς φορείς. Θεωρούμε ότι τούτο θα επιφέρει περαιτέρω κατακερματισμό του δημόσιου κορμού ο οποίος οφείλει να είναι ενισχυμένος και με επαυξημένη αρμοδιότητα σε ζητήματα κάλυψης των βασικών ανθρωπίνων αναγκών, πρόληψης και κοινωνικής προστασίας. Έχει πολλάκις σημειωθεί ότι, η διάνοιξη κερκόπορτων προς τους ιδιωτικούς φορείς δεν θα εξυπηρετήσει τη βασική ανάγκη ανάπτυξης ενός σύγχρονου δημόσιου συστήματος κράτους πρόνοιας, ενισχυμένου και αποτελεσματικού με εξειδικευμένες υπηρεσίες. Η ανησυχία μας μάλιστα ενισχύεται καθώς, όπως αναγιγνώσκουμε στις προωθούμενες διατάξεις, στα σημεία που γίνεται αναφορά στο δημόσιο τομέα υπερεκπροσωπείται, για άλλη μια φορά, ο τομέας των κοινωνικών υπηρεσιών της τοπικής αυτοδιοίκησης, ένας τομέας ήδη υποστελεχωμένος και επιφορτισμένος με τεράστιο όγκο υποθέσεων στον οποίο μετακυλύεται η ευθύνη διαχείρισης ενός ακόμη βαρυσήμαντου τομέα. Η έκρηξη των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας ωστόσο επιτάσσει το σχεδιασμό σύγχρονων ολοκληρωμένων υπηρεσιών και προγραμμάτων αντιμετώπισης, εξειδικευμένων στο συγκεκριμένο αντικείμενο, και δεν συνάδει με μια τέτοια μετακύληση ή αποσπασματικότητα που μοιραία θα επιφέρει επιπτώσεις όπως η εργασιακή εξουθένωση των εργαζομένων, η δυσκολία σταθερής και με τακτικότητα παρακολούθησης μη διαχειρίσιμου όγκου περιστατικών, κυρίως δε η αδυναμία υλοποίησης ενός τεράστιου εγχειρήματος που θα περιγράφεται μακρόπνοα στις νομοθετικές διατάξεις αλλά θα προσκρούει στην επιτυχή εφαρμογή του.Κε Υπουργέ

εν κατακλείδι, στην παρούσα χρονική περίοδο, θεωρούμε εξόχως σημαντική την πρωτοβουλία σας να επανεξετάσετε σημεία του ποινικού κώδικα, ιδιαίτερα δε, όπως τις διατάξεις περί ενδοοικογενειακής βίας. Ο τεράστιος αριθμός θυμάτων και η έκρηξη της παραβατικότητας των ανηλίκων μάς θέτουν όλους ενώπιον του καθήκοντός μας. Οι κοινωνικοί λειτουργοί, οι οποίοι υπηρετούμε στο πεδίο και είμαστε συχνά αντιμέτωποι με το πρόσωπο της βίας, έχουμε θέσει τον εαυτό μας, ευθύς εξ αρχής, υπέρ της προστασίας της ανθρώπινης ζωής, αξιοπρέπειας και μοναδικότητας. Δίνουμε καθημερινά υπέρμετρο αγώνα, συχνά άνισο και επικίνδυνο ακόμη και για μας τους ίδιους αφού καλούμαστε να εκτελέσουμε το καθήκον μας σε επισφαλείς και συχνά απρόβλεπτες συνθήκες. Υπό αυτό το πρίσμα, σας παρακαλούμε να λάβετε υπόψη τις προτάσεις μας και παράλληλα να δώσετε έμφαση στην έννοια της πρόληψης, της έγκαιρης παρέμβασης μέσω υποστηρικτικών προγραμμάτων, της ανάπτυξης δικτύων προστασίας, της δημιουργίας ισχυρού δημόσιου δικτύου προστασίας των πιο ευάλωτων συμπολιτών μας. Σε ένα τέτοιο αγώνα θα είμαστε όλοι κερδισμένοι, πρωταρχικά δε ο πολίτης τον οποίο έχουμε κληθεί να υπηρετήσουμε, τόσο εσείς όσο και εμείς από διαφορετικές θέσεις αλλά πάντα ως πρώτη προτεραιότητά μας.-

28 Δεκεμβρίου 2023, 17:49 | Β Κ Με το να εκδικάζονται υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας από μονομελή στνθεση,μόνο κακό θα κάνετε.Επίσης διαφωνώ κάθετα με τη διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης.Θεωρώ λάθος το να υποβάλλεται ένα θύμα σε τέτοιες διαδικασίες,οπως επίσης κι ένας θύτης να έχει τέτοια μεταχείριση!Ουδεμία τιμωρία-σωφρονισμός,άρα Χάος!Τα ίδια θα ξανακάνει!Και με μεγάλη ευκολία θα τα κάνουν και άλλοι,εφόσον θα έχουν στην άκρη του μυαλού υους και αυτό το συν, υπέρ του δράστη.Γιατί υπέρ του είναι.

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:07 | Στ Ευρωπαικό Κοινοβούλιο κατά του ψευδοσυνδρόμου και κάθε συναφούς όρου σχετικά με την γονεική αποξένωση «ΚΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι δύο από τα πλέον αναγνωρισμένα ιδρύματα για την ψυχική υγεία, η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας και η Αμερικανική Ψυχολογική Εταιρεία, απορρίπτουν τη χρήση του λεγόμενου συνδρόμου γονικής αποξένωσης και παρόμοιων εννοιών και όρων, δεδομένου ότι μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως στρατηγική κατά των θυμάτων βίας, θέτοντας υπό αμφισβήτηση τις γονικές δεξιότητες των θυμάτων, απορρίπτοντας τα επιχειρήματά τους και αγνοώντας τη βία στην οποία έχουν εκτεθεί τα παιδιά· λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με τη σύσταση της πλατφόρμας EDVAW οι κατηγορίες για γονική αποξένωση που προέρχονται από κακοποιητικούς πατέρες εναντίον των μητέρων θα πρέπει να θεωρούνται από τις δημόσιες υπηρεσίες και τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αποφασίζουν για την επιμέλεια των παιδιών, ως προσπάθεια συνέχισης της εξουσίας και του ελέγχου που ασκούν(22)·»

28 Δεκεμβρίου 2023, 12:39 | ΠΟΕΣΥ Με την πρόσφατη πολιτική συμφωνία για έκδοση Οδηγίας που θα προστατεύει τους δημοσιογράφους και τους υπερασπιστές των ανθρωπίνων δικαιωμάτων από αβάσιμες ή καταχρηστικές δικαστικές διαδικασίες (SLAPP) με στόχο τη φίμωση της Ενημέρωσης και τον εκφοβισμό των δημοσιογράφων, η Ε.Ε. έκανε ένα σημαντικό βήμα για την προάσπιση της ελευθεροτυπίας. Όπως επεσήμανε ο Felix Bolaños, Υπουργός Δικαιοσύνης της Ισπανίας η οποία έχει την προεδρία του Συμβουλίου, «οι δημοκρατίες μας κινδυνεύουν όταν οι πλούσιοι και ισχυροί μπορούν να φιμώνουν δικαστικά τους επικριτές τους απλώς και μόνο διότι υψώνουν τη φωνή τους σε θέματα δημοσίου συμφέροντος». Η εξέλιξη αυτή δικαιώνει τους αγώνες της ΠΟΕΣΥ, των Ενώσεων Συντακτών (ΕΣΗΕΑ, ΕΣΗΕΜ-Θ, ΕΣΗΕΠΗΝ, ΕΣΗΕΘΣτΕΕ και ΕΣΠΗΤ), οι οποίες συντάχθηκαν με τις προσπάθειες της Διεθνούς και της Ευρωπαϊκής Ομοσπονδίας Δημοσιογράφων.Για τους λόγους αυτούς μας προκαλούν ιδιαίτερη ανησυχία οι προβλέψεις του Σχεδίου Νόμου του Υπουργείου σας, οι οποίες κινούνται σε αντίθετη κατεύθυνση με την πολιτική που προωθείται για το θέμα σε επίπεδο Ε.Ε.. Κινδυνεύουν, μάλιστα, να διαμορφώσουν ένα άτυπο καθεστώς τρομοκρατίας για τους δημοσιογράφους.

Συγκεκριμένα, στο Σχέδιο Νόμου «Παρεμβάσεις στον ΠΚ και τον ΚΠΔ για την επιτάχυνση και την ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης – Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την ενδοοικογενειακή βία», αυστηροποιούνται, μεταξύ άλλων, οι προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, με αποτέλεσμα εφόσον κάποιος έχει καταδικαστεί με αμετάκλητη καταδίκη για οποιοδήποτε αδίκημα, ακόμα και πλημμέλημα, σε στερητική της ελευθερίας ποινή άνω του ενός (1) έτους και η ποινή, που θα επιβληθεί υπερβαίνει το ένα έτος, να βρίσκεται πλέον ενώπιον του ορατού κινδύνου να εκτίσει την ποινή. Επομένως, ζητάμε η αυστηροποίηση των προϋποθέσεων αναστολής των επιβαλλόμενων ποινών να μην ισχύσει για τους δημοσιογράφους που, ενώ ενεργούν εντός του πλαισίου του δημοσιογραφικού λειτουργήματος, υπόκεινται στο κύμα των Slapps, δηλαδή των μηνύσεων ή αγωγών, που συνήθως ασκούνται από εταιρείες ή ιδιώτες με σκοπό τον εκφοβισμό, την οικονομική ή ψυχολογική εξάντληση των εκπροσώπων του Τύπου, αξιοποιώντας δυνατότητες τις οποίες παρέχει το νομικό μας σύστημα. Είμαστε βέβαιοι, ότι κατανοείτε την σημασία της ελευθερίας του Τύπου, ως πυλώνα της Δημοκρατίας και την αξία της άσκησης κριτικής ως μέσο για την προάσπιση μίας δημοκρατικής κοινωνίας και στο πλαίσιο αυτό ζητάμε την έγκαιρη παρέμβαση σας για την επίλυση του θέματος.

28 Δεκεμβρίου 2023, 12:00 | Π Κ Σε ότι αφορά το άρθρο 2 του ποινικού κώδικα νομίζω ότι θα έπρεπε να επιλυθεί το νομικό κενό και να υπάρξει νομοθετική πρόβλεψη για τις αμετάκλητες αποφάσεις όπου σύμφωνα με το νέο ποινικό κώδικα χαρακτηρίζονται πλέον ως πλημμελήματα λόγω αύξησης του ορίου άνω την 125.000 ευρώ. Αποτέλεσμα αυτού να υπάρχουν κατηγορούμενοι ή καταδικασμένοι με 2 μέτρα και 2 σταθμά. Νομίζω ότι θα πρέπει να υπάρξει ρύθμιση ώστε να προβλέπεται η ποινική απαξία της πράξης και να υπάρχει η αρχή της αναδρομικής ισχύος και ευμενέστερης διάταξης. Επίσης νομίζω ότι σε ότι αφορά τη αυστηροποίηση των ποινών θα πρέπει να υπάρχει διαχωρισμός μεταξύ αυτών και διαφορετική αντιμετώπιση σε επιχειρηματίες που ίσως όχι σκοπίμως και λόγω των οικονομικών δυσχερειών αντιμετωπίζουν σήμερα καταδικαστικές αποφάσεις.

28 Δεκεμβρίου 2023, 12:10 | Κ Τ Άμεση απόσυρη ή τροποποίηση του Νομοσχεδίου.Στη συγκεκριμένη του μορφή είναι ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΌ καθώς προωθεί την ανισότητα με τη διάκριση των φύλων.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Δομές και για τους άντρες. Ίση αντιμετώπιση στα θέματα ενδοοικογενειακής βίας και στους άντρεςΌΧΙ στο ακαταδίωκτο επιστημόνων εκτός αν θεωρούμε ότι έχουν το αλάθητο. Έχουν υπάρξει αμέτρητα περιστατικά όπου «ψυχολόγοι» έδωσαν ψευδείς γνωματεύσεις επι πληρωμή για να αδικήσουν τον έναν γονιό και να ευνοήσουν τον άλλον.Όχι στο ακαταδίωκτο οικείων προσώπων για παραβίαση διακστικών αποφάσεων. Θα εκτοξευτεί η αδικία και η παραβατικότητα πολλύ περισσότερο.

27 Δεκεμβρίου 2023, 22:09 | Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας Για μια ακόμα φορά εκφράζουμε τη δυσαρέσκειά μας που μια τόσο σημαντική τροποποίηση Νόμου επιχειρείται να πραγματοποιηθεί χωρίς να προηγηθεί καμία διαβούλευση με τα ίδια τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας που, στη συντριπτική πλειονότητά τους, είναι γυναίκες και παιδιά αλλά ούτε και με τις εξειδικευμένες ΜΚΟ και τις Γυναικείες Οργανώσεις που προσπαθούν να τους παρέχουν υπηρεσίες προστασίας και υποστήριξης.

Με λύπη διαπιστώνουμε πως αγνοείται ή παραβλέπεται το σύνολο σχεδόν των Συστάσεων που περιλαμβάνει η «Έκθεση αξιολόγησης (βάσης) της GREVIO για τα νομοθετικά και άλλα μέτρα που θέτουν σε εφαρμογή τις διατάξεις της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας (Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης) – ΕΛΛΑΔΑ», η οποία δημοσιεύθηκε στον επίσημο ιστότοπο της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης (https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/greece) στις 14 Νοεμβρίου 2023 αλλά είχε τεθεί σε γνώση των Ελληνικών Αρχών από το καλοκαίρι του 2023.Ζητάμε την διεξαγωγή ευρείας διαβούλευσης πριν από την ψήφιση του Σχεδίου Νόμου για την τροποποίηση του Ν.3500/2006, προκειμένου να εισαχθούν σε αυτόν κρίσιμες ρυθμίσεις που θα μπορούσαν πράγματι να εκσυγχρονίσουν το νομοθετικό πλαίσιο προκειμένου να ενισχυθεί η προστασία και υποστήριξη θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας και να προληφθεί η μελλοντική θυματοποίηση (από τον δράστη) αλλά και η δευτερογενής θυματοποίηση που σήμερα υφίστανται τα θύματα ενδοοικογνειακής βίας από τις διαδικασίες και τον τρόπο λειτουργίας των Αρχών και Φορέων που είναι αρμόδιοι για την προστασία και υποστήριξή τους.

27 Δεκεμβρίου 2023, 22:55 | Α. ΑΠΟΣΥΡΣΗ του απαράδεκτου νομοσχεδίου επειδή προάγει και βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 4 του Συντάγματος, στοχοποιώντας τον άνδρα και θυματοποιώντας την γυναίκα βάζοντας ετσι βόμβα στα θεμέλια της οικογένειας. Οι άνδρες δεν ειναι κακοποιητές, ουτε βιαστές, ουτε γυναικοκτόνοι.Αντίθετα ειναι εξαιρετικοι μπαμπάδες σε σημείο που θα τους ζήλευε η καλύτερη μητέρα. Δεν ειναι δυνατόν να τους βάζουμε ολους στο ιδιο τσουβάλι και να ξεχνάμε και να καλύπτουμε οτι η εγκληματικότητα εκ μέρους των γυναικών εχει εκτιναχτει τα τελευταία χρόνια σε μεγάλο βαθμό. Σταματείστε να ακούτε τις φωνές που κινούνται μόνο απο συμφέρον.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΔΙΧΑΣΤΙΚΟ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ!

27 Δεκεμβρίου 2023, 22:13 | ΑΡΣΙΣ Κοινωνική Οργάνωση Υποστήριξης ΝέωνΣΧΟΛΙΟ: Η ΑΡΣΙΣ Κοινωνική Οργάνωση Υποστήριξης Νέων έχει ως βασικό καταστατικό της σκοπό την προάσπιση των δικαιωμάτων των παιδιών και των νέων, αλλά και των υπόλοιπων ευπαθών κοινωνικά ομάδων. Από το 1992 μέχρι και σήμερα υλοποιεί ανελλιπώς προγράμματα παιδικής προστασίας. Στο παρόν νομοσχέδιο, φρονούμε ότι υπάρχει η δυνατότητα για βελτίωση αρκετών εκ των προτεινόμενων ρυθμίσεων. Στον βαθμό δε που μας αντιστοιχεί, ως ΑΡΣΙΣ Κοινωνική Οργάνωση Υποστήριξης Νέων, θέτουμε στην παρούσα διαβούλευση τις σχετικές μας παρατηρήσεις και σχόλια, ελπίζοντας ότι το τελικό αποτέλεσμα της προσπάθειας όλων, όσοι συμμετέχουν σε αυτή, θα οδηγήσει στο καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα.Στις προτεινόμενες ρυθμίσεις υπάρχουν, αναμφίβολα, θετικές προτάσεις (ενδεικτικά οι προτεινόμενες διατάξεις στα άρθρα 38, 39, 40, 41, 42, 43 και άλλα του νομοσχεδίου, οι οποίες αυξάνουν το υφιστάμενο πλαίσιο ποινής, όταν η πράξη στρέφεται κατά ή τελείται ενώπιον ανηλίκου). Θεωρούμε, ωστόσο, χρέος μας να θίξουμε και να σχολιάσουμε κάποια από τα σημεία του, τα οποία μας προβληματίζουν.Παρατηρούμε αρχικά ότι αφενός είναι πολύ πρόσφατη η θέσπιση των Ν. 4619/2019 και Ν.4620/2019, με τους οποίους τέθηκαν σε ισχύ ο νέος Ποινικός Κώδικας και ο νέος Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, και αφετέρου ότι έχει μεσολαβήσει για μεγάλο χρονικό διάστημα η αναστολή λειτουργίας των ποινικών δικαστηρίων λόγω της πανδημίας. Ως εκ τούτου θεωρούμε ότι δεν υπάρχει στην

παρούσα συγκυρία επαρκές δείγμα εφαρμογής στην πράξη της μέχρι σήμερα ισχύουσας ποινικής νομοθεσίας, ώστε να κρίνεται επιβεβλημένη μία σε τέτοιο βαθμό παρέμβαση στα δύο αυτά βασικά νομοθετήματα. Πολύ περισσότερο όταν τα τελευταία τέσσερα έτη, τα παραπάνω νομοθετήματα έχουν ήδη υποστεί αρκετές αλλαγές (βλ. Ν.4637/2019, 4855/2021, 4908/2021, 4947/2022 και 4985/2022) δημιουργώντας ανασφάλεια δικαίου στους πολίτες.Επιπλέον, το χρονικό περιθώριο του ενός μήνα που τέθηκε προς διαβούλευση του συγκεκριμένου σχεδίου νόμου, χωρίς μάλιστα την συγκρότηση νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, θεωρούμε ότι δεν είναι επαρκές: οι προτεινόμενες δομικές και εκτεταμένες αλλαγές σε κείμενα, όπως ο Ποινικός Κώδικας και ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας, απαιτούν πολύ περισσότερο χρόνο για διαβούλευση με τους θεσμικούς φορείς που εμπλέκονται στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης (διαβούλευση που σύμφωνα με την από 8-12-2023 ανακοίνωση της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων δεν έλαβε χώρα).Σε κάθε περίπτωση, μας βρίσκει επιστημονικά αντίθετους κάθε αυστηροποίηση των ποινών σε ανηλίκους, όταν δεν έχει διασφαλιστεί η αποτελεσματική λειτουργία και εφαρμογή εναλλακτικών αναμορφωτικών μέτρων. Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις ελλοχεύει ο κίνδυνος για δυσανάλογη συρρίκνωση θεμελιωδών εγγυήσεων και δικαιωμάτων του κατηγορουμένου, πολλώ δε μάλλον των ανηλίκων που βαρύνονται με ποινικές διώξεις. Δεν παραγνωρίζουμε το γεγονός ότι η εγκληματικότητα ανηλίκων βαίνει αυξανόμενη, όμως είναι εξαιρετικά αμφίβολο αν θα αντιστραφεί η τάση αυτή με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις.

27 Δεκεμβρίου 2023, 21:27 | Δ ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ του απαράδεκτου νομοσχεδίου επειδή προάγει και βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 4 του Συντάγματος, στοχοποιώντας τον άνδρα και θυματοποιώντας την γυναίκα βάζοντας ετσι βόμβα στα θεμέλια της οικογένειας. Οι άνδρες δεν ειναι κακοποιητές, ουτε βιαστές, ουτε γυναικοκτόνοι.Αντίθετα ειναι εξαιρετικοι μπαμπάδες σε σημείο που θα τους ζήλευε η καλύτερη μητέρα. Δεν ειναι δυνατόν να τους βαζουμε ολους στο ιδιο τσουβάλι και να ξεχνάμε και να καλύπτουμε οτι η εγκληματικότητα εκ μερους των γυναικών εχει εκτιναχτει τα τελευταία χρόνια σε μεγάλο βαθμό. Σταματείστε να ακούτε τις φωνές που κινούνται μονο απο συμφέρον.

Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΔΙΧΑΣΤΙΚΟ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ!

27 Δεκεμβρίου 2023, 21:17 | Ν ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ του απαράδεκτου νομοσχεδίου επειδή προάγει και βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, έρχεται σε αντίθεση με το αρθρο 4 του Συντάγματος, στοχοποιώντας τον ανδρα και θυματοποιώντας την γυναίκα βάζοντας ετσι βόμβα στα θεμέλια της οικογένειας. Οι ανδρες δεν ειναι κακοποιητές, ουτε βιαστές, ουτε γυναικοκτόνοι.Αντίθετα ειναι εξαιρετικοι μπαμπάδες σε σημείο που θα τους ζήλευε η καλύτερη μητέρα. Δεν ειναι δυνατόν να τους βαζουμε ολους στο ιδιο τσουβάλι και να ξεχνάμε και να καλύπτουμε οτι η εγκληματικότητα εκ μερους των γυναικών εχει εκτιναχτει τα τελευταία χρόνια σε μεγάλο βαθμό. Σταματείστε να ακούτε τις φωνές που κινούνται μονο απο συμφέρον. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΔΙΧΑΣΤΙΚΟ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ !

27 Δεκεμβρίου 2023, 19:57 | Α Κ Η βία μέσα και έξω από τα σχολεία γήπεδα κλπ οφείλεται στο ναρκεμποριο σε αυτά

Να μπει στο νομοσχέδιο όποιος καταγγέλει περιστατικό βίας ναρκεμποριου κατά ανηλίκων αναξαρτητως φύλου και ηλικίας μέσα και έξω από τα σχολεία γήπεδα κλπ

Πρέπει να σπάσει η σιωπή, να καταγγείλουμε, τη βία κατά των νεων και γι αυτό πρέπει να υπάρχει και στο υπουργείο Δικαιοσύνης, στο καινούργιο νομοσχέδιο το ακαταδίωκτο. Δηλαδή πια ο καθηγητής, ο δάσκαλος, ο άνθρωπος που καταγγέλλει ένα περιστατικό, βίας ναρκεμποριου μέσα και έξω από τα σχολεία γήπεδα να έχει το ακαταδίωκτο επιτέλους τέλος Να πάψουν να φοβίζουν οι μαφιόζοι τα παιδιά μας

Γιατί δεν τολμούν να τα βάλουν με τους ναρκεμπορους λένε άλλοι πολλοί πλέον

27 Δεκεμβρίου 2023, 13:18 | ΚΟΜΜΑ ΠΕΙΡΑΤΩΝ ΕΛΛΑΔΑΣ Στην νέα αυτή τροποποίηση του Ποινικού κώδικα (την 13η) από όταν ανέλαβε η Νέα Δημοκρατία την εξουσία το 2019, παραβιάζεται η αρχή της αναλογικότητας που κατοχυρώνεται στο άρθρο 7 του Συντάγματος, σε τουλάχιστον 2 άρθρα.– Άρθρο 4, δυνατότητα επιβολής της ποινής του τετελεσμένου εγκλήματος στον δράστη απόπειρας

– Άρθρο 5, επιβολής της ποινής του αυτουργού ακόμα και στον απλό συνεργόΠολλές διατάξεις επιστρέφουν στην μορφή που είχαν πριν από 7 δεκαετίες.Η γενική λογική των αλλαγών αυτών είναι να οδηγούνται περισσότεροι άνθρωποι στις φυλακές για περισσότερο χρόνο και μικρότερα αδικήματα. Δεν έχουν καμία σχέση με σωφρονισμό.

27 Δεκεμβρίου 2023, 11:02 | Δίκτυο Συνηγορίας για τα Δικαιώματα του Παιδιού – Child Rights Advocacy Network (CRAN)Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις, οι οποίες αποβλέπουν στην επιτάχυνση και στην ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης και στον εκσυγχρονισμό του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας, έχουν άμεσες συνέπειες στα παιδιά, συμπεριλαμβανομένων των παιδιών που μετακινούνται.Στο πλαίσιο αυτό το Δίκτυο Συνηγορίας για τα Δικαιώματα του Παιδιού – Child Rights Advocacy Network (CRAN) , αποτελούμενο από τις οργανώσεις που συνυπογράφουν, συνδράμει στην παρούσα δημόσια διαβούλευση με σχόλια και προτάσεις για την βελτίωση του νομοσχεδίου.

Οφείλουμε σε κάθε περίπτωση να σημειώσουμε ότι οι προτεινόμενες δομικές και εκτεταμένες αλλαγές σε κείμενα όπως ο Ποινικός Κώδικας και ο Κώδικας Ποινικής Δικονομίας απαιτούν πολύ περισσότερο χρόνο για διαβούλευση με τους θεσμικούς φορείς που εμπλέκονται στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης.

27 Δεκεμβρίου 2023, 10:15 | Γ.Δ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΣΚΟΠΟΣ – ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ Άρθρο 2Αντικείμενο ΠΡΟΤΑΣΗ Αντικατάσταση στο σημείο βα)…της ανηλικότητας των θυμάτων, κυρίως των γυναικών…Με βα) …κυρίως των ανηλίκων θυμάτων…και Διαγραφή: κυρίως των γυναικώνΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Οι ανήλικοι και κυρίως τα παιδιά θα πρέπει να είναι ο πρώτιστος στόχος προστασίας από κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας (σωματική, ψυχολογική, συναισθηματική). Αυτό απορρέει από μία πλειάδα διεθνών συμβάσεων αλλά και διατάξεων του Συντάγματος μας. Ενδεικτικά αναφέρονται:

– το άρθρο 21 του Συντάγματος θεωρεί την οικογένεια ως θεμέλιο της συντήρησης και της προαγωγής του Έθνους και θέτει την παιδική ηλικία υπό την προστασία του κράτους.

– Διεθνείς Συμβάσεις, όπως η Διεθνής Σύμβαση ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Παιδιού και ο Χάρτης για των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε.

Επιπλέον, το αντικείμενο του άρθρου 2 πρέπει να συνάδει με το υπό στοιχείο β) του άρθρου 1 Σκοπός «αποτελεσματικότερη προστασία της οικογένειας, των ανηλίκων και των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων»Η αναγραφή κυρίως των γυναικών συνιστά ανεπίτρεπτη διάκριση λόγω φύλλου, η οποία αυτόματα προσδιορίζει τη γυναίκα ως θύμα και τον άνδρα ως θύτη ενδοοικογενειακής βίας. Μπορεί στις περιπτώσεις που τυγχάνουν δημοσιότητας να εμφανίζονται οι γυναίκες ως θύματα, δεν θα πρέπει όμως να παραγνωρίζεται το γεγονός ότι αριθμός των ανδρών θυμάτων ενώ είναι σημαντικός παραμένει σκοτεινός, καθώς οι άνδρες σπάνια καταγγέλλουν τη βία που υφίστανται (λεκτική ή σωματική) λόγω των κρατούντων κοινωνικών προτύπων και για την προστασία της οικογένειας από τη δημοσιότητα. Το γεγονός αυτό όμως δεν εξουσιοδοτεί το νομοθέτη να κατευθύνει την παρεχόμενη προστασία του νόμου κυρίως στις γυναίκες. Όλα τα θύματα, ανεξαρτήτως φύλλου έχουν την ίδια ανθρώπινη αξία, με βάση την αρχή της ισότητας και της αποφυγής των διακρίσεων.Η απαγόρευση διάκρισης λόγω φύλλου προβλέπεται ενδεικτικά: – Το άρθρο 4 του Συντάγματος καθιερώνει την αρχή της ισότητας όλων των Ελλήνων ενώπιον του νόμου (παρ. 1) και τα ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις Ελλήνων και Ελληνίδων. Δηλαδή την ομοιόμορφη μεταχείριση προσώπων που τελούν υπό τις αυτές ή παρόμοιες συνθήκες και αποκλείει την έκδηλα άνιση μεταχείριση.– Το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ κατοχυρώνει το δικαίωμα του σεβασμού της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής κάθε προσώπου, ενώ το άρθρο 14 της ΕΣΔΑ καθιερώνει επίσης την αρχή της ισότητας σε ευρωπαϊκό επίπεδο και την απαγόρευση των διακρίσεων λόγω φύλου, φυλής, χρώματος , γλώσσας, θρησκείας, πολιτικών ή άλλων πεποιθήσεων, εθνικής ή κοινωνικής προέλευσης, συμμετοχής σε εθνική μειονότητα, περιουσία, γέννησης ή άλλης κατάστασης.

27 Δεκεμβρίου 2023, 10:25 | Β Το νομοσχέδιο σας είναι απαράδεκτο, αντισυνταγματικό, προωθεί το φυλετικό μίσος και καταρρακώνει τα δικαιώματα των ανδρών που ήδη είναι στον πάτο. Και οι άνδρες κακοποιούνται. Οι χωρισμένοι πατεράδες δεν βλέπουμε καν τα παιδιά μας αλλά δεν βλέπω να το κάνει κάποιος θέμα αυτό σε νομοσχέδιο. δε βλέπω πουθενά να αναφέρεται ο όρος γονική αποξένωση που βιώνομαι στο πετσί μας εμείς οι άνδρες. Εφαρμόστε τον νόμο 4800 και μη κάνετε πιο δύσκολη τη ζωή των ανδρών είναι ήδη πολύ δύσκολη με την αδικία που περνάμε από τη δικαιοσύνη.

26 Δεκεμβρίου 2023, 13:12 | Χ Α. Επαναφορά των διατάξεων περί κακόβουλης βλασφημίας και καθύβρισης θρησκεύματοςΕίναι επιτακτική ανάγκη η επαναφορά σε ισχύ των άρθρων 198 και 199 του Ποινικού Κώδικα περί κακόβουλης βλασφημίας και καθύβρισης θρησκευμάτων αντίστοιχα, για τη διασφάλιση της θρησκευτικής και κοινωνικής ειρήνης.Με την κατάργησή τους από το Ν. 4619/2019 ο πολίτης, ανεξαρτήτου θρησκεύματος δεν έχει ποινική και αντιστοίχως αστική προστασία από την κακόβουλη εξύβριση των ιερών του. Για πολλούς πολίτες, η πίστη είναι ιερότερη από την προσωπική τους τιμή, ουσιώδες στοιχείο της προσωπικότητάς τους, η οποία προστατεύεται μεν από άλλες διατάξεις των εγκλημάτων κατά της τιμής, αλλά ανεπαρκώς αφού δεν περιλαμβάνει τη θρησκευτική τιμή. Οι υβριστές των θείων, σκοπό έχουν ως επί των πλείστον την υποτίμηση της θρησκευτικής πίστης του συμπολίτη τους, τον οποίο αντί να προσβάλουν ευθέως με παράβαση της ποινικής διατάξεως της εξύβρισης, τον προσβάλλουν πλαγίως, αλλά πιο βάναυσα, υβρίζοντας τη σημαντικότερη πτυχή της προσωπικότητάς του, τη θρησκευτική του συνείδηση, η οποία προστατεύεται από το άρθρο 13 του Συντάγματος και επομένως θα έπρεπε να προστατεύεται και με ποινικές διατάξεις. Επιπλέον, οι συγκεκριμένες διατάξεις σκοπό είχαν τη διασφάλιση της θρησκευτικής ειρήνης, ώστε να αποφεύγονται αυτοδικίες απέναντι στους βλάσφημους και προστάτευαν την κακόβουλη καθύβριση και όχι την αντίρρηση ή την κριτική στα θρησκεύματα. Μάλιστα, οι ως άνω καταργημένες διατάξεις ήταν θρησκευτικά ουδέτερες, παρά την αβάσιμη επιχειρηματολογία των επικριτών τους, διότι τιμωρούσαν την εξύβριση όχι μόνο της χριστιανικής πίστης, αλλά όλων των γνωστών θρησκευμάτων. Το γεγονός ότι από όλα τα θρησκεύματα, οι παραβάτες υβρίζουν σχεδόν αποκλειστικά τα ιερά των χριστιανών και μάλιστα αισθάνονται την ανάγκη να το πράξουν κακόβουλα και ατιμώρητα, δεν ακυρώνει τη θρησκευτική ουδετερότητα της διάταξης. Αυτή η θλιβερή αποκλειστικότητα συμβαίνει, διότι από διάφορους κύκλους

καλλιεργείται κλίμα μισαλλοδοξίας κατά των χριστιανών. Αντιθέτως, οι ευσυνείδητοι χριστιανοί έχουν ως αρχή να σέβονται όλους τους ανθρώπους, ασκώντας μόνο καλόπιστη κριτική στα άλλα πιστεύματα και όχι πεζοδρομιακές ύβρεις. Ένα κράτος δικαίου και μία πολιτισμένη κοινωνία, η οποία θέλει να έχει πολίτες με ακέραιο χαρακτήρα και πνεύμα κοινωνικής αλληλεγγύης, είναι απαράδεκτο να ανέχεται ατιμωρητί την εξύβριση των ιερών, γνώρισμα ανθρώπων με μισαλλοδοξία και έλλειψη σεβασμού των συνανθρώπων τους. Τέλος, υπάρχει και η πνευματική πτυχή του ζητήματος, με την αναπόφευκτη ευθύνη όσων από θέσεως εξουσίας ανέχονται την εξύβριση του Θεού στον Οποίον ορκίζονται (!), η οποία πτυχή απλώς αναφέρεται χωρίς περαιτέρω ανάλυση, μήπως ενεργοποιήσει τις – ναρκωμένες στο βωμό της «πολιτικής ορθότητας» – συνειδήσεις κάποιων εκ της πλειοψηφούσας παράταξης του νομοθετικού σώματος.Χαράλαμπος Άνδραλης

21 Δεκεμβρίου 2023, 17:02 | Β Εκφράζετε σαν κυβέρνηση με αυτό το νομοσχέδιο την καταπάτηση των δικαιωμάτων του άνδρα και το μίσος απέναντι σε αυτόν. Ποινικοποιείστε την γονική αποξένωση. Εφαρμόστε τον νόμο 4800 για τη σύνεπιμελεια. Ο άνδρας πατέρας και τα παιδιά μας υποφέρουν από την γονικη αποξένωση. Η βία δεν έχει φύλο!

21 Δεκεμβρίου 2023, 14:43 | Γ Μ Θα ήθελα να κάνω μερικές σύντομες παρατηρήσεις με αφορμή μια ακόμη «ριζοσπαστική» μεταρρύθμιση του ποινικού μας συστήματος. Αυτή ακολουθεί την προηγούμενη «ριζοσπαστική» αλλαγή του 2019, η οποία ολοκληρώθηκε τις τελευταίες μέρες πριν το κλείσιμο της Βουλής και την προκήρυξη των εκλογών.

1. Το ποινικό σύστημα, πέρα από σειρά διατάξεων, είναι μια καθημερινή πραγματικότητα που απασχολεί πολύ προσωπικό και επηρεάζει την ζωή χιλιάδων ανθρώπων. Στοιχεία για την πραγματικότητα του ποινικού συστήματος υπάρχουν ελάχιστα. Αν αναζητήσει κανείς στοιχεία, θα διαπιστώσει ένα μεγάλο κενό. Άλλωστε, μόλις πρόσφατα ιδρύθηκε με το π.δ. 47/2022 και υπό τον τίτλο «Συγκρότηση, οργάνωση και λειτουργία του Γραφείου Συλλογής και Επεξεργασίας Δικαστικών Στατιστικών Στοιχείων στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης» (ΦΕΚ Α'/114/17-06-2022), σχετικό γραφείο στο Υπουργείο Δικαιοσύνης.

2. Από την πρόχειρη έρευνα στην ιστοσελίδα του υπουργείου δικαιοσύνης βρέθηκαν στοιχεία για το έτος 2022 και το πρώτο εξάμηνο 2016. Μια πρόχειρη μελέτη των στοιχείων αυτών οδηγεί σε εντυπωσιακές διαπιστώσεις.

– Το πρώτο εξάμηνο του 2016 συζητήθηκαν από όλα τα πρωτοβάθμια ποινικά δικαστήρια της χώρας 55.860 υποθέσεις. Από αυτές 26.112 ήταν καταδικαστικές, 17.432 αθωωτικές και 12.136 κατέληξαν σε οριστική παύση της δίωξης, αναρμοδιότητα, απόρριψη ως ανυποστήρικτη κλπ. Έξι χρόνια αργότερα, το πρώτο εξάμηνο του 2022 συζητήθηκαν από όλα τα πρωτοβάθμια ποινικά δικαστήρια της χώρας 116.119 υποθέσεις. Από αυτές 56.903 ήταν καταδικαστικές, 41.248 αθωωτικές και 17.968 κατέληξαν σε οριστική παύση της δίωξης, αναρμοδιότητα, απόρριψη ως ανυποστήρικτη κλπ. Την ίδια περίοδο αναβλήθηκαν ή διακόπηκαν 83.933 υποθέσεις που είχαν φθάσει στο ακροατήριο. Με βάση τα (λίγα) διαθέσιμα στοιχεία υπήρξε, μεταξύ 2016 και 2022, μια αύξηση κατά 100% στις εργασίες των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων. Χωρίς μια ουσιαστική και συστηματική προσπάθεια κατανόησης του τι συνέβη, κάθε προσπάθεια μεταρρύθμισης δεν έχει πολύ νόημα.

– Ο αριθμός των υποθέσεων είναι μεγάλος και σε απόλυτους αριθμούς: Το 2022, σε ένα μόλις εξάμηνο σχεδόν 2 στους 100 κατοίκους αυτής της χώρας (116.119 + 83933 = 200.052) βρέθηκαν στο εδώλιο πρωτοβαθμίου δικαστηρίου. Αυτό μπορεί να είναι συνέπεια της διάχυτης ποινικοποίησης της ελληνικής έννομης τάξης. Η απειλή ποινής, συνήθως στερητικής της ελευθερίας και σπανιότερα προστίμου, συναντάται σε κάθε ρύθμιση οποιουδήποτε θέματος. Όμως συχνά, όταν η χρήση της απειλής γίνεται πληθωριστική, αυτό της στερεί σοβαρότητα, την ευτελίζει και επομένως μειώνει τόσο την γενικοπροληπτική όσο και την ειδικοπροληπτική λειτουργία της ποινής.

– Αυτό που προκύπτει σαν σταθερά του ποινικού μας συστήματος, και αυτό διαχρονικά, είναι ότι το ποσοστό των καταδικαστικών αποφάσεων στο ακροατήριο αντιστοιχεί σε μόλις 50% από τις υποθέσεις που δικάσθηκαν. Αυτό το ποσοστό είναι το χαμηλότερο ποσοστό στην Ευρώπη. Αυτό σημαίνει ότι οι μισές υποθέσεις δεν χρειαζόταν να φθάσουν στο ακροατήριο ή ότι έφθασαν με μέτρια προεργασία, με αποτέλεσμα την αθώωση του/των κατηγορούμενου/ων. Αυτό επίσης σημαίνει ότι είτε χιλιάδες άνθρωποι ταλαιπωρήθηκαν χωρίς λόγο, είτε ότι πολλοί ένοχοι διέφυγαν της ποινής. Χωρίς μια ουσιαστική και συστηματική προσπάθεια κατανόησης και αυτής της παραμέτρου, κάθε προσπάθεια μεταρρύθμισης δεν έχει πολύ νόημα.

– Νομίζω, ότι μόνο αν έχει κανείς στην διάθεση του τα πραγματικά δεδομένα της λειτουργίας του ποινικού συστήματος μπορεί να προχωρήσει σε ουσιαστικές και αποτελεσματικές παρεμβάσεις, αλλιώς οι όποιες παρεμβάσεις στηρίζονται σε πρόχειρες και υποκειμενικές εντυπώσεις και σε ανομολόγητες προτεραιότητες-εξυπηρετήσεις. Ελπίζω οι παρατηρήσεις αυτές να φανούν χρήσιμες

21 Δεκεμβρίου 2023, 12:12 | J Να εισαχθεί η γυναικοκτονία ως ξεχωριστό αδίκημα του ΠΚ με ιδιαίτερη ποινική απαξία, να μην υπάρχουν ελαφρυντικά όπως "πρότερος έντιμος βίος" όταν υπήρξαν στο παρελθόν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας είτε κατά του θύματος είτε σε τρίτα πρόσωπα. Αφαίρεση της επιμέλειας

και της γονικής μέριμνας των τέκνων των θυμάτων από τον δράστη. Πλήρη οικονομική απαλλαγή από τα έξοδα των δικαστηρίων για την οικογένεια του θύματος. Στην περίπτωση που το θύμα είχε παιδί ο νομοθέτης θα πρέπει να προβλέπει ειδική μέριμνα για αυτά και σε κάθε περίπτωση ο Εισαγγελέας που διαπιστώνει την ύπαρξη ανήλικων ή οικονομικά μη αυτοδύναμων ενηλίκων τέκνων του θύματος οφείλει, σε κάθε στάδιο και επίπεδο της διαδικασίας, να ζητήσει την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων για την εξασφάλιση της αστικής αποζημίωσης της ζημίας που υπέστησαν τα τέκνα του θύματος.

20 Δεκεμβρίου 2023, 09:15 | Ε Μ Δυστυχώς, το νομοσχέδιο αυτό αποτελεί ο,τι πιο μίσανδρο έχει βγει ποτέ σε νομοσχέδιο σε τούτον εδώ τον τόπο. Προδικάζει ότι όλα τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας είναι γυναίκες, αφαιρεί όλα τα δικαιώματα του πατέρα με άρθρα που αφήνουν παραθυράκια στη μητέρα να μη δίνει το παιδί στις καθορισμένες ημερομηνίες, προνοεί για δομές που αφορούν μόνο για τις γυναίκες και τις κόρες (χαρακτηριστικά ότι τα αρσενικά παιδιά μπορούν να είναι με τη μητέρα τους μέχρι τα 12, ενώ οι κόρες μέχρι τα 18).Τα περισσότερα άρθρα είναι ντροπιαστικά για την κοινωνία μας, είναι σεξιστικά και στερούν από το 50% των ανθρώπων αυτής της χώρας βασικά συνταγματικά τους δικαιώματα. Λυπάμαι πολύ.

19 Δεκεμβρίου 2023, 22:17 | Δ. 2022 – Γυναικοκτονίες ΜΟΝΟ στο πλαίσιο ενδοοικογενειακής βίας 4 τελεσμένες: 21 γυναίκες, 1 έφηβη και 2 κορίτσια .21 απόπειρες: 20 γυναίκες κι 1 κορίτσιΆγνωστος ο αριθμός των γυναικών που δολοφονήθηκαν επειδή ήταν γυναίκες από δράστη εκτός οικογενειακού πλαισίου.
Πώς τολμούν κάποιοι να αμφισβητούν τα θύματα;Πώς αμφισβητούν τις νεκρές.Ευκολο να καταλάβει κάποιος το γιατί.Προχωρηστε αμεσα το νομοσχεδιο!Και πιο αυστηρες ποινες,όχι άλλα χαδια στους κακοποιητές

19 Δεκεμβρίου 2023, 16:19 | Β Δ Συγχαρητήρια για αυτό το νομοσχέδιο έκτρωμα που προωθεί το μίσος και τα στερεότυπα απέναντι στους άνδρες τον φυλετικό πόλεμο και καταπατάει κάθε δικαιωμα του άντρα. Καμία αναφορα στη γονική αποξένωση, στις ψεύτικες καταγγελίες απέναντι στους πατεράδες από τις μητέρες. Η γονική αποξένωση είναι παιδική κακοποίηση και πρέπει να έχει νομικές συνέπειες.

19 Δεκεμβρίου 2023, 14:01 | Σ Ν Συγχαρητήρια υπουργέ ,για τη πρωτοβουλια να τροποποιησετε τον νομο του 2006 για ενδοοικογενειακη μιας και οι αναγκες ειναι τεραστιες για τροποποίηση συμφωνα με την καταστση που επικρατει τα τελευταία χρόνια.Δώστε περισσοτερα εφοδια στους δικαστές ,ετσι ωστε με τις δικαστικές αποφάσεις να προστατεύονται τα θύματα.Επίσης, με περίσσια χαρά είδαμε τη συνέντευξη του πρωθυπουργού με μια επιζήσασα κακοποιημενη γυναίκα θύμα ενδοοικογενειακής βίας.Αν και αρσενικού γένους εγώ ,μεγαλώνω κορίτσια,2 φοιτήτριες,για τις οποίες φοβάμαι τόσο πολύ,όσο να είναι με αυτά που γίνονται ,είναι να μη φοβάσαι;΄Γυναίκες μας γέννησαν,γυναίκες μας έθρεψαν,πολλοί γυναίκες μεγαλώνουμε και ειλικρινα απορώ με αυτά που τους κάνουν.Είχαμε ανάγκη να δούμε αυτό το «πρόσωπο» της κυβέρνησης.Προχωρήστε

17 Δεκεμβρίου 2023, 16:44 | Δ Κ.Συγχαρητήρια στην κυβέρνηση. Συγχαρητήρια στον πρωθυπουργο για την συνεντευξη που πήρε απο την «κακοποιημένη γυναικα» . Συγχαρητήρια και στον υπουργό Δικαιοσύνης που εκανε οτι μπορούσε για να μας μείνει αξέχαστος ! Με αυτό το νομοσχέδιο καταφέρατε να φιάξετε (αν και ανδρες) το πιό μίσανδρο και επικίνδυνο νομοσχέδιο που εχει γίνει ποτέ, μη δίνοντας ουσιαστικές λύσεις αλλα προκαλώντας αντιδράσεις οι οποίες θα φέρουν ολέθρια αποτελέσματα. Το μόνο που μπορεί να κάνει ειναι να διχάσει τα 2 φύλα, κατι που φαίνεται ήδη ξεκάθαρα απο τα σχόλια, γιατι η μεθόδευση να καθορίζεται ο θύτης και το θύμα ανάλογα με το φύλο ειναι ΑΚΡΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΗ. Μαζέψτε άμεσα τις φεμινίστριες που γεμίσατε τα Υπουργεία και τήν χειραγώγησή τους,τα κανάλια που επαναλαμβάνουν την φωνή τους σαν παπαγάλοι και ασχοληθείτε με τήν πραγματικες διάστασεις του θέματος για τις οποίες εισστε πλήρως ενημερωμένοι. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

17 Δεκεμβρίου 2023, 16:22 | Δ-Μ Σ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006. Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86. Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532

ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98 ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α
Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη.
Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής. Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή !Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

16 Δεκεμβρίου 2023, 14:39 | Μ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΩΣ ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΜΙΣΑΝΔΡΟ, ΑΔΙΚΟ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ.ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΘΗ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΩΝ «ΦΕΜΙΝΙΣΤΡΙΩΝ» ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ ΣΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΒΑΛΘΗΚΑΝ ΝΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΟΥΝ ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΤΟ ΑΝΔΡΙΚΟ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΛΥΣΟΥΝ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΔΗΘΕΝ ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΟΣ Η ΟΠΟΙΑ ΤΗΡΕΙΤΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΙΔΙΕΣ..ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΝΑ ΛΑΒΕΤΕ ΣΟΒΑΡΑ ΥΠ ΟΨΙΝ ΣΑΣ ΤΗΝ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΕΙΤΕ .15 Δεκεμβρίου 2023, 08:47 | Π.ΔΣχετικά με την ανάγκη λήψης άμεσων μέτρων για αυτούς που κατέχουν ή θέλουν να κατέχουν ράτσες σκύλων με δολοφονικά ένστικτα .
Άμεσα διάταξη που να εξετάζεται η καταλληλότητα τους να έχουν αυτά τα σκυλιά .Δεν είναι δυνατόν π.χ για να είσαι προπονητής να σου ζητούν βεβαίωση ακόμη και από ψυχίατρο (πολύ σωστά) και για να κατέχεις και εκπαιδεύσεις (όσο μπορεί να εκπαιδεύσεις δολοφονικά ένστικτα) τέτοια επικίνδυνα σκυλιά να μην απαιτείται τίποτα

15 Δεκεμβρίου 2023, 08:50 | Π.ΔΩΣ ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΝ.Όσοι κατέχουν ή πρόκειται να κατέχουν σκυλιά – ράτσες με δολοφονικά ένστικτα , υποχρεωτικά θα πρέπει να έχουν : εκπαίδευση – πιστοποίηση και βεβαίωση από αρμόδιο φορέα ότι είναι ικανοί και μπορούν να τα έχουν να τα εκπαιδεύσουν και να είναι ασφαλή.Το καλύτερο είναι να απαγορευτούν οι ράτσες αυτές , που σε κάθε ανίδεου , κομπλεξικού και ανεύθυνου τα χέρια, μπορεί να γίνουν δολοφονικές . Τα άγρια ένστικτα των σκυλιών αυτών ούτε εκπαιδεύονται , ούτε χάνονται απλά καταλαγιάζονται και ανα πάσα στιγμή , ανάλογα τις συνθήκες εκδηλώνονται..Είναι πολλά τα περιστατικά που το αποδεικνύουν αυτό

14 Δεκεμβρίου 2023, 19:29 | Α Γ Αξιότιμε Κε Υπουργέ,Συγχωρείστε μου το όποιο λάθος ή ανακρίβεια στα παρακάτω μιας και δεν είμαι νομικός.θα ήθελα να θίξω ένα θέμα που νομίζω δεν αναφέρεται στο συγκεκριμένο σχέδιο νόμου, και πιστεύω ότι θα έπρεπε να διορθωθεί γιατί προξενεί στρεβλώσεις στην απόνομή δικαιοσύνης και μια ιδιότυπη ατιμωρησία βασισμένη -κυρίως- στους χρόνους απονομής της δικαιοσύνης στη χώρα μας. Αναφέρομαι στην έννοια του ‘αυτοφώρου’ που είναι ίση με 24 ώρες από την τέλεση ενός αδικήματος ή την υποβολή μιας μήνυσης. Ακούμε συνέχεια ότι κάποιος κρύφτηκε επιτυχώς για 24 ώρες από την αστυνομία, εμφανίζεται αμέσως μετά την παρέλευση του 24ώρου, οπότε δεν συλλαμβάνεται και ορίζεται τακτική δικάσιμος (μερικά χρόνια μετά), για το έγκλημά του. Δεν γνωρίζω αν

υπάρχουν και ποιές είναι οι εξαιρέσεις σε αυτό τον κανόνα. Στη διάρκεια των ετών μέχρι τη δίκη του (αν γίνει και δεν πάρει αναβολή, -τουλάχιστον στο παρόν σχέδιο νόμου η δυνατότητα αυτή περιορίζεται) ο υπόδικος κυκλοφορεί ελεύθερος και μπορεί να ξανακάνει οτιδήποτε έκνομο θέλει, όπως και να υπονομεύσει την τελική έκβαση της δίκης του με διάφορους τρόπους.Η έννοια του 24ωρου 'παράθυρου' σύλληψης μοιάζει με ένα θεσμοθετημένο παιχνίδι γάτας-ποντικού, όπου εάν ο ποντικός είναι αρκετά πονηρός και καταφέρει να διαφύγει της γάτας (αστυνομία) για 24 ώρες, τότε ανταμείβεται με πολλαπλάσιο χρόνο ελευθερίας και ατιμωρησίας ή και ακόμη οριστικής ατιμωρησίας.Πιστεύω ότι το 'αυτόφωρο' θα πρέπει να καταργηθεί γιατί συμβάλλει στην μειωμένη και στρεβλή απονομή δικαιοσύνης.Ευχαριστώ.

14 Δεκεμβρίου 2023, 16:03 | Η Γ.Υπουργέ συγχαρητήρια,και πιο αυστηρα για την ενδοοικογενειακή βία,εχει ξεφυγει η κατάσταση.Μπράβο σας

14 Δεκεμβρίου 2023, 15:24 | Σ Άκρως επικίνδυνο νομοσχέδιο, χωρίς διατάξεις που να αποσκοπούν σε ουσιαστική επιλυση των προβλημάτων, μια επιφανειακή αυστηροποίηση που θα βρει αντιθετα αποτελέσματα, αλλα και με διαταξεις αντισυνταγματικές. Ευελπιστω να μην ψηφιστει, καθώς ειναι ενα σχέδιο εμφανως προβληματικό, χωρις καμια επιστημονική προσεγγιση των κανονων (και ως προς την συστηματική ενταξη τους στον ΠΚ και στον ΚΠΔ), καμια αναλογικοτητα ποινών και επιβαρυντική για τους λειτουργούς της δικαιοσύνης. Θα είναι, εκτός απο ατελέσφορο, και μια αχρείαστη πρόκληση για την ελληνική έννομη τάξη.

14 Δεκεμβρίου 2023, 14:19 | Αλ.ΜΟταν απο το 2ο κι ολας αρθρο διαβαζει κανεις για την αναδιαμορφωση των αρθρων, εκφράσεις οπως «των θυμάτων, κυρίως των γυναικών» αντιλαμβανομαστε αμεσως πως ότι ακολουθησει θα ειναι μια φεμινοκεντρικη αναθεωρηση των νομων και οχι μια νομοθεσια δικαιη και αμεροληπτη. Υπαρχουν ανω των 300 μελετων απο διαφορα πανεπιστημια παγκοσμιως που δειχνουν ξεκαθαρα οτι η ενδοοικογενειακη βια ειναι ισοποση μεταξυ των φυλων. Η εξωφθαλμη σεξιστικη διακριση που επιχειρειται με το καλημερα εις βαρος των ανδρων , εκτος απο ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ , ερχεται και σε αντιθεση και με τον αντιρατσιστικο νομο περι διακρισεων λογω φυλου.

13 Δεκεμβρίου 2023, 13:13 | Α Ευχαριστούμε όλες τις μητέρες αλλά και τις νέες κοπέλες ιδίως!! που έκαναν ενα τιτάνιο αγώνα για να ψηφιστεί η Ισότητα γονέων- συνεπιμέλεια τέκνων.Αυτές αναγκασαν την Κυβέρνηση Μητσοτάκη να συρθεί στην ψήφιση του 4800/2021, εναν νόμο που στην πράξη δεν άλλαξε τίποτα ως φάνηκε σε θέματα ισότητας.Ο δε αριθμός τους στις συγκεντρώσεις του συλλογου συνεπιμέλεια ήταν πολλαπλάσιος απο τους δήθεν πατεράδες θύματα.Οι γυναίκες και ίδίως οι νέες Ελληνίδες θα ξαναφέρουν την πλήρη αποδομηση του ψευδονόμου Τσιάρα και αυτου του τερατουργήματος που έφερε ο τωρινός Υπουργός και προσπαθει να ποινικοποιήσει την ιδίοτητα του πατέρα. Οι περισσότερες το ζήσανε με τους δικούς τους πατεράδες, την αποξένωση που εζησαν, τα ψέματα, την εχθρικη Νομολογία εποχής Θάνου και αυτο ως φαίνεται τις πεισμώνει ακόμα περισσότερο και δεν κάνουν πίσω.Εχω περισσότερη εμπιστοσύνη στις γυναίκες σε αυτόν τον αγώνα ενάντια στους εκμεταλλευτές του δράματος ανηλίκων με την μορφή δικηγόρων που προστατευουν τις δηθεν κακοποιημένες , όλα βεβαίως υπερ της αυξησης της δικηγορικής ύλης. ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΟΥΜΕ ΟΛΕΣ

13 Δεκεμβρίου 2023, 11:18 | Ι Η Ελλάδα είναι μία από τις πρώτες χώρες που υπέγραψαν τη Σύμβαση το 2011 στην Κωνσταντινούπολη και ακολούθησε η κύρωση της Σύμβασης με τον Ν. 4531/2018 μαζί με τον εφαρμοστικό της νόμο ώστε να είναι άμεσα υλοποιήσιμη. Η GREVIO ανακοίνωσε το πόρισμα της το Νοέμβριο 2023.Το πόρισμα θα σας βοηθήσει πολύ για το πως θα νομοθετήσετε.θα ανταποκρινόμαστε σαν χώρα σε αυτα που έχουν ψηφιστεί και πρέπει να ακολουθήσουμε για να είμαστε εντάξει με τους «έξω» μιας και υπάρχει έλεγχος ως προς την εφαρμογή από μέρους μας.

12 Δεκεμβρίου 2023, 21:45 | Μ ΑΜΕΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ,ΆΜΕΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ.ΘΑ ΒΡΕΘΕΙ Η ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΥΠΟΛΟΓΗ,Η ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ GREVIO, ΕΙΔΙΚΑ ΣΕ ΟΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΠΕΛΤΗΣ.ΟΧΙ ΑΛΛΑ ΘΥΜΑΤΑ.

12 Δεκεμβρίου 2023, 16:38 | Un AvvocatoΓενική τοποθέτηση. Χάλια! Μαύρα χάλια!

Αυτό το νομοσχέδιο παρά τις έλαχιστες σωστές αλλαγές που έχει κρίνεται αρνητικά συνολικά. Όχι μόνο οι διατάξεις του ουσιαστικού ποινικού αλλά και οι δικονομικές διατάξεις είναι απαράδεκτες. (θα αναφερθώ ειδικότερα στα διάφορα άρθρα στην οικεία θέση).Είναι φανερό ότι αυτό το νομοσχέδιο έχει φτιαχτεί από ανθρώπους που έχουν δυστυχώς ελλιπή γνώση του ποινικού δικαίου και της ποινικής δικονομίας ή/και που στόχος τους είναι να διευκολύνουν το έργο τους επειδή είναι δικαστές ή εισαγγελείς με απαράδεκτες όμως ρυθμίσεις που προσβάλουν όχι μόνο διεθνή κείμενα και συνθήκες αλλά και συνταγματικά δικαιώματα του κατηγορουμένου. Το ότι μερικές από τις ρυθμίσεις υπήρξαν και στο παρελθόν και η πράξη τις απέρριψε δεν μας ενδιαφέρει; Ή μήπως πρέπει με κάθε τρόπο να δείξουμε ότι εμείς δήθεν ξέρουμε πώς να φτιάξουμε δήθεν νόμους και δικαιοσύνη ενώ όλοι οι προηγούμενοι δεν ήξεραν; Ή μήπως πρέπει να επιβάλουμε με το έτσι θέλω αποτυχημένες και άδικες ρυθμίσεις; Αν κάποιος θέλει επιτάχυνση να προσλάβει περισσότερους

εισαγγελείς και δικαστές. Αν θέλω το αυτοκίνητό μου να πηγαίνει γρηγορότερα δεν βγάζω τους προφυλακτήρες τις ζώνες ασφαλείας τις πόρτες κλπ. Επιτάχυνση με προσβολή συνταγματικών και διεθνών υποχρεώσεων αλλά και της κοινής λογικής δεν γίνεται. Φτάνει με τους φωστήρες στην Ελλάδα!

12 Δεκεμβρίου 2023, 03:36 | Π Γ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006 Αυτή η προσθήκη προδικά ζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86. Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98. ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του $169^{Α}$. Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη.

Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα

και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

11 Δεκεμβρίου 2023, 21:59 | Ρ Μ ΚΕΦ Δ άρθρο 43

Το ζήτημα της διατροφής πρέπει να ρυθμιστεί άμεσα και δίκαια και να μην το αφήνετε στην κρίση του δικαστή! Οι δικαστικές αποφάσεις επιδικάζουν διατροφές υπολογιζόμενες σε τεκμαρτά εισοδήματα κατά δήλωση των εναγουσών και όχι υπολογιζόμενα σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών! Οι μητέρες κατασκευάζουν έξοδα με σκοπό να λαμβάνουν όσο το δυνατόν περισσότερα χρήματα αλλά υποστηρίζονται και με επιδόματα. Κανείς δε γνωρίζει εάν η διατροφή πηγαίνει πραγματικά στο παιδί ή οπουδήποτε αλλού. Συνήθως πηγαίνει σε ανελέητο δικαστικό πόλεμο εναντίον του πατέρα με σκοπό να μηδενιστεί η επικοινωνία του με το παιδί του! Τα χρήματα της διατροφής πρέπει να υπολογίζονται με βάση κάποιο σύστημα, να αφαιρούνται τα έξοδα του πατέρα όπως ενοίκια, δάνεια, διατροφή. Επιπλέον ο γονέας που εισπράττει τη διατροφή για λογαριασμό του παιδιού, να αποδεικνύει που ξοδεύτηκαν τα χρήματα, αν ξοδεύτηκαν για τις ανάγκες του παιδιού ή όχι.

11 Δεκεμβρίου 2023, 21:37 | Ρ Μ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99
Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το παρόν νομοσχέδιο διότι εξαφανίζει κάθε έννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί ότι η ενδοοικογενειακή βία έχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναίκες. Τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δίνουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναίκες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών από μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% έναντι 22% των γυναικών. Πρέπει να υπάρχουν δομές και για τους άνδρες και για τα παιδιά και όχι μόνο για γυναίκες! Οι πολίτες έχουν ανάγκη από δικαιοσύνη και πραγματική ισότητα!
11 Δεκεμβρίου 2023, 21:23 | Ρ Μ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ άρθρο 98. Πάρα πολύ συχνά παρατηρείται το φαινόμενο από τους ειδικούς ψυχικής υγείας να γνωματεύουν ιδιοτελώς χωρίς καν να έχουν δει το παιδί, χωρίς την συναίνεση του έτερου γονέα, χωρίς εντολή από δικαστική αρχή! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ οπωσδήποτε το ακαταδίωκτο των «Ειδικών Ψυχικής Υγείας» και των ψυχιάτρων! Είναι αναρίθμητα τα περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων!
11 Δεκεμβρίου 2023, 21:55 | ΡΜ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86.Η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα, κατά κόρον της μητέρας αλλά του οικείου της περιβάλλοντος, συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα!
Η πολιτεία πρέπει να παρέχει ισότητα και δικαιοσύνη. Το παρόν νομοσχέδιο είναι απαράδεκτο και προσβλητικό για τους άνδρες. Προστατεύει τις γυναίκες-μητέρες και το οικείο τους περιβάλλον. Δεν προστατεύει τα παιδιά! Τα παιδιά έχουν δικαίωμα να έχουν και τους δύο γονείς στη ζωή τους!
Είναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους!
11 Δεκεμβρίου 2023, 21:34 | Ρ Μ ΚΕΦ Β άρθρο 26ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το παρόν νομοσχέδιο! Προσβάλει το ανδρικό φύλο, η έμφυλη διάκριση είναι ολοφάνερη! Τα άρθρα αυτού του νομοσχεδίου την ενισχύουν! Δεν υπάρχει ισονομία, ισοπολιτεία, αξιοκρατία! Δεν υπάρχει καμία μέριμνα για προστασία των παιδιών ούτε των ανδρών! Αμέτρητες οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων από μανάδες που δεν επιτρέπουν την επικοινωνία των παιδιών με το πατέρα τους παρατηρούνται καθημερινά! Αυτό συντελεί σοβαρή κακοποίηση σε βάρος παιδικών ψυχών και χρειάζεται βαρύτατη ποινή, αφαίρεση της γονικής μέριμνας άμεσα από το γονέα που προκαλεί διάρρηξη σχέσεων! Να εναρμονιστεί το άρθρου 6 του ν.3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ οπωσδήποτε!!! Πρέπει επιτέλους να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η διάρρηξη των σχέσεων γονέα-τέκνου η οποία δημιουργείται με διάφορες μεθοδεύσεις από το γονέα που ασκεί την επιμέλεια. Ένοχοι είναι και οι οικείοι! ΜΗΝ τους καθιστάτε ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ! Το παρόν νομοσχέδιο είναι αντισυνταγματικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο! Οι επιθέσεις εναντίον των ανδρών από γυναίκες αυξάνονται ραγδαία!
10 Δεκεμβρίου 2023, 17:49 | Ι ΜπΗ εφαρμογή του νόμου σε περίπτωση μη συμμόρφωσης είναι το κλειδί για ουσιαστικό αποτελέσματα
9 Δεκεμβρίου 2023, 07:19 | Β I agree
8 Δεκεμβρίου 2023, 19:46 | Ι Μ Συγχαρητήρια για την πρωτοβουλία των τροποποιήσεων σε ότι αφορά την ενδοοικογενειακή βία αλλα θεωρώ πως θέλει πολλή δουλίτσα ακόμα.Τα θυματα χρειάζονται προστασία και άμεσα,πλέον επί καθημερινής βάσης τα περιστατικά,και σχεδον μηνιαίες οι γυναικοκτονίες.Επίσης να δούμε άμεσα τι θα γινει και με τους θύτες,θεωρώ πως παίζει μεγάλο ρόλο το πως θα τους αντιμετωπίσει το όλο σύστημα σε περίπτωση καταγγελίας από το εκάστοτε θέμα.
8 Δεκεμβρίου 2023, 12:33 | Κ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. ΠΡΟΣΘΗΚΗ 23Α ΣΤΟΝ ν. 3500/2006 . Απαράδεκτο, Ρατσιστκκό, Διχαστικό, Αντισυνταγματικό, Απαξιωτικό για το ανδρικό φύλο. Καμμία αναφορά στούς ανδρες και τα παιδια !! Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ
ΑΜΕΣΗ ΑΦΑΙΡΕΣΗ - ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Να προστεθει και ποινικοποιηθει ο ορος «Διάρρηξη σχέσεων» ως ψυχολογική βία των ανηλίκων, αρα ενδοοικογενειακή βια και να εναρμονιστει το αρθρο 6 του 3500/2006 με το 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορει να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση της γονικής μέριμνας απο τον γονιό που μεθοδευει τήν διάρηξη σχέσεων, καθόσον ειναι σύνηθες το φαινόμενο . ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 . ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών ιδιαίτερα των Ιδιωτων Ψυχικης Υγείας διότι ειναι πλήθος τα περιστατικά ψευδών και πληρωμενων γνωματεύσεων παρα μονο εαν τις διατάζει Δικαστικη Αρχή ή υπάρχει εγκριση του «ειδικου» και απο τους 2 γονείς.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ. 3. Με αυτην την τροποποιηση κάνετε αυτομάτως και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ τούς οικείους του γονέα που παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις.ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ.
7 Δεκεμβρίου 2023, 20:57 | Γ.Τ.Απλά εξαιρετικό. Δεν θα περιμέναμε κάτι καλύτερο από την κυβέρνηση.
7 Δεκεμβρίου 2023, 18:42 | Χ. Βασικό στοιχείο του παρόντα σχεδίου νόμου είναι πως η ενδοοικογενειακής βία έχει ως θύματα αποκλειστικά γυναίκες και ποτέ άντρες, εξου και η έλλειψη πρόβλεψης δομών

υποστήριξης αντρών. Αυτό το χαρακτηριστικό του σχεδίου νόμου είναι επικίνδυνο, θα πρέπει να αλλάξει άμεσα. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Εξάλλου διαβάζοντας σχετικά στη wikipedia:«Η ενδοοικογενειακή βία είναι το έγκλημα που αποκρύπτεται περισσότερο από κάθε άλλο, σε όλο τον κόσμο, τόσο από τις γυναίκες όσο κι από τους άνδρες.[4][5] Λόγω των κοινωνικών στιγματισμών σχετικά με την αρσενική θυματοποίηση, οι άνδρες αντιμετωπίζουν αυξημένη πιθανότητα να παραβλεφθούν από τους παρόχους περίθαλψης.[6][7][8][9]»Το ότι οι άντρες δεν καταγγέλλουν με την ίδια συχνότητα με τις γυναίκες ανάλογα περιστατικά, δεν σημαίνει πως εκείνα δεν λαμβάνουν τόπο.4) Strong, Bryan· DeVault, Christine· Cohen, Theodore (16 Φεβρουαρίου 2010). The Marriage and Family Experience: Intimate Relationships in a Changing Society. Cengage Learning. σελ. 447. ISBN 978-1133597469.
5) Concannon, Diana (11 Ιουλίου 2013). Kidnapping: An Investigator's Guide. Newnes. σελ. 30. ISBN 978-0123740311. 6) Riviello, Ralph (1 Ιουλίου 2009). Manual of Forensic Emergency Medicine. Jones & Bartlett Learning. σελ. 129. ISBN 978-0763744625. 7) Finley, Laura (16 Ιουλίου 2013). Encyclopedia of Domestic Violence and Abuse. ABC-CLIO. σελ. 163. ISBN 978-1610690010. 8) Hess, Kären· Orthmann, Christine· Cho, Henry (1 Ιανουαρίου 2016). Criminal Investigation. Cengage Learning. σελ. 323. ISBN 978-1435469938. 9) Lupri, Eugene; Grandin, Elaine (2004), «Consequences of male abuse – direct and indirect», Intimate partner abuse against men, Ottawa: National Clearinghouse on Family Violence, σελ. 6, ISBN 9780662379751, ανακτήθηκε στις June 21, 2014.

7 Δεκεμβρίου 2023, 14:59 | Κ. Σ.Ο 3500/2006 ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΝΟΤΑΝ ΣΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΠΟΥ ΕΠΕΒΑΛΕ Η ΤΟΤΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ.ΘΕΛΕΙ ΓΕΝΝΑΙΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Ο ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΕΝΔ.ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΑΜΕΣΑ.ΔΕΙΤΕ ΓΥΡΩ ΜΑΣ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ.

7 Δεκεμβρίου 2023, 12:34 | Αλ. ΠροσθήκηΜε την αλλαγή της διακυβέρνησης το 2019 οι διαζευμένοι πατεράδες αντιμετωπίζαν για χρόνια δύσκολες καταστάσεις όσον αφορά το δικαίωμα τους στην οικογενειακή ζωή (άρθρο 8 της ΕΣΔΑ) .Ηρθε η κυβέρνηση της ΝΔ και αντιλήφθηκε το πρόβλημα ύστερα απο μαζική κατακραυγή εκατοντάδων χιλιάδων γονέων αλλά και ανιόντων αλλά και απανωτών καταδικαστικών αποφάσεων απο το Ευρωπαικό Δικαστήριο για καταστρατήγηση του Αρθρου 8 της ΕΣΔΑ, ως φάνηκε όμως η νομοθέτηση του 4800/21 δεν στάθηκε ικανή να αλλάξει την Νομολογία η οποία παραβιάζοντας κάθε αρχή δικαίου νομοθετεί μέσω των δικών της αποφάσεων ασχέτως αν η Νομολογιά στο Ελληνικο δικαιακό σύστημα δεν αποτελεί πηγή Δικαίου.Με το παρόν νομοσχέδιο η τωρινή κυβέρνηση αρνείται να συμμορφωθεί με την ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΣΥΜΒΑΣΗ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ (άρθρο 18 ΔΣΔΠ) που ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ κοινή επιμέλεια τέκνων και ισότητα βαρών απέναντι στα παιδιά. Με το παρόν νομοσχέδιο η τωρινή κυβέρνηση έρχεται τοπποθετώντας έναν Υπουργό μη εκλεγμένο απο τον Ελληνικό λαό να νομοθετήσει την Νομολογία και επισήμως, αντιμετωπίζοντας τον γονέα που δεν έχει την επιμέλεια, συνήθως πατέρα, ως ποινικό.Ουδείς αναφέρεται στις περιπτώσεις κακοποιητικών γονέων που αφορούν και τα δύο φύλα οι οποίες ειναι καταδικαστέες αν και αφορούν συνήθως και κατα πλειοψηφία αλλοδαπούς υπήκοους.Τίποτα δεν άλλαξε με τον ψευδονόμο 4800/21 στις σχέσεις γονέων και τεκνων απο την Νομολογία.Αυτή την στιγμή ο διαζευμένος πατέρας καλείται να αποξενωθεί απο το παιδί του μιας και στην πράξη μόνο αν θέλει η μητέρα του το δίνει, η μη συμμόρφωση με δικαστική απόφαση επικοινωνίας που αφορά το παιδί και ειναι μία μορφή βίας, η διάρρηξη των σχέσεων του με τον ένα γονέα έπρεπε να θεωρείτο ως ενδοοικογενειακή βία αλλά ως φαίνεται ο Υπουργός αντιλαμβάνεται την γονεική ιδιότητα των γονέων ως δικιά του υπόθεση.Η καταστρατήγηση της Νομολογίας του ΕΔΔΑ ως ανωτερωβάθμιο δικαστήριο αποδείχτηκε και απο την καταδίκη μας απο το Ευρωπαικό Δικαστήριο (ΕΔΔΑ απόφ. της 16.6.2016 (προσφυγή αρ. 74758/11) ΕφΑΔ 2016,785}, Ο πατέρας συνήθως καλείται και να μην έχει τα ιδια δικαιώματα όσον αφορά τα ανήλικα τέκνα του αλλά και να αποδίδει «τρελές» διατροφές, 3 και 4 φορές επάνω απο αυτά που ανάλωνε η οικογένεια ως έξοδα για τα παιδιά πρίν την διάσπαση στην ελλάδα της ανεργίας και της κρίσης επι 10 συνεχόμενα χρόνια.Τα ανωτέρω αποδυκνείονται και απο τα ισχύοντα σε άλλες «τριτοκοσμικές» χώρες όπως η Γαλλία fόπου ένας πατέρας καλείται να αποδώσειμε μισθό 1000 ευρώ διατροφή για 2 παιδιά 112 ευρώ!!!. Στην Γαλλία υποχρέωση για τα τραφούν αυτά τα παιδιά έχουν και οι μητέρες!!Στην Ελλάδα 300-500 ευρώ είναι η υποχρέωση ανέργου για 1 παιδί!Υπεύθυνος για την διατροφή τους απο τον Νόμο είναι μόνο αυτός, ΟΧΙ Η ΜΗΤΕΡΑ, με την πρόφαση οτι αυτή έχει κατ 99,99% την επιμέλεια.Η μητέρα αμοίβεται με υπέρογκες διατροφές χωρίς υποχρέωση να εργασθεί για την «φροντίδα» των δικών της παιδιώνΗ κουβέντα σε εναν χαμηλοαμοιβόμενο ή άνεργο πατέρα που του επιδικάζουν υψηλές διατροφές είναι ότι εισαι εσύ υπευθυνος για τα παιδιά αλλά ΟΧΙ Η ΜΗΤΕΡΑ. Σεξιστική αντιμετώπιση καθ εξιν απο την ΝΟΜΟΛΟΓΙΑ.Η μητέρα δεν αντιμετωπίζει ποινές αν ειναι άνεργη ή εθελλημένα δεν εργάζεται, ο πατέρας ΝΑΙ.Η υψηλές διατροφές έχουν ένα και μόνο σκοπό, αφενός να εξουθενώνουν τους πατεράδες οικονομικά με απώτερω σκοπό να μην ζητούν την επικοινωνία (μιας και εν τοις πράγμασι θα είναι αδύνατη ελλείψει πόρων),αφετέρου να διαιωνίζει την αντιπαλότητα των πρώην συζύγων μιας και η μη απόδοση αυτών των υψηλών διατροφών λόγω αδυναμίας θα οδηγεί σε, 1) νέες

μηνύσεις, 2)νέες αγωγές ενάντια στους πατεράδες άρα ΑΥΞΗΣΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΗΣ ΥΛΗΣΗ Ευρωπαική Ενωση προχώρησε σε Ψήφισμα, το 2079/2015 (ισότητα γονέων) με το οποίο προτρέπει τις χώρες μέλη να προχωρήσουν άμεσα σε ψήφιση της ΚΟΙΝΗΣ ΕΠΙΜΈΛΕΙΑΣ, κάτι που δεν έφερε ουτε στο ελάχιστο ο ψευδονόμος Τσιάρα 4800/21ψήφισμα το οποίο η κυβέρνηση όχι μόνο αγνοεί αλλά κουνάει και το χέρι μέσω του σημερινού Υπουργού σε αυτούς που την προτείνουν ως την πιό ευεργετική λύση για τα παιδιά χρησιμοποιώντας «απίθανες» προφάσεις.Και για να γίνει απολύτως κατανοητό, παρά τις έμμεσες ενέργειες του αρμόδιου υπουργού ότι η Ελλάδα δεν υποχρεούται να συμμορφωθεί με το ψήφισμα 2079/2015 ούτε με άλλη σύμβαση για το δικαίωμα των τέκνων να μεγαλώνουν και με τους δύο γονείς σας ενημερώνω οτι Η Διεθνούς Σύμβαση για τα Δικαιώματα του παιδιου ειναι ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΗ , και θεωρώ οτι θα γίνει πολύ σύντομα προσφυγή διότι η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο.Καλείσθε Κοι της Κυβέρνησης να καταθέσετε την γνώμη σας σε αυτό το Νομολογιακό έγκλημα που λαμβάνει χώρα στην Ελλάδα και υποστηρίζεται απο αυτο το νομοσχέδιο με ευθύνη ενος μη εκλεγμένου Υπουργού αλλά και στην βίαιη αποξένωση του πατέρα απο τα παιδιά του με μία δικαστική απόφαση.Ζητούμε επίσης της υποστήριξης σας στην επιβολή Δικαίου και όχι στο έγκλημα της αποκλειστικής επιμέλειας που έρχεται σε ΠΛΗΡΗ ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΜΕ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ! καταργηση του ψευδονόμου Τσιάρα που αλλαξε 10 φορες για να ευχαριστήσει ΜΚΟ των 5 μελών εναντια σε 1.500.000 γονείς και ανιόντες που έχουν αποξενωθεί απο τα παιδιά τους με μία δικαστική απόφαση. Δημόσια δήλωση του σημερινού Υπουργού στο κατα πόσο είναι σύμφωνος με το αρθρο 8 της ΕΔΔΑ και την ΔΣΔΠ αρθρο 18 αλλά και τις αναφορές του συνηγόρου του παιδίου περι κακοποιητικής νομολογίας που αποξενώνει τα παιδια απο τον φυσικό τους πατέρα.Ευχαριστώ

7 Δεκεμβρίου 2023, 11:23 | Α. Αξιότιμε Κε ΥπουργέΒάσει στατιστικών που εκδίδει κάθε χρόνο η μη Κυβερνητική οργάνωση ΤΟ ΧΑΜΟΓΕΛΟ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ για το ετος 2022 οι κακοποίησεις απο τις μητέρες ήσαν 203 περιπτώσεις και των πατεράδων 68 δηλαδή τα 2/3 αφορουσαν κακοποίηση απο μητέρα.Το αφήγημα κάποιων για κακοποιητές πατεράδες το οποίο βλέπω πάτε να επιβαλλεται νομοθετικά στην Ελληνικη κοινωνία σας εκθέτει και ιδιαίτερα τον πρωθυπουργό ο οποίος ειναι υπερμαχος των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdfΓια αυτο παρακαλώ όπως:1 Ενταξεται την παρακώλυση επικοινωνίας με δόλο γονέα με τέκνα βάσει δικαστικής απόφασης στα αδικήματα ενδοοικογενειακής βίας.2Συστήσετε τμήμα στο Υπουργείο δικαιοσύνης το οποίο θα ρυθμίζει το υψος της διατροφής που θα επιβάλλεται στον γονέα που δεν ζει με το τέκνο με κοινωνικά κριτήρια. Δεν μπορει εν γάμω μια οικογενεια 4μελη να ζει με 1000 ευρω και εκτος γαμου για ενα παιδι η διατροφη να φθάνει τα 500 ευρω.με εκτίμηση

6 Δεκεμβρίου 2023, 19:34 | Γ.Τ.Σκοπός είναι να βάλει επιπλέον χαράτσια και να διώξει κόσμο από την πρόσβαση στην δικαιοσύνη. Επίσης να πουληθούν νέοι κώδικες. Να μην ξέρει κανείς τι ισχύει. Μεγαλύτερος αληθής σκοπός ο αποπροσανατολισμός από την ακρίβεια και το φορολογικό.

6 Δεκεμβρίου 2023, 19:33 | Σ. Δ. Διαφωνώ. Πολύ πρόχειρο νομοσχέδιο και δεν ανταποκρίνεται στις πραγματικές ανάγκες και προβλήματα της ελληνικής κοινωνίας

6 Δεκεμβρίου 2023, 13:39 | Δ. Τ. Αποσύρετε το, ως έχει. Δεν έχει νόημα να προτείνει κανείς επιμέρους τροποποιήσεις. Αντιλαμβάνεται το Υπουργείο ότι πρόκειται για θεσμικό νομοθέτημα του ελληνικού κράτους; Σε ποιό κράτος με στοιχειωδώς εξελιγμένο νομικό πολιτισμό γίνονται τόσο συχνά αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα; Δυσχεραίνεται το ήδη επιβαρυμένο έργο των Δικαστών που θα πρέπει να συνθέτουν την ευνοϊκότερη διάταξη ανάμεσα στις πολλαπλές τροποποιήσεις που έχουν ισχύσει τα τελευταία 3-4 χρόνια προκειμένου να εφαρμόσουν στις εκκρεμείς ακόμα υποθέσεις. Φυσικά τα γνωρίζουν αυτά στο Υπουργείο αλλά ουδόλως τους απασχολεί αφού κατάντησαν τον Ποινικό Κώδικα μοχλό επικοινωνιακής προβολής του υπουργού Δικαιοσύνης. Αποφασίζονται αλλαγές με άμεσες συνέπειες στη ζωή και τις ελευθερίες των πολιτών με γνώμονα πόσο χρόνο στον τηλεοπτικό «αέρα» και πόσες στήλες στις εφημερίδες θα εξασφαλίσουν τον Υπουργό. Ό,τι έκανε δηλαδή παλαιότερα ο εκάστοτε Υπουργός Παιδείας με τις πανελλαδικές! Μετά από κάθε έγκλημα που απασχολεί την κοινή γνώμη εισάγεται και μια εμβαλωματική (συνήθως και εξαμβλωματική) διάταξη στον Κώδικα. Ντροπή πιά! Προτείνεται έκτιση ποινής για ποινές φυλάκισης από δύο έως τρία έτη. Σε ποιες φυλακές κ. Φλωρίδη; Πόσες καταδίκες έχει η χώρα μας από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Δικαιωμάτων του Ανθρώπου για τις απαράδεκτες συνθήκες κράτησης; Επιτρέπεται μια ευνομούμενη Πολιτεία να τιμωρεί διπλά; Όχι δηλαδή μόνο με τη στέρηση της ελευθερίας αλλά με τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης στα σωφρονιστικά καταστήματα; Η έκτιση ποινής σε τέτοιες ζωώδεις συνθήκες θα σωφρονίσει τους παραβάτες αδικημάτων ήσσονος βαρύτητας ή θα τους αποκτηνώσει, θα τους σκληρύνει και θα τους αποδώσει στην κοινωνία έτοιμους να διαπράξουν βαρύτερα εγκλήματα, αφού πλέον θα φέρουν και το στίγμα του φυλακισμένου; Υπάρχει κάποιο στατιστικό στοιχείο για τα ποσοστά υποτροπής σε εγκληματίες που έχουν καταδικαστεί σε ποινές φυλάκισης 2 έως 3 ετών; Έτσι για να γνωρίζουμε εάν το εισαγόμενο μέτρο

ανταποκρίνεται σε κάποιο πληροί έστω και επιδερμικά τα κριτήρια της αναλογικότητας. Επενδύετε στα πιο ταπεινά εκδικητικά ένστικτα των λεγομένων «νοικοκυραίων», ενθαρρύνοντας τον ακροδεξιό-φασίζοντα λόγο και δόγμα του «νόμος και τάξη» που θεωρεί τα ισόβια και τη θανατική ποινή πανάκεια σε πείσμα όλων των εμπειρικών δεδομένων και πορισμάτων της εγκληματολογίας. Εν κατακλείδι η αντιεγκληματική πολιτική δεν είναι ποινολόγιο και η αλόγιστη αυστηροποίηση των ποινών δεν έχει επιφέρει πουθενά τα επιδιωκόμενα αποτελέσματα. Η ποινική καταστολή δεν μπορεί να λειτουργήσει ως εργαλείο για την πάταξη της εγκληματικότητας εάν δε συνοδεύεται από μέτρα για την άμβλυνση των κοινωνικών συνθηκών που γεννούν το έγκλημα. Υπάρχουν φορείς που ασχολούνται και παράγουν έργο στην απεξάρτηση, σε κοινότητες όπου υπάρχει πρόβλημα εγκληματικότητας (μεταναστευτικά γκέτο, Ρομά κλπ). Ακούστε τους, προχωρήστε σε έναν ουσιαστικό διάλογο με την κοινωνία και φέρτε έναν ποινικό κώδικα μακράς πνοής.

6 Δεκεμβρίου 2023, 11:57 | ΣΠ. ΤΙ ΑΛΛΟ ΘΑ ΑΚΟΥΣΟΥΜΕ?ΦΕΜΙΝΙΣΤΡΙΕΣ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΥΠΟΣΤΕΙ ΒΙΑ ΚΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ ΜΙΑ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΖΩΗ ΚΑΙ ΒΑΣΙΚΑ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΤΗ ΖΩΗ.ΟΤΙ ΚΑΙ ΝΑ ΛΕΤΕ Ο ΠΑΡΑΛΟΓΙΣΜΟΣ ΚΑΙ Ο ΦΟΒΟΣ ΣΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΥΣΤΗΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΙΝΩΝ ΕΙΝΑΙ ΕΜΦΑΝΗΣ.ΓΙΑΤΙ ΟΜΩΣ? ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΡΑΓΕ ΚΑΠΟΙΟΣ ΛΟΓΟΣ?ΤΕΡΜΑ ΜΕ ΤΙΣ ΤΑΜΠΕΛΕΣ.ΕΙΝΑΙ ΚΑΚΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ ΟΧΙ ΦΕΜΙΝΙΣΤΡΙΕΣ.ΕΥΤΥΧΩΣ ΒΕΒΑΙΑ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΦΕΜΙΝΙΣΤΡΙΕΣ ΠΟΥ ΤΙΣ ΣΤΗΡΙΖΟΥΝ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥΣ ΔΙΟΤΙ ΠΟΛΛΑ ΕΧΕΙ ΚΕΡΔΙΣΕΙ ΤΟ ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΑΝΑ ΤΑ ΕΤΗΜΠΡΑΒΟ ΥΠΟΥΡΓΕ ΤΑ ΠΑΤΕ ΤΕΛΕΙΑΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΩΝΑΖΟΥΝ ΕΝΑΝΤΙΩΝ ΤΩΝ ΑΥΣΤΗΡΟΠΟΙΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΙΣ ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΑΒΟΛΩΝ ΘΑ ΕΧΟΥΝ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΤΟΥΣ

6 Δεκεμβρίου 2023, 11:45 | Σ. Κεφ.Α αρθρο 2.: β) 'ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακή / εδω θα επρεπε να προστεθει η φραση – αλλα κ των ανδρων-'Διοτι και οι ανδρες πεφτουν θυματα ειτε ψυχολογικης ειτε σωματικης βιας, αλλο που δεν πανε να το καταγγειλουν λογω σεβασμου απεναντι στην μητερα των παιδιων τους, και το ιδιο βιωνουν κ τα παιδια με τις εικονες αυτες. Γιαυτο πρεπει οι μαναδες – γυναικες να καταλαβουν οτι οταν φτανουν σε σημειο να φτιαξουν οικογενεια να παλευουν γιαυτην κ να προσπαθουν να την κρατησουν ενωμενη κ οχι να κυνηγανε τον ανδρα-πατερα για το χρημα κ να του στερουν το παιδι κ να επικαλουνται οτι τα λεφτα πανε στο παιδι.

6 Δεκεμβρίου 2023, 10:09 | Κ.Ν.Περιστατικό ενδοοικογενειακής βίας από τον πρώην σύζυγο το 2014 ,με αναβολές δικάζεται πρωτόδικα το 2018,ομόφωνη καταδίκη.Εφετείο με αναβολές ομόφωνη καταδίκη το 2021 αμετάκλητη, από το 2014…. Στο μεσοδιάστημα,απειλές και άλλα περιστατικά βίας.Περιστατικό βίας του 2015 πρωτόδικα ομόφωνα ένοχος ύστερα από 3 χρόνια λόγω αναβολών, εφετείο λίγο πριν την εκπνοή της 8ετίας με κίνδυνο παραγραφής ,ένοχος ομόφωνα. Φυσικά οι ποινές όλες αναστέλουσσες . Και άλλα 2 περιστατικά με καταδικαστικές αμετάκλητες και σε όλο το μεσοδιάστημα όπως βλέπετε η βία ακάθεκτη και σωματική όπου με εβρισκε και ψυχολογική μέσω απειλών.Και πόσα δεν έχω καταγγείλει. Πολύ σωστή η πρωτοβουλία να μειωθούν οι αναβολές,πρεπει να τηρηθεί και στην πράξη αυτό όμως,οι ζωές μας κρέμονται σε μια κλωστη,ανα πάσα στιγμή δεν ξέρεις τι μπορεί να κάνει ο κάθε κακοποιητής από τη στιγμή που βλέπετε ότι υπάρχει συνεχιζόμενη βία και καταλαβαίνουν ότι δεν τους πτοεί τίποτα,δεν τους εμποδίζει κανείς.

5 Δεκεμβρίου 2023, 00:41 | Μ. Τ. Το υπο διαβούλευση νομοσχέδιο εξαφανιζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας γονέων και φύλων παρασυρμένο απο φεμινιστικές ιδιοτελεις συκοφαντικες κραυγές και διερωτώμαι πως επιτρέψατε και διευκολύνατε να διογκωθεί αυτή η στρεβλή και αδικη εικόνα για το ανδρικό φύλο ώς κακοποιητικό σε σημείο υστερίας απόλα τα ΜΜΕ σαν να ειναι κολλητική ασθένεια. Αδιαφορείτε προκλητικά για το σοβαρότατο αδίκημα της διάρρηξης και αποκοπής σχέσεων του παιδιου από τον ενα γονέα, το οποίο προκαλείται απο τον ετερο, το οποίο αφήσατε να πάρει τεράστιες διαστάσεις, ποινικοποιείτε το θέμα της διατροφής της οποίας δεν φροντίσατε πρώτα να ρυθμίσετε τον υπολογισμό της, προτείνετε να εχουν το ακαταδίωκτο οι οικείοι των γονέων (συνηθως μητέρων) που παραβιάζουν δικαστικές αποφάσεις, οπως το ιδιο κάνετε και για τους ιδιώτες «ειδικούς» στις γνωματεύσεις και τέλος στο αρθρο 99 αναφέρεστε σε δομές ΜΟΝΟ για γυναικες αγνοώντας οτι τα περιστατικά βίας από γυναίκες προς ανδρες και παιδιά ειναι ήδη πάρα πολλά (οπως περνούν στα ψιλά στα ΜΜΕ) τα οποία επιμελώς υποτιμώνται, οπως υποτιμάται και η ερευνα του Χαμόγελου του Παιδιου με τριπλάσιο νούμερο κακοποιησης των παιδιών απο τις μητέρες σε σχεση με τους πατέρες καί οπως υποτιμάται το τραγικο γεγονός των αυτοκτονιών των ανδρών με ποσοστο 78% εναντι του 22% των γυναικών ωστε να φαίνεται οτι η βία εχει φύλο.Οσο ειναι καιρός νομοθετείστε δίκαια και με γνώμονα τήν ισότητα, οπως προβλέπει το Σύνταγμα, γιατι αυτές οι πρακτικές μόνο διχόνοια ανάμεσα στα φύλα εξυπηρετούν και οριστική διάλυση της οικογένειας που ηταν πάντα η δύναμη της χώρας μας. Βαλτε τέλος σε αυτήν την φεμινιστική υστερία που ζούμε..Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ

4 Δεκεμβρίου 2023, 22:23 | Α. Προσωπικά,δε θα είχα πρώτιστο σκοπό στα περισσότερα τουλάχιστον αδικήματα να βάλω κάποιον στη φυλακή.Πρωτιστος σκοπός μου θα ήταν να βρω τις αιτίες που οδήγησαν κάποιον στο να κάνει κάποιο αδίκημα και να διορθώσω την «αιτία»..Ενα παιδί πχ που μαθαίνει μέσα από το περιβάλλον του κάποια παραβατική συμπεριφορά θα έπρεπε να βρω τον λόγο που οδηγήθηκε το παιδί στη παραβατική συμπεριφορά και να διορθώσω αυτό ακριβώς με αγάπη και κατανόηση.Το ίδιο ακριβως θα προσπαθούσα να κάνω σε ολους η σε όσους περισσότερους ήταν δυνατό. Δεν θεωρώ ότι κάποιος γεννιέται παραβατικός..Αυτά βέβαια είναι προσωπικές απόψεις.Σας ευχαριστώ.

4 Δεκεμβρίου 2023, 19:56 | Μ. ΜΙΛΗΣΤΕ ΜΕ ΤΙΣ ΜΑΝΕΣ ΠΟΥ ΕΧΑΣΑΝ ΤΙΣ ΚΟΡΕΣ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΧΕΡΙ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΗ ΚΑΙ ΜΕ ΕΚΕΙΝΕΣ ΠΟΥ ΕΠΙΖΟΥΝ ΑΠΟ ΤΥΧΗ ΚΑΙ ΘΑ ΠΑΡΕΤΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ!

4 Δεκεμβρίου 2023, 11:34 | Παιδί με 2 Γονείς ΑΜΚΕ Υπογραμμίζουμε την αναγκαιότητα της νομοθετικής αναγνώρισης της γονικής αποξένωσης ως μορφής ενδοοικογενειακής βίας καθώς και την πρόβλεψη αντίστοιχων νομικών κυρώσεων. Με τον όρο γονική αποξένωση περιγράφεται η άνευ βάσιμων λόγων απροθυμία, η άρνηση και η απόρριψη επαφής του παιδιού με τον έναν γονέα (Baker & Eichler, 2016), ως απόρροια της επίμονης και μεθοδικής χρήσης συγκεκριμένων μοτίβων αποξενωτικής συμπεριφοράς του έτερου γονέα (Verrocchio, Baker & Bernet, 2016), που έχει σκοπό να βλάψει την ποιότητα της σχέσης παιδιού – στοχευόμενου γονέα (Harman, Biringen, Ratajack, Outland & Kraus, 2016a; Lorandos, Bernet & Sauber, 2013). Στη σύγχρονη, επιστημονική βιβλιογραφία και έρευνα οι πράξεις στις οποίες προβαίνει ο γονέας που επιδιώκει να απομακρύνει ψυχικά τον έτερο γονέα, συνοψίζονται σε: (1) συνεχή άσκηση κακόβουλης κριτικής εις βάρος του στοχευόμενου γονέα παρουσία του παιδιού, (2) διάδοση «κατασκευασμένων» αφηγημάτων που περιλαμβάνουν είτε μία στρεβλή εκδοχή της πραγματικότητας, είτε αναληθή γεγονότα, (Jaffe, Thakkar & Piron, 2017), (3) απόσυρση ή/και άρνηση συναισθηματικής ανταπόκρισης (Binggeli, Hart & Brassard, 2001) περιφρόνηση, πρόκληση ενοχών (Baker & Darnall, 2006) και ταπείνωση του παιδιού, όταν εκδηλώνει αισθήματα αγάπης κι εγγύτητας στον στοχευόμενο γονέα (Baker & Verrocchio, 2015), (4) κατατρομοκράτηση του παιδιού, μέσω της διαμόρφωσης εντυπώσεων, ότι ο στοχευόμενος γονέας είναι «επικίνδυνος», «ακατάλληλος να ασκήσει το γονικό καθήκον του», «ασταθής» χαρακτήρας (López, Iglesias & García, 2014), (5) εξαναγκασμός του παιδιού να «κατασκοπεύει» τον στοχευόμενο γονέα και να μεταφέρει τις πληροφορίες στον γονέα εξάρτησης, (6) εξαναγκασμός του παιδιού να πετάξει αντικείμενα και φωτογραφίες του στοχευόμενου γονέα, επιχειρώντας με αυτόν τον τρόπο τον «συμβολικό θάνατό του» (Harman & Biringen, 2018) καθώς και να αποκαλεί «πατέρα» ή «μητέρα» έναν τρίτο ενήλικο (Verrocchio, Baker & Marchetti, 2017), (7) ηθική και υλική επιβράβευση του παιδιού, όταν αποκρύπτει πληροφορίες από τον στοχευόμενο γονέα (Verrocchio, Baker & Marchetti, 2017), (8) μετάδοση ελλιπών, παραπλανητικών ή αναληθών πληροφοριών στον στοχευόμενο γονέα, συχνά, με αποτέλεσμα, αφενός ο ίδιος να απουσιάζει από τις «σημαντικές στιγμές» της ζωής του παιδιού του, αφετέρου το παιδί να βιώνει αισθήματα απόρριψης κι εγκατάλειψης (Lorandos, 2013), (9) πρόωρη εμπλοκή του παιδιού σε ζητήματα προς επίλυση, όπως νομικά ή οικονομικά, που αφορούν σε ενηλίκους (Balmer, Matthewson & Haines, 2017) κι επομένως άκαιρη ενηλικίωσή του, (10) εξαναγκασμός του παιδιού να επιλέξει έναν από τους δύο γονείς του, με συνέπεια την απόρριψη μέρους της ταυτότητάς του ή την εμφάνιση αισθήματος ντροπής, (11) σκόπιμη παρεμπόδιση ή/και ματαίωση επικοινωνίας (δια ζώσης, τηλεφωνικής) παιδιού – στοχευόμενου γονέα (Reay, 2011) και ταυτόχρονα μεταβίβαση της ευθύνης στο τέκνο για τη μη συμμόρφωση στις δικαστικές εντολές (Joshi, 2016), (12) αποκλεισμός της πρόσβασης του στοχευόμενου γονέα σε ακαδημαϊκά και ιατρικά έγγραφα ή πληροφορίες που αφορούν στο παιδί (Baker & Darnall, 2006; López, Iglesias & García, 2014), (13) υπονόμευση της σχέσης του παιδιού με την ευρύτερη οικογένεια του στοχευόμενου γονέα ή/και απαγόρευση επαφής με τους λοιπούς συγγενείς (Worenklein, 2013). Οι παραπάνω ενέργειες είναι βίαιες, επειδή δύνανται να προκαλέσουν στους αποδέκτες, ιδίως στα παιδιά, «ψυχολογική βλάβη» και «κακή ανάπτυξη», ακόμη κι αν δεν εφαρμόζονται, ταυτόχρονα, στο σύνολό τους (Baker, 2005). Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (Π.Ο.Υ) ορίζει τη βία ως: «τη σκόπιμη χρήση σωματικής βίας ή δύναμης, απειλούμενης ή πραγματικής, εναντίον του εαυτού μας, ενός άλλου ατόμου ή εναντίον μιας ομάδας ή κοινότητας, που είτε οδηγεί είτε έχει πολλές πιθανότητες να οδηγήσει σε τραυματισμό, θάνατο, ψυχολογική βλάβη, κακή ανάπτυξη ή στέρηση». Η έρευνα δεικνύει, ότι τα παιδιά, που έχουν αποξενωθεί ή ευρίσκονται σε διαδικασία αποξένωσης από τον έναν γονέα τους, έχουν πολλές πιθανότητες να εμφανίσουν, μεταξύ άλλων, συναισθηματικές δυσκολίες (χαμηλή αυτοεκτίμηση, αισθήματα απόρριψης και εγκατάλειψης, κατάθλιψη, απουσία αμφιθυμίας ή τύψεων όταν εκδηλώνουν αδιαφορία στον στοχευόμενο γονέα, έλλειψη ενσυναίσθησης), συμπεριφορικές δυσκολίες (αδυναμία οριοθέτησης ή διαχείρισης θυμού), αγχώδεις διαταραχές, χαμηλή κοινωνική προσαρμογή, ψυχοσωματικά συμπτώματα, οργανικές βλάβες (π.χ. υψηλή αρτηριακή πίεση) καθώς και αισθητή πτώση στις ακαδημαϊκές επιδόσεις τους (Harman & Biringen, 2016; Amato, 2001; Douglas & Hines, 2016b; Θεοδοσίου-Τρυφωνίδου, 2015; Turkat, 2005; Turkat, 2016; Mehta, 2021).

Ως εκ τούτου, η γονική αποξένωση είναι μία μορφή βίας και δη ενδοοικογενειακής, επειδή συντελείται ανάμεσα στα μέλη του οικογενειακού συστήματος. Σημειωτέον, ότι ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) ορίζει την ενδοοικογενειακή βία ως: «κάθε βίαιη πράξη που προκαλείται από ένα μέλος της οικογένειας σε άλλο, εννοιολόγηση που εμπεριέχει την παιδική κακοποίηση».

Ως «θύμα» ενδοοικογενειακής βίας θεωρείται κάθε άτομο που έχει υποστεί βλάβη, συμπεριλαμβανομένου του «ψυχικού τραυματισμού και του συναισθηματικού πόνου». Ειδικότερα, τα παιδιά που εκτίθενται επανειλημμένως σε περιστατικά βίας (σωματικής, ψυχολογικής, λεκτικής), είτε είναι άμεσοι, είτε έμμεσοι αποδέκτες (π.χ. παρακολουθώντας σκηνές βίας με εμπλεκόμενους τους γονείς τους), θεωρούνται θύματα ενδοοικογενειακής βίας (Hillis, Mercy & Saul 2017).

Επιπλέον στο άρθρο Άρθρο 86 του Νομοσχεδίου με Τίτλο: «Σωματική και ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκων-Τροποποίηση άρθρου 4 ν. 3500/2006»: Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα», χωρίς να γίνεται κανένας νομικός καθορισμός του πλαισίου της ψυχολογικής βίας και χωρίς να λαμβάνεται υπόψη η Αιτιολογική Έκθεση του Ν. 4800/21 περί διάρρηξης σχέσεων γονέα – τέκνου.

Υπό το πρίσμα των ανωτέρω, απευθύνουμε έκκληση στο Υπουργείο Δικαιοσύνης να προστατεύσει το θεμελιώδες δικαίωμα των παιδιών να έχουν υγιείς οικογενειακές αλληλεπιδράσεις, αναγνωρίζοντας νομοθετικά την περίσταση της γονικής αποξένωσης, ως ακραία και σκόπιμα προκαλούμενη μορφή διάρρηξης σχέσεων γονέα – τέκνου, καθώς και τις μορφές συμπεριφοράς που ωθούν σε αυτή, ως μία μορφή ενδοοικογενειακής βίας, προβλέποντας, παράλληλα, νομικές κυρώσεις προς όσους / όσες τελούν αποξενωτικές ενέργειες, όπως επιτάσσει η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, που κυρώθηκε με τον Ν. 2101/1992 (Α’ 192).

Ο καθορισμός νομικών κυρώσεων επιβάλλεται, διότι θα συμβάλει στην πρόληψη της θυματοποίησης χιλιάδων παιδιών, γονέων και συγγενών αυτών που υφίστανται αδικαιολόγητα τις σημαντικότατες επιπτώσεις της γονικής αποξένωσης μετά από την διάρρηξη των σχέσεων που έχει προκληθεί, η οποία εξελίσσεται σε κοινωνική «μάστιγα». Η χώρα μας δε οφείλει να εναρμονιστεί με τις σχετιζόμενες υπερνομοθετικές Συμβάσεις (Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας ή αλλιώς Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης), μέσω των οποίων διασφαλίζεται η ανάγκη προστασίας όλων των μελών της οικογένειας ανεξαιρέτως.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΕΣ ΑΝΑΦΟΡΕΣ

Amato, P. R. (2001). Children of divorce in the 1990s: An update of the Amato and Keith (1991) meta-analysis. Journal of Family Psychology, 15, 355–370. http://dx.doi.org/10.1037/0893-3200.15.3.355

Baker, A. J. L. (2005). The long-term effects of parental alienation: A qualitative research study. The American Journal of Family Therapy, 33, 289–302. http://dx.doi.org/10.1080/01926180590962129

Baker, A. J. L., & Darnall, D. (2006). Behaviors and strategies of parental alienation: A survey of parental experiences. Journal of Divorce & Remarriage, 45, 97–124. http://dx.doi.org/10.1300/J087v45n01_06

Baker, A. J. L., & Eichler, A. (2016). The linkage between parental alienation behaviors and child alienation. Journal of Divorce & Remarriage, 57, 475–484. http://dx.doi.org/10.1080/10502556.2016.1220285

Baker, A. L., & Verrocchio, M. C. (2015). Parental bonding and parental alienation as correlates of psychological maltreatment in adults in intact and non-intact families. Journal of Child and Family Studies, 24, 3047– 3057. http://dx.doi.org/10.1007/s10826-014-0108-0

Balmer, S., Matthewson, M., & Haines, J. (2017). Parental alienation: Targeted parent perspective. Australian Journal of Psychology, 70, 91–99. http://dx.doi.org/10.1111/ajpy.12159

Bernet, W., Wamboldt, M. Z., & Narrow, W. E. (2016). Child affected by parental relationship distress. Child & Adolescent Psychiatry, 55, 571– 579. http://dx.doi.org/10.1016/j.jaac.2016.04.018

Binggeli, N., Hart, S., & Brassard, M. R. (2001). Psychological maltreatment of children. Newbury Park, CA: Sage.

Douglas, E. M., & Hines, D. A. (2016b). Children whose fathers seek help for partner violence victimization: Descriptive characteristics and their behavioral health, as compared to a population-based sample. Violence and Victims, 31, 251–273.

Dunne, J., & Hedrick, M. (1994). The parental alienation syndrome: An analysis of sixteen selected cases. Journal of Remarriage and Divorce, 21, 21–38. http://dx.doi.org/10.1300/J087v21n03_02

Harman, J. J., & Biringen, Z. (2016). Parents acting badly: How institutions and societies promote the alienation of children from their loving families. Fort Collins: Colorado Parental Alienation Project, LLC

Harman, J. J., & Biringen, Z. (2018). [Transcripts from interviews with parents targeted by parental alienating behaviors]. Unpublished raw data.

Harman, J. J., Biringen, Z., Ratajack, E. M., Outland, P. L., & Kraus, A. (2016a). Parents behaving badly: Gender biases in the perception of parental alienating behaviors. Journal of Family Psychology, 30, 866– 874. http://dx.doi.org/10.1037/fam0000232
Hillis, S. D., Mercy, J. A., & Saul, J. R. (2017). The enduring impact of violence against children. Psychology Health and Medicine, 22, 393– 405. http://dx.doi.org/10.1080/13548506.2016.1153679
Jaffe, A. M., Thakkar, M. J., & Piron, P. (2017). Denial of ambivalence as a hallmark of parental alienation. Cogent Psychology, 4, 1327144. http://dx.doi.org/10.1080/23311908.2017.1327144
Joshi, A. (2016). Parental alienation: Remedies. Michigan Family Law Journal, 46, 6–12.
López, T. J., Iglesias, V. E. N., & García, P. F. (2014). Parental alienation gradient: Strategies for a syndrome. The American Journal of Family Therapy, 42, 217–231. https://doi.org/10.1080/01926187.2013.820116
Lorandos, D. (2013). Parental alienation and North American law. In D. Lorandos, W. Bernet, & S. R. Sauber (Eds.), Parental alienation: The handbook for mental health and legal professionals (pp. 348–424). Springfield, IL: Charles C. Thomas, Ltd.
Lorandos, D., Bernet, W., & Sauber, R. S. (Eds.). (2013). Parental alienation: The handbook for mental health and legal professionals. Springfield, IL: Charles C. Thomas, Ltd.
Mehta, V. (2021). The Devastating Effects of Parental Alienation. Psychology Today. https://www.psychologytoday.com/us/blog/head-games/202112/the-devastating-effects-parental-alienation
Reay, K. (2011). Toxic divorce: A workbook for alienated parents. Penticton, British Colombia: Dr. Kathleen M. Reay, Inc.
Saini, M. A., Drozd, L. M., & Olesen, N. W. (2017). Adaptive and maladaptive gatekeeping behaviors and attitudes: Implications for child outcomes after separation and divorce. Family Court Review, 55, 260– 272. http://dx.doi.org/10.1111/fcre.12276
Templar, K., Matthewson, M., Haines, J., & Cox, G. (2017). Recommendations for best practice in response to parental alienation: Findings from a systematic review. Journal of Family Therapy, 39, 103–122. https://doi.org/10.1111/1467-6427.12137
Turkat, I.D. (2005). False allegations of parental alienation. American Journal of Family Law, 19, 15-19.
Turkat, I.D. (2016). Harmful effects of child-custody evaluations on children. Court Review: The Journal of the American Judges Association, 52, 152-158.
Verrocchio, M. C., Baker, A. J. L., & Bernet, W. (2016). Associations between exposure to parental alienating behaviors, anxiety, and depression in an Italian sample of adults. Journal of Forensic Sciences, 61, 692–698. http://dx.doi.org/10.1111/1556-4029.13046
Verrocchio, M. C., Baker, A. J. L., & Marchetti, D. (2017). Adult report of childhood exposure to parental alienation at different developmental time periods. Journal of Family Therapy, 40, 602–618. https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/1467-6427.12192
Worenklein, A. (2013). Moderate cases of parental alienation. In D. Lorandos, W. Bernet, & R. S. Sauber (Eds.), Parental alienation: The handbook for mental health and legal professionals (pp. 97–124). Springfield, IL: Charles C Thomas Publisher.Θεοδοσίου – Τρυφωνίδου, Α. (2015). Σύνδρομο Γονικής Αποξένωσης: Παιδί με τσακισμένη ταυτότητα. Psychology Now. https://www.psychologynow.gr/arthra-psyxologias/oikogeneia-kai-paidi/goneis/477-sindromo-gonikis-apoxenosis-pedi-me-tsakismeni-taftotita-tis-aristonikis-theodosiu-trifonidu.html#!/ccomment-comment=414
Καλαϊτζάκης, Ε. (2020). Γονική Αποξένωση και Ψευδείς Κατηγορίες. Συνέδριο: «Σύγχρονη Κοινωνία, Εκπαίδευση και Ψυχική Υγεία». Πανεπιστήμιο Αιγαίου (σ. 48 προγράμματος Συνεδρίου).
4 Δεκεμβρίου 2023, 09:13 | Σ. Σ. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που

αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου
1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.

2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α’ 164) αντικαθίσταται ως εξής:«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης
Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι

λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.
Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6

Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.

Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού

προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.

2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.

“Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

“https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες”

4 Δεκεμβρίου 2023, 09:05 | ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΑΜΚΕΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ’ απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει

περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:
Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου
1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.
2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.
Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.
Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α’ 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης
Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ’ ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και

με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.
Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6

Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.

Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο

οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.

2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.

“Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

“https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες”

3 Δεκεμβρίου 2023, 13:52 | Γ.Τ.Από το σχεδόν όλοι έξω του ισχύοντος Π.Κ. πάμε στο σχεδόν όλοι μέσα του νέου ν/σ. Από την μία άκρη στην ακριβώς αντίθετη. Αυτή είναι η φιλοσοφία του νομοσχεδίου! Μαζί με μια νέα-παλιά εισπρακτική λογική από την εξαγορά ποινών και από την επιβολή αναβολόσημου. Βαρεθήκαμε κάθε νέος υπουργός ακόμη και της ίδιας κυβέρνησης (Τσιάρας-Φλωρίδης) με τους νομικούς του συμβούλους-παρατρεχάμενους να παίζει και λίγο με τον Π.Κ. Βαρεθήκαμε να αγοράζουμε νέους κώδικες κάθε εξάμηνο και να μην ξέρουμε τι ισχύει τελικά. Πλήρης ανασφάλεια παντού, τώρα και δικαίου.

2 Δεκεμβρίου 2023, 22:02 | Δ. Σ. Είναι η πολλοστή φορά, κατά την οποία προβαίνετε σε τροποποιήσεις στον ποινικό κώδικα και στον Κώδικα ΠΟινικής Δικονομίας. Δεν ξέρετε πόση ανασφάλεια δικαίου συνεπάγονται οι αλλεπάλληλες αλλαγές σε τόσο σημαντικά νομοθετήματα. Τα έχετε κυριολεκτικώς κατακρεουργήσει!! Πόση ασχετοσύνη πια να αντέξουμε; Καλούμαστε κάθε λίγο και λιγάκι οι δικηγόροι και οι δικαστές να διαβάζουμε και να ξαναδιαβάζουμε τροποποιήσεις επι τροποποιήσεων επί τροποποιήσεων!! Παραβιάζεται το κράτος Δικαίου και η ασφάλεια δικαίου, όταν ο νόμος αλλάζει κάθε λίγο και λιγάκι, όπως συμβαίνει με τους συγκεκριμένους κώδικες. Τα νομοθετήματα πρέπει να διαθέτουν μακροχρόνια προοπτική και να διατηρούνται επί μακρόν! ΟΙ αλλαγές «άρπα – κόλλα», τις οποίες προωθείτε κάθε λίγο και λιγάκι δεν προσφέρουν απολύτως τίποτα! Κάθε «νέα» τροποποίηση είναι αναχρονιστική, σε σχέση με την προηγούμενη. Αυτό συμβαίνει γιατί δεν προβαίνετε στις αναγκαίες μελέτες, λαμβάνοντας υπ’όψιν τις κοινωνικές συνθήκες, για να θεσπίσετε νόμους, που να αντέχουν στο χρόνο! ΄Ολα γίνονται πρόχειρα, προχειρότατα, χωρίς προοπτική μακραίωνης εφαρμογής και χωρίς καμία λογική δικαιοπολιτική προσέγγιση

για σταθερή νομοθέτηση! Γαι τις καθυθστερήσεις στις ποινικές δίκες δεν είναι υπεύθυνοι οι δικηγόροι! Αναζητήστε αλλού τις ευθύνες τών καθυστερήσεων! ΄Οταν κάποιος έχει λόγο αναβολής, θα καταβάλλει το τσουχτερό παράβολο, για να αναβληθεί η ποινική δίκη. Δεν λύνετε το πρόβλημα τών διακοπών τών συνεδριάσεων. Ξέρετε πόσο καταστροφικές είναι αυτές οι διακοπές;; Γιατί οι δικαστές δεν δικάζουν συνέχει την υπόθεση, μέχρι να την ολοκληρώσουν, όπως γινόταν στο παρελθόν;; Γιατί πρέπει να τηρείται ωράριο στις ποινικές δίκες και να μην ολοκληρώνεται η τελευταία υπόθεσηκ, που συζητείται, μέχρι να εκδοθεί απόφαση αυθημερόν; Οι συνεχείς διακοπές τών ποινικών δικών αποσυντονίζουν όλους τους παράγοντες τής δίκης και λειτουργούν εις βάρος τής δίκαιης δίκης και τής αρχής τόυ ενιαίου τής ποινικής δίκης, η οποία απαιτεί την συνεχή ροή τής ποινικής δίκης μέχρι την ολοκλήρωσή της και την δημοσίευση απόφασης.Σε ό,τι αφορά την αυστηροποίηση τών ποινών, δεν θα φέρει κανένα απολύτως αποτέλεσμα, διότι απλούστατα δεν έχει κανένα νόημα να έχει διαπραχθεί το ε΄γκλημα και να φτάνουμε στην τιμωρία του. Πρέπει να το προλαμβάνουμε, πριν διαπραχθεί. Χρειάζεται να αναπτυχθούν αρετές όπως η ανθρωπιά, η υπευθυνότητα και ότι καθένας μας λειτουργεί σε μια κοινωνία και πρέπει να ενεργεί ως υπεύθυνος πολίτης, που σέβεται τους συνανθρώπους του. ΄Οταν εσείς οι ίδιοι ως κράτος δεν σέβεστε τους πολίτες σας, πώς περιμένετε να σεβαστεί ο ένας τον άλλον; Όταν «δολοφονούνται» οι άνθρωποι στις πυρκαγιές, όταν έγιναν κομμάτια οι επιβάτες στο τραίνο τού τρόμου στα Τέμπη, όταν πνίγηκαν εκατοντάδες άνθρωποι στην Θεσσαλία τον Σεπτέμβριο τού 2023, πώς θα εμφυσήσετε τον σεβασμό στους πολίτες σας;; Πώς;;΄Οταν εσείς οι ίδιοι καλλιεργείτε και έχετε θεσπίσει το ατιμώρητο για τα δικά σας αδικήματα, πώς περιμένετε να υπάρχει σεβασμός μεταξύ τών πολιτών, τους οποίους κυβερνάτε;; ¨Οταν υφίσταται ατιμωρησία στις δικές σας ενδεχόμενες παράνομες πράξεις και παραλείψεις σας γιατί ο πολίτης θα σεβαστεί τον άλλο πολίτη; ΄Οταν οι κατασκευαστές μιας οικοδομής δεν φροντίζουν να κατασκευάσουν διαδρόμους κάτω από την οικοδομή, για να περνά ο κόσμος με ασφάλεια, όπως γίνεται σε πολλές άλλες χώρες, πώς θα εμπνεύσετε τον σεβασμό στους πολίτες; Χρειάζεται παιδεία, που δεν υ πάρχει, για να μεταλαμπαδεύσετε το πρότυπο τού υπεύθυνου πολίτη! Η πρόληψη έχει αξία, όχι η καταστολή! Και η ανεξαρτησία τής δικαιοσύνης είναι το μεγάλο πρόβλημα στην χώρα μας! η δικαιοσύνη ειδικά στα ανώτατα κλιμάκιά της είναι απολύτως εξαρτώμενη απο εσάς! Τα «μεγάλα κεφάλια» πάντα την γλιτώνουν! Αυτό το σκεπτικό υπάρχει στην κοινωνία! Πρόκειται γαι ένα ακόμα αποτυχημένο νομοσχέδιο, που δεν θα προσφέρει τίποτα, αλλα΄θα χειροτερεύσει την ήδη άσχημη κατάσταση στην δικαιοσύνη! Θα τιμωρούνται πάλι οι ίδιο και οι ίδιοι και κάποιοι θα παραμένουν στο απυρόβλητο, όπως πάντα! Το νομοσχέδιο καταδεικνύει τεράστια άγνοια τού κοινωνικού γίγνεσθαι, αλλά και παντελή ασχετοσύνη τού πώς λειτουργεί η ποινική δικαιοσύνη! Θα δημιουργήσει πολλά προβλήματα από αυτά, που καλείται να επιλύσει! Ως δικηγόρος, λυπάμαι γαι την προχειρότητα και αυτού τού νομοσχεδίου.

2 Δεκεμβρίου 2023, 18:07 | Σ. Π. Σκοπός της Πολιτείας, σε ένα ευνομούμενο κράτος, είναι η αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των πολιτών προς τη Δικαιοσύνη. Θα πρέπει να παραδεχθούμε, ότι στην Ελλάδα η Δικαιοσύνη, δεν λειτουργεί σωστά και για το λόγο αυτό πιστεύω ότι το ποσοστό των Ελλήνων που δεν την εμπιστεύονται, είναι πολύ μεγάλο. Μόνο όσοι δεν έχουν εμπλακεί ποτέ τους σε κάποια διακαστική διαμάχη και δεν έχουν ποτέ εμφανισθεί σε δικαστήριο, έχουν εμπιστοσύνη στην Δικαιοσύνη. Η συντριπτική πλειοψηφία όσων ενεπλάκησαν με οποιοδήποτε τρόπο, έχουν παράπονα

Σ΄αυτό συντελούν, τα λάθη των δικαστών, η έλλειψη αμεροληψίας, οι απρεπείς συμπεριφορές τους προς τους πολίτες, η σιγουριά τους ότι βρίσκονται στο απυρόβλητο, η παρέμβαση στο έργο τους και οι αντιφατικές τους αποφάσεις.Για αποκατάσταση της εμπιστοσύνης των Ελλήνων προς τη Δικαιοσύνη, χρειάζεται πλήρης διαφάνεια σε όλα τα στάδια.Ένα μέτρο διαφάνειας και ορθής απονομής του δικαίου είναι η βιντεοσκόπηση και η ηχοληψία, όλων των δικών σε όλες τις ποινικές και αστικές υποθέσεις. Με τον τρόπο αυτό θα υπάρχει δυνατότητα σε κάθε ενδιαφερόμενο να αποδείξει, όσα έλαβαν χώρα σε κάθε ακροατήριο και θα είναι αδύνατη οποιαδήποτε παρέμβαση στο έργο των δικαστών, αδύνατη η μεροληψία τους και θα αποφεύγονται λάθη. Είναι παράλογο και παράδοξο να απαγορεύεται να ηχογραφήσει κάθε ενδιαφερόμενος τα όσα γίνονται σε ένα ακροατήριο, αφού η διαδικασία γίνεται δημόσια και μπορεί ο καθένας να την παρακολουθήσει. Αυτό θα βοηθήσει στην ορθή απονομή του δικαίου, γιατί θα μπορεί να αποδειχθούν οι ισχυρισμοί του κάθε ενδιαφερομένου, που αμφισβητεί το αποτέλεσμα μιάς δίκης.Στα πρακτικά, πολλές φορές περιλαμβάνονται, άλλα αντ΄άλλων.Δεν είναι δυνατόν στα ακροατήρια, δικαστές ή άλλοι παράγοντες της δίκης, να δημιουργούν εχθρικό κλίμα προς τους μάρτυρες, με προσβολές, φωνασκίες, έμμεσες απειλές και απρεπείς συμπεριφορές. Οι δικαστές είναι αναγκαίο να εξασφαλίζουν τις κατάλληλες συνθήκες, προκειμένου ένας μάρτυρας και μάλιστα άπειρος και με άγνοια της νομοθεσίας, να είναι σε θέση να θυμηθεί και να καταθέσει με ηρεμία και χωρίς φόβο, τα όσα γνωρίζει για την υπόθεση.Δεν είναι δυνατόν δικαστές να παρουσιάζουν την εικόνα κατά την εξέταση μαρτύρων, ότι είναι έτοιμοι να αμφισβητήσουν τα όσα πρόκειται να καταθέσουν οι μάρτυρες και να δίνουν την εντύπωση ότι ήδη έχουν προαποφασίσει για το αποτέλεσμα της δίκης. Πρέπει ο μάρτυρας, παθών ή μη, να αισθάνεται ότι τον σέβονται και ότι απευθύνεται σε αμερόληπτους διώκτες του εγκλήματος

και όχι σε υπρεσπιστές των παρανόμων.Το δικονομικό μας σύστημα, είναι πολυδαίδαλο, πολύπλοκο και πολύ τυπολατρικό. Έτσι συμβάλλει στην άσκοπη ταλαιπωρία των πολιτών αλλά και αυξάνει το κόστος σε βάρος τους. Μπορούν πολλά πράγματα να απλοποιηθούν αν υπάρχει η βούληση.Ένα άλλο μέτρο προς τη σωστή κατεύθυνση είναι να δοθεί το δικαίωμα στον παθόντα, μηνυτή να ασκεί έφεση σε αθωωτικές αποφάσεις, ακόμα και όταν δεν παρέστη για υποστήριξη της κατηγορίας. Θα πρέπει να κρίνεται και σε δεύτερο βαθμό μία αθωωτική απόφαση για να μην μπορεί να γίνει παρέμβαση στο έργο του δικαστή και να αποκλείει μεροληψία.Άλλο μέτρο αποκατάστασης της εμπιστοσύνης των πολιτών προς τη Δικαιοσύνη, είναι να σταματήσει η κάθε Κυβέρνηση να διορίζει την ηγεσία της. Να γίνει και στη Χώρα μας ότι ισχύει σε άλλα προηγμένα και δημοκρατικά κράτη. Ο διορισμός της ηγεσίας, η διαμάχη των κομμάτων σχετικά με τον διορισμό, δείχνει ότι ούτε τα κόμματα εμπιστεύονται τους ΄Ελληνες δικαστές. Θέλουν να διορίζουν εκείνους που είναι της αρεσκείας τους και θα τους εξυπηρετήσουν στη συνέχεια.Πρέπει να θεσπισθούν όλοι εκείνοι οι κανόνες, ώστε κάθε πολίτης, φτωχός ή πλούσιος, να μπορεί άφοβα να προσφεύγει στη Δικαιοσύνη, χωρίς περιττά έξοδα και ταλαιπωρία και όταν έχει δίκιο, να ξέρει ότι αυτό θα αποδίδεται

.**2 Δεκεμβρίου 2023, 18:46 | Π.ΔΑΝ** όντως υπάρχει βούληση της Κυβέρνησης να αυξήσει τις ποινές χωρίς αναστολή (που όντως είναι επιτακτική ανάγκη) , θα πρέπει να προβλέψει άμεσα και τον διπλασιασμό της χωρητικότητας των φυλακών (Σωφρονιστικά ιδρύματα λέγονται , αλλά δυστυχώς δεν είναι).

Αν και πιστεύω ότι η πρόληψη είναι το σημαντικότερο και στον τομέα αυτό όχι μόνο δεν γίνεται ουσιαστική δουλειά (δεν υπάρχουν εξάλλου, οι κατάλληλες Υπηρεσίες και τα νομοθετήματα, τα δε ΜΜΕ και τα μέσα κοινωνικής δικτύωσης το αντίθετο κάνουν).

Όσο για την διαπαιδαγώγηση στα Σχολεία , πλήρη ασυδοσία. Όσον αφορά για την ασυδοσία , χουλιγκανισμός, ουσίες , μουσικές Τραπ κλπ… ΟΙ νέοι μας έχουν χάσει την ανθρωπιά και τον δρόμο….ΠΡΟΛΗΨΗ- ΝΟΜΟΙ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ

2 Δεκεμβρίου 2023, 11:11 | Δ Ευ. Κ.Το άρθρο 2 του Ποινικού Κώδικα πρέπει τροποποιηθεί ώστε να περιοριστεί κάπως το εύρος εφαρμογής του, διότι με την σημερινή του διατύπωση, σε συνδυασμό με την πληθώρα των νομοθετικών τροποποιήσεων η εφαρμογή του έχει γίνει ιδιαίτερα δυσχερής και επικίνδυνη για την ασφάλεια δικαίου.Προτείνουμε δε να τροποποιηθεί ως εξής:Δεν επιτρέπεται η επιβολή ποινής βαρύτερης από εκείνη που προβλεπόταν κατά την τέλεση της πράξης. Ο κατηγορούμενος επωφελείται, πρίν την επέλευση του αμετακλήτου, από το νόμο που ισχύει κατά την εκδίκαση της πράξης αν αυτός προβλέπει ελαφρύτερη ποινή.Η παραπάνω διάταξη θεωρούμε ότι είναι συμβατή τόσο με το άρθρο 7 του Συντάγματος όσο και με το άρθρο 15 παρ. 1 του Διεθνούς Συμφώνου για τα ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, ενώ ταυτόχρονα εξαιρεί από το πεδίο εφαρμογής της, τους ενδιάμεσους νόμους από την τέλεση της πράξης μέχρι την εκδίκασή της, συμβάλλοντας στην ασφάλεια δικαίου.

1 Δεκεμβρίου 2023, 16:10 | Κ Λ Κύριε Υπουργέ , θα ήθελα να εστιάσω στο φαινόμενο-σύνδρομο της Γονεϊκής Αποξένωσης.Η αποκλειστική επιμέλεια δίδεται,στην χώρα μας, κυρίως στην μάνα όπως χαρακτηριστικά δείχνουν σχετικές στατικές μελέτες. Ελάχιστες φορές δίδεται στον πατέρα (2% περίπου). Οι γονείς πρέπει να παραμένουν πάντα γονείς, χωρίς να τους επηρεάζει η αιτία του χωρισμού, το μένος και ο θυμός του τι συναίβει και προέκυψε η διάσταση μεταξύ τους. Ούτε ο γονέας Α που έχει την αποκλειστική επιμέλεια να φέρεται εκδικητικά κατά του γονέα Β(στόχου) για τις παραπάνω αιτίες. Υπάρχουν συγκεκριμένες αποφάσεις δικαστικές (Δ.Α) που υποδεικνύουν στον γονέα Α πως πρέπει να υπακούσει στον νόμο και να τηρώντας τις Δ. Α να παρέχει στον γονέα Β την επικοινωνία του με το τέκνο/α. Δυστυχώς όμως στην χώρα μας σε πλείστες περιπτώσεις δεν τηρούνται οι Δ. Α και μάλιστα ,με την κατάλληλη πλύση εγκεφάλου του παιδικού μυαλού, δηλαδή την εκμετάλλευση του παιδιού ο γονέας Α στερεί την επικοινωνία του γονέα Β και σε όλες σχεδόν τις περιπτώσεις το παιδί(γαλουχημένο από τον Α) συμπεριφέρεται πολύ εχθρικά στον γονέα Β – στόχο! Έτσι το ανήλικο τέκνο χρησιμοποιείται ως ασπίδα εναντίον του γονέα Β,στο οποίο εκτός από την πλύση εγκεφάλου ο γονέας Α ασκεί, ερήμην του παιδιού , ψυχολογική βία- κακοποίηση πάνω στο παιδί στο οποίο λέει συκοφαντικά και διαστρεβλωμένα λόγια εναντίον του έτερου γονέα ο οποίος περνά μεγάλη ψυχική οδύνη, αυτός και οι οικείοι του! Η παραπάνω κατάσταση ονομάζεται σύνδρομο Γονεϊκής Αποξένωσης και Ισοδυναμεί με μορφή ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ & ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΚΟΠΟΙΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ! Θαρρώ πως πρέπει να λάβετε σοβαρά υπόψιν τα παραπάνω και να συμπεριλάβετε στο νομοσχέδιο αυτήν την μορφή ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ καθώς έχει τραγικές συνέπειες στον γονέα Β (συνήθως πατέρα) αλλά και στο ανηλικο τέκνο, που δεν είναι σε θέση ακόμη να καταλάβει τι συμβαίνει. Η ψυχολογία και του πατέρα αλλά και του παιδιού είναι πολύ διαταραγμένες, τα παιδιά αυτά μεγαλώνοντας ακολουθούν συνήθως άσχημες οδούς και πάσχουν από ψυχολογικά-ψυχοκινητικά προβλήματα . Όταν μεγαλώσουν τα παιδιά ο Β γονέας

είναι κατεστραμένος ψυχολογικά και για τα παιδιά το πρόβλημα που έχι δημιουργηθεί είναι πλέον μη αναστρέψιμο! Στην χώρα μας επικρατεί ατιμωρησία υπέρ αυτών των μητέρων που παραβιάζουν Δ. Α , ενώ από την άλλη δεν υπάρχει ούτε μία ανδρική δομή υποστήριξης για τους άντρες, έτσι η περιβόητη ισότητα των δύο φίλων όχι μόνο διαρρηγνύεται αλλά και αντιστρέφεται! Έτσι περνάμε σε μία μορφή μητριαρχικής κοινωνίας που η Γονεϊκή Αποξένωση βασιλεύει! Είμαι κι εγω πατέρας και σαν πατέρας εναντιώνομαι στο σύνδρομο αυτό! Η Γονεϊκή Αποξένωση είναι Ενδοοικογενειακή Βία κ Παιδική Ψυχολογική Κακοποίηση και πρέπει η Ελληνική κοινωνία να την αποκρούσει, αποδίδοντας δικαιοσύνη τα μάλλα!

1 Δεκεμβρίου 2023, 08:24 | Β. Bravo

30 Νοεμβρίου 2023, 18:55 | γ. Σύμφωνα με την απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων: Μ.Η. κατά Πολωνίας της 01.12.2022 (αρ.προσφ. 73247/14)«Τα δικαστήρια υποχρεούνται σε ταχεία εξέταση υποθέσεων που αφορούν την επιμέλεια τέκνων. Έκδοση απόφασης μετά από 7 μήνες. Παραβίαση άρθρου 8 της ΕΣΔΑ (Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου)».Βάλε πρώτα σε σειρά τους δικαστές που υπάγονται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης και μπορείς να τους ελέγξεις καλύτερα, και σύμφωνα με την παραπάνω απόφαση του ΕΔΔΑ κατά συρροή παραβιάζουν το άρθρο 8 της ΕΣΔΑ και μετά να βάλεις σειρά σε άλλες μορφές βίας που ασκούνται στα παιδιά.Αν δεν μπορείς να βάλεις σειρά στα του οίκου σου, δύσκολα να το πετύχεις εκτός του οίκου σου.

30 Νοεμβρίου 2023, 17:03 | Β. Δ. Αξιότιμε Κυριε Υπουργέ, μετα λύπης μου διαπιστώνω οτι για ακομη μια φορα γινεται σαφής διάκριση των φύλων. Δεν αναφέρεται πουθενα η αποξενωση που υφιστάμεθα εμεις οι πατεραδες απο τα παιδια μας. Πουθενα δεν αναφέρεται η ποινικοποίηση των ψευδών καταγγελιών σε βαρος των πατεραδων. Η αποξενωση κυριε υπουργέ ειναι γεγονος και πρεπει να προστατευεσετε τα παιδια μας απο αυτη τη ψυχολογικη βια, ποινικοποιειστε τη. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.

30 Νοεμβρίου 2023, 14:42 | Κ. Ν. Ολο το νομοσχέδιο ειναι προχειρογραμμένο και αναρωτιέμαι αν το επίπεδο του νομοθέτη εχει πεσει τοσο πολύ ή εγινε με δόλο.Βριθει απο αοριστίες και ασάφειες, αρθρο προς αρθρο παραγραφο προς παραγραφο, καταστρατηγει καθε εννοια δικαιου και ισότητας γονέων.Μας γυρίζει 50 χρονια πίσω.1) Οι διατροφές ακόμα αφορουν τους πατεράδες και ο Υπουργός προσπαθεί δια της πλαγίας να ακυρώσει τον 4800/2021 αντι να προσπαθήσει να διορθώσει τα κενα που επιτρέπουν σε δικαστες να τον καταστρατηγουν.2) Ποινικοποιεί τον άνεργο πατερα διχως να εξειδικέυει πως ενας ανεργος θα βρει τα 500 ευρω διατροφη που επιδικάζουν οι «φύλακες» των δικών μας παιδιών.3) Δεν εντάσσει το αδίκημα της αποξένωσης ανηλίκων απο τον ενα γονέα στην ενδοοικογενειακή βία. Αυτο αφορά συνήθως μητέρες και με κάνει να θυμηθώ την περίπτωση της Κας Μιλένας Αποστολάκη, συντρόφισας του σημερινού Υπουργου που και τότε καταπατουσε ατιμωρητί δικαστικες αποφάσεις. Οι απανωτές τιμωρίες απο το ΕΔΔΑ παντως δεν πληρώθηκαν απο τον μισθό τους.4) Για αλλη μια φορα δεν ερχεται ρυθμιση του υπολογισμου των διατροφών απο το Υπουργείο αλλα αυθαίρετα το αφηνει στα χεια δικαστών.5) Πλέον εχουμε επιστροφή της Νομοθεσίας στο πρότερο καθεστως που αντιμετώπιζε τον πατερα ως κακοποιητή χωρις να λαμβανει υποψιν τις αναφορες του χαμόγελου του παιδιου που μας λενε οτι 7 στους 10 κακοποιητες ανηλικων ειναι οι ιδιες οι μητερες τους.6) Μιλάει για περιπτώσεις κακοποίησης αποκρύπτωντας οτι 9 στοις 10 αφορουν αλλοδαπους.Ολο το νομσχέδιο ειναι παράνομο και καταχρηστικό βασει της Νομολογίας του ΕΔΔΑ με θύματα τα ίδια τα παιδια. Ερχονται προσφυγες ΕΔΔΑ24 , το καναμε και θα το ξανακανουμε.

30 Νοεμβρίου 2023, 13:01 | Μ.Π.Συγγνώμη,γιατί εγκρίνονται σχόλια που δεν αφορούν στην εν λόγω διαβούλευση;Όπως πχ copy paste σχόλια για δήθεν ποινικοποίηση,ενός δήθεν «ψευτοσυνδρόμου»γονεικη αποξενωση,εδω μιλάμε για την μαστιγα της εποχής!ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ!Δε θα έπρεπε να υπάρχει κάποιος έλεγχος;Να επικεντρωθούμε στη συγκεκριμένη διαβούλευση και όχι σε άσχετα;Τι σχέση έχει με την εν λογω διαβούλευση αυτό;Δηλαδή,κρίμα για τα θυματα που περιμένουν να διαβάσουν κάτι ουσιαστικοΕυχαριστώ

30 Νοεμβρίου 2023, 12:10 | Κ. Υπουργέ κάντε κάτι για τα θύματα βίας και τα παιδιά τους, οι κακοποιητες και το περιβάλλον τους μας κυκλώνουν

30 Νοεμβρίου 2023, 08:29 | Κ. κ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ

30 Νοεμβρίου 2023, 00:58 | Ε. Κ. Αξιοτιμε κε Υπουργέ, Με βαθιά λύπη, ενημερωνομαι για την ατελή προσπάθεια του υπουργείου σας, ως αναφορά, το προς ψήφιση νομοσχέδιο. κε Υπουργέ,Σε καμία

περίπτωση, δεν αναφέρεται και δεν καταγράφεται ως βία, το λεκτικό κομμάτι, στις σχέσεις δύο ανθρώπων που τελούν σε έγγαμο βίο, όπως και τις αρνητικές παραμέτρους αυτής, στις σχέσεις των δύο ανθρώπων. Επίσης, Σε καμία περίπτωση, μα σε καμία, δεν υπάρχει ίχνος διάθεσης, από μέρους του υπουργείου και εσάς προσωπικά, νά λυθεί το μαύρο θέμα της αποξένωσης των παιδιών, από τον γονέα που δεν διαμένουν. Φαίνεται πως η πολιτεία, αρνείται πεισματικά να καταλάβει αυτό το μέγα θέμα της αποξένωσης. Όσο κε Υπουργέ, δεν ποινικοποιείται η αποξένωση ΤΊΠΟΤΑ ΔΕΝ ΘΑ ΚΑΤΑΦΈΡΕΤΕ.Με τιμή, Ε Κ

29 Νοεμβρίου 2023, 22:36 | Μ Ε Παρακαλώ όπως διαβιβαστεί ως επείγον στον υπουργό μας.ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ<>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

29 Νοεμβρίου 2023, 18:34 | Δ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ <>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.

Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολογηση δεδομένων.

29 Νοεμβρίου 2023, 17:43 | Θ. Στ. Εδώ και κάμποσα χρόνια που προσπαθώ να καταλάβω ως μεσήλικας πλέον πως λειτουργεί η νομοθετική πρωτοβουλία κάθε κυβέρνησης έχω διαπιστώσει ότι ειδικά στον τομέα της δικαιοσύνης η κάθε τροποποίηση πατάει σε συγκεκριμένα κριτήρια. Είναι ένας συνδυασμός δημοσιογραφικής επικαιρότητας με την εκάστοτε άποψη της. καθώς και κάποιου είδους πολιτικοκομματικού κέρδους από όλα τα κόμματα εννοείται. Η κατασκευή των νόμων είναι σίγουρα μια πολύ δύσκολη και περίπλοκη επιστήμη που είναι βέβαιο ότι δεν είναι πονάει χέρι κόψει χέρι, αν ήταν έτσι θα είχαμε μόνο Σπιναλογκες και καρμανιολες. Διαχρονικά αυξάνετε τις ποινές και μετά κάνετε παραθυράκια για να αποφυλακίζονται οι ποινικός καταδικασμένοι για πολλούς και διάφορους λόγους. Σας προτείνω μάλιστα να μειώσεται όλες τις ποινές κάθερξης στο μισό αλλά να είναι πλήρης έκτισης, αλλά όπως καλά γνωρίζεται αυτό θα φέρει τον συνωστισμό με τα παρατράγουδά του. Αυξάνεται τις ποινές για εμπρησμό πχ λες και μετά θα σταματήσουν ή θα περιοριστούν οι φωτιές την στιγμή που πολύ καλά γνωρίζεται από τους επιστήμονες ότι η ανθρώπινη δραστηριότατα δεν θα σταματήσει σε αυτόν τον τόπο. Κυνηγάτε τους εμπρηστές και καλά κάνετε, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη σας την εγκατάληψη της υπαίθρου αλλά και την μεγάλη αστικοποίηση που πιέζει το περιβάλλον. Μεγάλοι επιστήμονες(εγκληματολόγοι) αλλά και προηγμένα κράτη υποστηρίζουν και με αποδείξεις μάλιστα ότι η αύξηση των ποινών ποτέ δεν μείωσε πραγματικά την εγληματικότητα, άλλα πράγματα χρειάζονται και όχι ο φόβος. Αυτό που χρειάζεται είναι ένα, να κάνετε λίγα αλλά να τα τηρήσει η εκτελεστική εξουσία εκεί θα φανεί αν είστε άξιοι.

29 Νοεμβρίου 2023, 17:38 | Ι. Ως θύμα ενδοοικογενειακής βίας περίμενα πως και πως να γίνει αυτό που κάνετε,επιτέλους,συγχαρητήρια

29 Νοεμβρίου 2023, 16:24 | Δ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ!!!Η γονεϊκή αποξένωση είναι μια από τις σημαντικότερες μορφές ενδοοικογενειακής βίας από απαράδεκτους γονείς ενάντια στην ψυχική ισορροπία των παιδιών μας, που δρουν ενάντια στο συμφέρον τους. Παρακαλώ πολύ για ποινικοποίηση του συγκεκριμένου σοβαρού παραπτώματος, ώστε να προστατεύσει η ελληνική δικαιοσύνη τα παιδιά της χώρας μας, διότι η μη ποινικοποίηση αυτής της ψυχικής κακοποίησης των παιδιών, εξαπλώνετε χωρίς κανένα έλεγχο, από τον Υπουργείο δικαιοσύνης με αποτέλεσμα η ψυχική καταπίεση των παιδιών από τον γονέα που την προκαλεί να οδηγεί στην μάστιγα της εποχής μας που ειναι η γονεϊκή αποξένωση. Στα προηγμένα Ευρωπαϊκά κράτη η δικαιοσύνη έχει επιληφθεί επί του προβλήματος αυτού και το φαινόμενο τείνει να εξαλειφτεί.

29 Νοεμβρίου 2023, 14:47 | Μ. Β.Αξιότιμε Υπουργέ,Αρχικά συγχαρητήρια για την πρωτοβουλία σας!Είμαι επιζήσασα ενδοοικογενειακής βίας. Ο πρώην σύζυγος κυκλοφορεί ελεύθερος ύστερα από τέσσερις

αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα τον φόβο,για το ρι μπορεί να γίνει ανα πάσα στιγμή.

Και δεν είμαι η μόνη που το βιώνει αυτό μετά από πολλές καταδικαστικές αμετάκλητες αποφάσεις οι θύτες μας να είναι έξω με αναστολή.Πολλές από εμάς και με βία ενώπιον ανηλίκων καταδικαστικές αποφάσεις και δηλαδή έμμεσα κακοποιημένα,κάππια παιδάκια και άμεσα κακοποιημένα. Πώς είναι δυνατόν με τόσες αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις να κυκλοφορούν ελεύθεροι με αναστέλουσες ποινές,σας είπα δεν είναι μία.Μήπως πρέπει να γίνει κάτι γι'αυτό; Φοβόμαστε.Θεωρώ πως σε περίπτωση τόσων αμετάκλητων αποφάσεων η βαρύτητα δεν θα πρέπει πλέον να είναι πλημμεληματικού εγκλήματος. Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων

29 Νοεμβρίου 2023, 11:30 | Δ. Σε ένα νομοσχέδιο με αντικείμενο την οικογενειακή βία..θα πρέπει η βαρύτητα να δίνεται πρωτίστως στους ανήλικους..τον πιο αδύναμο κρίκο σε θέματα ενδοοικογενειακής βίας..και αυτό να διαφαίνεται με σαφήνεια στο σκοπό του νομοσχεδίου..κάτι σχετικό δεν διαφαίνεται στο νομοσχέδιο..δηλαδή ιδιαίτερη – αν όχι αποκλειστική μέριμνα για την προστασία των ανηλίκων..Το γεγονός πως οι ανήλικοι δεν είναι ψηφοφόροι..δεν συνεπάγεται τη μη κυρίαρχη προτεραιότητα της προστασία τους από την Πολιτεία σε θέματα ενδοοικογενειακής βίας..και μετέπειτα προστασίας των ενηλίκων..Το παραπάνω σχόλιο δεν αντικρούει το περιεχόμενο του νομοσχεδίου..αλλά θα πρέπει να διαφαίνεται με απόλυτη σαφήνεια η πρέπουσα ιεραρχία στις προτεραιότητες της Πολιτείας..Μιλάμε για παιδικές ψυχές..και δεν μπορεί να κλείνει τα μάτια της η Πολιτεία σε σχετικά θέματα ενδοοικογενειακής βίας..

29 Νοεμβρίου 2023, 11:27 | Χρ. Όσον αφορά α θέματα με τον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας θα πρέπει να επαναφερθούν ποινές σε σημαντικούς τομείς που απασχολούν καθημερινά τους πολίτες και ειδικότερα τις Υπηρεσίες τροχαίας, ποινές οι οποίες έχουν καταργηθεί εδώ και χρόνια μαζί με την κατάργηση των πταισμάτων και των λοιπών αλλαγών που έγιναν στο παρελθόν και ειδικότερα:

Α) πρόβλεψη ποινής (είτε διοικητικό πρόστιμο είτε πλημμέλημα) για την οδήγηση οχημάτων ενώ αυτά στερούνται παντελώς άδειας κυκλοφορίας και πινακίδων (ήταν πλημμέλημα, έγινε πταίσμα και καταργήθηκε)

Β) να προβληθεί επιβαρυντική περίπτωση όταν οδηγείται όχημα του οποίου η άδεια κυκλοφορίας και οι πινακίδες έχουν αφαιρεθεί ή ανακληθεί από οποιαδήποτε Αρχή. (Αυτή την στιγμή δεν υπάρχει τιμωρία)

Γ) να προβλεφθεί επιβαρυντική περίπτωση όταν κάποιος οδηγεί ενώ του έχει αφαιρεθεί η Άδεια Ικανότητας Οδήγησης από οποιαδήποτε Αρχή. (Αυτή την στιγμή διώκεται για μία απλή στέρηση διπλώματος)

Δ) Να προβλεφθεί ποινή σε όσους παραχωρούν προς οδήγηση το όχημά τους σε άτομα τα οποία στερούνται Άδειας Ικανότητας Οδήγησης (ήταν πλημμέλημα, έγινε πταίσμα και καταργήθηκε)

Ε) Να προβλεφθεί μεγαλύτερη ποινή για οχήματα που δεν φέρουν σωστά ή δεν έχουν ορατή ή δεν φέρουν καθόλου κυρίως την οπίσθια πινακίδα κυκλοφορίας, αποφεύγοντας έτσι τα ραντάρ ταχύτητας, τις κάμερες ελέγχου κυκλοφορίας αλλά και γενικά οδηγούν επικίνδυνα θέτοντας σε κίνδυνο τους υπόλοιπους χρήστες, γνωρίζοντας ότι είναι δύσκολο έως αδύνατο να αποκαλυφθούν χωρίς την πινακίδα κυκλοφορίας τους. (Αυτή την στιγμή προβλέπεται πρόστιμο μόνο 150 ευρώ και εάν ποτέ τους εντοπίσεις)

ΣΤ) πρόβλεψη ποινής όταν οδηγός δεν συμμορφώνεται σε σήμα στάσης για έλεγχο από Αστυνομικό ή Λιμενικό κ.α. (ήταν πλημμέλημα, έγινε πταίσμα και καταργήθηκε).

29 Νοεμβρίου 2023, 10:51 | Ε. Μπ. Στο άρθρο 2 παράγραφος β γίνεται αναφορά στις κοινωνικές συνθήκες και στην επόμενη γραμμή αναφέρεται ως θύμα την γυναικα αγνοώντας πλήρως τις κοινωνικές συνθήκες,τα πραγματικά περιστατικά και στατιστικά όπως αυτά απορρέουν από την Ε.Ε. αλλά και από το χαμόγελο παιδιού. Θύμα συνήθως είναι οι άντρας και τα παιδιά σε ποσοστό υπερδιπλάσιο και αυτό φυσικά είναι αυταπόδεικτο από το γεγονός οτι πάνω του 90% των εγκλήσεων περι ενδοοικογενειακής βίας που καταθέτουν οι γυναίκες βγαίνουν αθωωτικές αποφάσεις για τους άντρες «θύτες». Δεν μπορεί να δωθεί νομικό τεκμήριο θυματοποιησεις αποκλειστικά στο ένα φύλο, ακόμα και ως κυρίως, διότι αυτο συνάδει σε αντισυνταγματικότητα βάση του 4ου άρθρου του Συντάγματος.29 Νοεμβρίου 2023, 09:41 | heliosγια εμενα θα επρεπε να καταργηθουν οι ποινες με αναστολη ομοιως να κυκλοφορεις ελευθερος για σοβαρα παραπτωματα μεχρι τη δικη…θα μπορουσαν να βρεθουν ειδικοι χωροι ανα 1-2 περιφερειες π.χ. μανωλαδα και αν η ποινη ηταν 9 μηνες με αναστολη θα πας για 9 μηνες να μαζευεις φραουλεςομοιως σε επιασαν να

ληστευεις ανθρωπο στο δρομο,ασκησες βια σε καποιον ή να διακινεις ναρκωτικα κλπ… μεχρι να γινει η δικη θα πας σε εναν τετοιο χωρο και αν η ποινη ειναι κατω απο 5 χρονια θα την εκτισεις εκει…και σε περιπτωση που ο δραστης ειναι αλλοδαπος μετα να ακολουθει η διαδικασια της απελασηςγια την εισαγομενη εγκληματικοτητα και για το ποσο απροστατευτος ειναι πλεον ο ελληνας πολιτης εχω αναφερθει παρα πολλες φορες(και δεν εχει αλλαξει απολυτως τιποτα αρκει να κοιταξει κανεις το καθημερινο δελτιο εγκληματικοτητας)

29 Νοεμβρίου 2023, 02:55 | Κ. Κύριε Υπουργέ,δεν διαβάσαμε σε κανένα σημείο στα κεφάλαια του νέου νομοσχεδίου σας, να έχει αναφερθεί μια από τις σημαντικότερες μορφές ενδοοικογενειακής βίας, όπως ειναι αυτή της ψυχικής βίας που ασκείται από γονείς προσπαθώντας εξαναγκαστικά για τους δικούς τους λόγους, να τα αποξενώσουν με ψυχικό πόλεμο από τον άλλο γονέα.(Γονεϊκή αποξένωση). Το πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας θα πρέπει να περιλαμβάνει και τις περιπτώσεις ψυχικής και συναισθηματικής βίας με θύματα τα παιδιά με αποτέλεσμα την αποξένωση τους, λόγω της μη τήρηση των δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας, από κάποιους τέτοιους γονείς. Η συγκεκριμένη συμπεριφορά του ενός από τους δυο γονείς, που θα διαπιστώνεται από την Ελληνική δικαιοσύνη θα πρέπει να έχει άμεση αντιμετώπιση, με ποινικές συνέπειες. Τα παιδιά είναι το πιο αδύναμο μέρος.Αυτά χρειάζονται κυρίως την προστασία, την προσοχή μας και την παρέμβαση της Πολιτείας, ώστε να προστατεύσουμε την ψυχική, σωματική αλλά και πνευματική τους ακεραιότητα με μόνο στόχο το βέλτιστο συμφέρον αυτών. Παρακαλώ για την ενσωμάτωση του συγκεκριμένου σημαντικού προβλήματος που αποτελεί την μάστιγα της σημερινής εποχής, στα κεφάλαια του νέου νομοσχεδίου σας.Μετά τιμής: Δημοσιογράφος. Κ Θ

29 Νοεμβρίου 2023, 00:02 | γ. Συμφωνώ

28 Νοεμβρίου 2023, 23:56 | Ρ. Εκτός από επιτάχυνση και η ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης μέσω συγκεκριμένων παρεμβάσεων στον Ποινικό Κώδικα (ν. 4619/2019, Α’ 95) και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α’ 96), … Θα πρέπει να εκσυγχρονιστεί και το σύστημα όπου οι τροχονόμοι βεβαιώνουν παραβατικές κλήσεις στους παράνομους πολίτες που οδηγούν χωρίς δίπλωμα χωρίς κράνος υπερβολική ταχύτητα .η βεβαίωση του προστίμου θα πρέπει να γίνεται με ηλεκτρονικό τρόπο και όχι με το μπλοκάκι το ροζ χαρτί στο τζαμί. Το ίδιο πράγμα θα πρέπει να γίνει και με τη θυροκόλληση όταν πρόκειται να παρευρεθεί κάποιος στο δικαστήριο να ενημερώνεται με οποιοδήποτε ηλεκτρονικό τρόπο.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β’ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Ν. 4619/2019

Άρθρο 3 Δικαιοδοσία επί εγκλημάτων σε πλοία ή αεροσκάφη που φέρουν την ελληνική σημαία – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 5 Ποινικού Κώδικα.
Άρθρο 4 Απόπειρα τέλεσης εγκλήματος – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 42 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 5 Δυνατότητα επιβολής πλήρους ποινής σε συνεργό- Τροποποίηση άρθρου 47 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 6 Διάρκεια κάθειρξης – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 52 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 7 Κατάργηση του υπολογισμού χρηματικής ποινής σε ημερήσιες μονάδες – Τροποποίηση άρθρου 57 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 8 Προσθήκη απέλασης ως μέτρου ασφαλείας-Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 69 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 9 Απέλαση αλλοδαπού- Προσθήκη άρθρου 72 στον Ποινικό Κώδικα
Άρθρο 10 Κριτήρια υπολογισμού ύψους χρηματικής ποινής – Τροποποίηση άρθρου 80 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 11 Μετατροπή της ποινής φυλάκισης σε χρήμα – Προσθήκη άρθρου 80Α στον Ποινικό Κώδικα
Άρθρο 12 Επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας – Τροποποίηση παρ. 4 και 5 άρθρου 81 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 13 Μειωμένη ποινή – Τροποποίηση άρθρου 83 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 14 Ελαφρυντικές περιστάσεις – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 84 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 15 Συρροή λόγων μείωσης της ποινής- Αντικατάσταση άρθρου 85 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 16 Συνολική ποινή σε περίπτωση στερητικών της ελευθερίας ποινών – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 94 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 17 Έκτιση και αναστολή εκτέλεσης της ποινής και μέρους της ποινής υπό όρο – Τροποποίηση άρθρου 99 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 18 Ανάκληση της αναστολής – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 101 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 19 Μετατροπή φυλάκισης σε κοινωφελή εργασία – Τροποποίηση άρθρου 104Α Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 20 Απόλυση υπό τον όρο της ανάκλησης – Τροποποίηση άρθρου 105Β Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 21 Προϋποθέσεις για τη χορήγηση απόλυση υπό όρο – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 106 Ποινικού Κώδικα

Άρθρο 22Άρση της απόλυσης – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 108 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 23Μη υποβολή έγκλησης ή δήλωση παραίτησης από το δικαίωμα της έγκλησης – Τροποποίηση άρθρου 114 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 24 Εξορθολογισμός των κριτηρίων περιορισμού ανηλίκων σε κατάστημα κράτησης νέων- Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 127 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 25 Διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας νοσηλευτικών ιδρυμάτων – Προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 168 του Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 26Παραβίαση δικαστικών αποφάσεων – Τροποποίηση άρθρου 169Α Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 27Παραβίαση περιορισμών διαμονής-Προσθήκη άρθρου 182 στον Ποινικό Κώδικα
Άρθρο 28 Ανασταλτικό αποτέλεσμα έφεσης για το αδίκημα της εγκληματικής οργάνωσης – Τροποποίηση παρ. 6 άρθρου 187 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 29 Αποδέσμευση της πράξης από την αξία του ωφελήματος και επέκταση του ρυθμιστικού πεδίου της δωροληψίας λειτουργών ή υπαλλήλων διεθνών οργανισμών-Τροποποίηση παρ. 1 και 5 άρθρου 235 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 30 Αποδέσμευση της πράξης από την αξία του ωφελήματος, προσθήκη χρηματικής ποινής για το πλημμέλημα της ενεργητικής δωροδοκίας και επέκταση του ρυθμιστικού πεδίου της δωροδοκίας λειτουργών ή υπαλλήλων διεθνών οργανισμών – Τροποποίηση παρ. 1 και 4 άρθρου 236 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 31 Επέκταση του αξιοποίνου σε δικαστές που είναι αποσπασμένοι σε διεθνείς οργανισμούς-Προσθήκη περ. δ) στην παρ. 4 του άρθρου 237 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 32 Εμπρησμός -Παραβίαση προληπτικών μέτρων– Τροποποίηση άρθρου 264 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 33 Εμπρησμός σε δάση-Προπαρασκευαστικές πράξεις – Παραβίαση προληπτικών μέτρων – Τροποποίηση άρθρου 265 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 34 Προσθήκη της δήμευσης ως παρεπόμενης ποινής στα αδικήματα εμπρησμού σε δάση-
Άρθρο 35 Απάλειψη του αδικήματος του εμπρησμού δάσους από αμέλεια από το ρυθμιστικό πεδίο της έμπρακτης μετάνοιας – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 289 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 36 Συμπερίληψη παραβίασης ερυθρού σηματοδότη στις περιπτώσεις επικίνδυνης οδήγησης - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 290Α Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 37 Αύξηση του κατώτατου ορίου ποινής στο αδίκημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια και πρόβλεψη προσωπικού λόγου απαλλαγής από την ποινή για οικείους θύματος – Τροποποίηση άρθρου 302 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 38 Σωματική βλάβη αδύναμων ατόμων – Αντικατάσταση άρθρου 312 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 39 Παράνομη βία – Αντικατάσταση παρ. 2 άρθρου 330 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 40 Απειλή – Αντικατάσταση παρ. 2 άρθρου 333 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 41 Επέκταση του αξιοποίνου σε πρόσωπο που εμφανίζεται ως ανήλικο – Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 348Α Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 42 Πορνογραφικές παραστάσεις ανηλίκων – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 348Γ Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 43 Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της παραβίασης υποχρέωσης διατροφής – Τροποποίηση άρθρου 358 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 44 Συκοφαντική δυσφήμηση – Αντικατάσταση άρθρου 363 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 45 Κλοπή – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 372 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 46 Απρόκλητη φθορά ξένης ιδιοκτησίας – Αντικατάσταση παρ. 1 άρθρου 378 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 47 Γενικές διατάξεις για την άσκηση ποινικής δίωξης –Αντικατάσταση παρ. 1 άρθρου 381 και παρ. 1 άρθρου 405 Ποινικού Κώδικα
Άρθρο 48 Μη καταβολή χρεών προς το Δημόσιο – Τροποποίηση περ. γ’ παρ. 1 άρθρου 25 ν. 1882/1990

(**480**) Σχόλια

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:17 | Κ Ν Ναι στην αυτεπάγγελτη δίωξη για το ζήτημα της διατροφής αφού πρώτα όμως φροντίσετε να είναι δίκαιες οι διατροφές αναλογικές με το καθαρό εισόδημα του συζύγου συμπερλαμβανομένων και όλων των δανείων και υποχρεώσεων του, ώστε να μπορεί να έχει αξιοπρεπή διαβίωση και να μπορεί να πάρει ένα δώρο στο παιδί του ή να ξανακάνει οικογένεια και άλλα παιδιά.
28 Δεκεμβρίου 2023, 23:57 | Κ Βαχ.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΎΛΟ! Ο νόμος είναι αντισυνταγματικός και μίσανδρος. Να εντάξετε την γονεϊκή αποξένωση στην ενδοοικογενειακή βία. Πόσες ανδροκτονίες πρέπει να ζήσουμε, πόσες αυτοκτονίες μπαμπάδων ύστερα από την κακοποίηση των ίδιων και των παιδιών τους; Αυστηρές ποινές για τους γονείς και ειδικά τις μαμάδες που παρανομούν και δεν αφήνουν τα παιδιά να δουν τον άλλον γονέα. Δεν είναι δυνατόν να καθυστερούν τα δικαστήρια και να παίρνουν μεγάλες αναβολές σε σοβαρές δίκες όπως ασφαλιστικά που αφορούν παιδικές ψυχουλες. Ποσόστωση στις δικαστικές αίθουσες. Το 80%

είναι γυναίκες δικαστίνες προκατειλημμένες και μίσανδρες οι οποίες παραβλέπουν τις όποιες αποδείξεις των ανδρών και τους κακοποιούν μαζί με τους υπόλοιπους συνεργούς… δικηγόρους, αντιδικους. Οι υποθέσεις της επιμέλειας των παιδιών πρέπει να προηγούνται και να μην παραμελούνται από τα δικαστήρια. Γρήγορη επίλυση των προβλημάτων. Χωρίς μεγάλες καθυστερήσεις που είναι εις βάρος των ίδιων των παιδιών.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:41 | Στ Σ Ο νομοθέτης θα πρέπει πρώτα απ' όλα, να θεσπίσει περιορισμούς στα κληρονομικά και συνταξιοδοτικά δικαιώματα του συζύγου που είναι ο δράστης ενός τέτοιου φρικτού εγκλήματος, αλλά κυρίως να ενισχύσει την προστασία των ορφανών, προβλέποντας τόσο ειδικά μέσα αποζημίωσης των βλαβών που υπέστησαν, όσο και οικονομικές επιδοτήσεις.

Θα πρέπει να προχωρήσουμε στην τροποποίηση του θεσμού της κατάσχεσης. Ειδικότερα, να προβλέπεται ότι κατά τη διαδικασία για το έγκλημα της ανθρωποκτονίας που διαπράχθηκε σε βάρος του συζύγου, ακόμη και αν βρίσκεται σε διάσταση ή είναι διαζευγμένος, σε βάρος του άλλου μέρους του συμφώνου συμβίωσης, ακόμη και αν το σύμφωνο συμβίωσης έχει ακυρωθεί, ή σε βάρος του προσώπου που συνδέεται ή έχει συνδεθεί με συναισθηματική σχέση και σταθερή συμβίωση, ο Εισαγγελέας που διαπιστώνει την ύπαρξη ανήλικων ή οικονομικά μη αυτοδύναμων ενηλίκων τέκνων του θύματος οφείλει, σε κάθε στάδιο και επίπεδο της διαδικασίας, να ζητήσει την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων για την εξασφάλιση της αστικής αποζημίωσης της ζημίας που υπέστησαν τα τέκνα του θύματος.

Να θεσπιστεί ότι ο δικαστής έχει την υποχρέωση να προβλέψει, ακόμη και αυτεπάγγελτα εάν είναι αναγκαίο, τη χορήγηση προσωρινής διαταγής, σε ποσοστό όχι μικρότερου από το 50% της πιθανολογούμενης ζημίας. Η διάταξη να προβλέπει επίσης τη μετατροπή της μεσεγγύησης σε κατάσχεση, μετά την καταδίκη σε πρώτο βαθμό (κατ' εξαίρεση κάθε άλλης διάταξης).

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:31 | Μ ΤΣ. Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ. Αντι να επιβάλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ! Σε ποιά λογική στέκει αυτό ; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:51 | Ν ΤΣ. Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.

Αντι να επιβάλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ! Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:55 | Π Αλ Στο Άρθρο 26, ως γνωστόν είναι χιλιάδες οι παραβιάσεις δικαστικής απόφασης επικοινωνίας παιδιού με τον γονέα που δεν ασκεί την επιμέλεια με υπαίτιο τον γονέα που ασκεί την επιμέλεια. Για να αποτραπεί η πρακτική αυτή θα ήταν θεμιτό να υπάρχει ελάχιστη ποινή πέραν από τη μέγιστη, και μάλιστα τουλάχιστον 1 μήνας να εκτίονταν υποχρεωτικά.28 Δεκεμβρίου 2023, 22:45 | Βιργινία ΜπαζμπανηΚάθε παραβιαση δικαστικών αποφάσεων από γονείς να διώκεται αυτεπαγγέλτως, να εκδικάζεται αμεσότατα προτεραιότητα και οι ποινές για αυτή να μην έχουν ανασταλτικό χαρακτήρα. Να αποσυρθεί το σημείο που αναφέρεται ότι αν την πράξη την τέλεσε κάποιος για λογαριασμό οικείου του αυτή να μένει ατιμώρητη αφού με τον τρόπο αυτό θα δημιουργούνται συνεργοί που τελικά θα μένουν ατιμώρητοι. Το ποσό της διατροφής να υπολογίζεται ορθολογικά με βάση τις πραγματικές ανάγκες του παιδιού και τις πραγματικές τικές δυνατότητες του υπόχρεου γονέα να ανταποκριθεί. Να αποδεικνύεται ότι η διατροφή αξιοποιείται για την κάλυψη των αναγκών του παιδιού και μόνο για αυτό

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:14 | ΧΡ Αύξηση ποινών σε εγκλήματα υπό την επήρεια μέθης και εξάλειψη της απαράδεκτης διάταξης περί μειωμένου καταλογισμού. Μειωμένο καταλογισμό μπορεί να έχει ένα παιδί ή ένας άνθρωπος με πνευματική ή ψυχική αναπηρία με γνωμάτευση από επιτροπή, κανείς άλλος!

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:21 | Ξ Μ Οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων από γονείς να διώκονται αυτεπαγγέλτως, να εκδικάζονται αμεσότατα και οι ποινές να μην έχουν αναστολή. Να αποσυρθεί το σημείο που αναφέρεται ότι αν την πράξη την τέλεσε κάποιος για λογαριασμό οικείου του αυτή να μένει ατιμώρητη αφού με τον τρόπο αυτό θα δημιουργούνται συνεργοί που ενώ θα καταπατούν τις αποφάσεις τελικά θα μένουν ατιμώρητοι. Το ποσό της διατροφής να υπολογίζεται με βάση τις πραγματικές ανάγκες του παιδιού και τις ρεαλιστικές δυνατότητες του γονέα να ανταποκριθεί. Μα ελέγχεται και να αποδεικνύεται ότι η διατροφή αξιοποιείται για την κάλυψη των αναγκών του παιδιού

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:31 | Γ Μ Η σχέση του παιδιού με τον κάθε γονιό του είναι μοναδική. Το παιδί χρειάζεται και τους δύο γονείς του προκειμένου να αναπτυχθεί σωστά. Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας με οποιονδήποτε τρόπο είναι ξεκάθαρα σε βάρος του παιδιού, το οποίο έχει δικαίωμα να έχει πρόσβαση και στους δύο γονείς του. Προφανώς δεν μιλάμε για μία ή δύο παραβιάσεις, αλλά για σωρεία παραβιάσεων, που έχουν διψήφιο ή και τριψήφιο αριθμό. Αυτό σημαίνει ένα και μόνο πράγμα: ΤΗΝ ΔΙΑΡΡΡΗΞΗ ΤΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΓΟΝΙΟ ΤΟΥ. Δεν φτάνει που τα δικαστήρια για τις παραβιάσεις γίνονται μετά από χρόνια, όταν έχει ήδη διασπαστεί η σχέση του γονιού με το παιδί. Δεν φτάνει που οι θύτες (μητέρες ως είθισται) αντιμετωπίζονται επιεικώς, σαν να μην έχουν δόλο (αν είναι δυνατόν να το πιστεύει κανείς αυτό μετά από

π.χ. 50 παραβιάσεις). Δεν φτάνει που οι αποφάσεις τηρούνται συνήθως μονομερώς (ως προς το σκέλος διατροφής και λοιπών υποχρεώσεων). Δεν φτάνουν όλα τα παραπάνω και εσείς προσφέρετε ατιμωρησία σε συγγενείς. Εξωφρενικό! Όλες οι παραβιάσεις θα γίνονται εφεξής από τους συγγενείς και ούτε γάτα, ούτε ζημιά. Τα πραγματικά θύματα – παιδιά δεν τα σκέφτεστε; Άμεση απόσυρση από το νομοσχέδιο της πρότασης "Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του". Αυξήστε τις ποινές για τις παραβιάσεις. Καταργήστε τον ανασταλτικό χαρακτήρα όταν υπάρχει κατ' εξακολούθηση παραβίαση. Συντομεύστε τον χρόνο εκδίκασης των μηνύσεων για παραβίαση. Σώστε τις παιδικές ψυχές. Φερθείτε υπεύθυνα.

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:08 | Τ Χ.Συμφωνώ απολύτως με την κυρία Ραφτοπούλου, να συμπεριληφθούν και τα πρακτικά διαμεσολάβησης στην διάταξη 169Α του ΠΚ, αλλιώς θα αποτρέπονται οι πολίτες από το να προβούν σε ρύθμιση με διαμεσολάβηση.Με τον ν.4855/12.11.2021 έγινε τροπολογία-προσθήκη στον ΠΟΙΝΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ, ώστε να περιληφθούν και τα συμβολαιογραφικά έγγραφα του διαζυγίου στην διάταξη 169Α του ΠΚ. [δηλαδή ότι είναι ποινικό αδίκημα η παραβίαση της συμφωνίας για επικοινωνία γονέα – τέκνου όταν περιέχεται στο συμβολαιογραφικό έγγραφο).Είναι απαραίτητο η ρύθμιση να αφορά και τα ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ, ώστε συμφωνίες για επικοινωνία που περιέχονται σε πρακτικό διαμεσολάβησης να έχουν την ίδια προστασία. Άλλως αποτρέπονται οι πολίτες από το να προβούν σε ρύθμιση με διαμεσολάβηση (αφού το πρακτικό δεν θα μπορεί ουσιαστικά να εκτελεστεί) και θα οδηγούνται στα δικαστήρια. Επομένως στο άρθρο 169Α ΠΚ πρέπει να προστεθούν οι λέξεις: «ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ» και να γίνει:«Άρθρο 169Α ΠΚΠαραβίαση δικαστικών αποφάσεων, ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ και συμφωνιών που επικυρώθηκαν από συμβολαιογράφο. 1.'Οποιος δεν συμμορφώθηκε σε προσωρινή διαταγή ή διάταξη δικαστικής απόφασης ή σε εισαγγελική διάταξη, που αφορούν τη ρύθμιση της νομής ή της κατοχής, την άσκηση της γονικής μέριμνας, την επικοινωνία με το τέκνο και τη ρύθμιση της χρήσης της οικογενειακής στέγης και της κατανομής των κινητών μεταξύ συζύγων, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος δεν συμμορφώθηκε σε συμφωνία που ΠΕΡΙΕΧΕΤΑΙ ΣΕ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ή επικυρώθηκε από συμβολαιογράφο κατά το άρθρο 1441 του Αστικού Κώδικα και αφορά στην επικοινωνία των ανήλικων τέκνων.»

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:50 | Π Αν-Π Δυστυχώς, οι προτεινόμενες διατάξεις δεν θα πετύχουν τον διακηρυγμένο στόχο τους («επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση»), αλλά αντιθέτως θα εξασφαλίσουν επιβράδυνση και ποιοτική υποβάθμιση της ποινικής διαδικασίας και πολλαπλές καταδίκες από το ΕΔΔΑ για παραβίαση θεμελιωδών διατάξεων της ΕΣΔΑ.Μόλις που χρειάζεται να επισημανθεί ότιοι προτεινόμενες διατάξεις έχουν τεθεί σε διαβούλευση χωρίς προηγουμένως να έχουν αποτελέσει αντικείμενο επεξεργασίας νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, όπως ορίζει το άρθρο 63 του ν. 4622/2019, ο οποίος φέρει τον τίτλο «Επιτελικό Κράτος: οργάνωση, λειτουργία και διαφάνεια της Κυβέρνησης, των κυβερνητικών οργάνων και της κεντρικής δημόσιας διοίκησης» και αποτελεί τον δεύτερο νόμο που ψηφίστηκε από την κυβερνητική πλειοψηφία που προέκυψε από τις εκλογές της 7ης Ιουλίου 2019. Το «επιτελικό κράτος», λοιπόν, επιθυμεί νομοθετήσει κατά παράβαση ακόμα και των ιδίων των κανόνων που αυτό έσπευσε να θέσει, ως πρώτο δείγμα «αριστείας».Επίσης, μόλις που χρειάζεται να επισημανθεί ότι η «συνταγή» του υπό διαβούλευση νομοθετήματος για την πολυπόθητη «επιτάχυνση» της ποινικής δίκης (αυστηροποίηση ποινών, περιορισμός ευεργετημάτων, συρρίκνωση αρμοδιότητας δικαστικών συμβουλίων και πολυμελών δικαστηρίων, εισαγωγή/αύξηση διαδικαστικών εξόδων της ποινικής δίκης, περιορισμός δυνατότητας άσκησης ενδίκων μέσων) έχει δοκιμαστεί πολλές φόρες στο παρελθόν, χωρίς ποτέ να έχει επιτύχει (βλ. ενδεικτικά ν. 3346/2005, ν. 3904/2010, και Α. Παπαδαμάκη, Πόσο αναγκαία είναι η επιτάχυνση της ποινικής διαδικασίας; Σκέψεις με αφορμή το πρόσφατο Σχ. Νόμου για την επιτάχυνση της ποινικής διαδικασίας, ΠοινΔικ2003, σελ. 668-672).Ως προς τις προτεινόμενες τροποποιήσεις του ΠΚ σημειώνονται ειδικότερα (και επιλεκτικά) τα ακόλουθα:1. Με την διάταξη του άρθρου 4 (επαναφορά της δυνατότητας επιβολής πλήρους ποινής επί απόπειρας εγκλημάτων), αφενός επαναφέρεται η αντίστοιχη διάταξη του παλαιού ΠΚ η οποία, όσον μπορεί να ελεγχθεί επιστημονικά, ΟΥΔΕΠΟΤΕ εφαρμόστηκε νομολογιακά. Περαιτέρω, η δυνατότητα επιβολής πλήρους ποινής για πράξη που περιέχει λιγότερο άδικο από το ολοκληρωμένο έγκλημα, παραβιάζει την αρχή της αναλογικότητας, όπως αυτή έχει καθιερωθεί στο άρθρο 25 Συντ. Στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου μνημονεύεται ότι με τη διάταξη αυτή σκοπείται, μεταξύ άλλων, και η άμβλυνση ερμηνευτικών αδιεξόδων σχετικά με τον ποινικό χαρακτήρα της απόπειρας του εγκλήματος. Πρόκειται όμως για ψευδοδίλημμα, οφειλόμενο στην αποκλειστικά στη γνωστική ένδεια των συντακτών της προτεινόμενης διάταξης, αφού το ήδη ισχύον άρθρο 19 ΠΚ ορίζει ότι «Αν μια πράξη που εκδικάστηκε είναι κακούργημα ή πλημμέλημα, κρίνεται με βάση τη βαρύτερη ποινή που καθορίζεται από τον νόμο γι` αυτή και όχι με βάση την τυχόν ελαφρότερη ποινή που επέβαλε ο δικαστής λόγω ελαφρυντικών περιστάσεων (άρθρο 84) ή για οποιονδήποτε άλλο λόγο μείωσης της ποινής σύμφωνα με το άρθρο 83.» Τέτοιος δε λόγος μείωσης της ποινής κατ' άρθρο 83 ΠΚ είναι και η απόπειρα, αφού στο άρθρο 42 γίνεται ρητή παραπομπή σε αυτό.2. Όσα εκτέθηκαν για την προσβολή

της αρχής της αναλογικότητας και για το ανωτέρω ψευδοδίλημμα, ισχύουν και για την προτεινόμενη με το άρθρο 5 δυνατότητα επιβολής πλήρους ποινής ακόμη και στον (απλό) συνεργό.3. Η προτεινόμενη κατάργηση του υπολογισμού της χρηματικής ποινής σε ημερήσιες μονάδες είναι εσφαλμένη καθώς έτσι ο δικαστής αποστερείται της δυνατότητας να επιμετρήσει ουσιαστικά και διακριτά την ποινή αυτή με βάση αφενός τη βαρύτητα της πράξης (: πλήθος ημερησίων μονάδων) και αφετέρου την οικονομική κατάσταση του δράστη (: χρηματικό ύψος ημερήσιας μονάδας). Το σύστημα αυτό άψογα λειτουργεί σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες.4. Η επαναφορά της δυνατότητας μετατροπής στερητικών της ελευθερίας ποινών, σε χρηματικές, οδηγεί σε απονομή δικαιοσύνης «δύο ταχυτήτων», όπου οι έχοντες θα μπορούν, με βάση την οικονομική τους ισχύ, να αποφεύγουν την πραγματική έκτιση των ποινών.5. Η επαναφορά της ελαφρυντικής περίστασης του άρθρου 84 παρ. 2 περ. α' παλαιού ΠΚ περί «πρότερου έντιμου βίου», αντί της ισχύουσας περί «πρότερου σύννομου βίου», εξαρτά εκ νέου την αναγνώριση της εν λόγω περίστασης από μεγέθη υποκειμενικά και άσχετα με το δίκαιο και αποτελεί σαφή οπισθοδρόμηση.6. Η εν γένει προσπάθεια αυστηροποίησης των ποινών και του πλαισίου έκτισής τους, με α) την κατάργηση της δυνατότητας περαιτέρω μείωσης του ελάχιστου ορίου ποινής επί συνδρομής πλειόνων λόγων μείωσής της, β) με την αύξηση του ορίου της πρόσκαιρης κάθειρξης, γ) με την αύξηση των ορίων της συνολικής ποινής επί συρροής εγκλημάτων, δ) με την αυστηροποίηση των προϋποθέσεων αναστολής και υφ' όρον απόλυσης, αγνοεί τα πραγματικά δεδομένα, ήτοι: α) ότι οι αυστηρότερες ποινές ελάχιστο αποτέλεσμα έχουν στην αποτροπή του εγκλήματος, σε σχέση με την ενίσχυση των ελεγκτικών μηχανισμών και την αύξηση της πιθανότητας σύλληψης του δράστη, β) ότι δεν υπάρχουν υποδομές για την πραγματική έκτιση μεγαλύτερων σε διάρκεια ποινών από ακόμη περισσότερους καταδικασμένους και γ) ότι η πραγματική έκτιση ποινής από σχετικά πρωτόπειρους δράστες, είναι πιθανότερο να επιφέρει δυσμενέστερα αποτελέσματα σε σχέση με την αναστολή της.7. Η προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 28, περί τροποποίησης του άρθρου 187 παρ. 6 ΠΚ, είναι έκθετη στην ίδια επιστημονική κριτική με την ισχύουσα: όσο η χορήγηση ανασταλτικού αποτελέσματος σε ένδικο μέσο, εξαρτάται από το τυχαίο, διαδικαστικό κριτήριο της δικονομικής συνάφειας, και όσο αυτή ενδέχεται να αποκλειστεί για αδικήματα ήσσονος σημασίας, σε σχέση με άλλα πολλαπλώς βαρύτερα, επί των οποίων η χορήγησή της είναι είτε αυτοδίκαιη είτε πάντως στην κρίση του δικαστηρίου, η διάταξη αυτή θα παραβιάζει τόσο την αρχή της αναλογικότητας, όσο και το τεκμήριο αθωότητας.8.Η εισαγωγή του όρου «ανεξαρτήτως αξίας» στις περί δωροδοκίας/δωροληψίας διατάξεις ουδέν ερμηνευτικό ζήτημα επιλύει, σε σχέση με τον ήδη υπάρχοντα όρο «οποιοδήποτε ωφέλημα». Αντιθέτως προκαλεί προβλήματα καθώς υποδηλώνει ωφελήματα αποτιμητά σε χρήμα.9. Η προτεινόμενη διάταξη του άρθρου 34 (προσθήκη άρθρου 265Α στον ΠΚ περί δήμευσης) είναι πολλαπλώς προβληματική διότι α) προβλέπεται και επί εγκλήματος αμέλειας, β) συνιστά κατ' ουσίαν γενική δήμευση, απαγορευμένη από το άρθρο 7 παρ. 3 Συντ., γ) προσδιορίζεται «με βάση τη βλάβη που προκλήθηκε», έχοντας κατ' ουσίαν «αποζημιωτικό» χαρακτήρα, ο οποίος όμως δεν προσήκει στον εν λόγω θεσμό.10. Ο περιορισμός της έννοιας του τρίτου στο έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμησης είναι βέβαια στην ευχέρεια του νομοθέτη, όμως είναι δικαιοπολιτικά άστοχος και οδηγεί τελικά σε περιστολή της προστασίας του έννομου αγαθού της τιμής. Παράλληλα, εισάγει το ιδιαίτερο και δυσχερώς διαγνώσιμο κριτήριο της «μη προσωπικής σύνδεσης» των δημοσίων λειτουργών και υπαλλήλων που λαμβάνουν γνώση των δυσφημιστικών ισχυρισμών κατά την άσκηση των καθηκόντων τους.11. Η προτεινόμενη διεύρυνση της αντικειμενικής υπόστασης του αδικήματος του άρθρου 25 ν. 1882/1990 δεν υπηρετεί τον διακηρυγμένο (δια της αιτιολογικής έκθεσης) στόχο της αποφυγής της «οιονεί ατιμωρησίας» του καταδικασμένου σε χρηματική ποινή. Η τελευταία, σύμφωνα με τη σχετική διάταξη του άρθρου 553 ΚΠΔ, εκτίεται δια της βεβαίωσής της στο δημόσιο ταμείο. Συνεπώς, περαιτέρω καταδίκη του προσώπου, σε βάρος του οποίου έχει ήδη βεβαιωθεί η χρηματική ποινή, για τον λόγο της μη καταβολής της, συνιστά διττή τιμώρηση της αυτής πράξης, απαγορευμένη πολλαπλώς από υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις.Εν κατακλείδι, οι προτεινόμενες διατάξεις —η πλήρης ανάλυση των οποίων είναι αδύνατη στο πλαίσιο του παρόντος σχολίου— αποδομούν σε βάθος τη συνοχή του ΠΚ, αντίκεινται σε θεμελιώδεις αρχές του ποινικού δικαίου, που έχουν κατοχυρωθεί σε κείμενα υπερνομοθετικής ισχύος, και αποτελούν πλήγμα για το κράτος δίκαιου. Για το λόγο αυτό θα πρέπει να αποσυρθούν.Π Αν-Π. , Δικηγόρος

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:37 | Δ Ν Με το υπό διαβούλευση Σχέδιο Νόμου προωθείται το καθεστώς έκτισης βραχυχρόνιων ποινών. Η έκτιση ποινών για πλημμελήματα αποδυναμώνει τον ηθικοπλαστικό και σωφρονιστικό χαρακτήρα της ποινής, καθώς ο κρατούμενος που θα καταδικάζεται για κάποιο πλημμέλημα θα «μιαίνεται» λόγω των αθλίων συνθηκών που επικρατούν μέσα στις ελληνικές φυλακές.

Σύμφωνα με το σχετικό με την φυλακή και την κυβερνολογική βιβλίο του Μισέλ Φουκώ, η φυλακή προβλήθηκε ως ένα εργαλείο αναμόρφωσης του ανθρώπου, το οποίο δρούσε με ακρίβεια πάνω στα ατομικά υποκείμενά της, όμως, ήδη από το 1820 και έπειτα, κατέστη αντιληπτό ότι οι φυλακές δεν σωφρονίζουν του κρατουμένους αλλά εκκολάπτουν νέους εγκληματίες, ικανούς να τελέσουν βδελυρότερα εγκλήματα. Την στιγμή που κάποιος έμπαινε στην φυλακή ενεργοποιούνταν ένας μηχανισμός, ο οποίος τον απογύμνωνε από

την ιδιότητα του πολίτη και τον ωθούσε προς την διάπραξη νέων εγκλημάτων. Η αυστηροποίηση, επομένως, του κυρωτικού συστήματος με τις προτεινόμενες τροποποιήσεις και η προώθηση του καθεστώτος έκτισης βραχυχρόνιων ποινών φαίνεται ότι δεν θα συνετίζουν τους αδικοπραγούντες, αλλά θα τους ωθούν στην τέλεση χειρότερων εγκλημάτων. Η ως άνω προτεινόμενη τροποποίηση φαίνεται να εξάρει την εγκληματικότητα, παρά να την καταστέλλει ή να την προλαμβάνει, «κατασκευάζοντας» νέους εγκληματίες.

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:56 | Γ Σ .Με την εισήγηση της μη-δίωξης των οικείων, όταν παραβιάζουν μία απόφαση δικαστηρίου αναφορικά με την επικοινωνία γονέα-τέκνου, συμβάλλετε στην απαξίωση του Δικαστικού Συστήματος, στην αύξηση του αριθμού των παραβιάσεων και κατά συνέπεια συνεπικουρείτε την προσπάθεια αποξένωσης (ή όπως αλλιώς λέγεται αυτό) παιδιών από τους γονείς τους. Όταν το δικαστήριο αποφασίζει κάτι, αυτό πρέπει να εφαρμόζεται κιόλας. Οι συγγενείς και οι οικείοι είναι υπεράνω του νόμου; Να αποσυρθεί ως Απαράδεκτο.

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:02 | Ι Μ Βάλτε φρένο στις παραβιάσεις των δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας παιδιού-γονέα. Προωθεί την διάλυση της σχέσης τους. Όχι στην ατιμωρησία των συγγενών όταν αυτοί κάνουν την παραβίαση. Γιατί να απαλλαχθούν; Αυτό είναι ανεπίτρεπτο και δεν πρέπει να διατηρηθεί σαν διάταξη στο νομοσχέδιο σας. Λάβετε υπόψιν σας τα σχόλια στην διαβούλευση.

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:54 | Ε. Μ. Άρθρο 26 Τροποποίηση άρθρου 169Α Ποινικού Κώδικα ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΕνώ πρέπει να τιμωρούνται αυστηρά και ΑΜΕΣΑ όσοι με τη συμπεριφορά τους (παραβίαση δικαστικής απόφασης σε θέματα επικοινωνίας τέκνου γονέα) οδηγούν σε ρήξη της σχέσης με τον έτερο γονέα, δίνετε κίνητρο να αναλάβουν το ρόλο αυτό οικεία πρόσωπα (γιαγιάδες, παππούδες, θείους/ες) να παραβιάζουν εκείνα τις αποφάσεις και μάλιστα χωρίς επιπτώσεις. ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ. Επιτέλους ο νομοθέτης να λάβει υπ'οψιν συγχρονες μελέτες και τις θέσεις των επίσημων ενώσεων Ψυχιάτρων και ψυχολόγων ώστε να αυστηροποιηθούν οι ποινές, να μειωθούν οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων και όχι να γίνονται μέσω αντιπροσώπων

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:29 | ΧΡ. Απώλεια ιθαγένειας σε όσους αλλοδαπούς διαπράττουν κακούργημα και απέλαση, όχι περιοριστικούς όρους σε αλλοδαπούς αλλά άμεση απέλαση, διαφορετικά με το έγκλημα που διαπράττουν επιβραβεύονται και νομιμοποιούνται με ειδική βεβαίωση νόμιμης διαμονής.28 Δεκεμβρίου 2023, 21:36 | ΒασίληςΆρθρο 26Η Ελληνική Αστυνομία αναφέρει 6000 παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων ανά έτος και αυτό μόνο για τον νομό Αττικής. Προφανώς αυτό δεν έχει ληφθεί υπόψιν στο εν λόγω νομοσχέδιο διότι τότε δεν θα προτείνατε να μην διώκονται οι οικείοι όταν παραβιάζουν την δικαστική απόφαση για λογαριασμό εκείνου που έχει την υποχρέωση για την τήρηση της και συνήθως είναι οι μητέρες. Τι επιδιώκετε με αυτό; Να δώσετε το ελεύθερο να παραβιάζονται οι δικαστικές αποφάσεις επικοινωνίας γονέα – παιδιού, από παππούδες και γιαγιάδες και αυτοί να μην τιμωρούνται; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ διότι προωθεί την μη τήρηση των δικ. αποφάσεων και την πλήρη απαξίωση τους με ότι αυτό συνεπάγεται.

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:07 | Κ Σ.Αναφέρεται στο ΚΕΦ. Β', άρθρο 26. Τι είναι οι δικαστικές αποφάσεις; Συστάσεις που αν θέλουμε τις τηρούμε και αν δεν θέλουμε, δεν το κάνουμε και μάλιστα προσφέρετε και τον τρόπο ώστε να μην υπάρχει τιμωρία; Ήδη γιαγιάδες, παππούδες και λοιποί συγγενείς παραβιάζουν τις δικαστικές αποφάσεις συνεργώντας σε τέλεση αδικήματος και ψάχνουμε τρόπο να το σταματήσουμε και εσείς αντιθέτως τους ανοίγετε τον δρόμο και τους εξασφαλίζετε ατιμωρησία.

Έχετε δει ποτέ σας πατέρα να μην τον αφήνουν οι παππούδες να πάρει το παιδί του για επικοινωνία, ταμπουρωμένοι μέσα σε ένα σπίτι και τα κλάματα του παιδιού που θέλει τον πατέρα του, να ακούγονται σε όλη τη γειτονιά; Αυτούς θέλετε να απαλλάξετε; Να το καταργήσετε άμεσα.

28 Δεκεμβρίου 2023, 20:45 | Χ. Κ. Τα περιστατικά βίας δυστυχώς έχουν αυξηθεί σημαντικά, διαπίστωση που επιβεβαιώνεται από την καθημερινή ειδησεογραφία καθώς και τα συναφή περιστατικά μικρότερης προβολής που διαρκώς κατακλύζουν τα εισαγγελικά γραφεία και τις δικαστικές αίθουσες. Με κύριο γνώμονα την εξυπηρέτηση των σκοπών της γενικής αλλά και της ειδικής πρόληψης που καλείται να ρυθμίσει το Ποινικό Δίκαιο, προτείνεται σχετική νομοθετική τροποποίηση του ΠΚ, σύμφωνα με την οποία : «σε περίπτωση εγκλήματος με στοιχεία σωματικής βίας, για το οποίο το δικαστήριο επέβαλε ποινή φυλάκισης μεγαλύτερη του ενός (1) έτους, το ήμισυ της επιβληθείσας ποινής εκτίεται υποχρεωτικά σε κατάστημα κράτησης, χωρίς δυνατότητα αναστολής ή μετατροπής του τμήματος αυτού σε χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας, εκτός αν το δικαστήριο με ειδική αιτιολογία κρίνει ότι η πραγματική έκτιση έστω και τμήματος της επιβληθείσας ποινής δεν ειναι απαραίτητη για την περαιτέρω προστασία του θύματος και την εν γένει εμπέδωση της κοινωνικής ασφάλειας»

28 Δεκεμβρίου 2023, 20:55 | Ν Γ. Με βάση τις σύγχρονες αντιλήψεις για την παιδική προστασία, ο ανήλικος παραβάτης πρέπει να αντιμετωπίζεται πρωτίστως ως θύμα: ως θύμα αποστέρησης βασικών προνοιών που θα έπρεπε να του/της έχουν παρασχεθεί από τους ενηλίκους της προηγούμενης γενιάς προκειμένου να μην είχε εκτραπεί σε ατραπούς βίας, παραβατικότητας κ.ο.κ. Συχνά, οι ανήλικοι παραβάτες προέρχονται από χαμηλά κοινωνικοοικονομικά στρώματα, αντιμετωπίζοντας ακραία φτώχεια ή κοινωνικό αποκλεισμό και από

περιβάλλοντα με πολλαπλές οικογενειακές δυσλειτουργίες, και μερικοί εξ αυτών δεν έχουν καν την ευκαιρία να παρακολουθήσουν μια στοιχειώδη σχολική φοίτηση (τυπικά/συμβατικά ή επί της ουσίας) για άλλοτε άλλους λόγους. Πρόκειται, λοιπόν, για ένα ευάλωτο πληθυσμό, που είναι εκτεθειμένος στη βορά του οποιουδήποτε επιτήδειου. Η έλλειψη ενός υποστηρικτικού δικτύου αυξάνει τις πιθανότητες να εμπλακεί σε παράνομες δράσεις ακόμα και σε ειδεχθή εγκλήματα. Περαιτέρω, και με βάση την διεθνή εμπειρία, ο ποινικός κολασμός με εγκλεισμό των ανηλίκων παραβατών σε καταστήματα κράτησης έχει φανεί πως δεν συμβάλλει στην μείωση της πιθανότητας υποτροπής τους ούτε στον αναπροσανατολισμό της ζωής των ανηλίκων που έχουν εμπλακεί σε παραβατικές ενέργειες αλλά, αντιθέτως, μπορεί και να τα καταδικάζει και δια παντός και δια βίου.

Ως εκ τούτου, η αντιμετώπιση του ανήλικου παραβάτη ως δράστη «ως εάν» ήταν ενήλικος, περιορίζει τη δυνατότητα να δοθούν στον ανήλικο ευκαιρίες ώστε να εξελιχθεί και να αποκτήσει εφόδια που θα του επιτρέψουν να βρει το βηματισμό στη ζωή του, μακριά από την περιθωριοποίηση. Σύμφωνα με την Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, η κράτηση των ανηλίκων θα πρέπει να λαμβάνει χώρα μόνο ως έσχατο μέτρο και για το ελάχιστο αναγκαίο διάστημα. Επιπλέον, η δικαιοσύνη των ανηλίκων θα πρέπει να προωθεί τη χρήση των εναλλακτικών της κράτησης μέτρων, όπως αυτό επισημαίνεται στο Γενικό Σχόλιο (General Comment) No 10 / 2007 της Επιτροπής Δικαιωμάτων του Παιδιού του ΟΗΕ. Προς την ίδια κατεύθυνση κινούνται συστάσεις διεθνών οργανισμών και φορέων (όπως για παράδειγμα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής κατά των Βασανιστηρίων (CPT). Σε εθνικό επίπεδο, αντίστοιχα, ο Συνήγορος του Πολίτη έχει θέσει σχετικές προτάσεις, που αφορούν τον εγκλεισμό των ανηλίκων, και προσανατολίζονται στην προώθηση αναμορφωτικών μέτρων προς όφελος των ανηλίκων και της κοινωνίας εν γένει. Στο πλαίσιο αυτό τα βήματα που είχε κάνει ο Ν 4619/19 ήταν σε θετική μεν κατεύθυνση όμως άτολμα και ανεπαρκή, καθώς προσπαθούσε να βάλει την ιδέα της θεραπευτικής και αναμορφωτικής αντιμετώπισης των ανήλικων παραβατών (στα Άρθρα 122-123 του) αλλά διατήρησε επίσης και την δυνατότητα φυλάκισης σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων (δηλαδή σε φυλακές ανηλίκων) στο Άρθρο 127 προσπαθώντας να το κάνει «δύσκολο» θέτοντας ειδικές προϋποθέσεις. Πιο συγκεκριμένα στο Άρθρο 127 ότι για να πάει σε φυλακές ανηλίκων ένας 15-18 προέβλεπε να γίνεται μόνο «εφόσον η πράξη τους, αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα και εμπεριέχει στοιχεία βίας ή στρέφεται κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας. Η απόφαση πρέπει να περιέχει ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, από την οποία να προκύπτει γιατί τα αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα ή η έκτιση της ποινής στην κατοικία σε συνδυασμό με τέτοια μέτρα δεν κρίνονται στη συγκεκριμένη περίπτωση επαρκή ενόψει των ιδιαίτερων συνθηκών τέλεσης της πράξης και της προσωπικότητας του ανηλίκου».

Παράλληλα, όμως, και από της έναρξης ισχύος του προηγούμενου Νόμου δεν δημιουργήθηκαν εναλλακτικές της κράτησης, ήτοι θεραπευτικού χαρακτήρα κοινότητες για ανηλίκους.

Τώρα, λοιπόν, με το υπό διαβούλευση Νομοσχέδιο αντί να επεκτείνεται όπως θα έπρεπε η άρση του κολαστικού έναντι του θεραπευτικού/αποκαταστατικού χαρακτήρα της αντιμετώπισης του ανήλικου παραβάτη, στο Άρθρο 24 όπου εισάγεται τροποποίηση στην παράγραφο 1 του Άρθρου 127 του Ν 4619/19 προβλέπεται πως «διαγράφονται οι λέξεις «και εμπεριέχει στοιχεία βίας ή στρέφεται κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας»», δηλαδή επεκτείνοντας την «ειδική ρύθμιση» για τα πολύ βίαια εγκλήματα πρακτικώς σε όλα τα κακουργήματα. Δεδομένου του ότι στην πράξη στο ποινικό μας σύστημα απονομής δικαιοσύνης δεν είναι λίγα τα παραδείγματα όπου οι προβλεπόμενες εξαιρετικές περιστάσεις έχουν καταστεί η τρέχουσα πάγια πρακτική, μια τέτοια ρύθμιση πολύ φοβούμαστε ότι θα οδηγήσει στην πράξη στο να οδηγούνται άρδην οι ανήλικοι σε καταστήματα κράτησης και να μην προχωρήσει εν τέλει ποτέ στην χώρα μας η αναγκαία μεταρρύθμιση της όλης «φιλοσοφίας» της αντιμετώπισης του ανήλικου παραβάτη από κολαστική σε θεραπευτική. Με βάση τα παραπάνω, θα ήθελα να σας προτείνω:

(i) να αφαιρεθεί από το κείμενο του Νόμου η δυνατότητα του περιορισμού ανηλίκων σε κατάστημα κράτησης νέων, και

(ii) να συμπεριληφθούν αντί αυτού συγκεκριμένα μέτρα δημιουργίας και λειτουργίας θεραπευτικού χαρακτήρα κοινοτήτων για ανήλικους παραβάτες, καθώς και την εισαγωγή προνοιών για την ενίσχυση όλων των αναμορφωτικών μέτρων αποκαταστατικού χαρακτήρα, που θα διευκολύνουν την κοινωνική ένταξη των ανηλίκων παραβατών του νόμου.Γ. Ν.Ψυχίατρος, MD, MA, MSc, PhD,Διευθυντής Διεύθυνσης Ψυχικής Υγείας και Κοινωνικής Πρόνοιας, Ινστιτούτου Υγείας του Παιδιού

28 Δεκεμβρίου 2023, 20:59 | Γ. ΚΡ. ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ ΠΟΥ ΔΙΑΠΡΆΤΤΟΥΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ, ΠΟΥ ΚΑΤΑΔΙΚΆΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΑΦΟΥ ΕΚΤΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΠΟΙΝΉ ΤΟΥΣ ΝΑ ΑΠΕΛΑΎΝΟΝΤΑΙ ΑΠΌ ΤΗΝ ΕΛΛΆΔΑ, ΓΙΑΤΊ ΑΦΟΥ ΑΠΟΦΥΛΑΚΊΖΟΝΤΑΙ ΣΥΝΕΧΊΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΉ ΤΟΥΣ ΔΡΆΣΗ

28 Δεκεμβρίου 2023, 19:51 | Γ Ν ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169ΑΝα απαλειφθεί η πρόταση που αναφέρει ότι: «Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του» καθώς αυτό θα πολλαπλασιάσει έμμεσα τα περιστατικά παραβίασης δικαστικών αποφάσεων και γενικότερα την αδικία και την παραβατικότητα. Μόνο κακό θα κάνει και θα δημιουργήσει πολλά παραπάνω προβλήματα.—

-Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφήςΩς πατέρας δεν είμαι αρνητικός σε αυτή τη διάταξη γιατί πάντα είμαι παραπάνω από τυπικός στη διατροφή και θα συνεχίσω να είμαι.
Δεν πρέπει όμως πρώτα να φροντίσετε για τον σωστό υπολογισμό τους με αντικειμενικά κριτήρια; Δεν γίνεται η πρώην σύζυγος να κρύβει εισοδήματα , να επικαλείται ψευδή κρυφά εισοδήματα του άντρα συζύγου και το δικαστήριο να το δέχεται χωρίς καμια απόδειξη.
Δεν γίνεται να μην υπολογίζονται τα δάνεια , το καθαρό εισόδημα και γενικότερα όλες οι υποχρεώσεις του πατέρα.
Ναι προτεραιότητα έχει το παιδί αλλά και ο πατέρας πρέπει να έχει μια αξιοπρεπή διαβίωση ώστε να μπορεί να είναι δίπλα στο παιδί να το βλέπει και να του παίρνει και κανένα δώρο.Ο Πατέρας δεν είναι πορτοφόλι που θα εξασφαλίσει τις βόλτες και την άνετη ζωή της χωρισμένης μητέρας. Σταματείστε να τον αντιμετωπίζετε έτσι.Και οι μητέρες έχουν ίσες ευκαιρίες στην εργασία και εργάζονται.Αλλάξτε την κακή νοοτροπία.
28 Δεκεμβρίου 2023, 19:15 | Σπ. Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α
Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη.
Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημακαι χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;;ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής. Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;;Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή !Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του.Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.
28 Δεκεμβρίου 2023, 18:18 | Σ. Γ Ψεθύδοθεωρία η γονεικη αποξένωσηΣύσταση ΟΗΕ προς τα κράτη μέλη: απαγορεύστε νομοθετικά τη χρήση της «γονεϊκής αποξένωσης» σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια.Η Ειδική Εισηγήτρια για τη βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών, Reem Alsalem, υπέβαλε στις 13 Απριλίου 2023 έκθεση στο Συμβούλιο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με την οποία καταδικάζει τη χρήση της ψευδοεπιστημονικής έννοιας της “γονεϊκής αποξένωσης”, και συναφών εννοιών, σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια, καταδεικνύοντας τους κινδύνους που αυτή επιφέρει ως προς την προστασία των ανήλικων θυμάτων και των μητέρων τους, ιδίως σε περιπτώσεις που υπάρχουν καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία και σεξουαλική κακοποίηση. περισσότερα στο stopchildabuse.gr. Σύνδεσμος για το σχετικό άρθρο στα σχόλια. Στο τέλος του άρθρου θα βρείτε την αναφορά του ΟΗΕ στο πρωτότυπο και μεταφρασμένη στα ελληνικά.
28 Δεκεμβρίου 2023, 18:20 | Α Π.Το νομοσχέδιο αυτό δεν έχει καμία λογική.Αποτελεί διάκριση φύλλων και είναι ντροπή να μας κάνετε να αισθανόμαστε λες και είμαστε οι άνδρες και οι γυναίκες δύο αντίπαλα στρατόπεδα.Δεν υπάρχει καμία νομοπαρασκευαστική για το συγκεκριμένο, αν και είδαμε και τη νομοπαρασκευαστική για το οικογενειακό δίκαιο που έφερε ένα σχέδιο νόμου αντίθετο προς τη συνεπιμέλεια.Κάποια πράγματα, όπως το να μην μπορεί να χωρίσει κάποιος αν εκκρεμεί αντιδικία, είναι ακραία βίαια!Διορθώσετε τα! Ξεχωρίστε την αντιδικία για την επιμέλεια με το διαζύγιο.Επίσης, βγαίνει μια απόφαση πρωτοδικείου κι αν κάποιος κάνει έφεση, οι μισοί δικαστές πιστεύουν ότι ισχύει η τελευταία απόφαση και οι άλλοι μισοί ότι δεν ισχύει και γυρίζουμε στα ασφαλιστικά λόγω έφεσης!Διορθώσετε το επειδή είναι αισχρό!Βγάλτε πίνακες δικαστών με επιμόρφωση και όχι να τους αφήνετε ανεξέλεγκτους, αλλιώς θα πρεπει να το κανουμε εμείς και να «φωνάζουμε» ότι δεν εφαρμόζουν το νόμο!Όλα αυτά που προωθείται είναι ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΑ και επικίνδυνα και αν οι πολίτες αυτής της Χώρας δεν πιστεύουν στη δικαιοσύνη, είναι υπεύθυνη η ίδια η δικαιοσύνη!Σε περίπτωση ψευδών κατηγοριών, ΑΜΕΣΗ ΠΟΙΝΗ ΦΥΛΑΚΙΣΗΣ, ΑΥΤΑΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΩΚΗ!Υπάρχουν δικαστές που αναφέρουν πως οι τάδε μαρτυρες είναι

αναξιόπιστοι και κλείνονται οι πολίτες να κάνουν μήνυση, αντί να τους στέλνουν αυταπαγγελτα στον εισαγγελέα με τη δικογραφία και πολύ αυστηρές ποινές!
Από όπου και να το πιάσουμε, υπάρχει έμφυλη διάκριση και ζούμε την κακοποίηση του χωρισμένου άνδρα γονέα!Οι ψευδής καταγγελίες είναι πάρα πολύ σοβαρό, είναι μάστιγα, είναι βία και με τη βούλα του κάθε νόμιμου ή πολιτικού που δεν το σταματάει άμεσα!Τέλος, για τους ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ που παραβιάζουν δικαστική απόφαση για επικοινωνία τέκνου, να μην υφίσταται η βουλευτική ασυλία, επειδή σε αυτό το κράτος το έχουμε δει και αυτό, και κλήθηκαν οι πολίτες να πληρώσουν και πάλι ….Για όνομα του Θεού, παιδιά δεν έχετε;;Εγώ σαν γυναίκα ντρέπομαι με αυτά που βλέπω επειδή και παιδιά έχω και το πιθανότερο είναι να τα ζήσουν και τα εγγόνια μου….
28 Δεκεμβρίου 2023, 17:17 | Α. Κ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α
Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη.
Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα
και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;;ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ
28 Δεκεμβρίου 2023, 17:24 | Μ. Γ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου.Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα !ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86
Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98. ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή. Να φτάσετε ΑΜΕΣΑ με αυτό που συμβαίνει με τις ψευδείς γνωματεύσεις και από μόνοι σας να επιβάλλεται το ΝΟΜΟ και το αυτονόητο επειδή η κοινωνία βοα με όλα αυτά που καταγγέλονται τόσα χρόνια για συγκεκριμένους «ειδικούς» που εξυπηρετούν συμφέροντα και κατά παραγγελία γνωματεύσεις!Οι άνδρες με μια καταγγελία χάνουν την δουλειά τους και είναι σε διαθεσιμότητα και κάποιοι ειδικοί με πληθώρα καταγγελιών ακόμα εργάζονται….Να έχουν συνέπειες αυτοι οι «ειδικοί» αλλά και όποιος ακόμα εμπλέκεται με αυτές τις περιπτώσεις!ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169^{Α}. Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη.Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;;ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ
ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ να διασφαλίσετε ΔΥΟ ΓΟΝΕΙΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕ ΙΣΑΞΙΑ ΚΡΙΤΗΡΙΑ κι όχι να νομοθετειτε και να μην φροντίζετε να μεριμνήσετε για το αν εφαρμόζεται ο νόμος από όλους!Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής . Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;;Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία

αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του.Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη…. ΕΠΙΣΗΣ δεν φτάνει μόνο να νομοθετειτε! Οφείλεται να ελέγχεται και τους δικαστές! Με τρόπο διαφάνειας!ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΟΛΟ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ!Τέλος, οποίος λαμβάνει γνώση και δεν λαμβάνει μέριμνα, ΑΜΕΣΑ, ΕΙΝΑΙ ΣΥΝΕΝΟΧΟΣ!

28 Δεκεμβρίου 2023, 17:09 | Χ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006. Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου.

Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86

και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98

ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169^{A} . Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής. Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δί ωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή !

Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 17:07 | Χ. Απ. Οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων από γονείς να διώκονται αυτεπαγγέλτως, να εκδικάζονται τάχιστα και οι ποινές για τις παραβιάσεις αυτές να μην έχουν αναστολή. Να αποσυρθεί το σημείο που αναφέρεται ότι αν την πράξη την τέλεσε κάποιος για λογαριασμό οικείου του αυτή να μένει ατιμώρητη αφού με τον τρόπο αυτό θα δημιουργούνται συνεργοί που ενώ θα καταπατούν τις

αποφάσεις τελικά θα μένουν ατιμώρητοι.Το ποσό της διατροφής να υπολογίζεται ορθολογικά με βάση τις πραγματικές ανάγκες του παιδιού και τις ρεαλιστικές δυνατότητες του γονέα να ανταποκριθεί. Είναι απαραίτητο να ελέγχεται και να αποδεικνύεται ότι η διατροφή αξιοποιείται για την κάλυψη των αναγκών του παιδιού και μόνο για αυτό

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:42 | Χ Τ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α

Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη.

Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:23 | Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά της ΒίαςΕπιβαρυντικές ΠεριστάσειςΚατ’ εφαρμογή της επείγουσας σύστασης της GREVIO (παρ. 241 στο: https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/greece) για την εφαρμογή του άρθρου 46 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης στην Ελλάδα, χρειάζεται να ενσωματωθούν στο Ποινικό Δίκαιο όλες οι επιβαρυντικές περιστάσεις που απαριθμούνται στο συγκεκριμένο άρθρο και να ληφθούν τα κατάλληλα μέτρα που θα διασφαλίσουν ότι εφαρμόζονται αποτελεσματικά από τη δικαιοσύνη.Ακολουθεί το Άρθρο 46 του Ν.4531/2018

Άρθρο 46-Επιβαρυντικές περιστάσεις

Τα Μέρη λαμβάνουν όλα τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι ακόλουθες περιστάσεις, στον βαθμό που δεν αποτελούν ήδη μέρος των στοιχείων της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος, δύνανται, σύμφωνα προς τις συναφείς διατάξεις της εσωτερικής νομοθεσίας, να ληφθούν υπόψη ως επιβαρυντικές περιστάσεις για τον προσδιορισμό της ποινής αναφορικά με τα αδικήματα που θεσπίζονται με την παρούσα Σύμβαση:

α. το αδίκημα διαπράχθηκε κατά του πρώην ή του νυν συζύγου ή συντρόφου, όπως διαλαμβάνεται στην εθνική νομοθεσία, από μέλος της οικογένειας, από άτομο που συμβιώνει με το θύμα ή άτομο που έχει προβεί σε κατάχρηση της εξουσίας του,

β. το αδίκημα ή τα συναφή αδικήματα διαπράχθηκαν κατ’ εξακολούθηση,

γ. το αδίκημα διαπράχθηκε εναντίον ατόμου το οποίο είχε καταστεί ευάλωτο συνεπεία ειδικών συνθηκών,

δ. το αδίκημα διαπράχθηκε σε βάρος ή ενώπιον παιδιού,

ε. το αδίκημα διαπράχθηκε από δύο η περισσότερα άτομα ενεργούντα από κοινού,

στ. το αδίκημα συνοδεύτηκε από ακραία επίπεδα βίας ή του αδικήματος προηγήθηκαν ακραία επίπεδα βίας,

ζ. το αδίκημα διαπράχθηκε με την χρήση ή υπό την απειλή όπλου,

η. το αδίκημα είχε ως αποτέλεσμα σοβαρή σωματική ή ψυχολογική βλάβη στο θύμα,

θ. ο δράστης είχε καταδικαστεί προηγουμένως για αδικήματα παρόμοιας φύσεως.

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:39 | Α ΔΙΑΦΩΝΏΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006. Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν

«στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου.
Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86
Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α
Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη.
Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα
και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;;
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής
Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;;
Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή !
Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.
28 Δεκεμβρίου 2023, 15:29 | Α ΣΤ ΔΙΑΦΩΝΩ με το κεφάλαιο Β, άρθρο 26. Να ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ άμεσα η τροποποίηση ως ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ. Λόγος για τον οποίο διαφωνώ είναι ο εξής.
Αναφέρεται ότι αν κάποιος κάνει την παράβαση για κάποιον οικείο του, η πράξη μένει ατιμώρητη. Με αυτό που αναγράφεται, αν πάω εγώ σαν πατέρας να παραλάβω το παιδί μου, αλλά η πρώην σύζυγος μου δεν βρίσκεται στην οικεία της να μου το παραδώσει, όμως είναι κάποιος οικείος της, ο οποίος αρνείται να μου παραδώσει το παιδί μου, τότε η πράξη μένει ατιμώρητη. Αφήνεται να εννοηθεί ότι ένας γονιός μπορεί να παραβιάζει μια απόφαση, έντεχνος, επειδή δεν θα είναι αυτός που αρνείται να δώσει το τέκνο, αλλά κάποιος τρίτος οικείος του. Είναι πραγματικα όχι μονο ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ αλλά και επικίνδυνο! Το χειρότερο είναι ότι το γνωρίζετε!
Περιμένουμε να προστατέψετε την επικοινωνία, την οποία ΟΦΕΙΛΕΤΑΙ να λάβετε μέτρα πολύ αυστηρά με βαριές ποινές. Αναφέρεται ότι η ποινή θα είναι ΕΩΣ 3 χρόνια. Δηλαδή μπορεί να είναι και δέκα ημέρες…. Αναφέρεται επίσης ότι μπορεί να είναι χρηματικό πρόστιμο….δηλαδή ένας γονιός που απλά ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ να δίνει το παιδί, αλλά έχει μεγάλη οικονομική επιφάνεια, απλά θα πληρώνει πρόστιμο και παιδί δεν θα δίνει!
Θα έπρεπε λοιπόν, σε παραβίαση δικαστικής απόφασης για επικοινωνία τέκνου, οι ποινές να είναι το λιγότερο 6 μήνες , να μην συγχωνεύονται, στο μέλλον, να μην δικάζονται μετά από 2, 3, και 5 χρόνια, να μην έχουν αναστολές, να είναι ΜΟΝΙΜΑ σε αυτοφορη διαδικασία ο γονέας που την έκανε και αν έχει πάνω από

ένα συγκεκριμένο αριθμό παραβιάσεων, π.χ. δέκα, για τις οποίες και θα καταδικαστεί, να αφαιρείται επιτέλους η επιμέλεια επειδή έχουμε πληθώρα περιπτώσεων που όχι μόνο δεν αφαιρείται η επιμέλεια από μια μητέρα, αλλά αφαιρείται από τον πατέρα, λόγω διαφωνίας των γονέων, που ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΑ γράφει ο κάθε δικαστής, ενώ η χώρα μας ΕΧΕΙ ΗΔΗ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΕΙ για αυτό το λόγο! Μας δίνεται την εντύπωση πως δεν σας ενδιαφέρει ούτε σαν πολιτική ηγεσία να διορθώσετε κάποια πράγματα, ούτε οι δικαστές θέλουν να εφαρμόσουν το νόμο, ουτε οι δικηγόροι για να εξυπηρετήσουν συμφέροντα. Όλα αυτά όμως είναι εις βάρος των παιδιών μας, αποτελούν ΒΙΑ σε αυτά καθώς βία είναι και εις βάρος του κάθε γονέα που δεν παραλαμβάνει το παιδί του. Οικονομική αλλά και ψυχολογική! Δεν είμαστε αθάνατοι να περιμένουμε δέκα χρόνια να βλέπουμε λίγο παραπάνω τα παιδί μας, ούτε εφοπλιστές να ξοδεύουμε χιλιάδες ευρώ στα δικαστήρια για να βλέπουμε τα παιδιά μας. Εφαρμοστε το νόμο και να θυμάστε ότι είναι δικαίωμα και του παιδιού να βλέπει και τους δυο γονείς του, ΚΑΤΕΛΑΧΙΣΤΟ του συνολικού χρόνου με 1/3 στον κάθε γονιό! Μπορει κάποιες ομάδες να αρνούνται την αποξένωση σαν λέξη, να την βαφτίζουν διάρρηξη οικογενειακών σχέσεων ή όπως αλλιώς θέλουν να την πούνε. Βαφτιστε το όπως θέλετε, το αποτέλεσμα όμως είναι το ίδιο. Αποτελεί κακή άσκηση επιμέλειας και οι ίδιοι οι δικαστές αρνούνται να αφαιρέσουν επιμέλεια ακόμα και από γονείς που έχουν πάνω από Ε Κ Α Τ Ο παραβιάσεις! Για όνομα του Θεού…. Επίσης να προσέξετε πάρα πολύ τις πλαστές γνωματεύσεις για τις οποίες ακόμα ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΓΙΝΕΙ ΤΙΠΟΤΑ, αν υπάρχει ΔΟΛΟΣ πίσω από όλες αυτές, ποιοι τις εκδίδουν, ποιοι δικηγόροι ωθούν σε συγκεκριμένους ειδικούς που γράφουν απαράδεκτα πράγματα, ποιες δομές εξετάζουν παιδιά και ένα σωρό ακόμα πράγματα τα οποία πλέον γνωρίζουμε και καταγγελουμε αλλά έχουν περάσει χρόνια χωρίς κανένα αποτέλεσμα. Δεν μπορεί να θέλετε να περάσετε λοιπόν το «ακαταδιωκτο» για όποιον καταγγέλει ότι θέλει, επειδή ΟΦΕΊΛΕΤΑΙ να πάρετε μέτρα σε κακόβουλους ειδικούς που επίσης καταγγελουν ή γνωματευουν κατά παραγγελία.
Διότι και αυτές οι πλαστές γνωματεύσεις στόχο έχουν να απομακρύνουν τον ένα γονέα! Πράγμα που δεν θα έπρεπε να γίνεται δεκτό από κανένα δικαστήριο, εφόσον δεν ακολουθηθεί συγκεκριμένη διαδικασία και υπάρχουν γνωματεύσεις Παιδοψυχιατρικες από Δημόσιο φορέα, ΆΜΕΣΑ και με διαφάνεια και στους δύο γονείς!
Δηλαδή αν κάποιος καταγγείλει ψέματα και αφαιρεθεί η επιμέλεια ή ακόμα και η επικοινωνία από ένα γονέα με τη διαδικασία ασφαλιστικών, αλλά στη συνέχεια αποδειχθεί ότι είναι αθώος, μετά τι θα μας πείτε; Συγγνώμη κάναμε λάθος και δεν βλέπεις το παιδί σου ένα, δύο ή πέντε χρόνια;; Επίσης να εξετάσετε πιο σοβαρά κάποια πράγματα, όπως η διαφάνεια επειδή δεν μπορεί κάποιος δικηγόρος να υπερασπίζεται πελάτη του και να ζητάει ο πελάτης του να επέμβει συγκεκριμένη δομή στην οποια εργάζεται ο συγκεκριμένος δικηγόρος που τον / την εκπροσωπεί! Με όλες αυτές τις ψευδείς καταγγελίες τι θα κάνετε;
Στατιστικά γιατί δεν βγάζετε; Στο τέλος κινδυνεύει η κοινωνία μας με ένα νέο meetoo το όποιο θα είναι από μπαμπάδες αυτή τη φορά!!
Απαράδεκτο! Τέλος, θα έπρεπε και οι δικαστές να έχουν συνέπειες αν βγάζουν αποφάσεις οι οποίες δεν δίνουν ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΟΝΕΑ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΟ 1/3 του συνολικού χρόνου εφόσον το ζητάνε κι όχι να επιμένουν στο λάθος που έκαναν 42 χρόνια, που έδιναν στους πατεράδες 2 ΣΚ το μήνα , δηλαδή δύο διανυκτερεύσεις το μήνα.
Ποιες συνέπειες έχει ένας δικαστής αν βγάλει λάθος απόφαση;
Δεν θα περιμένουμε να αλλάξουν νοοτροπία, περιμένουμε να εφαρμόσουν το νόμο κι αν δεν θέλουν, να μην δικάζουν και να ασχοληθούν με κάτι άλλο επαγγελματικά.
Ο νόμος άλλαξε, διασφαλιστε ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΊΑ με κάθε γονέα και σταματήστε να παίζετε με τα ίδια τα παιδιά μας!
28 Δεκεμβρίου 2023, 15:36 | Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά της ΒίαςΤροποποίηση του νομικού ορισμού για όλα τα εγκλήματα σεξουαλικής βίας στη βάση της ελεύθερα δοθείσας συναίνεσηςΚατ’ εφαρμογή της επείγουσας σύστασης της GREVIO για την εφαρμογή του άρθρου 36 (σεξουαλική βία, συμπεριλαμβανομένου του βιασμού) της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης στην Ελλάδα, χρειάζεται να τροποποιηθούν οι νομικοί ορισμοί του βιασμού και κάθε άλλης μορφής σεξουαλικής βίας ώστε να βασίζονται αποκλειστικά στην απουσία ελεύθερα δοθείσας συναίνεσης και όχι στη χρήση βίας.Επιπλέον, η GREVIO ζητά κατεπειγόντως τη δημιουργία κατευθυντήριων γραμμών και την κατάρτιση όλων των επαγγελματιών του συστήματος ποινικής δικαιοσύνης.Ακολουθούν μεταφρασμένες οι Συστάσεις (παρ. 218-219 στο: https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/greece) Η GREVIO ενθαρρύνει έντονα τις Ελληνικές Αρχές να λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα, συμπεριλαμβανομένων νομοθετικών μέτρων, για: (παράγραφος 218)
α. να βελτιώσουν περαιτέρω τη νομοθεσία που διέπει τα αδικήματα σεξουαλικής βίας με σκοπό την άρση των εναπομεινάντων εμποδίων που περιορίζουν την αποτελεσματικότητα του ορισμού του βιασμού που βασίζεται στην έννοια της ελεύθερα δοθείσας συναίνεσης, β. να διασφαλίζουν τις κατάλληλες κυρώσεις για όλες τις πράξεις σεξουαλικής φύσης που διαπράττονται χωρίς τη συγκατάθεση του θύματος, ακόμη και όταν το θύμα δεν αντιστέκεται και όταν οι περιστάσεις της υπόθεσης αποκλείουν την έγκυρη

συγκατάθεση.Επιπλέον, η GREVIO καλεί τις Ελληνικές Αρχές να εισαγάγουν εκπαίδευση και κατευθυντήριες γραμμές για όλες/-ους τις/τους αρμόδιες/-ους επαγγελματίες του συστήματος ποινικής δικαιοσύνης, προκειμένου: (παράγραφος 219) α. να διασφαλίζεται μια κοινή κατανόηση του βιασμού και της σεξουαλικής βίας ως αδικήματα που βασίζονται στην απουσία συναίνεσης και όχι στη χρήση βίας, β. να διασφαλίζονται οι κατάλληλες κυρώσεις για όλες τις σεξουαλικές πράξεις που διαπράττονται χωρίς τη συναίνεση του θύματος, ανεξάρτητα από τα προσωπικά χαρακτηριστικά του.

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:14 | Θ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α

Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη.

Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα

και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής. Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή !

Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του.

Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:44 | Χ Αρ Αναθεώρηση του τρόπου υπολογισμού του ποσού της διατροφής ανάλογα με τις πραγματικές δυνατότητες του υπόχρεου γονέα και τις αληθινές ανάγκες του παιδιού. Να αποδεικνύεται ότι το ποσό που καταχρησιμοποιείται για τις αναγκες του παιδιού

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:49 | Α Βερ Ρεαλιστικός τρόπος υπολογισμού του ποσού της διατροφής. Το ποσό να είναι ανάλογο με τις πραγματικές δυνατότητες του υπόχρεου γονέα και τις αληθινές ανάγκες του παιδιού. Να αποδεικνύεται ότι η διατροφή χρησιμοποιείται για τις αναγκες του παιδιού. Η παραβίαση δικαστικών αποφάσεων από γονείς να διώκεται αυτεπάγγελτα, να εκδικάζεται αμέσως και οι ποινές να εφαρμόζονται χωρίς αναστολή. Να καταργηθεί η διάταξη που αναφέρει ότι η πράξη παραμένει ατιμώρητη αν κάποιος την έκανε για λογαριασμό οικείου του αφού αυτό θα δημιουργήσει αυτόματα συνεργούς στην παραβίαση των αποφάσεων που θα μένουν ατιμώρητοι

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:19 | Μ. Δ.5 Δεκεμβρίου 2023, Σαλαμίνα ….ακόμη μια γυναικοκτονία.Οι σχέσεις εξουσίας μεταξύ των δύο φύλων στην κοινωνία : το κυρίαρχο φύλο που θεωρεί ότι έχει δικαίωμα ζωής και θανάτου στο φύλο υποταγής ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΑ. ΦΟΝΟΙ ΒΑΣΙΣΜΕΝΟΙ ΣΤΙΣ ΚΥΡΙΑΡΧΕΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΕΣ ΑΝΤΙΛΗΨΕΙΣ ΠΟΥ ΘΕΩΡΟΥΝ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ. Η ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΤΗΝ ΚΟΙΝΗ ΣΥΝΙΣΤΑΜΕΝΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΩΝ ΚΑΙ ΤΑ ΠΤΩΜΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΠΟΤΕΛΟΥΝ ΤΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑΣ ΖΗΤΑΜΕ ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΕΙ Ο ΟΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΑ ΩΣ ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΚΑΙ ΝΑ ΥΙΟΘΕΤΗΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΜΑΣ ΣΥΣΤΗΜΑ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:55 | Χ Απ Να ξαναεξεταστει ο τρόπος υπολογισμού της διατροφής. Το ποσό να είναι ανάλογο με τις πραγματικές δυνατότητες του υπόχρεου γονέα και τις αληθινές ανάγκες του παιδιού. Να αποδεικνύεται ότι η καταβαλλόμενη διατροφή αξιοποιείται για την κάλυψη των αναγκών του παιδιού

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:34 | Δ. Β Κεφάλαιο Β Άρθρο 43. Η διατροφή (τα έξοδα του παιδιού) αφορούν και τους δύο γονείς και όχι μόνο όποιον καταβάλει διατροφή. Να υπάρξει υποχρεωτικά τραπεζικός λογαριασμός στο όνομα του παιδιού όπου και οι δύο γονείς θα καταβάλλουν το μερίδιο που έχει οριστεί από το δικαστήριο (αν πχ το δικαστήριο ορίζει τα έξοδα του παιδιού 1000 ευρώ και αποφασίσει ότι ο πατέρας πρέπει να καταβάλλει τα 600, ο πατέρας θα πρέπει να καταθέσει 600 ευρώ και η μητέρα να καταθέσει 400 ευρώ. Από το λογαριασμό αυτό θα πληρώνονται μόνο ηλεκτρονικά τα έξοδα του παιδιού) Επίσης για τον υπολογισμό της διατροφής θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψιν και τα έξοδα που κάνει ο γονέας που δεν διαμένει με το παιδί, για το παιδί, κατά τη διάρκεια της επικοινωνίας τους (βόλτες, ρουχισμός, δώρα, διατροφή διακοπές

κτλ) καθώς και τα προσωπικά του έξοδα (ενοίκιο, μετακίνηση κτλ) καθώς δεν είναι δυνατό ο ένας γονέας να καταδικάζεται σε ανέχεια για χάρη της ευζωίας ή της αμοιβής των δικηγόρων του άλλου, και αυτό να ονομάζεται ανάγκες του παιδιού. Κανένα παιδί δε θέλει να μη μπορεί να πάει βόλτα με το μπαμπά του γιατί εκείνος δε θα έχει χρήματα. Στο τέλος κάθε χρόνου να υπάρχει δυνατότητα ελέγχου των εξόδων που έχουν πραγματοποιηθεί για το παιδί. Εφόσον το σύστημα γίνει αντικειμενικό να ποινικοποιηθεί και η μη καταβολή διατροφής ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΓΟΝΕΙΣ. Κατά προτεραιότητα θα πρέπει να διώκεται αυτεπάγγελτα όποιος παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις σε θέματα επικοινωνίας κάνοντας το παιδί του εργαλείο εκδίκησης για τον έτερο γονεά, προξενώντας στο παιδί ανεπανόρθωτες ψυχικές βλάβες.

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:22 | Z. E. Οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων από γονείς να διώκονται αυτεπαγγέλτως, να προωθούνται αμεσότατα προς εκδίκαση και οι ποινές για αυτές να μην έχουν αναστολή. Να αποσυρθεί το σημείο οπου αναφέρεται ότι αν την πράξη την τέλεσε κάποιος για λογαριασμό οικείου του αυτή να μένει ατιμώρητη αφού με τον τρόπο αυτό θα δημιουργούνται συνεργοί, οι οποίοι δε θα διατρέχουν τον κίνδυνο να έχουν συνέπειες.

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:11 | Κ Κ Η διατροφη που καταβάλλεται να αξιοποιείται για τις ανάγκες του παιδιού και μόνο για αυτό. Να ξαναεξεταστει ο τρόπος υπολογισμού αυτής σύμφωνα με τις πραγματικές δυνατότητες του υπόχρεου γονέα

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:41 | Γ Π Να αποδεικνύεται ότι η καταβαλλόμενη διατροφή αξιοποιείται για την κάλυψη των αναγκών του παιδιού και μόνο για αυτό. Το ποσό αυτής να υπολογίζεται με ρεαλιστικά κριτήρια και ανάλογα με τις πραγματικές δυνατότητες αυτού που καλείται να την καταβάλλει

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:16 | Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας Πρόσθεση του «βιολογικού φύλου» στα εγκλήματα με ρατσιστικά χαρακτηριστικά, στη διέγερση σε διάπραξη εγκλημάτων, βιαιοπραγίες ή διχόνοια, στην επιλογή θυμάτων βασανιστηρίων, στην υποκίνηση βίας ή μίσους και στη δημόσια επιδοκιμασία ή άρνηση εγκλημάτωνΚατ' εφαρμογή της επείγουσας σύστασης της GREVIO (παρ. 231 – 236 στο: https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/greece), για την εφαρμογή της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης στην Ελλάδα, να προστεθεί το «βιολογικό φύλο» στους παράγοντες που περιλαμβάνουν τα άρθρα του Ποινικού Κώδικα 82Α, 184, παρ. 2, και 137Α παρ. 2, και στους Νόμους 927/1979 (άρθρο 1, παρ. 1 και άρθρο 2, παρ. 1) και 4779/2021 (άρθρο 8), τα οποία θα διαμορφωθούν ως εξής:Α. Έγκλημα με ρατσιστικά χαρακτηριστικά – Τροποποίηση άρθρου 82Α Ποινικού Κώδικα

Εάν έχει τελεστεί έγκλημα κατά παθόντος, η επιλογή του οποίου έγινε λόγω του βιολογικού φύλου των χαρακτηριστικών φυλής, χρώματος, εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής, γενεαλογικών καταβολών, θρησκείας, αναπηρίας, γενετήσιου προσανατολισμού, ταυτότητας ή χαρακτηριστικών φύλου, το πλαίσιο ποινής διαμορφώνεται ως εξής:»Β. Διέγερση σε διάπραξη εγκλημάτων, βιαιοπραγίες ή διχόνοια – Τροποποίηση άρθρου 184 Ποινικού Κώδικα

2. Με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή τιμωρείται η πράξη της προηγούμενης παραγράφου αν με αυτήν επιχειρείται η τέλεση βιαιοπραγιών κατά ομάδας ή προσώπου που προσδιορίζεται με βάση το βιολογικό φύλο, τα χαρακτηριστικά της φυλής, το χρώμα, την εθνική ή εθνοτική καταγωγή, τις γενεαλογικές καταβολές, τη θρησκεία, την αναπηρία, το γενετήσιο προσανατολισμό, την ταυτότητα ή τα χαρακτηριστικά φύλου. Στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζεται το άρθρο 82 Α.Γ. Βασανιστήρια – Τροποποίηση άρθρου 137Α Ποινικού Κώδικα

2. Με την ίδια ποινή τιμωρούνται τα βασανιστήρια τα οποία τελούνται από τα πρόσωπα και υπό τις περιστάσεις που προβλέπει η προηγούμενη παράγραφος ακόμη και χωρίς τον αναφερόμενο σε αυτή σκοπό, εφόσον η επιλογή του παθόντος γίνεται λόγω του βιολογικού φύλου, των χαρακτηριστικών φυλής, χρώματος, εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής, γενεαλογικών καταβολών, θρησκείας, αναπηρίας, γενετήσιου προσανατολισμού, ταυτότητας ή χαρακτηριστικών φύλου. Στην περίπτωση αυτή δεν εφαρμόζεται το άρθρο 82 Α.Δ. Απαγόρευση υποκίνησης σε βία ή μίσος – Τροποποίηση άρθρου 8 του Ν.4779/2021 [Άρθρο 6 της Οδηγίας (ΕΕ) 2010/13]

Οι υπηρεσίες οπτικοακουστικών μέσων δεν πρέπει να εμπεριέχουν υποκίνηση σε βία ή μίσος εναντίον ομάδας ανθρώπων ή μέλους ομάδας που προσδιορίζεται με βάση το βιολογικό φύλο, τα χαρακτηριστικά της φυλής, το χρώμα, την εθνική ή εθνοτική καταγωγή, τις γενεαλογικές καταβολές, τη θρησκεία, την αναπηρία, τον γενετήσιο προσανατολισμό, την ταυτότητα ή τα χαρακτηριστικά φύλου.Ε1. Δημόσια υποκίνηση βίας ή μίσους – Τροποποίηση άρθρου 1 του Ν.927/1979 (όπως τροποπ. με το άρ. 1 του Ν.4285/2014)

1. Οποιος με πρόθεση, δημόσια, προφορικά ή δια του τύπου, μέσω του διαδικτύου ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο ή τρόπο, υποκινεί, προκαλεί, διεγείρει ή προτρέπει σε πράξεις ή ενέργειες που μπορούν να προκαλέσουν διακρίσεις, μίσος ή βία κατά προσώπου ή ομάδας προσώπων, που προσδιορίζονται με βάση το βιολογικό φύλο, τη φυλή, το χρώμα, τη θρησκεία, τις γενεαλογικές καταβολές, την εθνική ή εθνοτική καταγωγή, το σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα φύλου, χαρακτηριστικά φύλου ή την αναπηρία, κατά τρόπο που εκθέτει σε κίνδυνο τη δημόσια τάξη ή ενέχει απειλή για τη ζωή, την ελευθερία ή τη σωματική

ακεραιότητα των ως άνω προσώπων, τιμωρείται με φυλάκιση τριών (3) μηνών έως τριών (3) ετών και με χρηματική ποινή πέντε έως είκοσι χιλιάδων (5.000 – 20.000) ευρώ.Ε2. Δημόσια επιδοκιμασία ή άρνηση εγκλημάτων – Τροποποίηση άρθρου 2 του Ν.927/1979 (όπως τροποπ. με το άρ. 2 του Ν.4285/2014)
1. Οποιος με πρόθεση, δημόσια, προφορικά ή δια του τύπου, μέσω του διαδικτύου ή με οποιοδήποτε άλλο μέσο ή τρόπο, επιδοκιμάζει, ευτελίζει ή κακόβουλα αρνείται την ύπαρξη ή τη σοβαρότητα εγκλημάτων γενοκτονιών, εγκλημάτων πολέμου, εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας, του Ολοκαυτώματος και των εγκλημάτων του ναζισμού που έχουν αναγνωριστεί με αποφάσεις διεθνών δικαστηρίων ή της Βουλής των Ελλήνων και η συμπεριφορά αυτή στρέφεται κατά ομάδας προσώπων ή μέλους της που προσδιορίζεται με βάση το βιολογικό φύλο, τη φυλή, το χρώμα, τη θρησκεία, τις γενεαλογικές καταβολές, την εθνική ή εθνοτική καταγωγή, το σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα φύλου χαρακτηριστικά φύλου ή την αναπηρία, όταν η συμπεριφορά αυτή εκδηλώνεται κατά τρόπο που μπορεί να υποκινήσει βία ή μίσος ή ενέχει απειλητικό ή υβριστικό χαρακτήρα κατά μίας τέτοιας ομάδας ή μέλους της, τιμωρείται με τις ποινές της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου.
28 Δεκεμβρίου 2023, 14:22 | Ζ Ελ Η διατροφη να υπολογίζεται ορθολογικά, με ρεαλιστικά κριτήρια και να αποδεικνύεται ότι αυτή χρησιμοποιείται για την κάλυψη των αναγκών του παιδιού και όχι για άλλους σκοπούς
28 Δεκεμβρίου 2023, 13:06 | Τ Χ.Συμφωνώ με τη δικηγόρο κυρία Ρ, σχετικά με τα πρακτικά διαμεσολάβησης, διότι απαξιώνεται η διαμεσολάβηση.Με τον ν.4855/12.11.2021 έγινε τροπολογία-προσθήκη στον ΠΟΙΝΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ, ώστε να περιληφθούν και τα συμβολαιογραφικά έγγραφα του διαζυγίου στην διάταξη 169Α του ΠΚ. [δηλαδή ότι είναι ποινικό αδίκημα η παραβίαση της συμφωνίας για επικοινωνία γονέα – τέκνου όταν περιέχεται στο συμβολαιογραφικό έγγραφο).Είναι απαραίτητο η ρύθμιση να αφορά και τα ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ, ώστε συμφωνίες για επικοινωνία που περιέχονται σε πρακτικό διαμεσολάβησης να έχουν την ίδια προστασία. Άλλως αποτρέπονται οι πολίτες από το να προβούν σε ρύθμιση με διαμεσολάβηση (αφού το πρακτικό δεν θα μπορεί ουσιαστικά να εκτελεστεί) και θα οδηγούνται στα δικαστήρια. Επομένως στο άρθρο 169Α ΠΚ πρέπει να προστεθούν οι λέξεις: «ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ» και να γίνει:«Άρθρο 169Α ΠΚΠαραβίαση δικαστικών αποφάσεων, ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ και συμφωνιών που επικυρώθηκαν από συμβολαιογράφο. 1.‘Οποιος δεν συμμορφώθηκε σε προσωρινή διαταγή ή διάταξη δικαστικής απόφασης ή σε εισαγγελική διάταξη, που αφορούν τη ρύθμιση της νομής ή της κατοχής, την άσκηση της γονικής μέριμνας, την επικοινωνία με το τέκνο και τη ρύθμιση της χρήσης της οικογενειακής στέγης και της κατανομής των κινητών μεταξύ συζύγων, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος δεν συμμορφώθηκε σε συμφωνία που ΠΕΡΙΕΧΕΤΑΙ ΣΕ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ή επικυρώθηκε από συμβολαιογράφο κατά το άρθρο 1441 του Αστικού Κώδικα και αφορά στην επικοινωνία των ανήλικων τέκνων.»
28 Δεκεμβρίου 2023, 13:02 | Β Π.Αρθρο 26 (Τροποποίηση του 169Α), 3 :
Η ισχύουσα νομοθεσία έχει αποτύχει στην πράξη να περιορίσει τις παραβιάσεις των δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας του γονέα με τα παιδιά του μετά το διαζύγιο ή την διάσταση. Οι προτεινόμενες αλλαγές στο παρόν νομοσχέδιο δεν κινούνται προς την κατεύθυνση του περιορισμού του φαινομένου αυτού, αλλά, απεναντίας με την πρόταση να μην διώκονται οι συγγενείς (του υπόχρεου γονέα να έχει στην διάθεση του έτερου γονέα τα παιδιά), όταν η παραβίαση της απόφασης γίνεται από εκείνους (για λογαριασμό του υπόχρεου γονέα), προσφέρεται ένας ακόμη τρόπος με τον οποίο θα παραβιάζεται η δικαστική απόφαση και ο θύτης θα μένει ατιμώρητος. Να αποσυρθεί οπωσδήποτε η συγκεκριμένη διάταξη και να νομοθετήσετε αυστηρότερες ποινές χωρίς ανασταλτικό χαρακτήρα για επαναλαμβανόμενες παραβιάσεις των δικαστικών αποφάσεων, τόσο με φυλάκιση όσο και με χρηματική ποινή, ώστε να αποτελέσει εν τοις πράγμασι αποτρεπτικό παράγοντα.
28 Δεκεμβρίου 2023, 13:39 | ΑΓ ΣΤ αφαιρεθεί η επιμέλεια ή ακόμα και η επικοινωνία από ένα γονέα με τη διαδικασία ασφαλιστικών, αλλά στη συνέχεια αποδειχθεί ότι είναι αθώος, μετά τι θα μας πείτε; Συγγνώμη κάναμε λάθος και δεν βλέπεις το παιδί σου ένα, δύο ή πέντε χρόνια;; Απαράδεκτο! Τέλος, θα έπρεπε και οι δικαστές να έχουν συνέπειες αν βγάζουν αποφάσεις οι οποίες δεν δίνουν ΣΕ ΚΑΘΕ ΓΟΝΕΑ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΟ 1/3 του συνολικού χρόνου εφόσον το ζητάνε κι όχι να επιμένουν στο λάθος που έκαναν 42 χρόνια, που έδιναν στους πατεράδες 2 ΣΚ το μήνα , δηλαδή δύο διανυκτερεύσεις το μήνα. Ποιες συνέπειες έχει ένας δικαστής αν βγάλει λάθος απόφαση; Δεν θα περιμένουμε να αλλάξουν νοοτροπία, περιμένουμε να εφαρμόσουν το νόμο κι αν δεν θέλουν, να μην δικάζουν και να ασχοληθούν με κάτι άλλο επαγγελματικά. Ο νόμος άλλαξε, διασφαλιστε ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΊΑ με κάθε γονέα και σταματήστε να παίζετε με τα ίδια τα παιδιά μας!
28 Δεκεμβρίου 2023, 12:31 | Ν Κ Υπολογισμός της διατροφής με ρεαλιστικά κριτήρια και αποδεδειγμένα η καταβολή αυτής για την κάλυψη των αναγκών του παιδιού
28 Δεκεμβρίου 2023, 12:08 | Ν Επειδή προωθειτε την ψηφιση της ενδοοικογενειακής βίας για την οποία υπαιννισεστε και προδικάζετε οτι την προκαλούν ΜΟΝΟ ανδρες (εξ ου και οι δομές ΜΟΝΟ για γυναίκες)

επρεπε να γνωρίζετε οτι οι ανδρες-μπαμπάδες που κατηγορουνται, αθωώνονται ο ενας μετά το άλλο λογω ψευδών κατηγοριών. Μία ερώτηση στο δικαστικο σώμα ισως ειχε προλάβει αυτήν τήν διχαστική και μίσανδρη ενέργεια του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Περιστατικα ενδοοικογενειακής βίας υπάρχουν αλλα οχι στον βαθμο που θελουν καποιοι-ες να παρουσιάσουν και προέρχονται βέβαια και απο τα 2 φύλα . Εάν δειτε ενα video που κυκλοφορει με τίς συγκεντρωμένες ανακοινώσεις των media των 2 τελευταίων ετων για την βία που ασκουν οι γυναίκες στους ανδρες και τίς απόπειρες δολοφονίας, θα αντιληφθειτε πολυ ευκολα οτι η βία δεν εχει φυλο. Νομοθετείστε δίκαια χωρις να κάνετε διάκριση στα φύλα και ριξτε μια ματα στις ερευνες του Χαμόγελου του παιδιου για να πληροφορηθειτε οτι οι κακοποιήσεις των παιδιών διαπράττονται σε 3πλάσιο ακριβώς ποσοστο απο μητέρες απο οτι από πατέρες.Επισης διαβαστε ερευνες για να δειτε πως αυξάνεται ραγδαία η επιθετικότητα των γυναικων οι οποίες εχουν και προσφιλή μεθοδο το μαχαιρι και τι ποσοστο των ανδρων αυτοκτονει σε σχεση με τις γυναικες (78% ανδ. 22% γυν.)
Μετα απο αυτα τα στοιχεία δεν επρεπε νάχετε διανοηθεί να αγνοήσετε στίς δομές το ανδρικό φύλο το οποίο και εκείνο εχει ανάγκη απο φιλοξενία και ψυχολογική στήριξη ακριβως οπως το εχουν και οι γυνακκες. Εσείς οχι μόνο δεν το κάνατε αυτό αλλα καμαρώνοντας για τις δομές που ηδη έχετε φιάξει, εν ονόματι της «ισότητας» και προστασίας απομακρύνετε απο τις δομές τα αγόρια απο 12 ετων και επάνω ενω κρατάτε τα κορίτσια εως 18 ετων. ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΕΦΗΒΟΥΣ !!ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΠΟΥ ΠΡΟΩΘΕΙ ΤΗΝ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ..
28 Δεκεμβρίου 2023, 12:24 | D ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006 Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου.Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα !ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86. Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169^{Α} Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;;
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής
Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;;
Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή !Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη

κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 12:31 | Π .Συμφωνώ απολύτως με το παρακάτω σχόλιο!27 Δεκεμβρίου 2023, 21:10 | Βασίλειος Γκουζάνης. Είμαι δικηγόρος Αθηνών. Η επίλυση στο άρθρο 44, της διχογνωμίας που είχε οδηγήσει σε απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου, για το άν οι εξ επαγγέλματος επιληφθέντες μπορούν να είναι «τρίτοι» στη συκοφαντική δυσφήμιση, με βρίσκει σύμφωνο και είναι πολύ σωστή. Η αμεροληψία και η ουδετερότητα του νομικού όταν χειρίζεται μία υπόθεση είναι αντίστοιχη με εκείνη του γιατρού όταν εξετάζει έναν ασθενή. Επειδή ο άνθρωπος κατά κανόνα μιλά για τα κακά πράγματα, πρέπει να μιλήσουμε και να χειροκροτήσουμε και τα καλά ως εν προκειμένω.

28 Δεκεμβρίου 2023, 12:31 | Γ Π. Κάθε παραβίαση δικαστικών αποφάσεων από γονείς να διώκεται αυτεπαγγέλτως, η εκδίκαση να γίνεται αμέσως, με απόλυτη προτεραιότητα και οι ποινές να μην έχουν αναστολή. Να αποσυρθεί η αναφορά ότι αν την πράξη την τέλεσε κάποιος για λογαριασμό οικείου του αυτή να μένει ατιμώρητη. Με τον τρόπο αυτό θα δημιουργούνται συνεργοί οι οποίοι θα μένουν ατιμώρητοι και οι παραβιάσεις θα συνεχίζονται.

28 Δεκεμβρίου 2023, 12:27 | Π Είναι απαράδεκτο κι αντισυνταγματικό το να θεωρείται μόνο ο άνδρας ως θύτης κι οι γυναίκες να είναι πάντα μόνο τα θύματα !

Η βία είναι καταδικαστεσα από όπου κι αν προέρχεται κι γι’αυτό θα πρέπει να υπάρξουν κι αυτησρες ποινές ! Κι για εκείνους που την πράττουν αλλά κι για εκείνους που ψευδώς την χρησιμοποιούν! Υπάρχουν καταγεγραμμένα εκατοντάδες περιστατικά βίας που προέρχονται από γυναίκες! Μόνο αν δείτε την πραγματικότητα θα δοθεί η ουσιαστική λύση του τόσο σοβαρού προβλήματος ! Η ψυχολογική βία ; που είναι σοβαρότατο αδίκημα ενδοικογενειακης βίας ;και συνήθως προέρχεται από διάφορες μεθοδεύσεις των μητέρων προς τον έτερο γονέα; με μοναδικό σκοπό την διαρριξη των σχέσεων του πατέρα με το παιδί; πως γίνεται να είναι αστικό αδίκημα κι όχι ποινικό; πλήρης εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν 3500/2006 με το άρθρο 1532 ακ περί ενδοικογενειακης βίας !Πώς γίνεται να θέλετε να δώσετε λύσεις στο πρόβλημα της μη τήρησης κι συμμόρφωσης σε δικαστικές αποφάσεις ,όταν θα υπάρχει το ακαταδιωκτο σε συγγενείς οικείους κι διάφορους από την πλευρά εκείνου που θέλει να πράξει αυτό το έγκλημα;Επίσης με τι είδους λογική θέλετε να υπάρξει το ακαταδιωκτο κι σε γιατρούς κι δασκάλους ιδιώτες; να υπάρξει μόνο σε γιατρούς δημοσίου κι αφού υπάρχει έγκριση για εξέταση κι από τους δύο γονείς ! Χορτάσαμε από ψευδής γνωματεύσεις !Δείτε σοβαρά αυτό το νομοσχέδιο! Μην αφήσετε παραθυρακια για να μπορούν να συνεχιστούν αυτά τα εγκλήματα εις βάρος των παιδιών μας…Τους χρωστάμεια καλύτερη κοινωνία… Ας τους την δώσουμε

28 Δεκεμβρίου 2023, 11:58 | Ε Β Η επίλυση στο άρθρο 44, της διχογνωμίας που είχε οδηγήσει σε απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου, για το άν οι εξ επαγγέλματος επιληφθέντες μπορούν να είναι «τρίτοι» στη συκοφαντική δυσφήμιση, με βρίσκει σύμφωνο και είναι πολύ σωστή. Η αμεροληψία και η ουδετερότητα του νομικού όταν χειρίζεται μία υπόθεση είναι αντίστοιχη με εκίνη του γιατρού όταν εξετάζει έναν ασθενή. Επειδή ο άνθρωπος κατά κανόνα μιλά για τα κακά πράγματα, πρέπει να μιλήσουμε και να χειροκροτήσουμε και τα καλά ως εν προκειμένω.Συμφωνω απολυτως με το παραπανω σχολιο του δικηγορου Β Γκ στις 27-12-2023

28 Δεκεμβρίου 2023, 11:57 | Κ Τσεκ Κεφαλαιο Β Αρθρο 26 Να γίνει πιο αυστηρή η παραβίαση των δικαστικών αποφάσεων χωρίς αναστολή αν είναι κατά συρροή.Να αποσυρθεί άμεσα η πρόταση στην παράγραφο 3 που αναφέρει ότι «Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.» Αυτό θα οδηγήσει σε πλήθος άδικων – παραβατικών συμπεριφορών από οικείους του ενός γονέα.

28 Δεκεμβρίου 2023, 11:46 | Γ ΚΡ ΑΛΛΟΔΑΠΟΙ ΠΟΥ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ ΚΑΙ ΕΚΤΙΟΥΝ ΤΗΝ ΠΟΙΝΗ ΤΟΥΣ ΝΑ ΑΠΕΛΕΥΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ, ΓΙΑΤΙ Η ΠΛΕΙΟΨΗΦΙΑ ΤΟΥΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΗ ΤΟΥΣ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ. ΑΡΚΕΤΑ ΠΙΑ. Η ΕΛΛΑΔΑ ΕΓΙΝΕ ΦΩΛΙΑ ΚΑΘΕ ΕΙΔΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΩΝ

28 Δεκεμβρίου 2023, 11:30 | Κ Κ Οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων από γονείς και να διώκονται αυτεπαγγέλτως, να προωθούνται αμεσότατα προς εκδίκαση και οι ποινές για τις παραβιάσεις αυτές να μην έχουν αναστολή. Να αποσυρθεί το σημείο οπου αναφέρεται ότι αν την πράξη την τέλεσε κάποιος για λογαριασμό οικείου του αυτή να μένει ατιμώρητη αφού με τον τρόπο αυτό δημιουργούνται συνεργοί,7 οι οποίοι θα μένουν ατιμώρητοι.

28 Δεκεμβρίου 2023, 08:51 | Χ Αρ Οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων και συμφωνιών σε συμβολαιογράφο η διαμεσολαβητή να διώκονται αυτεπαγγέλτως, να εκδικάζονται κατά προτεραιότητα άμεσα και οι ποινές για τις παραβιάσεις αυτές να μην έχουν αναστολή. Να αποσυρθεί το σημείο που αναφέρεται ότι αν την πράξη την τέλεσε κάποιος για λογαριασμό οικείου του αυτή να μένει ατιμώρητη. Με τον τρόπο αυτό δημιουργούνται συνεργοί οι οποίοι θα μένουν ατιμώρητοι.

28 Δεκεμβρίου 2023, 08:13 | Π Μ Οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων και συμφωνιών σε συμβολαιογράφο η διαμεσολαβητή να διώκονται αυτεπαγγέλτως και οι ποινές για τις παραβιάσεις αυτές να μην έχουν αναστολή. Να διαγραφεί το σημείο που αναφέρεται ότι αν την πράξη την τέλεσε κάποιος για λογαριασμό οικείου του αυτή να μένει ατιμώρητη. Με τον τρόπο αυτό δημιουργούνται συνεργοί οι οποίοι θα μένουν ατιμώρητοι. Η εκδίκαση των υποθέσεων που αφορούν παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων κάθε μορφής μεταξυ συζύγων η συντρόφων πρώην η νυν και γονέων να γίνεται με απόλυτη προτεραιότητα και όχι σε διάστημα μεγαλύτερο από ένα ημερολογιακό μήνα προκειμένου να μειωθούν οι ενδεχόμενες συνέπειες στην ομαλή σωματική και ψυχοσυναισθηματικη ανάπτυξη του παιδιού.

28 Δεκεμβρίου 2023, 07:21 | Αγγ Άρθρο 26 Σκοπός του συγκεκριμένου άρθρου θα έπρεπε να αποτελεί η πάταξη της παραβίασης των δικαστικών αποφάσεων. Αυτό σίγουρα δεν πρόκειται να γίνει όταν εισηγείσθε στην παράγραφο 3 πως "Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του". Αυτό πρέπει να καταργηθεί, καθώς προωθεί την χωρίς τιμωρία συνέργεια σε αδίκημα (παραβίαση δικ. Απόφασης) από τους οικείους του γονέα που υποχρεούται βάσει δικαστικής απόφασης να παραδώσει και να έχει στην διάθεση του άλλου γονέα το τέκνο για επικοινωνία τους, αλλά και να την διευκολύνει. Η παρεμπόδιση επικοινωνίας του τέκνου με τον γονέα του συνιστά ψυχική κακοποίηση του. Αν δεν αρκεί αυτό ώστε να νομοθετήσετε κατάλληλα προκειμένου να σταματήσουν να παραβιάζονται οι αποφάσεις, μία ματιά στις αναφερόμενες από την Γ.Α.Δ.Α. παραβιάσεις δικ. Αποφάσεων για τον νομό Αττικής, οι οποίες αγγίζουν τις 6000/έτος σίγουρα θα σας δείξει την κατεύθυνση στην οποία οφείλετε και πρέπει να κινηθείτε.

28 Δεκεμβρίου 2023, 05:56 | Αν Δ.Άρθρο 26

Απόσυρση της διάταξης περί ατιμωρησίας όταν η παραβίαση δικαστικής απόφασης επικοινωνίας γίνεται από συγγενικά πρόσωπα. Οι παραβιάσεις προκαλούν διατάραξη της σχέσης του παιδιού με τον γονιό του και αυτό είναι κακοποίηση. Κατάργηση του ανασταλτικού χαρακτήρα όταν οι παραβιάσεις είναι συνεχόμενες. Μην δημιουργείτε παραθυράκια για να καταστρατηγούνται οι δικαστικές αποφάσεις και να απαξιώνονται. Αντί να λύσετε το πρόβλημα, το διαιωνίζετε.

28 Δεκεμβρίου 2023, 05:01 | ΓιάνΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:

Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου

1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.

2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.

Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η

προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης

Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.

Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,

Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.

Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι

εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6
Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.
Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής

υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ' έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.

"Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά

χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.
“https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI
Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.
ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,
Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.
Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.
Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες28 Δεκεμβρίου 2023, 05:38 | Π.Μ.ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ’ απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:
Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου
1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.
2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.
Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.
Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α’ 164) αντικαθίσταται ως εξής:
«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης
Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό

καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.
Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,
Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.
Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ’ ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.
Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ’ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ’ ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α’232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο

της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6
Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.
Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου

επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ' έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.

"Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) : α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

"https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.
Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες
28 Δεκεμβρίου 2023, 02:49 | Αντ Για το άρθρο 26
Οι δικαστικές αποφάσεις εκδίδονται για να τηρούνται. Αν θέλουμε να λέμε πως έχουμε δικαστικό σύστημα, το οποίο σεβόμαστε, οι αποφάσεις θα πρέπει τηρούνται στο σύνολο τους. Από την στιγμή που δεν υπάρχει συναινετικό διαζύγιο και καταφεύγουμε στα δικαστήρια για να δώσουν λύση, θα πρέπει να σεβόμαστε τις δικαστικές αποφάσεις και να τις τηρούμε. Όπως οι πατεράδες οι οποίοι δίνουν την διατροφή έτσι και οι εμείς οι μητέρες θα πρέπει να τηρούμε όσα προβλέπονται σχετικά με την επικοινωνία των παιδιών με τον πατέρα τους. Όταν ένας πατέρας δεν καταβάλει την διατροφή, καταδικάζεται. Αντιθέτως όταν μία μητέρα παραβιάζει την ίδια δικαστική απόφαση αναφορικά με την επικοινωνία, απαλλάσσεται. Αυτό είναι σαφής διάκριση μεταξύ των φύλων και είναι εντελώς παράλογο και απαράδεκτο. Έχουμε φτάσει σαν κοινωνία σε ένα σημείο όπου ζητάμε την διατροφή από τον πατέρα αντιμετωπίζοντας τον ως πορτοφόλι και από την άλλη δεν τον αφήνουμε να επικοινωνήσει με το παιδί του και δεν υπάρχει τιμωρία. Ως μέσο αποτροπής, πιστεύω πως είναι επιτακτική ανάγκη αφενός να υπάρξει αυστηροποίηση των ποινών για τις παραβιάσεις των δικαστικών αποφάσεων και αφετέρου αυτές να εφαρμόζονται στην πράξη και να μην υπάρχει ατιμωρησία. Αντί αυτού, το νομοσχέδιο εισάγει την ατιμωρησία, όταν η παραβίαση της απόφασης γίνεται από οικεία πρόσωπα. Με ποια λογική;;;; Ότι ορίζει η απόφαση, πρέπει να τηρείται ανεξαιρέτως και από όλους. Αποσύρετε λοιπόν αυτήν την απαράδεκτη διάταξη.
28 Δεκεμβρίου 2023, 01:33 | Γ Χ Είδα ένα σχόλιο που κατέθεσαν κάποιοι συμπολίτες μου και ζητώ συγνώμη που θα το μεταφέρω αυτούσιο, αλλά με εκφράζει απόλυτα και δε θα μπορούσα να εκφραστώ καλύτερα. Θέλω να το λάβετε σοβαρά υπ’ όψιν σας.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Άρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006
Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί ότι ΜΟΝΟ γυναίκες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντίον των ανδρών ενώ η βία των γυναικών αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά, ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντίον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιποί πως αυτά τα γνωρίζω μόνο εγώ και εσείς δεν ξέρετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε όλους ακόμα και όταν τα περιστατικά περνούν «στα ψιλά».. Προσπαθείτε λοιπόν να ψηφίσετε ένα άρθρο το οποίο βασίζεται στην έμφυλη διάκριση, στην άνιση και άδικη αντιμετώπιση των φύλων, στον διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικού φύλου.
Η βία είναι καταδικαστέα από όπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε όσους την δέχονται, όχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους άνδρες και τα παιδιά… Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε την πραγματικότητα !ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Άρθρο 86
Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας είναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονέα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του 3500/2006 με το 1532 ΑΚ που ορίζει ότι μπορεί να έχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας από τον γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ’ όσον είναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο. Άλλωστε πως είναι δυνατόν να είναι αδίκημα στον Αστικό Κώδικα και να μην είναι στον Ποινικό;;ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Άρθρο 98
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικής υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικών ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να έχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται έγκυρες μόνο αν έχουν επιληφθεί με την έγκριση και των 2 γονέων ή έχει δοθεί εντολή από Δικαστική Αρχή.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Άρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α
Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη.
Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων ή όχι;
Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που είναι η μητέρα ; Αντί να επιβάλλετε βαριές ποινές για το αδίκημα
και χωρίς αναστολές τους λέτε να έχουνε συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;;. Άρα θα αρνείται η γιαγιά των τέκνων την επικοινωνία του πατέρα με τα τέκνα του. Είναι δυνατόν;;
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΆρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής
Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;;
Την έχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε ότι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικαστικές αποφάσεις να δείτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιο κριτήριο και πάντα

ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ίδιες και όχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμία αναφορά και κανένας υπολογισμός για τα τυχόν εξάδα που έχει ο πατέρας όταν πρόκειται να ταξιδέψει και να μείνει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμία αναφορά για τυχόν δάνειο που έχει πάρει όπως και για ενοίκιο που πληρώνει. Καμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιού. Με αποδείξεις ενός ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να βγει ασφαλές συμπέρασμα. Το σίγουρο είναι ότι ο πατέρας εξακολουθεί να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και ότι η αλλαγή του νόμου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμία αλλαγή δεν έφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα έξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λόγω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του.
Σκύψτε στο πρόβλημα, ρυθμίστε το και μετά ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.
28 Δεκεμβρίου 2023, 01:51 | Δ Α Σχετικά με το άρθρο 26 και την τροποποίησή του θα μοιραστώ την ιστορία μου. Η σύζυγός μου έφυγε μαζί με τα παιδιά στους γονείς της, γιατί έψαχνε για κάτι καλύτερο από εμένα. Ας το ξεπεράσουμε αυτό. Τον πρώτο μήνα δε μου επέτρεπε ούτε τηλεφωνική επικοινωνία με τα παιδιά. Στη συνέχεια όταν έπαιρνα τηλέφωνο για να μιλήσω στα παιδιά μου, τη μια μου έλεγε είναι στην αυλή, την άλλη κοιμούνται, άλλη φορά είναι άρρωστα και ούτω καθ’ εξής.
Μου στερεί την επικοινωνία με τα παιδιά μου εδώ και έξι μήνες. Κάλεσα αστυνομία έξω από το σπίτι της κι ενώ δε τα είδα τα παιδιά, γιατί αρνήθηκε στους αστυνομικούς κι εκείνοι έφυγαν άπραγοι, είπε στα παιδιά ότι «ο μπαμπάς θέλει να με βάλει στη φυλακή». Γενικά χειραγωγεί τα παιδιά και τα στρέφει εναντίον μου. Εγώ δε μπορώ να αντιδράσω γιατί φοβάμαι μη με καταγγείλει ψευδώς για βία και χάσω τελείως τις ελπίδες για επαφή με τα παιδιά μου και συνεχίζεται αυτή η κατάσταση μέχρι να δικαστεί η υπόθεση μας. Εγώ όμως δε βλέπω τα παιδιά μου. Αυτή η κατάσταση πως χαρακτηρίζεται; Εγώ έχω ένα χαρακτηρισμό. Γονική αποξένωση, διάρρηξη σχέσεων και βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα. Συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Και με αυτή την τροποποίηση του άρθρου 26, αντί να επιβάλετε βαριές ποινές χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως από τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως συνεργούς! Σε ποια λογική στέκει αυτό ;;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.
28 Δεκεμβρίου 2023, 00:20 | Ι. Να αποσυρθεί η διάταξη που επιτρέπει σε συγγενείς-οικείους να παραβιάζουν την δικαστική απόφαση επικοινωνίας του γονέα (συνήθως πατέρας) με τα παιδιά του και να μην διώκονται. Δεν υπάρχει καμία απολύτως λογική σε αυτό. Το έγκλημα είναι το ίδιο και το αυτό, είτε το κάνει η μητέρα, είτε το κάνει η γιαγιά ή ο παππούς. Δεν αρκεί που οι γιαγιάδες και οι παππούδες συμμετέχουν στην διάρρηξη των σχέσεων γονέα-τέκνου, επιχειρείτε να εισάγετε μία ρύθμιση που θα ενισχύσει την παραβατικότητα και την ατιμωρησία. ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ.
27 Δεκεμβρίου 2023, 23:39 | Θ Μ Αρθρο 26 (Τροποποίηση του 169Α)
Η ισχύουσα νομοθεσία έχει αποτύχει στην πράξη να περιορίσει τις παραβιάσεις των δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας του γονέα με τα παιδιά του μετά το διαζύγιο ή την διάσταση. Οι προτεινόμενες αλλαγές στο παρόν νομοσχέδιο δεν κινούνται προς την κατεύθυνση του περιορισμού του φαινομένου αυτού, αλλά, απεναντίας με την πρόταση να μην διώκονται οι συγγενείς (του υπόχρεου γονέα να έχει στην διάθεση του έτερου γονέα τα παιδιά), όταν η παραβίαση της απόφασης γίνεται από εκείνους (για λογαριασμό του υπόχρεου γονέα), προσφέρεται ένας ακόμη τρόπος με τον οποίο θα παραβιάζεται η δικαστική απόφαση και ο θύτης θα μένει ατιμώρητος. Να αποσυρθεί οπωσδήποτε η συγκεκριμένη διάταξη και να νομοθετήσετε αυστηρότερες ποινές, χωρίς ανασταλτικό χαρακτήρα για επαναλαμβανόμενες παραβιάσεις των δικαστικών αποφάσεων, τόσο με φυλάκιση όσο και με χρηματική ποινή, ώστε να αποτελέσει εν τοις πράγμασι αποτρεπτικό παράγοντα. Οποιαδήποτε ενέργεια προωθεί με οιονδήποτε τρόπο την ατιμωρησία (είτε άμεσης, είτε έμμεσης) των παραβιάσεων των δικαστικών αποφάσεων, πέραν του ότι εναντιώνεται σε κάθε έννοια νομιμότητας, μειώνει το κύρος του Δικαστικού Συστήματος και εξευτελίζει τον θεσμό της Δικαιοσύνης. Όταν οι εκδικάσεις για παραβιάσεις απόφασης επικοινωνίας γίνονται μετά από χρόνια, όταν επιβάλλονται ποινές «χάδι» ή και καθόλου ποινές, παρέχεται απλόχερα η δυνατότητα σε όποιον το επιθυμεί, να ενεργεί εκτός νόμου, χωρίς συνέπειες, την στιγμή που εγκληματεί εις βάρος αθώων ψυχών, των παιδιών μας, του μέλλοντος αυτής της κοινωνίας, αυτής της χώρας. Αντί να νομοθετήσετε ώστε να σταματήσει επιτέλους αυτή η κατάσταση, δίνετε εναλλακτικούς τρόπους για να συνεχίσει να γίνεται. Σας παρακαλώ, σκεφτείτε υπεύθυνα τι νομοθετείτε.
27 Δεκεμβρίου 2023, 22:49 | ΑΡΣΙΣ Κοινωνική Οργάνωση Υποστήριξης ΝέωνΆρθρο 4 Απόπειρα τέλεσης εγκλήματος – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 42 Ποινικού ΚώδικαΣΧΟΛΙΟ: Η παρούσα προτεινόμενη ρύθμιση είναι πλήρως αντίθετη με την πάγια αρχή του ποινικού μας δικαίου ότι η ποινή της απόπειρας συναρτάται με

την πράξη που έχει τελεστεί και όχι με τον δόλο του δράστη. Δεν αιτιολογείται στο κείμενο της αιτιολογικής έκθεσης για ποιον λόγο λαμβάνει χώρα η συγκεκριμένη τροποποίηση.Άρθρο 9 Απέλαση αλλοδαπού- Προσθήκη άρθρου 72 στον Ποινικό ΚώδικαΣΧΟΛΙΟ: Η κατάργηση της δικαστικής απέλασης με τον Ν.4619/2019 στηριζόταν στην διαπίστωση ότι η ταυτόχρονη "πρόβλεψη της διοικητικής απέλασης" δημιουργούσε στην πράξη μια σειρά προβλημάτων που σχετίζονταν με την υιοθέτηση αντιφατικών λύσεων από τις δικαστικές και διοικητικές αρχές. Περαιτέρω σε πολλές ευρωπαϊκές χώρες, όπως η Γερμανία, η Ελβετία ή η Αυστρία, η απέλαση αποτελεί αμιγώς διοικητικό μέτρο. Το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο που διαμορφώνεται από τις διατάξεις των νόμων 3386/2005 και 3907/2011 κρίνεται επαρκές. Για τον λόγο αυτόν μάλιστα κρίθηκε ότι πρέπει η απέλαση να διατηρηθεί μόνο ως διοικητικού χαρακτήρα μέτρο, στις περιπτώσεις που η παρουσία ενός αλλοδαπού στη χώρα θεωρείται ότι δημιουργεί σοβαρό κίνδυνο για τη δημόσια τάξη. Οι προϋποθέσεις που τάσσουν συνδυαστικά οι διατάξεις των Ν. 3386/2005 και Ν. 3907/2011 αναφορικά με την διοικητική απέλαση είναι αυστηρότερες από τις προτεινόμενες και υπάγονται στον έλεγχο των διοικητικών πρωτοδικείων.

Ενδεχόμενη υιοθέτηση της προτεινόμενης ρύθμισης περί δικαστικής απέλασης φρονούμε ότι θα δημιουργήσει και πάλι – όπως στο παρελθόν – ζητήματα μεταξύ δικαστικών αποφάσεων αφενός των ποινικών και αφετέρου των διοικητικών δικαστηρίων.Σε κάθε περίπτωση οφείλει ο νομοθέτης να θέσει – τουλάχιστον και στις περιπτώσεις δικαστικής απέλασης – τις σχετικές εγγυήσεις που ήδη προβλέπονται και ισχύουν στο άρ. 41 του Ν. 3907/2011 για την προστασία από επιστροφή: 1) των ανηλίκων που παρακολουθούν σχολείο στην Ελλάδα, οποιασδήποτε βαθμίδας της εκπαίδευσης ή όταν οι γονείς ή τα πρόσωπα που έχουν την επιμέλειά τους διαμένουν νόμιμα στην Ελλάδα, 2) Του γονέα ημεδαπού ανηλίκου, όταν ο γονέας έχει την επιμέλεια ή έχει υποχρέωση διατροφής, την οποία εκπληρώνει, 3) Όσων έχουν υπερβεί το 80ό έτος της ηλικίας τους, 4) Σε όσους έχει χορηγηθεί καθεστώς διεθνούς προστασίας ή έχουν ζητήσει την παροχή τέτοιου καθεστώτος και το αίτημα του δεν έχει κριθεί οριστικά, υπό την επιφύλαξη των άρθρων 32 και 33 της Σύμβασης της Γενεύης του 1951. 5) Των ανηλίκων στους οποίους έχουν επιβληθεί αναμορφωτικά μέτρα με απόφαση του Δικαστηρίου Ανηλίκων. 6) Σε όσους διαπιστώνεται η ομογενειακή τους ιδιότητα. 7) Σε θύματα ή ουσιώδεις μάρτυρες εγκληματικών πράξεων, οι οποίες προβλέπονται στο άρθρο 10 του Ν. 4285/2014 και στα άρθρα 1 και 2 του Ν. 927/1979 (Α` 139) και προσέρχεται προς υποβολή καταγγελίας ή αναφορά του περιστατικού στις αρμόδιες αστυνομικές αρχές, μέχρι την έκδοση της προβλεπόμενης από την περίπτωση β` της παρ. 1 του άρθρου 19Α του Ν. 4251/2014, πράξης του αρμόδιου εισαγγελέα.» Τέλος, στις έγκυες γυναίκες κατά τη διάρκεια της κύησης και για έξι μήνες μετά τον τοκετό καθώς και στα θύματα ενδοοικογενειακής βίας κατά τις διατάξεις του ν. 3500/2006 που προσέρχονται προς υποβολή καταγγελίας ή αναφορά του περιστατικού στις αρμόδιες αστυνομικές αρχές. Οι παραπάνω εξαιρέσεις είναι σύμφωνες με την ελληνική νομοθεσία και την αρχή της αναλογικότητας.Επιπλέον, πιστεύουμε ότι το μέτρο της δικαστικής απέλασης δεν θα πρέπει να εφαρμόζεται στις περιπτώσεις του άρ. 69Α του ΠΚ, καθώς αυτό αναφέρεται σε περιπτώσεις ακαταλόγιστων δραστών, οι οποίοι πρέπει να αντιμετωπίζονται ως τέτοιοι και να επαναπροωθούνται μόνο υπό συγκεκριμένες εγγυήσεις, σχετικά με την περίθαλψή τους.Άρθρο 24 Εξορθολογισμός των κριτηρίων περιορισμού ανηλίκων σε κατάστημα κράτησης νέων- Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 127 Ποινικού ΚώδικαΣΧΟΛΙΟ: Η προτεινόμενη ρύθμιση διευρύνει το πλαίσιο εγκλεισμού των ανηλίκων σε ειδικά καταστήματα κράτησης νέων. Το παραπάνω οφείλουμε να το εξετάζουμε και σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρ. 287 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την Προσωρινή Κράτηση των ανηλίκων. Δεν διευρύνεται, λοιπόν, μόνο το περιθώριο επιβολής σε παιδιά του εγκλεισμού σε ειδικά καταστήματα κράτησης, αλλά και η δυνατότητα του Ανακριτή και του Εισαγγελέα να επιβάλουν προσωρινή κράτηση σε ανήλικο.

Έπειτα από τρεις δεκαετίες ενασχόλησης με την παιδική προστασία, λαμβάνοντας υπόψη μας επιπλέον διεθνείς και εγχώριες επιστημονικές μελέτες, φρονούμε ότι ο ποινικός σωφρονισμός ανηλίκων είναι ελάχιστα αποτελεσματικός ως προς τη μετέπειτα συμμόρφωσή τους, γεγονός που αποδεικνύεται και από την ιδιαίτερα υψηλή υποτροπή των νέων. Είναι ενδεικτική η ρητή αναφορά της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, σύμφωνα με την οποία «η σύλληψη, κράτηση ή φυλάκιση ενός παιδιού πρέπει να είναι σύμφωνη με το νόμο, να μην αποτελεί παρά ένα έσχατο μέτρο και να είναι της μικρότερης δυνατής χρονικής διάρκειας» (ν. 2101/92, αρ.37 παρ. 2). Έχοντας υπόψη της το παραπάνω, καθώς και τα πρόσφατα επιστημονικά δεδομένα, η πρόσφατη τροποποίηση του ΠΚ προέβλεψε διαφορετική ποινική μεταχείριση σε δράστες μεταξύ 18 και 25 ετών, εξαιτίας της διαφορετικής ψυχοκοινωνικής ωρίμανσης της προσωπικότητας των νέων. Ως εκ τούτου η προτεινόμενη ρύθμιση, με την οποία προβλέπεται η δυνατότητα επιβολής του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα νέων για κάθε κακούργημα (καθώς και η δυνατότητα προφυλάκισης – προσωρινής κράτησης), έρχεται σε αντίθεση με όσα προαναφέρθηκαν. Περαιτέρω, διατηρούμε έντονες επιφυλάξεις κατά πόσο οι επικρατούσες στα Ειδικά Καταστήματα Κράτησης Νέων συνθήκες ανταποκρίνονται στις ανάγκες της παιδικής ηλικίας. Ο εγκλεισμός ειδικά των ανηλίκων μπορεί να είναι ιδιαίτερα επιβλαβής για την μετέπειτα

ζωή τους. Θεωρούμε ότι πρέπει κατ' ελάχιστον να προηγείται η απαραίτητη κοινωνική έρευνα, ώστε η επιβολή του μέτρου να βασίζεται και στην εκτίμηση της προσωπικότητας του ανηλίκου δράστη, καθώς και να ενισχυθεί η δημιουργία κατάλληλα στελεχωμένων και διαμορφωμένων δομών, στις οποίες θα προέχει ο προνοιακός / παιδαγωγικός χαρακτήρας και θα παρέχεται δυνατότητα διαφοροποιημένης μεταχείρισης των ανηλίκων, ανάλογα με την προσωπικότητα και την προσωπική πορεία τους.
Αντί της προτεινόμενης ρύθμισης πιστεύουμε ότι είναι δυνατή η προσθήκη συγκεκριμένων κακουργηματικών πράξεων, στις οποίες όλως εξαιρετικά θα είναι δυνατόν να επιβληθεί το μέτρο αυτό, μετά από αιτιολογημένη απόφαση του αρμόδιου Δικαστηρίου ότι ηπιότερα μέτρα δεν είναι δυνατόν να ευδοκιμήσουν στην συγκεκριμένη κάθε φορά περίπτωση. Συντασσόμαστε με παλιότερες θέσεις του Συνηγόρου του Πολίτη, που έχει προτείνει προς το Υπουργείο τη δημιουργία «ξενώνων αυξημένης φροντίδας» για εφήβους με παραβατική συμπεριφορά, ως δομών εναλλακτικών της κράτησης, ενώ έχει τονίσει τη σημασία λήψης μέτρων για την ενίσχυση του θεσμού της τμηματικής έκτισης της ποινής για τους ανήλικους και νεαρούς ενήλικους κρατουμένους.
Τέλος, οφείλουμε να σημειώσουμε, ότι συχνά η εμπλοκή ανηλίκων σε αξιόποινες πράξεις είναι αποτέλεσμα εξαναγκασμού σε αυτές από τους πραγματικούς δράστες. Στις περιπτώσεις αυτές χρειάζεται ιδιαίτερη μέριμνα, ώστε να αποφευχθούν ιδιαίτερα επαχθείς συνέπειες για αυτά τα παιδιά, τα οποία έχουν μάλλον την ιδιότητα του θύματος παρά του "δράστη".
27 Δεκεμβρίου 2023, 22:36 | Αντ ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου
1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.
Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης
Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό

καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ’ ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ’ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ’ ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α’232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο

άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6
Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.
Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ'

έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.

"Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) : α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

"https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.
Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες
27 Δεκεμβρίου 2023, 21:10 | Β Γκ Είμαι δικηγόρος Αθηνών. Η επίλυση στο άρθρο 44, της διχογνωμίας που είχε οδηγήσει σε απόφαση της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου, για το άν οι εξ επαγγέλματος επιληφθέντες μπορούν να είναι «τρίτοι» στη συκοφαντική δυσφήμιση, με βρίσκει σύμφωνο και είναι πολύ σωστή. Η αμεροληψία και η ουδετερότητα του νομικού όταν χειρίζεται μία υπόθεση είναι αντίστοιχη με εκίνη του γιατρού όταν εξετάζει έναν ασθενή. Επειδή ο άνθρωπος κατά κανόνα μιλά για τα κακά πράγματα, πρέπει να μιλήσουμε και να χειροκροτήσουμε και τα καλά ως εν προκειμένω.
27 Δεκεμβρίου 2023, 21:28 | κοινωνικος φορεας ΓΟΝ.ΙΣ.Η προσέγγιση του ζητήματος της ενδοοικογενειακής βίας αποτελεί πρόκληση καθώς πολύ συχνά τα κίνητρα έχουν βάση σε προσωπικά ή επαγγελματικά συμφέροντα και σπανίως σε κοινωνική ευαισθησία. Απαιτούνται προτάσεις ισορροπημένες στην βάση της αίσθησης του δικαίου και ασφάλειας κυρίως όταν πρόκειται για γονείς ανηλίκων.Ο Ν. 3500/2006 αναφέρεται σε κάθε μορφή και πηγή βίας. Στην εφαρμογή του όμως αντιμετωπίζεται μόνο η σωματική βία ενώ η ψυχολογική βία δεν αντιμετωπίζεται λόγω ελλείψεως διαδικασιών. Ακόμα όμως και επί σωματικής βίας όταν κακοποιείται σωματικά ένα παιδί στη διάρκεια αργιών δεν υπάρχει ιατροδικαστής εφημερίας για παιδιά. Όταν είναι αναγκαία η ψυχιατρική ή παιδοψυχιατρική εξέταση από ιατροδικαστή για συναισθηματική και ψυχολογική βία δεν υφίσταται άμεση και έγκυρη διαδικασία.Επίσης πρέπει να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά το θέμα των ψευδών καταγγελιών περί ενδοοικογενειακής βίας, που είναι μια μεθόδευση στα πλαίσια των δικών περί διαζυγίου και περί επιμέλειας των παιδιών. Πρέπει η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας να πάψει να εργαλειοποιείται ώστε να διακρίνονται οι πραγματικά κακοποιητικές συμπεριφορές. Οι ψευδείς καταγγελίες, καταλήγουν σε βάρος των αληθινών θυμάτων. Η κοινωνία μας είναι ώριμη να ξεπεράσει το σχήμα άνδρας-κακοποιητής και γυναίκα-θύμα, υπάρχουν βίαιοι άνθρωποι, όχι βίαιο φύλλο.Επίσης οι ψευδείς καταγγελίες ειδικά περί δήθεν βίαιου γονέα, συνήθως πατέρα, πρέπει να τιμωρούνται αυστηρά διότι κυρίως αφορούν την επιμέλεια των παιδιών και καλύπτουν αποξενωτικές συμπεριφορές και νοοτροπίες. Βία είναι και η μεθόδευση της αποξένωσης ενός παιδιού από τον γονέα του και πρέπει να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά. Υπάρχει επίσης ένας τεράστιος καταγεγραμμένος αριθμός παραβιάσεων επικοινωνίας γονέα -τέκνου αναφέρονται από την ΓΑΔΑ.(6000/έτος μόνο στην ΑΤΤΙΚΗ)Η ψυχική και συναισθηματική βία και μάλιστα σε ένα παιδί δεν είναι άξιο προσοχής ;
Πως αποδεικνύεται όμως αυτή η μορφή βίας;Αν πιστεύουμε ότι είναι αόρατη αυτή η βία ας περιμένουμε να μεγαλώσουν αυτά τα παιδιά και να καταγράφουν σε άλλους αστυνομικούς κωδικούς.ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ:Άρθρο 86: Να προστεθεί η έννοια της γονεϊκής αποξένωσης – διαταραχής γονεϊκής σχέσης ως ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκου.(Βία είναι και η μεθόδευση της αποξένωσης ενός παιδιού. Η απόδειξη να στηρίζεται αποκλειστικά σε ιατροδικαστική έκθεση παιδοψυχιάτρου δημοσίου λειτουργού με άμεσες ενέργειες επείγουσα εξέταση του παιδιού)Άρθρο 99 αρ 32Α αρ 1 : Να διαγραφεί η λέξη γυναικών θυμάτων και να αντικατασταθεί με θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.(Επιτέλους πρέπει να γίνει κατανοητό ότι υπάρχουν και άντρες και παιδιά θύματα ενδοοικογενειακής βίας και θα πρέπει οι εξειδικευμένες δομές να υποστηρίζουν και άνδρες ,παιδιά ηλικιωμένους και ανεξάρτητα φύλου και ηλικίας θύματα ενδοοικογενειακής βίας)Άρθρο 89 : Άρθρο 7 : Να προστεθεί αρ 3 : Όποιος διαταράσσει την γονεϊκή σχέση κυρίως με την παρεμπόδιση επικοινωνίας ή άλλη αποξενωτική συμπεριφορά τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον 6 μηνών.(Η διατάραξη της γονεϊκής σχέσης εντάσσεται στην παράνομη βία κατά ανηλίκου . Δεδομένης της εκτόξευσης των παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας (στοιχεία ΓΑΔΑ μόνο στην Αττική ανέρχονται σε 6000 περίπου ετησίως))Άρθρο 99: Άρθρο 23 : Να προστεθεί στο τέλος του αρ 2 : … αναληθή αναφορά η οποία διαπιστώνεται με άμεση πραγματογνωμοσύνη.(Η πραγματογνωμοσύνη να διατάσσεται προανακριτικά, ώστε να διαπιστώνεται η αλήθεια άμεσα και να μην χάνεται πολύτιμος χρόνος σε μακροχρόνιες δικαστικές διαδικασίες)Δ.Σ ΓΟΝ.ΙΣ.27 Δεκεμβρίου 2023, 21:42 | ΤασοςΠαραβιασεις δικαστικών αποφάσεων που συνήθως γίνονται απο μαμαδες να έχει πολύ αυστηρή ποινή και όχι με αναστολη.το αρθο 26 κεφάλαιο Β που πάτε να το τροποποίησετε ετσι βοηθάτε τις μαμαδες να χρησιμοποιήσουν συγγενικά πρόσωπα ή μανάδες και μπαμπάδες (πεθερο-πεθερα-θειους) ετσι ώστε όταν πάει ένας πατέρας να πάρει το παιδί του και του αρνηθεί ο θείος να το πάρει, ένας πατέρας δεν θα μπορεί να κινηθεί νομικά….αυτή η τροποποίηση είναι απαράδεκτη
27 Δεκεμβρίου 2023, 21:41 | ΑΡ Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του άρθρου 169Α
Θα πρέπει να επιβάλλονται βαρύτατες ποινές σε παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες σε περιπτώσεις που μετά το διαζύγιο έχουν κυρίως την επιμέλεια ή ακόμα και σε καθεστώς συνεπιμέλειας.Η τροποποιηση του αρθρου 169Α του ΠΚ παρ.3 που επιτρέπει σε καποιον συγγενη να παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις για λογαριασμο του γονέα συμβάλλει στην γονεική αποξένωση. Πρέπει να καταργηθεί.

27 Δεκεμβρίου 2023, 20:08 | Γρ Δεν μπορώ να καταλάβω γιατί δεν τιμωρούνται οικεία πρόσωπα που συνεργούν στην διάρρηξη σχέσεων γονέα παιδιού. Βαριές τιμωρίες σε αυτούς που την παρεμποδίζουν. Απαράδεκτο το άρθρο 26

27 Δεκεμβρίου 2023, 20:55 | Κ. Απαράδεκτο το άρθρο 26 καθώς δίνεται συγχωροχάρτι σε οικείους καθιστώντας τους ως συνεργούς κ χωρίς τιμωρία. Βαριές κ άμεσες τιμωρίες σε αυτούς που στερούν την επικοινωνία γονέα και παιδιού

27 Δεκεμβρίου 2023, 20:23 | Ν Κ Σχετικά με το άρθρο 24 ν/σ, σε συνδυασμό με άρθρο 121 του ισχύοντος Ποιν. ΚώδικαΜετά την αναθεώρηση του Ποιν. Κώδικα το 2019, τα ηλικιακά όρια για τους ανηλίκους διαμορφώθηκαν ως εξής, με βάση το ισχύον σήμερα άρθρο 121 § 1 Π.Κ.: Ως ανήλικοι «νοούνται αυτοί που κατά τον χρόνο τέλεσης της πράξης έχουν ηλικία μεταξύ του δωδέκατου και του δέκατου όγδοου έτους τους συμπληρωμένων». Με την εντυπωσιακή αυτή νομοθετική αλλαγή του 2019, αφήνονται επομένως εκτός ποινικής ευθύνης οι ανήλικοι έως την ηλικία των σχεδόν 12 ετών (!) αντί των 8, που ίσχυε έως το 2019. Η αλλαγή αυτή δικαιολογήθηκε από την Αιτιολογική Εκθεση του Ποιν. Κώδικα 2019 με το σκεπτικό ότι αυτό υπαγορεύεται από «νεότερες αντιλήψεις» και ότι «οι πράξεις ανηλίκων νεότερων των δώδεκα ετών αποτελούν αντικείμενο ενασχόλησης των υπηρεσιών κοινωνικής πρόνοιας [π.χ. άρθρα 1532 επ. Αστ. Κώδικα] και όχι των ποινικών δικαστηρίων». Στην ίδια Αιτιολογική Εκθεση αναγράφεται επίσης: «Η μεταχείριση των ανηλίκων δεν έχει στόχο την τιμωρία, αλλά τη διαπαιδαγώγηση και την υποστήριξή τους με στόχο την κοινωνική τους ένταξη και την αποτροπή τους από την τέλεση άλλων εγκληματικών πράξεων».Ωστόσο η επιχειρηματολογία αυτή δεν είναι ιδιαίτερα πειστική, καθώς, όπως σημειώθηκε από τον σπουδαίο νομικό Νικόλαο Χωραφά, εισηγητή για το Γενικό Μέρος του αρχικού Π.Κ., σκοπός της ποινικής μεταχειρίσεως των ανηλίκων είναι η «κοινωνική αναμόρφωση και διαπαιδαγώγησή» τους. Και ασφαλώς, τα μέτρα (αναμορφωτικά και θεραπευτικά) που προβλέπονται στα άρθρα 122 και 123 του ισχύοντος Π.Κ. για παραβατικούς ανηλίκους δεν έχουν τιμωρητικό χαρακτήρα, αλλά διαπαιδαγωγικό, καθώς αποβλέπουν να καταστήσουν τον ανήλικο, όσο είναι ακόμη καιρός, μια προσωπικότητα χωρίς προβλήματα παραβατικότητας. Αντιθέτως, δε, τα μέτρα της κοινωνικής πρόνοιας τα οποία προτείνει ο Κώδικας του 2019 για παραβάτες μέχρι 12 ετών και τα οποία μάλιστα απευθύνονται και σε ανηλίκους που βρίσκονται στη δύσκολη ηλικία της προεφηβείας, ουδόλως πιστεύω ότι είναι σε θέση από μόνα τους, και χωρίς την ποινική απειλή, να αποτρέψουν την τέλεση παραβατικών πράξεων από όσους ανηλίκους θα είχαν μια τέτοια προδιάθεση λόγω της ιδιοσυγκρασίας τους, του οικογενειακού ή και του ευρύτερου περιβάλλοντός τους. Εξάλλου, για μικρότερες ηλικίες και ήσσονος σημασίας παραβάσεις μπορούν να επιβάλλονται ηπιότερα αναμορφωτικά μέτρα κατ' άρθρο 122 του ισχύοντος Ποιν. Κώδικα, όπως η επίπληξη, η οποία έχει μεν απλώς «προειδοποιητικό» χαρακτήρα, αλλά ταυτόχρονα ενσωματώνει και την ποινική απειλή μιας μεταγενέστερης και αυστηρότερης ποινικής μεταχειρίσεως του ανηλίκου για τυχόν νέες εκ μέρους του παραβατικές συμπεριφορές.

Συνεπώς, καλό θα ήταν πριν από την επιψήφιση του υπό διαβούλευση ποινικού ν/σ να εξετασθεί και το ζήτημα μήπως θα έπρεπε το κατώτερο ηλικιακό όριο ποινικής ευθύνης για ανηλίκους να επαναπροσδιορισθεί στο όγδοο έτος, όπως συνέβαινε και πριν από την ψήφιση του αναθεωρημένου Ποιν. Κώδικα 2019, που το ανέβασε χωρίς ουσιώδη λόγο στο δωδέκατο έτος.

27 Δεκεμβρίου 2023, 20:03 | Αρ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006. Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου.

Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86

Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98

ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α
Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη.
Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα
και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;;
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής
Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;;
Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή !
Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.
27 Δεκεμβρίου 2023, 20:11 | Κ Χ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006
Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου.
Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα !
ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86
Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98 ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169^{Α} Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ

ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή !
Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

27 Δεκεμβρίου 2023, 19:58 | Α Κ Επείγον αίτημα. Να μπει στο νομοσχέδιο όποιος καταγγέλει περιστατικό βίας ναρκεμποριου κατά ανηλίκων αναξαρτητως φύλου και ηλικίας μέσα και έξω από τα σχολεία γήπεδα κλπ.Πρέπει να σπάσει η σιωπή, να καταγγείλουμε, τη βία κατά των νεων και γι αυτό πρέπει να υπάρχει και στο υπουργείο Δικαιοσύνης, στο καινούργιο νομοσχέδιο το ακαταδίωκτο. Δηλαδή πια ο καθηγητής, ο δάσκαλος, ο άνθρωπος που καταγγέλλει ένα περιστατικό, βίας ναρκεμποριου μέσα και έξω από τα σχολεία γήπεδα να έχει το ακαταδίωκτο επιτέλους τέλος. Να πάψουν να φοβίζουν οι μαφιόζοι τα παιδιά μας

27 Δεκεμβρίου 2023, 17:46 | Φ Άμεση εναρμόνιση η του άρθρου 6 του ν 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοιυ βίας ! Μόνο έτσι θα σταματήσει η ψυχική κακοποίηση που δέχονται τα τέκνα , έπειτα από την διάσπαση τους με τον ένα γονέα. Αυτό φυσικά γίνεται με διάφορα τεχνάσματα και μεθοδεύσεις του ετέρου γονέα , που συνήθως έχει και την αποκλειστική επιμέλεια!Προστατέψτε τα παιδιά πάνω απ’ όλα!!!

27 Δεκεμβρίου 2023, 16:06 | Λάζ Όχι στην γονική αποξένωση.Βαριές ποινές για όσους παραβιάζουν τις δικαστικές αποφάσεις «κυρίως μητέρες». Βοηθήστε τα παιδιά.
Να αποσυρθεί «το Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.3».

27 Δεκεμβρίου 2023, 16:30 | ΠΑΝ ΕΠΙΖΗΣΑΣΑ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ,ΣΥΜΦΩΝΩ ΜΕ ΤΗ ΘΕΣΗ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΟΥ ΔΙΟΤΙΜΑ ΠΟΥ ΘΑ ΔΕΙΤΕ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΚΑΙ ΘΕΛΗΣΑ ΝΑ ΑΝΑΡΤΗΣΩ ΑΥΤΟΤΕΛΕΣ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΤΟΥΣ,ΟΠΩΣ ΗΔΗ ΕΧΕΙ ΑΝΑΡΤΗΘΕΙ ΣΤΗ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ.ΑΠΟ ΔΙΟΤΙΜΑΗ ΒΙΑ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ – Μια προσπάθεια εκσυγχρονισμού του νόμου για την ενδοοικογενειακή βία που δεν συμβάλλει στην κατοχύρωση των έμφυλων δικαιωμάτωνΙ. ΓΕΝΙΚΑ, ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ. Κατά γενική ομολογία και με βάση τις δημόσιες τοποθετήσεις έγκριτων επιστημονικών ενώσεων και εταιριών (π.χ. Ελληνική Εταιρεία Ποινικού Δικαίου, Ένωση Ελλήνων Ποινικολόγων), νομικών σχολών, δικηγορικών συλλόγων, κ.λπ., οι τροποποιήσεις που εισάγονται στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μέσω του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης με τίτλο «Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και την ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης – Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας», πλήττουν σοβαρά το κράτος δικαίου και τον νομικό πολιτισμό μας. Παράλληλα το νομοσχέδιο εισάγει παρεμβάσεις στον Ν. 3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία, πολλές από τις οποίες έρχονται σε αντίθεση με τις προβλέψεις της Σύμβασης για την Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (Ν. 4531/2018 Σύμβαση Κωνσταντινούπολης). Μάλιστα οι τροποποιήσεις αυτές προτείνονται χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι κατεπείγουσες συστάσεις της Επιτροπής GREVIO που περιλαμβάνονται στην πρώτη έκθεση αξιολόγησης της χώρας.Το Κέντρο για την Ισότητα και τα Έμφυλα Δικαιώματα Διοτίμα, εκφράζει τον βαθύτατο προβληματισμό και την ανησυχία του φορέα καταρχάς διότι το νομοσχέδιο έρχεται στη δημόσια διαβούλευση χωρίς να έχει προηγηθεί διαβούλευση με την κοινωνία των πολιτών. Μάλιστα, παρά τις αυστηρές συστάσεις της Επιτροπής GREVIO για την επιτακτική ανάγκη και τη σημασία της ενεργού συμμετοχής των φεμινιστικών οργανώσεων σε δημόσιες διαβουλεύσεις για θέματα ισότητας των φύλων, για μία ακόμα φορά οι φεμινιστικές ΜΚΟ και συλλογικότητες δεν κλήθηκαν σε διάλογο προκειμένου να καταθέσουν την εμπειρογνωμοσύνη και τις προτάσεις τους, εισφέροντας ουσιαστικά στον εκσυγχρονισμό της νομοθεσίας για την ενδοοικογενειακή/συντροφική έμφυλη βία.Διατρέχοντας το νομοσχέδιο συνολικά καταλήγουμε στις εξής βασικές και σημαντικές διαπιστώσεις:

• Σύμφωνα με το νομοσχέδιο τα πλημμελήματα της ενδοοικογενειακής βίας, όπως και το σύνολο σχεδόν των πλημμελημάτων του ΠΚ, από εδώ και στο εξής θα εκδικάζονται από μονομελή πλημμελειοδικεία. Θεωρούμε πως η εκδίκαση υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας από μονομελείς συνθέσεις απαξιώνει τη σοβαρότητα

του φαινομένου και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, ακόμη και αν την υπαγορεύει η υποστελέχωση των Δικαστηρίων.

• Δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για την επιτάχυνση των διαδικασιών και την κατά προτεραιότητα εκδίκαση των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας, παρά την αναγνωρισμένη κοινωνική ανάγκη και τη γνωμοδότηση από ανώτατο δικαστικό λειτουργό, και παρά το γεγονός ότι οι γυναικοκτονίες σε μεγάλο βαθμό οφείλονται (και) στην αδυναμία της Δικαιοσύνης να ανταποκριθεί και να προστατεύσει τα θύματα από την κλιμάκωση των βίαιων συμπεριφορών.

• Ενώ το νομοσχέδιο αναφέρεται εξαντλητικά στο θεσμό της ποινικής διαμεσολάβησης ως δυνητική περίπτωση εξάλειψης της ποινικής αξίωσης της Πολιτείας εναντίον των δραστών ενδοοικογενειακής βίας, την ίδια στιγμή, με εξαίρεση τα Κέντρα Κοινωνικής Στήριξης του ΕΚΚΑ σε Αθήνα, Πειραιά και Θεσσαλονίκη, παραμένει η έλλειψη πιστοποιημένων ή/και κρατικά εποπτευόμενων δομών στην υπόλοιπη χώρα, για την παρακολούθηση συμβουλευτικών-θεραπευτικών προγραμμάτων εκ μέρους των δραστών. Θεωρούμε, επιπλέον, ακατανόητη και επικίνδυνη την αναφορά σε «προγράμματα απεξάρτησης από την ενδοοικογενειακή βία», καθώς έτσι απαραδέκτως ταυτίζεται ο βίαιος δράστης με μια «έξη» την οποία δεν μπορεί να αποβάλλει με ίδιες δυνάμεις και (ψυχ)ιατρικοποιείται το φαινόμενο. Τα προγράμματα για τους δράστες θα πρέπει αφενός να στηρίζονται στην ελεύθερη βούληση και όχι στον εξαναγκασμό του δράστη, και αφετέρου και πρωτίστως στην προστασία της ευάλωτης κατάστασης στην οποία ενδεχομένως βρίσκεται το θύμα/ η επιζώσα. Περαιτέρω, θεωρούμε ανεπίτρεπτο το γεγονός ότι το νομοσχέδιο συνδέει την αποζημίωση των θυμάτων από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης με το θεσμό της ποινικής διαμεσολάβησης, εφόσον η μεν Αρχή έχει αποδειχθεί στην πράξη ανενεργός, η δε αποζημίωση των θυμάτων δεν μπορεί να εξαντλείται μόνο σε περιπτώσεις που έχουν υπαχθεί στην ποινική διαμεσολάβηση. Συνολικά, η όλη πρόβλεψη κρίνεται ατυχής και είναι προβληματικό που ο θεσμός της κρατικής αποζημίωσης σύμφωνα με τις προβλέψεις του νομοσχεδίου συνδέεται με την διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης ενώ, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κων/πολης (αρ.30) τα κράτη οφείλουν να χορηγούν επαρκή κρατική αποζημίωση ανεξαιρέτως, στα άτομα τα οποία έχουν υποστεί σοβαρή σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας τους, στο βαθμό που αυτή η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές, όπως άλλωστε συστήνει και η GREVIO (σημεία 184-185). Η θέση του Κέντρου Διοτίμα είναι πως όλες ανεξαιρέτως οι ευάλωτες επιζώσες ενδοοικογενειακής βίας και τα παιδιά τους θα πρέπει να λαμβάνουν κρατική οικονομική υποστήριξη και αρωγή στα πρώτα, τουλάχιστον, βήματα διαφυγής τους από βίαιες/κακοποιητικές σχέσεις, ανεξάρτητα από δικαστική η μη αναγνώριση της ύπαρξης ενδοοικογενειακής βίας.

• Η ψυχολογική βία εισάγεται ως μορφή βίας που αφορά μόνο τους/τις ανήλικους/ανήλικες. Στον αντίποδα, το νομοσχέδιο δεν θεωρεί αξιόποινες μια σειρά από συμπεριφορές που συνιστούν ενδοοικογενειακή βία, υπό τον διευρυμένο ορισμό της Σύμβασης, δηλαδή την ψυχολογική βία σε βάρος ενηλίκων και την οικονομική βία. Δεν είναι κατανοητό για ποιον λόγο δεν ποινικοποιείται στον Ν. 3500/2006 η ψυχολογική βία, ενώ σε άλλα νομοθετήματα, είτε υπάρχει αναφορά σε τρόμο ή ανησυχία, που συνιστούν μορφές ψυχολογικής βίας (π.χ. άρθρο 333 παρ. 1 ΠΚ), είτε γίνεται σαφής αναφορά σε ψυχολογική βλάβη (Ν. 4808/2021 άρθρο 4, παρ. 2). Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή GREVIO, ακριβώς εξαιτίας του ότι η ψυχολογική βία δεν αποτυπώνεται στο νόμο, ενώ καταγγέλλεται, δεν διώκεται μεμονωμένα παρά μόνον σε συνδυασμό με την σωματική βία. Σε ό,τι αφορά την οικονομική βία συνιστά σπουδαία έλλειψη η απουσία ορισμού, ενώ προβλέπεται ρητά από τη Σύμβαση.

• Ούτε και αυτή τη φορά αποτελεί προτεραιότητα του νομοθέτη μια διακριτή, τυποποιημένη ποινική πρόβλεψη για την αφαίρεση της ζωής γυναικών, με την αναγνώριση της γυναικοκτονίας ως εγκλήματος με έμφυλα χαρακτηριστικά, παρά την υιοθέτηση αυτής της νομικής θεώρησης από αρκετές άλλες χώρες.

• Τέλος, όσον αφορά στο αδίκημα του βιασμού, παρόλο που ρητά, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, θα θεωρείται πλέον ενδοοικογενειακή βία όταν τελείται σε ενδοοικογενειακό/συντροφικό πλαίσιο, ο νομοθέτης παραλείπει να βελτιώσει νομοτεχνικά τον ορισμό του βιασμού. Αυτό σημαίνει ότι στον υπάρχοντα ορισμό δεν διασαφηνίζεται η έννοια της συναίνεσης και δεν προκύπτει ότι οποιαδήποτε σεξουαλική πράξη ή συμπεριφορά θα πρέπει να είναι προϊόν ελεύθερης βούλησης. Ταυτόχρονα ο ισχύων ορισμός περιορίζεται στην στενή έννοια της «γενετήσιας πράξης», όπου δεν μπορούν να ενταχθούν ασελγείς πράξεις που δεν προϋποθέτουν τη διείσδυση. Θεωρούμε ότι οι παραλείψεις αυτές όχι μόνο δεν συνάδουν με όσα ορίζει η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης (άρθρο 36), αλλά δηλώνουν την απουσία πολιτικής βούλησης για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας.

Η επιχειρούμενη νομοθετική πρωτοβουλία για την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και της Ποινικής Δικονομίας είναι ακόμη μία κυβερνητική παρέμβαση που έρχεται να προστεθεί στις πολλές που έχουν λάβει χώρα από το 2019 και εντεύθεν, γίνεται χωρίς καν την ύπαρξη νομοπαρασκευαστικής επιτροπής και με μοναδική στόχευση τον εντυπωσιασμό μέσω της αυστηροποίησης των ποινών. Στο ίδιο πνεύμα, οι παρεμβάσεις στον νόμο 3500/2006 λαμβάνουν χώρα τη στιγμή που η Πολιτεία αποτυγχάνει να αποκριθεί

ικανοποιητικά στον τομέα της πρόληψης και της προστασίας των θυμάτων ενδοοικογενειακής/συντροφικής βίας παραβιάζοντας βασικές αρχές της Σύμβασης. Δεν πρέπει, ωστόσο, να ξεχνάμε πως ένας από τους πρωταρχικούς στόχους της Σύμβασης είναι να τεθεί τέλος στην ατιμωρησία των δραστών. Αυτό προϋποθέτει όχι μόνο την επιβολή κυρώσεων εναντίον τους μέσω της νομοθεσίας, αλλά και διασφάλιση των απαραίτητων νομικών οδών για τα θύματα. Όταν το ίδιο το Κράτος δεν συμμορφώνεται με την υποχρέωση της δέουσας επιμέλειας στην πρόληψη και διερεύνηση των πράξεων βίας, οφείλει να λογοδοτεί.ΙΙ. Ως προς τις κατ' άρθρον τροποποιήσεις του ν. 3500/2006, το Κέντρο Διοτίμα παραθέτει τις απόψεις και κριτικές παρατηρήσεις του ακολούθως:Αρ. 85 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 1 ν. 3500/2006

Η προτεινόμενη τροποποίηση, η οποία επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του άρθρου με την προσθήκη της φράσης «σε βάρος προσώπου που δέχεται τις υπηρεσίες φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας στον οποίο ο δράστης εργάζεται», πέρα από τα όρια της οικογένειας, δεν συνιστά ορθή νομοτεχνική οδό για την ειδική πρόβλεψη των αδικημάτων που επιδιώκεται να εισαχθούν. Η επέκταση της εφαρμογής του σε πρόσωπα που σχετίζονται μεταξύ τους με άλλον τρόπο, δεν υπάγονται στην στενή ή ευρεία έννοια της οικογένειας, δεδομένου ότι τα πρόσωπα αυτά δεν αναπτύσσουν σχέσεις ανάλογες με αυτές που αναπτύσσονται εντός της οικογένειας, σε οποιοδήποτε επίπεδο διάρκειας, έντασης ή ταυτόχρονης παρουσίας. Έτσι, παρίσταται αυθαίρετη η εξομοίωση αυτών των προσώπων προς μέλη οικογένειας. Η επιχειρούμενη ως άνω επέκταση των προσώπων σε βάρος των οποίων τελείται ενδοοικογενειακή βία δεν απαντάται ούτε στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και εκτιμούμε ότι μία τέτοια επέκταση, εκτός από νομοτεχνικά αδόκιμη, θα προκαλέσει στρεβλώσεις στην παροχή υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας προς επωφελούμενες/νους αναφορικά με το πλαίσιο και τις συνέπειες παροχής των υπηρεσιών. Η ανάγκη βελτίωσης του πλαισίου προστασίας των επωφελούμενων των κοινωνικών υπηρεσιών θα πρέπει να εισαχθεί με άλλον τρόπο.Αρ. 86 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 4 ν. 3500/2006

Θεωρούμε θετική την προσθήκη της ψυχολογικής και όχι μόνον σωματικής, βίας ως προβλεπόμενης και τιμωρούμενης βίας σε βάρος ανηλίκων. Ωστόσο, είναι αναγκαίο να διευρυνθεί ο ορισμός της βίας και κατά των ενηλίκων, ώστε ο νόμος να περιλάβει και την ψυχολογική βία και όχι μόνον τη σωματική βία και την απειλή, με αντίστοιχη τροποποίηση είτε του άρθρου 2 είτε του άρθρου 7 του νόμου. Και τούτο διότι ρητά στο άρθρο 33 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, προβλέπεται ότι «τα Μέρη καλούνται να λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η εσκεμμένη συμπεριφορά που κατατείνει στην σοβαρή πρόκληση βλάβης, στην ψυχολογική ακεραιότητα του ατόμου μέσω καταναγκασμού ή απειλών, θα ποινικοποιηθεί». Μάλιστα, στην έκθεση αξιολόγησης της GREVIO (σημεία 203-208) αναφέρεται ότι η πρόβλεψη της παράνομης πράξης της απειλής στον Ελληνικό Ποινικό Κώδικα και στον νόμο για την ενδοοικογενειακή βία, δεν καλύπτει τον ορισμό της ψυχολογικής βίας, όπως καθορίζεται στο ανωτέρω άρθρο 33 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, που περιλαμβάνει άλλες μορφές ψυχολογικής βίας, όπως ο εκφοβισμός και η οικονομική βία. Η ψυχολογική βία, σύμφωνα με την GREVIO, εμπεριέχει μία συμπεριφορά που μπορεί να συνίσταται σε επιμέρους περιστατικά χαμηλότερης έντασης που προστίθενται σε έναν τύπο καταχρηστικής συμπεριφοράς σε καταστάσεις ενδοοικογενειακής βίας, που είναι ακριβώς ό,τι επιδιώκει να αποτυπώσει το άρθρο 33 της Σύμβασης. Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή GREVIO, ακριβώς εξαιτίας του ότι η ψυχολογική βία δεν αποτυπώνεται στο νόμο, ενώ καταγγέλλεται, δεν διώκεται μεμονωμένα παρά μόνον σε συνδυασμό με την σωματική βία. Σε ό,τι αφορά την οικονομική βία συνιστά σπουδαία έλλειψη η απουσία ορισμού, ενώ προβλέπεται ρητά από τη Σύμβαση.Αρ. 88 νομοσχεδίου _Τροποποίηση του αρ. 6 ν. 3500/2006

Το παρόν άρθρο τροποποιείται με την προσθήκη, στις διακεκριμένες περιπτώσεις ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης που επισύρουν ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών, και της περίπτωσης τέλεσης της πράξης ενώπιον του ανηλίκου μέλους της οικογένειας. Στην περίπτωση μάλιστα που η πράξη φέρει τα χαρακτηριστικά της επικίνδυνης ή της βαριάς σωματικής βλάβης, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. Η προτεινόμενη παρέμβαση στοχεύει στην επαύξηση του αξιοποίνου για τον δράστη ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης που τελείται ενώπιον ανηλίκου.

Αρ. 89 νομοσχεδίου_ Τροποποίηση του αρ. 7 ν. 3500/2006

Με το άρθρο 89 τροποποιείται το άρθρο 7 ν. 3500/2006 δια της προσθήκης δεύτερου εδαφίου αναφορικά με την ποινή της ενδοοικογενειακής παράνομης βίας και απειλής που τελείται ενώπιον ανηλίκου, ώστε να τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και έξι (6) μηνών, αντίστοιχα. Με την προτεινόμενη προσθήκη τυποποιείται για πρώτη φορά η ενδοοικογενειακή παράνομη βία και η απειλή που τελείται ενώπιον ανηλίκου ως αυτοτελές αδίκημα.Γενικό σχόλιο ως προς και τα δύο παραπάνω άρθρα: Η αποδοκιμασία της ενδοοικογενειακής βίας που δεν στρέφεται άμεσα εναντίον του ανηλίκου αλλά τελείται σε βάρος άλλου μέλους της οικογένειας ενώπιόν του προβλέπεται ήδη στο ισχύον νομοθετικό πλαίσιο και συγκεκριμένα στο άρθρο 1 παρ. 3 εδ. β' ν. 3500/2006, το οποίο ορίζει αυθεντικά ως θύμα ενδοοικογενειακής βίας τον ανήλικο ενώπιον του οποίου τελούνται πράξεις ενδοοικογενειακής βίας. Περαιτέρω, το άρθρο 2 ν.

3500/2006 απαγορεύει την άσκηση κάθε μορφής βίας μεταξύ των μελών της οικογένειας. Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων, σε συμφωνία με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, προκύπτει ότι τα ανήλικα μέλη οικογένειας που γίνονται μάρτυρες πράξεων ενδοοικογενειακής βίας είναι θύματα και χρήζουν προστασίας, ανεξαρτήτως της ποινικής τυποποίησης ή/και της δικαστικής επιβεβαίωσης της βίας αυτής. Έτσι, οι προτεινόμενες τροποποιήσεις των άρθρων 6 και 7 ν. 3500/2006 εγκυμονούν τον κίνδυνο υιοθέτησης από τα δικαστήρια μιας στενής έννοιας της ενδοοικογενειακής βίας που τελείται ενώπιον ανηλίκων, όταν καλούνται να αποφασίσουν στο πλαίσιο μιας διαφοράς οικογενειακού δικαίου, ιδίως σε περιπτώσεις κακής άσκησης γονικής μέριμνας.Αρ.90 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 9 του ν.3500/2006

Με την προτεινόμενη τροποποίηση αυστηροποιείται το πλαίσιο ποινής και διευρύνεται η αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος της ενδοοικογενειακής προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας υπό την έννοια ότι ποινικοποιείται πέρα από την τέλεση της ίδιας της πράξης, και η τέλεσή της ενώπιον ανηλίκου προσώπου, αυτοτελώς. Θεωρούμε θετική την προσθήκη αυτή εφόσον η πράξη τελείται σε ενδοοικογενειακό πλαίσιο.Αρ.91 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 11 του ν.3500/2006

Επιχειρείται η διεύρυνση του θεσμού της ποινικής διαμεσολάβησης, σύμφωνα και με τις διακηρύξεις του σκοπού του νομοσχεδίου. Καταρχάς, διευρύνεται η υλική αρμοδιότητα των ανακριτικών υπαλλήλων στο πλαίσιο του 245 παρ. 2 ΚΠΔ που αφορά στην προανάκριση, να διερευνούν τη δυνατότητα υπαγωγής ενός πλημμελήματος ενδοοικογενειακής βίας στην ποινική διαμεσολάβηση. Η καθ' ύλην αυτή διεύρυνση προβληματίζει στο βαθμό που δεν εξασφαλίζεται ο βαθμός ενημέρωσης των μερών της διαμεσολάβησης. Ιδίως αν ληφθούν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των αδικημάτων, η ευάλωτη κατάσταση της καταγγέλλουσας κατά το χρόνο της κατάθεσής της, το ενδεχόμενο να υποκύψει στο πιεστικό αίτημα του δράστη-μέλους της οικογένειας για «συγχώρεση», όλα τα παραπάνω δημιουργούν ένα αβέβαιο πλαίσιο μέσα στο οποίο θα δοθεί η πλήρης και ενημερωμένη συγκατάθεσή της για υπαγωγή της υπόθεσης στη διαδικασία της διαμεσολάβησης.Το Κέντρο Διοτίμα υπενθυμίζει πως μετά την πρόσφατη επίσκεψή της στην Ελλάδα, η GREVIO συστήνει (στοιχείο 248 της Έκθεσης) να εξασφαλίζεται πως η υπαγωγή στη διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης θα βασίζεται στον σεβασμό στα δικαιώματα, στις ανάγκες και την ασφάλεια των θυμάτων. Ειδικότερα, συστήνεται αυστηρά να ενεργοποιείται ο θεσμός της ποινικής διαμεσολάβησης μόνο όταν τα θύματα είναι σε θέση να αποφασίσουν ελεύθερα σχετικά με αυτή την επιλογή. Για τον σκοπό αυτό οι Αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα Όργανα που εμπλέκονται στην ποινική διαμεσολάβηση θα έχουν εκπαιδευτεί κατάλληλα και θα λειτουργούν κάτω από συγκεκριμένες κατευθυντήριες οδηγίες μέσα από τις οποίες θα έχουν εμπεδωθεί η έμφυλες δυναμικές της ενδοοικογενειακής βίας και η ανισορροπία δύναμης. Το Κέντρο Διοτίμα υπενθυμίζει, επίσης, την με αριθμ. 12/2021, Γνωμοδότηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, Β. Πλιώτα, όπου τονίζεται η ανάγκη για επισταμένη παρακολούθηση από τον αρμόδιο εισαγγελικό λειτουργό της τήρησης των όρων από τον φερόμενο δράστη, ενώ ορίζεται πως θα πρέπει να κινείται τάχιστα η διαδικασία σε περίπτωση μη τήρησης αυτών. Παρά την ως άνω Γνωμοδότηση, ωστόσο, δεν περιέχεται στο υπό τροποποίηση άρθρο καμία περιγραφή της παραπάνω διαδικασίας παρακολούθησης.Περαιτέρω, ως προϋπόθεση τίθεται ο δράστης «να παρακολουθήσει ειδικό συμβουλευτικό – θεραπευτικό πρόγραμμα ή πρόγραμμα απεξάρτησης για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας σε δημόσιο φορέα ή σε ιδιωτικό φορέα……». Η προσθήκη της φράσης «ή πρόγραμμα απεξάρτησης για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας» δεν είναι κατανοητή και σαφής, ως οφείλει να είναι μία διάταξη νόμου. Σε τι είδους εξάρτηση αναφέρεται ο νομοθέτης, από την οποία διαπιστώνεται η ανάγκη να απεξαρτηθεί ο δράστης; Αν ο νομοθέτης αναφέρεται σε προγράμματα απεξάρτησης από ψυχοτρόπες ουσίες/αλκοόλ, τότε πρόκειται για μία λογική υπέρβαση, η οποία (ψυχ)ιατρικοποιεί το προφίλ των δραστών εφόσον συνδέει τη χρήση ουσιών με την άσκηση ενδοοικογενειακής βίας πράγμα το οποίο δεν αποδεικνύεται από σχετικές έρευνες ή εμπειρικά δεδομένα σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Από την άλλη, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρείται «έξη» η άσκηση ενδοοικογενειακής βίας.Ως προς το ζήτημα της χρηματικής ικανοποίησης του θύματος, από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης, κατόπιν αίτησής του, με αναλογική εφαρμογή του νόμου που διέπει τη λειτουργία της Αρχής, όταν ο δράστης αδυνατεί να ικανοποιήσει το θύμα, καταρχάς πρέπει να ειπωθεί πως αναγνωρίζουμε ανεπιφύλακτα τη σημασία της χρηματικής ικανοποίησης του ατόμου που υπέστη ενδοοικογενειακή βία. Όμως, πρέπει να επισημάνουμε πως η Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης συστάθηκε πριν από 14 χρόνια (ν. 3811/2009) και μέχρι σήμερα δεν διαθέτουμε επαρκή στοιχεία για την λειτουργία της και την αποτελεσματική αποζημίωση των ζημιωθέντων, ενώ οι προϋποθέσεις που τίθενται για τη διεκδίκηση της αποζημίωσης από το θύμα (ουσιαστικές αλλά και τυπικές) καθιστούν την Αρχή ανενεργό.Στην προτεινόμενη διάταξη, ειδικότερα, η κρατική αποζημίωση, καταβαλλόμενη από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης, επιτελεί έναν επικουρικό ρόλο επειδή η καταβολή της κρατικής αποζημίωσης τελεί υπό τον όρο της αποδεδειγμένης οικονομικής αδυναμίας του δράστη να αποζημιώσει το θύμα ενδοοικογενειακής βίας. Η αυστηρή αυτή προϋπόθεση αποδεδειγμένης αδυναμίας του δράστη προβληματίζει στο βαθμό που ουσιαστικά προϋποθέτει

ότι το θύμα έχει ήδη διεκδικήσει αποζημίωση η οποία δεν έχει καταβληθεί λόγω οικονομικής αδυναμίας. Τελικά, μια τέτοια πρόβλεψη θα επιβάρυνε δυσανάλογα την επιζώσα, η οποία μέχρι να αποδειχθεί ότι ο δράστης δεν έχει τα οικονομικά μέσα να την ικανοποιήσει, η ίδια θα έχει περιέλθει σε οικονομική ένδεια. Επιπλέον, η διατύπωση ότι η Ελληνική Αρχή οφείλει να καταβάλει χωρίς καθυστέρηση, είναι γενικόλογη και δεν επιτυγχάνεται ο απαραίτητος βαθμός αποτελεσματικής προστασίας της ζημιωθείσας από την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του δράστη. Τέλος, σημειωτέο ότι η αίτηση για αποζημίωση, προϋποθέτει την πληρωμή παραβόλου ύψους 50,00 ευρώ κάτι το οποίο θα επιβαρύνει οικονομικά την αιτούσα, η οποία βρίσκεται ήδη σε δυσχερή οικονομική κατάσταση.

Συνολικά, η όλη πρόβλεψη κρίνεται ατυχής και είναι προβληματικό που ο θεσμός της κρατικής αποζημίωσης σύμφωνα με τις προβλέψεις του νομοσχεδίου συνδέεται με την διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης ενώ, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κων/πολης (αρ.30) τα κράτη οφείλουν να χορηγούν επαρκή κρατική αποζημίωση ανεξαιρέτως, στα άτομα τα οποία έχουν υποστεί σοβαρή σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας τους, στο βαθμό που αυτή η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές, όπως άλλωστε συστήνει και η GREVIO (σημεία 184-185). Η θέση του Κέντρου Διοτίμα είναι πως όλες ανεξαιρέτως οι ευάλωτες επιζώσες ενδοοικογενειακής βίας και τα παιδιά τους θα πρέπει να λαμβάνουν κρατική οικονομική υποστήριξη και αρωγή στα πρώτα, τουλάχιστον, βήματα διαφυγής τους από βίαιες/κακοποιητικές σχέσεις, ανεξάρτητα από δικαστική η μη αναγνώριση της ύπαρξης ενδοοικογενειακής βίας.Αρ.92 νομοσχεδίου_ Τροποποίηση του αρ. 12 ν.3500/2006

Με την υπό τροποποίηση παράγραφο 6 του αρ. 12 ν. 3500/2006 προβλέπεται ο χωρισμός και η αυτοτελής πορεία της δικογραφίας σε περίπτωση διαμεσολάβησης επί δικογραφιών με περισσότερους δράστες ή θύματα, με σκοπό, στις περιπτώσεις που κάποιοι εκ των εμπλεκομένων έχουν αποκαταστήσει τις σχέσεις τους και συναινούν αμοιβαία στην υπαγωγή σε ποινική διαμεσολάβηση, να μην διαιωνίζεται η ποινική διαδικασία. Την ιδια στιγμή, ωστόσο, ο χωρισμός της δικογραφίας για τα μέρη που συναινούν και η αυτοτελής δικονομική πορεία της μπορεί να είναι ιδιαίτερα επισφαλής διότι η συναίνεση ενός ή περισσοτέρων προσώπων στα οποία αποδίδεται η τέλεση πράξεων ενδοοικογενειακής βίας ενδεχομένως επηρεάζει την κρίση του δικαστηρίου για τα υπόλοιπα πρόσωπα. Το ίδιο ισχύει και αντιστρόφως, δηλαδή στην περίπτωση δικογραφίας με περισσότερα θύματα.Αρ.93 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 14 ν.3500/2006

Η τροποποίηση κινείται, κατά την άποψή μας, στη σωστή κατεύθυνση σε ό,τι αφορά την ορθή αποσύνδεση της ποινικής διαμεσολάβησης, από την άσκηση τυχόν αγωγής που υπάγεται στις γαμικές διαφορές (αγωγή διαζυγίου), τη συμφωνία για συναινετική λύση του γάμου ενώπιον Συμβολαιογράφου, την πρόοδο των παραπάνω διαδικασιών, και τελικά τη λύση του γάμου/συμφώνου συμβίωσης. Στις παρ. 2 και 3 ορίζονται οι επιπτώσεις της ολοκλήρωσης η μη της ποινικής διαμεσολάβησης, σε ό,τι αφορά χρηματικές αξιώσεις του θύματος εναντίον του δράστη, χωρίς όμως να τίθεται ο συγκεκριμένος χρόνος δοκιμασίας, ενώ σύμφωνα με το αρ. 13 του ν. 3500/2006, το οποίο δεν τροποποιείται με το νομοσχέδιο, ρητά καθορίζεται το σχετικό χρονικό διάστημα σε τρία (3) έτη. Η παραπάνω παράλειψη προφανώς οφείλεται σε αβλεψία του νομοθέτη που οδηγεί σε ασάφεια, και θα πρέπει να αποκατασταθεί.Αρ.94 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 16 ν.3500/2006

Με το άρθρο επιχειρείται εναρμόνιση με την έναρξη χρόνου παραγραφής που προβλέπεται στην παρ. 4 του άρθρου 113 του ΠΚ για μια κατηγορία αδικημάτων. Άρα διευρύνεται ο χρονικός ορίζοντας δυνατότητας δίωξης των εν λόγω αδικημάτων, καθώς η έναρξη του χρόνου παραγραφής αναστέλλεται και εκκινεί πλέον ένα (1) έτος μετά από την ενηλικίωση του θύματος, εφόσον πρόκειται για πλημμέλημα, και τρία (3) έτη μετά την ενηλικίωση, εφόσον πρόκειται για κακούργημα. Η παραπάνω ρύθμιση δίνει χρόνο στα θύματα που ανασυγκροτούν την τραυματική εμπειρία τους, κατά την ενηλικίωσή τους, να αποφασίσουν περί της διεκδίκησης ή μη των δικαιωμάτων τους και ως εκ τούτου συνιστά μια θετική μεταβολή.Αρ.95 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 18 ν.3500/2006

Με την τροποποίηση του άρθρου προστίθενται ψυχίατροι, κοινωνικοί λειτουργοί, και άλλοι επιστήμονες με ειδικές γνώσεις σε θέματα ενδοοικογενειακής βίας που εργάζονται σε ιδιωτικό φορέα εποπτευόμενο από το αρμόδιο Υπουργείο (Υγείας, Εσωτερικών, Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας) οι οποίοι μπορούν να γνωμοδοτήσουν, εφόσον τους ζητηθεί από το Δικαστικό Όργανο που επιμελείται των περιοριστικών όρων. Θεωρούμε ότι θα πρέπει παράλληλα να διασφαλιστεί ότι δεν θα υπάρξει ανεξέλεγκτη διεύρυνση του κύκλου των εμπλεκόμενων προσώπων με την είσοδο μη πιστοποιημένων και χωρίς σχετική εμπειρία επαγγελματιών ψυχικής υγείας.Αρ.97 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 21 ν.3500/2006

Προς θετική, αρχικά, κατεύθυνση κινείται η τροποποίηση της παραγράφου 2 καθώς εισάγεται η υποχρεωτική ενημέρωση, και μάλιστα «αμελλητί», του θύματος από τις αστυνομικές αρχές, ακόμη και αν το ίδιο δεν το ζητήσει, σχετικά με τις δυνατότητες να διασυνδεθεί με τους αρμόδιους φορείς που μπορούν να προσφέρουν αρωγή, οι οποίοι επίσης ενημερώνονται αρμοδίως. Ωστόσο, δεν εξειδικεύεται στο νομοσχέδιο ποια θα είναι

η κύρωση σε περίπτωση τυχόν παράλειψης, από πλευράς των αστυνομικών οργάνων, ή σημαντικής καθυστέρησης, στην ενημέρωση κατά τα ανωτέρω. Περαιτέρω, δεν εξειδικεύεται στο παρόν άρθρο αν εντάσσεται στην ηθική συμπαράσταση και την υλική συνδρομή και η παροχή νομικής βοήθειας σε θύματα ενδοοικογενειακής βίας, και μάλιστα δωρεάν, όπως επιβάλλει η Σύμβαση της Κων/πολης, δηλαδή από τα πρώιμα στάδια της διαδικασίας (αρ. 57) και συστήνει και η GREVIO (στοιχείο 303 της Έκθεσης).Αρ.98 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 23 ν.3500/2006

Η επέκταση της υποχρέωσης αναφοράς εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας σε βάρος ανήλικου ατόμου, από μια σειρά επαγγελματιών που παρέχουν υπηρεσίες σε αυτά και όχι μόνο από τους εκπαιδευτικούς, βελτιώνει το υπάρχον πλαίσιο προστασίας, δεδομένου ιδίως ότι ιδρύει ένα είδος «ακαταδίωκτου» για τους/τις παραπάνω, εκτός από περιπτώσεις σκόπιμων και εν γνώση τους αναληθών αναφορών. Θεωρούμε πως θα μπορούσαν, ωστόσο, να προστεθούν και οι παιδοψυχολόγοι/παιδοψυχίατροι στην ως άνω κατηγορία, κατ' εφαρμογή του αρ. του αρ.12 παρ.3 του νόμου 3727/2008 ο οποίος υποχρεώνει τη χώρα μας να λαμβάνει τα απαιτούμενα νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι κανόνες εμπιστευτικότητας που επιβάλλονται από το εσωτερικό δίκαιο σε ορισμένους/νες επαγγελματίες, οι οποίες/οι έρχονται κατά την εργασία τους σε επαφή με παιδιά, δεν αποτελούν εμπόδιο στη δυνατότητα, για τις/τους επαγγελματίες αυτούς/ές, να αναφέρουν, στις υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για την προστασία των παιδιών, οποιαδήποτε κατάσταση για την οποία έχουν εύλογη αιτία να πιστεύουν ότι ένα παιδί είναι θύμα γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης.Άρθρο 99 νομοσχεδίου_ Προσθήκη άρθρου 23Α στον ν. 3500/2006

Σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης η αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου αποτελεί ένα από τα άρθρα του κεφαλαίου (VI) για την έρευνα, την ποινική δίωξη, το δικονομικό δίκαιο και τα προστατευτικά μέτρα. Από την άλλη, το υπουργείο δικαιοσύνης επιλέγει να προσθέσει το εν λόγω άρθρο στο κεφάλαιο (του Ν. 3500/2006) που αφορά την αρωγή των θυμάτων και μάλιστα ως συνέχεια του άρθρου 23 που αφορά τις υποχρεώσεις των εκπαιδευτικών – το οποίο επίσης τροποποιείται.Επίσης είναι προβληματικό το γεγονός ότι στη συνολικότερη διαδικασία, εκτός από τη συμμετοχή των αστυνομικών αρχών, προβλέπεται η συμμετοχή κοινωνικών υπηρεσιών, υπηρεσιών υγείας και εξειδικευμένων δομών για την υποστήριξη επιζωσών ενδοοικογενειακής βίας και μάλιστα για την αξιολόγηση των παραγόντων επικινδυνότητας ή υποτροπής της βίας που αφορούν τον δράστη με βάση τις απειλές για τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα του θύματος λόγω της κατοχής όπλου, προηγούμενης καταδίκης για ενδοοικογενειακή βία, εξαρτήσεις από ουσίες, κ.λπ. Θεωρούμε ότι το συγκεκριμένο σημείο του άρθρου (παρ. 2 α) είναι ιδιαιτέρως προβληματικό για μια σειρά λόγους. Καταρχάς διότι οι εν λόγω υπηρεσίες και ιδιαιτέρως οι εξειδικευμένες δομές υποστηρίζουν επιζώσες και όχι θύτες ενδοοικογενειακής βίας και ως εκ τούτου δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητές τους να γνωρίζουν τα προβλεπόμενα από το νομοσχέδιο για τον δράστη. Κατά δεύτερον διότι αποτελεί σαφή αρμοδιότητα των αστυνομικών και διωκτικών αρχών η αναγνώριση των άμεσων κινδύνων και αναγκών προστασίας του θύματος, όπως και η τεκμηρίωση των περιστατικών έμφυλης βίας, η συλλογή αποδεικτικών στοιχείων για το ιστορικό και τα επιμέρους χαρακτηριστικά της βίας. Σημειωτέον ότι το σύνολο των ακολουθούμενων διαδικασιών θα πρέπει να στηρίζονται σε μια προσέγγιση που διασφαλίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα, είναι θυματοκεντρική και ευαίσθητη ως προς το φύλο, θέματα που ουδόλως περιλαμβάνονται στο συγκεκριμένο άρθρο. Επιπλέον, όπως σημειώνει και το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων (EIGE), η διαχείριση κινδύνου εκ μέρους της αστυνομίας περιλαμβάνει την εφαρμογή του νόμου και την επιβολή ποινικών κυρώσεων στους δράστες παράλληλα με την εκπόνηση σχεδίου προστασίας για το θύμα. Επειδή μάλιστα η αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου συνιστούν διαδικασίες που απαιτούνται για όλα τα θύματα και τα παιδιά τους ανεξάρτητα από το επίπεδο κινδύνου, η προορατική απόκριση απέναντι στον δράστη συνιστά κεντρικό στοιχείο της συνολικότερης διαδικασίας. Στο πλαίσιο αυτό θα έπρεπε να προβλεφθεί η εκπόνηση πρωτοκόλλου για τις διωκτικές αρχές το οποίο μεταξύ άλλων θα περιλαμβάνει περιγραφή του τρόπου με τον οποίο θα εφαρμόζεται η έμφυλη προσέγγιση κατά τη συνέντευξη των θυμάτων με στόχο την αποτίμηση του κινδύνου, αναφορά στα δικαιώματα του θύματος, στις διαθέσιμες μορφές προστασίας, στις υπηρεσίες συνοδείας και στη διαδικασία διαχείρισης κινδύνου για τα οποία ο εκάστοτε υπάλληλος οφείλει να ενημερώνει τα θύματα πριν την έναρξη της διαδικασίας. Παρά της σημασία αυτών των διαστάσεων ωστόσο, καμία από αυτές δεν περιλαμβάνεται στο συγκεκριμένο άρθρο. Τέλος το συγκεκριμένο άρθρο δεν λαμβάνει καθόλου υπόψη τις συστάσεις της Επιτροπής GREVIO (2023) προς τη χώρα, και συγκεκριμένα τις συστάσεις προς τις αρμόδιες αρχές που επιτάσσουν α) την διασφάλιση ότι η συστηματική και ευαίσθητη ως προς το φύλο αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου (άρθρο 51 Σύμβασης Κωνσταντινούπολης) θα καταστούν τυποποιημένες διαδικασίες σε όλες τις περιπτώσεις έμφυλης βίας που καλύπτονται από τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, β) θα επαναλαμβάνονται σε όλα τα στάδια των ποινικών διαδικασιών και γ) θα στηρίζονται σε μια αποτελεσματική πολυτομεακή προσέγγιση που συμπεριλαμβάνει τις εξειδικευμένες υπηρεσίες με βάση τις αρμοδιότητές τους και τις ΜΚΟ, προκειμένου να περιοριστούν οι κίνδυνοι για την ασφάλεια των επιζωσών.

27 Δεκεμβρίου 2023, 15:06 | C. Κεφάλαιο Β Αρθρο 26 Τροποποιηση του 169Α
Βαριές ποινές σε οσους-οσες παρεμποδίζουν επικοινωνία πατέρα-τέκνου και σε ολους ανεξαιρέτως συντελούν στο εγκλημα αυτό. Ολοι να ειναι υπεύθυνοι γι αυτο το σοβαρό αδίκημα και οχι να αφήνουμε απέξω τούς οικείους (της μαννας συνήθως). Κανείς ατιμώρητος !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα τής υποχρέωσης διατροφής.Απαραίτητη η ρύθμιση του υπολογισμού της διατροφής και οχι να αποφασιζουν οι δικαστές.Συνυπολογισμός εξόδων του υπόχρεου στο ποσόν που θα επιδικαστεί οπως εάν πληρώνει ενοίκιο, εάν πληρώνει δάνειο, εάν ειναι ανεργος, εάν χρειάζεται να ταξιδεύει για να δει το παιδί του (ξενοδοχείο, διατροφη, βενζίνη) κλπ.Πρώτα ρυθμίζεται ο υπολογισμός και μετα τιμωρείτε !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ

27 Δεκεμβρίου 2023, 15:47 | Κ Τ.Η διάρρηξη σχέσεων ειναι μορφή ψυχολογικής βίας (διαφορετικά να οριστεί ο όρος) η οποία ενεργεί καταλυτικα στις σχέσεις γονέα τέκνου, που συνήθως ειναι ο πατέρας και συνιστά βαριά μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Επειδή οι συνέπειες ειναι τραγικές αφου τα παιδια μεγαλώνουν ορφανα χωρις πατρικό προτυπο, πρέπει η πολιτεία να μεριμνήσει ωστε να περιοριστεί αυτο το φαινόμενο. Στον Αστικο Κώδικα εχει ως συνέπεια ακόμα και την αφαίρεση της γονικής μέριμνας απο τον γονέα που μεθοδευει με δόλιους τρόπους την βίαιη αποκοπή του παιδιου απο τον γονέα ενω στον Ποινικο δεν προβλέπεται.Πως γινεται ναναι αδίκημα στον ΑΚ και οχι στον ΠΚ;; Πρέπει να εναρμονιστουν τα αρθρα 6 του 3500/2006 με το 1532 ΑΚ γιατι το φαινόμενο εχει εξελιχθει σε μάστιγα.

27 Δεκεμβρίου 2023, 15:35 | Δίκτυο για τα Δικαιώματα του παιδιούΤο Δίκτυο για τα Δικαιώματα του Παιδιού («Δίκτυο») είναι ένα μη κερδοσκοπικό σωματείο, το οποίο από το 2004 έχει ως στόχο την προάσπιση των δικαιωμάτων του παιδιού, όπως αυτά ορίζονται στη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού του ΟΗΕ (1989). Ως φορέας παιδικής προστασίας το Δίκτυο παρεμβαίνει σε ζητήματα που αφορούν τα παιδιά και συνηγορεί για το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού, αναπτύσσοντας πρωτοβουλίες και παρεμβάσεις με στόχο την προώθηση, την ευαισθητοποίηση και τον έμπρακτο σεβασμό στα δικαιώματα του παιδιού. Όραμά του Δικτύου είναι ένας κόσμος, όπου τα παιδιά θα μεγαλώνουν υγιή και ευτυχισμένα, η γνώμη τους θα λαμβάνεται υπόψη και τα δικαιώματά τους θα γίνονται σεβαστά.Στο πλαίσιο αυτό τοποθετείται σε δημόσιες διαβουλεύσεις, οι οποίες αφορούν τα δικαιώματα των παιδιών, ανεξαρτήτως εθνοτικής καταγωγής, φυλής, φύλου, θρησκείας και γλώσσας, όπως είναι οι δράσεις και υπηρεσίες που παρέχονται από το Δίκτυο.Άρθρο 9 Στο άρθρο 9 προτείνεται να προβλεφθεί ρητά η εξαίρεση των ασυνόδευτων παιδιών από το συγκεκριμένο μέτρο, ήτοι τη δικαστική απέλαση, λόγω του γεγονότος ότι είναι παιδιά, λαμβάνοντας υπόψιν και το άρθρο 40 της Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού.Άρθρο 24.Αναφορικά με το άρθρο 24, με την προτεινόμενη ρύθμιση το Κράτος δείχνει να λειτουργεί κατασταλτικά και σε καμία περίπτωση προληπτικά, καθώς η διεύρυνση του πλαισίου εγκλεισμού των παιδιών σε ειδικά καταστήματα κράτησης νέων για κάθε κακούργημα, είναι αντίθετη με την Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού. Σκοπός του εξορθολογισμού θα έπρεπε να είναι η πρόβλεψη εναλλακτικών τρόπων έκτισης της ποινής και όχι η πρόταξη της έκτισης της ποινής σε ειδικά καταστήματα κράτησης νέων. Ως εκ τούτου προτείνεται η διαγραφή της προτεινόμενης ρύθμισης. Σε περίπτωση που γίνει δεκτή προτείνεται η οριοθέτηση με συγκεκριμένη αναφορά και απαρίθμηση των κακουργηματικών πράξεων στις οποίες όλως και εξαιρετικώς θα είναι δυνατή η επιβολή του μέτρου αυτού, αφού θα έχει προηγηθεί αιτιολογημένη απόφαση του αρμόδιου Δικαστηρίου ότι ηπιότερα μέτρα δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστούν στην συγκεκριμένη κάθε φορά περίπτωση.

27 Δεκεμβρίου 2023, 14:17 | Γ. Ι.ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΟ ΝΑ ΜΗ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ «ΤΡΙΤΟΙ» ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ.ΑΝ ΘΕΩΡΗΘΟΥΝ ΤΡΙΤΟΙ,ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΜΙΑΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ,ΤΟΤΕ Ο ΘΥΤΗΣ ΘΑ ΕΧΕΙ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΣΤΡΑΦΕΙ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΘΥΜΑ ,ΠΟΥ ΥΠΟΤΙΘΕΤΑΙ ΤΟΝ ΕΞΕΘΕΣΕ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑ ΣΤΑ ΟΡΓΑΝΑ ΤΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ, ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΑΙ ΤΙΣ ΚΟΛΑΣΙΜΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΤΟΥ,ΕΧΟΝΤΑΣ ΩΣ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΝ ΜΗ ΑΠΟΝΟΜΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΜΕΣΗ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΘΥΜΑΤΟΣ ΣΕ ΘΥΤΗ.
ΣΥΜΦΩΝΩ !

27 Δεκεμβρίου 2023, 12:38 | Δ. Κεφαλαιο Β αρθρο 43
Πριν τη ποινικοποίηση της Παραβίασης Υποχρέωσης διατροφής να γίνεται έλεγχος ότι τα καταβληθέντα μέχρι εκείνη τη στιγμή ποσά έχουν πράγματι καταβληθεί για τις πραγματικές ανάγκες του παιδιού, και όχι για τη ναρκισσιστική εκδικητική διάθεση του γονέα που έχει τη γονική επιμέλεια (συνήθως μητέρα) ή σε δικηγόρους. Χρειάζεται αναθεώρηση στο τρόπο υπολογισμού των εξόδων όπου θα πρέπει να λαμβάνονται υποψιν τα έξοδα διαβίωσης του γονέα που δεν έχει την επιμέλεια, να είναι ανάλογα του γονέα που λαμβάνει τη διατροφή με βάση τα εισοδήματα τους φυσικά, αλλά κυρίως τα έξοδα που κάνει ο γονέας που καταβάλει τη διατροφή απ’ευθείας για το παιδί. Αν πχ ο γονέας που καταβάλει τη διατροφή, έχει διακοπές με το παιδί 15, 30 ημέρες θα πρέπει να μπορεί να πάει διακοπές μαζί του, ανάλογες με το γονέα που λαμβάνει τη διατροφή. Επίσης, αν πρέπει να μετακινείται για να το δει, του μαγειρεύει, του αγοράζει ρούχα, παιχνίδια, το πηγαίνει στο γιατρό, θέατρο κτλ πρέπει να λαμβάνονται υπόψιν και να αφαιρούνται. Αφού βρισκόμαστε στο 2023 και μπορεί να ελεγχθεί εύκολα, τα χρήματα για τις ανάγκες του παιδιού, θα πρέπει να

καταβάλλονται και από τους δύο γονείς σε λογαριασμό του παιδιού και από εκεί να πληρώνονται τα έξοδα του παιδιού ηλεκτρονικά και μόνο. Εφόσον εξορθολογιστεί ο τρόπος υπολογισμού αλλά και ελέγχου της διατροφής, πάψει να είναι μέσο εκδίκησης, οικονομικού εκβιασμού, ας ποινικοποιηθεί.

27 Δεκεμβρίου 2023, 12:00 | Θ Μ Καλό θα ήταν να αυξηθεί το πλαίσιο ποινής στο άρθρο 333§1 εδ. β ΠΚ (καταδίωξη /παρακολούθηση- stalking). Στην πράξη, διαπιστώνει κανείς, ότι τέτοιες συμπεριφορές εμφανίζονται ανάμεσα σε πρώην συζύγους ή πρώην συντρόφους. Μάλιστα στα πρωτόκολλα αξιολόγησης επικινδυνότητας των δραστών, που χρησιμοποιούνται σε ευρωπαϊκές χώρες (λχ στη Μ. Βρετανία το DARA – Domestic Abuse Risk Assessment), η ελεγκτική συμπεριφορά του δράστη και η από πλευράς του εμμονική καταδίωξη του θύματος, αποτελούν παράγοντα αυξημένου κινδύνου , για το θύμα , καθώς ο δράστης μπορεί να τελέσει ανά πάσα στιγμή σε βάρος του, ανθρωποκτονία ή βαριά σωματική βλάβη. Η διάταξη του άρθρου 333§2 εδ. β αφορά τους συζύγους και τους συντρόφους κατά τη διάρκεια της συμβίωσης, με αποτέλεσμα στις περιπτώσεις των πρώην συζύγων και πρώην συντρόφων, που εντάσσονται στο 333 παρ. 1 εδ. β ΠΚ, η απειλουμένη ποινή να είναι μέχρι ενός έτους ή χρηματική ποινή, οι οποίες είναι εξαιρετικά χαμηλές, σε σχέση με τον κίνδυνο, που μπορεί να διατρέχουν, οι παθόντες. Εναλλακτικά, αντί να τροποποιηθεί το πλαίσιο ποινής του 333§1 εδ. β ΠΚ, θα μπορούσαν να ενταχθούν οι πρώην σύζυγοι και οι πρώην σύντροφοι, στο 333§2 εδ. β ΠΚ. Στην περίπτωση αυτή , η ποινική δίωξη του δράστη και σε αυτές τις περιπτώσεις θα είναι αυτεπάγγελτη.Θ Μ Αντεισαγγελέας Πρωτοδικών Ηρακλείου – Αντεισαγγελεάς Ενδοοικογενειακής Βίας

27 Δεκεμβρίου 2023, 12:38 | Θ Μ. Καλό θα ήταν να αυξηθεί το πλαίσιο ποινής στο άρθρο 333§1 εδ. β ΠΚ (καταδίωξη /παρακολούθηση- stalking). Στην πράξη, διαπιστώνει κανείς, ότι τέτοιες συμπεριφορές εμφανίζονται ανάμεσα σε πρώην συζύγους ή πρώην συντρόφους. Μάλιστα στα πρωτόκολλα αξιολόγησης επικινδυνότητας των δραστών, που χρησιμοποιούνται σε ευρωπαϊκές χώρες (λχ στη Μ. Βρετανία το DARA – Domestic Abuse Risk Assessment), η ελεγκτική συμπεριφορά του δράστη και η από πλευράς του εμμονική καταδίωξη του θύματος, αποτελούν παράγοντα αυξημένου κινδύνου , για το θύμα , καθώς ο δράστης μπορεί να τελέσει ανά πάσα στιγμή σε βάρος του, ανθρωποκτονία ή βαριά σωματική βλάβη. Η διάταξη του άρθρου 333§2 εδ. β αφορά τους συζύγους και τους συντρόφους κατά τη διάρκεια της συμβίωσης, με αποτέλεσμα στις περιπτώσεις των πρώην συζύγων και πρώην συντρόφων, που εντάσσονται στο 333 παρ.1 εδ. β ΠΚ, η απειλουμένη ποινή να είναι μέχρι ενός έτους ή χρηματική ποινή, η οποία είναι εξαιρετικά χαμηλή, σε σχέση με τον κίνδυνο, που μπορεί να διατρέχουν. Εναλλακτικά, αντί να τροποποιηθεί το πλαίσιο ποινής του 333§1 εδ. β ΠΚ, θα μπορούσαν να ενταχθούν οι πρώην σύζυγοι και οι πρώην σύντροφοι, στο 333§2 εδ. β ΠΚ. Στην περίπτωση αυτή , η ποινική δίωξη του δράστη και σε αυτές τις περιπτώσεις θα είναι αυτεπάγγελτη.Θ Μ Αντεισαγγελέας Πρωτοδικών Ηρακλείου – Αντεισαγγελέας Ενδοοικογενειακής Βίας

27 Δεκεμβρίου 2023, 11:42 | Δίκτυο Συνηγορίας για τα Δικαιώματα του Παιδιού – Child Rights Advocacy Network (CRAN)Άρθρο 9 Απέλαση αλλοδαπούΣΧΟΛΙΟ: Θα πρέπει ρητά να μην εφαρμόζεται το μέτρο της δικαστικής απέλασης στα ασυνόδευτα παιδιά, λόγω ανηλικότητας. Σε αντίθετη περίπτωση θα πρέπει να ισχύουν οι περιορισμοί και οι προστασία από την απέλαση που ήδη θέτει η ελληνική νομοθεσία με το Ν.3907/2011. Ειδικότερα, θα πρέπει να εξαιρούνται από το μέτρο της δικαστικής απέλασης τα ασυνόδευτα παιδιά που παρακολουθούν σχολείο στην Ελλάδα, οποιασδήποτε βαθμίδας της εκπαίδευσης ή σε όσα παιδιά έχει χορηγηθεί καθεστώς διεθνούς προστασίας ή έχουν αιτηθεί την παροχή τέτοιου καθεστώτος και το αίτημα τους δεν έχει κριθεί οριστικά, υπό την επιφύλαξη των άρθρων 32 και 33 της Σύμβασης της Γενεύης του 1951 καθώς και στα παιδιά θύματα εγκληματικών πράξεων (εμπορίας ανθρώπων, σεξουαλικής ή εργασιακής εκμετάλλευσης και εξαναγκασμένης συμμετοχής τους σε αξιόποινες πράξεις). Η προτεινόμενη προσθήκη είναι απόλυτα σύμφωνη με όσα επιτάσσονται και στον Ν.3907/2011 για την προστασία από την διοικητική απέλαση.Άρθρο 24 Εξορθολογισμός των κριτηρίων περιορισμού ανηλίκων σε κατάστημα κράτησης νέων- Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 127 Ποινικού ΚώδικαΣΧΟΛΙΟ: Η προτεινόμενη ρύθμιση διευρύνει το πλαίσιο εγκλεισμού των ανηλίκων σε ειδικά καταστήματα κράτησης νέων. Το παραπάνω οφείλουμε να το εξετάζουμε και σε συνδυασμό με τη διάταξη του άρ. 287 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την Προσωρινή Κράτηση των ανηλίκων. Η προτεινόμενη ρύθμιση, η οποία προβλέπει την δυνατότητα επιβολής του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα νέων για κάθε κακούργημα, έρχεται σε αντίθεση με την Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, προτάσσοντας τον εγκλεισμό αντί των εναλλακτικών τρόπων έκτισης ποινής. Ειδικότερα, στους ανηλίκους το κύριο βάρος αποδίδεται στο καλώς νοούμενο συμφέρον του ανηλίκου, με στόχευση στο δίκαιο της πρόνοιας, ενώ ο ποινικός σωφρονισμός θα πρέπει να επιβάλλεται ως ένα εξαιρετικό και έσχατο μέτρο, προς αποφυγή των δυσμενών για τον ανήλικο επιπτώσεων (κοινωνική περιθωριοποίηση, στιγματισμός, εξοικείωση με την εγκληματική δραστηριότητα κλπ). Ο περιορισμός του ρυθμιστικού πεδίου του άρθρου 127ΠΚ με κριτήρια, που αφορούν είτε στην αντικειμενική βαρύτητα της πράξης, όπως ο τρόπος τέλεσης (βία) και η σπουδαιότητα του προσβαλλόμενου εννόμου αγαθού (ζωή/ σωματική ακεραιότητα/ ανηλικότητα/ γενετήσια ελευθερία), είτε στη συνολική στάση του ανήλικου δράστη προς τους νόμους και τη δικαιοσύνη (πχ υπότροπος), κρίνεται απαραίτητος. Σε αντίθετη περίπτωση, υπάρχει

ο κίνδυνος να επιβληθεί η ποινή του εγκλεισμού, σε περιπτώσεις που ο ανήλικος τέλεσε είτε εγκλήματα μικρότερης κοινωνικής απαξίας (πχ. συμμετοχή σε υπεξαίρεση ιδιαίτερα μεγάλης αξίας) είτε εγκλήματα, που, ειδικά όταν ελλείπει το στοιχεία της βίας, η κατανόηση του προστατευόμενου εννόμου αγαθού απαιτεί έναν υψηλότερο βαθμό κοινωνικής και πολιτικής ωριμότητας (δημόσια τάξη ή την πολιτειακή εξουσία). Να σημειωθεί, περαιτέρω, ότι η συγκεκριμένη ρύθμιση μπορεί να οδηγήσει στο παράδοξο του ποινικού σωφρονισμού του ανήλικου θύματος εκμετάλλευσης από ενήλικο ή και από εγκληματική οργάνωση για την τέλεση εγκλημάτων, ήτοι πράξεων που τυποποιούνται στον Ποινικό Κώδικα ως διακεκριμένες παραλλαγές (πχ. Αρ. 23 του νόμου 4139/2013 ή αρ. 323Α ΠΚ), και κατ' επέκταση της τιμωρίας και της επαναθυματοποίησης του ανηλίκου, αντί της προστασίας, της ειδικής υποστήριξης και της περίθαλψης αυτού, για τις οποίες οφείλει να μεριμνά κάθε ευνομούμενη κοινωνία. Θεωρούμε ότι είναι δυνατή η προσθήκη συγκεκριμένων τουλάχιστον κακουργηματικών πράξεων στις οποίες εξαιρετικά θα είναι δυνατόν να επιβληθεί το μέτρο αυτό, μετά από αιτιολογημένη απόφαση του αρμόδιου Δικαστηρίου ότι ηπιότερα μέτρα δεν είναι δυνατόν να ευδοκιμήσουν στην συγκεκριμένη κάθε φορά περίπτωση.27 Δεκεμβρίου 2023, 11:48 | Χαρά Γαλανού Επιμελήτρια Ανηλίκων ΑθηνώνΆρθρο 24 Εξορθολογισμός των κριτηρίων περιορισμού ανηλίκων σε κατάστημα κράτησης νέων- Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 127 Ποινικού ΚώδικαΤο άρθρο 37 της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιου προβλέπει τα εξής:«Τα Συμβαλλόμενα Κράτη επαγρυπνούν ώστε: α) Κανένα παιδί να μην υποβάλλεται σε βασανιστήρια ή σε άλλες σκληρές, απάνθρωπες ή εξευτελιστικές τιμωρίες ή μεταχείριση. Θανατική ποινή ή ισόβια κάθειρξη χωρίς δυνατότητα απελευθέρωσης δεν πρέπει να απαγγέλλονται για παραβάσεις, τις οποίες έχουν διαπράξει πρόσωπα κάτω των δεκαοκτώ ετών. β) Κανένα παιδί να μην στερείται την ελευθερία του κατά τρόπο παράνομο ή αυθαίρετο. Η σύλληψη, κράτηση ή φυλάκιση ενός παιδιού πρέπει να είναι σύμφωνη με το νόμο, να μην αποτελεί παρά ένα έσχατο μέτρο και να είναι της μικρότερης δυνατής χρονικής διάρκειας. γ) Κάθε παιδί που στερείται την ελευθερία να αντιμετωπίζεται με ανθρωπισμό και με τον οφειλόμενο στην αξιοπρέπεια του ανθρώπου σεβασμό, και κατά τρόπο που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της ηλικίας του. Ειδικότερα, κάθε παιδί που στερείται την ελευθερία θα χωρίζεται από τους ενήλικες, εκτός εάν θεωρηθεί ότι είναι προτιμότερο να μη γίνει αυτό για το συμφέρον του παιδιού, και έχει το δικαίωμα να διατηρήσει την επαφή με την οικογένειά του δι' αλληλογραφίας και με επισκέψεις, εκτός εξαιρετικών περιστάσεων. δ) Τα παιδιά που στερούνται την ελευθερία τους να έχουν το δικαίωμα για ταχεία πρόσβαση σε νομική ή σε άλλη κατάλληλη συμπαράσταση, καθώς και το δικαίωμα να αμφισβητούν τη νομιμότητα της στέρησης της ελευθερίας τους ενώπιον ενός δικαστηρίου ή μιας άλλης αρμόδιας, ανεξάρτητης και αμερόληπτης αρχής, και για τη λήψη μιας ταχείας απόφασης πάνω σ' αυτό το ζήτημα».Η επιχειρούμενη, νέα διατύπωση, διευρύνει υπερβολικά και ανησυχητικά τον αριθμό και τις περιπτώσεις των αδικημάτων η τέλεση των οποίων θα επισύρει την ποινή του ποινικού σωφρονισμού δηλαδή του εγκλεισμού για ανήλικους παραβάτες.Η αντιμετώπιση και η αντίδραση στην ολοένα και αυξανόμενη βία μεταξύ των ανηλίκων και η πίεση της κοινής γνώμης για αντίδραση από πλευράς της Πολιτείας που θα υπόσχεται αυστηροποίηση των μέτρων τιμώρησης δεν θα πρέπει, φρονώ, να μας οδηγήσει σε λύσεις και αποκρίσεις χαρακτήρα «moral panic». Αυτό που χρειάζεται ο εφηβικός και νεανικός πληθυσμός που βρίσκεται σε εμπλοκή με τον νόμο δεν είναι η εκδίκηση και η τιμωρία καθώς οι τελευταίες δεν σημαίνουν παρά την αναβολή της πραγματικής διαχείρισης του προβλήματος.Αυτό που χρειάζονται οι έφηβοι και οι νέοι οι οποίοι χαρακτηρίζονται από εναντιωματικές, αντικοινωνικές και παραπτωματικές εκφράσεις είναι:-Επένδυση στην πρόληψη και ενίσχυση της οικογένειας σε κοινοτικό επίπεδο. Οι περιθωριοποιημένες οικογένειες και αυτές με πληθώρα οικονομικών, κοινωνικών και ψυχικών προβλημάτων παράγουν μέλη ευάλωτα, αποδιοργανωμένα που αναζητούν ακατάλληλες δραστηριότητες για να αισθανούν σημαντικά, και ακατάλληλους συνομηλίκους ή μεγαλύτερους σε ηλικία νέους για να σχετισθούν, να αποκτήσουν (αρνητική) ταυτότητα και να γίνουν αποδεκτοί μέσα από την βία και το έγκλημα.-Επαρκώς στελεχωμένες Υπηρεσίες οι οποίες λειτουργούν στο πλαίσιο του ποινικού συστήματος ανηλίκων ώστε να μπορούν να εφαρμόζουν και να εποπτεύουν αποτελεσματικώς τα εξωιδρυματικά μέτρα, τα αποκαλούμενα ΑΝΑΜΟΡΦΩΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ που εφαρμόζονται στην κοινότητα δηλαδή εκεί που διαβιώνουν οι νέοι άνθρωποι, εκεί που μαθαίνουν να αναπτύσσουν κοινωνικές δεξιότητες, εκεί που μαθαίνουν να διαχειρίζονται τον θυμό τους, εκεί που καλούνται να ενηλικιωθούν με τρόπο υπεύθυνο.-Ενίσχυση της εφαρμογής του θεσμού της κοινωφελούς εργασίας για τους ανήλικους παραβάτες στην κοινότητα, το οποίο ως αναμορφωτικό μέτρο απαιτεί και πάλι επαρκώς στελεχωμένες Υπηρεσίες ώστε να υπάρχει ορθή και κατάλληλη εποπτεία και οργάνωση του θεσμού.-Οργάνωση της πρόβλεψης για την ηλεκτρονική επιτήρηση και τον κατ'οικον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση πάντα όμως ως επιλογή που εφαρμόζεται με φειδώ, με εγγυήσεις και προσοχή στους ανήλικους και νεαρούς ενήλικες παραβάτες.-Επάρκεια δράσεων και ενίσχυση της επανένταξης ήδη ΜΕΣΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΦΥΛΑΚΗ, καθώς εάν ένας έφηβος περιοριστεί σε κατάστημα κράτησης, η κοινωνία χάνει από το δυναμικό της, δεν κερδίζει από το να στοιβάζει νέους σε φυλακές, άρα ο στόχος θα πρέπει να είναι η αξιοποίηση του χρόνου κράτησης.-Ποινές μικρής διάρκειας για τους ανήλικους

και νεαρούς ενήλικους παραβάτες για τις ελάχιστες περιπτώσεις όπου επιβάλλεται ο εγκλεισμός, ώστε αυτή η εμπειρία να περιορίζεται σε διάρκεια, σε στίγμα και περιθωριοποίηση και εν γένει να περιορίζονται οι αρνητικές επιπτώσεις του εγκλεισμού στα παιδιά και τους εφήβους.

27 Δεκεμβρίου 2023, 10:23 | ΕΥ Ρ Με τον ν.4855/12.11.2021 έγινε τροπολογία-προσθήκη στον ΠΟΙΝΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ, ώστε να περιληφθούν και τα συμβολαιογραφικά έγγραφα του διαζυγίου στην διάταξη 169Α του ΠΚ. [δηλαδή ότι είναι ποινικό αδίκημα η παραβίαση της συμφωνίας για επικοινωνία γονέα – τέκνου όταν περιέχεται στο συμβολαιογραφικό έγγραφο).Είναι απαραίτητο η ρύθμιση να αφορά και τα ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ, ώστε συμφωνίες για επικοινωνία που περιέχονται σε πρακτικό διαμεσολάβησης να έχουν την ίδια προστασία. Άλλως αποτρέπονται οι πολίτες από το να προβούν σε ρύθμιση με διαμεσολάβηση (αφού το πρακτικό δεν θα μπορεί ουσιαστικά να εκτελεστεί) και θα οδηγούνται στα δικαστήρια.Επομένως στο άρθρο 169Α ΠΚ πρέπει να προστεθούν οι λέξεις: «ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ» και να γίνει:«Αρθρο 169Α ΠΚ

Παραβίαση δικαστικών αποφάσεων, ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ και συμφωνιών που επικυρώθηκαν από συμβολαιογράφο. 1.‘Οποιος δεν συμμορφώθηκε σε προσωρινή διαταγή ή διάταξη δικαστικής απόφασης ή σε εισαγγελική διάταξη, που αφορούν τη ρύθμιση της νομής ή της κατοχής, την άσκηση της γονικής μέριμνας, την επικοινωνία με το τέκνο και τη ρύθμιση της χρήσης της οικογενειακής στέγης και της κατανομής των κινητών μεταξύ συζύγων, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος δεν συμμορφώθηκε σε συμφωνία που ΠΕΡΙΕΧΕΤΑΙ ΣΕ ΠΡΑΚΤΙΚΟ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗΣ ή επικυρώθηκε από συμβολαιογράφο κατά το άρθρο 1441 του Αστικού Κώδικα και αφορά στην επικοινωνία των ανήλικων τέκνων.»27 Δεκεμβρίου 2023, 09:34 | ΧατζηκυριάκοςΑπόστολοςΟι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που αφορούν γονείς (συζύγους η συντρόφους) να διώκονται αυτεπάγγελτα, να εκδικάζονται αμεσότατα κατά απόλυτη προτεραιότητα και οι ποινές για αυτές να είναι χωρίς αναστολή. Το σημείο που αναφέρει ότι αν την πράξη την τέλεσε κάποιος για λογαριασμό οικείου του αυτή να μένει ατιμώρητη πρέπει να καταργηθεί γιατί με τον τρόπο αυτό δημιουργούνται συνεργοί στην παραβίαση των αποφάσεων, οι οποίοι θα μένουν ατιμώρητοι.

27 Δεκεμβρίου 2023, 00:42 | Δ Άρθρο 26 Τροποποίηση άρθρου 169Α Ποινικού Κώδικα

ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΕνώ πρέπει να τιμωρούνται αυστηρά και ΑΜΕΣΑ όσοι με τη συμπεριφορά τους (παραβίαση δικαστικής απόφασης σε θέματα επικοινωνίας τέκνου γονέα) οδηγούν σε ρήξη της σχέσης με τον έτερο γονέα, δίνετε κίνητρο να αναλάβουν το ρόλο αυτό οικεία πρόσωπα (γιαγιάδες, παππούδες, θείους/ες) να παραβιάζουν εκείνα τις αποφάσεις και μάλιστα χωρίς επιπτώσεις. ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ. Επιτέλους ο νομοθέτης να λάβει υπόψιν συγχρονες μελέτες και τις θέσεις των επίσημων ενώσεων Ψυχιάτρων και ψυχολόγων ώστε να αυστηροποιηθούν οι ποινές, να μειωθούν οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων και όχι να γίνονται μέσω αντιπροσώπων

26 Δεκεμβρίου 2023, 23:43 | Αρ Άρθρο 4«Απόπειρα τέλεσης εγκλήματος – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 42 Ποινικού Κώδικα »Θα πρέπει να υπάρχει περιθώριο σε περιπτώσεις που κάποιος έχει πει ότι θα διαπράξει έγκλημα από εκ βρασμού ψυχής, ούτως ώστε να μην προσβάλλεται η ελευθερία της έκφρασης. Το ίδιο και με τις απειλές. Ακόμα κι αν κάποιος/α απειλήσει με βιασμό ή αποπειραθεί να μπει 20 χρόνια, το θεωρώ ακραίο, θα προκαλέσει δυσφορία στα σοφρωνιστικά καταστήματα και θα δημιουργήσει δυσκολία επανένταξης του ανθρώπου στο κοινωνικό σύνολο. Επίσης, το βλέμμα θεωρείται από τις φεμινιστριες ως «απόπειρα βιασμού». Για απειλές θα πρέπει να υπάρχει πρόστιμο και ασφαλιστικά, για απόπειρα βιασμού πρόστιμο ή φυλακηση για 6 μήνες (και φυλακηση αν έγινε επανάληψη) και για βιασμό, ανάλογα με το βάρος, έως 3 με 8 χρόνια φυλακής.Τέλος, να καταργηθεί το ποινικό μητρώο ή να προσδιοριστεί ως ευαίσθητο προσωπικό δεδομένο που ΜΌΝΟ και αποκλειστικά οι αρχές θα το κατέχουν και κανένας φορέας, είτε ιδιωτικό είτε δημόσιος, δεν θα έχει δικαίωμα να το ζητάει. Ο λόγος; Ωθεί το άτομο ΠΆΛΙ στην εγκληματικότητα, αφού του είναι αδύνατον να βρει θέση ετήσιας, να κοινωνικοποιηθεί και να βρει ακόμα και στέγη. Είναι μια ανεπίσημη νομιμοποίηση, αντισυνταγματική, των βασαναστηριών και παραβιάζει το άρθρο 5 παρ.1Σ για την ελεύθερη ανάπτυξη του ατόμου. Το sex offence registry που υπάρχει στις ΗΠΑ, αν υπάρχει στην Ελλάδα, πρέπει ΟΠΩΣΔΉΠΟΤΕ να καταργηθεί, γιατί παραβιάζει την ιδιωτική ζωή του ατόμου και το εκθέτει σε κίνδυνο. Η ποινή σταματά από την στιγμή που έχει εκτίσει την ποινή του ο άνθρωπος που τέλεσε στο παρελθόν αδίκημα.

26 Δεκεμβρίου 2023, 22:57 | Αν Επιτέλους διευκρινίζεται ότι δεν θεωρούνται ως τρίτοι δικαστές, εισαγγελείς, γραμματείς κ.λ.π., άλλωστε ο δικαστικός λειτουργός καλείται να διαπιστώσει την αλήθεια των όσων αναφέρονται σε αγωγές, προτάσεις , μηνύσεις κ.λ.π. , οι δε γραμματείς, δικαστικοί επιμελητές δεν αναλώνονται στην ανάγνωση πολυσέλιδων κειμένων ούτε εδραιώνουν πεποίθηση με βάση τα αναφερόμενα σε αυτά. Η αντίθετη άποψη που επικαλείται την πρόσφατη Ολομέλεια του Αρείου Πάγου στερείται ερείσματος , δοθέντος ότι η σχετική απόφαση εκδόθηκε υπό την ισχύ του ΠΚ, ως είχε κατά τον χρόνο της έκδοσής της. Αντίθετα όμως πρέπει να διατηρηθεί ως ποινικό αδίκημα η απλή δυσφήμιση διότι και στην

περίπτωση αυτή πλήττεται η τιμή και η υπόληψη του ατόμου.Η ρύθμιση που αφορά στις απελάσεις είναι αποσπασματική. Αφενός αφήνει εκτός πεδίου ρύθμισης πολλά άλλα σοβαρά αδικήματα, όπως ανθρωποκτονία, ληστεία, βιασμό κ.λ.π., αφετέρου θέτει το όριο με βάση την επιβληθείσα ποινή και όχι με το χαρακτήρα της πράξης, ήτοι κακούργημα. Τέλος, ενόψει του ότι είναι πάμπολλες οι περιπτώσεις που συγκεκριμένα κράτη αρνούνται να δεχθούν τους υπηκόους τους, η προβλεπόμενη ρύθμιση δεν προβλέπει διατάξεις με ισοδύναμο αποτέλεσμα με αυτό της απέλασης. Συνεπώς, η σχετική δικαστική διάταξη εξαρτάται από εξωγενείς παράγοντες. Χάριν συντομίας δεν θα επεκταθώ περαιτέρω στο ζήτημα αυτό, στο οποίο αναφέρονται εκτενώς και εμπεριστατωμένα δύο προηγούμενοι σχολιαστές.Πρέπει να προβλεφθεί εκ νέου το αδίκημα της ψευδούς ανώμοτης κατάθεσης για την αντιμετώπιση του φαινομένου οι δράστες, ιδίως αλλοδαποί, να χρησιμοποιούν κάθε φορά διαφορετικά ονόματα , πατρώνυμα κ.λ.π. για να δυσχεραίνουν την αποκάλυψη της ταυτότητάς τους, με επιπρόσθετη συνέπεια να σπαταλώνται αναιτίως εργατοώρες για την ταυτοποίησή τους. Ακόμη αυστηρότερη θα πρέπει να είναι η ρύθμιση για όσους δηλώνουν ανήλικοι ενώ είναι ενήλικες για να αποφύγουν τις συνέπειες του νόμου, προβλεπόμενων και σχετικών διαδικασιών ήδη κατά την αστυνομική προανάκριση για τη διαπίστωση της ηλικίας του κατηγορούμενου όταν γεννώνται αμφιβολίες σχετικά.Οι διατάξεις του Κώδικα δεν περιέχουν ουσιαστικές ρυθμίσεις για την αντιμετώπιση της παραβατικότητας των ανηλίκων, που ολοένα αυξάνεται. Ετσι οι ανήλικοι των 16 ετών ψηφίζουν και αποφασίζουν για την τύχη της χώρας αλλά έχουν μειωμένη ποινική ευθύνη για τις πράξεις τους. Η Πολιτεία οφείλει να μεριμνήσει για την αντιμετώπιση του φαινομένου αυτού τόσο σε επίπεδο καταστολής, ιδίως όταν οι έκνομες ενέργειες ανηλίκων άνω των 16 ετών είναι επαναλαμβανόμενες και έχουν κακουργηματικό χαρακτήρα, όσο και σε επίπεδο πρόληψης, καθώς πολύ συχνά οι ανήλικοι με παραβατικές συμπεριφορές προέρχονται από προβληματικές οικογένειες.

Αντίστοιχα και το αδίκημα της παραμέλησης της εποπτείας ανηλίκου πρέπει να αντιμετωπίζεται σύμφωνα και με τις πράξεις του ανήλικου.Πρέπει να υπάρξουν ειδικότερες ρυθμίσεις για τις ποινικές ευθύνες του κατόχου ενός ζώου όταν αυτό προκαλεί σωματικές βλάβες ή ακόμη και τη θανάτωση τρίτου.Τέλος, το άρθρο 2 , όπως έχει μετά την 1.7.2019, δημιουργεί ειδικότερο δίκαιο για κάθε κατηγορούμενο, ανάλογα με το χρόνο τέλεσης της πράξης, ενόψει και των συνεχών νομοθετικών μεταβολών, με συνέπεια όχι την ασφάλεια αλλά την «ανασφάλεια» του δικαίου. Για το λόγο αυτό φρονώ ότι πρέπει το άρθρο 2 να επανέλθει στην αρχική του μορφή.

26 Δεκεμβρίου 2023, 22:52 | Σ Μ.Παράκληση,είναι απελπιστικό να αποξενώνεται το παιδί από τον έτερο γονέα.Γράφω »τον» διότι η επιμέλεια σε ποσοστά άνω του 90% δίνεται στην μητέρα. Οδηγείτε πατεράδες και τα συγγενικά τους πρόσωπα σε ψυχολογική κατάρρευση,εξαθλίωση,σιωπηλή απελπισία,οικονομικό μαρασμό και αβάσταχτο πόνο με ότι συνεπάγεται αυτό στην ψυχολογία των παιδιών τους. Είναι άδικο και η αδικία είναι ίσως η μεγαλύτερη μορφή βίας.Σας παρακαλώ πολύ δώστε την ευκαιρία στα παιδιά να έχουν και τους δύο γονείς τους,επιβλέποντας την τήρηση των υποχρεώσεων των γονιών έναντι τους.Αρκετά με τον άκρατο δικαιωματσμό των εχόντων την επιμέλεια.Τα δικαιώματα απορρέουν από τις υποχρεώσεις και όχι από την επικρατούσα »μόδα».Δεν γίνεται μία καταγγελία αβάσιμη να λαμβάνεται υπόψιν άνευ εξέτασης,να εκκινεί διαδικασίες αυτοφώρου, επιβολή περιοριστικών μέτρων,απομάκρυνση τέκνων και ένα γαϊτανάκι ενεργειών, οι οποίες έχουν εκδικητικό χαρακτήρα εις βάρος των πατεράδων..μόνο και μόνο για να έχει το σύστημα »καλυμμένα τα νώτα του».Εφαρμόστε την συνεπιμέλεια και κάντε δεκτές αιτήσεις για εξετάσεις από ψυχιάτρους γονέων οι οποίοι έχουν δείξει »δείγματα γραφής». Δεν αποτελεί »δευτερογενής κακοποίηση» η απαίτηση ψυχιατρικής γνωμάτευσης αλλά »όπλο» προστασίας των παιδιών από χειριστικές και χειραγωγήσιμες καταστάσεις.

Σας ευχαριστώ για την ευκαιρία της δημόσιας διαβούλευσης.

26 Δεκεμβρίου 2023, 21:14 | Ι Μ Το να μένει ατιμώρητος κάποιος που πραγματοποιεί παραβιαση δικαστικής απόφασης εάν είναι συγγενής ή φίλος αυτού, είναι απαράδεκτο. Να τιμωρούνται οι παραβιασεις δικαστικών αποφάσεων δίχως ελαφρυντικά μάλιστα αλλά να γίνεται και ταχεία εκδίκαση αυτών!

Για να έχουν όλα αυτά ουσία, πρέπει να γίνει πλήρης εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας, γιατί οι έχοντες την αποκλειστική επιμέλεια (συνηθως μητέρες) κάνουν διάφορα τεχνάσματα με σκοπό να διαταράσσονται οι σχέσεις του τέκνου με το γονέα που δεν μένει μαζί του. Αυτές/οί να τιμωρούνται αυστηρά! Όλο το παραπάνω είναι μια βαριά μορφή ψυχικής κακοποίησης με τεράστιο αρνητικό αντίκτυπο στην ζωή του τέκνου

26 Δεκεμβρίου 2023, 21:24 | Μ Β Άμεση απόσυρση της τροποποίησης στο άρθρο 26 ως απαράδεκτη. Αντί να επιβάλλεται βαριές ποινές για να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται συνήθως από τις μητέρες τίς εγκρίνεται για τους οικείους καθιστώντας τους συνεργούς.\

26 Δεκεμβρίου 2023, 20:43 | Π Σπ Άμεση απόσυρση της τροποποίησης στο άρθρο 26 ως απαράδεκτη. Αντί να επιβάλλεται βαριές ποινές για να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται συνήθως από τις μητέρες τίς εγκρίνεται για τους οικείους καθιστώντας τους συνεργούς.

26 Δεκεμβρίου 2023, 18:28 | Α Δ 1) Ορθότατες οι διατάξεις περί αναστολής, μετατροπής κλπ ποινής, αλλά θα μείνουν ανεφάρμοστες αν δεν υπάρχει το ποινικό μητρώο σε κάθε δικογραφία κάθε δικασίμου κάθε δικαστηρίου. Ίσχυσαν αντίστοιχες διατάξεις και πριν τον ΝΠΚ, αλλά άπαντες έπαιρναν αναστολή επειδή δεν υπήρχε ποινικό μητρώο. 2) Πολύ σωστή η διάταξη του άρθρου 85 που σε συνδυασμό με τα άρθρα 83 και 99 δεν επιτρέπει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για κακούργημα. Πρέπει όμως να προσεχθεί η διατύπωση γιατί με την προτεινόμενη διατύπωση είχε ισχύσει και στο παρελθόν κατά το οποίο η νομολογία είχε πλάσει εξαιρέσεις

26 Δεκεμβρίου 2023, 16:45 | Ε Στο άρθρο 43 θα πρέπει να γίνουν οι εξής διορθώσεις – συμπληρώσεις.1. Το «κακοβουλα» να γίνει «συστηματικά» διότι με την λεγόμενη κακοβουλία αθωώνονται σχεδόν όλοι οι παραβάτες επικαλούμενοι αδυναμία οικονομική τη στιγμή που τις δυνατότητες του υποχρέου τις έχει ήδη κρίνει το αστικό δικαστήριο. Επίσης, να αφαιρεθεί και η φράση «με τέτοιο τρόπο ώστε ο δικαιούχος να υποστεί στερήσεις» διότι είναι αυτονόητο ότι θα υποστεί στερήσεις ο δικαιούχος σύμφωνα με την ισχύουσα οικονομική αρχή ότι οι ανάγκες είναι απεριόριστες και οι πόροι περιορισμένοι και τις μη παράλογες ανάγκες του κάθε παιδιού, που πρέπει να καλύψουν οι υπόχρεοι γονείς, τις προσδιορίζει επακριβώς το αστικό δικαστήριο.2. Εάν ενας υπόχρεος διατροφής έχει τραπεζικό λογαριασμό δεσμευμένο με κατάσχεση θα πρέπει να υπάρχει μηνιαίως ειδικό ακατάσχετο ίσον με την υποχρέωσή του για καταβολή διατροφής ΟΛΩΝ των τέκνων του. Η εν λόγω υποχρέωση θα πρέπει να προκύπτει από δικαστική απόφαση τουλάχιστον για ένα εκ των τέκνων του.Ευχαριστώ

26 Δεκεμβρίου 2023, 08:28 | Θ Ι Να εναρμονιστεί άμεσα το άρθρο 6 του νόμου 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοικογενης βίας ! Μόνο έτσι θα δοθεί μια οριστική λύση στα ψυχικά τραύματα που δημιουργεί η μητέρα που συνήθως έχει την επιμέλεια,με διάφορα τεχνάσματα, στο παιδί, διαταράσσοντας την σχέση του με τον πατέρα του.

Στο Αρθρο 26 για την τροποποίηση του 169Α η αντιμετώπιση είναι παράλογη και προφανώς εκτός πραγματικότητας. Η πραγματική λύση θα έρθει αν σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τις μητέρες που κατέχουν την επιμέλεια των τέκνων και δε σέβονται τις αποφάσεις των δικαστηρίων, ενώ δεν έχουν καμία συνέπεια. Η τροποποίηση είναι άδικη και απαράδεκτη και πρέπει να αποσυρθεί άμεσα. Εάν δεν γίνει ποινικο αδίκημα η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ, οι ψευδεις κατηγορίες και η αποκοπή των σχέσεων τεκνου – γονέα, η οποία δημιουργείται έπειτα από διάφορες μεθοδεύσεις κυρίως των γυναικών (μητέρες) δεν πρόκειται να αλλάξει η εικόνα της κοινωνίας μας! Θα βλέπουμε δυστυχή παιδιά, που θα είναι όργανα από εν ζωή γονείς και γονείς που θα χάνουν τα παιδιά τους επειδή έτσι κάποιοι θέλουν, με ότι συνεπάγεται αυτό στα παιδιά, σε αυτοκτονίες, κατάθλιψη, παραβατικότητα κτλ.Επίσης, να άρρεται το προσωπικό απόρρητο σε περιπτώσεις οικογενειακού δικαίου, επειδή αφορά παιδιά.

Οι αποφάσεις που δίνουν οι δικαστες για επικοινωνία-τέκνου, παρόλο που είναι ελάχιστες, παραβιάζοντας το νόμο, δεν τηρούνται και από τις μητέρες, ενώ οι μητέρες δεν τιμωρούνται από τους ίδιους δικαστές. Υπάρχει ένας συντονισμένος, δόλιος και εγκληματικός κύκλος εγκληματιών δικαστών και μητέρων που σκοπό έχει την παντελή απομάκρυνση του πατέρα από την ανατροφή του παιδιού, μέ ότι αυτό συνεπάγεται για την αρνητική ψυχοσωματική ανάπτυξη του παιδιού. Οι πατέρες θεωρούνται αξιωματικά ως κακοποιητές, παραβλέποντας τις στατιστικές που δείχνουν τις μητέρες να κακοποιούν σε τρομακτικά μεγαλύτερο ποσοστό τα παιδιά. Δίνει συγχωροχάρτι στις μητέρες που κάνουν εγκλήματα ανηλίκων, ενώ τους πατέρες τους καταδικάζει απλά και μόνο με μία λέξη της μητέρας (που συνήθως είναι ψέμα).

κ. Υπουργέ, κ. νομοθέτες, σταματήστε την κακοποίηση. Τιμωρήστε μητέρες και πατέρες που κακοποιούν αποδεδειγμένα ή που λένε ψέματα. Τα παιδιά έχουν ανάγκη δύο γονείς. Μην είστε ρατσιστές εναντίον των πατέρων. Η κακοποίηση που έχουν υποστεί στο παρελθόν για αιώνες οι γυναίκες από τους άντρες, έχει μπει στο DNA μας και δυστυχώς τώρα είμαστε όλοι αρνητικά προκατειλημμένοι εναντίον των αντρών-πατέρων, που όμως σήμερα έχει φτάσει στο αντίθετο σημείο: δηλαδή οι γυναίκες-μητέρες είναι εκείνες που κακοποιούν. Κακοποιούν τα τέκνα τους και τον πατέρα των τέκνων τους χωρις να τιμωρούνται. Μην βλέπετε εκδικητικά όλους τους πατέρες-άντρες. Δεν είμαστε πλέον πατριαρχική κοινωνία, όπως παρουσιάζεται από δήθεν φεμινιστικές οργανώσεις, οι οποίες δεν στηρίζουν την πραγματική ισότητα αλλά τη δήθεν «βιοκοινωνική υπεροχή της μητέρας», όπως αναγράφεται εγκληματικά από κάποιες/ους δικαστές. Μάλιστα, αυτοί οι δικαστές που τα γράφουν αυτά μένουν ατιμώρητοι!!!! Το ίδιο και οι μητέρες!!!!

26 Δεκεμβρίου 2023, 08:44 | Μ Ν.Κεφάλαιο Β Αρθρο 26 Τροποποιηση του 169Α

Βαριές ποινές στις μητέρες που παρεμποδίζουν επικοινωνία πατέρα-τέκνου και σε ολους ανεξαιρέτως όσους συντελούν στο εγκλημα αυτό. Ολοι να ειναι υπεύθυνοι γι αυτο το σοβαρό αδίκημα και οχι να αφήνουμε απ' έξω τους οικείους (της μητέρας συνήθως). Κανείς ατιμώρητος!ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ το Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα τής υποχρέωσης διατροφής.

Απαραίτητη η ρύθμιση του υπολογισμού της διατροφής και οχι να αποφασιζουν οι δικαστές. Συνυπολογισμός εξόδων του πατέρα στο ποσόν που θα επιδικαστεί οπως εάν πληρώνει ενοίκιο, εάν πληρώνει δάνειο, εάν ειναι ανεργος, εάν έχει γονείς που χρειάζονται οικονομική βοήθεια, εάν χρειάζεται να ταξιδεύει για να δει το παιδί του (ξενοδοχείο, διατροφη, βενζίνη) κλπ. Πρώτα να ρυθμίζεται ο υπολογισμός! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ

26 Δεκεμβρίου 2023, 08:21 | Β Ν.Κεφάλαιο Β Αρθρο 26 Τροποποιηση του 169Α

Βαριές ποινές στις μητέρες που παρεμποδίζουν επικοινωνία πατέρα-τέκνου και σε ολους ανεξαιρέτως όσους συντελούν στο εγκλημα αυτό. Ολοι να ειναι υπεύθυνοι γι αυτο το σοβαρό αδίκημα και οχι να αφήνουμε απ' έξω τους οικείους (της μητέρας συνήθως). Κανείς ατιμώρητος!ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ το Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα τής υποχρέωσης διατροφής. Απαραίτητη η ρύθμιση του υπολογισμού της διατροφής και οχι να αποφασιζουν οι δικαστές.

Συνυπολογισμός εξόδων του πατέρα στο ποσόν που θα επιδικαστεί οπως εάν πληρώνει ενοίκιο, εάν πληρώνει δάνειο, εάν ειναι ανεργος, εάν έχει γονείς που χρειάζονται οικονομική βοήθεια, εάν χρειάζεται να ταξιδεύει για να δει το παιδί του (ξενοδοχείο, διατροφη, βενζίνη) κλπ. Πρώτα να ρυθμίζεται ο υπολογισμός! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ

25 Δεκεμβρίου 2023, 23:52 | ΚΥΡ. Μετά απο αυτό το video οπου ανακοινώνονται απο τον τύπο (2022-2023) περιστατικά βίας που ασκούν οι γυναίκες στα πλαίσια της ενδοοικογενειακής βίας, μεταξύ των οποίων και 5 δολοφονίες από συγχρονες Μήδειες, θάπρεπε να κλείσετε τίς δομές που εχετε ανοίξει με σημαία και διαλαλώντας πόσο κακοποιητικοί και γυναικοκτόνοι ειναι οι άνδρες ή να ανοίξετε και για τούς άνδρες και τα παιδιά ! ΝΤΡΟΠΗ για την ΑΔΙΚΗ και ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ Διάκριση των Φύλων και διασυρμό συλλίβδην του ανδρικού φύλου !https://youtu.be/rpHoRRqrwEQ?si=S_49Hhw4KNQaZlSv

25 Δεκεμβρίου 2023, 23:48 | ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΑΜΚΕ Μετά απο αυτό το video οπου ανακοινώνονται απο τον τύπο (2022-2023) περιστατικά βίας που ασκούν οι γυναίκες στα πλαίσια της ενδοοικογενειακής βίας, μεταξύ των οποίων και 5 δολοφονίες από συγχρονες Μήδειες, θάπρεπε να κλείσετε τίς δομές που εχετε ανοίξει με σημαία και διαλαλώντας πόσο κακοποιητικοί και γυναικοκτόνοι ειναι οι άνδρες ή να ανοίξετε και για τούς άνδρες και τα παιδιά !

ΝΤΡΟΠΗ για την ΑΔΙΚΗ και ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ Διάκριση των Φύλων και διασυρμό συλλίβδην του ανδρικού φύλου !

25 Δεκεμβρίου 2023, 23:14 | ΕΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:

Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου

1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.

2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.

Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.
Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής:«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης
Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.
Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,
Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.
Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.
Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας

με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6
Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.
Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς

θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ' έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.

"Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας

του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,
Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.
"https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI
Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.
ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,
Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.
Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας "ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ" επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. "Ενεργοί Μπαμπάδες"
25 Δεκεμβρίου 2023, 21:51 | Ηλ Κεφάλαιο Β Αρθρο 26 Τροποποιηση του 169Α
Βαριές ποινές σε οσους-οσες παρεμποδίζουν επικοινωνία πατέρα-τέκνου και σε ολους ανεξαιρέτως συντελούν στο εγκλημα αυτό. Ολοι να ειναι υπεύθυνοι γι αυτο το σοβαρό αδίκημα και οχι να αφήνουμε απέξω τούς οικείους (της μαννας συνήθως). Κανείς ατιμώρητος ! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα τής υποχρέωσης διατροφής. Απαραίτητη η ρύθμιση του υπολογισμού της διατροφής και οχι να αποφασιζουν οι δικαστές.Συνυπολογισμός εξόδων του υπόχρεου στο ποσόν που θα επιδικαστεί οπως εάν πληρώνει ενοίκιο, εάν πληρώνει δάνειο, εάν ειναι ανεργος, εάν χρειάζεται να ταξιδεύει για να δει το παιδί του (ξενοδοχείο, διατροφη, βενζίνη) κλπ.Πρώτα ρυθμίζεται ο υπολογισμός και μετα τιμωρείτε !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ
25 Δεκεμβρίου 2023, 20:40 | Σ.Π.Κοινωφελή εργασία, άρθρο 104Α του Π.Κ. Μετατρέπεται η κάθε ημέρα φυλάκισης, σε δύο (2) ωρών κοινωφελή εργασία σε δημόσιους Οργανισμούς. Αυτός θα εκτίει ποινή φυλάκισης ή θα κάνει τον τουρίστα;
25 Δεκεμβρίου 2023, 18:55 | Γ Μ Αφορά στο άρθρο 26. (Τροποποίηση του 169Α)Η καθημερινότητα δείχνει πως οι ισχύουσες ποινές που προβλέπονται για τις παραβιάσεις των δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας γονέα – τέκνου, δεν αποτελούν στην πράξη αποτρεπτικό παράγοντα για τον θύτη, γεγονός που καθιστά αναγκαία την αυστηροποίηση των ποινών αυτών (αύξηση τους και συγχρόνως επιβολή χρηματικής ποινής) και την κατάργηση του ανασταλτικού τους χαρακτήρα. Επικουρικά σε αυτό, να θεσπιστεί η τιμωρία για κάθε παραβίαση αυτοτελώς και όχι σωρευτικά, κάθε παραβίαση να τιμωρείται ξεχωριστά. Είναι επίσης γεγονός και μάλιστα με διαρκώς αυξανόμενη συχνότητα, ο γονέας που ασκεί την επιμέλεια (στην πλειοψηφία η μητέρα) να παραβιάζει με πρόθεση (με πράξεις ή παραλείψεις), συστηματικά και τεχνηέντως (π.χ. χειραγωγώντας ή/και εξαναγκάζοντας τα ανήλικα τέκνα να αρνούνται την επικοινωνία κ.α.) τις δικαστικές αποφάσεις επικοινωνίας του έτερου γονέα με τα τέκνα (με τον οποίο δεν διαμένουν εκείνα, συνήθως ο πατέρας), στοχεύοντας στην πλήρη διάρρηξη της μεταξύ τους σχέσης. Αυτό συνιστά κακόβουλη ενέργεια από πλευράς του γονέα που ασκεί την επιμέλεια καθώς αποτελεί χείριστη μορφή βίας, ενέχει δόλο και έρχεται σε ευθεία αντίθεση με το άρθρο 1520 ΑΚ.
Αποτελεί δε μελανό σημείο το γεγονός, πως η χώρα μας διασύρεται διεθνώς, καθώς καταδικάζεται σωρηδόν σε ευρωπαϊκό επίπεδο, εξαιτίας της αδυναμίας επίλυσης ή της έλλειψης διάθεσης προς επίλυση του συγκεκριμένου ζητήματος.
Επιπρόσθετα, είναι αδιανόητο να μην διώκεται η πράξη (παραβίαση δικαστική απόφασης) όταν οικείο πρόσωπο παραβιάζει την δικαστική απόφαση επικοινωνίας δρώντας για λογαριασμό του γονέα που ασκεί την επιμέλεια. Με αυτόν τον τρόπο θα μπορούν να παραβιάζονται "νομότυπα" οι δικαστικές αποφάσεις, από συγγενικά πρόσωπα δρώντας ως συνεργοί σε παράνομες ενέργειες και μάλιστα ατιμωρητί. Αυτό πρέπει να καταργηθεί ως απαράδεκτο.Θα ήθελα να τονίσω ακόμη και το ζήτημα του χρόνου που απαιτείται για την εκδίκαση των συγκεκριμένων αδικημάτων και ειδικότερα, όταν απαιτούνται 2-3 χρόνια κατ' ελάχιστον, προκειμένου να εισαχθούν στο ακροατήριο, η ζημιά έχει ήδη γίνει. Έχει ήδη επέλθει η διάρρηξη των σχέσεων γονέα – τέκνου. Η εκδίκαση αυτών, αλλά και σχετικών υποθέσεων, θα έπρεπε να γίνεται κατά προτεραιότητα, δείχνοντας την δέουσα ευαισθησία και υπευθυνότητα, με στόχο την αναχαίτιση του δραματικού αυτού φαινομένου έως της εξαλείψεως του και όχι να αποτελεί "κυνήγι μαγισσών".Επιπλέον, επικαλούμαι

παραθέτοντας το σχόλιο που καταχωρήθηκε την 19-12-2023 στο κεφάλαιο Β' του νομοσχεδίου"Άρθρο 370Α – Νόμος 4619/2019 (Ποινικός Κώδικας), παράγραφοι 2 & 3 :2. Όποιος αθέμιτα παρακολουθεί με ειδικά τεχνικά μέσα ή αποτυπώνει σε υλικό φορέα προφορική συνομιλία μεταξύ τρίτων που δεν διεξάγεται δημόσια ή αποτυπώνει σε υλικό φορέα μη δημόσια πράξη άλλου, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών. Με την ίδια ποινή τιμωρείται η πράξη του προηγούμενου εδαφίου και όταν ο δράστης αποτυπώσει σε υλικό φορέα το περιεχόμενο της συνομιλίας του με άλλον χωρίς τη ρητή συναίνεση του τελευταίου.
3. Όποιος κάνει χρήση της πληροφορίας ή του υλικού φορέα επί του οποίου αυτή έχει αποτυπωθεί με τους τρόπους που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών.Χρειάζεται στο άρθρο 370Α να καλυφθεί το ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΙΚΑΙΟ.Ότι ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΟ συμβαίνει ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ δε μπορεί
• ούτε να περιμένει τους επαγγελματίες που θα δουν το παιδί και ενδεχομένως θα καταλάβουν τι συμβαίνει,
• ούτε πρέπει γονείς να απομακρύνονται με ψευδείς καταγγελίες από τα παιδιά τους, με ανεπανόρθωτες βλάβες και συνέπειες για τα παιδιά, στη βάση ενεργούς (και αν δεν θεραπευτεί το εν λόγω άρθρο, συνήθως αναπόδεικτης) ψυχοπαθολογίας του γονέα που καταγγέλει ψευδώς.Σε όλες τις περιπτώσεις ο ΧΡΟΝΟΣ που περνά είναι ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΣ σε βάρος των παιδιών.Η κακοποίηση των παιδιών συμβαίνει και κατά τη διάρκεια της επικοινωνίας τους τηλεφωνικά ή με βιντεοκλήση, ιδίως όταν υπάρχει (συνήθως κρυφή) ενεργός ψυχοπαθολογία σε γονέα. Μέχρι τουλάχιστον την τρυφερή νηπιακή ηλικία το παιδί δεν χειρίζεται το τηλέφωνο το ίδιο και στις συνομιλίες εμφανίζεται συχνά να επεμβαίνει και να συνομιλεί ο έτερος γονέας από εκείνον που τη στιγμή εκείνη ασκεί το δικαίωμα της επικοινωνίας. Ή ακούγεται η αντίδραση του παιδιού από αυτό που του κάνει ο γονέας που βρίσκεται δίπλα του.ΘΕΡΑΠΕΥΣΤΕ στην καρδιά της, ΕΓΚΑΙΡΑ, την κακοποίηση των ΠΑΙΔΙΩΝ.
ΤΟ ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΤΕΡΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΖΩΗΣ"Συμφωνώ με το άνω σχόλιο και επαυξάνω.
25 Δεκεμβρίου 2023, 12:15 | Στ Βαριές ποινές για όσους παραβιάζουν τις δικαστικές αποφάσεις «κυρίως μητέρες». Βοηθήστε τα παιδιά.Να αποσυρθεί «το Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.3».25 Δεκεμβρίου 2023, 09:14 | ΘεόδωροςΘεωρώ πολύ σημαντικό το γεγονός πως πρέπει να γίνουν οι ποινές αυστηρές καθώς και να υπάρχει άμεση εκδίκαση αυτών , έτσι ώστε να αποδίδεται πραγματική δικαιοσύνη .Πρέπει όμως να κοιτάξουμε και τον ψυχικο κόσμο των παιδιών , που είναι η ελπίδα και το μέλλον της κοινωνίας μας!Γι'αυτό τον λόγο θα ήταν πολύ σημαντικό να γίνει η πλήρης εναρμόνιση του άρθρου 6 του νόμου 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοικογενεικης βίας , έτσι ώστε να σταματήσει η οποία διαρριξη σχέσεων γονέα – τέκνου , που επέρχεται ύστερα από διάφορες μεθοδεύσεις του ετέρου γονέα , που συνήθως έχει και την αποκλειστική επιμέλεια
24 Δεκεμβρίου 2023, 21:19 | Θ Κ.Συμφωνώ με τις ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ.
Είναι απόλυτα εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών. Οι στατιστικές από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" αναγράφουν ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.
"https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI
Κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να σταματήσει άμεσα.Θα πρέπει να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων.Η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα, άντρα, γυναίκα ή παιδί. Οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτως φύλου, φυλής, θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.
Υπάρχουν αρκετές περιπτώσεις κακοποιημένων παιδιών, για τα οποία, όταν αναφέρονται από πατέρες, τους επισημαίνεται από τις υπηρεσίες ότι το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να απευθυνθούν στην αστυνομία, κάτι που δε φέρνει αποτέλεσμα, αφού οι μηνύσεις κάνουν πολλά χρόνια να εκδικαστούν. Το panic button να εφαρμοστεί και για παιδιά και για πατέρες. Η βία ασκείται και σε παιδιά και σε πατέρες (και σε μεγαλύτερο βαθμό, σε σχέση με τις μητέρες όπως δείχνουν τα στατιστικά στοιχεία του Χαμόγελου του παιδιού, ενώ για τις μητέρες υπάρχει, ρατσιστικά, διαφορετικός και άμεσος μηχανισμός)
24 Δεκεμβρίου 2023, 09:02 | ΣΤr Ε Αρθρο 44 του νομοσχεδίου
Συμφωνώ με την ρύθμιση του αρθρου 44 διότι προβλέπει να μη θεβρούνται ως τρίτοι οι δημόσιοι λειτουργοί που ασχολούνται σε όλα τα στάδια της δίκης σε σχέση με τη συκοφαντική δυσφήμηση.
Άλλωστε είναι βέβαιο (οφείλουν) να τηρούν το απόρρητο οι δημόσιοι λειτουργοί του ευαίσθητου τομέα της δικαιοσύνης.

Με βάση την αλλαγή που προτείνει το ερθρο 44 θα περιοριστεί ο φόρτος των δικαστηρίων και βγαίνει ωφελημένο το κοινωνικό σύνολο και επίσης ταυτόχρονα ζημιώνει πολύ λίγο ο ελάχιστα θιγόμενος.
Πιστεύω ότι θα μπορούσε να απαληφθεί η τελευταία πρόταση « …, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη».
24 Δεκεμβρίου 2023, 09:34 | Ι ΠΑΣ Αρθρο 44 του νομοσχεδίου
Συμφωνώ με την ρύθμιση του άρθρου 44 διότι προβλέπει να μη θεωρούνται ως τρίτοι οι δημόσιοι λειτουργοί που ασχολούνται σε όλα τα στάδια της δίκης σε σχέση με τη συκοφαντική δυσφήμηση. Άλλωστε είναι βέβαιο (οφείλουν) να τηρούν το απόρρητο οι δημόσιοι λειτουργοί του ευαίσθητου τομέα της δικαιοσύνης. Με βάση την αλλαγή που προτείνει το άρθρο 44 θα περιοριστεί ο φόρτος των δικαστηρίων και βγαίνει ωφελημένο το κοινωνικό σύνολο και επίσης ταυτόχρονα ζημιώνει πολύ λίγο ο ελάχιστα θιγόμενος. Πιστεύω ότι θα μπορούσε να απαλειφθεί η τελευταία πρόταση « …, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη».
23 Δεκεμβρίου 2023, 22:26 | ΛΑΜ ΔΑρθρο 44 του νομοσχεδίουΣυμφωνώ με την ρύθμιση του άρθρου 44 διότι προβλέπει να μη θεωρούνται ως τρίτοι οι δημόσιοι λειτουργοί που ασχολούνται σε όλα τα στάδια της δίκης σε σχέση με τη συκοφαντική δυσφήμηση.Άλλωστε είναι βέβαιο οφείλουν να τηρούν το απόρρητο οι δημόσιοι λειτουργοί του ευαίσθητου τομέα της δικαιοσύνης.Με βάση την αλλαγή που προτείνει το άρθρο 44 θα περιοριστεί ο φόρτος των δικαστηρίων και βγαίνει ωφελημένο το κοινωνικό σύνολο και επίσης ταυτόχρονα ζημιώνει πολύ λίγο ο ελάχιστα ΤΟ θιγόμενο.Πιστεύω ότι θα μπορούσε να απαλειφθεί η τελευταία πρόταση « …, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη».
23 Δεκεμβρίου 2023, 22:04 | Τ ΧΡ Αρθρο 44 του νομοσχεδίουΣυμφωνώ με την ρύθμιση του άρθρου 44 διότι προβλέπει να μη θεωρούνται ως τρίτοι οι δημόσιοι λειτουργοί που ασχολούνται σε όλα τα στάδια της δίκης σε σχέση με τη συκοφαντική δυσφήμηση.Άλλωστε είναι βέβαιο ότι τηρούν το απόρρητο οι δημόσιοι λειτουργοί του ευαίσθητου τομέα της δικαιοσύνης.Με βάση την αλλαγή που προτείνει το άρθρο 44 θα περιοριστεί ο φόρτος των δικαστηρίων και βγαίνει ωφελημένο το κοινωνικό σύνολο και επίσης ταυτόχρονα ζημιώνει πολύ λίγο ο ελάχιστα θιγόμενος.Πιστεύω ότι θα μπορούσε να απαλειφθεί η τελευταία πρόταση « …, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη».
23 Δεκεμβρίου 2023, 22:53 | Ν Κ Η εκδίκαση των υποθέσεων που αφορούν παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων κάθε μορφής μεταξυ γονεων συζύγων η συντρόφων πρώην η νυν να γίνεται με απόλυτη προτεραιότητα και όχι σε διάστημα μεγαλύτερο από ένα ημερολογιακό μήνα προκειμένου να περιορισθούν οι ενδεχόμενες συνέπειες στην ομαλή σωματική και ψυχοσυναισθηματικη ανάπτυξη του παιδιού εξαιτίας των παραβιάσεων αυτων
23 Δεκεμβρίου 2023, 21:41 | Ν Κ Οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων και συμφωνιών σε συμβολαιογράφο η διαμεσολαβητή να διώκονται αυτεπαγγέλτως και οι ποινές για τις παραβιάσεις αυτές να μην έχουν αναστολή. Να διαγραφεί το σημείο που αναφέρεται ότι αν την πράξη την τέλεσε κάποιος για λογαριασμό οικείου του αυτή θα μένει ατιμώρητη. Με τον τρόπο αυτό δημιουργούνται συνεργοί οι οποίοι θα μεμουν ατιμώρητοι
23 Δεκεμβρίου 2023, 18:53 | Ρ Λ Για τον ΠΚ1.Να επανέλθουν αυτούσιες οι διατάξεις του παλιού ΠΚ: α) για τη παρεπόμενη ποινή της αποστέρησης πολιτικών δικαιωμάτων σε περίπτωση ποινικής καταδίκης (άρθρα 59-66),β) ολοκλήρου του κεφαλαίου με τίτλο « Εγκληματίες υπότροποι και καθ' έξη».
2.Το άρθρο 133 ΠΚ με τίτλο « Νεαροί εγκληματίες» διατυπώνεται ως εξής: "Όταν ο δράστης κατά τον χρόνο τέλεσης της αξιόποινης πράξης δεν έχει συμπληρώσει το 21ο έτος της ηλικίας του».
3.Στο άρθρο 169Α ΠΚ προστίθεται η εξής παρ.2 « Όποιος με πρόθεση δεν συμμορφώθηκε σε προσωρινή διαταγή δικαστή ή δικαστηρίου ή σε διάταξη δικαστικής απόφασης με την οποία υποχρεώθηκε σε παράλειψη ή σε ανοχή ή σε πράξη που δεν μπορεί να γίνει από τρίτο πρόσωπο και η επιχείρηση του εξαρτάται αποκλειστικά από τη βούληση του ή σε διάταξη εισαγγελέα σχετική με τη προσωρινή ρύθμιση της νομής μεταξύ ιδιώτη και Δημοσίου ή ΟΤΑ ή άλλου ΝΠΔΔ τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι τριών ετών.
4.Να απαλειφθεί το εδάφιο β΄του άρθρου 363 ΠΚ που δεν θεωρεί τρίτους τα « δικαστικά » πρόσωπα, γιατί εκτός του ότι έρχεται σε αντίθεση με τη ΟΛΑΠ 3/2021 απόφαση, που με ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία τα θεωρεί τρίτους, είναι ζήτημα πραγματικό γιατί η συκοφαντία μπορεί να επηρεάσει τη δικαστική κρίση, λειτουργεί ως αμνηστία ,γιατί χιλιάδες σχετικές μηνύσεις θα τεθούν στο αρχείο και νομιμοποιεί τη συκοφαντία που στο εξής θα χρησιμοποιείται αφειδώς, όπως έλεγε ο Γκαίμπελς «συκοφαντείτε, συκοφαντείτε στο τέλος κάτι μένει».
5.Το άρθρο 405 του παλιού ΠΚ (αισχροκέρδεια)να θεσπισθεί εκ νέου με την αυτή διατύπωση. 6.Τα καταργηθέντα πταίσματα: α) παράβαση διατάξεων για τους δρόμους (420) και για αιγιαλούς (421) για την καθαριότητα (427), για τα τρόφιμα (429), οικοδομικών διατάξεων(434) διοικητικών διατάξεων(458) και για τη ρύπανση να θεσπιστούν με την αυτή διατύπωση ως ελαφρά πλημμελήματα. Για τον ΚΠΔ 1.Το άρθρο 340 παρ.3 διατυπώνεται ως εξής : Στα πλημμελήματα επιτρέπεται να εκπροσωπείται ο κατηγορούμενος από συνήγορο.

23 Δεκεμβρίου 2023, 13:23 | Γ Μπ Δηλαδή δε φτάνει που υποτιμάτε τη νοημοσύνη μας, καταστρέφετε και χιλιάδες παιδιά, (το μέλλον της Ελλάδας), επιτρέποντας σε οικείους της αποξενώτριας μητέρας (η οποία θέλει να εκδικηθεί το σύζυγό της πολλές φορές χωρίς σοβαρό λόγο), να αρνούνται την επικοινωνία του πατέρα με το τέκνο του. Δηλαδή τιμωρείται η μητέρα, αλλά δε τιμωρείτε η γιαγιά ή ο παππούς από τη μεριά της μητέρας. Άρα θα αρνείται η γιαγιά των τέκνων την επικοινωνία του πατέρα με τα τέκνα του. Ευφυέστατο, συγχαρητήρια!! Έχετε μετατρέψει τον πατέρα σε επισκέπτη-πορτοφόλι. Δέχεστε δηλαδή ότι όλοι οι άντρες είναι κακοποιητές και τους πετάτε στα σκουπίδια. Δεν είναι όλοι οι άντρες κακοί ούτε όλες οι γυναίκες καλές. Η ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΣΧΕΣΗΣ του ενός γονέα με το παιδί του, Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ είναι άσκηση ψυχολογικής βίας και κακοποίηση ανηλίκου από τον άλλον γονέα και πρέπει να ποινικοποιηθεί. Όταν ένας πατέρας φροντίζει και ανατρέφει τα παιδιά του ισότιμα, δεν υπάρχει λόγος να επιτεθεί στην μητέρα των παιδιών του. ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ

23 Δεκεμβρίου 2023, 09:22 | Μπ Δ Στο Αρθρο 26 παρ.1 Να προστεθει στο τέλος «..καθως αυτό σημαινει διαρηξη σχεσεων μεταξυ τεκνου και ετερου γονεα». Παρ.3
ΝΑ ΔΙΑΓΡΑΦΕΙ ΩΣ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ από την παρ.3 του Άρθρου 26 το τελευταίο εδάφιο ήτοι «Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.» καθως αφορά τέκνα και δημιουργεί ατιμώρητο για όποιον βιαια αποκόπτει το τέκνο από τον ένα γονέα και χωρίς λόγο.. Σύμφωνα με το Αρ.9 του Ν.2101/1992 «τα συμβαλλόμενα κράτη μεριμνούν ώστε το παιδι να μην αποχωρίζεται από τους γονείς του παρα την θεληση τους…» ο συγκεκριμένος Νόμος 2101/1992 αποτελει «Κύρωση της Διεθνους Συμβασης για τα δικαιωματ του παιδιου» και συμφωνα με το Αρ 28 παρ.1 τους Συνταγματος « Οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου..»

23 Δεκεμβρίου 2023, 00:05 | Ηλ Κ.Κεφάλαιο Β Αρθρο 26 Τροποποιηση του 169Α
Βαριές ποινές σε οσους-οσες παρεμποδίζουν επικοινωνία πατέρα-τέκνου και σε ολους ανεξαιρέτως συντελούν στο εγκλημα αυτό. Ολοι να ειναι υπεύθυνοι γι αυτο το σοβαρό αδίκημα και οχι να αφήνουμε απέξω τούς οικείους (της μαννας συνήθως). Κανείς ατιμώρητος ! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα τής υποχρέωσης διατροφής. Απαραίτητη η ρύθμιση του υπολογισμού της διατροφής και οχι να αποφασιζουν οι δικαστές. Συνυπολογισμός εξόδων του υπόχρεου στο ποσόν που θα επιδικαστεί οπως εάν πληρώνει ενοίκιο, εάν πληρώνει δάνειο, εάν ειναι ανεργος, εάν χρειάζεται να ταξιδεύει για να δει το παιδί του (ξενοδοχείο, διατροφη, βενζίνη) κλπ. Πρώτα ρυθμίζεται ο υπολογισμός και μετα τιμωρείτε !
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ

22 Δεκεμβρίου 2023, 17:38 | Δ Απαράδεκτο το νομοσχέδιο, κόντρα στη λογική και την επιστήμη! Στοχοποιεί τον άνδρα και θυματοποιεί τη γυναίκα. Ρατσιστικό!!!Καταστρέφετε την κοινωνία από τα θεμέλιά της!

22 Δεκεμβρίου 2023, 15:12 | Terre des hommes Hellas/Γη των ανθρώπωνΆρθρο 24 Εξορθολογισμός των κριτηρίων περιορισμού ανηλίκων σε κατάστημα κράτησης νέων- Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 127 Ποινικού ΚώδικαΗ ΑΜΚΕ Terre des hommes Hellas/Γη των ανθρώπων θεωρεί εξόχως προβληματική την τροποποίηση της διάταξης του άρθρου 127 αναφορικά με την κράτηση ανηλίκων. Η τροποποίηση αυτή διευρύνει τις περιπτώσεις περιορισμού ελευθερίας των ανηλίκων και ως τέτοια έρχεται σε αντίθεση με την Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού.Ειδικότερα, η τροποποίηση του άρθρου 127 ΠΚ έρχεται σε αντίθεση με το πνεύμα του άρθρου 37 περ. β΄ της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, το οποίο ορίζει ότι η κράτηση ενός παιδιού θα πρέπει να αποτελεί έσχατο μέτρο. (https://www.refworld.org/cgi-bin/texis/vtx/rwmain/opendocpdf.pdf?reldoc=y&docid=4bcbf83a2)Η τροποποίηση του άρθρου 127 ΠΚ διευρύνει σημαντικά το πεδίο εφαρμογής της διάταξης, με αποτέλεσμα η κράτηση παιδιών να μην αποτελεί πλέον έσχατο μέτρο, γεγονός που θα αυξήσει σημαντικά τον αριθμό των ανήλικων κρατουμένων. Σημειώνεται ότι ο Συνήγορος του Πολίτη στην Έκθεσή του για το έτος 2022 ανέφερε ρητώς ότι αποτελεί πρόβλημα η έλλειψη χώρων φοίτησης, μελέτης, ψυχαγωγίας και απασχόλησης στο Ειδικό Σωφρονιστικό Κατάστημα Νέων Κασσαβέτειας (https://www.synigoros.gr/el/category/default/post/ethsia-ek8esh-2022) ,ενώ η βασική αρχή, όπως αποτυπώνεται και στις Κατευθυντήριες Γραμμές για την Πρόληψη της Νεανικής Παραβατικότητας (https://www.ohchr.org/en/instruments-mechanisms/instruments/united-nations-guidelines-prevention-juvenile-delinquency-riyadh)είναι ότι δεν πρέπει να περιορίζεται κανένα άλλο δικαίωμα του παιδιού πέρα από το δικαίωμα στην ελευθερία, ως συνέπεια της στέρησής της. Περαιτέρω, υπενθυμίζουμε την ολοένα αυξανόμενα δημοσιεύματα σχετικά με περιστατικά σωματικής και σεξουαλικής βίας εντός της φυλακής.(Ενδεικτικά αναφέρουμε: https://www.efsyn.gr/ellada/koinonia/388501_16hronos-biose-ti-friki-se-fylakes-anilikon καθώς και https://www.naftemporiki.gr/society/1492123/fylakes-aylona-pos-xespasan-ta-aimatira-epeisodia-8-traymaties/)

Σημειώνεται πως αυτή είναι η δεύτερη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της συγκεκριμένηςδιάταξης.(https://www.kodiko.gr/nomothesia/document/529099/nomos-4619-2019) Οι συνεχείς τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα και Κώδικα Ποινικής Δικονομίας δυσχεραίνουν τη δημιουργία μιας ακριβούς αποτύπωσης της παραβατικότητας των ανηλίκων σε βάθος χρόνου. Αυτό βέβαια, με τη σειρά του, δυσχεραίνει τη διάκριση των τάσεων στην παραβατικότητα και δεν παρέχει τα απαραίτητα στοιχεία στα οποία θα μπορούσαν να βασιστούν αποτελεσματικές στρατηγικές πρόληψης.Η Terre des hommes Hellas τάσσεται γενικά κατά της κράτησης των ανηλίκων καθώς, ανεξάρτητα από τις συνθήκες στις οποίες κρατούνται, η κράτηση έχει έντονες και αρνητικές επιπτώσεις στα παιδιά, θέτοντας σε κίνδυνο την ψυχολογική και σωματική τους υγεία αλλά και την ομαλή τους ανάπτυξη. Επηρεάζει ολόκληρη την οικογένεια καθώς πολλά παιδιά ενδέχεται να χάσουν την στήριξη του οικογενειακού τους περιβάλλοντος ή να αναλάβουν ευθύνες που δεν αναλογούν στον βαθμό της ωριμότητάς τους. Ο ποινικός εγκλεισμός των ανηλίκων οδηγεί επίσης στον στιγματισμό και στην περιθωριοποίηση με αποτέλεσμα πολλές φορές την υποτροπή λόγω της εξοικείωσης με εγκληματικές συμπεριφορές.Η πολύχρονη εμπειρία μας στο πεδίο τόσο στην Ελλάδα άλλα και σε άλλες χώρες ανά τον κόσμο έχει δείξει πως τα περιστατικά βίας ανηλίκων δεν είναι παρά μία αντανάκλαση της κοινωνίας στην οποία μεγαλώνουν. Μέσα από τις δράσεις μας με παιδιά έχουμε παρατηρήσει ότι τα περισσότερα παιδιά που έρχονται σε σύγκρουση με το νόμο αντιμετωπίζουν πολλαπλά προβλήματα στο σπίτι τους ή και στις κοινότητές τους, ή/και αντιμετωπίζουν την πίεση των συνομηλίκων τους σε σχέση με την ανάληψη κινδύνων, όπως οι μικροκλοπές και η χρήση ουσιών.Οι παρεμβάσεις, λοιπόν, οφείλουν να είναι ολιστικές για να επιτευχθούν τα βέλτιστα δυνατά αποτελέσματα. Πρέπει να αναγνωρίζουν τα βαθύτερα αίτια της παραβατικής συμπεριφοράς ενός παιδιού και να προσδιορίζουν τις κατάλληλες υπηρεσίες για να βοηθήσουν το παιδί να αντιμετωπίσει τα προβλήματά του. Οι απαιτούμενες υπηρεσίες μπορεί να περιλαμβάνουν υποστήριξη για βασική εκπαίδευση και κατάρτιση δεξιοτήτων, απασχόληση, προγράμματα απεξάρτησης όπου χρειάζεται και οικογενειακή συμβουλευτική.Βάσει των ανωτέρω, η Terre des hommes Hellas είναι αντίθετη με τη συγκεκριμένη τροποποίηση και προτείνει τη θέσπιση περαιτ έρω προϋποθέσεων οι οποίες θα πρέπει να πληρούνται σωρευτικώς προκειμένου να διασφαλιστεί ότι η κράτηση θα αποτελεί πράγματι το έσχατο μέτρο.

Επιπλέον, λαμβάνοντας υπόψη το υπ' αριθ. 24 Γενικό Σχόλιο της Επιτροπής των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού (https://www.ohchr.org/en/documents/general-comments-ndrecommendations/general-comment-no-24-2019-childrens-rights-child) καθώς και τη διεθνή βιβλιογραφία η Terre des hommes Hellas προτείνει τα εξής μέτρα:1.Την απόδοση μεγαλύτερης έμφασης στην επιβολή εναλλακτικών μέτρων, όπως τα μέτρα επιμέλειας, η κοινωφελής εργασία, η παρακολούθηση ειδικών προγραμμάτων και κυρίως σε διαδικασίες αποκαταστατικής δικαιοσύνης όπως η συνδιαλλαγή θύτη και θύματος του άρθρου122 ΠΚ.

2.Την παροχή κατάρτισης στους εισαγγελείς σχετικά με τα πλεονεκτήματα της επιβολής εναλλακτικών μέτρων.

3.Την ενίσχυση της συνεργασίας μεταξύ εισαγγελέων και επιμελητών ανηλίκων.

4.Την έκδοση κατευθυντήριων γραμμών που θα καλύπτουν τη χρήση των εναλλακτικών μέτρων στην προδικασία.

5.Την εισαγωγή πιλοτικών προγραμμάτων εναλλακτικών μέτρων με στόχο την επανένταξη των παιδιών και τη μείωση των υποτροπών.

6.Τέλος, προτείνουμε την αύξησης της ηλικίας κράτησης στα δεκαέξι (16) έτη.Άρθρα 39-42 : Η Terre des hommes Hellas/Γη των ανθρώπων καλωσορίζει τις τροποποιήσεις στις διατάξεις 330, 333, 348Α, 348Γ ΠΚ που αυστηροποιούν το πλαίσιο στις περιπτώσεις όπου η πράξη παράνομης βίας, απειλής και πορνογραφίας στρέφεται κατά ανηλίκου. Είναι εξίσου σημαντική (αν όχι περισσότερο) η πρόληψη περιστατικών βίας απέναντι σε παιδιά, η έγκαιρη αναγνώριση και καταγγελία.

22 Δεκεμβρίου 2023, 13:25 | ΝΤ Κύριε Φλωρίδη όχι στην υποβάθμιση των 3μελων συνθέσεων σε μονομελή σε περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας,οχι στην ποινική διαμεσολάβηση σε περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας,άλλωστε ενα θύμα προστατεύεται απο τις διεθνείς συμβάσεις προκειμένου να μην συμμετασχει στην ποινική διαμεσολάβηση.

Ας συμμορφωθεί επιτέλους η χώρα μας με βάση αυτά που πρέπει να ακολουθούμε σε διεθνές επίπεδο.

22 Δεκεμβρίου 2023, 12:15 | Λ Να καταργηθεί η τροποποίηση του άρθρου 169Α του ΠΚ παρ.3 που επιτρέπει σε κάποιον συγγενή να παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις για λογαριασμό του γονέα , ως απαράδεκτη!!!

22 Δεκεμβρίου 2023, 12:14 | Η Ν ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της

ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:

Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου

1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.

2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.

Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης. Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.

Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,

Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.

Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να

χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6

Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του

Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.
Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.
“Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος

των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

“https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες”

22 Δεκεμβρίου 2023, 12:06 | Έλ Να αποσυρθεί η τροποποίηση του 169Α (Κεφάλαιο Β Άρθρο 26).Να τιμωρείται οποιοσδήποτε παραβιάζει ή συναινεί σε παραβίαση δικαστικών αποφάσεων.

22 Δεκεμβρίου 2023, 11:24 | Γ Να διώκεται αυτεπάγγελτα οποιοσδήποτε παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις είτε το πράττει ο ίδιος είτε οποιοσδήποτε οικείος. Κανένα ακαταδίωκτο σε κανέναν.Να γίνονται άμεσα τα δικαστήρια και να μην δίνονται ελαφρυντικά ή να απαλλάσσονται λόγο διάκρισης φύλου.

22 Δεκεμβρίου 2023, 06:49 | Θ.Μ.Για το άρθρο 26Η ατιμωρησία των γονέων (μητέρες κυρίως) για παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που αφορούν την επικοινωνία του γονέα με το παιδί του, σε περίπτωση διαζυγίου έχει διαμορφώσει μία κατάσταση όπου απροκάλυπτα πλέον αν κάποιος γονέας θέλει να αποκόψει τον άλλο γονέα, μπορεί να το κάνει άνετα και εύκολα με την ανοχή της πολιτείας. Εισηγείσθε να μην διώκονται οι συγγενείς του έχοντος την επιμέλεια γονέα, όταν εκείνοι παραβιάζουν την απόφαση για λογαριασμό αυτού που έχει την υποχρέωση να έχει το τέκνο στην διάθεση του έτερου γονέα για επικοινωνία. Αυτό δεν έχει καμία λογική. Ανοίγεται με αυτόν τον τρόπο ένα “παραθυράκι” να παραβιάζεται νόμιμα μια δικ. απόφαση. Οι αποφάσεις εκδίδονται για να τηρούνται και όχι για να παραβιάζονται. Με αυτόν τον τρόπο επίσης πλήττεται το κύρος της Δικαιοσύνης και ο θεσμός την ευνομούμενης κοινωνίας. Θεωρώ αναγκαία την

επίσπευση της εκδίκασης αυτών των υποθέσεων και όχι μετά από τέσσερα πλέον χρόνια. Ποιος θα αναπληρώσει τον χαμένο χρόνο για τα παιδιά και τους αποκλεισμένους γονείς τους;

22 Δεκεμβρίου 2023, 01:08 | Αρ Άρθρο 42Πορνογραφικές παραστάσεις ανηλίκων – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 348Γ Ποινικού ΚώδικαΝαι, αλλά αν έστω ένας ενήλικας ξεγελαστεί από το ανήλικο, όταν το τελευταίο ψεύδεται για την ηλικία του ή/και δείχνει ψεύτικη ταυτότητα και κάνουν sexting ανταλλάσσοντας πορνογραφικό υλικό, ή αν αποκτήσει πρόσβαση σε ομάδες για ενήλικες με πορνογραφικό περιεχόμενο (στο διαδίκτυο) ξεγελώντας την διαχείριση και οι αρχές το πάρουν χαμπάρι, δεν θα έπρεπε οι ενήλικες να βρουν το δίκαιο τους; Το ίδιο και σε περίπτωση σεξουαλικής συνεύρεσης δια εξαπάτησης (sex by fraud).Μην το αφήνετε έτσι! Υπάρχουν πραγματικά άνθρωποι που είναι αθώοι και είχαν/έχουν πέσει θύματα εξαπάτησης από ανήλικα και έχουν καταδικαστεί σε πολλά χρόνια φυλάκισης. Τώρα που πάτε να τροποποιήσετε τον π.κ., βάλτε και την αποπλάνηση ενηλίκων δια εξαπάτησης. Τα παιδιά πρέπει να μαθαίνουν ότι οι πράξεις έχουν συνέπειες και πρέπει να μάθουν, τόσο για το δικό τους καλό και ασφάλεια, όσο και για το καλό και την ασφάλεια των ενηλίκων και της δημόσιας τάξης.Τέλος, τα ισόβια δεν θα έπρεπε να ξεπερνούν τα
10 έτη.

21 Δεκεμβρίου 2023, 15:00 | Κ Χ.Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.3
ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ. Αντι να επιβάλλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ!Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;;;

21 Δεκεμβρίου 2023, 13:34 | Σ Μ ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ-ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ-ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ.

21 Δεκεμβρίου 2023, 13:53 | Χ Πολύ λάθος όλο αυτό που γίνεται .Ειναι άδικο για τον κάθε πατέρα και κάθε άντρα σε βαθμό ρατσιστικό μπορώ να πω.Παρακαλω να το διορθώσετε .

21 Δεκεμβρίου 2023, 00:50 | Χρ Αντί να επιβάλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ!Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;;ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ

21 Δεκεμβρίου 2023, 00:04 | Γ Μπ Δηλαδή δε φτάνει που υποτιμάτε τη νοημοσύνη μας, καταστρέφετε και χιλιάδες παιδιά, (το μέλλον της Ελλάδας), επιτρέποντας σε οικείους της αποξενώτριας μητέρας (η οποία θέλει να εκδικηθεί το σύζυγό της πολλές φορές χωρίς σοβαρό λόγο), να αρνούνται την επικοινωνία του πατέρα με το τέκνο του. Δηλαδή τιμωρείται η μητέρα, αλλά δε τιμωρείτε η γιαγιά ή ο παππούς από τη μεριά της μητέρας. Άρα θα αρνείται η γιαγιά των τέκνων την επικοινωνία του πατέρα με τα τέκνα του. Ευφυέστατο, συγχαρητήρια!! Έχετε μετατρέψει τον πατέρα σε επισκέπτη-πορτοφόλι. Δέχεστε δηλαδή ότι όλοι οι άντρες είναι κακοποιητές και τους πετάτε στα σκουπίδια. Δεν είναι όλοι οι άντρες κακοί ούτε όλες οι γυναίκες καλές. Η διάρρηξη σχέσης του ενός γονέα με το παιδί του είναι άσκηση ψυχολογικής βίας και κακοποίηση ανηλίκου από τον άλλον γονέα και πρέπει να ποινικοποιηθεί. Όταν ένας πατέρας φροντίζει και ανατρέφει τα παιδιά του ισότιμα, δεν υπάρχει λόγος να επιτεθεί στην μητέρα των παιδιών του.

20 Δεκεμβρίου 2023, 23:10 | Ευθ Ένας νόμος θα πρέπει είτε να καλύπτει τα κενά του προηγούμενου είτε να τον ανατρέπει εφόσον ο προηγούμενος δημιουργούσε προβλήματα στην κοινωνία όπως οι αδικίες και η ανισότητες. Γίνεται λόγος για την ενδοοικογενειακή βία. Ποιός ο σκοπός να την πολεμήσεις αν δεν προστατεύεις τα θύματά της; Έχουν διεξαχθεί διαφόρων ειδών έρευνες και στατιστικές που παρουσιάζουν διάφορα στοιχεία όσων αφορά το ποιοί λειτουργούν σα θύτες και ούτε λίγο ούτε πολύ το κάνουν όλοι ανεξάρτητα το φύλλο του καθένα και της καθεμίας. Αυτό σημαίνει ότι στο μέλλον, όπως και να θεσπιστεί ο νόμος είτε από ψυχασθένειες, είτε από παραφροσύνη μια μάνα θα κακοποιήσει το παιδί της ή ένας πατέρας αντίστοιχα. Στο μέλλον επίσης μία γυναίκα θα επιτεθεί στον άντρα της είτε πάλι εξαιτίας κάποια ψυχασθένειας, είτε για λόγους που έχει αποδειχτεί στο παρελθόν ότι υφίστανται και δεν ανήκουν στη σφαίρα της φαντασίας κανενός. Επίσης κι ένας άντρας θα επιτεθεί στη γυναίκα του για κάποιον από τους παραπάνω λόγους. Το επόμενο και ακόμα πιο σοβαρό είναι ότι θύμα ενδοοικογενιακής βίας μπορεί να πέσουν και τα παιδιά. Δεν είναι κρυφό ότι τα παιδιά πέφτουν θύματα τόσο των πατεράδων όσο και των μητέρων τους, με τις μητέρες να γίνονται κατά μεγαλύτερο ποσοστό οι θύτες της υπόθεσης και κυρίως για μικρές ηλικίες (όσο μικρότερα τόσο πιο ανυπεράσπιστα). https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Ένας σωστός και δίκαιος νομοθέτης δεν μπορεί να παραβλέψει το γεγονός ότι και οι δύο είναι ικανοί να κάνουν κακό στα παιδιά γι’αυτό και το τιμωρητικό πλαίσιο οφείλει να είναι κάθετο ανεξαρτήτως φύλλου.Εν συνεχεία θα πρέπει να ληφθεί υπόψη σας ότι οι οικογένειες που φτάνουν σε διαδικασίες διαζυγίων και οι λόγοι είναι η δήλωση περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας, αναγκαία θα έρχονται σε ρήξη. Πέραν το

εξόφθαλμων περιστατικών όπου αποδυκνύεται εύκολα ποιός είναι ο υπαίτιος και ότι όσα λέχθηκαν είχαν βάση (με αποδείξεις και στοιχεία), υπάρχουν πάρα πολλά περιστατικά όπου οι γυναίκες-μητέρες μιας οικογένειας στρέβλωσαν, με αθέμιτα μέσα, την πραγματικότητα ώστε να απομακρύνουν τους συζύγους τους και πατεράδες των παιδιών τους από τα ίδια τα παιδιά. Όπως καταλαβαίνει κανείς, μια τέτοια πράξη είναι οδυνηρή τόσο για τον αθώο γονέα που στοχοποιείται από όλη την κοινωνία ως κακοποιητής (και μπορεί να οδηγηθεί μέχρι και σε φυλάκιση) αλλά επίσης είναι οδυνηρό και για το/τα παιδί/παιδιά που όχι μόνο αισθάνονται την αδικία να στερούνται έναν κατά τα άλλα καλό γονέα για λάθος λόγους από δίπλα τους αλλά αισθάνονται επίσης ότι ίσως φταίνε κι εκείνα. Εδώ ένας ακόμα σύνδεσμος που βεβαιώνει τα ως άνω: https://www.in.gr/2022/06/10/greece/fake-kataggelies-gia-kakopoiiseis-ti-lene-oi-astynomikoi-gia-fainomeno/Όλοι έχουν ανάγκη να τους προστατεύει ο νόμος… και άντρες και γυναίκες και παιδιά. Τα παιδιά όμως λόγω της φύσης της παιδικής αθωότητας γίνονται εύκολα εργαλεία από όσους θέλουν μόνο να δικαιώνονται ακόμα κι αν δεν έχουν το δίκιο με το μέρος τους.Για τους προαναφερθέντες λόγους λοιπόν δηλώνω πως συμφωνώ με τη θέση και τις ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ

20 Δεκεμβρίου 2023, 23:48 | Αστ Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.3
Αντι να επιβάλλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ!
Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.

20 Δεκεμβρίου 2023, 21:30 | Σπ Πολύ πρόχειρο νομοσχέδιο που του λείπει σοβαρότητα και επαφή με την πραγματικότητα. Δηλαδή αν μια μητέρα προκαλεί διάρρηξη σχέσεων παιδιού με γονέα θα έχει κάποιες συνέπειες. Αν το προκαλεί όμως συγγενικό πρόσωπο ακαταδιωκτο; Δε ξέρω αν πρέπει να γελάμε ή να κλαίμε. Κανένας ακαταδιωκτο.

20 Δεκεμβρίου 2023, 21:11 | Σ σ Δημιουργήστε αίσθημα ασφάλειας σε όλους μας !να τιμωρούνται άμεσα όλοι οι παραβάτες! Κάντε πλήρη εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν 3500/2006 με το άρθρο 1532 ακ περί ενδοικογενεικης βίας , έτσι ώστε να σταματήσει ο φυσικός πόλεμος που δέχονται καθημερινά τα παιδιά , αφού ο ένας γονέας με διάφορες μεθοδεύσεις προσπαθεί να διαταραξξει τις σχέσεις του τέκνου με τον. Έτερο γονέα

20 Δεκεμβρίου 2023, 20:08 | ΕΝΩΣΗ ΝΟΣΗΛΕΥΤΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣΓια το ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και την ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης – Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας», ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β' ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Ν. 4619/2019, Άρθρο 25: Διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας νοσηλευτικών ιδρυμάτων – Προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 168 του Ποινικού Κώδικα.Η Ένωση Νοσηλευτών Ελλάδος θεωρεί θετικό βήμα προς την προάσπιση των δικαιωμάτων των μελών της τη νέα διάταξη που έρχεται να καλύψει το νομοθετικό κενό, καθώς στο άρθρο 168 ΠΚ δεν υπήρχε ειδική διάταξη σχετική με τους χώρους παροχής υπηρεσιών υγείας όπου τα περιστατικά βίας έχουν αυξηθεί κατακόρυφα, ιδίως μετά την πανδημία, με αποτέλεσμα να μην καλύπτονται πλήρως οι περιπτώσεις άσκησης βίας σε βάρος των Νοσηλευτών. Το δε ασφαλές περιβάλλον εργασίας είναι εδώ και δεκαετίες νομοθετικά κατοχυρωμένη υποχρέωση της Διοίκησης και πάγιο αίτημά μας.Κατά την ανάλυση συνεπειών ρύθμισης: «Η τροποποίηση του άρθρου 168 ΠΚ με την προσθήκη παρ. 4 κρίθηκε αναγκαία προκειμένου να συμπεριληφθεί ρητά, στις υποπεριπτώσεις του εν λόγω άρθρου και κάθε μορφή διατάραξης της λειτουργίας χώρου υγειονομικής περίθαλψης, η οποία μπορεί να τελείται ενδεικτικώς με φωνασκίες, θόρυβο, ύβρεις ή απειλές κατά του υγειονομικού προσωπικού, υπαλλήλων ή ασθενών. Διακεκριμένη μορφή της ανωτέρω συμπεριφοράς, θεωρείται η πρόκληση βιαιοπραγίας. Το ύψος και η διαβάθμιση των απειλούμενων ποινών κρίθηκαν ανάλογα με την ιδιαίτερη ποινική απαξία του εγκλήματος. Η διατάραξη της λειτουργίας των ανωτέρω χώρων προκαλεί πολυεπίπεδη βλάβη, καθώς αφενός μεν παρεμποδίζει το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό από την άσκηση των,συχνότατα, κατεπείγοντος χαρακτήρα καθηκόντων τους, που είναι κρίσιμα γιατην αποκατάσταση της υγείας των ασθενών τους, αφετέρου δε, η δημιουργούμενη ένταση διαταράσσει την απαραίτητη ψυχική ηρεμία και νηφαλιότητα για την άσκηση του λειτουργήματός των ανωτέρω επαγγελματιών υγείας, αλλά και δημιουργεί ταραχή στους νοσηλευόμενους και θεραπευόμενους με ό,τι αυτό αρνητικό συνεπάγεται για την αποκατάσταση της υγείας τους.»Παρά τη θετική αποτίμηση μιας ειδικής διάταξης για την καταστολή της βίας στα νοσοκομεία, εντύπωση προκαλεί η πλήρης απουσία της αναφοράς των εργαζομένων στην ανάλυση εκτίμησης συνεπειών και δη του νοσηλευτικού προσωπικού που είναι στατιστικά ο πιο συχνός αποδέκτης λεκτικών και σωματικών επιθέσεων. Η αιτιολογική έκθεση αναδεικνύει ενδιαφέρον αποκλειστικά και μόνο για την ψυχική και σωματική υγεία των ασθενών, η οποία ήδη προστατεύεται εξ ορισμού στους συγκεκριμένους χώρους και παραγνωρίζει τη σημασία της εργασίας των επαγγελματιών υγείας σε ένα ασφαλές περιβάλλον. Η έκθεση

αποδίδει υπερβολική συγκριτικά σημασία στην αξία της σωματικής ακεραιότητας των ασθενών και στην επικράτηση ήρεμου και ασφαλούς περιβάλλοντος νοσηλείας και δείχνει να αγνοεί ότι το ίδιο περιβάλλον αποτελεί και περιβάλλον εργασίας και δη εργασίας εξαιρετικά δυσχερούς και υπεύθυνης.Η άποψη μας είναι ότι η θεσμοθέτηση του αδικήματος αυτού είναι θετική αλλά όχι επαρκής από μόνη της για την καταστολή των φαινομένων βίας. Η ανεπάρκεια επικεντρώνεται σε δύο άξονες:
Από άποψη πολιτικής, η διάταξη αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί από μόνη της πανάκεια του φαινομένου της βίας στις δομές παροχής υγείας, χωρίς την επαρκή στελέχωση και την αποτελεσματική φύλαξη των χώρων αυτών.
Από άποψη νομοτεχνική, η διάταξη είναι ελλιπής και προβληματική αναφορικά με τη διαδικασία σχετικά με την καταγγελία και τη δίωξη των αδικημάτων αυτών. Είναι γεγονός ότι δεν υπάρχει ρητή πρόβλεψη σχετικά με την έγκληση τους, με αποτέλεσμα να ισχύει ο κανόνας της αυτεπάγγελτης δίωξης, χωρίς όμως να επιλύονται τα πρακτικά ζητήματα που θα επέλυε η ρητή πρόβλεψη της υποχρέωσης της Υπηρεσίας να καταγγείλει το συμβάν στις αρχές (όπως συμβαίνει με τα εργατικά ατυχήματα και δη σε πολύ σύντομες προθεσμίες).
Τα δε σημαντικά προβλήματα που ανακύπτουν στην πράξη και δεν προβλέπονται προς το παρόν, είναι τα σχετικά με την ανάληψη των δικαστικών εξόδων των δικαστηρίων που θα προκύψουν, δεδομένης της μεγάλης καθυστέρησης απονομής της δικαιοσύνης και του υψηλού κόστους αυτής, όπως ισχύει νομοθετικά για τις περιπτώσεις βιαιοπραγίας κατά των ελεγκτών της ΑΑΔΕ, αλλά και για τους δημοσίους υπαλλήλους, σε περίπτωση διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης ή άσκησης ποινικής δίωξης εις βάρος τους για αδικήματα που τους αποδίδεται ότι διέπραξαν κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους (άρθρο 52 του νόμου 4674/2020-στο οποίο πρέπει να προστεθεί διάταξη που να καταλαμβάνει και τα νέα αδικήματα και την κάλυψη εξόδων υποβολής έγκλησης και άσκησης αγωγής, εκδίκασης αυτών και όλων των σχετικών εξόδων, με επέκταση του πεδίου εφαρμογής και στους υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου που επίσης είναι συχνά θύματα βίας).Πρέπει επομένως να προβλεφθεί αφενός ρητά η άσκηση ποινικής δίωξης με υποχρεωτική καταγγελία του περιστατικού από την Υπηρεσία στις αρμόδιες αρχές και αφετέρου η ανάληψη των σχετικών οικονομικών υποχρεώσεων από την Υπηρεσία και η οικονομική συνδρομή στον παθόντα υπάλληλο.
20 Δεκεμβρίου 2023, 20:26 | ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ ΝΟΣΗΛΕΥΤΙΚΗ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ του ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΥΓΕΙΑΣΓια το ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και την ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης – Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας», ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β’ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Ν. 4619/2019, Άρθρο 25: Διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας νοσηλευτικών ιδρυμάτων – Προσθήκη παρ. 4 στο άρθρο 168 του Ποινικού Κώδικα.Η Πανελλήνια Συνδικαλιστική Νοσηλευτική Ομοσπονδία του Εθνικού Συστήματος Υγείας θεωρεί θετικό βήμα προς την προάσπιση των δικαιωμάτων των μελών της τη νέα διάταξη που έρχεται να καλύψει το νομοθετικό κενό, καθώς στο άρθρο 168 ΠΚ δεν υπήρχε ειδική διάταξη σχετική με τους χώρους παροχής υπηρεσιών υγείας όπου τα περιστατικά βίας έχουν αυξηθεί κατακόρυφα, ιδίως μετά την πανδημία, με αποτέλεσμα να μην καλύπτονται πλήρως οι περιπτώσεις άσκησης βίας σε βάρος των Νοσηλευτών. Το δε ασφαλές περιβάλλον εργασίας είναι εδώ και δεκαετίες νομοθετικά κατοχυρωμένη υποχρέωση της Διοίκησης και πάγιο αίτημά μας.Κατά την ανάλυση συνεπειών ρύθμισης: «Η τροποποίηση του άρθρου 168 ΠΚ με την προσθήκη παρ. 4 κρίθηκε αναγκαία προκειμένου να συμπεριληφθεί ρητά, στις υποπεριπτώσεις του εν λόγω άρθρου και κάθε μορφή διατάραξης της λειτουργίας χώρου υγειονομικής περίθαλψης, η οποία μπορεί να τελείται ενδεικτικώς με φωνασκίες, θόρυβο, ύβρεις ή απειλές κατά του υγειονομικού προσωπικού, υπαλλήλων ή ασθενών. Διακεκριμένη μορφή της ανωτέρω συμπεριφοράς, θεωρείται η πρόκληση βιαιοπραγίας. Το ύψος και η διαβάθμιση των απειλούμενων ποινών κρίθηκαν ανάλογα με την ιδιαίτερη ποινική απαξία του εγκλήματος. Η διατάραξη της λειτουργίας των ανωτέρω χώρων προκαλεί πολυεπίπεδη βλάβη, καθώς αφενός μεν παρεμποδίζει το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό από την άσκηση των,συχνότατα, κατεπείγοντος χαρακτήρα καθηκόντων τους, που είναι κρίσιμα γιατην αποκατάσταση της υγείας των ασθενών τους, αφετέρου δε, η δημιουργούμενη ένταση διαταράσσει την απαραίτητη ψυχική ηρεμία και νηφαλιότητα για την άσκηση του λειτουργήματός των ανωτέρω επαγγελματιών υγείας, αλλά και δημιουργεί ταραχή στους νοσηλευόμενους και θεραπευόμενους με ό,τι αυτό αρνητικό συνεπάγεται για την αποκατάσταση της υγείας τους.»Παρά τη θετική αποτίμηση μιας ειδικής διάταξης για την καταστολή της βίας στα νοσοκομεία, εντύπωση προκαλεί η πλήρης απουσία της αναφοράς των εργαζομένων στην ανάλυση εκτίμησης συνεπειών και δη του νοσηλευτικού προσωπικού που είναι στατιστικά ο πιο συχνός αποδέκτης λεκτικών και σωματικών επιθέσεων. Η αιτιολογική έκθεση αναδεικνύει ενδιαφέρον αποκλειστικά και μόνο για την ψυχική και σωματική υγεία των ασθενών, η οποία ήδη προστατεύεται εξ ορισμού στους συγκεκριμένους χώρους και παραγνωρίζει τη σημασία της εργασίας των επαγγελματιών υγείας σε ένα ασφαλές περιβάλλον. Η έκθεση

αποδίδει υπερβολική συγκριτικά σημασία στην αξία της σωματικής ακεραιότητας των ασθενών και στην επικράτηση ήρεμου και ασφαλούς περιβάλλοντος νοσηλείας και δείχνει να αγνοεί ότι το ίδιο περιβάλλον αποτελεί και περιβάλλον εργασίας και δη εργασίας εξαιρετικά δυσχερούς και υπεύθυνης.Η άποψη μας είναι ότι η θεσμοθέτηση του αδικήματος αυτού είναι θετική αλλά όχι επαρκής από μόνη της για την καταστολή των φαινομένων βίας. Η ανεπάρκεια επικεντρώνεται σε δύο άξονες:
Από άποψη πολιτικής, η διάταξη αυτή δεν μπορεί να θεωρηθεί από μόνη της πανάκεια του φαινομένου της βίας στις δομές παροχής υγείας, χωρίς την επαρκή στελέχωση και την αποτελεσματική φύλαξη των χώρων αυτών.
Από άποψη νομοτεχνική, η διάταξη είναι ελλιπής και προβληματική αναφορικά με τη διαδικασία σχετικά με την καταγγελία και τη δίωξη των αδικημάτων αυτών. Είναι γεγονός ότι δεν υπάρχει ρητή πρόβλεψη σχετικά με την έγκληση τους, με αποτέλεσμα να ισχύει ο κανόνας της αυτεπάγγελτης δίωξης, χωρίς όμως να επιλύονται τα πρακτικά ζητήματα που θα επέλυε η ρητή πρόβλεψη της υποχρέωσης της Υπηρεσίας να καταγγείλει το συμβάν στις αρχές (όπως συμβαίνει με τα εργατικά ατυχήματα και δη σε πολύ σύντομες προθεσμίες).
Τα δε σημαντικά προβλήματα που ανακύπτουν στην πράξη και δεν προβλέπονται προς το παρόν, είναι τα σχετικά με την ανάληψη των δικαστικών εξόδων των δικαστηρίων που θα προκύψουν, δεδομένης της μεγάλης καθυστέρησης απονομής της δικαιοσύνης και του υψηλού κόστους αυτής, όπως ισχύει νομοθετικά για τις περιπτώσεις βιαιοπραγίας κατά των ελεγκτών της ΑΑΔΕ, αλλά και για τους δημοσίους υπαλλήλους, σε περίπτωση διενέργειας προκαταρκτικής εξέτασης ή άσκησης ποινικής δίωξης εις βάρος τους για αδικήματα που τους αποδίδεται ότι διέπραξαν κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους (άρθρο 52 του νόμου 4674/2020-στο οποίο πρέπει να προστεθεί διάταξη που να καταλαμβάνει και τα νέα αδικήματα και την κάλυψη εξόδων υποβολής έγκλησης και άσκησης αγωγής, εκδίκασης αυτών και όλων των σχετικών εξόδων, με επέκταση του πεδίου εφαρμογής και στους υπαλλήλους με σχέση εργασίας ιδιωτικού δικαίου ορισμένου χρόνου που επίσης είναι συχνά θύματα βίας).Πρέπει επομένως να προβλεφθεί αφενός ρητά η άσκηση ποινικής δίωξης με υποχρεωτική καταγγελία του περιστατικού από την Υπηρεσία στις αρμόδιες αρχές και αφετέρου η ανάληψη των σχετικών οικονομικών υποχρεώσεων από την Υπηρεσία και η οικονομική συνδρομή στον παθόντα υπάλληλο.
20 Δεκεμβρίου 2023, 20:03 | Αν Β Να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του νόμου 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακης βίας ! Μόνο έτσι θα δοθεί μια οριστική λύση στα ψυχικά τραύματα που δημιουργεί ο γονέας, που συνήθως έχει την επιμέλεια,με διάφορα τεχνάσματα, στο παιδί, διαταράσσοντας την σχέση του με τον έτερο γονέα.
20 Δεκεμβρίου 2023, 20:12 | Χρ Α Άμεση εναρμόνιση του άρθρου 6 του νόμου 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακης βίας !
Μόνο έτσι θα δοθεί μια οριστική λύση στα ψυχικά τραύματα που δημιουργεί ο γονέας, που συνήθως έχει την επιμέλεια,με διάφορα τεχνάσματα, στο παιδί, διαταράσσοντας την σχέση του με τον έτερο γονέα.
20 Δεκεμβρίου 2023, 20:17 | Κ Β Εάν δεν γίνει ποινικο αδίκημα η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ, οι ψευδεις κατηγορίες και η αποκοπή των σχέσεων τεκνου – γονέα, η οποία δημιουργείται έπειτα από διάφορες μεθοδεύσεις κυρίως των γυναικών (μητέρες) δεν πρόκειται να αλλάξει η εικόνα της κοινωνίας μας! Θα βλέπουμε δυστυχή παιδιά, που θα είναι όργανα από εν ζωή γονείς και γονείς που θα χάνουν τα παιδιά τους επειδή έτσι κάποιοι θέλουν, με ότι συνεπάγεται αυτό στα παιδιά, σε αυτοκτονίες, κατάθλιψη, παραβατικότητα κτλ Επίσης, να άρρεται το προσωπικό απόρρητο σε περιπτώσεις οικογενειακού δικαίου, επειδή αφορά παιδιά
20 Δεκεμβρίου 2023, 20:48 | ΘΒ Εάν δεν γίνει ποινικο αδίκημα η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ, οι ψευδεις κατηγορίες και η αποκοπή των σχέσεων τεκνου – γονέα, η οποία δημιουργείται έπειτα από διάφορες μεθοδεύσεις κυρίως των γυναικών (μητέρες) δεν πρόκειται να αλλάξει η εικόνα της κοινωνίας μας! Θα βλέπουμε δυστυχή παιδιά, που θα είναι όργανα από εν ζωή γονείς και γονείς που θα χάνουν τα παιδιά τους επειδή έτσι κάποιοι θέλουν, με ότι συνεπάγεται αυτό στα παιδιά, σε αυτοκτονίες, κατάθλιψη, παραβατικότητα κτλ Επίσης, να άρρεται το προσωπικό απόρρητο σε περιπτώσεις οικογενειακού δικαίου, επειδή αφορά παιδιά
20 Δεκεμβρίου 2023, 19:50 | Μ Α.Τα σοβαρά ψυχικά τραύματα που δημιουργούνται στα τέκνα , που είναι και το μέλλον της κοινωνίας μας , που δημιουργούνται ύστερα από γνωστές πλέον μεθοδεύσεις γονέων , για τον έτερο γονέα που δεν ασκεί την επιμέλεια, πρέπει να σταματήσουν εδώ και τώρα. Αυτό μπορεί κάλλιστα να γίνει με την εναρμόνιση του άρθρου 6 του νόμου 3500/2006 Με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοικογενεικης βίας.
20 Δεκεμβρίου 2023, 19:45 | Δι Α.Άρθρο 370Α – Νόμος 4619/2019 (Ποινικός Κώδικας), παράγραφοι 2 & 3:2. Όποιος αθέμιτα παρακολουθεί με ειδικά τεχνικά μέσα ή αποτυπώνει σε υλικό φορέα προφορική συνομιλία μεταξύ τρίτων που δεν διεξάγεται δημόσια ή αποτυπώνει σε υλικό φορέα μη δημόσια πράξη άλλου, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών. Με την ίδια ποινή τιμωρείται η πράξη του προηγούμενου εδαφίου και όταν ο δράστης αποτυπώσει σε υλικό φορέα το περιεχόμενο της συνομιλίας του με άλλον χωρίς

τη ρητή συναίνεση του τελευταίου.3. Όποιος κάνει χρήση της πληροφορίας ή του υλικού φορέα επί του οποίου αυτή έχει αποτυπωθεί με τους τρόπους που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών.
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ: Χρειάζεται στο άρθρο 370Α να καλυφθεί το ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΙΚΑΙΟ.
Ότι ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΟ συμβαίνει ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ δε μπορεί:• ούτε να περιμένει τους επαγγελματίες που θα δουν το παιδί και ενδεχομένως θα καταλάβουν τι συμβαίνει, αλλά μετά από πολύ καιρό
• ούτε πρέπει γονείς να απομακρύνονται με ψευδείς καταγγελίες από τα παιδιά τους, με ανεπανόρθωτες βλάβες και συνέπειες για τα παιδιά, στη βάση ενεργούς (και αν δεν θεραπευτεί το εν λόγω άρθρο, συνήθως αναπόδεικτης) ψυχοπαθολογίας του γονέα που καταγγέλει ψευδώς.Σε όλες τις περιπτώσεις ο ΧΡΟΝΟΣ που περνά είναι ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΣ σε βάρος των παιδιών.Η κακοποίηση των παιδιών συμβαίνει και κατά τη διάρκεια της επικοινωνίας τους τηλεφωνικά ή με βιντεοκλήση, ιδίως όταν υπάρχει (συνήθως κρυφή) ενεργός ψυχοπαθολογία σε γονέα. Μέχρι τουλάχιστον την τρυφερή νηπιακή ηλικία το παιδί δεν χειρίζεται το τηλέφωνο το ίδιο και στις συνομιλίες εμφανίζεται συχνά να επεμβαίνει και να συνομιλεί ο έτερος γονέας από εκείνον που τη στιγμή εκείνη ασκεί το δικαίωμα της επικοινωνίας.Ή ακούγεται η αντίδραση του παιδιού από αυτό που του κάνει ο γονέας που βρίσκεται δίπλα του.
Υπάρχουν πολλές μητέρες που έχουν αποκλειστική επιμέλεια και κακοποιούν τα παιδιά, αλλά οι δικαστές δε διατάζουν άρση απορρήτου, συνεργώντας με αυτό τον τρόπο στην κακοποίηση των παιδιών. Οι δικαστές είναι προκατηλειμένοι υπέρ των γυναικών και τις πιστεύουν (ή βολεύει να τις πιστεύουν) ακόμα και όταν αποδεδειγμένα λένε ψέμματα. Αυτό είναι έγκλημα που τελούν εν γνώση τους οι δικαστές. Γιατί δε διατάζουν άρση απορρήτου επικοινωνιών; Γιατί δε ζητούν όλα τα αποδεικτικά μέσα που σχετίζονται με κακοποίηση παιδιών και ενδοοικογενειακή βία; Όλες οι δίκες οικογενειακού δικαίου αφορούν παιδιά. Η προστασια των παιδιών δεν είναι υπεράνω της δήθεν προστασίας προσωπικών δεδομένων; Σε περιπτώσεις που μία μητέρα κακοποιεί το παιδί της και επικαλείται ότι ο πατέρας κακοποιεί, γιατί δε γίνεται άρση απορρήτου; Υπάρχει γονική αποξένωση. Δεν το βλέπετε; Εσείς, αντί να ζητάτε ΚΑΘΕ ΜΕΣΟ ΠΡΟΣ ΔΙΑΛΕΥΚΑΝΣΗ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ, πιστεύετε τις μητέρες που κατηγορούν ψευδώς για να απομακρύνουν τον πατέρα. Όταν, μετά από χρόνια, αθωώνεται ο πατέρας, η ζημιά για το παιδί και τον πατέρα είναι τεράστια, ενώ εκείνες μένουν απλά ατιμώρητες. «Έλα μωρέ, μάνα είναι», ακούμε συχνά. Τι πάει να πει μάνα; Ένα παραπάνω. Η μάνα είναι υπεράνω υποψίας; Εδω υπαρχει συστηματικο σχεδιο, απο καποιες μαναδες, αποξενωσης των παιδιων απο τους πατερες τους που καταληγει σε ολοκληρωτικη ηθικη και οικονομικη καταστροφη των παιδιων και των πατερων κι εσεις, όχι μονο σφυρίζετε αδιακοπα, αλλα συνεχιζετε να πατατε και οι ιδιοι/ιδιες επιτυγχανοντας θριαμβευτικα την πληρη εξοντωση τους. Τι φοβάστε και δε ζητατε ολα τα αποδεικτικα μεσα αποδειξης της αληθειας; Ειστε συνενοχοι στο εγκλημα κακοποιησης παιδιων-πατέρων κι εσείς!!!
ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΤΕ ΤΗ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΨΕΥΔΕΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΑΖΕΤΕ ΑΡΣΗ ΑΠΟΡΗΤΟΥ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ.
ΘΕΡΑΠΕΥΣΤΕ στην καρδιά της, ΕΓΚΑΙΡΑ, την κακοποίηση των ΠΑΙΔΙΩΝ.
ΤΟ ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΤΕΡΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΖΩΗΣ
20 Δεκεμβρίου 2023, 19:59 | Φ.Γ.Κεφάλαιο Β Αρθρο 26 Τροποποιηση του 169Α
Βαριές ποινές σε οσους-οσες παρεμποδίζουν επικοινωνία πατέρα-τέκνου και σε ολους ανεξαιρέτως συντελούν στο εγκλημα αυτό. Ολοι να ειναι υπεύθυνοι γι αυτο το σοβαρό αδίκημα και οχι να αφήνουμε απέξω τούς οικείους (της μαννας συνήθως). Κανείς ατιμώρητος !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα τής υποχρέωσης διατροφής. Απαραίτητη η ρύθμιση του υπολογισμού της διατροφής και οχι να αποφασιζουν οι δικαστές. Συνυπολογισμός εξόδων του υπόχρεου στο ποσόν που θα επιδικαστεί οπως εάν πληρώνει ενοίκιο, εάν πληρώνει δάνειο, εάν ειναι ανεργος, εάν χρειάζεται να ταξιδεύει για να δει το παιδί του (ξενοδοχείο, διατροφη, βενζίνη) κλπ.
Πρώτα ρυθμίζεται ο υπολογισμός και μετα τιμωρείτε ! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ
20 Δεκεμβρίου 2023, 15:55 | Κ Γρ – ΔικηγόροςΕπιχειρείται εκ νέου τροποποίηση των ταλαιπωρημένων ΠΚ και ΚΠΔ, με γνώμονα την ικανοποίηση της κοινής γνώμης και των εντυπώσεων, σε βάρος ωστόσο της ίδιας της Δικαιοσύνης και Επιστήμης. Μια γενναία προσπάθεια που έγινε από διαδοχικές νομοπαρασκευαστικές επιτροπές, το αποτέλεσμα των οποίων ήταν η κατάρτιση του νέου ΠΚ και του νέου ΚΠΔ το 2019, η οποία, παρά τις όποιες μικροαστοχίες, κινούνταν προς τη σωστή κατεύθυνση, υπονομεύεται και εκφυλίζεται από το παρόν σχέδιο νόμου.
Μια πρώτη παρατήρηση είναι ότι δεν έχει συσταθεί καμία νομοπαρασκευαστική επιτροπή, όπως γινόταν μέχρι σήμερα, και προβλέπεται ρητά από διατάξεις του νόμου, αλλά ο συντάκτης του εν λόγω νομοσχεδίου είναι ανώνυμος. Μια δεύτερη παρατήρηση είναι ότι καμία από τις αναφερόμενες στον τίτλο του σχεδίου νόμου ανάγκες (επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δικής) δεν εξυπηρετείται από τις προτεινόμενες διατάξεις, όπως θα καταδειχθεί κατωτέρω. Μια τρίτη παρατήρηση είναι ότι πολλές διατάξεις

του εν λόγω σχεδίου νόμου είναι όχι απλώς άστοχες, αλλά και αντισυνταγματικές. Ειδικότερα, αντισυνταγματική διάταξη είναι εκείνη της κατάργησης των Πενταμελών Εφετείων. Αφενός δεν υφίσταται ποιοτική αναβάθμιση με την κατάργηση πολυμελών συνθέσεων, εκτός και αν ο συντάκτης του νομοσχεδίου θεωρεί πως οι Εφέτες που συγκροτούν το Πενταμελές Εφετείο είναι διακοσμητικά στοιχεία. Αφετέρου, δεν προκύπτει επιτάχυνση της Δικαιοσύνης, διότι ακόμα και εάν «εξοικονομηθούν» Εφέτες, δεν υφίστανται οι υπόλοιπες αναγκαίες συνθήκες για την πραγματοποίηση περισσότερων Δικαστηρίων (δεν υπάρχουν Εισαγγελείς, γραμματείς, αίθουσες κτλ). Επιπρόσθετα, η κατάργηση αυτή δημιουργεί και ζήτημα αντισυνταγματικότητας, αφού στο Σύνταγμά μας προβλέπεται ότι η εξέταση της εφέσεως γίνεται από ανώτερο Δικαστήριο.
Αντισυνταγματική, ως προσβάλλουσα την αρχή της αναλογικότητας, είναι η διάταξη με την οποία εξομοιώνεται ο απαραίτητος χρόνος για τη θεμελίωση της υφ' όρον απόλυσης των πλημμελημάτων με εκείνο των κακουργημάτων (ο χρόνος αυξάνεται στα τρία πέμπτα της ποινής). Επιπρόσθετα, στο πεδίο της υφ' όρον απόλυσης, προβλέπεται και η επαναξιολόγηση της επικινδυνότητας της πράξης, η οποία ωστόσο ήδη έχει κριθεί με την καταδικαστική απόφαση, παραβιάζοντας την αρχή ne bis in idem.
Επίσης, με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου, η χορήγηση αναστολής εκτέλεσης της ποινής, ακόμη και για πλημμελήματα ήσσονος σημασίας και αμελείς συμπεριφορές, θα αποτελεί πλέον εξαίρεση, με αποτέλεσμα να οδηγούνται πλέον στις φυλακές άνθρωποι των οποίων ο εγκλεισμός ούτε θα εξυπηρετεί στον σωφρονισμό τους, ούτε θα συμβάλλει έστω στην προστασία του κοινωνικού συνόλου.
Η χώρα μας έχει καταδικαστεί πάρα πολλές φορές για εξευτελιστική μεταχείριση των κρατουμένων από το ΕΔΔΑ, λόγω του υπερπληθυσμού των φυλακών της, επιβαρύνοντας έτσι το Ελληνικό Δημόσιο στην καταβολή υπέρογκων προστίμων και, επιπροσθέτως αμαυρώνει διεθνώς την εικόνα της χώρας μας. Δεν επιτελείται καμία ειδικοπροληπτική ή γενικοπροληπτική λειτουργία, ωστόσο ανοίγει ο δρόμος της δημιουργίας ιδιωτικών φυλακών, με ο,τιδήποτε αυτό συνεπάγεται. Αντισυνταγματική κρίνεται και η διάταξη που ορίζει ότι αναγιγνώσκονται οι καταθέσεις αστυνομικών και λοιπών προανακριτικών υπαλλήλων, και δεν μπορούν να κληθούν στο Δικαστήριο με αίτημα του κατηγορουμένου, παραβιάζοντας την αρχή της προφορικότητας και της αμεσότητας, οδηγώντας σε νέες καταδίκες της χώρας μας από το ΕΔΔΑ.Πέραν των ανωτέρω αστοχιών, το σύνολο του νομοσχεδίου είναι ανεπίδεκτο βελτίωσης και πρέπει να πεταχθεί στο καλάθι των αχρήστων. Κ Γρ Δικηγόρος παρ' Αρείω Πάγω.
20 Δεκεμβρίου 2023, 10:43 | Ιωάν Σχετικά με το Άρθρο 26:
Για όποιον εν γνώσει του ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής, χρειάζεται να υφίστανται βαριές ποινές ΜΟΝΟΝ διότι ΔΕΝ σέβεται τη δικαιοσύνη και τις δικαστικές αποφάσεις. Δεν είναι δυνατόν η πράξη αυτή να μένει ατιμώρητη και στο απυρόβλητο αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του. Αυτό θα γίνεται και κατ΄εξακολούθηση. Με αυτό το άρθρο επιτρέπεται σε κάποιον συγγενή του γονέα να παραβιάζει ΣΚΟΠΙΜΑ και κατ'ακολουθίαν δικαστικές αποφάσεις ή συμφωνίες που επικυρώθηκαν από συμβολαιογράφο, για λογαριασμό του ενός γονέα (99.9% γυναίκες γονείς) εις βάρος του άλλου. Χρειάζεται σας παρακαλώ άμεσα διόρθωση ή απόσυρση του μέτρου αυτού.
19 Δεκεμβρίου 2023, 20:11 | Θ Δυστυχως σε άρθρο που ψηφίστηκε από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ απαλήφθηκε η έννοια του του ποινικού αδικήματος σε περίπτωση βλασφημίας και υβρεως κατά Των Θείων.Ας τολμηση κανείς αφου η βλασφημία δεν αποτελεί αδίκημα να βλασφημιση τον ''προφητη'' Μωαμεθ η το κορανιο. Θα γίνει μεγάλη κοινωνική αναταραχή. Σήμερα επιτρέπεται η ύβρις κατα των θείων ιδιαίτερα του μόνο αληθινού ΘΕΟΥ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ . Στον ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟ εμείς οι Έλληνες οφείλουμε την αναγέννηση μας από τις στάχτες της μακρόχρονης δουλειάς . Οι πρόγονοι μας αγωνισθησαν για του ΧΡΙΣΤΟΥ την πίστη την Αγία και Της Πατριδος την ελευθερία. Και όμως σήμερα υβρίζεται το όνομα του .Εμείς οι ορθόδοξοι έχουμε λιγότερες θρησκευτικές ευαισθησίες από τους μουσουλμάνους?Κατάντια η λήθη και η αχαριστία.Ζητούμε να επανελθη η ποινικοποίηση της κακόβουλης βλασφημίας και της υβρεως κατα των θείων, του ΤΡΙΑΔΙΚΟΥ μας ΘΕΟΥ.
19 Δεκεμβρίου 2023, 19:10 | ΧΡ Π Η ατιμωρησία της μη συμμόρφωσης σε δικαστικές αποφάσεις όταν αυτή τελείται από τον υπαίτιο προς οικείους είναι εντελώς προς την αντίθετη κατεύθυνση της διασφάλισης της ενεργούς συμβολής και των δύο γονέων στην ψυχοσωματική ανάπτυξη των τέκνων. Είναι απορίας άξιο τα κριτήρια με τα οποία λήφθηκε η απόφαση. Θα πρέπει να αφαιρεθεί σε κάθε περίπτωση.
19 Δεκεμβρίου 2023, 16:07 | Β Νομοσχέδιο έκτρωμα. Να αποσυρθεί αμέσως ως επικίνδυνο. Προωθεί τη φυλετική βία και καταπατά τα δικαιώματα του άντρα. Είστε ρατσιστές έναντι των ανδρών. Και οι άντρες κακοποιούνται, καθημερινά από τη μη εφαρμογή του νόμου της σύνεπιμέλειας. Αποξενωνόμαστε από τα παιδιά μας, η παιδική αποξένωση είναι κακοποίηση.
19 Δεκεμβρίου 2023, 16:48 | Ρ Να διώκεται αυτεπάγγελτα οποιοσδήποτε παραβιάζει άμεσα ή έμμεσα δικαστικές αποφάσεις και οποιοσδήποτε συμμετέχει στην παραβίαση.
Κανένα ακαταδίωκτο σε κανέναν.

19 Δεκεμβρίου 2023, 15:59 | Γ Άρθρο 44 Συκοφαντική δυσφήμηση – Αντικατάσταση άρθρου 363 Ποινικού Κώδικα Το άρθρο 363 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 363 Συκοφαντική δυσφήμηση Όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου, ισχυρίζεται ή διαδίδει για κάποιον άλλον εν γνώσει του ψευδές γεγονός που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του άλλου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή και αν τελεί την πράξη δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσω του διαδικτύου, με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή. Στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινικής ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.».ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Η ΑΠΟΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΣΗ ΤΗΣ ΑΠΛΗΣ ΔΥΣΦΗΜΗΣΗΣ. ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΑΡΑΓΕ ΠΛΕΟΝ ΠΟΙΝΙΚΗ ΑΠΑΞΙΑ ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΑΚΤΕΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ;; ΣΤΗΝ ΟΥΣΙΑ ΔΕΝ ΑΠΟΔΙΔΕΤΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ, Η ΟΠΟΙΑ ΘΥΣΙΑΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΒΩΜΟ ΤΗΣ ΔΗΘΕΝ ΕΠΙΤΑΧΥΝΣΗΣ ΤΗΣ. ΑΚΥΡΩΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΟΛ. Α.Π. ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΚΡΙΝΕΙ ΟΤΙ ΟΙ «ΤΡΙΤΟΙ» ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΕΥΡΥΤΕΡΗ ΕΝΝΟΙΑ. ΠΛΕΟΝ Ο ΚΑΘΕΝΑΣ ΘΑ ΜΠΟΡΕΙ ΑΠΡΟΣΚΟΠΤΑ ΝΑ ΣΥΚΟΦΑΝΤΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΔΥΣΦΗΜΕΙ ΣΕ ΔΙΚΟΓΡΑΦΑ ΚΑΙ ΛΟΙΠΑ ΕΓΓΡΑΦΑ ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΧΩΡΙΣ ΚΑΜΙΑ ΣΥΝΕΠΕΙΑ. ΑΝ ΟΜΩΣ ΣΥΝΔΕΕΣΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΜΕ ΔΙΚΑΣΤΕΣ, ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΙΣ ΚΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΟΥΣ ΤΟΤΕ ΤΕΛΕΙΤΑΙ ΤΟ ΑΔΙΚΗΜΑ….; Π.Χ. ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΠΟΥ ΣΥΚΟΦΑΝΤΕΙΤΑΙ ΜΕΣΩ ΔΙΚΟΓΡΑΦΩΝ ΚΑΙ ΔΕΝ ΣΥΝΔΕΤΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΜΕ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΙΣ, ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΕΝΝΟΜΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΠΑΡΟΛΟ ΠΟΥ ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΙΔΙΟΤΗΤΑΣ ΤΟΥ ΕΙΝΑΙ ΓΝΩΣΤΟΣ ΣΤΙΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ, ΕΝΩ ΟΠΟΙΟΣ ΣΥΝΔΕΤΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΑΥΤΕΣ ΕΧΕΙ. Η ΕΝΝΟΙΑ ΤΟΥ
“ΤΡΙΤΟΥ” ΕΙΝΑΙ ΟΠΟΙΟΣΔΗΠΟΤΕ ΠΟΥ ΔΕΝ ΜΕΤΕΧΕΙ ΣΤΗ ΣΧΕΣΗ ΠΟΥ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΔΥΟ ΠΡΟΣΩΠΩΝ ΚΑΙ, ΣΥΝΕΠΩΣ, ΑΥΤΗ ΚΑΤΑΛΑΜΒΑΝΕΙ ΑΝΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ. ΜΟΝΟ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΟΤΙ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ, ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΚΤΕΛΕΣΗ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΤΟΥΣ ΕΧΟΥΝ ΠΡΟΚΑΘΟΡΙΣΜΕΝΟΥΣ ΡΟΛΟΥΣ, ΔΕΝ ΔΙΚΑΙΟΛΟΓΕΙ ΤΗ ΣΥΣΤΑΛΤΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΤΟΥ ΟΡΟΥ “ΤΡΙΤΟΣ“, ΑΦΟΥ ΚΑΙ Ο ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΣ ΔΕΝ ΠΑΥΕΙ ΩΣ ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΝΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΟΙΝΩΝΟΣ ΜΙΑΣ ΔΥΣΜΕΝΟΥΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΟΙ ΙΣΧΥΡΙΣΜΟΙ. ΆΛΛΩΣΤΕ, ΔΕΝ ΑΠΟΚΛΕΙΕΤΑΙ Ο ΔΡΑΣΤΗΣ ΝΑ ΕΠΙΔΙΩΚΕΙ ΜΕ ΔΟΛΟ ΝΑ ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣΕΙ ΚΑΠΟΙΟΝ ΚΑΙ ΝΑ ΑΠΟΒΛΕΠΕΙ ΣΤΗΝ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΔΙΑΣΥΡΜΟ ΤΟΥ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟΥ ΑΤΟΜΟΥ ΜΕ ΔΥΣΦΗΜΙΣΤΙΚΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ, ΜΕΣΩ ΤΟΥ ΘΕΣΜΙΚΟΥ ΡΟΛΟΥ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ ΚΑΙ ΜΕ ΠΡΟΣΧΗΜΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΛΗΣΗ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΩΣ ΚΑΤΟΧΥΡΩΜΕΝΟΥ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΣΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ.ΑΦΗΣΤΕ ΤΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΝΑ ΕΠΙΤΕΛΕΣΕΙ ΤΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΗΣ, ΧΩΡΙΣ ΤΕΤΟΙΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΕΣ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ. ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΤΕ ΚΑΙ ΤΑ ΠΛΗΜΕΛΛΗΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΝ Π.Κ. ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΣΥΜΦΟΡΗΣΕΤΕ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ…!!!

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:47 | vas Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μονο σε «εξιδεικευμένες δομές υποστήριξης) γυναικων», χωρίς καμμία αναφορά στούς ανδρες και τα παιδιά ωσάν η ενδοοικογενεική βία να ασκείται ΜΟΝΟ απο ανδρες ενω υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας για το αντίθετο. Επίσης τα αποτελέσματα της ερευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δινουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναικες, 68 ανδρες) κακοποίησης παιδιών απο μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% εναντι 22% των γυναικών. Αυτές οι 2 παράγραφοι συνιστουν εξώφθαλμη ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ (αρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατι η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:18 | vag Αντι να επιβάλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ! Σε ποιά λογική στέκει αυτό ; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:04 | Μ Άρθρο 370Α – Νόμος 4619/2019 (Ποινικός Κώδικας), παράγραφοι 2 & 3:2. Όποιος αθέμιτα παρακολουθεί με ειδικά τεχνικά μέσα ή αποτυπώνει σε υλικό φορέα προφορική συνομιλία μεταξύ τρίτων που δεν διεξάγεται δημόσια ή αποτυπώνει σε υλικό φορέα μη δημόσια πράξη άλλου, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών. Με την ίδια ποινή τιμωρείται η πράξη του προηγούμενου εδαφίου και όταν ο δράστης αποτυπώσει σε υλικό φορέα το περιεχόμενο της συνομιλίας του με άλλον χωρίς τη ρητή συναίνεση του τελευταίου.3. Όποιος κάνει χρήση της πληροφορίας ή του υλικού φορέα επί του οποίου αυτή έχει αποτυπωθεί με τους τρόπους που προβλέπονται στις παραγράφους 1 και 2, τιμωρείται με κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών. Χρειάζεται στο άρθρο 370Α να καλυφθεί το ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΙΚΑΙΟ. Ότι ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΟ συμβαίνει ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ δε μπορεί:• ούτε να περιμένει τους επαγγελματίες που θα δουν το παιδί και ενδεχομένως θα καταλάβουν τι συμβαίνει, • ούτε πρέπει γονείς να απομακρύνονται με ψευδείς καταγγελίες από τα παιδιά τους, με ανεπανόρθωτες βλάβες και συνέπειες για τα παιδιά, στη βάση ενεργούς (και αν δεν θεραπευτεί το εν λόγω άρθρο, συνήθως αναπόδεικτης) ψυχοπαθολογίας του γονέα που καταγγέλει ψευδώς.Σε όλες τις περιπτώσεις ο ΧΡΟΝΟΣ που περνά είναι ΑΜΕΙΛΙΚΤΟΣ σε βάρος των παιδιών.Η κακοποίηση των παιδιών συμβαίνει και κατά τη διάρκεια της επικοινωνίας τους τηλεφωνικά ή με βιντεοκλήση, ιδίως όταν υπάρχει (συνήθως κρυφή) ενεργός ψυχοπαθολογία σε γονέα. Μέχρι τουλάχιστον

την τρυφερή νηπιακή ηλικία το παιδί δεν χειρίζεται το τηλέφωνο το ίδιο και στις συνομιλίες εμφανίζεται συχνά να επεμβαίνει και να συνομιλεί ο έτερος γονέας από εκείνον που τη στιγμή εκείνη ασκεί το δικαίωμα της επικοινωνίας. Ή ακούγεται η αντίδραση του παιδιού από αυτό που του κάνει ο γονέας που βρίσκεται δίπλα του.ΘΕΡΑΠΕΥΣΤΕ στην καρδιά της, ΕΓΚΑΙΡΑ, την κακοποίηση των ΠΑΙΔΙΩΝ.ΤΟ ΕΝΝΟΜΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΡΤΕΡΟ ΤΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΙΔΙΩΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΖΩΗΣ

19 Δεκεμβρίου 2023, 01:41 | Δ Κεφάλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169 ΑΠως ειναι δυνατόν αντι να επιβάλλετε βαριές ποινές και αφαίρεση τελικα της γονικής μέριμνας (από την μητέρα συνήθως) για τις παραβιάσεις δικαστικής αποφασης και παρεμπόδισης επικοινωνίας πατέρα-τέκνου εσείς τους κάνετε δώρο το ακαταδίωκτο για τούς οικείους τους.Δηλαδη εάν το κανει η μητέρα θα μπορουν να της επιβάλλουν ποινή «χάδι», ενω αν το κάνει η γιαγιά θα εχει την απολυτη προστασία του νομου (!!!) Πόσο μπορει να υποτιμάται η νοημοσύνη μας;;;19 Δεκεμβρίου 2023, 00:52 | ΝίκοςΆμεση εναρμόνιση του άρθρου 6 του νόμου 3500/2006 με το άρθρο 1532 ακ περί ενδοικογενης βίας ! Μόνο έτσι θα δοθεί μια οριστική λύση στα ψυχικά τραύματα που δημιουργεί ο γονέας που συνήθως έχει την επιμέλεια ,με διάφορα τεχνάσματα, στο παιδί, διαταράσσοντας την σχέση του με τον έτερο γονέα

18 Δεκεμβρίου 2023, 21:24 | Αθ Είναι απαράδεκτο να μένει ατιμώρητος κάποιος που θα κανει παραβιαση δικαστικής απόφασης, εάν είναι συγγενής ή φίλος αυτου. Ναι, να τιμωρούνται οι παραβασεις δικαστικών αποφάσεων δίχως ελαφρυντικά μάλιστα αλλά να γίνεται και ταχεία εκδίκαση αυτών! Όμως πιστεύω πως για να έχουν όλα ουσία , πρέπει να γίνει πλήρης εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας , μιας και τα διάφορα τεχνάσματα που κάνουν κάποιοι γονείς (συνήθως οι έχοντες την αποκλειστική επιμέλεια) έτσι ώστε να διαταράσσονται οι σχέσεις τέκνου γονέα που δεν μένει μαζί του , να τιμωρούνται αυστηρά! Όλα το παραπάνω είναι μια βαριας μορφή ψυχικής κακοποίησης με μεγάλο αρνητικό αντίκτυπο στην ζωή του τέκνου

18 Δεκεμβρίου 2023, 21:19 | Ν Κ.Στο άρθρο 26, το οποίο τροποποιεί το άρθρο 169Α παρ. 3, θα πρότεινα την αφαίρεση του σημείου που αναφέρει ότι «Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.» Αυτό το σημείο δημιουργεί παραθυράκι για παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων, καθώς επιτρέπει σε συγγενείς να αυτοδικούνται προς όφελος ενός ατόμου που επιθυμεί να παραβιάσει τις αποφάσεις αυτές. Συχνά παρατηρείται το φαινόμενο όπου συγγενείς, εξ ονόματος ενός γονέα, εμποδίζουν την επικοινωνία που προβλέπει μια δικαστική απόφαση, ακυρώνοντάς την. Δεν θα πρέπει να μένουν ατιμώρητοι, καθώς πρακτικά ανατρέπουν τις δικαστικές αποφάσεις.. Δίνεται ένα τεράστιο όπλο στη μη εκτέλεση των αποφάσεων , που ούτως ή άλλων είναι ήδη προβληματική και με το υπάρχον νομικό πλαίσιο.

18 Δεκεμβρίου 2023, 20:27 | Χ Ν Σε συνέχεια προηγούμενης ανάρτησής μου, θα ήθελα να υποβάλω και τα εξής σχόλια: α) Θα πρέπει να διατυπωθεί ρητά στο άρθρο 42 ΠΚ η κρατούσα στη νομολογία του ΑΠ άποψη ότι πράξη που περιέχει αρχή εκτελέσεως είναι εκείνη, με την οποία αρχίζει η πραγμάτωση της αντικειμενικής υποστάσεως του εγκλήματος, καθώς και εκείνη η ενέργεια, που τελεί σε τέτοια συνάφεια και οργανικό δεσμό με την πράξη, ώστε, στη συγκεκριμένη περίπτωση, θεωρείται, κατά την κοινή αντίληψη, τμήμα αυτής που αμέσως οδηγεί στην πράξη, αν από οποιοδήποτε λόγο δεν ανακοπεί, καθώς υποστηρίζεται και η αντίθετη άποψη κατά την οποία αρχή εκτέλεσης είναι μόνο η πρώτη, η παραδοχή της οποίας οδηγεί σε αποτέλεσμα που δεν ικανοποιεί το γενικό αίσθημα δικαίου και συγκεκριμένα να απαλλάσσεται πχ για απόπειρα κλοπής ο διαρρήκτης που εισέρχεται σε ένα χώρο με σκοπό κλοπής και καταλαμβάνεται πριν αρχίσει να αφαιρεί τα κλοπιμαία. β) Οι προτεινόμενες διατάξεις περί αναστολής, μετατροπής κλπ της ποινής είναι ορθές, ωστόσο η πρόβλεψη τέτοιων συνεπειών επιβάλλει την ταυτόχρονη αποποινικοποίηση ήσσονος σημασίας πλημμελημάτων που συνιστούν κυρίως διοικητικές παραβάσεις ή παραβίαση ενοχικών υποχρεώσεων, στην παράβαση των οποίων δεν αρμόζουν οι σοβαρές ποινικές συνέπειες που προβλέπονται. Ευχαριστώ πολύ. Χ Ν, Πρωτοδίκης Πατρών

18 Δεκεμβρίου 2023, 20:56 | Β Στην αξιολόγησή της, η GREVIO (Group of independent Experts on Action against Violence against Women and Domestic Violence) διαπιστώνει πολλές ελλείψεις στην υποστήριξη των γυναικών-θυμάτων σεξουαλικών επιθέσεων, στην εκπαίδευση των αρχών, στις υπηρεσίες που έχουν στην ευθύνη τους γυναίκες που αιτούνται άσυλο και στην κάλυψη των γυναικοκτονιών από τα ΜΜΕ.

Εκεί όμως που η έκθεση ασκεί επίσης ιδιαιτέρως σκληρή κριτική είναι στο ζήτημα της προστασίας των παιδιών. Συγκεκριμένα, επισημαίνει τους κινδύνους που εγκυμονεί η μεταρρύθμιση του οικογενειακού δικαίου, η οποία συντελέστηκε με τον νόμο 4800 του 2021, γνωστό και ως «Νόμο Τσιάρα» ή νόμο για την «υποχρεωτική συνεπιμέλεια».

Όπως είχε επισημανθεί και από πολλούς άλλους αρμόδιους και διεθνείς φορείς την περίοδο που ο νόμος είχε εισαχθεί για συζήτηση στη Βουλή, στον νόμο ορίζεται ως βέλτιστο συμφέρον του παιδιού η ανατροφή του και από τους δύο γονείς, δίχως να προβλέπεται ως εξειδίκευση αυτής της γενικής αρχής ότι το συμφέρον

αυτό πρέπει να διαπιστώνεται κατά περίπτωση. Η GREVIO επισημαίνει ότι αυτή η παράλειψη δυσχεραίνει την προστασία του παιδιού όταν αυτό ή η μητέρα του είναι θύμα ενδοοικογενειακής βίας.

18 Δεκεμβρίου 2023, 19:15 | K N Τα σοβαρά ψυχικά τραύματα που δημιουργούνται στα τέκνα , που είναι και το μέλλον της κοινωνίας μας , που δημιουργούνται ύστερα από γνωστές πλέον μεθοδεύσεις γονέων , για τον έτερο γονέα που δεν ασκεί την επιμέλεια, πρέπει να σταματήσουν εδώ και τώρα. Αυτό μπορεί κάλλιστα να γίνει με την εναρμόνιση του άρθρου 6 του νόμου 3500/2006 Με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοικογενεικης βίας.

18 Δεκεμβρίου 2023, 17:27 | ΑΡ ΣΤ Θα πρέπει να επιβάλλονται βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, Αντίθετα το νομοσχέδιο τίς εγκρίνει ενθαρρύνοντας και τούς οικείους να τις παραβιάζουν καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ!

Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;;;ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.

18 Δεκεμβρίου 2023, 17:01 | ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΑΤΤΙΚΗΣαπό : ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΑΤΤΙΚΗΣ«Στο άρθρο 25 θα πρέπει να διευκρινιστεί και συμπληρωθεί ότι τα φαρμακεία συμπεριλαμβάνονται στην εφαρμογή του παρόντος άρθρου ως χώροι υγειονομικής περίθαλψης. Τούτο διότι τα φαρμακεία έχουν αναντίρρητα χαρακτήρα σταθμού πρώτων βοηθειών, σύμφωνα με το νομοθέτη (αιτ. έκθεση ν. 3457/2006 άρθ. 14) και ρητώς σύμφωνα με το άρθ. 9 εδ (β) του π.δ. 340/1993 το οποίο ορίζει ότι «Ο φαρμακοποιός οφείλει εντός των ορίων των γνώσεών του, να παρέχει κάθε βοήθεια σε ασθενή που βρίσκεται σε άμεσο κίνδυνο και εφόσον δεν δύναται εκείνη τη στιγμή να υπάρξει ιατρική βοήθεια.». Τα φαρμακεία είναι θεμελιώδης κρίκος του συστήματος παροχής πρωτοβάθμιας περίθαλψης, καθόσον παρέχουν στον πολίτη ζωτικής σημασίας για την ζωή και την υγεία υπηρεσίες. Πέραν της φαρμακευτικής περίθαλψης, παρέχουν επιπλέον οδηγίες στους ασθενείς και συμβουλές για την φαρμακευτική τους αγωγή, ειδικώς και στις περιπτώσεις διάθεσης μη συνταγογραφούμενων φαρμάκων. Συγχρόνως, αποτελούν έναν Σύμβουλο Υγείας του ασθενούς με την παροχή πληροφοριών και ενημέρωση του ασθενούς ως προς την ιατρική φροντίδα που πρέπει να ακολουθήσει. Περαιτέρω, εκπληρώνουν και κοινωνική αποστολή, ιδιαίτερα σε μικρά μέρη, παρέχοντας ηθική και κοινωνική συμπαράσταση (Αιτ. Έκθεση ν. 1963/1991). Πρωτίστως ωστόσο, διασφαλίζουν την υποχρέωση του κράτους για παροχή υψηλού επιπέδου υπηρεσιών υγείας προς τους Πολίτες (Αιτ. Έκθεση ν. 3457/2006 αρ. 14, ΣτΕ 4917/2016, 2267/2005), όπως άλλωστε απεδείχθη περίτρανα κατά την περίοδο υγειονομικής κρίσης εξαιτίας της πανδημίας Covid. Παγίως δε, έχει κριθεί από το Συμβούλιο της Επικρατείας ότι τα φαρμακεία συνδέονται άρρηκτα με τη δημόσια υγεία, δεν αποτελούν αμιγώς εμπορικές επιχειρήσεις αλλά ιδιότυπα καταστήματα, στα οποία συνδυάζεται η υπεύθυνη επιστημονική δραστηριότητα και η κοινωνική αποστολή με την εμπορική εκμετάλλευση (ΣτΕ Ολ 201-208/2020, κ.ά.).»από το Δ.Σ. του Φαρμακευτικού Συλλόγου Αττικής

18 Δεκεμβρίου 2023, 16:19 | Αρ Θα πρέπει στον ποινικό κώδικα να υπάρχει προστασία ενηλίκων θυμάτων σε περίπτωση που πέσουν θύματα απάτης από ανήλικα που λένε ψέματα για την ηλικία τους για να προχωρήσουν σε παράνομες πράξεις (πχ. σεξουαλικές, κατανάλωση αλκόολ κλπ.). Να σημειωθεί ότι επειδή στις μέρες μας είναι εύκολο να βγάλει κάποιο άτομο πλαστή ταυτότητα, θα πρέπει να γίνει μέριμνα για τέτοια ενδεχόμενα. Το ανήλικο θα πρέπει να τιμωρείται σε ααναμορφωτήριο, οι γονείς με πρόστιμο και ο ενήλικας να αποζημιώνεται.Τέλος, διαφωνώ με την αυστηροποίηση των ποινών, κάτι που θα δυσκολέψει έναν άνθρωπο που διέπραξε παράβαση να επανενταχθεί στο κοινωνικό σύνολο, διότι και προκαλεί δυσφορία στα σοφρωνιστικά καταστήματα αλλά και στην ίδια ψυχική υγεία του κρατουμένου, κύριο αλληλένδετο στοιχείο με τις πιθανότητες επανένταξής τους. Άρα, η ποινή για κακούργημα δεν θα πρέπει να ξεπερνά τα 5-7 χρόνια, η παραγραφή να γίνεται στο 5ο έτος, ή στο 2ο αναλόγως της βαρύτητας, και να καταργηθεί το ποινικό μητρώο, καθώς το τελευταίο εμποδίζει την ομαλή επανένταξη του ατόμου στην κοινωνία και παραβιάζει θεμελιώδεις ελευθερίες και ανθρώπινα δικαιώματα.

18 Δεκεμβρίου 2023, 13:44 | Μ ΑΝ Στο Κεφάλαιο Β Αρθρο 26 για την τροποποίηση του 169Α η αντιμετώπιση είναι παράλογη και προφανώς εκτός πραγματικότητας. Η πραγματική λύση θα έρθει αν σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τις μητέρες που κατέχουν την επιμέλεια των τέκνων και δε σέβονται τις αποφάσεις των δικαστηρίων, ενώ δεν έχουν καμία συνέπεια. Η τροποποίηση είναι άδικη και απαράδεκτη και πρέπει να αποσυρθεί άμεσα.

18 Δεκεμβρίου 2023, 13:55 | Β χ.Συμφωνώ με την ολοκληρωμένη πρόταση των ενεργών μπαμπάδων. Ίση αντιμετωπιση για όλους

18 Δεκεμβρίου 2023, 13:51 | Β χ.Συμφωνώ με την ολοκληρωμένη πρόταση των ενεργών μπαμπάδων

18 Δεκεμβρίου 2023, 13:50 | Ι Απ Συμφωνώ απόλυτα με τις ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ. Πραγματικά είναι απόλυτα εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών. Οι στατιστικές από “Το Χαμόγελο του Παιδιού”

αναγράφουν ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.
“https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI
Κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να σταματήσει άμεσα. Θα πρέπει να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων. Η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα, άντρα, γυναίκα ή παιδί. Οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτως φύλου, φυλής, θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Έχω δει αρκετές περιπτώσεις κακοποιημένων παιδιών, για τα οποία, όταν αναφέρονται από πατέρες, τους επισημαίνεται από τις υπηρεσίες ότι το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να απευθυνθούν στην αστυνομία, κάτι που δε φέρνει αποτέλεσμα, αφού οι μηνύσεις κάνουν πολλά χρόνια να εκδικαστούν. Το panic button να εφαρμοστεί και για παιδιά και για πατέρες. Η βία ασκείται και σε παιδιά και σε πατέρες (και σε μεγαλύτερο βαθμό, σε σχέση με τις μητέρες όπως δείχνουν τα στατιστικά στοιχεία του Χαμόγελου του παιδιού, ενώ για τις μητέρες υπάρχει, ρατσιστικά, διαφορετικός και άμεσος μηχανισμός)18 Δεκεμβρίου 2023, 12:51 | ΒασίληςΤο να μένει ατιμώρητος κάποιος που πραγματοποιεί παραβιαση δικαστικής απόφασης εάν είναι συγγενής ή φίλος αυτού, είναι απαράδεκτο. Να τιμωρούνται οι παραβιασεις δικαστικών αποφάσεων δίχως ελαφρυντικά μάλιστα αλλά να γίνεται και ταχεία εκδίκαση αυτών! Για να έχουν όλα αυτά ουσία, πρέπει να γίνει πλήρης εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας, γιατί οι έχοντες την αποκλειστική επιμέλεια (συνηθως μητέρες) κάνουν διάφορα τεχνάσματα με σκοπό να διαταράσσονται οι σχέσεις του τέκνου με το γονέα που δεν μένει μαζί του. Αυτές/οί να τιμωρούνται αυστηρά! Όλο το παραπάνω είναι μια βαριά μορφή ψυχικής κακοποίησης με τεράστιο αρνητικό αντίκτυπο στην ζωή του τέκνου
18 Δεκεμβρίου 2023, 12:45 | Π Ι.Σοβαρά ψυχικά τραύματα δημιουργούνται στα τέκνα μετά από γνωστές πλέον μεθοδεύσεις γονέων για τον έτερο γονέα που δεν ασκεί την επιμέλεια. Πρέπει να σταματήσουν άμεσα. Αυτό μπορεί να γίνει με την εναρμόνιση του άρθρου 6 του νόμου 3500/2006 Με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοικογενεικης βίας.
18 Δεκεμβρίου 2023, 12:32 | Δ Κρ Άρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α παρ.ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Υπάρχουν επίσημα στοιχεία για την παραβίαση δικαστικών αποφάσεων. Οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων γίνονται κυρίως από τις μητέρες σε συνεργασία με τους συγγενείς τους. Σε αυτή την περίπτωση να επιβάλλονται άμεσα βαριές ποινές, χωρίς αναστολές σε όλους.
Η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο με την μια μετά την άλλη σχετική υπόθεση που φτάνει στο ΕΔΔΑ να καταλήγει σε καταδίκη της χώρας για παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων (των παιδιών και των πατέρων). Είναι ντροπή και ανηθικότητα για την χώρα μας να συνεχίζεται αυτό, απλά και μόνο επειδή κάποιοι θέλουν να διαιωνίζεται αυτή η βαρβαρότητα προκειμένου να μην χάσουν τα έσοδα που προκύπτουν από την διόγκωση του αριθμού δικών εξαιτίας τέτοιων αδικιών και εγκληματικής πρακτικής ενάντια τόσο σε παιδιά όσο και σε μπαμπάδες. Παιδιά που στερούνται τους πατέρες τους εμφανίζουν μικρότερους δείκτες ψυχοσωματικής ανάπτυξης και παραβατικότητα στη συμπεριφορά τους. Έχει δημιουργηθεί ένας φαύλος κύκλος κακοποίησης παιδιών, από μητέρες που τα δηλητηριάζουν και τα αποξενώνουν από τον πατέρα τους, τα οποία όταν μεγαλώσουν γίνονται συνήθως και εκείνα κακοποιητές.
18 Δεκεμβρίου 2023, 12:21 | Λ Άρθρο 26 Τροποποίηση άρθρου 169Α Ποινικού Κώδικα
Θα πρέπει να επιβάλλονται βαριές ποινές σε οποιονδήποτε παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις. Θα πρέπει να εκτελούνται άμεσα και αυτεπάγγελτα ώστε να έχει αποτέλεσμα. Όπως έχει αποδειχθεί τα δικαστήρια καθυστερούν και οι πράξεις πολλές φορές δεν τιμωρούνται. Κάποιες μητέρες κακοποιούν τα παιδιά τους παραβιάζοντας αποφάσεις επικοινωνίας τέκνων με τον πατέρα τους. Όταν, μετά από χρόνια, γίνονται οι δίκες, εκείνες δεν τιμωρούνται ή τους γίνεται μια απλή επίπληξη. Όμως, η σχέση πατέρα με τέκνο έχει ήδη διαρρηχθεί ή και αποκοπεί εντελώς και είναι ανεπανόρθωτη η ζημιά στο παιδί. Αυτό αποτελεί ψυχική κακοποίηση του τέκνου, η οποία ενώ στο αστικό δίκαιο τιμωρείται, κάποιες ελάχιστες φορές με αφαίρεση γονικής μέριμνας, στον ποινικό κώδικά δεν τιμωρείται. Σε καμία περίπτωση όμως δεν πρέπει η πράξη αυτή να μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του, καθώς δίνει το δικαίωμα ο γονέας να παραβιάζει έμμεσα τις δικαστικές αποφάσεις χρησιμοποιώντας τους οικείους του.
18 Δεκεμβρίου 2023, 08:16 | Αντ Άρθρο 26 ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ Από τη μια να επιβληθούν αυστηρότερες ποινές για παραβίαση επικοινωνίας τέκνων αλλά από την άλλη να δίνεται η δυνατότητα σε κάποιον οικείο να συνεργεί ατιμώρητα σε αυτή την παραβίαση. Δηλαδή, θα βάζουν μπροστά τους οικείους τους να παραβιάζουν τις αποφάσεις και έτσι δεν θα τιμωρείται κανείς. Τι θέατρο είναι αυτο;
18 Δεκεμβρίου 2023, 02:11 | Ar ΠΟΛΥ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ!!!Έχοντας διαβάσει για περιστατικά βιασμών/αποπλάνησης ΔΙΑ ΕΞΑΠΑΤΗΣΗΣ, όπου ΑΝΗΛΙΚΑ ΨΕΥΔΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΛΙΚΙΑ ΤΟΥΣ ΣΕ ΕΝΗΛΙΚΕΣ για

να λάβουν το «πράσινο φως» σε σεξουαλικές πράξεις, είδα ότι το νομοθετικό πλαίσιο ΠΑΡΟΥΣΙΑΖΕΙ ΚΕΝΑ ως προς την προστασία ενηλίκων από τυχών τέτοιων ειδών εξαπατήσεων! Ακόμα και η παρουσίαση ταυτότητας δεν επαρκεί στην πλήρη διαβεβαίωση, καθώς είναι πολύ εύκολο στις μέρες μας κάποιος άνθρωπος να κάνει μια ψεύτικη.Ζητώ σε αυτό το σημείο να καλυφθεί αυτό το κενό για την προστασία των θυμάτων-ενηλίκων, αφού αποδείξουν ότι κάποιο ανήλικο έχει πει ψέματα για την ηλικία του, δηλαδή παρουσιαζόταν ως δήθεν ενήλικας είτε σε πρόσωπα είτε σε οργανισμούς, άτυπους και τυπικούς, να τιμωρείται σε αναμορφωτήριο και να επιβάλλεται πρόστιμο στους γονείς ανάλογα με το ετήσιο εισόδημα και τις δυνάμεις τους και ο ενήλικας-θύμα να αποζημιώνεται για οποιαδήποτε βλάβη. Επίσης, ΠΡΕΠΕΙ να υπάρξουν ποινές για όσες/σους κάνουν ΨΕΥΔΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΒΙΑΣΜΩΝ! ΕΙΔΙΚΆ αν κατόπιν αυτών τα θύματα έχουν υποστεί ηθικές, υλικές ή άλλων ειδών απώλειες ή ζημιές.Συνεχίζοντας, νομίζω πως η ΠΑΡΑΓΡΑΦΗ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ θα πρέπει να έχει μάξινουμ 2-5 χρόνια για κακουργήματα και 3-6 μήνες για πλημμελήματα. Ο νόμος οφείλει να πηγαίνει με το ρεύμα της ψυχολογίας και να μην κρατά μνησικακίες, που θεωρούνται διαταραχή. Ο άνθρωπος που έχει διαπράξει κάποια παράβαση σε οποιαδήποτε μορφή έχει την δυνατότητα μέσα σε χρονικό διάστημα να αλλάξει ακόμα και να έχει μετανιώσει για τις πράξεις του και δεν οφείλει να υπερφορτώνεται η δικαιοσύνη με υποθέσεις που έγιναν πριν από μια 5ετία+.Όσο για τις ποινές θα πρέπει να χαλαρώσουν. Για κακούργημα, αντί για 20 χρόνια ή 15 χρόνια, θα πρέπει να είναι μαξ. έως 5-7 χρόνια και ο κρατούμενος να έχει δυνατότητα τακτικών αδειών ασχέτως πόσα χρόνια έχει εκτίσει την ποινή του. Να αναγνωριστεί επίσης η ηλικιακή ομάδα. Αν ένας νέος 18-35 ετών διαπράξει έγκλημα , να του αναγνωρίζονται ελαφρυντικά βάσει του γεγονότος ότι βρίσκεται σε περίοδο ωρίμανσης.Μιλώντας για κρατουμένους, για την ΒΕΛΤΙΣΤΗ επανακοινωνικοποίηση τους και για την μείωση των ενδεχομένων να διαπράξουν ξανά έγκλημα, αλλά και για να αποφευχθεί να επιβαρυνθεί η ψυχική τους υγεία – που συνδέεται με τις πιθανότητες επανένταξής τους-, θα ήταν ωφέλιμο να εξυγχρονιστουν τα σωφρονιστικά καταστήματα, αντιγράφοντας το Φινλανδικό μοντέλο: Να υπάρχουν ατομικά κελιά για ένα άτομο, εξοπλισμένα με κρεβάτι, γραφείο, τηλεόραση και υπολογιστή (η δραστηριότητα στο διαδίκτυο θα ελέγχεται), να υπάρχουν χώροι για ψυχαγωγικούς, διασκεδαστικούς, αθλητικούς και άλλους δημιουργικούς σκοπούς (κι αν υπάρχουν εν μέρη, πρέπει να αναβαθμιστούν), ευρύτερη κοινωνικοποίηση και τακτικούς περιπάτους. Παράλληλα να υπάρχουν προσβάσεις για να κάνουν καταγγελίες οι κρατούμενοι για κακοδιαχείριση, σε περίπτωση που το περιβάλλον στα καταστήματα είναι ενδεχομένως βλαβερό.Κλείνοντας σε αυτό το θέμα, να καταργηθεί το ποινικό μητρώο, καθώς είναι αποδεδειγμένο ότι επιβαρύνει την ομαλή επανένταξη του ατόμου στην κοινωνία, εμποδίζεται η διαδικασία στο να βρει εργασία (και η φτώχια ωθεί τα άτομα ορισμένες φορές σε εγκληματικές ενέργειες) και να συνδεθεί με συνανθρώπους του. Η ποινή θα πρέπει να τελειώνει τη στιγμή αποφυλάκισής του ή πληρωμής του προστίμου, αναλόγως.Αναφορικά με το διαδικτυακό έγκλημα, εκτός κι αν έχουν γίνει απειλές ή άλλου είδους βαριών αδικημάτων (πχ. revenge porn, canceling, διασυρμός, δημοσίευση ιδιωτικών δεδομένων, τρομοκρατία) ή αδικήματα κατ' εξακολούθηση (παρενόχληση, στοχοποίηση), θα πρέπει να επιβάλλονται πρόστιμα στα περισσότερα αδικήματα, για να αποφευχθεί ο φόρτος των σωφρονιστικών καταστημάτων και η επιβάρυνση του Έλληνα και της Ελληνίδας φορολογούμενου/ης και μόνο με έγκληση.Τέλος, να κατατγηθεί ο νόμος περί ευθύνης υπουργών και η βουλευτική ασυλία και οι αντιπρόσωποι της χώρας να τιμωρούνται κανονικά στα δικαστήρια και όχι σε επιτροπές.

18 Δεκεμβρίου 2023, 00:42 | Οδ. Το φαινόμενο της διατάραξης των σχέσεων τεκνου – γονέα που δεν έχει επιμέλεια , θα σταματήσει μόνο εάν γίνει η εναρμόνιση του άρθρου 6 του. Μ 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοικογενεικης βίας. Και να δίνονται κι αυστηρές ποινές ! Όχι να ισχύσει η πρόταση σας , όπου ουσιαστικά δινει το ελεύθερο σε συνεργιες και θα αυξηθεί το πρόβλημα! Η ψυχική υγεία του παιδιού μετραει !!!

17 Δεκεμβρίου 2023, 17:28 | Κ Άρθρο 41 Επέκταση του αξιοποίνου σε πρόσωπο που εμφανίζεται ως ανήλικοΔεν εφαρμόζεται πλήρως η Κοινοτική Οδηγία 2011/92/ΕΕ της 13ης Δεκεμβρίου 2011, που προβλέπει εξαιρέσεις. Και σωστά τις προβλέπει. Ένας γιατρός που κάνει έρευνα για πχ δερματολογικές παθήσεις και θέλει να βάλει φωτογραφίες σε κάποια εργασία του θα κατηγορηθεί για παραγωγή παιδικής πορνογραφίας; Ο εκπαιδευτικός που θα προβάλει σε μαθητές στην τάξη του μια ταινία ενηλικίωσης θα κατηγορηθεί για διάδοση παιδικής πορνογραφίας; Υπενθυμίζω τι έγινε πριν από μήνες με το Showerboys. Ένας έφηβος που έχει στον υπολογιστή του επεισόδια μιας από τις δεκάδες εφηβικές σειρές του Νέτφλιξ, με ήρωες ενήλικες που υποδύονται έφηβους, θα κατηγορηθεί για κατοχή παιδικής πορνογραφίας; Επιτέλους, ας εφαρμοστεί πλήρως και σωστά η Κ.Ο. που μιλά για "πρόθεση και χωρίς δικαίωμα" και ας σταματήσει το τσουβάλιασμα όλων των περιπτώσεων κάτω από το γενικόλογο και το ασαφές ενός νόμου.

17 Δεκεμβρίου 2023, 15:06 | Κ. Β.Άρθρο 36

Συμπερίληψη παραβίασης ερυθρού σηματοδότη στις περιπτώσεις επικίνδυνης οδήγησης -Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 290Α Ποινικού Κώδικα.Με αφορμή την νέα τροποποίηση του αρ. 290Α του Π.Κ, θα πρότεινα να αντικατασταθεί η λέξη «μπορεί» στις φράσεις που αφορούν τις ποινές » αν από την πράξη μπορεί να

προκύψει κίνδυνος…» με την λέξη «δύναται», όπως αυτή αναφέρεται στις σελίδες 263 και 270 της αιτιολογικής έκθεσης του Ν. 5093-2023 για το αρ. 290Α Π.Κ, προκειμένου καταστεί πιο ξεκάθαρο και κατανοητό στους πολίτες, αλλά και στα όργανα επιβολής του Νόμου το πνεύμα το συγκεκριμένου νόμου, ώστε να αντιμετωπιστούν ορθά εκείνες οι ποινικά αξιόμεμπτες συμπεριφορές οδηγών, που ενσυνείδητα παραβιάζουν τις διατάξεις του αρ 290Α Π.Κ, με αποτέλεσμα να θέτουν σε κίνδυνο την ιδιοκτησία, αλλά κυρίως τη σωματική ακεραιότητα των λοιπών χρηστών της οδού και προφανώς τη δική τους.

17 Δεκεμβρίου 2023, 14:41 | Στ Δ Η προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 363 ΠΚ περί συκοφαντικής δυσφήμησης, η οποία καθιστά ανέγκλητη τη συκοφαντική δυσφήμηση μέσω δικογράφων, είναι αντισυνταγματική, διότι αφήνει απροστάτευτο το ατομικό δικαίωμα της προσωπικότητας (άρθρα 2 παρ. 1 και 5 παρ. 1 Σ).Ο Άρειος Πάγος έχει κρίνει ότι: «Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της έννομης σχέσης που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου έννομου αγαθού. Δεν αποκλείεται δε ο δράστης, ο δόλος του οποίου δεν χρειάζεται να οριοθετεί και να προσδιορίζει επακριβώς τους τρίτους ενώπιον των οποίων επιδιώκει να συκοφαντήσει κάποιον, να αποβλέπει στην πραγματικότητα στο διασυρμό του συγκεκριμένου ατόμου με δυσφημιστικά γεγονότα, μέσω του θεσμικού ρόλου των δικαστικών λειτουργών και με πρόσχημα την επίκληση του συνταγματικώς κατοχυρωμένου δικαιώματος προσφυγής στη δικαιοσύνη» ((ορ. τις ΑΠ 3/2021 (σε πλήρη Ποινική Ολομέλεια), ΑΠ 855/2022 (Α1 Πολιτικό Τμήμα) κά).Περαιτέρω, η προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 363 ΠΚ αντιβαίνει στην εξαγγελία του κυρίου Υπουργού ότι επιχειρεί να νομοθετήσει για την προστασία των θυμάτων.

17 Δεκεμβρίου 2023, 11:08 | Α Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.3
Βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες.Τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ! Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;;;
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.

17 Δεκεμβρίου 2023, 10:47 | Κ Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.Αντι να επιβάλλετε βαριές ποινές χωρίς αναστολές για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνεται για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως Συνεργούς.
Πρέπει να αποσυρθεί αυτή η τροποποίηση ως απαράδεκτη.

17 Δεκεμβρίου 2023, 08:21 | Μ.Χ.ΑΜΕΣΗ ΚΑΙ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΙΚΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΜΕ ΒΑΡΙΕΣ ΠΟΙΝΕΣ, ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΑΠΟΤΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΠΑΝΑΛΑΒΟΥΝ ΚΑΤΙ ΠΑΡΟΜΟΙΟ ΣΤΟ ΜΕΛΛΟΝ, ΣΕ ΑΤΟΜΑ ΠΟΥ ΠΑΡΑΒΙΑΖΟΥΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΕ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΒΕΒΑΙΑ ΠΟΥ ΤΟΥΣ ΒΟΗΘΟΥΝ ΝΑ ΠΑΡΑΒΙΑΖΟΥΝ ΤΙΣ ΔΙΚ. ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ. ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΕΚΔΙΔΟΝΤΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΨΟΥΝ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΠΟΥ ΕΜΠΛΕΚΟΝΤΑΙ ΜΕ ΔΙΑΖΥΓΙΟ ΚΑΙ ΝΑ ΦΡΟΝΤΙΖΕΤΑΙ ΚΑΘΕ ΠΑΙΔΙ ΠΟΥ ΥΦΙΣΤΑΤΑΙ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΑΠΟ ΓΟΝΕΑ ΠΟΥ ΔΙΑΜΕΝΕΙ ΜΑΖΙ ΤΟΥ ΤΟ ΤΕΚΝΟ,ΩΣ ΕΚ ΤΟΥΤΟΥ ΒΑΡΙΑ ΚΑΙ ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΤΡΕΠΤΙΚΗ ΠΟΙΝΗ ΣΕ ΟΠΟΙΟΝ ΠΑΡΑΒΙΑΖΕΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ!

17 Δεκεμβρίου 2023, 00:01 | Κ Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.Αντι να επιβάλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ! Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;;;
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.

16 Δεκεμβρίου 2023, 23:39 | Κ Λ Άρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α παρ.ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ . Δώστε βάση στα επίσημα στοιχεία για την παραβίαση δικαστικών αποφάσεων. Οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων γίνονται κυρίως από τις μητέρες σε συνεργασία με τους συγγενείς τους. Σε αυτή την περίπτωση να επιβάλλονται άμεσα βαριές ποινές, χωρίς αναστολές σε όλους. Η κατάσταση έχει φτάσει στο απροχώρητο με την μια μετά την άλλη σχετική υπόθεση που φτάνει στο ΕΔΔΑ να καταλήγει σε καταδίκη της χώρας για παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων, τόσο για τα παιδιά όσο και για τους μπαμπάδες. Είναι αίσχος για την χώρα να συνεχίζεται αυτό, απλά και μόνο επειδή κάποιοι θέλουν να

διαιωνίζεται αυτή η βαρβαρότητα προκειμένου να μην χάσουν τα έσοδα που προκύπτουν από την διόγκωση του αριθμού δικών εξαιτίας τέτοιων αδικιών και εγκληματικής πρακτικής ενάντια τόσο σε παιδιά όσο και σε μπαμπάδες.

16 Δεκεμβρίου 2023, 19:57 | Π Τα σοβαρά ψυχικά τραύματα που δημιουργούνται στα τέκνα , που είναι και το μέλλον της κοινωνίας μας , που δημιουργούνται ύστερα από γνωστές πλέον μεθοδεύσεις γονέων , για τον έτερο γονέα που δεν ασκεί την επιμέλεια, πρέπει να σταματήσουν εδώ και τώρα. Αυτό μπορεί κάλλιστα να γίνει με την εναρμόνιση του άρθρου 6 του νόμου 3500/2006 Με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοικογενεικης βίας.

16 Δεκεμβρίου 2023, 11:31 | Ελ Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.3

Πρέπει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως από μητέρες.Πρεπει να επιβάλλονται βαριές ποινές χωρίς αναστολές.Μην τις εγκρίνετε για τούς οικείους.

16 Δεκεμβρίου 2023, 11:03 | Ν Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α παρ.

Βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες. Μην τις εγκρίνετε για τους οικείους.

16 Δεκεμβρίου 2023, 09:19 | Στ Είναι απαράδεκτο το γεγονός οτι θα μένει ατιμώρητος κάποιος που θα πραγματοποιήσει πραβασιαση δικαστικής απόφασης , εάν είναι συγγενής ή φίλος αυτού… Ναι να τιμωρούνται οι παραβαισεςι δικαστικών αποφάσεων δίχως ελαφρυντικά μάλιστα αλλά να γίνεται και ταχεία εκδίκαση αυτών!Όμως πιστεύω πως για να έχουν όλα ουσία , πρέπει να γίνει πλήρης εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας , μιας και τα διάφορα τεχνάσματα που κάνουν κάποιοι γονείς (συνήθως οι έχοντες την αποκλειστική επιμέλεια) έτσι ώστε να διαταράσσονται οι σχέσεις τέκνου γονέα που δεν μένει μαζί του , να τιμωρούνται αυστηρά! Όλο το παραπάνω είναι μια βαρύς μορφή ψυχικής κακοποίησης με μεγάλο αντίκτυπο στην ζωή του τέκνου.

16 Δεκεμβρίου 2023, 07:31 | Μ Κ.Η κοινωνία μας χρειάζεται ισχυρά μέτρα. Πολλά παιδιά στις ημέρες μας έχουν ψυχικά τραύματα, αφού στερούνται του ενός γονέα, όταν υπάρχει διαζύγιο, έπειτα από διάφορες μεθοδεύσεις του ετέρου γονέα.

Πρέπει να γίνει πλήρης εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν 3500/2006 με το άρθρο 1532 Ακ περί ενδοικογενεικης βίας για να σταματήσει το φαινόμενο αυτό.

Επίσης με το να έχουν το ακαταλογιστο οι «συνεργοί» αυτών των πράξεών, μόνο διόγκωση του προβλήματος θα γινει

16 Δεκεμβρίου 2023, 07:07 | Ν Ι.Άρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α παρ.ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Υπάρχουν επίσημα στοιχεία για την παραβίαση δικαστικών αποφάσεων και, δυστυχώς, υπάρχει μισανδρισμός χωρίς αποδείξεις. Οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων γίνονται κυρίως από τις μητέρες σε συνεργασία με τους συγγενείς τους. Υπάρχουν πολλές μητέρες που δεν αφήνουν τους πατέρες να δουν τα παιδιά τους ή τους αφήνουν υπό όρους. Η στέρηση του πατέρα από το παιδί του συνιστά κακοποίηση. Όποιος παραβιάζει και δεν τιμωρείται, συνεχίζει να παραβιάζει. Να επιβάλλονται άμεσα βαριές ποινές, χωρίς αναστολές σε όλους.

16 Δεκεμβρίου 2023, 07:41 | Μ. Δ.Άρθρο 26 Τροποποίηση άρθρου 169Α Ποινικού ΚώδικαΘα πρέπει να επιβάλετε βαριές ποινές και χωρίς αναστολές, να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες. Αντίθετα, τις εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ, κάτι το οποίο δεν στέκει.ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.

16 Δεκεμβρίου 2023, 02:01 | Μ Κ.Αρθρο 43 ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

Πριν γίνει οποιαδήποτε επέμβαση στο αρθρο 43 περι διατροφής επιβάλλεται να ρυθμιστεί πρώτα ο υπολογισμός τής. Πρεπει να υπάρχει κάποιος μπούσουλας και οχι να το αφήνετε στην κριση των δικαστών οι οποίοι συνήθως ευνοούν τις μητέρες οι οποίες δηλώνουν τεκμαρτα εισοδήματα και αυξημένα εξοδα των παιδιών προκειμενου να πετύχουν μεγαλύτερη διατροφή. Επίσης δειτε και το θεμα των πατεράδων που πρεπει να ταξιδεύουν πολλα χλμ για να πάνε να δουν τα παιδια τους καθως και να μείνουν σε κάποιο ξενοδοχείο. Απαραίτητο επισης ειναι να ελέγχονται οι μητέρες εάν οι διατροφές που εισπράττουν ξοδεύονται για ανάγκες του παιδού και οχι για ανάγκες δικές τους με αποδείξεις οχι ενός ή δύο μηνών αλλα ΟΛΩΝ των μηνών για να βγει ασφαλές συμπέρασμα.Το σιγουρο ειναι οτι και μετα την ψήφιση του νομου 4800 ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης αν και τα εξοδά του είναι αυξημένα.Ειναι εντελώς εξώφθαλμο οτι προσπαθείτε νά ευνοήσετε πάλι τίς μητέρες οπως κάνετε σε ολο το νομοσχέδιο.Εκσυγχρονισμός δεν σημαινει εμφυλη διάκριση ούτε να μας απειλείτε με φυλάκιση χωρις να εχετε καλύψει πρώτα εσεις την υποχρέωσή σας για ρύθμιση του υπολογισμου !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ

15 Δεκεμβρίου 2023, 23:05 | Μ. Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.

Αντι να επιβάλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ!

Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;;;ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.

15 Δεκεμβρίου 2023, 22:01 | Λ. Είναι επίσημα πλέον γνωστό ότι στις ημέρες μας , όταν ένα ζευγάρι έρθει σε ρίξη κι υπάρξει διαζύγιο , ότι πολλές μητέρες κατά κύριο λόγο , με διάφορα τεχνάσματα και ψευδή, προσπαθούν να επιφέρουν ρήξη μεταξύ στις σχέσεις γονέα -τεκνου όπου δεν έχει την επιμέλεια. Κάτι τέτοιο έχει ως αποτέλεσμα να δημιουργηθούν τεράστια ψυχικά τραύματα στο παιδί. Η μόνη λύση είναι να γίνει η πλήρης εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοικογενεικης βίας , έτσι ώστε όλα τα παραπάνω να αποτελέσουν παρελθόν

15 Δεκεμβρίου 2023, 16:45 | Γ Γ Το παρακάτω αποτελεί ΚΑΙ επιστολή, που συντάχθηκε στις 11-12-2023, προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, η οποία κοινοποιήθηκε και στην Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου:Αναφορικά με την απαράδεκτη νομικά, επιστημονικά, ουσιαστικά και ηθικά, πρόταση (σχέδιο νόμου) για κατάργηση του εγκλήματος της “απλής δυσφήμησης”, και την τροποποίηση της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της συκοφαντικής δυσφήμησης, περιορίζοντας αδικαιολογήτως (αγγίζοντας τα όρια του αντισυνταγματικού) την έννοια του “τρίτου” στο έγκλημα αυτό, παρακαλώ να μου επιτρέψετε να επισημάνω τα ακόλουθα:Κατά τη διάταξη του άρθρου 362 εδ. α’ ΠΚ, ως ισχύει σήμερα, “όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου ισχυρίζεται ή διαδίδει για κάποιον άλλον γεγονός που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών ή με χρηματική ποινή”, ενώ, κατά τη διάταξη του α. 363 εδ. α’ ΠΚ, “αν στην περίπτωση του άρθρου 362, το γεγονός είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε ότι αυτό είναι ψευδές τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών”.Ένα από τα νομικά ζητήματα, που είχαν προκύψει κατά την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, αφορούσε την έννοια του τρίτου σε αμφότερα τα εγκλήματα της απλής και της συκοφαντικής δυσφήμησης. Για το ζήτημα αυτό, με την υπ. αρ. 3/2021 απόφασή της η Ολομέλεια του Αρείου Πάγου απεφάνθη ότι “στην έννοια του τρίτου, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 362-363 ΠΚ, εφόσον δεν θεσπίζεται με αυτές οποιαδήποτε διάκριση, περιλαμβάνεται οποιοδήποτε, πλην του δυσφημουμένου, φυσικό πρόσωπο ή αρχή, όπως οι δικαστές, οι εισαγγελείς, οι γραμματείς, οι δικαστικοί επιμελητές κ.λπ.., που έλαβαν γνώση με οποιονδήποτε τρόπο του δυσφημιστικού ισχυρισμού ή της διάδοσης, έστω και κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, αρκεί το γεγονός να είναι επιλήψιμο γι’ αυτόν, στον οποίο αποδίδεται”.Για να αναλυθεί το γιατί είναι απαράδεκτη η κατάργηση και η τροποποίηση των εν λόγω διατάξεων, πρέπει πρώτα να γίνει αντιληπτό τι έννομο αγαθό προστατεύουν τα εν λόγω εγκλήματα. Έτσι, νομολογιακά, η έννοια της τιμής προσδιορίζεται στις αποφάσεις του Αρείου Πάγου -ενδεικτικά στην 171/2015ΑΠ Ποιν. Τμήμα- ως “το αγαθό όνομα, η εκτίμηση που απολαμβάνει το άτομο στην κοινωνία με βάση την ηθική αξία που έχει συνέπεια εκπληρώσεως από αυτό των ηθικών και νομικών κανόνων”. Ως υπόληψη, στην ίδια απόφαση του Αρείου Πάγου, αναφέρεται πως νοείται “το αγαθό όνομα, η εκτίμηση που απολαμβάνει το άτομο στην κοινωνία με βάση την κοινωνική αξία του συνέπεια των ιδιοτήτων και ικανοτήτων που έχει για την εκπλήρωση των ιδιαίτερων κοινωνικών του έργων ή του επαγγέλματός του.” Ακόμη, “ως γεγονός πρόσφορο να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του άλλου θεωρείται κάθε συγκεκριμένο περιστατικό του εξωτερικού κόσμου, το οποίο ανάγεται στο παρελθόν ή το παρόν (611/2015 ΑΠ Ποιν.Τμ. 2515/2009 ΑΠ Ποιν.Τμ.), το οποίο υποπίπτει στις αισθήσεις και μπορεί να αποδειχθεί, το οποίο αντίκειται στον νόμο, την ηθική και την ευπρέπεια, το οποίο προσάπτεται σε ορισμένο πρόσωπο με συνέπεια να επέρχεται εμφανής υποτίμηση της τιμής και της υπόληψής του (611/2015 ΑΠ Ποιν.Τμ.). Ως γεγονός πρόσφορο να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του άλλου θεωρείται και κάθε συγκεκριμένη συμπεριφορά ή σχέση προσώπου, αναφερόμενη στο παρελθόν ή το παρόν (611/2015 ΑΠ Ποιν.Τμ. 2515/2009 ΑΠ Ποιν.Τμ.), εφόσον συνάπτεται άμεσα με κάτι που έχει συμβεί (964/2010 ΑΠ Ποιν.Τμ.), η οποία προσάπτεται σε ορισμένο πρόσωπο με συνέπεια να επέρχεται εμφανής υποτίμηση της τιμής και της υπόληψής του (611/2015 ΑΠ Ποιν.Τμ.). Στην έννοια του γεγονότος είναι δυνατόν να υπαχθούν και η έκφραση γνώμης ή αξιολογικής κρίσης και χαρακτηρισμοί, όταν συνδέονται και σχετίζονται με συγκεκριμένα περιστατικά που συνιστούν γεγονός κατά τέτοιο τρόπο, ώστε ουσιαστικώς να προσδιορίζουν την ποσοτική και ποιοτική του βαρύτητα, και στη συγκεκριμένη περίπτωση να συνιστούν προσβολή της προσωπικότητας του θιγόμενου (964/2010 ΑΠ Ποιν.Τμ.).Τέλος, πρέπει να γίνει μνεία και των διατάξεων των άρθρων 366 παρ. 1 ΠΚ, στο οποίο ορίζεται ότι “αν το γεγονός του άρθρου 362 είναι αληθινό, η πράξη μένει ατιμώρητη. Η απόδειξη όμως της αλήθειας του γεγονότος απαγορεύεται όταν αυτό αφορά αποκλειστικά σχέσεις του οικογενειακού ή του ιδιωτικού βίου που δεν θίγουν το δημόσιο συμφέρον και ο ισχυρισμός ή η διάδοση έγιναν κακόβουλα”, 366 παρ. 3 ΠΚ, στο οποίο ορίζεται ότι “η απόδειξη της αλήθειας του γεγονότος που αφορά η δυσφήμηση δεν αποκλείει την τιμωρία για εξύβριση, αν από τον τρόπο που εκδηλώθηκε ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε η δυσφήμηση προκύπτει σκοπός εξύβρισης”, 367 παρ. 1 ΠΚ, στο οποίο ορίζεται ότι “δεν αποτελούν άδικη πράξη: α) οι δυσμενείς κρίσεις για επιστημονικές, καλλιτεχνικές ή επαγγελματικές εργασίες· β) οι δυσμενείς εκφράσεις που περιέχονται σε έγγραφο δημόσιας αρχής για αντικείμενα που ανάγονται στον κύκλο της υπηρεσίας της, καθώς και γ) οι εκδηλώσεις που γίνονται για την εκτέλεση νόμιμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για τη διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον ή δ)

σε ανάλογες περιπτώσεις" και 367 παρ. 2 ΠΚ, στο οποίο ορίζεται ότι "η προηγούμενη διάταξη δεν εφαρμόζεται: α) όταν οι παραπάνω κρίσεις και εκδηλώσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία της πράξης του άρθρου 363, καθώς και β) όταν από τον τρόπο της εκδήλωσης ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε η πράξη, προκύπτει σκοπός εξύβρισης".Από όλα τα παραπάνω, προκύπτει ότι, σήμερα, το νομοθετικό μας σύστημα δέχεται ότι: Κατά την ενάσκηση ή διαφύλαξη δικαιώματος ενώπιον Δικαστηρίου, ενδέχεται ο αιτών ή ο αμυνόμενος, προκειμένου να μπορέσει να διασφαλίσει τα δικαιώματά του επαρκώς, να πρέπει να προβεί σε ισχυρισμό ή διάδοση γεγονότων που μπορεί να είναι δυσφημιστικά για τον αντίδικο. Γι΄ αυτόν ακριβώς τον λόγο, υπάρχει συγκεκριμένο πλαίσιο που ορίζει και το βάρος της απόδειξης των εν λόγω ισχυρισμών.Όπως μπορεί να γίνει αντιληπτό, οι εν λόγω ισχυρισμοί γίνονται ενώπιον τρίτων προσώπων, ήτοι τους Δικαστές, τους Εισαγγελείς, τους υπαλλήλους του δικαστηρίου, τους δικηγόρους, τους δικαστικούς επιμελητές, τα μέλη πειθαρχικών συμβουλίων, επιτροπών, ανεξάρτητων αρχών κ.λπ.. Ταυτόχρονα, υπάρχουν διατάξεις που, ακριβώς επειδή γίνεται "υποχρεωτικά" ο ισχυρισμός ενώπιον των προσώπων αυτών, αίρεται ο άδικος χαρακτήρας της πράξης, εφόσον πρόκειται για απλή δυσφήμηση (βλ. α. 366 παρ. 1 και 367 παρ. 1 περ. δ' ΠΚ), και δεν πρόκειται για "εν γνώσει του δράστη παράσταση ψευδών γεγονότων ως αληθινών". Το νομικό μας σύστημα, δηλαδή, δέχεται ότι, παρά το γεγονός ότι υπάρχει δυσφήμηση κατά την ενάσκηση ή διαφύλαξη δικαιώματος, εφόσον μπορεί να αποδειχτεί (βάρος απόδειξης) ότι πράγματι η δυσφημιστική κατάσταση είναι αληθινή, η πράξη παραμένει ατιμώρητη. Απεναντίας, εάν οι δυσφημιστικοί ισχυρισμοί είναι ταυτόχρονα και συκοφαντικοί, δηλαδή ψευδείς και εν γνώσει του ισχυριζόμενου ψευδείς, τότε το άτομο αυτό τιμωρείται.Στο σημείο αυτό, και επειδή ως επί το πλείστον οι περισσότερες περιπτώσεις δυσφήμισης φαίνεται να γίνονται στο πλαίσιο Αστικής Δίκης, δεν πρέπει να λησμονείται η διάταξη περί του καθήκοντος αληθείας, του άρθρου 116 παρ. 1 ΚΠολΔ, κατά την οποία "οι διάδικοι, οι νόμιμοι αντιπρόσωποι και οι πληρεξούσιοί τους οφείλουν να τηρούν τους κανόνες των χρηστών ηθών και της καλής πίστης, να αποφεύγουν ενέργειες που φανερά οδηγούν στην παρέλκυση της δίκης, να εκθέτουν τα πραγματικά γεγονότα που αναφέρονται στην υπόθεση, έτσι ακριβώς όπως τα γνωρίζουν, με πληρότητα και σύμφωνα με την αλήθεια, αποφεύγοντας διφορούμενες και ασαφείς εκφράσεις", καθώς και αυτή του άρθρου 205 εδ. α' ΚΠολΔ, κατά την οποία "το δικαστήριο αυτεπαγγέλτως, με την οριστική απόφασή του, επιβάλλει στον διάδικο ή στον νόμιμο αντιπρόσωπό του ή στο δικαστικό του πληρεξούσιο, ανάλογα με την ευθύνη καθενός, χρηματική ποινή από χίλια (1.000) ευρώ έως δύο χιλιάδες πεντακόσια (2.500) ευρώ, που περιέρχεται στο δημόσιο ως δημόσιο έσοδο, αν προκύψει από τη δίκη που έγινε, ότι, αν και το γνώριζαν: 1) άσκησαν προφανώς αβάσιμη αγωγή, ανταγωγή ή παρέμβαση ή προφανώς αβάσιμο ένδικο μέσο ή 2) διεξήγαγαν τη δίκη παρελκυστικά ή δεν τήρησαν τους κανόνες των χρηστών ηθών ή της καλής πίστης ή το καθήκον της αλήθειας".Από την άλλη, με τις τροποποιήσεις που προτείνονται στο υπό κρίση σχέδιο νόμου, διαγράφεται μια νέα πραγματικότητα για την εν λόγω κατάσταση: Αφενός μεν με την κατάργηση της διάταξης του α. 362 ΠΚ, αφετέρου, δε, με την εισαγωγή εξαίρεσης στην έννοια του "τρίτου" στη διάταξη του α. 363 ΠΚ, πλέον οι διάδικοι θα μπορούν, ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΑΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝ ΓΝΩΣΕΙ ΤΟΥΣ ΨΕΥΔΕΣ, να ισχυρίζονται και να διαδίδουν τα συκοφαντικά αυτά γεγονότα ενώπιον δικαστηρίων και δικαστικών ή πειθαρχικών αρχών, προφασιζόμενοι ότι ασκούν νόμιμα δικαιώματά τους, αφού πλέον τα δικαστικά πρόσωπα δεν είναι "τρίτοι".Έτσι, σε μια πολιτική δίκη, που κάποιος θα εξέθετε ότι "ο αντίδικος είναι χρήστης ναρκωτικών ουσιών, χαμηλής ηθικής, αλκοολικός, αλλοπρόσαλλος", ή οτιδήποτε άλλο μπορεί να προσβάλλει την τιμή και την υπόληψη ενός ανθρώπου, ο ισχυριζόμενος αυτά τα προφανώς ψευδή και συκοφαντικά γεγονότα, θα παρέμενε πλήρως ατιμώρητος. Το παραπάνω, δε, θα μπορούσε να το επικαλεστεί ακόμη και σε ένα παντελώς άσχετο δικόγραφο, για πρόσωπα που δεν σχετίζονται με την υπό κρίση δίκη, αφού, καμία -πλέον- διάταξη δεν υπάρχει που να παρέχει προστασία για τέτοια περιστατικά.Ανατρέχοντας, δε, στην ΟλΑΠ 3/2021, κάποιος θα διαπιστώσει ότι σε αυτή συμμετείχαν 54 ανώτατοι Δικαστές και ο Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου, και εξ αυτών, μόνο 2 Δικαστές υποστήριξαν την άποψη ότι τα δικαστικά πρόσωπα δεν μπορούν να είναι τρίτοι. Άραγε, όλοι οι υπόλοιποι, πανέμπειροι δικαστικοί λειτουργοί, δεν στάθμισαν κατά την απόφασή τους αυτή, εάν ως "τρίτοι", μπορεί να επηρεάζονται από συκοφαντικούς ισχυρισμούς που αναπτύσσονται ενώπιον των Δικαστηρίων;Είναι, δηλαδή, περισσότερο από ξεκάθαρο, ότι κατά τους Δικαστές και τους Εισαγγελείς του ανώτατου αυτού Δικαστηρίου της χώρας μας, όχι μόνο είναι οι ίδιοι και κάθε δικαστικός λειτουργός τρίτος, αλλά με την εν λόγω διάταξη, ως ισχύει σήμερα, και με τους δικαστικούς λειτουργούς ως τρίτους, διαφυλάσσονται δικαιώματα τα οποία σε κάθε άλλη περίπτωση θα παρέμεναν απροστάτευτα, ώστε να καθίσταται επιτακτικό -προκειμένου να διασφαλίζονται τα σχετικά έννομα αγαθά- να θεωρούνται και αυτοί "τρίτοι".Η προτεινόμενη διάταξη, εάν δεν πρόκειται για μια πλήρως άστοχη διάταξη, φαίνεται να έχει ως σκοπό την αποσυμφόρηση των Δικαστηρίων από δίκες με αντικείμενο τη συκοφαντική δυσφήμηση, που προκύπτουν κατά τη διεξαγωγή άλλων δικών. Όμως, όπως μπορεί να γίνει αντιληπτό, κάτι τέτοιο θα οδηγούσε όχι απλά σε μια αντίθετη στο περί δικαίου αίσθημα κατάσταση, αλλά σε μία κατάσταση ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ. Οι θεμελιώδεις αξίες που κατοχυρώνονται Συνταγματικά, ήτοι η πλήρης προστασία του

προσώπου και της προσωπικότητάς του, δια του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, θα καταλύονταν πλήρως.Έτσι, η "κοντόφθαλμη" προσδοκία αποσυμφόρησης των Δικαστηρίων, καταργώντας ένα σύνολο δικών που έχουν ως σκοπό την διαφύλαξη της εικόνας και της προσωπικότητας του ατόμου, θα επέφερε μια πολύ μεγαλύτερη αδικία, πολύ σημαντικότερη από την κατάσταση που προσπαθεί να επιλύσει. Εξάλλου, ακόμη και με τις τροποποιήσεις αυτές, θα συνέχιζε να μπορεί να προσφύγει κάποιος στη δικαιοσύνη, δια της διατάξεως του άρθρου 361 ΠΚ για εξύβριση, διάταξη στην οποία δεν χρειάζεται να υπάρχει κάποιος "τρίτος", με αποτέλεσμα να μην μειωνόταν ο όγκος των υποβληθεισών εγκλήσεων, παρά μόνο να μειώνεται η ποινική απαξία της πράξης, αφού το έγκλημα της εξυβρίσεως έχει μικρότερη απειλούμενη ποινή.Απεναντίας, ουσιαστική επίλυση στο ζήτημα αυτό δεν θα επέφερε η κατάργηση και η τροποποίηση των εν λόγω διατάξεων, αλλά η αυστηροποίηση και η ουσιαστική αξιοποίηση των διατάξεων των άρθρων 116 και 205 ΚΠολΔ, ώστε οι διάδικοι να υποχρεούνται ουσιαστικά -και όχι μόνον θεωρητικά από διατάξεις που δεν εφαρμόζονται ποτέ-, να εκθέτουν στα δικόγραφά τους την αλήθεια και μόνον. Εάν, δε, συνέβαινε αυτό, δεν θα υπήρχε καμία ανάγκη να μην θεωρούνται "τρίτοι" τα δικαστικά πρόσωπα, αφού, απαλλαγή από την ποινική ευθύνη για τις δυσφημιστικές διαδόσεις και ισχυρισμούς θα παρείχε η διάταξη του άρθρου 367 ΠΚ, όπως προαναφέρθηκε, κατά την οποία ατιμώρητη παραμένει η πράξη της απλής δυσφήμισης (γεγονός προσβλητικό της τιμής και της υπόληψης, πλην όμως αληθινό) όταν γίνεται κατά την ενάσκηση ή διαφύλαξη δικαιώματος.Τέλος, ανεξαρτήτως της εισαγωγής περιορισμών και προϋποθέσεων στην έννοια του τρίτου στο έγκλημα της συκοφαντικής δυσφήμησης, απαράδεκτη πρέπει αυτοτελώς να θεωρηθεί η πρόταση κατάργησης της απλής δυσφήμησης, αφού το νομικό μας σύστημα και το πλαίσιο της κοινωνίας αποδοκιμάζουν την έκφραση δυσφημιστικών ισχυρισμών και διαδόσεων, ακόμη και όταν αυτοί είναι αληθινοί, αφού σήμερα "η απόδειξη της αλήθειας του γεγονότος απαγορεύεται όταν αυτό αφορά αποκλειστικά σχέσεις του οικογενειακού ή του ιδιωτικού βίου που δεν θίγουν το δημόσιο συμφέρον και ο ισχυρισμός ή η διάδοση έγιναν κακόβουλα" (άρθρο 366 παρ. 1 εδ. β' ΠΚ).Συνοψίζοντας τα ανωτέρω, πρέπει να αποτελεί σήμερα στόχο και επιδίωξη η δράση προς το να μην είναι ανεκτό να υπάρχουν συκοφαντικοί ισχυρισμοί και διαδόσεις στα Πολιτικά Δικαστήρια με την εφαρμογή και την αυστηροποίηση των διατάξεων καλόπιστης διεξαγωγής της δίκης, και όχι η υπόθαλψη τέτοιων συμπεριφορών, αίροντας το αξιόποινό τους νομοθετικά. Με εκτίμηση

15 Δεκεμβρίου 2023, 16:48 | Β Όσο αναφορά με το ύψος των ποινών εγώ δεν είμαι υπέρ των πολύ αυστηρών ποινών σε ελάχιστα αδικήματα, ή των πολύ χαμηλών ποινών σε άλλα. Η άποψη μου είναι ότι οι ποινές θα πρέπει να είναι ανάλογες με την βαρύτητα του εγκλήματος (από βιολογικής άποψης όσο αναφορά στα βίαια εγκλήματα). Στις 1 του Σεπτέμβρη άκουσα ότι όταν κάποιος καταδικαστεί σε πολλές φορές ισόβια, θα εκτίει 27 έτη κάθειρξης αλλά τώρα δεν υπάρχει αυτό το άρθρο. Η άποψη μου είναι ότι για εγκληματίες που πράττουν βίαια εγκλήματα που επισύρουν ισόβια κάθειρξη με τον τωρινό νόμο θα πρέπει να εκτίουν τουλάχιστον 25 χρόνια στην φυλακή (εάν είναι 1 ισόβιο έγκλημα) και τουλάχιστον 30 χρόνια (για πάνω από 1 ισόβιο έγκλημα). Όχι υφ' όρων απολύσεις και άδειες. Όταν κάποιος θέλει να αποφυλακιστεί, θα πρέπει όχι μόνο να συμπληρώσει τα 25 έτη (μονά ισόβια) ή τα 30 έτη (πολλά ισόβια ή ισόβια + άλλα κακουργήματα) πραγματικής έκτησης, αλλά να εξετάζεται από ειδικούς ψυχολόγους / ψυχίατρους για να αποδειχθεί ότι είναι κατάλληλος για την κοινωνία, αλλιώς να καθείσει για το υπόλοιπο της ζωής του στην φυλακή.

15 Δεκεμβρίου 2023, 15:24 | Β Όσο αναφορά την επιμέλεια των παιδιών. Θα πρέπει τα παιδιά να τα φροντίζουν και οι 2 γονείς. Όταν ο ένας γονιός κριθεί ακατάλληλος (από απόδειξη και όχι επειδή έτσι κάποιος είπε για να τον κατηγορήσει) το παιδί θα πηγαίνει στον κατάλληλο γονέα ασχέτως εάν είναι η μητέρα του ή ο πατέρας του.

14 Δεκεμβρίου 2023, 19:55 | Φ Μ Αν και το νομοσχέδιο είναι σε καλό δρόμο, θεωρώ ότι, η επιβολή ελάχιστον ποινών εγκλεισμού, Θα πρέπει να είναι σαφώς ορισμένη.

– Όταν διαπράττονται πλημμελήματα, επαναλαμβανόμενα, να ενημερώνεται το δικαστήριο για τα επακόλουθα και η ποινή, θα πρέπει να περιλαμβάνει εγκλεισμό, έστω και κάποιων μηνών, χωρίς αναστολή, εάν θέλουμε να περιορίσουμε την επαγγελματική παραβατικότητα. – Τα χρήματα των μετατροπών ποινών θα πρέπει να αποδίδονται στα θύματα των εκδικαζόμενων πράξεων(Άρθρο 10 νομοσχεδίου, αφορά στο Άρθρο 80ΠΚ) ως ηθική δικαίωση. – Σε περιπτώσεις αναστολής ποινής, θα πρέπει το ποινικό δικαστήριο να επιβάλει καταβολή σημαντικής χρηματικής αποζημίωσης στο θύμα(5.000Ευρώ τουλάχιστον). Με κάποιο τρόπο θα πρέπει να πληρώσουν τα εγκλήματα τους. – Θεωρώ ότι στις περιπτώσεις οικονομικών εγκλημάτων (Άρθρο 29 νομοσχεδίου, αφορά στα Άρθρα 235 και 236ΠΚ) θα πρέπει να γίνεται δέσμευση της περιουσίας των κατηγορημένων και δήμευση της με την καταδίκη και ανταμοιβή(στο 10% αυτής), των πολιτών που συμβάλουν στη διαλεύκανση των, αντί να τους συκοφαντούν(καρφιά), οι εγκληματίες και το σινάφι τους. Η ανταμοιβή στους πολίτες πρέπει να είναι βασικός στόχος της Πολιτείας

14 Δεκεμβρίου 2023, 18:31 | Ε Στην ορθή μεν κατεύθυνση η διάταξη της ΚΠΔ 580 για τους δικομανείς, διότι είναι πολύ μεγάλος ο αριθμός τους, αλλά πρέπει να γίνουν παρεμβάσεις και στο ουσιαστικό δίκαιο. Σε

ημερίδα που είχε διοργανώσει ο ΔΣΑ για την επιτάχυνση (: 5 ποινικοόγοι μιλούν για την επιτάχυνση της δικαιοσύνης με link στο wwww.dikastiko.gr στο Facebook) είχε προσφυώς παρατηρηθεί σχετικώς, από τους καθηγητές Χρ. Μυλωνόπουλο & Ηλ. Αναγνωστόπουλο, η παθογένεια των καλουμένων «στρατηγικών μηνυτών» ή «μηνυσιομανών» ή «μηνυσιογράφων». Αυτοί, οι ιδιόρρυθμοι άνθρωποι στρατηγικά μηνύουν – εγκαλούν, με τεράστιο αριθμό εγκλήσεων (υπάρχουν περιπτώσεις με έως και 70 εγκλήσεις) τον αντίδικό τους, τους μάρτυρες, τους πραγματογνώμονες, τους δικηγόρους του αντιδίκου (πολλές φορές και τους δικούς τους δικηγόρους χάριν εντυπώσεων εάν χάσουν δίκη), και αν δεν τους βολεύει εν τέλει και η εισαγγελική ή η δικαστική κρίση, μηνύουν και τους εισαγγελείς και τους δικαστές. Πρέπει επομένως, εκτός των χρηματικών ποινών για τους συνειδητούς ψευδομηνυτές κατά την ΚΠΔ 580 να τροποποιηθεί και η διάταξη του άρ. 229 ΠΚ και 224 ΠΚ, με πρόβλεψη επιβαρυντικής περίστασης για τους ούτω καλουμένου «στρατηγικούς μηνυτές». Σε περίπτωση δε που οι εγκλήσεις αυτών στρέφονται κατά προσώπων ιδιάζουσας δωσιδικίας το αδίκημα να είναι κακουργηματικής μορφής με πλαίσιο η ποινής 5-8 έτη. Συγχρόνως, να τεθεί διάταξη για κίνηση αυτεπάγγελτης διαδικασίας κατά του ψευδομηνυτή του υπό τον όρο ότι δεν θα υπάρξει αντίθετη δήλωση του θιγομένου προσώπου ήτοι του ψευδομηνυθέντος (με ανάλογη εφαρμογή τη ΠΚ 315). Η ratio μιας τέτοιας ρύθμισης έγκειται στο ότι τα πρόσωπα ιδιάζουσας δωσιδικίας πλήττονται καταφανώς περισσότερο από μία ψευδή και δη «στρατηγική» μήνυση (: έγκληση), καθώς βάλλονται στο «σπίτι» τους με προσβολή σαφώς και πολλαπλώς διευρυμένη.

14 Δεκεμβρίου 2023, 11:56 | G Άρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α παρ.ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ

Δώστε βάση στα επίσημα στοιχεία για την παραβίαση δικαστικών αποφάσεων και όχι στις παραφιλολογίες και σε ότι επιβάλλει ο μισανδρισμός και η φεμινιστική προπαγάνδα και κουλτούρα χωρίς αποδείξεις. Οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων γίνονται κυρίως από τις μητέρες σε συνεργασία με τους συγγενείς τους. Συνήθως ο οικείος που τελεί την πράξη και τον καθιστάτε συνεργό είναι πιο εκδικητικός απέναντι στον πατέρα. Σε αυτή την περίπτωση να επιβάλλονται άμεσα βαριές ποινές, χωρίς αναστολές σε όλους.

13 Δεκεμβρίου 2023, 22:05 | Γ Π Η κοινωνία μας χρειάζεται ισχυρά μέτρα. Πολλά παιδιά στις ημέρες μας έχουν ψυχικά τραύματα , αφού στερούνται του ενός γονέα, όταν υπάρχει διαζύγιο, έπειτα από διάφορες μεθοδεύσεις του ετέρου γονέα

Πρέπει να γίνει πλήρης εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν 3500/2006 με το άρθρο 1532 Ακ περί ενδοικογενεικης βίας για να σταματήσει το φαινόμενο αυτό.

Επίσης με το να έχουν το ακαταλογιστο οι «συνεργοί» αυτών των πράξεών, μόνο διόγκωση του προβλήματος θα γινει

13 Δεκεμβρίου 2023, 12:39 | D.K. Οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας αλλά και κάθε δικαστικής απόφασης αποτελεί μεγάλο πρόβλημα καθώς οδηγεί στη απαξίωση του θεσμού και στην ανυποληψία των δικαστικών λειτουργών και της διαδικασίας.Οι καθυστερήσεις, η «ατιμωρησία» λόγω «οικογενειακού θέματος» και η νοοτροπία του μονοκράτορα του ασκούντος την επιμέλεια τονώνει περαιτέρω την ιδιοκτησιακό καθεστώς με ευθύνη της πολιτείας και σε βάρος του παιδιού.Είναι εξαιρετικά ανήθικο και θα πρέπει να προβλεφθεί ως ποινικό αδίκημα η διάρρηξη των σχέσεων του παιδιού με τον άλλο γονιό.Ο άμεσος έλεγχος, η προστασία του ανήλικου, η άμεση σε προτεραιότητα εξέτασης του παιδιού από κρατικές δομές και συνέπειες σε όσους προχωρούν σε ψευδείς κατηγορίες στα πλαίσια του διαζυγίου και δημιουργούν ρήξη στη σχέση γονέα – παιδιού.Η δευτερογενής θυματοποιηση των παιδιών απο παρατεταμένες ψυχιατρικές εξετάσεις ετών ή μετά από έτη αλλά και οι καθυστερήσεις αποτελούν τον κινητήριο μοχλό για συνέχιση της κατάστασης.Νομοθετήστε υπέρ του αδύναμου που είναι το παιδί. Δεν ζούμε στην άπω ανατολή.

13 Δεκεμβρίου 2023, 11:25 | I Άρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α παρ.ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ

Δώστε βάση στα επίσημα στοιχεία για την παραβίαση δικαστικών αποφάσεων και όχι στις παραφιλολογίες και σε ότι επιβάλλει ο μισανδρισμός και η φεμινιστική προπαγάνδα και κουλτούρα χωρίς αποδείξεις. Οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων γίνονται κυρίως από τις μητέρες σε συνεργασία με τους συγγενείς τους. Συνήθως ο οικείος που τελεί την πράξη και τον καθιστάτε συνεργό είναι πιο εκδικητικός απέναντι στον πατέρα. Σε αυτή την περίπτωση να επιβάλλονται άμεσα βαριές ποινές, χωρίς αναστολές σε όλους.

13 Δεκεμβρίου 2023, 11:56 | Φ Άρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α παρ.ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ

Δώστε βάση στα επίσημα στοιχεία για την παραβίαση δικαστικών αποφάσεων και όχι στις παραφιλολογίες και σε ότι επιβάλλει ο μισανδρισμός και η φεμινιστική προπαγάνδα και κουλτούρα χωρίς αποδείξεις. Οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων γίνονται κυρίως από τις μητέρες σε συνεργασία με τους συγγενείς τους. Συνήθως ο οικείος που τελεί την πράξη και τον καθιστάτε συνεργό είναι πιο εκδικητικός απέναντι στον πατέρα. Σε αυτή την περίπτωση να επιβάλλονται άμεσα βαριές ποινές, χωρίς αναστολές σε όλους.

13 Δεκεμβρίου 2023, 11:18 | D Άρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α παρ.ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ
Δώστε βάση στα επίσημα στοιχεία για την παραβίαση δικαστικών αποφάσεων και όχι στις παραφιλολογίες και σε ότι επιβάλλει ο μισανδρισμός και η φεμινιστική προπαγάνδα και κουλτούρα χωρίς αποδείξεις. Οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων γίνονται κυρίως από τις μητέρες σε συνεργασία με τους συγγενείς τους. Συνήθως ο οικείος που τελεί την πράξη και τον καθιστάτε συνεργό είναι πιο εκδικητικός απέναντι στον πατέρα. Σε αυτή την περίπτωση να επιβάλλονται άμεσα βαριές ποινές, χωρίς αναστολές σε όλους.
13 Δεκεμβρίου 2023, 11:17 | I Άρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α παρ.ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ
Δώστε βάση στα επίσημα στοιχεία για την παραβίαση δικαστικών αποφάσεων και όχι στις παραφιλολογίες και σε ότι επιβάλλει ο μισανδρισμός και η φεμινιστική προπαγάνδα και κουλτούρα χωρίς αποδείξεις. Οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων γίνονται κυρίως από τις μητέρες σε συνεργασία με τους συγγενείς τους. Συνήθως ο οικείος που τελεί την πράξη και τον καθιστάτε συνεργό είναι πιο εκδικητικός απέναντι στον πατέρα. Σε αυτή την περίπτωση να επιβάλλονται άμεσα βαριές ποινές, χωρίς αναστολές σε όλους.
13 Δεκεμβρίου 2023, 11:32 | I Άρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α παρ.ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ
Δώστε βάση στα επίσημα στοιχεία για την παραβίαση δικαστικών αποφάσεων και όχι στις παραφιλολογίες και σε ότι επιβάλλει ο μισανδρισμός και η φεμινιστική προπαγάνδα και κουλτούρα χωρίς αποδείξεις. Οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων γίνονται κυρίως από τις μητέρες σε συνεργασία με τους συγγενείς τους. Συνήθως ο οικείος που τελεί την πράξη και τον καθιστάτε συνεργό είναι πιο εκδικητικός απέναντι στον πατέρα. Σε αυτή την περίπτωση να επιβάλλονται άμεσα βαριές ποινές, χωρίς αναστολές σε όλους.
13 Δεκεμβρίου 2023, 00:10 | Σ Αντι να κοιτάξετε να κάνετε ως ποινικό αδίκημα την αποκοπή του μη έχοντος επιμέλεια γονέα με το τέκνο ,ουσιαστικά επιβραβεύεται αυτή την μεθόδευση που γίνεται από τις μητέρες κυρίως , δίνοντας το ακαταδιωκτο σε όσους συνεργούν υπέρ αυτού!
Εδώ και τώρα να γίνει η άμεση εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν 3500/2006 με το άρθρο 1532 Ακ περί ενδοικογενεικης βίας έτσι ώστε να σταματήσει να υφίσταται αυτό το φαινόμενο στην κοινωνία μας , που αφήνει ισχυρά ψυχικά τραύματα
12 Δεκεμβρίου 2023, 22:03 | Λ Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.Βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες.Μην τις εγκρίνετε για τούς οικείους.
12 Δεκεμβρίου 2023, 16:41 | U A
Άρθρα 4-5
Συμφωνώ γενικά με την αυστηροποίηση των ποινών. Την με αυτόν τον τρόπο αυστηροποίηση όχι. Θα έπρεπε να υπάρχει μια διάταξη στον κπδ που να έλεγε ότι για την αρμοδιότητα, την εξακολούθηση ή την παράταση της προσωρινής κράτησης κλπ θα κρίνεται η πράξη με βάση in abstracto το τετελεσμένο του αυτουργού της διάταξης για την οποία κατηγορείται όπως έλεγε και μια παλιά απόφαση ΟΛ ΑΠ 18/2001 Για την απόπειρα υπήρχε ίδια αντίστοιχη διάταξη στον παλαιό κώδικα αλλά εξ όσων γνωρίζω ουδέποτε πραγματικά εφαρμόστηκε γιατί πραγματικά συνήθως χάος χωρίζει την απόπειρα με το τετελεσμένο. Πάντως δεν είναι λανθασμένη επιλογή η ποινή του τετελεσμένου και στην απόπειρα σε ορισμένες περιπτώσεις όταν πχ οι συνέπειες μίας απόπειρας είναι βαρύτατες και «ομοιάζουν» με το τετελεσμένο πχ απόπειρα ανθρωποκτονίας το θύμα σε κώμα! Για την συνέργεια θα ήταν πολύ πιο σωστό να καταργήσουμε την διάταξη για την συνέργεια όπως την αναφέρει ο καινούργιος κώδικας του 2019 (με το ακατάληπτο και ακαταλαβίστικο θέτει το αντικείμενο της προσβολής στα χέρια του αυτουργού) και να γυρίσουμε στην ρύθμιση του παλαιού κώδικα του 1950: πλήρη ποινή ο άμεσος μειωμένη ο απλός. Το αναφερόμενο παράδειγμα στην εισηγητική έκθεση με τον φακό αποδεικνύει ότι, πώς να το κάνουμε, το ακριβώς αντίθετο της ρύθμισης: άλλο ο αυτουργός άλλο ο απλός συνεργός! Είναι λάθος η προτεινόμενη ρύθμιση
Άρθρο 6
Συμφωνώ απόλυτα! Ποτέ δεν κατάλαβα γιατί θα έπρεπε να μειώσουμε τις ποινές. Το ότι είχαμε εικονικές ποινές (20 χρόνια έλεγε ο δικαστής ελάχιστα χρόνια ήταν η πραγματική έκτιση) δεν ήταν λόγος να μειώσουμε τις ποινές αλλά το αντίθετο να καταργήσουμε τις διατάξεις που μείωναν την πραγματική έκτιση της ποινής.Άρθρο 7
Διαφωνώ απόλυτα! Αν υπήρχε μια, από τις ελάχιστες!, πραγματικά άριστες διατάξεις του καινούργιου κώδικα αυτή ήταν η διάταξη του άρθρου 57 για τον τρόπο υπολογισμού σε ημερήσιες μονάδες. Τόσο για την πράξη που έκανε ο δράστης αντικειμενικά επί τόσο εξατομικεύοντάς την (ποινή) στον δράστη. Απλά τέλειο! Αλλά όχι μην κουραστούν οι εισαγγελείς και οι δικαστές μας!. Γιατί δεν θέλω να πω ότι δεν είναι ικανοί! να το κάνουν όπως έχω ακούσει να λέγεται!!, ακόμα και από τους ίδιους!!!
Άρθρο 11

Συμφωνώ. Επιτέλους επαναφορά στην λογική. Την μετατροπή σε χρηματική την καταργήσαμε μόνο για λόγους ιδεοληψίας: Να κάνουμε γενικά ότι κάνουν οι άλλοι, να έχουμε τους αναγνωρισμένους θεσμούς που έχουν στην Ευρώπη. Ραγιαδισμός στο maximum. Την καταργήσαμε επειδή μόνο εμείς την είχαμε και δεν την έχουν στην Ευρώπη. Εγώ θέλω ο δικαστής να έχει όσους περισσότερους τρόπους εξατομίκευσης της ποινής και να αποφασίζει αν θα εκτελέσει μια ποινή πραγματικά ή θα καταφύγει σε μέτρα προς υποκατάσταση της ποινής της φυλάκισης. Και δεν άκουσα ποτέ κανένα σοβαρό επιχείρημα για την κατάργησή της πλην το ότι την έχουμε μόνο εμείς. Βέβαια η σωστή εφαρμογή του απέχει παρασάγγας από το βέλτιστο

Άρθρο 14

Αρχικά γιατί βγάζουμε την πρόταση του Αναγνωστόπουλου για ελαφρυντικό λόγω μακράς διάρκειας της δίκης; Και σωστή ήταν και σύμφωνη με την εσδα. Μην και αφήσουμε τίποτε καλό. Για το έντιμο –σύννομο. Και τι θα γίνει με την απαράδεκτη νομολογία του ΑΠ για τα ελαφρυντικό του πρότερου βίου; Επί 70 και χρόνια όλα ήταν μια χαρά και ξαφνικά κάποιοι το 2010 θεώρησαν (έτσι νόμιζαν) ότι ήξεραν περισσότερα νομικά από τους παλαιότερους συνάδελφους τους και άλλαξε χωρίς κανένα λόγο η νομολογία η οποία είναι και τελείως λανθασμένη. Η δε ολομέλεια του γρηγορόπουλου και ειδικά το αναφερόμενο για την κοινή γνώμη είναι όνειδος για την ελληνική δικαιοσύνη. Διότι με τα κριτήρια που θέτουν στον χίτλερ στον εσκομπάρ στον εφιαλτη και στον ιούδα το ελαφρυντικό θα το έδιναν στον χριστό στον γκάντι και στον σωκράτη όχι. Χάλια Χάλια Χάλια

Άρθρο 15

Διαφωνώ απόλυτα! Άλλη μία από τις έλαχιστες άριστες διατάξεις του καινούργιου κώδικα σπεύδουμε να την καταργήσουμε. Γιατί; Για να ξαναγυρίσουμε στην παλιά λανθασμένη άδικη και αντισυνταγματική νομολογία του ΑΠ ότι αν σου δόθηκε και δεύτερο ελαφρυντικό στο εφετείο δεν χρειάζεται να μειωθεί η ποινή περαιτέρω!!!. Αλήθεια τότε γιατί να στο δώσει; Ποια η χρησιμότητα του;

Αναλογία; Σύνταγμα; Κοινή λογική; Άχρηστα πράγματα. Το ανέφερα και ανωτέρω είμαι υπέρ μιας αυστηροποίησης γενικά αλλά όχι όταν γίνεται με προσβολή δικαιωμάτων αναγνωρισμένων από το Σύνταγμα. Να!, τέτοιες απαράδεκτες διατάξεις (και σε αυτό το νομοσχέδιο είναι πάρα πολλές) με κάνουν να κρίνω αρνητικά το όλο νομοσχέδιο!

Άρθρο 44.

Τι λέτε; Άρα μπορεί κάποιος ατιμώρητα να λέει σε βάρος κάποιου άλλου ότι του κατέβει στο κεφάλι. Πάτε καλά; Δηλαδή κάποιος θα πει ψευδώς στον Εισαγγελέα ότι ο τάδε δικαστής ο τάδε εισαγγελέας ο τάδε υπουργός λαδώνεται ή ο τάδε δικηγόρος κάνει αυτό στα παιδιά του και επειδή το είπε με μήνυση στον εισαγγελέα αυτό δεν είναι συκοφαντική δυσφήμιση;. Γιατί; επειδή το είπαν 3 απαραδεκτες νομολογίες του ΑΠ (έτσι στα ξαφνικά και χωρίς κανένα λόγο μετά από 70 χρόνια αδιάκοπης εφαρμογής του άρθρου!); Το ότι βεβαίως η ολομέλεια του ΑΠ θεώρησε, σωστά, τρίτους και τους εισαγγελείς δεν μας νοιάζει. Ούτε μας νοιάζει η συρροή των εγκλημάτων. Το αν παράλληλα τελείται ψευδής καταμήνυση ή ψευδορκία μάρτυρα δεν έχει καμία σημασία. Τελείται ΚΑΙ συκοφαντική δυσφήμιση.

Άρθρο 47

Συμφωνώ. Δεν κατάλαβα ποτέ γιατί με τον καινούργιο κώδικα σοβαρότατα πλημμελήματα και κακουργήματα έπρεπε να είναι κατ’ έγκληση. Απαράδεκτη η ρύθμιση του κώδικα του 2019 και παντελώς αδικαιολόγητη.

Άρθρο 48

Πραγματικά οι ρυθμίσεις αυτού του νομοσχεδίου είναι για κλάματα. Δεν είναι δυνατόν να εκτέλεση ενός συγκεκριμένου εγκλήματος να γίνεται υποχρεωτικά δια νόμου! Τι δεν καταλαβαίνετε; Γιατί δεν αφήνετε τους δικαστές να κρίνουν όπως σε όλα τα άλλα εγκλήματα; Τις ίδιες απαράδεκτες διατάξεις είχαμε και στο παρελθόν με την λαθρομετανάστευση και καταργήθηκαν. Να κατάργηθεί η διάταξη και να δίνεται η εξουσία στους δικαστές να κρίνουν σύμφωνα με το 497 ΚΠΔ. Κοινή λογική δεν υπάρχει;

12 Δεκεμβρίου 2023, 11:54 | Ν. Σ.Άρθρο 36

Συμπερίληψη παραβίασης ερυθρού σηματοδότη στις περιπτώσεις επικίνδυνης οδήγησης -Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 290Α Ποινικού Κώδικα.Ο Νομοθέτης θα πρέπει να λάβει υπ’ όψιν του ότι μεταξύ της παράβασης του άρθρου 290Α παρ. 1 ΠΚ και της παράβασης του άρθρου 42 παρ. 9 Ν. 2696/1999 (Κ.Ο.Κ.), υφίσταται φαινομένη συρροή, δεδομένου ότι η παράβαση του άρθρου 42 παρ. 9 Ν. 2696/1999 (Κ.Ο.Κ.) απορροφάται από αυτή της παράβασης του άρθρου 290Α παρ. 1 ΠΚ. Ειδικότερα, ως προς την πράξη της οδήγησης υπό την επίδραση τοξικών ουσιών ή φαρμάκων, υποχωρεί η εφαρμογή της προβλεπόμενης ειδικής διάταξης του άρθρου 42 παρ. 9 του Ν. 2696/1999 και εφαρμόζεται η διάταξη του άρθρου 290Α παρ. 1 ΠΚ, η οποία καλύπτει πλήρως αυτή του άρθρου 42 παρ. 9 Ν. 2696/1999, αφού η οδήγηση υπό την επίδραση τοξικών ουσιών ή φαρμάκων αποτελεί στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης του άρθρου 290Α παρ. 1 ΠΚ και συνεπώς απορροφάται η ειδικότερη διάταξη, με βάση την ισχύουσα στη φαινομενική συρροή αρχή της απορρόφησης. Θα πρέπει να υπάρξει αντίστοιχη πρόβλεψη από τον Νομοθέτη στην προκειμένη περίπτωση, καθώς διαφορετική ερμηνεία και εφαρμογή θα οδηγεί σε διπλή τιμώρηση του δράστη.

11 Δεκεμβρίου 2023, 22:12 | Μ Εάν δεν γίνει ποινικο αδίκημα η αποκοπή των σχέσεων τεκνου – γονέα , η οποία δημιουργείται έπειτα από διάφορες μεθοδεύσεις κυρίως των γυναικών (μητέρες) δεν πρόκειται να αλλάξει η εικόνα της κοινωνίας μας ! Θα βλέπουμε δυστυχή παιδιά , που θα είναι όργανα από εν ζωή γονείς κι γονείς που θα χάνουν τα παιδιά τους επειδή έτσι κάποιοι θέλουν….με ότι συνεπάγεται αυτό σε αυτοκτονίες , κατάθλιψη παραβατικότητα κτλ

11 Δεκεμβρίου 2023, 22:56 | ΓΖ Για την περίπτωση του άρθρου 36 (άρθρο 290Α ΠΚ) και για τις περιπτώσεις της παρ. 1α, υποπαρ.αα και ββ ΠΚ, για την περίπτωση οδήγησης υπό την επήρεια αλκοόλ, δύναται αντί της φυλάκισης ή χρηματικού προστίμου, να επιβάλλεται για διάστημα έως 3 έτη η χρήση οχημάτων εξοπλισμένα με σύστημα ακινητοποίησης του οχήματος σε περίπτωση υψηλής αλκοολαιμίας του οδηγού σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO 50436. Επί του διπλώματος οδήγησης θα αναγράφεται ο κωδικός 69, σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Οδηγία 126/2006 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει.Το κόστος τοποθέτησης του συστήματος και αλλαγής του διπλώματος επιβαρύνει τον παραβάτη. Σε περίπτωση αλλαγής οχήματος εντός του ανωτέρω διαστήματος, το νέο όχημα απαιτείται να φέρει το σχετικό σύστημα.Μετά την πάροδο του ανωτέρω διαστήματος, ο παραβάτης δύναται, εφόσον το επιθυμεί, να οδηγεί οχήματα χωρίς τον εξοπλισμό και να αιτηθεί νέου διπλώματος χωρίς τον κωδικό 69. Το κόστος των ενεργειών αυτών βαρύνει τον παραβάτη.Σε περίπτωση που δεν υπάρχει εγκαταστάτης του συστήματος στην Ελλάδα, το σύστημα ακινητοποίησης δύναται να τοποθετηθεί σε άλλη χώρα της Ε.Ε.. Στην περίπτωση αυτή, ο παραβάτης οφείλει να προσκομίσει τα πιστοποιητικά τοποθέτησης του συστήματος μεταφρασμένα στην ελληνική γλώσσα από επίσημη αρχή. Επί του πιστοποιητικού θα αναγράφονται κατ’ ελάχιστον τα παρακάτω στοιχεία α και β:

α)ο αριθμός κυκλοφορίας του οχήματος ή ο αριθμός πλαισίου

β)ότι το σύστημα που έχει τοποθετηθεί λειτουργεί σύμφωνα με το πρότυπο EN ISO 50436.Σε περίπτωση που το σύστημα δεν τοποθετηθεί σε διάστημα ενός μηνός από την αμετάκλητη καταδίκη, επιβάλλεται φυλάκιση έως τρία έτη, όπως ισχύει μέχρι σήμερα. Το διάστημα αυτό δύναται να παραταθεί σε περίπτωση ανωτέρας βίας.Για τις υποπαραγρ. γγ και δδ, καθώς και σε περίπτωση υποτροπής των υποπαραγρ. αα και ββ, η τοποθέτηση των συστηματών αυτών και η αναγραφή του κωδικού 69 (σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Οδηγία 126/2006 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει) στο δίπλωμα οδήγησης για τουλάχιστον 3 έτη είναι υποχρεωτική, με την προϋπόθεση ότι υπάρχει εγκεκριμένος εγκαταστάτης εντός της ελληνικής επικράτειας.Σε περίπτωση που οδηγός με αναγραμμένο τον κωδικό 69 στο δίπλωμα οδήγησης βρεθεί να οδηγεί όχημα χωρίς το απαιτούμενο σύστημα ακινητοποίησης, θεωρείται ότι είναι υπότροπος της παράβασης για την οποία έχει ήδη τιμωρηθεί. Εξαιρούνται οι περιπτώσεις έκτακτης μεταφοράς ατόμων χρήζοντων άμεσης ιατρικής βοήθειας (ενδεικτικά και όχι περιοριστικά: έγκυοι που μεταφέρονται για τοκετό, βαριά τραυματίες, άτομα με εγκεφαλικό επεισόδιο). Η απαίτηση άμεσης ιατρικής βοήθειας θα προσδιορίζεται από ιατρική πράξη.Σε περίπτωση που οδηγός με αναγραμμένο τον κωδικό 69 στο δίπλωμα οδήγησης βρεθεί να οδηγεί όχημα χωρίς το απαιτούμενο σύστημα ακινητοποίησης και υπό την επήρεια αλκοόλ, τότε τιμωρείται με την ποινή ως υπότροπος προσαυξημένη με την αρχική ποινή.Οι παραπάνω διατάξεις θεωρείται ότι θα βοηθήσουν στη σταδιακή εφαρμογή των συστημάτων αυτών στο σύνολο των οχημάτων. Η εφαρμογή αυτή θεωρείται ότι εναρμονίζεται με την 2004/345 σύσταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής την επιβολή του νόμου στον τομέα της οδικής ασφάλειαςβλ. σχετικά και https://etsc.eu/progress-in-reducing-drink-driving-and-other-alcohol-related-road-deaths-in-europe/ , παρ. 3.2, «Recommendations to EU institutions».11 Δεκεμβρίου 2023, 22:52 | ΘοδωρήςΠρέπει άμεσα να γίνει η πλήρης εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν 3500/2006 με το άρθρο 1532 του ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας , έτσι ώστε να σταματήσει να πραγματοποιείται κι να μένει ατιμώρητη η διαρρηξη των σχέσεων τεκνου – γονέα ,που πραγματοποιείται συνήθως από μητέρες ,έπειτα από χωρισμό, προκαλούνται σοβαρότατα ψυχικά τραύματα στο παιδί!

11 Δεκεμβρίου 2023, 22:01 | Μ Α Στο σωστό δρομο οι διατάξεις για τη δυσφήμιση, στην Ευρώπη δεν θεωρείται καν έγκλημα παρά μόνο αστικό αδίκημα. Οι υποθέσεις στην Ελλαδα ήταν πολλές και ουκ ολίγες γίνονταν για λόγους εκδίκησης η από δικομανεις.

11 Δεκεμβρίου 2023, 18:31 | S Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.Αντι να επιβάλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ! Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;;;

ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.

11 Δεκεμβρίου 2023, 18:23 | Α. Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α

Αντι να επιβάλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ! Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.

11 Δεκεμβρίου 2023, 16:49 | Ε. Να αποσυρθεί η τροποποίηση του 169Α (Κεφάλαιο Β Άρθρο 26). Να τιμωρείται οποιοσδήποτε παραβιάζει ή συναινεί σε παραβίαση δικαστικών αποφάσεων.

11 Δεκεμβρίου 2023, 15:26 | Λ. Ν. Άρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α παρ.Βαριές ποινές σε όποιον παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις. Καμία ανοχήΌχι στην ατιμωρησία των οικείων.Να γίνεται αυτεπάγγελτα και άμεσα χωρίς καθυστερήσεις.

11 Δεκεμβρίου 2023, 15:08 | Γ. Άρθρο 26 Τροποποίηση άρθρου 169Α Ποινικού ΚώδικαΟρθά και θα πρέπει να επιβάλλονται βαριές ποινές σε οποιονδήποτε παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις. Όμως θα πρέπει να εκτελούνται άμεσα και αυτεπάγγελτα ώστε να έχει αποτέλεσμα.Όπως έχει αποδειχθεί τα δικαστήρια καθυστερούν και οι πράξεις πολλές φορές δεν τιμωρούνται. λ.χ. μητέρες παραβιάζουν αποφάσεις επικοινωνίας τέκνων με τον πατέρα και μετά από χρόνια δεν τιμωρούνται ή τους γίνεται μια απλή επίπληξη. Ενώ η σχέση πατέρα με τέκνο έχει διαρρηχθεί ή και αποκοπεί εντελώς και είναι ανεπανόρθωτη η ζημιά. Πράγμα που αποτελεί και ψυχική κακοποίηση του τέκνου, η οποία ενώ στο αστικό δίκαιο τιμωρείται με αφαίρεση γονικής μέριμνας στο ποινικό κώδικά δεν τιμωρείται.Σε καμία περίπτωση όμως δεν πρέπει η πράξη να μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του, καθώς δίνει το δικαίωμα ο γονέας να παραβιάζει έμμεσα τις δικαστικές αποφάσεις χρησιμοποιώντας τους οικείους του.

10 Δεκεμβρίου 2023, 23:06 | Γ. Ν.Να αποσυρθεί η τροποποίηση του 169Α (Κεφάλαιο Β Άρθρο 26). Να τιμωρείται οποιοσδήποτε παραβιάζει ή συναινεί σε παραβίαση δικαστικών αποφάσεων.Είναι σημαντικό όταν κάποιος καταφεύγει στο αστυνομικό τμήμα για καταγγελία, να μην κρατείται σε αυτόφωρη διαδικασία εκείνος, λόγω της εκδικητικής αντιμήνυσης. Είναι πολλές οι φορές που πατεράδες καταγγέλλουν παραβίαση αποφάσεων, οι μητέρες επικαλούνται τα παιδιά τους και δεν κρατούνται, προβαίνουν σε αντιμήνυση και οι πατεράδες κρατούνται κανονικά. Το δε δικαστήριο γίνεται μετά από χρόνια και έτσι παύει η έννοια του επείγοντος ενώ δημιουργείτε ανεπανόρθωτη διάρρηξη σχέσεων πατέρα – παιδιών.Αν πρέπει να μη συμπεριληφθεί ο όρος γονεϊκή αποξένωση επειδή τον επικαλέστηκε κάποιος κακοποιητής (όπως αναφέρουν κάποιοι-ες), άλλο τόσο θα πρέπει να μην συμπεριληφθεί ο όρος ενδοοικογενειακή βία επειδή τον χρησιμοποιούν κατά κόρον οι γυναίκες σε δικαστικές υποθέσεις επιμέλειας. Είναι απαράδεκτο να μένουν ατιμώρητοι και η μεν και οι δε. Είναι κατανοητό σε όλους ποιοι–ες είναι αυτές που δεν συμφέρει να θεσπιστεί ο όρος γονεϊκή αποξένωση. Βαρύτατες ποινές σε κακοποιητές αλλά ακόμα ποιο βαριές στις αποδεδειγμένες ψευδής καταγγελίες ενδοοικογενειακής βίας, οι οποίες επιφέρουν σωματική, ψυχολογική και οικονομική κακοποίηση.

10 Δεκεμβρίου 2023, 20:18 | Ρ. Να ΚΑΤΑΡΓΗΘΟΥΝ ως ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ οι ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ 1 και 3 του ΑΡΘΡΟΥ 99 ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Δ του παρόντος οι οποίες ΕΞΩΦΘΑΛΜΑ ΔΙΑΚΡΙΝΟΥΝ ΤΑ ΦΥΛΑ. Οι παράγραφοι αυτές αναφέρονται αποκλειστικά σε «εξειδικευμένες δομές για την υποστήριξη των γυναικών». Οι άνδρες και τα παιδιά δεν αναφέρονται καθόλου. ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ, ΑΝΑΛΗΘΩΣ, ΩΣ ΟΙ ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΑΣΚΟΥΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ.Να ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΘΕΙ το ΑΡΘΡΟ 2 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ βα) του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Α’ του παρόντος ώστε να ΑΠΑΛΕΙΦΘΕΙ επίσης η ΔΙΑΚΡΙΣΗ των ΦΥΛΩΝ: α) με αφαίρεση της ειδικής αναφοράς στις γυναίκες ως τα συνήθη θύματα ενδοοικογενειακής βίας και

β) με προσθήκη της ιδιαίτερης ανάγκης προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Να ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΤΕΙ το ΑΡΘΡΟ 6 ΤΟΥ Ν.3500/2006 με το ΑΡΘΡΟ 1532 ΑΚ περί ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣΜια συνήθης ΜΟΡΦΗ ΒΑΡΥΤΑΤΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗΣ από τον γονέα που ασκεί αποκλειστική επιμέλεια είναι η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗΣ και η ΔΙΑΡΡΗΞΗ των ΣΧΕΣΕΩΝ των παιδιών με τον γονέα στον οποίο δεν διαμένουν ή δεν τους συνασκεί επιμέλεια.Η ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΑΥΤΗ ΕΔΡΑΙΩΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΑΤΙΜΩΡΗΣΙΑΣ.

Το άρθρο 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας όταν συντρέχουν λόγοι όπως ο παραπάνω. ΟΦΕΙΛΕΙ να ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΤΕΙ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ο ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ώστε να υπάρχει ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΡΑΓΜΑΣΙ ΑΠΟΘΑΡΡΥΝΣΗ των αντίστοιχων ΠΡΑΞΕΩΝ ΒΙΑΣ από τους ασκούντες την επιμέλεια γονείς.Να ΕΞΑΙΡΟΥΝΤΑΙ από το ΑΚΑΤΑΔΙΩΚΤΟ οι ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ όταν οι ΕΚΘΕΣΕΙΣ τους ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΝΤΑΙ ΨΕΥΔΕΙΣ ή ΜΕΡΟΛΗΠΤΙΚΕΣ σε ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΤΕΡΑ του εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας που αναφέρουν (επί του άρθρου 98 παράγραφος 2 του κεφαλαίου Δ του παρόντος).Να ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ το ΑΤΙΜΩΡΗΤΟ για ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΠΟΙΝΩΝ και ΜΕΤΡΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ από ΟΙΚΕΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ, στο άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του παρόντος, καθώς ένα οικείο πρόσωπο θα μπορεί σύννομα να παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις για λογαριασμό του οικείου του.

10 Δεκεμβρίου 2023, 19:06 | Ε. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ’ απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και

από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:

Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου

1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.

2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.

Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β)Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α’ 164) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης

Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.

Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,

Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ
ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.

Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν

προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6

Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με

την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.
Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.
“Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του

προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

“https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες”

10 Δεκεμβρίου 2023, 19:44 | Β. άρθρο 43 Οι δικαστικές αποφάσεις επιδικάζουν διατροφές υπολογιζόμενες σε τεκμαρτά εισοδήματα κατά δήλωση των εναγουσών και όχι υπολογιζόμενα σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμία αναφορά δεν υπάρχει στην υποχρέωση του γονέα που εισπράττει την διατροφή, δηλαδή να δικαιολογεί με αποδείξεις που ξοδεύτηκαν τα χρήματα καθ όλο το διάστημα που την εισπράττει. Να αφαιρεθούν από το εισόδημα του πατέρα πάγια έξοδα του τύπου ενοίκια, δάνεια, έξοδα μετακίνησης σε περίπτωση που μετακινείται σε άλλο νομό για το δικαίωμα της επικοινωνίας του με το παιδί του. Επίσης, τυχόν ξενοδοχεία, διατροφή, υπαλλήλους που τυχόν θα απασχολήσει προκειμένου να ασκήσει το δικαίωμα της επικοινωνίας με το παιδί του.

10 Δεκεμβρίου 2023, 19:47 | Β άρθρο 43

Να επιτηρείτε τις δικαστικές αποφάσεις που η κατάσταση έχει εξελιχθεί σε «δώσε λεφτά, πάρε παιδί» ακόμα και σε αποφάσεις που δίνουν «από κοινού και εξ ίσου 50-50» αγνοώντας ότι ο πατέρας έχει πλέον αυξημένα έξοδα για να ανταπεξέλθει στις ανάγκες του παιδιού. Επίσης να μοιράζονται τα έξοδα σε περίπτωση που υπάρχει μετακίνηση για λόγους επικοινωνίας γονέα- τέκνου

10 Δεκεμβρίου 2023, 19:29 | Ε. άρθρο 43 2. Τα χρήματα της διατροφής πρέπει να υπολογίζονται με βάση κάποιο σύστημα, να αφαιρούνται τα έξοδα του πατέρα όπως ενοίκια, δάνεια, διατροφή. Επιπλέον ο γονέας

που εισπράττει τη διατροφή για λογαριασμό του παιδιού, να αποδεικνύει που ξοδεύτηκαν τα χρήματα, αν ξοδεύτηκαν για τις ανάγκες του παιδιού ή όχι. Δεν πρέπει να δικαιολογείται αδικαιολόγητος πλουτισμός του ενός γονέα σε βάρος του άλλου. Ο υπόχρεος της διατροφής, πρέπει να ζει κι αυτός αξιοπρεπώς και όχι να φτωχοποιείται επειδή ο άλλος κατασκευάζει έξοδα. Να ληφθεί σοβαρά υπόψη η μετακίνηση σε άλλη πόλη για την επικοινωνία γονέα – τέκνου και να μοιράζονται τα έξοδα ανάμεσα στους δυο γονείς, όπως η υποχρέωση ο ένας να παραλαμβάνει το παιδί κι ο άλλος να το παραδίδει.

10 Δεκεμβρίου 2023, 19:22 | Ρ. άρθρο 43. Το ζήτημα της διατροφής πρέπει να ρυθμιστεί άμεσα και δίκαια και να μην το αφήνετε στην κρίση του δικαστή! Οι δικαστικές αποφάσεις επιδικάζουν διατροφές υπολογιζόμενες σε τεκμαρτά εισοδήματα κατά δήλωση των εναγουσών και όχι υπολογιζόμενα σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών! Οι μητέρες κατασκευάζουν έξοδα με σκοπό να λαμβάνουν όσο το δυνατόν περισσότερα χρήματα αλλά υποστηρίζονται και με επιδόματα. Κανείς δε γνωρίζει εάν η διατροφή πηγαίνει πραγματικά στο παιδί ή οπουδήποτε αλλού. Συνήθως πηγαίνει σε ανελέητο δικαστικό πόλεμο εναντίον του πατέρα με σκοπό να μηδενιστεί η επικοινωνία του με το παιδί του! Ο πατέρας κατάντησε από γονέας χρηματοδότης χωρίς κανείς να υπολογίζει εάν μπορεί να ανταπεξέλθει και μάλιστα απειλείται με φυλάκιση! Σε περίπτωση που υπάρχει μετακίνηση σε άλλη πόλη, να μοιράζονται τα έξοδα ή να υποχρεώνεται ο ένας γονέας να παίρνει το παιδί κι άλλος να το επιστρέφει! Πώς να ανταποκριθούν οι πατεράδες σε έξοδα διατροφής, μετακίνησης, δικής τους διαβίωσης αλλά των υπέρογκων δικαστικών εξόδων;

10 Δεκεμβρίου 2023, 19:40 | Δ. ΔΙΚΑΊΩΣΗ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΔΙΚΗΜΕΝΟΥΣ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.
Αντι να επιβάλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ!
Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.

10 Δεκεμβρίου 2023, 19:27 | ΒΒ κεφάλαιο Αρθρο 26 Τροποποιηση του 169Α παρ. Αντι να επιβάλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ!
Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;;;
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΙσότητα

10 Δεκεμβρίου 2023, 19:27 | Β. Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ
Αντι να επιβάλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ!
Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;;ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΙσότητα

10 Δεκεμβρίου 2023, 19:15 | Β. Χ. Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α
Αντι να επιβάλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ!
Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;;;
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.

10 Δεκεμβρίου 2023, 19:13 | Μ. Χ. Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.
Αντι να επιβάλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ!
Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;;;ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.

10 Δεκεμβρίου 2023, 18:00 | Β.άρθρο 26.Δεν υπάρχει καμία μέριμνα για προστασία των παιδιών ούτε των ανδρών! Το παρόν νομοσχέδιο είναι αντισυνταγματικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο! Οι επιθέσεις εναντίον των ανδρών από γυναίκες αυξάνονται ραγδαία! Οι γυναίκες παραβιάζουν κατά κόρον τις δικαστικές αποφάσεις με ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ τα οικεία τους πρόσωπα! Προσπαθούν με κάθε τρόπο να παρεμποδίσουν τον πατέρα να παίξει ενεργό ρόλο στη ζωή των παιδιών του! Αφαιρούν το δικαίωμα από το παιδί να μεγαλώνει με τους δύο γονείς τους ακόμη κι αν αυτοί δε ζουν μαζί! Αντιμετωπίστε αποτελεσματικά η διάρρηξη των σχέσεων γονέα-τέκνου η οποία δημιουργείται με διάφορες μεθοδεύσεις από το γονέα που ασκεί την επιμέλεια αλλά και από το συγγενικό της περιβάλλον! Αυστηρές ποινές σε όλους, καμία απαλλαγή σε κανέναν! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ!!!

10 Δεκεμβρίου 2023, 18:02 | Β.άρθρο 26. Να εναρμονιστεί το άρθρου 6 του ν.3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ οπωσδήποτε!!! Πρέπει επιτέλους να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η διάρρηξη των σχέσεων γονέα-τέκνου η οποία δημιουργείται με διάφορες μεθοδεύσεις από το γονέα που ασκεί την επιμέλεια (μητέρα

κυρίως) αλλά και από το συγγενικό της περιβάλλον! Αυτό συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού, συνεπώς ενδοοικογενειακή βία! Οι ποινές να αυστηροποιηθούν και να γίνεται αφαίρεση της γονικής μέριμνας όταν συντελείται αυτό το έγκλημα. Ένοχοι είναι και οι οικείοι! ΜΗΝ τους καθιστάτε ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ! Το παρόν νομοσχέδιο είναι αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο!

10 Δεκεμβρίου 2023, 18:37 | Ε. Άρθρο 26.Αμέτρητες παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων από μανάδες που δεν επιτρέπουν την επικοινωνία των παιδιών με το πατέρα τους παρατηρούνται καθημερινά! Αυτό συντελεί σοβαρή κακοποίηση σε βάρος παιδικών ψυχών και χρειάζεται βαρύτατη ποινή, αφαίρεση της γονικής μέριμνας άμεσα από το γονέα που προκαλεί διάρρηξη σχέσεων! Πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα! Δεν πρέπει να χωράει διάκριση στα φύλα! Το παρόν νομοσχέδιο είναι προσβλητικό για το ανδρικό φύλο! Και φυσικά συνεργοί και συνυπεύθυνοι είναι και οι οικείοι που συμβάλλουν σ αυτό το έγκλημα! Δείτε το παιδί που έχει δικαίωμα να έχει στη ζωή του και τους δύο γονείς του και μην συγκαλύπτετε κανέναν! Όταν σύμφωνα με τον 1532ΑΚ η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου με τον γονέα που δεν διαμένει επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας, ο Ποινικός Κώδικας γιατί δεν το συμπεριλαμβάνει;

10 Δεκεμβρίου 2023, 18:15 | Ρ άρθρο 26. ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το παρόν νομοσχέδιο! Προσβάλει το ανδρικό φύλο, η έμφυλη διάκριση είναι ολοφάνερη! Τα άρθρα αυτού του νομοσχεδίου την ενισχύουν! Δεν υπάρχει ισονομία, ισοπολιτεία, αξιοκρατία! Δεν υπάρχει καμία μέριμνα για προστασία των παιδιών ούτε των ανδρών! Είναι προκλητικό και απαράδεκτο τη στιγμή που οι επιθέσεις εναντίον των ανδρών από γυναίκες αυξάνονται ραγδαία! Καθημερινά λαμβάνουν χώρα αμέτρητες παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων από τις μητέρες και δεν υπάρχουν ποινές αλλά ανοχή την οποία ενισχύετε με τους οικείους ανθρώπους, τους οποίους νόμιμα τους καθιστάτε ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ σε βάρος παιδιών και πατεράδων! Να επιβάλετε βαριές ποινές χωρίς αναστολές ΑΜΕΣΑ σε όλους! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ!!!

10 Δεκεμβρίου 2023, 14:30 | Δ Αρ. 26…Αντί να επιβάλλεται αυστηροτερες ποινές οι οποίος θα εκδικάζονται κι άμεσα μάλιστα , με αποτέλεσμα να συνεχίζονται οι παραβαισεςι δικαστικών αποφάσεων , προσπαθείτε να δημιουργήσετε συνεργούς σε αυτό το έγκλημα όπου γίνεται σε καθημερινή βάση , αφού οι οικείοι του γονέα που διαπράττει την αποξένωση , δεν θα έχουν ποινές!Να αποσυρθεί άμεσα η τροποποίηση ως απαράδεκτη!

10 Δεκεμβρίου 2023, 11:06 | Κ Αρθρο 43 Επαναφορα της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της παραβίασης υποχρέωσης διατροφής . Τροποποίηση του αρθρου 358

ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ !Αντί να ρυθμίσετε τον υπολογισμό της διατροφής που τήν εχετε αφήσει στην κρίση του δικαστή μας απειλείτε οτι θα μας βάζετε φυλακή !!Αντί να παρακολουθήσετε τις δικαστικές αποφάσεις που η κατάσταση εχει εξελιχθει σε » δώσε λεφτά, πάρε παιδι» ακόμα και σε αποφάσεις που δινουν «από κοινού και εξ ισου 50-50» αγνοώντας οτι ο πατέρας εχει πλέον ηυξημένα εξοδα για να ανταπεξέλθει στίς ανάγκες του παιδιου του τον απειλειτε με φυλάκιση !

Οι δικ. αποφάσεις επιδικάζουν διατροφές υπολογιζόμενες σε τεκμαρτά εισοδήματα κατά δήλωση των εναγουσών και οχι υπολογιζόμενα σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών.

Καμμία αναφορά στήν υποχρέωση του γονέα που εισπράττει την διατροφή να δικαιολογεί με αποδείξεις καθ όλο το διάστημα που τήν εισπράττει, και οχι με αποδείξεις ενός ή δυο μηνών, ΑΝ τήν ανάλωσε για το παιδι…..και ολη αυτή η αδικία πάλι γιά οικονομικη στήριξη τών μητέρων οπως και τα επιδόματα, οπως και οι δομές αγνοώντας οτι και οι πατέρες εχουν ανάλογες ανάγκες και οχι μόνο υποχρεώσεις.

Η ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ !!

10 Δεκεμβρίου 2023, 10:31 | Κ. Μ. Κεφαλαιο Β Αρθρο 26 Τροποποιηση του 169Α

ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.Δεν γινεται να κανετε συνεργους τους συγγενεις αυτων που ΚΑΤΑΠΑΤΟΥΝ δικαστικες αποφασεις.

Θελουμε τα παιδια μας να εχουν μια καλη,σωστη,και επικοδομιτικη επικοινωνια με τους γονεις τους και οχι μονομερή και τοξικη απο τον εναν γονεα.Θελουμε δικαιο κρατος

10 Δεκεμβρίου 2023, 02:12 | Ηλ. Όχι σε άρθρα που ενισχύουν την έμφυλη διάκριση. Η ΒΙΑ δεν έχει φύλλο. Με την χρησιμοποίηση του όρου γυναικοκτονία στοχοποιείτε τους άνδρες ως μοναδικούς υπαίτιους βίας. Η ανθρωποκτονία εμπεριέχει γυναικοκτονίες, ανδροκτονίες όπως και παιδοκτονίες. Δημιουργούνται διάφορες δομές για την υποστήριξη της γυναίκας, αλλά καμία για τους άνδρες ή τα παιδιά. Η Βία πρέπει να καταδικάζεται από όπου και αν προέρχεται.

Με την προσθήκη 23Α (Κεφάλαιο Δ Άρθρο 99) καταργείται η ισότητα, απαξιώνοντας το ανδρικό φύλλο.Η ίδια η γυναίκα παύει να θέλει ισότητα την στιγμή που χωρίζει. Διεκδικεί αποκλειστική επιμέλεια, διατροφή, επιδόματα, σπίτι, αυτοκίνητο, απομάκρυνση του πατέρα από την ζωή των παιδιών. Όλο αυτό, που της το επιτρέπει τις περισσότερες φορές μια δικαστική απόφαση, επιφέρει συγκρούσεις. Οι μητέρες θα τον κατηγορήσουν ψευδώς, όπως έχει αποδειχθεί πολλές φορές, για ενδοοικογενειακή Βία ή ασέλγεια ώστε να τον αποκλείσουν εντελώς από την ζωή των παιδιών αφού ουδέποτε τιμωρούνται ή τους αφαιρείται η

επιμέλεια. Παραβιάζουν συστηματικά αποφάσεις αφού και πάλι ποτέ δεν τιμωρούνται, πολλές φορές με συνεργούς τους οικείους τους που ούτε αυτοί τιμωρούνται.
Ο πατέρας που ξεσπιτώνεται και χάνει τα παιδιά, μην μπορώντας να βρει το δίκιο του δικαστικά, βρίσκεται σε απόγνωση, θα προβεί σε αυτοχειρία, ανθρωποκτονία, ή θα καταλήξει από αυτοάνοσα. Όλα είναι συνέπειες της αποκλειστικής επιμέλειας.Η αποκλειστική επιμέλεια (τις περισσότερες φορές στις μητέρες) είναι Βία ενάντια στον πατέρα αλλά κυρίως στα παιδιά.Η κάθε μορφή αποκοπής ή διάρρηξης σχέσεων του πατέρα από τα παιδιά του είναι Βία για αυτόν αλλά κυρίως για τα παιδιά.Η κάθε μορφή αποκοπής ή διάρρηξης σχέσεων της πατρικής οικογένειας από τα παιδιά είναι Βία για αυτούς αλλά κυρίως για τα παιδιά. Βία είναι όταν μια γυναίκα μένει γιατί δεν βρίσκει την δύναμη να φύγει. Βία όμως είναι και όταν ένας πατέρας μένει για να μην χάσει τα παιδιά του.Βία είναι όταν στερούν από τον πατέρα την επιμέλεια και την φροντίδα των παιδιών του.Βία είναι όταν τον αναγκάζουν να πληρώνει για να την ασκεί η μητέρα.Ψυχολόγοι πληρώνονται για γνωματεύσεις χωρίς καν να έχουν δει τον άλλο γονέα και πολλές φορές ούτε καν τα παιδιά και δεν τιμωρούνται. Κοινωνικοί λειτουργοί κλείνουν ραντεβού για έρευνα και τυχαίως σχεδόν πάντα τα βρίσκουν όλα στην εντέλεια. Εισαγγελείς ανηλίκων που καθυστερούν στις υποθέσεις.Καταδικάζουμε κάθε μορφή Βίας, σωματικής, ψυχολογικής, οικονομικής και θα πρέπει να διώκεται με την ύψιστη ποινή, όμως προς αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας θα πρέπει να υπάρξει ισότητα.
Μία μητέρα έχει δικαίωμα:να χωρίσει,να πάρει παιδιά, σπίτι, αυτοκίνητο, διατροφή, επιδόματα, ώστε να μπορέσει να φροντίζει τα τέκνα της.Αντίθετα ένας πατέρας έχει δικαίωμα:Να χωρίσει.Και υποχρέωση να στηρίξει την μητέρα να μπορεί να φροντίζει τα τέκνα του.
10 Δεκεμβρίου 2023, 00:10 | Κ. Θα πρέπει να τροποποιηθεί το άρθρο 370Α και να επιτρέπεται με όρους και να γίνεται δεκτό σαν αποδεικτικό στοιχείο η καταγραφή συνομιλίας είτε ηλεκτρονικά (κοινωνικά δίκτυα κτλ) είτε τηλεφωνικά καθώς και καταγραφής βίντεο ως προς την απόδειξη άλλου ποινικού αδικήματος πχ απειλή, κλοπή, απάτη σε βάρος του δημοσίου, επίορκοι δημόσιοι υπάλληλοι κτλ και να μην κινδυνεύει κάποιος με την παρουσίαση αυτών των στοιχείων να κατηγορηθεί με το προαναφερόμενο άρθρο. Επειδή η προστασία προσωπικών δεδομένων είναι πολύ σημαντική η ανωτέρω πρόταση αφορά καθαρά το κομμάτι καταγραφής που αφορά το τυχόν ποινικό αδίκημα η κάποιο σημαντικό στοιχείο που ακούγεται η που καταγράφεται σαν εικόνα ως προς την απόδειξη.
9 Δεκεμβρίου 2023, 23:03 | Δ ΧΚεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.
Αντι να επιβάλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ!
Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;;;ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.
9 Δεκεμβρίου 2023, 23:21 | ΒΠ Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.
Αντι να επιβάλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ!
Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.
9 Δεκεμβρίου 2023, 22:34 | Μ. Ειμαι γυναικα κ επιθυμω ισοτητα. Εχετε γονατησει τους ανδρες με τις αποφασεις των δικαστικων. Πιο πολυ βια δεχονται οι ανδρες την σημερινη εποχη παρα οι γυναικες. Δωστε φωνη στον ανδρα.
9 Δεκεμβρίου 2023, 22:27 | Γ Κεφαλαιο Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.
Αντι να επιβάλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ!
Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.
9 Δεκεμβρίου 2023, 22:50 | Ν.Βοηθηστε τους ανδρες. Δεν εκφραζονται κ δεχονται βια. Φτιαξτε δομες για τους ανδρες.
9 Δεκεμβρίου 2023, 22:31 | Κ. Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ.Αντι να επιβάλετε βαριές ποινές ,χωρίς αναστολές, για να σταματήσουν άμεσα οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως απο τίς μητέρες, τίς εγκρίνετε για τούς οικείους καθιστώντας τους και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ!Σε ποιά λογική στέκει αυτό ;;;
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ.
9 Δεκεμβρίου 2023, 14:22 | Μ. Πρέπει να γίνει ποινικο αδίκημα κι η διαρρηξη σχέσεων γονεα – τέκνου ,όταν αυτή πραγματοποιείται έπειτα από μεθοδεύσεις του ετέρου γονέα. Είναι μια πράξη η οποία αφήνει τεράστια ψυχικά τραύματα στα παιδιά και πρέπει να σταματήσει!
9 Δεκεμβρίου 2023, 13:59 | Γ Γ1. οι αστυνομικοί να καταθέτουν υπόμνημα και να μην παρουσιάζονται για εξέταση από τους δικηγόρους. Απαράδεκτο θυμίζει ο υπουργός την υπόθεση Ντρέυφους που καταδικάστηκε

με Έγγραφο που δεν είδε η υπεράσπιση ΤΙ κατάντια.2. Ποια αδικήματα θα κρίνονται σε μονομελή… δικαστήρια… απαράδεκτο άρθρο να το πάρει πίσω . Εδώ σε όλες τις Ευρωπαικές χώρες διευρύνονται τα δικαστήρια των ενόρκων.. Βέβαια ο σοσιαλιστής κος Φλωρίδης που καταθέτει κ αυτό το έκτρωμα αδιαφορεί.. ντροπή.3. δεν μπορεί να φυλακίζεται κανείς αν έχει πέσει σε άλλο αδίκημα χωρίς αμετάκλητη απόφαση.. παραβίαση της ΕΔΔΑ.4. Αύξηση των ποινών ήδη είναι υψηλές πρέπει να υπάρξει κατηγοριοποίηση οσόν αφορά την προφυλάκιση γιά πλημελήματα πρέπει η φυλάκιση να πάει μετά τα 4 χρόνια.Γενικώς μία αποτυχημένη προσπάθεια

8 Δεκεμβρίου 2023, 21:34 | Γ. Π.Στο άρθρο 26 που τροποποιεί το άρθρο 169Α παρ 3 θα πρέπει να αφαιρεθεί το σημειο που αναφέρει ότι "Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του" . Δίνει παραθυράκι για να παραβιάζονται δικαστικές αποφάσεις βάζωντας να γίνονται αυτουργοί οι οικείοι – συγγενεις αυτού που θέλει να τις παραβιάσει . Είναι συχνό το φαινόμενο συγγενείς για λογαριασμό ενός γονέα να εμποδίζουν την επικοινωνία που προβλέπει μια δικαστική απόφαση ακυρώνοντας την . Δεν μπορεί να μένουν ατιμώρητοι και πρακτικά να ακυρώνουν την δικαστική απόφαση.

8 Δεκεμβρίου 2023, 15:00 | Κ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. ΠΡΟΣΘΗΚΗ 23Α ΣΤΟΝ ν. 3500/2006. Απαράδεκτο, Ρατσιστκκό, Διχαστικό, Αντισυνταγματικό, Απαξιωτικό για το ανδρικό φύλο.Καμμία αναφορά στούς ανδρες και τα παιδια !!Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ

ΑΜΕΣΗ ΑΦΑΙΡΕΣΗΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86

Να προστεθει και ποινικοποιηθει ο ορος «Διάρρηξη σχέσεων» ως ψυχολογική βία των ανηλίκων, αρα ενδοοικογενειακή βια και να εναρμονιστει το αρθρο 6 του 3500/2006 με το 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορει να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση της γονικής μέριμνας απο τον γονιό που μεθοδευει τήν διάρηξη σχέσεων, καθόσον ειναι σύνηθες το φαινόμενο .ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98. ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών ιδιαίτερα των Ιδιωτων Ψυχικης Υγείας διότι ειναι πλήθος τα περιστατικά ψευδών και πληρωμενων γνωματεύσεων παρα μονο εαν τις διατάζει Δικαστικη Αρχή ή υπάρχει εγκριση του «ειδικου» και απο τους 2 γονείς.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ. 3

Με αυτην την τροποποιηση κάνετε αυτομάτως και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ τούς οικείους του γονέα που παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ.

8 Δεκεμβρίου 2023, 14:50 | Ν Α.Ειδικά ως προς την κατάργηση του αδικήματος της απλής δυσφήμισης θεωρώ την κατεύθυνση του νομοσχεδίου εντελώς λάθος.

Δηλαδή κάποιος θα μπορεί να διαδίδει φήμες που μπορούν να βλάψουν τιμή και υπόληψη, αποδεχόμενος το ενδεχόμενο να είναι ψευδές αυτό που διαδίδει; Πρέπει απαραίτητα να γνωρίζει ότι είναι ψευδές για να διωχθεί ως δράστης συκοφαντικής δυσφήμισης;Η διάδοση και διεύρυνση των προσβολών θα μένει ατιμώρητη χωρίς κάποιος να ξέρει ουσιαστικά αν αληθεύει αυτό που διαδίδει; Η προσβολή, αν όχι ισοβαρης με την συκοφαντική δυσφήμιση, είναι ευρείας επικινδυνότητας και θεωρώ ότι δεν πρέπει να καταστεί ανεγκλητη η απλή δυσφήμιση.Ειδικά σε κλειστές κοινωνίες και μόνο που ακούγεται κάτι για κάποιον αρκεί. Δε θα τιμωρείται το κακόβουλο «κουτσομπολιό» επειδή θα υπάρχει δυσχέρεια ως προς την απόδειξη ότι ο διαδίδων γνώριζε ότι αυτό είναι ψευδές; Άδικο και επικίνδυνο.

8 Δεκεμβρίου 2023, 13:15 | Τ. Μ. διαρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα ειναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης και αποκοπής από τον ενα του γονέα και του περιβάλλοντος αυτού (παππούδες, θείοι, ξαδέλφια κ.λ.π.), και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα.

8 Δεκεμβρίου 2023, 13:14 | Σ.Μ. Στη νέα μορφή του άρθρου 363 του Π.Κ., που επέρχεται με το άρθρο 44 του νομοσχεδίου, πριν από τις λέξεις «ψευδές γεγονός», να προστεθεί η λέξη «απολύτως». Δηλαδή για να συντρέχει η περίπτωση της συκοφαντικής δυσφήμησης να πρέπει το γεγονός να ήταν κατά 100% ψευδές.

8 Δεκεμβρίου 2023, 10:45 | Σ. Κ.1. Να υπάρχει ο όρος γυναικοκτονία 2. Να μην υπάρχει αναστολή ούτε να είναι εφέσιμη η ποινή και το αυτόφωρο να είναι διαρκές.

3. Να αφαιρείται η γονική μέριμνα και το δικαίωμα επικοινωνίας από τον δράστη και όχι να πρέπει η γυναίκα να ξεκινάει νέο δικαστικό αγώνα προκειμένου να του αφαιρέσουν τα δικαιώματα για να προστατευτεί αυτή και τα παιδιά μετά από χρονοβόρες διαδικασίες.3. Να ανοίγεται το ποινικό μητρώο σε κάθε εμπλοκή με παιδιά είτε πρόκειται για εργασιακή σχέση είτε για συγγενική

4. Με την χρήση του ιδεολογήματος περί γονεϊκής αποξένωσης ή της διάρρηξης σχέσεων, να ασκείται ποινική δίωξη σε όσους το επικαλούνται, αφού αποτελεί ψυχολογική βία και επαναθυματοποιει τα θύματα, αλλά και παρακωλύει την απονομή δικαιοσύνης όπως αναφέρεται στο άρθρο 10 του ν. 3500.

5. Η οικονομική βία δεν συμπεριλαμβάνεται. Στην οικονομική βία να συμπεριληφθεί η μη καταβολή διατροφής και η αποζημίωση, τα οποία πρέπει να δίνονται από το κράτος και μετά να αναζητείται από τον υπόχρεο ή να μπαίνει στην φορολογία του

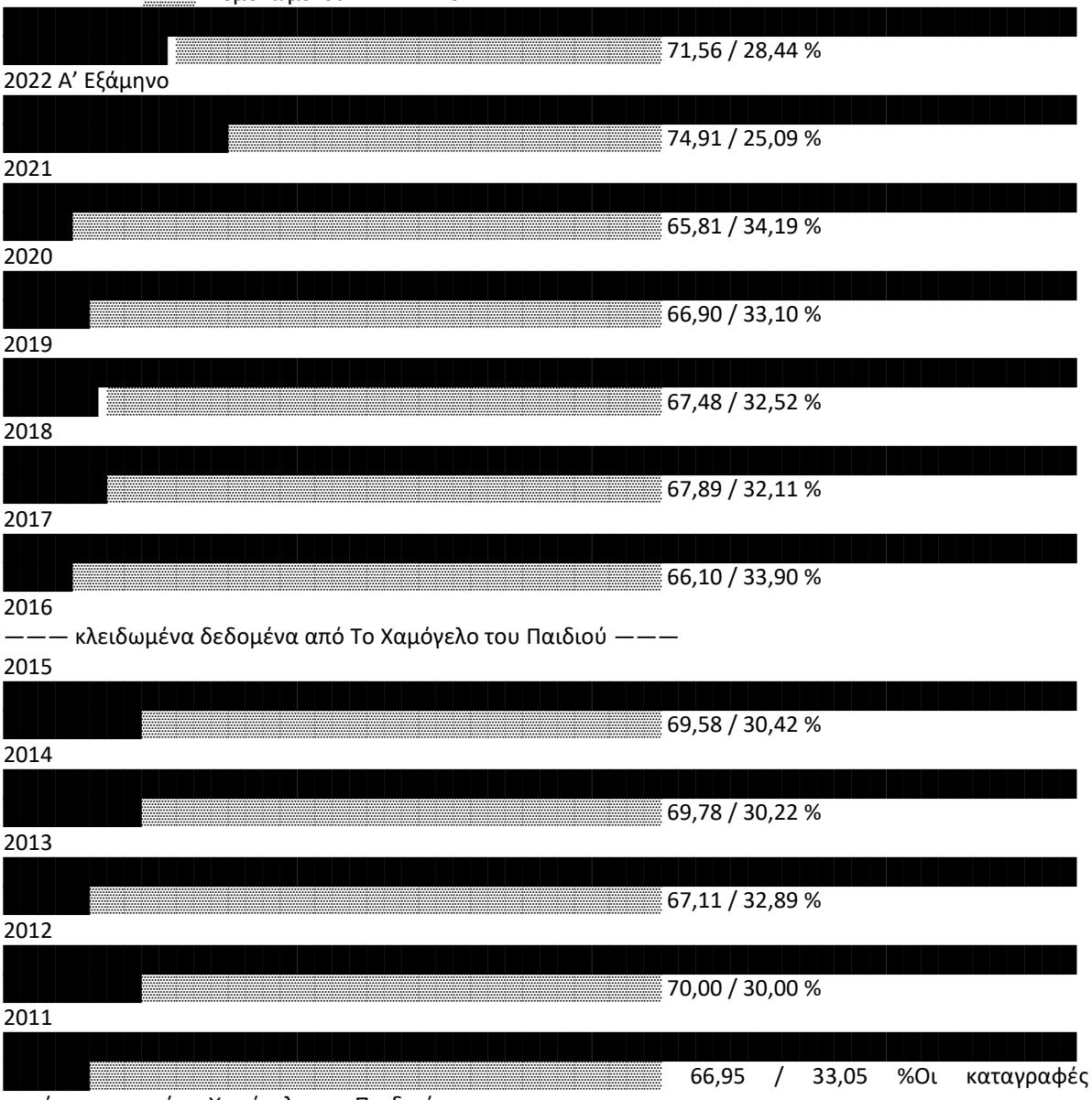
6. Η αρχή αποζημιώσεων να συμπεριλαμβάνει και την ηθική βλάβη και όχι μόνο έξοδα ιατρικά και μετοίκησης.

8 Δεκεμβρίου 2023, 09:38 | Μ.Λ. Στο άρθρο 9 η φράση «μπορεί να διατάξει» να αντικατασταθεί με την φράση «ΥΠΟΧΡΕΟΥΤΑΙ να διατάξει»

8 Δεκεμβρίου 2023, 06:58 | Στ Η διάρρηξη των σχέσεων γονέα – τέκνου είναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης και αποκοπής από τον εάν γονέα , που συνήθως είναι ο πατέρας και πρέπει πρέπει να ενταχθείεσα στο νομικό πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας

8 Δεκεμβρίου 2023, 00:54 | Μ. Στη βάση των ακολούθων:_ 1 ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΚΟΠΟΙΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΥ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΟΤΙ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ:

ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ από Μεμονωμένους Γονείς (συγκριτικό ποσοστό στο 100%) Μεμονωμένες ΜΗΤΕΡΕΣ Μεμονωμένοι ΠΑΤΕΡΕΣ2022

Οι καταγραφές προέρχονται από το Χαμόγελο του Παιδιού

Τα Στατιστικά Στοιχεία είναι διαθέσιμα online: https://www.hamogelo.gr/gr/el/press-kits/

Παράδειγμα:

https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdfΚακοποιήσεις Παιδιών από Μεμονωμένους Γονείς (περιστατικά & συγκριτικό ποσοστό) ανά έτος2022 Μητέρες 400 (71,56 %) Πατέρες 159 (28,44 %)

2022 Μητέρες 203 (74,91 %) Πατέρες _68 (25,09 %) Α’ Εξάμηνο

2021 Μητέρες 154 (65,81 %) Πατέρες _80 (34,19 %)

2020 Μητέρες 386 (66,90 %) Πατέρες 191 (33,10 %)

2019 Μητέρες 305 (67,48 %) Πατέρες 147 (32,52 %)

2018 Μητέρες 260 (67,89 %) Πατέρες 123 (32,11 %)

2017 Μητέρες 312 (66,10 %) Πατέρες 160 (33,90 %)

2015 Μητέρες 167 (69,58 %) Πατέρες _73 (30,42 %)
2014 Μητέρες 254 (69,78 %) Πατέρες 110 (30,22 %)
2013 Μητέρες 253 (67,11 %) Πατέρες 124 (32,89 %)
2012 Μητέρες 161 (70,00 %) Πατέρες _69 (30,00 %)
2011 Μητέρες 156 (66,95 %) Πατέρες _77 (33,05 %)Στο γράφημα παρατηρούμε ΕΚΤΙΝΑΞΗ, ΤΟΥ ΠΟΣΟΣΤΟΥ των κακοποιήσεων παιδιών ΑΠΟ ΜΗΤΕΡΕΣ, στο τριπλάσιο από τους άνδρες, ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ την έναρξη ισχύος του ΝΟΜΟΥ για τη ΣΥΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑ (Ν. 4800/2021)._ 2 ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΝ ΨΕΥΔΩΣ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ
Στο Κέντρο της Αθήνας, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ,● 50% ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ για βιασμό τους από άνδρες ΕΙΝΑΙ ΨΕΥΔΕΙΣ● ΨΕΥΔΕΙΣ επίσης ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ, εμφανίζονται σε μεγάλο αριθμό ΑΠΟ ΜΗΤΕΡΕΣ, οι οποίες υποβάλλουν στο μαρτύριο της εξέτασης τα παιδιά τους ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑhttps://www.in.gr/2022/06/10/greece/fake-kataggelies-gia-kakopoiiseis-ti-lene-oi-astynomikoi-gia-fainomeno/_ 3 Η ΒΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ, ΕΙΝΑΙ ΙΣΟΠΟΣΗΕπιστημονικές δημοσιεύσεις:● ΙΣΟΠΟΣΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΔΥΟ ΦΥΛΑ: Μελέτη ενδοσυντροφικής βίας σε 6 ευρωπαϊκές χώρες, και στην Ελλάδα.
https://www.researchgate.net/publication/272518443_Intimate_partner_violence_a_study_in_men_and_women_from_six_European_countries● Βιβλιογραφία που περιγράφει 343 επιστημονικές έρευνες (270 εμπειρικές μελέτες και 73 συνόψεις βιβλιογραφίας) που αποδεικνύουν ότι ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΙΔΙΟ ΕΠΙΘΕΤΙΚΕΣ σωματικά ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ (ή και περισσότερο) στις σχέσεις τους με τους συζύγους τους ή τους συντρόφους αντίθετου φύλου. Το συνολικό ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ στις αναθεωρημένες μελέτες ΥΠΕΡΒΑΙΝΕΙ ΤΑ 440.850 ΑΤΟΜΑ.
https://link.springer.com/article/10.1007/s12119-013-9194-1● Διαδικασίες που εξηγούν την ΑΠΟΚΡΥΨΗ ΚΑΙ τη ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΣΗ των ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ σχετικά με τη ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ ΣΤΗ ΒΙΑ μεταξύ συντρόφων
https://www.semanticscholar.org/paper/Processes-Explaining-the-Concealment-and-Distortion-Straus/2340449965781f85119d84121ca560e3813ddec4Ειδησεογραφία:● Βίντεο με σειρά «αφανών» περιστατιών βίας από Γυναίκες
_ 4 ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΕΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΑΠΟ ΟΤΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ Για το έτος 2022, το παρατηρητήριο αυτοκτονιών στην Ελλάδα αναφέρει:● Οι αυτόχειρες ήταν 78% ΑΝΤΡΕΣ και 22% ΓΥΝΑΙΚΕΣ● Οι περισσότεροι αυτόχειρες ήταν ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΝΕΡΓΟΙ και ΕΝΤΟΣ ΓΑΜΟΥhttps://www.klimaka.org.gr/stoixeia-autoktonion-etous-2022-paratiritirio-autoktonion-klimaka-org/Τον Οκτώβριο του 2023:● Οι αυτόχειρες ήταν 90% ΑΝΤΡΕΣ και 10% ΓΥΝΑΙΚΕΣhttps://www.newsbreak.gr/ellada/400260/epidimia-aytoktonion-530-episima-katagegrammenes/ΣΑΣ ΖΗΤΩ:_ (Α) Να ΚΑΤΑΡΓΗΘΟΥΝ ως ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ οι ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ 1 και 3 του ΑΡΘΡΟΥ 99 ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Δ του παρόντος οι οποίες ΕΞΩΦΘΑΛΜΑ ΔΙΑΚΡΙΝΟΥΝ ΤΑ ΦΥΛΑ.Οι παράγραφοι αυτές αναφέρονται αποκλειστικά σε «εξειδικευμένες δομές για την υποστήριξη των γυναικών». Οι άνδρες και τα παιδιά δεν αναφέρονται καθόλου. ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ, ΑΝΑΛΗΘΩΣ, ΩΣ ΟΙ ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΑΣΚΟΥΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ.● Να ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΘΕΙ το ΑΡΘΡΟ 2 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ βα) του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Α’ του παρόντος ώστε να ΑΠΑΛΕΙΦΘΕΙ επίσης η ΔΙΑΚΡΙΣΗ των ΦΥΛΩΝ:α) με αφαίρεση της ειδικής αναφοράς στις γυναίκες ως τα συνήθη θύματα ενδοοικογενειακής βίας καιβ) με προσθήκη της ιδιαίτερης ανάγκης προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ._ (Β) ● Να ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΤΕΙ το ΑΡΘΡΟ 6 ΤΟΥ Ν.3500/2006 με το ΑΡΘΡΟ 1532 ΑΚ περί ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣΜια συνήθης ΜΟΡΦΗ ΒΑΡΥΤΑΤΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗΣ από τον γονέα που ασκεί αποκλειστική επιμέλεια είναι η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗΣ και η ΔΙΑΡΡΗΞΗ των ΣΧΕΣΕΩΝ των παιδιών με τον γονέα στον οποίο δεν διαμένουν ή δεν τους συνασκεί συνεπιμέλεια.Η ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΑΥΤΗ ΕΔΡΑΙΩΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΑΤΙΜΩΡΗΣΙΑΣ.Το άρθρο 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας όταν συντρέχουν λόγοι όπως ο παραπάνω. ΟΦΕΙΛΕΙ να ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΤΕΙ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ο ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ώστε να υπάρχει ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΡΑΓΜΑΣΙ ΑΠΟΘΑΡΡΥΝΣΗ των αντίστοιχων ΠΡΑΞΕΩΝ ΒΙΑΣ από τους ασκούντες την επιμέλεια γονείς._ (Γ) ● Να ΕΞΑΙΡΕΘΕΙ από ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΩΞΗ η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ περιστατικών ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ προς ΠΑΙΔΙΑ.● Να γίνονται ΔΕΚΤΑ τα αντίστοιχα ΜΕΣΑ ως ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ._ (Δ) ● Να ΕΞΑΙΡΟΥΝΤΑΙ από το ΑΚΑΤΑΔΙΩΚΤΟ οι ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ όταν οι ΕΚΘΕΣΕΙΣ τους ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΝΤΑΙ ΨΕΥΔΕΙΣ ή ΜΕΡΟΛΗΠΤΙΚΕΣ σε ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΤΕΡΑ του εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας που αναφέρουν (επί του άρθρου 98 παράγραφος 2 του κεφαλαίου Δ του παρόντος)._ (Ε) ● Να ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ το ΑΤΙΜΩΡΗΤΟ για ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΠΟΙΝΩΝ και ΜΕΤΡΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ από ΟΙΚΕΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ, στο άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του παρόντος, καθώς ένα οικείο πρόσωπο θα μπορεί σύννομα να παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις για λογαριασμό του οικείου του.Παράδειγμα: στέρηση δεδικασμένου δικαιώματος επικοινωνίας με τέκνα ενόσω τα τέκνα φιλοξενούνται από το οικείο πρόσωπο. Στα ζητούμενά μου (Α) (Β) (Δ) και (Ε) με

συμπληρώνει το εκτενές των αντίστοιχων εισηγήσεων που αναπτύσσει στην παρούσα διαβούλευση η ΑΜΚΕ «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ».

8 Δεκεμβρίου 2023, 00:12 | Σ.Θ. Cyclothymia Legislatoris Θ. Ι. Σ.

Δ.Ν. – Δικηγόρος Γεν. Γραμματέας του Ινστιτούτου Ευρωπαϊκού και Διεθνούς Ποινικού Δικαίουτέως Αντιπρόεδρος Δ.Σ.Α.08/12/2023Κύριε Υπουργέ,Με το σχέδιο νόμου που εισάγεται από το Υπουργείο Δικαιοσύνης γίνεται σαφές ότι ο φοιτητής της Νομικής Σχολής θα πρέπει να ξαναδώσει το μάθημα του Ποινικού Δικαίου και της Ποινικής Δικονομίας τρεις φορές μέσα σε μια τετραετία, όχι για να τα εμπεδώσει, αλλά διότι ο νομοθέτης αλλάζει γνώμη ως προς τις σωστές απαντήσεις. Ο φοιτητής που ξεκίνησε τις σπουδές του το έτος 2019 και τελειώνει αυτές το τρέχον έτος 2023, θα πρέπει να ξαναδιαβάσει τα μαθήματα που νομίζει ότι έχει περάσει επιτυχώς στις εξετάσεις, καθώς μπήκε στη Νομική Σχολή προ του Ιουνίου 2019 με την διδασκαλία να του υπαγορεύει τη διάρκεια της κάθειρξης από 5 έως 20 έτη, στη συνέχεια πρέπει να διαβάσει ότι η κάθειρξη είναι μεταξύ 5 και 15 ετών και τώρα στο πέρας των σπουδών του διδάσκεται, πάλι, ότι η κάθειρξη είναι μεταξύ 5 και 20 ετών. Σίγουρα είναι βαθειά “πολιτική” η συγκεκριμένη κυκλοθυμική αντιμετώπιση, και μη ταπεινά τα κίνητρα της πολιτικής που ασκείται προδήλως, πλην όμως το εγχείρημα αλυσιτελές. Αυτό που δεν έχει αντιληφθεί ο εκάστοτε λαϊκίζων νομοθέτης είναι ότι με την αυστηροποίηση των ποινών και του πλαισίου πραγματικής έκτισης αυτών δεν πετυχαίνει σε καμία περίπτωση αυτό που νομίζει: Μια ποιοτικότερη εγκληματοπροληπτική λειτουργία της Πολιτείας. Και αυτό διότι όσο και να αυστηροποιεί ο νομοθέτης, ανάλογα με το βαθμό της πολιτικής συμμετοχής του στην ειδησεογραφία της προηγούμενης νύχτας, το πλαίσιο μιας ποινής ή τις προϋποθέσεις υπό τις οποίες αυτή θα ανασταλεί ή θα εκτιθεί, τελικός αποδέκτης μίας ποινικής δικογραφίας είναι ο Εισαγγελικός και ο Δικαστικός Λειτουργός. Ο Δικαστής, και μόνον, θα αποφασίσει εάν θα επιβληθεί, ποιο είδος και πόση ποινή θα επιβληθεί, εάν θα εκτιθεί ή εάν θα ανασταλεί και σε ποιο χρονικό μέρος αυτής. Όποια σημασία είχε το όριο του πλαισίου έκτισης ποινής και μη εξαγοράς της, προ του Ν. 4619/2019, στα πέντε (5) έτη φυλάκισης, την ίδια είχε με αυτήν που μεταφέρθηκε τελικά στα τρία (3) έτη και την ίδια σημασία έχει τώρα υπό αυστηρότερες προϋποθέσεις δεν θα μπορεί πλέον να “φεύγει” κανείς από μια τέτοια ποινή χωρίς να εκτίσει μέρος αυτής. Με την αυστηροποίηση των ποινών δεν αλλάζει κάτι κατ΄ουσίαν. Ουδόλως ανταποκρίνεται η νομοθετική μεταρρύθμιση στην προσδοκώμενη συμμόρφωση του κοινωνού του δικαίου προς τις επιταγές των ποινικοδικαιϊκών ρυθμίσεων, καθώς με μεγαλύτερα “νούμερα” δεν επιτυγχάνεται ποιοτικότερη εγκληματοπροληπτική λειτουργία της Πολιτείας. Ένα παράδειγμα είναι το πρώτο εδάφιο του άρθρου 83 του Ποινικού Κώδικα περί μειωμένης ποινής, στο οποίο επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην περ. β’ οι λέξεις «δύο (2)» και «οκτώ (8)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τριών (3)» και «δώδεκα (12)» αντίστοιχα, β) στην περ. γ’ οι λέξεις «ενός (1) έτους» και «οκτώ (8)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δύο (2) ετών» και «δέκα (10)» αντίστοιχα, γ) στην περ. δ’ οι λέξεις «ενός (1) έτους» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δύο (2) ετών». Μάταιη η φιλοδοξία του νομοθέτη: Εάν ο δικαστής αποφασίσει να επιβάλει μια ποινή, ο ίδιος δικαστής θα κρίνει εάν ο καταδικασθείς θα την εκτίσει ή όχι, ο ίδιος δικαστής θα κρίνει εάν θα την αναστείλει ή εάν θα επιβάλλει κάποια κύρια ποινή επιπλέον της στερητικής της ελευθερίας ή όχι. Μπορούσε να την αναστείλει κάποτε υπό τον όρο της παρακολούθησης επιμελητή κοινωνικής αρωγής (μέχρι και τα πέντε έτη), στη συνέχεια μέχρι τα τρία έτη κ.ο.κ. Εάν ο δικαστής κρίνει ότι δεν αρκεί η αναστολή εκτέλεσης της ποινής για την αποτροπή του καταδικασθέντος από την επανάληψη τέλεσης νέων αξιόποινων πράξεων, θα βρεί τον τρόπο να το πράξει και αντίστροφα: Εάν ο δικαστής κρίνει ότι δεν πρέπει να εκτίσει ποινή ο καταδικασθείς, παρά το γεγονός ότι κρίθηκε ένοχος, επίσης θα βρεί τον δικονομικό τρόπο να το επιτύχει ώστε να εκτελεσθεί σωστά η απόφασή του.

Αντικείμενο του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης όπως εξαγγέλλεται, δήθεν, είναι α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ουδέν ψευδέστερον. Ενδεικτικά, αα) αυξάνεται το ανώτατο όριο ποινής της κάθειρξης, αυστηροποιούνται οι ποινές επί εγκλημάτων μείζονος ποινικής απαξίας όπως ο εμπρησμός δάσους, αβ) τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο, αγ) λαμβάνονται μέτρα για την προστασία της ποινικής δικαιοσύνης από άτομα που με καταχρηστική και παρελκυστική άσκηση των δικαιωμάτων τους απασχολούν ασκόπως τους λειτουργούς της και παρακωλύουν την ταχύτητα απονομής της και αδ) επιταχύνονται οι διαδικασίες επεξεργασίας και εκδίκασης των ποινικών υποθέσεων με τη λήψη μέτρων όπως η ενθάρρυνση της διαδικασίας της ποινικής διαπραγμάτευσης, ο περιορισμός της ενδιάμεσης διαδικασίας των δικαστικών συμβουλίων, καθώς και η μεταφορά της δικαστηριακής ύλης του πλημμελειοδικείου και του

εφετείου από πολυμελή σε ολιγομελή δικαστήρια, προκειμένου ο ίδιος αριθμός δικαστών να δύναται να συγκροτήσει περισσότερα δικαστήρια και έτσι να εκδικάζεται πολλαπλάσιος αριθμός υποθέσεων, β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, βγ) να προβλεφθεί ειδική υποχρέωση των επαγγελματιών για την καταγγελία των περιστατικών που υποπίπτουν στην αντίληψη τους, βδ) να διευρυνθεί η διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης και βε) να ενισχυθούν άλλα δικονομικά μέσα που αποσκοπούν στην πρόληψη των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας και στην παρεμπόδιση υποτροπής του δράστη,γ) η τροποποίηση των παρ. 1 και 2 του άρθρου 45 του ν. 4557/2018 (Α' 139) γα) με την αύξηση του διοικητικού προστίμου νομικών προσώπων όταν το κέρδος δεν μπορεί να προσδιοριστεί και γβ) με την απάλειψη της προϋπόθεσης προηγούμενης αμετάκλητης καταδίκης φυσικού προσώπου.

Η παρ. 2 του άρθρου 5 του Ποινικού Κώδικα είχε την θεμελίωση της εφαρμογής των ελληνικών ποινικών νόμων με την επιφύλαξη του διεθνούς δικαίου, ώστε πλοία ή αεροσκάφη ελληνικά να θεωρούνται έδαφος της επικράτειας οπουδήποτε και αν βρίσκονται, εκτός αν σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο υπόκεινταν σε αλλοδαπό νόμο, ενώ τώρα με την προτεινόμενη ρύθμιση αντικαθίσταται ως εξής: «2. Οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται σε πράξεις που τελούνται σε πλοία που φέρουν την ελληνική σημαία ή αεροσκάφη που έχουν την ελληνική εθνικότητα ανεξάρτητα από το δίκαιο του τόπου τέλεσης αυτών.» Η εισαγόμενη αντίληψη της υπεροχής του ελληνικού ποινικού δικαίου δεν έρχεται κατ΄ανάγκη σε αντίθεση με την συνταγματική διάταξη του άρ. 28 Σ, πλην όμως οι γενικά παραδεγμένοι κανόνες του διεθνούς δικαίου, καθώς και οι διεθνείς συμβάσεις, από την επικύρωσή τους με νόμο και τη θέση τους σε ισχύ σύμφωνα με τους όρους καθεμιάς, αποτελούν αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και υπερισχύουν από κάθε άλλη αντίθετη διάταξη νόμου, ενώ η εφαρμογή των κανόνων του διεθνούς δικαίου και των διεθνών συμβάσεων στους αλλοδαπούς ex constitutionem τελεί πάντοτε υπό τον όρο της αμοιβαιότητας.

Περαιτέρω, στην παρ. 1 του άρθρου 42 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται δεύτερο εδάφιο και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Όποιος, έχοντας αποφασίσει να τελέσει έγκλημα, αρχίζει να εκτελεί την περιγραφόμενη στο νόμο αξιόποινη πράξη, τιμωρείται, αν το έγκλημα δεν ολοκληρώθηκε, με μειωμένη ποινή (άρθρο 83). Αν το δικαστήριο κρίνει ότι η μειωμένη ποινή του πρώτου εδαφίου δεν επαρκεί για να αποτρέψει τον υπαίτιο από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων, μπορεί να του επιβάλει την ίδια ποινή με αυτή που ο νόμος προβλέπει για την ολοκληρωμένη πράξη.».

(ii) Με τη ρύθμιση αυτή παρά τον εξαγγελλόμενο γενικοπροληπτικό και ειδικοπροληπτικό χαρακτήρα των ρυθμίσεων που εισάγονται με το υπό κρίση νομοσχέδιο, καθίσταται σαφές, ότι αποστερεί οποιοδήποτε κίνητρο του κοινωνού του δικαίου να προβεί σε υπαναχώρηση. Ειδικότερα, κατά το ισχύον δίκαιο ολοσχερώς ατιμώρητη παραμένει μόνο η υπαναχώρηση από μη πεπερασμένη απόπειρα ενώ αντίθετα η υπαναχώρηση από πεπερασμένη απόπειρα αντιμετωπίζεται κατ' άρθρο 44 παρ. 2 ΠΚ κατά πρώτο λόγο ως λόγος μείωσης της ποινής και μόνο δυνητικά προβλέπεται και γι' αυτήν τη μορφή της υπαναχώρησης αποκλεισμός του αξιοποίνου (τιμωρία με την ποινή του ά. 83 ΠΚ μειωμένη στο μισό, με δυνατότητα δικαστικής άφεσης της ποινής). Με το προτεινόμενο σχέδιο εκδηλώνεται περιττή και μάλλον μη δεκτική εφαρμογής αυστηρότητα στην επιβολή της ίδιας ποινής με το τετελεσμένο έγκλημα στην περίπτωση της πεπερασμένης απόπειρας, ώστε να μην έχει πλέον κανένα λόγο ο δράστης της πεπερασμένης απόπειρας να παρεμποδίσει με τη θέλησή του την επέλευση του εγκληματικού αποτελέσματος.

Στο άρθρου 47 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 47 διαμορφώνεται ως εξής: Όποιος, εκτός από την περίπτωση της παρ. 1 του άρθρου 46, πρόσφερε με πρόθεση σε άλλον οποιαδήποτε συνδρομή πριν από την τέλεση ή κατά την τέλεση της άδικης πράξης που διέπραξε, τιμωρείται με μειωμένη ποινή (άρθρο 83). Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει την ποινή του αυτουργού, αν ο υπαίτιος προσφέρει άμεση συνδρομή κατά την τέλεση και στην εκτέλεση της πράξης, θέτοντας το αντικείμενο της προσβολής στη διάθεση του φυσικού αυτουργού. Την ποινή του αυτουργού μπορεί να επιβάλλει το δικαστήριο και στην περίπτωση του πρώτου εδαφίου, αν κρίνει ότι η συνδρομή που προσφέρθηκε είναι ιδιαίτερα σημαντική για την τέλεση της πράξης και η μειωμένη ποινή του πρώτου εδαφίου δεν επαρκεί για να αποτρέψει τον υπαίτιο από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων.».

Στην παρ. 2 του άρθρου 52 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται η λέξη «δεκαπέντε» από τη λέξη «είκοσι» και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Η διάρκεια της πρόσκαιρης κάθειρξης δεν υπερβαίνει τα είκοσι έτη ούτε είναι κατώτερη των πέντε ετών.

Ενώ λοιπόν ο φοιτητής της Νομικής Σχολής έμαθε τη μετατροπή της ποινής σε χρηματική και στη συνέχεια την κατάργηση της μετατροπής και την αντικατάσταση αυτής από τη χρηματική ποινή του άρθρου 57 Π.Κ. με

τη βάσανο των ημερήσιων μονάδων, ώστε η χρηματική ποινή δεν μπορούσε να είναι ανώτερη: α) από ενενήντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται ως μόνη κύρια ποινή ή διαζευκτικά με ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, β) από εκατόν ογδόντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται διαζευκτικά με ποινή στερητική της ελευθερίας και γ) από τριακόσιες εξήντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται αθροιστικά με ποινή στερητική της ελευθερίας, τώρα καλείται και πάλι να επιστρέψει στην χρηματική ποινή ως κύρια ποινή αλλά χωρίς ημερήσιες μονάδες, ώστε με το προτεινόμενο σχέδιο η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από πεντακόσια (500) ευρώ ούτε ανώτερη από δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ για πλημμελήματα, ούτε κατώτερη από δεκαπέντε χιλιάδες (15.000) ευρώ και ανώτερη από εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ για κακουργήματα.

Τώρα πλέον με το προτεινόμενο νομοσχέδιο μετά το άρθρο 80 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται νέο άρθρο 80 Α και επανέρχεται η Μετατροπή της ποινής φυλάκισης σε χρήμα και σε περίπτωση αδυναμίας η δοσοποίηση ως εξής: Κάθε ποινή φυλάκισης μέχρι δύο (2) ετών, αν το δικαστήριο κρίνει ότι δεν υπάγεται στις προϋποθέσεις εφαρμογής των άρθρων 99 και 104 Α, μετατρέπεται σε χρηματική ποινή, υπολογίζοντας κάθε ημέρα σε ποσό από δέκα (10) έως εκατό (100) ευρώ, εκτός αν το δικαστήριο, με την απόφασή του, κρίνει ότι απαιτείται η πραγματική της έκτιση εν όλω ή εν μέρει, για να αποτραπεί ο δράστης από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων. Η παρ. 1 του άρθρου 80 για το ύψος της μετατροπής εφαρμόζεται αναλόγως. Αν ο καταδικασθείς αδυνατεί να καταβάλει αμέσως το σύνολο της χρηματικής ποινής ή η καταβολή της συνεπάγεται την αδυναμία καταβολής της αποζημίωσης στο θύμα, το δικαστήριο καθορίζει, και αυτεπαγγέλτως, προθεσμία, όχι μεγαλύτερη από τρία (3) έτη, ώστε μέσα σε αυτήν να καταβάλει σε δόσεις ή εφάπαξ την ποινή του. Αξίζει να επισημανθεί ότι επί δεκαετίες ο νομικός κόσμος είχε αποδεχθεί την εφαρμογή της χρηματικής ποινής και τα τελευταία έτη τον συνδυασμό αυτής με την παροχή κοινωφελούς εργασίας, με αποτέλεσμα να υποδέχεται καλύτερα την κατάργηση των μάλλον δυσχερών στον υπολογισμό “ημερήσιων μονάδων”.

Επίσης, ο φοιτητής της Νομικής Σχολής είχε μελετήσει το προισχύσαν (προ του Ν. 4619/2019) άρθρο 74 παράγραφος 1 ΠΚ, με βάση το οποίο το δικαστήριο μπορούσε να διατάξει την απέλαση αλλοδαπού που καταδικάσθηκε σε κάθειρξη ή φυλάκιση με την επιφύλαξη των σχετικών διατάξεων που περιλαμβάνονται σε διεθνείς συμβάσεις που έχουν κυρωθεί από τη χώρα. Το αυτό ισχύει και όταν η απέλαση επιβλήθηκε από το δικαστήριο ως παρεπομένη ποινή. Εκ της διατάξεως του άνω άρθρου, που εντασσόταν στο τέταρτο Κεφάλαιο του Ποινικού Κώδικα και στα υπό στοιχ. ΙΙΙ μέτρα ασφαλείας, προκύπτει ότι η απέλαση α) είναι μέτρο ασφαλείας, β) επιβάλλεται από το δικαστήριο, αν ο αλλοδαπός καταδικάσθηκε σε κάθειρξη ή φυλάκιση (ή εάν κατά την παράγραφο 2 του άρθρου 74 ΠΚ, του επιβλήθηκε μέτρο ασφαλείας των άρθρων 69, 71 και 72) και γ) επιβαλλόταν κατά τρόπο δυνητικό, αφού λαμβάνονταν υπόψη οι περιστάσεις της πράξεως και η προσωπικότης του καταδικασθέντος. Με το Ν. 4619/2019 καταργήθηκε το μέτρο ασφαλείας της απέλασης και παρέμεινε μόνον η διοικητική απέλαση, ώστε να διερωτάται κανείς κατά πόσον η θεωρητική και μόνον διαφορά μεταξύ της κατάργησης μιας παρεπόμενης ποινής και της διατήρησης του διοικητικού μέτρου της απέλασης αλλοδαπού εξυπηρετούσε πράγματι τις ιδεολογικές ανάγκες του νομοθέτη που τις αποφάσισε το 2019.

Τώρα εμπλουτίζονται και πάλι τα μέτρα ασφαλείας με την απέλαση και στην παρ. 1 του άρθρου 69 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται περ. γ’ και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Μέτρα ασφαλείας, εκτός από τα προβλεπόμενα στα άρθρα 122 και 123, είναι: α) τα μέτρα θεραπείας ατόμων με ψυχική ή διανοητική διαταραχή, β) η δήμευση κατά το άρθρο 76 και γ) η απέλαση αλλοδαπού

Ειδικότερα, με το νέο νομοσχέδιο και με την επιφύλαξη των σχετικών διατάξεων που περιλαμβάνονται σε διεθνείς συμβάσεις που έχουν κυρωθεί από τη χώρα, το δικαστήριο, ανεξάρτητα από τυχόν συντρέχουσα διοικητική διαδικασία σύμφωνα με τον Κώδικα Μετανάστευσης (ν. 5038/2023, Α’ 81), μπορεί να διατάξει την απέλαση κάθε αλλοδαπού (πολίτη τρίτης χώρας ή κράτους μέλους της Ε.Ε.) που καταδικάσθηκε σε κάθειρξη τουλάχιστον έξι (6) ετών για τις αξιόποινες πράξεις του δεύτερου εδαφίου της παρ. 6 του άρθρου 105Β ή για τη διακεκριμένη κλοπή του άρθρου 374, εάν κρίνει ότι η παραμονή του στη χώρα δεν συμβιβάζεται προς τους όρους της κοινωνικής συμβίωσης, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως το είδος του εγκλήματος για το οποίο καταδικάστηκε, τον βαθμό της υπαιτιότητάς του, τις ειδικές συνθήκες τέλεσης της πράξης, τις συνέπειες αυτής, τον χρόνο παραμονής του στο ελληνικό έδαφος, τη νομιμότητα ή μη της παραμονής του, την εν γένει συμπεριφορά, τον επαγγελματικό προσανατολισμό, την ύπαρξη οικογένειας και γενικότερα τον βαθμό ένταξης αυτού στην ελληνική κοινωνία, καθώς και τον βαθμό επικινδυνότητας για τη δημόσια ασφάλεια.

Ειδικά, για τους πολίτες κράτους μέλους της Ε.Ε. που έχουν αποδεδειγμένα μόνιμη διαμονή στην ελληνική επικράτεια τουλάχιστον για πέντε (5) έτη, πριν από την τέλεση της πράξης, απέλαση μπορεί να επιβληθεί μόνο όταν συντρέχουν και αιτιολογούνται ειδικώς στην απόφαση σοβαροί και επιτακτικοί λόγοι δημοσίας ασφάλειας. Η απέλαση εκτελείται αμέσως μετά την έκτιση της ποινής ή την απόλυση από τις φυλακές.

Το δικαστήριο μπορεί, επίσης, να διατάξει την απέλαση από τη χώρα κάθε αλλοδαπού στον οποίο επιβλήθηκε μέτρο ασφάλειας των άρθρων 69Α, 70 και 71. Σε αυτή την περίπτωση, η απέλαση μπορεί να διαταχθεί σε αντικατάσταση αυτών των μέτρων.
Το δικαστήριο που αποφασίζει την απέλαση του αλλοδαπού δράστη επιβάλλει σε αυτόν απαγόρευση επανεισόδου του στη χώρα, για χρονικό διάστημα τουλάχιστον δέκα (10) ετών αν είναι πολίτης τρίτης χώρας και τουλάχιστον πέντε (5) ετών αν είναι πολίτης κράτους μέλους της Ε.Ε.
Μετά από περίπου δύο έτη αποχής των δικηγόρων αποφάσισε ο νομοθέτης πλέον να νομοθετήσει και να ρυθμίσει την παρ. 6 του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα όπου στις περιπτώσεις καταδίκης για αξιόποινες πράξεις του παρόντος άρθρου, καθώς και για τα συναφή αδικήματα που συνεκδικάστηκαν με την ίδια απόφαση, η ποινή δεν αναστέλλεται ούτε μετατρέπεται με κανέναν τρόπο, τυχόν ασκηθείσα έφεση δεν έχει αναστέλλουσα ισχύ, εκτός αν το δικαστήριο, σε περίπτωση καταδίκης για το πλημμέλημα της παρ. 3 και τα συναφή πλημμελήματα ή κακουργήματα τα οποία επισύρουν πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, κρίνει με ειδική αιτιολογία ότι πρέπει να χορηγηθεί η ανασταλτική δύναμη της έφεσης Στην τελευταία περίπτωση επιβάλλονται υποχρεωτικά οι κατάλληλοι περιοριστικοί όροι.
Περαιτέρω με το νομοσχέδιο προτείνεται νέα διατύπωση του άρ. 363 ΠΚ, όπου στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινικής ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη. Με τη ρύθμιση αυτή, αν και ενέχει αοριστία η έννοια της προσωπικής σύνδεσης των δημοσίων λειτουργών ή υπαλλήλων με τα μέρη (συγγενική – προσωπική σχέση ή μεροληπτική στάση κλπ.) κρίνεται θετικά η εφαρμογή της επί σκοπώ περιορισμού των εγκλήσεων σε περίπτωση άσκησης νόμιμου δικαιώματος ακροάσεως ενώπιον των δημοσίων λειτουργών ή υπαλλήλων.
Ιδιαίτερα θετικό ενδιαφέρον παρουσιάζει η επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης των εγκλημάτων που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 386 και στην παρ. 1 του άρθρου 386Α. Η παρ. 1 του άρθρου 381 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής: «1. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 374Α, στην παρ. 1 του άρθρου 375, στο άρθρο 377, στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 378 και στην παρ. 1 του άρθρου 379 (ενώ έχει καταργηθεί) απαιτείται έγκληση.» και η παρ. 1 του άρθρου 405 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής: «1. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 387 και 389, στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 390, στο άρθρο 397 και στην παρ. 1 του άρθρου 404 απαιτείται έγκληση». Δεν γίνεται πλέον διάκριση ως προς το κατ΄έγκληση διωκόμενο αδίκημα της πλημμεληματικής απιστίας κατ΄άρ. 390 ΠΚ μόνον για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων απιστίας στρεφόμενα άμεσα κατά πιστωτικού ή χρηματοδοτικού ιδρύματος ή επιχειρήσεων του χρηματοπιστωτικού τομέα, αλλά απαιτείται έγκληση αδιακρίτως πλέον στις περιπτώσεις τέλεσης πλημμεληματικής απιστίας.
Exkurs: Μια ουσιαστική παρέμβαση του νομοθέτη είναι αναγκαία στην Εθνική Σχολή Δικαστών. Η Εθνική Σχολή Δικαστών ιδρύθηκε με το Ν. 2236/1994 και άρχισε να λειτουργεί τον Αύγουστο 1995 στη Θεσσαλονίκη και σκοπό έχει την επιλογή, εκπαίδευση και κατάρτιση των προοριζομένων να διοριστούν σε θέσεις δικαστικών λειτουργών των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων, των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων, του ΣτΕ και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, αφετέρου τη διαρκή επιμόρφωση των υπηρετούντων δικαστικών λειτουργών. Για την πραγμάτωση του σκοπού αυτού διενεργήθηκαν το 2000 και 2001 στην Κομοτηνή, όπου και η έδρα του τμήματος επιμόρφωσης της Σχολής Δικαστών, τέσσερα προγράμματα επιμόρφωσης δικαστικών λειτουργών, με θέμα “η επίδραση της Ε.Σ.Δ.Α. στην ερμηνεία και εφαρμογή του εσωτερικού ελληνικού δικαίου” υπό τη γενική εποπτεία του Καθηγητή Αριστοτέλη Χαραλαμπάκη, τότε Αντιπρύτανη του Δ.Π.Θ. και ο τότε Αντιπρόεδρος του Αρείου Πάγου και Γενικός Διευθυντής της ΕΣΔΙ Ευάγγελος Κρουσταλάκης, ενώ υπεύθυνοι του προγράμματος ήταν ο Καθηγητής Διονύσιος Σπινέλλης, με αναπληρωτή τον τότε Σύμβουλο του Ελεγκτικού Συνεδρίου Ιωάννη Σαρμά. Την εισηγητική ομιλία έκανε ο τότε Υπουργός Δικαιοσύνης Μιχάλης Σταθόπουλος. Επίσης πραγματοποιήθηκαν και δύο ακόμη σεμινάρια επιμόρφωσης στην Αρχαία Ολυμπία, για τους δικαστικούς λειτουργούς της εφετειακής περιφέρειας Πατρών και στη Θεσσαλονίκη, του οποίου την έναρξη κήρυξε ο τότε Υπουργός Δικαιοσύνης Φίλιππος Πετσάλνικος. Τρία επίσης σεμινάρια πραγματοποιήθηκαν στην Κομοτηνή το 2002 απευθυνόμενα σε 115 δικαστικούς λειτουργούς από διάφορες περιφέρειες της Ελλάδας και ένα στην Καστοριά με συμμετοχή 134 δικαστικών λειτουργών και 45 σπουδαστών της ΕΣΔΙ.
Με το ΠΔ 47/17-6-2022 ιδρύθηκε Γραφείο Συλλογής και Επεξεργασίας Δικαστικών Στατιστικών Στοιχείων (JustStat) για τη συστηματική συλλογή, ανάλυση και διάδοση στατιστικών στοιχείων των δικαστηρίων και εισαγγελιών της Χώρας, καθώς και τη διασφάλιση και η διαρκής βελτίωση της ποιότητας των δικαστικών στατιστικών. Το Γραφείο εκτελεί την αποστολή του ακολουθώντας τα υψηλότερα ευρωπαϊκά και διεθνή δικαστικά στατιστικά πρότυπα, τηρεί δε και τις υποχρεώσεις της κείμενης νομοθεσίας ως προς τη συλλογή και επεξεργασία στατιστικών στοιχείων. Με αυτόν τον τρόπο στοχεύει: α) Στη διασφάλιση ανεξάρτητης και

ποιοτικής λειτουργίας κατά τα ανωτέρω πρότυπα. β) Στην παραγωγή στατιστικών στοιχείων χρήσιμων για την απονομή της δικαιοσύνης, τη δημόσια πολιτική, την οικονομία, την κοινωνία και τους άλλους τομείς της ζωής. γ) Στην παραγωγή αξιόπιστων στατιστικών στοιχείων που θα εμπιστεύονται οι χρήστες, ήτοι οι λοιπές υπηρεσίες του Υπουργείου Δικαιοσύνης, τα αρμόδια δικαστικά όργανα, οι διεθνείς φορείς που αξιοποιούν δικαστικά στατιστικά δεδομένα για τους σκοπούς τους αλλά και το ευρύ κοινό. δ) Στη διασφάλιση του στατιστικού απορρήτου και στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, προκειμένου τα δικαστήρια και οι εισαγγελίες να παρέχουν, ανεπιφύλακτα, δεδομένα τους για την παραγωγή δικαστικών στατιστικών. Οι στόχοι αυτοί αποτελούν τη βάση πάνω στην οποία το Γραφείο συντονίζει τη δράση των δικαστηρίων και εισαγγελιών της Χώρας, όσον αφορά στη συλλογή, ανάλυση και διάδοση των επίσημων δικαστικών στατιστικών.

Σύμφωνα με την υπ΄αριθμ. 5/8-2-2023 ανακοίνωση της Ένωσης Δικαστών και Εισαγγελέων προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, (α) Στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Αθηνών, στην οποία προβλέπονται εκατόν σαράντα τέσσερις (144) οργανικές θέσεις εισαγγελικών λειτουργών, από τις οποίες έντεκα (11) παραμένουν κενές, ενώ δεκαέξι (16) εισαγγελικοί λειτουργοί έχουν αποσπαστεί σε διάφορες υπηρεσίες και επιπλέον εννιά (9) εισαγγελικοί λειτουργοί τελούν σε άδεια (αναρρωτική, κυήσεως ή ανατροφής τέκνου), δηλαδή παραμένουν ουσιαστικά κενές οι τριάντα έξι (36) θέσεις, ποσοστό που ισούται με το 1/4 της δυναμικότητάς της. Το έτος 2021 εισήχθησαν 125.205 μηνύσεις, από τις οποίες παραπέμφθηκαν με απευθείας κλήση στο ακροατήριο 54.446 υποθέσεις, τέθηκαν στο αρχείο της Εισαγγελίας (άρθρα 43,51, 59 και 245 παρ.3 ΚΠΔ, 315, 381, 467, 468 ΠΚ,ν. 4198/2013, ν. 4411/2016) 72.902 υποθέσεις (σημειωτέον ότι επί των κατ' άρθρο 51 ΚΠΔ 5.520 εκδοθεισών διατάξεων ασκήθηκαν μόνο 734 προσφυγές), παραγγέλθηκε η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σε 35.645 υποθέσεις, έτυχαν επεξεργασίας 5.420 ανακριτικές δικογραφίες, υποβλήθηκαν στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών 4.407 προτάσεις εισαγγελικών λειτουργών και εκδόθηκαν αντίστοιχα βουλεύματα (από αυτά 2.539 απαλλακτικά, 526 παραπεμπτικά και 1342 για παρεμπίπτοντα θέματα), εκδόθηκαν 1.017 ποινικές διαταγές και οι εισαγγελείς μετείχαν σε 4006 συνολικά συνεδριάσεις ποινικών δικαστηρίων.

Το έτος 2022 εισήχθησαν 134.292 μηνύσεις, από τις οποίες παραπέμφθηκαν με απευθείας κλήση στο ακροατήριο 59.969 υποθέσεις, τέθηκαν στο αρχείο της Εισαγγελίας (άρθρα 43,51, 59 και 245 παρ.3 ΚΠΔ, 315, 381, 467, 468 ΠΚ, ν. 4043/2012, ν. 4198/2013, ν. 4411/2016) 60.359 υποθέσεις, (επί των κατ άρθρο 51 ΚΠΔ 5.468 εκδοθεισών διατάξεων ασκήθηκαν μόνο 734 προσφυγές), παραγγέλθηκε η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σε 43.089 υποθέσεις, έτυχαν επεξεργασίας 4757 ανακριτικές δικογραφίες, υποβλήθηκαν στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αθηνών 4.276 προτάσεις εισαγγελικών λειτουργών και εκδόθηκαν αντίστοιχα βουλεύματα (από αυτά 2.503 απαλλακτικά, 385 παραπεμπτικά και 1388 για παρεμπίπτοντα θέματα), εκδόθηκαν 4.812 ποινικές διαταγές και οι εισαγγελείς μετείχαν σε 4.938 συνολικά συνεδριάσεις ποινικών δικαστηρίων.

β) Στην Εισαγγελία Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, στην οποία προβλέπονται τριάντα επτά (37) οργανικές θέσεις εισαγγελικών λειτουργών, από τις οποίες τρεις (3) παραμένουν κενές, ενώ δυο (2) εισαγγελικοί λειτουργοί έχουν αποσπαστεί σε άλλες υπηρεσίες και επιπλέον τρεις (3) εισαγγελικοί λειτουργοί τελούν σε άδεια (αναρρωτική, κυήσεως ή ανατροφής τέκνου), δηλαδή παραμένουν ουσιαστικά κενές οι οκτώ (8) θέσεις, ποσοστό που αντιστοιχεί στο 1/5 της δυναμικότητάς της: Το έτος 2021 εισήχθησαν 43.586 μηνύσεις, από τις οποίες παραπέμφθηκαν με απευθείας κλήση στο ακροατήριο 13.593 υποθέσεις, τέθηκαν στο αρχείο της Εισαγγελίας (άρθρα 43,51, 59 και 245 παρ.3 ΚΠΔ, ν. 4337/2015, ν. 4411/2016) 19.852 υποθέσεις (επί των κατ' άρθρο 51 ΚΠΔ 1039 εκδοθεισών διατάξεων ασκήθηκαν μόνο 129 προσφυγές), παραγγέλθηκε η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σε 9.926 υποθέσεις, έτυχαν επεξεργασίας 1766 ανακριτικές δικογραφίες, υποβλήθηκαν στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης 2.565 προτάσεις εισαγγελικών λειτουργών και εκδόθηκαν αντίστοιχα βουλεύματα (από αυτά 209 αφορούσαν την υφ' όρο απόλυση καταδίκων), εκδόθηκαν 1000 ποινικές διαταγές και οι εισαγγελείς μετείχαν σε 1558 συνολικά συνεδριάσεις ποινικών δικαστηρίων. Το έτος 2022 εισήχθησαν 43.573 μηνύσεις, από τις οποίες παραπέμφθηκαν με απευθείας κλήση στο ακροατήριο 16.570 υποθέσεις, τέθηκαν στο αρχείο της Εισαγγελίας (άρθρα 43,51, 59 και 245 παρ.3 ΚΠΔ) 19.517 υποθέσεις (επί των κατ' άρθρο 51 ΚΠΔ 1.166 εκδοθεισών διατάξεων ασκήθηκαν μόνο 113 προσφυγές), παραγγέλθηκε η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης σε 12.980 υποθέσεις, έτυχαν επεξεργασίας 1823 ανακριτικές δικογραφίες, υποβλήθηκαν δε στο Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Θεσσαλονίκης 2.516 προτάσεις εισαγγελικών λειτουργών και εκδόθηκαν αντίστοιχα βουλεύματα (από αυτά 247 αφορούσαν την υφ' όρο απόλυση καταδίκων), εκδόθηκαν 1000 ποινικές διαταγές και οι εισαγγελείς μετείχαν σε 1952 συνολικά συνεδριάσεις ποινικών δικαστηρίων. Από τα παραπάνω ενδεικτικά αναφερόμενα, καθίσταται προφανές ότι παρά τα υφιστάμενα κενά στις οργανικές θέσεις και τον αυξημένο αριθμό υποθέσεων που εισέρχονται καθημερινά στις εισαγγελίες, μόλις ποσοστό 30-35% περίπου από αυτές καταλήγει να παραπέμπεται στο ακροατήριο, γεγονός που συμβάλει στην -κατά το μέτρο του δυνατού- διεκπεραίωση της ποινικής δίκης σε εύλογο χρόνο.

7 Δεκεμβρίου 2023, 22:22 | Δ.Θεωρώ υψίστης σημασίας την καλή σχέση ανάμεσα στους γονείς και τα παιδιά… Κάτι τέτοιο όμως στις μέρες μας φαίνεται να δυσκολεύει, ειδικά σε περιπτώσεις διαζυγίου , μιας και υπάρχουν φαινόμενα όπου επιτυγχάνεται η διαρριξη σχέσεων γονέα – τρένου , από τον έτερο γονέα, με διάφορες μεθοδευσεις…
Είναι αναγκαία να γίνει ΑΜΕΣΑ πλήρης εναρμόνιση του άρθρου 6 ν 3500/200 με το άρθρο 1532 ΑΚ έτσι ώστε να πάψουν να υπάρχουν τέτοια φαινόμενα
7 Δεκεμβρίου 2023, 21:36 | ΕΚ.Η διαρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα ειναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης και αποκοπής από τον ενα του γονέα, που συνήθως ειναι ο πατέρας και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το αρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια τήν αφαιρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διαρρηξη με διάφορες μεθοδευσεις..
7 Δεκεμβρίου 2023, 16:13 | Θ. Δρ.Είναι καιρός να αντιμετωπιστεί η διαρριξη σχέσεων γονέα – τέκνου ,η οποία προέρχεται από διάφορες ,γνωστές ως επί το πλείστον , μεθοδεύσεις του ετέρου γονέα.Αυτό μπορεί να καταστεί πλήρως λειτουργικό άμεσα, όταν γίνει πλήρης εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ.
Μόνο έτσι θα έρθει η πραγματική αλλαγή !!!
7 Δεκεμβρίου 2023, 13:17 | Χ. Γ. Τα στατιστικά στοιχεία κατά το παρελθόν (πριν την κατάργηση της Δικαστικής Απέλασης) έχουν δείξει ότι πολύ μικρός αριθμός αλλοδαπών κρατούμενων απελάθηκαν πραγματικά με δικαστική απέλαση καθώς η απέλαση δεν γινόταν εφικτή και απολυόταν με όρους να δίνουν παρών. Με το παρών νόμο επαναφέρετε η ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΕΛΑΣΗ άλλα Θα πρέπει να ληφθούν υπόψιν τα προβλήματα και οι δυσκολίες εφαρμογής της προκειμένου να υπάρξει πραγματικά εφαρμογή του μέτρου Αναφέρω παρακάτω τους σοβαρότερους ώστε να ληφθούν υπόψη εάν θέλουμε να δοθεί πραγματικά μια λύση:Αλλοδαποί χωρίς ταξιδιωτικά ή αποδεικτικά έγγραφα. Μεγάλος αριθμός αλλοδαπών δεν κατέχουν ταξιδιωτικά έγγραφα η αποδεικτικά στοιχεία ταυτότητας και της χώρας καταγωγής τους. Πράγμα αδιανόητο να ζουν σε ένα κράτος άτομο χωρίς ταυτότητα. Σε κάθε σύλληψη τους δηλώνουν και διαφορετικά στοιχεία ταυτότητας και χώρα καταγωγής . Βρίσκονται κρατούμενοι σε καταστήματα κράτησής με δύο τρία και παραπάνω ονόματα και δύο τρεις χώρες καταγωγής. Πριν την αποφυλάκιση τους το Κατάστημα κράτησης απευθύνει ερώτημα στην Αρμόδια Αστυνομική Αρχή για το εφικτό η μη της απέλασης. Για να αποφανθεί η αστυνομική αρχή για το εφικτό ή μη θα πρέπει πρώτα να οδηγηθεί ο κρατούμενος στις Αρμόδιες προξενικές Αρχές να δηλώσει εφ όσον επιθυμεί τα πραγματικά στοιχεία ταυτότητας του, να αναγνωριστεί σε μία από τις αρχές να ζητηθεί η έκδοση διαβατηρίου να εκδοθεί το ταξιδιωτικό έγγραφο και κατόπιν η αστυνομία να προγραμματίσει την απέλαση του. Με τον νέο νόμο οι χρονικοί περιορίσιμοι δεν αρκούν για να γίνει όλη αυτή η διαδικασία δεδομένου ότι μπορεί να κρατείται σε κάποιο κατάστημα κράτησης στην επαρχία όπου δεν υπάρχουν πλησίον προξενικές αρχές. Πρότασή μου είναι να υπάρξει πρόβλεψή στο νόμο ώστε οι διαδικασίες αναγνώρισης του προσώπου και έκδοσης διαβατηρίου να ξεκινούν ενώ βρίσκεται κρατούμενος και κατά το χρόνο αποφυλάκισης του υφίσταται ταξιδιωτικό έγγραφο σε ισχύ και να ερωτάται η Αστυνομική Αρχή για το εφικτό ή μη. Κρατούμενος αλλοδαπός υποβάλλει αίτημα ασύλου. Αλλοδαπός κρατούμενος αποφυλακίζεται από το Κατάστημα Κράτησης και παραδίνεται στις Αστυνομικές Αρχές για την απέλαση του. Κατά το χρόνο κράτησης προκειμένου να παρεμποδίσει την προετοιμασία της απομάκρυνσής του υποβάλει αίτημα ασύλου γνωρίζοντας ότι είναι μια χρονοβόρα διαδικασία και θα του δώσει το δικαίωμα να μείνει στην χώρα υπό όρους . Θα πρέπει να γίνει προβλέψει ώστε εφ όσον επιθυμεί να υποβάλλει αίτημα άσυλο κατά το χρόνο κράτησης του, να εξετάζεται ταχύρυθμα και κατά την αποφυλάκιση του να μην έχει δικαίωμα νέου αιτήματος ή σε περίπτωση που υποβάλλει να παραμένει κρατούμενος καθ όλο το χρονικό διάστημα της εξέτασης του. Επίσης να μην έχει δικαίωμα ασύλου αλλοδαπός κρατούμενος ο οποίος αποδεδειγμένα κατάγεται από ασφαλή χώρα καταγωγής. Κίνητρα για επιστροφή στην χώρα καταγωγής κρατουμένου αλλοδαπού.
Μπορεί να υπάρξει πρόβλεψη στο νόμο για αλλοδαπούς κρατούμενους που επιθυμούν να επιστρέψουν στην χώρα καταγωγής τους να μπορούν να εκτίσουν μειωμένη ποινή.
Μετά την έκτιση της μειωμένης ποινής να αποφυλακίζονται και να παραδίνονται στις αστυνομικές αρχές με σκοπό την απέλαση τους. Εάν η απέλαση δεν πραγματοποιηθεί να εκτίουν το σύνολο της ποινής. Απόλυση υπό όρους 1. Να μη δίνεται το δικαίωμα σε αλλοδαπούς που στερούνται ταξιδιωτικού έγγραφου και χωρίς να γνωρίζουμε τα πραγματικά στοιχεία ταυτότητας τους να απολύονται με όρους και να δίνουν παρών κάθε 1 και 15 στο Αστυνομικό Τμήμα. Για να μπορεί κάποιος να αποφυλακιστεί θα πρέπει να αποδεικνύει τα στοιχεία ταυτότητας του και την χώρα καταγωγής του.
Απόλυση υπό όρους 2. Η απόλυση με όρους είναι ένα μέσο νομιμοποίησης παράνομων αλλοδαπών καθώς απολύονται από Καταστήματα Κράτησης με όρους (παρών , απαγόρευση εξόδου) και συνεχίζουν την

εγκληματική δράση τους (κλοπές , ληστείες , διαρρήξεις) και δεν μπορούν να απελαθούν καθώς έχουν τους όρους. Νομιμοποίηση
Και στο τέλος φτάνουμε στο σημείο όπου ένα άτομο έχει συλληφθεί με δύο , τρία ή και με εφτά , οχτώ ονόματα με κλοπές διαρρήξεις , ληστείες κ.λ.π. και έχοντας αποφυλακιστεί με όρους να δίνει παρών, ζώντας σε ένα κράτος με ψευδώνυμα να καταθέτει αίτημα στην Αποκεντρωμένη Διοίκηση και αποδεικνύοντας ότι βρίσκεται στην Ελλάδα σαν οντότητα αλλά με διαφορετικά στοιχεία και άσχετα με ποινικό παρελθόν να νομιμοποιείται με άδεια διαμονής. Δεδομένου ότι το αδίκημα την ψευδής ανωμοτί στο ποινικό κώδικα έχει καταργηθεί και δεν μπορεί να κατηγορηθεί για το αδίκημα της δήλωσης ψευδών στοιχείων και θα πρέπει εξεταστεί η περίπτωσης επαναφοράς του συγκεκριμένου άρθρου στο παρών νόμο.
7 Δεκεμβρίου 2023, 13:47 | Σ. Β. Η βία από ανήλικους σε βάρος ανηλίκων έχει λάβει τα τελευταία χρόνια πολύ μεγάλες διαστάσεις. Οι προβλεπόμενες «ποινές» κατά των ανηλίκων έχουν αποδειχθεί, ότι δεν είναι ικανές να τους αποτρέψουν από την επανάληψη των πράξεών τους, που πολλές φορές έχουν κακουργηματικό χαρακτήρα (μαχαιρώματα, βιασμοί, ανήκεστες σωματικές βλάβες, εκβιασμοί υπό την απειλή δημοσίευσης φωτογραφιών με προσωπικά δεδομένα κτλ). Η αποτροπή αυτών των εγκλημάτων με απειλή φυλάκισης έως ένα (1) έτος κατά του έχοντος υποχρέωση εποπτείας του ανήλικου, που παραλείπει να τον παρεμποδίσει από την τέλεση αξιόποινης πράξης (360§1ΠΚ), έχει αποδειχθεί αναποτελεσματική. Όταν θα φθάσει στο ποινικό ακροατήριο η υπόθεση κατά του εποπτεύοντος τον ανήλικο, ο μεν ανήλικος στις περισσότερες περιπτώσεις θα έχει ενηλικιωθεί (και θα έχει διαμορφώσει την εγκληματογόνο προσωπικότητά του), ο δε εποπτεύων γονέας θα αθωωθεί (σε συντριπτικό ποσοστό υποθέσεων). Πρόταση: 1) Αν το αδίκημα του ανήλικου είναι κακούργημα, η ποινή κατά του εποπτεύοντος να είναι μεγαλύτερη και
2) Να συνοδεύεται σε κάθε περίπτωση από διοικητική ποινή (τουλάχιστον 5.000 ευρώ). Η ταχεία εμφάνιση της χρηματικής ποινής στην προσωποποιημένη πληροφόρηση (aade.gr) του εποπτεύοντος τον ανήλικο, θα έχει ευεργετικές συνέπειες για τον ανήλικο, αφού μόνον οι έχοντες την εποπτεία του ανήλικου μπορούν να τον ελέγξουν, να τον νουθετήσουν και να τον αποτρέψουν από την τέλεση άλλων εγκλημάτων.
Δεν είναι δυνατόν σε περιπτώσεις κακοποίησης ενός ζώου να προβλέπονται ποινές 30.000 ευρώ και όταν κακοποιούνται ανθρώπινα όντα και δη, ανήλικοι, να είμαστε αδιάφοροι και να επαφιέμεθα σε μια ποινική διάταξη (360 ΠΚ), που οδηγεί στις περισσότερες περιπτώσεις σε ατιμωρησία.
7 Δεκεμβρίου 2023, 12:23 | Α. Σ, Δικηγόρος, Υπ. διδάκτωρΗ αφαίρεση με το α. 24 των ιδιαιτέρων στοιχείων βίας για τον εγκλεισμό των ανηλίκων συνιστά το αντίθετο του εξορθολογισμού για τον περιορισμό τους. Πηγάζει από την κυρίαρχη ρητορική αναφορικά με την αύξηση της βίας των ανηλίκων, ενώ ο νομοθέτης εξακολουθεί να μην αναφέρεται πριν νομοθετήσει στις μελέτες για τα γενεσιουργά αίτια της βίας των ανηλίκων, το τραύμα, το φαινόμενο της περιστρεφόμενης πόρτας, τη δυναμική της ουσιαστικής εφαρμογής της Επανορθωτικής Δικαιοσύνης, τις μειωμένες πιθανότητες επανένταξης μετά τον εγκλεισμό, παρά στοχεύει στην ενίσχυση μιας τιμωρητικής λογικής που εξακολουθεί, παρά τα επιστημονικά δεδομένα και τις ευρωπαϊκές οδηγίες, να υποστηρίζει ότι η καταστολή και η επαπειλή της είναι ικανές και αναγκαίες για την επίτευξη της πρόληψης.
7 Δεκεμβρίου 2023, 11:28 | Α Κύριε Υπουργε θα ήθελε περίπου 1.500.000 πατεράδες μανάδες και ανιόντες απο τις 2 γραμμές που δεν έχουν την επιμέλεια των ανηλίκων τους να μας εκφράσεται την προσωπική σας γνώμη στο αν η Ελληνική κυβέρνηση έχει υποχρέωση να νομοθετήσει την κοινή επιμέλεια βάσει των παρακάτω:1) Η επιταγή της Διεθνούς σύμβασης για τα δικαιώματα του Παιδιού .Η Ελλάδα την κύρωσε στις 2 Δεκεμβρίου 1992 (νόμος 2101/1992) και, δυνάμει του άρθρου 28, παρ. 1 του Συντάγματος, επιβάλλεται να αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του εσωτερικού ελληνικού δικαίου και να υπερισχύει έναντι κάθε άλλης, αντίθετης διάταξης νόμου.2) Με τις υπερνομοθετικές διατάξεις του διεθνούς δικαίου δικαιωμάτων του ανθρώπου όπως αρ. 8 παρ. 2 ΕΣΔΑ, 2,. 7, 9 και 18 ΔΣΔΠ, 3, 19 Σύμφωνου Αστ. Πολ. Δικ., αρ. 5 7ου Πρωτοκόλλου ΕΣΔΑ, άρθρο 24 Χάρτη Θ.Δ. Ε.Ε., τα οποία ισχύουν στην Ελλάδα και είναι ιεραρχικά ανώτερα, μεταγενέστερα του Α.Κ. του 1983 και ειδικότερα.Ομοίως τις πολλές αποφάσεις του ΕΔΔΑ καθώς και τα πρόσφατα και επαναστατικά (1) ψήφισμα 15/2015 Συμβουλίου Υπουργών Συμβουλίου της Ευρώπης και (2) ψήφισμα 2079/2015 της επιτροπής ισότητας της κοινοβουλευτικής συνέλευσης του Συμβουλίου της Ευρώπης, η αποκλίνουσα πιο πάνω θέση κινδυνεύει να θεωρηθεί ότι συνιστά αρχή καταγγελίας των διεθνών συμβάσεων που ισχύουν και να ελεγχθεί από τα διεθνή όργανα ελέγχου, τα οποία επιβάλουν την κοινή επιμέλεια μετα την διάσπαση των γονέων ως δικαίωμα των παιδιών και όχι των γονέων.Ελληνικό σύνταγμα Αρθρο 4: (Ισότητα των Ελλήνων) λέει :1. Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου.2. Οι Έλληνες και οι Ελληνίδες έχουν ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις.Δεν υπάρχει καμία σύγκρουση Συντάγματος και Διεθνούς Δικαίου, ούτε κανένα κώλυμα για την εφαρμογή του διεθνούς δικαίου (συμβατικού και εθιμικού) στην εσωτερική έννομη τάξη. Επομένως, τα ελληνικά δικαστήρια οφείλουν να μην εφαρμόσουν έστω και κατ' ένσταση κάθε εσωτερικό νόμο που είναι αντίθετος με τη Διεθνή Σύμβαση. Όμως ο Έλληνας δικαστής εμφανίζεται παντελώς απρόθυμος να εφαρμόσει τη Διεθνή Σύμβαση, με αποτέλεσμα αυτή να αποτελεί

γράμμα νεκρό για το ελληνικό δικανικό σύστημα. Ουσιαστικά, ο Έλληνας δικαστής είναι παντελώς ανέτοιμος να αξιοποιήσει τις δυνατότητες που του παρέχει το διεθνές δίκαιο για την αποτελεσματική προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού.Το σεξιστικό δόγμα της βιοκοινωνικής υπεροχής της μητέρας, το οποίο επικρατεί στην ελληνική νομολογία, βασίζεται στις «νεότερες» επιστημονικές αντιλήψεις της δεκαετίας του 1950, οι οποίες είχαν ήδη αρχίσει να αναθεωρούνται το 1983, όταν δηλαδή ψηφίστηκε ο Αστικός Κώδικας. Ωστόσο, τα δυναμικά και οι ρόλοι μέσα στη σύγχρονη ελληνική οικογένεια έχουν αλλάξει δραματικά, συγκριτικά με αυτά της ελληνικής οικογένειας του 1983 και ακόμα περισσότερο συγκριτικά με αυτά της δεκαετίας του 1950. Γι' αυτό η ελληνική νομολογία έχει οδηγήσει στην αποτελμάτωση του δικαίου και στην παγίωση δικανικών ρυθμίσεων, που δεν εκφράζουν πια την κοινωνία. Η αδιάλλακτη και ναρκισσιστική εμμονή του ελληνικού νομικού κόσμου σ" έναν παρωχημένο εθνοκεντρισμό, όσον αφορά στο θέμα της προστασίας των δικαιωμάτων του παιδιού, βλάπτει πρώτα απ' όλους το ίδιο το παιδί.Κύριε Υπουργέ Η επικοινωνία των παιδιών με τους γονείς, πρώτα και πάνω απ' όλα, είναι δικαίωμα του παιδιού (άρθρο 9 Διεθνούς Σύμβασης Δικαιωμάτων του Παιδιού και άρθρο 24 Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και όχι δικαίωμα των γονιών όπως σκοπίμως το αντιμετωπίζει η νομολογία του Αρείου Πάγου.Οι απόψεις σας βάσει της προσπάθειας σας να ποινικοποιήσετε την ιδιότητα του πατέρα και του αρείου πάγου οι οποίες ειναι ταυτόσημες (!!!) στο ότι η μητέρα είναι καταλληλότερη στη νηπιακή ηλικία έρχονται ή όχι σε ευθεία αντίθεση με την ΕΣΔΑ (άρθρο 14, καθώς και άρθρο 5 Πρωτοκόλλου 7) και με τη ΔΣΔΠ (άρθρο 2)??Για να μην κρυβόμαστε πίσω απο το δάκτυλο μας η επιμονή αυτή στην μη συμμόρφωση με το Διεθνές , Ενωσιακό και εγχώριο Δίκαιο έρχεται ως αποτέλεσμα να εξυπηρετήσει μια συγκεκριμένη επαγγελματική ομάδα????Η νομοθέτηση του 4800/21 περι ισότητας γονέων ερχεται πλήρως να αποδομηθεί μετα την προσπάθεια σας να διατηρήσετε ενα καθεστώς ανομίας των γονέων που αποξενώνουν βιαίως παιδιά απο τον έτερο γονέα μην εντάσσοντας την μη συμμόρφωση με δικαστική απόφαση επικοινωνίας στην ενδοοικογενειακή βία. Εχουμε φτάσει στο τραγελαφικό να τιμωρείται με κάθειρξη η κακοποίηση ενός σκύλου και η κακοποίηση ενός παιδίου , γιατι περι αυτού πρόκειται όταν ένα παιδί μενει ορφανό απο γονέα με την συμβολή Σας, να θεωρείται πλημμέλημα που δεν τιμωρείται σχεδόν ποτέ. Εδω δεν εχουμε να κάνουμε με διαχωρισμό αντρών γυναικώ αλλα με κακοποίηση παιδιών με την συμβολή Σας.Θα υπενθυμίσω τις ευθύνες της πολιτείας σε αυτήν την κακοποίηση όταν μία βουλευτής κόμματος αποξένωνε βιαίως το παιδί της απο τον πατέρα του και τιμωρηθήκαμε απο το ΕΔΔΑ. Δεν θυμάμαι τότε η παραταξη που ανήκατε να τιμώρησε την συγκεκριμένη βουλευτή. https://www.news247.gr/politiki/glitose-to-edolio/
Θελετε να μας επαναφέρετε αυτες τις εποχές θεωρώ. Με εκτίμηση

7 Δεκεμβρίου 2023, 01:36 | Π. Γ.Η διάρρηξη των σχεσεων τέκνου-γονέα ειναι μορφή βαρύτατης ψυχολογικής κακοποίησης και αποκοπής απο τον ενα του γονέα, συνήθως τον πατέρα, λόγω αποκλειστικης επιμέλειας στην μητέρα, η οποία διάρρηξη προκαλείται με διάφορες μεθοδεύσεις και ψευδείς καταγγελίες ωστε να διαρραγούν οι σχέσεις τους. Αυτό αντιβαίνει κάθετα στο ύψιστο συμφέρον του παιδιού και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα καθότι στον Αστικό Κώδικα 1532 τιμωρείται με αφαίρεση της γονικής μέριμνας.Πως ειναι δυνατόν να προβλέπεται στον Αστικο Κώδικα και να μήν προβλέπεται στον Ποινικό Κώδικα; Χρειάζεται λοιπόν αμεση εναρμόνιση με το αρθρο 6 του ν.3500/2006 για να αντιμετωπιστεί πιο αποτελεσματικά το τεράστιο αυτό πρόβλημα που ταλανίζει χιλιάδες γονεις, κυρίως πατέρες.

6 Δεκεμβρίου 2023, 21:15 | Θ. ΔΠρέπει άμεσα να πραγματοποιηθεί η εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν 3500/2006 με το άρθρο 1532 Ακ περί ενδοοικογενειακής βίας έτσι ώστε να σταματήσει οριστικά να κακοποιείται ψυχολογικά το τέκνο μιας και με αυτόν τον τρόπο θα σταματήσει οριστικά η οποία διαρριξη προσπαθεί να δημιουργήσει ο έτερος γονέας με διάφορες μεθοδευσεις

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:37 | Σ.Δ. Πολύ πρόχειρο νομοσχέδιο. Πρέπει να συμπεριληφθεί στον ποινικό κώδικα η διαρρηξη σχέσεων παιδιού με γονέα. Αυστηρές ποινές σε όσους προκαλούν αυτή τη διαρρηξη αλλά και σε όσους με την στάση τους βοηθούν σε αυτή την παραβατική συμπεριφορά. Σε κανέναν εμπλεκόμενο έμμεσα ή άμεσα ακαταδιωκτο. Πρέπει να γίνει σε όλους αντιληπτό ότι η διαρρηξη σχέσεων παιδιού με γονέα είναι παιδική κακοποίηση.

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:23 | g. S.Να σταματήσουν αμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδια «ειδικών ψυχικής υγείας» ΙΔΙΩΤΩΝ , οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρις την συναινεση του ετερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές φορές χωρίς να εχουν δει καν το παιδί. Η μεθοδευση αυτή θα σταματήσει μονο οταν συναινουν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής και να διενεργηθεί η εξεταση απο Δημόσιο Φορέα.

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:05 | p gAκ 1532 διάρρηξη σχέσεων γόνεα τέκνου η ποινικοποίηση του στον νέο νόμο επιβάλετε για την προστασία των τέκνων !

Να γίνει πλήρης εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας καθώς είναι ο μόνος τρόπος για να σταματήσει οριστικά η κάθε διάρρηξη σχέσεων τεκνου -γονεα που προσπαθεί να επιτευχθεί από τον έτερο γονέα με ποικίλους τρόπους

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:50 | Κ. Π.Να καταργηθει η τροποποιηση του αρθρου 169Α του ΠΚ παρ.3 που επιτρέπει σε καποιον συγγενη να παραβιάζει δικ.αποφάσεις για λογαριασμο του γονέα , ως απαράδεκτη!!!

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:23 | Μ.Θεωρώ πολυ σημαντικό το φαινόμενο της διάρρηξης των σχέσεων γονέα - τεκνου καθώς αποτελεί μια πολύ σοβαρή μορφή ψυχικής κακοποίησης με ανεπανόρθωτα τραύματα κυρίως για το παιδί. Είναι ευκαιρία να γίνει η πράξη αυτή ποινικό αδίκημα και να εναρμονιστεί πλήρως με τον ποινικό κώδικα και το άρθρο 1532 ΑΚ, το οποίο ορίζει ότι μπορεί να έχεις ως συνέπεια την αφαίρεση της γονικής μέριμνας με τον γονέα που προκαλεί την διαρριξη με διάφορες μεθοδεύσεις

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:49 | Μ ΤΗ διαρρηξη των σχέσεων τεκνου με τον γονέα που δεν διαμένει ή συνασκεί συνεπιμέλεια , συνιστά βαριά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, η οποία κατα το 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας.Εφ οσον λοιπόν προβλέπεται στον Αστικο Κώδικα πως είναι δυνατόν να μην προβλέπεται στον Ποινικό Κώδικα; Χρειάζεται αμεση εναρμόνηση με το αρθρο 6 του ν.3500/2006 ωστε να αντιμετωπιστει αποτελεσματικά το,τεράστιο αυτο προβλημα.Εναρμόνηση του αρθρου 6 του ν.3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περι ενδοοικογενειακης βίας ωστε να αντιμετωπιστεί σποτελεσματικά η διάρρηξη των σχέσεων γονέα-τέκνου η οποία δημιουργείται με διάφορες μεθοδεύσεις από τον ετερο γονέα, κακοποιώντας ψυχολογικα το τέκνο..Η διαρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα ειναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης και αποκοπής από τον ενα του γονέα, που συνήθως ειναι ο πατέρας και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το αρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια τήν αφαιρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διαρρηξη με διάφορες μεθοδευσεις..Να καταργηθει η τροποποιηση του αρθρου 169Α του ΠΚ παρ.3 που επιτρέπει σε καποιον συγγενη να παραβιάζει δικ.αποφάσεις για λογαριασμο του γονέα , ως απαράδεκτη!!!

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:59 | Ν Τ Να καταργηθει η τροποποιηση του αρθρου 169Α του ΠΚ παρ.3 που επιτρέπει σε καποιον συγγενη να παραβιάζει δικ.αποφάσεις για λογαριασμο του γονέα , ως απαράδεκτη!!!

6 Δεκεμβρίου 2023, 17:08 | Ν.Τ. Πρέπει άμεσα και ξεκάθαρα να εξασφαλιστεί ότι η διαρρηξη των σχέσεων τεκνου με τον γονέα που δεν διαμένει ή συνασκεί συνεπιμέλεια , συνιστά βαριά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως βαριάς μορφής ενδοοικογενειακή βία, η οποία κατα το 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας. Εφ’ όσον λοιπόν προβλέπεται στον Αστικο Κώδικα πως είναι δυνατόν να μην προβλέπεται στον Ποινικό Κώδικα; Χρειάζεται αμεση εναρμόνηση με το αρθρο 6 του ν.3500/2006 ωστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το τεράστιο αυτό πρόβλημα.Χρειάζεται άμεση εναρμόνηση του αρθρου 6 του ν.3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περι ενδοοικογενειακης βίας ωστε να αντιμετωπιστεί σποτελεσματικά η διάρρηξη των σχέσεων γονέα-τέκνου η οποία δημιουργείται με διάφορες μεθοδεύσεις από τον έτερο γονέα, κακοποιώντας ψυχολογικα το τέκνο..Η διαρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα ειναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης και αποκοπής από τον ενα του γονέα, που συνήθως ειναι ο πατέρας και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το αρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια τήν αφαιρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διαρρηξη με διάφορες μεθοδευσεις..Για να εξαλειφθεί πλήρως το φαινόμενο, χρειάζονται βαρύτατες ποινικές κυρώσεις που θα έχουν στόχο την προστασία του συμφέροντος του παιδιού. Οι νόμοι διαμορφώνουν συνειδήσεις….

6 Δεκεμβρίου 2023, 12:51 | Ε. Σωστή προσέγγιση!ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ’ απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή

αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:

Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου

1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.

2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.

Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α’ 164) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης

Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.

Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,

Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.

Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια

τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6

Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.

Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των

επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.
“Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :
α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.
Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.
β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,
Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.
“https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI
Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.
ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,
Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.
Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες”
6 Δεκεμβρίου 2023, 09:26 | Π. Να γίνει πλήρης εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας καθώς είναι ο μόνος τρόπος για να σταματήσει οριστικά η κάθε διάρρηξη σχέσεων τεκνου -γονεα που προσπαθεί να επιτευχθεί από τον έτερο γονέα με ποικίλους τρόπους
6 Δεκεμβρίου 2023, 01:25 | Σπ Η διάρρηξη των σχέσεων γονέα-παιδιου πρεπει να συμπεριληφθει στις τροποποιήσεις του ΠΚ διότι μετα απο μεθοδεύσεις και ψευδείς καταγγελίες απο τον ετερο γονέα που συνήθως ειναι η μητέρα δημιουργειται αποκοπή του τέκνου απο τον πατέρα με συνέπεια τήν βαρια ψυχολογικη κακοποιησή του που ειναι μορφη ενδοοικογενειακης βίας και η οποία κατα το 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικης μεριμνας. Εφόσον λοιπον προβλέπεται στον Αστικο Κώδικα πρεπει να προβλεφθει και στον Ποινικο Κώδικα. Ειναι απαραίτητη η εναρμόνηση με το αρθρο 6 του ν.3500/2006 για το υψιστο συμφέρον των παιδιών
6 Δεκεμβρίου 2023, 00:08 | Ρ. Η Αποξένωση ειναι ενα ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟ και ΑΝΙΕΡΟ γεγονός, το οποίο εκτελείται δυστυχως σε μεγαλη εκταση κυρίως απο μητέρες οι οποίες εχουν την αποκλειστική επιμέλεια, γιά ιδιοτελείς σκοπούς, χωρίς να λογαριάζουν τα ψυχολογικα τραύματα που προξενούν στα παιδιά τους και τις συνέπειες τους και προκειμένου να μην διαπιστώνεται πλέον απο τα δικαστήρια ουτε να χρησιμοποιείται στα δικόγραφα προσπαθουν με γελοία επιχειρήματα και με τελικο στόχο να απαλειφθει ο ορος, να φιμωθει η φωνή των δικαστων και οι φωνές χιλιάδων αποξενωμενων μπαμπαδων απο τα παιδια τους. Χρέος του νομοθέτη και του Υπουργου Δικαιοσύνης ειναι να ποινικοποιήσει αμεσα αυτην την τραγική πρακτική με βαρύτατες ποινές για να σταματήσουν να μεγαλώνουν παιδια ακρωτηριασμένα και γεμάτα ψυχικά προβλήματα.
5 Δεκεμβρίου 2023, 22:00 | Θ. Πιστεύω ότι πρέπει να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας έτσι ώστε να υπάρξει ουσιαστική αντιμετώπιση η διαρριξη των σχέσεων γονέα – τέκνου οι οποία δημιουργείται με διάφορους και ποικίλους τρόπους από τον έτερο γονέα , δημιουργώντας ανεπανόρθωτα ψυχολογικά τραύματα στο τεκνο

5 Δεκεμβρίου 2023, 19:52 | Σ. Κ.Απαράδεκτο και προχειρογραμμένο!!! Μεγαλώνετε το πρόβλημα και ακούτε τις Φεμινίστριες!!!! και ο ΣΥΡΙΖΑ αυτές άκουγε!!!
συμφωνώ με τους Ενεργούς Μπαμπάδες
5 Δεκεμβρίου 2023, 19:56 | Σ. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου
1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.
2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.
Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.
Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης
Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.
Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,
Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει,

συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.

Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ’ ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ’ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ’ ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α’232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ’ του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση

διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6
Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.
Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ' έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.
"Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε

σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

"https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας "ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ" επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. "Ενεργοί Μπαμπάδες"

5 Δεκεμβρίου 2023, 17:01 | ΕΛΝα αποσυρθεί το ΝΣΧ. Είναι τραγικό, Φτανει πια με τις γελοιότητες και τον φτηνό ποινικό λαϊκισμό. Όχι άλλες αλλαγές, ο ΠΚ κ ο ΚΠΔ είναι βασικα νομοθετηματα, πρέπει να δημιουργούν ασφάλεια δικαίου. Ο κ Υπουργος αποφασίζει εν πολλοίς για συνέπειες που θα τις επωμιστεί άλλο υπουργείο, το ΥπΠροπΟ. Αλλος τραγέλαφος κι αυτός

5 Δεκεμβρίου 2023, 16:18 | ΑΕ Σας παρακαλώ πολύ επιτέλους να συμπεριληφθεί στο νομοσχέδιο η προστασία των αστυνομικών που κατά τη διάρκεια των καταθέσεων τους για τις συλληψης που κανουν

καθημερινά αναφέρονται τα ονοματα τους κανονικά.Ειναι δυνατον.Η εγκληματικότητα έχει εξελιχθεί παρα πολυ ασχημα ….Οι αστυνομικοί έχουν οικογένεια,παιδιά … Σας ευχαριστώ

5 Δεκεμβρίου 2023, 13:30 | Τάκης Αναφορικά με το Άρθρο 9 (Απέλαση αλλοδαπού- Προσθήκη άρθρου 72 στον Ποινικό Κώδικα) του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Β' ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΠΟΙΝΙΚΟ ΚΩΔΙΚΑ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Ν. 4619/2019 , θεωρώ πως η § 1 του εν λόγω άρθρου θα πρέπει να διατυπωθεί ως εξής :1. Με την επιφύλαξη των σχετικών διατάξεων που περιλαμβάνονται σε διεθνείς συμβάσεις που έχουν κυρωθεί από τη χώρα, το δικαστήριο, ανεξάρτητα από τυχόν συντρέχουσα διοικητική διαδικασία σύμφωνα με τον Κώδικα Μετανάστευσης (ν. 5038/2023, Α' 81), υποχρεωτικά διατάζει την απέλαση κάθε αλλοδαπού (πολίτη τρίτης χώρας ή κράτους μέλους της Ε.Ε.) που καταδικάσθηκε σε ποινή πρόσκαιρης ή ισόβιας κάθειρξης για τις αξιόποινες πράξεις της διακεκριμένης κλοπής του άρθρου 374 , της ληστείας του άρθρου 380 , της ανθρωποκτονίας του 299, της βαριάς σκοπούμενης σωματικής βλάβης του 310§2 εδ.β , των άρθρων 322-324 , των άρθρων 336, 338, 339 ,342 , 348Α § 4-6 , 358Γ , 349 , 351Α , των άρθρων 187, 187Α , 187Β , των άρθρων 134, 135 , των άρθρων 290Α , 291 , των άρθρων 264, 265, 268, 270, 272, 273, 275, 277, 279, 285, των άρθρων 20,22,23 , 24 και 25 του Ν. 4139/2013 .1α. Επίσης το δικαστήριο , με την επιφύλαξη των σχετικών διατάξεων που περιλαμβάνονται σε διεθνείς συμβάσεις που έχουν κυρωθεί από τη χώρα, το δικαστήριο, ανεξάρτητα από τυχόν συντρέχουσα διοικητική διαδικασία σύμφωνα με τον Κώδικα Μετανάστευσης (ν. 5038/2023, Α' 81), μπορεί να διατάξει την απέλαση κάθε αλλοδαπού (πολίτη τρίτης χώρας ή κράτους μέλους της Ε.Ε.) που καταδικάσθηκε σε κάθειρξη τουλάχιστον έξι (6) ετών για κάθε άλλη ,εκτός των αναφερομένων στην § 1 , αξιόποινη πράξη , εάν κρίνει ότι η παραμονή του στη χώρα δεν συμβιβάζεται προς τους όρους της κοινωνικής συμβίωσης, λαμβάνοντας υπόψη ιδίως το είδος του εγκλήματος για το οποίο καταδικάστηκε, τον βαθμό της υπαιτιότητάς του, τις ειδικές συνθήκες τέλεσης της πράξης, τις συνέπειες αυτής, τον χρόνο παραμονής του στο ελληνικό έδαφος, τη νομιμότητα ή μη της παραμονής του, την εν γένει συμπεριφορά, τον επαγγελματικό προσανατολισμό, την ύπαρξη οικογένειας και γενικότερα τον βαθμό ένταξης αυτού στην ελληνική κοινωνία, καθώς και τον βαθμό επικινδυνότητας για τη δημόσια ασφάλεια.

5 Δεκεμβρίου 2023, 08:32 | Δ.Στις τροποποποιησεις του Ποινικου Κωδικα θα πρεπει οπωσδηποτε να συμπεριληφθει η διαρρηξη σχεσεων μεταξυ γονεα και παιδιων λογω κακοβουλων ενεργειων του αλλου γονεα. Αμετρητες οι περιπτωσεις μπαμπαδων που παραγκωνιζονται απ τα παιδια τους λογω εκδικησης της πρωην τους. Η Δικαιοσυνη πρεπει πλεον να ανοιξει τα ματια της και να παραδεχτει οτι υπαρχει προβλημα με τις ψευδεις καταγγελιες εις βαρος του πατερα, κυριως σε υποθεσεις συγκρουσιακων διαζυγιων. Ποσοι εχουν κατηγορηθει αδικα για κακοποιηση των ιδιων τους των παιδιων ωστε να χασουν καθε δικαιωμα στην επιμελεια; Ποσοι μπαμπαδες εχουν ερθει αντιμετωποι με την απομακρυνση τους απ τα παιδια τους διχως να μπορουν να κανουν τιποτα νομικα; Βαλτε επιτελους ενα τελος σε ολο αυτό

4 Δεκεμβρίου 2023, 23:52 | Μ. Α.η ενδοοικογενειακη βια είναι απαράδεκτο να συνδέεται μόνο με τη βία κατά των γυναικών. κάθε άνθρωπος ανεξαρτήτου φύλου και ηλικίας θα πρέπει να προστατεύεται εξίσου από ένα σύγχρονο νομικό πλαίσιο που δε θα κάνει διακρίσεις. Όπως είναι προφανές και από την έρευνα που διεξάγει το χαμόγελο ου παιδιού https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

το γυναικείο φύλο κατέχει την πρωτιά στην ενδιοικογενειακή βια προς το παιδι

ενώ οι ψευδείς καταγγελίες κατά του αντρικού φύλου με βάση τα στοιχεία της Ελληνικής αστυνομίας αγγίζουν το 50%, χωρίς να προβλέπεται τιμωρία αρκετή να αναχαιτίσει τέτοια φαινόμενα.

https://www.in.gr/2022/06/10/greece/fake-kataggelies-gia-kakopoiiseis-ti-lene-oi-astynomikoi-gia-fainomeno/Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να προασπίζονται πρωτίστως τα δικαιώματα του παιδιού με βάση τα οποία θεσπίστηκε και ο νόμος 4800/2021. Σε περίπτωση διαζυγίου είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί η θεμελιώδης συναισθηματική σχέση με τον άλλο γονέα καθώς και με την οικογένειά του παππούδες, γιαγιάδες κλπ. Η εκούσια διάρρηξη της σχέσης αυτής αποτελεί μέγιστη κακοποίηση στη ζωή του παιδιού αν αναλογιστεί κανείς πόσο άσχημο είναι να χάνει κάποιος από τη ζωή του δικούς του ανθρώπους με τους οποίους υπάρχει αμοιβαία αγάπη και στοργή εφ όρου ζωής.

4 Δεκεμβρίου 2023, 21:45 | Μ. Σ.Κε Νομοθέτα !Δεν εφθανε ο γονέας που παραβιάζε τις δικαστικες αποφάσεις (συνηθως οι μητερες) τωρα θα μπορουν να το κάνουν και οιγονεις της χωρις να τιμωρούνται;; ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ4 Δεκεμβρίου 2023, 20:49 | ΘέκλαΔεν είναι μόνο η συντροφική βία. Είναι και οι δολοφονίες μητέρων, βιασμένων και χτυπημένων από τους γιούς τους, είναι οι αυτοκτονίες εξ' αιτίας κακοποίησης, οι βιασμοί γυναικών και η υπονόμευση της ζωής των παιδιών, ως συνέπειες της έμφυλης βίας σε όλες τις εκφάνσεις της ζώσας πραγματικότητας των γυναικών.Και αυτό πρέπει να αλλάξει με πολιτικές ουσιαστικές, μακροπρόθεσμες, οριζόντιες να διατρέχουν όλα τα πεδία της δημόσιας, κοινωνικής και πολιτικής ζωής σε κεντρικό, περιφερειακό και τοπικό επίπεδο.ΦΤΑΝΕΙ!

4 Δεκεμβρίου 2023, 20:58 | Μ. Να καταργηθει η τροποποιηση του αρθρου 169Α του ΠΚ παρ.3 που επιτρεπει σε καποιον οικειο του γονέα να παραβιάσει δικαστικη αποφαση, ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ..

4 Δεκεμβρίου 2023, 19:42 | Ρ. Ό. Κάτι δεν πάει καλά στην Ελλάδα με την αντιμετώπιση των Γυναικοκτονιών και Ενδοοικογενειακή βία! Είναι ώρα ευθύνης για την κυβέρνηση και για όλους τους αρμόδιους φορείς-…Πόσες γυναίκες πρέπει να θρηνήσουμε για να Λάβουν ΑΜΕΣΑ μέτρα μετά τις τραγικές συνέπειες, όπου έχουν εξελιχθεί πλέον σε μάστιγα οι γυναικοκτονίες;

4 Δεκεμβρίου 2023, 11:23 | Α. Αστροχώρι Άρτας – Μακρινίτσα Πηλίου.Δύο γυναίκες με μωρά παιδιά, έχοντας βρει καταφύγιο από κακοποιητικούς (πρώην) συζύγους, στο σπίτι των γονιών της η πρώτη και του αδερφού της η δεύτερη, θα βρεθούν αντιμέτωπες με όπλα και μαχαίρια, γιατί τόλμησαν να φύγουν, γιατί προσπάθησαν να προστατεύσουν τις εαυτές τους και το παιδί τους. Δύο φονικά για το «δικαίωμα» του κακοποιητή να βλέπει το παιδί με τους όρους του. Γιατί ο νόμος της υποχρεωτικής συνεπιμέλειας οπλίζει τα χέρια των κακοποιητών, ανοίγει τις πόρτες στους δολοφόνους, εκθέτει τις επιζώσες έμφυλης βίας και τα παιδιά τους στην βία του πρώην συντρόφου τους ξανά και ξανά.Δεν ξεχνάμε την Κωνσταντίνα από τη Μακρινίτσα και τον αδερφό της τον Γιώργο, που προσπάθησε να σώσει εκείνη και τη μάνα τους από το μαχαίρι του γυναικοκτόνου, και βρέθηκε κι αυτός νεκρός.Δεν θα ξεχάσουμε ποτέ τον πατέρα της αδερφής μας στο Αστροχώρι Άρτας, που έβαλε το σώμα του μπροστά, θυσία, για να γλιτώσει την κόρη του από την καραμπίνα, μπροστά στο δύο χρονών παιδί της.Κι όπως έγραψε ένας φίλος μας, «Αυτός ο νόμος πρέπει να καταργηθεί. Δεν φτιάχνει Ενεργούς Μπαμπάδες, αλλά δίνει έδαφος σε Ενεργούς Δολοφόνους».Συνεργοί στις γυναικοκτονίες και στις δολοφονίες των ανθρώπων που προσπάθησαν να προστατεύσουν κόρες και αδερφές, το λόμπι των ισχυρών ανδρών με ισχυρές προσβάσεις στην εξουσία, και όλοι όσοι στήριξαν και στηρίζουν το νόμο.Για εμάς σήμερα είναι ημέρα θρήνου και οργής. #ΑμετάκληταΟΧΙ

4 Δεκεμβρίου 2023, 10:52 | Β. Να συμπεριλάβετε τον όρο γονική αποξένωση και να τιμωρείται αυστηρότατα αυτός που το πράττει,καταστρέφονται γενιές ολόκληρες παιδιών εξ αιτίας αυτού του γεγονότος που ως συνήθως έχει θύμα τον πατέρα και τα παιδιά. ΟΧΙ ΣΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΠΟΤΡΟΦΟΛΙ ΕΠΙΣΚΕΠΤΗ4 Δεκεμβρίου 2023, 10:40 | ΕλένηΑναφορικά με το άρθρο 41 (Επέκταση του αξιοποίνου σε πρόσωπο που εμφανίζεται ως ανήλικο – Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 348Α Ποινικού Κώδικα):

Η εν λόγω προσθήκη δύναται να προκαλέσει και θα προκαλέσει μελλοντικά παρανοήσεις και διαστρεβλώσεις, ενδεχομένως και ακρότητες, σε περιπτώσεις ιδιάζουσας εφαρμογής. Για παράδειγμα, με τη συγκεκριμένη προσθήκη οι βραβευμένες με Όσκαρ ταινίες “American Beauty” και “The Reader” ή η ταινία «Από την άκρη της πόλης» του Κ. Γιάνναρη (και οι τρεις με ερωτικές σκηνές), θεωρούνται ότι φέρουν πορνογραφικό υλικό, επειδή οι ενήλικοι πρωταγωνιστές τους

εμφανίζονται ως ανήλικοι, συνεπώς η παραγωγή, διανομή, προβολή, κατοχή κλπ τέτοιων ταινιών (είναι πολλά τα παραδείγματα) εν δυνάμει μπορεί να ερμηνευτεί ως προώθηση υλικού παιδικής πορνογραφίας. Δεν υπάρχει κάτι που να εξαιρεί τις εν λόγω περιπτώσεις από το γενικό πλαίσιο. Σύμφωνα με την ανάγνωση του αρχείου «Ανάλυση συνεπειών ρύθμισης» ο νόμος βασίζεται στην Κοινοτική οδηγία 2011/92/ΕΕ (13/12/2011)(https://eur-lex.europa.eu/legal- ontent/EL/TXT/?uri=celex%3A32011L0093) (παράγραφος 7, άρθρο 5), όπου στο εν λόγω άρθρο με την φράση της παραγράφου 1 («… τιμωρούνται οι εκ προθέσεως και χωρίς δικαίωμα τελούμενες πράξεις…») τίθεται σαφώς ο διαχωρισμός τέτοιων ειδικών περιπτώσεων, και δεν ποινικοποιούνται αυτόματα όλες οι περιπτώσεις. Εδώ απουσιάζει ο όρος «χωρίς δικαίωμα». Όπως σημειώνεται στην Κοινοτική Οδηγία (αρχική παράγραφος 17) «…ο όρος «χωρίς δικαίωμα» επιτρέπει στα κράτη μέλη

να παρέχουν μία άμυνα έναντι συμπεριφοράς που συνδέεται με πορνογραφικό υλικό και έχει, για παράδειγμα, ιατρικούς, επιστημονικούς, ή συναφείς σκοπούς. Επίσης, επιτρέπει δραστηριότητες που διεξάγονται στο πλαίσιο εσωτερικών νομικών εξουσιών, όπως η νόμιμη κατοχή υλικού παιδικής πορνογραφίας εκ μέρους των αρχών με σκοπό τη διεξαγωγή ποινικών διώξεων ή την πρόληψη, τον εντοπισμό ή την έρευνα αδικημάτων…». Αυτό έχει προβλεφθεί και ενσωματωθεί στον γερμανικό Π.Κ. για παράδειγμα (https://www.gesetze-im- internet.de/englisch_stgb/englisch_stgb.html#p1813 , Section 184b), όπου επαγγέλματα όπως ιατροί, εισαγγελείς, αστυνομικές αρχές, δικηγόροι, τεχνικοί πραγματογνώμονες, καλλιτέχνες,ερευνητές, προστατεύονται νομικά.Συνεπώς πρέπει να προστεθεί στο άρθρο 348 Α του Π.Κ. ο όρος «χωρίς δικαίωμα» (με παράλληλες ασφαλιστικές δικλείδες φυσικά), για να μην υπάρχουν ενδεχόμενες στρεβλώσεις και για πλήρη εναρμόνιση με την Κοινοτική Οδηγία.

4 Δεκεμβρίου 2023, 09:42 | ΣΣΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η

εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:

Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου

1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.

2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.

Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης

Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.

Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,

Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.

Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να

χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6

Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του

Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.
Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.
“Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος

των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

“https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες”

4 Δεκεμβρίου 2023, 09:07 | ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΑΜΚΕΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ’ απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί.

Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:
Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου
1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.
2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.
Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.
Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α’ 164) αντικαθίσταται ως εξής:
«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης
Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.
Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,
Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.
Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια

τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6

Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.

Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των

επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.
“Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :
α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.
Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.
β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,
Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.
“https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI
Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.
ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,
Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.
Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες”
3 Δεκεμβρίου 2023, 23:26 | Δ Πολλές φορές ο γονέας που θέλει να απομακρύνει τον άλλο γονιό από την ζωή του παιδιού του καταφεύγει στην βοήθεια των γονιών του ώστε να συμβάλουν στην αποπεράτωση του σχεδίου του αφού γνωρίζει ότι δεν υπάρχει τιμωρία….αυτό βέβαια τους κάνει συνεργούς αφού ο αποτερος σκοπός είναι η διαταράξει των σχέσεων του παιδιού με τον απομακρυσμένο ιδη τις περισσότερες φορές του άλλου γονέα του…..γι’αυτό θα πρέπει να υπάρχει και για αυτούς τιμωρία.
3 Δεκεμβρίου 2023, 23:09 | Τ. Διαφωνώ στο να υπάρχει ατιμωρησία στα προσωπα 1 βαθμού που βοηθουν στην ματαίωση προσωρινης διαταγής ή δικαστικής απόφασης αφού με αυτόν τον τρόπο επιτυγχάνεται η διαρηξη σχέσεων μεταξύ παιδιού και γονέα.κατι που στις προκείμενες περίπτωσεις γίνεται συνήθως από τους γονείς του γονέα που θέλει να απομακρύνει τον άλλο γονέα από το παιδί του και πόσο μάλιστα αφού σίγουρα γνωρίζει και για την ύπαρξη των δικαστικών αποφάσεων αλλά και για την πράξη που καλείται να πράξει ως συνεργος
3 Δεκεμβρίου 2023, 23:19 | Γ. Αφού προστέθηκε άρθρο για τις σωματικές βλάβες σε βάρος αδύναμων προσώπων προτείνω και το εξής:Τα αδικήματα όπως κλοπές, απάτες, ληστείες που τελούνται σε βάρος ευπαθών κοινωνικών ομάδων (ηλικιωμένοι, έγκυοι, ανήλικα, Α.Μ.Ε.Α. κλπ) να αποτελούν επιβαρυντική περίπτωση.
3 Δεκεμβρίου 2023, 22:47 | Μ. Η προσπάθεια διάρρηξης σχέσεων με κακόβουλες ενέργειες από γονέα εις βάρος του άλλου γονέα να διώκεται ποινικά και να αφαιρεθεί την γονική μέριμνα. Πολύ θετικό ότι ο νόμος απαγορεύει την μετοίκηση του παιδιού.
3 Δεκεμβρίου 2023, 22:58 | Ν. Ακ 1532 διάρρηξη σχέσεων γόνεα τέκνου η ποινικοποίηση του στον νέο νόμο επιβάλετε για την προστασία των τέκνων !
3 Δεκεμβρίου 2023, 16:31 | Μ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι ψευδοεπιστημονικός όρος.
Επιστήμονες εξηγούν γιατί.Ακατάλληλοι και παραπλανητικοί οι όροι “σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης (PAS)” – “γονεϊκή αποξένωση (PA)”, σύμφωνα με την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης Ψυχοθεραπείας ΕΑΡ.Εφιστούν την προσοχή, καθώς οι όροι αυτοί μπορούν να χρησιμοποιηθούν καταχρηστικά για να

αποκρυφτεί η βία κατά παιδιών και γυναικών, εφόσον δεν εξετάζουν και δεν περιλαμβάνουν τα ουσιώδη δικαιώματα των παιδιών και δεν λαμβάνονται υπόψη τα κριτήρια της έμφυλης βίας. Εξηγούν ότι μία από τις βασικές παραδοχές του PAS είναι ότι σε περιπτώσεις διαζυγίου, οι ισχυρισμοί για κακοποίηση είναι ψευδείς. Έτσι προκαλείται δευτερογενής θυματοποίηση των παιδιών και των γυναικών που έχουν επιβιώσει από την ενδοοικογενειακή βία. Επιπλέον, επισημαίνεται ότι ούτε το PAS ούτε το PA συμπεριλαμβάνονται σε διεθνείς ταξινομήσεις ψυχικών διαταραχών (DSM και ICD) και επομένως οι ψυχοθεραπευτές δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούν αυτούς τους όρους.Συνιστούν, οι Ευρωπαίοι ψυχοθεραπευτές, να εξετάζουν την κάθε περίπτωση ξεχωριστά, διακρίνοντας τις διαφορές μεταξύ συγκρουσιακών διαζυγίων και διαζυγίων όπου υπάρχει υπόνοια ενδοοικογενειακής βίας και να λαμβάνουν σοβαρά υπόψη κάθε αναφορά σε ενδοοικογενειακή βία. Τονίζουν πως είναι σημαντικό να γίνεται η διαδικασία σε συνεργασία με επαγγελματίες ψυχοκοινωνικής υγείας και νομικούς, με βάση τα διεθνή πρότυπα για το συμφέρον του παιδιού αλλά και τα νομικά έγγραφα αναφορικά με την προστασία των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.
3 Δεκεμβρίου 2023, 14:40 | Μ. Ποσες Λυδιες θα υπαρξουν ακόμα στην αγκαλιά των νεκρών μαμάδων τους με τον πατερα-δολοφονο να παίζει θέατρο? Προστατέψτε τις γυναίκες και τα παιδιά. Όχι αλλά ορφανά παιδια. Ποινικοποίηση της γυναικοκτονιας όπως και στην Κύπρο και σε άλλα Ευρωπαϊκά κράτη. Όχι στον ψευδή χυδαίο όρο, δήθεν «γονεϊκή αποξένωση» ένας κακός σύζυγος δεν θα είναι ΠΟΤΕ καλός πατέρας… Όχι αλλά δικαιώματα στους κακοποιητες και μελλοντικούς δολοφόνους..ΣΩΣΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
3 Δεκεμβρίου 2023, 14:32 | Α. Δυσπιστία απέναντι στα θύματα ενδοοικογενειακής βίας από τεχνικούς συμβούλους σε υποθέσεις επιμέλειας χωρίς κατάλληλη εκπαίδευσηΈνας τεχνικός σύμβουλος που αντιμετώπιζε με δυσπιστία το 90% των καταγγελιών κακοποίησης, πρότεινε μία έφηβη να διαμένει με τον κακοποιητικό της πατέρα.Ο Mark Kilmer, τεχνικός σύμβουλος σε υποθέσεις επιμέλειας διορισμένος από τις δικαστικές αρχές, έχοντας ο ίδιος καταδικαστικές αποφάσεις για ενδοοικογενειακή βία, δήλωσε ότι αντιμετωπίζει με δυσπιστία το 90% των υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας και σεξουαλικής κακοποίησης. Τα Οικογενειακά Δικαστήρια στο Colorado ξεκινήσαν πριν 14 χρόνια να διορίζουν τεχνικούς συμβούλους σε υποθέσεις επιμέλειας, σε καθεστώς ιδιωτικού δικαίου για να υποκαταστήσουν τους δημόσιους λειτουργούς. Το κόστος, το οποίο αναλαμβάνουν οι διάδικοι, μπορεί να φτάσει τις δεκάδες χιλιάδες δολάρια. Έχει δημιουργηθεί μια συνθήκη πλήρους αδιαφάνειας με θύματα τα παιδιά, τα οποία πολύ συχνά καταλήγουν στην επιμέλεια του κακοποιητικού γονέα3 Δε
κεμβρίου 2023, 13:19 | Α. ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΧΟΥΝ ΦΩΝΗ. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας (ΠΟΥ) αρνείται να συμπεριλάβει τον ΨΕΥΔΟΟΡΟ «γονεϊκή αποξένωση» στη Διεθνή Στατιστική Ταξινόμηση Νοσημάτων (ICD-11)Σε πρόσφατη δήλωση του (Δεκέμβριος 2022), ο ΠΟΥ εξηγεί τους λόγους για τους οποίους η γονεϊκή αποξένωση αφαιρέθηκε από το ευρετήριο όρων της κατηγορίας με τίτλο “Προβλήματα στην Σχέση Φροντιστή και Παιδιού” της Διεθνούς Στατιστικής Ταξινόμησης Νοσημάτων και Συναφών Προβλημάτων Υγείας (ICD), παρά τις επίμονες προσπάθειες των υποστηρικτών της αντιεπιστημονικής θεωρίας της “γονεϊκής αποξένωσης” να συμπεριληφθεί ως όρος.Σύμφωνα με τον ΠΟΥ, η «γονεϊκή αποξένωση» είναι ένας όρος που χρησιμοποιείται κυρίως σε δικαστικές διαφορές για την επιμέλεια και δεν αποτελεί όρο που σχετίζεται με υπηρεσίες ή καταστάσεις υγείας. Λαμβάνοντας υπόψη την πληθώρα σχολίων και ερωτημάτων σε ό,τι αφορά την κατάχρηση του όρου γονεϊκή αποξένωση, αφενός με στόχο την υπονόμευση της αξιοπιστίας ενός γονέα που καταγγέλλει κακοποίηση, αφετέρου με στόχο την ποινικοποίηση αυτής της συμπεριφοράς, ο ΠΟΥ, αφού εξέτασε διεξοδικά όλο το υλικό που του παρασχέθηκε, αποφάσισε να μην συμπεριλάβει τον όρο γονεϊκή αποξένωση και τους συναφείς με αυτόν όρους στο ICD-11.Ακολουθεί η σχετική δήλωση:Τι είναι το ICD;
Η Διεθνής Στατιστική Ταξινόμηση Νοσημάτων και Συναφών Προβλημάτων Υγείας (ICD) εξυπηρετεί την καταγραφή και ενημέρωση για θέματα υγείας και για καταστάσεις που σχετίζονται με την υγεία, σε παγκόσμιο επίπεδο. Το ICD διασφαλίζει τη διαλειτουργικότητα των ψηφιακών δεδομένων υγείας και τη συγκρισιμότητά τους. Στο ICD συμπεριλαμβάνονται ασθένειες, διαταραχές, προβλήματα υγείας και πολλά περισσότερα. Προκειμένου να συμπεριληφθεί μια συγκεκριμένη κατηγορία στο ICD, αυτή θα πρέπει να παρουσιάζει κάποια χρησιμότητα για τους σκοπούς του ICD και, φυσικά, να υπάρχουν στοιχεία που αποδεικνύουν την ύπαρξη της ως κατάσταση υγείας.«Γονεϊκή αποξένωση»
Ο σκοπός του ICD-11 είναι να παρέχει μια διεθνώς τυποποιημένη ταξινόμηση διαγνώσεων υγείας, να καταγράφει περιστατικά που αφορούν την υγεία και την επαφή με την υγειονομική περίθαλψη για στατιστικούς λόγους. Το κεφάλαιο 24 με τίτλο “Παράγοντες που επηρεάζουν την κατάσταση της υγείας ή την επαφή με τις υπηρεσίες υγείας” προβλέπει την καταγραφή περιστάσεων ή προβλημάτων που επηρεάζουν την κατάσταση της υγείας ενός ατόμου, αλλά δεν αποτελούν τα ίδια ασθένεια ή τραυματισμό. Το κεφάλαιο αυτό περιλαμβάνει την κατηγορία με τίτλο “Προβλήματα στην Σχέση Φροντιστή και Παιδιού”.Κατά τη διάρκεια της ανάπτυξης του ICD-11, αποφασίστηκε να μην συμπεριληφθούν η έννοια και η ορολογία της “γονεϊκής αποξένωσης” στην ταξινόμηση, επειδή αυτή δεν αποτελεί όρο που σχετίζεται με την υγειονομική περίθαλψη. Ο όρος χρησιμοποιείται κυρίως σε νομικό πλαίσιο, σε δικαστικές διαφορές για την επιμέλεια σε

περιπτώσεις διαζυγίων ή άλλου τύπου λύσης συντροφικών σχέσεων.Η ευρύτερη κατηγορία με τίτλο “Προβλήματα στην Σχέση Φροντιστή και Παιδιού” θεωρήθηκε ότι καλύπτει επαρκώς τις πτυχές του φαινομένου αυτού που θα μπορούσαν να αποτελέσουν το επίκεντρο των υπηρεσιών υγείας.Πρόσφατα υποβλήθηκαν και εγκρίθηκαν, αρχικά, προτάσεις για τη συμπερίληψη του όρου “γονεϊκή αποξένωση” ως όρου ευρετηρίου για την κατηγορία με τίτλο “Προβλήματα στην Σχέση Φροντιστή και Παιδιού”. Ως αποτέλεσμα του σχετικού διαδικτυακού σχολιασμού που ακολούθησε την αρχική έγκριση, η Ιατρική και Επιστημονική Συμβουλευτική Επιτροπή του ΠΟΥ-ΦΙΚ έσπευσε να διευκρινίσει ότι η συμπερίληψη ενός όρου για σκοπούς αναζήτησης δεν σημαίνει αυτομάτως ότι ο ΠΟΥ εγκρίνει αυτόν τον όρο και την χρήση του. Μετά την εν λόγω διευκρίνιση, οι σχολιασμοί και τα ερωτήματα παρέμειναν αμείωτα σε ό,τι αφορά την κατάχρηση του όρου αφενός με στόχο την υπονόμευση της αξιοπιστίας ενός γονέα που καταγγέλλει κακοποίηση και ως εκ τούτου αρνείται την επικοινωνία, αφετέρου με στόχο την ποινικοποίηση αυτής της συμπεριφοράς.ΑνασκόπησηΛαμβάνοντας υπόψη τα ανωτέρω, ο ΠΟΥ εξέτασε διεξοδικά όλο το υλικό που του παρασχέθηκε και θεωρεί ότι:Η γονεϊκή αποξένωση είναι ένα ζήτημα που αφορά συγκεκριμένα δικαστικά πλαίσια. Η συμπερίληψη του όρου στο ICD-11 δεν συμβάλλει στις στατιστικές υγείας.

Δεν υπάρχουν τεκμηριωμένες παρεμβάσεις υγειονομικής περίθαλψης ειδικά για τη γονεϊκή αποξένωση. Σε περιπτώσεις κατά τις οποίες ένα άτομο που χαρακτηρίζεται με αυτόν τον όρο προσέρχεται για υγειονομική περίθαλψη, υπάρχει άλλο περιεχόμενο του ICD-11 που είναι επαρκές για την καθοδήγηση της κωδικοποίησης. Οι χρήστες μπορούν να ταξινομήσουν τις περιπτώσεις στην κατηγορία με τίτλο “Προβλήματα στην Σχέση Φροντιστή και Παιδιού”.Ως εκ τούτου, ο όρος του ευρετηρίου “γονεϊκή αποξένωση” και οι συναφείς με αυτόν όροι έχουν αφαιρεθεί

3 Δεκεμβρίου 2023, 11:25 | Λ Βιβλιογραφική έρευνα για τη γονεϊκή αποξένωση. Διεθνείς Επιστημονικοί Φορείς και Οργανισμοί επισημαίνουν ότι η γονεϊκή αποξένωση είναι αντιεπιστημονική ψευδοθεωρία και καταδικάζουν τη χρήση της σε αντιδικίες για την επιμέλεια καθώς αυτή παραβιάζει τα δικαιώματα παιδιών και προστατευτικών γονέων

3 Δεκεμβρίου 2023, 11:21 | Κ Η Ειδική Εισηγήτρια για τη βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών, Reem Alsalem, υπέβαλε στις 13 Απριλίου 2023 έκθεση στο Συμβούλιο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με την οποία καταδικάζει τη χρήση της ψευδοεπιστημονικής έννοιας της “γονεϊκής αποξένωσης”, και συναφών εννοιών, σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια, καταδεικνύοντας τους κινδύνους που αυτή επιφέρει ως προς την προστασία των ανήλικων θυμάτων και των μητέρων τους, ιδίως σε περιπτώσεις που υπάρχουν καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία και σεξουαλική κακοποίηση.Η Ειδική Εισηγήτρια, μαζί με τα άλλα μέλη της Πλατφόρμας Μηχανισμών Ανεξάρτητων Εμπειρογνωμόνων για την Εξάλειψη των Διακρίσεων και της Βίας κατά των Γυναικών, εκφράζει έντονη ανησυχία για το ότι οι δικαστικές αρχές συστηματικά αγνοούν το ιστορικό και τις καταγγελίες ενδοοικογενειακής βίας και κακοποίησης κατά τη λήψη αποφάσεων για την επιμέλεια των παιδιών, ακόμα και σε περιπτώσεις όπου οι ίδιες οι μητέρες ή/και τα ίδια τα παιδιά έχουν προβάλει αξιόπιστους ισχυρισμούς για σωματική ή σεξουαλική κακοποίηση. Σε αρκετές χώρες οι δικαστικές αρχές αντιμετωπίζουν τα θύματα με δυσπιστία και κρίνουν τους ισχυρισμούς των παιδιών για κακοποίηση ως προϊόν υποβολής, δηλαδή, ως σκόπιμη προσπάθεια των μητέρων να χειραγωγήσουν τα παιδιά τους και να τα χωρίσουν από τους πατέρες τους. Αυτή η υποτιθέμενη προσπάθεια χειραγώγησης του παιδιού από τον γονέα συχνά αποκαλείται “γονεϊκή αποξένωση”.Για την προετοιμασία της έκθεσης, η Ειδική Εισηγήτρια ζήτησε την συμμετοχή των Κρατών Μελών, διεθνών και περιφερειακών οργανισμών, μη κυβερνητικών οργανώσεων, ακαδημαϊκών φορέων και θυμάτων, και πραγματοποίησε σειρά διαδικτυακών διαβουλεύσεων με ενδιαφερόμενους φορείς και εμπειρογνώμονες/νισσες. Η Ειδική Εισηγήτρια έλαβε πάνω από χίλιες υποβληθείσες αναφορές, εκ των οποίων μεγάλος αριθμός ήταν αντιγραμμένες ατομικές αναφορές, κυρίως από οργανώσεις για τα δικαιώματα των πατέρων.Παραθέτουμε ένα ενδεικτικό απόσπασμα από την αναφορά (σύνδεσμος για το πλήρες κείμενο στο τέλος του άρθρου):Γονεϊκή αποξένωση και η σχέση της με την ενδοοικογενειακή βία.Η ενδοοικογενειακή βία είναι μια από τις σοβαρότερες και πιο διαδεδομένες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ιδίως όσον αφορά γυναίκες και κορίτσια. Αν και οι άνδρες μπορούν επίσης να πέσουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας, οι γυναίκες διατρέχουν πολύ μεγαλύτερο κίνδυνο και η δυναμική της κακοποίησης διαφέρει στους άνδρες.Δεδομένης της συχνότητας της ενδοοικογενειακής βίας στις συντροφικές σχέσεις, ο χωρισμός από τον δράστη μπορεί επίσης να είναι μια εξαιρετικά επικίνδυνη περίοδος για το θύμα. Οι ισχυρισμοί για ενδοοικογενειακή βία τείνουν να μην ελέγχονται επαρκώς από τα δικαστήρια και να προκαλούν προβληματικές υποθέσεις, για παράδειγμα ότι η βία προκαλεί μικρή βλάβη στη μητέρα ή το παιδί και ότι παύει με τον χωρισμό. Οι δικαστές, επίσης, που τείνουν να θέτουν σε προτεραιότητα και να επιτρέπουν την επικοινωνία με τους πατέρες, έχουν εσφαλμένη κατανόηση σχετικά με τις συνέπειες της ενδοοικογενειακής βίας και τις επιπτώσεις της στα παιδιά και τις υποτιμούν. Με αυτόν τον τρόπο, οι δικαστές αποτυγχάνουν στο καθήκον τους να προστατεύσουν τα παιδιά από τη βία, δίνοντας σε κακοποιητικούς πατέρες πρόσβαση στα παιδιά τους χωρίς επίβλεψη,

συμπεριλαμβανομένων περιπτώσεων όπου οι δικαστές έχουν διαπιστώσει ότι έχει ασκηθεί σωματική και/ή σεξουαλική βία.Όταν οι δικαστές αναγνωρίζουν την ύπαρξη ενδοοικογενειακής βίας, μπορεί να τη θεωρήσουν περασμένο γεγονός, υποθέτοντας ότι ανήκει στο παρελθόν. Έρευνες και οι αναφορές που ελήφθησαν δείχνουν ότι οι δράστες ενδοοικογενειακής βίας μπορεί επίσης να χρησιμοποιούν καταχρηστικά τις διαδικασίες οικογενειακού δικαίου για να συνεχίσουν να ασκούν βία στα θύματα τους, με αποτέλεσμα τον δευτερογενή τραυματισμό τους. Σε αυτό το πλαίσιο, η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μια χρήσιμη τακτική. Μια εμπειρική ανάλυση των υποθέσεων γονεϊκής αποξένωσης στον Καναδά που διεξήχθη το 2018 διαπίστωσε ότι από τις 357 περιπτώσεις, το 41,5% αφορούσαν ισχυρισμούς ενδοοικογενειακής κακοποίησης ή κακοποίησης παιδιού, εκ των οποίων το 76,8% περιελάμβαναν ισχυρισμούς αποξένωσης που υποστηρίζονταν από τον φερόμενο ως δράστη. Σε άλλη μελέτη, η γονεϊκή αποξένωση αναφέρθηκε και στις 20 περιπτώσεις που μελετήθηκαν στο πλαίσιο καταναγκαστικού ελέγχου και σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών, και ακόμα και και όταν δεν χρησιμοποιούνταν ρητά, οι υποκείμενες ιδέες εξακολουθούσαν να είναι παρούσες.Η χρήση της γονεϊκής αποξένωσης είναι ιδιαίτερα έμφυλη και χρησιμοποιείται συχνά εναντίον των μητέρων. Μια μελέτη στη Βραζιλία διαπίστωσε ότι οι γυναίκες κατηγορούνταν για γονεϊκή αποξένωση στο 66% των περιπτώσεων, σε αντίθεση με το 17% των περιπτώσεων όπου κατηγορήθηκε άνδρας και ότι οι άνδρες προέβαιναν σε περισσότερες αβάσιμες κατηγορίες από τις γυναίκες. Στην Ιταλία, αυτή η κατηγορία χρησιμοποιούνταν επίσης σε συντριπτική πλειοψηφία κατά των μητέρων.Κοινό στοιχείο της έμφυλης χρήσης της γονικής αποξένωσης είναι η απεικόνιση των μητέρων από τους συντρόφους τους, τα δικαστήρια και τους πραγματογνώμονες, ως εκδικητικές και παραληρηματικές. Οι μητέρες που αντιτίθενται ή προσπαθούν να περιορίσουν την επαφή ή που εγείρουν ανησυχίες θεωρούνται ευρέως από τους αξιολογητές ως παρεμποδιστικές ή κακόβουλες, γεγονός που αντικατοπτρίζει το διαδεδομένο μοτίβο της ενοχοποίησης της μητέρας.Ισχυρισμοί ότι η μητέρα αποξενώνει το παιδί χρησιμοποιούνται συχνά για να δείξουν ότι η ανάθεση της επιμέλειας στη μητέρα δεν είναι προς το συμφέρον του παιδιού, καθώς αυτή δεν θα διευκολύνει την επαφή με τον πατέρα. Όπως σημειώνεται σε πολλές υποβληθείσες αναφορές, η ενδοοικογενειακή βία και η γονεϊκή αποξένωση αναμειγνύονται συχνά στα συστήματα οικογενειακού δικαίου, εις βάρος των θυμάτων βίας. Προστατευτικές μητέρες τοποθετούνται σε δυσμενή θέση, στην οποία η επιμονή στην προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων για την ενδοοικογενειακή βία ή την κακοποίηση παιδιών μπορεί να θεωρηθεί ως προσπάθεια αποξένωσης των παιδιών από τον άλλο γονέα, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει στην απώλεια της κύριας φροντίδας ή της επικοινωνίας με τα παιδιά τους.Η χρήση της γονεϊκης αποξένωσης τείνει να γίνεται αυτοεκπληρούμενη προφητεία. Από την στιγμή που οι γονείς κρίνονται ως «αποξενωτικοί», «αδιάλλακτοι» ή «ανίκανοι να ακούσουν», οι πράξεις τους ή η αδράνειά τους μπορεί να προσεγγίζονται με προκατάληψη. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, ισχυρισμοί οικογενειακής βίας να παραμερίζονται ως μεμονωμένο περιστατικό. Αυτό υποβαθμίζει την ενδοοικογενειακή βία σε μια ασήμαντη σύγκρουση και στιγματίζει και παθολογικοποιεί τις γυναίκες και τα παιδιά.Οι συνέπειες των μεροληπτικών αποφάσεων επιμέλειας μπορεί να είναι καταστροφικές με αποτέλεσμα, σε συγκεκριμένα περιστατικά όπου είχε επιδικαστεί επικοινωνία σε πατέρες με βίαιο ιστορικό, τον θάνατο παιδιών ή γυναικών και παιδιά που απειλούνται με όπλο. Σε ορισμένες περιπτώσεις, γυναίκες έχουν φυλακιστεί για παραβίαση των δικαιωμάτων επιμέλειας και έχουν ακυρωθεί περιοριστικοί όροι προστασίας.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να έχει σημαντικό αντίκτυπο στις αποφάσεις για την επιμέλεια. Στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, τα στοιχεία δείχνουν ότι τα ποσοστά απώλειας της επιμέλειας μεταξύ μητέρων και πατέρων διαφέρουν σημαντικά, ανάλογα με το ποιος γονέας ισχυρίζεται την αποξένωση. Όταν ένας πατέρας ισχυριζόταν ότι αποξενώνεται από τη μητέρα, τα δικαιώματα επιμέλειας αφαιρούνταν από την μητέρα στο 44% των περιπτώσεων. Όταν η κατάσταση ήταν αντεστραμμένη, οι μητέρες κέρδιζαν την επιμέλεια από τους πατέρες μόνο στο 28% των περιπτώσεων. Επομένως, όταν υπήρχε κατηγορία για αποξένωση, οι μητέρες είχαν διπλάσιες πιθανότητες να χάσουν την επιμέλεια σε σύγκριση με τους πατέρες. Αυτό οδήγησε σε μια ετήσια εκτίμηση ότι 58.000 παιδιά στις Ηνωμένες Πολιτείες τοποθετούνται σε επικίνδυνα οικογενειακά πλαίσια. Στη Νέα Ζηλανδία, μια έρευνα έδειξε ότι το 55 έως 62% των μητέρων ανέφεραν ότι κατηγορήθηκαν για γονεϊκή αποξένωση, συχνά εκτρέποντας την προσοχή των δικαστηρίων από τις νόμιμες καταγγελίες κακοποίησης.Σύμφωνα με τα συμπεράσματα της έκθεσης:Η “γονεϊκή αποξένωση” χρησιμοποιείται στις διαδικασίες οικογενειακού δικαίου από τους κακοποιητές ως εργαλείο για να συνεχίσουν την κακοποίηση και τον εξαναγκασμό τους και να υπονομεύσουν και να απαξιώσουν τους ισχυρισμούς για ενδοοικογενειακή βία που διατυπώνονται από μητέρες που προσπαθούν να κρατήσουν τα παιδιά τους ασφαλή.Το πρότυπο του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού παραβιάζεται με την επιβολή επικοινωνίας μεταξύ του παιδιού και του ενός ή και των δύο γονέων και με την προτεραιοποίηση της, ακόμη και όταν υπάρχουν ενδείξεις ενδοοικογενειακής βίας.Κυρίως λόγω της έλλειψης κατάρτισης και της έμφυλης μεροληψίας και της έλλειψης πρόσβασης σε νομική υποστήριξη, η επιμέλεια των παιδιών μπορεί να ανατεθεί σε δράστες βίας, παρά τα αποδεικτικά στοιχεία για ιστορικό ενδοοικογενειακής ή/και σεξουαλικής κακοποίησης.Οι δικαστές και οι

αξιολογητές πρέπει να σταματήσουν να εστιάζουν στην προσπάθεια να αναγνωρίσουν συμπεριφορές που αμφισβητούνται εντός του κλάδου της ψυχολογίας (όπως η ψευδοεπιστημονική έννοια της γονεϊκής αποξένωσης) και να αρχίσουν να εστιάζουν στα συγκεκριμένα γεγονότα και τα πλαίσια κάθε υπόθεσης

3 Δεκεμβρίου 2023, 11:04 | Μ!! Σύσταση ΟΗΕ προς τα κράτη μέλη: απαγορεύστε νομοθετικά τη χρήση της «γονεϊκής αποξένωσης» σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια.Η Ειδική Εισηγήτρια για τη βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών, Reem Alsalem, υπέβαλε στις 13 Απριλίου 2023 έκθεση στο Συμβούλιο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με την οποία καταδικάζει τη χρήση της ψευδοεπιστημονικής έννοιας της "γονεϊκής αποξένωσης", και συναφών εννοιών, σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια, καταδεικνύοντας τους κινδύνους που αυτή επιφέρει ως προς την προστασία των ανήλικων θυμάτων και των μητέρων τους, ιδίως σε περιπτώσεις που υπάρχουν καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία και σεξουαλική κακοποίηση.🔗 Περισσότερα στο stopchildabuse.gr. Σύνδεσμος για το σχετικό άρθρο στα σχόλια. Στο τέλος του άρθρου θα βρείτε την αναφορά του ΟΗΕ στο πρωτότυπο και μεταφρασμένη στα ελληνικά.

3 Δεκεμβρίου 2023, 11:28 | Μ. Σε όσες χώρες έχει νομοθετηθεί ως ποινικό αδίκημα η γονεϊκή αποξένωση, έχει οδηγήσει σε σημαντική υποχώρηση στα δικαιώματα παιδιών και γυναικών. Στην Βραζιλία ψηφίστηκε το 2010 και οι τραγικές επιπτώσεις στις ζωές των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας, την επόμενη δεκαετία, προκάλεσαν την παρέμβαση του Συμβουλίου του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.‼ Στις 04 Νοεμβρίου 2022 οι εμπειρογνώμονες του Συμβουλίου απηύθυναν έκκληση στη νέα κυβέρνηση της Βραζιλίας να αποσύρει τον νόμο που ποινικοποιεί τη "γονεϊκή αποξένωση", επισημαίνοντας ότι οδηγεί σε διακρίσεις εις βάρος των γυναικών και των κοριτσιών, ιδίως σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια.Όπως αναφέρει η επιτροπή:"Τονίζουμε τις πολύ ανησυχητικές συνέπειες από την εφαρμογή του νόμου για τις μητέρες, πολλές από τις οποίες δεν έχουν άλλη επιλογή από το να αποσιωπήσουν την κακοποίηση των παιδιών τους από τον σύντροφο ή τον πρώην σύντροφό τους, από φόβο μήπως κατηγορηθούν για "γονεϊκή αποξένωση" και χάσουν την επιμέλεια."☞ Πέντε χρόνια νωρίτερα, το 2017, μια Κοινοβουλευτική Εξεταστική Επιτροπή στη Βραζιλία διαπίστωσε συσχέτιση μεταξύ της γονεϊκής αποξένωσης, της ενδοοικογενειακής βίας και της σεξουαλικής κακοποίησης. Ωστόσο, δικηγόροι και εμπειρογνώμονες που υπερασπίζονται την γονεϊκή αποξένωση άσκησαν πιέσεις προκειμένου να διασφαλίσουν ότι δε θα ληφθούν μέτρα για την προστασία των θυμάτων.Περισσότερα στον ιστότοπο της Ενημερωτικής Καμπάνιας για τη Γονεϊκή Αποξένωση (link στα σχόλια).#τα_παιδιά_έχουν_φωνή

3 Δεκεμβρίου 2023, 10:45 | Σ. Μ. Να προστεθει στις τροποποιησεις του Ποινικου Κωδικα η διαρρηξη σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα.

2 Δεκεμβρίου 2023, 21:23 | Α. Επιτελους ας τελειωσει ο παραλογισμος καπου.σε μια χωρα που δεν εχει καμια προστασια στο αγορι και τον ανδρααφηνονται ακομα και σε σχολια επι νομου με χυδαιοτητα ακραιες φεμινιστικες φωνες επι συλληβδην διασταση να συναθροιζουν το συνολο του ορου πατερας σε αρνηντικη διασταση, κατι που θετει τις ιδιες σε κασταση βαριας σεξιστικης και ρατσιστικης επιθεσης προς το συνολο του αλλου φυλου. βλεπουμε μια τραγικη αδιαφορια για τις ερευνες και τα σταστιστικα που μιλουν για την αλλαγη τροπου και ειδων ενδοοικογενειακης βιας, και της ευθυνης σε αυτη της συζυγου που μπορει να ειναι και μητερα. Δεν υπαρχει καμια υποχρεωση να ελεγχονται στο συνολο τους οι δασκαλες/οι και παιδαγωγοι νεαρων ηλικιων απο τους θεσμους οταν σε συνολο το ενηντα τοις εκατο ειναι γυναικες. Η δικαστικη και κοινωνικη κουλτουτα θετει το αντρικο φυλο, αφου ολα εχουν καταρτιστει με βαση το φυλο οτι ειναι το μονο εν αδικω.Η γονεϊκή αποξένωση είναι μια από τις σημαντικότερες μορφές ενδοοικογενειακής βίας από απαράδεκτους γονείς ενάντια στην ψυχική ισορροπία των παιδιών μας, που δρουν ενάντια στο συμφέρον τους. Παρακαλώ πολύ για ποινικοποίηση του συγκεκριμένου σοβαρού προβλήματος, ώστε να προστατεύσει η ελληνική δικαιοσύνη τα παιδιά της χώρας μας, διότι η μη ποινικοποίηση αυτής της ψυχικής κακοποίησης των παιδιώνΜετα την συμβαση της Κωνσταντινουπολης δεν ελεγχεται ουτε το ΚΕΘΙ, ουτε Η ΓΓΑΙΔ ουτε το ΕΣΔΙΦ ουτε το υπουργειο Οικογενειας, ουτε οι εκατονταδες ΜΚΟ που εχουν μονο φεμινιστικο χαρακτηρα και με βασει το νομο παιρνουν μερος σε αποφασεις σε διαφορα επιπεδα διακυβερνησης. Το συνολο των ενεργειων τους οπως και των συνθηματων τους ειναι τουλαχιστον ρατσιστικο και δεν υπαρχει τοποθετηση του νομου επι της σεξιστικης επιθεσης και της ζημιας μεσα στην οικογενεια στην οποια προβαινουν οι σχηματισμοι αυτοι.Ειναι πολυ βαθια η μισανδρια στο υπουργειο οικογενειας, το ΚΕΘΙ, το ΔΣΑ και αρκετες ΜΚΟ και ΜΜΕ στην Ελλαδα. Σε μια σειρα απο δρασεις ειναι ΕΚΚΩΦΑΝΤΙΚΗ η απουσια δρασεων για το αγορι και για τον ανδρα καθως και οποιαδηποτε ελεγχτικη κινηση για την διαχειρηση των πορων απεναντι στα κοινωνικα ζητηματα με ανδρικο προσημοΑς ΔΟΥΜΕ λοιπον μερικες απο τις αστοχιες των υπουργειων ΕΡΓΑΣΙΑΣ και Οικογενειας: ΜΕ ΙΔΙΑΙΤΕΡΗ ΕΠΙΣΥΜΑΝΣΗ ΓΙΑ ΤΟ ΚΕΘΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΣΥΝΗΓΟΡΟ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ, ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ το isotita.gr και την Γενικη Γραμματεια Ανθρωπινω δικαιωματων και τον ΔΣΑ: Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΑ
ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ, ΚΑΜΙΑ ΔΡΑΣΗ, ΚΑΜΙΑ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΕ ΘΕΜΑΤΑ ΠΟΥ ΑΦΟΡΟΥΝ ΤΟ ΑΝΔΡΙΚΟ ΚΟΙΝΟ.ΑΥΤΟ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΤΑΙ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΣΤΗΝ ΠΛΑΤΦΟΡΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ ΑΠΟ ΤΟ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΑΝΑΡΤΗΣΗ ΓΙΑ ΣΧΟΛΙΑΣΜΟ. ΠΟΛΛΑ ΑΠΟ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΥΤΑ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΥΝ ΕΝΤΕΛΩΣ ΜΙΣΑΝΔΡΙΚΕΣ ΤΟΞΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΕΞΙΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΕΠΙΣΗΜΑ ΑΠΟ ΠΟΛΥ ΜΕΓΑΛΕΣ ΣΕ ΑΡΙΘΜΟ ΜΕΛΩΝ ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΕΠΙΘΕΣΗ ΔΕΧΘΗΚΕ ΚΑΙ Ο ΝΟΜΟΣ ΤΗΣ ΣΥΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΑΠΟ ΦΟΡΕΙΣ, ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΜΜΕ. – ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟΚΑΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΨΥΧΙΚΗ ΥΓΕΙΑ, ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟΝ ΑΝΔΡΙΚΟ ΠΛΗΘΥΣΜΟ ΕΙΔΙΚΑ ΑΠΟ ΦΟΡΕΙΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑ 90% ΑΠΑΣΧΟΛΟΥΝ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΣΕ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΜΕ ΒΑΘΙΑ ΤΑΥΤΟΤΙΚΗ ΑΠΟΨΗ ΚΑΙ ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΒΑΘΙΑ ΜΙΣΑΝΔΡΙΚΗ ΑΠΟΨΗ, ΟΠΩΣ ΕΙΔΑΜΕ ΣΤΗ ΚΑΜΠΑΝΙΑ ΣΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΗΜΕΡΕΣ.ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Η ΣΕΞΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΘΕΤΙΚΗ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΛΟΓΩ ΜΗ ΥΠΑΡΞΗΣ ΑΝΔΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΣΤΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ, Η ΛΟΓΩ ΤΗΣ ΜΗ ΛΗΨΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΚΑΛΥΨΗΣ ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΟΥΣ. ΓΙΑ ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΗ ΣΤΑΣΗ ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ – ΠΑΤΡΟΤΗΤΑ – ΣΥΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΝΟΜΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΙΜΩΡΙΑ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ -ΠΑΡΟΧΗ TEST DNA ΔΩΡΕΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ – ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΜΙΣΑΝΔΡΙΑΣ ΚΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΤΟΞΙΚΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ – ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΟΞΙΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ ΣΤΙΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΕΣ ΕΚΠΟΜΠΕΣ GOSIP – ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΗΣ ΤΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΚΗ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΚΑΝΟΝΕΣ ΤΟΥ ΕΣΡ ΚΑΙ ΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ: ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΙΚΗ, ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΗ,ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΕΠΙΣΗΣ -ΘΕΜΑ ΨΕΥΤΙΚΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ (ΠΛΗΘΟΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΩΝ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ) -ΘΕΜΑ ΑΠΟΔΟΣΗΣ ΔΩΡΕΑΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΜΟΝΟ ΠΡΟΣ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΔΣΑ ΝΟΜΙΚΟ ΖΗΤΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ ΑΘΩΟΤΗΤΑΣ – ΨΕΥΔΕΙΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ -ΘΕΜΑ ΣΕΒΑΣΜΟΥ ΣΥΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΠΑΤΕΡΑ -ΘΕΜΑ ΕΛΛΕΙΨΗΣ ΔΟΜΩΝ ΓΙΑ ΑΝΤΡΕΣ ΚΑΙ ΑΓΟΡΙΑ ΑΠΟ 15 ΕΤΩΝ – ΘΕΜΑ ΜΗ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗΣ ΒΙΑΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΤΡΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΑΓΟΡΙΑ

2 Δεκεμβρίου 2023, 19:43 | Ε. Πως θα έρθουν επενδυτές σε μια χώρα που αλλάζει τον ποινικό της κώδικα??? Γιατί να έρθουν επενδυτές σε μια χώρα που δεν υπάρχει ασφάλεια δικαίου?? Εγώ που έχω ξοδέψει χρήματα σε δικηγόρους και παράβολα για να υποβάλλω μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση και εξύβριση σε δικόγραφα του αντιδίκου από ποιον θα πάρω τα χρήματά μου πίσω τώρα που δρομολογείται οι δικαστές και οι δικαστικοί υπάλληλοι να μην θεωρούνται τρίτοι??? Από τον κ.Φλωρίδη??? Και ας μου πει ο κ.Φλωρίδης, ο επενδυτής που υποβάλλει αγωγή σε τρίτον ΠΩΣ θα προστατευτεί απο τις συκοφαντίες του αντιδίκου σε προτάσεις και προσθήκη αντίκρουση?? Και κάτι τελευταίο. Άκουσα ότι δρομολογείται η επιβολή προστίμου 1000-1500 ευρώ για τις αβάσιμες μηνύσεις. Θεωρώ αυτονόητο ότι θα παρασχεθεί στον μηνυτή ένα οπλοστάσιο για να ασκήσει το δικαίωμα της δικαστικής προστασίας. Για να κρίνει ένας Εισαγγελέας μια μήνυση ως «αβάσιμη» και να επιβάλλεται τέτοιο πρόστιμο θεωρώ αυτονόητο ότι ο κ.Φλωρίδης έχει προνοήσει για την άρτια εκπαίδευση Εισαγγελέων και σύστημα ελέγχου τους (π.χ.πειθαρχικές αναφορές, θέση σε αργία, επιβολή προστίμων) σε περίπτωση «αβάσιμης» θέσης μήνυσης στο Αρχείο.

2 Δεκεμβρίου 2023, 19:51 | Ρ. Ζ.Ζητώ την τροποποιήσει του άρθρο 169Α του Π.Κ Παραβίαση Δικαστικών Αποφάσεων Τροποποίηση άρθρου 169Α Ποινικού Κώδικα και συγκεκραμένα από πλημμέλημα σε κακούργημα.. και Συγκεκραμένα στο άρθρο 169Α του Ποινικού Κώδικα να επέρχονται οι εξής αλλαγές: το άρθρο 169Α να διαμορφώνεται ως εξής:«Άρθρο $169^{Α}$.Παραβίαση Δικαστικών Αποφάσεων και Συμφωνιών που Επικυρώθηκαν από Διαμεσολαβητή και έλαβαν Απόγραφο η Συμφωνιών που Επικυρώθηκαν από Συμβολαιογράφο.1. Όποιος δεν θα συμμορφωθεί σε προσωρινή διαταγή ή διάταξη δικαστικής απόφασης πολιτικού δικαστηρίου ή σε εισαγγελική διάταξη, που θα αφορούν τη ρύθμιση της νομής ή της κατοχής, την άσκηση της γονικής μέριμνας, και ειδικότερα την επικοινωνία με το τέκνο, και τη ρύθμιση της χρήσης της οικογενειακής στέγης και της κατανομής των κινητών μεταξύ συζύγων ή την απαγόρευση προσέγγισης και επικοινωνίας μεταξύ προσώπων, να τιμωρείται τουλάχιστον με κάθειρξη πέντε (5) έτη και χρηματική ποινή ως 15000 ευρώ, και τυχόν έφεση να μην έχει ανατέλλουσα δύναμη για την εκτέλεση της ποινής. Με την ίδια ποινή να τιμωρείται και όποιος δεν συμμορφώθηκε σε συμφωνία που επικυρώθηκε διαμεσολαβητή και έλαβε απόγραφο η από συμβολαιογράφο κατά το άρθρο 1441 του Αστικού Κώδικα και αφορά στην επικοινωνία των ανήλικων τέκνων.2. Όποιος εν γνώσει ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον να τιμωρείται με κάθειρξη πέντε (5) έτη και χρηματική ποινή ως 15000 ευρώ, και τυχόν έφεση να μην έχει ανατέλλουσα δύναμη για την εκτέλεση της ποινής. Η άνω πράξη να ατιμώρητε και όταν υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.».3. Σε περίπτωση καταδίκης της / του καταδικασθέντα και εκτελεστή ποινές της / του καταδικασθέντα, αυτεπάγγελτος να του αφαιρεθεί η επιμέλεια τέκνου και σύγχρονος να ανατεθεί σε γονέα που στερήθηκε με δόλο και πρόθεση την επικοινωνία με τέκνου του, και απόφαση αυτή να είναι αμετάκλητη χωρίς δικαίωμα της έφεσης.

2 Δεκεμβρίου 2023, 16:09 | Π. Τ.Στο άρθρο 25 αν μέρος της ποινής τουλάχιστον δεν εκτίεται «αν η πράξη συνδέεται με πρόκληση βιαιοπραγίας με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή.» δεν θα υπάρξει καταστολή…

2 Δεκεμβρίου 2023, 14:00 | Β. Bravo minster

2 Δεκεμβρίου 2023, 14:04 | Ν. Οχι αλλά δικαιώματα στους κακοποιητες των ψυχών και των σωμάτων μας. Μακριά από τα παιδιά μας είναι επικίνδυνοι. Θα υπάρξουν και άλλες Λυδιες που θα τις βρει η αστυνομία δίπλα στα νεκρά σώματα των μαμάδων τους…
2 Δεκεμβρίου 2023, 14:42 | Λ.Είναι επιτακτική η ανάγκη να προσθεθεί η διάρρηξη σχέσεων γονέα – παιδιών που προκαλείται από τον άλλο γονέα. Τα παιδιά πρέπει να βλέπουν και τους δύο γονείς τους
2 Δεκεμβρίου 2023, 13:47 | Μ. Η ΑΠΑΤΗ της ΓΕΛΟΙΑΣ ΨΕΥΔΟΘΕΩΡΙΑΣ ΓΙΑ ΔΗΘΕΝ «γονεϊκή αποξένωση»Η τετράχρονη Keira Kagan που δολοφονήθηκε από τον πατέρα της, με τον οποίο η μητέρα της βρισκόταν σε δικαστική διαμάχη για την επιμέλεια.Η θεωρία ότι στο πλαίσιο συγκρουσιακών διαζυγίων τα παιδιά προβαίνουν σε ψευδείς καταγγελίες κακοποίησης εναντίον των μπαμπάδων τους, τις οποίες τους έχουν υποβάλει οι μαμάδες τους για να τα «αποξενώσουν», είναι ανυπόστατη. Και η υιοθέτησή της από τα δικαστήρια οδηγεί σε κατάφωρη καταπάτηση των δικαιωμάτων των παιδιών.Ελλάδα Το κείμενο αυτό έχει στόχο να εξηγήσει με όσο το δυνατόν πιο απλό τρόπο τους λόγους για τους οποίους η «γονεϊκή αποξένωση» είναι μια ανυπόστατη ψευδο-θεωρία και τους κινδύνους που γεννά η χρήση της για τα παιδιά. Όποια και όποιος θέλει να προχωρήσει πιο βαθιά στα ζητήματα που θίγονται, θα βρει στο τέλος του κειμένου χρήσιμους συνδέσμους προς σχετικές μελέτες και βιβλιογραφία.Στις 13 Απριλίου 2023, η Ειδική Εισηγήτρια του ΟΗΕ για τη Βία κατά των Γυναικών και των Κοριτσιών υπέβαλε στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών την έκθεσή της με τίτλο «Επιμέλεια, βία κατά των γυναικών και βία κατά των παιδιών». Η πρώτη από τις καταληκτικές συστάσεις της έκθεσης είναι η εξής: «Τα Κράτη να νομοθετήσουν την απαγόρευση της χρήσης της γονεϊκής αποξένωσης ή συναφών ψευδο-εννοιών σε υποθέσεις οικογενειακού δικαίου και τη χρήση των υποτιθέμενων εμπειρογνωμόνων σε θέματα γονεϊκής αποξένωσης και συναφών ψευδο-εννοιών.»Η έκθεση είναι μόνο η πιο πρόσφατη από μια σειρά δημοσιεύσεων που προέρχονται από διεθνείς οργανώσεις, οι οποίες καλούν σε εγρήγορση απέναντι στη χρήση της «γονεϊκής αποξένωσης» σε δικαστικές διαμάχες.Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των υποστηρικτών της, η «γονεϊκή αποξένωση» προκύπτει, κατά τη διάρκεια συγκρουσιακών διαζυγίων, όταν ο γονέας που είναι μαζί με το παιδί (στην πράξη, σχεδόν πάντα η μητέρα) στρέφει το παιδί «εναντίον» του άλλου γονέα (στην πράξη, σχεδόν πάντα τον πατέρα).Στην πραγματικότητα, καμιά και κανείς δεν αμφισβητεί ότι στα συγκρουσιακά διαζύγια εμφανίζεται συχνά το φαινόμενο τα παιδιά να γίνονται αποδέκτες παραπόνων από τον έναν γονέα για τον άλλον — τόσο από μητέρες εναντίον πατεράδων όσο, βέβαια, και αντίστροφα. Να βρίσκονται δηλαδή, όπως συνηθίζουμε να λέμε, «στη μέση».Όμως, οι υποστηρικτές της θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» δεν σταματούν εκεί. Αυτό που υποστηρίζουν είναι ότι ο «αποξενωτής» γονέας (κατά συντριπτική πλειοψηφία η μητέρα) χειραγωγεί το παιδί ή/και του υποβάλλει «ψευδείς αναμνήσεις», έτσι ώστε αυτό να καταγγείλει τον «αποξενωμένο» γονέα (κατά συντριπτική πλειοψηφία τον πατέρα) για ενδοοικογενειακή βία ή και σεξουαλική κακοποίηση του παιδιού. Οι υποβολιμαίες αυτές καταγγελίες, οι οποίες συχνά, ισχυρίζονται, υποβοηθούνται από ψυχολόγους που προσλαμβάνουν οι «αποξενωτές γονείς», έχουν ως αποτέλεσμα την αποξένωση του έτερου γονέα από τα παιδιά του, γεγονός που συνιστά ανεπανόρθωτη ζημιά ακόμη και αν αυτός τελικά απαλλαγεί από τις κατηγορίες.Είναι λοιπόν κρίσιμο να κατανοήσουμε ότι η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» στοχεύει ευθέως τις περιπτώσεις εκείνες όπου γονείς (κατά συντριπτική πλειοψηφία άνδρες) κατηγορούνται για ενδοοικογενειακή βία ή και παιδική σεξουαλική κακοποίηση — και επιστρατεύεται για την υπεράσπισή τους.Τα ψεύδη και οι καταγγελίες
Γιατί, όμως, η πλειονότητα των ειδικών ανά τον κόσμο συμφωνεί ότι πρόκειται για μια ψευδοεπιστημονική κατασκευή;Οι λόγοι, συνοπτικά, είναι οι εξής:Πρώτον, στη βάση της υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων και έλλειμμα αντικειμενικότητας: η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» δημιουργήθηκε από τον Richard A. Gardner, ο οποίος ήταν άμισθος, μερικής απασχόλησης καθηγητής κλινικής παιδοψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο Columbia. Βιοποριζόταν, όμως, ως δικαστικός εμπειρογνώμονας, συχνά προς υπεράσπιση ανδρών που αντιμετώπιζαν κατηγορίες σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών τους.Δεύτερον, η θεωρία δεν έχει ελεγχθεί επιστημονικά: όπως κάθε θεωρία, έτσι και η «γονεϊκή αποξένωση» βασίζεται σε μια σειρά υποθέσεων, οι οποίες στη συνέχεια πρέπει να επαληθευτούν μέσω συγκεκριμένων μελετών. Ο Gardner, ωστόσο, βάσισε τη θεωρία του στις προσωπικές του παρατηρήσεις από την εμπειρία του ως δικαστικού πραγματογνώμονα που αμειβόταν για να υπερασπίζεται κατηγορούμενους άνδρες, και ουδέποτε διεξήγαγε ουδεμία επιστημονική μελέτη για να επαληθεύσει τις υποθέσεις του. Δημοσίευσε τα περισσότερα από 250 βιβλία και άρθρα του στις προσωπικής του ιδιοκτησίας εκδόσεις Creative Therapeutics και όχι σε επιστημονικά περιοδικά ή εκδοτικούς οίκους που ακολουθούν διαδικασίες peer review. Την ίδια στιγμή, επιστήμονες που έχουν δημοσιεύσει σε επιστημονικά περιοδικά για τη θεωρία του Gardner, την έχουν στην συντριπτική τους πλειονότητα αποδομήσει και απορρίψει.Τρίτον, οι υποθέσεις στη βάση της θεωρίας του Gardner έχει αποδειχθεί ότι δεν ευσταθούν βάσει μελετών που έχουν διεξαγάγει άλλοι επιστήμονες. Συγκεκριμένα:Δεν αληθεύει ότι υπάρχει κάποιο αξιοσημείωτο πλήθος καταγγελιών για σεξουαλική κακοποίηση στο πλαίσιο διαζυγίων. Έτσι κι αλλιώς, τα περισσότερα διαζύγια είναι συναινετικά. (Στην Ελλάδα

λιγότερο από 30% των διαζυγίων είναι κατ' αντιδικία — κατά κάποιες πηγές ίσως και μόλις 14%.) Από τα συγκρουσιακά διαζύγια, τα περισσότερα αφορούν άλλους λόγους αντιδικίας και όχι καταγγελίες κακοποίησης. Εντέλει, οι καταγγελίες κακοποίησης αφορούν ένα μικρό ποσοστό συγκρουσιακών διαζυγίων. Αν αναλογιστεί κανείς την έκταση της παιδικής σεξουαλικής κακοποίησης γενικά στην κοινωνία, η οποία σύμφωνα με το Συμβούλιο της Ευρώπης μπορεί να αφορά ένα στα πέντε παιδιά, τότε είναι λογικότερο να συμπεράνει ότι οι καταγγελίες στο πλαίσιο διαζυγίων είναι λιγότερες από ό,τι θα έπρεπε.Δεν αληθεύει ότι καταγγελίες από παιδιά που γίνονται στο πλαίσιο συγκρουσιακών διαζυγίων είναι κατά πλειοψηφία ψευδείς. Τα διαθέσιμα στοιχεία δεν δείχνουν σημαντική απόκλιση ανάμεσα στις καταγγελίες που γίνονται στο πλαίσιο διαζυγίων και στις υπόλοιπες καταγγελίες. Σε όσες μελέτες εμφανίζεται απόκλιση αυτή απέχει πάρα πολύ από τον ισχυρισμό ότι είναι η πλειοψηφία και, γενικά, το ποσοστό καταγγελιών που κρίνεται ανυπόστατο είναι πολύ μικρό, όπως άλλωστε και στο σύνολο των καταγγελιών (εκτός διαζυγίων).Ωστόσο, για το θέμα των καλούμενων «ψευδών» καταγγελιών, οι έγκυροι ειδικοί συστήνουν προσοχή στη διαφορά ανάμεσα στις μη αποδεδειγμένες καταγγελίες, αυτές δηλαδή για τις οποίες τελικά δεν προέκυψαν αρκετά στοιχεία για την καταδίκη του καταγγελλόμενου, και τις ψευδείς, αυτές δηλαδή όπου προκύπτουν ενδείξεις ότι το παιδί ή κάποιος εκ μέρους του παιδιού είπε ψέματα. Η διάκριση αυτή σε πολλές πηγές δεν υπάρχει, διότι οι αρμόδιες υπηρεσίες (αστυνομία, κοινωνικοί λειτουργοί, δικαστικές αρχές) δεν την καταγράφουν.Επίσης, οι ειδικοί επισημαίνουν ότι και οι περιπτώσεις όπου λόγω πλημμελούς εξέτασης του παιδιού από τις αρχές ή μη εφαρμογής των ορθών πρωτοκόλλων δικανικής εξέτασης, η καταγγελία δεν προχωράει δικαστικά, καταγράφονται και αυτές ως ψευδείς, ενώ άλλες μελέτες σημειώνουν ότι οι αρχές συχνά εμφανίζουν την προκατάληψη ότι τα παιδιά είναι περισσότερο πιθανό να πουν ψέματα.Η σύγχυση γύρω από το τι συνιστά στην πραγματικότητα ψευδή καταγγελία επιτρέπει στους υποστηρικτές της «γονεϊκής αποξένωσης» να διογκώνουν αυθαίρετα τους αριθμούς.Σε κάθε περίπτωση, ανάλογα με τη μελέτη, τη στόχευση, τις πηγές των στοιχείων και τη μεθοδολογία, με πολύ μεγάλη επιφύλαξη μπορούμε να μιλήσουμε για ένα ποσοστό ανυπόστατων καταγγελιών ανάμεσα στο 1% και στο 10%, με συνηθέστερη μια διακύμανση ανάμεσα στο 2% και στο 5%. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, ωστόσο, ακόμη και αυτά τα χαμηλά νούμερα είναι μάλλον υψηλότερα από τα πραγματικά. Μία πρόσφατη μελέτη από τις ΗΠΑ, η οποία εξετάζει πληθώρα άλλων μελετών και τη μεθοδολογία τους, συμπεραίνει ότι το ποσοστό ανυπόστατων καταγγελιών είναι μικρό αλλά δεν μπορεί να προσδιοριστεί με τα διαθέσιμα στοιχεία.Τέλος, πρέπει να λάβει κανείς υπόψη ότι η ανάκληση της καταγγελίας ενός παιδιού μπορεί να οφείλεται σε πίεση από το οικογενειακό περιβάλλον (λόγω ντροπής ή φόβου στιγματισμού), από τις διερευνώσες αρχές (λόγω ελλειμματικής εκπαίδευσης, μη εφαρμογής ορθών διαδικασιών δικανικής εξέτασης ή κοινωνικών προκαταλήψεων) ή και από τον ίδιο τον καταγγελλόμενο ως κακοποιητή, ειδικά όταν δικαστήρια του δίνουν δικαίωμα επικοινωνίας με το παιδί του κατά τη διάρκεια της διερεύνησης.Έχει τεκμηριωθεί ότι τα παιδιά-θύματα σεξουαλικής κακοποίησης τείνουν να απωθούν την τραυματική εμπειρία τους και, όταν μιλούν γι' αυτήν, να την παρουσιάζουν λιγότερο σοβαρή από όσο είναι — και όχι να υπερβάλλουν και να τη διογκώνουν. Την ίδια στιγμή, οι σχετικές μελέτες δεν έχουν βρει στοιχεία ότι είναι δυνατόν να υποβληθεί σε ένα παιδί μια τόσο βαθιά τραυματική εμπειρία, όπως η σεξουαλική κακοποίηση, όταν αυτή δεν του έχει συμβεί, ενώ οι υποτιθέμενες δυνατότητες να κατασκευαστούν «ψευδείς αναμνήσεις» έχουν πλήρως αποδομηθεί.Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι γυναίκες κατασκευάζουν ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών για να εκδικηθούν τους πρώην συζύγους τους και να τους στερήσουν επικοινωνία με τα παιδιά τους. Μολονότι οι γυναίκες προβαίνουν γενικώς σε περισσότερες καταγγελίες για σεξουαλική κακοποίηση παιδιών από ό,τι οι άνδρες, αυτό συμβαίνει διότι στο συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό κακοποιήσεων τόσο κατά αγοριών όσο και κατά κοριτσιών, οι δράστες είναι άνδρες.Ενδιαφέρον είναι πάντως ότι, βάσει μελετών δικαστικών αποφάσεων στον Καναδά, σε εκείνες τις περιπτώσεις όπου προέκυψαν ανυπόστατες καταγγελίες για σεξουαλική κακοποίηση παιδιών, το μεγαλύτερο ποσοστό είχε υποστηριχθεί από άνδρες και όχι από γυναίκες.Τέταρτον, η θεωρία του Gardner βασίζεται στις περιθωριακές απόψεις του για την παιδοφιλία, τους άνδρες και τις γυναίκες. Σύμφωνα με τα κείμενά του, ο Gardner πίστευε ότι «υπάρχει λίγη παιδοφιλία σε όλους μας», ότι «η ενδοοικογενειακή παιδοφιλία είναι διαδεδομένη και μια αρχαία παράδοση» και ότι «η κοινωνία υπεραντιδρά στην παιδοφιλία και γι' αυτό υποφέρουν τα παιδιά». Με βάση αυτές του τις πεποιθήσεις, ο Gardner θεωρούσε πως στις περιπτώσεις όπου υπάρχει κρούσμα σεξουαλικής κακοποίησης από τον πατέρα προς το παιδί, αυτό θα έπρεπε να οδηγήσει στα εξής μέτρα: η μητέρα να μην απομακρύνει το παιδί από τον πατέρα αλλά να ενθαρρύνει την επαφή μαζί του, να προσπαθήσει να γίνει η ίδια πιο ελκυστική στον άνδρα της, να εξηγηθεί στο παιδί ότι οι γονείς δεν είναι τέλειοι και ότι οι σχέσεις ενηλίκου-ανηλίκου είναι φυσιολογικές, και να προστατευτεί ο πατέρας από τις «δρακόντειες τιμωρίες» που επιφυλάσσονται γι' αυτούς που ενδίδουν στις παιδοφιλικές παρορμήσεις τους.Είναι προφανές ότι οι απόψεις αυτές είναι απορριπτέες τόσο από την πλειονότητα της επιστημονικής κοινότητας όσο και από την πλειονότητα της

κοινωνίας. Παρόλα αυτά, μια ισχνή μειονότητα παρέλαβε τη σκυτάλη από τον Gardner, ο οποίος αυτοκτόνησε το 2003, και συνέχισε το «έργο» του.Επικερδή στρατόπεδα

Βασικός συνεχιστής της θεωρίας του Gardner είναι ο Richard Warshak, ο οποίος θεωρείται διάδοχός του, έχοντας κληρονομήσει τα αδημοσίευτα εκπαιδευτικά βίντεο και ηχητικές κασέτες από την οικογένειά του. Ο Warshak ήταν καθηγητής κλινικής ψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο του Τέξας αλλά και δημοφιλής εκλαϊκευτής των θεωριών του Gardner, με το μπεστ-σέλερ του, Divorce Poison (Δηλητήριο διαζυγίου).Ο Warshak υλοποίησε μία από τις πλέον αμφιλεγόμενες προτάσεις του Gardner. Ενώ, όπως είδαμε, στην περίπτωση ενός παιδόφιλου πατέρα ο Gardner πρότεινε ότι το παιδί έπρεπε να παραμείνει σε επαφή μαζί του, για την περίπτωση μιας μητέρας που ο ίδιος έκρινε ως «αποξενώτρια» πρότεινε την άμεση απομάκρυνση του παιδιού από κοντά της και την υποχρεωτική επανένωσή του με τον πατέρα. Έφτανε μάλιστα ως το σημείο να προτείνει τον εγκλεισμό του παιδιού σε αναμορφωτήριο, αν δεν δεχόταν να αφήσει τη μητέρα του και να πάει στον πατέρα του.Ο Warshak συνέλαβε την εφαρμοσμένη εκδοχή των ιδεών του Gardner ως επιχείρηση, η οποία ονομάζεται Family Bridges, με τον ίδιο να κατέχει ρόλο επιστημονικού συμβούλου.Τα Family Bridges αποκαλούνται συχνά από τους επικριτές τους «στρατόπεδα επανένωσης». Είναι εργαστήρια που δηλώνουν ότι έχουν στόχο να θεραπεύσουν τη «γονεϊκή αποξένωση» και να επιδιορθώσουν τη σχέση και με τους δύο γονείς. Στην πραγματικότητα, σύμφωνα με μια σειρά από ρεπορτάζ σε ΜΜΕ όπως το Atlantic, το NBC και το Reveal, πολλαπλές μαρτυρίες παιδιών που πέρασαν από αυτές τις δομές λένε μια διαφορετική ιστορία, κατηγορώντας το πρόγραμμα ότι τα χειραγωγούσε, τραυματίζοντας τη σχέση τους με τον γονέα που είχε την επιμέλεια. Ένας ειδικός, όπως αναφέρθηκε στο Atlantic, αποκάλεσε τα Family Bridges «στρατόπεδα βασανιστηρίων για παιδιά». Και επειδή αυτά τα εργαστήρια είναι αρκετά ακριβά και επιβάλλονται από δικαστικές εντολές, ένας δικηγόρος που συμμετείχε σε μια νομική μάχη κατά των Family Bridges είπε στη Washington Post το 2017 ότι «τα προγράμματα είναι κατά βάση πλαστά. Ήταν ξεκάθαρο για μένα αυτό που έκαναν ήταν να καρπωθούν τεράστιες αμοιβές πουλώντας μια αλλαγή επιμέλειας».Πέραν του Warshak, οι υποστηρικτές της θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» παγκοσμίως είναι πολύ λίγοι. Αν δει κανείς τις δημοσιεύσεις τους μάλιστα, ανακαλύπτει μια ολοφάνερη κυκλικότητα, με τον έναν να παραπέμπει στον άλλον ξανά και ξανά, μπρος-πίσω, και με όλες τις παραπομπές να καταλήγουν στον Warshak και εντέλει στον Gardner.Το ίδιο ακριβώς φαινόμενο παρατηρείται και στην Ελλάδα. Ελάχιστοι ψυχίατροι και ψυχολόγοι, κάποιοι μάλιστα με ολωσδιόλου διαφορετικό ερευνητικό αντικείμενο, παραπέμπουν ξανά και ξανά ο ένας στον άλλον, και όλοι μαζί στους ξένους συναδέλφους τους, καταλήγοντας αναπόδραστα στον Warshak και στον Gardner.Κεντρικό ζήτημα στη δραστηριότητά τους αποτελεί ασφαλώς το ότι διάφοροι ανάμεσά τους είναι και οι ίδιοι, όπως και ο εμπνευστής της θεωρίας τους, δικαστικοί πραγματογνώμονες, οι οποίοι προσφέρουν τις υπηρεσίες τους ως «τεχνικοί σύμβουλοι» σε άνδρες που καταγγέλλονται από τα παιδιά τους ότι τα έχουν κακοποιήσει σεξουαλικά.Η αποτυχία του συστήματος

Παρά την έλλειψη επιστημονικής βάσης, ωστόσο, παρατηρείται δυστυχώς το φαινόμενο οι εισαγγελικές αρχές και τα δικαστήρια να λαμβάνουν υπόψη τους την ψευδοθεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης», η οποία εμφανίζεται συχνά σε πραγματογνωμοσύνες που εισάγει η υπεράσπιση των καταγγελλόμενων.Πώς μπορεί να συμβαίνει κάτι τέτοιο; Πώς μπορεί οι αρχές που είναι επιφορτισμένες με την προστασία των παιδιών και την απόδοση της δικαιοσύνης να αφήνονται να επηρεαστούν από μια θεωρία δίχως καμία επιστημονική βάση;Η απάντηση είναι πολυπαραγοντική:Καταρχάς, ο κατακερματισμός και η δυσλειτουργία του συστήματος παιδικής προστασίας. Στη χώρα μας δεν υπάρχει ένας ενιαίος τρόπος διαχείρισης των καταγγελιών για παιδική σεξουαλική κακοποίηση, ο οποίος να ενσωματώνει έγκυρες και σύγχρονες μεθόδους εξέτασης των παιδιών που καταγγέλλουν. Ανάλογα με το πού και πώς γίνεται μια καταγγελία — αν γίνεται, λόγου χάρη, στην Υποδιεύθυνση Ανηλίκων της ΓΑΔΑ, ή σε εισαγγελία ανηλίκων, όπου υπάρχει, ή σε γενική εισαγγελία κάπου στην περιφέρεια, ή σε ένα τυχαίο αστυνομικό τμήμα, ή σε γιατρό, σε ψυχολόγο ή σε δάσκαλο — η πορεία της μπορεί να είναι πολύ διαφορετική και κάποιες φορές εντελώς τυχαία. Μπορεί, ας πούμε, το παιδί να εξεταστεί από ειδικευμένο ψυχολόγο της αστυνομίας, μπορεί και όχι. Μπορεί να εξεταστεί στο καθ’ ύλην αρμόδιο Σπίτι του Παιδιού, μπορεί και όχι. Μπορεί να του πάρει κατάθεση οποιοσδήποτε μη εκπαιδευμένος αστυνομικός, μπορεί και όχι. Μπορεί να διαταχθεί δημόσια πραγματογνωμοσύνη, μπορεί και όχι. Η δημόσια πραγματογνωμοσύνη μπορεί να διεξαχθεί σε οποιοδήποτε «Κέντρο Ψυχικής Υγείας» από ψυχολόγους ή και άλλες ειδικότητες, όπως παιδαγωγούς, οι οποίοι δεν έχουν ειδική εκπαίδευση. Και όλα αυτά μπορεί να γίνουν με μεγάλες καθυστερήσεις, συχνά ένα ή δύο χρόνια μετά την αρχική καταγγελία.Αποτέλεσμα αυτής της δυσλειτουργίας είναι ότι σε διάφορα στάδια της δικαστικής διαδικασίας και συχνότατα στο αστικό σκέλος, που περιλαμβάνει λόγου χάρη τον προσδιορισμό της επικοινωνίας με τον καταγγελλόμενο γονέα, οι δικαστικές αρχές βασίζονται σε πραγματογνωμοσύνες ιδιωτών τεχνικών συμβούλων, τους οποίους προσλαμβάνουν οι διάδικοι, όπως έχουν νόμιμο δικαίωμα. Αυτή είναι μια συνηθισμένη οδός μέσω της οποίας συγκεκριμένοι τεχνικοί σύμβουλοι εισάγουν τη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» στη δικαστική κρίση.Ταυτόχρονα, οι δικαστικές αρχές δεν έχουν καμία πλαισίωση

για την αξιολόγηση επιστημονικών ή επιστημονικοφανών εισηγήσεων. Αν δει κανείς πραγματογνωμοσύνες που επικαλούνται τη «γονεϊκή αποξένωση» προς υπεράσπιση ενός καταγγελόμενου γονέα, θα διαπιστώσει ότι είναι γεμάτες παραπομπές σε μελέτες και άρθρα, τα οποία ακολουθούν την κυκλικότητα που περιγράψαμε πιο πάνω, καταλήγοντας στον Warshak και στον Gardner. Οι δικαστές, όμως, δεν ξέρουν ποιοι είναι αυτοί που τα έχουν γράψει και ακόμη και αν οι συνήγοροι της καταγγέλλουσας πλευράς αμφισβητήσουν την εγκυρότητα της θεωρίας, στα μάτια του δικαστηρίου πρόκειται απλώς για δύο αντίπαλες επιστημονικές απόψεις. Θα χρειαζόταν ο δικαστής ή η δικαστίνα να έχει ειδική γνώση — που κατά τεκμήριο οι δικαστές δεν έχουν — για να ξέρει ότι δεν πρόκειται για δύο επιστημονικές απόψεις αλλά ότι η μία εκ των δύο είναι σκέτος τσαρλατανισμός. Όπως έχουν τα πράγματα, δεν υπάρχει καμία θεσμικά ενδεδειγμένη και ταυτοχρόνως επιστημονικά έγκυρη πηγή, που θα μπορούσε να προφυλάξει τους δικαστές από την παραπλάνηση.Την ίδια στιγμή, μάλιστα, που παραμένουν απληροφόρητοι σχετικά με τη μη εγκυρότητα της θεωρίας, οι δικαστές ανακαλύπτουν στη «γονεϊκή αποξένωση» μια περιγραφή της συμπεριφοράς γυναικών και παιδιών που ταυτίζεται με τα πιο διαδεδομένα κοινωνικά στερεότυπα, αυτά δηλαδή που στατιστικά ένα μεγάλο μέρος των δικαστικών αρχών δεν μπορεί παρά και το ίδιο να πιστεύει. Στερεότυπα όπως ότι οι γυναίκες είναι «υπερβολικές», «υστερικές» ή «εκδικητικές» ή ότι τα παιδιά «λένε ψέματα για να τραβήξουν την προσοχή» ή είναι «εύπειστα και δεκτικά σε υποβολιμαίες πληροφορίες». Αν το εκάστοτε δικαστήριο ανήκει στο κομμάτι εκείνο του πληθυσμού που δεν γνωρίζει ότι τα στερεότυπα αυτά δεν αληθεύουν και ότι υπάρχουν συγκεκριμένες μελέτες που τα διαψεύδουν, τότε η «γονεϊκή αποξένωση» επιβεβαιώνει με τον πιο βολικό τρόπο τις κοινωνικές προκαταλήψεις του δικαστηρίου.Επικοινωνία με κάθε κόστος;

Καθώς, όμως, η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» βρίσκει τον δρόμο της στις αίθουσες των δικαστηρίων μέσω των εκθέσεων πραγματογνωμόνων, υπάρχει και μια άλλη πλευρά του ζητήματος που εκτυλίσσεται ανοιχτά, στη δημοσιότητα: η «γονεϊκή αποξένωση» είναι μία από τις κεντρικές ιδέες από τις οποίες εμφορούνται τα «κινήματα ανδρικών δικαιωμάτων» που βρίσκονται σε άνοδο σε διάφορες χώρες τα τελευταία χρόνια. Στη χώρα μας, τη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» διέδωσαν διάφορες ανδρικές ομάδες που πίεζαν για τη μεταρρύθμιση του οικογενειακού δικαίου, η οποία κωδικοποιήθηκε στον δημόσιο διάλογο ως «υποχρεωτική συνεπιμέλεια». Έχουμε χαρτογραφήσει τη δράση αυτών των ομάδων με ρεπορτάζ μας και έχουμε δείξει την εγγύτητά τους στην πολιτική εξουσία, όπως φάνηκε με την συμμετοχή εκπροσώπων τους στη νομοπαρασκευαστική επιτροπή για το οικογενειακό δίκαιο, και την επιδραστικότητα της εκστρατείας τους, όπως φάνηκε από τη νόθευση της δημόσιας διαβούλευσης.Η τάση στο οικογενειακό δίκαιο που στην Ελλάδα οι ομάδες αυτές πέτυχαν να αποτυπωθεί με τον «Νόμο Τσιάρα» του 2021, είναι να θεωρείται ότι η «επικοινωνία με κάθε κόστος» και με τους δύο γονείς, ή αλλιώς η «συνεπιμέλεια», θα πρέπει να είναι ο βασικός στόχος της δικαστικής επίλυσης των συγκρουσιακών διαζυγίων. Μολονότι, γενικά μιλώντας, ουδείς αμφισβητεί ότι το παιδί έχει δικαίωμα στην ανατροφή του και από τους δύο γονείς, στην πράξη η «επικοινωνία με κάθε κόστος» ενδέχεται να συσκοτίζει ποιο είναι το συμφέρον του παιδιού σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» δίνει διέξοδο στη νομική πίεση που νιώθουν πλέον τα δικαστήρια να αποφασίσουν υπέρ της «επικοινωνίας με κάθε κόστος», διότι δίνει την ευκαιρία να υποβαθμιστεί η βαρύτητα των καταγγελιών περί κακοποίησης ως επινόημα της μητέρας, η οποία το υπέβαλε στο παιδί.Στις 14 Νοεμβρίου 2023, η GREVIO, δηλαδή η αρμόδια επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης που επιτηρεί τη συμμόρφωση των κρατών-μελών με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης κατά της ενδοοικογενειακής βίας και της βίας κατά των γυναικών, δημοσίευσε την πρώτη της έκθεση-αξιολόγηση για τα πεπραγμένα της Ελλάδας.Η επιτροπή επισήμανε ότι στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου που κατέληξε στον «Νόμο Τσιάρα» υπήρχε ο όρος «γονεϊκή αποξένωση». Παρότι ο όρος δεν αναφέρεται με ρητό τρόπο στο τελικό κείμενο του νόμου, η GREVIO εκφράζει «βαθιά ανησυχία» για το ότι οι ελληνικές αρχές νομιμοποιούν την ύποπτη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης», η οποία «μπορεί να ενισχύσει την επίμονη εικασία εκ μέρους των δικαστών ότι παιδιά που εκφράζουν φόβο για τον πατέρα τους επειδή έχουν γίνει μάρτυρες βίας κατά της μητέρας τους, έχουν χειραγωγηθεί».Ο νόμος προβλέπει, επίσης, ότι η «διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του παιδιού με τον άλλο γονέα» αποτελεί δείγμα κακής άσκησης της γονικής μέριμνας από τον γονέα με τον οποίο διαμένει το παιδί, μια πρόβλεψη που σύμφωνα με την επιτροπή μπορεί να δώσει έδαφος σε «προβληματικές δικαστικές πρακτικές βασισμένες στη γονεϊκή αποξένωση», εξαιτίας της γενικόλογης διατύπωσης του νόμου και της απουσίας ρητής αναφοράς στην ενδοοικογενειακή βία. Σ’ αυτό το πλαίσιο, η GREVIO αναφέρει ακόμη ότι έμαθε με «απόγνωση» ότι υπάρχουν δημόσια εκπαιδευτικά προγράμματα για δικαστές που περιλαμβάνουν τη «γονεϊκή αποξένωση».Η επιτροπή εντόπισε, επιπλέον, σειρά δικαστικών αποφάσεων στις οποίες οι ισχυρισμοί των θυμάτων ότι είχαν υποστεί βία από τους συντρόφους τους απορρίφθηκαν με την «ύποπτη» αιτιολογία του «συνδρόμου γονεϊκής αποξένωσης» και σχετικών εννοιών, και διαπίστωσε ότι οι δικαστές δεν απαγορεύουν με συνέπεια αυτό το υπερασπιστικό επιχείρημα.Η GREVIO θεωρεί ότι η υποστήριξη της θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» ενέχει τον κίνδυνο μη διάγνωσης ή/και άρνησης της βίας κατά των γυναικών και των παιδιών τους. Ως εκ τούτου, συστήνει ότι

είναι εξαιρετικά σημαντικό να γίνει συνείδηση στους αρμόδιους πως για πολλές γυναίκες-θύματα βίας και τα παιδιά τους το να συμμορφωθούν με διαταγές επικοινωνίας με τους πρώην συντρόφους τους αποτελεί σοβαρό κίνδυνο, επειδή «σημαίνει να συναντήσουν τον δράστη πρόσωπο με πρόσωπο, που μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρά περιστατικά βίας, συμπεριλαμβανομένης της δολοφονίας της γυναίκας ή/και των παιδιών».Η επικοινωνία με κάθε κόστος έχει ήδη κοστίσει ζωές. Ζωές παιδιών. Στις 25 Μαΐου 2012, αυστριακός πατέρας ο οποίος έχει καταγγελθεί από την σύζυγό του για ενδοοικογενειακή βία και βρίσκονται σε διάσταση, επισκέπτεται το σχολείο των παιδιών, προφασιζόμενος στη δασκάλα ότι θέλει να δώσει κάποια χρήματα στον 8χρονο γιο του. Η δασκάλα πείθεται και τον φέρνει σε επαφή με το παιδί. Όταν συνειδητοποιεί ότι το παιδί δεν επέστρεψε στην τάξη, το αναζητά. Το εντοπίζει στο υπόγειο του σχολείου νεκρό. Ο πατέρας του το είχε πυροβολήσει στο κεφάλι μπροστά στην αδελφή του.Τον Απρίλιο του 2017 ο 5χρονος αμερικανός Piqui ή αλλιώς Aramazd Andressian Jr. δηλώνεται ως αγνοούμενος από την μητέρα του, καθώς δεν επιστρέφει από εκδρομή με τον πατέρα του στην Disneyland. Οι γονείς βρίσκονται σε δικαστική διαμάχη για την επιμέλεια του παιδιού και η Ana, η μητέρα του Piqui, παλεύει για την προστασία του από τον πατέρα τον οποίο φοβάται. Η αστυνομία αρχίζει να αναζητά πατέρα και γιο. Εντοπίζει λίγο αργότερα τον πατέρα αναίσθητο σε κάποιο πάρκο και τον μεταφέρει στο νοσοκομείο. Για δέκα εβδομάδες αστυνομία, εθελοντές και μέλη της οικογένειας αναζητούν τον Piqui. Τον Ιούνιο του 2017, δύο ντετέκτιβ ενημερώνουν την Ana ότι ο πρώην σύζυγός της, Ara Andressian, υπέδειξε επιτέλους στις αρχές το σημείο όπου έθαψε το παιδί. Έκτοτε στην Καλιφόρνια αγωνίστηκαν να περάσουν νόμο για την προστασία των παιδιών σε δικαστικές διαμάχες επιμέλειας από τους κακοποιητές γονείς τους, απαιτώντας να προκρίνεται η ασφάλεια των παιδιών. Βρίσκεται σε διαδικασία ψήφισης ο νόμος «Piqui's law», στη μνήμη του 5χρονου.Στις 9 Φεβρουαρίου 2020 η 4χρονη Κίρα βρίσκεται νεκρή μαζί με τον πατέρα της σε έναν λόφο στον Καναδά. Οι γονείς της τα τελευταία τρία χρόνια βρίσκονταν σε δικαστική διαμάχη για την επιμέλειά της. Μόλις 12 ημέρες νωρίτερα, η μητέρα της Κίρα είχε καταθέσει επείγον αίτημα στο δικαστήριο να μειωθεί η επικοινωνία του πατέρα γιατί παρατηρούσε ανησυχητικές αλλαγές στην συμπεριφορά της μικρής. Ο δικαστής παρέπεμψε την συζήτηση του αιτήματος της μητέρας για δύο εβδομάδες αργότερα. Η συζήτηση δεν έγινε ποτέ γιατί ενδιαμέσως η Κίρα δολοφονήθηκε από τον πατέρα της. Αυτή η υπόθεση έγινε η αφορμή για νέα νομοθέτηση από την γερουσία με στόχο την προστασία των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ονομάστηκε «Keira's Law» στη μνήμη της 4χρονης.Στις 8 Ιανουαρίου 2023 ο 8χρονος σουηδός Constantin Rad βρίσκεται νεκρός κατά τη διάρκεια μη εποπτευόμενης επικοινωνίας στο σπίτι του πατέρα του. Οι γονείς του βρίσκονταν σε δικαστική διαμάχη τα τελευταία επτά χρόνια. Η μητέρα του είχε καταγγείλει τον πατέρα του για την ψυχολογική βία που ασκούσε τόσο στην ίδια όσο και στο παιδί και πάλευε να πείσει τις αρχές αν όχι να αποκλείσουν την επικοινωνία του πατέρα, τουλάχιστον να ορίσουν εποπτεία. Ο μικρός είχε εκφράσει ακόμα και στο σχολείο τον φόβο του για τον πατέρα του αλλά δεν τον βοήθησε κανείς. Στη Σουηδία έχει ξεσηκωθεί κύμα αντιδράσεων με το σύνθημα «Κανένα άλλο παιδί δολοφονημένο», ενάντια στις δικαστικές αποφάσεις που προωθούν την επικοινωνία με κάθε κόστος στις αντιδικίες για την επιμέλεια. Ανησυχία εκφράζει και η Συνήγορος του Παιδιού της χώρας ενώ ζητείται η δημιουργία του ασφαλέστερου νόμου για τα παιδιά με την ονομασία «Lex Tintin» και πάλι στη μνήμη του 8χρονου.Ίσως, όμως, το πιο ξεκάθαρο στοιχείο που αποδεικνύει ότι η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» είναι ανυπόστατη, βρίσκεται στην προφανή λήψη του ζητουμένου στην οποία προβαίνει: υποστηρίζει ότι οι παιδικές καταγγελίες είναι προϊόν της «αποξένωσης» επειδή είναι ψευδείς, ισχυρισμό που επιχειρεί να αποδείξει υποστηρίζοντας ότι οι καταγγελίες είναι ψευδείς επειδή αποτελούν προϊόν «αποξένωσης». Το κυκλικό αυτό επιχείρημα, λογικό σφάλμα σύμφυτο με τον κυκλικό τρόπο με τον οποίο οι θιασώτες της θεωρίας παραπέμπουν ο ένας στον άλλον, επιστρατεύεται από τους καταγγελλόμενους για κακοποίηση και τους υπερασπιστές τους για να αδρανοποιήσει δύο κρίσιμες παραδοχές που όλοι οι έγκυροι ειδικοί δέχονται και που θα έπρεπε να κυριαρχούν στη δικαστική διερεύνηση:Πρώτον: ανάμεσα στο δικαίωμα του παιδιού να προστατεύεται από την κακοποίηση και στο δικαίωμά του να έχει επικοινωνία και με τους δύο γονείς του (πόσο μάλλον στο δικαίωμα του ενός γονέα να έχει επικοινωνία με το παιδί του), το πρώτο ιεραρχείται ως υπέρτερο.Δεύτερον και σημαντικότερο: όταν ένα παιδί καταγγέλλει τη σεξουαλική κακοποίησή του, η πιθανότερη εξήγηση είναι ότι λέει την αλήθεια.ΜΑΘΕΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ:

Μια διεξοδική αποδόμηση της θεωρίας και παράθεση πολλών επιστημονικών μελετών που ανατρέπουν επιμέρους υποθέσεις, από όπου και το παρόν κείμενο άντλησε πολλά στοιχεία, περιλαμβάνει το άρθρο της Stephanie J. Dallam, Parental Alienation Syndrome: Is it scientific?. Στο τέλος του άρθρου παρατίθεται εκτενής επιστημονική βιβλιογραφία.Για μια πιο πλήρη παρουσίαση των απόψεων του Richard Gardner για την παιδοφιλία, την παιδική σεξουαλική κακοποίηση και την προτεινόμενη αντιμετώπισή τους, δείτε το άρθρο Overview of Dr. Richard Gardner's Opinions on Pedophilia and Child Sexual Abuse.Για το ζήτημα των «ψευδών» καταγγελιών, δείτε ενδεικτικά: How often do children's reports of abuse turn out to be false? και Are allegations of sexual abuse that arise during custody disputes less likely to be valid?Για το ζήτημα της διάκρισης μεταξύ μη αποδεδειγμένων και ψευδών καταγγελιών (σε υποθέσεις κακοποίησης γενικώς, όχι

συγκεκριμένα για παιδιά) δείτε το άρθρο του Michael Flood, False allegations of sexual and domestic violence: the facts.Για μια πρόσφατη (2018) αξιολόγηση πολλών μελετών για το ζήτημα των «ψευδών» καταγγελιών, δείτε το άρθρο των William O'Donohue, Caroline Cummings & Brendan Willis, The Frequency of False Allegations of Child Sexual Abuse: A Critical Review.Για το ζήτημα της «υποβολής ψευδών αναμνήσεων» και τη σχέση του με την υπεράσπιση κατηγορούμενων για παιδική σεξουαλική κακοποίηση, δείτε το άρθρο των Kate McMaugh και Warwick Middleton, The Rise and Fall of the False Memory Syndrome Foundation.Πολλά στοιχεία για τη χρήση της θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» σε διάφορες χώρες περιλαμβάνονται στην έκθεση της Ειδικής Εισηγήτριας του ΟΗΕ για τη Βία κατά των Γυναικών και των Κοριτσιών, Custody, violence against women and violence against children.Το κείμενο αυτό ενημερώθηκε στις 16/11/2023 για να περιλαμβάνει τη δημοσίευση της έκθεσης-αξιολόγησης της GREVIO.

2 Δεκεμβρίου 2023, 13:51 | Π Ως γονεις και πανω απ ολα ανθρωποι και πολιτες που προασπιζουν τα ανθρωπινα δικαιωματα -τοσο των παιδιων οσο και του καθε γονεα- ζηταμε το αυτονόητο…να συμπεριληφθει στις τροποποιησεις του Ποινικου Κωδικα και η διαρρηξη σχεσεων γονεα-παιδιων εξ αιτιας κακοβουλων ενεργειων του ετερου γονεα. Το παραπανω περιγραφεται στον Αστικο Κωδικα, Αρθρο 1532, παραγραφος β. Συνεπως δεν απαιτουμε καποιο νεο νομο, αλλα την ποινικοποιηση και αυτεπαγγελτη διωξη εκεινων που ασκουν κακη γονικη μεριμνα με τεραστιες συνεπειες τοσο στη ψυχολογια των παιδιων και του γονεα, οσο και στο συνολικο θεσμο της οικογενειας.

2 Δεκεμβρίου 2023, 12:55 | Φ. Π. Στο άρθρο 25, να προστεθεί ¨όλα τα παραπάνω ισχύουν και για τις υπηρεσίες που παρέχουν επαγγελματίες υγείας εκτός νοσηλευτικών ιδρυμάτων¨.Κατά καιρούς έχουν υπάρξει θύματα βίαιων πράξεων διασώστες του ΕΚΑΒ σε δημόσιους ή ιδιωτικούς χώρους κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους. Το γεγονός ότι οι διασώστες έρχονται σε επαφή με καταστάσεις και περιβάλλοντα μη ασφαλή, επιβάλει ειδική μέριμνα για αυτούς τους εργαζόμενους. Η έκβαση πολλών περιστατικών εξαρτάται και από την συμπεριφορά των παρευρισκόμενων -συγγενών ή περαστικών- οι οποίοι δυσχεραίνουν το έργο των διασωστών με υποδείξεις, με ύβρεις, βία και προπηλακισμούς, ακόμα και με αποκλεισμό των ασθενών από πρακτικές διάσωσης ή περίθαλψης οφέλειμες για την υγεία τους.

2 Δεκεμβρίου 2023, 12:15 | Ν. Κ. Πρόκειται για ένα πολύ κακό νομοσχέδιο. Οι αδυναμίες του είναι τόσες, ώστε δεν έχουν νόημα τυχόν τροποποιήσεις, παρά μόνον η απόσυρσή του. Για να επέλθουν ουσιαστικές αλλαγές στην ποινική νομοθεσία, και ιδίως σε ζητήματα ποινής, πρέπει να συλλεχθούν και να αναλυθούν επιστημονικά τα σχετικά εμπειρικά δεδομένα, κάτι που προφανώς δεν έχει γίνει εν προκειμένω. Ειδικότερα:1) Προτείνονται πολλές αυστηροποιήσεις ποινών, μολονότι οι ποινές που ήδη προβλέπονται από το ελληνικό δίκαιο είναι από τις υψηλότερες στην Ε.Ε. Το υπουργείο συνεχίζει να αγνοεί το ότι το ύψος της ποινής παίζει έναν πολύ περιορισμένο ρόλο στην αποτροπή εν δυνάμει εγκληματιών, κι αυτό μόνο σε ορισμένες κατηγορίες εγκλημάτων. Πρόκειται για κοινό τόπο στην επιστήμη της εγκληματολογίας.2) Όσον αφορά την αναστολή της ποινής αυτή δυσχεραίνεται, καθώς το Υπουργείο θεωρεί επιθυμητό ακόμη και οι μικρές ποινές να εκτίονται. Εντούτοις, τα εμπειρικά δεδομένα από πολλές χώρες υποδεικνύουν ότι η έκτιση μικρών ποινών *αυξάνει* το ενδεχόμενο τέλεσης νέων εγκλημάτων από τον δράστη στο μέλλον, δεν το μειώνει. Αντίστοιχη ευεργετική δράση στην επανένταξη του εγκληματία πιθανό να έχει και η υφ' όρον απόλυση (κάτι που θα γνωρίζαμε αν συλλέγονταν τα σχετικά δεδομένα), η οποία όμως επίσης δυσχεραίνεται. Το νομοσχέδιο, μάλιστα, φαίνεται να αναγνωρίζει τα ανωτέρω με το προτεινόμενο άρθρο 80Α που ορθώς μετατρέπει τις ποινές έως δύο έτη σε χρηματική ποινή, γεγονός που δείχνει τη σύγχυση και την ασυνέπεια που το διέπουν, και κυρίως την επικοινωνιακή στόχευσή του, μιας και η αναστολή και η πρόωρη αποφυλάκιση έχουν αποτελέσει αντικείμενο του δημόσιου διαλόγου.3) Η επαναφορά της πρόβλεψης του «εντίμου» βίου – αντί του σύννομου – συνιστά οπισθοδρόμηση στην επιδοκιμαστέα προσπάθεια του ΠΚ του 2019 να απομακρύνει την επιμέτρηση της ποινής στο ελληνικό δίκαιο από την αξιολόγηση της προσωπικότητας του δράστη, στα πρότυπα της θεωρίας proportionate punishment / just deserts που διεθνώς αποκτά ολοένα και μεγαλύτερη απήχηση.Συνοψίζοντας, το Υπ. Δικ. προσπαθεί να δείξει ότι καταπολεμά την εγκληματικότητα με ανέξοδα επικοινωνιακά τρικ, αντί να επιχειρήσει ριζικές αλλαγές, οι οποίες απαιτούν ενδελεχή επεξεργασία, πόρους και υπομονή. Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις αντίκεινται σε πολλά συμπεράσματα της εγκληματολογίας και της ποινικής δογματικής.

2 Δεκεμβρίου 2023, 11:32 | Π. Η γονεικη αποξένωση (ή διάρρηξη των σχέσεων του παιδιού με τον πατέρα του πρέπει να αναγνωριστεί ως μορφή έμφυλης βίας εις βάρος των ανδρών, να ποινικοποιηθεί και να γίνει λόγος αφαίρεσης της επιμέλειας του παιδιού από όποια το πράττει.Μόνο οι φανατισμένες φεμινίστριες, εν δυνάμει αποξενώτριες αρνούνται την ύπαρξη αυτού του φαινομένου (με όποιο όνομα και αν το περιγράψουμε).

Πόσο υποκρίτρια είναι μια φεμινίστρια που ζητάει ισότητα και κατάργηση των παραδοσιακών ρόλων, αλλά στο θέμα της επιμέλειας των παιδιών αγωνίζεται για να μην έχει ο πατέρας καθόλου δικαιώματα, αλλά μόνο υποχρεώσεις?

2 Δεκεμβρίου 2023, 02:13 | Χρ.Απαίτω να συμπεριληφθει στο νομοσχεδιο η διαρρηξη σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα. Ως νέος άνδρας, πραγμάτικα φοβάμαι να συνάψω οποιαδήποτε σχέση με γυναίκα, εξαιτίας του γεγονότος ότι αύτη θα μπορούσε, αν κάνω οικογένεια μαζί της, να με καταστρέψει εντελώς.

1 Δεκεμβρίου 2023, 23:49 | Π.Η γονεϊκή αποξένωση είναι το μεγαλύτερο έγκλημα κατά των παιδιών της πατρίδας μας. Υπεύθυνοι σε αυτό το ατιμώρητο και διαρκές έγκλημα είναι ο φεμινισμός καθώς και η νομοθεσία του οικογενειακού δικαίου που αντιμετωπίζει τον πατέρα ως επισκέπτη και την μάνα ως μονοπωλητή με ένα παιδί βαλιτσάκι…Δεκάδες πατεράδες κάθε χρόνο αυτοκτονούν από τα έργα και τις ημέρες των κακοποιητριών που τα νομοσχέδια σας, τους δίνουν αποκλειστική επιμέλεια και χιλιάδες παιδιά μεγαλώνουν δίχως πατρικό πρότυπο,με αποδεδειγμένα ψυχολογικά προβλήματα. Προσέξτε γιατί αντί να προφυλάξετε τα θύματα,θα καταντήσετε να προφυλάσσετε τους θύτες και τους κακοποιητές .

1 Δεκεμβρίου 2023, 23:33 | Κ. Πρέπει να γίνει αυστηρότερη η διάταξη σχετικά με την διάρρηξη της σχέσης του παιδιού με τον γονέα, που δεν έχει την επιμέλεια.

Το παιδί δεν είναι κτήμα του ενός γονέα, αλλά χρειάζεται δυο γονείς για να μεγαλώσει σωστά και φυσιολογικά. Είναι απαράδεκτο μετά από έναν αποτυχημένο γάμο, ο ένας γονέας (συνήθως ο πατέρας) να μην μπορεί να έχει φυσιολογική σχέση με το παιδί του.Είτε το πούμε «διάρρηξη σχέσεων», είτε «γονεική αποξένωση», η ουσία είναι ήδη.Ντροπή στις φεμινίστριες, που αρνούνται το προφανές και παίζουν με τις λέξεις.

1 Δεκεμβρίου 2023, 22:08 | Π ΝΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡ.363 Π.Κ.ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣΕ ΕΝ ΕΙΔΟΙ ΑΝΤΙΠΕΡΙΣΠΑΣΜΟΥ ΑΠ'ΤΟΥΚΑΡΑΓΓΕΛΛΟΜΕΝΟΥΣ(ΑΝΤΙΘΕΤΗ ΜΗΝΥΣΗ).

1 Δεκεμβρίου 2023, 21:12 | Κ Π. Το ιερό καθήκον της υπεράσπισης των κατηγορουμένων δεν δίνει δικαίωμα σε κανέναν να διαστρεβλώνει την αλήθεια και να παραβιάζει δικαιώματα των θυμάτων διεθνώς καταχωρημένα, αναγνωρισμένα και κυρωμένα με νόμους.Είναι αναγκαία συμπαράστασή μας στο θύμα και σε κάθε θύμα ενδο-οικογενειακής και έμφυλης βίας γυναίκα, κορίτσι, παιδί ανεξαρτήτως επαγγελματικής ιδιότητας και κοινωνικής καταξίωσης, καθώς τα θύματα της έμφυλης και ενδο-οικογενειακής βίας προέρχονται από όλες τις κοινωνικές τάξεις και βαθμίδες μόρφωσης.Θα πρέπει να μας ανησυχεί ιδιαιτέρως όλους η κοινωνική παλινδρόμηση σε προγενέστερες εποχές, όπου η βία γινόταν αποδεκτή ως τρόπος συμπεριφοράς σε περιπτώσεις διαζυγίου και να κρούουμε τον κώδωνα του κινδύνου για τις συγκεκριμένες αλλά και ανάλογες επικίνδυνες νοοτροπίες και συμπεριφορές που διευρύνουν την ανισότητα μεταξύ των φύλων εις βάρος των γυναικών.

1 Δεκεμβρίου 2023, 21:46 | Δ. Μ.νομικός- οικονομολόγοςΕίναι ντροπή για την ορθόδοξη χώρα μας,που έχει μετατραπεί σε ένα απέραντο βωμολοχείο, με τις συνεχείς βωμολοχείες που ακούγονται παντού, και μεταξυ αυτών, το τελείως απαράδεκτο, της βλασφημίας των θείων.Ας αναλογιστούμε κι ας προβληματιστούμε με το παράδειγμα άλλων χωρών, οι οποίες πρεσβεύουν άλλα θρησκεύματα και στις οποίες οι πολίτες τους όχι μόνο δεν υβρίζουν τα θεία, αλλά έχουν και βαρύτατες ποινές ακόμη και για περιύβριση των ιερών τους κειμένων. Γι΄αυτο πρέπει να επανέλθει το αδίκημα της βλασφημίας και όλων των συναφών παραπτωμάτων.

1 Δεκεμβρίου 2023, 21:13 | Β. Φ. ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΩΝ ΚΑΚΟΒΟΥΛΗΣ ΒΛΑΣΦΗΜΙΑΣ, ΚΑΘΥΒΡΙΣΗΣ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΥΒΡΙΣΗΣ ΝΕΚΡΩΝΝα επανέλθει στον ΠΚ το αδίκημα της κακόβουλης βλασφημίας (παλιό 198 ΠΚ), [αλλά και της καθύβρισης θρησκευμάτων (παλιό 199 ΠΚ) και της περιύβρισης νεκρών (παλιο 201 ΠΚ)], διότι η κατάσταση έχει ξεφύγει κατά πολύ στην ελληνική κοινωνία. Συχνά πυκνά ακούει κανείς να βλασφημείται το όνομα του Χριστού και της Παναγίας μας, όχι μόνο από μεγάλους, αλλά και από μικρούς, οι οποίοι μιμούνται το παράδειγμά τους.

Είναι ντροπή για το Ελληνικό Έθνος να μην προβλέπεται τέτοια διάταξη, που μάλιστα θα έπρεπε να τιμωρείται αυστηρότερα απ΄ό,τι προβλέπονταν παλιότερα.

1 Δεκεμβρίου 2023, 21:41 | Γ. Π.Στις τροποποιήσεις να προστεθεί η διάρρηξη σχέσεων παιδιού-γονέα από τον άλλον γονέα.

1 Δεκεμβρίου 2023, 20:25 | Π. Λ.Ζήτω να συμπεριληφθεί στο νομοσχέδιο η διάρρηξη σχέσεων παιδιού-γοννέα από τον άλλο γονέα!

1 Δεκεμβρίου 2023, 18:44 | Κ. ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΥΠΟΥΡΓΕ,ΘΕΛΟΥΜΕ ΤΙΣ ΚΟΡΕΣ ΜΑΣ ΖΩΝΤΑΝΕΣ

1 Δεκεμβρίου 2023, 18:39 | Ε. ΣΤΟΠ ΣΤΗΝ ΒΙΤΡΙΝΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΚΑΚΟΠΟΙΟΥ Σύσταση ΟΗΕ: απαγορεύστε νομοθετικά τη χρήση της «γονεϊκής αποξένωσης».

Ο ΟΗΕ, ασκεί σκληρή κριτική στην κυβέρνηση για την επιμονή της στην ψευδοθεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης». Τον περασμένο Απρίλιο, η Ειδική Εισηγήτρια του ΟΗΕ για τη Βία κατά των Γυναικών και των Κοριτσιών σύστησε στα κράτη-μέλη, σε δική της έκθεση, «να νομοθετήσουν την απαγόρευση της χρήσης της γονεϊκής αποξένωσης ή συναφών ψευδο-εννοιών σε υποθέσεις οικογενειακού δικαίου και τη χρήση των υποτιθέμενων εμπειρογνωμόνων σε θέματα γονεϊκής αποξένωσης και συναφών ψευδο-εννοιών». https://stopchildabuse.gr/un-recommends-prohibition-of-parental-alienation-in-family-law/

1 Δεκεμβρίου 2023, 18:54 | Ο Π ΜΠΡΑΒΟ ΥΠΟΥΡΓΕ,ΚΑΙ ΠΙΟ ΑΥΣΤΗΡΑ ΑΚΟΜΑ.ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ Ο ΚΥΚΛΟΣ ΤΗΣ ΒΙΑΣ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ

1 Δεκεμβρίου 2023, 18:27 | Κ Τ.Δείτε άμεσα τι θα γίνεται με τις πεειπτώσεις των αναστολών με πόσες αναστολές καταδικασθέντες κρατούνται τελικά;Γι'αυτο και το κανουν ξανα ξανα και ξανα,δε φοβουνται τπτ!Απειλές-βία ,αφου παλι με αναστολή θα είναι έξω

1 Δεκεμβρίου 2023, 18:02 | Ελ Π. Η ΕΛΛΑΔΑ ΝΑ ΣΥΜΜΟΡΦΩΘΕΙ ΣΤΙΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΣΥΜΒΑΣΕΙΣ ΣΕ ΟΤΙ ΑΦΟΡΑ ΤΗΝ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ,ΑΜΕΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΗΣ ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ

1 Δεκεμβρίου 2023, 18:03 | Ηρ.Είναι πολύ σημαντικό όταν το θύμα καταφεύγει στο αστυνομικό τμήμα για καταγγελία λόγω της ενδοοικογενειακής βίας που υπέστει,να μην κρατείται σε αυτόφωρη διαδικασία το θύμα λόγω της εκδικητικής αντιμήνυσης του κακοποιητή της,η γυναίκα αυτή μπορεί να χρειαζεται ιατρική περίθαλψη ,επίσης ζητάμε να υπάρχει πάντα ιατροδικαστής υπηρεσίας και η αστυνομία να στέλνει άμεσα το θύμα στον ιατροδικαστή υπηρεσίας,δεν έχετε ιδέα πόσες γυναίκες δεν καταγγέλουν διότι σκέφτονται το αυτόφωρο που θα υποστούν κι οι ίδιες λόγω της εκδικητικότητας του κακοποιητη. Για φανταστείτε αυτές οι γυναίκες να ειναι και μάνες,σε αυτή την περίπτωση τι γίνεται; Θα αφήσουν τα παιδιά τους μόνα για να αντεξουν ένα ψυχοφθόρο αυτόφωρο για το καπρίτσιο του καθε κακοποιητή κι αν είναι σαββατοκύριακο;Τίποτα υπερ της κακοποιημένης γυναίκας,τίποτα σε περίπτωση που είναι και μάνα,έχοντας και αντίκτυπο στα ίδια τα παιδια όλο αυτο.Και αυτά που σας αναφέρω από πραγματικές μαρτυρίες

1 Δεκεμβρίου 2023, 18:19 | Γ. Ζηταμε να συμπεριληφθει η διαρρηξη σχεσεων αναμεσα σε παιδια-γονεα λογω κακοβουλων ενεργειων του αλλου γονεα. Περιγραφεται ηδη ο νομος στον Αστικο Κωδικα. Αυτη η διαρρηξη σχεσεων υπαρχει ΗΔΗ, δεν ζηταμε κατι νεο. Ζηταμε οπως συμπεριληφθηκαν ενα σωρο ακομη για την κακη ασκηση γονικης μεριμνας, ετσι να συμπεριληφθει κι αυτο. Προστατευστε τα παιδια απο κακοβουλες ενεργειες απο γονεις που επιχειρουν να τα στρεψουν εναντια στον αλλο γονεα!

1 Δεκεμβρίου 2023, 17:35 | Β. Η αποδεδειγμένη διατάραξη των σχέσεων γονέα-παιδιού εξ' αιτίας του έτερου γονέα (για λόγους πχ εκδίκησης, οικονομικών συμφερόντων κτλ), πρέπει επίσης να τιμωρείται ποινικά – και άρα να αναφέρεται ρητά στον Ποινικό Κώδικα. Φυσικά αυτό δεν αναιρεί τις περιπτώσεις όπου ο ίδιος ο γονέας, με τις πράξεις του απέναντι στα παιδιά, είναι υπεύθυνος για αυτή τη διατάραξη.Κάθε περίπτωση, είναι ξεχωριστή και έτσι πρέπει να κρίνεται.Στο βιβλίο περί ενδοοικογενειακής βίας «Αθέατη Βία» διαβάζουμε: «Στο σύνολό τους οι δικαστικές αποφάσεις αναγνωρίζουν το γονικό ρόλο του πατέρα και τον ισχυρό ψυχικό και συναισθηματικό δεσμό που έχει με τα παιδιά του όταν πράγματι υφίσταται τέτοιος. Δεν είναι λίγες οι αποφάσεις που αναθέτουν την επιμέλεια των παιδιών στον πάτερα τους, όταν, κατά την κρίση του δικαστηρίου, αυτός παρέχει όλα τα εχέγγυα για ανατροφή, επίβλεψη, εκπαίδευση και την εν γένει ψυχοσωματική ανάπτυξή τους προκειμένου να εξελιχθούν σε ανεξάρτητες και υπεύθυνες προσωπικότητες, πάντα βέβαια με δεδομένο τον ιδιαίτερο δεσμό των παιδιών με τον πατέρα τους, ο οποίος έχει τη δυνατότητα να ασκήσει αποτελεσματικά την διαπαιδαγώγηση των ανηλίκων και να επιδράσει ωφέλιμα επ' αυτών.»Προφανώς η σκόπιμη διατάραξη των σχέσεων μεταξύ τέτοιων γονέων και των παιδιών τους, από τους έτερους γονείς, είναι και πρέπει νομικά να αποτελεί ποινικό έγκλημα και έτσι να τιμωρείται.

1 Δεκεμβρίου 2023, 17:26 | Β α.Σχετικά με το αρθρο 9 οι αλλοδαποί προς απέλαση θα πρέπει να κρατούνται σε ειδικά κέντρα απελάσεων και όχι σε κρατητήρια όπου στερούνται το φως του ηλιου

1 Δεκεμβρίου 2023, 16:37 | Ι. Οι γυναικες ειναι αγιες, οι αντρες αντεχουν την αποξενωση απο τα παιδια τους, δεν παθαινουν τιποτα τα γουρουνια. Συνεχιστε τη διαλυση της οικογενειας και το διχασμο των φυλων

1 Δεκεμβρίου 2023, 15:18 | Μ. Η ΑΠΑΤΗ της «γονεϊκής αποξένωσης»Η τετράχρονη Keira Kagan που ΔΟΛΟΦΟΝΉΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΤΈΡΑ ΤΗΣ με τον οποίο η μητέρα της βρισκόταν σε δικαστική διαμάχη για την επιμέλεια.Η θεωρία ότι στο πλαίσιο συγκρουσιακών διαζυγίων τα παιδιά προβαίνουν σε ψευδείς καταγγελίες κακοποίησης εναντίον των μπαμπάδων τους, τις οποίες τους έχουν υποβάλει οι μαμάδες τους για να τα «αποξενώσουν», είναι ανυπόστατη. Και η υιοθέτησή της από τα δικαστήρια οδηγεί σε κατάφωρη καταπάτηση των δικαιωμάτων των παιδιών.Ελλάδα

Το κείμενο αυτό έχει στόχο να εξηγήσει με όσο το δυνατόν πιο απλό τρόπο τους λόγους για τους οποίους η «γονεϊκή αποξένωση» είναι μια ανυπόστατη ψευδο-θεωρία και τους κινδύνους που γεννά η χρήση της για τα παιδιά. Όποια και όποιος θέλει να προχωρήσει πιο βαθιά στα ζητήματα που θίγονται, θα βρει στο τέλος του κειμένου χρήσιμους συνδέσμους προς σχετικές μελέτες και βιβλιογραφία.Στις 13 Απριλίου 2023, η Ειδική Εισηγήτρια του ΟΗΕ για τη Βία κατά των Γυναικών και των Κοριτσιών υπέβαλε στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών την έκθεσή της με τίτλο «Επιμέλεια, βία κατά των γυναικών και βία κατά των παιδιών». Η πρώτη από τις καταληκτικές συστάσεις της έκθεσης είναι η εξής: «Τα Κράτη να νομοθετήσουν την απαγόρευση της χρήσης της γονεϊκής αποξένωσης ή συναφών ψευδο-εννοιών σε υποθέσεις οικογενειακού δικαίου και τη χρήση των υποτιθέμενων εμπειρογνωμόνων σε θέματα γονεϊκής αποξένωσης και συναφών ψευδο-εννοιών.»Η έκθεση είναι μόνο η πιο πρόσφατη από μια σειρά δημοσιεύσεων που προέρχονται από διεθνείς οργανώσεις, οι οποίες καλούν σε εγρήγορση απέναντι στη

χρήση της «γονεϊκής αποξένωσης» σε δικαστικές διαμάχες.Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των υποστηρικτών της, η «γονεϊκή αποξένωση» προκύπτει, κατά τη διάρκεια συγκρουσιακών διαζυγίων, όταν ο γονέας που είναι μαζί με το παιδί (στην πράξη, σχεδόν πάντα η μητέρα) στρέφει το παιδί «εναντίον» του άλλου γονέα (στην πράξη, σχεδόν πάντα τον πατέρα).Στην πραγματικότητα, καμιά και κανείς δεν αμφισβητεί ότι στα συγκρουσιακά διαζύγια εμφανίζεται συχνά το φαινόμενο τα παιδιά να γίνονται αποδέκτες παραπόνων από τον έναν γονέα για τον άλλον — τόσο από μητέρες εναντίον πατεράδων όσο, βέβαια, και αντίστροφα. Να βρίσκονται δηλαδή, όπως συνηθίζουμε να λέμε, «στη μέση».Όμως, οι υποστηρικτές της θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» δεν σταματούν εκεί. Αυτό που υποστηρίζουν είναι ότι ο «αποξενωτής» γονέας (κατά συντριπτική πλειοψηφία η μητέρα) χειραγωγεί το παιδί ή/και του υποβάλλει «ψευδείς αναμνήσεις», έτσι ώστε αυτό να καταγγείλει τον «αποξενωμένο» γονέα (κατά συντριπτική πλειοψηφία τον πατέρα) για ενδοοικογενειακή βία ή και σεξουαλική κακοποίηση του παιδιού. Οι υποβολιμαίες αυτές καταγγελίες, οι οποίες συχνά, ισχυρίζονται, υποβοηθούνται από ψυχολόγους που προσλαμβάνουν οι «αποξενωτές γονείς», έχουν ως αποτέλεσμα την αποξένωση του έτερου γονέα από τα παιδιά του, γεγονός που συνιστά ανεπανόρθωτη ζημιά ακόμη και αν αυτός τελικά απαλλαγεί από τις κατηγορίες.Είναι λοιπόν κρίσιμο να κατανοήσουμε ότι η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» στοχεύει ευθέως τις περιπτώσεις εκείνες όπου γονείς (κατά συντριπτική πλειοψηφία άνδρες) κατηγορούνται για ενδοοικογενειακή βία ή και παιδική σεξουαλική κακοποίηση — και επιστρατεύεται για την υπεράσπισή τους.Τα ψεύδη και οι καταγγελίες

Γιατί, όμως, η πλειονότητα των ειδικών ανά τον κόσμο συμφωνεί ότι πρόκειται για μια ψευδοεπιστημονική κατασκευή;Οι λόγοι, συνοπτικά, είναι οι εξής:Πρώτον, στη βάση της υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων και έλλειμμα αντικειμενικότητας: η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» δημιουργήθηκε από τον Richard A. Gardner, ο οποίος ήταν άμισθος, μερικής απασχόλησης καθηγητής κλινικής παιδοψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο Columbia. Βιοποριζόταν, όμως, ως δικαστικός εμπειρογνώμονας, συχνά προς υπεράσπιση ανδρών που αντιμετώπιζαν κατηγορίες σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών τους.Δεύτερον, η θεωρία δεν έχει ελεγχθεί επιστημονικά: όπως κάθε θεωρία, έτσι και η «γονεϊκή αποξένωση» βασίζεται σε μια σειρά υποθέσεων, οι οποίες στη συνέχεια πρέπει να επαληθευτούν μέσω συγκεκριμένων μελετών. Ο Gardner, ωστόσο, βάσισε τη θεωρία του στις προσωπικές του παρατηρήσεις από την εμπειρία του ως δικαστικού πραγματογνώμονα που αμειβόταν για να υπερασπίζεται κατηγορούμενους άνδρες, και ουδέποτε διεξήγαγε ουδεμία επιστημονική μελέτη για να επαληθεύσει τις υποθέσεις του. Δημοσίευσε τα περισσότερα από 250 βιβλία και άρθρα του στις προσωπικής του ιδιοκτησίας εκδόσεις Creative Therapeutics και όχι σε επιστημονικά περιοδικά ή εκδοτικούς οίκους που ακολουθούν διαδικασίες peer review. Την ίδια στιγμή, επιστήμονες που έχουν δημοσιεύσει σε επιστημονικά περιοδικά για τη θεωρία του Gardner, την έχουν στην συντριπτική τους πλειονότητα αποδομήσει και απορρίψει.Τρίτον, οι υποθέσεις στη βάση της θεωρίας του Gardner έχει αποδειχθεί ότι δεν ευσταθούν βάσει μελετών που έχουν διεξαγάγει άλλοι επιστήμονες. Συγκεκριμένα:Δεν αληθεύει ότι υπάρχει κάποιο αξιοσημείωτο πλήθος καταγγελιών για σεξουαλική κακοποίηση στο πλαίσιο διαζυγίων. Έτσι κι αλλιώς, τα περισσότερα διαζύγια είναι συναινετικά. (Στην Ελλάδα λιγότερο από 30% των διαζυγίων είναι κατ’ αντιδικία — κατά κάποιες πηγές ίσως και μόλις 14%.) Από τα συγκρουσιακά διαζύγια, τα περισσότερα αφορούν άλλους λόγους αντιδικίας και όχι καταγγελίες κακοποίησης. Εντέλει, οι καταγγελίες κακοποίησης αφορούν ένα μικρό ποσοστό συγκρουσιακών διαζυγίων. Αν αναλογιστεί κανείς την έκταση της παιδικής σεξουαλικής κακοποίησης γενικά στην κοινωνία, η οποία σύμφωνα με το Συμβούλιο της Ευρώπης μπορεί να αφορά ένα στα πέντε παιδιά, τότε είναι λογικότερο να συμπεράνει ότι οι καταγγελίες στο πλαίσιο διαζυγίων είναι λιγότερες από ό,τι θα έπρεπε.Δεν αληθεύει ότι καταγγελίες από παιδιά που γίνονται στο πλαίσιο συγκρουσιακών διαζυγίων είναι κατά πλειοψηφία ψευδείς. Τα διαθέσιμα στοιχεία δεν δείχνουν σημαντική απόκλιση ανάμεσα στις καταγγελίες που γίνονται στο πλαίσιο διαζυγίων και στις υπόλοιπες καταγγελίες. Σε όσες μελέτες εμφανίζεται απόκλιση αυτή απέχει πάρα πολύ από τον ισχυρισμό ότι είναι η πλειοψηφία και, γενικά, το ποσοστό καταγγελιών που κρίνεται ανυπόστατο είναι πολύ μικρό, όπως άλλωστε και στο σύνολο των καταγγελιών (εκτός διαζυγίων).Ωστόσο, για το θέμα των καλούμενων «ψευδών» καταγγελιών, οι έγκυροι ειδικοί συστήνουν προσοχή στη διαφορά ανάμεσα στις μη αποδεδειγμένες καταγγελίες, αυτές δηλαδή για τις οποίες τελικά δεν προέκυψαν αρκετά στοιχεία για την καταδίκη του καταγγελλόμενου, και τις ψευδείς, αυτές δηλαδή όπου προκύπτουν ενδείξεις ότι το παιδί ή κάποιος εκ μέρους του παιδιού είπε ψέματα. Η διάκριση αυτή σε πολλές πηγές δεν υπάρχει, διότι οι αρμόδιες υπηρεσίες (αστυνομία, κοινωνικοί λειτουργοί, δικαστικές αρχές) δεν την καταγράφουν.Επίσης, οι ειδικοί επισημαίνουν ότι και οι περιπτώσεις όπου λόγω πλημμελούς εξέτασης του παιδιού από τις αρχές ή μη εφαρμογής των ορθών πρωτοκόλλων δικανικής εξέτασης, η καταγγελία δεν προχωράει δικαστικά, καταγράφονται και αυτές ως ψευδείς, ενώ άλλες μελέτες σημειώνουν ότι οι αρχές συχνά εμφανίζουν την προκατάληψη ότι τα παιδιά είναι περισσότερο πιθανό να πουν ψέματα.Η σύγχυση γύρω από το τι συνιστά στην πραγματικότητα ψευδή καταγγελία επιτρέπει στους υποστηρικτές της «γονεϊκής αποξένωσης» να διογκώνουν αυθαίρετα τους αριθμούς.Σε κάθε περίπτωση, ανάλογα με τη μελέτη, τη στόχευση, τις πηγές των

στοιχείων και τη μεθοδολογία, με πολύ μεγάλη επιφύλαξη μπορούμε να μιλήσουμε για ένα ποσοστό ανυπόστατων καταγγελιών ανάμεσα στο 1% και στο 10%, με συνηθέστερη μια διακύμανση ανάμεσα στο 2% και στο 5%. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, ωστόσο, ακόμη και αυτά τα χαμηλά νούμερα είναι μάλλον υψηλότερα από τα πραγματικά. Μία πρόσφατη μελέτη από τις ΗΠΑ, η οποία εξετάζει πληθώρα άλλων μελετών και τη μεθοδολογία τους, συμπεραίνει ότι το ποσοστό ανυπόστατων καταγγελιών είναι μικρό αλλά δεν μπορεί να προσδιοριστεί με τα διαθέσιμα στοιχεία.Τέλος, πρέπει να λάβει κανείς υπόψη ότι η ανάκληση της καταγγελίας ενός παιδιού μπορεί να οφείλεται σε πίεση από το οικογενειακό περιβάλλον (λόγω ντροπής ή φόβου στιγματισμού), από τις διερευνώσες αρχές (λόγω ελλειμματικής εκπαίδευσης, μη εφαρμογής ορθών διαδικασιών δικανικής εξέτασης ή κοινωνικών προκαταλήψεων) ή και από τον ίδιο τον καταγγελλόμενο ως κακοποιητή, ειδικά όταν δικαστήρια του δίνουν δικαίωμα επικοινωνίας με το παιδί του κατά τη διάρκεια της διερεύνησης.Έχει τεκμηριωθεί ότι τα παιδιά-θύματα σεξουαλικής κακοποίησης τείνουν να απωθούν την τραυματική εμπειρία τους και, όταν μιλούν γι' αυτήν, να την παρουσιάζουν λιγότερο σοβαρή από όσο είναι — και όχι να υπερβάλλουν και να τη διογκώνουν. Την ίδια στιγμή, οι σχετικές μελέτες δεν έχουν βρει στοιχεία ότι είναι δυνατόν να υποβληθεί σε ένα παιδί μια τόσο βαθιά τραυματική εμπειρία, όπως η σεξουαλική κακοποίηση, όταν αυτή δεν του έχει συμβεί, ενώ οι υποτιθέμενες δυνατότητες να κατασκευαστούν «ψευδείς αναμνήσεις» έχουν πλήρως αποδομηθεί.Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι γυναίκες κατασκευάζουν ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών για να εκδικηθούν τους πρώην συζύγους τους και να τους στερήσουν επικοινωνία με τα παιδιά τους. Μολονότι οι γυναίκες προβαίνουν γενικώς σε περισσότερες καταγγελίες για σεξουαλική κακοποίηση παιδιών από ό,τι οι άνδρες, αυτό συμβαίνει διότι στο συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό κακοποιήσεων τόσο κατά αγοριών όσο και κατά κοριτσιών, οι δράστες είναι άνδρες.Ενδιαφέρον είναι πάντως ότι, βάσει μελετών δικαστικών αποφάσεων στον Καναδά, σε εκείνες τις περιπτώσεις όπου προέκυψαν ανυπόστατες καταγγελίες για σεξουαλική κακοποίηση παιδιών, το μεγαλύτερο ποσοστό είχε υποστηριχθεί από άνδρες και όχι από γυναίκες.Τέταρτον, η θεωρία του Gardner βασίζεται στις περιθωριακές απόψεις του για την παιδοφιλία, τους άνδρες και τις γυναίκες. Σύμφωνα με τα κείμενά του, ο Gardner πίστευε ότι «υπάρχει λίγη παιδοφιλία σε όλους μας», ότι «η ενδοοικογενειακή παιδοφιλία είναι διαδεδομένη και μια αρχαία παράδοση» και ότι «η κοινωνία υπεραντιδρά στην παιδοφιλία και γι' αυτό υποφέρουν τα παιδιά». Με βάση αυτές του τις πεποιθήσεις, ο Gardner θεωρούσε πως στις περιπτώσεις όπου υπάρχει κρούσμα σεξουαλικής κακοποίησης από τον πατέρα προς το παιδί, αυτό θα έπρεπε να οδηγήσει στα εξής μέτρα: η μητέρα να μην απομακρύνει το παιδί από τον πατέρα αλλά να ενθαρρύνει την επαφή μαζί του, να προσπαθήσει να γίνει η ίδια πιο ελκυστική στον άνδρα της, να εξηγηθεί στο παιδί ότι οι γονείς δεν είναι τέλειοι και ότι οι σχέσεις ενηλίκου-ανηλίκου είναι φυσιολογικές, και να προστατευτεί ο πατέρας από τις «δρακόντειες τιμωρίες» που επιφυλάσσονται γι' αυτούς που ενδίδουν στις παιδοφιλικές παρορμήσεις τους.Είναι προφανές ότι οι απόψεις αυτές είναι απορριπτέες τόσο από την πλειονότητα της επιστημονικής κοινότητας όσο και από την πλειονότητα της κοινωνίας. Παρόλα αυτά, μια ισχνή μειονότητα παρέλαβε τη σκυτάλη από τον Gardner, ο οποίος αυτοκτόνησε το 2003, και συνέχισε το «έργο» του.Επικερδή στρατόπεδα

Βασικός συνεχιστής της θεωρίας του Gardner είναι ο Richard Warshak, ο οποίος θεωρείται διάδοχός του, έχοντας κληρονομήσει τα αδημοσίευτα εκπαιδευτικά βίντεο και ηχητικές κασέτες από την οικογένειά του. Ο Warshak ήταν καθηγητής κλινικής ψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο του Τέξας αλλά και δημοφιλής εκλαϊκευτής των θεωριών του Gardner, με το μπεστ-σέλερ του, Divorce Poison (Δηλητήριο διαζυγίου).Ο Warshak υλοποίησε μία από τις πλέον αμφιλεγόμενες προτάσεις του Gardner. Ενώ, όπως είδαμε, στην περίπτωση ενός παιδόφιλου πατέρα ο Gardner πρότεινε ότι το παιδί έπρεπε να παραμείνει σε επαφή μαζί του, για την περίπτωση μιας μητέρας που ο ίδιος έκρινε ως «αποξενώτρια» πρότεινε την άμεση απομάκρυνση του παιδιού από κοντά της και την υποχρεωτική επανένωσή του με τον πατέρα. Έφτανε μάλιστα ως το σημείο να προτείνει τον εγκλεισμό του παιδιού σε αναμορφωτήριο, αν δεν δεχόταν να αφήσει τη μητέρα του και να πάει στον πατέρα του.Ο Warshak συνέλαβε την εφαρμοσμένη εκδοχή των ιδεών του Gardner ως επιχείρηση, η οποία ονομάζεται Family Bridges, με τον ίδιο να κατέχει ρόλο επιστημονικού συμβούλου.Τα Family Bridges αποκαλούνται συχνά από τους επικριτές τους «στρατόπεδα επανένωσης». Είναι εργαστήρια που δηλώνουν ότι έχουν στόχο να θεραπεύσουν τη «γονεϊκή αποξένωση» και να επιδιορθώσουν τη σχέση και με τους δύο γονείς. Στην πραγματικότητα, σύμφωνα με μια σειρά από ρεπορτάζ σε ΜΜΕ όπως το Atlantic, το NBC και το Reveal, πολλαπλές μαρτυρίες παιδιών που πέρασαν από αυτές τις δομές λένε μια διαφορετική ιστορία, κατηγορώντας το πρόγραμμα ότι τα χειραγωγούσε, τραυματίζοντας τη σχέση τους με τον γονέα που είχε την επιμέλεια. Ένας ειδικός, όπως αναφέρθηκε στο Atlantic, αποκάλεσε τα Family Bridges «στρατόπεδα βασανιστηρίων για παιδιά». Και επειδή αυτά τα εργαστήρια είναι αρκετά ακριβά και επιβάλλονται από δικαστικές εντολές, ένας δικηγόρος που συμμετείχε σε μια νομική μάχη κατά των Family Bridges είπε στη Washington Post το 2017 ότι «τα προγράμματα είναι κατά βάση πλαστά. Ήταν ξεκάθαρο για μένα αυτό που έκαναν ήταν να καρπωθούν τεράστιες αμοιβές πουλώντας μια αλλαγή επιμέλειας».Πέραν του Warshak, οι

υποστηρικτές της θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» παγκοσμίως είναι πολύ λίγοι. Αν δει κανείς τις δημοσιεύσεις τους μάλιστα, ανακαλύπτει μια ολοφάνερη κυκλικότητα, με τον έναν να παραπέμπει στον άλλον ξανά και ξανά, μπρος-πίσω, και με όλες τις παραπομπές να καταλήγουν στον Warshak και εντέλει στον Gardner.Το ίδιο ακριβώς φαινόμενο παρατηρείται και στην Ελλάδα. Ελάχιστοι ψυχίατροι και ψυχολόγοι, κάποιοι μάλιστα με ολωσδιόλου διαφορετικό ερευνητικό αντικείμενο, παραπέμπουν ξανά και ξανά ο ένας στον άλλον, και όλοι μαζί στους ξένους συναδέλφους τους, καταλήγοντας αναπόδραστα στον Warshak και στον Gardner.Κεντρικό ζήτημα στη δραστηριότητά τους αποτελεί ασφαλώς το ότι διάφοροι ανάμεσά τους είναι και οι ίδιοι, όπως και ο εμπνευστής της θεωρίας τους, δικαστικοί πραγματογνώμονες, οι οποίοι προσφέρουν τις υπηρεσίες τους ως «τεχνικοί σύμβουλοι» σε άνδρες που καταγγέλλονται από τα παιδιά τους ότι τα έχουν κακοποιήσει σεξουαλικά.Η αποτυχία του συστήματος

Παρά την έλλειψη επιστημονικής βάσης, ωστόσο, παρατηρείται δυστυχώς το φαινόμενο οι εισαγγελικές αρχές και τα δικαστήρια να λαμβάνουν υπόψη τους την ψευδοθεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης», η οποία εμφανίζεται συχνά σε πραγματογνωμοσύνες που εισάγει η υπεράσπιση των καταγγελλόμενων.Πώς μπορεί να συμβαίνει κάτι τέτοιο; Πώς μπορεί οι αρχές που είναι επιφορτισμένες με την προστασία των παιδιών και την απόδοση της δικαιοσύνης να αφήνονται να επηρεαστούν από μια θεωρία δίχως καμία επιστημονική βάση;Η απάντηση είναι πολυπαραγοντική:Καταρχάς, ο κατακερματισμός και η δυσλειτουργία του συστήματος παιδικής προστασίας. Στη χώρα μας δεν υπάρχει ένας ενιαίος τρόπος διαχείρισης των καταγγελιών για παιδική σεξουαλική κακοποίηση, ο οποίος να ενσωματώνει έγκυρες και σύγχρονες μεθόδους εξέτασης των παιδιών που καταγγέλλουν. Ανάλογα με το πού και πώς γίνεται μια καταγγελία — αν γίνεται, λόγου χάρη, στην Υποδιεύθυνση Ανηλίκων της ΓΑΔΑ, ή σε εισαγγελία ανηλίκων, όπου υπάρχει, ή σε γενική εισαγγελία κάπου στην περιφέρεια, ή σε ένα τυχαίο αστυνομικό τμήμα, ή σε γιατρό, σε ψυχολόγο ή σε δάσκαλο — η πορεία της μπορεί να είναι πολύ διαφορετική και κάποιες φορές εντελώς τυχαία. Μπορεί, ας πούμε, το παιδί να εξεταστεί από ειδικευμένο ψυχολόγο της αστυνομίας, μπορεί και όχι. Μπορεί να εξεταστεί στο καθ’ ύλην αρμόδιο Σπίτι του Παιδιού, μπορεί και όχι. Μπορεί να του πάρει κατάθεση οποιοσδήποτε μη εκπαιδευμένος αστυνομικός, μπορεί και όχι. Μπορεί να διαταχθεί δημόσια πραγματογνωμοσύνη, μπορεί και όχι. Η δημόσια πραγματογνωμοσύνη μπορεί να διεξαχθεί σε οποιοδήποτε «Κέντρο Ψυχικής Υγείας» από ψυχολόγους ή και άλλες ειδικότητες, όπως παιδαγωγούς, οι οποίοι δεν έχουν ειδική εκπαίδευση. Και όλα αυτά μπορεί να γίνουν με μεγάλες καθυστερήσεις, συχνά ένα ή δύο χρόνια μετά την αρχική καταγγελία.Αποτέλεσμα αυτής της δυσλειτουργίας είναι ότι σε διάφορα στάδια της δικαστικής διαδικασίας και συχνότατα στο αστικό σκέλος, που περιλαμβάνει λόγου χάρη τον προσδιορισμό της επικοινωνίας με τον καταγγελλόμενο γονέα, οι δικαστικές αρχές βασίζονται σε πραγματογνωμοσύνες ιδιωτών τεχνικών συμβούλων, τους οποίους προσλαμβάνουν οι διάδικοι, όπως έχουν νόμιμο δικαίωμα. Αυτή είναι μια συνηθισμένη οδός μέσω της οποίας συγκεκριμένοι τεχνικοί σύμβουλοι εισάγουν τη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» στη δικαστική κρίση.Ταυτόχρονα, οι δικαστικές αρχές δεν έχουν καμία πλαισίωση για την αξιολόγηση επιστημονικών ή επιστημονικοφανών εισηγήσεων. Αν δει κανείς πραγματογνωμοσύνες που επικαλούνται τη «γονεϊκή αποξένωση» προς υπεράσπιση ενός καταγγελόμενου γονέα, θα διαπιστώσει ότι είναι γεμάτες παραπομπές σε μελέτες και άρθρα, τα οποία ακολουθούν την κυκλικότητα που περιγράψαμε πιο πάνω, καταλήγοντας στον Warshak και στον Gardner. Οι δικαστές, όμως, δεν ξέρουν ποιοι είναι αυτοί που τα έχουν γράψει και ακόμη και αν οι συνήγοροι της καταγγέλλουσας πλευράς αμφισβητήσουν την εγκυρότητα της θεωρίας, στα μάτια του δικαστηρίου πρόκειται απλώς για δύο αντίπαλες επιστημονικές απόψεις. Θα χρειαζόταν ο δικαστής ή η δικαστίνα να έχει ειδική γνώση — που κατά τεκμήριο οι δικαστές δεν έχουν — για να ξέρει ότι δεν πρόκειται για δύο επιστημονικές απόψεις αλλά ότι η μία εκ των δύο είναι σκέτος τσαρλατανισμός. Όπως έχουν τα πράγματα, δεν υπάρχει καμία θεσμικά ενδεδειγμένη και ταυτοχρόνως επιστημονικά έγκυρη πηγή, που θα μπορούσε να προφυλάξει τους δικαστές από την παραπλάνηση.Την ίδια στιγμή, μάλιστα, που παραμένουν απληροφόρητοι σχετικά με τη μη εγκυρότητα της θεωρίας, οι δικαστές ανακαλύπτουν στη «γονεϊκή αποξένωση» μια περιγραφή της συμπεριφοράς γυναικών και παιδιών που ταυτίζεται με τα πιο διαδεδομένα κοινωνικά στερεότυπα, αυτά δηλαδή που στατιστικά ένα μεγάλο μέρος των δικαστικών αρχών δεν μπορεί παρά και το ίδιο να πιστεύει. Στερεότυπα όπως ότι οι γυναίκες είναι «υπερβολικές», «υστερικές» ή «εκδικητικές» ή ότι τα παιδιά «λένε ψέματα για να τραβήξουν την προσοχή» ή είναι «εύπειστα και δεκτικά σε υποβολιμαίες πληροφορίες». Αν το εκάστοτε δικαστήριο ανήκει στο κομμάτι εκείνο του πληθυσμού που δεν γνωρίζει ότι τα στερεότυπα αυτά δεν αληθεύουν και ότι υπάρχουν συγκεκριμένες μελέτες που τα διαψεύδουν, τότε η «γονεϊκή αποξένωση» επιβεβαιώνει με τον πιο βολικό τρόπο τις κοινωνικές προκαταλήψεις του δικαστηρίου.Επικοινωνία με κάθε κόστος;

Καθώς, όμως, η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» βρίσκει τον δρόμο της στις αίθουσες των δικαστηρίων μέσω των εκθέσεων πραγματογνωμόνων, υπάρχει και μια άλλη πλευρά του ζητήματος που εκτυλίσσεται ανοιχτά, στη δημοσιότητα: η «γονεϊκή αποξένωση» είναι μία από τις κεντρικές ιδέες από τις οποίες εμφορούνται τα «κινήματα ανδρικών δικαιωμάτων» που βρίσκονται σε άνοδο σε διάφορες χώρες τα

τελευταία χρόνια. Στη χώρα μας, τη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» διέδωσαν διάφορες ανδρικές ομάδες που πίεζαν για τη μεταρρύθμιση του οικογενειακού δικαίου, η οποία κωδικοποιήθηκε στον δημόσιο διάλογο ως «υποχρεωτική συνεπιμέλεια». Έχουμε χαρτογραφήσει τη δράση αυτών των ομάδων με ρεπορτάζ μας και έχουμε δείξει την εγγύτητά τους στην πολιτική εξουσία, όπως φάνηκε με την συμμετοχή εκπροσώπων τους στη νομοπαρασκευαστική επιτροπή για το οικογενειακό δίκαιο, και την επιδραστικότητα της εκστρατείας τους, όπως φάνηκε από τη νόθευση της δημόσιας διαβούλευσης.Η τάση στο οικογενειακό δίκαιο που στην Ελλάδα οι ομάδες αυτές πέτυχαν να αποτυπωθεί με τον «Νόμο Τσιάρα» του 2021, είναι να θεωρείται ότι η «επικοινωνία με κάθε κόστος» και με τους δύο γονείς, ή αλλιώς η «συνεπιμέλεια», θα πρέπει να είναι ο βασικός στόχος της δικαστικής επίλυσης των συγκρουσιακών διαζυγίων. Μολονότι, γενικά μιλώντας, ουδείς αμφισβητεί ότι το παιδί έχει δικαίωμα στην ανατροφή του και από τους δύο γονείς, στην πράξη η «επικοινωνία με κάθε κόστος» ενδέχεται να συσκοτίζει ποιο είναι το συμφέρον του παιδιού σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» δίνει διέξοδο στη νομική πίεση που νιώθουν πλέον τα δικαστήρια να αποφασίσουν υπέρ της «επικοινωνίας με κάθε κόστος», διότι δίνει την ευκαιρία να υποβαθμιστεί η βαρύτητα των καταγγελιών περί κακοποίησης ως επινόημα της μητέρας, η οποία το υπέβαλε στο παιδί.Στις 14 Νοεμβρίου 2023, η GREVIO, δηλαδή η αρμόδια επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης που επιτηρεί τη συμμόρφωση των κρατών-μελών με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης κατά της ενδοοικογενειακής βίας και της βίας κατά των γυναικών, δημοσίευσε την πρώτη της έκθεση-αξιολόγηση για τα πεπραγμένα της Ελλάδας.Η επιτροπή επισήμανε ότι στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου που κατέληξε στον «Νόμο Τσιάρα» υπήρχε ο όρος «γονεϊκή αποξένωση». Παρότι ο όρος δεν αναφέρεται με ρητό τρόπο στο τελικό κείμενο του νόμου, η GREVIO εκφράζει «βαθιά ανησυχία» για το ότι οι ελληνικές αρχές νομιμοποιούν την ύποπτη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης», η οποία «μπορεί να ενισχύσει την επίμονη εικασία εκ μέρους των δικαστών ότι παιδιά που εκφράζουν φόβο για τον πατέρα τους επειδή έχουν γίνει μάρτυρες βίας κατά της μητέρας τους, έχουν χειραγωγηθεί».Ο νόμος προβλέπει, επίσης, ότι η «διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του παιδιού με τον άλλο γονέα» αποτελεί δείγμα κακής άσκησης της γονικής μέριμνας από τον γονέα με τον οποίο διαμένει το παιδί, μια πρόβλεψη που σύμφωνα με την επιτροπή μπορεί να δώσει έδαφος σε «προβληματικές δικαστικές πρακτικές βασισμένες στη γονεϊκή αποξένωση», εξαιτίας της γενικόλογης διατύπωσης του νόμου και της απουσίας ρητής αναφοράς στην ενδοοικογενειακή βία. Σ’ αυτό το πλαίσιο, η GREVIO αναφέρει ακόμη ότι έμαθε με «απόγνωση» ότι υπάρχουν δημόσια εκπαιδευτικά προγράμματα για δικαστές που περιλαμβάνουν τη «γονεϊκή αποξένωση».Η επιτροπή εντόπισε, επιπλέον, σειρά δικαστικών αποφάσεων στις οποίες οι ισχυρισμοί των θυμάτων ότι είχαν υποστεί βία από τους συντρόφους τους απορρίφθηκαν με την «ύποπτη» αιτιολογία του «συνδρόμου γονεϊκής αποξένωσης» και σχετικών εννοιών, και διαπίστωσε ότι οι δικαστές δεν απαγορεύουν με συνέπεια αυτό το υπερασπιστικό επιχείρημα.Η GREVIO θεωρεί ότι η υποστήριξη της θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» ενέχει τον κίνδυνο μη διάγνωσης ή/και άρνησης της βίας κατά των γυναικών και των παιδιών τους. Ως εκ τούτου, συστήνει ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό να γίνει συνείδηση στους αρμόδιους πως για πολλές γυναίκες-θύματα βίας και τα παιδιά τους το να συμμορφωθούν με διαταγές επικοινωνίας με τους πρώην συντρόφους τους αποτελεί σοβαρό κίνδυνο, επειδή «σημαίνει να συναντήσουν τον δράστη πρόσωπο με πρόσωπο, που μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρά περιστατικά βίας, συμπεριλαμβανομένης της δολοφονίας της γυναίκας ή/και των παιδιών».Η επικοινωνία με κάθε κόστος έχει ήδη κοστίσει ζωές. Ζωές παιδιών. Στις 25 Μαΐου 2012, αυστριακός πατέρας ο οποίος έχει καταγγελθεί από την σύζυγό του για ενδοοικογενειακή βία και βρίσκονται σε διάσταση, επισκέπτεται το σχολείο των παιδιών, προφασιζόμενος στη δασκάλα ότι θέλει να δώσει κάποια χρήματα στον 8χρονο γιο του. Η δασκάλα πείθεται και τον φέρνει σε επαφή με το παιδί. Όταν συνειδητοποιεί ότι το παιδί δεν επέστρεψε στην τάξη, το αναζητά. Το εντοπίζει στο υπόγειο του σχολείου νεκρό. Ο πατέρας του το είχε πυροβολήσει στο κεφάλι μπροστά στην αδελφή του.Τον Απρίλιο του 2017 ο 5χρονος αμερικανός Piqui ή αλλιώς Aramazd Andressian Jr. δηλώνεται ως αγνοούμενος από την μητέρα του, καθώς δεν επιστρέφει από εκδρομή με τον πατέρα του στην Disneyland. Οι γονείς βρίσκονται σε δικαστική διαμάχη για την επιμέλεια του παιδιού και η Ana, η μητέρα του Piqui, παλεύει για την προστασία του από τον πατέρα τον οποίο φοβάται. Η αστυνομία αρχίζει να αναζητά πατέρα και γιο. Εντοπίζει λίγο αργότερα τον πατέρα αναίσθητο σε κάποιο πάρκο και τον μεταφέρει στο νοσοκομείο. Για δέκα εβδομάδες αστυνομία, εθελοντές και μέλη της οικογένειας αναζητούν τον Piqui. Τον Ιούνιο του 2017, δύο ντετέκτιβ ενημερώνουν την Ana ότι ο πρώην σύζυγός της, Ara Andressian, υπέδειξε επιτέλους στις αρχές το σημείο όπου έθαψε το παιδί. Έκτοτε στην Καλιφόρνια αγωνίστηκαν να περάσουν νόμο για την προστασία των παιδιών σε δικαστικές διαμάχες επιμέλειας από τους κακοποιητές γονείς τους, απαιτώντας να προκρίνεται η ασφάλεια των παιδιών. Βρίσκεται σε διαδικασία ψήφισης ο νόμος «Piqui’s law», στη μνήμη του 5χρονου.Στις 9 Φεβρουαρίου 2020 η 4χρονη Κίρα βρίσκεται νεκρή μαζί με τον πατέρα της σε έναν λόφο στον Καναδά. Οι γονείς της τα τελευταία τρία χρόνια βρίσκονταν σε δικαστική διαμάχη για την επιμέλειά της. Μόλις 12 ημέρες νωρίτερα, η μητέρα της Κίρα είχε καταθέσει επείγον αίτημα στο δικαστήριο να μειωθεί η επικοινωνία του πατέρα γιατί

παρατηρούσε ανησυχητικές αλλαγές στην συμπεριφορά της μικρής. Ο δικαστής παρέπεμψε την συζήτηση του αιτήματος της μητέρας για δύο εβδομάδες αργότερα. Η συζήτηση δεν έγινε ποτέ γιατί ενδιαμέσως η Κίρα δολοφονήθηκε από τον πατέρα της. Αυτή η υπόθεση έγινε η αφορμή για νέα νομοθέτηση από την γερουσία με στόχο την προστασία των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ονομάστηκε «Keira's Law» στη μνήμη της 4χρονης.Στις 8 Ιανουαρίου 2023 ο 8χρονος σουηδός Constantin Rad βρίσκεται νεκρός κατά τη διάρκεια μη εποπτευόμενης επικοινωνίας στο σπίτι του πατέρα του. Οι γονείς του βρίσκονταν σε δικαστική διαμάχη τα τελευταία επτά χρόνια. Η μητέρα του είχε καταγγείλει τον πατέρα του για την ψυχολογική βία που ασκούσε τόσο στην ίδια όσο και στο παιδί και πάλευε να πείσει τις αρχές αν όχι να αποκλείσουν την επικοινωνία του πατέρα, τουλάχιστον να ορίσουν εποπτεία. Ο μικρός είχε εκφράσει ακόμα και στο σχολείο τον φόβο του για τον πατέρα του αλλά δεν τον βοήθησε κανείς. Στη Σουηδία έχει ξεσηκωθεί κύμα αντιδράσεων με το σύνθημα «Κανένα άλλο παιδί δολοφονημένο», ενάντια στις δικαστικές αποφάσεις που προωθούν την επικοινωνία με κάθε κόστος στις αντιδικίες για την επιμέλεια. Ανησυχία εκφράζει και η Συνήγορος του Παιδιού της χώρας ενώ ζητείται η δημιουργία του ασφαλέστερου νόμου για τα παιδιά με την ονομασία «Lex Tintin» και πάλι στη μνήμη του 8χρονου.Ίσως, όμως, το πιο ξεκάθαρο στοιχείο που αποδεικνύει ότι η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» είναι ανυπόστατη, βρίσκεται στην προφανή λήψη του ζητουμένου στην οποία προβαίνει: υποστηρίζει ότι οι παιδικές καταγγελίες είναι προϊόν της «αποξένωσης» επειδή είναι ψευδείς, ισχυρισμό που επιχειρεί να αποδείξει υποστηρίζοντας ότι οι καταγγελίες είναι ψευδείς επειδή αποτελούν προϊόν «αποξένωσης». Το κυκλικό αυτό επιχείρημα, λογικό σφάλμα σύμφυτο με τον κυκλικό τρόπο με τον οποίο οι θιασώτες της θεωρίας παραπέμπουν ο ένας στον άλλον, επιστρατεύεται από τους καταγγελλόμενους για κακοποίηση και τους υπερασπιστές τους για να αδρανοποιήσει δύο κρίσιμες παραδοχές που όλοι οι έγκυροι ειδικοί δέχονται και που θα έπρεπε να κυριαρχούν στη δικαστική διερεύνηση:Πρώτον: ανάμεσα στο δικαίωμα του παιδιού να προστατεύεται από την κακοποίηση και στο δικαίωμά του να έχει επικοινωνία και με τους δύο γονείς του (πόσο μάλλον στο δικαίωμα του ενός γονέα να έχει επικοινωνία με το παιδί του), το πρώτο ιεραρχείται ως υπέρτερο.Δεύτερον και σημαντικότερο: όταν ένα παιδί καταγγέλλει τη σεξουαλική κακοποίησή του, η πιθανότερη εξήγηση είναι ότι λέει την αλήθεια.ΜΑΘΕΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ:
Μια διεξοδική αποδόμηση της θεωρίας και παράθεση πολλών επιστημονικών μελετών που ανατρέπουν επιμέρους υποθέσεις, από όπου και το παρόν κείμενο άντλησε πολλά στοιχεία, περιλαμβάνει το άρθρο της Stephanie J. Dallam, Parental Alienation Syndrome: Is it scientific?. Στο τέλος του άρθρου παρατίθεται εκτενής επιστημονική βιβλιογραφία.Για μια πιο πλήρη παρουσίαση των απόψεων του Richard Gardner για την παιδοφιλία, την παιδική σεξουαλική κακοποίηση και την προτεινόμενη αντιμετώπισή τους, δείτε το άρθρο Overview of Dr. Richard Gardner's Opinions on Pedophilia and Child Sexual Abuse.Για το ζήτημα των «ψευδών» καταγγελιών, δείτε ενδεικτικά: How often do children's reports of abuse turn out to be false? και Are allegations of sexual abuse that arise during custody disputes less likely to be valid?Για το ζήτημα της διάκρισης μεταξύ μη αποδεδειγμένων και ψευδών καταγγελιών (σε υποθέσεις κακοποίησης γενικώς, όχι συγκεκριμένα για παιδιά) δείτε το άρθρο του Michael Flood, False allegations of sexual and domestic violence: the facts.Για μια πρόσφατη (2018) αξιολόγηση πολλών μελετών για το ζήτημα των «ψευδών» καταγγελιών, δείτε το άρθρο των William O'Donohue, Caroline Cummings & Brendan Willis, The Frequency of False Allegations of Child Sexual Abuse: A Critical Review.Για το ζήτημα της «υποβολής ψευδών αναμνήσεων» και τη σχέση του με την υπεράσπιση κατηγορούμενων για παιδική σεξουαλική κακοποίηση, δείτε το άρθρο των Kate McMaugh και Warwick Middleton, The Rise and Fall of the False Memory Syndrome Foundation.Πολλά στοιχεία για τη χρήση της θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» σε διάφορες χώρες περιλαμβάνονται στην έκθεση της Ειδικής Εισηγήτριας του ΟΗΕ για τη Βία κατά των Γυναικών και των Κοριτσιών, Custody, violence against women and violence against children.Το κείμενο αυτό ενημερώθηκε στις 16/11/2023

1 Δεκεμβρίου 2023, 14:25 | V.κ. Υπουργέ,ο ψευδοόρος «γονεϊκή αποξένωση» χρησιμοποιείται στο οικογενειακό δίκαιο πολλές φορές από τους κακοποιητές για να συνεχίσουν και εκτός γάμου την κακοποιητική συμπεριφορά τους απαξιώνοντας έτσι τους ισχυρισμούς της πρώην συζύγου για ενδοοικογενειακή βία προς αυτήν και το τέκνο.Να εφαρμοσθεί κ.Υπουργε η σύσταση του ΟΗΕ ώστε να μην γίνεται νομοθετικά η χρήση του όρου της δήθεν «γονεϊκής αποξένωσης».
Βοηθείστε τις γυναίκες και τα παιδιά να μην βρεθούν από θύματα θύτες.

1 Δεκεμβρίου 2023, 13:04 | Θ. Βλ. Θεωρώ αναγκαίο να συμπεριληφθεί στις τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα η διάρρηξη σχέσεων γονέα-παιδιού λόγω του άλλου γονέα. Ειλικρινά δεν μπορώ να καταλάβω γιατί να εξαιρεθεί μια τέτοια πρόβλεψη. Είναι πρωτίστως θέμα προστασίας των συμφερόντων του παιδιού και δευτερευόντως του θιγόμενου γονέα.

1 Δεκεμβρίου 2023, 13:31 | Κ. Το αρθρο 354 του ΠΚ περι διαταραξης της οικογενειακής τάξης πρεπει επισης να μεταβληθει ρητα σε αυτεπαγγελτως διωκομενο αδικημα αφου αφορα παρανομες υιοθεσιες και απατες επι δικαστηρίων σε θεματα τεκνων η υιοθεσιων, ψευδεις καταθεσεις επι αυτων καθως και ολα τα εγγραφα η επιδοματα που χορηγουνται απο το κρατος διδονται βασει ψευδων καταθεσεων η εγγραφων. Σε περιπτωση

που αυτο αφορα τεκνα εντος γαμου (πχ το παιδι ειναι αλλου γονεα και αποδεδειγμενα αυτον ηταν γνωστο ως γεγονος) τοτε να ενταχθει επισης στο αρθρο ενδοοικογενειαξης βιας, αφου και το τεκνο υφοσταται σοκ, και ο ετερος γονεας ταλαιπωρείται, και τα δικαστηρια ταλαιπωρουνται περιττά και το κρατος εχει λαβει ψευδη στοιχεια.

1 Δεκεμβρίου 2023, 12:22 | S. K.Είναι σημαντικό να υπάρξει αυστηροποίηση της ποινής και για τις περιπτώσεις αποδεδειγμένης γονεϊκής αποξένωσης. Μόνο έτσι θα μειωθεί ένα φαινόμενο που τραυματίζει σοβαρά τις ψυχές των παιδιών.

1 Δεκεμβρίου 2023, 11:20 | Σ λ.Η απάτη της «γονεϊκής αποξένωσης»Η τετράχρονη Keira Kagan που δολοφονήθηκε από τον πατέρα της, με τον οποίο η μητέρα της βρισκόταν σε δικαστική διαμάχη για την επιμέλεια.Η θεωρία ότι στο πλαίσιο συγκρουσιακών διαζυγίων τα παιδιά προβαίνουν σε ψευδείς καταγγελίες κακοποίησης εναντίον των μπαμπάδων τους, τις οποίες τους έχουν υποβάλει οι μαμάδες τους για να τα «αποξενώσουν», είναι ανυπόστατη. Και η υιοθέτησή της από τα δικαστήρια οδηγεί σε κατάφωρη καταπάτηση των δικαιωμάτων των παιδιών.Ελλάδα

Το κείμενο αυτό έχει στόχο να εξηγήσει με όσο το δυνατόν πιο απλό τρόπο τους λόγους για τους οποίους η «γονεϊκή αποξένωση» είναι μια ανυπόστατη ψευδο-θεωρία και τους κινδύνους που γεννά η χρήση της για τα παιδιά. Όποια και όποιος θέλει να προχωρήσει πιο βαθιά στα ζητήματα που θίγονται, θα βρει στο τέλος του κειμένου χρήσιμους συνδέσμους προς σχετικές μελέτες και βιβλιογραφία.Στις 13 Απριλίου 2023, η Ειδική Εισηγήτρια του ΟΗΕ για τη Βία κατά των Γυναικών και των Κοριτσιών υπέβαλε στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών την έκθεσή της με τίτλο «Επιμέλεια, βία κατά των γυναικών και βία κατά των παιδιών». Η πρώτη από τις καταληκτικές συστάσεις της έκθεσης είναι η εξής: «Τα Κράτη να νομοθετήσουν την απαγόρευση της χρήσης της γονεϊκής αποξένωσης ή συναφών ψευδο-εννοιών σε υποθέσεις οικογενειακού δικαίου και τη χρήση των υποτιθέμενων εμπειρογνωμόνων σε θέματα γονεϊκής αποξένωσης και συναφών ψευδο-εννοιών.»Η έκθεση είναι μόνο η πιο πρόσφατη από μια σειρά δημοσιεύσεων που προέρχονται από διεθνείς οργανώσεις, οι οποίες καλούν σε εγρήγορση απέναντι στη χρήση της «γονεϊκής αποξένωσης» σε δικαστικές διαμάχες.Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των υποστηρικτών της, η «γονεϊκή αποξένωση» προκύπτει, κατά τη διάρκεια συγκρουσιακών διαζυγίων, όταν ο γονέας που είναι μαζί με το παιδί (στην πράξη, σχεδόν πάντα η μητέρα) στρέφει το παιδί «εναντίον» του άλλου γονέα (στην πράξη, σχεδόν πάντα τον πατέρα).Στην πραγματικότητα, καμιά και κανείς δεν αμφισβητεί ότι στα συγκρουσιακά διαζύγια εμφανίζεται συχνά το φαινόμενο τα παιδιά να γίνονται αποδέκτες παραπόνων από τον έναν γονέα για τον άλλον — τόσο από μητέρες εναντίον πατεράδων όσο, βέβαια, και αντίστροφα. Να βρίσκονται δηλαδή, όπως συνηθίζουμε να λέμε, «στη μέση».Όμως, οι υποστηρικτές της θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» δεν σταματούν εκεί. Αυτό που υποστηρίζουν είναι ότι ο «αποξενωτής» γονέας (κατά συντριπτική πλειοψηφία η μητέρα) χειραγωγεί το παιδί ή/και του υποβάλλει «ψευδείς αναμνήσεις», έτσι ώστε αυτό να καταγγείλει τον «αποξενωμένο» γονέα (κατά συντριπτική πλειοψηφία τον πατέρα) για ενδοοικογενειακή βία ή και σεξουαλική κακοποίηση του παιδιού. Οι υποβολιμαίες αυτές καταγγελίες, οι οποίες συχνά, ισχυρίζονται, υποβοηθούνται από ψυχολόγους που προσλαμβάνουν οι «αποξενωτές γονείς», έχουν ως αποτέλεσμα την αποξένωση του έτερου γονέα από τα παιδιά του, γεγονός που συνιστά ανεπανόρθωτη ζημιά ακόμη και αν αυτός τελικά απαλλαγεί από τις κατηγορίες.Είναι λοιπόν κρίσιμο να κατανοήσουμε ότι η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» στοχεύει ευθέως τις περιπτώσεις εκείνες όπου γονείς (κατά συντριπτική πλειοψηφία άνδρες) κατηγορούνται για ενδοοικογενειακή βία ή και παιδική σεξουαλική κακοποίηση — και επιστρατεύεται για την υπεράσπισή τους.Τα ψεύδη και οι καταγγελίες

Γιατί, όμως, η πλειονότητα των ειδικών ανά τον κόσμο συμφωνεί ότι πρόκειται για μια ψευδοεπιστημονική κατασκευή;Οι λόγοι, συνοπτικά, είναι οι εξής:Πρώτον, στη βάση της υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων και έλλειμμα αντικειμενικότητας: η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» δημιουργήθηκε από τον Richard A. Gardner, ο οποίος ήταν άμισθος, μερικής απασχόλησης καθηγητής κλινικής παιδοψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο Columbia. Βιοποριζόταν, όμως, ως δικαστικός εμπειρογνώμονας, συχνά προς υπεράσπιση ανδρών που αντιμετώπιζαν κατηγορίες σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών τους.Δεύτερον, η θεωρία δεν έχει ελεγχθεί επιστημονικά: όπως κάθε θεωρία, έτσι και η «γονεϊκή αποξένωση» βασίζεται σε μια σειρά υποθέσεων, οι οποίες στη συνέχεια πρέπει να επαληθευτούν μέσω συγκεκριμένων μελετών. Ο Gardner, ωστόσο, βάσισε τη θεωρία του στις προσωπικές του παρατηρήσεις από την εμπειρία του ως δικαστικού πραγματογνώμονα που αμειβόταν για να υπερασπίζεται κατηγορούμενους άνδρες, και ουδέποτε διεξήγαγε ουδεμία επιστημονική μελέτη για να επαληθεύσει τις υποθέσεις του. Δημοσίευσε τα περισσότερα από 250 βιβλία και άρθρα του στις προσωπικής του ιδιοκτησίας εκδόσεις Creative Therapeutics και όχι σε επιστημονικά περιοδικά ή εκδοτικούς οίκους που ακολουθούν διαδικασίες peer review. Την ίδια στιγμή, επιστήμονες που έχουν δημοσιεύσει σε επιστημονικά περιοδικά για τη θεωρία του Gardner, την έχουν στην συντριπτική τους πλειονότητα αποδομήσει και απορρίψει.Τρίτον, οι υποθέσεις στη βάση της θεωρίας του Gardner έχει αποδειχθεί ότι δεν ευσταθούν βάσει μελετών που έχουν διεξαγάγει άλλοι επιστήμονες.

Συγκεκριμένα:Δεν αληθεύει ότι υπάρχει κάποιο αξιοσημείωτο πλήθος καταγγελιών για σεξουαλική κακοποίηση στο πλαίσιο διαζυγίων. Έτσι κι αλλιώς, τα περισσότερα διαζύγια είναι συναινετικά. (Στην Ελλάδα λιγότερο από 30% των διαζυγίων είναι κατ' αντιδικία — κατά κάποιες πηγές ίσως και μόλις 14%.) Από τα συγκρουσιακά διαζύγια, τα περισσότερα αφορούν άλλους λόγους αντιδικίας και όχι καταγγελίες κακοποίησης. Εντέλει, οι καταγγελίες κακοποίησης αφορούν ένα μικρό ποσοστό συγκρουσιακών διαζυγίων. Αν αναλογιστεί κανείς την έκταση της παιδικής σεξουαλικής κακοποίησης γενικά στην κοινωνία, η οποία σύμφωνα με το Συμβούλιο της Ευρώπης μπορεί να αφορά ένα στα πέντε παιδιά, τότε είναι λογικότερο να συμπεράνει ότι οι καταγγελίες στο πλαίσιο διαζυγίων είναι λιγότερες από ό,τι θα έπρεπε.Δεν αληθεύει ότι καταγγελίες από παιδιά που γίνονται στο πλαίσιο συγκρουσιακών διαζυγίων είναι κατά πλειοψηφία ψευδείς. Τα διαθέσιμα στοιχεία δεν δείχνουν σημαντική απόκλιση ανάμεσα στις καταγγελίες που γίνονται στο πλαίσιο διαζυγίων και στις υπόλοιπες καταγγελίες. Σε όσες μελέτες εμφανίζεται απόκλιση αυτή απέχει πάρα πολύ από τον ισχυρισμό ότι είναι η πλειοψηφία και, γενικά, το ποσοστό καταγγελιών που κρίνεται ανυπόστατο είναι πολύ μικρό, όπως άλλωστε και στο σύνολο των καταγγελιών (εκτός διαζυγίων).Ωστόσο, για το θέμα των καλούμενων «ψευδών» καταγγελιών, οι έγκυροι ειδικοί συστήνουν προσοχή στη διαφορά ανάμεσα στις μη αποδεδειγμένες καταγγελίες, αυτές δηλαδή για τις οποίες τελικά δεν προέκυψαν αρκετά στοιχεία για την καταδίκη του καταγγελλόμενου, και τις ψευδείς, αυτές δηλαδή όπου προκύπτουν ενδείξεις ότι το παιδί ή κάποιος εκ μέρους του παιδιού είπε ψέματα. Η διάκριση αυτή σε πολλές πηγές δεν υπάρχει, διότι οι αρμόδιες υπηρεσίες (αστυνομία, κοινωνικοί λειτουργοί, δικαστικές αρχές) δεν την καταγράφουν.Επίσης, οι ειδικοί επισημαίνουν ότι και οι περιπτώσεις όπου λόγω πλημμελούς εξέτασης του παιδιού από τις αρχές ή μη εφαρμογής των ορθών πρωτοκόλλων δικανικής εξέτασης, η καταγγελία δεν προχωράει δικαστικά, καταγράφονται και αυτές ως ψευδείς, ενώ άλλες μελέτες σημειώνουν ότι οι αρχές συχνά εμφανίζουν την προκατάληψη ότι τα παιδιά είναι περισσότερο πιθανό να πουν ψέματα.Η σύγχυση γύρω από το τι συνιστά στην πραγματικότητα ψευδή καταγγελία επιτρέπει στους υποστηρικτές της «γονεϊκής αποξένωσης» να διογκώνουν αυθαίρετα τους αριθμούς.Σε κάθε περίπτωση, ανάλογα με τη μελέτη, τη στόχευση, τις πηγές των στοιχείων και τη μεθοδολογία, με πολύ μεγάλη επιφύλαξη μπορούμε να μιλήσουμε για ένα ποσοστό ανυπόστατων καταγγελιών ανάμεσα στο 1% και στο 10%, με συνηθέστερη μια διακύμανση ανάμεσα στο 2% και στο 5%. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, ωστόσο, ακόμη και αυτά τα χαμηλά νούμερα είναι μάλλον υψηλότερα από τα πραγματικά. Μία πρόσφατη μελέτη από τις ΗΠΑ, η οποία εξετάζει πληθώρα άλλων μελετών και τη μεθοδολογία τους, συμπεραίνει ότι το ποσοστό ανυπόστατων καταγγελιών είναι μικρό αλλά δεν μπορεί να προσδιοριστεί με τα διαθέσιμα στοιχεία.Τέλος, πρέπει να λάβει κανείς υπόψη ότι η ανάκληση της καταγγελίας ενός παιδιού μπορεί να οφείλεται σε πίεση από το οικογενειακό περιβάλλον (λόγω ντροπής ή φόβου στιγματισμού), από τις διερευνώσες αρχές (λόγω ελλειμματικής εκπαίδευσης, μη εφαρμογής ορθών διαδικασιών δικανικής εξέτασης ή κοινωνικών προκαταλήψεων) ή και από τον ίδιο τον καταγγελλόμενο ως κακοποιητή, ειδικά όταν δικαστήρια του δίνουν δικαίωμα επικοινωνίας με το παιδί του κατά τη διάρκεια της διερεύνησης.Έχει τεκμηριωθεί ότι τα παιδιά-θύματα σεξουαλικής κακοποίησης τείνουν να απωθούν την τραυματική εμπειρία τους και, όταν μιλούν γι' αυτήν, να την παρουσιάζουν λιγότερο σοβαρή από όσο είναι — και όχι να υπερβάλλουν και να τη διογκώνουν. Την ίδια στιγμή, οι σχετικές μελέτες δεν έχουν βρει στοιχεία ότι είναι δυνατόν να υποβληθεί σε ένα παιδί μια τόσο βαθιά τραυματική εμπειρία, όπως η σεξουαλική κακοποίηση, όταν αυτή δεν του έχει συμβεί, ενώ οι υποτιθέμενες δυνατότητες να κατασκευαστούν «ψευδείς αναμνήσεις» έχουν πλήρως αποδομηθεί.Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι γυναίκες κατασκευάζουν ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών για να εκδικηθούν τους πρώην συζύγους τους και να τους στερήσουν επικοινωνία με τα παιδιά τους. Μολονότι οι γυναίκες προβαίνουν γενικώς σε περισσότερες καταγγελίες για σεξουαλική κακοποίηση παιδιών από ό,τι οι άνδρες, αυτό συμβαίνει διότι στο συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό κακοποιήσεων τόσο κατά αγοριών όσο και κατά κοριτσιών, οι δράστες είναι άνδρες.Ενδιαφέρον είναι πάντως ότι, βάσει μελετών δικαστικών αποφάσεων στον Καναδά, σε εκείνες τις περιπτώσεις όπου προέκυψαν ανυπόστατες καταγγελίες για σεξουαλική κακοποίηση παιδιών, το μεγαλύτερο ποσοστό είχε υποστηριχθεί από άνδρες και όχι από γυναίκες.Τέταρτον, η θεωρία του Gardner βασίζεται στις περιθωριακές απόψεις του για την παιδοφιλία, τους άνδρες και τις γυναίκες. Σύμφωνα με τα κείμενά του, ο Gardner πίστευε ότι «υπάρχει λίγη παιδοφιλία σε όλους μας», ότι «η ενδοοικογενειακή παιδοφιλία είναι διαδεδομένη και μια αρχαία παράδοση» και ότι «η κοινωνία υπεραντιδρά στην παιδοφιλία και γι' αυτό υποφέρουν τα παιδιά». Με βάση αυτές του τις πεποιθήσεις, ο Gardner θεωρούσε πως στις περιπτώσεις όπου υπάρχει κρούσμα σεξουαλικής κακοποίησης από τον πατέρα προς το παιδί, αυτό θα έπρεπε να οδηγήσει στα εξής μέτρα: η μητέρα να μην απομακρύνει το παιδί από τον πατέρα αλλά να ενθαρρύνει την επαφή μαζί του, να προσπαθήσει να γίνει η ίδια πιο ελκυστική στον άνδρα της, να εξηγηθεί στο παιδί ότι οι γονείς δεν είναι τέλειοι και ότι οι σχέσεις ενηλίκου-ανηλίκου είναι φυσιολογικές, και να προστατευτεί ο πατέρας από τις «δρακόντειες τιμωρίες» που επιφυλάσσονται γι' αυτούς που ενδίδουν στις παιδοφιλικές παρορμήσεις τους.Είναι προφανές ότι οι απόψεις αυτές είναι

απορριπτέες τόσο από την πλειονότητα της επιστημονικής κοινότητας όσο και από την πλειονότητα της κοινωνίας. Παρόλα αυτά, μια ισχνή μειονότητα παρέλαβε τη σκυτάλη από τον Gardner, ο οποίος αυτοκτόνησε το 2003, και συνέχισε το «έργο» του.Επικερδή στρατόπεδα

Βασικός συνεχιστής της θεωρίας του Gardner είναι ο Richard Warshak, ο οποίος θεωρείται διάδοχός του, έχοντας κληρονομήσει τα αδημοσίευτα εκπαιδευτικά βίντεο και ηχητικές κασέτες από την οικογένειά του. Ο Warshak ήταν καθηγητής κλινικής ψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο του Τέξας αλλά και δημοφιλής εκλαϊκευτής των θεωριών του Gardner, με το μπεστ-σέλερ του, Divorce Poison (Δηλητήριο διαζυγίου).Ο Warshak υλοποίησε μία από τις πλέον αμφιλεγόμενες προτάσεις του Gardner. Ενώ, όπως είδαμε, στην περίπτωση ενός παιδόφιλου πατέρα ο Gardner πρότεινε ότι το παιδί έπρεπε να παραμείνει σε επαφή μαζί του, για την περίπτωση μιας μητέρας που ο ίδιος έκρινε ως «αποξενώτρια» πρότεινε την άμεση απομάκρυνση του παιδιού από κοντά της και την υποχρεωτική επανένωσή του με τον πατέρα. Έφτανε μάλιστα ως το σημείο να προτείνει τον εγκλεισμό του παιδιού σε αναμορφωτήριο, αν δεν δεχόταν να αφήσει τη μητέρα του και να πάει στον πατέρα του.Ο Warshak συνέλαβε την εφαρμοσμένη εκδοχή των ιδεών του Gardner ως επιχείρηση, η οποία ονομάζεται Family Bridges, με τον ίδιο να κατέχει ρόλο επιστημονικού συμβούλου.Τα Family Bridges αποκαλούνται συχνά από τους επικριτές τους «στρατόπεδα επανένωσης». Είναι εργαστήρια που δηλώνουν ότι έχουν στόχο να θεραπεύσουν τη «γονεϊκή αποξένωση» και να επιδιορθώσουν τη σχέση και με τους δύο γονείς. Στην πραγματικότητα, σύμφωνα με μια σειρά από ρεπορτάζ σε ΜΜΕ όπως το Atlantic, το NBC και το Reveal, πολλαπλές μαρτυρίες παιδιών που πέρασαν από αυτές τις δομές λένε μια διαφορετική ιστορία, κατηγορώντας το πρόγραμμα ότι τα χειραγωγούσε, τραυματίζοντας τη σχέση τους με τον γονέα που είχε την επιμέλεια. Ένας ειδικός, όπως αναφέρθηκε στο Atlantic, αποκάλεσε τα Family Bridges «στρατόπεδα βασανιστηρίων για παιδιά». Και επειδή αυτά τα εργαστήρια είναι αρκετά ακριβά και επιβάλλονται από δικαστικές εντολές, ένας δικηγόρος που συμμετείχε σε μια νομική μάχη κατά των Family Bridges είπε στη Washington Post το 2017 ότι «τα προγράμματα είναι κατά βάση πλαστά. Ήταν ξεκάθαρο για μένα αυτό που έκαναν ήταν να καρπωθούν τεράστιες αμοιβές πουλώντας μια αλλαγή επιμέλειας».Πέραν του Warshak, οι υποστηρικτές της θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» παγκοσμίως είναι πολύ λίγοι. Αν δει κανείς τις δημοσιεύσεις τους μάλιστα, ανακαλύπτει μια ολοφάνερη κυκλικότητα, με τον έναν να παραπέμπει στον άλλον ξανά και ξανά, μπρος-πίσω, και με όλες τις παραπομπές να καταλήγουν στον Warshak και εντέλει στον Gardner.Το ίδιο ακριβώς φαινόμενο παρατηρείται και στην Ελλάδα. Ελάχιστοι ψυχίατροι και ψυχολόγοι, κάποιοι μάλιστα με ολωσδιόλου διαφορετικό ερευνητικό αντικείμενο, παραπέμπουν ξανά και ξανά ο ένας στον άλλον, και όλοι μαζί στους ξένους συναδέλφους τους, καταλήγοντας αναπόδραστα στον Warshak και στον Gardner.Κεντρικό ζήτημα στη δραστηριότητά τους αποτελεί ασφαλώς το ότι διάφοροι ανάμεσά τους είναι και οι ίδιοι, όπως και ο εμπνευστής της θεωρίας τους, δικαστικοί πραγματογνώμονες, οι οποίοι προσφέρουν τις υπηρεσίες τους ως «τεχνικοί σύμβουλοι» σε άνδρες που καταγγέλλονται από τα παιδιά τους ότι τα έχουν κακοποιήσει σεξουαλικά.Η αποτυχία του συστήματος

Παρά την έλλειψη επιστημονικής βάσης, ωστόσο, παρατηρείται δυστυχώς το φαινόμενο οι εισαγγελικές αρχές και τα δικαστήρια να λαμβάνουν υπόψη τους την ψευδοθεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης», η οποία εμφανίζεται συχνά σε πραγματογνωμοσύνες που εισάγει η υπεράσπιση των καταγγελλόμενων.Πώς μπορεί να συμβαίνει κάτι τέτοιο; Πώς μπορεί οι αρχές που είναι επιφορτισμένες με την προστασία των παιδιών και την απόδοση της δικαιοσύνης να αφήνονται να επηρεαστούν από μια θεωρία δίχως καμία επιστημονική βάση;Η απάντηση είναι πολυπαραγοντική:Καταρχάς, ο κατακερματισμός και η δυσλειτουργία του συστήματος παιδικής προστασίας. Στη χώρα μας δεν υπάρχει ένας ενιαίος τρόπος διαχείρισης των καταγγελιών για παιδική σεξουαλική κακοποίηση, ο οποίος να ενσωματώνει έγκυρες και σύγχρονες μεθόδους εξέτασης των παιδιών που καταγγέλλουν. Ανάλογα με το πού και πώς γίνεται μια καταγγελία — αν γίνεται, λόγου χάρη, στην Υποδιεύθυνση Ανηλίκων της ΓΑΔΑ, ή σε εισαγγελία ανηλίκων, όπου υπάρχει, ή σε γενική εισαγγελία κάπου στην περιφέρεια, ή σε ένα τυχαίο αστυνομικό τμήμα, ή σε γιατρό, σε ψυχολόγο ή σε δάσκαλο — η πορεία της μπορεί να είναι πολύ διαφορετική και κάποιες φορές εντελώς τυχαία. Μπορεί, ας πούμε, το παιδί να εξεταστεί από ειδικευμένο ψυχολόγο της αστυνομίας, μπορεί και όχι. Μπορεί να εξεταστεί στο καθ’ ύλην αρμόδιο Σπίτι του Παιδιού, μπορεί και όχι. Μπορεί να του πάρει κατάθεση οποιοσδήποτε μη εκπαιδευμένος αστυνομικός, μπορεί και όχι. Μπορεί να διαταχθεί δημόσια πραγματογνωμοσύνη, μπορεί και όχι. Η δημόσια πραγματογνωμοσύνη μπορεί να διεξαχθεί σε οποιοδήποτε «Κέντρο Ψυχικής Υγείας» από ψυχολόγους ή και άλλες ειδικότητες, όπως παιδαγωγούς, οι οποίοι δεν έχουν ειδική εκπαίδευση. Και όλα αυτά μπορεί να γίνουν με μεγάλες καθυστερήσεις, συχνά ένα ή δύο χρόνια μετά την αρχική καταγγελία.Αποτέλεσμα αυτής της δυσλειτουργίας είναι ότι σε διάφορα στάδια της δικαστικής διαδικασίας και συχνότατα στο αστικό σκέλος, που περιλαμβάνει λόγου χάρη τον προσδιορισμό της επικοινωνίας με τον καταγγελλόμενο γονέα, οι δικαστικές αρχές βασίζονται σε πραγματογνωμοσύνες ιδιωτών τεχνικών συμβούλων, τους οποίους προσλαμβάνουν οι διάδικοι, όπως έχουν νόμιμο δικαίωμα. Αυτή είναι μια συνηθισμένη οδός μέσω της οποίας συγκεκριμένοι τεχνικοί σύμβουλοι εισάγουν τη θεωρία της

«γονεϊκής αποξένωσης» στη δικαστική κρίση.Ταυτόχρονα, οι δικαστικές αρχές δεν έχουν καμία πλαισίωση για την αξιολόγηση επιστημονικών ή επιστημονικοφανών εισηγήσεων. Αν δει κανείς πραγματογνωμοσύνες που επικαλούνται τη «γονεϊκή αποξένωση» προς υπεράσπιση ενός καταγγελόμενου γονέα, θα διαπιστώσει ότι είναι γεμάτες παραπομπές σε μελέτες και άρθρα, τα οποία ακολουθούν την κυκλικότητα που περιγράψαμε πιο πάνω, καταλήγοντας στον Warshak και στον Gardner. Οι δικαστές, όμως, δεν ξέρουν ποιοι είναι αυτοί που τα έχουν γράψει και ακόμη και αν οι συνήγοροι της καταγγέλλουσας πλευράς αμφισβητήσουν την εγκυρότητα της θεωρίας, στα μάτια του δικαστηρίου πρόκειται απλώς για δύο αντίπαλες επιστημονικές απόψεις. Θα χρειαζόταν ο δικαστής ή η δικαστίνα να έχει ειδική γνώση — που κατά τεκμήριο οι δικαστές δεν έχουν — για να ξέρει ότι δεν πρόκειται για δύο επιστημονικές απόψεις αλλά ότι η μία εκ των δύο είναι σκέτος τσαρλατανισμός. Όπως έχουν τα πράγματα, δεν υπάρχει καμία θεσμικά ενδεδειγμένη και ταυτοχρόνως επιστημονικά έγκυρη πηγή, που θα μπορούσε να προφυλάξει τους δικαστές από την παραπλάνηση.Την ίδια στιγμή, μάλιστα, που παραμένουν απληροφόρητοι σχετικά με τη μη εγκυρότητα της θεωρίας, οι δικαστές ανακαλύπτουν στη «γονεϊκή αποξένωση» μια περιγραφή της συμπεριφοράς γυναικών και παιδιών που ταυτίζεται με τα πιο διαδεδομένα κοινωνικά στερεότυπα, αυτά δηλαδή που στατιστικά ένα μεγάλο μέρος των δικαστικών αρχών δεν μπορεί παρά και το ίδιο να πιστεύει. Στερεότυπα όπως ότι οι γυναίκες είναι «υπερβολικές», «υστερικές» ή «εκδικητικές» ή ότι τα παιδιά «λένε ψέματα για να τραβήξουν την προσοχή» ή είναι «εύπειστα και δεκτικά σε υποβολιμαίες πληροφορίες». Αν το εκάστοτε δικαστήριο ανήκει στο κομμάτι εκείνο του πληθυσμού που δεν γνωρίζει ότι τα στερεότυπα αυτά δεν αληθεύουν και ότι υπάρχουν συγκεκριμένες μελέτες που τα διαψεύδουν, τότε η «γονεϊκή αποξένωση» επιβεβαιώνει με τον πιο βολικό τρόπο τις κοινωνικές προκαταλήψεις του δικαστηρίου.Επικοινωνία με κάθε κόστος;

Καθώς, όμως, η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» βρίσκει τον δρόμο της στις αίθουσες των δικαστηρίων μέσω των εκθέσεων πραγματογνωμόνων, υπάρχει και μια άλλη πλευρά του ζητήματος που εκτυλίσσεται ανοιχτά, στη δημοσιότητα: η «γονεϊκή αποξένωση» είναι μία από τις κεντρικές ιδέες από τις οποίες εμφορούνται τα «κινήματα ανδρικών δικαιωμάτων» που βρίσκονται σε άνοδο σε διάφορες χώρες τα τελευταία χρόνια. Στη χώρα μας, τη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» διέδωσαν διάφορες ανδρικές ομάδες που πίεζαν για τη μεταρρύθμιση του οικογενειακού δικαίου, η οποία κωδικοποιήθηκε στον δημόσιο διάλογο ως «υποχρεωτική συνεπιμέλεια». Έχουμε χαρτογραφήσει τη δράση αυτών των ομάδων με ρεπορτάζ μας και έχουμε δείξει την εγγύτητά τους στην πολιτική εξουσία, όπως φάνηκε με την συμμετοχή εκπροσώπων τους στη νομοπαρασκευαστική επιτροπή για το οικογενειακό δίκαιο, και την επιδραστικότητα της εκστρατείας τους, όπως φάνηκε από τη νόθευση της δημόσιας διαβούλευσης.Η τάση στο οικογενειακό δίκαιο που στην Ελλάδα οι ομάδες αυτές πέτυχαν να αποτυπωθεί με τον «Νόμο Τσιάρα» του 2021, είναι να θεωρείται ότι η «επικοινωνία με κάθε κόστος» και με τους δύο γονείς, ή αλλιώς η «συνεπιμέλεια», θα πρέπει να είναι ο βασικός στόχος της δικαστικής επίλυσης των συγκρουσιακών διαζυγίων. Μολονότι, γενικά μιλώντας, ουδείς αμφισβητεί ότι το παιδί έχει δικαίωμα στην ανατροφή του και από τους δύο γονείς, στην πράξη η «επικοινωνία με κάθε κόστος» ενδέχεται να συσκοτίζει ποιο είναι το συμφέρον του παιδιού σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» δίνει διέξοδο στη νομική πίεση που νιώθουν πλέον τα δικαστήρια να αποφασίσουν υπέρ της «επικοινωνίας με κάθε κόστος», διότι δίνει την ευκαιρία να υποβαθμιστεί η βαρύτητα των καταγγελιών περί κακοποίησης ως επινόημα της μητέρας, η οποία το υπέβαλε στο παιδί.Στις 14 Νοεμβρίου 2023, η GREVIO, δηλαδή η αρμόδια επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης που επιτηρεί τη συμμόρφωση των κρατών-μελών με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης κατά της ενδοοικογενειακής βίας και της βίας κατά των γυναικών, δημοσίευσε την πρώτη της έκθεση-αξιολόγηση για τα πεπραγμένα της Ελλάδας.Η επιτροπή επισήμανε ότι στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου που κατέληξε στον «Νόμο Τσιάρα» υπήρχε ο όρος «γονεϊκή αποξένωση». Παρότι ο όρος δεν αναφέρεται με ρητό τρόπο στο τελικό κείμενο του νόμου, η GREVIO εκφράζει «βαθιά ανησυχία» για το ότι οι ελληνικές αρχές νομιμοποιούν την ύποπτη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης», η οποία «μπορεί να ενισχύσει την επίμονη εικασία εκ μέρους των δικαστών ότι παιδιά που εκφράζουν φόβο για τον πατέρα τους επειδή έχουν γίνει μάρτυρες βίας κατά της μητέρας τους, έχουν χειραγωγηθεί».Ο νόμος προβλέπει, επίσης, ότι η «διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του παιδιού με τον άλλο γονέα» αποτελεί δείγμα κακής άσκησης της γονικής μέριμνας από τον γονέα με τον οποίο διαμένει το παιδί, μια πρόβλεψη που σύμφωνα με την επιτροπή μπορεί να δώσει έδαφος σε «προβληματικές δικαστικές πρακτικές βασισμένες στη γονεϊκή αποξένωση», εξαιτίας της γενικόλογης διατύπωσης του νόμου και της απουσίας ρητής αναφοράς στην ενδοοικογενειακή βία. Σ’ αυτό το πλαίσιο, η GREVIO αναφέρει ακόμη ότι έμαθε με «απόγνωση» ότι υπάρχουν δημόσια εκπαιδευτικά προγράμματα για δικαστές που περιλαμβάνουν τη «γονεϊκή αποξένωση».Η επιτροπή εντόπισε, επιπλέον, σειρά δικαστικών αποφάσεων στις οποίες οι ισχυρισμοί των θυμάτων ότι είχαν υποστεί βία από τους συντρόφους τους απορρίφθηκαν με την «ύποπτη» αιτιολογία του «συνδρόμου γονεϊκής αποξένωσης» και σχετικών εννοιών, και διαπίστωσε ότι οι δικαστές δεν απαγορεύουν με συνέπεια αυτό το υπερασπιστικό επιχείρημα.Η GREVIO θεωρεί ότι η υποστήριξη της θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» ενέχει τον κίνδυνο

μη διάγνωσης ή/και άρνησης της βίας κατά των γυναικών και των παιδιών τους. Ως εκ τούτου, συστήνει ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό να γίνει συνείδηση στους αρμόδιους πως για πολλές γυναίκες-θύματα βίας και τα παιδιά τους το να συμμορφωθούν με διαταγές επικοινωνίας με τους πρώην συντρόφους τους αποτελεί σοβαρό κίνδυνο, επειδή «σημαίνει να συναντήσουν τον δράστη πρόσωπο με πρόσωπο, που μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρά περιστατικά βίας, συμπεριλαμβανομένης της δολοφονίας της γυναίκας ή/και των παιδιών».Η επικοινωνία με κάθε κόστος έχει ήδη κοστίσει ζωές. Ζωές παιδιών. Στις 25 Μαΐου 2012, αυστριακός πατέρας ο οποίος έχει καταγγελθεί από την σύζυγό του για ενδοοικογενειακή βία και βρίσκονται σε διάσταση, επισκέπτεται το σχολείο των παιδιών, προφασιζόμενος στη δασκάλα ότι θέλει να δώσει κάποια χρήματα στον 8χρονο γιο του. Η δασκάλα πείθεται και τον φέρνει σε επαφή με το παιδί. Όταν συνειδητοποιεί ότι το παιδί δεν επέστρεψε στην τάξη, το αναζητά. Το εντοπίζει στο υπόγειο του σχολείου νεκρό. Ο πατέρας του το είχε πυροβολήσει στο κεφάλι μπροστά στην αδελφή του.Τον Απρίλιο του 2017 ο 5χρονος αμερικανός Piqui ή αλλιώς Aramazd Andressian Jr. δηλώνεται ως αγνοούμενος από την μητέρα του, καθώς δεν επιστρέφει από εκδρομή με τον πατέρα του στην Disneyland. Οι γονείς βρίσκονται σε δικαστική διαμάχη για την επιμέλεια του παιδιού και η Ana, η μητέρα του Piqui, παλεύει για την προστασία του από τον πατέρα τον οποίο φοβάται. Η αστυνομία αρχίζει να αναζητά πατέρα και γιο. Εντοπίζει λίγο αργότερα τον πατέρα αναίσθητο σε κάποιο πάρκο και τον μεταφέρει στο νοσοκομείο. Για δέκα εβδομάδες αστυνομία, εθελοντές και μέλη της οικογένειας αναζητούν τον Piqui. Τον Ιούνιο του 2017, δύο ντετέκτιβ ενημερώνουν την Ana ότι ο πρώην σύζυγός της, Ara Andressian, υπέδειξε επιτέλους στις αρχές το σημείο όπου έθαψε το παιδί. Έκτοτε στην Καλιφόρνια αγωνίστηκαν να περάσουν νόμο για την προστασία των παιδιών σε δικαστικές διαμάχες επιμέλειας από τους κακοποιητές γονείς τους, απαιτώντας να προκρίνεται η ασφάλεια των παιδιών. Βρίσκεται σε διαδικασία ψήφισης ο νόμος «Piqui's law», στη μνήμη του 5χρονου.Στις 9 Φεβρουαρίου 2020 η 4χρονη Κίρα βρίσκεται νεκρή μαζί με τον πατέρα της σε έναν λόφο στον Καναδά. Οι γονείς της τα τελευταία τρία χρόνια βρίσκονταν σε δικαστική διαμάχη για την επιμέλειά της. Μόλις 12 ημέρες νωρίτερα, η μητέρα της Κίρα είχε καταθέσει επείγον αίτημα στο δικαστήριο να μειωθεί η επικοινωνία του πατέρα γιατί παρατηρούσε ανησυχητικές αλλαγές στην συμπεριφορά της μικρής. Ο δικαστής παρέπεμψε την συζήτηση του αιτήματος της μητέρας για δύο εβδομάδες αργότερα. Η συζήτηση δεν έγινε ποτέ γιατί ενδιαμέσως η Κίρα δολοφονήθηκε από τον πατέρα της. Αυτή η υπόθεση έγινε η αφορμή για νέα νομοθέτηση από την γερουσία με στόχο την προστασία των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ονομάστηκε «Keira's Law» στη μνήμη της 4χρονης.Στις 8 Ιανουαρίου 2023 ο 8χρονος σουηδός Constantin Rad βρίσκεται νεκρός κατά τη διάρκεια μη εποπτευόμενης επικοινωνίας στο σπίτι του πατέρα του. Οι γονείς του βρίσκονταν σε δικαστική διαμάχη τα τελευταία επτά χρόνια. Η μητέρα του είχε καταγγείλει τον πατέρα του για την ψυχολογική βία που ασκούσε τόσο στην ίδια όσο και στο παιδί και πάλευε να πείσει τις αρχές αν όχι να αποκλείσουν την επικοινωνία του πατέρα, τουλάχιστον να ορίσουν εποπτεία. Ο μικρός είχε εκφράσει ακόμα και στο σχολείο τον φόβο του για τον πατέρα του αλλά δεν τον βοήθησε κανείς. Στη Σουηδία έχει ξεσηκωθεί κύμα αντιδράσεων με το σύνθημα «Κανένα άλλο παιδί δολοφονημένο», ενάντια στις δικαστικές αποφάσεις που προωθούν την επικοινωνία με κάθε κόστος στις αντιδικίες για την επιμέλεια. Ανησυχία εκφράζει και η Συνήγορος του Παιδιού της χώρας ενώ ζητείται η δημιουργία του ασφαλέστερου νόμου για τα παιδιά με την ονομασία «Lex Tintin» και πάλι στη μνήμη του 8χρονου.Ίσως, όμως, το πιο ξεκάθαρο στοιχείο που αποδεικνύει ότι η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» είναι ανυπόστατη, βρίσκεται στην προφανή λήψη του ζητουμένου στην οποία προβαίνει: υποστηρίζει ότι οι παιδικές καταγγελίες είναι προϊόν της «αποξένωσης» επειδή είναι ψευδείς, ισχυρισμό που επιχειρεί να αποδείξει υποστηρίζοντας ότι οι καταγγελίες είναι ψευδείς επειδή αποτελούν προϊόν «αποξένωσης». Το κυκλικό αυτό επιχείρημα, λογικό σφάλμα σύμφυτο με τον κυκλικό τρόπο με τον οποίο οι θιασώτες της θεωρίας παραπέμπουν ο ένας στον άλλον, επιστρατεύεται από τους καταγγελλόμενους για κακοποίηση και τους υπερασπιστές τους για να αδρανοποιήσει δύο κρίσιμες παραδοχές που όλοι οι έγκυροι ειδικοί δέχονται και που θα έπρεπε να κυριαρχούν στη δικαστική διερεύνηση:Πρώτον: ανάμεσα στο δικαίωμα του παιδιού να προστατεύεται από την κακοποίηση και στο δικαίωμά του να έχει επικοινωνία και με τους δύο γονείς του (πόσο μάλλον στο δικαίωμα του ενός γονέα να έχει επικοινωνία με το παιδί του), το πρώτο ιεραρχείται ως υπέρτερο.Δεύτερον και σημαντικότερο: όταν ένα παιδί καταγγέλλει τη σεξουαλική κακοποίησή του, η πιθανότερη εξήγηση είναι ότι λέει την αλήθεια.ΜΑΘΕΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ:

Μια διεξοδική αποδόμηση της θεωρίας και παράθεση πολλών επιστημονικών μελετών που ανατρέπουν επιμέρους υποθέσεις, από όπου και το παρόν κείμενο άντλησε πολλά στοιχεία, περιλαμβάνει το άρθρο της Stephanie J. Dallam, Parental Alienation Syndrome: Is it scientific?. Στο τέλος του άρθρου παρατίθεται εκτενής επιστημονική βιβλιογραφία.Για μια πιο πλήρη παρουσίαση των απόψεων του Richard Gardner για την παιδοφιλία, την παιδική σεξουαλική κακοποίηση και την προτεινόμενη αντιμετώπισή τους, δείτε το άρθρο Overview of Dr. Richard Gardner's Opinions on Pedophilia and Child Sexual Abuse.Για το ζήτημα των «ψευδών» καταγγελιών, δείτε ενδεικτικά: How often do children's reports of abuse turn out to be false? και Are allegations of sexual abuse that arise during custody disputes less likely to be valid?Για το ζήτημα της

διάκρισης μεταξύ μη αποδεδειγμένων και ψευδών καταγγελιών (σε υποθέσεις κακοποίησης γενικώς, όχι συγκεκριμένα για παιδιά) δείτε το άρθρο του Michael Flood, False allegations of sexual and domestic violence: the facts.Για μια πρόσφατη (2018) αξιολόγηση πολλών μελετών για το ζήτημα των «ψευδών» καταγγελιών, δείτε το άρθρο των William O'Donohue, Caroline Cummings & Brendan Willis, The Frequency of False Allegations of Child Sexual Abuse: A Critical Review.Για το ζήτημα της «υποβολής ψευδών αναμνήσεων» και τη σχέση του με την υπεράσπιση κατηγορούμενων για παιδική σεξουαλική κακοποίηση, δείτε το άρθρο των Kate McMaugh και Warwick Middleton, The Rise and Fall of the False Memory Syndrome Foundation.Πολλά στοιχεία για τη χρήση της ψευδης θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» σε διάφορες χώρες περιλαμβάνονται στην έκθεση της Ειδικής Εισηγήτριας του ΟΗΕ για τη Βία κατά των Γυναικών και των Κοριτσιών, Custody, violence against women and violence against children.1 Δεκεμβρίου 2023, 09:51 | ΠΕΝΤΑΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣΘα πρότεινα να περάσει διάταξη στο νομοσχέδιο για την γενικευμένη χρήση του ηλεκτρονικού βραχιολιού σε όλους τους υπόδικους και καταδικασμένους για κλοπές, αλλά και στους παραβάτες του ΚΟΚ. Το κόστος θα το επιβαρύνεται ο κατηγορούμενος. Με αυτόν τον τρόπο κυρίως οι κλέφτες θα είναι υπό συνεχή παρακολούθηση. Τεχνικά είναι εφικτή η παρακολούθηση από υπολογιστή και δεν χρειάζεται πολύ προσωπικό για να παρακολουθεί τις δραστηριότητες των υπόπτων.

1 Δεκεμβρίου 2023, 08:53 | Α. Μπ. Να συμπεριληφθει στο νομοσχεδιο η διαρρηξη σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα

1 Δεκεμβρίου 2023, 01:52 | Σ. ΝΟΜΙΚΟΣΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΗ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 6 ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΝΟΜΟΥ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΠΑΡ.2 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 52 ΤΟΥ Π.Κ.ΤΗΣ ΑΥΞΗΣΗΣ ΔΗΛΑΔΗ ΤΗΣ ΔΙΑΡΚΕΙΑΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΚΑΙΡΗΣ ΚΑΘΕΙΡΞΗΣ ΑΠΟ ΤΑ ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΣΤΑ ΕΙΚΟΣΙ ΕΤΗ ,ΘΕΩΡΩ ΟΤΙ ΓΙΑ ΝΑ ΑΜΒΛΥΝΘΕΙ, ΝΑ ΕΞΙΣΟΡΡΟΠΗΘΕΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΝΑ ΕΠΕΛΘΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ ΕΞΟΡΘΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗΣ ΠΟΥ ΘΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΘΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ ΠΑΡΑΜΟΝΗΣ ΤΩΝ ΚΑΤΑΔΙΚΩΝ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΩΝ ΚΑΙ ΜΕ ΔΕΔΟΜΕΝΟ ΟΤΙ ΤΩΡΑ ΘΑ ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΝ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΧΡΟΝΟ ΕΓΚΛΕΙΣΤΟΙ, ΑΦΟΥ ΚΑΙ Η ΥΦ' ΟΡΟΥΣ ΑΠΟΛΥΣΗ ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΙΟ ΔΥΣΚΟΛΗ ΚΑΙ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΚΤΙΣΗ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΑΠΟΦΕΥΧΘΕΙ ΜΙΑ ΠΟΛΥ ΠΙΘΑΝΗ ΣΥΜΦΟΡΗΣΗ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ ΣΤΙΣ ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΣΕ ΜΙΚΡΟ ΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΙΣΧΥ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ, ΜΕ ΟΤΙ ΑΥΤΟ ΣΥΝΕΠΑΓΕΤΑΙ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΚΥΡΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ ΚΑΙ ΕΝΩΣΕΙΣ [Ε.Ε.,ΟΗΕ,ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ κ.λ.π.],ΟΠΩΣ ΑΛΛΩΣΤΕ ΕΙΧΕ ΣΥΜΒΕΙ ΚΑΙ ΣΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΜΕ ΚΑΤΑΔΙΚΕΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ ΚΑΙ ΕΠΙΒΟΛΗ ΠΡΟΣΤΙΜΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΕΚΑΤΟΜΜΥΡΙΩΝ ΕΥΡΩ ΓΙΑ ΤΙΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ , ΝΑ ΣΥΖΗΤΗΣΕΤΕ ΑΡΜΟΔΙΩΣ ΚΑΙ ΝΑ ΕΞΕΤΑΣΕΤΕ ΤΟ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ,ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΜΙΑ ΑΗΞΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΒΑΣΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΚΑΙΡΗΣ ΚΑΘΕΙΡΞΗΣ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΚΑΤΑ ΔΥΟ ΕΤΗ, ΟΠΩΣ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΣΥΖΗΤΗΤΑΙ ΕΝΤΟΝΑ ΣΤΟΥΣ ΝΟΜΙΚΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΧΡΟΝΙΑ ΚΑΙ ΙΣΩΣ ΕΧΕΙ ΩΡΙΜΑΣΕΙ Ο ΧΡΟΝΟΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΑΓΜΑΤΟΠΟΙΗΘΕΙ ΚΑΙ ΟΠΩΣ ΑΛΛΩΣΤΕ ΙΣΧΥΕΙ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΠΟΛΛΩΝ ΚΡΑΤΩΝ.ΣΗΜΕΙΩΝΕΤΑΙ,ΟΤΙ ,ΕΦΟΣΟΝ ΚΑΤΙ ΤΕΤΟΙΟ ΓΙΝΕΙ ΑΠΟΔΕΚΤΟ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΕΘΕΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ,ΠΟΥ ΝΑ ΚΑΘΟΡΙΖΕΙ ,ΟΤΙ ΗΡΥΘΜΙΣΗ ΑΥΤΗ ΕΧΕΙ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΗ ΙΣΧΥ ΚΑΙ ΓΙΑ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΕΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ, ΑΦΟΥ ΩΣ ΗΠΙΟΤΕΡΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΗΣ ΠΡΟΙΣΧΥΣΑΣΑΣ ΕΧΕΙ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΟ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑ ΣΕ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 2 ΤΟΥ Π.Κ.,ΔΙΕΘΝΩΝ ΣΥΜΒΑΣΕΩΝ ΚΑΙ ΤΗΣ ΝΟΜΟΛΟΓΙΑΣ.ΜΕ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΕΤΑΙ ΤΟΣΟ Η ΒΟΥΛΗΣΗ ΚΑΙ Ο ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΗ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ ΝΑ ΕΠΕΛΘΕΙ ΜΙΑ ΑΥΣΤΗΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΙΝΩΝ ΕΠΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΜΕΙΖΟΝΟΣ ΠΟΝΙΚΗΣ ΑΠΑΞΙΑΣ[ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ , ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ,ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΑ ΑΔΙΚΗΜΑΤΑ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ,ΕΜΠΡΗΣΜΟΙ ΔΑΣΩΝ κ.λ.π.] ΟΣΟ ΚΑΙ Η ΠΑΡΑΔΟΧΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΚΡΑΤΟΥΣΑ ΔΙΕΘΝΩΣ ΣΤΟΥΣ ΠΟΙΝΙΚΟΥΣ ΚΥΚΛΟΥΣ ΑΠΟΨΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΘΕΣΜΟΘΕΤΗΣΗ ΗΠΙΟΤΕΡΩΝ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΚΑΙ ΕΞΕΥΡΕΣΗΣ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΜΟΡΦΩΝ ΕΚΤΙΣΗΣ ΠΟΙΝΩΝ , ΑΦΟΥ ΕΙΝΑΙ ΠΛΕΟΝ ΚΟΙΝΩΣ ΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΚΑΙ ΑΠΟΔΕΚΤΟ ,ΟΤΙ ΟΥΔΕΠΟΤΕ Η ΑΥΣΤΗΡΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΙΝΩΝ ΕΠΕΦΕΡΕ ΚΑΙ ΑΝΑΛΟΓΗ ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΣΤΙΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΚΟΙΝΩΝΙΕΣ ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ,ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ Η ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ,Η ΚΑΤΑΛΛΗΛΗ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ , Η ΓΝΩΣΗ, Η ΔΙΑΦΩΤΙΣΗ ΚΑΙ Η ΕΞΕΥΡΕΣΗ ΑΛΛΩΝ ΕΝΑΛΛΑΚΤΙΚΩΝ ΤΡΟΠΩΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΒΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΕΙΧΑΝ ΣΗΜΑΝΤΙΚΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ.

30 Νοεμβρίου 2023, 23:50 | Π. Αλ. Στο άρθρο 26 θα προτεινα η τουλαχιστον 2 φορες παραβίαση δικαστικης απόφασης/συμβολαιογραφικης πραξης σχετικα με επικοινωνία τέκνου γονεα ή επιμέλειας τεκνου, να τιμωρείται πολύ αυστηρότερα, με τουλάχιστον 1 μήνα υποχρεωτική έκτιση στη φυλακή.

30 Νοεμβρίου 2023, 23:33 | Α. Κατάργηση του άρθρου 292Α§2, καθώς είναι λευκός ποινικός νόμος με πλείστα όσα θέματα που γεννώνται από τους κανονισμούς της ΑΔΑΕ, που στην ουσία ποινικοποιεί αμιγώς διοικητικές παραβάσεις.

30 Νοεμβρίου 2023, 22:33 | ΜΠ.ΝΌταν λέμε ισόβια να είναι ισόβια.Δεν γίνεται να λέμε ισόβια και να είναι 20 έτη φυλάκιση . Που μετά στα εφετεία κλπ θα γίνει 15 έτη και μετά με διάφορα άλλα παραθυράκια θα γίνει 10 έτη …και με καλή διαγωγή θα βγαίνει με βραχιολάκι …και μετά θα κάνει ακόμη χειρότερα, για να έρθει κάποιος άλλος Π.Κ και να πει: τα ισόβια θα είναι 25 έτη κ.ο.κ .Αυτό δεν λέγεται δικαιοσύνη

30 Νοεμβρίου 2023, 20:15 | Π. Κ.Επιτάχυνση απονομής Δικαιοσύνης Κάν' το όπως η Δανία Σε υποθέσεις αστικών διαφορών μεταξύ πολιτών, ο δικαστής (συνήθως νεαρός, πρωτοδιορισμένος) μεταβαίνει σε τακτά χρονικά διαστήματα στο Δημαρχείο της πόλης των αντιδίκων (σε ειδικά διαμορφωμένο χώρο με τον αναγκαίο εξοπλισμό: έδρα, καθίσματα, εκτυπωτή, internet, κ.λ.π.) με το laptop του κι έναν αστυνομικό από το τοπικό αστυνομικό τμήμα, όπου προσέρχονται οι αντίδικοι και δικάζει. Έτσι, αποφασίζει επί τόπου και εκδίδει απόφαση που επιδίδεται εκτυπωμένη επίσης επί τόπου στους αντίδικους. Αν χρειάζεται, μπορεί να διακόψει για 1-2 ώρες και να μεταβεί για αυτοψία στην επίμαχη περιοχή με το περιπολικό για να έχει ιδίαν άποψη.
Αν κάποιος από τους αντίδικους θέλει να υποβάλλει έφεση κατά της απόφασης μπορεί να το κάνει, αλλά ενημερώνεται ότι αν δεν αλλάξει η απόφαση στο Εφετείο πληρώνει ΟΛΑ τα έξοδα (και τα πρωτόδικα και τα του Εφετείου), αλλιώς, αν αποδεχθεί την πρωτόδικη απόφαση, είναι όλα και για όλους δωρεάν (εκτός φυσικά των αμοιβών των δικηγόρων).
Έτσι, εξοικονομούνται πόροι, αποσυμφορούνται τα κεντρικά Δικαστήρια ώστε να ασχολούνται με τις σημαντικές υποθέσεις, απονέμεται ταχύτερα Δικαιοσύνη. Με εκτίμηση.
30 Νοεμβρίου 2023, 19:01 | Θ.Σύμφωνα με τις σχετικές έρευνες οι ψευδείς καταγγελίες για παιδική σεξουαλική κακοποίηση είναι σπάνιες. Έχει τεκμηριωθεί ότι τα παιδιά-θύματα σεξουαλικής κακοποίησης τείνουν να απωθούν την τραυματική εμπειρία τους και, όταν μιλούν γι' αυτήν, να την παρουσιάζουν λιγότερο σοβαρή από όσο είναι — και όχι να υπερβάλλουν και να τη διογκώνουν. Την ίδια στιγμή, οι σχετικές μελέτες δεν έχουν βρει στοιχεία ότι είναι δυνατόν να υποβληθεί σε ένα παιδί μια τόσο βαθιά τραυματική εμπειρία, όπως η σεξουαλική κακοποίηση, όταν αυτή δεν του έχει συμβεί, ενώ οι υποτιθέμενες δυνατότητες να κατασκευαστούν «ψευδείς αναμνήσεις» έχουν πλήρως αποδομηθείΣΩΣΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ
30 Νοεμβρίου 2023, 19:55 | Κ. ΓΕΝΕΥΗ (4 Νοεμβρίου 2022) — Οι εμπειρογνώμονες του Συμβουλίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του ΟΗΕ απηύθυναν έκκληση στη νέα κυβέρνηση της Βραζιλίας να αποσύρει τον νόμο που ποινικοποιεί τη "γονεϊκή αποξένωση" (ψηφίστηκε το 2010), ο οποίος οδηγεί σε διακρίσεις εις βάρος των γυναικών και των κοριτσιών, ιδίως σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια.Μετά την ολοκλήρωση των προεδρικών εκλογών της χώρας, οι εμπειρογνώμονες για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα εξέδωσαν την ακόλουθη δήλωση:Σήμερα καλούμε τη νεοεκλεγείσα κυβέρνηση της Βραζιλίας να λάβει αποφασιστικά μέτρα για τον τερματισμό της βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών. Απευθύνουμε έκκληση ώστε να παύσει η μακρόχρονη νομική χρήση της έννοιας της γονεϊκής αποξένωσης και συναφών παραλλαγών της στη Βραζιλία, με τις οποίες τιμωρούνται ποινικά μητέρες και παιδιά, σε υποθέσεις όπου υπάρχουν καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία και κακοποίηση [1].Σε νόμο που ψηφίστηκε το 2010 η "γονεϊκή αποξένωση" ορίζεται ως "η παρέμβαση στην ψυχολογική ανάπτυξη του παιδιού ή του εφήβου, που προωθείται ή προκαλείται από έναν από τους γονείς, από τους παππούδες και τις γιαγιάδες ή από εκείνους που έχουν το παιδί ή τον έφηβο υπό την εξουσία, την επιμέλεια ή την εποπτεία τους με σκοπό να αποκλείσουν έναν γονέα ή να βλάψουν τη δημιουργία ή τη διατήρηση δεσμών του παιδιού με τον γονέα" [2].Ο νόμος αυτός οδήγησε στην εξάπλωση της χρήσης της θεωρίας της "γονεϊκής αποξένωσης" στα Οικογενειακά Δικαστήρια – παρά την έλλειψη κλινικής ή επιστημονικής θεμελίωσης [3]. Ο νόμος διευκόλυνε, επίσης, τους πατέρες που κατηγορούνται για ενδοοικογενειακή βία και κακοποίηση να εγείρουν με επιτυχία ψευδείς ισχυρισμούς κατά των μητέρων με τις οποίες βρίσκονται σε αντιδικία για την επιμέλεια [4].Τα Οικογενειακά Δικαστήρια απορρίπτουν πολύ συχνά τις καταγγελίες των μητέρων για σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών τους από τους πατέρες ή τους πατριούς τους. Εκφράζουν δυσπιστία ως προς τις μητέρες και τις τιμωρούν, μεταξύ άλλων, με την απώλεια της γονικής μέριμνας των παιδιών τους.Εκφράζουμε την έντονη ανησυχία μας για τα εδραιωμένα έμφυλα στερεότυπα που συμβάλλουν στη νομιμοποίηση της έννοιας της "γονεϊκής αποξένωσης" και στην επίκληση της, κυρίως κατά των γυναικών, σε δικαστικές αποφάσεις που αφορούν την επιμέλεια ή τη γονική μέριμνα. Αυτά τα έμφυλα στερεότυπα είναι η αιτία σημαντικών διακρίσεων κατά των γυναικών, καθώς οι μαρτυρίες τους σχετικά με την κακοποίηση των παιδιών τους απορρίπτονται ή θεωρούνται αναξιόπιστες. Αυτές οι διακρίσεις παραβιάζουν τις αρχές της δίκαιης δίκης και εκθέτουν μητέρες και παιδιά στην κακοποίηση, σε απειλητικές για τη ζωή τους καταστάσεις και σε άλλες παραβιάσεις των θεμελιωδών ελευθεριών τους.Τονίζουμε τις πολύ ανησυχητικές συνέπειες από την εφαρμογή του νόμου για τις μητέρες, πολλές από τις οποίες δεν έχουν άλλη επιλογή από το να αποσιωπήσουν την κακοποίηση των παιδιών τους από τον σύντροφο ή τον πρώην σύντροφό τους, από φόβο μήπως κατηγορηθούν για "γονεϊκή αποξένωση" και χάσουν την επιμέλεια.Η χρήση της "γονεϊκής αποξένωσης" και συναφών θεωριών συμβάλλει στην υποβάθμιση της σημασίας της βίας κατά των γυναικών και κοριτσιών στη Βραζιλία, μία χώρα στην οποία είναι εξαιρετικά υψηλά τα ποσοστά ενδοοικογενειακής βίας κατά των παιδιών, ιδίως των κοριτσιών, στον απόηχο ενός ιδιαίτερα υψηλού και ολοένα αυξανόμενου ποσοστού γυναικοκτονιών την τελευταία δεκαετία.Η Βραζιλία έχει έναν από τους υψηλότερους δείκτες γυναικοκτονιών στον κόσμο. Τα αποτελέσματα μιας εθνικής έρευνας (2017) έδειξαν ότι ένα στα τρία κορίτσια και μία στις τρεις γυναίκες, στη Βραζιλία, είχαν υποστεί βία κατά το προηγούμενο έτος – βία που κυμαινόταν από απειλές και ξυλοδαρμούς έως την απόπειρα

δολοφονίας. Περισσότεροι από τους μισούς δράστες ήταν νυν ή πρώην σύντροφοι.Τα Εθνικά Στατιστικά Στοιχεία για την Εγκληματικότητα το 2021 αποκαλύπτουν ότι μία γυναίκα βιάζεται κάθε 10 λεπτά στη Βραζιλία και ότι μία γυναικοκτονία συμβαίνει κάθε επτά ώρες. Τα επίπεδα βίας κατά των γυναικών διατηρούνται υψηλά, επίσης, από άλλους μη κρατικούς φορείς, συμπεριλαμβανομένων των ιδιωτικών επιχειρήσεων και των θεσμών που συνδέονται με το κράτος, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών επιβολής του νόμου. Είναι ζωτικής σημασίας η κυβέρνηση της Βραζιλίας να μη φείδεται προσπαθειών για να ανακόψει το κύμα βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών της και να τερματίσει την ανεξέλεγκτη ατιμωρησία που υπάρχει για τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν εις βάρος τους.Καλούμε το κράτος της Βραζιλίας να αποσύρει το νόμο περί "γονεϊκής αποξένωσης" και να αποκαταστήσει την πρόσβαση των γυναικών και των κοριτσιών στα σεξουαλικά και αναπαραγωγικά τους δικαιώματα – να προσφέρει αποτελεσματική νομική πρόσβαση στη διακοπή της εγκυμοσύνης – να άρει τις περικοπές στον ομοσπονδιακό κρατικό προϋπολογισμό για εκείνες τις δραστηριότητες και τα προγράμματα που στόχευαν στον τερματισμό της βίας κατά των γυναικών, και, να διπλασιάσει τις προσπάθειες για την πρόληψη της βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών, ιδίως εκείνων που έχουν εκτεθεί σε βία για λόγους πολλαπλών καταπιέσεων (intersectional), συμπεριλαμβανομένων των γυναικών στην πολιτική, των γυναικών που υπερασπίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, των ιθαγενών γυναικών και κοριτσιών.

30 Νοεμβρίου 2023, 19:23 | Σπ. Κ. να συμπεριληφθουν στις τροποποιησεις του Ποινικου Κωδικα η διαρρηξη σχεσεων γονεα-παιδιου λογω του αλλου γονεα

30 Νοεμβρίου 2023, 18:24 | Π. Είμαι πατέρας από Εβρο που πρέπει να κάνει 6 και 6 ώρες ταξίδι να δει το παιδί του με αποτέλεσμα να καταντισω ψυχολογικό και οικονομικό ράκος ! Το αποτέλεσμα ότι η πρώην γυναίκα μου δεν με αφήνει μα βλέπω το παιδί μου .την κόρη μου τη ζωή μου !! Του λέει ότι ο μπαμπάς έφυγε Απαιτουμε να συμπεριληφθουν στις τροποποιησεις του Ποινικου Κωδικα η διαρρηξη σχεσεων γονεα-παιδιου λογω του αλλου γονεα!!!

30 Νοεμβρίου 2023, 18:02 | Ευ. Σπ. Ζητούμε να συμπεριληφθεί οπωσδήποτε στις τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα η ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΟΝΕΑ-ΠΑΙΔΙΟΥ λόγω του άλλου γονέα.Σταματάμε άμεσα την ψυχολογική κακοποίηση των παιδιών μας στο βωμό της οικονομικής εκμετάλλευσης και της εκδικητικής τάσης του άλλου γονέα.

30 Νοεμβρίου 2023, 17:08 | Β. Σύμφωνα με το τροποποίηση του άρθρου 127 του ποινικού κώδικα και συγκεκριμένα στην παράγραφο 1 θα ήθελα η ποινική ευθύνη να μην ξεκινάει στα 15 έτη αλλά στα 12. Επειδή οι ηλικίες των ανηλίκων που διαπράττουν βίαια εγκλήματα (όπως βιασμούς και βαριές σωματικές βλάβες) ξεκινάνε από τα 12 έτη. Ο περιορισμός σε κατάστημα κράτησης νέων να γίνεται σε κάθε κακούργημα και μάλιστα θα πρέπει να επιβληθεί στον ανήλικο η μισή ποινή σε σχέση με την ποινή του ενήλικα. Θα πρέπει να προστατεύσουμε τα παιδιά, το μέλλον μας.

30 Νοεμβρίου 2023, 17:51 | Αν. Να ενταχθεί οπωσδήποτε το αδίκημα διάρρηξης σχέσεων του παιδιού με τον άλλο γονέα το οποίο χρησιμοποιείτε από τον γονέα που συνήθως έχει την επιμέλεια.

30 Νοεμβρίου 2023, 16:06 | Π. Α. Πρόταση τροποποίησης του άρθρου 6 νόμου 3500/2006 (άρθρο 88 νομοσχεδίου)

Να θεσπιστεί η γονεϊκη αποξένωση ως ποινικό αδίκημα και ειδικότερα ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας – βλάβης της ψυχικής υγείας – κατά του ανήλικου τέκνου.

30 Νοεμβρίου 2023, 16:49 | Ι. Δ. ενας απο τους δεκαδες χιλιαδες αποξενωμενους μπαμπαδες στη χωρα μας, που αντιμετωπισα κι εγω ασυλληπτα σκηνικα στα δικαστηρια τα οποια συνεχως αναβαλλονται χρονια τωρα, με απιστευτη ταλαιπωρια να αποδειξω τι συμβαινει και πως η πρωην συζυγος εχει στρεψει τα παιδια μου εναντιον μου καθαρα εκδικητικα, ζητω και εγω να συμπεριληφθει η διαρρηξη σχεσεων παιδιων/γονεα εξ αιτιας του αλλου γονεα. Αν δεν συμπεριληφθει αυτο, το οποιο αλλωστε ειναι ηδη μερος του Αστικου Κωδικα, τοτε θα συνεχιζει να διαιωνιζεται η αποξενωση του πατερα, ο οποιος απλουστατα δεν θα βρει ποτε το δικιο του στα δικαστηρια. Βοηθηστε να προστατευσουμε το δικαιωμα των παιδιων να ζουν και τους δυο γονεις τους. Οπως και να προστατευσουμε και εμας που μας αποξενωνουν, διχως να εχουμε την παραμικρη ελπιδα με τον τροπο που μας αντιμετωπιζει το δικαστικο συστημα

30 Νοεμβρίου 2023, 15:17 | Μ. Παίρνει θέση ενάντια στη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης", καταρρίπτει τους μύθους της και ενημερώνει μέσα από την καμπάνια #StopChildAbuse για τις καταβολές της, τη χρήση και τις καταστροφικές συνέπειες στις ζωές των παιδιών και των κακοποιημένων και ευάλωτων γονέων.Τι είναι αυτό;Στη σελίδα stopchildabuse.gr έχουμε ήδη αναρτήσει σειρά ενημερωτικών κειμένων – αλλά για να το πούμε απλά, είναι ένα όπλο στα χέρια των κακοποιητών στις δίκες για την επιμέλεια, προκειμένου να ενοχοποιήσουν την επιζώσα με τρόπους που θα έχει και ποινικές προεκτάσεις για την ίδια, και να αποσιωπήσουν τη φωνή των παιδιών που αρνούνται να ακολουθήσουν τον κακοποιητικό γονέα. Δεν φταίει ο κακοποιητής. Φταίει η αποξενώτρια μητέρα που δεν θέλει το παιδί να πάει στον πατέρα του.Γιατί τώρα η καμπάνια;Γιατί οι ομάδες της Υποχρεωτικής Συνεπιμέλειας, σε όλο τους το φάσμα, δεν σταμάτησαν ποτέ να

πιέζουν για τη νομική αναγνώριση της ψευδοεπιστημονικής θεωρίας.Γιατί οι ομάδες αυτές έχουν προνομιακή σχέση με την κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας και ανοιχτή γραμμή επικοινωνίας με το ίδιο το Πρωθυπουργικό γραφείο.Γιατί εδώ και ένα μήνα έχει συσταθεί νομοπαρασκευαστική επιτροπή για την αναθεώρηση του νομοθετικού πλαισίου για την ενδοοικογενειακή βία και το μπλοκ της Υποχρεωτικής Συνεπιμέλειας ασκεί ήδη πιέσεις με υπογραφές, ψηφίσματα, πολιτικές συναντήσεις και κατά παραγγελία αρθρογραφία στον «Πέτσινο» τύπο, για τη νομοθέτηση της «γονεϊκής αποξένωσης»Κι εμείς;Εμείς που δώσαμε τον αγώνα ενάντια στην Υποχρεωτική Συνεπιμέλεια, συνεχίζουμε από τη σελίδα stopchildabuse.gr ελπίζοντας να αποτελέσουμε μια πηγή ενημέρωσης και πληροφόρησης με το βλέμμα στραμμένο στις γυναίκες που βρίσκονται στο στόχαστρο αυτής της επίθεσης.Με το βλέμμα στραμμένο στα παιδιά.Στόχος μας να συμβάλουμε στην αποδόμησή της ψευδοεπιστημονικής θεωρίας και να αποτρέψουμε κάθε πιθανότητα ένταξής της στη νομοθεσία.Εσείς;Μπορείτε να βοηθήσετε στη δημιουργία ενός αρχείου που θα καταρρίπτει τους μύθους της «γονεϊκής αποξένωσης» για να αποκρούσουμε από κοινού τη σχεδιαζόμενη επίθεση, με επιχειρήματα και αγώνες.

Στείλτε μας άρθρα, δικαστικές υποθέσεις, ακόμη και προσωπικές ιστορίες που ίσως θα θέλατε να μοιραστείτε.Μπορείτε, επίσης, να εγγραφείτε στο newsletter και να μας ακολουθήσετε στο facebook, για ακόμη περισσότερα νέα πάνω στο θέμα.Διαδίδουμε τη σελίδα – Ενημερωνόμαστε – ΑγωνιζόμαστεΚαι τώρα τι;Μη Διανοηθείτε Να Νομοθετήσετε! Αμετάκλητα Όχι και στη Γονεϊκή ΑποξένωσηΑταλάντευτα δίπλα στις καταπιεσμένες και κακοποιημένες αδερφές μας Αταλάντευτα δίπλα στα παιδιάΜαζί θα νικήσουμε. https://stopchildabuse.gr

30 Νοεμβρίου 2023, 15:46 | Β. Χ. Παρακαλούμε πολύ να συμπεριλάβετε στο νομοσχέδιο και τη διαρρηξη σχεσεων γονεα-παιδιου εξ αιτιας του ετερου γονεα. Είναι κάτι το τόσο σημαντικό για να το αφήνετε αίολο.

30 Νοεμβρίου 2023, 15:10 | Ε‼ "Επικοινωνία με κάθε κόστος"

Ένα παιδί νεκρό στη Σουηδία, τρία μωρά παιδιά ζωντανά από καθαρή τύχη στην ΕλλάδαΤη δολοφονία του 8χρονου Tintin (Constantin Rad) ομολόγησε ο πατέρας του, Alexander Rad, 46 ετών. Το παιδί δολοφόνησε ο πατέρας του στις 8 Ιανουαρίου 2023, στο σπίτι του, στο Λούλεο της Σουηδίας, κατά τη διάρκεια μη εποπτευόμενης επικοινωνίας ορισμένης από το δικαστήριο.☞ Οι αρχές, αστυνομικές, εισαγγελικές και δικαστικές, γνώριζαν ότι ο πατέρας του μικρού Tintin ήταν επικίνδυνος. Η μητέρα του παιδιού βρισκόταν σε επταετή αντιδικία με τον πατέρα, ο οποίος ασκούσε ψυχολογική βία στην ίδια και στο παιδί, και αγωνιζόταν να πείσει τις αρχές ότι λόγω της επικίνδυνης συμπεριφοράς του τελευταίου έπρεπε να υπάρξει αποκλεισμός επικοινωνίας ή έστω εποπτευόμενη επικοινωνία. Ο μικρός Tintin φοβόταν τον πατέρα του, και είχε εκφράσει αυτόν τον φόβο στο ευρύτερο οικογενειακό και φιλικό περιβάλλον και στο σχολείο. Δεν ήθελε να φεύγει από το σχολείο από φόβο ότι θα τον πάρει ο πατέρας του και θα του κάνει κακό.Η δικαστική αρχή αγνόησε τις εκκλήσεις της μητέρας, αγνόησε τη μαρτυρία και τον φόβο του παιδιού, και στο όνομα της "επικοινωνίας με κάθε κόστος", έδωσε στον πατέρα μη εποπτευόμενη επικοινωνία. Απόφαση η οποία κόστισε τη ζωή του 8χρονου Tintin. Ο πατέρας, παρότι αρχικά δήλωνε αθώος και είχε μάλιστα αυτοτραυματιστεί για να στηρίξει τον ισχυρισμό του, ομολόγησε τελικά την ειδεχθή δολοφονία και καταδικάστηκε σε ισόβια κάθειρξη, αφού το δικαστήριο έκρινε ότι αυτή έγινε σε ήρεμη ψυχική κατάσταση και ήταν προμελετημένη.‼ Η δυσπιστία απέναντι στα θύματα ενδοοικογενειακής βίας, στην συντριπτική πλειοψηφία μητέρες και παιδιά, είναι το μεγαλύτερο εμπόδιο που θέτουν οι ίδιες οι αρχές στην προστασία τους. Στην Ελλάδα, μόλις έναν μήνα πριν, στις 20/03/2023 πατέρας αποπειράθηκε να δολοφονήσει τα δίδυμα παιδιά του ηλικίας 2,5 ετών. Η δολοφονία αποτράπηκε κυριολεκτικά την τελευταία στιγμή έπειτα από παρέμβαση της μητέρας. Και σε αυτήν την περίπτωση, όπως και στην περίπτωση της Σουηδίας, οι δικαστικές αρχές παραχώρησαν στον πατέρα μη εποπτευόμενη επικοινωνία αγνοώντας τις καταγγελίες της μητέρας για ενδοοικογενειακή βία και συνεχή κακοποίηση.Στις 24/04/2023, πατέρας επιβίβασε την εν διαστάσει σύζυγο του και το 2 ετών παιδί τους στο αυτοκίνητο και προσπάθησε να το ρίξει στον γκρεμό. Άλλο ένα παιδί με τη μητέρα του σώθηκαν από καθαρή τύχη, παρότι η μητέρα πρόλαβε να ειδοποιήσει την αστυνομία.Οι λόγοι για την ολιγωρία των αρχών απέναντι στην προστασία των θυμάτων –ολιγωρία που κοστίζει ζωές– είναι πολλοί. Είναι πρωτίστως τα έμφυλα στερεότυπα απέναντι στις γυναίκες και στα ευάλωτα άτομα. Ένας συστημικός μισογυνισμός, καταγεγραμμένος από τους επίσημους φορείς, που ενισχύεται λόγω της έντονης κινητοποίησης στα κοινωνικά δίκτυα αντιδραστικών ακροδεξιών ομάδων για τα δικαιώματα των ανδρών με στόχο τη διατήρηση της πατρικής εξουσίας. Είναι το έλλειμμα γνώσης των αρμοδίων αρχών που ασχολούνται με θέματα ενδοοικογενειακής βίας και σεξουαλικής κακοποίησης. Είναι η απουσία πολιτικής βούλησης. ✊ Στη Σουηδία έχει ξεσηκωθεί κύμα αντιδράσεων με το σύνθημα "Κανένα άλλο παιδί δολοφονημένο", ενάντια στις δικαστικές αποφάσεις που προωθούν την "επικοινωνία με κάθε κόστος" στις αντιδικίες για την επιμέλεια. Η Συνήγορος του Παιδιού της Σουηδίας, Elisabeth Dahlin, εξέφρασε την ανησυχία ότι πρέπει να ληφθούν άμεσα μέτρα για την προστασία της ασφάλειας και του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού. Το κόμμα των Πρασίνων έκανε παρέμβαση στη Βουλή ζητώντας από τον πρωθυπουργό, Ulf Kristersson, την εφαρμογή του

LEX Tintin (νόμος Tintin, από το όνομα του αγοριού) για την προστασία των παιδιών.Στον Καναδά, μόλις προχθές πέρασε από τη Γερουσία το Keira's Law (νόμος της Keira, από το όνομα ενός 4χρονου κοριτσιού που δολοφόνησε το 2020 ο πατέρας του, κατά τη διάρκεια εποπτευόμενης επικοινωνίας και ενώ η μητέρα είχε προειδοποιήσει τις αρχές για τη βίαιη συμπεριφορά του). Το Keira's Law θα απαιτεί από τους δικαστές να εξετάζουν πολύ σοβαρά τα επεισόδια ενδοοικογενειακής βίας, συμπεριλαμβανομένου του εξαναγκαστικού ελέγχου και της ψυχολογικής βίας, προτού εκδώσουν οποιαδήποτε απόφαση επικοινωνίας σε αντιδικίες για την επιμέλεια. Θα πρέπει επίσης οι δικαστές να είναι πλήρως ενημερωμένοι σχετικά με τα θέματα ενδοοικογενειακής βίας. Στις ΗΠΑ αγωνίζονται αντίστοιχα να περάσουν το Piqui's Law.Στην Ελλάδα οι φεμινιστικές και γυναικείες οργανώσεις παλεύουν να εισακουστούν, ενώ τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας αυξάνονται εκθετικά.📣 Ενώνουμε την φωνή μας με τα άτομα που αγωνίζονται στη Σουηδία, αλλά και κάθε άλλη χώρα, ενάντια στην επικοινωνία με κάθε κόστος, ενάντια στην υποχρεωτική συνεπιμέλεια και στην χρήση του αντιεπιστημονικού συνδρόμου της «γονεϊκής αποξένωσης». Απαιτούμε την απόσυρση του νόμου Τσιάρα και το άνοιγμα ενός πραγματικού κοινωνικού διαλόγου για ένα νέο παιδοκεντρικό μοντέλο, με μόνο γνώμονα την προστασία του παιδιού και του ευάλωτου γονέα.Κανένα παιδί σε χέρια κακοποιητή. Τα παιδιά έχουν φωνή.
#τα_παιδιά_έχουν_φωνή #stopchildabuse #αμετάκλητα_όχι #LexTintinΗ εικόνα περιέχει alt text για τα τυφλά / εντυποανάπηρα άτομα.
30 Νοεμβρίου 2023, 15:17 | Ν.Η ΑΠΑΤΗ ΤΗΣ «ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ»:Η θεωρία ότι στο πλαίσιο συγκρουσιακών διαζυγίων τα παιδιά προβαίνουν σε ψευδείς καταγγελίες εναντίον των μπαμπάδων τους, τις οποίες τους έχουν υποβάλει οι μαμάδες τους για να τα «αποξενώσουν», είναι ανυπόστατη. Και η υιοθέτησή της από τα δικαστήρια οδηγεί σε κατάφωρη καταπάτηση των δικαιωμάτων των παιδιών.Το κείμενο αυτό, στο πλαίσιο της συνεχιζόμενης έρευνάς μας για την παιδική προστασία στην Ελλάδα με το The Manifold, έχει στόχο να εξηγήσει με όσο το δυνατόν πιο απλό τρόπο τους λόγους για τους οποίους η «γονεϊκή αποξένωση» είναι μια ανυπόστατη ψευδο-θεωρία και τους κινδύνους που γεννά η χρήση της για τα παιδιά. Όποια και όποιος θέλει να προχωρήσει πιο βαθιά στα ζητήματα που θίγονται, θα βρει στο τέλος του κειμένου χρήσιμους συνδέσμους προς σχετικές μελέτες και βιβλιογραφία.Το κείμενο το βρίσκετε εδώ: https://themanifoldfiles.org/gr/children-and-state/apati-goneiki-apoxenosi/?fbclid=IwAR3_Yvnkn8oSQVXBeTeAH2l48QiUoxI5eFtbNNUW4GggGDpdBF5CbxmCRZI
30 Νοεμβρίου 2023, 15:29 | Ν.Να προστεθει στον Ποινικο Κωδικα και η διαρρηξη σχεσεων γονεα-παιδιων λογω του ετερου γονεα. Οι νομοθετες οφειλουν να σεβαστουν τη λαικη εντολη για τη διαρρηξη. Μια ματια στα σχολια και ηδη μπορει κανεις να καταλαβει οτι η συντριπτικη τους πλειοψηφια αφορα τη διαρρηξη σχεσεων και τη γονεικη αποξενωση.
30 Νοεμβρίου 2023, 13:53 | Δ,Μπράβο Υπουργέ!Ως πατέρας 2 κοριτσιών με αυτά που ακούμε γύρω μας και διαβάζοντας τις στατιστικές που δημοσιεύει η ΕΛ.ΑΣ ,φοβάμαι ποιος θα βρεθεί στον δρόμο των κοριτσιών μου.Όσο να'ναι με την αυστηροποίηση ποινών ένα αίσθημα ασφάλειας θα το αποκτήσουμε.
που εχει δημιουργηθει απ το φαινομενο της γονεικης αποξενωσης και των ψευδων καταμηνυσεων εις βαρος του πατερα! Ως ποτε το ελληνικο δικαστικο συστημα θα αντιμετωπιζει τον πατερα ως πολιτη δευτερης κατηγοριας;;! Ως ποτε θα ενθαρρυνεται η γονεικη αποξενωση;;! Τα παιδια εχουν δικαιωμα και στους δυο γονεις! Και ο πατερας εχει δικαιωμα να ζει τα παιδια του! Θα κανετε κατι γι αυτο ή μηπως υπαρχει φαμπρικα απο πισω με δομες που δεχονται επιδοτηση για να καταγραφουν παιδια δηθεν θύματα ενδοοικογενειακης βιας και τα «τσεπωνουν» δικαστες και παιδοψυχολογοι που εμπλεκονται;;;;
30 Νοεμβρίου 2023, 10:47 | α θ Ο Κος Φλωρίδης μας έδειξε το πραγματικό πρόσωπο αυτης της κυβέρνησης που ταχα ευαγγελιζόταν την ισότητα γονένων και την συμμόρφωση με το Αρθρο 8 της ΕΔΔΑ.
Άρθρο 17Έκτιση και αναστολή εκτέλεσης της ποινής και μέρους της ποινής υπό όρο – Τροποποίηση άρθρου 99 Ποινικού ΚώδικαΣτο άρθρο 99 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) αντικαθίσταται ο τίτλος, β) η παρ. 1 αντικαθίσταται, γ) τα δύο πρώτα εδάφια της παρ. 4 αντικαθίστανται, δ) προστίθενται παρ. 5 και 6 και το άρθρο 99 διαμορφώνεται ως εξής«Άρθρο 99Έκτιση και αναστολή εκτέλεσης της ποινής και μέρους της ποινής υπό όρο
ε) κρατούμενες μητέρες για όσο διάστημα έχουν μαζί τους τα ανήλικα τέκνα τουςΟ Υπουργός ξέχασε οτι επιμέλεια των ανηλίκων εχουν και πατεράδες αλλά η αναστοιλή εκτέλεσης ισχύει μονο για μανάδες. Εμφυλη διακριση- παραβίαση της νομολογίας του ΕΔΔΑ
***Άρθρο 43Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της παραβίασης υποχρέωσης διατροφής – Τροποποίηση άρθρου 358 Ποινικού ΚώδικαΣτο άρθρο 358 του Ποινικού Κώδικα διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 358 διαμορφώνεται ως εξής:«Άρθρο 358Παραβίαση της υποχρέωσης διατροφήςΌποιος κακόβουλα παραβιάζει την υποχρέωση διατροφής που την επιβάλει σε αυτόν ο νόμος και έχει αναγνωριστεί, έστω προσωρινά, με εκτελεστό τίτλο, με τρόπο τέτοιο ώστε ο δικαιούχος να υποστεί στερήσεις ή να αναγκαστεί να δεχτεί την βοήθεια άλλων, τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική

ποινή.».Επιστροφή στην εποχή των σπηλαίων τότε που ο αντρας κυνηγός εφερνε το φαγητό μετα απο το κυνηγι.
Ουτε κουβέντα για ρυθμιση των διατροφών απο το Υπουργείο μιας και οι δικαστικές αποφάσεις επιδικάζουν διατροφές υπολογιζόμενες σε τεκμαρτα εισοδήματα κατα δήλωση της ενάγουσας και οχι υπολογιζόμενα σε πραγματικά στοιχεία (εγγραφη στο μητρώο ανεργων κτλ)
Ουτε κουβέντα ο γονέας που λαβαίνει διατροφή να παρουσιάζει αποδείξεις ότι τα αναλωσε για το ανήλικο.
Τα ανωτέρω αρθρα ερχονται σε αντίθεση με κάθε έννοια ισότητας ανδρών και γυναικών.
30 Νοεμβρίου 2023, 09:28 | Ν. Υπουργέ, προστατέψτε τις γυναίκες από τους κακοποιητες θα έχουμε ξανά αύξηση των γυναικοκτονιων και θα μείνουν και άλλα παιδάκια ορφανά από το μένος και το μίσος των κακοποιητων
30 Νοεμβρίου 2023, 09:11 | Μ. Η «γονεϊκή αποξένωση» είναι ψευδοθεωρία, ένα νομικό τέχνασμα που χρησιμοποιούν οι συνήγοροι υπεράσπισης φερόμενων δραστών παιδικής κακοποίησης και οι τεχνικοί τους σύμβουλοι. Δεν έχει καμία θέση ούτε στη νομοθεσία, ούτε σε δικόγραφα και δικαστικές αποφάσεις και, φυσικά, ούτε σε γνωματεύσεις. Τη χρήση της γονεϊκής αποξένωσης σε δικαστικές υποθέσεις επιμέλειας έχουν καταγγείλει ο ΟΗΕ και το Συμβούλιο της Ευρώπης (μεταξύ πολλών άλλων εμπειρογνωμόνων), καταδεικνύοντας τις βλαβερές συνέπειες αυτής της ψευδοθεωρίας για την προστασία των παιδιών.‼ Μία μόλις εβδομάδα μετά τη δημοσιοποίηση της αξιολόγησης του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα μέτρα που έχει πάρει η Ελλάδα ως προς την εφαρμογή της Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, στην οποία της ασκεί σκληρή κριτική, ειδικά σε ό,τι αφορά το ζήτημα της προστασίας των παιδιών, μαθαίνουμε από ανεπίσημες πηγές ότι την ερχόμενη Δευτέρα θα μπει σε διαβούλευση νομοσχέδιο για την ενδοοικογενειακή βία το οποίο θα περιέχει αναφορά στη γονεϊκή αποξένωση.Η επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης που επιτηρεί τη συμμόρφωση των κρατών-μελών με τη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης αναφέρεται ειδικά στα προβλήματα που έχει δημιουργήσει στην Ελλάδα ως προς την παιδική προστασία η αναμόρφωση του Οικογενειακού Δικαίου, ο νόμος 4800/2021, γνωστός και ως νόμος Τσιάρα ή νόμος για την «υποχρεωτική συνεπιμέλεια». Ασκεί δριμεία κριτική στην κυβέρνηση σχετικά με τη χρήση της ψευδοθεωρίας της γονεϊκής αποξένωσης σε υποθέσεις επιμέλειας (καθώς και στην έμμεση αναφορά της στον 4800/2021, ως «διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του παιδιού με τον άλλο γονέα»). Εμείς από τη θέση μας διαμηνύουμε, καμία σκέψη για νομοθέτηση της ψευδοθεωρίας – κατάργηση τώρα του νόμου για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια – πλήρη συμμόρφωση της χώρας στις διεθνείς συμβάσεις που η ίδια έχει υπογράψει!Κάτω τα χέρια από τα παιδιά! Πλήρης προστασία των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.🔗 Σχετικοί σύνδεσμοι στα σχόλια.#τα_παιδιά_έχουν_φωνή #stopchildabuse #αμετάκλητα_ΟΧΙ
30 Νοεμβρίου 2023, 09:52 | Δ. Επαναφορά των άρθρων 88, 89 & 90 του παλαιού Ποινικού Κώδικα για τους καθ' έξιν εγκληματίες σε μια λογική 3 strikes out προκειμένου να προφυλαχθούν οι νομοταγείς πολίτες από τους αμετανόητους εγκληματίες. Επίσης στα εγκλήματα κατά ιδιοκτησίας πλημμεληματικού χαρακτήρα θα ήταν προτιμότερο να ξεκινάνε ακόμα και από μικρότερες ποινές που όμως θα ήταν άμεσα εκτιτέες, χωρίς δικαίωμα αναστολής και θα αυξάνονταν κλιμακωτά με κάθε υποτροπή
30 Νοεμβρίου 2023, 09:56 | Ευ.Σ.Προστατέψτε τα παιδιά μας προσθέτοντας την ποινικοποίηση όχι μόνο της ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ, αλλά και εν γένει της ΔΙΑΡΡΗΞΗΣ ΣΧΕΣΕΩΝ, ώστε να καλυφθεί όλο το φάσμα σκόπιμης απομάκρυνσης του ενός γονέα μέσω ψυχικής και συναισθηματικής κακοποίησης του παιδιού.Επίσης, αφαιρέστε όποιες αναφορές ποινικοποίησης σε «κακόβουλη μη καταβολή διατροφής» που μετατρέπουν τον ένα γονέα σε επισκέπτη-πορτοφόλι για τον έτερο γονέα.Μην επιτρέπετε άλλο πια για λόγους οικονομικής απομίζησης και εκδικητικών τάσεων του ετέρου γονέα να χειραγωγούνται και να ταλαιπωρούνται τόσες αθώες παιδικές ψυχές.
30 Νοεμβρίου 2023, 09:34 | Ε. Φ.Πρέπει να συμπεριληφθεί ως αδίκημα που εντάσσεται στο πλαίσιο ενδοοικογενειακής βίας, η διάρρηξη σχέσεων με τον γονέα, που είτε συνασκεί την επιμέλεια, είτε διατηρεί δικαίωμα επικοινωνίας, ώστε το ποινικό σκέλος να εναρμονιστεί πλήρως με το άρθρο 1532 του ΑΚ που ορίζει πως σε αυτή την περίπτωση αφαιρείται η γονική μέριμνα. Η γονική μέριμνα αφαιρείται ακριβώς επειδή συντελέστηκε έγκλημα στην ψυχολογία του παιδιού πρωτίστως και του ετέρου γονέα δευτερευόντως. Είναι αδύνατον να είναι εφικτή η ανώτατη τιμωρία σε γονέα κατά τον Αστικό κώδικα, που είναι η αφαίρεση γονικής μέριμνας όμως αυτή να μην έχει ουδεμία ποινική αναφορά και τιμωρία στον Ποινικό κώδικα.
30 Νοεμβρίου 2023, 09:25 | Ι.Ειναι απαραδεκτο να μην προστατευονται τα παιδια απ τη γονεικη αποξενωση! Η διαρρηξη σχεσεων παιδιου και γονεα απο τον αλλο γονεα προβλεπεται απο τον Αστικο Κωδικα αλλα οχι απο τον Ποινικο; Γιατι; Πρεπει να μπει στις τροποποιησεις και να διωκεται αυτεπαγγελτα ο/η γονεας που αποδεδειγμενα προκαλεσε διαρρηξη σχεσεων ή αποξενωνει τα παιδια απ τον αλλο γονεα. Κυριε Φλωριδη περιμενουμε την αμεση ανταποκριση σας!
30 Νοεμβρίου 2023, 08:18 | Μ. Βάλτε τέλος στην γονεϊκη αποξένωση .δωστε επιτέλους στα παιδιά κ την ψυχική τους υγεία.χρειαζονται κ τον πατέρα τους .χρειαζονται κ τους δυο γονείς ακόμα κ αν

χωρίζουν.τουλαχιστον φερθείτε ισότιμα στους πατεράδες που αγαπούν κ θέλουν να είναι στη ζωή των παιδιών τους.μην παίρνετε ως κανόνα τους αδιάφορους κ απαράδεκτους.2023 κ ακόμα παλεύουμε για τα αυτονόητα.βοηθειστε τα παιδιά μας να έχουν μια ευκαιρία για φυσιολογική ζωή

30 Νοεμβρίου 2023, 07:46 | E Z K Κύριε Υπουργέ

Πρέπει να Ελαχιστοποιηθούν οι χρονοβόρες διαδικασίες της δικαιοσύνης που αντιμετωπίζουμε -Μητέρες και Παιδιά- Θύματα, Ενδοοικογενειακής Βίας- Χωρίς καμία προστασία, γιατί οι Ελληνικές Αρχές δεν εφαρμόζουν:

1. Την Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης.
2. Την Σύμβαση της Κωσταντινούπολης.
3. Την Σύσταση του ΟΗΕ:

«Να νομοθετήσουν την απαγόρευση της χρήσης της γονεϊκής αποξένωσης ή συναφών ψευδο-εννοιών σε υποθέσεις οικογενειακού δικαίου και τη χρήση των υποτιθέμενων εμπειρογνωμόνων σε θέματα γονεϊκής αποξένωσης και συναφών ψευδο-εννοιών».Κύριε υπουργέ

Η Ελληνική Δικαιοσύνη μετά την ψήφιση του «Νόμου Τσιάρα 4800/21", όχι μόνο κάνει χρήση της γονεϊκής αποξένωσης ή συναφών ψευδο-εννοιών, αλλά ☞με Αποφάσεις Δικαστηρίων και Εισαγγελικές Παραγγελίες στέλνουν τα θύματα, μανάδες και έφηβα παιδιά Ενδοοικογενειακής βίας, με δικά τους έξοδα – Ακόμα και άνεργες μητέρες – σε συγκεκριμένους «ΙΔΙΩΤΕΣ» Ψυχιάτρους και Παιδοψυχιάτρους και ΟΧΙ ΣΕ ΔΗΜΟΣΙΟΥΣ ΦΟΡΕΙΣ, όπου η συγκεκριμένη ιδιώτες γιατροί δημοσίως υποστηρίζουν τα Lobby μπαμπάδων και μάλιστα δημοσίως στο διαδίκτυο είναι και κεντρική ομιλητές σε συνέδρια των Lobby Μπαμπάδων για να αποκαταστήσουν τις σχέσεις τους με τον κακοποιητή πατέρα,» απειλώντας της μητέρες με πρόστιμα και φυλάκιση, μέχρι και

απειλώντας τις Μητέρες ότι:

«Θα τις στείλουν σε Ψυχιατρεία με Ακούσια Νοσηλεία και θα πάρουν τα Παιδιά από τις Μητέρες και θα τα απομονώσουν σε Ιδρύματα»!

Μεσαίωνας, Κύριε Υπουργέ!Σύσταση ΟΗΕ: απαγορεύστε νομοθετικά τη χρήση της «γονεϊκής αποξένωσης».Η Ειδική Εισηγήτρια για τη βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών, Reem Alsalem, υπέβαλε στις 13 Απριλίου 2023 έκθεση στο Συμβούλιο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με την οποία καταδικάζει τη χρήση της ψευδοεπιστημονικής έννοιας της "γονεϊκής αποξένωσης", και συναφών εννοιών, σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια, καταδεικνύοντας τους κινδύνους που αυτή επιφέρει ως προς την προστασία των ανήλικων θυμάτων και των μητέρων τους, ιδίως σε περιπτώσεις που υπάρχουν καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία και σεξουαλική κακοποίηση.Η Ειδική Εισηγήτρια, μαζί με τα άλλα μέλη της Πλατφόρμας Μηχανισμών Ανεξάρτητων Εμπειρογνωμόνων για την Εξάλειψη των Διακρίσεων και της Βίας κατά των Γυναικών, εκφράζει έντονη ανησυχία για το ότι οι δικαστικές αρχές συστηματικά αγνοούν το ιστορικό και τις καταγγελίες ενδοοικογενειακής βίας και κακοποίησης κατά τη λήψη αποφάσεων για την επιμέλεια των παιδιών, ακόμα και σε περιπτώσεις όπου οι ίδιες οι μητέρες ή/και τα ίδια τα παιδιά έχουν προβάλει αξιόπιστους ισχυρισμούς για σωματική ή σεξουαλική κακοποίηση. Σε αρκετές χώρες οι δικαστικές αρχές αντιμετωπίζουν τα θύματα με δυσπιστία και κρίνουν τους ισχυρισμούς των παιδιών για κακοποίηση ως προϊόν υποβολής, δηλαδή, ως σκόπιμη προσπάθεια των μητέρων να χειραγωγήσουν τα παιδιά τους και να τα χωρίσουν από τους πατέρες τους. Αυτή η υποτιθέμενη προσπάθεια χειραγώγησης του παιδιού από τον γονέα συχνά αποκαλείται "γονεϊκή αποξένωση".

Για την προετοιμασία της έκθεσης, η Ειδική Εισηγήτρια ζήτησε την συμμετοχή των Κρατών Μελών, διεθνών και περιφερειακών οργανισμών, μη κυβερνητικών οργανώσεων, ακαδημαϊκών φορέων και θυμάτων, και πραγματοποίησε σειρά διαδικτυακών διαβουλεύσεων με ενδιαφερόμενους φορείς και εμπειρογνώμονες/νισσες. Η Ειδική Εισηγήτρια έλαβε πάνω από χίλιες υποβληθείσες αναφορές, εκ των οποίων μεγάλος αριθμός ήταν αντιγραμμένες ατομικές αναφορές, κυρίως από οργανώσεις για τα δικαιώματα των πατέρων.

Παραθέτουμε ένα ενδεικτικό απόσπασμα από την αναφορά (σύνδεσμος για το πλήρες κείμενο στο τέλος του άρθρου):Γονεϊκή αποξένωση και η σχέση της με την ενδοοικογενειακή βία.

Η ενδοοικογενειακή βία είναι μια από τις σοβαρότερες και πιο διαδεδομένες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ιδίως όσον αφορά γυναίκες και κορίτσια. Αν και οι άνδρες μπορούν επίσης να πέσουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας, οι γυναίκες διατρέχουν πολύ μεγαλύτερο κίνδυνο και η δυναμική της κακοποίησης διαφέρει στους άνδρες.

Δεδομένης της συχνότητας της ενδοοικογενειακής βίας στις συντροφικές σχέσεις, ο χωρισμός από τον δράστη μπορεί επίσης να είναι μια εξαιρετικά επικίνδυνη περίοδος για το θύμα. Οι ισχυρισμοί για ενδοοικογενειακή βία τείνουν να μην ελέγχονται επαρκώς από τα δικαστήρια και να προκαλούν προβληματικές υποθέσεις, για παράδειγμα ότι η βία προκαλεί μικρή βλάβη στη μητέρα ή το παιδί και ότι παύει με τον χωρισμό. Οι δικαστές, επίσης, που τείνουν να θέτουν σε προτεραιότητα και να επιτρέπουν την επικοινωνία με τους πατέρες, έχουν εσφαλμένη κατανόηση σχετικά με τις συνέπειες της ενδοοικογενειακής βίας και τις επιπτώσεις της στα παιδιά

και τις υποτιμούν. Με αυτόν τον τρόπο, οι δικαστές αποτυγχάνουν στο καθήκον τους να προστατεύσουν τα παιδιά από τη βία, δίνοντας σε κακοποιητικούς πατέρες πρόσβαση στα παιδιά τους χωρίς επίβλεψη, συμπεριλαμβανομένων περιπτώσεων όπου οι δικαστές έχουν διαπιστώσει ότι έχει ασκηθεί σωματική και/ή σεξουαλική βία.

Όταν οι δικαστές αναγνωρίζουν την ύπαρξη ενδοοικογενειακής βίας, μπορεί να τη θεωρήσουν περασμένο γεγονός, υποθέτοντας ότι ανήκει στο παρελθόν. Έρευνες και οι αναφορές που ελήφθησαν δείχνουν ότι οι δράστες ενδοοικογενειακής βίας μπορεί επίσης να χρησιμοποιούν καταχρηστικά τις διαδικασίες οικογενειακού δικαίου για να συνεχίσουν να ασκούν βία στα θύματα τους, με αποτέλεσμα τον δευτερογενή τραυματισμό τους. Σε αυτό το πλαίσιο, η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μια χρήσιμη τακτική. Μια εμπειρική ανάλυση των υποθέσεων γονεϊκής αποξένωσης στον Καναδά που διεξήχθη το 2018 διαπίστωσε ότι από τις 357 περιπτώσεις, το 41,5% αφορούσαν ισχυρισμούς ενδοοικογενειακής κακοποίησης ή κακοποίησης παιδιού, εκ των οποίων το 76,8% περιελάμβαναν ισχυρισμούς αποξένωσης που υποστηρίζονταν από τον φερόμενο ως δράστη. Σε άλλη μελέτη, η γονεϊκή αποξένωση αναφέρθηκε και στις 20 περιπτώσεις που μελετήθηκαν στο πλαίσιο καταναγκαστικού ελέγχου και σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών, και ακόμα και και όταν δεν χρησιμοποιούνταν ρητά, οι υποκείμενες ιδέες εξακολουθούσαν να είναι παρούσες.

Η χρήση της γονεϊκής αποξένωσης είναι ιδιαίτερα έμφυλη και χρησιμοποιείται συχνά εναντίον των μητέρων. Μια μελέτη στη Βραζιλία διαπίστωσε ότι οι γυναίκες κατηγορούνταν για γονεϊκή αποξένωση στο 66% των περιπτώσεων, σε αντίθεση με το 17% των περιπτώσεων όπου κατηγορήθηκε άνδρας και ότι οι άνδρες προέβαιναν σε περισσότερες αβάσιμες κατηγορίες από τις γυναίκες. Στην Ιταλία, αυτή η κατηγορία χρησιμοποιούνταν επίσης σε συντριπτική πλειοψηφία κατά των μητέρων.

Κοινό στοιχείο της έμφυλης χρήσης της γονικής αποξένωσης είναι η απεικόνιση των μητέρων από τους συντρόφους τους, τα δικαστήρια και τους πραγματογνώμονες, ως εκδικητικές και παραληρηματικές. Οι μητέρες που αντιτίθενται ή προσπαθούν να περιορίσουν την επαφή ή που εγείρουν ανησυχίες θεωρούνται ευρέως από τους αξιολογητές ως παρεμποδιστικές ή κακόβουλες, γεγονός που αντικατοπτρίζει το διαδεδομένο μοτίβο της ενοχοποίησης της μητέρας.

Ισχυρισμοί ότι η μητέρα αποξενώνει το παιδί χρησιμοποιούνται συχνά για να δείξουν ότι η ανάθεση της επιμέλειας στη μητέρα δεν είναι προς το συμφέρον του παιδιού, καθώς αυτή δεν θα διευκολύνει την επαφή με τον πατέρα. Όπως σημειώνεται σε πολλές υποβληθείσες αναφορές, η ενδοοικογενειακή βία και η γονεϊκή αποξένωση αναμειγνύονται συχνά στα συστήματα οικογενειακού δικαίου, εις βάρος των θυμάτων βίας. Προστατευτικές μητέρες τοποθετούνται σε δυσμενή θέση, στην οποία η επιμονή στην προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων για την ενδοοικογενειακή βία ή την κακοποίηση παιδιών μπορεί να θεωρηθεί ως προσπάθεια αποξένωσης των παιδιών από τον άλλο γονέα, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει στην απώλεια της κύριας φροντίδας ή της επικοινωνίας με τα παιδιά τους.

Η χρήση της γονεϊκης αποξένωσης τείνει να γίνεται αυτοεκπληρούμενη προφητεία. Από την στιγμή που οι γονείς κρίνονται ως «αποξενωτικοί», «αδιάλλακτοι» ή «ανίκανοι να ακούσουν», οι πράξεις τους ή η αδράνειά τους μπορεί να προσεγγίζονται με προκατάληψη. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, ισχυρισμοί οικογενειακής βίας να παραμερίζονται ως μεμονωμένο περιστατικό. Αυτό υποβαθμίζει την ενδοοικογενειακή βία σε μια ασήμαντη σύγκρουση και στιγματίζει και παθολογικοποιεί τις γυναίκες και τα παιδιά.

Οι συνέπειες των μεροληπτικών αποφάσεων επιμέλειας μπορεί να είναι καταστροφικές με αποτέλεσμα, σε συγκεκριμένα περιστατικά όπου είχε επιδικαστεί επικοινωνία σε πατέρες με βίαιο ιστορικό, τον θάνατο παιδιών ή γυναικών και παιδιά που απειλούνται με όπλο. Σε ορισμένες περιπτώσεις, γυναίκες έχουν φυλακιστεί για παραβίαση των δικαιωμάτων επιμέλειας και έχουν ακυρωθεί περιοριστικοί όροι προστασίας.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να έχει σημαντικό αντίκτυπο στις αποφάσεις για την επιμέλεια. Στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, τα στοιχεία δείχνουν ότι τα ποσοστά απώλειας της επιμέλειας μεταξύ μητέρων και πατέρων διαφέρουν σημαντικά, ανάλογα με το ποιος γονέας ισχυρίζεται την αποξένωση. Όταν ένας πατέρας ισχυριζόταν ότι αποξενώνεται από τη μητέρα, τα δικαιώματα επιμέλειας αφαιρούνταν από την μητέρα στο 44% των περιπτώσεων. Όταν η κατάσταση ήταν αντεστραμμένη, οι μητέρες κέρδιζαν την επιμέλεια από τους πατέρες μόνο στο 28% των περιπτώσεων. Επομένως, όταν υπήρχε κατηγορία για αποξένωση, οι μητέρες είχαν διπλάσιες πιθανότητες να χάσουν την επιμέλεια σε σύγκριση με τους πατέρες. Αυτό οδήγησε σε μια ετήσια εκτίμηση ότι 58.000 παιδιά στις Ηνωμένες Πολιτείες τοποθετούνται σε επικίνδυνα οικογενειακά πλαίσια. Στη Νέα Ζηλανδία, μια έρευνα έδειξε ότι το 55 έως 62% των μητέρων ανέφεραν ότι κατηγορήθηκαν για γονεϊκή αποξένωση, συχνά εκτρέποντας την προσοχή των δικαστηρίων από τις νόμιμες καταγγελίες κακοποίησης.Σύμφωνα με τα συμπεράσματα της έκθεσης:

Η “γονεϊκή αποξένωση” χρησιμοποιείται στις διαδικασίες οικογενειακού δικαίου από τους κακοποιητές ως εργαλείο για να συνεχίσουν την κακοποίηση και τον εξαναγκασμό τους και να υπονομεύσουν και να

απαξιώσουν τους ισχυρισμούς για ενδοοικογενειακή βία που διατυπώνονται από μητέρες που προσπαθούν να κρατήσουν τα παιδιά τους ασφαλή.
Το πρότυπο του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού παραβιάζεται με την επιβολή επικοινωνίας μεταξύ του παιδιού και του ενός ή και των δύο γονέων και με την προτεραιοποίηση της, ακόμη και όταν υπάρχουν ενδείξεις ενδοοικογενειακής βίας.
Κυρίως λόγω της έλλειψης κατάρτισης και της έμφυλης μεροληψίας και της έλλειψης πρόσβασης σε νομική υποστήριξη, η επιμέλεια των παιδιών μπορεί να ανατεθεί σε δράστες βίας, παρά τα αποδεικτικά στοιχεία για ιστορικό ενδοοικογενειακής ή/και σεξουαλικής κακοποίησης.
Οι δικαστές και οι αξιολογητές πρέπει να σταματήσουν να εστιάζουν στην προσπάθεια να αναγνωρίσουν συμπεριφορές που αμφισβητούνται εντός του κλάδου της ψυχολογίας (όπως η ψευδοεπιστημονική έννοια της γονεϊκής αποξένωσης) και να αρχίσουν να εστιάζουν στα συγκεκριμένα γεγονότα και τα πλαίσια κάθε υπόθεσης.
30 Νοεμβρίου 2023, 06:36 | E Z-K Κύριε Υπουργέ
Παρακαλώ να ερευνήσετε και να διαπιστώσετε ότι οι διαδικασίες είναι ελλιπής, για Ενδοοικογενειακή βία μητέρας και ανήλικου τέκνου, ξεκινώντας από την καταγγελία προς την άμεση δράση μέχρι και την μακρόχρονη Αναμονή δικαιοσύνης, πέντε ετών για να δικαστεί Αυταπάγγελτα υπόθεση ενδοοικογενειακής βίας.☞Πραγματικό περιστατικό – Τραγικής αντιμετώπισης μητέρας θύματος για κακοποίηση/ενδοοικογενειακής βίας μπροστά στο ανήλικο τέκνο μετά από καταγγελία στην Άμεση Δράση:
Δυστυχώς η Ελλάδα στην πράξη, δεν εφαρμόζει την Σύμβαση της Κωσταντινούπολης που έχει υπογράψει ως κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, διότι δεν υπάρχει η πρέπουσα «προστασία μανάδων και παιδιών ενδοοικογενειακής βίας».
Δυστυχώς στην πραγματικότητα το σλόγκαν και οι Αφίσες «ΣΠΑΣΕ ΤΗΝ ΣΙΩΠΗ» δεν ισχύουν διότι όταν καταγγέλλεις στην άμεση δράση την κακοποίηση από τον σύζυγο για ενδοοικογενειακή βία και ειδικά μπροστά στο ανήλικο τέκνο, η Άμεση Δράση που φθάνει στην οικία του θύματος που έχει καταγγείλει την κακοποίηση του, το μόνο που κάνει – είναι να ενημερώσει το θύμα ότι πρέπει να ακολουθήσει την αυτόφωρη διαδικασία – δηλαδή μαζί με το θύτη – να μεταφερθεί στο ίδιο περιπολικό στο αστυνομικό τμήμα ειδικό γραφείο ενδοοικογενειακής βίας της αστυνομίας- χωρίς καμία προστασία, χωρίς πρόσβαση σε γυναίκα αστυνομικό, χωρίς ψυχολογική υποστήριξη, χωρίς πρόσβαση σε ιατροδικαστή και στην συνέχεια καταλήγεις με την αυτόφωρη διαδικασία στο κρατητήριο, και με χειροπέδες σε οδηγούν μαζί με τον θύτη στο ίδιο περιπολικό, «σαν να είσαι εγκληματίας που κατήγγειλες την κακοποίηση σου» – και Καταλήγεις για την εκδίκαση αυτόφωρης διαδικασίας στα Δικαστήρια της Ευελπίδων.Εάν τύχει και η κακοποίηση σου έγινε Παρασκευή βράδυ, δεν υπάρχει ιατροδικαστής να εξετάσει τα θύμα το Σαββατοκύριακο ή τριήμερο όταν υπάρχει αργία.Πως αυτή η μητέρα θα τολμήσει να καταγγείλει την επόμενη κακοποίηση της ή του παιδιού της.Τα στοιχεία είναι στην διάθεσή σας.
30 Νοεμβρίου 2023, 05:10 | E Z Κύριε Υπουργέ, Δεν πρέπει να ληφθούν υπόψη τα σχόλια που είναι εκτός των όρων συμμετοχής!!!
Όροι Συμμετοχής:Φροντίστε να διατυπώνετε προτάσεις, σχόλια ή ερωτήσεις ΠΟΥ ΣΧΕΤΙΖΟΝΤΑΙ ΑΜΕΣΑ ΜΕ ΤΟ ΥΠΟ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΖΗΤΗΜΑ.
Διαβάζοντας τα σχόλια, στην πλειοψηφία τους όπως και με την διαβούλευση του νόμου 4800/21, τα ίδια παπαγαλάκια έχουν κατακλύσει την Διαβούλευση με το μοναδικό θέμα, τον «ψευδό όρο γονεϊκή αποξένωση»- που έχει απορριφθεί από όλους τους παγκόσμιους φορείς.Θα τρίζουν τα κόκκαλα της Μαριέττας Γιαννάκου που είχε διαπιστώσει τα ισχυρά συμφέροντα των λόμπι μπαμπάδων!!! Από δημοσίευμα:
Προς την μνήμη της βουλευτής Επικρατείας της ΝΔ, Μαριέττας Γιαννάκου
“Υπόνοιες Γιαννάκου για ισχυρά συμφέροντα με «πολύ χρήμα» πίσω από το νομοσχέδιο για τη συνεπιμέλεια.Υπαινιγμούς για «φουσκωμένα» πορτοφόλια που βρίσκονται πίσω από το νομοσχέδιο για τη συνεπιμέλεια άφησε η Μαριέττα Γιαννάκου. Οι υπόνοιες της πρώην υπουργού συμβαδίζουν με τις φήμες περί υποκίνησης ή επηρεασμού του Κώστα Τσιάρα από ισχυρά κέντρα.
Μιλώντας στην Ολομέλεια της Βουλής για το επίμαχο νομοσχέδιο, η βουλευτής Επικρατείας της ΝΔ προχώρησε ένα βήμα παραπέρα την κριτική της, λέγοντας πως στην ακρόαση των φορέων δεν συμμετείχαν γυναικείες οργανώσεις και πως η ηγεσία του υπουργείου Δικαιοσύνης δεν συνάντησε οργανώσεις που θα μπορούσαν να συνεισφέρουν.«Είδαμε απίθανες οργανώσεις π.χ. τους “ενεργούς μπαμπάδες” και τρομερές διαφημίσεις υπέρ του νομοσχεδίου που σημαίνει χρήμα πολύ…» σχολίασε με νόημα και πρόσθεσε πως η συγκεκριμένη οργάνωση απέστειλε «επιστολή με ψευδή στοιχεία». «Τόσο πολύ αγαπούν τα παιδιά τους που δεν μπορούν να συντάξουν μια επιστολή ή μήπως είναι ένα γραφείο που διαθέτει και το χρήμα και στέλνει όλα αυτά με ψευδή ονοματολογία;» διερωτήθηκε.

«Οι καθαυτό επιστημονικοί φορείς που ήρθαν, ήταν αντικειμενικοί και έκαναν τις ίδιες παρατηρήσεις που κάναμε και εμείς. Αντίθετα, οι λιγότεροι φορείς που επικροτούν το νομοσχέδιο έκαναν παρατηρήσεις που δεν είχαν σχέση με το πραγματικό συμφέρον του παιδιού» υποστήριξε η πρώην υπουργός Παιδείας, εκφράζοντας τη λύπη της για το γεγονός ότι επικρατεί η εντύπωση πως «οι φορείς είναι ενθουσιασμένοι».
Σημείωσε δε πως οι τροποποιήσεις που έκανε ο υπουργός «δεν ανταποκρίνονται στον στόχο που υπάρχει» και ο οποίος αφορά αποκλειστικά και μόνο το συμφέρον των παιδιών. «Φοβάμαι ότι το σχέδιο νόμου θα δημιουργήσει περισσότερες δικαστικές προσφυγές και περισσότερα προβλήματα μεταξύ των γονέων» κατέληξε.»
30 Νοεμβρίου 2023, 02:32 | Ι Να συμπεριληφθει στο νομοσχεδιο η διαρρηξη σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα
30 Νοεμβρίου 2023, 02:08 | Μ Κάθε σχέση γονέα-παιδιού είναι ιερή και πρέπει να προστατεύεται από το ενδεχόμενο διάρρηξής της. Παρακαλούμε πολύ αυτή η λεπτομέρεια να μην παραβλέπεται ως ήσσονος σημασίας, αλλά να λαμβάνεται σοβαρά υπόψιν.
30 Νοεμβρίου 2023, 00:56 | Στ. Κ. Είναι εξαιρετικά σημαντικό να συμπεριληφθει στο νομοσχεδιο η διαρρηξη σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα
30 Νοεμβρίου 2023, 00:50 | Γ. Καλο θα ηταν να προστεθει στις τροποποιησεις του Ποινικου Κωδικα η διαρρηξη σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα, οπως ακριβως περιγραφεται και στο Αστικο Δικαιο.
30 Νοεμβρίου 2023, 00:55 | Κ. Ρ. Μια αλλαγή αρκεί.
Το άρθρο 105ΠΚ γίνεται ως εξής
«1. Όποιος έχει καταδικαστεί σε ποινή ισόβιας κάθειρξης μπορεί ανά 10ετια, μετά την φυλάκιση, να ζητά την με όρους απόλυση του . Αρμόδιο είναι το συμβούλιο Εφετων τής περιοχής όπου κρατείται.
2. Όποιος έχει καταδικαστεί σε ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης μπορεί ανά 5ετια να ζητά την με όρους απόλυση του. Αρμόδιο είναι το συμβούλιο Εφετων τής περιφέρειας όπου κρατείται. »Πρέπει να σταματήσει το αίσχος τής ποινικής μας καταστολής οι ποινές να διακρίνονται σε ονομαστικές και πραγματικές.
Να υπάρχει η δυνατότητα ο δολοφόνος να μένει όλη του την υπόλοιπη ζωή στην φυλακή. Θα το κρίνει κάθε 10 χρόνια το Εφετείο σε συμβούλιο.Από την άλλη, ο νέος νόμος γεμίζει τις φυλακές με μικροπαραβατες. Όπως ξέρουμε, η φυλακή είναι τιμωρία. Κάνει ζημιά στον κρατούμενο. Πρέπει να υπάρχει μόνο για το βαρύ έγκλημα.
Με την εξάπλωση τού ποινικού νομοθέτη σε κάθε πτυχή τού βίου θα γεμίσουμε αποφυλακισμενους.Οι παρεπόμενες ποινές, για πολλά εγκλήματα, πρέπει να γίνουν κύριες.Ελπίζω να αποκτήσουμε έναν άρτιο ΠΚ. Σε λίγο θα έρθει η αλλαγή στην ανόητη παράγραφο 2 τής 44 και μετά στην 42.1 κλπ.
29 Νοεμβρίου 2023, 23:24 | Γ. Γιατι το νομοσχέδιο δεν προβλεπει αυξηση ποινης για όσους βοηθουν παρανομη εισοδο στην χώρα? Ειδικά απο θάλασσα.
29 Νοεμβρίου 2023, 23:42 | Γ. Απελαση προβλεπεται μόνο αν καταδικαστει για 6 και πάνω χρόνια?Δηλαδη τους κλεφτες τους κρατάμε? Τι να τους κάνουμε? Που θα δουλεψει ο κλέφτης? Ποιος θα παρει στην δουλεψη του εναν κλεφτη?Το ιδιο ισχυει για ολους τους καταδικασμενους μεταναστες.
Ποιος θα προσλάβει καταδικασμένο μεταναστη να δουλεψει γι αυτον?Δεν ειναι καλυτερα για την κοινωνία απέλαση αν υπαρχει καταδίκη ανεξαρτητα απο το μέγευος?Τοσα δις άνθρωποι υπαρχουν στον πλανήτη. Ας φυγουν οι καταδικοι, να ερθουν άλλοι.
29 Νοεμβρίου 2023, 22:59 | Α Λ Η γονεϊκή αποξένωση, όπως και η ευρύτερή της έννοια, η διάρρηξη σχέσεων γονέα-παιδιού από τον άλλο γονέα, πρέπει οπωσδήποτε να συμπεριληφθούν στο νέο νομοσχέδιο και να ποινικοποιηθούν! Πρόκειται για ξεκάθαρη άσκηση βίας, ψυχολογικής βίας, και πρέπει να αντιμετωπίζεται σαν κακοποιήση ανηλίκου.
29 Νοεμβρίου 2023, 22:30 | Χ Ν Προς την ορθή κατεύθυνση οι τροποποιήσεις του ΠΚ, επί των οποίων θα ήθελα να υποβάλω τις εξής παρατηρήσεις και προτάσεις.
α) Οι πολύ ορθές διατάξεις περί αναστολής, μετατροπής της ποινής κλπ, θα παραμείνουν στην ουσία ανεφάρμοστες, αν δεν προβλεφθεί νομοθετικά η υποχρεωτική ύπαρξη του δελτίου ποινικού μητρώου του κατηγορούμενου εντός της δικογραφίας στις δίκες ενώπιον και του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, που θα είναι το κυρίως πρωτοβάθμιο ποινικό δικαστήριο πλημμελημάτων. Ανάλογες διατάξεις υπήρχαν πριν τον ΠΚ του 2019 και επανήλθαν με το ν. 4855/2021, ωστόσο ελλείψει ποινικού μητρώου, ο κανόνας στο Μονομελές ήταν και είναι η αναστολή, με συνέπεια αυτή να χορηγείται και σε όσους δεν την δικαιούνται, και ακόμα και αν αυτό προκύψει κατά την εκδίκαση της έφεσης, το Τριμελές Πλημμελειοδικείο υποχρεούται να αναστείλει για να μη χειροτερεύσει η θέση του κατηγορούμενου. Προβλέπεται βέβαια η διαδικασία ανάκλησης της αναστολής κατά το 101 ΠΚ, αλλά είναι χρονοβόρα, συχνά παραλείπεται και η ύπαρξη προηγούμενων ποινών του καταδικασθέντος δεν υποπίπτει πάντα στην αντίληψη του Εισαγγελέα.
β) η 6η παράγραφος του άρθρου 187 παρ. 6 ΠΚ πρέπει να καταργηθεί στο σύνολό της.

γ) αναφορικά με το αδίκημα της μη καταβολής χρεών στο Δημόσιο θα έπρεπε να ρυθμιστεί νομοθετικά το ζήτημα που παραπέμφθηκε στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου με την με αριθμό 1579/2022 απόφαση.
Ευχαριστώ πολύ για το χώρο που μου δόθηκε για να εκθέσω τις απόψεις μου.2
29 Νοεμβρίου 2023, 22:57 | Γ. Ειδικότερα για το άρθρο 46 θα πρέπει να προβλεφθεί η αποκατάσταση των ζημιών από τους δράστες με την καταχώρηση και βεβαίωση του χρέους στον ΑΦΜ τους .Σε περίπτωση ανήλικου δράστη η καταχώρηση της ζημιάς στο ΑΦΜ του κηδεμόνα.
29 Νοεμβρίου 2023, 21:23 | Α. Η Απόφαση (ΕΕ) 2017/865 – υπογραφή της Σύμβασης του Συμβουλίου της Ευρώπης σχετικά με τη βία κατά των γυναικών εξ ονόματος της ΕΕ όσον αφορά τη συνεργασία στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης εξουσιοδοτεί την Ευρωπαϊκή Ένωση να υπογράφει εξ ονόματος της ΕΕ τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης)Η Ελλάδα την έχει ήδη υπογράψει και ισχύει ήδη από το 2017. Οι βασικοί όροι της είναι οι ακόλουθοι :1.Βία κατά των γυναικών. Όπως ορίζεται στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, οι πράξεις βίας λόγω φύλου (δηλαδή βία που στρέφεται εναντίον μιας γυναίκας επειδή είναι γυναίκα ή που επηρεάζει δυσανάλογα τις γυναίκες) οι οποίες έχουν ως αποτέλεσμα ή είναι πιθανό να έχουν ως αποτέλεσμα τη σωματική, σεξουαλική, ψυχολογική ή οικονομική ζημιά ή ταλαιπωρία για τις γυναίκες, συμπεριλαμβανομένων των απειλών για τέτοιες πράξεις, του εξαναγκασμού ή της αυθαίρετης στέρησης της ελευθερίας, είτε συμβαίνουν στη δημόσια ή την ιδιωτική ζωή.
2. Ενδοοικογενειακή βία. Όπως ορίζεται στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, όλες οι πράξεις σωματικής, σεξουαλικής, ψυχολογικής ή οικονομικής βίας που συμβαίνουν εντός της οικογένειας ή της ενδοοικογενειακής μονάδας ή μεταξύ πρώην ή τρεχόντων συζύγων ή συντρόφων, ανεξάρτητα από το αν ο δράστης μοιράζεται ή έχει μοιραστεί ή όχι την ίδια κατοικία με το θύμα.Σύμφωνα με τα ανωτέρω,θα περιμέναμε να οριστεί συγκεκριμένα με το παρόν νομοθέτημα ότι το θύμα στην συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων αν όχι όλων, είναι η γυναίκα.Όπου δε εμπίπτει θέμα έμφυλης βίας, όπως στην συντριπτική πλειοψηφία των ειδεχθέστερων εγκλημάτων και πλέον πρόσφατων κατά γυναικών, αυτά,θα πρέπει να τιμωρούνται παραδείγματικά αυστηρότερα!Να καθιερωθεί μάλιστα και ως όρος ή » γυναικοκτονία» και ως ιδιώνυμο έγκλημα, σύμφωνα με τα ανωτέρω.Φυσικά ουδείς λόγος περί δήθεν θεωρίας γονεϊκής αποξένωσης!Είναι άλλωστε γνωστό τοις πάσι, ότι αυτή τη «θεωρία» επικαλούνται όλοι οι κακοποιητές, προκειμένου να αποκρούσουν τις κατηγορίες των θυμάτων κακοποίησης!
29 Νοεμβρίου 2023, 21:08 | Δ Παρακαλώ πολύ επισησ να προστεθει στις τροποποιησεις του Ποινικου Κωδικα η διαρρηξη σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα! Για πιο λόγο εξαιρείται; Δεν μπορεί ο ένας γονέας να στρέφει το παιδί κατά του αλλου γονέα!
29 Νοεμβρίου 2023, 21:51 | Μ Γ Είναι απαράδεκτο να εξαιρείται το έγκλημα της διάρρηξης σχέσεων παιδιού-γονέα από τον άλλο γονέα από την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα.
29 Νοεμβρίου 2023, 20:22 | Allotrios ApolisΝα προστεθει στις τροποποιησεις του Ποινικου Κωδικα η διαρρηξη σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα!
29 Νοεμβρίου 2023, 20:33 | Π Σ.Η γονεϊκή αποξένωση είναι μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Ο νομοθέτης πρέπει να δώσει τα απαραίτητα εφόδια στους δικαστικούς για να την ελέγχουν.
29 Νοεμβρίου 2023, 20:46 | Θ Στ ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ Η Ελλάδα είναι μια από τις χώρες της ΕΕ που επιτρέπεται η οδήγηση έχοντας καταναλώσει ο οδηγός αλκοόλ. Τα όρια κατανάλωσης ορίζονται από τον ΚΟΚ και είναι σαφέστατα. Γνωρίζετε όμως τα ποσοστά ατυχημάτων που σχετίζονται με την κατανάλωση αλκοόλ; Γνωρίζετε πόσοι είναι οι λειτουργικοί πότες στην Ελλάδα; Ξέρετε τι σημαίνει λειτουργικός πότης; Λειτουργικός πότης σημαίνει ότι μπορεί να μην έχει το προφίλ (Ορέστη Μακρή) είναι λειτουργικός γενικά άλλα δυνητικά στην οδήγηση είναι ένας δημόσιος κίνδυνος λόγω του ευάλωτου χαρακτήρα που του προκαλεί αυτή η ψυχοτρόπος ουσία.(οι ψυχίατροι ξέρουν καλύτερα) Ο λειτουργικός πότης έχει περισσότερες πιθανότητες να μην πιάσει το τιμόνι αυτοκινήτου ή μηχανής εάν γνωρίζει ότι υπάρχει μηδενική ανοχή από τον νόμο και είναι χιλιάδες στην Ελλάδα. Ενώ αυξάνετε τις ποινές για αδικήματα που στατιστικά δεν υπάρχουν θύματα εδώ σφυρίζετε αδιάφορα. Κατανοώ τα συμφέροντα, κέντρα διασκέδασης τουρισμός κτλ αλλά κάποια στιγμή πρέπει να βάλετε στον ζυγό οικονομία η ανθρώπινη ζωή και να πράξετε το σωστό, και να ξέρετε οι λειτουργικοί πότες θα σας ευγνωμονούν. Νομοθετήστε το σωστό, απαγορέψτε την οδήγηση έχοντας καταναλώσει αλκοόλ (μηδενικα ορια)
29 Νοεμβρίου 2023, 20:11 | Κ θέλω να προστεθεί στις τροποποιήσεις του Ποινικού Κωδικά η διάρρηξη σχέσεων παιδιού απο τον άλλον γονέα
29 Νοεμβρίου 2023, 20:53 | Θ Μπ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :
ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ - ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.
2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ
Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-19129 Νοεμβρίου 2023, 19:05 | Γεώργιος ΒΑΡΒΟΥΤΑΣΣυμφωνω με την πλειοψηφία των σχολίων, υπέρ της ποινικοποίησης της γονεϊκής αποξένωσης γονέα απο έτερο γονέα. Τα παιδιυ μας αξίζουν να εχουν ερεθίσματα και προσλάβαβουσες και απο τους δύο. Ακομη και αν δεν είναι τα καλύτερα προτυπα ανθρώπων, στην ζωη λειτουργούμε και με θετικά πρότυπα και με αρνητικά. Μεγαλώνοντας ολοι απομυθοποιουνε τους γινεις μας (χωρις να πάψουμε να τους αγαπούμε) και βλεπουμε τα καλα και τα κακα τους!
29 Νοεμβρίου 2023, 19:31 | Μ. να προστεθει στις τροποποιησεις του Ποινικου Κωδικα η διαρρηξη σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα!
29 Νοεμβρίου 2023, 19:33 | Θ. Σ. Η Ελλάδα είναι μια από τις χώρες της ΕΕ που επιτρέπεται η οδήγηση έχοντας καταναλώσει ο οδηγός αλκοόλ. Τα όρια κατανάλωσης ορίζονται από τον ΚΟΚ και είναι σαφέστατα. Γνωρίζετε όμως τα ποσοστά ατυχημάτων που σχετίζονται με την κατανάλωση αλκοόλ; Γνωρίζετε πόσοι είναι οι λειτουργικοί πότες στην Ελλάδα; Ξέρετε τι σημαίνει λειτουργικός πότης; Λειτουργικός πότης σημαίνει ότι μπορεί να μην έχει το προφίλ (Ορέστη Μακρή) είναι λειτουργικός γενικά άλλα δυνητικά στην οδήγηση είναι ένας δημόσιος κίνδυνος λόγω του ευάλωτου χαρακτήρα που του προκαλεί αυτή η ψυχοτρόπος ουσία.(οι ψυχίατροι ξέρουν καλύτερα)
Ο λειτουργικός πότης έχει περισσότερες πιθανότητες να μην πιάσει το τιμόνι αυτοκινήτου ή μηχανής εάν γνωρίζει ότι υπάρχει μηδενική ανοχή από τον νόμο και είναι χιλιάδες στην Ελλάδα.
Ενώ αυξάνετε τις ποινές για αδικήματα που στατιστικά δεν υπάρχουν θύματα εδώ σφυρίζετε αδιάφορα. Κατανοώ τα συμφέροντα, κέντρα διασκέδασης τουρισμός κτλ αλλά κάποια στιγμή πρέπει να βάλετε στον ζυγό οικονομία η ανθρώπινη ζωή
και να πράξετε το σωστό, και να ξέρετε οι λειτουργικοί πότες θα σας ευγνωμονούν.

29 Νοεμβρίου 2023, 19:58 | Λ. Γ. Στις τροποποιησεις του Ποινικου Κωδικα να πρστεθει η διαρρηξη σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα, οπως ακριβως αναφερεται και στο Αστικο Δικαιο, Αρθρο 1532 στις Συνεπειες Κακης Ασκησης Γονικης Μεριμνας

29 Νοεμβρίου 2023, 19:49 | Μ. Η επιτροπή του ΟΗΕ για τη Θέση των Γυναικών (CSW) τοποθετείται ενάντια στη χρήση της επικίνδυνης οπισθοδρομικής θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» στις δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια των παιδιών.‼ «Είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό το γεγονός ότι στο όνομα της προστασίας των παιδιών, αυτές οι δικαστικές αποφάσεις καταλήγουν συχνά να τα εκθέτουν σε ακόμη μεγαλύτερο κίνδυνο αναθέτοντας την επιμέλεια τους στον κακοποιητικό γονέα.»Ολόκληρο το εισαγωγικό σημείωμα της ομάδας εργασίας της Επιτροπής για τη Θέση των Γυναικών του ΟΗΕ, μεταφρασμένο, στο website της καμπάνιας ενημέρωσης για την ψευδοεπιστημονική θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης». Link: https://stopchildabuse.gr/i-epitropi-tou-oie-gia-ti-thesi-ton-gynaikon-topotheteitai-kata-tis-chrisis-tis-theorias-tis-goneikis-apoxenosis-se-nomikes-diadikasies/Η γονεϊκή αποξένωση είναι ένα νομικό όπλο στα χέρια των κακοποιητών στις δίκες για την επιμέλεια. Εκθέτει τα παιδιά σε κίνδυνο. Δεν έχει καμία θέση στη νομοθεσία για την ενδοοικογενειακή βία.#τα_παιδιά_έχουν_φωνή #stopchildabuse

29 Νοεμβρίου 2023, 19:05 | Β. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας αρνείται να συμπεριλάβει τη γονεϊκή αποξένωση στο ICD-11⚜ Σε πρόσφατη δήλωση του (2022), ο ΠΟΥ εξηγεί τους λόγους για τους οποίους η «γονεϊκή αποξένωση» αφαιρέθηκε από το ευρετήριο όρων της κατηγορίας με τίτλο “Προβλήματα στην Σχέση Φροντιστή και Παιδιού” της Διεθνούς Στατιστικής Ταξινόμησης Νοσημάτων και Συναφών Προβλημάτων Υγείας (ICD), παρά τις επίμονες προσπάθειες των υποστηρικτών της αντιεπιστημονικής θεωρίας της “γονεϊκής αποξένωσης” να συμπεριληφθεί ως όρος.‼ Σύμφωνα με τον ΠΟΥ, η γονεϊκή αποξένωση είναι ένας όρος που χρησιμοποιείται κυρίως σε δικαστικές διαφορές για την επιμέλεια και δεν αποτελεί όρο που σχετίζεται με υπηρεσίες ή καταστάσεις υγείας. Λαμβάνοντας υπόψη την πληθώρα σχολίων και ερωτημάτων σε ό,τι αφορά την κατάχρηση του όρου γονεϊκή αποξένωση, αφενός με στόχο την υπονόμευση της αξιοπιστίας ενός γονέα που καταγγέλλει κακοποίηση, αφετέρου με στόχο την ποινικοποίηση αυτής της συμπεριφοράς, ο ΠΟΥ, αφού εξέτασε διεξοδικά όλο το υλικό που του παρασχέθηκε, αποφάσισε να μην συμπεριλάβει τον όρο γονεϊκή αποξένωση και τους συναφείς με αυτόν όρους στο ICD-11.☞ Στη σχετική σελίδα του stopchildabuse.gr, της καμπάνιας ενημέρωσης για τη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης», θα βρείτε μεταφρασμένη ολόκληρη τη δήλωση του ΠΟΥ (2022).🔗 Σύνδεσμος https://stopchildabuse.gr/who-removes-parental-alienation-from-icd-index#τα_παιδιά_έχουν_φωνή #stopchildabuse

29 Νοεμβρίου 2023, 19:20 | Α.Χ. Οι τροποποιησεις του Ποινικου Κωδικα εξαιρούν το εγκλημα της διαρρηξης σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα.

Οι τροποποιησεις αυτες αυξανουν διαφορες ποινες και τις μετατρεπουν σε εγκληματα που διωκονται αυτεπαγγελτα. Σε αυτες τις τροποποιησεις περιλαμβανουν π.χ. την «κακοβουλη μη καταβολη διατροφης». Αυτες οι τροποποιησεις γινονται σε ηδη υπαρχοντες νομους του Αστικου Δικαιου (Αρθρο 1532) περι κακης ασκησης γονικης μεριμνας. Αυξανουν τις ποινες για ολες τις ενοτητες αυτου του αρθρου εκτος απο τη διαρρηξη σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα!

Προσυπογράφω το παραπάνω κείμενο που διατυπώθηκε σήμερα και δημοσιοποιήθηκε από κοινωνικό λειτουργό.

29 Νοεμβρίου 2023, 19:54 | Χρ. Ένα ακόμα παιδί δολοφονήθηκε στο όνομα της κουλτούρας της “επικοινωνίας με κάθε κόστος” (pro-contact culture).‼ Κύμα αντιδράσεων έχει ξεσηκωθεί στη Σουηδία ενάντια στις δικαστικές αποφάσεις οι οποίες, στο όνομα της κουλτούρας της “επικοινωνίας με κάθε κόστος”, επιβάλλουν στα παιδιά την επικοινωνία με γονείς που ασκούν ενδοοικογενειακή βία.Αφορμή για τις αντιδράσεις η δολοφονία ενός οκτάχρονου αγοριού στο σπίτι του πατέρα του, την Κυριακή 15 Ιανουαρίου 2023, στην πόλη Λουλέο της Σουηδίας. Η μητέρα του παιδιού βρισκόταν σε επταετή αντιδικία με τον πατέρα του για την επιμέλεια. Παρότι η αστυνομία, το σχολείο και το φιλικό και συγγενικό του περιβάλλον, είχαν προειδοποιήσει επανειλημμένα για τον έντονο φόβο του παιδιού προς τον πατέρα του, το δικαστήριο, στο όνομα της κουλτούρας της “επικοινωνίας με κάθε κόστος” και αγνοώντας τις μαρτυρίες για την επικίνδυνη συμπεριφορά του πατέρα, αποφάσισε να του δώσει επικοινωνία, και μάλιστα χωρίς επίβλεψη.Δύο μόλις εβδομάδες μετά την απόφαση του δικαστηρίου (6 Ιανουαρίου 2023) και παρά τις ανησυχίες τόσο της οικογένειας όσο και των θεσμών, το παιδί βρέθηκε νεκρό στο σπίτι του πατέρα του. Η πρώτη νεκροψία επιβεβαιώνει ότι πρόκειται για δολοφονία. Οι αρχές υποψιάζονται ότι ο πατέρας, ο οποίος αρνείται τις κατηγορίες, αυτοτραυματίστηκε για να αποφύγει τη σύλληψη.Η Συνήγορος του Παιδιού της Σουηδίας, Elisabeth Dahlin, εξέφρασε την ανησυχία ότι πρέπει να αλλάξει η κουλτούρα της “επικοινωνίας με κάθε κόστος”, που επικρατεί στις δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια, και να ληφθούν άμεσα μέτρα για την προστασία της ασφάλειας και του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού. Το κόμμα των Πρασίνων έκανε παρέμβαση στη Βουλή ζητώντας από τον πρωθυπουργό, Ulf Kristersson, την εφαρμογή του LEX Tintin (νόμος Tintin, από το όνομα του αγοριού) για την προστασία των παιδιών Η Συνήγορος του Παιδιού, το κόμμα των

Πρασίνων και ο κόσμος που έχει ξεσηκωθεί με το σύνθημα “Κανένα άλλο παιδί δολοφονημένο” ζητούν να αλλάξει η νομοθεσία τονίζοντας ότι κανένα παιδί δεν πρέπει να υποχρεώνεται σε επικοινωνία.Τα δικαστήρια οφείλουν να λαμβάνουν σοβαρά υπόψη τους τη γνώμη του παιδιού στις υποθέσεις που τα αφορούν, όπως ορίζει η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού και σύμφωνα με την αρχή της δίκαιης δίκης. Το δικαίωμα του παιδιού να ζει απαλλαγμένο από τη βία υπερέχει του “δικαιώματος σε δύο γονείς”. Το τελευταίο προβάλλεται ως απόλυτο αίτημα από τις ακροδεξιές οργανώσεις για τα δικαιώματα των ανδρών και τους υποστηρικτές της αντιεπιστημονικής θεωρίας της γονεϊκής αποξένωσης, δήθεν στο όνομα της ισότητας των γονέων, αλλά στην πραγματικότητα ως εργαλείο για να να διατηρηθεί η οικογένεια ως πεδίο απόλυτης ανδρικής κυριαρχίας. Την Κυριακή 22 Ιανουαρίου 2023, με αφορμή τη δολοφονία του 8χρονου, έγιναν διαδηλώσεις διαμαρτυρίας στη Σουηδία με αίτημα τη νομοθετική αλλαγή. Παράλληλα έχει ξεκινήσει online καμπάνια διαμαρτυρίας με συλλογή υπογραφών (σύνδεσμος στα σχόλια).Η πεποίθηση στα δικαστήρια ότι η βία που ασκεί (στην συντριπτική πλειοψηφία) ο πατέρας, είτε στο παιδί, είτε παρουσία του παιδιού, είναι λιγότερο επιζήμια από τη διακοπή της επικοινωνίας με τον κακοποιητή πατέρα, καθιστά αδύνατη την προσπάθεια των γυναικών να προστατεύσουν τα παιδιά τους από άνδρες που γνωρίζουν πολύ καλά πως είναι επικίνδυνοι για αυτά, αλλά και για τις ίδιες.#τα_παιδιά_έχουν_φωνή #stopchildabuse #αμετάκλητα_όχι

29 Νοεμβρίου 2023, 19:26 | Α. Χ. Οι τροποποιησεις του Ποινικου Κωδικα ΕΞΑΙΡΟΥΝ το εγκλημα της διαρρηξης σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα.

Δεν μιλαμε απλα για γονεϊκη αποξενωση! Μιλαμε για ΟΛΟ το φασμα της διαρρηξης σχεσεων. Π.χ. η μητερα «πειθει» το παιδι να καταθεσει ψευδη βιασμο απο τον πατερα. Ή αυτες οι υποθεσεις που ειδαμε με τους «ειδικούς» που -εμμονικα- προσπαθουσαν να πεισουν τα παιδια οτι ο πατερας τους τα κακοποιησε.

Δεν μιλαμε μόνο για γονεϊκη αποξενωση λοιπον. Ειναι μεγαλυτερο το ζητημα. Οι τροποποιησεις αυτες αυξανουν διαφορες ποινες και τις μετατρεπουν σε εγκληματα που διωκονται αυτεπαγγελτα. Σε αυτες τις τροποποιησεις περιλαμβανουν π.χ. την «κακοβουλη μη καταβολη διατροφης». Αυτες οι τροποποιησεις γινονται σε ηδη υπαρχοντες νομους του Αστικου Δικαιου (Αρθρο 1532) περι κακης ασκησης γονικης μεριμνας. Αυξανουν τις ποινες για ολες τις ενοτητες αυτου του αρθρου εκτος απο τη διαρρηξη σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα!

Προσυπογράφω το παραπάνω κείμενο που διατυπώθηκε σήμερα και δημοσιοποιήθηκε από κοινωνικό λειτουργό.

29 Νοεμβρίου 2023, 19:49 | Α.Να προστεθει στις τροποποιησεις του Ποινικου Κωδικα, η διαρρηξη σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα!

29 Νοεμβρίου 2023, 19:51 | Χ!! Σύσταση ΟΗΕ προς τα κράτη μέλη: απαγορεύστε νομοθετικά τη χρήση της «γονεϊκής αποξένωσης» σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια.Η Ειδική Εισηγήτρια για τη βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών, Reem Alsalem, υπέβαλε στις 13 Απριλίου 2023 έκθεση στο Συμβούλιο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με την οποία καταδικάζει τη χρήση της ψευδοεπιστημονικής έννοιας της “γονεϊκής αποξένωσης”, και συναφών εννοιών, σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια, καταδεικνύοντας τους κινδύνους που αυτή επιφέρει ως προς την προστασία των ανήλικων θυμάτων και των μητέρων τους, ιδίως σε περιπτώσεις που υπάρχουν καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία και σεξουαλική κακοποίηση.

29 Νοεμβρίου 2023, 19:23 | Α. Να συμπεριλάβετε τον όρο γονική αποξένωση και να τιμωρείται αυστηρότατα αυτός που το πράττει,καταστρέφονται γενιές ολόκληρες παιδιών εξ αιτίας αυτού του γεγονότος που ως συνήθως έχει θύμα τον πατέρα και τα παιδιά.

29 Νοεμβρίου 2023, 18:48 | Κ Πολλοί πατεράδες μιλάνε για τον κλόουν ψευδοορο «γονεϊκή αποξένωση» για να τα κακοποιούν είτε λεκτικά, σωματικά, σεξουαλικά και να μην μιλάνε, Εγώ ευτυχώς το παιδακι μου το έσωσα νωρίς και ευτυχώς δεν έχει καμία σχέση με τον τοξικό κακοποιητη και το άρρωστο περιβάλλον του… Εγώ και η κόρη μου είμαστε 2 επιζήσαντες εμφυλης βίας και ευτυχώς σωθηκαμε θα παλέψω για κάθε γυναίκα για κάθε παιδί…

29 Νοεμβρίου 2023, 18:04 | Στ. Π.Το άρθρο 43 παρ.1, εδαφ. α και γ του Κ.Ο.Κ. σύμφωνα με το άρθρο 31 παρ.1 του Ν.3904/2010, από πλημμέλημα μετατράπηκε σε πταίσμα. Στη συνέχεια σύμφωνα με το άρθρο 468 του Ποινικού Κώδικα, όπως τροποποιήθηκε και ισχύει από 1-7-2019, καταργήθηκαν τα πταίσματα. Αυτή η διάταξη αντί να δώσει λύσεις, δημιούργησε πολλά προβλήματα στους παθόντες.Έτσι από τότε, οδηγός οχήματος που προκαλεί υλικές ζημίες σε άλλα οχήματα ή πράγματα, δεν έχει πλέον υποχρέωση να σταθμεύσει στον τόπο του ατυχήματος, να ειδοποιήσει την αρμόδια Αστυνομική Αρχή ούτε να δώσει τα στοιχεία ταυτότητάς του και στοιχεία του οχήματός του στον παθόντα. Έχει πλέον το δικαίωμα όταν προξενεί υλικές ζημίες σε οχήματα ή πράγματα να μην σταθμεύει το όχημά του, να μην ενημερώσει την Τροχαία και να αρνείται να δώσει τα απαραίητα στοιχεία, ΜΗ διαπράτοντας κανένα απολύτως ποινικό αδίκημα. Το πρόβλημα γίνεται ακόμα μεγαλύτερο, όταν ο υπαίτιος οδηγός, είναι άγνωστος. Η Αστυνομία, αφού δεν υπάρχει πλέον ποινικό αδίκημα, δεν έχει υποχρέωση να διερευνήσει και να εξακριβώσει τα στοιχεία

ταυτότητας του υπευθύνου οδηγού. Ασφαλώς δεν είναι σε θέση ο παθών να κάνει τις αναγκαίες έρευνες για την εξακρίβωση αυτών των στοιχείων, προκειμένου κινήσει τη διαδικασία αποζημίωσης για αποκατάσταση των ζημιών του. Είναι επιβεβλημένο να επανέλθει η αρχική διάταξη και να τιμωρείται πάλι η περίπτωση αυτή σαν πλημμέλημα.

29 Νοεμβρίου 2023, 18:13 | Π.Κ. Η ενδοοικογενειακή βία και η ενδοοικογενειακή απειλή να εξαιρούνται από τα αδικήματα που παύουν υφ'όρων λόγω κωλυσιεργίας της δικαιοσύνης.Το τελευταίο άρθρο 64 περί αποσυμφόρησης των δικαστηρίων δεν τα εξαιρούσε.

29 Νοεμβρίου 2023, 18:54 | Ν. Τον ψευδοορο «γονεϊκή αποξένωση» τον χρησιμοποιούν οι εν δύναμη γυναικοκτονοι και οι «ακληρές» που μπλέκουν και θέλουν να κλέψουν τα παιδιά από την μάνα τους…

29 Νοεμβρίου 2023, 18:20 | Χ. Κ. Ως ένας εκ των χιλιάδων αδικημένων πατέρων, ζητούμε να προστεθεί οπωσδήποτε στις τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα, εκτός της ενότητος της γονεϊκής αποξένωσης και η ενότητα εκείνη της Διάρρηξης των Σχέσεων Παιδιού-Γονέα, προκληθείσα από τον έτερο γονέα (κυρίως απ' την μάνα του παιδιού).Επειδή συνήθως αμφότερες οι ενέργειες γίνονται κακόβουλα και κατόπιν προσεγμένου σχεδιασμού και πλυσίματος εγκεφάλου του παιδιού απ' τον/την έτερο γονέα, θεωρώ επίσης ότι στην τροποποίηση θα πρέπει να προστεθεί και το μείζον θέμα της εξέτασης του ετέρου γονέα (κυρίως των μανάδων με τις οποίες διαμένει το παιδί) από ειδικό επιστήμονα ψυχίατρο, ο οποίος θα εξετάζει και την περίπτωση κακοποίησης του παιδιού, σωματικής τε και ψυχολογικής.Η Διάρρηξη των Σχέσεων Παιδιού-Γονέα λόγω γονεϊκής αποξένωσης, αποτελεί ένα βαθύτατα ανησυχητικό κι επιβλαβές φαινόμενο για τα παιδιά. Όταν ο ένας γονέας επιδιώκει εσκεμμένα να διαλύσει την σχέση του παιδιού με τον άλλον γονέα, δημιουργεί συναισθηματικό και ψυχολογικό τραύμα στα παιδιά.Η γονεϊκή αποξένωση είναι η σημαντικότερη μορφή ενδοοικογενειακής βίας και οδηγεί τα παιδιά σε αίσθημα απομόνωσης, σύγχυσης και αδυναμίας. Οι συνέπειες μπορεί να είναι βαθιές και διαρκείς, επηρεάζοντας τις μελλοντικές τους σχέσεις. Η απώλεια μιας υγιούς σχέσης με τον άλλον γονέα μπορεί να οδηγήσει σε προβλήματα συμπεριφοράς, χαμηλή αυτοεκτίμηση και δυσκολίες στην επίτευξη υγιών συναισθηματικών δεσμών.Είναι επιτακτική ανάγκη να αντιμετωπίζεται η γονεϊκή αποξένωση με ευαισθησία και να λαμβάνονται τα κατάλληλα μέτρα για την προστασία των παιδιών απ' την Διάρρηξη Σχέσεων με τους γονείς των. Η υποστήριξη της ψυχολογικής ευημερίας των παιδιών κι η διατήρηση των δεσμών τους με τους δύο γονείς είναι κρίσιμη για την υγιή ανάπτυξή τους.Θα πρέπει να λάβετε υπ' όψιν ότι το συμφέρον του παιδιού είναι να έχει επαφή και με τους δύο γονείς του, ώστε ν' αναπτυχθεί σ' ένα υγιές περιβάλλον.

29 Νοεμβρίου 2023, 18:51 | Κ.Πρεπει να συμπεριληφθει στο νομοσχεδιο η διαρρηξη σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα. Εχει στηθει τα τελευταια χρονια μια «βιομηχανια» απο -κυριως- μαναδες που βαζουν τα παιδια τους να δηλωνουν ψευδως οτι κακοποιηθηκαν η οτι απλα δεν τον θελουν μαζι τους στο σπιτι και απλα τον βλεπουν ως διατροφη, αποξενωνοντας τον απτον παιδι. Πολλοι πατεραδες στην Ελλαδα υποφερουν.

29 Νοεμβρίου 2023, 18:35 | Κ. Να μην εξαιρεθει το εγκλημα της διαρρηξης σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα. Πρεπει να μπει ενα τελος στην «βιομηχανια» ψευδων καταγγελιων, στην συντριπτικη πλειοψηφια απο μαναδες προς τους πατεραδες βαζοντας τα παιδια μπροστα. Παρα πολλοι πατεραδες εχουν υποφερει απο αυτο το φαινομενο στην Ελλαδα.

29 Νοεμβρίου 2023, 17:27 | Μ.Θα συμφωνήσω κι εγώ με τους προηγούμενους. Είναι αδιανόητο να μην έχει συμπεριληφθεί η διάρρηξη σχέσεων ανάμεσα στο παιδί και στον γονέα εξ αιτίας του άλλου γονέα. Το γεγονός δε ότι από όλες τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα που τροποποιούνται από το συγκεκριμένο άρθρο, αυτό μένει απ' έξω, δείχνει ακόμη περισσότερο την ανάγκη να συμπεριληφθεί. Η Ελληνική Δικαιοσύνη έχει την ευκαιρία να εξαλείψει τη γονική αποξένωση και να μειώσει τις ψευδείς καταγγελίες εις βάρος του πατέρα, που δυστυχώς έχουν γίνει ΕΠΙΔΗΜΙΑ στις μέρες μας

29 Νοεμβρίου 2023, 17:54 | Θ. Οι όποιες ρυθμίσεις οφείλουν να τεθούν με γνώμονα το όφελος του παιδιού.Ο διαχωρισμός των γονέων με οποιοδήποτε άλλο κριτήριο πέραν των καθαρώς νομικών είναι απαράδεκτος.Και οι δύο γονείς πρέπει να έχουν ακριβώς ίδια δικαιώματα και υποχρεώσεις

29 Νοεμβρίου 2023, 17:00 | Δ. Π.Υπουργέ ,διακρίνω μια τεράστια προσπάθεια αμαύρωσης,από άκυρα σχόλια που παρατηρώ σχετικά με την μάστιγα της εποχής μας,την ενδοοικογενειακή βία και δεν κατανοω το γιατί.Μπράβο που δράτε τόσο άμεσα με ρο που αναλάβατε ,σε αυτο το τεραστιο πρόβλημα που μαστίζει την εποχή μας.Συνεχίστε με το νομοσχέδιο,θέλουμε πιο αυστηρούς νόμους για τους δράστες.Μήπως αυτό τους «φρενάρει»,ΟΧΙ ΑΛΛΑ ΘΥΜΑΤΑ,όχι άλλη εξουσια στα χέρια κακοποιητών.

29 Νοεμβρίου 2023, 17:06 | Δ. Λ.Δεν υπάρχει μεγαλύτερη και χειρότερη και ατιμώρητη συκοφαντική δυσφημιση από τις συκοφαντίες που εν γνώσει τους , ψευδώς και χειριστικά εκτοξεύσουν, δυστυχώς, κυρίως μητέρες στα παιδιά τους προς τον πάτερα τους. Η γονεϊκή αποξένωση είναι η χειριστή μορφή συκοφαντικής δυσφήμισης που μπορεί να υποστεί άνθρωπος και πρέπει να τιμωρείται ο γονέας που την κάνει,όποιος και να είναι. Μην οδηγείται ανθρώπους στην απελπισία, στην αυτοκτονία, και στην διάλυση. Μην αφήνετε

απροστάτευτα τα παιδιά από κακοποιητές γονείς, μη ποινικοποιώντας την γονεϊκή αποξένωση. Μην αφήνετε απροστάτευτους καλούς γονιούς απέναντι σε θρασύτατους κακοποιητές/τριες.
Η ατιμωρησία δίνει αέρα και πάτημα σε κακοποιητές να συκοφαντούν και να αποξενώνουν.
29 Νοεμβρίου 2023, 16:25 | Π. Πρέπει να λάβετε υπ' όψιν και: γονεϊκή αποξένωση και διάρρηξη σχέσεων (και τα δύο), κυρίως από μητέρες κατά των πατεράδων, με αποτέλεσμα να γίνεται πλύση εγκεφάλου στο παιδί για να μη θέλει τον πατέρα. Αυτό είναι έγκλημα. Πρέπει να αυστηροποιηθούν οι κυρώσεις για αυτές τις ενέργειες.
29 Νοεμβρίου 2023, 16:55 | Ν. Η διαρρηξη σχεσης γονεα-παιδιου προβλεπεται απο τον Αστικο Κωδικα. Δεν την εχετε συμπεριλαβει. Για την ακριβεια ειναι η μοναδικη παραγραφος του Αρθρου 1532 που εχετε αφησει απ εξω. Πως γινεται να ποινικοποιουνται και να διωκονται αυτεπαγγελτα ολα τα αδικηματα που περιγραφονται στο ιδιο αρθρο αλλα αυτο να το αφηνετε απ εξω;; Ως ποτε θα δινετε πατημα να διαιωνιζεται η γονεικη αποξενωση και οι ψευδεις καταγγελιες -για τις οποιες δεν προβλεπεται σοβαρη ποινη;;
29 Νοεμβρίου 2023, 16:38 | Μ. Ευτυχως που η Μαρινα ελυσε το ζητημα ΑΠΟΔΕΧΟΜΕΝΗ τη γονεικη αποξενωση και λεγοντας μας πως «οι γυναικες και τα παιδια εχουν δικαιωματα». Φυσικα και εχουν. Αλλα εχουν ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΤΡΕΣ δικαιωματα.
Οπως και ενα απο τα δικαιωματα του παιδιου, ΑΥΤΟ ΜΕ ΔΥΟ ΓΟΝΕΙΣ, ΚΑΤΑΠΑΤΑΤΑΙ συνεχως… Η ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕ ΤΟΝ ΕΝΑΝ ΓΟΝΕΑ ΕΙΝΑΙ ΛΟΓΟΣ ΑΦΑΙΡΕΣΗς ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ. ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΕΠΕΙΔΗ ΣΥΝΙΣΤΑ ΚΑΤΑΠΤΥΣΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ.
29 Νοεμβρίου 2023, 16:44 | Χ. Οι πατεράδες τα παιδιά τα θέλουν για εκδίκηση απέναντι στην πρώην σύζυγό που την έχουν κακοποιήσει και θέλουν να της στερήσουν και τα παιδιά που έφερε με δυσκολία στον κοσμο.. ΑΝ ΣΩΘΕΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΛΠΊΔΑ… Μακριά από νάρκισσους κακοποιητες…
29 Νοεμβρίου 2023, 16:19 | Γ. Π. Δυστυχώς δεν βλέπω πουθενά αυστηροποίηση των ποινών για την Διατάραξη κοινής ησυχίας. Ίσως ο νομοθέτης πρέπει να σκεφτεί την αυστηροποίηση ή έστω την διεύρυνση ωραρίου και το καλοκαίρι από τις 2200 όπως είναι και τον χειμώνα. Επίσης το πλημμέλημα να αυστηροποίητε (πχ άνω των 3-4 φορών) όταν είναι επαναλαμβανόμενο , είναι αδιανόητο «κοινωνικές ομάδες» να υποπέπτουν συνεχώς και καθημερηνώς στο ίδιο αδίκημα και να έχουν την ίδια νομική αντιμετώπιση.
29 Νοεμβρίου 2023, 16:41 | Κ ΕΣτο αρθρο 46 νομίζω ότι πρέπει να προβλεφθεί και η πλήρης αποκατάσταση της ζημιάς με έξοδα του υπαίτιου, ιδιαίτερα άν η φθορά αφορούσε δημόσια περιουσία, παράλληλα ή σε σχέση με την έκτιση η μή της ποινής (π.χ αν έχει αποκαταστήσει τη ζημιά μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης η ποινή να είναι μόνο χρηματική ενω αν δεν την έχει αποκαταστήσει να είναι υποχρεωτικά φυλάκιση και χρηματική. Ετσι αποφεύγονται άλλες διοικητικές διαδικασίες μυνήσεις αστικά δικαστήρια τα οποία αυξάνουν και πάλι την απασχόληση της δικαιοσύνης΄για να αποκατασταθεί η ζημιά, ΚΑΙ σταματάει η μεγάλη αδικία να πληρώνουν ολοι οι πολίτες τις ζημιές που κάνει κάποιος σε δημόσια πράγματα και εγκαταστάσεις κ.ο.κ29 Νοεμβρίου 2023, 16:55 | Κωστας ΕΣτο άρθρο 9 που προσθέτει το άρθρο 72 στον ΠΚ για την απέλαση αλλοδαπων. Η πραγματικότητα που υφίσταται και είναι ότι οι χώρες υποδοχής δεν αποδέχονται τις επιστροφές για να εκτελεστεί η απέλαση καθόσον ολοι πετουν τα χαρτιά τους πριν μπούνε στη χώρα και δεν μπορούμε να αποδείξουμε ποιός είναι πραγματικά. άρα αφήνουμε ελεύθερο κάποιον παράνομα εισελθόντα στη χώρα, έστω και αφού εξέτισε την ποινή του. Ο μόνο τρόπος για να σταματήσει η εκμετα΄λευση των ανθρώπων αυτών απο τα κυκλώματα είναι να πειστούν ότι εφόσον εισέλθουν παράνομα δεν θα απολαμβάνουν ελεύθερη ζωή στη χώρα. Αρα ο κώδικας πρέπει να καταλήγει ότι, μέχρι να εκτελεστει η απέλαση παραμένει κρατούμενος σε ειδικούς χώρους και ουδέποτε αφήνεται ελεύθερος, παρά μόνο άν επιστρέψει στη χώρα του. ΕΤΣΙ ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΟΥΜΕ ΤΡΕΙΣ ΣΤΟΧΟΥΣ 1. Δεν προβαίνει σε παράνομες πράξεις εντός της χώρας με κίνδυνο να συλληφθεί και να παραμείνει κρατούμενος μέχρι να απελαθει. 2. Αν συλληφθεί γνωρίζοντας ότι δεν θα απελευθερωθεί ούτε όταν εκτείσει την ποινή του παρα μόνο όταν απελαθεί, μεριμνά μόνος του να βρει τα χαρτιά του για να αποδείξει τη χωρα καταγωγής ώστε να απελαθεί. 3. Δίνεται το μηνυμα σε υποψήφιους παράμονα εισελθόντες ότι απλά θα πετάξουν τα χρήματά τους αν τα δώσουν σε κάποιο κύκλωμα traficking για να τους φέρει στην Ελλάδα.
29 Νοεμβρίου 2023, 16:00 | Γ Το είπαν και άλλοι, είναι δυνατον να υπάρχει διάταξη στο Αστικό και όχι στο ποινικό ?Πως γίνεται στο 1532 ΑΚ να θεωρειται οτι η «διάρρηξη σχέσεων» ειναι λογος αφαιρεσης μεριμνας, και να μην εχει ποινικες προεκτασεις?Αποξένωση Ανηλίκου!
29 Νοεμβρίου 2023, 15:38 | Α. :-πολλές φορές φταίνε και οι πεζοί (δεν κοκκαλώνει το αμάξι, ούτε εντός πόλης θα πηγαίνει με 20 χλμ) , πρέπει – αν δεν είναι θέμα κοκκινου , στοπ ή δεν ανεβαίνει το αμάξι πεζοδρόμιο – να υπάρχει συνυπαιτιότητα , πχ δεν κοιτάνε τον δρόμο, δεν περνάνε από διάβαση. υπάρχει ρίσκο.-για παιδιά που τραυματίζονται στον δρόμο (δεν φαίνονται, πολλες φορές ρομά) και γενικά όταν δεν υπάρχει υπαιτιότητα του οδηγού μισή ποινή στον γονέα/κηδεμόνα για παραμέληση ανηλίκου-αλλαγή νομοθεσίας (και καταστημάτων σχετικών) για 15χρονα : τα θεωρούμε μεγάλα να αλητεύουν , να συνουσιάζονται, να ξενυχτάνε αλλά μειωμένου καταλογισμού ; ΟΧΙ. κανονικές ποινές, υποχρεωτικές

συνεδρίες με ψυχιατρους και προγράμματα κοινωνικού εγγραμματισμού, απώλεια άμεσα της γονικής μέριμνας από τους γονείς τους έστω για 2-3 χρόνια. κοινωνική εργασία (να πλένουν ηλικιωμένους σε γηροκομεία, να σφουγγαρίζουν νοσοκομεία, να σκουπίζουν άλλα σχολεία) και μετά πάλι σχολείο. όλα αυτά απαιτούν κρατικά ιδρύματα-οικοτροφεία σοβαρά.-πολλές φορές δολοφόνοι (παιδιών τους πχ κλπ) δεν είναι επικίνδυνοι για την κοινωνία παρά για τους δικούς τους υπό συγκεκριμένες συνθήκες. εκεί ας είναι ευελικτες οι ποινές. άλλοι εγκληματίες όμως (βιαστές, κακοποιητές, μόνιμα ληστεύοντες και τραμπουκίζοντες) ούτε θα συνετιστούν ούτε είναι για να τους έχουν ελεύθερους. πρέπει να αλλάξει η αντίληψη της απόδοσης δικαιοσύνης . για βιαστές μέτρα ιατρικά και ψυχιατρικά , για ληστές μετά φόνου απέλαση (αλλοδαποί) ή εγκλεισμός ισόβιος . μείωση πλήρως της ποινής για χρήστες (όλοι ξέρουν πια) , όταν συλλαμβάνονται υποχρεωτικά προγραμμα σκληρό απεξάρτησης (χωρίς συναίνεση), οι ανήλικοι στα χέρια του κρατους (ποινή στους γονείς). οι έμποροι απλώς φορολογικά μέτρα. ο ενήλικος ας πίνει ό,τι θέλει, αν κάνει έγκλημα όμως , να μην υπάρχει κανένα ελαφρυντικό, να το ξέρουν .– σχολεία φυλακής και μεροκάματα (1 μέρα : 2 μέρες ποινής) : μέγα λάθος . 1/2 μέρα μόνο και όχι σχολείο για να πάρουν απολυτήριο όλοι, αυστηρή επιλογή για δημοτικό, σδε, διεκ. όλοι όμως να παρακολουθούν μαθήματα (απλες βεβαιώσεις) : υποχρεωτική ελληνομάθεια, θέατρο, εικαστικά, φιλαναγνωσία, κοινωνικός εγγραμματισμός (υγιεινή, έλεγχος θυμού, ενσυναίσθηση). απλά πράγματα. όχι να γίνεται φάμπρικα η εκπαίδευση στη φυλακή αλλά να οδηγεί σε ουσιαστική μεταμόρφωση.-κανένας έξω (δεύτερη ευκαιρία), αν κλέψει. φυλακή και εργασία (όχι να κάθονται). άνω των 15 εκτός σχολείου για ένα χρόνο .-κανένας βιαστής και παιδεραστής έξω , ποινές και στους γονείς για παραμέληση. ιδρύματα πιο σοβαρά για τα παιδιά. μάζεμα ΟΛΩΝ των παιδιών σε φανάρια ή εκτός σχολείου το πρωί και με συνοπτικές διαδικασίες αφαίρεση επιμέλειας (η κιβωτός που τα έβαζε να δουλευουν να μην γινουν τεμπέληδες με άχρηστους γονείς σας πειραξε)-νομοθέτηση για σεβασμό του δημόσιου χώρου, κατά της ηχορρύπανσης και του τραμπουκισμού εν γένει (στον δρόμο, οχλαγωγίες, παίξιμο φώτων για όσους δεν θέλουν να προσπεράσουν περνώντας στο αντίθετο ρεύμα, αλλά ρίχνουν προπορευόμενο όχημα στη λεα)-δομές προστασίας για να πηγαίνουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας , ωστε να ξέρουν ότι θα είναι ασφαλείς. αν τους τραμπούκους δεν τους περιορίζει το κράτος (εντοπισμός, ψυχιατρικές συνεδρίες, παρακολούθηση κλπ), δεν θα γίνει κάτι. και πρέπει το θράσος από το σχολείο να κόβεται. έξω από τα επαλ να πάνε για εξακρίβωση θα καταλάβουν.-να μαζευτούν οι αλλοδαποί-να σπάσουν τα γκέτο τα γνωστά, να μπει μια και καλή η αστυνομία-να απελευθερωθούν οι κανόνες εμπλοκής (να το μάθουν οι γονείς στα παιδιά τους : όταν κάνεις κάτι κακό με το αμάξι και σε σταματήσει η αστυνομία, ό,τι και να έκανες , να σταματήσεις, γιατί θα έχουν το δικαίωμα να σε σταματήσουν με το όπλο). αστείο να λέγεται ότι γίνεται καταδίωξη (κι από φόβο μονο) και δεν μπορούν να ρίξουν οι αστυνομικοί ή να πηγαίνουν στον εισαγγελέα. όποιος την κάνει, να θεωρείται υποπτος κλπ. να είναι σαφές.– άρση συνεπειών , αν κάποιος πυροβολήσει εισβολέα στον χώρο του. τέλος. και κάτι περιπτώσεις που λέγανε πειραζαν τον παππού τα παιδιά … να πειράζουν τον πατέρα και τον μπάρμπα τους. δεν έχει πλάκες με ξένους μέσα στο σπίτι τους και επιθέσεις για πλάκα ! τα παιδιά να μάθουν να σέβονται και να δέχονται συνέπειες. και συνέπειες όλοι για μικρά , γιατί αποθρασύνονται. ενίσχυση των περιοριστικών μέτρων και κυρίως να βλέπουν ειδικούς και να παρέχουν εργασία δωρεάν 9το να λένε για παρουσία στα αστυνομικά τμήματα : αν εμφανιστούν το πρωί δηλαδή το βράδυ δεν θα βιάσουν !)προβληματικό το πλαίσιο, πολιτική ορθότητα και ανικανότητα (τι λενε οι υπουργοί δήθεν έξαλλοι; σε χάι γειτονιές και με προστασία τι να καταλάβουν από το τι ζουν οι πολίτες ;)πρέπει να νομοθετηθούν απλοί κανόνες για πολλά.

29 Νοεμβρίου 2023, 15:04 | Κ ΑΝΤο πρώτο που πρέπει να ποινικοποιηθεί άμεσα είναι η γονεϊκή αποξένωση. Πρεπει οπωσδηποτε να πρστεθει η διαρρηξη σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα, οπως ακριβως αναφερεται και στο Αστικο Δικαιο.

Δεν νοείται να υφίσταται στο αστικό δίκαιο και να μην υπαρχει αναλογη διαταξη στο ποινικο.

29 Νοεμβρίου 2023, 15:41 | Ν Η «γονεϊκή αποξένωση» είναι ψευδοθεωρία, ένα νομικό τέχνασμα που χρησιμοποιούν οι συνήγοροι υπεράσπισης φερόμενων δραστών παιδικής κακοποίησης και οι τεχνικοί τους σύμβουλοι. Δεν έχει καμία θέση ούτε στη νομοθεσία, ούτε σε δικόγραφα και δικαστικές αποφάσεις και, φυσικά, ούτε σε γνωματεύσεις. Τη χρήση της γονεϊκής αποξένωσης σε δικαστικές υποθέσεις επιμέλειας έχουν καταγγείλει ο ΟΗΕ και το Συμβούλιο της Ευρώπης (μεταξύ πολλών άλλων εμπειρογνωμόνων), καταδεικνύοντας τις βλαβερές συνέπειες αυτής της ψευδοθεωρίας για την προστασία των παιδιών.‼ Μία μόλις εβδομάδα μετά τη δημοσιοποίηση της αξιολόγησης του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα μέτρα που έχει πάρει η Ελλάδα ως προς την εφαρμογή της Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, στην οποία της ασκεί σκληρή κριτική, ειδικά σε ό,τι αφορά το ζήτημα της προστασίας των παιδιών, μαθαίνουμε από ανεπίσημες πηγές ότι την ερχόμενη Δευτέρα θα μπει σε διαβούλευση νομοσχέδιο για την ενδοοικογενειακή βία το οποίο θα περιέχει αναφορά στη γονεϊκή αποξένωση.Η επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης που επιτηρεί τη συμμόρφωση των κρατών-μελών με τη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης αναφέρεται ειδικά στα προβλήματα που έχει δημιουργήσει στην Ελλάδα ως προς την παιδική προστασία η αναμόρφωση του

Οικογενειακού Δικαίου, ο νόμος 4800/2021, γνωστός και ως νόμος Τσιάρα ή νόμος για την «υποχρεωτική συνεπιμέλεια». Ασκεί δριμεία κριτική στην κυβέρνηση σχετικά με τη χρήση της ψευδοθεωρίας της γονεϊκής αποξένωσης σε υποθέσεις επιμέλειας (καθώς και στην έμμεση αναφορά της στον 4800/2021, ως «διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του παιδιού με τον άλλο γονέα»).⊘ Εμείς από τη θέση μας διαμηνύουμε, καμία σκέψη για νομοθέτηση της ψευδοθεωρίας – κατάργηση τώρα του νόμου για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια – πλήρη συμμόρφωση της χώρας στις διεθνείς συμβάσεις που η ίδια έχει υπογράψει!Κάτω τα χέρια από τα παιδιά! Πλήρης προστασία των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.Σχετικοί σύνδεσμοι στα σχόλια.τα_παιδιά_έχουν_φωνή #stopchildabuse #αμετάκλητα_ΟΧΙ

29 Νοεμβρίου 2023, 15:55 | Μ Η «γονεϊκή αποξένωση» ΔΕΝ είναι παιδική κακοποίηση, τα παιδιά και οι γυναίκες έχουν δικαιώματα. Θα αυξηθεί η εμφυλη βία σε βάρος των γυναικών. Το αίμα τους στα χέρια σας…

29 Νοεμβρίου 2023, 15:32 | Β ΧρΓια την γονεϊκή αποξένωση τίποτα;

Γιατί δεν δείχνετε και για αυτό το θέμα την απαραίτητη υπευθυνότητα;

29 Νοεμβρίου 2023, 15:27 | Ε Η γονεϊκή αποξένωση αποτελεί έναν τεχνητό, έωλο, μη νομικό και γενικό όρο, που χρησιμοποιείται ως στρατηγική άμυνας των κακοποιητών προκειμένου για την αποδυνάμωση των καταγγελιών περί ενδοοικογενειακής βίας, ψυχολογικής, σωματικής και συναισθηματικής! Η νομική και και η επιστημονική κοινότητα δεν τον αναγνωρίζει, διότι υπάρχει απουσία επιστημονικής βάσης, σύμφωνα με τις μελέτες (π.χ. έρευνα Πανεπιστημίου Brunel, 2000-1019). Έρχεται δε σε αντίθεση με τη Διεθνή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού (Γενική Συνέλευση του ΟΗΕ 1989), σύμφωνα με την οποία προστατεύεται πρώτα και κύρια το συμφέρον του παιδιού έναντι όλων, ιδίως δε έναντι των κακοποιητικών συμπεριφορών, τα παιδιά δε δεν αντιμετωπίζονται ως παθητικά όντα, αλλά ως γνήσιοι εκφραστές της γνώμης τους. Άρα η άρνηση του παιδιού να έρχεται σε επαφή με τον κακοποιητή γονέα θα πρέπει να λαμβάνεται υπ’οψιν ως πραγματικό γεγονός και έκφραση της άποψης του παιδιού και όχι ως αποτέλεσμα της τεχνητής έννοιας της γονεϊκής αποξένωσης. Ορθά λοιπόν δεν περιλαμβάνεται σε κανένα νομοθέτημα! Θα πρέπει δε ρητά να αποκλειστεί στο παρόν.

Αντιθέτως, σύμφωνα και με τη Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας και σύμφωνα με τους 17 Παγκόσμιους Στόχους Βιώσιμης Ανάπτυξης (SDGs), που υιοθετήθηκαν το 2015 θα πρέπει να προβλεφθεί η εξάλειψη βίας κατά όλων των γυναικών και κοριτσιών, και να αυστηροποιηθούν ακόμη περισσότερο οι ποινές των δραστών, προκειμένου να αποτραπούν τέτοιου είδους συμπεριφορές στο μέλλον έως ότου μειωθεί έως και εξαλειφθεί εντελώς αυτή η μάστιγα.

29 Νοεμβρίου 2023, 15:12 | Γ.Μ.Βλεπω οτι το νομοσχεδιο εχει εξαιρεσει τη διαρρηξη σχεσεων παιδιου με γονεα λογω του αλλου γονεα. Θα πρεπει οι νομοθετες να λαβουν σοβαρα υποψη τους οτι:

1) Η γονεικη αποξενωση προερχεται απο κακοβουλη και κακη μεριμνα γονεα. Γινεται επιτηδευμενα και βαλλει κατα του θεσμου της οικογενειας. Ηρθε η ωρα να προστατευτει ο θεσμος αυτος και να ληξει το προβλημα της γονεικης αποξενωσης

2) Η αναγνωριση της συνεπιμελειας δεν εφερε ισοχρονη επιμελεια αναμεσα στους δυο γονεις καθως εμφανιστηκαν σπειρες με παιδοψυχολογους που καθοδηγουν τα παιδια (με την παροτρυνση της μητερας παντα) να καταθεσουν ψευδεις καταγγελιες βιασμου απο τον πατερα τους. Σε υποθεσεις συγκρουσιακων διαζυγιων ειναι πλεον συνηθες η μητερα να στρεφει τα παιδια εναντια στον πατερα ή/και να καταφευγει σε τετοιες αναισχυντες μεθοδους ωστε εκεινος να κατηγορηθει ψευδως και να χασει καθε δικαιωμα στην συνεπιμελεια

Λογω των παραπανω, καλουμε τους νομοθετες να συμπεριλαβουν τη διαρρηξη σχεσεων μεταξυ παιδων και γονεα λογω του αλλου γονεα. Ωστε να προστατευτει τοσο το δικαιωμα του παιδιου να εχει και τους δυο γονεις στη ζωη του, οσο και να προστατευτει η ανθρωπινη αξιοπρεπεια του γονεα, ο θεσμος της οικογενειας και η αποφυγη αθεμιτων και παρανομων μεθοδων που διασυρουν και καταστρεφουν τον γονεα

29 Νοεμβρίου 2023, 14:49 | Th.K. Κακώς εξαιρείται από τις προτάσεις, το αδίκημα διάρρηξης των σχέσεων παιδιού-γονέα από τον άλλο γονέα.

Σε κάθε περίπτωση η αποξένωση είναι ενάντια στο συμφέρον του παιδιού.Εάν δε αυτή προκύπτει από ψυχική κακοποίηση του παιδιού από τον γονέα που αποξενώνει (ψευδής βεβαίωση κακοποίησης από τον άλλο γονιό, προσπάθεια να πεισθεί το παιδί πως ο άλλος γονιός είναι ο κακός κλπ κλπ – υπάρχουν παραδείγματα μέσα από το νομικό σύστημα και έχουν έλθει εις γνώση σας περιπτώσεις γονέων κατεστραμμένων από τέτοιες δολιότητες), τότε η αποξένωση πρέπει να τιμωρείται ανηλεώς.Δεν υπάρχει κανένας λόγος να εξαιρέσετε από τις τροποποιήσεις αδικήματα που ήδη προβλέπονται από άλλους νόμους όπως ήδη από τον Αστικό Κώδικα (περί μη ορθής άσκησης γονικής μέριμνας).Ισότητα για όλους σε όλα…

29 Νοεμβρίου 2023, 14:14 | Θ. Γ.Ημερήσια χρηματική ποινή από €10 – €100 δεν είναι αποτρεπτική. Τα €10 είναι χαμηλότερα από τον βασικό μισθό, πρέπει να είναι κατ’ελάχιστο €30. Επίσης, γιατί να επιβάλλεται ανώτατο ημερήσιο όριο; ειναι κοινωνικά άδικο ένας πολίτης με υψηλά εισοδήματα να αποφεύγει την

φυλάκιση με μόνο €3000/μήνα, θα πρέπει να συνδέεται πιο άμεσα με τα περιουσιακά στοιχεία του καθενός καταδικασθέντα. Αντίστοιχα η μέγιστη τιμή €100.000 – να μην υπάρχει όριο.Να οριστεί για συκγκεριμένα παραπτώματα η επιβολή ποινής που καλύπτει το κόστος αποκατάστασης ζημίας, λχ για γκράφιτι το κόστος των συνεργείων καθαρισμού και του βαψίματος αποκαστάστασης, σε συνδυασμό με παροχή κοινωφελούς εργασίαςΓια ποινές ισόβιας κάθειρξης να δίνεται η δυνατότητα στους δικαστές να επιβάλλουν να μην υπάρχει ποτέ δικαίωμα απελευθέρωσης (ούτε στα 25 έτη), σε περιπτώσεις που θεωρούνται μείζωνος σημασίας (λχ τρομοκράτες, κατα συρροή ή στυγνοί δολοφόνοι)Ακόμα και σε ποινές κάτω των 2 ετών, εφόσον ο καταδικασθέντας είναι κατά συρροή (πάνω από 2 φορές), να επιβάλεται υποχρεωτική φυλάκιση χωρίς δικαίωμα εξαγοράς ή κοινωφελούς εργασίας (3rd strike rule)

29 Νοεμβρίου 2023, 14:48 | Π Δ. Η γονεϊκή αποξένωση έχει σαν θύμα πρώτα το παιδί. Σταματήστε να καταστρέφετε τα πάντα

29 Νοεμβρίου 2023, 12:00 | Λ. 1. Επαναφορά της στέρησης πολιτικών δικαιωμάτων για παράβαση καθήκοντος, πλημμέλημα η παράβαση καθήκοντος κατά συρροή και κατ' εξακολούθηση από Υπουργό.

2. Ειδική αντιμετώπιση της βίας ανηλίκων & συμμοριών με υποχρεωτική κοινωνική εργασία για τους παραβάτες

3. Αύξηση ποινής για οπλοφορία που αφορά μαχαίρι (συναντάται πια στους ανήλικους) και της κατοχής & χρήσης επικίνδυνων ουσιών (πχ οξύ)

29 Νοεμβρίου 2023, 12:38 | Γ. Πρεπει να αυστηροποιηθει και η ενοτητα της γονεικης αποξενωσης. Ειναι μια απο τις σημαντικοτερες μορφες ενδοοικογενειακης βιας!

29 Νοεμβρίου 2023, 12:03 | Ζ. Σπ. Πρέπει να ληφθεί υπόψιν και να ποινικοποιηθεί το αδίκημα διάρρηξης των σχέσεων παιδιού-γονέα από τον άλλο γόνεα. Είναι προς το συμφέρον του παιδιού η προστασία του από οποιαδήποτε μορφή σκόπιμης αποξένωσης του από τον γονέα του

29 Νοεμβρίου 2023, 12:19 | Β. Ένα μείζον καθημερινό θέμα για το οποίο δεν υπάρχει μέριμνα του νομοσχεδίου και διορθωτικές ρυθμίσεις αφορά τη μικροεγκληματικότητα που μαστίζει την κοινωνία μας. Ακούμε συνέχεια για συλλήψεις ανθρώπων που έχουν τιμωρηθεί και επαναλάβει το ίδιο αδίκημα (κλοπή, ληστεία, διάρρηξη, απάτη κτλ) 10,20,30 φορές. Είναι δυνατόν η αστυνομία να τρέχει να τους συλλαμβάνει και να μην υπάρχει κλιμάκωση ποινών και μετατροπή τους σε πχ κακούργημα σε πολλαπλές παρανομίες και να τιμωρούνται με το ανώτατο όριο ενός πλημμελήματος?Να συμφωνήσουμε με έναν τρόπο στις πόσες επαναλήψεις του ίδιου αδικήματος ο νομοθέτης θεωρεί κάτι ως πλημμέλημα και να είναι επιεικής. Να δώσουμε πρόσβαση για τις πρώτες αυτές φορές αυτές που θα τιμωρηθεί πλημμεληματικά, στον άνθρωπο αυτό τη δυνατότητα εκπαίδευσης και επανένταξης στην κοινωνία με κάθε πρόσφορο μέσο και τρόπο. Αν όμως κάθε φορά βγαίνει εκτός και ξανακάνει τα ίδια και χειρότερα δε θα πρέπει η ποινή του να αυξάνεται και να γίνει εντέλει αποτρεπτική? Ένας ληστής μπορεί να συλλαμβάνεται 20 φορές για τον ίδιο λόγο και να κυκλοφορεί ελεύθερος ανάμεσά μας? Δε θα πρέπει να ξέρει και να καταλάβει ότι ξεπερνάει τα όρια του νομοθέτη και τις κοινωνίας και από κάποια στιγμή και μετα να τιμωρηθεί παραδειγματικά και να εκτίσει την ποινή του?

29 Νοεμβρίου 2023, 12:26 | Φ Ι.Απαιτουμε να συμπεριληφθει η διαρρηξη σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα. Ετσι ακριβως. Οχι «γονεϊκη αποξενωση», αλλα «διαρρηξη σχεσεων» που πιανει ΟΛΟ το φασμα!

29 Νοεμβρίου 2023, 11:27 | Τ.Η διάρρηξη σχέσεων γονέων τέκνων, η οποία προκαλείται από τον έτερο γονέα, που εργαλειοποιεί τα παιδιά για απόκτηση ωφελημάτων ή για ικανοποίηση εκδικητικών τάσεων εναντίον του, πρέπει να ποινικοποιηθεί, ακολουθώντας τα νομοθετικά δεδομένα του ΑΚ, ο οποίος τιμωρεί αστικά τον προκαλούντα τη διάρρηξη γονέα δια της αφαίρεσης της γονικής μέριμνας.

29 Νοεμβρίου 2023, 11:33 | Δ Στις τροποποιησεις του Ποινικου Κωδικα πρεπει οπωσδηποτε να πρστεθει η διαρρηξη σχεσεων παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα, οπως ακριβως αναφερεται και στο Αστικο Δικαιο, Αρθρο 1532 στις Συνεπειες Κακης Ασκησης Γονικης Μεριμνας. Αυτο γιατι το εξαιρειτε;;

29 Νοεμβρίου 2023, 11:17 | ΑΗ γονεϊκή αποξένωση μια από τις χειρότερες μορφές βίας εις βάρος αθώων παιδικών ψυχών και φαινόμενο που τείνει να πάρει διαστάσεις μάστιγας στη χώρα μας, αναμφισβήτητα θα έπρεπε να ειναι ποινικό αδίκημα. Διαφορετικά το πρόβλημα θα διογκωθεί. Παρακαλώ προστατέψτε τα παιδιά μας.

29 Νοεμβρίου 2023, 11:16 | Β α Σχετικά με το άρθρο 22 δεν θα πρέπει να απαγορεύεται η έξοδος από τη χώρα σε περίπτωση υφ όρον απόλυσης.για πολλούς είναι ο μόνος τρόπος εύρεσης εργασίας.επισης μόνο εάν διαπράξει έγκλημα εντός της ελληνικής επικράτειας να γίνεται άρση η ανάκληση της υφ όρον απόλυσης και έκτισης της υπόλοιπης ποινης

29 Νοεμβρίου 2023, 10:03 | Β α Σχετικά με το άρθρο 5 μόνο η παρουσία κάποιου σε έγκληματικη ενέργεια δεν πρέπει να τον καθιστά συνεργό η ηθικό αυτουργο σε κάθε περιπτωση

29 Νοεμβρίου 2023, 10:49 | Β α Σχετικά με το άρθρο 4 η ποινή πρέπει να είναι ανάλογη του αδικήματος η απόπειρα πρέπει να έχει μειωμένη ποινή σε κάθε περιπτωση

29 Νοεμβρίου 2023, 10:25 | Θ ΚΠρέπει να ποινικοποιηθεί η μάστιγα της γονικής αποξένωσης, δηλαδή της ψυχικής και συναισθηματικής κακοποίησης των παιδιών και των μη ασκούντων την επιμέλεια γονέων από τους γονείς που ασκούν αποκλειστική επιμέλεια ως ιδιοκτησιακό καθεστώς. Η ζημιά που γίνεται πρωτίστως στα παιδιά είναι τεράστια και η πολιτεία οφείλει να τα προστατέψει. Άμεση εφαρμογή του 4800/2021.

29 Νοεμβρίου 2023, 10:04 | Σ ΓΔεδομένου ότι με το άρθρο 7 του υπό διαβούλευση σχεδίου νόμου τροποποιείται το άρθρο 57 ΠΚ και καταργείται (ορθώς) ο υπολογισμός της χρηματικής ποινής με ημερήσιες μονάδες, πρέπει να διορθωθεί το πρόδηλο σφάλμα στο νέο άρθρο 235 παρ. 2 εδ. β΄ ΠΚ περί δωροληψίας υπαλλήλου (όπως τροποποιείται με το άρθρο 29 του υπό διαβούλευση σχεδίου νόμου), όπου γίνεται αναφορά σε «χρηματική ποινή ως χίλιες «1.000» ημερήσιες μονάδες» και να γίνει η ανάλογη προσαρμογή με βάση το νέο πλαίσιο του προτεινομένου άρθρου 57.

Σ. Γ. Εφέτης Αθηνών

29 Νοεμβρίου 2023, 10:58 | Α Σύμφωνα με το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα, κακή άσκηση γονικής μέριμνας συνιστούν τα παρακάτω.«Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ΙΔΙΩΣ : α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, γ. η υπαίτια παράβαση των όρων της συμφωνίας των γονέων ή της δικαστικής απόφασης για την επικοινωνία του τέκνου με τον γονέα με τον οποίο δεν διαμένει και η με κάθε άλλο τρόπο παρεμπόδιση της επικοινωνιας, δ. η κακή άσκηση και η υπαίτια παράλειψη της άσκησης του δικαιώματος επικοινωνίας από τον δικαιούχο γονέα, ε. η αδικαιολόγητη άρνηση του γονέα να καταβάλει τη διατροφή που επιδικάστηκε στο τέκνο από το δικαστήριο ή συμφωνήθηκε μεταξύ των γονέων, στ. η καταδίκη του γονέα, με οριστική δικαστική απόφαση, για ενδοοικογενειακή βια ή για εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή για εγκλήματα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής».ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ειναι ποινικά αδικήματα εκτός του β.το να μην μπει η διατροφή, είναι ποινικό αδίκημα που μάλιστα αναφέρεται και ως ενα απο αυτα που αλλάζουν, μιας και θα γίνεται ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΩΞΗ.για ένα κομμάτι ενδοοικογενειακής βιας που αφορά μέλη της οικογένειας, δεν υφίσταται διάταξη στον ποινικό κώδικα αλλά στον αστικό.2

29 Νοεμβρίου 2023, 10:27 | Τ. Να διατηρηθεί η απάτη στα κατ'εγκληση διωκόμενα εγκλήματα, καθώς η πληθώρα αυτών αφορά περιπτώσεις υπαναχώρησης μέλους άτυπης αστικής σύμβασης (αγορά προϊόντος) και ασκείται κατά κόρον για εκβιασμού του αντισυμβαλλόμενου με σκοπό την αποζημίωση του υπαναχώρησαντα. Ας διατηρηθεί για ιδιαίτερα μεγάλης αξίας άπατες.

29 Νοεμβρίου 2023, 09:20 | Σ.Κ. Το πρώτο που πρέπει να ποινικοποιηθεί άμεσα είναι η γονεϊκή αποξένωση. Είναι μια απο τις πιο σοβαρές μορφές ενδοοικογενειακής βίας.

29 Νοεμβρίου 2023, 09:54 | Β Bravo

29 Νοεμβρίου 2023, 07:00 | ΜΕπιτελους ας τελειωσει ο παραλογισμος καπου.

Δεν ειναι καθολου μα καθολου λογικο να εχεις διαταξη για την κακοποιηση ανηλικου (ωυχικη η σωματικη)ΣΤΟ ΑΣΤΙΚΌ ΔΙΚΑΙΟ και να μην υπαρχει αναλογη διαταξη στο ποινικο.Πως γίνεται στο 1532 ΑΚ να θεωρειται οτι η «διάρρηξη σχέσεων» ειναι λογος αφαιρεσης μεριμνας, και να μην εχει ποινικες προεκτασεις?Τι μας λετε?

Οτι ενας γονιος μπορει να χασει το παιδι του για κατι που ΔΕΝ ειναι αδικημα?

Δεν εχει καμια λογικη, καθως ολοι οι λογοι αφαιρεσης της γονικης μεριμνας ειναι ποινικα αδικηματα, απο αμελεια εως κακοποιηση.

Σαφεστατα η διαρρηξη σχεσεων(δλδ.η γονικη αποξενωση) πρεπει να εισαχθει στον ποινικο κωδικα και μαλιστα ως μορφη ενδοοικογενειακης βιας.

29 Νοεμβρίου 2023, 07:25 | Θ Είναι γεγονός πως η μουσική είναι ένα υπέροχο μέσο έκφρασης και απόλαυσης, αλλά πρέπει να αντιληφθούμε τις συνέπειες της όταν υπερβαίνει τα όρια της κοινωνικής αποδοχής.Η υπερβολική ένταση της μουσικής σε ιδιωτικούς χώρους μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρές επιπτώσεις στο περιβάλλον και στην υγεία μας. Η ηχορύπανση αυτή δεν πρέπει να θεωρείται απλώς ενόχληση, αλλά ως ένα είδος εγκλήματος κατά του κοινού καλού. Τα αποτελέσματα της υπερβολικής ηχητικής εκπομπής στο περιβάλλον μας είναι πολλαπλά και αντίκτυπος στην ποιότητα ζωής μας είναι σημαντικός.Είναι σημαντικό να συνειδητοποιήσουμε ότι η υπερβολική μουσική σε υπαίθριους χώρους και σε κοινόχρηστους χώρους μπορεί να παρεμβαίνει στην ηρεμία του περιβάλλοντος, να προκαλεί ψυχολογικό άγχος και να επηρεάζει αρνητικά τη συνολική ευεξία των κατοίκων.

Η ηχορύπανση είναι η παρουσία ενοχλητικών ή βλαβερών ήχων στο περιβάλλον, και μπορεί να έχει σοβαρές επιπτώσεις στην υγεία και την ευημερία των ανθρώπων καθώς και στο οικολογικό σύστημα. Συνέπειες της ηχορύπανσης:

1. Επιδείνωση της Υγείας: Η έκθεση σε υψηλά επίπεδα θορύβου μπορεί να έχει αρνητικές επιπτώσεις στην υγεία, συμπεριλαμβανομένης της αύξησης του κινδύνου ακοής, της υπέρτασης, των προβλημάτων ύπνου και του στρες.
2. Επιδράσεις στην Κοινωνική Ζωή: Η υπερβολική ηχητική εκπομπή μπορεί να επηρεάσει την κοινωνική ζωή και τις ανθρώπινες σχέσεις, καθώς δυσκολεύει την επικοινωνία και δημιουργεί αίσθημα απομόνωσης.
3. Επιδράσεις στην Εκπαίδευση και την Εργασία: Η ηχορύπανση μπορεί να επηρεάσει τη συγκέντρωση και την απόδοση στον χώρο εκπαίδευσης και την εργασία, καθώς επίσης και τη δημιουργικότητα και την παραγωγικότητα.
4. Επιδράσεις στο Περιβάλλον: Η ηχορύπανση μπορεί να επηρεάσει τα οικοσυστήματα, επηρεάζοντας τη συμπεριφορά των ζώων και τη φυσική ισορροπία των οικοσυστημάτων.
5. Οικονομικές Επιπτώσεις: Η ηχορύπανση μπορεί να έχει οικονομικές συνέπειες, όπως μείωση της αξίας των ακινήτων σε περιοχές με υψηλά επίπεδα θορύβου.
Σε ένα σενάριο εργασίας: θα έπρεπε να χειρουργηθείτε κάποιο πρωινό αλλά ο /η γιατρός που θα σας κάνει την επέμβαση το προηγούμενο βραδύ δεν μπόρεσε να κοιμηθεί λόγω της ηχορύπανσης των γειτόνων του. Πως θα αισθανόσασταν?
Θα ήθελα να υπογραμμίσω τη σημασία της συνείδησης και του σεβασμού προς τον γύρω μας. Καλούμε όλους τους πολίτες να είναι ευαισθητοποιημένοι σχετικά με τη χρήση της μουσικής στους ιδιωτικούς τους χώρους και να λαμβάνουν υπόψη τους τα δικαιώματα και τις ανάγκες των γειτόνων τους.
29 Νοεμβρίου 2023, 02:30 | Z B.Η γονεϊκή αποξένωση είναι μια από τις σημαντικότερες μορφές ενδοοικογενειακής βίας από απαράδεκτους γονείς ενάντια στην ψυχική ισορροπία των παιδιών μας, που δρουν ενάντια στο συμφέρον τους. Παρακαλώ πολύ για ποινικοποίηση του συγκεκριμένου σοβαρού προβλήματος, ώστε να προστατεύσει η ελληνική δικαιοσύνη τα παιδιά της χώρας μας, διότι η μη ποινικοποίηση αυτής της ψυχικής κακοποίησης των παιδιών, εξαπλώνετε χωρίς κανένα έλεγχο από το ελληνικό κράτος το οποίο προς το παρόν αδιαφορεί και προστατεύει τους γονείς που έχουν την επιμέλεια των παιδιών άσχετα αν λειτουργούν ενάντια στο συμφέρον αυτών. Όσον αφορά τον νέο νόμο συνεπιμέλειας 4800/2021, δεν εφαρμόζετε και δεν τηρείται από την Ελληνική Δικαιοσύνη, αφού οι δικαστικοί λειτουργοί, μετατρέπονται σε νομοθέτες και δεν τηρούν τον νόμο, αλλά τον μεταρρυθμίζουν σύμφωνα με τις δικές τους προτιμήσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΣΤΟΝ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Ν. 4620/2019

Άρθρο 49 Αρμόδια δικαστήρια για την εκδίκαση κακουργημάτων – Τροποποίηση άρθρου 7 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 50 Ορισμός συμπαρεδρευόντων δικαστών στα Δικαστήρια που δικάζουν τα κακουργήματα – Τροποποίηση άρθρου 8 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 51 Σύνθεση εφετείου – Τροποποίηση άρθρου 9 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 52 Περιεχόμενο και υποβολή της αίτησης εξαίρεσης – Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 17 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 53 Προσθήκη του αλλοδαπού δημοσίου στις περιπτώσεις φορολογικών, οικονομικών και συναφών εγκλημάτων – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 35 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 55 Έγκληση του παθόντος – Τροποποίηση άρθρου 51 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 54 Ποινική δίωξη – Τροποποίηση άρθρου 43 Κώδικα Ποινικής Δικονομία
Άρθρο 56 Δικαίωμα προσφυγής του εγκαλούντος σε περίπτωση απόρριψης της έγκλησης – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 52 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 57 Προδικαστικά ζητήματα ποινικής δίκης – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 59 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 58 Ζητήματα αστικής – διοικητικής φύσεως – Τροποποίηση άρθρου 61 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 59 Καθ' ύλην αρμοδιότητα μονομελούς εφετείου – Τροποποίηση άρθρου 110 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 60 Καθ' ύλην αρμοδιότητα τριμελούς εφετείου – Τροποποίηση άρθρου 111 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 61 Καθ' ύλην αρμοδιότητα μονομελούς πλημμελειοδικείου – Τροποποίηση άρθρου 115 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 62 Κατάργηση της τοιχοκόλλησης ως μέσου δημοσιότητας του πίνακα πραγματογνωμόνων – Τροποποίηση άρθρου 185 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 63 Πρόβλεψη εξαίρεσης εμφάνισης μαρτύρων στην ακροαματική διαδικασία – Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 215 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας

Άρθρο 64 Κατάργηση της τοιχοκόλλησης ως μέσου δημοσιότητας του πίνακα διερμηνέων – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 233 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 65 Εξέταση με τεχνολογικά μέσα-Προσθήκη άρθρου 238Α στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 66 Διενέργεια προανάκρισης – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 245 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 67 Προσθήκη των προπαρασκευαστικών πράξεων παραχάραξης στα εγκλήματα για τα οποία προβλέπονται ειδικές ανακριτικές πράξεις – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 254 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 68 Κατάσχεση ψηφιακών δεδομένων-Τροποποίηση παρ. 4 και 5 άρθρου 265 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 69 Άρση ή αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης, του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και των περιοριστικών όρων – Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 291 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 70 Ποινική διαπραγμάτευση – Τροποποίηση άρθρου 303 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 71 Κατ' εξαίρεση περάτωση της κύριας ανάκρισης – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 309 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 72 Προσφυγή κατά της απευθείας κλήσης – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 322 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 73 Πρόσωπα ιδιάζουσας δωσιδικίας – Τροποποίηση άρθρου 323 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 74 Θόρυβος και ανυπακοή σε μέτρα που αποφασίστηκαν ή σε διαταγές που δόθηκαν – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 336 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 75 Σχολιασμός αποδεικτικών μέσων και προετοιμασία του κατηγορουμένου – Τροποποίηση άρθρου 343 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 76 Αναβολή της δίκης – Τροποποίηση άρθρου 349 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 77 Αρμοδιότητα μικτού ορκωτού δικαστηρίου – Τροποποίηση άρθρου 404 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 78 Καθορισμός προθεσμίας συμπληρωματικής αιτιολογίας έφεσης εισαγγελέα – Τροποποίηση άρθρου 487 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 79 Επανακαθαρισμός των ορίων του εκκλητού καταδικαστικής απόφασης- Τροποποίηση άρθρου 489 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 80 Ανασταλτική δύναμη έφεσης – Τροποποίηση παρ. 8 άρθρου 497 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 81 Δυνατότητα περιορισμού των εξεταστέων μαρτύρων στη δευτεροβάθμια δίκη – Τροποποίηση άρθρου 500 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 82 Έξοδα σε βάρος των κατηγορουμένων που καταδικάστηκαν. – Τροποποίηση άρθρου 577 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 83 Έξοδα σε περίπτωση απόρριψης ενδίκων μέσων, ενστάσεων και αιτήσεων – Τροποποίηση άρθρου 578 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Άρθρο 84 Έξοδα σε βάρος εκείνων που έκαναν ψευδή έγκληση ή μήνυση – Τροποποίηση άρθρου 580 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
(87) Σχόλια

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:15 | Π Α-Π Αντί επαναλήψεων, προσυπογράφω αφενός το πρότερο σχόλιο του Καθηγητή Θ. Δ(http://www.opengov.gr/ministryofjustice/?c=35346), και αφετέρου το κείμενο που συντάχθηκε και έχει υπογραφεί από τη συντριπτική πλειονότητα των εν ενεργεία, ομοτίμων και αφυπηρετησάντων μελών ΔΕΠ των Τομέων Ποινικών & Εγκληματολογικών Επιστημών και των τριών Νομικών Σχολών της χώρας, το οποίο είναι διαθέσιμο στον κάτωθι σύνδεσμο: https://www.ertnews.gr/eidiseis/ellada/tin-antithesi-tous-sto-sxedio-nomou-tou-yp-dikaiosynis-ekfrazoun-me-psifisma-meli-dep-ton-nomikon-sxolon/?amp. Όπως ορθά τονίζεται σε αυτό, «οι προτεινόμενες αλλαγές θίγουν βασικούς πυλώνες της δίκαιης δίκης, της αρχής του κράτους δικαίου και της αναζήτησης της αλήθειας, καθιστώντας προβληματική τη φιλελεύθερη και εγγυητική λειτουργία της ποινικής δίκης.» Προσθέτως, πρέπει ενδεικτικά να παρατηρηθούν και τα ακόλουθα:

1. Η εισαγωγή ή επαύξηση παραβολών για την άσκηση δικαιωμάτων δικαστικής προστασίας (υποβολή αίτησης εξαίρεσης, έγκλησης, άσκηση οιονεί ενδίκων βοηθημάτων/μέσων – άρθρα 52, 55, 56, 72 ΣΧΝ) καθώς και ο άκρατος πολλαπλασιασμός των εξόδων της ποινικής διαδικασίας, τα οποία επιβάλλονται σε βάρος του καταδικασμένου (άρθρα 82-83 ΣχΝ) ή του μηνυτή/εγκαλούντος (άρθρο 84 ΣχΝ), καθιστούν ακόμη πιο δυσχερή την πρόσβαση στη δικαιοσύνη, τόσο των θυμάτων, όσο και των (πιθανών) δραστών, και τελικώς πλήττουν το δικαίωμα παροχής έννομης προστασίας που καθιερώνεται στο άρθρο 20 παρ. 1 Συντ.2. Με το άρθρο 65 ΣχΝ προβλέπεται η εισαγωγή άρθρου 238Α ΚΠΔ στο οποίο θα ρυθμίζεται η δυνατότητα εξ αποστάσεως λήψης της απολογίας του κατηγορουμένου εφόσον αυτός ή ο συνήγορός του «δεν αντιλέγει βάσιμα». Πρόκειται για διατύπωση που πιθανότατα θα δημιουργήσει πλείστα ερμηνευτικά ζητήματα. 3. Με

βάση το άρθρο 96 παρ. 1 Συντ., «Στα τακτικά ποινικά δικαστήρια ανήκει η τιμωρία των εγκλημάτων και η λήψη όλων των μέτρων που προβλέπουν οι ποινικοί νόμοι». Συνεπώς, τα ποινικά δικαστήρια δεν έχουν από το σύνταγμα τη δικαιοδοσία να επιβάλλουν πειθαρχικές ποινές. Με το άρθρο 74 ΣχΝ προβλέπεται δυνατότητα των ποινικών δικαστηρίων να επιβάλλουν τέτοιες ποινές σε «θορυβούντες ή ανυπάκουους» συνηγόρους, κατά προφανή θετική υπέρβαση της από το Σύνταγμα απονεμηθείσας εξουσίας τους. 4. Το άρθρο 75 ΣχΝ επιχειρεί να «επιταχύνει» την ποινική δίκη με την προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 343 ΚΠΔ, αφήνεται όμως ανέγγιχτη η σύστοιχη διάταξη του άρθρου 358 ΚΠΔ περί σχολιασμού των αποδείξεων. Σε κάθε περίπτωση η προτεινόμενη διάταξη δεν εξυπηρετεί την ανεύρεση της ουσιαστικής αλήθειας και τη ροή της διαδικασίας, καθώς είναι σαφές ότι όλοι οι παράγοντες της δίκης βρίσκονται σε καλύτερη θέση να αξιολογήσουν ένα αποδεικτικό μέσο, όσο ακόμη αυτό βρίσκεται ενώπιόν τους ή είναι «νωπό» στη μνήμη τους, παρά μετά το πέρας μιας -ενδεχομένως πολυήμερης- αποδεικτικής διαδικασίας. 5. Η προτεινόμενη τροποποίηση του άρθρου 349 ΚΠΔ με το άρθρο 76 ΣχΝ είναι πολλαπλώς προβληματική. Πρώτον, πλήττει το από το άρθρο 6 παρ. 3 εδ. γ’ ΕΣΔΑ προβλεπόμενο δικαίωμα του κατηγορουμένου, να παρίσταται στο ποινικό δικαστήριο με συνήγορο της επιλογής του. Δεύτερον, επιβάλλει την υποχρέωση καταβολής παραβόλου για την υποβολή αιτήματος αναβολής της δίκης, για λόγους που κατ’ ουσίαν συνιστούν «ανωτέρα βία» (έτερη επαγγελματική υποχρέωση του συνηγόρου). Πρόκειται για διάταξη που παράγει αποκλειστικά «πολιτικό κεφάλαιο», ουδόλως αποσκοπεί στην επιτάχυνση της δίκης και παραβλέπει ότι στην πράξη, τα δικαστήρια είχαν διαμορφώσει άριστα κριτήρια προκειμένου να διακρίνουν πότε τα αιτήματα αυτά είχαν πραγματικό υπόβαθρο, και πότε υποβάλλονταν καταχρηστικά. Τρίτον, πλήττει και την επαγγελματική ελευθερία των δικηγόρων αλλά και τη δυνατότητά αξιοπρεπούς βιοπορισμού του, δεδομένου ότι η σύμπτωση πολλαπλών δικών στην ίδια δικάσιμο κατά κανόνα δεν είναι επιλογή τους, αλλά και —για μεγάλο αριθμό συνηγόρων— ούτε και στοιχείο της καθημερινότητας του επαγγελματικού τους βίου. Μόλις που χρειάζεται να υπενθυμίσει κανείς ότι το μοντέλο της «μία μόνο αναβολής ανά υπόθεση» είχε δοκιμαστεί και στο παρελθόν (βλ. άρθρο 20 ν. 3904/2010, άρθρο 33 ν. 4055/2012) και ουδέποτε επέφερε τα προσδοκώμενα αποτελέσματα, προεχόντως λόγω της έλλειψης διαθέσιμου ανθρώπινου δυναμικού και υποδομών (αιθουσών) αλλά και της διαρκούς υπερφόρτωσης των εκθεμάτων των ποινικών δικαστηρίων. Το γεγονός αυτό είχε ως συνέπεια αφενός να μην τηρείται στην πράξη η άστοχη αυτή επιταγή του νόμου περί μίας μόνον αναβολής, και αφετέρου αυτή να αμβλυνθεί νομοθετικά σε σύντομο σχετικά χρονικό διάστημα (βλ. άρθρα 93 παρ. 4 και 100 παρ. 2 ν. 4139/2013). 6. Η περαιτέρω συρρίκνωση της αρμοδιότητας των Μικτών Ορκωτών Δικαστηρίων/Εφετείων αλλά και ειδικότερα, η συρρίκνωση των θεμάτων επί των οποίων συναποφασίζουν οι τακτικοί και λαϊκοί δικαστές που τα συγκροτούν, θέτουν ζητήματα συμβατότητας με τη διάταξη του άρθρου 97 παρ. 1 Συντ. 7. Η κατ’ άρθρο 79 ΣχΝ αύξηση των ορίων του εκκλητού οδηγεί αφενός σε συρρίκνωση του από το 7ο πρόσθετο πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ προβλεπόμενου δικαιώματος του καταδικασμένου, να κριθεί η υπόθεσή του και από δευτεροβάθμιο, ανώτερο δικαστήριο, και αφετέρου στο απολύτως παράδοξο (και εξίσου πλήττον το ανωτέρω δικαίωμα), να υφίστανται στην ελληνική ποινική νομοθεσία αδικήματα, των οποίων η μέγιστη απειλούμενη από το νόμο ποινή, θα είναι εξ υπαρχής ανέκκλητη. Ειδικότερα, κατά το άρθρο 29 παρ. 1 εδ. α’ ν. 4139/2013, η κατοχή ναρκωτικών ουσιών αποκλειστικά για ατομική χρήση, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι πέντε (5) μηνών. Το άτοπο είναι προφανές, εφόσον το όριο του εκκλητού κατά αποφάσεων που εκδίδονται από το Μονομελές Πλημμελειοδικείο, θα ορισθεί σε ποινή φυλάκισης «πάνω από πέντε μήνες». 8. Η συρρίκνωση της προφορικότητας της διαδικασίας στον δεύτερο βαθμό, όπως και η πρόβλεψη περί μη κλήσης των προανακριτικών υπαλλήλων-αστυνομικών στο ακροατήριο οποιουδήποτε ποινικού δικαστηρίου (άρθρα 63 και 81 ΣχΝ), πλήττουν προδήλως στο από το άρθρο 6 παρ. 3 εδ. δ’ της ΕΣΔΑ προβλεπόμενο δικαίωμα του κατηγορουμένου, να εξετάζει αυτοπροσώπως τους μάρτυρες κατηγορίας. Συμπερασματικά, οι προτεινόμενες τροποποιήσεις του ΚΠΔ πλήττουν σε ευρεία έκταση, θεμελιώδη δικαιώματα των διαδίκων της ποινικής δίκης (και όχι μόνο του κατηγορουμένου) και την ίδια την αρχή του κράτους δικαίου. Τυχόν δε ψήφιση και εφαρμογή τους θα επιφέρει, με πιθανότητα που αγγίζει την βεβαιότητα, επαναλαμβανόμενες και συστηματικές καταδίκες της χώρας μας από το ΕΔΔΑ. Ακόμη όμως και εάν κανείς παρέβλεπε προς στιγμήν τα προβλήματα αυτά, και πάλι θα παρατηρούσε ότι οι προτεινόμενες διατάξεις είναι κατά το μέγιστο μέρος απρόσφορες για την πραγμάτωση του επιδιωκόμενου σκοπού της «επιτάχυνσης» και «ποιοτικής αναβάθμισης» της ποινικής δίκης, λαμβανομένων υπ’ όψη α) των εγγενών περιορισμών της χώρας σε επίπεδο υποδομών και ανθρώπινου δυναμικού και β) της πολυπλοκότητας των ποινικών υποθέσεων, η κρίση της συντριπτικής πλειονότητας των οποίων από μονομελή όργανα, είναι συγκριτικά επισφαλής.Π Α-Π ΔΝ, Δικηγόρος

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:56 | Κ. Γ Στο άρθρο 238Α του Κωδικα Ποινικής Δικονομίας, υποβάλλω τα ακόλουθα σχόλια : Στην πρώτη παράγραφο του άρθρου αυτού νομίζω ότι σκόπιμο είναι να απαλειφθεί η λέξη «οπως » , αφού στη συνέχεια αναφέρονται όλα τα προς εξέταση πρόσωπα. Επίσης να απαλειφθεί η λέξη » διαδίκου »

και να αντικατασταθεί με τη φράση » του παριστάμενου προς υποστήριξη της κατηγορίας «, καθότι στη συνέχεια αναφέρεται ξεχωριστά ο κατηγορούμενος.

Νομίζω ότι η εξέταση του μάρτυρα, του πραγματογνώμονα, του τεχνικού συμβούλου και του παριστάμενου προς υποστήριξη της κατηγορίας θα μπορεί να αποφασιστεί κατόπιν αίτησης του, εκτός εάν ο ανωτέρω κρατείται σε κατάστημα ή χώρο κράτησης, οπότε η εξέταση του θα μπορεί να αποφασιστεί και αυτεπαγγέλτως. Μόνο του κατηγορουμένου θα πρέπει να αποφασίζεται κατόπιν αίτησης του ή αυτεπαγγέλτως, ανεξάρτητα από το εάν κρατείται ή όχι. Οι λόγοι που θα αποφασίζεται η από απόσταση εξέταση νομίζω ότι θα πρέπει να είναι μόνο : α) όταν συντρέχει λόγος αδυναμίας αυτοπρόσωπης εμφάνισης του προς εξέταση μάρτυρα, πραγματογνώμονα, τεχνικού συμβούλου, παριστάμενου προς υποστήριξη της κατηγορίας και κατηγορουμένου ή β) όταν η μεταγωγή του προς εξέταση μάρτυρα, πραγματογνώμονα, τεχνικού συμβούλου, παριστάμενου προς υποστήριξη της κατηγορίας και κατηγορουμένου από το κατάστημα ή τον χώρο κράτησης του στο δικαστήριο ή στον ανακριτή ή στον ανακριτικό υπάλληλο θέτει σε κίνδυνο τη δημόσια ασφάλεια ή όταν συντρέχει κίνδυνος απόδρασης του προς εξέταση. Νομίζω ότι απο την τρίτη παράγραφο θα πρέπει να διαγραφεί το εδάφιο » Αποκλεισμός …του άρθρου 335 «. Και αυτό διότι είναι αμφίβολο εάν η διάταξη αυτή είναι σύμφωνη με το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ. Τέλος νομίζω ότι θα πρέπει να αναφέρεται στη διάταξη του άρθρου αυτή επίσης : α) η προθεσμία στην οποία θα μπορεί να υποβληθεί αίτηση από τον προς εξέταση μάρτυρα…. και κατηγορούμενο και η προθεσμία από την υποβολή της αίτησης, εντός της οποίας θα πρέπει να λαμβάνεται απόφαση επί της αίτησης από τον δικαστή ή τον ακριτικό υπάλληλο, ενώπιον του οποίου καλείται να εξεταστεί, β) ο χρόνος έναρξης της προθεσμίας, γ) στις περιπτώσεις που η εξέταση αποφασίζεται αυτεπαγγέλτως, η προθεσμία πριν από την ημερομηνία που έχει οριστεί για την εξέταση, μέσα στην οποία θα μπορεί να αποφασιστεί η από απόσταση εξέταση και δ) ότι η απόφαση που λαμβάνεται, είτε κατόπιν αίτησης, είτε αυτεπαγγέλτως, δεν προσβάλλεται με ένδικο βοήθημα.

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:47 | Δ Ν Σε μία από τις νέες τροποποιήσεις επιδιώκεται η απευθείας παραπομπή πλήθους υποθέσεων στο ακροατήριο, παραλείποντας την ενδιάμεση διαδικασία ενώπιον των δικαστικών συμβουλίων με το επιχείρημα ότι η προρηθείσα τροποποίηση θα επιφέρει την επιτάχυνση εκδίκασης των υποθέσεων. Ο ρόλος ωστόσο των δικαστικών συμβουλίων έχει αποδειχθεί ότι είναι ιδιαίτερα πολύτιμος, διότι τα δικαστικά συμβούλια αποτρέπουν την άσκοπη παραπομπή ορισμένων υποθέσεων στα βεβαρημένα δικαστήρια.

28 Δεκεμβρίου 2023, 18:41 | Ι Π .ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΠΟΛΛΕΣ ΑΝΑΒΟΛΕΣΟΧΙ ΣΤΗΝ ΜΕΤΑΤΡΟΠΗ ΤΡΙΜΕΛΩΝ ΣΕ ΜΟΝΟΜΕΛΗ ΓΙΑ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΠΙΝΑΚΙΟ ΓΙΑ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣΝΑΙ ΣΤΟ ΑΚΑΤΑΔΙΩΚΤΟ ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΝΤΩΝ ΠΟΥ ΔΙΑΠΙΣΤΏΝΟΥΝ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑΝΑΙ ΣΤΟ ΝΑ ΜΗ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΤΡΙΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ,ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ,ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ ΚΤΛΟΧΙ ΣΤΙΣ ΠΟΙΝΕΣ ΜΕ ΑΝΑΣΤΟΛΗ,ΕΙΔΙΚΑ ΣΕ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ

28 Δεκεμβρίου 2023, 13:33 | Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (Ε.Σ.Α.μεΑ.)Άρθρο 65 Η παράγραφος 1 του Άρθρου 238Α «Εξέταση με τεχνολογικά μέσα» να τροποποιηθεί ως ακολούθως:«Άρθρο 238^{A} Εξέταση με τεχνολογικά μέσα

1. Οποιαδήποτε κατάθεση κάθε προσώπου, όπως μάρτυρα, πραγματογνώμονα, τεχνικού συμβούλου, διερμηνέα ή διαδίκου, ανωμοτί εξηγήσεις ή απολογία κατηγορουμένου, μπορεί να διεξαχθεί με τη χρήση τεχνολογικών μέσων, προσβάσιμων στα άτομα με αναπηρία, χωρίς τη φυσική παρουσία του προσώπου αυτού, όταν υπάρχει σοβαρό κώλυμα εμφάνισης ή κίνδυνος από την αναβολή ή για την ασφαλή διεξαγωγή της διαδικασίας.Αιτιολόγηση: Σε ότι αφορά την εξέταση με τεχνολογικά μέσα, πρέπει να αναφέρεται ρητά στο άρθρο ότι τα τεχνολογικά μέσα θα είναι προσβάσιμα και στα άτομα με αναπηρία προκειμένου και αυτά να μπορούν να ασκήσουν το εν λόγω δικαίωμα τους σε ίση βάση με τους πολίτες χωρίς αναπηρία.27 Δεκεμβρίου 2023, 22:55 | ΑΡΣΙΣ Κοινωνική Οργάνωση Υποστήριξης ΝέωνΓΕΝΙΚΟ ΣΧΟΛΙΟ: Θα πρέπει να προβλεφθεί ρητά η αποχή από την ποινική δίωξη για το αδίκημα της παράνομης εισόδου στην χώρα, όταν την πράξη φέρεται να την έχει τελέσει ασυνόδευτο παιδί.Άρθρο 55 Έγκληση του παθόντος – Τροποποίηση άρθρου 51 Κώδικα Ποινικής ΔικονομίαςΣΧΟΛΙΟ: Να προβλεφθεί ρητά η απαλλαγή από την καταβολή παραβόλου, όταν αποδεικνύεται η απορία του εγκαλούντος, κατ΄αναλογία των διατάξεων της νομικής βοήθειας (Ν.3226/2004). Η απαλλαγή από την καταβολή του παραβόλου της έγκλησης θα πρέπει να ισχύει και σε όσες περιπτώσεις απαιτείται σχετικό παράβολο και η καταγγελλόμενη πράξη στρέφεται κατά ανηλίκου. Μια τέτοια πρόβλεψη είναι όχι μόνο κοινωνικά δίκαιη, αλλά και νομικά αναγκαία.Άρθρο 63 Πρόβλεψη εξαίρεσης εμφάνισης μαρτύρων στην ακροαματική διαδικασία – Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 215

Κώδικα Ποινικής ΔικονομίαςΣΧΟΛΙΟ: Με την παρούσα διάταξη καταργείται η προφορικότητα της ποινικής διαδικασίας και πλήττεται το δικαίωμα αποτελεσματικής υπεράσπισης του κατηγορουμένου. Εναλλακτικά, είναι δυνατόν να προβλεφθεί η εξέταση κατά το Άρθρο 65 με τεχνολογικά μέσα.Άρθρο 79 Επανακαθαρισμός των ορίων του εκκλητού καταδικαστικής απόφασης- Τροποποίηση άρθρου 489 Κώδικα Ποινικής ΔικονομίαςΣΧΟΛΙΟ: Θεωρούμε ότι η αύξηση των ορίων του εκκλητού αποστερεί σημαντικά δικαιώματα του κατηγορουμένου. Η εμπειρία από παλιότερες αντίστοιχες νομοθετικές προβλέψεις δεν πιστεύουμε ότι έλυσαν τα προβλήματα, στα οποία αποσκοπεί το υπό διαβούλευση νομοσχέδιο.

27 Δεκεμβρίου 2023, 22:00 | Β Γκ Είμαι δικηγόρος Αθηνών. Η προτεινόμενη «παράλειψη» εξέτασης των «μη ουσιωδών» μαρτύρων, η οποία προτείνεται για να μειώσει τη διάρκεια των ποινικών δικών, άν εξαιρέσουμε μία κατηγορία ποινικών δικών με πολλούς μάρτυρες όμως όχι αυτόπτες (δίκη πορτοφολάδων, δίκη κλοπών και διαρρήξεων κατά συρροήν) είναι ταυτόχρονα κερκόπορτα για την αποστέρηση από τον κατηγορούμενο, κρισίμων για την υπόθεσή του μαρτύρων.Υποστηριζόταν και υποστηρίζεται από την θεωρία, πως η ζωντανή μαρτυρική κατάθεση είναι η Κορωνίδα της αποδεικτικής διαδικασίας. Υιοθετείται η παλαιόθεν παρ΄ ημίν ισχύουσα άποψη αυτή, από το Ε.Δ.Δ.Α., το οποίο με πάγια νομολογία του θεσμοθετεί το δικαίωμα του κατηγορουμένου να απευθύνει ερωτήσεις προς τον μάρτυρα (ζωντανά εννοείται, όχι δι΄ αναγνώσεως της κατάθεσης στην προδικασία, όχι δι΄ αλληλογραφίας). Ο κατηγορούμενος έχει δικαίωμα «να αμφισβητεί και να ερωτά» («to challenge and to question») τον μάρτυρα, βλ. αντί πολλών ΕΔΔΑ Saidi κατά Γαλλίας στην § 43 του σκεπτικού, ΕΔΔΑ Asch κατά Αυστρίας στην § 27 του σκεπτικού, προς αποφυγή πλατειασμών δεν θα Σας παραθέσω περαιτέρω εξαντλητική νομολογία, απευθύνομαι προς επιστήμονες συναδέλφους μου.Επομένως θα με βρείτε αντίθετο στην πρόταση αυτήν, διότι ενώ δεν εισφέρει τίποτε το ουσιαστικό (η απαλλαγή περιττών μαρτύρων από την κατάθεση, ιδίως όταν δεν είναι αυτόπτες, μπορεί και σήμερα να γίνει από τον Πρόεδρο του δικάζοντος Δικαστηρίου πλην όμως, και κατά δυστυχή ταλαιπωρία των πολιτών-μαρτύρων, οι περισσότεροι ΔΕΝ ΤΟΛΜΟΥΝ να απαλλάξουν τους μάρτυρες), αντίθετα συντείνει στην κατάργηση στοιχειωδών δικαιωμάτων του κατηγορουμένου και θεσμικών κανόνων της ποινικής δίκης, στο όνομα μίας αμφίβολης «επιτάχυνσης».Για τον ίδιο λόγο είμαι αντίθετος και με τον θεσμό των μονομελών συνθέσεων στα Εφετεία. Το πρόβλημα της Δικαιοσύνης είναι η έλλειψη Δικαστών κατά κύριο λόγο, και η έλλειψη συνθέσεων κατά δευτερεύοντα λόγο.Η έλλειψη Δικαστών οφείλεται στην μακρόχρονη αβελτηρία και στο μη διορισμό ικανού αριθμού τούτων, και μόνο άμεσο βοήθημα θα ήταν η υιοθέτηση διορισμού για κάποια χρονική περίοδο, ενός αριθμού εμπείρων Δικηγόρων ως Δικαστών ή Παρέδρων (πράγμα που σε εμάς βρίσκει νομίζω και συνταγματικά προσκόμματα).Η έλλειψη συνθέσεων, ήγουν ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΝ, οφείλεται στο ότι το Υπουργείο Δικαιοσύνης δεν πληρώνει τις ΥΠΕΡΩΡΙΕΣ άν η δίκη συνεχίσει μετά τις 15.00 η ώρα. Από το 1992 απ΄ ότι θυμάμαι, κήρυξαν οι Δικαστικοί Γραμματείς αποχή διαρκείας μέχρις ότου ο Υπουργός Δικαιοσύνης αποφασίσει να ενδώσει και να πληρώνει τις υπερωρίες τους. Η αποχή αυτή σίγουρα είναι η μακροβιώτερη απεργία του κόσμου, 30 έτη συναπτά. Άν λοιπόν θέλετε να επιταχυνθούν οι δίκες, παρατείνετε για 2 ώρες τη διάρκεια κάθε συνεδρίασης και πληρώστε τις 2 ώρες αυτές στο Γραμματέα.Άν δεν λυθούν αυτά τα δύο ζητήματα, όλες, μα απολύτως ΟΛΕΣ οι νομοθετικές παρεμβάσεις, είναι α-λυ-σι-τε-λείς. Άν ανατρέξετε στην Φυσική, μία σωλήνα με διατομή 10 εκατοστά του μέτρου, επιτρέπει την διέλευση το πολύ τόσου όγκου νερού στη μονάδα χρόνου. Ο μόνος τρόπος να περάσει πιο πολύ νερό, είναι η μεγαλύτερη διατομή της σωλήνας. Η παραβολή αυτή, μεταφερόμενη στα καθ΄ ημάς, σημαίνει πως ποτέ δε θα μπορέσει ο Νομοθέτης, όσες «παρεμβάσεις» και να κάνει, να επιταχύνει την Δικαιοσύνη άν δεν αυξήσει άμεσα αριθμό Δικαστών, και αριθμό Γραμματέων. Η ΜΕΙΩΣΗ του αριθμού των Δικαστών, και η μετατροπή των συνθέσεων σε μονομελείς, δεν είναι φάρμακο, είναι ένα κάκιστο και ήκιστο γιατροσόφι, μία διαπλάτυνση δρόμου από 2 λωρίδες κυκλοφορίας σε τρείς γενόμενη όχι με διαπλάτυνση, αλλά ζωγραφίζοντας στο δρόμο 3 στενές λωρίδες – χωρίς φυσικά αποτέλεσμα.Ευχαριστώ για την υπομονή να διαβάσετε το σχόλιό μου

27 Δεκεμβρίου 2023, 22:01 | Μ Κ Στο άρθρο 84 αλλάζει το άρθρο 580 Ποινικής. Στην παράγραφο 1 και 4 μιλάμε για μήνυση ή έγκληση που έγινε από τάση δικομανίας, όπως αυτή προκύπτει από την υποβολή ασυνήθους αριθμού αβάσιμων προηγούμενων μηνύσεων ή εγκλήσεων του ίδιου προσώπου.Ποιος είναι ο συνήθης αριθμός αβάσιμων προηγούμενων μηνύσεων ή εγκλήσεων, για να μπορούμε να μιλάμε για ασυνήθη;Στον ασυνήθη αριθμό αβάσιμων προηγούμενων μηνύσεων ή εγκλήσεων θα περιλαμβάνονται και αυτές που κρίθηκαν αβάσιμες γιατί τροποποιήθηκε η νομική διάταξη μετά την κατάθεσή τους;Σε ποιο στάδιο θα έχει πρόσβαση το δικαστικό συμβούλιο, τα ποινικά δικαστήρια ή ο εισαγγελέας στα στοιχεία που θα καθορίζουν αν το ίδιο πρόσωπο κατέθεσε ασυνήθη αριθμό αβάσιμων προηγούμενων μηνύσεων ή εγκλήσεων;Η διάταξη περιλαμβάνει τις διαδικασίες για τη διατήρηση της ακεραιότητας και της εμπιστευτικότητας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα και τις διαδικασίες για την καταστροφή τους, παρέχοντας ως εκ τούτου επαρκείς εγγυήσεις κατά του κινδύνου κατάχρησης και αυθαιρεσίας, όπως προτρέπει η αιτιολογική σκέψη 33 της Οδηγίας 680/16; Κάποιος που κατέθεσε ασυνήθη αριθμό αβάσιμων

προηγούμενων μηνύσεων ή εγκλήσεων όταν ήταν 18 χρονών θα απωλέσει εφ' όρου ζωής, ακόμα και στα 60 του, το δικαίωμα να προσφύγει ενώπιον της ποινικής Δικαιοσύνης χωρίς να του επιβληθούν τα δικαστικά έξοδα;Η διάταξη είναι εξ ορισμού λάθος, γιατί επιδιώκει να στιγματίσει, αντί να διδάξει τι σημαίνει να είναι κανείς καλός πολίτης. Η νομοθεσία θα πρέπει να αναδεικνύει τον καλύτερο εαυτό καθενός μας, όχι να περιμένει τον πολίτη στη γωνία με τον βούρδουλα στο χέρι όταν έχει επιδείξει την όποια συμπεριφορά προσπαθούμε να αποτρέψουμε. Η ασυμφωνία προτεινόμενης ποινής και κινήτρων συμπεριφοράς είναι εμβληματική της συλλογιστικής πρωϊνάδικου που εμποτίζει όλο το νομοσχέδιο.Μπορείτε να κάνετε καλύτερα.

27 Δεκεμβρίου 2023, 21:46 | κοινωνικός φορεας ΓΟΝ.ΙΣ.Η προσέγγιση του ζητήματος της ενδοοικογενειακής βίας αποτελεί πρόκληση καθώς πολύ συχνά τα κίνητρα έχουν βάση σε προσωπικά ή επαγγελματικά συμφέροντα και σπανίως σε κοινωνική ευαισθησία.Απαιτούνται προτάσεις ισορροπημένες στην βάση της αίσθησης του δικαίου και ασφάλειας κυρίως όταν πρόκειται για γονείς ανηλίκων.Ο Ν. 3500/2006 αναφέρεται σε κάθε μορφή και πηγή βίας. Στην εφαρμογή του όμως αντιμετωπίζεται μόνο η σωματική βία ενώ η ψυχολογική βία δεν αντιμετωπίζεται λόγω ελλείψεως διαδικασιών. Ακόμα όμως και επί σωματικής βίας όταν κακοποιείται σωματικά ένα παιδί στη διάρκεια αργιών δεν υπάρχει ιατροδικαστής εφημερίας για παιδιά. Όταν είναι αναγκαία η ψυχιατρική ή παιδοψυχιατρική εξέταση από ιατροδικαστή για συναισθηματική και ψυχολογική βία δεν υφίσταται άμεση και έγκυρη διαδικασία.Επίσης πρέπει να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά το θέμα των ψευδών καταγγελιών περί ενδοοικογενειακής βίας, που είναι μια μεθόδευση στα πλαίσια των δικών περί διαζυγίου και περί επιμέλειας των παιδιών. Πρέπει η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας να πάψει να εργαλειοποιείται ώστε να διακρίνονται οι πραγματικά κακοποιητικές συμπεριφορές. Οι ψευδείς καταγγελίες, καταλήγουν σε βάρος των αληθινών θυμάτων. Η κοινωνία μας είναι ώριμη να ξεπεράσει το σχήμα άνδρας-κακοποιητής και γυναίκα-θύμα, υπάρχουν βίαιοι άνθρωποι, όχι βίαιο φύλλο.Επίσης οι ψευδείς καταγγελίες ειδικά περί δήθεν βίαιου γονέα, συνήθως πατέρα, πρέπει να τιμωρούνται αυστηρά διότι κυρίως αφορούν την επιμέλεια των παιδιών και καλύπτουν αποξενωτικές συμπεριφορές και νοοτροπίες. Βία είναι και η μεθόδευση της αποξένωσης ενός παιδιού από τον γονέα του και πρέπει να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά.Υπάρχει επίσης ένας τεράστιος καταγεγραμμένος αριθμός παραβιάσεων επικοινωνίας γονέα -τέκνου αναφέρονται από την ΓΑΔΑ.(6000/έτος μόνο στην ΑΤΤΙΚΗ)Η ψυχική και συναισθηματική βία και μάλιστα σε ένα παιδί δεν είναι άξιο προσοχής ;Πως αποδεικνύεται όμως αυτή η μορφή βίας;

Αν πιστεύουμε ότι είναι αόρατη αυτή η βία ας περιμένουμε να μεγαλώσουν αυτά τα παιδιά και να καταγράφουν σε άλλους αστυνομικούς κωδικούς.ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ:Άρθρο 86: Να προστεθεί η έννοια της γονεϊκής αποξένωσης – διαταραχής γονεϊκής σχέσης ως ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκου.(Βία είναι και η μεθόδευση της αποξένωσης ενός παιδιού. Η απόδειξη να στηρίζεται αποκλειστικά σε ιατροδικαστική έκθεση παιδοψυχιάτρου δημοσίου λειτουργού με άμεσες ενέργειες επείγουσα εξέταση του παιδιού)Άρθρο 99 αρ 32Α αρ 1 : Να διαγραφεί η λέξη γυναικών θυμάτων και να αντικατασταθεί με θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.(Επιτέλους πρέπει να γίνει κατανοητό ότι υπάρχουν και άντρες και παιδιά θύματα ενδοοικογενειακής βίας και θα πρέπει οι εξειδικευμένες δομές να υποστηρίζουν και άνδρες ,παιδιά ηλικιωμένους και ανεξάρτητα φύλου και ηλικίας θύματα ενδοοικογενειακής βίας)Άρθρο 89 : Άρθρο 7 : Να προστεθεί αρ 3 : Όποιος διαταράσσει την γονεϊκή σχέση κυρίως με την παρεμπόδιση επικοινωνίας ή άλλη αποξενωτική συμπεριφορά τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον 6 μηνών.(Η διατάραξη της γονεϊκής σχέσης εντάσσεται στην παράνομη βία κατά ανηλίκου . Δεδομένης της εκτόξευσης των παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας (στοιχεία ΓΑΔΑ μόνο στην Αττική ανέρχονται σε 6000 περίπου ετησίως)Άρθρο 99: Άρθρο 23 : Να προστεθεί στο τέλος του αρ 2 : … αναληθή αναφορά η οποία διαπιστώνεται με άμεση πραγματογνωμοσύνη.(Η πραγματογνωμοσύνη να διατάσσεται προανακριτικά, ώστε να διαπιστώνεται η αλήθεια άμεσα και να μην χάνεται πολύτιμος χρόνος σε μακροχρόνιες δικαστικές διαδικασίες)Δ.Σ ΓΟΝ.ΙΣ.

27 Δεκεμβρίου 2023, 16:51 | Θ Δ Οι ρυθμίσεις των άρθρων 49, 50, 51 και 60 του ΣχΝ που καταργούν το Πενταμελές Εφετείο, μεταφέροντας τη λειτουργική ύλη του στο Τριμελές Εφετείο, «συγκροτούμενο από πρόεδρο εφετών, αρχαιότερο από εκείνο που συμμετείχε στη σύνθεση που εξέδωσε την εκκαλούμενη απόφαση και δύο εφέτες», αντίκεινται ευθέως στο άρθρο 2 του 7ο πρωτόκολλου ΕΣΔΑ που θεσπίζει στην παρ. 1 «το δικαίωμα της επανεξέτασης από ανώτερο δικαστήριο της απόφασης με την οποία κηρύχθηκε ένοχος ή της απόφασης με την οποία του επιβλήθηκε ποινή». Ανώτερο δικαστήριο είναι σαφώς το συντιθέμενο από περισσότερους – ακόμα και ομοιόβαθμους – δικαστές δικαστήριο , δεν είναι όμως το συντιθέμενο απλώς από εμπειρότερους δικαστές. Με τη λογική αυτή το ΜΟΔ θα μπορούσε να συντίθεται από νεότερους πλημμελειοδίκες και το ΜΟΕ από εμπειρότερους.Η ρύθμιση του άρθρου 59 του ΣχΝ με την οποία διευρύνεται έτι περαιτέρω η αρμοδιότητα του Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων αποτελεί

δείγμα αδιέξοδης νομοθέτησης που θυσιάζει συλλήβδην την αξίωση για ορθή απονομή της δικαιοσύνης και την αξιοπιστία του συστήματος.Η πρόβλεψη του μονομελούς εφετείου ως δευτεροβάθμιου δικαστηρίου παραβιάζει επιπρόσθετα τόσο το άρθρο 14 παρ. 5 ΔΣΑΠΔ και το 7ο Πρόσθετο Πρωτόκολλο της ΕΣΔΑ που αξιώνουν για τη σύνθεση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου αριθμό δικαστών τουλάχιστον ίσο ή μεγαλύτερο σε σχέση με το πρωτοδίκως δικάσαν δικαστήριο και όχι απλώς υψηλόβαθμο δικαστή , όσο και γενικότερα την αρχή της δίκαιης δίκης που ενσωματώνει την αξίωση ορθοκρισίας και ενδελεχούς διερεύνησης της υπόθεσης από ανώτερο δικαστήριο.Αντιστοίχως, η ανάθεση της εκδίκασης των πλημμελημάτων προσώπων ιδιάζουσας δωσιδικίας από το μονομελές εφετείο σε πρώτο βαθμό διασπά τον κανόνα της ιδιάζουσας δωσιδικίας που θέλει αυξημένης εγγυητικής λειτουργίας δικαστήριο .Επί των άρθρων 54 και 69 ΣχΝ:Η ρύθμιση του άρθρου 54 του ΣχΝ που εξαλείφει την κατ’ άρθρο 43 παρ. 2 και παρ. 3 υποχρέωση του εισαγγελέα πλημμελειοδικών επί αρχειοθέτησης μήνυσης ή αναφοράς εκ μέρους του «να υποβάλει τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών και να «αναφέρει σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη» θίγει την αξίωση ελεγξιμότητας της διαδικασίας και προωθεί ένα δικαιοκρατικά ευάλωτο μοντέλο ενισχυμένης, μονομερούς και μη ελεγχόμενης εισαγγελικής δράσης. Την αξίωση ελεγξιμότητας θίγουν επιπρόσθετα τόσο η πρόβλεψη στο ίδιο άρθρο για «συνοπτικά αιτιολογημένη» αρχειοθέτηση καταγγελίας όσο και η πρόβλεψη στο άρθρο 69 ΣχΝ για κατάργηση της υποχρέωσης γραπτής γνώμης Εισαγγελέα στις περιπτώσεις αιτήσεων αντικατάστασης προσωρινής κράτησης του άρθρου 291 παρ. 3 ΚΠΔ.Ως προδήλως ισοπεδωτική και διεκπεραιωτική κρίνεται η ρύθμιση του άρθρου 61 ΣχΝ που τροποποιεί το άρθρο 115 ΚΠΔ, παρέχοντας στο μονομελές πλημμελειοδικείο γενική αρμοδιότητα εκδίκασης όλων των πλημμελημάτων, εκτός από εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του ΜΟΔ, των δικαστηρίων ανηλίκων, καθώς και των πλημμελημάτων σχετικών με την υπηρεσία του 12ου Κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του ΠΚ (δωροληψία – δωροδοκία, εμπορία επιρροής, κατάχρηση εξουσίας, παραβίαση οικιακού ασύλου, ψευδής βεβαίωση, νόθευση δικαστικού εγγράφου, παραβίαση δικαστικού απορρήτου, παραβίαση υπηρεσιακού απορρήτου, παράβαση καθήκοντος) και της ανθρωποκτονίας από αμέλεια (άρθρο 302 ΠΚ), που παραμένουν στην αρμοδιότητα του τριμελούς πλημμελειοδικείου. Η σκοπούμενη κατ’ αυτόν τον τρόπο επιτάχυνση προσκρούει στην πράξη στην αδυναμία διάθεσης πρόσθετων αιθουσών, πρόσθετων εισαγγελέων και πρόσθετων γραμματέων. Κυρίως όμως προσκρούει στις εγγυήσεις ορθοκρισίας, ολόπλευρης και σε βάθος έρευνας των υποθέσεων και στη συρρίκνωση των υπερασπιστικών δικαιωμάτων των κατηγορουμένων. Και τούτο γιατί η προαιρετική πλέον διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης για πλημμελήματα θα έχει ως προφανές αποτέλεσμα την αδυναμία έγκαιρης προβολής των ισχυρισμών του κατηγορουμένου και την άκριτη παραπομπή σε δίκη με ελλιπείς δικογραφίες. Προτείνεται εδώ ως αναγκαία λύση η υποχρεωτικότητα της προκαταρκτικής σε όλα τα πλημμελήματα μονομελούς που επισύρουν ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών. Εξάλλου, η κατάργηση ουσιαστικά του δικαιώματος του κατηγορουμένου για άσκηση προσφυγής κατά της απευθείας κλήσης για πλημμέλημα αρμοδιότητας μονομελούς πλημμελειοδικείου οφείλει να προβληματίσει επιπρόσθετα, αφού στον κύριο όγκο των πλημμελημάτων δεν θα υφίσταται πλέον έλεγχος της παραπομπής. Εντεύθεν προτείνεται και εδώ ως αναγκαία λύση η θέσπιση δυνατότητας προσφυγής κατά της απευθείας κλήσης σε όσα πλημμελήματα επισύρουν ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών.Η ρύθμιση του άρθρου 67 του ΣχΝ για επέκταση της δυνατότητας λήψης ειδικών ανακριτικών πράξεων και για το τιμωρούμενο στο άρθρο 211 ΠΚ πλημμέλημα των προπαρασκευαστικών πράξεων παραχάραξης είναι ευθέως δυσανάλογη και θα λειτουργήσει ως όχημα διεύρυνσης του πεδίου εφαρμογής των πράξεων αυτών σε επόμενα πλημμελήματα.Η ρύθμιση του άρθρου 68 του ΣχΝ για την κατάσχεση ψηφιακών δεδομένων, χωρίς φυσική πρόσβαση του ανακρίνοντος είναι δικαιοκρατικά επικίνδυνη, γιατί καθιστά δυσχερώς διαγνώσιμη την τήρηση των νομίμων διατυπώσεων κατάσχεσης.Επί του άρθρου 70 ΣχΝ. Οι ρυθμίσεις του άρθρου 70 ΣχΝ για την ποινική διαπραγμάτευση κρίνονται ως άτολμες και περιέχουν μεμονωμένες συμπληρώσεις μικρής εμβέλειας. Επίσης, η προσθήκη 10ης παραγράφου στο άρθρο 303 ΚΠΔ για την άπαξ υποβολή του αιτήματος του κατηγορουμένου καθ’ όλα τα δικονομικά στάδια της ποινικής δίκης περιορίζει, αντί να διευρύνει την επιλογή της εναλλακτικής διαδικασίας, ενώ συνάμα συνδέεται και με παραβίαση της μυστικότητας της αποτυχούσας διαπραγμάτευσης. Με επιφυλάξεις οφείλει περαιτέρω να αντιμετωπιστεί η θεσπιζόμενη πρωτοβουλία ενεργοποίησης της διαδικασίας ποινικής διαπραγμάτευσης από τον εισαγγελέα κατά την ενδιάμεση διαδικασία, καθώς επωάζει κινδύνους εξαναγκαστικής αποδοχής της διαπραγμάτευσης, θέτοντας επιπρόσθετα ζητήματα αμεροληψίας επί μη αποδοχής της συμφωνίας.Τολμηρή και κυρίως αποτελεσματική μπορεί να είναι η υιοθέτηση μιας προσθήκης στα άρθρα 301 και 303 ΚΠΔ με ταυτόχρονη τροποποίηση στο άρθρο 105Β ΠΚ που θα εισάγει ευνοϊκότερες προϋποθέσεις υφ’ όρον απόλυσης όσων καταδικάστηκαν κατόπιν ποινικής διαπραγμάτευσης αλλά και ποινικής συνδιαλλαγής (λ.χ. 3/5 αντί 4/5, 2/5 αντί 3/5 ή 1/5 αντί 2/5). Η δυνατότητα απόλυσης υπό όρο με μικρότερο χρόνο έκτισης ποινής στα εγκλήματα που εκδικάζονται με ποινική συνδιαλλαγή ή ποινική διαπραγμάτευση θα αποτελέσει ουσιώδες κίνητρο υπαγωγής υποθέσεων στη διαδικασία αυτή, επ’ ωφελεία τόσο του δικαστικού συστήματος

που προωθεί την οικονομία της δίκης και την επιτάχυνση όσο και του σωφρονιστικού συστήματος που προωθεί την αποσυμφόρηση των δικαστικών φυλακών κατά τρόπο ειδικό, συνδέοντάς την με δημοσίου συμφέροντος προτάξεις και με την αρχή της αναλογικότητας.

Η ρύθμιση του άρθρου 71 του ΣχΝ με την οποία θεσπίζεται η απευθείας κλήση στο ακροατήριο με τη σύμφωνη γνώμη του προέδρου εφετών σε όλα τα κακουργήματα των ειδικών ποινικών νόμων κρίνεται ως δικαιοκρατικά τορπιλιστική. Η συρρίκνωση του πεδίου εφαρμογής των δικαστικών συμβουλίων συνιστά περικοπή ελεγξιμότητας, αφού ο συγκεκριμένος τρόπος παραπομπής υποβαθμίζει τις αξιώσεις ενδελεχούς έρευνας του αντικειμένου της δίκης και ορθοκρισίας, μετακυλίωντας έτσι την επίλυση ουσιαστικών και δικονομικών ζητημάτων στο ακροατήριο με ό,τι σημαίνει αυτό για τον πολίτη και την ίδια τη Δικαιοσύνη.Όλως προβληματική και αντίθετη με την αξίωση ελεγξιμότητας των αποδείξεων είναι η προτεινόμενη με το άρθρο 63 ΣχΝ ρύθμιση που προσθέτει παρ. 5 στο άρθρο 215 ΚΠΔ, που ορίζει ότι «αστυνομικοί και λοιποί προανακριτικοί υπάλληλοι που έχουν καταθέσει στην προδικασία δεν καλούνται στο ακροατήριο αλλά αναγιγνώσκονται οι καταθέσεις τους…». Η ρύθμιση αυτή αντιγράφει την αντίστοιχη ρύθμιση για τους μάρτυρες επιθεωρητές, προωθώντας συντεχνιακά την υπεροχή των υπαλληλικών καθηκόντων έναντι της λειτουργίας της Δικαιοσύνης.Αντιστοίχως απαράδεκτη από δικαιοκρατική άποψη είναι η ρύθμιση του άρθρου 81 ΣχΝ που τροποποιεί το άρθρο 500 ΚΠΔ, προβλέποντας πλέον ότι στη δευτεροβάθμια δίκη η κλήτευση μαρτύρων είναι προαιρετική.Αμφότερες οι ρυθμίσεις των άρθρων 63 και 81 ΣχΝ αντίκεινται ευθέως στο άρθρο 6 παρ. 3 περ. δ΄ ΕΣΔΑ που κατοχυρώνει, μεταξύ άλλων, το υπερασπιστικό δικαίωμα του κατηγορουμένου να εξετάζει τους μάρτυρες κατηγορίας, αλλά και στην αξίωση ελέγχου της αξιοπιστίας των αποδεικτικών μέσων με σκοπό την ελεγξιμότητα του αποδεικτικού υλικού και την αποτροπή δημιουργίας εσφαλμένων εντυπώσεων στο δικαστήριο και ψευδούς πραγματικής βάσης . Στην περίπτωση του άρθρου 81 ΣχΝ επιπρόσθετα, αλλοιώνεται η φυσιογνωμία της δευτεροβάθμιας δίκης που καθίσταται περικεκκομένη δίκη, που υποβαθμίζει τόσο τα δικαιώματα των διαδίκων όσο και το διαγνωστικό καθήκον του δικαστηρίου (ολόπλευρη διερεύνηση της εκ νέου ερευνώμενης υπόθεσης).Άκρως προβληματική είναι, περαιτέρω η προωθούμενη με το άρθρο 79 ΣχΝ αύξηση των ορίων του εκκλητού των ποινικών αποφάσεων (άρθρο 489 ΚΠΔ, αφού οι πρόσθετοι περιορισμοί στα αρχικά όρια δεν εναρμονίζονται άνευ ετέρου και αυτόματα με τις διεθνείς δεσμεύσεις της έννομης τάξης μας.Ομοίως προβληματική και αναντίστοιχη προς το τεκμήριο αθωότητας είναι και η διάταξη του άρθρου 80 του ΣχΝ με την οποία τροποποιείται η παρ. 8 του άρθρου 497 ΚΠΔ και παρέχεται η δυνατότητα άρσης της χορηγηθείσας αναστολής με μόνη την άσκηση ποινικής δίωξης για αδίκημα για το οποίο απειλείται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον 3 μηνών. Η ανατροπή εν προκειμένω του τεκμηρίου αθωότητας με μόνη την πιθανολόγηση της ενοχής και δη σε ένα τόσο πρώιμο στάδιο της δίκης που δεν αποκλείει επ’ ουδενί την αθώωση του κατηγορουμένου καθίσταται ασύμβατη με τη δικαιοκρατική αρχή και επωάζει προτιμωρήσεις και δυσανάλογες και αδικαιολόγητες επιβαρύνσεις.Στη ζώσα νομική πραγματικότητα της περιπλοκότητας και πολλαπλότητας των υποθέσεων η αξίωση για ενίσχυση των υποδομών απονομής, για εκσυγχρονισμό υπηρεσιών και δράσεων και για εμπέδωση των νέων εναλλακτικών θεσμών οφείλει να αποτελεί την κεντρική αξίωση, αντί μιας αβέβαιης επιτάχυνσης με περικοπές διαδικαστικών φάσεων, με αλλοιώσεις της αξιακής δομής της δίκης, με επεμβάσεις στη φιλελεύθερη φυσιογνωμία της, με νοθεύσεις της αρχής του φυσικού δικαστή και με συντεχνιακού χαρακτήρα ρυθμίσεις που διασπούν την ελεγξιμότητα του συστήματος.

27 Δεκεμβρίου 2023, 15:05 | Δίκτυο για τα Δικαιώματα του παιδιούΣτο άρθρο 98 αντικατάσταση του άρθρου 23 παρ. 1 προτείνεται να προστεθεί στους επαγγελματίες ο ψυχολόγος και κάθε επαγγελματίας που προσφέρει υπηρεσίες σε παιδιά.Αναγνωρίζουμε ως θετικό βήμα και σημαντική την πρόβλεψη για την προστασία των επαγγελματιών που έρχονται σε επαφή με παιδιά και παρέχουν υπηρεσίες, όταν αναφέρουν περιστατικά κακοποίησης. Ως φορέας παιδικής προστασίας αποτελούσε πάγιο αίτημα μας και ως εκ τούτου αναμένουμε την άμεση και πλήρη εφαρμογή του.

27 Δεκεμβρίου 2023, 15:13 | Δίκτυο για τα Δικαιώματα του παιδιούΩς γενικό σχόλιο θα αναφέραμε ότι όταν η πράξη του αδικήματος της παράνομης εισόδου στη χώρα φαίνεται να έχει τελεστεί από ασυνόδευτο παιδί, προτείνεται η ρητή πρόβλεψη της αποχής από την άσκηση ποινικής δίωξης.Αναφορικά με το άρθρο 55 όταν ο εγκαλών είναι παιδί, δηλαδή άτομο κάτω των 18 ετών προτείνεται η απαλλαγή από την κατάθεση του ποσού της έγκλησης.

27 Δεκεμβρίου 2023, 14:20 | Α Β, Πρωτοδίκης1. Επί του άρθρου 55 (τροποποίηση της διάταξης του άρθρου 51 ΚΠΔ): Η επιβολή παραβόλου για την υποβολή εγκλήσεως θέτει ουσιώδες εμπόδιο στην ενάσκηση του δικαιώματος δικαστικής προστασίας. Ο θεμιτός σκοπός της αποθάρρυνσης της υποβολής άσκοπων ή κακοπροαίρετων μηνύσεων (ο οποίος, ούτως ή άλλως, δεν είναι βέβαιο ότι θα επιτευχθεί με την προτεινόμενη ρύθμιση) δεν είναι δυνατόν να καταλήγει σε πρόσθετη επιβάρυνση των θυμάτων εγκληματικών πράξεων που στρέφονται στην πολιτεία για προστασία (για τον ίδιο σκοπό, άλλωστε, προβλέπεται η επιβολή δικαστικών εξόδων σε βάρος όσων υποβάλλουν προφανώς ψευδείς εγκλήσεις από

το Δικαστήριο ή το δικαστικό συμβούλιο στο άρθρο 580 ΚΠΔ). Η προτεινόμενη ρύθμιση θα έχει ως αποτέλεσμα οι παθόντες μεγάλου αριθμού αδικημάτων, όπως, μεταξύ άλλων, αυτών της σωματικής βλάβης (308 παρ. 1 ΠΚ), της απειλής (333 παρ. 1 ΠΚ), της διατάραξης οικιακής ειρήνης (334 παρ. 1 ΠΚ), της προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας (337 παρ. 1 ΠΚ), της παραβίασης της υποχρέωσης διατροφής (358 ΠΚ), της εξύβρισης (361 ΠΚ), της υπεξαίρεσης (375 παρ. 1 και 2 ΠΚ), της απάτης (386 παρ. 1 ΠΚ), της καταδολίευσης δανειστών (397 παρ. 1 ΠΚ), της τοκογλυφίας (404 ΠΚ) κ.α., να πρέπει να αντιμετωπίσουν, πέραν της οδύνης, του φόβου, της ταλαιπωρίας και των κάθε μορφής συνεπειών του εγκλήματος, και το πρόσθετο βάρος της καταβολής του μη ευκαταφρόνητου ποσού των 100 ευρώ ως προϋπόθεση για την υποβολή έγκλησης, με συνέπεια την περαιτέρω θυματοποίησή τους και την αποθάρρυνσή τους από την προσφυγή στη Δικαιοσύνη. Ο διακηρυχθείς νομοθετικός σκοπός της αποσυμφόρησης των πινακίων δεν είναι δυνατόν να δικαιολογήσει επαρκώς τον εν λόγω υπέρμετρο περιορισμό στο δικαίωμα δικαστικής προστασίας για κάθε κατ' έγκληση διωκόμενο έγκλημα. Χρήζουν εξέτασης οι εξής επιλογές:

α) Η διατήρηση του υφιστάμενου καθεστώτος που δεν προβλέπει την υποχρέωση καταβολής παραβόλου για την υποβολή έγκλησης.

β) Η διεύρυνση των εγκλημάτων, για τα οποία δεν απαιτείται η καταβολή παραβόλου (κατά την προτεινόμενη διάταξη), ώστε σε αυτά να περιληφθούν αδικήματα μη περιουσιακού χαρακτήρα που προσβάλλουν τα θεμελιώδη έννομα αγαθά της σωματικής ακεραιότητας και της προσωπικής ελευθερίας, όπως αυτά της σωματικής βλάβης (ιδίως της προκληθείσας με πρόθεση), της απειλής και της διατάραξης οικιακής ειρήνης.

γ) Η πρόβλεψη της υποχρέωσης ή της δυνατότητας του Δικαστηρίου ή του δικαστικού συμβουλίου να διατάξει την επιστροφή του παραβόλου στον εγκαλούντα σε περίπτωση καταδίκης του εγκαλουμένου ή σε περίπτωση που αυτός απαλλαγεί αλλά δεν προκύπτει το προφανώς αβάσιμο της έγκλησης.2. Επί του άρθρου 76 (τροποποίηση της διάταξης του άρθρου 349 ΚΠΔ):

Η πρόβλεψη στην προτεινόμενη διάταξη (που επαναλαμβάνει την προϊσχύσασα ρύθμιση) περί υποχρέωσης του Δικαστηρίου να ερευνήσει τη δυνατότητα διακοπής, προτού διατάξει την αναβολή της εκδίκασης, έχει καταστεί ουσιαστικά κενό γράμμα στην πράξη λόγω επίκλησης από τους συνηγόρους των διαδίκων ή τους διαδίκους στη μετά διακοπή δικάσιμο (πρώτη διακοπή για τα πλημμελήματα και δεύτερη διακοπή για τα κακουργήματα) της απόφασης του 2006 (ανανεωθείσας έκτοτε περισσότερες φορές και εξακολουθούσας να ισχύει) της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων (επικυρωθείσας από τους κατά τόπο αρμοδίους Δικηγορικούς Συλλόγους) περί αποχής των δικηγόρων στη μετά διακοπή δικάσιμο, με συνέπεια να αναβάλλεται η υπόθεση στη συντριπτική πλειοψηφία των περιπτώσεων (εφόσον δεν συντρέχει κίνδυνος παραγραφής, όπως αυτός ορίζεται από τις αποφάσεις περί αποχής των Δικηγορικών Συλλόγων) στη μετά διακοπή δικάσιμο λόγω αποχής δικηγόρων. Εξάλλου, η ρύθμιση δεν προσδιορίζει εάν η υποχρέωση του Δικαστηρίου να διερευνήσει πρώτα τη δυνατότητα διακοπής καταλαμβάνει και την αποχή των δικηγόρων που προβάλλεται ως λόγος αναβολής, ενώ η πρόβλεψη ότι δεν χωρεί δεύτερη αναβολή στην ίδια υπόθεση χρήζει διευκρίνισης, ώστε να καταστεί σαφές α) εάν καταλαμβάνει και τη, συχνότατη στην καθημερινή πρακτική, αναβολή κατ' άρθρο 349 ΚΠΔ λόγω "ωραρίου" του Γραμματέως της έδρας, και β) εάν αφορά και την πρόβλεψη του άρθρου 349 παρ. 4 περί αναβολής λόγω αποχής δικηγόρων. Περαιτέρω, παρά την ύπαρξη σαφούς νομολογίας της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας σχετικά με τα κριτήρια νομιμότητας των αποφάσεων Δικηγορικών Συλλόγων για αποχή των δικηγόρων από τα καθήκοντά τους, ιδίως όταν αυτή προκηρύσσεται για αόριστο χρόνο ή για διάστημα που υπερβαίνει τον εύλογο χρόνο (ΟλΣτΕ 1466/2016, 2512/1997), και παρά την προφανή καθυστέρηση στην εκδίκαση των ποινικών υποθέσεων που προκαλείται, όταν η εκδίκαση μίας υπόθεσης αναβάλλεται επανειλημμένα λόγω αποχής δικηγόρων (βλ. αντί άλλων την καθυστέρηση της εκδίκασης των υποθέσεων πρώτου βαθμού, στις οποίες υπάρχει κατηγορία για παράβαση του άρθρου 187 ΠΚ με βάση την από τον Απρίλιο του 2022 απόφαση περί αποχής της Ολομέλειας των Δικηγορικών Συλλόγων), ο νομοθέτης δεν έχει παρέμβει για να θεσμοθετήσει ένα σαφές πλαίσιο για τον τρόπο που πρέπει να αντιμετωπίζονται τα συναφή αιτήματα αναβολής από τα ποινικά Δικαστήρια, ώστε να διασφαλίζεται η όσο το δυνατόν συντομότερη εκδίκαση των ποινικών υποθέσεων.

Χρήζουν εξέτασης οι εξής επιλογές:

α) Η ρητή συμπερίληψη και του αιτήματος αναβολής λόγω αποχής δικηγόρων στις περιπτώσεις κατά τις οποίες το Δικαστήριο υποχρεούται να ερευνήσει πρώτα τη δυνατότητα διακοπής προτού διατάξει την αναβολή της εκδίκασης.

β) Η διευκρίνιση ως προς το εάν η απαγόρευση δεύτερης αναβολής καταλαμβάνει και την αναβολή λόγω "ωραρίου" και την αναβολή λόγω αποχής δικηγόρων.

γ) Ο νομοθετικός προσδιορισμός των συνεπειών των αποφάσεων των Δικηγορικών Συλλόγων περί αποχής στην εξέλιξη της ποινικής δίκης και ειδικότερα η ρητή ρύθμιση του τρόπου αντιμετώπισης των σχετικών αιτημάτων που υποβάλλονται στο ποινικό Δικαστήριο, ιδίως στις περιπτώσεις που πρόκειται για αποφάσεις αποχής στη μετά διακοπή δικάσιμο ή αποχής για αόριστο χρόνο ή αποχής για διάστημα που υπερβαίνει τον

εύλογο χρόνο, λαμβανομένης υπόψη και της σχετικής νομολογίας της Ολομέλειας του Συμβουλίου της Επικρατείας (ΟλΣτΕ 1466/2016, 2512/1997). Α Β, Πρωτοδίκης Αθηνών

27 Δεκεμβρίου 2023, 11:45 | Δίκτυο Συνηγορίας για τα Δικαιώματα του Παιδιού – Child Rights Advocacy Network (CRAN)ΓΕΝΙΚΟ ΣΧΟΛΙΟ: Θα πρέπει να προβλεφθεί ρητά η αποχή από την ποινική δίωξη για το αδίκημα της παράνομης εισόδου στην χώρα, ότανι την πράξη φέρεται να την έχει τελέσει ασυνόδευτο παιδί.Άρθρο 55 Έγκληση του παθόντος – Τροποποίηση άρθρου 51 Κώδικα Ποινικής ΔικονομίαςΣΧΟΛΙΟ: Να προβλεφθεί απαλλαγή από το παράβολο της έγκλησης, όταν η καταγγελλόμενη πράξη αφορά ανήλικο.

27 Δεκεμβρίου 2023, 01:06 | Αν Οπως ήταν αναμενόμενο, τα περισσότερα σχόλια αφορούν στο άρθρο 349 ΚΠΔ. Η νομοθετική πρόβλεψη, αν και ιδαίτερα αυστηρή στη διατύπωσή της, δεν φρονώ ότι θα επιφέρει το επιθυμητό αποτέλεσμα. Πώς θα πρέπει να αντιμετωπιστεί το αίτημα 2ης αναβολής στο πρόσωπο μίας εγκυμονούσας συνηγόρου, που επίκειται να γεννήσει, ή στο πρόσωπο συνηγόρου που εισήχθη στο νοσοκομείο εκτάκτως ή που πρέπει να παραστεί σε κηδεία συγγενικού ή και προσφιλούς του προσώπου ? Πέραν τούτου, ένας εκ των σχολιαστών υπαινίχθηκε τον τρόπο που μπορεί να παρακμαφθεί η σχετική διάταξη, επικαλούμενος την παρ. 4 που προβλέπει ότι η αποχή των συνηγόρων είναι λόγος αναβολής. Θα ήταν ίσως προτιμότερο να προβλεφθεί μικρός αριθμός αναβολών, π.χ. 3, με διαβάθμιση κάθε φορά της σοβαρότητας του λόγου αναβολής, ώστε να αντιμετωπιστούν οι παραπάνω περιπτώσεις και ο κατηγορούμενος να έχει τη δυνατότητα να βρεί συνήγορο της αρεσκείας του. Πέραν τούτου, θα πρέπει να προβλεφθεί συγκεκριμένος χρόνος , ανάλογα με τη φύση της πράξης που δικάζεται, για να αναπτύξουν οι συνήγοροι τους νομικούς ισχυρισμούς τους καθώς και για την αγορευσή των εισαγγελέων και των συνηγόρων. Ενδεικτικά, στις πολυπρόσωπες δίκες, δεν εξυπηρετεί σε τίποτα 10 διαφορετικοί συνήγοροι, να αναπτύσσουν επί μακρόν ο καθένας με τον δικό του τρόπο τον ίδιο νομικό ισχυρισμό. Ούτε η αγόρευση καθίσταται ουσιαστικότερη και αποτελεσματικότερη επειδή είναι πολύωρη . Τα ίδια επιχειρήματα μπορούν να αναπτυχθούν με πλήρη σαφήνεια και επάρκεια και σε ορισμένο εκ των προτέρων χρόνο. Ακόμη, πρέπει να καταργηθεί η διάταξη του άρθρου 469 ΚΠΔ, που διαωνίζει, πολλές φορές αναιτίως, την ποινική δίκη. Είναι παράδοξο να εξαφανίζεται η απόφαση με την άσκηση της εφεσης και το δευτεροβάθμιο δικασήριο να μην μπορεί να καταστήσει χειρότερη τη θέση του κατηγορούμενου. Χαρακτηριστικότερο παράδειγμα όλων, όταν το πρωτοβάθμιο δικαστήριο χορηγεί αναστολή βάσει του ποινικού μητρώου και στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο έχει καταστεί αμετάκλητη καταδίκη του κατηγορούμενου. Τότε το δικαστήριο πρέπει να διατηρήσει την αναστολή της ποινής και στη συνέχεια απαιτείται η εκ νέου ενασχόληση της Εισαγγελίας και της γραμματείας με το ζήτημα αυτό, σπαταλώνται δηλαδή εργατοώρες χωρίς ουσιαστικό λόγο. Θεωρώ ότι η διάταξη αυτή απηχεί αντιλήψεις παλαιότερων ετών, που πλέον έχουν εξαλειφθεί.Τέλος, όσον αφορά το πολύ σοβαρό πράγματι πρόβλημα των ανθρώπων που υποβάλλουν μηνύσεις από τάση δικομανίας, θα πρέπει να τηρείται αρχείο υποβολής μηνύσεων/εγκλήσεων προκειμένου να μπορούν τα δικαστικά συμβούλια, ποινικά δικαστήρια ή εισαγγελείς να διαπιστώνουν το γεγονός αυτό, το οποίο θα τίθεται υπόψη τους μετά την εκφορά της κρίσης τους. Το δε ποσό των εξόδων θα πρέπει να προσδιορίζεται σε συνάρτηση και με τον αριθμό των υποβαλλόμενων μηνύσεων. Καθώς και δεν αρκεί απλά να βεβαιώνεται αλλά θα πρέπει να υπάρξουν ειδικές ρυθμίσεις για την είσπράξή του ώστε να λειτουργήσει πράγματι αποτρεπτικά για την υποβολή και άλλων αβάσιμων εγκλήσεων/μηνύσεων. Αλλως, εναλλακτικά, θα πρέπει να απορρίπτεται ως απαράδεκτη η έγκληση στην περίπτωση μη καταβολής των οφειλόμενων εξόδων και να μην ανατίθεται σε εισαγγελέα η μήνυση μέχρι την καταβολή των εξόδων αυτών.

26 Δεκεμβρίου 2023, 18:34 | Ντ Π Ευτυχώς κύριε Φλωρίδη του ΠΑΣΟΚ σε κυβέρνηση νέας Δημοκρατίας την καταγγελία για τον ΟΣΕ την έκαναν ανώνυμαhttps://www.euro2day.gr/news/economy/article/2201886/vary-kathgorhthrio-apo-thn-eyroph-gia-th-symvash-7.htmlΕπίσης ενδεικτικά σου παραθέτω πολλές υπηρεσίες που δέχονται ανώνυμες καταγγελίες γιατί ξέρουν πόσο βρώμικη είναι η κατάσταση στην Ελλάδα αλλά τις οποίες ανώνυμες καταγγελίες δεν θα δέχεται η Ελληνική Δικαιοσύνη γιατί είπαμε δεν έχει πολύ χώρο μάλλον από τις «βιβλιοθήκες» που έλεγε και ο Βγενόπουλος:ΕΑΔΗΣΥ https://www.eaadhsy.gr/index.php/category-articles-eaadhsy/535-perigrafi-odigies-kai-chrisi-tis-platformas-whistleblowingΕπιθεώρηση Εργασίας https://www.hli.gov.gr/asfaleia-kai-ygeia/ergazomenoi-asfaleia-kai-ygeia/katangelia/katangelia-3/ΑΑΔΕ ttps://www.aade.gr/sites/default/files/kataggelies/index.htmlΕΑΔ https://aead.gr/complaints/ΥΠΑΝ https://www.mindev.gov.gr/%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%B1%CE%B3%CE%B3%CE%B5%CE%BB%CE%AF%CE%B5%CF%82-%CF%80%CE%BF%CE%BB%CE%B9%CF%84%CF%8E%CE%BD-2/%CE%BA%CE%B1%CF%84%CE%B1%CE%B3%CE%B3%CE%B5%CE%BB%CE%AF%CE%B5%CF%82-%CF%85%CF%80%CE%B7%CF%81%CE%B5%CF%83%CE%B9%CF%8E%CE%BD/ΣΔΟΕ https://www.minfin.gr/web/eidike-grammateia-sdoeΑΔΑΕ http://www.adae.gr/ilektronikes-ypiresies/ypiresies-pros-polites/ypoboli-kataggelias-apo-ton-politi/ΔΟΑ https://www.astynomia.gr/elliniki-astynomia/eidikes-ypiresies/diefthynsi-oikonomikis-astynomias-d-o-a/diefthynsi-oikonomikis-astynomias-

sychnes-erotiseis/και εσύ θέλεις να καταργήσεις τις ανώνυμες από την Ελληνική Δικαιοσύνη!!!!!Δεν πειράζει ελπίζω να συνεχίσει να στέλνει ο κόσμος στο email της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου eisaggeleasap@eisap.gr κοινοποιώντας σε δημοσιογράφους πάντα για να βλέπουμε τι πνίγεται στα συρτάρια!!!! Καλό είναι να δημοσιεύονται και οι καταγγελίες σε dummy λογαριασμούς στο twitter για να τις μάθει και όλη η Ελλάδα τι παίζει σε κάποια γραφεία!!!!!Μήπως έχουν απειληθεί από ψηλά ιστάμενους Δημόσιους λειτουργούς ανώνυμα καταγγέλλοντες ώστε να μην στέλνουν στο email της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου και έρχεται σε δύσκολη θέση ο Εισαγγελέας αν δεν έχει κάνει τίποτα σχετικό και συρτάριασε σοβαρές υποθέσεις και για αυτό καίγονται κάποιοι να περάσουν αυτό το νόμο έκτρωμα???

26 Δεκεμβρίου 2023, 18:40 | Ντ Π Άρθρο 84 Έξοδα σε βάρος εκείνων που έκαναν ψευδή έγκληση ή μήνυση – Τροποποίηση άρθρου 580 Κώδικα Ποινικής ΔικονομίαςΝα ποσοτικοποιηθεί ο αριθμός του ασυνήθους αριθμού αβάσιμων προηγούμενων μηνύσεων ή εγκλήσεων ώστε να ξέρει κανείς επακριβώς τι ισχύει και όχι κάθε εισαγγελέας να λειτουργεί κατά το δοκούν!!!!Αλήθεια γιατί δεν μας λέει η Ελληνική Δικαιοσύνη πόσοι ανά άτομο πόσες τέτοιες περιπτώσεις υπάρχουν?? Μήπως γιατί είναι ανίκανη να εξάγει ένα τέτοιο νούμερο γιατί δεν έχει υποδομή αντίστοιχη παρότι έχουμε φτάσει στο 2023??Γιατί δεν υπάρχει αντίστοιχη μέτρηση για τους Εισαγγελείς που διαπιστώνεται ασυνήθης καθυστέρηση στη διερεύνηση μίας υπόθεσης, εεεεεεεε?Γιατί δεν μας λέει η Ελληνική Δικαιοσύνη πόσους ελέγχους έκανε το Συμβούλιο Επιθεώρησης των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων και των δικαστικών λειτουργών επί του συνόλου των μηνύσεων ή εγκλήσεων για να διαπιστώσει ότι δεν λαδώθηκαν Εισαγγελικοί Λειτουργοί για να καθυστερήσουν υποθέσεις ή να τις βάλουν στο αρχείο ώστε να δούμε αν οι αρχειοθετήσεις πράγματι έγιναν σωστά και ενδεχομένως ευθύνονται τρελοί δικομανείς ή είναι ανίκανη η Ελληνική Δικαιοσύνη να ελέγξει τα του οίκου της??????Μήπως το δείγμα ελέγχων του Συμβουλίου Επιθεώρησης των πολιτικών και ποινικών δικαστηρίων και των δικαστικών λειτουργών είναι τραγελαφικά ανεπαρκές και τελικά η Ελληνική Δικαιοσύνη δεν ελέγχεται????????Το ΣΔΟΕ όταν κάνει ελέγχους βρίσκει εως και 70% παραβατικότητα https://www.tharrosnews.gr/2013/08/%CF%83%CE%B4%CE%BF%CE%B5-%CF%83%CF%84%CE%BF-70%25-%CE%B7-%CF%80%CE%B1%CF%81%CE%B1%CE%B2%CE%B1%CF%84%CE%B9%CE%BA%CF%8C%CF%84%CE%B7%CF%84%CE%B1-%CF%83%CE%B5-%CF%80%CE%B5/Μήπως αντίστοιχη είναι η κατάσταση στα Δικαστήρια απλά δεν υπάρχουν ελεγκτές να την εντοπίσουν???Σε πλήθος σοβαρών αναφορών που έχω αναγκαστεί να υποβάλλω για οικονομικά εγκλήματα, είναι τραγική η κατάσταση του χρόνου που περνά χωρίς να γίνουν δίκες αλλά και αν ξεκινήσουν τις αναβολές που τρώνε!!!Για να παίξω τον δικηγόρο του διαβόλου μήπως κάτι συμβαίνει στην ευκολία που αποδέχονται οι δικαστές τα αιτήματα αναβολών?

26 Δεκεμβρίου 2023, 18:29 | Α Δ , δικηγόροςΑπαραίτητο να προβλεφθεί η υποχρεωτική ύπαρξη του ποινικού μητρώου κάθε κατηγορούμενου σε κάθε δικαστήριο, διότι αλλιώς οι διατάξεις περί μετατροπής κλπ της ποινής θα μείνουν ανεφάρμοστες, όπως γινόταν και στο παρελθόν όταν ίσχυαν αντίστοιχες διατάξεις και τα δικαστήρια χορηγούσαν στους πάντες αναστολή της ποινής ελλείψει ποινικού μητρώου.

26 Δεκεμβρίου 2023, 18:54 | Ντ Π Άρθρο 185 Πίνακας πραγματογνωμόνωνΔεν υπάρχει πιο τραγική κατάσταση από τις αμοιβές των πραγματογνωμόνων στην Ελλάδα!!!!! Κάποτε που έκανα την ηλιθιότητα να εμπλακώ, οι Εισαγγελικές Αρχές και το Υπουργείο Δικαιοσύνης ενέκριναν εξευτελιστικές αμοιβές εώς και 1 Ευρώ την ώρα, που έφτασα το θέμα μέχρι τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου και δεν απάντησε ποτέ, παρότι έγραψα ξεκάθαρα ότι αν δεχόμουν αυτές τις αμοιβές ή βλαμμένος έπρεπε να είμαι ή να είχα λαδωθεί από κατηγορούμενους για να τους βγάλω καθαρούς με ψευδή έκθεση!!Γιατί δεν ασχολείται κανείς με το πως καθορίζονται οι αμοιβές των πραγματογνωμόνων????? Μήπως κάποιοι κάνουν τρελές δουλίτσες ως λαμόγια πραγματογνώμονες με εξευτελιστικές αμοιβές για να βγάζουν μαύρα από λαδώματα κατηγορούμενων ώστε να συντάσσουν ψεύτικες εκθέσεις και κανείς να μην μπαίνει φυλακή τελικά και η Ελληνική Δικαιοσύνη κλείνει τα μάτια της σε αυτό?Καθορίστε συγκεκριμένες εύλογες αμοιβές τώρα ειδάλλως οι ποινικοί πραγματογνώμονες που δέχονται εξευτελιστικές αμοιβές μάλλον κάπως αλλιώς συμπληρώνουν τα εισοδήματα τους και η Ελληνική Δικαιοσύνη δεν είναι χαζή καταλαβαίνει πολύ καλά τι συμβαίνει!!!!Ρίξτε μία ματιά για τους πραγματογνώμονες που αγαπά η ελληνική δικαιοσύνη στα εξής άρθρα!! http://www.kathimerini.gr/156925/article/epikairothta/politikh/neoi-emplekomenoi-sthn-ypo8esh-mpoyrmpoyliaΣυνελήφθη πραγματογνώμονας για εκβίαση!!!!!
https://www.voria.gr/article/sullipsi-dikastikou-pragmatognomona-gia-ekbiasi-kai-dorodokia

26 Δεκεμβρίου 2023, 17:30 | Ντ Π Όσο καλύτερος ένας Υπουργός τόσο καλύτεροι οι νόμοι που εισάγει!! Όσο πιο διεφθαρμένος και όπου φυσάει ο άνεμος ένας Υπουργός τόσο διεφθαρμένοι οι νόμοι που προωθεί. Ευτυχώς που μέχρι σήμερα υπήρχαν οι ανώνυμες καταγγελίες και πολύ σοβαρές υποθέσεις ξεκίνησαν βάσει αυτών. Κάνε κύριε Φλωρίδη μία αναζήτηση στο διαδίκτυο με τον όρο «ανώνυμη καταγγελία» και θα καταλάβεις τι είδους Υπουργός είσαι!!Στο εξωτερικό όλο και περισσότεροι θεσμοί επιβάλλουν την δυνατότητα καταγγελίας ανώνυμα και μάλιστα χρησιμοποιούν ειδικά συστήματα για να προφυλάσσουν την

ανωνυμία γιατί όταν κάτι είναι πολύ σοβαρό κινδυνεύουν ζωές!!!!Ενδεικτικά θα αναφέρω ότι η Εθνική Αρχή Διαφάνειας https://aead.gr/tags/whistleblowing έχει υποχρεώσει οργανισμούς και εταιρείες να εφαρμόζουν υποχρεωτικά συστήματα προστασίας ανώνυμων καταγγελιών!!!!!!!Προφανώς η Ελληνική Δικαιοσύνη τρέμει στο μέλλον μήπως κάποιος διερευνήσει πόσο σοβαρές καταγγελίες έφτασαν στο email της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου και τι έκανε η Εισαγγελία με αυτές!!!!!! Προτείνω σε όλους να καταγγέλλουν σοβαρά περιστατικά στο σχετικό email που είναι eisaggeleasap@eisap.gr κοινοποιώντας σε δημοσιογράφους γιατί η Ελληνική Δικαιοσύνη μάλλον δεν έχει χώρο για να αρχειοθετεί καταγγελίες, ίσως γιατί διαβάζει πολλά «βιβλία» που έλεγε και ο μακαρίτης ο Βγενόπουλος, «βιβλιοθήκες»ολόκληρες!!!!!Ακυρώστε την αλλαγή στο Άρθρο 43 Έναρξη ποινικής δίωξης – Τρόποι κίνησης –Αρχειοθέτηση παράγραφος 5 ώστε οι ανώνυμες καταγγελίες να αποτελούν βάση έναρξης ποινικής έρευνας!!!

26 Δεκεμβρίου 2023, 13:19 | ΕΗ προτεινόμενη τροποποίηση της διάταξης της ΚΠΔ 43 έχει ως εξής : «Στα κακουργήματα ή πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου, καθώς και στα ΠΛΗΜΜΕΛΉΜΑΤΑ ΑΡΜΟΔΙΌΤΗΤΑΣ ΤΡΙΜΕΛΟΎΣ ΕΦΕΤΕΊΟΥ (άρθρο 111 παρ. 6), κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνησή της.». Η αναφορά στο άρ. 111 παρ. 6 είναι ΕΣΦΑΛΜΈΝΗ και παραπέμπει στην υπό τροποποίηση διάταξη, την ισχύουσα δηλαδή διάταξη (: ΚΠΔ 111 παρ. 6), καθώς πλέον η υπό τροποποίηση πρόβλεψη για τα πλημμελήματα των προσώπων ιδιάζουσας δωσιδικίας δεν είναι στην ΚΠΔ 111 παρ. 6 αλλά στην ΚΠΔ 110 περ. δ’.Επομένως, ΠΡΈΠΕΙ, διορθούμενης της παραδρομής -αφού πλέον τα πλημμελήματα των προσώπων ΙΔΙΆΖΟΥΣΑΣ ΔΩΣΙΔΙΚΊΑΣ δεν θα εκδικάζονται από το ΤΡΙΜΕΛΈΣ ΕΦΕΤΕΊΟ αλλά από το ΜΟΝΟΜΕΛΈΣ ΕΦΕΤΕΊΟ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΆΤΩΝ- να επαναδιατυπωθεί ορθά η τροποποίηση της ΚΠΔ 43 ως εξής :«Στα κακουργήματα ή πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου, καθώς και στα ΠΛΗΜΜΕΛΉΜΑΤΑ ΑΡΜΟΔΙΌΤΗΤΑΣ ΜΟΝΟΜΕΛΟΎΣ ΕΦΕΤΕΊΟΥ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΆΤΩΝ (ΆΡΘΡΟ 110 ΠΕΡ. 4), κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνησή της.»

24 Δεκεμβρίου 2023, 19:29 | Μεσόγειος ΑπόγειοςΤο νομοσχέδιο προτείνει ότι το Μονομελές Πλημμελειοδικείο θα εκδικάζει την πλειοψηφία των ποινικών αδικημάτων, ακόμα και κάποιων με βαρύτατη κοινωνική απαξία. Μόλις ο Εισαγγελέας Πρωτοδικών καταλήξει στο ότι συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής, συντάσσει ένα κλητήριο θέσπισμα και ο κατηγορούμενος παραπέμπεται στο ακροατήριο χωρίς καν να έχει ακουστεί.Επειδή ο κατηγορούμενος δεν πρέπει να στερηθεί το δικαίωμα να ακουστεί πριν παραπεμφθεί ενώπιον Δικαστηρίου, ιδιαίτερα σε υποθέσεις εξαιρετικά πολύπλοκες.Προς αντιστάθμιση των βαρύτατων συνεπειών που συνεπάγεται η ευθύτατη παραπομπή και λαμβανομένου υπόψη ότι ο Εισαγγελέας δεν διαθέτει το αλάθητο, προτείνεται να δοθεί στον κατηγορούμενο το δικαίωμα να ασκήσει την προσφυγή του άρθρου 322 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας ενώπιον κάθε πλημμελειοδικείου.Άρθρο 72
Προσφυγή κατά της απευθείας κλήσης – Τροποποίηση παρ. 1 και 2 άρθρου 322 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας
Στο άρθρο 322 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) η παρ. 1 τροποποιείται με την επέκταση του δικαιώματος σε κάθε πλημμελειοδικείο, β) στην παρ. 2 βα) στο πρώτο εδάφιο επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, ββ) προστίθεται νέο δεύτερο εδάφιο και οι παρ. 1 και 2 διαμορφώνονται ως εξής:
1. Ο κατηγορούμενος που κλητεύθηκε απευθείας με κλητήριο θέσπισμα στο ακροατήριο του πλημμελειοδικείου έχει δικαίωμα, είτε αυτοπροσώπως είτε μέσω αντιπροσώπου, να προσφύγει στον αρμόδιο εισαγγελέα εφετών μέσα σε δέκα ημέρες από την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος.
2. Η προσφυγή ασκείται με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 474. Αν η έκθεση γίνει ή το δικόγραφο κατατεθεί σε άλλο γραμματέα ή στον προϊστάμενο της προξενικής αρχής ή στον διευθυντή των φυλακών, ειδοποιείται αμελλητί ο γραμματέας της εισαγγελίας πρωτοδικών που εξέδωσε το κλητήριο θέσπισμα και του αποστέλλεται αμέσως η έκθεση ή το δικόγραφο. Αν η προσφυγή ασκείται μέσω αντιπροσώπου, το πληρεξούσιο ή επικυρωμένο αντίγραφό του προσαρτάται στην έκθεση ή στο δικόγραφο. Στην έκθεση ή το δικόγραφο πρέπει να διατυπώνονται και οι λόγοι για τους οποίους ασκείται η προσφυγή. Ο προσφεύγων υποχρεούται να καταθέσει παράβολο υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) ποσού τριακοσίων πενήντα (350) ευρώ. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης. Αν δεν κατατεθεί το παράβολο, η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη από τον εισαγγελέα εφετών. Όταν η προσφυγή ασκείται από περισσότερους κατηγορουμένους, κατατίθεται μόνο ένα παράβολο. Σε περίπτωση που ο εισαγγελέας εφετών κάνει δεκτή την προσφυγή διατάσσει και την επιστροφή του παραβόλου στον καταθέσαντα αυτό. Εξαιρούνται από την υποχρέωση κατάθεσης παράβολου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004.».

24 Δεκεμβρίου 2023, 09:09 | ΣΤΡ ΕΛΣυμφωνώ με το άρθρο 76 του του νομοσχεδίου του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που αφορά τις δίκες οι οποίες δεν θα οδηγούνται πλέον σε παραγραφές (των αδικημάτων)

24 Δεκεμβρίου 2023, 09:14 | Ι ΠΣυμφωνώ με το άρθρο 76 του του νομοχεδίου του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας που αφορά τις δίκες οι οποίες δεν θα οδηγούνται πλέον σε παραγραφές (των αδικημάτων)
21 Δεκεμβρίου 2023, 17:37 | Δ. Π Η διατήρηση των περιοριστικών όρων εμφάνισης σε αστυνομικό τμήμα εν έτει 2023, κάθε άλλο παρά τον επιδιωκόμενο σκοπό εξυπηρετεί!!!! Η υπογραφή μίας έκθεσης εμφάνισης στις 8:00 δεν αποτρέπει την επανάληψη αδικήματος την 10:00 ακόμα και σε άλλη περιφερειακή ενότητα!Οι διατάξεις εποχής ΄50 χάριν εντυπωσιασμού, οι οποίες μάλιστα επιφέρουν αντιστρόφως ανάλογα αποτελέσματα με την εξαντλητική γραφειοκρατία που επιφέρουν κάθε άλλο παρά το δημόσιο συμφέρον εξυπηρετούν, απλά μετακυλούν την ευθύνη έλλειψης χώρου κράτησης ή/και της αδιανόητης για τα δεδομένα της εποχής κωλυσιεργίας δικαστικών αρχών για την παραπομπή σε δίκη.Βραχιολάκι αποκλειστικά με 24ωρα καταγραφή σήματος GPS και έλεγχο των δεδομένων που θα καταγράφει σε περιπτώσεις διάπραξης αντίστοιχων αδικημάτων για να διαπιστωθεί αν ο δράστης είναι εγγύς του χώρου τέλεσης.
21 Δεκεμβρίου 2023, 10:10 | Α Μ – Δικηγόρος1. Άρθρο 49 – Η κατάργηση του πενταμελούς εφετείου κακουργημάτων και η ανακατανομή που επέρχεται στις αρμοδιότητες μονομελούς και τριμελούς, όσο και αν υπαγορεύεται από τη λογική της δύσκολης συγκρότησης του πενταμελούς (και την καθυστέρηση που αυτή προκαλεί), υπάρχουν βάσιμες ανησυχίες ότι θα οδηγήσει σε μεγαλύτερα προβλήματα συγκρότησης των τριμελών ως δευτεροβάθμιων.2. Άρθρο 59 – Η αρμοδιότητα του μονομελούς κακουργημάτων παραμένει ανησυχητικά εκτεταμένη, δεδομένου ότι μιλάμε για ένα δικαστήριο που η ανεπάρκεια, ή ακόμα χειρότερα η κακή διάθεση, ενός μόνο ανθρώπου μπορεί να οδηγήσει έναν αθώο στη φυλακή.3. Άρθρο 55 – Η επαναφορά του παραβόλου ορθότερο θα ήταν να περιοριστεί σε συγκεκριμένα εγκλήματα (πχ εγκλήματα κατά της τιμής και εγκλήματα περί την απονομή της δικαιοσύνης) που αποδεδειγμένα επιβαρύνουν τα πινάκια δυσανάλογα σε σχέση με τις ποινές που επιβάλλουν, αντί να αποτελεί τον κανόνα και να είναι λίγες οι εξαιρέσεις.4. Άρθρο 63 – Δεδομένου ότι σε πλήθος υποθέσεως οι αστυνομικοί υπάλληλοι είναι επί της ουσίας οι μοναδικοί μάρτυρες, και έχει πολλές φορές παρατηρηθεί το φαινόμενο οι καταθέσεις τους κατά την προδικασία να είναι ανακριβείς ή προιόν αντιγραφής επικόλλησης (ειδικά σε υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας). Η αδυναμία εξέτασής τους στο ακροατήριο σε τέτοιες υποθέσεις πρακτικά εκμηδενίζει την υπερασπιστική δυνατότητα του κατηγορουμένου.

20 Δεκεμβρίου 2023, 19:37 | Ε Π. Πρακτικό παράδειγμα όσον αφορά τους μονομελείς δικαστικούς σχηματισμούς.Την προσεχή άνοιξη πρόκειται να εκδικαστεί από Τριμελές Εφετείο Κακ/των της επικράτειας ποινική κατηγορία εις βάρος πολλών (άνω των 50) αλλοδαπών κατηγορουμένων. Η περ΄πτωση αυτή φαντάζει ακραία αλλά δεν είναι στην πραγματικότητα, καθώς λόγω των μεθόδων ανακριτικής διείσδυσης που εφαρμόζονται και ειδικά της άρσης του απορρήτου των επικοινωνιών, είναι συχνό φαινόμενο στην πράξη να παραπέμπεται στο ακροατήριο πληθώρα κατηγορουμένων για την ίδια πράξη. Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις η πλειονότητα των υποθέσεων αυτόν θα παραπέμπεται σε μονομελή δικαστικό σχηματισμό.Ερτάσθε λοιπόν, πώς θα μπορέσει ο διακστής να διαμορφώσει ασφαλή δικανική πεποίθηση, μόνος του, γενικότερα αλλά και ειδικά σε τέτοιες υποθέσεις όπου ελλοχεύει ο κινδυνος του σφάλματος, άνευ συνδρομής των συναδέλφων του.Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις λοιπόν δημιουργείται ανασφάλεια δικαίου καθώς προκρίνεται η (υποτιθέμενη) επιτάχυνση έναντι της ποιότητας της δικαιοσύνης.
19 Δεκεμβρίου 2023, 14:11 | Χ Σ Καλησπέρα σας. Επί του άρθ. 55 του νέου Νόμου, παρακαλώ να μην περιληφθεί το παράβολο των εκατό (100) Ευρώ εις τα κατ' έγκληση (δήλωση επιθυμίας ποινικής διώξεως) αγροτικά αδικήματα του Ν. 3585/2007, όπως ισχύει.Μετά τιμής. Χ Σ,τ. δημόσιος Κατήγορος,Δασαρχείου-Αγροφυλακής Θεσσαλονίκης.
18 Δεκεμβρίου 2023, 11:46 | Π Κ Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις είναι πραγματικά τραγικές. Έχετε την εντύπωση ότι η απονομή της δικαιοσύνης καθυστερεί λόγω των συνηγόρων ή λόγω των πολιτών? Υποβάλλουμε αιτήματα αναβολής, όταν υπάρχει σημαντικός λόγος και λαμβάνουμε νέα δικάσιμο για το επόμενο έτος !!! Τα πλημελλειοδικεία στην επαρχία συνεδριάζουν μία φορα την εβδομάδα (!!!) , με πινάκια φορτωμένα με 40 υποθέσεις, από τις οποίες συνήθως δικάζονται οι δέκα ! Οι υποθέσεις αναβάλλονται ΩΣ ΕΠΙ ΤΟ ΠΛΕΙΣΤΟΝ λόγω ωραρίου. Οι πολίτες ταλαιπωρούνται με το να ερχονται ξανά και ξανά στις δικασίμους ως μάρτυρες και το δικαστήριο να μην γίνεται ΠΟΤΕ.1) Διορίστε δικαστές2) Διορίστε δικαστικούς υπαλλήλους3) Τα δικαστήρια ΔΕΝ ΝΟΕΙΤΑΙ να έχουν ωράριο. Δημιουργείστε δύο βάρδιες δικαστικών υπαλλήλων.4) Βάλτε ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ δικασίμους με λιγότερες υποθέσεις ανα ημέρα.Ούτε οι δικηγόροι αλλά ούτε και οι πολίτς ευθύνονται για αυτά τα χάλια. Αποφασίζετε να επιβάλλετε πρόστιμα με την μορφή ποινής (δικομανία), για να αποτρέψετε την προσφυγή στην δικαιοσύνη??? Θα πληρώνουμε παράβολα (οι δικηγόροι) αν έχουμε δύο υποθέσεις την ίδια ημέρα σε διαφορετικά σδικατήρια? Δώστε αναβολή ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΕΒΔΟΜΑΔΑ.Λύστε πρώτα τις παθογένειες του Δημοσίου, ΠΡΟΣΛΑΒΕΤΕ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΚΑΙ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥΣ, ΟΡΙΣΤΕ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΕΣ ΔΙΚΑΣΙΜΟΥΣ, ΔΙΗΜΙΟΥΡΓΕΙΣΤΕ ΔΥΟ ΒΑΡΔΙΕΣ, και έπειτα απορρίψτε οσα αιτήματα αναβολών θέλετε, και επιβάλλετε πρόστιμα στους δικομανεις (!)

18 Δεκεμβρίου 2023, 00:36 | Οδ. Με το να δίνεις δικαίωμα μιας και δεν θα έχουν ποινές στους οικειους του γονέα που παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις , μεγαλώνεις ένα ήδη τεράστιο πρόβλημα. Το ίδιο κι με τους εκπαιδευτικούς κτλ…Πρέπει να μπει στο επίκεντρο το παιδί!Η ψυχική του υγεία είναι μεγάλης σημασίας ! Κι είναι κάτι που χαλιεται όταν με διάφορες μεθοδευσεις ο γονέας που ασκεί επιμέλεια , προσπαθεί να χαλάσει την σχέση τέκνου με τον έτερο γονέα!Πλήρη εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοικογενεικης βίας για να σταματήσει όλο αυτό!

17 Δεκεμβρίου 2023, 21:00 | Α. Ζ., Δικηγόρος Παρ' Αρείω ΠάγωΑποτελεί ντροπή για όλο το νομικό κόσμο η συγκεκριμένη πρόταση νόμου. Πλείστες αντισυνταγματικές διατάξεις, παράλογα παράβολα, ευθεία παραβίαση ενωσιακού δικαίου και φυσικά, ακόμη μια φορά, οι δικαστές στο απυρόβλητο. Το πρόβλημα κύριοι του υπουργείου, δεν αποτελούν οι δικηγόροι μόνο και οι «τακτικές» τους, αλλά και οι δικαστές. Πως είναι δυνατόν να αλλάζετε τα όρια του εκκλητού χωρίς καμία νομικά εμπεριστατωμένη άποψη; Πως είναι δυνατόν να επιβάλλετε παράβολο ύψους ποσού ευρώ 350,00€ για την εξέταση προσφυγής κατά απορριπτικής εισαγγελέα και θέσεως στο αρχείο; Αντιλαμβάνεστε ότι δεν θα υπάρχει δικαιοσύνη πολυεπίπεδα; Να μην εξετάζονται οι αστυνομικοί στο ακροατήριο; Αυτή τη στιγμή αποτελεί αναιρετικό λόγο και πάτε δια νόμου να πείτε τι; Ότι ο αστυνομικός θα καταθέτει μόνο προανακριτικά και τέλος; Όχι, να υποστεί την ποινική βάσανο, όπως ακριβώς και ο κατηγορούμενος. Τι είναι αυτές οι γελοιότητες; Πάμε το νομικό μας πολιτισμό σε μαύρα μεσαιωνικά χρόνια. Όνειδος οι διατάξεις συλλήβδην. Ντροπή.

16 Δεκεμβρίου 2023, 20:51 | Χ Ν. Σε συνέχεια προηγούμενης ανάρτησης, υποβάλλω και τα εξής σχόλια: 1) Ορθή η μεταβίβαση της αρμοδιότητας στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο, ωστόσο υπάρχει κίνδυνος αύξησης των υποθέσεων που θα εισάγονται στο ακροατήριο ενόψει της δυνατότητας του Εισαγγελέα να κινήσει την ποινική δίωξη χωρίς προκαταρκτική. Απαραίτητο να προβλεφθούν σωρευτικά α) η αναγκαία προκαταρκτική εξέταση σε σημαντικά πλημμελήματα και β) και η γενναία αποποινικοποίηση ήσσονος σημασίας παραβάσεων που είτε δύνανται να αντιμετωπιστούν ως διοικητικές παραβάσεις είτε συνιστούν παραβίαση ενοχικών υποχρεώσεων. 2) Για τον περιορισμό των αναβολών, δεν είναι αναγκαία η καταβολή παραβόλου ούτε ο αριθμητικός περιορισμός. Επαρκεί η πρόβλεψη αυστηρών αποδεικτικών περιορισμών ώστε να χορηγείται αναβολή σε όποιον πραγματικά έχει λόγο κάτι που όμως θα πρέπει να συμβαίνει και σε έχει τέτοιο λόγο πάνω από μία φορά. Η δικαστηριακή πραγματικότητα που δε δύναται να αγνοηθεί, απαγορεύει τις διακοπές της δίκης. 3) Η εκδίκαση της έφεσης κατά απόφασης Τριμελούς Εφετείου από Πρόεδρο αρχαιότερο από αυτόν που δίκασε πρωτόδικα δεν θα είναι πάντα εφικτή, διότι με το πέρας των ετών θα έχουν μεσολαβήσει προαγωγές, μεταθέσεις και συνταξιοδοτήσεις μετά τις οποίες ίσως δεν θα υπηρετεί κατά το χρόνο εκδίκασης της έφεσης αρχαιότερος εφέτης από αυτόν που δίκασε. 4) Η μη κλήση του προανακριτικού υπαλλήλου που έδωσε κατάθεση στην προδικασία, θίγει το δικαίωμα του κτγ να θέσει ερωτήσεις στο μάρτυρα και θα οδηγήσει σε (παρελκυστικά ή μη) αιτήματα αναβολής ώστε να κληθεί. Ορθότερη θα ήταν η τροποποίηση ώστε να είναι επιτρεπτή η ανάγνωση οποιουδήποτε μάρτυρα της προδικασίας που δεν εμφανίστηκε στο ακροατήριο εφόσον δεν αντιλέγει ο κτγ αντί της νυν διάταξης που μιλάει για ρητή συναίνεση του κτγ και έχει δημιουργήσει προβλήματα στις ερήμην δίκες. Ευχαριστώ πολύ, Χ. Ν., Πρωτοδίκης Πατρών

15 Δεκεμβρίου 2023, 11:04 | Κ. Γ. Εχω τη γνώμη ότι αναβολή της δίκης δεν πρέπει να προβλέπεται, παρά μόνο λόγω αποχής των δικηγόρων, για κρείσσονες αποδείξεις, για να διαταχθεί η βίαιη προσαγωγή ουσιώδους μάρτυρα και στις περιπτώσεις που ορίζονται με τις διατάξεις των άρθρων 59 και 60 του Κ.Π.Δ. Είναι γνωστό άλλωστε σε όλους μας ότι την τρίτη μετά από διακοπή δικάσιμο οι δικηγόροι ζητούν την αναβολή της δίκης, συμμορφούμενοι με τη σχετική απόφαση της Ολομέλειας των δικηγορικών Συλλόγων της χώρας, αίτημα το οποίο δεν μπορεί παρά να ικανοποιηθεί. Επίσης έχω ιδία άποψη ότι κατόπιν υποβολής αιτημάτων αναβολής από διαδίκους, υποθέσεις αναβάλλονταν, χωρίς το δικαστήριο να εξετάσει προηγουμένως τη δυνατότητα διακοπής της δίκης. Υπήρξαν δηλαδή δικαστές που συνειδητά παρανομούσαν για λόγους ευνόητους.

14 Δεκεμβρίου 2023, 22:00 | σ α Στο 57 τι πέταξες για να φτιαξεις το 59 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας? Το να λες ότι ο εισαγγελέας αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια έως το τέλος της πολιτικής δίκης σημαίνει αρνησιδικία, μιας και την ίδια δυνατότητα έχει κι ο πολιτικός δικαστής με το 250 ΚΠολΔ. Ο ποινικός δικαστικός λειτουργός θα βλέπει αγωγή και θα βάζει την υπόθεση στην μπάντα, ο πολιτικός δικαστής θα βλέπει ποινική δίωξη και θα λέει «κάτσε να δούμε τι θα πει το ποινικό» και στο τέλος δεν θα δικάζει κανένας. Άσε που στο πολιτικό δικαστήριο αφήνεται η τύχη της υπόθεσης στους διαδίκους, άρα ο ισχυρός μπορεί να καταθέτει αγωγές SLAPP και να έχει όλα τα ατού στα χέρια του. Μόνο σωστό στη διάταξη το να καταργηθεί η υποχρέωση έγκρισης από τον εισαγγελέα του εφετείου.

14 Δεκεμβρίου 2023, 13:40 | Ε ΝΑ ΕΠΑΝΕΛΘΕΙ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 198 ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΓΙΑ ΕΞΥΙΒΡΙΣΗ ΤΩΝ ΘΕΙΩΝ.

13 Δεκεμβρίου 2023, 19:37 | Ε Π Σχετικά με την κατά κανόνα εξαίρεση της προφορικής, επ'ακροατηρίω κατάθεσης όσων αστυνομικών έχουν δώσει μαρτυρική κατάθεση στην προδικασία. Πραγματικά φανταστική

πρόβλεψη, πλην όμως εντελώς ΠΑΡΑΝΟΜΗ. Κατ'αρχάς η ΕΣΔΑ έχει θεσπίσει το ακριβώς αντίθετο ως κανόνα, ήτοι ότι «πας κατηγορούμενος έχει διακαίωμα (…) (δ) να εξετάση ή ζητήση όπως εξετασθώσιν οι μάρτυρες κατηγορίας και επιτύχη την πρόσκλησιν και εξέτασιν των μαρτύρων υπερασ΄πισεως υπό τους αυτούς όρους ως των μαρτύρων κατηγορίας». «Έξυπνα» σκεπτόμενος ο εμπνευστής της διάταξης θα αντιλέξει: » Μα ο κατηγορούμενος έχει δικαίωμα να εξετάσει τον μάρτυρα κατηγορίας. Αν δεν κληθεί ο αστυνομικός ως μάρτυρας κατηγορίας από τον Εισαγγελέα δε θεμελιώνεται το δικαίωμα εξέτασής του.
Πλην όμως για το ΕΔΔΑ ο όρος «μάρτυρας» ερμηνέυεται αυτόνομα. Κατά την κρατούσα νομολογία λοιπόν, μάρτυρας είναι το πρόσωπο εκείνο, του οποίου η μαρτυρία τίθεται στη διάθεση του δικαστηρίου και λαμβάνεται υπόψη από αυτό, ασχέτως αν αυτή προκύπτει από την προφορική εξέταση στο ακροατήριο ή από την ανάγνωση της κατάθεσής του. Άρα από τη στιγμή που ο αστυνομικός καταθέτει έστω κατά την προδικασία, είναι μάρτυρας κατηγορίας. Σε κάθε περίπτωση,κατά το ΕΔΔΑ η εξέταση του μάρτυρα κατά την προδικασία δεν μπορεί να οδηγεί σε αποστέρηση του κατηγορουμένου από το δικαίωμά του να εξετάσει τους μάρτυρες κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο, αφού σε μια τέτοια περίπτωση οι διωκτικές αρχές θα υποκαθιστούσαν τα δικαστήρια, ενώ και το δικαστήριο θα στερέιτο της δυνατότητας να παρατηρήσει τις αντιδράσεις τους (Khayrov κ. Ουκρανίας 19157/2006, Melnikov κ. Ρωσίας 23610/2003, Sibgatulin κ. Ρωσίας 1413/2005.

Το δικαίωμα του κατηγορουμένου δύναται να περιορισθεί μόνο για πολύ συγκεκριμένους λόγους. Αυτοί είναι ενδεικτικά η υπαιτιότητα του ιδίου του κατηγορουμένου ο οποίος είναι απών κατά την εξέταση του μάρτυρα (Artner Κ. Αυστρίας), τα κωλύματα εμφάνισης ή εξέτασης του μάρτυρα όπως ο θάνατος, η ασθένεια, το άγνωστο της διαμονής του ή η άρνηση έκδοσής του από τρίτη χώρα όπου κρατείται (Mielke κ. Γερμανίας, Wester κ. Σουηδίας, Isgro κ. Ιταλίας κ.α). Άλλοι λόγοι αποτελούν η άσκηση του δικαιώματος άρνησης σε μαρτυρία, η άσκηση του δικαιώματος σε μη αυτενοχοποίηση ή η ανάγκη προστασίας του ίδιου του μάρτυρα.Καλά μαντέψατε, ο αστυνομικός δεν ανήκει σε καμία απο τις παραπάνω κατηγορίες.Οπότε οι αστυνομικοί μπορεί να μην έρχονται στις δίκες, αλλά οι καταδίκες από το ΕΔΔΑ θα έρχονται σωρηδόν.

12 Δεκεμβρίου 2023, 16:38 | Un A Οι ρυθμίσεις στην δικονομία είναι επιεικώς τραγικές.Άρθρα 49, 50 51 59 60 61 .Αν θέλετε σώνει και καλά να κάνετε οικονομία δικαστών τότε θα έπρεπε όλα τα κακουργήματα να πηγαίνουν στο μονομελές και οι εφέσεις στο τριμελές και μόνο όταν προβλέπεται η ποινή της ισόβιας κάθειρξης να είναι τριμελές εφετείο στο πρώτο βαθμό και πενταμελές στο δεύτερο. Το τριμελές στον πρώτο βαθμό, τριμελές στον δεύτερο αλλά με αρχαιότερο πρόεδρο είναι αστειότητα, παραβίαση του συντάγματος, παραβίαση του δικαιώματος σε δίκαια δίκη! Αστειότητα και παραβίαση διεθνών διάταξεων και του συντάγματος αλλά και παραβίαση της κοινής λογικής είναι και το οι εφέσεις του τριμελούς πλημμελειοδικείου να εκδικάζονται από το μονομελές εφετείο!!!!!. Ένα κεφάλι εφέτη σκέφτεται καλύτερα από 3 κεφάλια πλημμελειοδικών! Γελάνε και οι πέτρες!!!!.55 έγκληση του παθόντος παράβολο .Δείχνετε ότι το μόνο που σας νοιάζει είναι να μαζέψετε χρήματα! Ο πολίτης που πλήρωσε φόρους για να έχει δικαιοσύνη στην χώρα του γιατί θα πρέπει να πληρώσει 100 ευρώ για να προσφύγει ως είναι συνταγματικό του δικαίωμα στην δικαιοσύνη; Αν όπως γράφεται στην εισηγητική έκθεση η έγκληση είναι άσκοπη ή ακόμα και κακοπροαίρετη αυτού να του βάλετε έξοδα.Η έγκληση του απλού πολίτη που θίγονται τα ατομικά του συμφέροντα γιατί θα πρέπει να συνοδεύεται αδιακρίτως με 100 ευρώ; Η δικαιοσύνη των πλουσίων ή μήπως προσπαθούμε να έχουμε λιγότερη δουλειά και να μαζεύουμε χρήματα;63 Μάλιστα κάναμε το χατίρι της ΠΟΑΣΥ και παραβιάζουμε διεθνή κείμενα αλλά και την δικαια δίκη. Έτσι νομοθετούμε. Όχι λοιπόν, το να ρωτάμε απαγορεύεται ….. Εγώ λέω να μην κάνουμε καθόλου δίκες ! Πόσες φορές δεν είδα άλλα να γράφονται και άλλα να λένε οι αστυνομικοί στο δικαστήριο και άλλη να είναι η αλήθεια. Πόσα τέτοια δεν έχουν γίνει ….Η συγκεκριμένη ρύθμιση δεν είναι μόνο λανθασμένη αλλά αποδεικνύει μια ευκαιριακή συντεχνιακή αντιδικηγορική (να μην ρωτάμε οι δικηγόροι μήπως και δεν ανακαλυφθεί η αλήθεια) και κυρίως αντισυνταγματική νοοτροπία. Το ότι παραβιάζεται η εσδα λίγο μας ενδιαφέρει. Χάλια.Αρθρο 74 Το προβλημα σας είναι οι δικηγόροι. Μαχόμεθα υπέρ δικαίου. Εσείς με αυτές τις διατάξεις δείχνετε ότι θέλετε να μας φιμώσετε απέναντι στην αυθαιρεσία της πολιτείας και αλλά στην αυθαιρεσία από όπου και αν προέχεται.75 Για το 343 παρ 2 η αλλαγή που έκανε με τον 4855/21 ο μακαρίτης ο Λάμπρος Μαργαρίτης (ο οποίος ήξερε γράμματα!) έγινε διότι απλά είναι υποχρέωση μας ως χώρα από διεθνή κείμενα (πχ εσδα) το δικαστήριο να έχει την πρωτοβουλία για την αλλαγή και όχι ο κατηγορούμενος όπως έλεγε η αρχική διάταξη του νέου κώδικα και όπως είναι η προτεινόμενη ρύθμιση. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Το δικαστήριο έχει υποχρέωση να ενημερώσει τον κατηγορούμενο για τυχόν νομοθετική μεταβολή ή ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό όχι ο κατηγορούμενος. Η διεθνής υποχρέωση της Ελλάδος δεν ενδιαφέρει; Γιατί αλλού βλέπω ως δικαιολογία ότι την διεθνή υποχρέωση της Ελλάδος την προτείνουμε ως δικαιολογία για την αλλαγή. Αλλά αυτά όπου μας συμφέρει!. Μην και αφήσουμε κάποιο σωστό δικαίωμα του κατηγορουμένου που όμως είναι κόπος για τους δικαστές!!.76 Αυτές οι διατάξεις εκτός από παράλογες είναι και αποτυχημένες διότι και στο παρελθόν υπήρχε

αντίστοιχη διάταξη. Γιατί την φέρνουμε ξανά; Για την παράγραφο 2Α αρχικά αναφέρω ένα πολύ συνηθισμένο παράδειγμα: διέκοψε δικαστήριο σε ημερομηνία που δεν έχω άλλο δικαστήριο και μετά έρχεται κλητήριο θέσπισμα ή άλλο δικαστήριο διακόπτει η αναβάλει στην ίδια ημερομηνία και τους το λές και σου λένε (οι δικαστές) δεν έχουμε άλλη ημερομηνία κλπ. Τελικό συμπέρασμα Ντροπή σε όποιον το σκέφτηκε. Δείχνετε την καθεστωτική νοοτροπία σας.Άρθρο 78 Συμφωνώ απόλυτα. Τι κρίμα όμως που αυτή η τόσο σωστή διάταξη να πέφτει μέσα σε ένα νομοσχέδιο που είναι επιεικώς απαράδεκτοΆρθρο 79 Να καταργηθεί το εφετείο να μην κάνουμε καθόλου δίκες. Απαράδεκτο81 Το ίδιο ακριβως σχόλιο με το άρθρο 63. Γιατί να κάνουμε δικαστήριο; Να καταργηθεί το εφετείο!! Καλύτερα να μην κάνουμε καθόλου δίκες!!. Απαράδεκτο!

12 Δεκεμβρίου 2023, 14:06 | Ι Μ Σχετικά με τα οριζόμενα στο άρθρο 76, για τις αναβολές δικών: Ενδεχομένως να χρειάζεται να ορισθεί σε συνδυασμό με τις διατάξεις περί δικαστικής αστυνομίας, όμως, καιρός είναι να θεσπισθεί μια ενιαία και τυποποιημένη διαδικασία, ώστε οι αναβολές για λόγους υγείας να ζητούνται ως τέτοιες και να είναι πραγματικά τέτοιες – και ο νοών νοείτω. Είμαι γιατρός, με ειδικότητα Γενικής Ιατρικής, εργαζόμενος σε Κέντρο Υγείας, πρώην ΙΚΑ, συνεπώς έχω συντάξει αρκετές βεβαιώσεις και έχω αρνηθεί περίπου άλλες τόσες, επιθυμούντων να αναβάλουν δίκη ή να αποφύγουν να είναι μέλη εφορευτικής σε εκλογές κλπ. Θέλετε, κ. υπουργέ, να ορίσετε ένα ειδικό σώμα, που να εξετάζει τέτοιου είδους αιτήματα, υπαγόμενο, λχ, στην κατά τόπους ιατροδικαστική υπηρεσία; Θέλετε να είναι οι γιατροί που το συγκροτούν εκείνοι που συγκροτούν τα ΚΕΠΑ; Θέλετε να αντιγράψετε τη λειτουργία των ιατρείων των κατά τόπους φρουραρχείων (του Υ.ΕΘ.Α.) ; Πιστεύω πως έγινε σαφές το πνεύμα της πρότασής μου, με επιδίωξη να κλείσει ένα οργανωτικό κενό, το οποίο προσφέρει ευκαιρίες νομοδιαφυγής (πώς λέμε, φοροδιαφυγής, εισφοροδιαφυγής). Ευχαριστώ πολύ

12 Δεκεμβρίου 2023, 09:57 | κων. Αθ Το νομοσχέδιο λυνει μερικά απο τα προβλήματα που δημιουργησε η αναμόρφωση του 2019/2021 αλλά και ανατρέπει ριζικά την ισσοροπία ανάμεσα στον συνταγματικό θεσμό της υπεράσπισης του όποιου πολίτη κατά την δικαστική κρίση, αναγνώριζοντας την απόλυτη δικαστική αυθεντία.Και όπως ειναι γνωστό «το λανθανειν εστι ανθρωπινον»και δεν υπάρχουν αυθεντίες. Τεράστιο λάθος γιατί βλέπουμε όλο και περισσότερο οι Δικηγόροι να μετατρέπονται σε διακοσμητικά πρόσωπα (οχι χωρίς ευθυνη τους)αλλά με την κατάργηση του πολυπρόσωπου των δικαστικών κρίσεων χάνεται και η δυνατότητα των δικαστών να ανταλλάζουν απο νομικές γνωσεις μεχρι την περι δικαίου κρίση τους. Η Πρωτη αρετή που χρειάζεται η δικαιοσύνη ειναι αυτοαμφισβήτηση της γνωσης και της κρίσης της. Τότε μόνον προοδεύει και εκπληρωνει το καθήκον της η δικαιοσύνη.Το προβλημα της επιτάχυνσης της απονομής της δικαιοσύνης είναι θεμα πρόσληψης η μετάθεσης περισσοτέρων δικαστων στην Αθηνα. Πουθενά αλλού δεν υπάρχει το προβλημα της Αθήνας.Τέλος να καταθέσω κάποιους μικρούς προβληματισμους: Τι θα συμβει με τις πολλαπλές αναβολές λογω παρακολουθησεως προγραμμάτων αποτοξίνωσης με το αρθρο 32 παραγ.2 περ γ΄ του 4139/13; Θυμομαστε τι ειχε συμβει πριν μερικά χρόνια με μια αλλη τροποποιηση περι αναβολών που ο λόγος αναβολης έπρεπε να προκοινοποιηθει(προ 48 ωρων μάλιστα);. Τελος ας υπάρξει πρόβλεψη (η υποδομή κτιζεται τάχιστα)για την εξεταση μαρτύρων εξ αποστάσεως. Η κατάργηση της εστω και τηλεαυτοπρόσωπης παρουσίας ειναι καταφανης παραβιαση του αρθρου 6 της ΕΣΣΔΑ. Επισης θα ήταν θεμιτό να θεσπιστεί η υποχρεωτική εξέταση των παιδιων που εχουν κακοποιηθεί απο δικαστικό λειτουργο της σύνθεσης που δικάζει (349 πκ και επόμενα)εφόσον δεν υπάρχουν ιατροδικαστικά ευρήματα.

11 Δεκεμβρίου 2023, 14:22 | Σ.Φ.Ως προς το ζήτημα του άρθρου 349 ΚΠΔ: Δοθέντος ότι καταβολή παραβόλου απαιτείται μόνο για το αίτημα αναβολής που πρόκειται να υποβληθεί για κώλυμα συνηγόρου υπεράσπισης και όχι για αίτημα διακοπής, είναι προφανές ότι ιδίως στα πλημμελειοδικεία που υπάρχει αδυναμία διακοπής για λόγους υπηρεσιών ή αδυναμίας εξεύρεσης αιθουσών (βλ. και απόφαση Ολομελείας Δικηγορικών Συλλόγων επί διακοπής για πλημμελήματα) η νέα ρύθμιση δεν έχει τίποτα να προσφέρει, καθώς ο «σκόπελος» του παραβόλου θα ξεπερνιέται πολύ εύκολα με την υποβολή αιτήματος διακοπής, αντί αναβολής. Στην περίπτωση αυτή τα δικαστήρια θα αναγκάζονται να αναβάλουν οίκοθεν.

10 Δεκεμβρίου 2023, 21:11 | Β.Χ.Άρθρο 580 παρ. 1: Να ελέγχεται επίσης το ποινικό μητρώο του ψευδώς εγκαλούντος, ώστε να διαπιστώνεται τυχόν ύπαρξη εκκρεμών ποινικών υποθέσεων ή καταδικαστικών αποφάσεων σε βάρος του και να ασκείται και ποινική δίωξη εναντίον του για παρακώλυση του έργου της δικαιοσύνης και για τον δόλο ή την τάση δικομανίας σε βάρος του εγκαλουμένου.

9 Δεκεμβρίου 2023, 10:41 | Δ Δ. Οι πολυμελείς συνθέσεις εξασφαλίζουν μεγαλύτερη ασφάλεια στην απονομή της δικαιοσύνης.

7 Δεκεμβρίου 2023, 15:29 | Α.ΑΟ,τι και να πούμε για τη διάταξη του αρθρου 215 παρ. 5. ΚΠΔ είναι λίγο. Πόσες φορές έχουν αθωωθεί άνθρωποι γιατί ο αστυνομικός εξήγησε την κατάθεση του ή διαπιστώθηκε από

αυτή ότι κάτι που κατέθεσε ήταν ανακριβές ή εσφαλμένο. Για χάρη της δήθεν ταχύτητας θυσιάζετε τα εχέγγυα μιας δίκαιης δίκης και καταργείτε συνάμα και τις πολυμελείς συνθέσεις. Την ίδια ώρα αυξάνετε τις πιθανότητες ένας άνθρωπος που θα κριθεί μόνο από έναν άνθρωπο να μπει φυλακή για πλημμέλημα. Είναι ντροπή για τη δημοκρατία αυτό το πράγμα. Θλίψη και μόνο προκαλεί όλη η εξέλιξη της δικαιοσύνης. Αντί να καταργήσετε διαδικασίες όπως τη νέα Τακτική που ο δικαστής αποφασίζει από χαρτιά (ένορκες βεβαιώσεις) αντί να μπορεί να δει τον μάρτυρα να τον σταθμίσει και να αφουγκραστεί την αλήθεια και που αποδείχθηκαν ακόμα πιο χρονοβόρες (βγαίνουν αποφάσεις μετά από 4 χρόνια στον πρώτο βαθμό!!!) εσείς τις επεκτείνετε και σε δίκες στις οποίες διακυβεύεται το ύψιστο αγαθό της ελευθερίας. Ντροπή.

6 Δεκεμβρίου 2023, 19:34 | Σ Δ Διαφωνώ. Είναι τεράστιο λάθος η μη εμφάνιση των αστυνομικών στα δικαστήρια και η αντικατάσταση αυτών με έγγραφες καταθέσεις. Χάνεται το δικαίωμα του κάθε εμπλεκόμενου να εξετάσει μάρτυρα. Επίσης κανένας ακαταδιωκτο.

6 Δεκεμβρίου 2023, 00:15 | Δρ Κ Θέμα Να ψηφιστεί να υπάρχει και προσωρινά αρχεία μηνύσεων και εγκλησεων για τρία χρόνια και μετά από τρία χρόνια να μπαίνουν στο κανονικό αρχειο. ΘΈΜΑ Οι ναρκεμποροι των νέων συνεχίζουν ανενόχλητοι τη δράση τους. Αρχειθετειται συστηματικά οποιαδήποτε αναφορά ενώ ο αναφέρων θα διωχθεί αμέσως ως δήθεν δικομσνης ότι δήθεν ψευδώς ότι καταταμήνυσε τους ναρκεμπορους και στη συνέχεια οι ναρκεμποροι θα συνεχίσουν τη δράση τους Και ο αναφέρω στο τέλος θα αναγκαστεί να αποσύρει την αναφορά του λένε άλλοι πολλοί και πάλι από την αρχή…οι ίδιοι ναρκεμποροι κάνουν τα ίδια λένε άλλοι πολλοί πλέον.ΣΥΝΈΧΕΙΑ ΠΑΡΑΝΟΜΙΩΝ. ΚΛΠ.Απίστευτα πράγματα συμβαίνουν στην Ελλάδα..Υπάρχουν πληροφορίες κλπ. «Κάποιοι έχουν αρχειοθετήσει 30 αναφορές και- με το κόλπο του συσχετισμού -γιατί η Ελλάδα κατά τη γνώμη τους δεν έχει σκάνδαλα παρανομίες κλπ. Κάποιοι γραμματείς θα μιλήσουν αφού δε προχώρησαν σε ε.δ.ε. είτε ποινική έρευνα των υποθέσεων κλπ. Δε δέχεται κανένας ότι κάποιος που έχει τελειώσει πανεπιστήμιο και νομική αρχειθετει τόσο εύκολα αναφορές τις οποίες τις μετονομάζει σε εγκλίσεις κλπ Θα βρεθεί σύντομα τί συμβαίνει λένε άλλοι πολλοί πλέον μ Οι ίδιοι οι καταγγελθεντες συνεχίζουν την εγκληματικη τους δράση λένε άλλοι πολλοί πλέον. Μα «τι φταίει» λένε άλλοι πολλοί πλέον;Λέει το θύμα των παράνομων ότι ‘είτε τον φυλακίσουν είτε τον δολοφονήσουν» οι ,»γνωστοί και η παρέα τους που προστατεύει τους ναρκεμπορους και παιδοφιλους δε θα γλυτώσουν τη φυλάκιση» για να απαλλαγεί η χώρα από τη «μαφία»λένε άλλοι πολλοί πλέον. Το τί κάνουν ακριβώς οι διάφοροι γραμματείς και οι παρατρεχαμενοι μαζί με τους «απεσταλμένους δικηγορικών γραφείων» και ποιοί έχουν βίλλες με πισίνες κλπ.. θα βρεθεί σύντομα. Τα ναρκωτικά στα σχολεία και έξω από αυτά έχουν καταστρέψει την νεολαία και πρόσφατα πέθανε μια 16χρόνη στο Βύρωνα κλπ Γκράβα Ζεφύρι Εξάρχεια Βύρωνας Καλλιθέα Πειραιά και σε όλη την Ελλάδα πλέον λένε άλλοι πολλοί πλέον.Οι ναρκεμποροι με τι χρήμα πληρώνουν δικηγόρους; Αυτό δεν είναι ξέπλυμα μαύρου χρήματος; Με τι χρήμα πληρώνουν τα παράβολα και τα μεγαροσημσ; Αυτό δεν είναι ξέπλυμα μαύρου χρήματος κλπ Δεν παραγράφονται αυτά τα ειδεχθή κακουργήματα αφού υπάρχουν και νεκροί λένε άλλοι πολλοί πλέον Όποιος δεν θέλει να ασχοληθεί με ποινικά είτε φοβάται είτε βαριέται να ζητήσει μετάταξη σε άλλη θέση λένε άλλοι πολλοί πλέον κλπ. Δεν μπορεί να παίρνει και το μισθό του και να λέει ότι είναι μεγάλος και τρανός και στην πράξη να μήν πράττει τα νόμιμα λένε άλλοι πολλοί πλέον. Εκλογές Είδηση. Λέγεται ότι έρχονται εξελίξεις στην Ελλάδα και στην Ευρώπη.

5 Δεκεμβρίου 2023, 21:13 | Χ κ. Άρθρο 63Πρόβλεψη εξαίρεσης εμφάνισης μαρτύρων στην ακροαματική διαδικασία – Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 215 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.Η ίδια διάταξη προβλέπεται στο άρθρο 215 παρ. 3 ισχύοντος ΚΠΔ, για τους διαμένοντες εκτός έδρας του δικαστηρίου. Στην πράξη δεν εφαρμόστηκε ποτέ και καλούνταν όλοι οι μάρτυρες.Προτείνεται η τροποποίηση του αναγραφόμενου στο σχέδιο νόμου άρθρου (215 παρ. 5) ως εξής :«5. Αστυνομικοί και λοιποί προανακριτικοί υπάλληλοι που έχουν καταθέσει στην προδικασία δεν καλούνται στο ακροατήριο αλλά αναγιγνώσκονται οι καταθέσεις τους. Ο εισαγγελέας και το δικαστήριο μπορούν, σε όλως εξαιρετικές περιπτώσεις οι οποίες θα είναι πλήρως αιτιολογημένες, να παραγγείλουν την κλήτευσή τους, αν η εξέτασή τους στο ακροατήριο είναι αναγκαία για την ασφαλή διάγνωση της κατηγορίας. Η εξέταση για τους διαμένοντες εκτός της έδρας του δικαστηρίου να λαμβάνει χώρα Αποκλειστικά με την χρήση Τ.Π.Ε. Στην τελευταία περίπτωση και μέχρι την πλήρη εισαγωγή των Τ.Π.Ε, τα έξοδα παράστασης και διαμονής μαρτύρων για την δια ζώσης εξέταση καλύπτονται από την Παραγγέλουσα Αρχή».

5 Δεκεμβρίου 2023, 19:36 | Σπ ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής

βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:

Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου

1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.

2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.

Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης

Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.

Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,

Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.

Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί

αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6

Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής

σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.

Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.

2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.

“Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης

υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

"https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας "ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ" επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. "Ενεργοί Μπαμπάδες"

4 Δεκεμβρίου 2023, 20:08 | Δ Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μονο σε «εξιδεικευμένες δομές υποστήριξης) γυναικων», χωρίς καμμία αναφορά στούς ανδρες και τα παιδιά ωσάν η ενδοοικογενεική βία να ασκείται ΜΟΝΟ απο ανδρες ενω υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας για το αντίθετο. Επίσης τα αποτελέσματα της ερευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δινουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναικες, 68 ανδρες) κακοποίησης παιδιών απο μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% εναντι 22% των γυναικών. Αυτές οι 2 παράγραφοι συνιστουν εξώφθαλμη ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ (αρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατι η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.

4 Δεκεμβρίου 2023, 18:44 | Β Πολύ σωστός ο περιορισμός των αναβολών σε μία. Αν και πάλι νομίζω ότι οι 8μηνες είναι πολλοί. Δεν είναι δυνατόν ποινικά για θανατηφόρα εργατικά ατυχήματα, να ολοκληρώνονται σε έξη χρόνια.

4 Δεκεμβρίου 2023, 14:49 | Π«Δεν χωρεί δεύτερη αναβολή στην ίδια υπόθεση.»Το μόνο αποτέλεσμα που μπορεί να επιφέρει η παραπάνω διάταξη είναι οι αλεπάλληλες διακοπές συνεδρίασης, ειδικά στο Μονομελές Πλημ/κειο που το πινάκιο είναι φορτωμένο συχνά με περισσότερες των 40 υποθέσεων και η εντός του ωραρίου εκδίκαση μετά βίας φτάνει σε διψήφιο αριθμό.Η απάντηση στο φαινόμενο αυτό έχει δοθεί ήδη από το έτος 2006 και συνεχίζει να ισχύει και σήμερα:«ΟΛΟΜΕΛΕΙΑ ΠΡΟΕΔΡΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΩΝ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΕΛΛΑΔΟΣΑπόφαση Ολομέλειας Προέδρων Δικηγορικών Συλλόγων ΕλλάδοςΔΙΑΚΟΠΕΣ ΤΩΝ ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΕΩΝ ΤΩΝ ΠΟΙΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΩΝ1. Επί υποθέσεων αρμοδιότητας Μονομελούς και Τριμελούς Πλημμελειοδικείου:α) Την αποχή από 15/5/2006 των Δικηγόρων στις μετά από διακοπή συνεδριάσεις εκτός των υποθέσεων των οποίων επίκειται παραγραφή δεδομένου ότι η συμμετοχή τους στις, μετά από διακοπή, ποινικές δίκες αποσυντονίζει το έργο τους, όπως κι αυτό των Δικαστών ενώ παράλληλα προκαλεί περαιτέρω ταλαιπωρίες των διαδίκων και των μαρτύρων.β) Την τροποποίηση του άρθρου 349 παρ.1 του Κ.Π.Δ., ώστε να επαφίεται το αίτημα της αναβολής στην απόλυτη κρίση του δικαστηρίου, χωρίς περιορισμό στον αριθμό των αναβολών.2. Επί υποθέσεων αρμοδιότητας Εφετείου στα Πλημμελήματα και Κακουργήματα:α) Την τροποποίηση της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 375 Κ.Π.Δ. έτσι ώστε να προβλεφθεί ότι το Εφετείο όταν δικάζει πλημμελήματα ή κακουργήματα μπορεί να διατάξει μία μόνο φορά τη διακοπή της συνεδρίασης γα ανυπέρβλητο κώλυμα μέσα σε διάστημα τριάντα το πολύ ημερών.β) Την αποχή των δικηγόρων από 15/5/2006 σε κάθε συνεδρίαση μετά την πρώτη διακοπή, εκτός από τις υποθέσεις που υπάρχει επικείμενος κίνδυνος παραγραφής ή συμπλήρωση ορίων προσωρινής κράτησης.Ο ΓΕΝΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ του ΔΣΑΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΝΑΟΥΜΗΣ»Σημειώνεται εκ του περισσού ότι σύμφωνα με την παράγραφο 4 του 349 ΚΠΔ, η οποία παραμένει αμετάβλητη: «Η αποχή των δικηγόρων αποτελεί λόγο ανώτερης βίας για την αναβολή.»Με δεδομένο ότι σκοπός του νόμου είναι και η «ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης», καθίσταται πρόδηλο ότι η εν λόγω ρύθμιση μόνο ποιοτική υποβάθμιση μπορεί να επιφέρει, διαλύοντας κάθε προετοιμασία και οργάνωση από πλευράς δικηγόρων και δικαστών. Αυτονόητη είναι και η αφάνταστη ταλαιπωρία των μαρτύρων, την οποία όμως ποτέ δεν έλαβε και απ’ ότι φαίνεται δεν πρόκειται ποτέ να λάβει υπ’όψιν του ο νομοθέτης.Και επειδή ο υπάλληλος του υπουργείου που αξιολογεί τάχα τα σχόλια της διαβούλευσης, για πολλοστή φορά θα ομαδοποιήσει αυτά και θα πει είτε ότι πρόκειται για ζητήματα ερμηνευτικά και εφαρμοστικά που θα τα λύσει δήθεν κάποιος αρμόδιος μετά την ψήφιση του νόμου, είτε ότι δεν έγινε συγκεκριμένη νομοθετική πρόταση:Ακριβώς αυτά τα ερμηνευτικά και εφαρμοστικά ζητήματα οφείλει να προβλέπει ο νομοθέτης, ο οποίος δεν ανάβει καντήλι κάνοντας μια ευχή να πάνε όλα καλά και όπως τα είχε φανταστεί, αλλά θεσπίζει νόμο υποχρεωτικό για τους Έλληνες που πρέπει να είναι πρωτίστως πρόσφορος και λυσιτελής.Η δε νομοθετική πρόταση έγκειται στο εξής απλό:

Προσθήκη παραγράφου 5 στο άρθρο 349ΚΠΔ

«5. Η δίκη διακόπτεται αποκλειστικά για την επόμενη εργάσιμη ημέρα. Σε περίπτωση που διακοπεί η δίκη σε αριθμό υποθέσεων μεγαλύτερο του ενός πέμπτου (1/5) του όλου αριθμού των υποθέσεων του πινακίου, τότε με αιτιολογημένη απόφαση του δικαστηρίου καθορίζεται ο υπαίτιος για την καταβολή παραβόλου υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) ανά υπόθεση ως εξής: α) ογδόντα (80) ευρώ για υποθέσεις ενώπιον του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, β) εκατόν είκοσι (120) ευρώ για υποθέσεις ενώπιον του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου, γ) διακόσια (200) ευρώ για υποθέσεις ενώπιον των Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου και των Εφετείων. Υπαίτιος για την καταβολή του παραβόλου μπορεί να είναι ιδίως δικαστής που μετέχει στη σύνθεση του δικαστηρίου, ο εισαγγελέας της έδρας, ο εισαγγελέας που προσδιόρισε τις υποθέσεις της δικασίμου, ο γραμματέας που αρνήθηκε την εκτέλεση των καθηκόντων του, ή οποιοσδήποτε συνδυασμός των ανωτέρω προσώπων ευθυνόμενων εις ολόκληρον. Τα ποσά των παραβόλων που καταλογίζονται στο. υπαίτιο του προηγούμενου εδαφίου παρακρατούνται υποχρεωτικά από τη μισθοδοσία του εφόσον δεν έχουν εξοφληθεί ολοσχερώς κατά την ημερομηνία καταβολής της μισθοδοσίας.»Τι όχι;Με εκτίμηση,

4 Δεκεμβρίου 2023, 12:44 | ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ (Π.Ο.ΑΣ.Υ.)Η Πανελλήνια Ομοσπονδία Αστυνομικών Υπαλλήλων εκφράζει την ικανοποίησή της για την πρωτοβουλία του Υπουργείου Δικαιοσύνης να υιοθετήσει την προτεινόμενη ρύθμιση που αφορά την εξαίρεση εμφάνισης μαρτύρων αστυνομικών στην ακροαματική διαδικασία.
Ήταν ένα πάγιο αίτημα του συνδικαλιστικού μας κινήματος το οποίο υιοθετήθηκε από τον κ. Υπουργό και τέθηκε στη διαβούλευση με το νομοσχέδιο υπό τον τίτλο «Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και την ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης κλπ».
Συγκεκριμένα, με το Άρθρο 63, στο άρθρο 215 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παρ. 5, ως εξής:
«5. Αστυνομικοί και λοιποί προανακριτικοί υπάλληλοι που έχουν καταθέσει στην προδικασία δεν καλούνται στο ακροατήριο αλλά αναγιγνώσκονται οι καταθέσεις τους. Ο εισαγγελέας και το δικαστήριο μπορούν κατ’

εξαίρεση να παραγγείλουν την κλήτευσή τους, αν η εξέτασή τους στο ακροατήριο είναι αναγκαία για την ασφαλή διάγνωση της κατηγορίας».
Η Ομοσπονδία μας αναμένει πλέον από τη Βουλή των Ελλήνων την ψήφιση του προτεινόμενου άρθρου διότι με την εφαρμογή του θα αποφευχθούν οριστικά οι γνωστές επιπτώσεις των δυσλειτουργιών της δικαιοσύνης στην αστυνομική καθημερινότητα, όπως αυτές έχουν επισημανθεί από το συνδικαλιστικό μας κίνημα και αφορούν τις άσκοπες μετακινήσεις εξαιτίας των συχνών αναβολών των δικών, την αποδιοργάνωση της αστυνόμευσης, την καταπάτηση του πλαισίου εργασίας – υπηρεσίας των αστυνομικών, την ψυχική τους καταπόνηση, τη μη αποζημίωση των οδοιπορικών εξόδων και πολλών άλλων προβλημάτων.
4 Δεκεμβρίου 2023, 09:31 | Σ Σ ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:
Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου
1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.
2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.
Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.
Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής:
«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης
Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.
Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον

άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,
Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.
Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ’ ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.
Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ’ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ’ ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α’232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ’ του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς

διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6

Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.

Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.

2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ' έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν

περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.

"Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

"https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες”

4 Δεκεμβρίου 2023, 09:24 | ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΑΜΚΕΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ’ απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:

Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου

1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.

2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.

Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α’ 164) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης

Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.

Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,

Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει,

συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.

Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ’ ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ’ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ’ ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α’232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ’ του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση

διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6
Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.

Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.

2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.

“Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

“https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες”

4 Δεκεμβρίου 2023, 00:33 | Μ.Μ. ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ ΝΑ ΟΡΙΣΤΕΙ ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 51 1Α ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ Π.Κ ΟΤΙ ΑΝ ΔΕΝ ΠΡΟΣΚΟΜΙΖΕΤΑΙ ΤΟ ΠΑΡΑΒΟΛΟ ΔΕΝ ΘΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΔΕΚΤΗ Η ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΓΚΛΗΣΕΩΣ. ΕΤΣΙ ΔΕΝ ΘΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΟΡΡΙΨΗ ΤΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ ΟΥΤΕ ΣΤΕΡΗΣΗΣ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΦΥΓΗΣ ΠΟΥ ΔΧΕΝ ΠΡΟΒΛΕΠΕΤΑΙ.

3 Δεκεμβρίου 2023, 23:54 | Μ Μ ΑΡΘΡΟ 52. ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΤΗΣ ΠΑΡ. 5 ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 17 Π.Κ. να προστεθεί ότι δεν απαιτείται κατάθεση παραβόλου και για τα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, τα εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας, τα εγκλήματα ρατσιστικών διακρίσεων (άρθρο 82Α ΠΚ) και τα εγκλήματα παραβιάσεων της ίσης μεταχείρισης. Για αξιόποινες πράξεις που τελούνται σε βάρος δημοσίων οργάνων και υπαλλήλων κατά την άσκηση των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί σε αυτούς, ο παθών υποβάλλει την έγκληση ατελώς και χωρίς την κατάθεση παραβόλου.

3 Δεκεμβρίου 2023, 23:38 | Μ ΜΑρθρο 76. Στην παρ. 2του άρθρου 349, προτείνεται να περιοριστεί ο χρόνος της αναβολής από 8 μήνες που θεωρείται μακρινός, συνεπώς καθυστερεί η εκδίκαση της υπόθεσης, σε 3 μήνες και να χορηγείται και δεύτερη αναβολή εφόσον το κώλυμα προέκυψε σε χρόνο μεταγενέστερο της πρώτης αναβολής, σε σύντομο χρονικό διάστημα που δεν θα υπερβαίνει τους δυο (2) μήνες. Ουδείς υποχρεούται στα αδύνατα. Ετσι μειώνεται και ο κίνδυνος ύπαρξης κωλυμάτων ένεκα του μακρού χρόνου εκδίκασης μετά την αναβολή. Άλλωστε η επιβολή του παραβόλου λόγω της χορήγησης και δεύτερου αιτήματος αναβολής θα αποφέρει όφελος στην Πολιτεία.Να συμπληρωθεί επίσης στην παρ. 4 του άρθρου 349 ότι δεν θα επιβαρύνονται με αναβολόσημο οι διάδικοι όταν αναβάλλονται οι δίκες λόγω αποχής των Δικηγόρων.

3 Δεκεμβρίου 2023, 17:50 | ΧΡ Κ Άρθρο 63 του νομοσχεδίου. (215ΚΠΔ). Η διάταξη όπως εισάγεται προϋπήρχε για τους διαμένοντες μάρτυρες εκτός της έδρας του δικαστηρίου. Παρ' όλη τη πρόβλεψη, η πάγια διαμορφούμενη τακτική ήταν να καλούνται όλοι στο δικαστήριο. Συνεπώς η πράξη απέδειξε ότι ουδέποτε εφαρμόστηκε η 215 παρ. 3., τώρα γιατί να εφαρμοστεί η υπό ψήφιση 215 παρ. 5 ? θα αλλάξει κάτι?Προτείνεται η αλλαγή να έχει την εξής πρόβλεψη.Αστυνομικοί και τυχόν λοιποί προανακριτικοί υπάλληλοι που έχουν καταθέσει στην προδικασία δεν καλούνται στο ακροατήριο αλλά αναγιγνώσκονται οι καταθέσεις τους. Ο εισαγγελέας και το δικαστήριο μπορούν κατ' εξαίρεση να παραγγείλουν την εξέτασή τους, μόνο με τη χρήση Τ.Π.Ε. Σε όλως εξαιρετική περίπτωση που απαιτείται παρουσία του μάρτυρα, είτε λόγω προβλημάτων τεχνικής φύσεως, είτε όταν κρίνεται απολύτως αναγκαία η δια ζώσης εμφάνιση, την αποζημίωση – διαμονή καθώς και λοιπά έξοδα των μαρτύρων καλύπτονται από την Παραγγέλουσα Αρχή.

3 Δεκεμβρίου 2023, 15:42 | Δ Μ Επί του άρθρου 63: Η προωθούμενη τροποποίηση παραβιάζει την αρχή αμεσότητας -και προφορικότητας- της ποινικής διαδικασίας. Εντυπωσιακό είναι δε ότι προβλέπεται η κατ' εξαίρεση εξέτασή αστυνομικών στο ακροατήριο, μόνο κατόπιν αιτήματος εισαγγελέα ή δικαστηρίου (όχι του κατηγορουμένου), και μόνο «για την ασφαλή διάγνωση της κατηγορίας» και όχι για την αναζήτηση της ουσιαστικής αλήθειας, που είναι και το ζητούμενο την ποινική δίκη. Στην πράξη, δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις σοβαρών διαφοροποιήσεων στις καταθέσεις μαρτύρων αστυνομικών, όταν εκείνοι υποβάλλονται στη βάσανο των ερωτήσεων, ενώ η άσκηση του δικαιώματος του κατηγορουμένου να υποβάλλει ερωτήσεις, και δη σε πρόσωπα στη μαρτυρία των οποίων ερείδεται η παραπομπή τους, συνιστά θεμελιώδες υπερασπιστικό δικαίωμα. Πολύ φοβάμαι ότι θα ακολουθήσει πληθώρα καταδικαστικών αποφάσεων κατά της Ελλάδας από το ΕΔΔΑ σε περίπτωση που ψηφιστεί η ανωτέρω διάταξη.

3 Δεκεμβρίου 2023, 15:11 | Π. Άρθρο 215 παρ. 5. ΚΠΔ. Καταργείται η ο θεσμός της δικαίας δικης και της δυνατότητας του δικαστηρίου να εκδώσει δίκαια δίκη.. Αδιανόητο να μην κλητεύονται οι αστυνομικοι Μάρτυρες που στο 95% των ποινικών δικών αυτόφωρων εγκλημάτων η κατάθεση αυτών δεν αρκεί για την τεκμηρίωση της κατηγορίας . Οποιος παρίσταται τακτικά σε ποινικές δικές το γνωρίζει . Ο κατηγορούμενος θα γίνεται έρμαιο μιας κατάθεσης ενός προανακριτικού υπαλλήλου που δεν θα θέτει εαυτόν εις αντιπαράσταση και εξέταση στον βωμό της εξερεύνησης της αληθειας και κατ' επέκταση της ορθής εφαρμογής του νόμου . Εν κατακλείδι αντιδικονομικο άρθρο , αφού διαχωρίζει αστυνομικούς από εν γενεί μάρτυρες όπως και όλη η προσπάθεια του νομοσχεδίου αφού βρίθει αντιφάσεων , θεωριών και πνεύματος όπως προκάτοχοι με περίσσιο πνεύμα έγραψαν αυτό το ευαγγέλιο . Μη το σκοτώνετε !

2 Δεκεμβρίου 2023, 21:43 | Ρ Τ. Ως προς το άρθρο 111 ΚΠΔ, θέτω το εξής ερώτημα. Ποιο μπορεί να είναι το όφελος ως προς την επιτάχυνση της ποινικής διαδικασίας και εντέλει της ταχύτατης (όπως σκοπεύει το υπουργείο δικαιοσύνης) απονομής δικαιοσύνης με τη κατάργηση του πενταμελούς εφετείου, του οποίου αρμοδιότητα είναι η εκδίκαση εφέσεων κατά των πρωτόδικων αποφάσεων του τριμελούς εφετείου; Θεωρείται εν τοις πράγμασι θεμιτή η εν λόγω απονομή δικαιοσύνης με τη καρατόμηση της σωστής ιεραρχικής κατάταξης των ποινικών δικαστηρίων αντικαθιστώντας το πενταμελές εφετείο με το ήδη υπάρχον τριμελές εφετείο το οποίο θα δικάζει σε δεύτερο βαθμό τις πρωτόδικες αποφάσεις του με έναν μόνο δικαστή ο οποίος θα είναι αρχαιότερος; Και κατά πόσον αρχαιότερος; μερικών μηνών; Είναι ως επί το πλείστο βάναυση η εν

λόγω τροποποίηση καθώς μεταθέτει το βάρος ελέγχου των εφέσεων στο ίδιο εντέλει βαθμού δικαστήριο απονέμοντας περισσότερο όγκο δικογραφιών στους δικαστές, οι οποίοι είναι ήδη επιβαρυμένοι ενώ θα επιφέρει σοβαρό πρόβλημα ως προς την κατανομή των δικών καθώς τα πινάκια των τριμελών εφετείων όλης της χώρας θα είναι τόσο μακρά σε βαθμό που θα σκοντάφτουν οι συνήγοροι κατά τη διαδικασία ανάγνωσης τους. Βάσει των τροποποιήσεων, το τριμελές εφετείο το οποίο θα είναι επιβαρυμένο με την εκδίκαση πρωτοείσακτων υποθέσεων καθώς και υποθέσεων εγκληματικών οργανώσεων, θα είναι αρμόδιο και για την εκδίκαση εφέσεων κατά αποφάσεων του μονομελούς και τριμελούς εφετείου. Ως προς τη τοποθέτηση του προηγούμενου σχολιαστή σχετικά με την επέκταση χρήσης ενόρκων και στις αστικές υποθέσεις, οφείλω να ορίσω τα εξής. Η ελληνική δικαιοσύνη δεν έχει καμία απολύτως σχέση με εκείνη των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής (εκτός του νομικού συστήματος της Πολιτείας της Λουιζιάνα το οποίο ως πηγή δικαίου έχει το Γαλλικό) καθώς δεν ακολουθείται το κοινόδίκαιο γνωστό ως common law αλλά το λεγόμενο civil law εμπνευσμένο από το ρωμαικό δίκαιο. Εν κατακλείδι, δεν μπορεί να τεθεί σε καμία περίπτωση η ένταξη των 5 ή 10 ενόρκων σε αστική δίκη καθώς εκτός του γεγονότος ότι ενισχύει τεκμηριωμένα μάλιστα το κοινό περί δικαίου αίσθημα, θα αποφέρει μάλιστα υψηλά ποσοστά εσφαλμένων αποφάσεων. Επιπροσθέτως, ως προς τον ήδη αναφερόμενο σχολιασμό, ο ‘’επαγγελματίας’’ δικαστής δεν τελεί χρέη καθηγητή αλλά ούτε μαριονετίστα ώστε να καθοδηγεί τους εν λόγω ενόρκους ώστε να αποφασίζουν για αστικές διαφορές ανάμεσα σε ιδιώτες. Οφείλω να υπενθυμίσω ότι η μεγαλύτερη διαφορά μεταξύ των δικαστών της χώρας μας με εκείνων των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής είναι το γεγονός ότι οι εγχώριοι δικαστές καθώς και εισαγγελείς λαμβάνουν μέρος στο διαγωνισμό ΕΣΔΙ, ο οποίος μπορεί κάλλιστα να θεωρηθεί αμάχητα ως ο δυσκολότερος διαγωνισμός που λαμβάνει χώρα στην ελληνική επικράτεια, σε σύγκριση με τους δικαστές των Η.Π.Α. όπου υπάρχει το σύστημα των εκλογών ή η τοποθέτηση δικηγόρων στις θέσεις δικαστών με απόφαση του εκάστοτε κυβερνήτη, ενώ μάλιστα πολλοί δικαστές των Η.Π.Α. κατά την ενάσκηση των καθηκόντων τους, διατηρούν και εμπορική ιδιότητα με το φαινόμενο του οικονομικού συμφέροντος κατά την εκδίκαση υποθέσεων να είναι άκρως προβληματικό ως προς την απονομή δικαιοσύνης. Ως προς το άρθρο 70 (ποινική διαπραγμάτευση), δεν αναφέρεται η χρονική προθεσμία εντός της οποίας οφείλεται να ολοκληρωθεί επιτυχώς ή όχι η εν λόγω διαπραγμάτευση με αποτέλεσμα να σημειωθεί αργοπορία ως προς την συγκεκριμένη διαδικασία. Επιπλέον, εύλογο θεωρείται η ανάγκη ένταξης μερικών εγκλημάτων στην εν λόγω διαδικασία και όχι πληθώρα αυτών με σκοπό την δοκιμασία της συγκεκριμένης διάταξης και το κατά πόσον θα λειτουργήσει. Επίσης, ως προς τη δυνατότητα αιτήματος του κατηγορουμένου σε ποινική διαπραγμάτευση ενώπιον του ακροατηρίου από τη στιγμή που είχε τη δυνατότητα αυτή καθ’ όλη τη διάρκεια της προδικασίας θεωρείται υπερβολική ιδίως αφού υποβάλλεται ενώπιον ακροατηρίου χωρίς τη να δίδεται η δυνατότητα στον εισαγγελέα της έδρας να αρνηθεί το συγκεκριμένο αίτημα καθώς ο κατηγορούμενος (κατά τη διενέργεια της προδικασίας) ουδέποτε έδειξε προθυμία ως προς την αποκατάσταση της ζημίας που προκάλεσε και για αυτό το λόγο ασκείται καταχρηστικά ενώ και ενδέχεται να δημιουργηθεί δικονομική αναταραχή ως προς την εκδίκαση των υπολοίπων υποθέσεων, ενώ μάλιστα η εν λόγω κατάργηση της συγκεκριμένης διάταξης δεν εμφαίνεται να δημιουργεί υποψία καταπάτησης των δικαιωμάτων του κατηγορούμενου βάσει των διατάξεων της ΕΣΔΑ. Για αυτό το λόγο, η κατάργηση του πενταμελούς εφετείου σε συνδυασμό με τις ως άνω τροποποιήσεις καθώς και των νέων προβλημάτων που πρόκειται να δημιουργηθούν από τη διενέργεια των προδικαστικών διαδικασιών, η εξυπηρέτηση του σκοπού που αποβλέπει το υπουργείο δικαιοσύνης (ταχύτατη απονομή δικαιοσύνης) θα φέρει νέα φαινόμενα στον ορίζοντα. Σε περίπτωση που το εν λόγω σχέδιο περάσει ιδίως ως προς τη κατάργηση του πενταμελούς εφετείου, προβλέπω νέες τροποποιήσεις ως προς αυτό, γεγονός που για όσο χρονικό διάστημα διαρκέσει, θα υπάρξουν αρνητικές επιπτώσεις προς το τρόπο απονομής δικαιοσύνης.

Ως προς το άρθρο 349 ΚΠΔ, συμφωνώ ως προς τη δυνατότητα αναβολής της δίκης για μια και μοναδική φορά, όπου εν συνεχεία σε περίπτωση μια εμφάνισης του κατηγορούμενου επί του ακροατηρίου η συνέχιση της δίκης ερήμην του κατηγορουμένου.

2 Δεκεμβρίου 2023, 19:25 | Ε Πως θα έρθουν επενδυτές σε μια χώρα που αλλάζει τον ποινικό της κώδικα??? Γιατί να έρθουν επενδυτές σε μια χώρα που δεν υπάρχει ασφάλεια δικαίου?? Εγώ που έχω ξοδέψει χρήματα σε δικηγόρους και παράβολα για να υποβάλλω μήνυση για συκοφαντική δυσφήμιση και εξύβριση σε δικόγραφα του αντιδίκου από ποιον θα πάρω τα χρήματά μου πίσω τώρα που δρομολογείται οι δικαστές και οι δικαστικοί υπάλληλοι να μην θεωρούνται τρίτοι??? Από τον κ.Φλωρίδη? Και ας μου πει ο κ.Φλωρίδης, ο επενδυτής που υποβάλλει αγωγή σε τρίτον ΠΩΣ θα προστατευτεί απο τις συκοφαντίες του αντιδίκου σε προτάσεις και προσθήκη αντίκρουση?? Και κάτι τελευταίο. Άκουσα ότι δρομολογείται η επιβολή προστίμου 1000-1500 ευρώ για τις αβάσιμες μηνύσεις. Θεωρώ αυτονόητο ότι θα παρασχεθεί στον μηνυτή ένα οπλοστάσιο για να ασκήσει το δικαίωμα της δικαστικής προστασίας. Για να κρίνει ένας Εισαγγελέας μια μήνυση ως «αβάσιμη» και να επιβάλλεται τέτοιο πρόστιμο θεωρώ αυτονόητο ότι ο κ.Φλωρίδης έχει

προνοήσει για την άρτια εκπαίδευση Εισαγγελέων και σύστημα ελέγχου τους (π.χ.πειθαρχικές αναφορές, θέση σε αργία, επιβολή προστίμων) σε περίπτωση «αβάσιμης» θέσης μήνυσης στο Αρχείο.

2 Δεκεμβρίου 2023, 16:55 | Δ. Τ.Το νομοσχέδιο βρίθει διατάξεων που προφανώς ετοιμάστηκαν «στο πόδι» και περισσότερο υπηρετούν την επικοινωνιακή προβολή του υπουργού παρά την διόρθωση των κακώς κειμένων του ποινικού μας συστήματος.
Προσπερνώντας όλα τα παραπάνω πρέπει κατ' ελάχιστον:
α) Να αποσυρθεί η ρουσφετολογικού χαρακτήρα διάταξη του άρθρου 63. Η διάταξη αυτή έρχεται σε πλήρη και κάθετη αντίθεση με την αρχή της προφορικότητας της ποινικής δίκης και αντιστρατεύεται θεμελιώδεις αρχές κατοχυρωμένες σε υπερνομοθετικής ισχύος διατάξεις (ΕΣΔΑ κλπ). Πολύ συχνότερα από ότι η κοινή γνώμη φαντάζεται οι καταθέσεις των αστυνομικών που δόθηκαν προανακριτικά στο «φιλικό» περιβάλλον του αστυνομικού τμήματος μεταξύ συναδέλφων, ανατρέπονται πλήρως στο ακροατήριο όταν οι μάρτυρες-αστυνομικοί πιεστούν έστω και λίγο από την έδρα και τους συνηγόρους. Ας φανταστεί κανείς τι συνέπειες θα έχει η εφαρμογή της προτεινόμενης ρύθμισης όταν στη θέση του κατηγορούμενου βρίσκεται αστυνομικός (υποθέσεις αστυνομικής βίας, διαφθοράς κλπ). Τα δικαιώματα του θύματος φαλκιδεύονται πλήρως.
β) Να διατηρηθούν οι πολυμελείς συνθέσεις, έστω τριμελείς, ως ο κανόνας σε πρώτο και δεύτερο βαθμό. Η συγκέντρωση της ύλης σε μονομελή δικαστήρια έρχεται σε πλήρη και κραυγαλέα αντίφαση με την τάση αυστηροποίησης του πλαισίου ποινών. Η στέρηση της ελευθερίας ενός ανθρώπου είναι μια πολύ βαριά και δυσμενής κύρωση για αυτόν που θα την υποστεί. Η λήψη μιας τέτοιας απόφασης πρέπει να περιβάλλεται από εγγυήσεις αμεροληψίας, ενδελεχούς και διεξοδικής έρευνας της υπόθεσης, απαλλαγμένης από τυχόν μονομέρειες και προκαταλήψεις. Τις εγγυήσεις αυτές παρέχουν κατά μείζονα λόγο οι πολυμελείς συνθέσεις. Με σεβασμό στην ακεραιότητα και επάρκεια του Έλληνα Δικαστή, ας μη λησμονείται ότι είναι και αυτός άνθρωπος.
2 Δεκεμβρίου 2023, 13:45 | Απ Άρθρο 73Θεωρώ πως στο άρθρο 73, που αφορά στην προσφυγή κατά του κλητηρίου θεσπισματος των προσώπων ιδιάζουσας δωσιδικίας (αρ. 323 ΚΠΔ), στην 1η παραγρ., αντί της φράσης «σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 111», που αφορά στην καθ' ύλην αρμοδιότητα για τα κακουργήματα των προσώπων ιδιάζουσας δωσιδικιας, πρέπει να αναγράφει η φράση «σύμφωνα με την περ. δ' του άρθρου 110 ΚΠΔ», που αφορά στην κσθ' ύλην αρμοδιότητα για τα πλημμελήματα των προσώπων ιδιάζουσας δωσιδικίας.2 Δεκεμβρίου 2023, 12:06 | Ναρέκ ΚαζαριάνΗ μη εμφάνιση των αστυνομικών στο ακροατήριο και η αντ' αυτής ανάγνωση της κατάθεσής τους στην προδικασία αντιτίθεται στο Σύνταγμα και στα διεθνή κείμενα με υπερνομοθετική ισχύ, πρωτίστως στην ΕΣΔΑ. Η αρχή της προφορικότητας και της αμεσότητας αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι του δικαιώματος σε δίκαιη δίκη. Πρέπει αυτή η διάταξη να αποσυρθεί πάραυτα!!!

2 Δεκεμβρίου 2023, 09:47 | Ε. ΑΛ. Για τα άρθρα 55-56.

Οι δικομανείς ,αυτή η μάστιγα ,που συνήθως είναι απλοί εκβιαστές ,βρίσκει παράθυρα ώστε να μην πληρώνει ούτε τα 100 ευρώ . 1.Θα πρέπει να βρεθεί τρόπος ώστε να κλείσουν τα παράθυρα του νόμου και να πληρώνουν για τις μηνύσεις τους . 2.Με την ψηφιοποίηση είναι ,νομίζω ,δυνατόν να ελεγχθεί πόσες φορές έκανε μήνυση ο εγκαλών σε συμπολίτες του και ο αριθμός των μηνύσεων να λαμβάνεται υπόψη για το παράβολο . 3.Όταν κάποι υπόθεση φτάνει στην έδρα ο δικαστής να γνωρίζει το προφίλ του δικομανούς . 4.Το παράβολο να γίνει 500 ευρώ για τους δικομανείςΔεν είναι δυνατόν το δικαστικό σύστημα να ασχολείται με τα χόμπυ κάποιων και να καθυστερεί η απονομή της δικαιοσύνης για υποθέσεις ουσίας ,ούτε ο Έλληνας φορολογούμενος να πληρώνει για να κινείται το δικαστικό σύστημα για χάρη τους. Απλή πολίτης

1 Δεκεμβρίου 2023, 18:37 | Γ. Άρθρο 55Ο εγκαλών να καταθέτει παράβολο τουλάχιστον πεντακοσίων (500) ευρώ . Είναι τεράστιο πλήθος οι δικομανείς .

1 Δεκεμβρίου 2023, 18:27 | Σ Γ Μια παρατήρηση ως προς την εισαγομένη ρύθμιση του άρθρου 60 του υπό διαβούλευση σχεδίου νόμου αναφορικώς με την κατάργηση του Πενταμελούς Εφετείου Κακουργημάτων και την αντικατάστασή του από «δευτεροβάθμιο» Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων (παρ. 8): Χωρίς να παραγνωρίζεται η σημασία της εκδικάσεως των υποθέσεων από πολυμελείς συνθέσεις, τα μέλη των οποίων ανταλλάσσουν με παραγωγικό τρόπο απόψεις στο πλαίσιο της διασκέψεως, η αντικατάσταση του Πενταμελούς Εφετείου Κακουργημάτων (αναγκαία εκ των πραγμάτων προς εξοικονόμηση συνθέσεων) από ένα «δευτεροβάθμιο» Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων οδηγεί, κατά την άποψή μου, σε ένα δογματικό δικονομικό παράδοξο, ήτοι να εκδικάζεται η έφεση από ισόβαθμο (έστω και αποτελούμενο από αρχαιότερους δικαστές) δικαστήριο με τον αυτό αριθμό μελών. Εάν κριτήριο της προτεινομένης μεταβολής είναι: α) η εξοικονόμηση δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών, β) η επιτάχυνση της απονομής της

ποινικής δικαιοσύνης, γ) η βελτίωση της εσωτερικής λειτουργίας των Εφετείων με διευκόλυνση της διαδικασίας των κληρώσεων και δ) ο περιορισμός του απαραδέκτου φαινομένου των αναγκαστικών διακοπών της εκδικάσεως της υποθέσεως επί μακρό (και όχι σύντομο, όπως απαιτεί ο ΚΠΔ) χρονικό διάστημα λόγω άλλων υπηρεσιακών υποχρεώσεων των μελών της συνθέσεως (πρόβλημα εντονότατο σε δικαστήριο όπως το Πενταμελές Εφετείο Κακουργημάτων, στη σύνθεση του οποίου πρέπει να προστεθούν ο Εισαγγελέας και ο Γραμματέας, οι οποίοι μετέχουν ομοίως σε άλλες ποινικές υποθέσεις), ας τεθεί στο δημόσιο διάλογο (με επίγνωση εκ μέρους μου των ευλόγων αντιρρήσεων) και η περίπτωση της καθολικής (οριζόντιας) εκδικάσεως του συνόλου των κακουργημάτων από τα Μονομελή Εφετεία Κακουργημάτων, αποτελούμενα υποχρεωτικώς από Προέδρους Εφετών (ο αριθμός των οποίων έχει αυξηθεί σε σημαντικό βαθμό τα τελευταία έτη) και η εκδίκαση των εφέσεων κατά των αποφάσεων αυτών από το Τριμελές Εφετείο Κακουργημάτων, στο οποίο θα μετέχει υποχρεωτικώς Πρόεδρος Εφετών αρχαιότερος του πρωτοδίκως δικάσαντος, και Εισαγγελέας (όχι Αντεισαγγελέας) Εφετών. Η κατά τεκμήριο αυξημένη εμπειρία του Προέδρου Εφετών (δικαστή με εμπειρία άνω των 25 ετών) αντισταθμίζει, σε ένα βαθμό, τους κινδύνους από την ανάθεση της κρίσεως της υποθέσεως σε ένα μόνο πρόσωπο (την ευθύνη του οποίου εξ αντικειμένου αυξάνει), συμβάλλει με τρόπο ουσιαστικό στην πραγματική επιτάχυνση της ποινικής διαδικασίας (με περιορισμό των διακοπών των συνεδριάσεων και παράκαμψη της διαδικασίας της διασκέψεως) και αποτελεί απόδειξη της εμπιστοσύνης της Πολιτείας στους δικαστικούς λειτουργούς της. Άλλωστε, το σχήμα αυτό δεν είναι άγνωστο στο δικονομικό μας σύστημα και ήδη λειτουργεί με επιτυχία στο πεδίο των υποθέσεων της νυν ισχύουσας αρμοδιότητας του Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων.Σ Γ.

1 Δεκεμβρίου 2023, 12:02 | Δ Κ. Το πρόβλημα της δικαιοσύνης σήμερα είναι ότι έχει κατασυκοφαντηθεί και έχει εδραιωθεί η αντίληψη στους πολίτες ότι οι δικαστές χρηματίζονται ή ότι επηρεάζονται από πολιτικά κέντρα. Αυτό είναι μεγαλύτερο πρόβλημα από την καθυστέρηση στην απονομή. Καταθέτω υπόψιν σας ως μαρτυρία ότι στο δικηγορικό μου γραφείο που βρίσκεται σε μικρή επαρχιακή πόλη, έχει τύχει πολλές φορές να μιλήσω με ανθρώπους που έχουν βέβαιη πεποίθηση ότι οι δικαστές που δίκασαν «πιάστηκαν». Αν αυτό συμβαίνει σε εμένα που έχω μικρό γραφείο με μικρές υποθέσεις, αντιλαμβάνεται ο καθένας ποια είναι η αντίληψη για την δικαιοσύνη που έχει επικρατήσει στην κοινωνία. Καταθέτω ως μαρτυρία πάλι ότι πολλές φορές σε συζητήσεις γενικότερου κοινωνικού ενδιαφέροντος ότι και πάλι διαπιστώνω έντονη την αντίληψη ότι η δικαιοσύνη είναι για τους λίγους και ισχυρούς και όχι για όλους και αυτή η αντίληψη νομίζω ότι προωθείται από πολιτικούς χώρους που βάλλουν κατά όλων των θεσμών . Οι πολυμελείς συνθέσεις δικαστηρίων προστατεύουν τους ίδιους τους δικαστές από τους συκοφάντες, γιατί υπάρχει το ακράδαντο επιχείρημα ότι είναι απίθανο και δεν μπορεί να συμβεί και οι τρεις για παράδειγμα εφέτες που συνθέτουν το εφετείο να ήταν επίορκοι ή ακόμα περισσότερο οι πέντε εφέτες που δικάζουν σε δεύτερο βαθμό. Αν όμως έχουμε μόνο έναν δικαστή για να δικάσει ένα σοβαρό κακούργημα, τότε ο κάθε ένας που δεν θα του αρέσει η δικαστική απόφαση (σίγουρα δεν θα αρέσει η απόφαση τουλάχιστον σε έναν, δηλαδή ή στον μηνυτή ή στον κατηγορούμενο), θα μπορεί να ισχυριστεί ότι δίκασε επίορκος δικαστής, ο οποίος χρηματίστηκε ή πιέστηκε από πολιτικούς. Ακόμα περισσότερο πρόβλημα υπάρχει όταν ο δικαστής της μονομελούς σύνθεσης εκδώσει μια νομικά ορθή απόφαση, η οποία όμως έρχεται σε αντίθεση με την κοινή γνώμη που διαμορφώθηκε από τα ΜΜΕ.

Καταλήγω λοιπόν στο συμπέρασμα ότι στην δεδομένη χρονική στιγμή που η δικαιοσύνη έχει κατασυκοφαντηθεί και που έχουμε βιώσει μεγάλο χρονικό διάστημα απαξίωσης των θεσμών, τοξικότητας και διχασμού, ότι δεν θα πρέπει να αλλάξει η ποινική δικονομία, χάριν της οικονομίας, γιατί αυτό θα εδραιώσει ακόμα περισσότερο την αντίληψη ότι δεν υπάρχει δικαιοσύνη για όλους. Η δικαιοσύνη είναι πρωτίστως ιδέα και θα πρέπει όλοι οι πολίτες να νιώθουν ασφαλείς και ασφαλείς θα νιώθουν όταν γνωρίζουν ότι σε περίπτωση που αδικηθούν, υπάρχει δικαιοσύνη για όλους, ακόμα και για τους αδύναμους απέναντι στους ισχυρούς. Η αίσθηση, η πεποίθηση, η ιδέα ότι υπάρχει δικαιοσύνη είναι πιο σημαντική από την ίδια την απονομή της.

Αναγνωρίζοντας την ανάγκη για επιτάχυνση στην απονομή της δικαιοσύνης και αξιοποίηση στο έπακρο του έμψυχου δυναμικού του δικαστικού σώματος, προτείνω να παραμείνουν οι πολυμελείς συνθέσεις ως έχουν και να γίνει εξοικονόμηση δυνάμεων ως εξής : όλοι οι δικαστές θα πρέπει να έχουν έδρα στο Εφετείο και να δικάζουν σε οποιοδήποτε Πρωτοδικείο της περιφέρειας του Εφετείου. Έτσι, θα γίνεται ισομερείς κατανομή των υποθέσεων στα Πρωτοδικεία όλων των νομών. Με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται και η ίση κατανομή υποθέσεων στους δικαστές, αλλά παγιώνεται και η ιδέα ότι δεν μπορεί κανένας να προσεγγίσει τους δικαστές, αφού κανένας δεν θα ξέρει ποιοι δικαστές θα δικάσουν. Επίσης, να δοθεί δικαστική ύλη σε δικηγόρους και σε πιστοποιημένους διαμεσολαβητές.

1 Δεκεμβρίου 2023, 12:24 | Π. ΓΝομιζω οτι πρεπει να επεκταθει η χρηση των ενορκων και στις αστικες δικες. Βλεπω οτι στις ΗΠΑ δικαστηριο με 1 δικαστη και 10 ενορκους εκδικαζει υποθεσεις που αφορουν δις και η ακροαματικη διαδικασια διαρκει ενα ημερολογιακο μηνα με αποφαση των ενορκων.Οι ενορκοι να βοηθουνται απο τον επαγγελματια δικαστη να καταληξουν σε αποφαση μεσα απο σαφη ερωτηματα που θα τους θεσει.Με την χρηση ενος μονου δικαστη και πολλων ενορκων θα υπαρχουν επαγγελματιες δικαστες να ασχοληθουν με αλλες υποθεσεις και να επιταχυνθει η διαδικασια.Θα πρεπει να σταματησουν τα τερτιπια των αναβολων οχι μονον στις ποινικες αλλα και στις αστικες δικες, με επιβολη ποινων στους δικηγορους που κανουν καταχρηση.Για τους μαρτυρες να θεσπισθει η δυνατοτητα συμμετοχης μεσω video conference, ωστε να μην επιβαρυνονται χρονικα και οικονομικα με τις διαρκεις αναβολες και διακοπες μιας δικης.Στους μαρτυρες να δινεται ανεση χρονου, χωρις να εκφοβιζονται απο τον δικαστη η τους δικηγορους, ωστε να γινονται κατανοητοι.Στις αιθουσες των δικαστηριων να υπαρχει η δυνατοτητα ολοι οι συμμετεχοντες να ακουουν καλα το τι λεγεται και να μην υποθετουν το τι εχει λεχθει λογω κακων μικροφωνικων εγκαταστασεων.Να καταγραφονται τα πρακτικα της δικης με καλης ποιοτητας ηχογραφηση και να μην βλεπουμε στην απομαγνητοφωνηση σχολια του τυπου «δεν ειναι κατανοητο το τι ελεχθη…»

1 Δεκεμβρίου 2023, 11:25 | Γ. Όποιος άνθρωπος διαπράττει διάρρηξη κατοικίας με σκοπό τη ληστεία. Όποιος άνθρωπος ληστεύει χρήματα, αυτοκίνητα, μηχανές, κοσμήματα, οτιδήποτε δεν του ανήκει. Αυτός ο άνθρωπος έχει αφιερώσει φαιά ουσία και το σπουδαιότερο αγαθό που υπάρχει: τον χρόνο του δώρου που λέγεται Ζωή ώστε να σκεφτεί σχέδιο προκειμένω να διαπράξει τη ληστεία του.Ο άνθρωπος αυτός εάν είναι επιτυχημένο το εγκληματικό του έργο, για ποιο λόγο να μην το επαναλάβει?Το έγκλημα της ληστείας μπορεί να εξαλειφθεί ΜΟΝΑΧΑ εάν εξαλειφθούν οι κλεπταποδόχοι.Μέχρι να συμβεί αυτό όμως οι ληστές ΔΕΝ πρέπει να κυκλοφορούν στους δρόμους της Κοινωνίας. Πρέπει να βρίσκονται στη φυλακή. Η φυλάκιση δεν είναι τιμωρία, είναι η πιο αποτελεσματικη λύση προκειμένω να μειωθούν τα εγκλήματα. Ο φυλακισμένος άνθρωπος δεν μπορεί να διαπράξει με τη φυσική του παρουσία έγκλημα.Οι άνθρωποι που ανήκουν στην τρίτη ηλικία, που έχουν βιώσει πολέμους και πολύ δύσκολες καταστάσεις στη ζωή τους είναι περισσότερο ευάλωτοι σε θέματα Υγείας και Εγκληματικότητας. Όταν κάποιος βασανίζει έναν ηλικιωμένο προκειμένω να του αποσπάσει χρήματα, όταν κάποιος έχει παρακολουθήσει και αποφασίσει πως ηλικιωμένος/η = εύκολος στόχος, αδυνατώ να πιστέψω πως αυτός ο κάποιος που συνειδητά προβαίνει σε τέτοιες πράξεις έχει τη βούληση του σωφρονισμού. Ο Ποινικός Κώδικας οφείλει να είναι ΛΟΓΙΚΟΣ και λογικός συνεπάγεται την ‘’απόσυρση’’ των εγκληματιών από τους δρόμους και τη μετακόμιση τους στις Φυλακές οι οποίες προφανώς και πρέπει να αυξηθούν σε αριθμό. Το επόμενο εμπόδιο σε αυτή την πράξη θα είναι οι χιλιάδες δικηγόροι που κυριολεκτικά η πελατεία τους αποτελείται από αυτούς τους εγκληματίες. Θα συνεχίσουν να έχουν πελάτες τους εγκληματίες ΜΟΝΟ που αντί να προσπαθούν να τους βοηθήσουν να συνεχίσουν να κυκλοφορούν ελεύθεροι καθώς αυτό θα είναι αδύνατο λόγω Ποινικού Κώδικα, θα προσφέρουν τις αμειβόμενες υπηρεσίες τους προκειμένω να επιτύχουν οι πελάτες τους καλυτέρα δικαιώματα διαβίωσης εντός των καταστημάτων κράτησης καθώς προφανώς και θα απαγορεύεται η άδεια προς τους φυλακισμένους καθότι είναι αυτονόητα λογικό πως δεν πρέπει να έχουν καμία δυνατότητα φυσικής παρουσίας σε ενδεχόμενα καινούργιες εγκληματικές πράξεις.Όποιος προβαίνει σε εγκλήματα κατά του Λαού όπως τα εγκλήματα της ληστείας, του βιασμού, του φόνου επέλεξε συνειδητά να είναι εχθρός της Κοινωνίας και για τούτο το λόγο οφείλει η Πολιτεία να του στερήσει δια παντός τα Πολιτικά του δικαιώματα. Ο ΛΑΟΣ να εκλέγει και να εκλέγεσθε και όχι οι εχθροί του. Με αυτή την πράξη αυτόματα τα κόμματα θα σταματήσουν να είναι όμηροι της ψηφοθηρίας των εγκληματιών και ειδικότερα των κοινωνικών ομάδων που επέλεξαν βίο εγκληματικό αλλά λόγω μεγάλου αριθμού μελών πιέζουν τα κόμματα για ευνοϊκότερη συμπεριφορά απέναντι στις εγκληματικές πράξεις.Απόλυτη σύνδεση οποιασδήποτε κρατικής οικονομικής βοήθειας/επιδόματος με την συμπεριφορά του καθενός απέναντι στο έγκλημα. Δια βίου αποκλεισμός σε οποιοδήποτε κρατικό χρηματικό βοήθημα για όποιον εγκληματήσει δυο φορές στη ζωή του.

30 Νοεμβρίου 2023, 17:48 | Β. Όσον αναφορά με την Τροποποίηση άρθρου 349 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την αναβολή της δίκης, συμφωνώ απόλυτα επειδή θα πρέπει οι δίκες να γίνονται σε συνεχόμενες ημέρες χωρίς αναβολές. Έτσι πρώτα από όλα οι δίκες γίνονται ποιο γρήγορα με αποτέλεσμα τα θύματα ή οι συγγενείς των θυμάτων να δικαιωθούν γρήγορα. Το ίδιο ισχύει και για τον κατηγορούμενο εάν αυτός είναι αθώος. Θα ήθελα να επισημάνω ότι τα θύματα ή οι συγγενείς των θυμάτων να μην πληρώνουν ούτε cent στα παραστατικά των δίκων.

30 Νοεμβρίου 2023, 12:26 | Χ.Α.Γενικά Σχόλια επί Του Σχεδίου διαβουλεύσεως Ποινικού Κώδικα-Ποινικής Δικονομίας.Συγκρότηση Δικαστηρίων.Η Δική μου άποψη είναι η εξής: Οτι τα δικαστήρια πρέπει να συγκροτούνται από τακτικούς δικαστές- γιατι Οι τακτικοι δικαστες έχουν περατώσει μία εκ των Νομικών Σχολών της Χώρας Οπως επίσης έχουν αποφοιτήσει από την Εθνική Σχολή Δικαστών

Για αδικήματα όπως η ανθρωποκτωνία να επανέλθει Ο Ορος Ισόβια Κάθειρξη(Στέρηση Προσωπικής ελευθερίας του ατόμου που Κατηγορείται για το αδίκημα έως το Τέλος της Προσωπικοτητας του(θάνατο του ατόμου) Απάλειψη/ Κατάργηση του Ορου υφ΄ορων απόλυση για τα ανωτέρω Ιδεχθή εγκλήματα

Για αδικήματα Οπως Παιδεραστεία, Βιασμούς ανηλίκων να ενταχθεί ο εξής Ορος στο Νέο Ποινικό Κώδικά-Κώδικα Ποινικής Δικονομίας Ο Ορος Χημικός Ευνουχισμος Χημικός Ευνουχίσμός Ορίζεται ως Η Κατάποση Χημικών σκευασμάτων(Φαρμάκων/ ενέσεων) που να έχει ως αποτέλεσμα την Καταστολή Ορμών ή Καλύτερα τη Χειρουργική Παρέμβαση Οσο αφορά την αφαίρεση Οργάνου/Οργάνων που είναι υπεύθυνα για τη δημιουργία Γεννετήσιων Ορμών30 Νοεμβρίου 2023, 12:09 | πανος δριτσαςυπαρχει μεγαλη καθυστερηση αποφασεων στα αστικα και ποινικα δικαστηρια με αποτελεσμα να δημιουργουνται αποξενωσεις στα παιδια. να βρεθει ενας μηχανισμος για γρηγορες αποφασεις. επισης να γινονται ελεγχοι στα παιδια των οικογενειων απο ψυχολογους για μη τηρηση δικαστικων αποφασεων επικοινωνιας και αρνηση παιδιων.προστιμο και ποινες στους αποξενωτες γονεις. ποινικοποιηση της γονεικης αποξενωσης!

30 Νοεμβρίου 2023, 10:31 | Κ Χ – ΕΦΕΤΗΣΚαταρχάς, μια τεχνική παρατήρηση που αφορά την διαβούλευση: Εφόσον οι τροποποιήσεις είναι τόσο πολλές και σημαντικές, και στον ΠΚ και στον ΚΠΔ, θα ήταν σκόπιμο τα σχόλια να καταχωρούνταν ανά άρθρο (και όχι ανά κεφάλαιο που περιλαμβάνει πολλά άρθρα).Επί των ρυθμίσεων, κάποιες επισημάνσεις αναφορικά με την καθ' ύλην αρμοδιότητα:Πρώτα απ' όλα, με βάση το σχέδιο νόμου ΔΕΝ καταργείται το Τριμελές Πλημμελειοδικείο, όπως ανακριβώς είχε γραφεί στα δημοσιεύματα και στο συνοδεύον αυτά σχετικό διάγραμμα. Το άρθρο 112 ΚΠΔ δεν τροποποιείται. Περιορίζεται, όμως, η αρμοδιότητα του εν λόγω δικαστηρίου στην εκδίκαση των εφέσεων κατ' αποφάσεων του Μονομελούς Πλημ/κείου και στην εκδίκαση σε α' βαθμό των εγκλημάτων κατά της υπηρεσίας (του 12ου κεφαλαίου του ειδικού μέρους του ΠΚ) και της ανθρωποκτονίας από αμέλεια (όπως συνάγεται από το άρθρο 61 του σχεδίου νόμου, που τροποποιεί το άρθρο 115 του ΚΠΔ, το οποίο αφορά την καθ' ύλην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πλημ/κείου, και εξαιρεί από αυτήν τα ως άνω εγκλήματα).Αυτό που «καταργείται» (ουσιαστικά) είναι το «Τριμελές Εφετείο Πλημμελημάτων». Για την ακρίβεια, επειδή δεν υπάρχει τέτοιο δικαστήριο με βάση τον ΚΠΔ (έχει επικρατήσει να λέμε έτσι στην πράξη το Τριμελές Εφετείο, όταν δικάζει Πλημμελήματα), αυτό που προβλέπεται είναι ότι το Τριμελές Εφετείο δεν θα δικάζει τις εφέσεις κατ' αποφάσεων του (Τριμελούς) Πλημμελειοδικείου, όπως γίνεται μέχρι σήμερα.Οι εφέσεις αυτές, κατ' αποφάσεων του Τριμελούς Πλημ/κείου, προβλέπεται ότι θα εκδικάζονται από το Μονομελές Εφετείο (άρθρο 59 του σχεδίου νόμου, που τροποποιεί το άρθρο 110 του ΚΠΔ). Δηλαδή, ένας και μόνο δικαστής, έστω και έμπειρος (Εφέτης, αλλά οποιοσδήποτε, ούτε καν εκ των αρχαιοτέρων, δεν είδα στο σχέδιο νόμου να προβλέπεται κάτι τέτοιο) θα κρίνει σε β' βαθμό τις αποφάσεις που εκδόθηκαν στον α' βαθμό, επί σοβαροτάτων πλημμελημάτων, από ένα πολυπρόσωπο (Τριμελές) Δικαστήριο, και η κρίση αυτή του ενός και μόνο Δικαστή θα είναι τελεσίδικη και μπορεί να είναι αντίθετη σε μια – ακόμη και ομόφωνη – απόφαση τριών δικαστών, με προεδρεύοντα ενδεχομένως έναν έμπειρο Πρόεδρο Πρωτοδικών που να βρίσκεται ελάχιστα πίσω σε αρχαιότητα από τον Εφέτη που θα συγκροτήσει το Μονομελές Εφετείο.Αν συνδυάσουμε το παραπάνω με το ότι α) οι εν λόγω υποθέσεις, εκτός από σοβαρές, συχνά είναι και ιδιαίτερα περίπλοκες και παρουσιάζουν μεγάλη δυσχέρεια στην απόδειξη (π.χ. ανθρωποκτονία από ιατρική αμέλεια ή σε εργατικό ατύχημα), ενδεχομένως και με την συμμετοχή πραγματογνωμόνων, τεχνικών συμβούλων κλπ. και την παράθεση αντιθέτων επιστημονικών γνωμών και β) με βάση τις νέες ρυθμίσεις και την σχετική αυστηροποίηση, οι σχετικές αποφάσεις συχνά θα οδηγούν σε πραγματική έκτιση της ποινής (στην φυλακή), θεωρώ ότι δημιουργείται σοβαρό ζήτημα με την συγκεκριμένη ρύθμιση…

30 Νοεμβρίου 2023, 09:08 | Δ.Στην περίπτωση παροχής κοινωφελούς εργασίας το υπάρχον σύστημα που θέλει τον κατηγορούμενο να εξασφαλίζει αυτός τον οργανισμό στον οποίο θα παράσχει κοινωφελή εργασία δημιουργεί συνθήκες συναλλαγής και διαφθοράς. Ο δικαστής θα έπρεπε να έχει πχ μια λίστα με οργανισμούς και να διατάζει αυτός σε ποιον οργανισμό θα εκτίεται η ποινή εκτός από τη διάρκειά της. Έτσι αποκλείεται και η συνδιαλλαγή και επιτυγχάνεται η σχεδόν σίγουρη εκτέλεση αυτής. Επιπλέον έτσι θα μπορούσε να έχει και παιδευτικό χαρακτήρα αν ο δικαστής αποφάσιζε την έκτισή της ποινής σε οργανισμό που σχετίζεται με το αδίκημα για το οποίο καταδικάστηκε.

29 Νοεμβρίου 2023, 22:24 | Χ Ν.Προς τη σωστή κατεύθυνση οι τροποποιήσεις του ΚΠΔ, επί των οποίων θα ήθελα να υποβάλω τις εξής παρατηρήσεις – προτάσεις:

α) Η καθιέρωση του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου ως βασικού πρωτοβάθμιου δικαστηρίου επιβάλλει την πρόβλεψη για τηνυποχρεωτική ύπαρξη δελτίου ποινικού μητρώου στις δικογραφίες των υποθέσεων που

δικάζει, ώστε σε περίπτωση καταδίκης, να διαπιστώνει αν υφίστανται οι προϋποθέσεις της αναστολής ποινής.

β) Αναφορικά με την περάτωση της ανάκρισης κατά το άρθρο 309 ΚΠΔ, ναι μεν με αυτήν επιταχύνεται η διαδικασία παραπομπής, ωστόσο θα έχει αποτέλεσμα την αύξηση των υποθέσεων που θα εισάγονται στο ακροατήριο, όπως είναι ο κανόνας σε αυτήν την διαδικασία. Αντίθετα, με το βούλευμα που πρέπει να είναι πλήρως αιτιολογημένο, γίνεται αξιολόγηση του αποδεικτικού υλικού μετά την οποία το Συμβούλιο συχνότατα καταλήγει σε απαλλακτική κρίση ή σε παραπομπή για ελαφρύτερο αδίκημα από αυτό της δίωξης με αποτέλεσμα να μην απασχολούνται τα Εφετεία με πλημμελήματα ή με κατηγορίες που αποδυναμώθηκαν μετά την ανάκριση.

γ) Απαραίτητη η πρόβλεψη για περιορισμό των αναβολών, η επιβάρυνση όμως του διαδίκου με υψηλή δαπάνη πχ, ενώ είναι πράγματι ασθενής ή ο δικηγόρος του έχει άλλη υποχρέωση δεν οδηγεί σε δίκαιο αποτέλεσμα.

δ) Η ορθή κατάργηση της γραπτής εισαγγελικής πρότασης για τις διατάξεις που εκδίδει ο ανακριτής κατά το άρθρο 291 παρ. 3 θα πρέπει να προβλεφθεί και για τις διατάξεις περί άρσης κατάσχεσης που εκδίδει κατά το άρθρο 269 ΚΠΔ.29 Νοεμβρίου 2023, 21:32 | Γεώργιος Κ. ΠετρακάκηςΆρθρο 62 : «….Τροποποίηση άρθρου 185 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας» προτείνεται η γραμματική αναδιατύπωση / νομοτεχνική βελτίωση όπως παρακάτω:

« Το συμβούλιο των πλημμελειοδικών, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, καταρτίζει μέσα στο τρίτο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου κάθε χρόνο πίνακα πραγματογνωμόνων κατά ειδικότητες από πρόσωπα που είναι κατάλληλα για τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, προτιμώντας δημόσιους υπαλλήλους που διαμένουν στην έδρα του . Στον πίνακα περιλαμβάνονται παιδοψυχίατροι και παιδοψυχολόγοι, και ελλείψει αυτών, ψυχίατροι και ψυχολόγοι εξειδικευμένοι στα θέματα γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών. Ο πίνακας υποβάλλεται στον εισαγγελέα εφετών, που έχει το δικαίωμα να ζητήσει τον Οκτώβριο από το συμβούλιο των εφετών τη μεταρρύθμισή του. Το συμβούλιο των εφετών αποφαίνεται σχετικά τον Νοέμβριο. Ο πίνακας, αφού οριστικοποιηθεί, παραμένει στα γραφεία των γραμματέων των εδρών του πλημμελειοδικείου και ανακοινώνεται τον Δεκέμβριο κάθε χρόνου από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών στους ανακριτικούς υπαλλήλους της περιφέρειας και είναι προσβάσιμος σε οποιονδήποτε έχει εύλογο ενδιαφέρον να λάβει γνώση . Κάθε χρόνο ισχύει, ωσότου συνταχθεί νέος πίνακας, ο πίνακας που συντάχθηκε το προηγούμενο έτος ».

Ώστε το άρθρο 185 να μην περιορίζει την ελευθερία παροχής υπηρεσιών Πραγματογνώμονα (Τροχαίων δυστυχημάτων κ.λ.π.) από Διπλωματούχους και Πτυχιούχους Μηχανολόγους Μηχανικούς που ασκούν το νομοθετικά ρυθμιζόμενα επαγγέλματα Παράρτημα VIII του ΠΔ 38/10 (σελίδα 1650 του ΦΕΚ 78/Α/10), ανεξάρτητα της κατοικίας του ή της φορολογικής έδρας που έχει το φυσικό ή νομικό πρόσωπο και εκ του νόμου ασκούν το επάγγελμα / παρέχοντας υπηρεσίες Μηχανολόγου Μηχανικού σε όλη την Επικράτεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην Ελλάδα, σύμφωνα με την ισχύουσα Ευρωπαϊκή και Εθνική νομοθεσία (παράγραφος 3.δ του άρθρου 3 σε συνδυασμό με το άρθρο 15 του Ν 3844/10 και την παράγραφος 2.γ του άρθρου 2 του Ν 3919/11 κ.λ.π..)Με τις καλύτερες ευχές από το όμορφο ΡέθυμνοΓ. Κ. Π.

29 Νοεμβρίου 2023, 18:31 | Δ ΚΣτο άρθρο 303 παρ.1 εδ. α! ΚΠΔ (Ποινική Διαπραγμάτευση) θα πρέπει να απαλειφθεί ο όρος των «αυτεπαγγέλτως» διωκομένων εγκλημάτων ώστε η διάταξη να καταλαμβάνει και τα κατ’ έγκληση διωκόμενα αδικήματα (όπως, ενδεικτικώς, 374Α, 375 παρ.1 και 2, 377, 386 παρ.1, 386 παρ.1 και 2, 387, 389 397, 404 κλπ.) που είναι και τα συχνότερα στην πράξη. Τούτο δε διότι υπήρξαν Εισαγγελείς που, στηριζόμενοι, ακριβώς, στη γραμματική διατύπωση του νόμου, απέρριψαν, ως νόμω αβάσιμα, σχετικά αιτήματα κατηγορουμένων τους οποίους βάραιναν κατηγορίες για κατ’ έγκληση διωκόμενα αδικήματα ιδίως οικονομικού χαρακτήρα (απάτη, υπεξαίρεση κλπ.).29 Νοεμβρίου 2023, 14:43 | Στέφανος Πάττας1)Άρθρο 43 παρ. 5 ΚΠΔ. Να μην τίθεται στο αρχείο η μήνυση ή αναφορά που υποβάλλεται ανώνυμα, όταν περιέχει συγκεκριμένα στοιχεία, από τα οποία με μία απλή έρευνα των αρχών μπορεί να αποδειχθεί εγκληματική πράξη, διωκόμενη αυτεπάγγελτα. Ο καταγγέλλων το κάνει ανωνύμως γιατί φοβάται για τυχόν εκδίκηση του δράστη.

2) Άρθρο 51 παρ. 1Α ΚΠΔ. Η κατάθεση του παραβόλου των 100 ευρώ για την υποβολή έγκλησης, είναι υπερβολικό. Ούτε η μεσαία τάξη θα μπορεί να καταθέσει αυτό το ποσό. Μόνο οι πλούσιοι. Έτσι μπορεί να μειωθούν οι δικαστικές υποθέσεις, αλλά θα αυξηθούν οι περιπτώσεις αυτοδικίας. Θα φτάσουμε στο φαινόμενο συχνών βίαιων επεισοδίων στους δρόμους μεταξύ των πολιτών.

3) ΄Αρθρο 580 ΚΠΔ. Ο Εισαγγελέας θέτει στο αρχείο μήνυση ή έγκληση που είναι ψευδής. Δηλαδή ο Εισαγγελέας διαπιστώνει ότι πολίτης υπέβαλε ψευδή μήνυση και αντί να ασκήσει εναντίον του ποινική δίωξη για το έγκλημα της ψευδούς καταμήνυσης, το οποίο διώκεται αυτεπάγγελτα, θέτει την υπόθεση στο αρχείο; Εκτός από την επιβολή των δικαστικών εξόδων σε βάρος του μηνυτή ή εγκαλούντα να ασκεί και ποινική δίωξη εναντίον του.

29 Νοεμβρίου 2023, 13:56 | Z K. Τα άρθρα 48 και 49 ΚΠΔ περί αποχής από την ποινική δίωξη πλημμελημάτων και κακουργημάτων υπό όρους πρέπει για την αποτελεσματικότητα της πρόβλεψης και επιτάχυνση της διαδικασίας να αναδιατυπωθούν και τροποποιηθούν στα πρότυπα των αρθ 43, 45, 50 ΚΠΔ.Ο καθηγητης Κος Δαλακούρας σε σεμινάριο ΕΣΔΙ είχε συμφωνήσει στην πρόταση ώστε σχετική διαδικασία να λάβει χώρα με πράξη του Εισαγγελέα Πρωτοδικων κι έγκριση του Εισαγγελέα Εφετών καθόσον το σχήμα αυτό έχει πολυετή εφαρμογη(βλ αρθ 43 ΚΠΔ) και σε περιφερειακά-επαρχιακά Πρωτοδικεία δεν ειναι τόσο ευχερής ο ορισμος πρωτοδίκη για τη συγκεκριμένη διαδικασία29 Νοεμβρίου 2023, 12:26 | Παναγιώτης ΔημητράςΣτο άρθρο 51 ΚΠΔ προβλέπεται: «Εξαιρούνται από την κατάθεση παραβόλου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004 (Α’ 24). Δεν απαιτείται κατάθεση παραβόλου για τα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, τα εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας, τα εγκλήματα ρατσιστικών διακρίσεων (άρθρο 82Α ΠΚ) και τα εγκλήματα παραβιάσεων της ίσης μεταχείρισης. Για αξιόποινες πράξεις που τελούνται σε βάρος δημοσίων οργάνων και υπαλλήλων κατά την άσκηση των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί σε αυτούς, ο παθών υποβάλλει την έγκληση ατελώς και χωρίς την κατάθεση παραβόλου.»Το σύνολο των εξαιρέσεων αυτών πρέπει να επαναλαμβάνεται και στις εξαιρέσεις του άρθρου 52.2ΚΠΔ που στο σχέδιο νόμου περιορίζονται μόνο στο «Εξαιρούνται από την υποχρέωση κατάθεσης παράβολου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004.»

29 Νοεμβρίου 2023, 11:10 | Λ. Ε. Άρθρο 349: Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 2Α του άρθρου 349 χωρίς την παράλληλη θέσπιση κάποιου μέτρου αντισταθμιστικού στον περιορισμό της επιλογής του κατηγορουμένου ως προς τον συνήγορο που θα τον εκπροσωπήσει έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 6§3γ της ΕΣΔΑ και την νομολογία του ΕΔΔΑ. Το δικαίωμα του κατηγορουμένου σε υπεράσπιση από συνήγορο της επιλογής του είναι από τα θεμελιώδη χαρακτηριστικά της δίκαιης δίκης (βλ. ΕΔΔΑ Krombach κατά Γαλλίας). Μόνον η αποτελεσματικότητα στην απονομή της ποινικής δικαιοσύνης δεν αποτελεί κατά το ΕΔΔΑ δικαιολογητικό λόγο περιορισμού των υπερασπιστικών δικαιωμάτων του κατηγορουμένου και την εν γένει παραβίαση του δικαιώματός του σε δίκαιη δίκη, η οποία συντρέχει, όταν το Δικαστήριο αρνείται στον κατηγορούμενο να παρασταθεί με συνήγορο της επιλογής του (βλ. ad hoc ΕΔΔΑ Hanzecacki κατά Κροατίας).Εφόσον το κώλυμα του συνηγόρου εκάστη φορά αποδεικνύεται και εφόσον το Δικαστήριο κρίνει ότι ο συνήγορος δεν έχει δόλο παρέλκυσης της διαδικασίας, τότε θα πρέπει να χορηγούνται και περισσότερες από μία αναβολές, προκειμένου (ιδίως) ο κατηγορούμενος να ασκήσει αποτελεσματικά το δικαίωμα σε αποτελεσματική υπεράσπιση από συνήγορο της επιλογής και της εμπιστοσύνης του.

29 Νοεμβρίου 2023, 11:57 | Α. Π.Αρθρο 349 Αγαπητε Πασχάλη ο σκοπός του άρθρου προφανώς είναι η αντιμετώπιση της κατάχρησης που γίνεται από ελάχιστους συναδέλφους (κάτω από δέκα) οι οποίοι έχουν καθημερινώς σε διάφορες πολεις ακροατήρια και αναβάλλουν συνεχώς τις υποθέσεις τους κατα το δοκούν, επιλέγοντας εκείνοι τελικώς πότε θα δικαστεί η υπόθεση και φυσικά με ποιά σύνθεση Δικαστηρίου. Έτσι εν τοις πράγμασι καταργούν τις κληρώσεις και επιλέγουν ποιος Δικαστης θα δικάσει ποιά υπόθεση.

Αυτή είναι η σημασία της νέας διάταξης και όχι η επιτάχυνση όπως αντιλαμβάνομαι άρα είναι στη σωστή κατεύθυνση.

29 Νοεμβρίου 2023, 10:43 | Ρ. Πιθανώς να ήταν χρήσιμο, να εισαχθεί μια διάταξη στον ΚΠΔ, βάσει της οποίας (κατά το πρότυπο του 254 ΚΠολΔ) μια υπόθεση που εισάγεται προς εκδίκαση και αναβάλλεται να εκδικάζεται μετ’ αναβολήν από τον ίδιο Πρόεδρο, ο οποίος την έχει ήδη μελετήσει (τουλάχιστον) μία φορά.

29 Νοεμβρίου 2023, 09:48 | Β Bravo

29 Νοεμβρίου 2023, 01:16 | Π. Άρθρο 349.Ο κατηγορούμενος έχει δικαίωμα να επιλέξει τον συνήγορο αρεσκείας του, γεγονός που πηγάζει από διατάξεις του ΚΠΔ. Με την συγκεκριμένη διάταξη αφαιρείται αφενός το δικαίωμα του κατηγορουμένου της επιλογής συνηγόρου καθόσον ενδέχεται κώλυμα από πλευράς του κατά την ημερομηνία δικασιμου, αφετέρου, σε περίπτωση κατά την οποία μια και μόνο φορά θα μπορεί να αιτηθεί την αναβολή για αποδεδειγμένο κώλυμα , να εξαναγκάζει τον εντολέα σε υποχρέωση καταβολής ποσού χρηματικού για να εξυπηρετηθεί ουσιαστικά ο ίδιος συνήγορος και κατά επέκταση η ίδια η δικαιοσύνη

, αφού θα δικάζει σε διαφορετικό χρόνο και τόπο. Θα υπήρχε λογική καθην στιγμή προβλεπόταν περαιτέρω της μιας δυνατότητα αναβολής για κώλυμα συνηγόρου , ήτοι την δευτερη και Τρίτη φορά . Επιπλέον εξαναγκάζει συλλειτουργους της δικαιοσύνης που ήδη έχουν χρόνια εντολείς και ήδη αναλάβει υποθέσεις των και ίσως ήδη , ως ελεύθεροι παράλληλα επαγγελματίες, έχουν πληρωθεί και έχουν βεβαιώσει αποδείξεις και τιμολόγια στην ΑΑΔΕ, να αντιμετωπίσουν το εξής ενδεχόμενο . Να συμπέσουν υποθέσεις που ήδη έχουν αναβληθεί μια φορά , συμφωνημένες προ της συγκεκριμένης διατάξεως, με αποτέλεσμα ο δικηγόρος να πρέπει να επιλέξει εντολέα , αφού τυχόν περαιτέρω αναβολή για αποδεδειγμένο κώλυμα δεν θα χωρεί και συνεπώς να αφήσει έτερο εντολέα ματαιώσουν ψάχνοντας έτερο συνήγορο τελευταία στιγμή , γεγονός το οποίο δεν τιμά την ποινική δικαιοσύνη καθην στιγμή ο συνήγορος είναι αναπόσπαστο κομμάτι αυτής για την πρόοδο της εκάστοτε δίκης και εκπροσώπησης εκάστοτε ανθρώπου . Τέλος αναφορικά στο συγκεκριμένο άρθρο αναφέρω πως δεν καθίσταται αυτός ο λόγος για ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης. Άλλωστε στη ποινική δικαιοσύνη η απονομή δικαιοσύνης είναι ταχεία . Συμπληρωματικά αν κανείς γυρίσει τα εφετεία της επικράτειας θα διαπιστώσει ότι στο μεγαλύτερο μέρος τα δικαστήρια δεν ολοκληρώνουν τις υποθέσεις, ακόμη και με τις υπάρχουσες διατάξεις για αναβολές και πολλές εξ αυτών αναβάλλονται αφού δεν ολοκληρώνονται εντός δυο ημερών. Μάλιστα ειδικά στα κακουργήματα που το πλαίσιο παραγραφής είναι τεράστιο δεν τίθεται μείζον θέμα . Για κακουργηματικές πράξεις από την άλλη με άμεσα εμπλεκόμενους παθόντες που συναντάται να αναβάλλεται και να προσέρχονται άνω των δυο φόρων στα δικαστήρια και ίσως να καταβάλλονται η δικαιοσύνη μας τους δίνει αστικά το δικαίωμα , ασχέτως της ποινικής μεταχείρισης, τόκων υπερημερίας κλπ. Εν κατακλείδι κατά την ταπεινή μου άποψη η ποινική δικαιοσύνη προχωρά γοργά και συντονισμένα, οι δε δικαστικοί λειτουργοί αντεπεξέρχονται άριστα και φρονώ πως το τελευταίο ζήτημα που θα έπρεπε να μας ανησυχεί είναι η νομοθέτηση της συγκεκριμένης διάταξης που σε πρακτικό επίπεδο αποστμφορει πολλάκις τα πινάκια που ως προείπα πολλάκις δεν ολοκληρώνεται το πινάκιο εκδικάζοντας όλες τις υποθέσεις και ούτως η άλλως αναβάλλεται λόγω κωλύματος γραμματεως.29 Νοεμβρίου 2023, 00:11 | youremailΕσύ που έγραψες το άρθρο 79 και λες ότι πρέπει να γίνει Επανακαθαρισμός των ορίων του εκκλητού καταδικαστικής απόφασης, το ξέρεις ότι επανακαθαρισμός σημαίνει καθαρίζω πάλι; Μπας και ήθελες να πεις καθορισμός;

29 Νοεμβρίου 2023, 01:16 | Π. Άρθρο 349 .Ο κατηγορούμενος έχει δικαίωμα να επιλέξει τον συνήγορο αρεσκείας του, γεγονός που πηγάζει από διατάξεις του ΚΠΔ. Με την συγκεκριμένη διάταξη αφαιρείται αφενός το δικαίωμα του κατηγορουμένου της επιλογής συνηγόρου καθόσον ενδέχεται κώλυμα από πλευράς του κατά την ημερομηνία δικασιμου, αφετέρου, σε περίπτωση κατά την οποία μια και μόνο φορά θα μπορεί να αιτηθεί την αναβολή για αποδεδειγμένο κώλυμα , να εξαναγκάζει τον εντολέα σε υποχρέωση καταβολής ποσού χρηματικού για να εξυπηρετηθεί ουσιαστικά ο ίδιος συνήγορος και κατά επέκταση η ίδια η δικαιοσύνη , αφού θα δικάζει σε διαφορετικό χρόνο και τόπο. Θα υπήρχε λογική καθην στιγμή προβλεπόταν περαιτέρω της μιας δυνατότητα αναβολής για κώλυμα συνηγόρου , ήτοι την δευτερη και Τρίτη φορά . Επιπλέον εξαναγκάζει συλλειτουργους της δικαιοσύνης που ήδη έχουν χρόνια εντολείς και ήδη αναλάβει υποθέσεις των και ίσως ήδη , ως ελεύθεροι παράλληλα επαγγελματίες, έχουν πληρωθεί και έχουν βεβαιώσει αποδείξεις και τιμολόγια στην ΑΑΔΕ, να αντιμετωπίσουν το εξής ενδεχόμενο . Να συμπέσουν υποθέσεις που ήδη έχουν αναβληθεί μια φορά , συμφωνημένες προ της συγκεκριμένης διατάξεως, με αποτέλεσμα ο δικηγόρος να πρέπει να επιλέξει εντολέα , αφού τυχόν περαιτέρω αναβολή για αποδεδειγμένο κώλυμα δεν θα χωρεί και συνεπώς να αφήσει έτερο εντολέα ματαιώσουν ψάχνοντας έτερο συνήγορο τελευταία στιγμή , γεγονός το οποίο δεν τιμά την ποινική δικαιοσύνη καθην στιγμή ο συνήγορος είναι αναπόσπαστο κομμάτι αυτής για την πρόοδο της εκάστοτε δίκης και εκπροσώπησης εκάστοτε ανθρώπου . Τέλος αναφορικά στο συγκεκριμένο άρθρο αναφέρω πως δεν καθίσταται αυτός ο λόγος για ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης. Άλλωστε στη ποινική δικαιοσύνη η απονομή δικαιοσύνης είναι ταχεία . Συμπληρωματικά αν κανείς γυρίσει τα εφετεία της επικράτειας θα διαπιστώσει ότι στο μεγαλύτερο μέρος τα δικαστήρια δεν ολοκληρώνουν τις υποθέσεις, ακόμη και με τις υπάρχουσες διατάξεις για αναβολές και πολλές εξ αυτών αναβάλλονται αφού δεν ολοκληρώνονται εντός δυο ημερών. Μάλιστα ειδικά στα κακουργήματα που το πλαίσιο παραγραφής είναι τεράστιο δεν τίθεται μείζον θέμα . Για κακουργηματικές πράξεις από την άλλη με άμεσα εμπλεκόμενους παθόντες που συναντάται να αναβάλλεται και να προσέρχονται άνω των δυο φόρων στα δικαστήρια και ίσως να καταβάλλονται η δικαιοσύνη μας τους δίνει αστικά το δικαίωμα , ασχέτως της ποινικής μεταχείρισης, τόκων υπερημερίας κλπ. Εν κατακλείδι κατά την ταπεινή μου άποψη η ποινική δικαιοσύνη προχωρά γοργά και συντονισμένα, οι δε δικαστικοί λειτουργοί αντεπεξέρχονται άριστα και φρονώ πως το τελευταίο ζήτημα που θα έπρεπε να μας ανησυχεί είναι η νομοθέτηση της συγκεκριμένης διάταξης που σε πρακτικό επίπεδο αποστμφορει πολλάκις τα πινάκια που ως προείπα πολλάκις δεν ολοκληρώνεται το πινάκιο εκδικάζοντας όλες τις υποθέσεις και ούτως η άλλως αναβάλλεται λόγω κωλύματος γραμματεως.

29 Νοεμβρίου 2023, 00:11 | y. Εσύ που έγραψες το άρθρο 79 και λες ότι πρέπει να γίνει Επανακαθαρισμός των ορίων του εκκλητού καταδικαστικής απόφασης, το ξέρεις ότι επανακαθαρισμός σημαίνει καθαρίζω πάλι; Μπας και ήθελες να πεις καθορισμός;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΌΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΎ ΠΛΑΙΣΊΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΌΛΗΨΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΈΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΉΣ ΒΊΑΣ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Ν. 3500/2006

Άρθρο 85 Ορισμοί – Τροποποίηση άρθρου 1 ν. 3500/2006
Άρθρο 86 Σωματική και ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκων – Τροποποίηση άρθρου 4 ν. 3500/2006
Άρθρο 87 Αύξηση του ελάχιστου ύψους του ποσού της χρηματικής ικανοποίησης – Τροποποίηση άρθρου 5 ν. 3500/2006
Άρθρο 88 Διακεκριμένη περίπτωση τέλεσης της ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης και ενώπιον ανηλίκου – Τροποποίηση άρθρου 6 ν. 3500/2006
Άρθρο 90 Αύξηση του ορίου ποινής στην περίπτωση της τέλεσης ενδοοικογενειακής προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας και ενώπιον ανηλίκου – Τροποποίηση άρθρου 9 ν. 3500/2006
Άρθρο 91 Προϋποθέσεις ποινικής διαμεσολάβησης – Τροποποίηση άρθρου 11 ν. 3500/2006
Άρθρο 92 Διεύρυνση της δυνατότητας του δικαστηρίου για επιβολή περιοριστικών όρων και ποινικής διαμεσολάβησης – Τροποποίηση άρθρου 12 ν. 3500/2006
Άρθρο 93 Αστικές συνέπειες – Αντικατάσταση άρθρου 14 ν. 3500/2006
Άρθρο 94 Εναρμόνιση της παραγραφής με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα – Τροποποίηση άρθρου 16 ν. 3500/2006
Άρθρο 95 Διεύρυνση των περιοριστικών όρων που επιβάλλουν τα δικαστικά όργανα και των φορέων που γνωμοδοτούν – Τροποποίηση άρθρου 18 ν. 3500/2006
Άρθρο 96 Υποχρέωση τήρησης εχεμύθειας – Τροποποίηση άρθρου 20 ν. 3500/2006
Άρθρο 97 Διεύρυνση των φορέων του δημοσίου τομέα που παρέχουν συνδρομή και άμεση ενημέρωση του θύματος και των φορέων από τις αρμόδιες αστυνομικές αρχές – Τροποποίηση άρθρου 21 ν. 3500/2006
Άρθρο 98 Υποχρεώσεις των επαγγελματιών – Αντικατάσταση άρθρου 23 ν. 3500/2006
Άρθρο 99 Μέριμνα για τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας- Προσθήκη άρθρου 23Α στον ν. 3500/2006
(1.271) Σχόλια

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:13 | Β. Β. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΎΛΟ! Ο νόμος είναι αντισυνταγματικός και μίσανδρος. Να εντάξετε την γονεϊκή αποξένωση στην ενδοοικογενειακή βία. Πόσες ανδροκτονίες πρέπει να ζήσουμε, πόσες αυτοκτονίες μπαμπάδων ύστερα από την κακοποίηση των ίδιων και των παιδιών τους; Αυστηρές ποινές για τους γονείς και ειδικά τις μαμάδες που παρανομούν και δεν αφήνουν τα παιδιά να δουν τον άλλον γονέα. Δεν είναι δυνατόν να καθυστερούν τα δικαστήρια και να παίρνουν μεγάλες αναβολές σε σοβαρές δίκες όπως ασφαλιστικά που αφορούν παιδικές ψυχουλες. Ποσόστωση στις δικαστικές αίθουσες. Το 80% είναι γυναίκες δικαστίνες προκατειλημμένες και μίσανδρες οι οποίες παραβλέπουν τις όποιες αποδείξεις των ανδρών και τους κακοποιούν μαζί με τους υπόλοιπους συνεργούς… δικηγόρους, αντιδικους. Οι υποθέσεις της επιμέλειας των παιδιών πρέπει να προηγούνται και να μην παραμελούνται από τα δικαστήρια. Γρήγορη επίλυση των προβλημάτων. Χωρίς μεγάλες καθυστερήσεις που είναι εις βάρος των ίδιων των παιδιών

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:47 | Χ. Β. ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΙΣΧΥΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΤΟ ΑΝΔΡΙΚΟ ΦΥΛΟ ΕΙΝΑΙ ΒΙΑΙΟ ΚΑΙ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΣΕ ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΘΥΜΑ ΚΑΙ ΧΡΗΖΕΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ..

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ.: ΓΡΑΦΗΜΑ 1)https://drive.google.com/file/d/1lPnuGOSs3C1oBKO8xc34nSxCRvS8XXgh/view?usp=drive_linkΕνω το ποσοστό των ανδρών στο γράφημα κατά ζωής εχει σαφώς καθοδική πορεία , τα ποσοστά των γυναικών εχουν ξεκάθαρα αυξητικη πορεία με αποτέλεσμα να τείνουν προς συγκλιση…ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣΓΡΑΦΗΜΑ 2)https://drive.google.com/file/d/1U-E55JXfXz6AgWYoO6Y4b_oqL6pGyLj-/view?usp=drive_linkSOSO κινδυνος να αυξηθουν οι αυτοκτονίες των ανδρών ειναι πλέον ορατός !Πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπ οψιν πριν την ψήφιση του νομοσχεδίου που ειναι υπό Διαβούλευση

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:32 | Ε. Μ.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΎΛΟ! Ο νόμος είναι αντισυνταγματικός και μίσανδρος. Να εντάξετε την γονεϊκή αποξένωση στην ενδοοικογενειακή βία. Πόσες ανδροκτονίες πρέπει να ζήσουμε, πόσες αυτοκτονίες μπαμπάδων ύστερα από την κακοποίηση των ίδιων και των παιδιών τους; Αυστηρές ποινές για τους γονείς και ειδικά τις μαμάδες που παρανομούν και δεν αφήνουν τα παιδιά να δουν τον άλλον γονέα. Δεν είναι δυνατόν να καθυστερούν τα δικαστήρια και να παίρνουν μεγάλες αναβολές σε σοβαρές δίκες όπως ασφαλιστικά που αφορούν παιδικές ψυχουλες. Ποσόστωση στις δικαστικές αίθουσες. Το 80% είναι γυναίκες δικαστίνες προκατειλημμένες και μίσανδρες οι οποίες παραβλέπουν τις όποιες αποδείξεις των

ανδρών και τους κακοποιούν μαζί με τους υπόλοιπους συνεργούς… δικηγόρους, αντιδικους. Οι υποθέσεις της επιμέλειας των παιδιών πρέπει να προηγούνται και να μην παραμελούνται από τα δικαστήρια. Γρήγορη επίλυση των προβλημάτων. Χωρίς μεγάλες καθυστερήσεις που είναι εις βάρος των ίδιων των παιδιών

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:31 | Γ. Χ.Το να είσαι πατέρας στην Ελλάδα πλέον είναι ποινικό αδίκημα. Επικαλούνται μια έκθεση GREVIO και ζητούν κατάσχεση της περιουσίας του πατέρα και απαγόρευση επικοινωνίας του πατέρα με τα παιδιά του, μόνο με μια ψεύτικη καταγγελία της μητέρας για ενδοοικογενειακή βία του άντρα προς αυτήν. Δε θα παντρεύεται κανένας στη χώρα μας ούτε θα κάνει παιδιά, συγχαρητήρια. Καταστρέφετε συνειδητά τους άντρες και τους πατεράδες της Ελλάδας, ντροπή και αίσχος. Όσες θέλουν να εκδικηθούν και να ζουν με διατροφές των συζύγων του, καταστρέφουν τα παιδιά τους και τους άντρες τους. Ποινικοποίηση της γονικής αποξένωσης άμεσα.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:17 | Γ. Α. ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΑΣΚΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΣΕ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΣΕ ΓΥΝΑΙΚΕΣ. Σταματηστε να θεωρείτε ως δεδομένη μόνο τη βία εναντίον των γυναικών. Απαιτείται ίση αντιμετώπιση ανδρών και γυναικών. Ειναι και οι γυναίκες κακοποιητικές, μάλιστα σε μεγαλύτερο ποσοστό. Επίσης, οι μητέρες κακοποιούν σε τρομακτικά ποσοστά τα παιδιά τους. Ενδεικτικά, τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας στο Ηνωμένο Βασίλειο (https://mankind.org.uk/statistics/statistics-on-male-victims-of-domestic-a) δείχνουν κάθε χρόνο ότι ένα στα τρία θύματα ενδοοικογενειακής κακοποίησης είναι άνδρες που ισοδυναμεί με 699.000 άνδρες το 21/22 (1.671 εκατομμύρια γυναίκες). Ένας στους 6-7 άνδρες και μία στις 4 γυναίκες θα πέσει θύμα ενδοοικογενειακής κακοποίησης στη διάρκεια της ζωής του.

ΟΜΩΣ: ΤΟ 66% ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΠΟΥ ΚΑΛΟΥΝ ΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ MANKIND INITIATIVE ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΜΙΛΗΣΕΙ ΠΟΤΕ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΟΥ ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ (ΟΛΕΣ ΟΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΝΔΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΜΟΝΟ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΜΙΛΑΝΕ, ΠΡΑΓΜΑ ΠΟΥ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ, ΤΕΛΙΚΑ, Η ΒΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΝΔΡΩΝ ΞΕΠΕΡΝΑ ΚΑΤΑ ΠΟΛΥ ΤΗ ΒΙΑ ΑΝΤΡΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ) και το 64% δεν θα καλούσε αν η γραμμή βοήθειας δεν ήταν ανώνυμη. ΤΑ ΜΙΣΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΘΥΜΑΤΑ (49%) ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΟΥΝ ΝΑ ΠΟΥΝ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΘΥΜΑΤΑ ενδοοικογενειακής κακοποίησης και έχουν δυόμιση φορές λιγότερες πιθανότητες να το πουν σε κανέναν από ό,τι οι γυναίκες (19%). ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΑΝΤΡΩΝ, ΕΞΑΙΤΙΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ, ΕΙΝΑΙ 3 ΦΟΡΕΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ [σύμφωνα με τα στοιχεία του National Crime Records Bureau (NCRB), πάνω από 80.000 άντρες (περίπου 75%) έβαλαν τέλος στη ζωή τους το 2019, λόγω οικογενειακών διαφορών και οικογενειακών νομικών πιέσεων, ενώ οι αντίστοιχες γυναίκες ήταν 34.000 (περίπου 25%)]. Μόνο το 4,7% των ανδρών θυμάτων ενδοοικογενειακής κακοποίησης υποστηρίζονται από τοπικές οικιακές υπηρεσίες, σύμφωνα με τα δεδομένα του SafeLives. Αυτό υπογραμμίζει πόσο λίγοι άνδρες υποστηρίζονται από τοπικές υπηρεσίες ενδοοικογενειακής κακοποίησης.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:27 | Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας Ποινική Διαμεσολάβηση και προστασία θυμάτωνΕφόσον διατηρηθεί στο Ν.3500/2006, προτείνονται οι παρακάτω βελτιώσεις με στόχο την παροχή προστασίας στα θύματα ενδοοικογενειακής βίας και στα παιδιά-μάρτυρεςΆρθρο 11. Προϋποθέσεις Όλες οι υποσχέσεις που δίνει ο δράστης προκειμένου να υπαχθεί η υπόθεση σε ποινική διαμεσολάβηση (Άρθρο 11, παρ 2, α-δ) να περιλαμβάνονται στην έκθεση της παρ. α που συντάσσεται κατά τα άρθρα 148 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και να παρέχεται αντίγραφο στο θύμα (χωρίς να απαιτείται να το ζητήσει). Επιπλέον: • να θεωρούνται ότι έχουν την ισχύ περιοριστικών όρων και επομένως η παραβίασή τους, εκτός από τη διακοπή της ποινικής διαμεσολάβησης να επιφέρει ποινή αντίστοιχη με αυτή που επιφέρει η παραβίαση των περιοριστικών όρων του άρθρου 18 του Ν.3500/2006. • το θύμα, μαζί με το αντίγραφο της έκθεσης, που θα πρέπει να λαμβάνει προκειμένου να γνωρίζει τους όρους που οφείλει να τηρεί ο δράστης, πρέπει να πληροφορείται και για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να ενημερώσει για τυχόν παραβίασή τους, ο οποίος θα πρέπει να είναι άμεσος, ανέξοδος και εύκολος (ιδανικά, τηλεφωνικά ή με την αποστολή e-mail ή μέσω καταγραφής της παραβίασης σε πλατφόρμα που θα δημιουργηθεί ειδικά για αυτό τον σκοπό).Στο σημείο δ) του άρθρου 11, παρ 2 «να προβεί σε κάθε άλλη ενέργεια αποκατάστασης ή μεταμέλειας που προτείνει το θύμα» να προστεθούν τα ακόλουθα: «Μεταξύ των προτάσεων του θύματος μπορεί να περιλαμβάνονται και περιοριστικοί όροι όπως αυτοί που προβλέπει το άρθρο 18 του Ν.3500/2006 ή όπως αυτοί που προβλέπει το άρθρο 99 Π.Κ. Όταν υπάρχουν κοινά τέκνα, απαραίτητη προϋπόθεση για την εκκίνηση ποινικής διαμεσολάβησης είναι να περιλαμβάνει η Έκθεση μέτρα ρύθμισης της κατάστασης σχετικά με την επιμέλεια και τόπο διαμονής των παιδιών, την επικοινωνία τους με τον γονέα στον οποίο αποδίδεται η τέλεση του εγκλήματος σε συνθήκες ασφάλειας (για τα παιδιά και τον μη βίαιο γονέα) ή τη διακοπή της για συγκεκριμένο χρονικό διάστημα καθώς και τις υποχρεώσεις διατροφής του άλλου γονέα.»Άρθρο 12. Διαδικασία Στην παράγραφο 5 αναφέρεται: «Αν η απάντηση του παθόντος είναι αρνητική ή αυτός δεν απαντήσει ή δεν

επέλθει συμφωνία ως προς τους όρους της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 11, κινείται η ποινική διαδικασία κατά τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αν η απάντηση του παθόντος είναι θετική, ο εισαγγελέας με διάταξή του θέτει τη δικογραφία σε ειδικό αρχείο της εισαγγελίας. Κατά της διατάξεως αυτής δεν χωρεί προσφυγή.»Με βάση αυτά που προτείναμε παραπάνω για το άρθρο 11, η συμφωνία θα πρέπει να επέλθει για όλους τους όρους των περιπτώσεων α΄ – δ΄. της παραγράφου 2 του άρθρου 11 και όχι μόνο ως προς τους όρους της περίπτωσης α΄.Επιπλέον, προτείνουμε να αφαιρεθεί η φράση «Κατά της διατάξεως αυτής δεν χωρεί προσφυγή» ή να συμπληρωθεί ως εξής «Κατά της διατάξεως αυτής δεν χωρεί προσφυγή, εκτός από την περίπτωση που το θύμα εκβιάστηκε, απειλήθηκε ή με άλλο τρόπο πειθαναγκάστηκε να συναινέσει στην έναρξη της ποινικής διαμεσολάβησης παρά την αντίθετη βούλησή του.»Επιπλέον, για την προστασία των θυμάτων, απαιτείται να προστεθεί στο Κεφάλαιο Δ΄ του Ν. 3500/2006 και στο άρθρο 23Α:

• διαδικασία αξιολόγησης κινδύνου ΠΡΙΝ από την διερεύνηση της δυνατότητας έναρξης ποινικής διαμεσολάβησης. Σε περιπτώσεις υψηλού κινδύνου να αποκλείεται η ποινική διαμεσολάβηση και/ή να επιβάλλονται αυστηροί περιοριστικοί όροι, οι οποίοι μπορεί να περιλαμβάνουν και ηλεκτρονική επιτήρηση του δράστη • αυστηρή τήρηση της διαδικασίας που περιγράφεται στα άρθρα 11 και 12 του Ν.3500/2006 για τη διερεύνηση της έναρξης ποινικής διαμεσολάβησης προκειμένου να διασφαλίζεται πως θύμα και δράστης δεν καλούνται στο Α.Τ. κατά τον ίδιο χρόνο (κατά παράβαση του άρθρου 12, παρ. 3 και 4 του Ν.3500/2006), και μάλιστα χωρίς προηγούμενη ενημέρωση του θύματος για την παρουσία του δράστη στο χώρο και χωρίς να λαμβάνεται κανένα μέτρο για την προστασία του κατά την προσέλευση ή αναχώρησή του από το Α.Τ. • ειδική κατάρτιση των επαγγελματιών που θα διερευνούν τη δυνατότητα διαμεσολάβησης κατ' άρθρο 11, παρ. 1. • δημιουργία μηχανισμού που, μέσω διατομεακής συνεργασίας, θα επιτηρεί συστηματικά την ασφάλεια των θυμάτων, θα παρακολουθεί την τήρηση των όρων ποινικής διαμεσολάβησης και θα αναφέρει άμεσα τυχόν παραβιάσεις τουςΠρόβλεψη παροχής αποζημίωσης (όπως προστίθεται στο άρθρο 11.2.γ). Να αφαιρεθεί από το συγκεκριμένο άρθρο καθώς αποτελεί μέσο πειθαναγκασμού των οικονομικά αδύναμων θυμάτων (ειδικά όσων έχουν παιδιά) να αποδεχθούν την ποινική διαμεσολάβηση ακόμα και εάν αυτό εκθέτει τα ανήλικα και ενήλικα θύματα σε μεγαλύτερο κίνδυνο. Απαιτείται να προστεθεί νέο άρθρο για τη αποζημίωση στο ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄. «ΑΡΩΓΗ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ» που θα αφορά όλα τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας ανεξάρτητα από την οικονομική τους δυνατότητα και την οικονομική δυνατότητα του δράστη.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:10 | Γ. Α. ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΑΣΚΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΣΕ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΣΕ ΓΥΝΑΙΚΕΣ. Σταματηστε να θεωρείτε ως δεδομένη μόνο τη βία εναντίον των γυναικών. Απαιτείται ίση αντιμετώπιση ανδρών και γυναικών. Ειναι και οι γυναίκες κακοποιητικές, μάλιστα σε μεγαλύτερο ποσοστό. Επίσης, οι μητέρες κακοποιούν σε τρομακτικά ποσοστά τα παιδιά τους. Τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας στο Ηνωμένο Βασίλειο (https://mankind.org.uk/statistics/statistics-on-male-victims-of-domestic-a) δείχνουν κάθε χρόνο ότι ένα στα τρία θύματα ενδοοικογενειακής κακοποίησης είναι άνδρες που ισοδυναμεί με 699.000 άνδρες το 21/22 (1.671 εκατομμύρια γυναίκες). Ένας στους 6-7 άνδρες και μία στις 4 γυναίκες θα πέσει θύμα ενδοοικογενειακής κακοποίησης στη διάρκεια της ζωής του.

ΟΜΩΣ: ΤΟ 66% ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΠΟΥ ΚΑΛΟΥΝ ΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ MANKIND INITIATIVE ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΜΙΛΗΣΕΙ ΠΟΤΕ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΟΥ ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ (ΟΛΕΣ ΟΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΝΔΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΜΟΝΟ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΜΙΛΑΝΕ, ΠΡΑΓΜΑ ΠΟΥ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ, ΤΕΛΙΚΑ, Η ΒΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΝΔΡΩΝ ΞΕΠΕΡΝΑ ΚΑΤΑ ΠΟΛΥ ΤΗ ΒΙΑ ΑΝΤΡΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ) και το 64% δεν θα καλούσε αν η γραμμή βοήθειας δεν ήταν ανώνυμη. ΤΑ ΜΙΣΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΘΥΜΑΤΑ (49%) ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΟΥΝ ΝΑ ΠΟΥΝ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΘΥΜΑΤΑ ενδοοικογενειακής κακοποίησης και έχουν δυόμιση φορές λιγότερες πιθανότητες να το πουν σε κανέναν από ό,τι οι γυναίκες (19%). ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΑΝΤΡΩΝ, ΕΞΑΙΤΙΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ, ΕΙΝΑΙ 3 ΦΟΡΕΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ [σύμφωνα με τα στοιχεία του National Crime Records Bureau (NCRB), πάνω από 80.000 άντρες (περίπου 75%) έβαλαν τέλος στη ζωή τους το 2019, λόγω οικογενειακών διαφορών και οικογενειακών νομικών πιέσεων, ενώ οι αντίστοιχες γυναίκες ήταν 34.000 (περίπου 25%)]. Μόνο το 4,7% των ανδρών θυμάτων ενδοοικογενειακής κακοποίησης υποστηρίζονται από τοπικές οικιακές υπηρεσίες, σύμφωνα με τα δεδομένα του SafeLives. Αυτό υπογραμμίζει πόσο λίγοι άνδρες υποστηρίζονται από τοπικές υπηρεσίες ενδοοικογενειακής κακοποίησης.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:21 | Ε. Σ. ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΑΣΚΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΣΕ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΣΕ ΓΥΝΑΙΚΕΣ. Σταματηστε να θεωρείτε ως δεδομένη μόνο τη βία εναντίον των γυναικών. Απαιτείται ίση αντιμετώπιση ανδρών και γυναικών. Ειναι και οι γυναίκες κακοποιητικές, μάλιστα σε μεγαλύτερο ποσοστό. Επίσης, οι μητέρες κακοποιούν σε τρομακτικά ποσοστά τα παιδιά τους. Τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας

στο Ηνωμένο Βασίλειο (https://mankind.org.uk/statistics/statistics-on-male-victims-of-domestic-a) δείχνουν κάθε χρόνο ότι ένα στα τρία θύματα ενδοοικογενειακής κακοποίησης είναι άνδρες που ισοδυναμεί με 699.000 άνδρες το 21/22 (1.671 εκατομμύρια γυναίκες). Ένας στους 6-7 άνδρες και μία στις 4 γυναίκες θα πέσει θύμα ενδοοικογενειακής κακοποίησης στη διάρκεια της ζωής του.

ΟΜΩΣ: ΤΟ 66% ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΠΟΥ ΚΑΛΟΥΝ ΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ MANKIND INITIATIVE ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΜΙΛΗΣΕΙ ΠΟΤΕ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΟΥ ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ (ολες οι στατιστικες μελετες ενδοικογενειακης βιας συμπεριλαμβανουν τα ποσοστα μονο εκεινων που μιλανε, πραγμα που σημαινει οτι, ΤΕΛΙΚΑ, Η ΒΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΝΔΡΩΝ ΞΕΠΕΡΝΑ ΚΑΤΑ ΠΟΛΥ ΤΗ ΒΙΑ ΑΝΤΡΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ) και το 64% δεν θα καλούσε αν η γραμμή βοήθειας δεν ήταν ανώνυμη. ΤΑ ΜΙΣΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΘΥΜΑΤΑ (49%) ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΟΥΝ ΝΑ ΠΟΥΝ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΘΥΜΑΤΑ ενδοοικογενειακής κακοποίησης και έχουν δυόμιση φορές λιγότερες πιθανότητες να το πουν σε κανέναν από ό,τι οι γυναίκες (19%). ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΑΝΤΡΩΝ, ΕΞΑΙΤΙΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ, ΕΙΝΑΙ 3 ΦΟΡΕΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ [σύμφωνα με τα στοιχεία του National Crime Records Bureau (NCRB), πάνω από 80.000 άντρες (περίπου 75%) έβαλαν τέλος στη ζωή τους το 2019, λόγω οικογενειακών διαφορών και οικογενειακών νομικών πιέσεων, ενώ οι αντίστοιχες γυναίκες ήταν 34.000 (περίπου 25%)]. Μόνο το 4,7% των ανδρών θυμάτων ενδοοικογενειακής κακοποίησης υποστηρίζονται από τοπικές οικιακές υπηρεσίες, σύμφωνα με τα δεδομένα του SafeLives. Αυτό υπογραμμίζει πόσο λίγοι άνδρες υποστηρίζονται από τοπικές υπηρεσίες ενδοοικογενειακής κακοποίησης.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:09 | Κ. Ν. Ίση αντιμετώπιση γυναικών και αντρών στο θέμα της ενδοοικογενειακής βίας για να σταματήσουν επιτέλους οι ψευδείς μηνύσεις που έχουν γίνει μάστιγα.ΟΧΙ σε δομές μόνο για τις γυναίκες.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ. Φτάνει πια η προκατάληψη.Ποινικοποίηση της διάρρηξης σχέσεων (γονικής αποξένωσης) να σταματήσει επιτέλους και αυτή η δεύτερη μεγάλη μάστιγα.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:28 | Σ. Χ. ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΑΣΚΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΣΕ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΣΕ ΓΥΝΑΙΚΕΣ. Σταματηστε να θεωρείτε ως δεδομένη μόνο τη βία εναντίον των γυναικών. Απαιτείται ίση αντιμετώπιση ανδρών και γυναικών. Ειναι και οι γυναίκες κακοποιητικές, μάλιστα σε μεγαλύτερο ποσοστό. Επίσης, οι μητέρες κακοποιούν σε τρομακτικά ποσοστά τα παιδιά τους. Τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας στο Ηνωμένο Βασίλειο (https://mankind.org.uk/statistics/statistics-on-male-victims-of-domestic-a) δείχνουν κάθε χρόνο ότι ένα στα τρία θύματα ενδοοικογενειακής κακοποίησης είναι άνδρες που ισοδυναμεί με 699.000 άνδρες το 21/22 (1.671 εκατομμύρια γυναίκες). Ένας στους 6-7 άνδρες και μία στις 4 γυναίκες θα πέσει θύμα ενδοοικογενειακής κακοποίησης στη διάρκεια της ζωής του.

ΟΜΩΣ: ΤΟ 66% ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΠΟΥ ΚΑΛΟΥΝ ΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ MANKIND INITIATIVE ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΜΙΛΗΣΕΙ ΠΟΤΕ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΟΥ ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ (ολες οι στατιστικες μελετες ενδοικογενειακης βιας συμπεριλαμβανουν τα ποσοστα μονο εκεινων που μιλανε, πραγμα που σημαινει οτι, ΤΕΛΙΚΑ, Η ΒΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΝΔΡΩΝ ΞΕΠΕΡΝΑ ΚΑΤΑ ΠΟΛΥ ΤΗ ΒΙΑ ΑΝΤΡΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ) και το 64% δεν θα καλούσε αν η γραμμή βοήθειας δεν ήταν ανώνυμη. ΤΑ ΜΙΣΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΘΥΜΑΤΑ (49%) ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΟΥΝ ΝΑ ΠΟΥΝ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΘΥΜΑΤΑ ενδοοικογενειακής κακοποίησης και έχουν δυόμιση φορές λιγότερες πιθανότητες να το πουν σε κανέναν από ό,τι οι γυναίκες (19%). ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΑΝΤΡΩΝ, ΕΞΑΙΤΙΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ, ΕΙΝΑΙ 3 ΦΟΡΕΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ [σύμφωνα με τα στοιχεία του National Crime Records Bureau (NCRB), πάνω από 80.000 άντρες (περίπου 75%) έβαλαν τέλος στη ζωή τους το 2019, λόγω οικογενειακών διαφορών και οικογενειακών νομικών πιέσεων, ενώ οι αντίστοιχες γυναίκες ήταν 34.000 (περίπου 25%)]. Μόνο το 4,7% των ανδρών θυμάτων ενδοοικογενειακής κακοποίησης υποστηρίζονται από τοπικές οικιακές υπηρεσίες, σύμφωνα με τα δεδομένα του SafeLives. Αυτό υπογραμμίζει πόσο λίγοι άνδρες υποστηρίζονται από τοπικές υπηρεσίες ενδοοικογενειακής κακοποίησης.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:41 | Γ. Α. Νομοθέτη, κ. Υπουργέ, είστε προκατειλημμένοι εναντίον των ανδρών-πατέρων. Είστε ρατσιστές και δείχνετε ένα φανατικό μένος εναντίον των ανδρών. ΑΥΤΟ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΚΑΤΑΠΑΤΕΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΑ ΚΑΙ ΕΔΡΑΙΩΝΕΙ ΜΙΣΟΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕ ΑΥΤΟΝ. Είστε δολοφόνοι παιδικών ψυχών. Πόσα παιδιά δεν κάνουν Χριστούγεννα με τον πατέρα τους επειδή εσείς έχετε δώσει πλήρη δικαιώματα σε εγκληματίες δικαστές που στηρίζουν τη φεμινοναζιστική άποψη ότι τα παιδιά δε χρειάζονται τον πατέρα τους; Αγνοείτε με δόλο τα επίσημα στατιστικά και την κοινή λογική που λέει ότι τα παιδιά χρειάζονται δύο γονείς. Βάλετε στη φυλακή όσους δικαστές βγάζουν αποφάσεις που δε συνάδουν με το πνεύμα του νόμου. Το ξέρετε ότι ο Νόμος της συνεπιμέλειας δεν εφαρμόζεται; Κλείνετε τα μάτια σας; Νίπτετε τας χείρας σας; Είστε εγκληματίες. Βγάλατε ένα νόμο για να ρίξετε στάχτη στα μάτια της Ευρωπαϊκής Ένωσης

που ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ. Παρόλες αυτές τις αποφάσεις, εσείς ακόμα να την ποινικοποιήσετε. Εσείς παραβιάζετε το σύνταγμα και τους νόμους του Κράτους με το να μην επιβάλλετε την ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΓΟΝΕΩΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ. Πόσοι πατέρες κλαίνε καθημερινά από αυτό τον ανείπωτο πόνο που τους έχετε προκαλέσει να μην μπορούν να βοηθήσουν τα παιδιά τους που οι μητέρες τους τα δηλητηριάζουν καθημερινά; Έχετε την καραμέλα της δήθεν έμφυλης πατριαρχικής βίας και καταδικάζετε χωρίς αποδείξεις όλους τους πατέρες. Εσείς είστε οι κακοποιητές! Οι δικαστές είναι οι κακοποιητές! Οι μητέρες αποξενώτριες είναι κακοποιήτριες! Καταστρέφετε όλοι εσείς τα παιδιά μας και τους πατέρες τους με ψεύτικες κατηγορίες, που, όταν αθωωθούν, είναι πλέον εντελώς κατεστραμμένοι ηθικά, οικονομικά, επαγγελματικά και κοινωνικά! Τι ζωή θα κάνει το παιδί που έχετε αποξενώσει από τον πατέρα του και το αφήνετε να μεγαλώσει με μία μάνα τέρας; Οι στατιστικές λένε ότι αυτό το παιδί γίνεται συνήθως το ίδιο εγκληματίας ως ενήλικας. Δε φοβάστε τίποτα; Δε φοβάστε τη θεία δίκη; Θέλετε κ. νομοθέτες και κ. Υπουργοί, να σας ευχηθούμε να βρεθεί κάποιος να κάνει στα δικά σας παιδιά αυτά που εσείς κάνετε στα δικά μας; Αν συνεχίσετε να κάνετε αυτά τα εγκλήματα, δε θα έχετε πλέον καμία δικαιολογία. ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΕΙΣΤΕ ΤΗΝ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΨΕΜΑΤΑ. ΨΑΞΤΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ, ΜΕ ΑΡΣΗ ΑΠΟΡΡΗΤΟΥ. Τι σόι απόρρητο επικαλείστε όταν υπάρχουν παιδιά στη μέση; Είναι το απόρρητο σημαντικότερο από την υγεία των παιδιών; Εφαρμόστε το νόμο 4800 για τη συνεπιμέλεια. Ο άνδρας πατέρας και τα παιδιά υποφέρουν από την γονική αποξένωση. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:40 | Τ. Ε. Στο άρθρο 99 η προσθήκη η οποία εξαφανίζει κάθε έννοια δικαίου και ισότητας υπονοεί ότι η ενδοοικογενειακή βία έχει ως θύματα μόνο γυναίκες και πότε άντρες και δεν υπάρχει καμία αναφορά σε αντρικές δομές. Η βία δεν έχει φύλο. Είναι αντισυνταγματικό απαξιωτικό και προσβλητικό για το αντρικό φύλο. Να αποσυρθεί άμεσα ως επικίνδυνο.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:39 | Μ. Σ. ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ!!! Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΛΟ!!!ΟΧΙ ΣΤΗ ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ!!! ΜΗ ΤΟΥΣ ΣΤΕΡΕΙΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ !!!ΟΧΙ ΣΤΗ ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ!!! ΜΗ ΤΟΥΣ ΣΤΕΡΕΙΤΕ ΤΟΝ ΕΝΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΙΟ!!

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:36 | Θ. Χ. Δεν μπορεί να γίνεται αποδεκτή διάκριση μεταξύ των δύο φύλων αφού με αποδείξεις οι άντρες είναι θυματα ενδοοικογενειακής βίας και μάλιστα σε υψηλότερα ποσοστά σε σχέση με τις γυναίκες. Η διάκριση μεταξύ ανδρών και γυναικών όπως με την αναφορά σε δομές για τη φροντίδα μόνο γυναικών είναι αντίθετη με το Σύνταγμα. Κάθε προσπάθεια διαρρήξης των σχέσεων του παιδιού με τον ένα γονέα ή και το περιβάλλον του από τον έτερο γονέα και τους οικείους του πρέπει να ποινικοποιηθεί και να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας. Για την απόδειξη της ενδοοικογενειακής βίας να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό στοιχείο όταν δεν είναι δυνατή η επίκληση μαρτύρων και η καταγραφή με οπτικοακουστικό υλικό Η ασυλία των ιατρών και των εκπαιδευτικών που θα αναφέρουν περιστατικά βίας υπάρχει πιθανότητα να οδηγήσει σε αθέμιτες συναλλαγές μεταξύ αυτών και του γονέα που θα είναι επιχειρήσει ψευδώς να κατηγορήσει τον άλλο. Κατά συνέπεια η θα πρέπει να αποσυρθεί το σημείο αυτό η να προβλεφθεί η δυνατότητα καταγραφής των συναντήσεων των ειδικών, εκπαιδευτικών, γιατρών με τον κακοποιημένο γονέα για την αξιολόγηση των καταγγελομενων. Σε αυτές τις περιπτώσεις θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα πρόσβασης των εμπλεκομένων γονέων ανηλίκων στον κοινωνικό φάκελο που ανοίγεται στις εισαγγελιες

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:21 | Φ. Σ. να εισαχθεί η γυναικοκτονία ως ξεχωριστό αδίκημα του ΠΚ με ιδιαίτερη ποινική απαξία, να μην υπάρχουν ελαφρυντικά όπως “πρότερος έντιμος βίος” όταν υπήρξαν στο παρελθόν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας είτε κατά του θύματος είτε σε τρίτα πρόσωπα. Αφαίρεση της επιμέλειας και της γονικής μέριμνας των τέκνων των θυμάτων από τον δράστη. Πλήρη οικονομική απαλλαγή από τα έξοδα των δικαστηρίων για την οικογένεια του θύματος.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:52 | Κ. Β.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Ο νόμος είναι αντισυνταγματικός και μίσανδρος. Να εντάξετε την γονεϊκή αποξένωση στην ενδοοικογενειακή βία. Πόσες ανδροκτονίες πρέπει να ζήσουμε, πόσες αυτοκτονίες μπαμπάδων ύστερα από την κακοποίηση των ίδιων και των παιδιών τους; Αυστηρές ποινές για τους γονείς και ειδικά τις μαμάδες που παρανομούν και δεν αφήνουν τα παιδιά να δουν τον άλλον γονέα. Δεν είναι δυνατόν να καθυστερούν τα δικαστήρια και να παίρνουν μεγάλες αναβολές σε σοβαρές δίκες όπως ασφαλιστικά που αφορούν παιδικές ψυχουλες. Ποσόστωση στις δικαστικές αίθουσες. Το 80% είναι γυναίκες δικαστίνες προκατειλημμένες και μίσανδρες οι οποίες παραβλέπουν τις όποιες αποδείξεις των ανδρών και τους κακοποιούν μαζί με τους υπόλοιπους συνεργούς… δικηγόρους, αντιδικους.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:42 | Α. Θ. Η διαρκής παρεμπόδιση της γονικής φροντίδας του πατέρα προς το παιδί οδηγεί στην γονική αποξένωση Η οποία είναι ενδοοικογενειακή βία προς το παιδί Πρέπει άμεσα να ποινικοποιηθει επειδή γίνεται κατά συρροή και εξακολουθηση

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:10 | Μ. Υ.Η διάρρηξη σχέσεων ειναι μορφή ψυχολογικής βίας (διαφορετικά να οριστεί ο όρος) η οποία ενεργεί καταλυτικα στις σχέσεις γονέα τέκνου, που συνήθως ειναι ο πατέρας και συνιστά βαριά μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Επειδή οι συνέπειες ειναι τραγικές αφου τα παιδια μεγαλώνουν ορφανα χωρις πατρικό προτυπο, πρέπει η πολιτεία να μεριμνήσει ωστε να περιοριστεί αυτο το φαινόμενο. Στον Αστικο Κώδικα εχει ως συνέπεια ακόμα και την αφαίρεση της γονικής μέριμνας απο τον γονέα που μεθοδευει με δόλιους τρόπους την βίαιη αποκοπή του παιδιου απο τον γονέα ενω στον Ποινικο δεν προβλέπεται.Πως γινεται ναναι αδίκημα στον ΑΚ και οχι στον ΠΚ;; Πρέπει να εναρμονιστουν τα αρθρα 6 του 3500/2006 με το 1532 ΑΚ γιατι το φαινόμενο εχει εξελιχθει σε μάστιγα.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:21 | Χ. Δ.-Τ. Οι στατιστικές δείχνουν ότι ενδοοικογενειακή βία διαπράτεται και από τα δύο φύλα. Μάλιστα, σε μεγαλύτερο ποσοστό διαπράτεται από τις γυναίκες εναντίον των αντρών, αν λάβει κανείς υπόψη του, εκτός από τη σωματική και την ψυχική κακοποίηση και το γεγονός ότι οι άντρες συνήθως δεν αναφέρουν την κακοποίηση που τους γίνεται. Επίσης, οι μητέρες κακοποιούν σε τρομερά μεγαλύτερο ποσοστό σε σχέση με τους πατέρες, σε παγκόσμια κλίμακα, τα παιδιά. Εκτός αυτού, η συντριπτική πλειοψηφία των μελετών κακοποίησης που καταγράφονται, καταγράφουν αποκλειστικά την κακοποίηση των γυναικών. Για τους άντρες δεν υπάρχουν δομές, δεν υπάρχουν «κουμπιά πανικού», δεν υπάρχει κανένα μέσο να τους βοηθήσει να προστατευτούν και έτσι δεν καταγράφονται καν οι κακοποιήσεις από γυναίκες προς άντρες. Η βία δεν έχει φύλο. Σταματήστε το ρατσισμό εναντίον των πατέρων. Αυτό το νομοσχέδιο τους θεωρεί αυτόματα κακοποιητές αφαιρώντας τους ντεφάκτο την επιμέλεια των παιδιών, κάτι το οποίο είναι εγκληματικό!!!

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:44 | Μ. Τ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη, η οποία εξαφανίζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς.. ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές. Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:35 | Β. Τ. Οι στατιστικές δείχνουν ότι ενδοοικογενειακή βία διαπράτεται και από τα δύο φύλα. Μάλιστα, σε μεγαλύτερο ποσοστό διαπράτεται από τις γυναίκες εναντίον των αντρών, αν λάβει κανείς υπόψη του, εκτός από τη σωματική και την ψυχική κακοποίηση και το γεγονός ότι οι άντρες συνήθως δεν αναφέρουν την κακοποίηση που τους γίνεται. Επίσης, οι μητέρες κακοποιούν σε τρομερά μεγαλύτερο ποσοστό σε σχέση με τους πατέρες, σε παγκόσμια κλίμακα, τα παιδιά. Εκτός αυτού, η συντριπτική πλειοψηφία των μελετών κακοποίησης που καταγράφονται, καταγράφουν αποκλειστικά την κακοποίηση των γυναικών. Για τους άντρες δεν υπάρχουν δομές, δεν υπάρχουν «κουμπιά πανικού», δεν υπάρχει κανένα μέσο να τους βοηθήσει να προστατευτούν και έτσι δεν καταγράφονται καν οι κακοποιήσεις από γυναίκες προς άντρες. Η βία δεν έχει φύλο. Σταματήστε το ρατσισμό εναντίον των πατέρων. Αυτό το νομοσχέδιο τους θεωρεί αυτόματα κακοποιητές αφαιρώντας τους ντεφάκτο την επιμέλεια των παιδιών, κάτι το οποίο είναι εγκληματικό!!!

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:04 | Ν. Τ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη, η οποία εξαφανίζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς.. ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές. Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:15 | Φ. Σ. Η υποχρεωτική συνεπιμέλεια είναι συχνά για τον πρώην σύντροφο το μέσο άσκησης εξουσίας και συνιστά νέα μορφή άσκησης βίας στο θύμα του, ενώ εξάλλου το δικαίωμα επίσκεψης και φιλοξενίας των πατεράδων συχνά αποτελεί για τις γυναίκες και τα παιδιά μεγάλο ρίσκο, για το λόγο αυτό προτείνουμε να προστεθεί η φράση "Αναστέλλεται το δικαίωμα επικοινωνίας με τα τέκνα εκ του νόμου, με την υποβολή μήνυσης" στην παρ. 1, αρθρ. 18 του ν/σ, όπως προβλέπει ο γαλλικός νόμος 2020-936. (βλ. Παράρτημα ΙΙ) Επίσης, στο ίδιο άρθρο που προβλέπει "στον κατηγορούμενο από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο στο οποίο παραπέμπεται να δικασθεί ή από τον αρμόδιο ανακριτή ή από το δικαστικό συμβούλιο ή από τον εισαγγελέα που έχει επιληφθεί της υπόθεσης με αιτιολογημένη διάταξή του, κατά της οποίας επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον του συμβουλίου πλημμελειοδικών, και για όσο χρονικό διάστημα απαιτείται, περιοριστικοί όροι, " να προστεθεί ως μέτρο διασφάλισης της τήρησής τους η εποπτεία θα μπορούσε να γίνεται στην περίπτωση που ο δράστης έχει ήδη καταδικαστεί τουλάχιστον μια φορά, με κινητή ηλεκτρονική συσκευή που θα μπορεί να ενημερώνει ότι ο δράστης βρίσκεται σε μια ορισμένη απόσταση από το θύμα, μικρότερη από αυτή που καθορίζεται από την εντολή.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:15 | Φ. Σ. Παρόλο που πολλές φορές η γυναικοκτονία είναι η κατάληξη προηγούμενης ενδοοικογενειακής βίας και δεν απέχει χρονικά πολύ από την πρώτη καταγγελία, το νομοσχέδιο δεν προβλέπει τίποτε για την επίσπευση της διαδικασίας στον ανακριτικό και δικαστικό τομέα με την καθιέρωση μιας "ταχείας διαδικασίας κατά προτεραιότητα" ώστε να αποτραπεί η κλιμάκωση της βίαιης συμπεριφοράς και η ενδεχόμενη γυναικοκτονία (όπως συμβαίνει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, π.χ. βλ. Ιταλικό Codice Rosso). να λαμβάνονται ταχύτερα τα όποια μέτρα για την προστασία των θυμάτων. Η αστυνομία, μόλις ενημερωθεί για το έγκλημα, θα πρέπει να ενημερώνει αμέσως τον εισαγγελέα, ακόμη και προφορικά. Ο εισαγγελέας, στις περιπτώσεις που ασκεί δίωξη για εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας, Θα πρέπει εντός τριών ημερών από την ενημέρωσή του για το έγκλημα, να λάβει πληροφορίες από το θύμα ή από το πρόσωπο που κατήγγειλε τα γεγονότα του εγκλήματος. Η προθεσμία των τριών ημερών μπορεί να παραταθεί μόνο σε περίπτωση αναπόφευκτης ανάγκης προστασίας ανηλίκων ή του απορρήτου της έρευνας, επίσης προς το συμφέρον του θιγόμενου προσώπου. Οι πράξεις έρευνας που ανατίθενται από τον εισαγγελέα στην αστυνομία πρέπει να εκτελούνται χωρίς καθυστέρηση.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:41 | Δ. Δ. Αντί να αποσύρετε τον γυναικοκτόνο νόμο τής υποχρεωτικής συνεπιμέλειας, έρχεστε να τον συμπληρώσετε με χειρότερες ρυθμίσεις, εις βάρος τής γυναίκας και εις βάρος τών παιδιών.

Από αυτό φαίνεται, ότι όχι μόνο δεν σάς ενδιαφέρει η υπογεννητικότητα, για την οποία κόπτεστε, τελείως υποκριτικά, αλλά δεν σάς ενδιαφέρει ούτε η ζωή των γυναικών και ούτε η σωματική και ψυχική υγεία των παιδιών. Ευελπιστείτε στην μείωση τών διαζυγίων,προκειμένου να περιορίσετε τις κοινωνικές αναταραχες, λόγω τής σφοδρής και βίαιης φτωχοποίησης,που ο καπιταλισμός και οι φιλελεύθερες πολιτικές σας, προκαλούν, αλλά το αποτέλεσμα θα είναι η μείωση των γάμων και η ατεκνία. Είστε τόσο, μα τόσο επικίνδυνοι….

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:36 | Δ. Δ. Αξιότιμοι κ.κ.Η βία είναι ένα φαινόμενο το οποίο άρχεται από την ύπαρξη του ανθρώπου στον πλανήτη Γη. Τότε για λόγους επιβίωσης ή επιβολής της εξουσίας. Πλέον το φαινόμενο της βίας έχει μετεξελιχθεί σε κοινωνική μάστιγα με ραγδαίους ρυθμούς ανάπτυξης και σύγχρονες μορφές στις οποίες πλέον θύματα αλλά και πρωταγωνιστές είναι και ανήλικοι (ενδοοικογενειακή βία, συναισθηματική κακοποίηση, οπαδική βία, ηλεκτρονική βία κ.α)Ως βία νοείται η όποια σωματική,λεκτική, ψυχολογική ή συναισθηματική κάκωση ή βλάβη της υγείας κάποιου ατόμου, η παραμέληση και ο εξαναγκασμός. (Spinellis, 1997)Η προσέγγιση του ζητήματος της ενδοοικογενειακής βίας αποτελεί πρόκληση καθώς πολύ συχνά τα κίνητρα έχουν βάση σε προσωπικά ή επαγγελματικά συμφέροντα και σπανίως σε κοινωνική ευαισθησία. Απαιτούνται προτάσεις ισορροπημένες στην βάση της αίσθησης του δικαίου και ασφάλειας κυρίως όταν πρόκειται για γονείς ανηλίκων.Ο Ν. 3500/2006 αναφέρεται σε κάθε μορφή και πηγή βίας. Στην εφαρμογή του όμως αντιμετωπίζεται μόνο η σωματική βία ενώ η ψυχολογική βία δεν αντιμετωπίζεται λόγω ελλείψεως διαδικασιών. Ακόμα όμως και επί σωματικής βίας όταν κακοποιείται σωματικά ένα παιδί στη διάρκεια αργιών δεν υπάρχει ιατροδικαστής εφημερίας για παιδιά. Όταν είναι αναγκαία η ψυχιατρική ή παιδοψυχιατρική εξέταση από ιατροδικαστή για συναισθηματική και ψυχολογική βία δεν υφίσταται άμεση και έγκυρη διαδικασία.Επίσης πρέπει να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το θέμα των ψευδών καταγγελιών περί ενδοοικογενειακής βίας, που είναι μια μεθόδευση στα πλαίσια των δικών περί διαζυγίου και περί επιμέλειας των παιδιών. Πρέπει η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας να πάψει να εργαλειοποιείται ώστε να διακρίνονται οι πραγματικά κακοποιητικές συμπεριφορές. Οι ψευδείς καταγγελίες, καταλήγουν σε βάρος των αληθινών θυμάτων. Η κοινωνία μας είναι ώριμη να ξεπεράσει το σχήμα άνδρας-κακοποιητής και γυναίκα-θύμα, υπάρχουν βίαιοι άνθρωποι, όχι βίαιο φύλλο.Επίσης οι ψευδείς καταγγελίες ειδικά περί δήθεν βίαιου γονέα, συνήθως πατέρα, πρέπει να τιμωρούνται αυστηρά διότι κυρίως αφορούν την επιμέλεια των παιδιών και καλύπτουν αποξενωτικές συμπεριφορές και νοοτροπίες. Βία είναι και η μεθόδευση της αποξένωσης ενός παιδιού από τον γονέα του και πρέπει να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά. Υπάρχει επίσης ένας τεράστιος καταγεγραμμένος αριθμός παραβιάσεων επικοινωνίας γονέα -τέκνου αναφέρονται από την ΓΑΔΑ.(6000/έτος μόνο στην ΑΤΤΙΚΗ)Η ψυχική και συναισθηματική βία και μάλιστα σε ένα παιδί δεν είναι άξιο προσοχής ; Πως αποδεικνύεται όμως αυτή η μορφή βίας; Αν πιστεύουμε ότι είναι αόρατη αυτή η βία ας περιμένουμε να μεγαλώσουν αυτά τα παιδιά και να καταγράφουν σε άλλους αστυνομικούς κωδικούς.ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ

Άρθρο 86: Να προστεθεί η έννοια της γονεϊκής αποξένωσης – διαταραχής γονεϊκής σχέσης ως ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκου. (Βία είναι και η μεθόδευση της αποξένωσης ενός παιδιού. Η απόδειξη να στηρίζεται αποκλειστικά σε ιατροδικαστική έκθεση παιδοψυχιάτρου δημοσίου λειτουργού με άμεσες ενέργειες επείγουσα εξέταση του παιδιού)

Άρθρο 99 αρ 32Α αρ 1 : Να διαγραφεί η λέξη γυναικών θυμάτων και να αντικατασταθεί με θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. (Επιτέλους πρέπει να γίνει κατανοητό ότι υπάρχουν και άντρες και παιδιά θύματα ενδοοικογενειακής βίας και θα πρέπει οι εξειδικευμένες δομές να υποστηρίζουν και άνδρες ,παιδιά ηλικιωμένους και ανεξάρτητα φύλου και ηλικίας θύματα ενδοοικογενειακής βίας)

Άρθρο 89 : Άρθρο 7 : Να προστεθεί αρ 3 : Όποιος διαταράσσει την γονεϊκή σχέση κυρίως με την παρεμπόδιση επικοινωνίας ή άλλη αποξενωτική συμπεριφορά τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον 6 μηνών. (Η διατάραξη της γονεϊκής σχέσης εντάσσεται στην παράνομη βία κατά ανηλίκου . Δεδομένης της εκτόξευσης των παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας (στοιχεία ΓΑΔΑ μόνο στην Αττική ανέρχονται σε 6000 περίπου ετησίως))

Άρθρο 99: Άρθρο 23 : Να προστεθεί στο τέλος του αρ 2 : … αναληθή αναφορά η οποία διαπιστώνεται με άμεση πραγματογνωμοσύνη. (Η πραγματογνωμοσύνη να διατάσσεται προανακριτικά, ώστε να διαπιστώνεται η αλήθεια άμεσα και να μην χάνεται πολύτιμος χρόνος σε μακροχρόνιες δικαστικές διαδικασίες)ΠΡΌΤΑΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝΣε συνεργασία των αρμοδίων Υπουργείων (Δικαιοσύνης, Προστασίας του Πολίτη, Υγείας και του νέου Υπουργείου Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας), θα πρέπει να καταρτισθούν ενδοσχολικά ΣΕΜΙΝΆΡΙΑ, τουλάχιστον τρία κατά έτος, σε όλες τις βαθμίδες της εκπαίδευσης. Όπου οι μαθητές θα λαμβάνουν τις απαραίτητες πληροφορίες, τις γνώσεις, τις δεξιότητες αλλά και τους τρόπους αντιμετώπισης της ενδοοικογενειακής βίας, της ενδοσχολικής κ.α. Επίσης θα πρέπει να υπάρχει έστω και η ελάχιστη γνώση σε θέματα αυτοάμυνας και αυτοπροστασίας των ανηλίκων, ώστε να είναι σε θέση να προστατέψουν τον εαυτό τους. Τα άτομα τα οποία θα συνδράμουν στην εκπαίδευση των ανηλίκων θα πρέπει να είναι άρτια καταρτισμένα προς αυτή την κατεύθυνση.ΠΡΌΤΑΣΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΝΘα πρέπει τα Αστυνομικά όργανα που συνδράμουν καθημερινά σε περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας – παραβίασης δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας, να είναι άρτια εκπαιδευμένα και καταρτισμένα. Σε

περίπτωση κατάθεσης ανηλίκου, απαραίτητη προϋπόθεση, θα είναι η παρουσία ΠΑΙΔΟΨΥΧΙΑΤΡΟΥ, της ΕΛ.ΑΣ. και μόνο, ώστε να διαπιστώνεται άμεσα, η βούληση του ανήλικου τέκνου.ΠΡΌΤΑΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣΤο σύνδρομο γονικής αποξένωσης ως μορφή συναισθηματικής κακοποίησης του τέκνου Ως «σύνδρομο γονικής αποξένωσης» ονομάζεται το φαινόμενο κατά το οποίο ο ένας γονέας προσπαθεί να «συμμαχήσει» με το παιδί και να το αποξενώσει μέσω της ψυχολογικής χειραγώγησης από τον άλλο γονέα (Jaffe, Thakkar & Piron 2017). Η Παγκόσμιο Οργάνωση Υγείας ταξινομεί πλέον την Γονική Αποξένωση ως διαταραχή (νόσο). Η πρόληψη και θεραπεία της Γονικής Αποξένωσης επιτυγχάνεται με την Κοινή Ανατροφή Παιδιών (συνεπιμέλεια – shared parenting). Η Γονική Αποξένωση συνιστά ενδοοικογενειακή βία.1. Εφόσον παραβιάζετε η Δικαστική απόφαση επικοινωνίας ανήλικου τέκνου με τον δικαιούχο γονέα, να επιβάλετε αρχικά από τα Αστυνομικά όργανα, διοικητικό πρόστιμο 100,00 (εκατό ευρώ) το οποίο, θα πηγαίνει αυτομάτως σε ειδικό λογαριασμό, για την ενίσχυση των δομών φιλοξενίας ανηλίκων, αλλά και σε δράσεις ενημέρωσης των ανηλίκων – σχολεία – δήμους.

2. Σε περίπτωση κατάθεσης μήνυσης, το μέγιστο χρονικό διάστημα, εκδίκασης να μην ξεπερνάει τους ΤΡΕΙΣ μήνες. Διότι η σημερινή χρονική κατάσταση έως ΠΕΝΤΕ χρόνια, επιβαρύνει ψυχικά και προκαλεί ιδιαίτερη κόπωση, στους εμπλεκόμενους, αλλά συνάδει και στην επιπρόσθετη Γονική αποξένωση του ανήλικου τέκνου, από τον γονέα και τον ευρύτερο οικογενειακό κύκλο και φιλικό περιβάλλον. 3. Να υπάρξει «ιδιαίτερη» προσοχή στις Διατάξεις, οι οποίες πολλές φορές ακολουθούν μια μήνυση, με ιδιαίτερα νομικά τερτίπια και ψευδείς καταθέσεις. 4. Σε υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας και παραβίασης δικαστικών υποθέσεων (οικογενειακές διαφορές) να καταργηθεί το παράβολο των 250,00 (διακοσίων πενήντα ευρώ), για την άσκηση Έφεση, επί των διατάξεων. 5. Να υπάρχουν σοβαρότατες διοικητικές κυρώσεις σε όλους τους εμπλεκόμενους, σε περίπτωση, όπου συνδράμουν με ιδιοτελή σκοπούς στα συμφέροντα των ανηλίκων.Ευελπιστώ στην εφαρμογή των παραπάνω, ως βέλτιστο συμφέρων των ανήλικων τέκνων, την μείωση των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας, την ορθή και αντικειμενική αντιμετώπισή τους, αλλά και την περαιτέρω ομαλή εξέλιξη της κοινωνίας μας, αλλά και αυτήν που θα παραδώσουμε στα παιδιά μας. Όπως ορθά έπραξαν οι γονείς μας, αλλά η εξέλιξη της κοινωνίας μας, διαστρέβλωσε την ορθότητα, της έννοιας της οικογένειας.Με τιμή, Δ. Δ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:32 | Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας Κατάργηση του Ποινικής Διαμεσολάβησης στις υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας (Κεφάλαιο Δ΄ του Ν. 3500/2006)Προτείνεται να καταργηθεί η Ποινική Διαμεσολάβηση από τον Ν.3500/2006 επειδή: • όλες οι διαδικασίες αποκαταστατικής δικαιοσύνης προϋποθέτουν ισορροπία ισχύος των δύο εμπλεκόμενων μερών: αντίθετα, στην ενδοοικογενειακή βία παρατηρείται έντονη ανισορροπία ισχύος μεταξύ δράστη-θύματος. Αυτό μπορεί όχι μόνο να οδηγήσει το θύμα να αποδεχτεί την έναρξη ποινικής διαμεσολάβησης (από φόβο για τυχόν αντίποινα ή για την υλοποίηση απειλών και εκβιασμών που σχετίζονται με την ευημερία και την επιμέλεια κοινών τέκνων) αλλά και να το εκθέσει σε ακόμα μεγαλύτερο κίνδυνο από αυτόν στον οποίο ήδη βρίσκεται –ιδιαίτερα όταν δεν υπάρχει καμία εποπτεία της τήρησης των όρων ποινικής διαμεσολάβησης και καμία κύρωση για τις παραβιάσεις τους. Επιπλέον αυτή η πρακτική εκπέμπει ξεκάθαρα το μήνυμα προς δράστες και θύματα πως πρόκειται για μία διαδικασία που στοχεύει να μην καταστεί ο δράστης υπόλογος για τις πράξεις του ενώ ταυτόχρονα απαλλάσσει το δικαστικό σύστημα από υποθέσεις που δεν θεωρεί «πραγματικά» εγκλήματα αλλά «οικογενειακή» υπόθεση ή διένεξη. • η ενδοοικογενειακή βία είναι παραβίαση ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Δεν είναι προσωπική διένεξη που μπορεί να διευθετηθεί με την παρέμβαση ενός αμερόληπτου τρίτου ατόμου (εισαγγελέα σύμφωνα με τον Ν.3500/2006, αστυνομικού σύμφωνα με την πράξη) ο η κακοποίηση είναι συνειδητή επιλογή του δράστη η οποία μάλιστα έχει τα χαρακτηριστικά διαρκούς εγκλήματος ο η επιζώσα ΔΕΝ είναι συνυπεύθυνη με το δράστη για την κακοποίηση που υφίσταταιΕπιπρόσθετα, ο τρόπος με τον οποίο υλοποιείται η διαδικασία διερεύνησης της έναρξης ποινικής διαμεσολάβησης μέχρι σήμερα, ασκεί πιέσεις στο θύμα να την αποδεχτεί καθιστώντας την πολλές φορές υποχρεωτική, γεγονός που παραβιάζει το Άρθρο 48, παρ. 1 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης. Με άλλα λόγια όταν ο/η Εισαγγελέας ή η Αστυνομία καλεί, προτρέπει ή πιέζει το θύμα να αποδεχτεί την έναρξη της Ποινικής Διαμεσολάβησης, πολλά θύματα θεωρούν ότι δεν μπορούν να απαντήσουν αρνητικά, ιδιαίτερα εάν δεν έχουν εκ των προτέρων ενημερωθεί αναλυτικά για τη διαδικασία, τους πιθανούς όρους καθώς και τη δυνατότητά τους να αρνηθούν. Πολλές φορές καλούνται στο Α.Τ. ταυτόχρονα με τον δράστη ή «σύρονται» εκβιαζόμενες ή απειλούμενες από αυτόν να δηλώσουν την βούληση υπαγωγής της υπόθεσης σε Ποινική Διαμεσολάβηση, χωρίς κανείς να ενδιαφέρεται να διερευνήσει τις συνθήκες κάτω από τις οποίες προσέρχονται. Σημειώνεται δε ότι οι επιζώσες ενδοοικογενειακής βίας που αποδέχονται την έναρξη ποινικής διαμεσολάβησης χωρίς να διαθέτουν νομική εκπροσώπηση δεν λαμβάνουν καμία έγγραφη ή, έστω προφορική, ενημέρωση για τους ακριβείς όρους που έχουν τεθεί, για τα χρονικά διαστήματα, ή για τις ενέργειες στις οποίες πρέπει να προβούν για να ενημερωθεί Εισαγγελέας ποινικής δίωξης για την παραβίαση των όρων ή για την έκθεση των ίδιων και των παιδιών τους

σε κίνδυνο.Κατάργηση της ΥΑΣΔ σε αστικές υποθέσεις, όταν μεταξύ των δύο μερών υπάρχει ή είχε υπάρξει ενδοοικογενειακή βίαΛαμβάνοντας υπόψη:

– το Άρ. 48, παρ. 1 του Ν.4531/2018 με τον οποίο κυρώθηκε η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Πρόληψη και την Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας (Σύμβαση Κων/πολης), με την οποία η χώρα μας οφείλει να «απαγορεύσει τις υποχρεωτικές εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης των διαφορών» μεταξύ δράστη-θύματος για «όλες τις μορφές βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης» – το Άρ. 31 της Σύμβασης της Κων/πολης (Ν.4531/2018), με την οποία η χώρα μας οφείλει να διασφαλίζει «ότι κατά τον καθορισμό της επιμέλειας και των δικαιωμάτων επίσκεψης των παιδιών, θα λαμβάνονται υπόψη τα περιστατικά βίας που καλύπτονται από το πεδίο εφαρμογής της παρούσας Σύμβασης» (παρ. 1) και «ότι η άσκηση οποιωνδήποτε δικαιωμάτων επίσκεψης ή επιμέλειας δεν θίγει τα δικαιώματα και την ασφάλεια του θύματος ή των παιδιών» (παρ. 2) – το Άρ. 1514 Α.Κ., παρ. 2 (όπως τροποποιήθηκε από το Άρ. 8 του Ν.4800/2021), με βάση το οποίο εξαιρούνται της διαμεσολάβησης οι περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίαςσυνάγεται πως μια μητέρα, θύμα ενδοοικογενειακής βίας από τον πατέρα των παιδιών της, η οποία καταθέτει Αγωγή για ζητήματα γονικής μέριμνας, επιμέλειας, και/ή διατροφής παιδιών, ΔΕΝ είναι υποχρεωμένη να παραστεί σε ΥΑΣΔ, μαζί με τον δράστη ενδοοικογενειακής βίας.Εντούτοις δεν έχει πουθενά καθοριστεί τι είδους έγγραφο πρέπει να κατατεθεί, αντί του πρακτικού ΥΑΣΔ, προκειμένου να μην κηρυχθεί απαράδεκτη η Αγωγή της και, για αυτό, όλα τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας ΥΠΟΧΡΕΩΝΟΝΤΑΙ να συμμετέχουν σε τουλάχιστον μία συνεδρία (ΥΑΣΔ) μαζί με τον δράστη, γεγονός που παραβιάζει το άρθρο 48 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης.Η GREVIO, διατυπώνει επίσης τις ανησυχίες της για τον τρόπο με τον οποίο υλοποιούνται τόσο η ποινική διαμεσολάβηση όσο και η ΥΑΣΔ στις υποθέσεις Οικογενειακού Δικαίου μεταξύ δράστη-θύματος, και διατυπώνει μια επείγουσα σύσταση (παρ. 248 στο: https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/greece) προς τις Ελληνικές Αρχές:Απαγόρευση των υποχρεωτικών εναλλακτικών διαδικασιών επίλυσης της διαφοράς ή επιβολής ποινής (άρθρο 48)

Η GREVIO ενθαρρύνει έντονα τις Ελληνικές Αρχές να λάβουν όλα τα απαραίτητα μέτρα για να διασφαλίσουν ότι η χρήση της διαμεσολάβησης σε περιπτώσεις βίας κατά των γυναικών βασίζεται στον πλήρη σεβασμό των δικαιωμάτων, των αναγκών και της ασφάλειας των θυμάτων. Ειδικότερα, η διαμεσολάβηση θα πρέπει να εφαρμόζεται μόνο με γυναίκες θύματα βίας που είναι σε θέση να αποφασίσουν ελεύθερα αν θα δεχθούν ή θα αρνηθούν τη διαδικασία. Οι Ελληνικές Αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι οι αστυνομικοί, οι εισαγγελείς, οι διαμεσολαβητές/-βήτριες και όλα τα άλλα ενδιαφερόμενα μέρη στον τομέα της ποινικής δικαιοσύνης λαμβάνουν ειδικές κατευθυντήριες γραμμές και εκπαίδευση που εστιάζουν στην έμφυλη δυναμική της ενδοοικογενειακής βίας και στον αντίκτυπό της στην ικανότητα των θυμάτων να εισέλθουν σε μια διαδικασία διαμεσολάβησης επί ίσοις όροις με τον δράστη. (παράγραφος 248)

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:18 | Ξ. Ε. ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ του απαράδεκτου νομοσχεδίου που προάγει και βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση,ερχεται σε αντιθεση με το αρθρο 4 του Συντάγματος, στοχοποιώντας τον ανδρα και παρουσιάζει ως θυμα την γυναίκα βάζοντας ετσι βόμβα στα θεμέλια της οικογένειας. Οι ανδρες δεν ειναι κακοποιητές, ουτε βιαστές, ουτε γυναικοκτόνοι όπως θέλουν να τους παρουσιάζουν οι αποξενωτριες.Αντίθετα ειναι εξαιρετικοι μπαμπάδες. Δεν ειναι δυνατόν να τους βαζουμε ολους στο ιδιο τσουβάλι και να ξεχνάμε και να καλύπτουμε οτι η εγκληματικότητα εκ μερους των γυναικών εχει γίνει μάστιγα τα τελευταία χρόνια. Σταματείστε να κάνετε διακρίσεις μεταξύ φύλων. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΔΙΧΑΣΤΙΚΟ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΌ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ !

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:31 | Ν. Α. ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ του απαράδεκτου νομοσχεδίου που προάγει και βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση,ερχεται σε αντιθεση με το αρθρο 4 του Συντάγματος, στοχοποιώντας τον ανδρα και παρουσιάζει ως θυμα την γυναίκα βάζοντας ετσι βόμβα στα θεμέλια της οικογένειας. Οι ανδρες δεν ειναι κακοποιητές, ουτε βιαστές, ουτε γυναικοκτόνοι όπως θέλουν να τους παρουσιάζουν οι αποξενωτριες.Αντίθετα ειναι εξαιρετικοι μπαμπάδες. Δεν ειναι δυνατόν να τους βαζουμε ολους στο ιδιο τσουβάλι και να ξεχνάμε και να καλύπτουμε οτι η εγκληματικότητα εκ μερους των γυναικών εχει γίνει μάστιγα τα τελευταία χρόνια. Σταματείστε να κάνετε διακρίσεις μεταξύ φύλων. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΔΙΧΑΣΤΙΚΟ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΌ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ !

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:28 | Π. Κ. Άμεση απόσυρση του εν λόγο νομοσχεδίου! είναι αντισυνταγματικό! Προωθείτε την έμφυλη διάκριση! Τα επίσημα στοιχεία δείχνουν το ακρως αντίθετο από αυτό που θέλετε να περάσετε ως νόμο! Η βία δεν έχει φύλλο! Δεν έχεις διακρίσεις. Να τιμωρουνται με βαρύτατες ποινές όσοι

αποδεδειγμενα το πράττουν. Δείτε την πραγματική εικόνα της κοινωνίας μας έτσι ώστε να πάψει να είναι «άρρωστη» Φτάνει πια ο ρατσισμός κατά των ανδρών!

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:17 | Μ. Κ. Έχω σοκαριστεί από το μίσος που διαπιστώνω, ότι υπάρχει κατά του ανδρικού φύλου και αναδύεται συνεχώς από σχόλια σε αυτή εδώ τη διαβούλευση. Πώς είναι δυνατόν να καταδικάζεται συλλογικά το ένα φύλο από το άλλο; Πώς είναι δυνατόν να αγνοείται η κατασυκοφάντηση των πατέρων από τις μητέρες, επειδή δεν τους ήλθαν όπως τα ήθελαν, επειδή εκείνος κάποια στιγμή θέλησε να χωρίσει, επειδή δεν θέλησε να μείνει με μια γυναίκα που είχε πάψει να αγαπά; Νομίζουν οι γυναίκες, ότι αγαπούν περισσότερο τα παιδιά τους, επειδή τα γεννούν; Αυτή η θέση δεν προσβάλλει μόνο τους άνδρες, αλλά και τις γυναίκες που δεν κατάφεραν να γεννήσουν. Πρέπει να δοθεί ένα τέλος στη γονική αποξένωση, είναι ενδοοικογενειακή βία η γονική αποξένωση. Τελεία και παύλα. Να εφαρμοστεί επιτέλους ο νόμος της συνεπιμέλειας

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:58 | Π. Λ. Συμφωνώ απόλυτα μέ αυτά που πρεσβεύουν και έχουν γράψει στη διαβούλευση οι ενεργοί μπαμπάδες https://www.energoimpampades.gr

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:22 | Π. Α. Στο άρθρο 99 θα πρέπει να πάψετε να διακρίνετε τα θύματα με βάση το φύλο τους. Στις δομές θα πρέπει να μπορούν να προσφεύγουν και άνδρες θύματα ενδοοικογενειακής βίας πέραν από τις γυναίκες, και ιδίως τα παιδιά που είναι θύματα πρακτικών γονεϊκής αποξένωσης (δηλαδή που τους έχει επιβληθεί ορφάνεμα). Στο άρθρο 86 θα πρέπει να προστεθεί η γονεϊκή αποξένωση ως μορφή ψυχολογικής βίας εις βάρος των παιδιών.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:15 | Ν. Γ. Συμφωνώ απόλυτα μέ αυτά που πρεσβεύουν και έχουν γράψει στη διαβούλευση οι ενεργοί μπαμπάδες https://www.energoimpampades.gr

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:21 | Π. Ι. Συμφωνώ απόλυτα μέ αυτά που πρεσβεύουν και έχουν γράψει στη διαβούλευση οι ενεργοί μπαμπάδες https://www.energoimpampades.gr

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:38 | Χ. Β. Άμεση απόσυρση του νομοσχέδιο αυτού που το μοναδικό σκοπό που έχει να εξαφανίσουν το αντρικο φύλο και την διάλυση του θεσμού τις οικογένειας. Ενα πολύ μεγάλο ποσοστό των μπαμπαδων έχουν κατηγορηθεί ψεύδος με κατηγορίες και αθωώνεται.Οι άντρες δεν είναι βιαστές και κακοποιητικοί (υπαρχουν στοιχεία απο το χαμόγελο του παιδιου). Πολλές μανάδες χρησιμοποιούν τα παιδιά τους για να κάνουν αποξένωση με διάφορους τρόπους. Οταν κάποια -ος κάνει αποξένωση με ψευδείς καταγγελίες και στο τέλος φανεί ότι είναι όλα αναληθή και ψευδή και το έχει κάνει με δόλο ετσι ώστε να κάνει αποξένωση στον αλλο γονέα ,πρέπει κατευθείαν να της αφαιρεθεί η γονική μέριμνα και να πάει φυλακή πολλά χρόνια. Ο νόμος πρέπει να γίνει πολύ αυστηρός σε τέτοιες περιπτώσεις όταν βγει η αλήθεια! Η αποξένωση είναι κακοποίηση και ποινικο αδίκημα ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ χρειάζονται και τους δυο γονείς!!! Αυτό το νομοσχέδιο προωθεί την ανισότητα των φυλων .

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:03 | Δ. Α.Κάποιες γυναίκες μιλάνε με τόσο μίσος για τους άντρες και τη συνεπιμέλεια, αλλά ξεχνάνε ότι στην ουσία δεν υπάρχει η «υποχρεωτική συνεπιμέλεια» όπως την ονομάζουν, αφού οι δικαστές ζούνε σε προηγούμενο αιώνα και δεν την εφαρμόζουν όπως επιτάσσει ο νόμος, καταστρέφοντας χιλιάδες παιδιά που στερούνται το πατρικό πρότυπο και χιλιάδες υγιείς πατεράδες που ζουν και αναπνέουν για τα παιδιά τους και θέλουν να προσφέρουν στα παιδιά τους τα πάντα και ό,τι μπορούν περισσότερο. Επίσης δε θέλουν να καταλάβουν ότι όταν ένας πατέρας ανατρέφει και φροντίζει τα παιδιά του ισότιμα και τα έχει στο σπίτι του τις μισές ημέρες, δεν έχει λόγο να ασχολείται με την πρώην σύζυγό του και να την «κακοποιεί».Είναι απολύτως αναγκαίο να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που αποξενώνουν το τέκνο από τον γονέα του και το πλήττουν βάναυσα καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ένα του γονιό.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:48 | Δ. Δ. Η ΤΑΞΙΚΉ ΚΑΙ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΆΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΝΌΜΟΥ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΉΣ ΣΥΝΕΠΙΜΈΛΕΙΑΣΕγκριτοι νομικοί (πχ ο Μιχάλης Σταθόπουλος, και πολλοί άλλοι, όπως και οι νεοδημοκράτισες βουλευτίνες, η κ. Όλγα Κεφαλογιάννη και η κ. Μαριέτα Κουτσίκου) και προς τιμήν τους, είχαν ταχθεί κατά τού νόμου τής υποχρεωτικής συνεπιμέλειας, που ψηφίστηκε, όμως, από την κυβέρνηση τού Κυριάκου Μητσοτάκη, από την πρώτη, κιόλας, τετραετία. Ο παλαιός νόμος, που υπήρχε σαράντα χρόνια, πανθομολογούμενα αληθινό νομικό κόσμημα, έδινε την δυνατότητα, σε περίπτωση διαζυγίου, στους πατέρες να κρατούν, να βλέπουν και να χαίρονται το παιδί τους, στη συντριπτική πλειοψηφία τους, όμως, οι πατέρες, όχι μόνο, δεν διεκδικούσαν την επιμέλεια τών παιδιών τους, αλλά πολύ συχνά, ούτε έκαναν χρήση τής

δυνατότητας, που είχαν, να κρατάνε το παιδί τους, το Σαββατοκύριακο, τις Τετάρτες και τις γιορτές. Αυτός, λοιπόν, ο νέος νόμος, τής υποχρεωτικής συνεπιμέλειας, δίνει την δυνατότητα, σε περίπτωση διαζυγίου, στον κακοποιητικό πατέρα, ή στο πατέρα, που ασελγεί, εις βάρος τού παιδιού του , να διατηρεί την επιμέλεια τού παιδιού του, μέχρι την αφαίρεση τής επιμέλειάς του, με αμετάκλητη, αρχικά, και, μετά τις πιέσεις τών φεμινιστριών, με οριστική απόφαση, και το χειρότερο από όλα, με αυτόν τον νόμο, το παιδί, πάνω στο οποίο ασελγεί ο πατέρας του ή το κακοποιεί, θα υποχρεώνεται, να είναι, ανεξαρτήτως ηλικίας, από μόλις ολίγων μηνών, μέχρι την ενηλικίωσή του, τον ένα μήνα, αποκλειστικά, με τον πατέρα του και τον άλλο μήνα, αποκλειστικά, με την μάνα του, μετά από ένα διαζύγιο, όχι συναινετικό, αλλά με αντιδικία, με τα πάθη και τα μίση να βράζουν… Και ενώ το κακοποιημενο παιδί, θα το μοιράζεται, χρονικά, με τον πατέρα του, μέχρι να μπορέσει η μάνα να αποδείξει, δικαστικώς, ότι το παιδί της κακοποιείται σωματικά, ψυχολογικά ή σεξουαλικά, από τον πατέρα του, προκειμένου να τού αφαιρέσει την συνεπιμέλεια, χάνεται πολύτιμος και επικίνδυνος για την ασφάλεια τού παιδιού, χρόνος, η μάνα υφίσταται δυσβάστακτη οικονομική αιμορραγία, λόγω τού ατελείωτου Δικαστικού αγώνα, τριπλασιάζονται οι κίνδυνοι τής κακοποίησης τού παιδιού, για εκδικητικούς λόγους, από τον πατέρα κλπ Εκπροσωπώντας το ΜΩΒ, έχουμε βρεθεί, σε δικαστήριο τού Πειραιά, που δικαζόταν ένας πατέρας, με πολυετή φυλάκιση, στο παρελθόν του, λόγω ληστείας, ο οποίος εκατηγορείτο για συνεχείς σεξουαλικές κακοποιήσεις τής κόρης του, από την ηλικία τών 5 ετών, μέχρι και τα 14 της, που η κόρη του, το είπε στη μάνα της, ύστερα από υποψίες τής μάνας και πιέσεις προς την κόρη, κι ενώ το κορίτσι, πλέον, στην δίκη, ήταν στην ηλικία τών 19 ετών, εργαζόταν και φοιτούσε στη Φιλοσοφική τού Πανεπιστημίου τής Αθήνας. Ύστερα από Δικαστικούς αγώνες έξι ετών, με συνεχείς αναβολές κλπ και τη μάνα να πληρώνει Δικηγόρους και Δικαστήρια, κι ενώ η κόρη περιέγραφε τις σεξουαλικες κακοποιήσεις, που υφίστατο από τον ίδιο τον πατέρα της, κλαίγοντας, στο ακροατήριο τού Δικαστηρίου, κι ενώ ήταν πασιφανές σε όλους μας, το κακό ποιόν και ήθος τού πατέρα της, από τις καταθέσεις του, στο ακροατήριο, που εξόργιζε, συνεχώς, την Εισαγγελέα και την Πρόεδρο, με την κυνικότητα, το θράσος, τον αμοραλισμό του και τον κακό του χαρακτήρα, παρ όλα αυτά, το Δικαστήριο τόν έκρινε αθώο, επειδή όταν κακοποιούσε σεξουαλικά την κόρη του, δεν υπήρχε κανένας μάρτυρας(πώς θα μπορούσε, αλλωστε;) και, έτσι, στην αίθουσα τού Δικαστηρίου υπήρχε, μόνο ο λόγος τής κόρης κι ο λόγος τού πατέρα, που την κατηγορούσε, ως μυθομανή. Πολύ χαρακτηριστικά, στην αγόρευσή του ο συνήγορος υπεράσπισης τού πατέρα, έλεγε προς τούς ενόρκους, πως βασική αρχή τού Δικαίου είναι η πλήρης απόδειξη τής ενοχής και καλύτερα να βρίσκονται ένα εκατομμύριο ένοχοι, εκτός φυλακης, παρά ένας αθώος στη φυλακή και πώς θα μπορούσαν να πάνε ήσυχοι, για ύπνο, το βράδυ, αν με την ψήφο τους, έστελναν έναν πιθανόν αθώο, στη φυλακή; Και βέβαια, είχε απόλυτο δίκιο να το επικαλείται, αφού δεν υπήρχε κανένας μάρτυρας, κατά την, επί εννέα ολόκληρα χρόνια, σεξουαλική κακοποίηση τής κόρης του, παρά μόνο η ίδια του η κόρη, που, ως γυναίκα, δεν είχε ισχυρό λόγο, αντίστοιχο τού άντρα-πατέρα της, κι ας ήταν τρόφιμος τών φυλακών, λόγω ληστείας κι ας υπήρχε σωρεία επιβαρυντικών, εις βάρος του, ενδείξεων. Μία εξ αυτών τών ενδείξεων είναι ότι η μάνα άρχισε να υποψιάζεται ότι κάτι ύποπτο συμβαίνει, όταν εντελώς αιφνίδια, πήρε άδεια από την δουλειά της, λόγω αδιαθεσίας της, πήγε στο σπίτι της και ο πατέρας είχε βάλει το κλειδί πίσω από την πόρτα τής εισοδου, κάτι που συνήθιζαν οι γονείς, στις προσωπικές τους στιγμές. Όταν, ύστερα από αρκετή ώρα, άνοιξε ο πατέρας την πόρτα, ή μάνα είδε τον πατέρα ταραγμένο και την κόρη της κλεισμένη στη τουαλέτα… Και καμιά άλλη ένδειξη, που υπήρχαν πάμπολλες, δεν έγινε αποδεκτή, από το Δικαστήριο, επειδή οι ένορκοι ήθελαν να κοιμηθούν, με ήσυχη την συνείδηση τους. Η μάνα και η κόρη έφυγαν, κλαίγοντας, από την αίθουσα, με ματωμένη την ψυχή τους, αλλά οι ένορκοι έφυγαν, με ήσυχη την συνείδησή τους…. Είναι εύκολο, εξάλλου, να ερωτηθεί ένα μωρό πέντε μηνών, με ποιόν γονέα θέλει να μείνει; Ή μήπως έχει κανείς αμφιβολίες, για το ποιόν από τους δύο χρειάζεται, ένα μωρό πέντε μηνών, όταν θρέφεται και υποστηρίζεται ακόμα, από το γάλα τής μάνας του; Καμία μάνα, εξάλλου, δεν θα εμπιστευτεί το παιδί της, μετά από ενα διαζύγιο, με αντιδικία, σε ένα κακοποιητικό πατέρα, οπότε, και, με τον απλό εκβιασμό τού πατέρα, ότι θα διεκδικήσει τήν υποχρεωτική συνεπιμέλεια, η μάνα θα προτιμήσει να μη χωρίσει και να υποστεί την κακοποίηση την δική της και τού παιδιού της, μέχρι την ενηλικίωση τού παιδιού της , προκειμένου να προστατεύσει το παιδί της, κάτω από τις φτερούγες της, έως την ενηλικίωσή του, από τον κακοποιητικό και ασελγούντα εις βάρος τού παιδιού του, πατέρα του. Αυτό σημαίνει, πως η μάνα θα ανεχθεί όλην αυτή τη κακοποίηση και δεν θα χωρίσει, προκειμένου να μην αφήσει το παιδί της, στα χέρια ενός κακοποιητικού πατέρα και συζύγου. Αυτό βέβαια, εξυπηρετεί, ιδανικά, τούς κακοποιητικούς συζύγους και κακοποιητικούς και ασελγούντες πατέρες, αφού κρατώντας τις γυναίκες τους αιχμάλωτες, μέχρι την ενηλικίωση τών παιδιών τους, μέσω τού νόμου τής υποχρεωτικής συνεπιμέλειας, δεν τις σκοτώνουν, μεν(αφού έχει αποδειχθεί ότι οι γυναικοκτονίες γίνονται από άντρες, που τούς χωρίζουν οι γυναίκες τους) αλλά θα συνεχίσουν, απερίσπαστοι, την κακοποίηση, την πατρική ασέλγεια κλπ, εξυπηρετούνται, λοιπόν, ιδανικά, οι εν λόγω πατέρες, εις βάρος, όμως, τών παιδιών και τών μανάδων τους, αφού στην πατριαρχική μας κοινωνία, με νόμους, που ψηφίζονται από άντρες για άντρες, ο άντρας είναι πάνω από όλα, και εν προκειμένω, πάνω ΚΑΙ από τα παιδιά ΚΑΙ απο τις γυναίκες. Και,

όπως είναι πασιφανές, ο νόμος τής υποχρεωτικής συνεπιμέλειας, δεν είναι μόνο πατριαρχικός, μισογύνικος και σεξιστικός,είναι βαθιά και κυρίως, ταξικός, αφού ήρθε για να αναστείλει και να ανακόψει τις επικείμενες κοινωνικές αναταραχές,που θα προκύψουν, από την βίαιη και σφοδρή επερχόμενη πτωχοποίηση τών κοινωνιών, που απεργάζεται ο καπιταλισμός, αφού τα διαζύγια, που έχουν πληθύνει τις τελευταίες δεκαετίες, θα λιγοστέψουν δραματικά και κατά πολύ, με τον νόμο της υποχρεωτικής συνεπιμέλειας, επειδή οι μάνες δεν θα χωρίζουν, όσο και αν υποφέρουν αυτές και τα παιδιά τους, προκειμένου να προστατεύσουν τα παιδιά τους, μέχρι την ενηλικίωσή τους, οπότε τα έξοδα ενός διαζυγίου δεν θα υπάρχουν, δηλ δύο διαφορετικές κατοικίες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται, στους οικογενειακούς προϋπολογισμούς, δηλαδή δεν θα διπλασιάζονται τα έξοδα τών οικογενειακων προϋπολογισμών, όπως συμβαίνει πάντα, μετά από ένα διαζύγιο. Εν κατακλείδι, ο νόμος τής υποχρεωτικής συνεπιμέλειας ήρθε, σε όλα τα καπιταλιστικά κράτη, προκειμένου να περιορίσει τα διαζύγια, που αυξάνουν την πτωχοποίηση και προκαλούν κοινωνικές αναταραχές. Ο νόμος, όμως, τής *εξαναγκαστικής συνεπιμέλειας*, επί το ορθότερον, πλήττει όλες τις μάνες, που θα υποχρεωθούν να ζήσουν πολύ χειρότερες κακοποιητικές συνθήκες, από τις γιαγιάδες μας, που υφίσταντο την βία, οι ίδιες και τα παιδιά τους, από τους πατέρες και συζύγους – αφέντες, αφού δεν χώριζαν, επειδή δεν ήταν οικονομικά χειραφετημένες. Και βέβαια, τα μεγαλύτερα θύματα τού εγκληματικού νόμου τής υποχρεωτικής συνεπιμέλειας είναι τα ίδια τα παιδιά, αφού θα υφίστανται μέχρι την ενηλικίωσή τους, τις τραυματικές εμπειρίες ενός βιαιοπραγούντος, πατέρα, εις βάρος τους και εις βάρος τής μητέρας τους, ή και σεξουαλικά ασελγούντος εις βάρος τών ιδίων των παιδιών του. Αξιοσημείωτο είναι, ακόμη, σε περίπτωση διαζυγίου, ότι στην παρεχόμενη απο τον νόμο δυνητική και μόνο δυνητική, επικοινωνία τών πατέρων, με τα παιδιά τους, (και όχι υποχρεωτική, όπως θα έπρεπε), δηλαδή σε όλες τις περιπτώσεις διακανονισμού επικοινωνίας, τού πατέρα με το παιδί του και εφόσον, με αποκλειστική ευθύνη τού πατέρα, η ορισθείσα επικοινωνία, δεν τηρείται, δεν βλέπουν δηλ οι πατέρες τα παιδιά τους τις ορισθείσες ημέρες, κάθε δεύτερο Σαββατοκύριακο κλπ, δεν κάνουν δηλαδή χρήση τού δικαιώματος, που έχουν οι ίδιοι συνομολογήσει, σε αυτή, λοιπόν, την περίπτωση, όταν παραβιάζουν δηλαδή την συμφωνηθείσα ελάχιστη αυτήν *υποχρέωση* να βλέπουν ή να κρατούν το παιδί τους κάθε δεύτερο Σαββατοκύριακο κλπ οι πατέρες δεν έχουν καμία συνέπεια, ούτε δηλαδή αφαιρείται από τον πατέρα ή επιμέλεια,ούτε θεωρείται προσωπικός αποξενωτής, δηλαδή εξ ίδιας ευθύνης αποξενωτής, που σημαίνει, ότι το ίδιο το Νομικό μας Σύστημα, από την μία, δεν θεωρεί απαραίτητη την πατρική επιμέλεια, από την άλλη, όμως, σε περιπτώσεις αντιδικίας, την εξαναγκάζει και την επιβάλλει. Εν ολίγοις, θέλει ο πατέρας να βλέπει το παιδί του; Τού το δίνουμε. Δεν θέλει ο πατέρας να βλέπει το παιδί του; Κανένα πρόβλημα, χωρίς να υπολογίζονται οι βλαβερές ψυχολογικές συνέπειες των παιδιών, από την αδιαφορία τού πατέρα τους. Και βέβαια, σε όλες αυτές τις περιπτώσεις, συμπεριλαμβάνονται και οι απλά συγκρουσιακοί πατέρες, που εργαλοποιώντας τον νόμο τής υποχρεωτικής συνεπιμέλειας, σε περίπτωση διαζυγίου, εξουθενώνουν δικαστικά και οικονομικά την μάνα, προκειμένου να την εκδικηθούν, επειδή τους χώρισε ή για να την εξαναγκάσουν να μη τους χωρίσει… Σύμφωνα, λοιπόν, με το νομοθετικό και κοινωνικό μας πλαίσιο, θεσμοθετήθηκε, ένας Παντοδύναμος Πατέρας, χωρίς απολύτως καμία υποχρέωση και ευθύνη, για τα παιδιά του και μια μάνα, που είναι η αποκλειστικά υπεύθυνη για τα παιδιά της, με αυστηρές νομικές συνέπειες, σε τυχόν αβλεψία της ή σε μη παντελώς και επιμελημένως ορθή τήρηση τών υποχρεώσεών της και δυστυχώς και οι δύο, και η μάνα δηλαδή και τα παιδιά, η Πολιτεία τα τοποθετεί, σερβιρισμένα στο πιάτο, για τις ορέξεις τού Παντοδύναμου Πατέρα.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:32 | Κ. Π. Η Ελληνική Αστυνομία δημοσιεύει από το 2014 ετήσια δεδομένα από τις καταγραφές της για Εγκλήματα κατά Ζωής. Από τα δεδομένα αυτά γίνεται ποσοστιαία σύγκριση μεταξύ Γυναικών και Ανδρών.Τα γραφήματα στηρίζονται σε ποσοστά που εξάγονται από τα αριθμητικά δεδομένα της Ελληνικής Αστυνομίας και είναι προϊόν των Ενεργών Μπαμπάδων (https://www.energoimpampades.gr/aytoktonies-kai-egklimatikotita-kata-zois/)Περίπου 400 άνδρες αυτοκτονούν κάθε χρόνοΠερίπου 80 γυναίκες αυτοκτονούν κάθε χρόνοΤα ποσοστά των αυτοκτονιών είναι περίπου 80% άνδρες και 20% οι γυναίκεςΤα τελευταία έτη η ψαλίδα μεταξύ των φύλων ανοίγει, με τους άντρες να περνούν το 86%Οι αυτοκτονίες ανδρών έχουν αυξητική τάση, ποσοστιαία ως προς τις γυναίκες Τα εγκλήματα κατά ζωής από γυναίκες έχουν αυξητική τάση, ποσοστιαία ως προς τους άνδρες Οι άνδρες τείνουν να αυτοκτονούν πιο πολύ και οι γυναίκες τείνουν να εγκληματούν πιο πολύ ταυτόχρονα.– Π Ρ Ο Σ Ο Χ Η – Κ Ι Ν Δ Υ Ν Ο Σ –Τα τελευταία χρόνια οι γυναίκες ενδυναμώνονται επίσημα με διάκριση φύλων κατά των ανδρώνΑΝ ΕΝΙΣΧΥΘΕΙ Η ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΔΙΑ ΝΟΜΟΥ, ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΑΝΔΡΩΝ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΝΑ ΕΚΤΟΞΕΥΘΟΥΝΑριθμητικά στοιχείαΗ Ελληνική Αστυνομία παρέχει τα στατιστικά στοιχεία των περιστατικών ανά έτος, από τα οποία προκύπτουν τα ποσοστά σύγκρισης:Αυτοκτονίες (περιστατικά & συγκριτικό ποσοστό) ανά έτος: 2022 Γυναίκες _70 (13,9 %) Άνδρες 435 (86,1 %), 2021 Γυναίκες _61 (13,5 %) Άνδρες 390 (86,5 %), 2020 Γυναίκες _81 (18,0 %) Άνδρες 370 (82,0 %), 2019 Γυναίκες _80 (17,1 %) Άνδρες 389 (82,9 %), 2018 Γυναίκες 124 (23,4 %) Άνδρες 406 (76,6 %),2017 Γυναίκες 101 (21,7 %) Άνδρες 364 (78,3 %),2016 Γυναίκες _70 (15,5 %) Άνδρες 383 (84,5 %),2015 Γυναίκες 129 (21,0 %) Άνδρες 484 (79,0 %),2014

Γυναίκες _89 (17,3 %) Άνδρες 425 (82,7 %)Εγκλήματα κατά Ζωής (περιστατικά & συγκριτικό ποσοστό) ανά έτος2022 Γυναίκες 366 (36,7 %) Άνδρες 632 (63,3 %),2021 Γυναίκες 251 (30,1 %) Άνδρες 584 (69,9 %),2020 Γυναίκες 233 (32,4 %) Άνδρες 487 (67,6 %),2019 Γυναίκες 225 (31,1 %) Άνδρες 498 (68,9 %),2018 Γυναίκες 155 (24,4 %) Άνδρες 480 (75,6 %),2017 Γυναίκες 184 (28,8 %) Άνδρες 456 (71,3 %),2016 Γυναίκες 118 (25,5 %) Άνδρες 344 (74,5 %),2015 Γυναίκες 125 (24,2 %) Άνδρες 391 (75,8 %), 2014 Γυναίκες _93 (20,0 %) Άνδρες 371 (80,0 %)Πηγή δεδομένωνΕλληνική Αστυνομία / Αρχείο gov.gr2022 https://www.astynomia.gr/file/2023/04/epetirida2022.pdf2021 https://www.astynomia.gr/file/2022/12/epetirida2021.pdf2020 https://www.astynomia.gr/file/2021/12/05062021statistika.pdf2019 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/e7da6d7d-1682-427a-a6fd-d4f12ddc6110/download/ektypotiko.pdf2018 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/3486829a-6e4c-4c61-b3d9-91b0e6ce6638/download/epetirida20182.pdf2017 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/2e481cb5-3c7a-4b0b-8ce6-b34dc115af08/download/epetirida20172.pdf2016 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/976abcd4-262d-4b3b-bd7a-54957de57524/download/epetirida2016.pdf2015 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/60a625be-b42b-434c-8d9b-cd5999f0b1d2/download/epetirida2015.pdf2014 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/a0dadb85-e328-4de4-af8f-a0878c46cc78/download/epetirida2014.pdf
ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ
Έγραψαν για εμάς
Δελτία Τύπου
Επιστολές
Κοινοβούλιο
Διεθνείς Εξελίξεις
ΠΗΓΕΣ
Πηγές – Κείμενα Άρθρα – Απόψεις Έρευνες

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:44 | Π. Α. Η Ελληνική Αστυνομία δημοσιεύει από το 2014 ετήσια δεδομένα από τις καταγραφές της για Εγκλήματα κατά Ζωής. Από τα δεδομένα αυτά γίνεται ποσοστιαία σύγκριση μεταξύ Γυναικών και Ανδρών.Το γράφημα στηρίζεται σε ποσοστά που εξάγονται από τα αριθμητικά δεδομένα της Ελληνικής Αστυνομίας και είναι προϊόν των Ενεργών Μπαμπάδων (https://www.energoimpampades.gr/oi-gynaikes-sygkleinoyn-sto-50-ton-egklimaton-kata-zois-entos-dekaetias/). Επίσης τα αριθμητικά δεδομένα της Ελληνικής Αστυνομίας αναφέρονται σε Γενική ΕγκληματικότηταΕρμηνείαΟι γυναίκες τελευταία έτη τείνουν να συγκλίνουν στα ποσοστά των ανδρών στα εγκλήματα κατά ζωήςΟι γυναίκες φαίνεται να ξεπερνούν τους ηθικούς φραγμούς τους διεκδικώντας ισόποσο με τους άνδρες μερίδιο στην εγκληματικότητα κατά ζωής εντός της προσεχούς δεκαετίας. Αριθμητικά στοιχείαΗ Ελληνική Αστυνομία παρέχει τα στατιστικά στοιχεία των περιστατικών ανά έτος, από τα οποία προκύπτουν τα ποσοστά σύγκρισης:Εγκλήματα κατά Ζωής (περιστατικά & συγκριτικό ποσοστό) ανά έτος: 2022 Γυναίκες 366 (36,7 %) Άνδρες 632 (63,3 %),2021 Γυναίκες 251 (30,1 %) Άνδρες 584 (69,9 %),2020 Γυναίκες 233 (32,4 %) Άνδρες 487 (67,6 %),2019 Γυναίκες 225 (31,1 %) Άνδρες 498 (68,9 %),2018 Γυναίκες 155 (24,4 %) Άνδρες 480 (75,6 %),2017 Γυναίκες 184 (28,8 %) Άνδρες 456 (71,3 %),2016 Γυναίκες 118 (25,5 %) Άνδρες 344 (74,5 %),2015 Γυναίκες 125 (24,2 %) Άνδρες 391 (75,8 %),2014 Γυναίκες _93 (20,0 %) Άνδρες 371 (80,0 %)Σύνδεση με το από 28/11/2023 υπό διαβούλευση Νομοσχέδιο για τον Ποινικό ΚώδικαΠαρόλη την αυστηροποίηση των ποινών με ήδη 5 αλλαγές από την παρούσα κυβέρνηση στον Ποινικό Κώδικα, η εγκληματικότητα αυξάνεται, όπως φαίνεται από τα παραπάνω αριθμητικά στοιχεία.Υπάρχει ισχυρή κινητοποίηση από μέλη ΔΕΠ των Τομέων Ποινικών και Εγκληματολογικών Επιστημών τριών Νομικών Σχολών που εκφράζουν την αντίθεσή τους στο τρέχον υπό δημόσια διαβούλευση Νομοσχέδιο για τον Ποινικό Κώδικα, το οποίο εισαγάγει ακόμη αυστηρότερες ποινές:

«Η αποτρεπτική επιρροή στον υποψήφιο δράστη δεν εξαρτάται τόσο από το ύψος της απειλούμενης στο νόμο ποινής όσο από τη βεβαιότητα και την ταχύτητα της επιβολής της» (βλ. Α. Ψαρούδα-Μπενάκη (Προβλήματα της ποινικής δικαιοσύνης στην Ελλάδα και οι νέοι ποινικοί κώδικες, Ποινικά Χρονικά 2020, σελ. 5) https://www.ertnews.gr/eidiseis/ellada/tin-antithesi-tous-sto-sxedio-nomou-tou-yp-dikaiosynis-ekfrazoun-me-psifisma-meli-dep-ton-nomikon-sxolon/

Πηγή δεδομένων Ελληνική Αστυνομία / Αρχείο gov.gr2022 https://www.astynomia.gr/file/2023/04/epetirida2022.pdf2021 https://www.astynomia.gr/file/2022/12/epetirida2021.pdf2020

https://www.astynomia.gr/file/2021/12/05062021statistika.pdf2019
https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/e7da6d7d-1682-427a-a6fd-d4f12ddc6110/download/ektypotiko.pdf2018 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/3486829a-6e4c-4c61-b3d9-91b0e6ce6638/download/epetirida20182.pdf2017 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/2e481cb5-3c7a-4b0b-8ce6-b34dc115af08/download/epetirida20172.pdf2016 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/976abcd4-262d-4b3b-bd7a-54957de57524/download/epetirida2016.pdf2015 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/60a625be-b42b-434c-8d9b-cd5999f0b1d2/download/epetirida2015.pdf2014 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/a0dadb85-e328-4de4-af8f-a0878c46cc78/download/epetirida2014.pdf

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:30 | Γ.Κ. Όχι άλλη διάκριση λόγω φύλου στην ανατροφή των παιδιών Ισόχρονη συμμετοχή πατέρα και μητέρας στην ανατροφή των παιδιώνhttps://www.energoimpampades.gr/oi-gynaikes-sygkleinoyn-sto-50-ton-egklimaton-kata-zois-entos-dekaetias/
https://www.energoimpampades.gr/aytoktonies-kai-egklimatikotita-kata-zois/ energoimpampades.gr/kai-i-nomiki-scholi-diamartyretai-gia-toys-neoys-poinikoys-kodikes/ energoimpampades.gr/kakopoiiseis-paidion-statistika-apo-to-chamogelo-toy-paidioy/ energoimpampades.gr/deltio-typoy-diamartyria/ energoimpampades.gr/h-via-kata-ton-andron-oloena-kai-ayxanetai-i-apokalyptetai/ energoimpampades.gr/eisai-pateras-eisai-teras-me-tin-sfrag/ energoimpampades.gr/apotelesmata-apo-amerikanikes-ereynes-gia-ton-rolo-toy-patera-stin-zoi-ton-paidion/ energoimpampades.gr/protaseis-tis-a-m-k-e-energoi-mpampades-epi-toy-nomoschedioy-tropopoiiseis-n-3500-2006-n-4619-2019-n-3500-2006/

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:29 | Γ. Κ. https://www.energoimpampades.gr/oi-gynaikes-sygkleinoyn-sto-50-ton-egklimaton-kata-zois-entos-dekaetias/ https://www.energoimpampades.gr/aytoktonies-kai-egklimatikotita-kata-zois/ energoimpampades.gr/kai-i-nomiki-scholi-diamartyretai-gia-toys-neoys-poinikoys-kodikes/ energoimpampades.gr/kakopoiiseis-paidion-statistika-apo-to-chamogelo-toy-paidioy/ energoimpampades.gr/deltio-typoy-diamartyria/ energoimpampades.gr/h-via-kata-ton-andron-oloena-kai-ayxanetai-i-apokalyptetai/ energoimpampades.gr/eisai-pateras-eisai-teras-me-tin-sfrag/ energoimpampades.gr/apotelesmata-apo-amerikanikes-ereynes-gia-ton-rolo-toy-patera-stin-zoi-ton-paidion/

energoimpampades.gr/protaseis-tis-a-m-k-e-energoi-mpampades-epi-toy-nomoschedioy-tropopoiiseis-n-3500-2006-n-4619-2019-n-3500-2006/28 Δεκεμβρίου 2023, 23:24 | Δημοσθένης ΑΚάποιες γυναίκες μιλάνε με τόσο μίσος για τους άντρες και τη συνεπιμέλεια, αλλά ξεχνάνε ότι στην ουσία δεν υπάρχει η «υποχρεωτική συνεπιμέλεια» όπως την ονομάζουν, αφού οι δικαστές ζούνε σε προηγούμενο αιώνα και δεν την εφαρμόζουν όπως επιτάσσει ο νόμος, καταστρέφοντας χιλιάδες παιδιά που στερούνται το πατρικό πρότυπο και χιλιάδες υγιείς πατεράδες που ζουν και αναπνέουν για τα παιδιά τους και θέλουν να προσφέρουν στα παιδιά τους τα πάντα και ό,τι μπορούν περισσότερο. Επίσης δε θέλουν να καταλάβουν ότι όταν ένας πατέρας ανατρέφει και φροντίζει τα παιδιά του ισότιμα και τα έχει στο σπίτι του τις μισές ημέρες, δεν έχει λόγο να ασχολείται με την πρώην σύζυγό του και να την «κακοποιεί».

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:48 | Β. Μ. Η διάκριση με βάση το φύλο για άνδρες και γυναίκες στο θέμα της ενδοοικογενειακής βίας με την απαράδεκτη θεώρηση ότι μόνο γυναίκες είναι τα θύματα της ενδοοικογενειακής βίας είναι αντισυνταγματική, παράνομη και άδικη. Οι άνδρες θύματα είναι στατιστικά περισσότερα και για αυτό πρέπει να ληφθεί μέριμνα.Να ενταχθεί στην ενδοοικογενειακή βία κάθε προσπάθειας, από τον ένα γονέα ή και τους οικείους αυτου, διαρρήξης των σχέσεων του παιδιού με τον άλλο γονέα και το περιβάλλον του.Η μεθοδευμένη αυτή προσπάθεια διαρρήξης των σχέσεων με γονεα η και τους οικείους αυτου καθως και η χρήση πλαστών πιστοποιητικών και ψευδών γνωμάτευσεων στην κατεύθυνση αυτή να αποτελέσει διαρκές έγκλημα χωρίς τη δυνατότητα παραγραφής διωκόμενο αυτεπαγγέλτως. Κατά συνέπεια επιβάλλεται να αποσυρθεί το σημείο που αναφέρει ότι θα μπορει ειδικός ψυχικής υγείας, ιατρός η εκπαιδευτικος να καταθέτει η να αναφέρει περί δήθεν ενδοοικογενειακής βίας χωρίς τον κίνδυνο να διωχθεί και να έχει συνέπειες.Να υπάρχει η δυνατότητα πρόσβασης στον κοινωνικό φάκελο που σχηματίζεται στις εισαγγελιες μετά από καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία από τους εμπλεκόμενους κυρίως όταν αφορά γονείς ανηλίκων τέκνων.Να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό υλικο στις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας η καταγραφή με οπτικοακουστικά μέσα όταν δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα απόδειξης όπως πχ η κατάθεση μάρτυρα .

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:51 | Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας Φορείς υποστήριξης θυμάτων (άρθρα 18, 21 και 23Α) Στα άρθρα 18 παρ.3 και 21 παρ 1 χρειάζεται να προστεθούν και οι εξειδικευμένες ΜΚΟ που παρέχουν υπηρεσίες υποστήριξης και προστασίας θυμάτων (ανήλικων και ενήλικων) ενδοοικογενειακής βίας Το ίδιο πρέπει να ισχύει και για τους φορείς υποστήριξης θυμάτων που περιλαμβάνονται στο άρθρο 23Α.Άρθρο 10. Παρακώλυση απονομής της δικαιοσύνης Να προστεθούν παράγραφος 2 και 3 που θα προβλέπουν ποινές για τις ακόλουθες πολύ συνηθισμένες πρακτικές των δραστών ενδοοικογενειακής βίας 2. Ψευδείς μηνύσεις, εγκλήσεις ή παρελκυστικές, αβάσιμες αγωγές, ασφαλιστικά μέτρα ή άλλα ένδικα μέσα εναντίον του θύματος, μελών της οικογένειάς του ή μαρτύρων, που υποβάλλονται από τον ίδιο τον υπαίτιο ή άλλο άτομο που ενεργεί κατ' εντολή του, με στόχο την παρακώλυση απονομής της δικαιοσύνης, τιμωρείται με…. Για τη διαπίστωση των ανωτέρω πράξεων αναζητούνται αυτεπαγγέλτως τα αντίστοιχα ποινικά μητρώα, δικαστικά πιστοποιητικά και κάθε σχετική καταγραφή στο πληροφοριακό σύστημα της ΕΛ.ΑΣ.3. Εάν η πράξη των παραγράφων 1 και 2 αφορά τέκνο, κοινό, του θύματος ή του υπαιτίου, τιμωρείται με…Άρθρο 18. Περιοριστικοί όροι Στην παράγραφο 1 μετά τη φράση «…και κοινοποιείται αμελλητί στις διωκτικές αρχές» να προστεθεί η φράση «και στο θύμα, χωρίς να απαιτείται υποβολή αίτησης εκ μέρους του».

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:01 | Α. Γ. Στην πυρά θα βρίσκονται οι άνδρες ή αλλιώς το αρσενικό φύλο, δήθεν ώς κακοποιητικό; Η βία δεν έχει φύλο. Δεν υπάρχει καλή και κακή βία. Η ψυχολογική βία είναι εξίσου ή και περισσότερο σοβαρή από την σωματική. Τα παιδιά πρέπει να προστατευθούν, όπως επίσης και οι μπαμμπάδες και οι μαμάδες, από τον κακοποιητικό (ψυχολογικά ή και σωματικά) έτερο γονέα.Η φύση προίκισε την γυναίκα με το μητρικό ένστικτό, όταν αυτή γίνεται μαμά. Το ίδιο έκανε και με τον άντρα, και το πατρικό ένστικτο, και όπως πονάει μια γυναίκα όταν της στερούν το παιδί της, το ίδιο ακριβώς πονάει και ένας άντρας για τον ίδιο λόγο.Τα παιδιά έχουν την ανάγκη και των δυο γονέων για να αναπτυχθούν ισοροπημμένα, (μιλάω για τις περιπτώσεις που αυτοί είναι ικανοί).Η τεχνιτή γονική αποξένωση του ενός γονέα συνιστά βαρύτατη παιδική ψυχολογική κακοποίηση και επιφέρει ψυχολογικά τραύματα στα παιδιά, που το πιο πιθανόν δεν θα μπορέσουν ποτέ να τα ξεπεράσουν έγκαιρα. Ο νόμος λοιπόν θα πρέπει να προβλέπει και να εξασφαλίζει κατά περίπτωση, όλα τα παραπάνω, είτε ο θύτης είναι ο άντρας είτε η γυναίκα!

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:31 | Ξ. Μ. Η διάκριση με βάση το φύλο στο θέμα της ενδοοικογενειακής βίας όπως παρουσιάζεται και με την αναφορά σε δομές φροντίδας μόνο για γυναίκες με τη θεώρηση ότι μόνο αυτές είναι τα θύματα της ενδοοικογενειακής βίας είναι αντισυνταγματική, παράνομη και άδικη. Τα θύματα άνδρες είναι στατιστικά περισσότερα και για αυτό πρέπει να ληφθεί μέριμνα.Να ενταχθεί στην ενδοοικογενειακή βία κάθε προσπάθειας, από τον ένα γονέα ή και τους οικείους αυτου, διαρρήξης των σχέσεων του παιδιού με τον άλλο γονέα και το περιβάλλον του.Η μεθοδευμένη αυτή προσπάθεια διαρρήξης των σχέσεων με γονεα η και τους οικείους αυτου καθως και η χρήση πλαστών πιστοποιητικών και ψευδών γνωμάτευσεων στην κατεύθυνση αυτή να αποτελέσει διαρκές έγκλημα χωρίς τη δυνατότητα παραγραφής διωκόμενο αυτεπαγγέλτως. Να αποσυρθεί το σημείο που αναφέρει ότι θα μπορει ειδικός ψυχικής υγείας, ιατρός η εκπαιδευτικος να καταθέτει η να αναφέρει περί δήθεν ενδοοικογενειακής βίας χωρίς τον κίνδυνο να διωχθεί και να έχει συνέπειες.Να υπάρχει η δυνατότητα πρόσβασης στον κοινωνικό φάκελο που σχηματίζεται στις εισαγγελιες μετά από καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία από τους εμπλεκόμενους κυρίως όταν αφορά γονείς ανηλίκων τέκνων.Στις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βιας να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό υλικο η καταγραφή με οπτικοακουστικά μέσα όταν δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα απόδειξης η απόκρουσης τέτοιας κατηγορίας.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:00 | Κ. Α. Άρθρα 86 (Τροποποίηση άρθρου 4 ν. 3500/2006) και 88 (Τροποποίηση άρθρου 6 ν. 3500/2006) Να ποινικοποιηθεί άμεσα και με αυστηρότατες ποινές η διάρρηξη της σχέσης γονέα-παιδιού ως ενδοοικογενειακή βία δια της πρόκλησης "ψυχικού πόνου ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη" όπως αναφέρεται στο 312ΠΚ. Μετά την διάσταση οι μητέρες προκειμένου να πάρουν αποκλειστική επιμέλεια των παιδιών, ξαφνικά "ανακαλύπτουν" πως οι πατεράδες είναι δήθεν κακοποιητές και τους καταγγέλλουν ψευδώς. Τα στατιστικά στοιχεία αυτό ακριβώς δείχνουν. Η συντριπτική πλειοψηφία αυτών των καταγγελιών αποδεικνύονται ψευδείς! Μέχρι να γίνει αυτό όμως, η σχέση έχει διαρρηχθεί, πατεράδες και παιδιά έχουν χάσει ο ένας τον άλλο. Σε τέτοιες περιπτώσεις πρέπει να εφαρμόζεται η αντιστροφή της επιμέλειας. Η διάρρηξη της σχέσης γονέα-παιδιού ή γονική αποξένωση όπως την αποκαλεί η επιστημονική κοινότητα στον τομέα της παιδοψυχιατρικής και της ψυχιατροδικαστικής είναι χείριστη μορφή ενδοοικογενειακής βίας με βαρύτατες συνέπειες στον ψυχισμό των παιδιών, τις οποίες θα κουβαλάνε μια ολόκληρη ζωή. Οι γονείς που την προκαλούν, βιάζουν ψυχικά και συναισθηματικά το ίδιο τους το παιδί στην προσπάθεια τους να καταστρέψουν την σχέση του με τον άλλο γονιό για σκοπούς εκδίκησης υποκινούμενους από μίσος.

Άρθρο 98 (Αντικατάσταση άρθρου 23 ν. 3500/2006) Να μην λαμβάνονται υπόψιν γνωματεύσεις ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας, οι οποίες έχουν συνταχθεί χωρίς την συναίνεση αμφότερων των γονέων, όπως προβλέπεται στο 1519ΑΚ. Συνήθης πλέον πρακτική των μητέρων είναι να απευθύνονται σε ιδιώτη ειδικό ψυχικής υγείας για να εξασφαλίσουν μία ψευδή γνωμάτευση επί πληρωμή για να την καταθέσουν στο δικαστήριο προκειμένου να πάρουν την αποκλειστική επιμέλεια του παιδιού. Όσοι καταφεύγουν και συμμετέχουν σε αυτές τις πρακτικές πρέπει να διώκονται. Το ακαταδίωκτο των ιδιωτών ψυχικής υγείας είναι εντελώς απαράδεκτο.

Άρθρο 99 (Προσθήκη άρθρου 23Α στον ν. 3500/2006) Είναι αντισυνταγματικό γιατί κάνει διάκριση μεταξύ των φύλων. Η βία δεν έχει φύλο. Όχι στην διάκριση με βάση το φύλο. Άνδρες και γυναίκες είναι εξίσου θύματα της ενδοοικογενειακής βίας. Στο νομοσχέδιο δεν αναγνωρίζεται η βία εναντίον των ανδρών, αλλά μόνο εναντίον των γυναικών. Στο βίντεο που υπάρχει στον υπερσύνδεσμο που ακολουθεί, περιλαμβάνονται εγκλήματα με θύτες γυναίκες : https://www.youtube.com/watch?v=rpHoRRqrwEQ . Κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει – και άνδρες και γυναίκες μπορούν να είναι θύτες και θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Το Χαμόγελο του Παιδιού δημοσιεύει από το 2011 ετήσια δεδομένα από τις καταγραφές του για ζητήματα παιδικής κακοποίησης. Στο τέλος κάθε αναφοράς υπάρχει ανάλυση της προέλευσης της παιδικής κακοποίησης. Από τα δεδομένα αυτά γίνεται ποσοστιαία σύγκριση μεταξύ μητέρων και πατέρων, που μεμονωμένα ασκούν βία στα παιδιά τους. Για το 2022 τα περιστατικά κακοποίησης παιδιών από μητέρες είναι υπερδιπλάσια σε σχέση με τους πατέρες.

Κακοποιήσεις Παιδιών από Μεμονωμένους Γονείς (περιστατικά & συγκριτικό ποσοστό) ανά έτος: 2022 Μητέρες 400 (71,56 %) Πατέρες 159 (28,44 %) 2022 Μητέρες 203 (74,91 %) Πατέρες _68 (25,09 %) Α’ ΕξάμηνοΗ έρευνα εδώ: https://drive.google.com/file/d/1ancq96189SBlsaCwz7Uhn6dm1Rm6mxc_/viewH βία είναι καταδικαστέα από όπου και αν προέρχεται.

28 Δεκεμβρίου 2023, 23:55 | Β. Χ. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ Τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ’ απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά

βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο

Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α’232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ’ του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος

την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ' έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. "Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. "https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και

ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:27 | Ι. Δ. Απόσυρση του νομοσχεδίου https://www.energoimpampades.gr/oi-gynaikes-sygkleinoyn-sto-50-ton-egklimaton-kata-zois-entos
dekaetias/https://www.energoimpampades.gr/aytoktonies-kai-egklimatikotita-kata-zois/

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:27 | Ε. Κ. Μεταφέρω αυτούσια τη θέση της κας Σακαρά Ρένας, καθώς με εκφράζει απόλυτα: «Διαβάζω σε σχόλια, ότι η γονική αποξένωση είναι ψευδοθεωρία και ότι, βάσει ερευνών, χρησιμοποιείται για να αποδυναμώνονται οι καταγγελίες γυναικών για κακοποίηση των ίδιων και των παιδιών τους. Η θέση αυτή είναι καθαρά παράλογη, καθώς εμπεριέχει την άποψη, ότι κάθε καταγγελία γυναίκας πρέπει να γίνεται δεκτή, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΑΝ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΠΟΥ ΝΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΥΝ. Μία βασική αρχή του δικαίου, ότι «ουδείς ένοχος μέχρις αποδείξεως του εναντίου» πετιέται στο καλάθι των αχρήστων, από κυρίες και ιππότες συμπαραστάτες τους, στο όνομα της προτεραιότητας των γυναικείων δικαιωμάτων. Έτσι η βασική αρχή του δικαίου κουρελιάζεται και μετατρέπεται σε «ό,τι πουν οι άγιες γυναίκες σε βάρος των τεράτων που ονομάζονται άνδρες». Τί κι αν μετά από δέκα χρόνια που θα έχει αποδειχθεί, ότι ο πατέρας είναι αθώος θα έχει χάσει το παιδί του, αφού βάσει της καταγγελίας της «αγίας» μητέρας θα του έχει απαγορευτεί η επικοινωνία με το παιδί; «Μα αν ισχυρίζεται το ίδιο το παιδί, ότι κακοποιείται;» θα αντιτάξουν κάποιοι/ες. Ναι, μπορεί να ισχυρίζεται το ίδιο το παιδί, ότι κακοποιείται, αλλά αυτό σε καμία περίπτωση δεν αποκλείει το παιδί να έχει οδηγηθεί σε αυτό τον ισχυρισμό. Δεν είπε κανείς/καμία, ότι δεν υπάρχει κακοποίηση γυναικών και παιδιών από άνδρες. Όμως, υπάρχει και κακοποίηση ανδρών, καθώς και παιδιών, από γυναίκες. Οι άνθρωποι που αρνούνται αυτή την πραγματικότητα αρνούνται ταυτόχρονα την διάσταση βιολογικού και κοινωνικού φύλου και θεωρούν, ότι οι άνδρες ως σωματικά δυνατότεροι είναι παντού και πάντα κακοποιητές, ενώ, αντίθετα, οι γυναίκες, ως σωματικά ασθενέστερες, είναι παντού και πάντα θύματα σωματικής βίας. Έτσι παραβλέπεται η άσκηση ψυχολογικής βίας και από τα δύο φύλα, αλλά και η άσκηση σωματικής βίας από γυναίκες εναντίον ανδρών που για λόγους κοινωνικούς, ψυχολογικούς κλπ αδυνατούν να αμυνθούν σε αυτή τη βία. Είναι γελοίο να προσποιείται κάποιος/α, ότι δεν υπάρχει η γονική αποξένωση. Όλοι και όλες ξέρουμε, ότι η χρησιμοποίηση του παιδιού είτε από την μητέρα, είτε από τον πατέρα με κίνητρο την επιθυμία εκδίκησης του άλλου γονέα είναι μια πραγματικότητα. Το να αρνούμαστε την γονική αποξένωση δηλώνει, ότι πιστεύουμε, ότι η κοινωνία είναι κοινωνία αγγέλων που κανείς/καμία δεν επιθυμεί να εκδικείται κανέναν/καμία.»

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:06 | Δ. Ο. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!!!Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ Ν. 4800/21 ΜΕ ΒΑΡΙΕΣ ΠΟΙΝΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΟΞΕΝΩΤΡΙΕΣ ΜΑΜΑΔΕΣ Θύματα παιδιά και Μπαμπάδες με τις γυναίκες να μένουν ατιμώρητες. Άμεση εφαρμογή των διατάξεων του Νόμου 4800/21 με αντίστοιχες ποινές για τους δικαστικούς λειτουργούς που δεν τον εφαρμόζουν.

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:31 | Ι. Χ. Η διάκριση με βάση το φύλο για άνδρες και γυναίκες στο θέμα της ενδοοικογενειακής βίας όπως παρουσιάζεται με την αναφορά σε δομές φροντίδας μόνο για γυναίκες και η θεώρηση ότι μόνο αυτές είναι τα θύματα της ενδοοικογενειακής βίας είναι αντισυνταγματική, παράνομη και άδικη. Τα θύματα άνδρες είναι στατιστικά περισσότερα και για αυτό πρέπει να ληφθεί μέριμνα. Να ενταχθεί στην ενδοοικογενειακή βία κάθε προσπάθειας από τον ένα γονέα ή και τους οικείους του γονέα διαρρήξης των σχέσεων του παιδιού με τον άλλο γονέα και το περιβάλλον του. Η μεθοδευμένη αυτή προσπάθεια διαρρήξης των σχέσεων με γονεα η και τους οικείους αυτου καθως και η χρήση πλαστών πιστοποιητικών και ψευδών γνωμάτευσεων στην κατεύθυνση αυτή να αποτελέσει διαρκές έγκλημα χωρίς τη δυνατότητα παραγραφής διωκόμενο αυτεπαγγέλτως. Κατά συνέπεια επιβάλλεται να αποσυρθεί το σημείο που αναφέρει ότι θα μπορει ειδικός ψυχικής υγείας, ιατρός η εκπαιδευτικος να καταθέτει η να αναφέρει περί δήθεν ενδοοικογενειακής βίας χωρίς τον κίνδυνο να διωχθεί και να έχει συνέπειες.Να υπάρχει η δυνατότητα πρόσβασης στον κοινωνικό φάκελο που σχηματίζεται στις εισαγγελιες μετά από καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία από τους εμπλεκόμενους κυρίως όταν αφορά γονείς ανηλίκων τέκνων. Να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό υλικο στις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας η καταγραφή με οπτικοακουστικά μέσα όταν δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα απόδειξης η απόκρουσης τέτοιας κατηγορίας.

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:54 | Μ. Χ. Η διάκριση με βάση το φύλο για άνδρες και γυναίκες στο θέμα της ενδοοικογενειακής βίας όπως παρουσιάζεται με την αναφορά σε δομές φροντίδας μόνο για γυναίκες και η θεώρηση ότι μόνο αυτές είναι τα θύματα της ενδοοικογενειακής βίας είναι αντισυνταγματική, παράνομη και

άδικη. Τα θύματα άνδρες είναι στατιστικά περισσότερα και για αυτό πρέπει να ληφθεί μέριμνα. Να ενταχθεί στην ενδοοικογενειακή βία κάθε προσπάθειας από τον ένα γονέα ή και τους οικείους του γονέα διαρρήξης των σχέσεων του παιδιού με τον άλλο γονέα και το περιβάλλον του. Η μεθοδευμένη αυτή προσπάθεια διαρρήξης των σχέσεων με γονεα η και τους οικείους αυτου καθως και η χρήση πλαστών πιστοποιητικών και ψευδών γνωμάτευσεων στην κατεύθυνση αυτή να αποτελέσει διαρκές έγκλημα χωρίς τη δυνατότητα παραγραφής διωκόμενο αυτεπαγγέλτως. Κατά συνέπεια επιβάλλεται να αποσυρθεί το σημείο που αναφέρει ότι θα μπορει ειδικός ψυχικής υγείας, ιατρός η εκπαιδευτικος να καταθέτει η να αναφέρει περί δήθεν ενδοοικογενειακής βίας χωρίς τον κίνδυνο να διωχθεί και να έχει συνέπειες.Να υπάρχει η δυνατότητα πρόσβασης στον κοινωνικό φάκελο που σχηματίζεται στις εισαγγελιες μετά από καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία από τους εμπλεκόμενους κυρίως όταν αφορά γονείς ανηλίκων τέκνων.Να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό υλικο στις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας η καταγραφή με οπτικοακουστικά μέσα όταν δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα απόδειξης η απόκρουσης τέτοιας κατηγορίας.

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:28 | Μ. Α. Φτάνει πια αυτή η αρρωστημένη εκμετάλλευση των παιδιών και των πατεράδων. Ως πολίτης αυτής της χώρας ως μητέρα και γιαγιά και βιώνοντας καθημερινά τα προβλήματα που δημιουργεί η αποξένωση σας ζητάω η γονική αποξένωση δηλαδή αυτή η μορφή ενδοοικογενειακής βίας να θεσπιστεί ως ποινικό αδίκημα. Για το καλύτερο μέλλον των παιδιών και των εγγονών μας.

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:07 | Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας Έκθεση θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας σε κίνδυνο μέσω άσκησης γονεϊκών δικαιωμάτων από τον βίαιο γονέα.Η μεγαλύτερη ανησυχία της GREVIO (σελ 45-49, παρ. 188-202 στο: https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/greece) αφορά στο γεγονός ότι από το 2018 δεν έχει τεθεί σε εφαρμογή το άρθρο 31 (Επιμέλεια, δικαιώματα επίσκεψης και ασφάλεια) της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης ενώ επιπλέον, μετά την ψήφιση του Ν.4800/2021, μητέρες και παιδιά έχουν εγκλωβιστεί ακόμη περισσότερο στην ενδοοικογενειακή βία, καθώς το νέο Οικογενειακό Δίκαιο παρέχει στους δράστες ενδοοικογενειακής βίας απρόσκοπτη πρόσβαση στα θύματά τους και ανεμπόδιστο έλεγχο των ζωών τους.Η GREVIO «ανησυχεί βαθύτατα για το γεγονός ότι η νέα νομοθεσία δεν παρέχει επαρκείς εγγυήσεις για να διασφαλίσει ότι τα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας λαμβάνονται υπόψη κατά τον καθορισμό των δικαιωμάτων επιμέλειας και επίσκεψης, όπως απαιτείται από το άρθρο 31 παράγραφος 1 της σύμβασης.» (παρ. 188)Επισημαίνει (παρ. 190) πως «η απαίτηση συμμετοχής σε διαμεσολάβηση πριν από την έναρξη αστικής διαδικασίας περιλαμβάνει μόνο μια γενική εξαίρεση για τις υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας.» καθώς και τις ελλείψεις στις προϋποθέσεις που θέτει για τον περιορισμό γονεϊκών δικαιωμάτων αφού «λαμβάνοντας υπόψη μόνο τις οριστικές ποινικές καταδίκες, το αστικό δίκαιο δεν περιλαμβάνει ρητά τις περιπτώσεις στις οποίες εκκρεμεί ποινική διαδικασία ή στις οποίες ο δράστης υπόκειται στην διαδικασία ποινικής διαμεσολάβησης που προβλέπεται στο νόμο για την ενδοοικογενειακή βία. Επιπλέον, δεν είναι σαφές εάν οι περιπτώσεις βίας που στρέφονται μόνο κατά της μητέρας περιλαμβάνονται στο πεδίο εφαρμογής του κανόνα που θεσπίζεται στο άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα.»Διαπιστώνει (παρ. 191) ελλείψεις στην εκπαίδευση των δικαστών οικογενειακού δικαίου που θα τους επιτρέπει να κατανοούν ότι η βία κατά της μητέρας θέτει σε κίνδυνο το συμφέρον του παιδιού, ότι η κοινή γονική μέριμνα μπορεί να είναι ένα μέσο για τον δράστη ενδοοικογενειακής βίας να συνεχίσει να διατηρεί τον έλεγχο και την κυριαρχία επί της μητέρας και των παιδιών της και ότι η βία μεταξύ ερωτικών συντρόφων πρέπει συνεπώς να αποτελεί ουσιαστικό παράγοντα για τον καθορισμό της επιμέλειας των παιδιών και άλλων γονικών δικαιωμάτων. Τονίζει την έλλειψη δεδομένων σχετικά με τις αποφάσεις που αφορούν την επιμέλεια και τα δικαιώματα επίσκεψης στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας και αναφέρεται σε αποφάσεις υποθέσεων με τις οποίες βίαιοι σύζυγοι απέκτησαν κοινή επιμέλεια, επισκέψεις χωρίς επίβλεψη ή άλλα γονικά δικαιώματα, ακόμη και όταν υπήρχε καταδικαστική απόφαση ή άλλα μέτρα, όπως εντολές προστασίας ή υποχρεωτικά προγράμματα θεραπείας. Και καταλήγει πως «Η GREVIO αντιλαμβάνεται ότι το δικαίωμα του πατέρα να βλέπει το παιδί του φαίνεται να θεωρείται από ένα σημαντικό μέρος του δικαστικού σώματος ότι υπερισχύει του δικαιώματος στην ασφάλεια των γυναικών και των παιδιών.»«Η GREVIO (παρ. 192) θεωρεί ότι οι δικαστικές αποφάσεις για επισκέψεις χωρίς επίβλεψη και για κοινή επιμέλεια χωρίς να λαμβάνεται επαρκώς υπόψη το υπόβαθρο της ενδοοικογενειακής βίας δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του άρθρου 31 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης. Υπενθυμίζει ότι τα περιστατικά βίας του ενός γονέα κατά του άλλου έχουν σοβαρές επιπτώσεις στα παιδιά. Η έκθεση σε τέτοια βία γεννά φόβο, προκαλεί τραύματα, επηρεάζει αρνητικά την ανάπτυξη των παιδιών και αναγνωρίζεται ως μορφή ψυχολογικής βίας (από την Επιτροπή για τα δικαιώματα του παιδιού των Ηνωμένων Εθνών, Γενικό σχόλιο αριθ. 13, που εγκρίθηκε στις 18 Απριλίου 2011, παράγραφος 21e, CRC/C/GC/13). Η GREVIO επισημαίνει, συνεπώς, την ανάγκη κατάλληλης κατάρτισης των αρμόδιων δικαστών και επαγγελματιών με σκοπό την ευαισθητοποίησή τους σχετικά με τις βλαβερές συνέπειες που έχει για τα παιδιά η έκθεση στη βία, μεταξύ άλλων στο πλαίσιο της επιμέλειας και των δικαιωμάτων επίσκεψης.Η GREVIO ανησυχεί ιδιαίτερα

(παρ. 193) όταν μαθαίνει ότι, μετά τις τροποποιήσεις της νομοθεσίας για την κοινή επιμέλεια, το Υπουργείο Παιδείας εξέδωσε διαταγή που θεσπίζει νέες απαιτήσεις για την εγγραφή μαθητών στα σχολεία. Κατά συνέπεια, μια μητέρα θύμα βίας μπορεί να εγγράψει το παιδί της σε διαφορετικό σχολείο μόνο με τη συγκατάθεση του πατέρα ή με δικαστική απόφαση, ακόμη και αν η μητέρα και το παιδί έχουν μετακομίσει για να αποφύγουν τη βία, για παράδειγμα σε καταφύγιο μακριά από το σπίτι τους. Σε τέτοιες περιπτώσεις, τα παιδιά μπορεί να χάσουν μεγάλο μέρος της σχολικής χρονιάς μέχρι να ληφθεί η δικαστική άδεια. Επιπλέον, το να πρέπει να ζητείται δικαστική απόφαση σε τέτοιες περιπτώσεις μπορεί να θέσει σε κίνδυνο την ασφάλεια των καταφυγίων, των οποίων η διεύθυνση είναι πιθανό να κοινοποιηθεί στον δράστη. Για τους ίδιους λόγους, οι γυναίκες που επιθυμούν να μετακομίσουν, έστω και προσωρινά, σε άλλη περιοχή με τα παιδιά τους για να αποφύγουν τη βία ή για οικονομικούς λόγους μπορούν επίσης να εμποδιστούν να το πράξουν. Επιπλέον, το να πρέπει να προβούν σε δικαστικές διαδικασίες για οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με την επιμέλεια των παιδιών αποτελεί επίσης σημαντική οικονομική επιβάρυνση για τις γυναίκες θύματα ενδοοικογενειακής βίας, οι οποίες μπορεί να βρίσκονται ήδη σε επισφαλή οικονομική κατάσταση λόγω της βίας. Συνεπώς, η GREVIO ανησυχεί σοβαρά ότι η νέα νομοθεσία μπορεί να λειτουργήσει αποτρεπτικά για τις γυναίκες που επιθυμούν να εγκαταλείψουν μια βίαιη σχέση.Ανησυχίες για την χρήση σε δικαστικό πλαίσιο όρων που παραπέμπουν στο εννοιολογικό κατασκεύασμα «γονεϊκή Αποξένωση»Επιπλέον, η GREVIO έχει εντοπίσει σημαντικό αριθμό υποθέσεων που σχετίζονται με την επιμέλεια όπου οι ισχυρισμοί των θυμάτων για κακοποίηση από τους συντρόφους τους απορρίφθηκαν για τόσο αμφίβολους λόγους όπως το «σύνδρομο γονικής αποξένωσης» ή συναφείς έννοιες. Οι πληροφορίες που έλαβε η GREVIO από το Υπουργείο Δικαιοσύνης και μέλη του δικαστικού σώματος επιβεβαίωσαν ότι οι δικαστές δεν απαγορεύουν με συνέπεια τη χρήση αυτού του είδους αμυντικού επιχειρήματος. Η Ελληνική Ψυχολογική Εταιρεία έχει επίσης υπερασπιστεί τη «γονική αποξένωση» ως σύνδρομο. (παρ. 194)Η GREVIO θεωρεί εξαιρετικά ανησυχητικό το γεγονός ότι οι Ελληνικές Αρχές μπορεί να δίνουν νομιμοποίηση στην αμφίβολη έννοια της «γονεϊκής αποξένωσης» ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Σημειώνει με ανησυχία ότι η αιτιολογική έκθεση του σχεδίου νόμου για τις σχέσεις γονέα-παιδιού (ο μετέπειτα νόμος 4800/2021) περιλάμβανε ρητή αναφορά στη «γονεική αποξένωση» ως ένα φαινόμενο που πρέπει να αποφευχθεί με την επιβολή στον γονέα με τον οποίο ζει το παιδί της υποχρέωσης να διευκολύνει τη σχέση με τον άλλο γονέα. Αν και η ρητή αναφορά στη «γονική αποξένωση» αφαιρέθηκε από το τελικό κείμενο του νόμου, η GREVIO ανησυχεί ότι η νέα νομοθεσία μπορεί να ενισχύσει την επίμονη παραδοχή μεταξύ των μελών της δικαιοσύνης ότι τα παιδιά που εκφράζουν φόβο για τον πατέρα τους επειδή έχουν γίνει μάρτυρες της κακοποίησης της μητέρας τους, έχουν χειραγωγηθεί. Μπορεί επίσης να εμποδίσει το καθήκον των δικαστών να ελέγχουν για ύπαρξη ενδοοικογενειακής βίας και να διενεργούν αξιολογήσεις κινδύνου στο πλαίσιο του προσδιορισμού του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού. (παρ. 195)Επιπλέον, ο νόμος 4800/2021 θεωρεί τις καλές σχέσεις μεταξύ του παιδιού και του ενός γονέα ως υποχρέωση του άλλου γονέα. Κατά συνέπεια, το άρθρο 1511 του Αστικού Κώδικα περιλαμβάνει ρητά, ως κριτήριο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση του συμφέροντος του παιδιού, την ικανότητα κάθε γονέα να διασφαλίζει τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του άλλου γονέα όσον αφορά τις σχέσεις με το παιδί. Το άρθρο 1532 περιλαμβάνει επίσης τη «διάρρηξη της συναισθηματικής σχέσης του παιδιού με τον άλλο γονέα» ως λόγο αφαίρεσης των γονικών δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένου του μη βίαιου γονέα. Η GREVIO σημειώνει ότι η γενική διατύπωση των εφαρμοστέων νομικών διατάξεων και η απουσία ρητής αναφοράς σε καταστάσεις ενδοοικογενειακής βίας παρέχει πρόσφορο έδαφος για προβληματικές δικαστικές πρακτικές που βασίζονται στη χρήση του «συνδρόμου γονικής αποξένωσης». Στο πλαίσιο αυτό, η GREVIO πληροφορήθηκε με απογοήτευση την ύπαρξη δημόσια υποστηριζόμενης κατάρτισης δικαστών που καλύπτει το «σύνδρομο γονικής αποξένωσης» και παρόμοιες έννοιες. (παρ. 196)Η GREVIO θεωρεί ότι η υποστήριξη της χρήσης της έννοιας της «γονεϊκής αποξένωσης» και συναφών εννοιών ενέχει τον κίνδυνο να επιτρέπει να μην ανιχνεύεται η βία κατά των γυναικών και των παιδιών τους και/ή να απορρίπτεται. Ως εκ τούτου, θεωρεί εξαιρετικά σημαντικό να ευαισθητοποιηθούν οι αρμόδιοι επαγγελματίες ότι η υποχρέωση που προβλέπεται στο άρθρο 31, παράγραφος 2, της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης απορρέει από το γεγονός ότι για πολλές γυναίκες θύματα βίας και τα παιδιά τους, η συμμόρφωση με τις διαταγές επικοινωνίας μπορεί να αποτελέσει σοβαρό κίνδυνο για την ασφάλεια, διότι συχνά σημαίνει συνάντηση με τον δράστη πρόσωπο με πρόσωπο, η οποία μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρά περιστατικά βίας, συμπεριλαμβανομένης της δολοφονίας της γυναίκας ή/και των παιδιών. Στο πλαίσιο αυτό, η GREVIO υπενθυμίζει ότι ο χωρισμός από τον θύτη είναι συχνά η στιγμή κατά την οποία τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας διατρέχουν τον υψηλότερο κίνδυνο περαιτέρω βίας ή θανάτου. Συνεπώς, κατάλληλες αξιολογήσεις κινδύνου πρέπει να αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της λήψης αποφάσεων σχετικά με την επιμέλεια και τα δικαιώματα επίσκεψης, προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αποφάσεις που λαμβάνονται είναι προς το συμφέρον του παιδιού και ότι η ασφάλεια της μητέρας και του παιδιού είναι εγγυημένη. (παρ. 197)Ως εκ τούτου, ενώ υποστηρίζει πλήρως το δικαίωμα των παιδιών να διατηρούν δεσμούς και με τους δύο γονείς τους, όπως κατοχυρώνεται στο άρθρο 9, παράγραφος 3, της

Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα Δικαιώματα του Παιδιού, η GREVIO τονίζει ότι η έκθεση στη βία, είτε ως θύμα είτε ως μάρτυρας, απαιτεί εξαιρέσεις για το συμφέρον του παιδιού. Επαναλαμβάνει ότι σε κάθε απόφαση σχετικά με την επιμέλεια και τα δικαιώματα επίσκεψης, η ασφάλεια των παιδιών και της μητέρας τους πρέπει να είναι πρωταρχικής σημασίας. (παρ. 198)Η GREVIO ενημερώθηκε ότι ακόμη και αν τα γονικά δικαιώματα περιορίζονται λόγω ενδοοικογενειακής βίας, συνήθως χορηγούνται δικαιώματα εποπτευόμενων επισκέψεων. Ωστόσο, ανησυχεί για την έλλειψη οποιασδήποτε κοινωνικής υπηρεσίας για την οικογένεια ή τυποποιημένης διαδικασίας για την διαχείριση και την παρακολούθηση της άσκησης των εποπτευόμενων επισκέψεων και την εγγύηση της ασφάλειας τόσο της μητέρας όσο και του παιδιού. (παρ. 199)Και καταλήγει στις ακόλουθες κατεπείγουσες συστάσεις (παρ. 200-202 στο: https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/greece):Επιμέλεια, δικαιώματα επίσκεψης και ασφάλεια (άρθρο 31). Η GREVIO καλεί τις Ελληνικές Αρχές να λάβουν όλα τα αναγκαία πρακτικά και νομοθετικά μέτρα για: (παράγραφος 200)

α. να βασίσουν τις πολιτικές και τις πρακτικές τους στην αναγνώριση ότι, σε ένα πλαίσιο ενδοοικογενειακής βίας, η κοινή γονική μέριμνα μπορεί να αποτελεί για τον δράστη το μέσο για να συνεχίσει να διατηρεί τον έλεγχο και την κυριαρχία επί της μητέρας και των παιδιών της και (για να συνεχίσει) να ασκεί βία εναντίον τους, β. να διασφαλίσουν ότι τα δικαστήρια υποχρεούνται να εξετάζουν όλα τα ζητήματα που αφορούν τη βία κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία όταν λαμβάνουν οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με την επιμέλεια και τα δικαιώματα επίσκεψης, γ. να ενσωματώνουν διαδικασίες αξιολόγησης και διαχείρισης κινδύνου για τον καθορισμό της επιμέλειας και των δικαιωμάτων επίσκεψης και να περιορίζουν τα δικαιώματα αυτά όταν αυτό είναι απαραίτητο για να εγγυηθούν την ασφάλεια της μητέρας και του παιδιού, δ. να τερματιστεί η πρακτική της αφαίρεσης των παιδιών από μη βίαιους γονείς ή του περιορισμού των γονεϊκών τους δικαιωμάτων με την αιτιολογία του «συνδρόμου γονεϊκής αποξένωσης» ή συναφών εννοιών, ε. να αρθούν τα εμπόδια που εμποδίζουν τις γυναίκες θύματα και τα παιδιά τους να διαφύγουν από τη βία.

Επιπλέον, η GREVIO καλεί τις Ελληνικές Αρχές να διασφαλίσουν την παροχή κατάλληλης κατάρτισης και κατευθυντήριων γραμμών με στόχο την ευαισθητοποίηση των δικαστών και άλλων αρμόδιων επαγγελματιών σχετικά με τις βλαβερές συνέπειες της βίας στα παιδιά που εκτίθενται σε αυτήν και πώς τα καθιστά θύματα από μόνα τους, καθώς και σχετικά με την έλλειψη επιστημονικής βάσης για το «σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης» και παρόμοιες έννοιες, και την εξοικείωσή τους με τις απαιτήσεις των διατάξεων της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης σχετικά με την επιμέλεια και τα δικαιώματα επίσκεψης. (παράγραφος 201) Η GREVIO ενθαρρύνει έντονα τις Ελληνικές Αρχές να αξιολογήσουν τις επιπτώσεις της τρέχουσας δικαστικής πρακτικής λήψης αποφάσεων σχετικά με την επιμέλεια και τα δικαιώματα επίσκεψης στην ασφάλεια των γυναικών θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας και των παιδιών τους, συμπεριλαμβανομένων των συνδέσεων με τις έμφυλες δολοφονίες γυναικών και των παιδιών τους, να αναλύσουν τη σχετική νομολογία και να συλλέξουν δεδομένα σχετικά με τη χρήση που κάνουν οι δικαστές για τον περιορισμό ή την αφαίρεση των γονικών δικαιωμάτων ή των δικαιωμάτων επίσκεψης στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας. (παράγραφος 202)

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:47 | Α. Μ. Σας παρακαλώ σταματήστε επιτέλους τη διάκριση με βάση το φύλο στο θέμα της ενδοοικογενειακής βίας. Δεν νοείται εν έτη 2023 -2024 όταν αναφερόμαστε στην ενδοοικογενειακή βία να θεωρούμε αυτομάτως τον άντρα ως θύτη και τη γυναίκα ως θύμα. Ίσα δικαιώματα και στα 2 φύλα. Δομές και για τους 2.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Όλο αυτό συντηρεί μία νοσηρή κατάσταση όπου σε περίπτωση διαζυγίου η πρώην σύζυγος εκβιάζει τοον πρώην σύζυγο ότι θα του κάνει ψευδή – αβάσιμη μήνυση για ενδοοικογενειακή βία αν δε δεχτεί τους δυσβάσταχτυος όρους της σε θέματα επιμέλειας-διατροφής-επικοινωνίας με το παιδί.Ποινικοποιήστε τη διάρρηξη σχέσεων η οποία εκτός του γεγονότος ότι στερεί τον ένα γονιό από το παιδί και αντίστροφα, διαμορφώνει πρβληματικούς και εν δυνάμει παραβατικούς χαρακτήρες. Πως θα εκτιμήσει το παιδί το άλλο φύλο όταν από μικρό στερείται τον πατέρα του ενώ παράλληλα του γίνεται πλύση εγκεφάλου να τον μισεί;ΟΧΙ στο ακαταδίωκτο των επιστημόνων και ειδικά των (ψευδο)ψυχολόγων. Υπήρξαν αποδεδειγμένα πολλά περιστατικά όπου ήταν μισθωμένοι αδρά -εντεταλμένοι από τη πρώην σύζυγο με σκοπό να καταστρέψουν τον ρπώην σύζυγο και ακόμη χειρότερα να στιγματίσουν και το παιδί.Όχι στο ακαταδίωκτο συγγενών. Θα οδηγήσει σε ακόμη περισσότερες άδικες και παραβατικές συμπεριφορές.

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:20 | Δ. Α. Σας παρακαλώ σταματήστε επιτέλους τη διάκριση με βάση το φύλο στο θέμα της ενδοοικογενειακής βίας. Δεν νοείται εν έτη 2023 -2024 όταν αναφερόμαστε στην ενδοοικογενειακή βία να θεωρούμε αυτομάτως τον άντρα ως θύτη και τη γυναίκα ως θύμα. Ίσα δικαιώματα και στα 2 φύλα. Δομές και για τους 2.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Όλο αυτό συντηρεί μία νοσηρή κατάσταση όπου σε περίπτωση διαζυγίου η πρώην σύζυγος εκβιάζει τοον πρώην σύζυγο ότι θα του κάνει ψευδή – αβάσιμη μήνυση για ενδοοικογενειακή βία αν δε δεχτεί τους δυσβάσταχτυος όρους της σε θέματα επιμέλειας-διατροφής-

επικοινωνίας με το παιδί.Ποινικοποιήστε τη διάρρηξη σχέσεων η οποία εκτός του γεγονότος ότι στερεί τον ένα γονιό από το παιδί και αντίστροφα, διαμορφώνει πρβληματικούς και εν δυνάμει παραβατικούς χαρακτήρες. Πως θα εκτιμήσει το παιδί το άλλο φύλο όταν από μικρό στερείται τον πατέρα του ενώ παράλληλα του γίνεται πλύση εγκεφάλου να τον μισεί;ΟΧΙ στο ακαταδίωκτο των επιστημόνων και ειδικά των (ψευδο)ψυχολόγων. Υπήρξαν αποδεδειγμένα πολλά περιστατικά όπου ήταν μισθωμένοι αδρά -εντεταλμένοι από τη πρώην σύζυγο με σκοπό να καταστρέψουν τον ρπώην σύζυγο και ακόμη χειρότερα να στιγματίσουν και το παιδί.Όχι στο ακαταδίωκτο συγγενών. Θα οδηγήσει σε ακόμη περισσότερες άδικες και παραβατικές συμπεριφορές.

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:04 | Κ. Γ. Είναι απολύτως απαραίτητη η δυνατότητα πρόσβασης στον κοινωνικό φάκελο που σχηματίζεται στις εισαγγελικές από τους εμπλεκόμενους καταγγελλόμενους ιδιαίτερα αν πρόκειται για γονείς ανηλίκων τέκνων. Επιπρόσθετα η καταγραφή με κάθε πρόσφορο μέσο σε περίπτωση ενδοοικογενειακής βίας όπου εκ των πραγμάτων δεν είναι δυνατή η παρουσία μαρτύρων τις περισσότερες φορές να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό υλικο. Επιβεβλημένη είναι η ένταξη στην ενδοοικογενειακή βία κάθε προσπάθειας από γονέα να στερήσει τη δυνατότητα επικοινωνίας του άλλου γονέα η των δικών του με το παιδί, να απομακρύνει το παιδί από αυτούς φυσικά η συναισθηματικά και η χειραγώγηση αυτού με τη δημιουργία ψευδών εικόνων, αναμνήσεων η εντυπώσεων για τον άλλο γονέα και τους οικείους του. Τόσο η μεθοδευμένη προσπάθεια διαρρήξης των σχέσεων με γονεα η και τους οικείους αυτου όσο και η χρήση πλαστών πιστοποιητικών, ψευδών γνωμάτευσεων και συναφών στην κατεύθυνση αυτή να αποτελέσει διαρκές έγκλημα χωρίς τη δυνατότητα παραγραφή διωκόμενο αυτεπαγγέλτως, εξαιτιας της σοβαρότητας στην ομαλή σωματική και ψυχοσυναισθηματικη εξέλιξη του παιδιού. Η βία ασκείται και από τα δύο φύλα και όχι μόνο από τους άντρες, όπως παρουσιάζεται από τους ρατσιστές νομοθέτες

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:43 | Δ. Α. Στην σημερινή μας κοινωνία πως γίνεται να βλέπουμε μόνο εμείς την ραγδαία αύξηση της εγκληματικότητας από γυναίκες και μητέρες εις βάρος των ανδρών κι των παιδιών ; Η βία δεν έχει φύλλο φυσικά και είναι καταδικαστέα από όπου κι αν. Προέρχεται! Όμως είναι αντισυνταγματικό κι ρατσιστικό να προάγεται στο εν λόγο νομοσχέδιο η φυλλετικη διάκριση… Πλήρης προστασία όλων! Επίσης η ψυχολογική βία; πως θα αντιμετωπιστεί άμεσα; όταν βλέπουμε μαμάδες κυρίως να την χρησιμοποιούν πάνω στα παιδιά τους έτσι ώστε με διάφορες μεθοδευσεις να γίνει διαριξη των σχέσεων μπαμπά – τέκνου; Πώς γίνεται να είναι αστικό αδίκημα κι όχι ποινικό; πλήρης εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν . 3500/2006 με το άρθρο 1532 ακ περί ενδοικογενεικης βίας !!! Είναι δυνατόν να θέλετε να σταματήσετε τις παραβαισεςι των δικαστικών αποφάσεων και να δίνετε το ακαταδιωκτο στους οικείους και συγγενής του προσώπου που θέλει να τις τελεσει; μόνο παραπάνω προβλήματα δημιουργεί το εν λόγο άρθρο ! Είναι απαράδεκτο! Ακαταδιωκτο και σε ιδιώτες ιατρούς; απαράδεκτο! Ιατρικές γνωματεύσεις να είναι από δημόσιο φορέα και έπειτα από συναινεση και των δύο γονέων! Ακράτα είδαμε για τις ψευδής γνωματεύσεις…. Δείτε σοβαρά τα πραγματικά προβλήματα της κοινωνίας μας !!!

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:39 | Β. ΑΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΩΣ ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΜΙΣΑΝΔΡΟ, ΑΔΙΚΟ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ.ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΘΗ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΩΝ «ΦΕΜΙΝΙΣΤΡΙΩΝ» ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ ΣΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΒΑΛΘΗΚΑΝ ΝΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΟΥΝ ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΤΟ ΑΝΔΡΙΚΟ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΛΥΣΟΥΝ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΔΗΘΕΝ ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΟΣ Η ΟΠΟΙΑ ΤΗΡΕΙΤΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΙΔΙΕΣ..ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΝΑ ΛΑΒΕΤΕ ΣΟΒΑΡΑ ΥΠ ΟΨΙΝ ΣΑΣ ΤΗΝ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΕΙΤΕ .

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:53 | Κ. Ο Ν. 3500/2006 αναφέρεται σε κάθε μορφή και πηγή βίας. Στην εφαρμογή του όμως αντιμετωπίζεται μόνο η σωματική βία, ενώ η ψυχολογική βία δεν αντιμετωπίζεται λόγω ελλείψεως διαδικασιών. Ακόμα όμως και επί σωματικής βίας όταν κακοποιείται σωματικά ένα παιδί στη διάρκεια αργιών δεν υπάρχει ιατροδικαστής εφημερίας για παιδιά. Όταν είναι αναγκαία η ψυχιατρική ή παιδοψυχιατρική εξέταση από ιατροδικαστή για συναισθηματική και ψυχολογική βία δεν υφίσταται άμεση και έγκυρη διαδικασία. Επίσης πρέπει να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά το θέμα των ψευδών καταγγελιών περί ενδοοικογενειακής βίας, που είναι μια μεθόδευση στα πλαίσια των νομικών διαδικασιών περί διαζυγίου κι επιμέλειας των παιδιών. Πρέπει η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας να πάψει να εργαλειοποιείται ώστε να διακρίνονται οι πραγματικά κακοποιητικές συμπεριφορές. Οι ψευδείς καταγγελίες, καταλήγουν σε βάρος των αληθινών θυμάτων. Η κοινωνία μας είναι ώριμη να ξεπεράσει το σχήμα άνδρας-κακοποιητής και γυναίκα-θύμα, υπάρχουν βίαιοι άνθρωποι, όχι βίαιο φύλλο. Επίσης οι ψευδείς καταγγελίες ειδικά περί δήθεν βίαιου γονέα, συνήθως πατέρα, πρέπει να τιμωρούνται διότι κυρίως αφορούν την επιμέλεια των παιδιών και καλύπτουν αποξενωτικές συμπεριφορές και νοοτροπίες. Βία είναι και η μεθόδευση της αποξένωσης ενός παιδιού από τον γονέα του ή από το ευρύτερο οικογενειακό περιβάλλον του και πρέπει να αντιμετωπισθεί

αποτελεσματικά. Υπάρχει επίσης ένας τεράστιος καταγεγραμμένος αριθμός παραβιάσεων επικοινωνίας γονέα -τέκνου που αναφέρονται από την ΓΑΔΑ (6000/έτος μόνο στην ΑΤΤΙΚΗ).ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ:

Άρθρο 86: Να προστεθεί η έννοια της γονεϊκής αποξένωσης – διαταραχής γονεϊκής σχέσης ως ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκου. (Βία είναι και η μεθόδευση της αποξένωσης ενός παιδιού από έναν γονέα και το ευρύτερο οικογενειακό περιβάλλον).

Άρθρο 89 : Άρθρο 7 : Να προστεθεί αρ 3 : Όποιος διαταράσσει την γονεϊκή σχέση κυρίως με την παρεμπόδιση επικοινωνίας ή άλλη αποξενωτική συμπεριφορά τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον 6 μηνών. (Η διατάραξη της γονεϊκής σχέσης εντάσσεται στην παράνομη βία κατά ανηλίκου, δεδομένης της αύξησης των παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας -στοιχεία ΓΑΔΑ μόνο στην Αττική ανέρχονται σε 6000 περίπου ετησίως-)

Άρθρο 98: Άρθρο 23 : Να προστεθεί στο τέλος του αρ 2 με ποιον ή ποιους τρόπους θα διαπιστώνεται η αναληθή αναφορά.

Άρθρο 99 αρ 32Α αρ 1 : Να διαγραφεί η λέξη γυναικών θυμάτων και να αντικατασταθεί με θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.(Δεδομένου ότι υπάρχουν και άντρες με παιδιά θύματα ενδοοικογενειακής βίας θα πρέπει εξειδικευμένες δομές να υποστηρίζουν και αυτές τις πληθυσμιακές ομάδες).

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:54 | Λ. Θ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής

Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά

ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:13 | Κ. Ρ. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ, ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΕΑ ΑΠΟ ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΑΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΣΩΜΑΤΙΚΗ,ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ,ΛΕΚΤΙΚΗ. ΒΙΑ ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ Η ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΜΗ ΕΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΟΝΕΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΚΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ.

ΕΙΝΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΤΑ ΓΟΝΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ!!! ΣΩΣΤΕ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ!!!

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006 Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΕΑ ΑΠΟ ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ!!! ΚΑΙ ΝΑΙ! ΒΙΑΙΟΠΡΑΓΟΥΝ ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ!!! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΟΝΕΑ ΠΑΙΔΙΟΥ-ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΩΣ ΤΕΤΟΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΥΝΟΜΟΥΜΕΝΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. ΑΜΕΣΗ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΤΟΥ Ν.3500/2006 ΜΕ ΤΟ 1532 ΑΚ ΠΟΥ ΟΡΙΖΕΙ ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΟΝΙΟ ΠΟΥ ΜΕΘΟΔΕΥΕΙ ΜΕ ΔΟΛΙΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΤΗΝ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΑΘ ΟΣΟΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΣΥΝΗΘΕΣ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ !!!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98 ΤΡΑΓΙΚΟ, ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΤΟ ΑΚΑΤΑΔΙΩΚΤΟ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ. ΟΤΑΝ ΠΑΡΑΒΑΤΟΥΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΨΥΧΕΣ ΚΑΙ ΖΩΕΣ!!!ΛΥΠΗΘΕΙΤΕ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ!!!

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ 169^{A} ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ 169Α!!! ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ!!!ΑΡΘΡΟ 43. ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗΣ ΔΙΩΞΗΣ ΣΤΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΩΝ ΔΙΑΤΡΟΦΩΝ ΟΠΟΥ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΑ ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΟΚΟΥΝ ΚΑΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΤΕ ΤΗΝ ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΩΞΗ. ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ!!!!

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:40 | Μ. Χ. Αρθρο 85 παρ.1 Να προστεθει ως ενδοοικογενειακή βια η βιαιη αποκοπή ή διάρρηξη σχέσεων γονεα τεκνου εξαιτιας τρίτου όταν δεν συντρεχει λόγος.

Αρθρο 86 Να προστεθεί στο τελος «στα πλαισια της ψυχολογικης βιας είναι και η βιαιη αποκοπή μεταξυ γονεα και τεκνου και με δέκτη και τους δυο» ή άλλως να γίνει νομικος ορισμος της ψυχολογικης βιας

Αρθρο 98 παρ.2 και παρ.3 Θα πρεπει να υπαρχει μεριμνα και να μπει σε αναμονη η παρ.2 και παρ.3 ή να προστεθει αστο τελος της παρ.2 η προταση «…ή γίνονται κατά συρροη τετοιου ειδους αναφορες.» Τα τελευταία γεγονότα παιδοψυχολόγου με ψευδείς καταγγελίες που ηδη εξεταζει η εισαγγελια Αρειου ΠΑγου καθως και για ψυχολογο της ΕΛ.ΑΣ. οπου ήδη διερευνονται ως ψευδης καταγγελιες.Αλλά και σχόλιο στην διαβουλευση αυτή του Διευθυντη παιδιατρικης κλινικης ΓΝ Αργους καταγγελει ότι από το 2017 του ζητηθηκε από 1306 μητερες να εκδοσει ψευδη γνωματευση ώστε να κατηγορησουν τον πατερα.

Αρθρο 99 παρ. 1 και 3 ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΟΥΝ ΩΣ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΙ οι παραγραφοι 1 και 3 καθως αναφερονται μονο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών θυμάτων» εκτος αν δημιουργηθουν δομές και για αντρες και για παιδια , καθως προδικαζουν και υπονοούν ότι ΜΟΝΟ οι γυναικες είναι θυματα ενδοοικογενειακης βιας κανοντας ετσι διακριση φυλου (Αρθρο 4 Συνταγματος)και προτρεπει ένα δικαστηριο να μεροληπτει εναντιον του ανδρα κατά παραβαση ΕΣΔΑ Αρ.6 περι αμερόληπτου δικαστηριου όταν το 2023 υπηρξαν 8 αποπειρες δολοφονιας αντρων από συντροφους τους , 26 ψευδεις καταγγελιες για σεξουαλικη κακοποίηση από αντρα. Για το 2022 4 δολοφονιες αντρων από συντροφους τους γυναικες, 14 αποπειρες δολοφονιας αντρων από συντροφους γυναικες τους, 30 ψευδεις καταγγελιες για σεξουαλικη κακοποίηση από αντρες , αρκετες αποπειρες αυτοκτονιας ή και αυτοκτονιες λογω διαρηξης σχεσεων γονεα τεκνου χωρις αιτια κλπ παραθετω ένα βιντεο που υπεπεσε στα χερια μου https://www.youtube.com/watch?v=rpHoRRqrwEQ

Επίσης αξιοσημείωτο ότι δεν υπαρχουν δομές για αντρες αλλά ουτε και για παιδιά καθως από την στατιστικη του Χαμογελου του παδιου βλέπουμε κακοποίηση παιδιων περισσοτερες φορες από την μητερα παρά από τον πατερα https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:32 | Κ. Σ. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!!! Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ Εφαρμογή του νόμου 4800/21 με βαριές ποινές για τις αποξενώτριες μαμάδες κι μπαμπαδες. Για να καταλάβουν οτι η δικαστική απόφαση δεν είναι μόνο διατροφή και βασικά πρέπει να τηρούνται αλλιώς θα γίνουμε ζούγκλα.Εχει γίνει μάστιγα η χειραγώγηση των παιδιών οτι ο μπαμπάς ή η μαμά είναι κακοί.Πρέπει να προβλέψει ο νομοθέτης να υπάρχει ένας μηχανισμός υποστήριξης και επιτήρησης των δικαστικών αποφάσεων δεν έχει νόημα να κάνει καποιος μήνυση και να μην βλέπει το παιδί του γιατί εκκρεμή στα δικαστήρια, συνήθως πάνω απο 2 χρόνια φυσικό επόμενο είναι να αποξενωθεί τελείως το τέκνο ή τα τέκνα απο τους γονείς. Εν έτη 2024 οδεύουμε και δεν μπορεί κάποιος να δει το παιδί του ας σκεφτούν οι νομοθέτες και αυτοί που θα δώσουν το τελικό σχέδιο νόμου πως είναι έστω και για λίγο πως είναι να μην βλέπουν τα παιδιά τους.Αν θέλει ο νόμος μπορεί να τα προβλέψει ολα.

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:13 | Α. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ποινικοποιήστε τη.

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:00 | Μ. Τ. Κ. Υπουργέ, η γονική αποξένωση είναι έγκλημα και έτσι πρέπει να την νομοθετησετε. Εκείνες που γράφουν ότι είναι ψευδής όρος, να ξέρετε ότι οι ίδιες δεν αφήνουν τον πατέρα να δει το παιδί του και το δηλητηριάζουν καθημερινά εναντίον του πατέρα του. Δε διστάζουν μάλιστα να ψεύδονται ότι ο πατέρας είναι κακοποιητικος για να δικαιολογήσουν το ότι δεν τον αφήνουν να δει το παιδί του. Όταν ο πατέρας αθωωθεί από όλες αυτές τις ψεύτικες κατηγορίες, δυστυχώς είναι πια αργά, αφού το παιδί έχει ήδη αποξενωθεί και ο πατέρας έχει καταστραφεί ηθικά και οικονομικά. Σας παρακαλούμε, εξεταστε όσα στοιχεία υπάρχουν. Ανοίξτε όλα τα μέσα, τηλεφωνικές συνομιλίες, ηχογραφήσεις, μάρτυρες, σε κάθε δίκη. Αφορούν παιδιά. Είναι δυνατόν να επικαλειστε ως προσωπικό απόρρητο την κακοποίηση των παιδιών και την ενδοοικογενειακή βία; Όποιος λέει ψέματα να καταδικάζεται αυτεπαγγέλτως και χωρίς αναστολή. Υπάρχουν μητέρες κακοποιητριες που δεν τις καταδικάζετε παρόλο που υπάρχουν αποδείξεις. Η γονική αποξένωση και οι ψευδείς καταγγελίες να ποινικοποιούνται. Είναι εγκληματα εναντίον παιδιών. Σας παρακαλούμε, μη γίνεστε πια συνεργός σε εγκλήματα. Ποινικοποίηση και αυστηροποιηση ποινών ΤΩΡΑ

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:51 | Μ. Ι.Η Βία δεν έχει φύλο. Υπάρχουν πολλές ομάδες που υποστηρίζουν εσφαλμένα ότι η Βία είναι μονόπλευρη και ασκείται ΜΟΝΟ από άνδρες. Υπάρχουν δομές υποστήριξης ΜΟΝΟ για γυναίκες. Ομάδες που προσπαθούν να απομακρύνουν πατέρες από τα παιδιά τους. Ομάδες που χρησιμοποιούν μεμονωμένες εκθέσεις επιστημόνων για να υποστηρίξουν τον αγώνα τους. Επιστήμονες που παραλείπουν να αναφέρουν ότι η Βία ασκείται και από τα δύο φύλα, με αποτέλεσμα οι ομάδες να τις χρησιμοποιούν για να εκδικηθούν το άλλο φύλο. Αναπαράγεται συνεχώς στα ΜΜΕ η κακοποίηση γυναικών και η γυναικοκτονίες. Ενώ αποκρύπτεται με δόλο η κακοποίηση που ασκούν οι γυναίκες σε παιδιά και συτρόφους. Ομάδες που κρίνουν και πολεμούν όποιον τολμά να διεκδικεί Ισότητα παντού, Προωθούν τον άνδρα – πατέρα ως κακοποιητή, ώστε να τον απομακρύνουν από τα παιδιά του. Προωθούν ότι κανένας πατέρας δεν είναι άξιος να φροντίζει και να επιμελείται τα παιδιά του ισόποσα με την μητέρα, αντίθετα ότι οι άνδρες ζητάνε τα παιδιά τους μόνο και μόνο για να μειώσουν την διατροφή. Υποστηρίζοντας ότι είναι μια καλοστημένη 'Μπίζνα' λόμπι μπαμπάδων. Η 'Μπιζνα' είναι ξεκάθαρη και δυστυχώς ενώ την γνωρίζουν όλοι δεν κάνουν τίποτα. Η μοναδική μπίζνα είναι, όταν ένα ζευγάρι χωρίζει και πάνε δυο ΙΚΑΝΟΙ γονείς που είχαν από ΚΟΙΝΟΥ την επιμέλεια των παιδιών τους, και αντί να αντιμετωπίζονται ΙΣΟΤΙΜΑ, η ζυγαριά γέρνει πάντα από την μεριά της μητέρας. Αν δεν δίνονταν διατροφή και έπρεπε και οι δυο γονείς να συνεισφέρουν στα παιδιά τους καμία μητέρα δε θα διεκδικούσε αποκλειστική επιμέλεια. Αυτή είναι η μόνη 'μπίζνα'. Διεκδίκηση αποκλειστικής επιμέλειας για διατροφή, επιδόματα και εκδίκηση εναντίον του πατέρα. Ο πατέρας θεωρείται πάντα κακοποιητικός, ότι ασκεί βία σε μητέρα και παιδιά, ότι είναι ακατάλληλος να αναθρέψει τα παιδιά του. Ενώ η μητέρα εμφανίζεται ως η μόνη ικανή. Έτσι με συνοπτικές διαδικασίες στα ασφαλιστικά μέτρα η μητέρα παίρνει την επιμέλεια από τον πατέρα. Οι αποφάσεις των αγωγών βγαίνουν μετά από χρόνια, ύστερα και από τις αναβολές, και στηρίζονται πάνω στην απόφαση ασφαλιστικών και στην μέχρι τότε προσαρμογή των παιδιών και δεν αλλάζει τίποτα ή σπανίως επιστρέφονται αποξενωμένα παιδιά πια στους πατέρες τους. Φυσικά καμία μητέρα δεν τιμωρείται για τους ψευδείς ισχυρισμούς της. Ούτε για τις παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων. Αντίθετα ο πατέρας αν δε δώσει διατροφή διώκεται αυτεπάγγελτα. Η μητέρα μπορεί να παρουσιάζει υψηλές ανάγκες και να παίρνει μια αξιόλογη διατροφή, σπίτι, αυτοκίνητο. Ενώ ο πατέρας αν

πάρει κάποια επικοινωνία, αυτή είναι μόνο μια μικρή επικοινωνία με τα παιδιά του. ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΠΡΟΣ ΤΟ ΠΑΙΔΙ. Κακοποίηση στην οποία είναι εγκληματικός συνένοχος το ίδιο το κράτος. Ένας πατέρας υποχρεώνεται να μην ασκεί την επιμέλεια στα παιδιά του, όπως έκανε, αλλά να πληρώνει διατροφή στη μητέρα για να την ασκεί αυτή. Ένας πατέρας που πάλεψε για χρόνια να αποκτήσει αυτά που του παίρνουν άναρχα με μια απόφαση πετώντας τον στον δρόμο και παίρνοντάς του συνήθως και τον μισό μισθό του αν εργάζεται. ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑ ΣΟΥ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΟΥ. Μια μάνα λένε' θα «σκότωνε» για τα παιδιά της , ένας πατέρας όμως που παλεύει να συνεχίσει να έχει τα παιδιά του κρίνεται, ότι το κάνει για να μην δίνει διατροφή. Δεν μιλά κανείς όταν πολλές γυναίκες ασκούν Βία προς άνδρες. Δεν μιλάει κανείς για τις αυτοχειρίες που είναι αποτέλεσμα ψυχολογικής Βίας. Όσο υπάρχει και υποστηρίζεται αυτή η διάκριση θα αυξάνεται και η Βία και οι αυτοχειρίες. Όταν την Βία την ονομάζουμε γυναικοκτονία και όχι ανθρωποκτονία, όσο προωθούμε και αναπαράγουμε στα ΜΜΕ την προστασία των γυναικών από τους κακοποιητές άνδρες, την αύξηση δομών υποστήριξης γυναικών κάνουμε διάκριση φύλων και πυροδοτούμε εμφύλιους πολέμους. Οι άνδρες που αυτοκτονούν είναι κατά συντριπτική πλειοψηφία εκείνοι που έχουν χάσει τα παιδιά τους από μεθοδευμένες κινήσεις γυναικών μετά από διαζύγιο. Κάποιες γυναίκες ασκούν ψυχολογική κακοποίηση στα παιδιά τους προς εκδίκηση του πατέρα. Κάποιοι άνδρες κακοποιούν σεξουαλικά ανθρώπους (γυναίκες, άνδρες, παιδιά), αλλά και κάποιες γυναίκες κακοποιούν σεξουαλικά ανθρώπους (γυναίκες, άνδρες, παιδιά). Κάποιες μάνες εκδίδουν τα παιδιά τους. Κάποιες μάνες σκοτώνουν τα παιδιά τους. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ και δεν θα σταματήσει όσο υπάρχει αυτή η νομολογία. Το να αυξάνουμε τις ποινές δεν είναι η μόνη λύση. Το να κατονομάζουμε την κάθε κακοποίηση και να μετράμε στατιστικά δεν είναι η λύση. Οι άνθρωποι σκοτώνονται από ανθρώπους και κακοποιούν ο ένας τον άλλον, όταν έχουν να χωρίσουν κάτι. Οι περισσότερες δολοφονίες αφορούσαν οικογένειες με παιδιά. Σώστε την οικογένεια για να αντιμετωπιστεί η ενδοοικογενειακή βία. Υποχρεωτική ψυχολογική πραγματογνωμοσύνη πριν από κάθε απόφαση για όλη την οικογένεια. Απομάκρυνση κάθε κακοποιητικού γονιού από τα παιδιά του, ανεξαρτήτως φύλου. Κανένα ακαταδίωκτο σε όποιον κατηγορεί ψευδώς οποιονδήποτε και να διώκεται αυτεπάγγελτα. Να διώκεται αυτεπάγγελτα όποιος παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις. Να διώκεται όποιος δικαστής δεν αντιμετωπίζει με ισότητα τους γονείς και αποφασίζει μη υπολογίζοντας το πραγματικό συμφέρον των παιδιών. Όχι άλλες καθυστερήσεις στα δικαστήρια. Τέρμα πια τα στραβά μάτια και τα χαϊδέματα σε κάποιους. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ και όποιος λέει το αντίθετο είναι εκείνος που πυροδοτεί τη βία.

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:05 | Σ. Κ. Το νομοσχέδιο μοιάζει κατασκευασμένο όχι για να υπηρετήσει το δίκαιο και την ισότητα αλλά για να εξυπηρετήσει το επικρατέστερο, αυτή τη χρονική στιγμή, κοινωνικό αφήγημα. Εστιάζω στις περιπτώσεις διαζυγίων με διένεξη.Ενδοοικογενειακή βία στα διαζύγια 1: Η καθεστωτική αντίληψη του συστήματος να θεωρεί «ασφαλή επιλογή» την ανάθεση της επιμέλειας στη μητέρα, δίχως να εξετάζονται ενδελεχώς και να λαμβάνονται υπόψη οι πραγματικές συνθήκες διάρρηξης των οικογενειακών δεσμών, αντισυζυγικές συμπεριφορές, ακόμη και ψυχικές διαταραχές που ενδεχομένως υποβόσκουν, οδηγεί στην εργαλειοποίηση των παιδιών εκφραζόμενη πρακτικά με το «σου παίρνω τα παιδιά, δεν μπορείς να κάνεις απολύτως τίποτα». Ο 4800 καταργείται στη πράξη καθημερινά δημιουργώντας συνθήκες σοβαρών διενέξεων, εντάσεις, καταστάσεις έντονης ψυχοσυναισθηματικής βίας και σκληρής αποξενωτικής συμπεριφοράς, όλα με τις ευλογίες ενός συστήματος που αντί να αναλάβει τις ευθύνες του για να αποκαταστήσει τις στρεβλώσεις της κοινωνίας, βολεύεται με το να τις αναπαράγει και να τις μηρυκάζει. Η προσπάθεια αποξένωσης των παιδιών από τον έτερο γονέα είναι μία συμπεριφορά με στοιχεία ψύχωσης, ενός, ενδεχομένως, διαταραγμένου ανθρώπου, αδιάφορου για τις συνέπειες που προκαλούνται κυρίως στα παιδιά αλλά και στον έτερο γονέα. ΠΡΟΤΕΙΝΩ σε περίπτωση διενέξεων τη προσθήκη υποχρεωτικής διαδικασίας εξέτασης από κατάλληλα πιστοποιημένους ειδικούς ψυχικής υγείας ΟΛΩΝ των μελών της οικογένειας, οπωσδήποτε με ύπαρξη δεύτερης γνωμάτευσης. Οι γνωματεύσεις θα είναι επαρκώς αιτιολογημένες και θα αποτελούν αναπόσπαστο και εμφανές προσάρτημα της απόφασης. Πρέπει κάτι να γίνει με τις άτυπες γνωματεύσεις των ειδικών ή «ειδικών» των υπηρεσιών που αφού λαμβάνονται υπόψη στις αποφάσεις των δικαστηρίων, μετά εξαφανίζονται χωρίς να υπάρχει διαφάνεια και χωρίς να καθίσταται κανείς υπόλογος.Ενδοοικογενειακή βία στα διαζύγια 2: Η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προϋποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τη μάστιγα των ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας. Αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται ψευδείς ισχυρισμοί, ανύπαρκτα γεγονότα και συκοφαντίες. Πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση, με σκοπό την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και οδηγούν στην ηθική, ψυχική και οικονομική εξόντωση του. ΠΡΟΤΕΙΝΩ την θεσμοθέτηση αυτεπάγγελτης αναζήτηση ευθυνών και παραδειγματικές, άμεσα εφαρμοστέες ποινές στη περίπτωση

διαπίστωσης κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ύπαρξης ψευδών ισχυρισμών, αστήρικτων καταγγελιών και ανύπαρκτων περιστατικών, με συνυπευθυνότητα του νομικού παραστάτη που συμμετείχε άμεσα στην υποστήριξη των ψευδών κατηγοριών. Αν κάποιος/α θέλει να πει ψέματα να τα πει και να τα γράψει μόνος του. Στα διαζύγια τα δικόγραφα κατάντησαν κουρελόχαρτα με 95% ψεύδη και συκοφαντίες.Είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. "https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:45 | Σ. Κ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής

Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:20 | Α. Κ. Παρόλο που πολλές φορές η γυναικοκτονία είναι η κατάληξη προηγούμενης ενδοοικογενειακής βίας και δεν απέχει χρονικά πολύ από την πρώτη καταγγελία, το νομοσχέδιο δεν προβλέπει τίποτε για την επίσπευση της διαδικασίας στον ανακριτικό και δικαστικό τομέα με την καθιέρωση μιας "ταχείας διαδικασίας κατά προτεραιότητα", ώστε να αποτραπεί η κλιμάκωση της βίαιης συμπεριφοράς (π.χ. ιταλικός Codice Rosso). Η υποχρεωτική συνεπιμέλεια είναι συχνά για τον πρώην σύντροφο το μέσο άσκησης εξουσίας και συνιστά νέα μορφή άσκησης βίας στο θύμα του, ενώ εξάλλου το δικαίωμα επικοινωνίας των βίαιων πατεράδων συχνά αποτελεί για τις γυναίκες και τα παιδιά μεγάλο ρίσκο, για αυτό θα πρέπει να αναστέλλεται το δικαίωμα επικοινωνίας με τα τέκνα εκ του νόμου, με την άσκηση ποινικής δίωξης (π.χ. γαλλικός ν. 2020-936).Επίσης, όταν επιβάλλονται περιοριστικοί όροι στον κατηγορούμενο είναι απαραίτητο να προστεθεί ως μέτρο διασφάλισης της τήρησής τους, η εποπτεία του με κινητή ηλεκτρονική συσκευή ώστε να ενημερώνει τις αρχές όταν ο δράστης τα παραβαίνει (π.χ. ιταλικός και γαλλικός νόμος). Ακόμη το νομοσχέδιο εντάσσει και την ψυχολογική βία ως λόγο που επιφέρει τις συνέπειες της κακής άσκησης της γονικής μέριμνας του άρθρου 1532 ΑΚ, δηλαδή αυτές της ολικής ή μερικής αφαίρεσης της γονικής μέριμνας. Ωστόσο θα πρέπει να υπάρξει ορισμός του τι συνιστά ψυχολογική βία στο πλαίσιο μιας ενδοοικογενειακής σχέσης, ώστε αυτή η αόριστη αναφορά να μην αποτελέσει το "παραθυράκι" για να εισχωρήσει έμμεσα και κακόβουλα στο νομοθετικό πλαίσιο το ψευτοσύνδρομο της «γονεϊκής αποξένωσης», στο οποίο στρέφονται πληθώρα κακοποιητικών πατεράδων για να βρουν υπερασπιστική γραμμή, κατά παράβαση των όσων συστήνει ο ΟΗΕ και η Grevio και ορίζονται στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης . Συχνά τα παιδιά έχουν βάσιμο λόγο να αρνούνται είτε όταν είναι μάρτυρες ενδοοικογενειακής βίας είτε όταν την υφίστανται.Παρότι το νομοσχέδιο προβλέπει την οικονομική αποζημίωση των θυμάτων από την Εθνική Αρχή Αποζημιώσεων, αυτό συμβαίνει μόνο στην περίπτωση της ποινικής διαμεσολάβησης και όχι σε όλες τις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας με σοβαρές κακοποιήσεις.Δεν προβλέπει τίποτε για την πρόληψη της βίας αλλά ούτε για την πραγματική προστασία των θυμάτων, καθώς δεν οργανώνει ένα δίκτυο συνεργασίας της αστυνομίας με τους αρμόδιους φορείς ώστε να διευκολύνεται η πλήρης προστασία της γυναίκας και του παιδιού θύματος.Επιπλέον, το νομοσχέδιο δεν έχει συμπεριλάβει το αίτημα των γυναικείων οργανώσεων για την εισαγωγή του αδικήματος της "γυναικοκτονίας" ως ξεχωριστού αδικήματος του ΠΚ με ιδιαίτερη ποινική απαξία, καθώς και να μην υπάρχουν ελαφρυντικά όπως "πρότερος έντιμος βίος", όταν προϋπήρξαν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας ακόμη και σε βάρος τρίτων προσώπων.

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:06 | Κ. Χ. Η βία δεν έχει φύλο, ούτε ηλικία, ούτε εθνικότητα, ούτε επάγγελμα και είναι καταδικαστέα από όπου και αν προέρχεται. Όταν λέμε εμφυλη βία αυτόματα κάνουμε εμφυλες διακρίσεις. Πόσος ρατσισμός πια; Ποινές σε όλους όσους εμπλέκονται και κανείς ακαταδιωκτο. Η διαρρηξη σχέσεων παιδιού με γονέα, η λεκτική βία, η ψυχολογική βία είναι κακοποίηση. Αυξάνονται οι αυτοκτονίες αντρών. Δεν προβληματίζεται κανείς; Που είναι δομές για άντρες και αγόρια άνω των 12 ετών; Που είναι η ισότητα; Το να αντιμετωπίζουμε μονόπλευρα αυτά τα θέματα δημιουργούμε προνόμια μόνο για την μια πλευρά και ωθουμε σε κοινωνικό αυτοματισμό. Απαράδεκτο νομοσχέδιο. Διαφωνώ τελείως. Οι περισσότερες επιτροπές ισότητας υποστηρίζουν μόνο τη γυναίκα και γράφουν για «βιοκοινωνική υπεροχή της». Αυτές τις επιτροπές χρηματοδοτείτε!!! Υποκριτές!!! Ρατσιστές! Ανήθικοι! Καταστρέφετε τα παιδιά με τις αποκλειστικές επιμέλειες που επιτρέπετε ακόμα στις μητέρες! Όποιος δικαστής βγάζει ρατσιστικές αποφάσεις να τιμωρείται, ακόμα και να μπαίνει στη φυλακή. Είναι εγκληματικές οι αποφάσεις που βγάζουν μη επιτρέποντας στον πατέρα να ανατρέφει το παιδί του ισόχρονα με τη μητέρα. Εφαρμογή του νόμου ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ!!!

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:00 | Β. Νομοσχέδιο μίσανδρο; που βρισκόμαστε; είναι δυνατόν να επιβάλουν κάποιοι με τη «βία» την κατάθεση αυτού του αντισυνταγματικού νομοσχεδίου;καμιά λογική κύριοι της κυβέρνησης;ολοκληρώνεται εντελώς τη διάλυση της οικογένειας. Μόνο ποινές άνευ ουσίας διαβάζει κανείς, ΣΟΒΑΡΕΥΤΕΊΤΕ

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:25 | Κ. Ο.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Αυτή η προσθήκη, η οποία εξαφανίζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς.. ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές. Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο ! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ. Οι επιτροπές ισότητας στις μέρες μας δεν υποστηρίζουν την ισότητα, αλλά την «βιοκοινωνική υπεροχή της μητέρας», όπως ευθαρσώς αναφέρουν, χωρίς καμία αιδώ, δικαστές ρατσιστές σε αποφάσεις τους και χωρίς να τους σταματήσει κανείς να ασκούν καταχρηστικά το λειτούργημα που τους έχει δοθεί. Είναι

δυνατόν ένας δικαστής να γράφει τέτοια ρατσιστικά και να δίνει αποκλειστική επιμέλεια σε μητέρες, απλά επειδή «έτσι είθισται' και να παραμένει στη θέση του; Κύριε υπουργέ, κύριοι νομοθέτες, σταματήστε αυτούς τους ανήθικους και αδίστακτους δικαστές. Καθαιρέστε τους! Διαφορετικά, είστε συνένοχοι σε κακοποίηση ανηλίκων! Για ποια ισότητα μιλάμε όταν πάνω από το 90% των παιδιών ανατρέφονται μετά το διαζύγιο αποκλειστικά από τις μητέρες;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα.

Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:55 | Β. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ Τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το

λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ’ ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ’ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ’ ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α’232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο

άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ'

έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. "Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. "https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας "ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ" επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. "Ενεργοί Μπαμπάδες

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:14 | Ε. Κ. Για να ζει η ελληνική οικογένεια σε αρμονία δεν χρειάζεται την απειλή των αυστηρών ποινών. Όσο αυστηρές κι αν είναι οι ποινές, αν δεν εξαλειφθούν οι αιτίες που προκαλούν τη βία, δεν θα αποδώσουν. Γι' αυτό, αντί για περισσότερες δίκες, φυλακές, αστυνομίες και μίση μέσα στην οικογένεια, καλύτερα να θεσπίσετε τρόπους ΒΟΗΘΕΙΑΣ, ώστε να έχουμε ενημερωμένους, ευαισθητοποιημένους, αλληλέγγυους και υπεύθυνους πολίτες. Αυτό σημαίνει: Καθιέρωση του μαθήματος Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων στο σχολείο. (Η Ελλάδα εγκαλείται για τη μη προώθηση της Διεθνούς Σύμβασης Δικαιωμάτων των Παιδιων). Καθιέρωση επίσης του μαθήματος Ανθρωπίνων Σχέσεων (κοινωνική συμμετοχή, ισότητα, σεξουαλική αγωγή, οικογενειακός προγραμματισμός). Κοινωνικούς λειτουργούς και ψυχολόγους ΜΟΝΙΜΟΥΣ στα σχολεία. Κοινωνικές υπηρεσίες στην κοινότητα για συμβουλευτική, παραπομπή, παρακολούθηση και θεραπεία. Εξειδικευμένες υπηρεσίες σε αστυνομικά τμήματα, νοσοκομεία και ιατροδικαστικές υπηρεσίες Εφαρμογή της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης και των συστάσεων της επιτροπής Grevio Συνείδηση σε όλους τους ενηλίκους ότι για κάθε τους απόφαση, πρέπει πρώτα να λαμβάνεται υπόψη το συμφέρον του παιδιού, όπως υποδεικνύει και η ΔΣΔΠ

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:41 | Γ. Μ. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ Τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή

προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ’ ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ’ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ’ ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α’232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ’ του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της

ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση

της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. "Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. "https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας "ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ" επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. "Ενεργοί Μπαμπάδες

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:31 | Γ. Σ. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ Τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής

βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής

Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του

φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. “Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. “https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες ”https://www.energoimpampades.gr/aytoktonies-kai-egklimatikotita-kata-zois/ https://www.energoimpampades.gr/oi-gynaikes-sygkleinoyn-sto-50-ton-egklimaton-kata-zois-entos-dekaetias/

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:09 | Κ. Σ. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ Τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ’ απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο

1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α’ 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ’ ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ’ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ’ ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου

ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν

προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ' έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. "Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η

εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. “https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες ”https://www.energoimpampades.gr/aytoktonies-kai-egklimatikotita-kata-zois/ https://www.energoimpampades.gr/oi-gynaikes-sygkleinoyn-sto-50-ton-egklimaton-kata-zois-entos-dekaetias/

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:01 | Α. Β. 1302 γυναίκες ζήτησαν ψευδείς γνωματεύσεις με σκοπό να εμποδιστεί η επικοινωνία πατέρα – παιδιού, σύμφωνα με μαρτυρία κάποιου ιατρού. Φανταστείτε τι γίνεται!! Καμία ασθένεια δεν μπορεί να θεωρηθεί ως δικαιολογία για να μην επικοινωνεί ο πατέρας με το παιδί του. Επίσης, είναι πάγια τακτική των Ελληνίδων να καταγγέλλουν το σύζυγο για βία, ώστε να αποκόψουν το παιδί από τον πατέρα! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ άμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικών Ψυχικής Υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι είναι πλήθος τα περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων. Ποινικοποίηση γονικής αποξένωσης. Η βία δεν έχει φύλο!

28 Δεκεμβρίου 2023, 22:20 | Ι. Μ. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ Τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ’ απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή

η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι

γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε

σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ' έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. "Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. "https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να

μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες. Παραθέτω τα ακόλουθα links:https://www.energoimpampades.gr/aytoktonies-kai-egklimatikotita-kata-zois/https://www.energoimpampades.gr/oi-gynaikes-sygkleinoyn-sto-50-ton-egklimaton-kata-zois-entos-dekaetias/

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:20 | Δ. Σ. Κύριε της νομοθετικής πρωτοβουλίας. Τι νόημα έχει όταν στα δικαστήρια ένας αποξενωμένος γονέας δικαιώνεται αλλά η αποξένωση συνεχίζεται? Μήπως λοιπόν πρέπει επιτέλους η αποξένωση του τέκνου από τον γονέα να καταγράφεται ως ενδοοικογενειακή βία? Η αποξένωση του παιδιού από τον πατέρα του επιφέρει τεράστια ψυχικά προβλήματα στα παιδιά. Μήπως ήρθε η ώρα να αποτυπωθεί και με νόμο αυτά που επιστήμονες δικαστές έχουν καταγράψει? Αναφέρομαι στις μεθόδους που χρησιμοποιεί ο Γονέας για να αποξενώσει τον άλλο γονέα. Η μάστιγα του γονέα που θέλει να αποξενώσει τον άλλο γονέα παίρνει διαστάσεις, Νομοθετήστε λοιπόν μέτρα πρόληψης και καταστολής τέτοιων ενεργειών. Η αποξένωση του γονέα απο το τέκνο πρέπει να προλαμβάνεται. Η απο κοινού και εξ ίσου επιμέλεια τέκνου σε περίπτωση διαζυγίου να είναι το πρωτεύον. Η αφαίρεση της γονικής μέριμνας στον αποξενωτή γονέα επιβεβλημένη. Αυτό λοιπόν με την νομοθετική σας πρωτοβουλία να διορθώσετε. Μην κάνετε διάκριση Μητέρα πατέρας. Διορθώστε το με την λέξη Γονέας. Πριν 4 χρόνια δεν μπορούσα να πιστέψω ούτε καν να διανοηθώ ότι υπάρχουν αποξενωτές γονείς. Δυστυχώς τώρα όχι μόνο το πιστεύω αλλά έχω αντιμετωπίσει ως άντρας έντονο ρατσισμό στην ανατροφή του παιδιού μου. Οι δικαστές παρόλο που γράφουν ότι το παιδί το αποξενώνει από μένα η μητέρα του και πρώην σύζυγος μου, μου δίνουν ελάχιστη επικοινωνία. Εγκληματίες δικαστές!!! Οι δικαστές ευθύνονται, αφού οι αποξενώτριες βρίσκουν συμμάχους τους δικαστές για να αποξενώνουν. Οι αποξενώτριες ιατρικά θεωρούνται ψυχικά ασθενείς. Μήπως είναι και οι δικαστές που βγάζουν εξευτελιστικά μικρούς χρόνους επικοινωνίας πατέρα-τέκνου; Σταματήστε όλους αυτούς! Ποινικοποιηστε τη γονικη αποξενωση και τις ψευδεις κατηγορίες! Εφαρμόστε υποχρεωτική άρση απορρήτου σε όσες υποθέσεις αφορούν μικρά παιδιά, δηλαδή σε όλες τις οικογενειακές υποθέσεις και τις υποθέσεις διαζυγίων! Θα εκπλαγείτε με τα εγκληματικά στοιχεία που λένε και κάνουν οι αποξενώτριες μητέρες μπροστά στα παιδιά!

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:43 | Ν. Κ. Η ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΟΥ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΝΤΙΓΡΆΦΕΤΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΤΕΛΝΕΤΕ ΕΚΕΊ ΩΣ ΣΧΟΛΙΟ προθεσμία έως 28 Δεκέμβρη 2023 – ακολουθεί το πλήρες κείμενο :ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι : [α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα

και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως : 1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας, 9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων. 2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη. 3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. 4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ: Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.

Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006. Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΛΗΝΙΚΑ Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022, Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022, Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022, Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021, Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278, Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022, Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ., Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022, Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40, Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005, Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018, Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76, Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193, Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357, Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020, Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020, Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594, Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890, Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7, Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92, Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299, Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522, Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher), Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339), Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281, Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:31 | Ε. Κ. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ Τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό

συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α’ 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει

το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά

και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. “Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της

γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. “https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:26 | Δ. Χ. Άρθρο 26 (τροποποίηση Άρθρου 169Α ΠΚ) Παρ. 1: Να καθοριστεί και κατώτατο όριο ποινής και όχι μόνον ανώτατο και μάλιστα καί για τη φυλάκιση καί για τη χρηματική ποινή, έστω και αν θα επιβάλλονται διαζευκτικώς οι ποινές αυτές. Άλλως, τα κατώτατα όρια ποινών να ισχύουν για την επαναλαμβανόμενη παραβίαση δικαστικών αποφάσεων, πχ για πέντε παραβιάσεις και άνω, που προφανώς θα δύνανται να εκδικάζονται σε μία δίκη. Άλλως, τα κατώτατα όρια ποινών να ισχύουν για κάθε παραβίαση δικαστικής απόφασης επικοινωνίας γονέα-τέκνου όταν η παραβιασθείσα απόφαση δεν περιλαμβάνει την απαγγελία απειλής αστικών κυρώσεων για τις περιπτώσεις παραβιάσεως αυτής, δηλαδή δεν περιλαμβάνει μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης αυτής. Αιτιολόγηση: –Η προστασία τού κύρους όλων των δικαστικών αποφάσεων συνδέεται και με την προστασία τού κύρους τής δικαστικής λειτουργίας εν γένει. –Στην τελευταία ως άνω περίπτωση, δεν υπάρχει κανένα άλλο διαθέσιμο νομικό μέσο προστασίας των θυμάτων των παραβιάσεων, πέρα από την υποβολή μηνύσεως για έναρξη ποινικής διαδικασίας.Άρθρο 88 (τροποποίηση Άρθρου 6 Νόμου 3500/2006) Προσυπογράφουμε την παρακάτω πρόταση που έχει αναρτηθεί στην παρούσα διαβούλευση, με την επισήμανση εκ μέρους μας να υπάρχει πρόβλεψη και για τη συμμετοχή στη γονεϊκή αποξένωση άλλων προσώπων τής πλευράς τού αποξενωτή γονέα, πχ απώτερων ανιόντων, όταν η συμμετοχή αυτή γίνεται με συγκεκριμένο πρακτικό τρόπο, πχ φύλαξη του τέκνου από τους απώτερους ανιόντες σε ώρες που κανονικά θα έπρεπε να βρίσκεται με τον έτερο γονέα. Παναγιώτης Κατσικερός, Εφέτης Αθηνών, μεταπτυχιακός φοιτητής Ψυχιατροδικαστικής της Ιατρικής Σχολής Αθηνών

ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :

Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός

έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι : [α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα

και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως : 1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας, 9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων. 2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη. 3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. 4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ: Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.

Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν.

3500/2006. Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022, Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022, Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022, Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021, Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278, Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022, Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ., Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022, Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40, Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005, Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018, Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76, Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193, Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357, Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020, Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020, Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594, Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890, Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7, Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92, Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299, Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522, Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013,

σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher), Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339), Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281, Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

Άρθρο 97 (τροποποίηση Άρθρου 21 Ν. 3500/2006): Πιστεύουμε πως τα νομικά πρόσωπα και οι κοινωνικές υπηρεσίες που αναφέρονται στην παρ. 1, θα πρέπει να υποχρεωθούν να συμπεριλαμβάνουν και κάποιους χώρους που θα παρέχουν συμπαράσταση και συνδρομή όπως αναφέρεται στην ίδια παράγραφο, σε αγόρια ηλικίας άνω των 14 ετών, σε άνδρες-θύματα ενδοοικογενειακής βίας, καθώς και εν γένει σε ανήλικα τέκνα και γονείς χωρίς επιμέλεια για τις ειδικές περιπτώσεις που θα έχει επιδικαστεί ή θα έχει διαταχθεί προσωρινώς από Δικαστική Αρχή η παράδοση-παραλαβή τέκνου για μεταξύ τους επικοινωνία να γίνεται σε τέτοιους χώρους, ιδίως κατόπιν επανειλημμένων παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων της εν λόγω επικοινωνίας εκ μέρους τού έτερου γονέα ή κατόπιν επεισοδίων μεταξύ των γονέων σε προηγούμενες περιστάσεις παράδοσης-παραλαβής τού τέκνου. Αιτιολόγηση: 1) Μέχρι στιγμής αυτά τα νομικά πρόσωπα και οι κοινωνικές υπηρεσίες αρνούνται τελείως να παρέχουν οποιαδήποτε συμπαράσταση και συνδρομή σε άνδρες. Στους χώρους φιλοξενίας τους δεν φιλοξενούν ούτε καν αγόρια άνω των 14 ετών. Ωστόσο υφίστανται βία ακόμη και ενήλικες άνδρες, όπως: σωματική βία που μπορεί να επιφέρει βαριές κακώσεις ιδίως όταν προέρχεται από άρρενα πρόσωπα της πλευράς τής συζύγου τους και με ηθική αυτουργία τής συζύγου τους, οικονομική βία από τη σύζυγο με αποτέλεσμα να μην έχουν προσωρινά ούτε καν οικία διαμονής, ψευδείς καταγγελίες που κάποιες φορές έχουν ως αποτέλεσμα την προληπτική απομάκρυνση του καταγγελθέντος από την εργασία του. Σε κάθε περίπτωση, οι αρχές τής ισότητας όλων των ανθρώπων ανεξαρτήτως φύλου και ηλικίας, θα πρέπει να τηρούνται βάσει του Συντάγματος και πολλών Διεθνών Συμβάσεων και Νόμων. 2) Οι παραβιάσεις των διατάξεων επικοινωνίας των δικαστικών αποφάσεων, μπορεί να αποτρέπονται ή τουλάχιστον να αποδεικνύονται πολύ πιο εύκολα όταν η παράδοση-παραλαβή έχει προσδιοριστεί να γίνεται σε τρίτους χώρους και ενώπιον τρίτων προσώπων. Εξάλλου πολλές φορές σε διαδικασίες παράδοσης-παραλαβής τέκνων στην οικία τής μητέρας, που είναι και το σύνηθες, προκύπτουν επεισόδια μεταξύ των γονέων ενώπιον των τέκνων τους.

Άρθρο 98 (τροποποίηση Άρθρου 23 Ν. 3500/2006): Στο τέλος της παρ. 2 να προστεθεί και δεύτερη περίπτωση στην εξαίρεση και αντί για «παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.», προτείνουμε να γίνει «παρά μόνον: α) εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά ή β) εάν τουλάχιστον δύο αναφορές τους εντός του ιδίου έτους που έτυχαν δικαστηριακής χρήσεως σε υποθέσεις γαμικών διαφορών ή γονικής μέριμνας ή επικοινωνίας γονέα-τέκνου, αποδείχθηκαν εκ των υστέρων αναληθείς.» Αιτιολόγηση: Υπάρχει ήδη εν εξελίξει τουλάχιστον μία σοβαρή ποινική διαδικασία για ενδεχόμενο κύκλωμα παραγωγής ψευδών γνωματεύσεων για δήθεν ενδοοικογενειακή βία χειρίστης μορφής, που προορίζονταν για δικαστηριακή χρήση σε τέτοιου είδους αστικές δίκες. Οι πληροφορίες τού Σωματείου μας είναι πως μπορεί να υπάρχουν και άλλου είδους τέτοια κυκλώματα, που περιλαμβάνουν επαγγελματίες κατηγοριών τής παρ. 1 του εν λόγω Άρθρου. Επιπλέον, σε άλλη ανάρτηση της παρούσας διαβούλευσης, εμφανίζονται στατιστικές για τα χαμηλά ποσοστά των καταγγελιών ενδοοικογενειακής βίας που τελικώς επιβεβαιώνονται. Είναι άλλωστε παρατηρημένο πως συνήθως οι ανεπιβεβαίωτες καταγγελίες για άσκηση βίας από πατέρα προς το τέκνο του, εμφανίζονται αφού ο πατέρας έχει αιτηθεί κοινή επιμέλεια.

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:46 | Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας Αναδρομική επανεξέταση των υποθέσεων ανθρωποκτονίας γυναικών και παιδιών (Death Reviews)Κατ' εφαρμογή δύο επειγουσών συστάσεων της GREVIO (παρ. 278 και 202 στο: https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/greece) για την «αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου» (άρθρο 51 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης) και για την «επιμέλεια, δικαιώματα επίσκεψης και ασφάλεια» (άρθρο 31 της Σύμβασης)προτείνουμε τη σύσταση Διαρκούς Διεπιστημονικής Ομάδας με τουλάχιστον τριετή θητεία και μέλη εκπροσώπους όλων των αρμόδιων Αρχών και Υπηρεσιών και Φορέων που ανήκουν στους Τομείς της Αστυνομίας, Δικαιοσύνης, Γενικών και Εξειδικευμένων Υπηρεσιών Υποστήριξης (συμπεριλαμβανομένων ΜΚΟ και Δημοτικών Υπηρεσιών). Κατά το πρώτο έτος των εργασιών της η Ομάδα α) θα συντάξει τον Κανονισμό Λειτουργίας της, β) θα επεξεργαστεί και θα αποφασίσει τα κριτήρια με βάση τα οποία μια ανθρωποκτονία με δόλο (Άρθρο 299 ΠΚ) με θύμα γυναίκα θα χαρακτηρίζεται ως ανθρωποκτονία εξαιτίας του φύλου της, δηλαδή ως γυναικοκτονία και γ) θα σχεδιάσει και θα ελέγξει πιλοτικά ένα σύστημα για αναδρομική επανεξέταση κάθε γυναικοκτονίας (και άλλης

ανθρωποκτονίας, συνδεόμενης με γυναικοκτονία) και κάθε δολοφονίας παιδιού στο πλαίσιο ενδοοικογενειακής βίας και δ) θα καταρτίσει Τυποποιημένες Διαδικασίες Λειτουργίας του. Σε ετήσια βάση θα επανεξετάζει όλες τις γυναικοκτονίες (τελεσμένες και απόπειρες) και κάθε ανθρωποκτονία γυναίκας που δεν έχει εξιχνιαστεί ως προς τον δράστη ή ως προς το κίνητρο. Στις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας, θα επανεξεταστεί και κάθε ανθρωποκτονία παιδιού (τελεσμένη ή απόπειρα). Τα μέλη, έχοντας υποχρέωση αυστηρής τήρησης του απορρήτου των πληροφοριών που έρχονται σε γνώση τους, και αναλόγως της ειδικότητάς τους θα έχουν απρόσκοπτη πρόσβαση σε κάθε είδους σχετικό έγγραφο, φάκελο, αρχείο ή άλλη πληροφορία (σε ψηφιακή ή άλλη μορφή) καθώς και δυνατότητα επικοινωνίας με μάρτυρες, μέλη της οικογένειας του θύματος και/ή του δράστη αλλά και με την ίδια την επιζώσα (στις απόπειρες) προκειμένου να συλλέξουν, εφόσον αυτά τα άτομα συναινούν, πληροφορίες που δεν έχουν καταγραφεί στους επίσημους φακέλους. Έως τον Μάρτιο κάθε έτους, θα καταρτίζει και θα δημοσιοποιεί Ετήσια Έκθεση για το παρελθόν έτος μέσω της οποίας θα αξιολογείται κατά πόσο υπήρξαν κενά στη θεσμική ή/και δικαστική ανταπόκριση και κατά πόσο αυτά συνέβαλαν στη μοιραία έκβαση με στόχο να προληφθούν στο μέλλον και να καταστούν υπόλογοι, τόσο οι δράστες όσο και οι θεσμοί που έρχονται σε επαφή με τα θύματα και τους δράστες. Στη βάση των συμπερασμάτων της, θα εντοπίζονται οι παράγοντες κινδύνου, κενά, παραλείψεις και δυσλειτουργίες και θα διατυπώνονται Συστάσεις για την εφαρμογή ή τροποποίηση συγκεκριμένων πολιτικών και πρακτικών, με στόχο την βελτίωση της προστασίας άμεσων και έμμεσων θυμάτων και την πρόληψη της γυναικοκτονίας. Οι Συστάσεις θα έχουν απολύτως δεσμευτικό χαρακτήρα και θα τίθενται σε εφαρμογή (συμπεριλαμβανομένης τυχόν απαιτούμενης θεσμοθέτησης) το πολύ εντός εξάμηνης προθεσμίας από τη δημοσίευση της Έκθεσης. Στις αρμόδιες της θα έχει και την παρακολούθηση της εφαρμογής των Συστάσεών της. Η 1η Ετήσια Έκθεση θα αφορά στο έτος 2023 και, κατ' εξαίρεση, θα δημοσιευθεί έως το τέλος του 2024. Παράλληλα με τις εργασίες για τη σύνταξη των Ετήσιων Εκθέσεών της, η Ομάδα θα διερευνά όλες τις υποθέσεις προηγούμενων ετών προκειμένου να συνταχθεί μία ή περισσότερες αναδρομικές Εκθέσεις που θα περιλαμβάνουν επανεξέταση όλων των υποθέσεων τουλάχιστον σε βάθος δεκαετίας (π.χ. 2013 – 2017 και 2018 – 2022).Ακολουθούν μεταφρασμένες οι συστάσεις της GREVIO για τα άρθρα 51 και 31 (παρ. 278 και 202) στο: https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/greece).Αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου (άρθρο 51) Η GREVIO ενθαρρύνει έντονα τις Ελληνικές Αρχές να εισαγάγουν ένα σύστημα αναδρομικής επανεξέτασης των υποθέσεων δολοφονιών γυναικών εξαιτίας του φύλου τους και να αξιολογήσουν κατά πόσον κενά στη θεσμική ή/και δικαστική ανταπόκριση συνέβαλαν στη μοιραία έκβαση, με στόχο να προληφθούν στο μέλλον και να καταστούν υπόλογοι, τόσο οι δράστες όσο και οι θεσμοί που έρχονται σε επαφή με τα θύματα και τους δράστες. (παράγραφος 278)Επιμέλεια, δικαιώματα επίσκεψης και ασφάλεια (άρθρο 31) Η GREVIO ενθαρρύνει έντονα τις Ελληνικές Αρχές να αξιολογήσουν τις επιπτώσεις της τρέχουσας δικαστικής πρακτικής λήψης αποφάσεων σχετικά με την επιμέλεια και τα δικαιώματα επίσκεψης στην ασφάλεια των γυναικών θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας και των παιδιών τους, συμπεριλαμβανομένων των συνδέσεων με τις έμφυλες δολοφονίες γυναικών και των παιδιών τους, να αναλύσουν τη σχετική νομολογία και να συλλέξουν δεδομένα σχετικά με τη χρήση που κάνουν οι δικαστές για τον περιορισμό ή την αφαίρεση των γονικών δικαιωμάτων ή των δικαιωμάτων επίσκεψης στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας. (παράγραφος 202)

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:27 | Δ. Κ. παρακαλώ να γίνει ι γονική αποξένωση ποινικό αδίκημα, είναι κρίμα παιδιά σε ηλικία βρεφών να γίνονται μπροστά τους μορφές βία από ανθρώπους που δεν θέλουν να σεβαστουν των νομο,ΕΠΕΙΣΗΣ όσοι συμμετέχουν σε αυτές τις πράξεις να δικάζονται και αυτή σαν ποινικό αδίκημα,είναι μορφή ψυχολογική βίας σε βρεφοι αρσενικού,και θρυλικού γένους, ακόμα να δείτε ποιοι είναι από την πίσω πλευρά αυτών που κάνουν αυτή την μορφή βίας, κάνεις δεν μπορεί από μονος του να ασκεί αυτήν την ψυχολογική βία σε παιδιά,ΤΙ ΘΑ ΓΙΝΟΥΝ ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΆ ΑΎΡΙΟ, ΟΤΑΝ ΚΑΠΟΙΟΙ ΣΤΕΡΟΥΝ ΤΩΝ ΕΝΑ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΑ ΤΡΕΧΟΥΝ ΣΕ ΓΡΑΦΕΙΑ. ΚΑΠΟΙΟΙ ΠΑΝΩ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΆ, ΑΣΚΟΥΝ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΑ ΕΝΩΔΕΝ ΦΟΒΟΥΝΤΕ ΤΟΥΣ ΝΟΜΟΣ, ΑΝΤΙ ΟΠΩΣ ΟΡΙΖΕΙ ΜΙΑ ΑΠΟΦΑΣΗ ΝΑ ΒΛΕΠΟΥΜΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΡΕΧΟΥΜΕ ΣΕ ΑΣΤΥΝΟΜΙΕΣ ΔΟΝΟΥΜΕ ΧΙΛΙΑΔΕΣ ΕΥΡΩ,ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ΔΕΧΟΝΤΕ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΑ..ΕΠΕΙΣΗΣ ΑΥΤΕΣ Ι ΚΑΤΑΣΤΑΣΣΕΙΣ ΜΠΟΡΠΥΝ ΝΑ ΞΕΦΥΓΠΥΝ ΑΠΟ ΤΑ ΛΟΓΙΚΑ Π ΠΛΕΣΙΑ, ΠΩΣ ΓΙΝΕΤΕ ΓΟΝΕΙΣ ΝΑ ΚΟΥΝ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ ΝΑ ΔΟΥΝ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥΣ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΜΠΟΡΟΥΝ,ΠΩΣ ΜΑΣ ΑΦΙΜΕΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΥΤΟΥΣ ΠΩΣ ΝΕΤΑ ΘΑ ΠΡΡΠΕΙ ΝΑ ΔΙΝΟΥΜΕ 1000 ΕΥΡΩ ΓΙΑ ΔΙΚΕΣ ΑΦΟΥ ΠΑΜΕ ΜΕ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ,ΠΙΟ ΠΑΙΔΙ ΔΕΝ ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΔΕΙ ΤΩΝ ΓΟΝΕΑ ΤΟΥ.ΤΙ ΘΣ ΓΙΝΟΥΝ ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΟΤΑΝ ΣΤΑ ,3,4,5,7 , ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΗΤΕΡΑ ΖΟΥΝ ΑΔΥΝΟΜΙΕΣ ΚΑΙ ΟΛΑ ΑΥΤΑ,

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:17 | Ε. Σ. Μετά απο αυτό το video οπου ανακοινώνονται απο τον τύπο (2022-2023) περιστατικά βίας που ασκούν οι γυναίκες στα πλαίσια της ενδοοικογενειακής βίας, μεταξύ των οποίων και 5 δολοφονίες από συγχρονες Μήδειες, θάπρεπε να κλείσετε τίς δομές που εχετε ανοίξει με σημαία και διαλαλώντας πόσο κακοποιητικοί και γυναικοκτόνοι ειναι οι άνδρες ή να ανοίξετε και για τούς άνδρες και τα

παιδιά ! ΝΤΡΟΠΗ για την ΑΔΙΚΗ και ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ Διάκριση των Φύλων και διασυρμό συλλίβδην του ανδρικού φύλου !https://youtube.com/watch?v=rpHoRRqrwEQ&si=IsVc1MM22Qh0jSx6

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:13 | Μ. Μ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :

Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι : [α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα

και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως : 1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας, 9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων. 2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη. 3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. 4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ: Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης

των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.

Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006. Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022, Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022, Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022, Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021, Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278, Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022, Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ., Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022, Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40, Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005, Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018, Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76, Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193, Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357, Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family

Court Review, 2020, Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020, Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594, Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890, Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7, Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92, Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299, Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522, Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher), Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339), Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281, Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:06 | Ε. Προτείνω στους ενδιαφερόμενους γονείς, άνδρες και γυναίκες, στους πολιτικούς και στις ανδρικές και γυνακείες οργανώσεις να πάρουν πληροφορίες από ενήλικους μεγάλης ηλικίας, οι οποίοι να έχουν βιώσει, ως ανήλικοι, συγκρουσιακά διαζύγια και να ερωτηθούν οι άνθρωποι αυτοί τί σημαίνει ψυχολογική κακοποίηση ανηλίκου, τί είναι γονική αποξένωση, τί είναι διατάραξη σχέσεων παιδιού-γονέα, τι αποδοχή έχει η εναλασόμενη κατοικία του παιδιού και, τέλος, εάν είναι ανεκτή από ένα παιδί η συνεπιμέλειά του.Και κάποιες τελευταίες προτάσεις: 1. Παρακαλώ να διευκρινιστεί στο άρθρο 44, ότι στους τρίτους της συκοφαντικής δυσφήμισης δεν συμπεριλαμβάνονται και όλοι οι δημόσιοι λειτουργοί και δικαστικοί πραγματογνώμονες που επιλαμβάνονται, κατόπιν εισαγγελικής παραγγελίας ή εντολής δικαστηρίου, να εξετάσουν υπόθεση ανηλίκου, είτε αστικής είτε ποινικής φύσεως. 2. Για την παρακολούθηση και ανάλογη αντιμετώπιση της δικομανίας, να υπάρχει ειδικο μητρώο που θα καταγράφονται, αριθμητικά, οι μηνύσεις, οι αγωγές, τα ένδικα μέσα και οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων του κάθε «κατεργάρη». Περαιτέρω, σε κάθε απόφαση που θα αφορά ανήλικο να καταγράφεται περιληπτικά από τον δικαστή το ιστορικό της δικομανίας ενός εκάστου εκ των διαδίκων και αναλόγως να επιβάλονται αυξημένα δικαστικά εξοδα σε όποιον χρησιμοποιεί καταχρηστικά τη δικαιοσύνη για το «καπρίτσιο του».Εχαριστώ και εκφράζω την ευγνωμοσύνη μου για τις καλές προθέσεις του κ. Υπουργού.

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:20 | Α. Μ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :

Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι : [α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα

γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα

και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως : 1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας, 9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων. 2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη. 3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. 4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ: Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.

Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006. Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική

κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022, Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022, Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022, Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021, Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278, Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022, Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ., Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022, Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40, Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005, Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018, Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76, Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193, Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357, Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020, Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020, Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594, Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890, Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7, Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92, Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299, Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522, Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher), Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339), Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281, Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:44 | Θ. Κ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99.: Οι γυναίκες είναι θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Οι άνδρες? Η κακοποίηση έχει να κάνει με την ισχύ. Υπάρχει ένας ισχυρός και ένας ανίσχυρος. Ο ισχυρός κακοποιεί. Η ισχύς στην σημερινή κοινωνία είναι άνισα κατανεμημένη υπέρ των γυναικών. Άνδρας με σεβασμό στους νόμους και στα παιδιά του δε κακοποιεί. Είναι πολλά αυτά που έχει να χάσει. Τα εγκληματικά στοιχεία πάντα θα παραβαίνουν τους νόμους. Επάξιοί εκρπόσωποί τους υπάρχουν και στα δύο φύλα. Ίση και δίκαιη αντιμετώπιση ανδρών και γυναικών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86.: Η στέρηση του ενός γονιού από τα παιδιά είναι ή δεν είναι έσχατη μορφή ψυχολογικής βίας? Να εναρμονιστεί η νομοθεσία επιβάλλοντας βαριές ποινές στους παραβάτες προς εξασφάλιση της ψυχικής υγείας και της υγειούς ανάπτυξης ισσοροπημένων παιδιών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26.: Όταν παραβιάζεται μια δικαστική απόφαση ειναι σαν να μην υπάρχει. Όταν δίνεται σε οικείους το δικαίωμα της παραβίασης άνευ επιπτώσεων είναι σαν να λέμε γράφτε τις αποφάσεις στα παλιά σας παπούτσια και κάντε ότι θέλετε.

Αρθρο 43.Εξορθολογείστε τις διατροφές ώστε να μην αποτελούν κίνητρο για εργαλειοποίηη των παιδιών. Σήμερα πολλές γυναίκες βρίσκονται σε καλύτερη οικονομική κατάσταση από τους άνδρες τους και πάραυτα λαμβάνουν διατροφή. Την οποία συνήθως καταναλώνουν στην καλοπέρασή τους στερώντας πόρους από τα τέκνα τους. Διατροφή που απέκτησαν με ψευδείς ισχυρισμούς τους οποίους ουδέποτε χρειάστηκε να αποδείξουν.Αναθεωρείστε τις διατάξεις οι οποίες είναι κατά των ανδρώ και του συντάγματος. Ίσα δικαιώματα και υποχρεώσεις στους άνδρες και στις γυναίκες. Να επέλθει ισσορροπία επιτέλους.

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:50 | Β. Σ.Σήμερα 28 Δεκεμβρίου τελειώνει η διαβούλευση του υπουργείου Δικαιοσύνης για τους νέους Ποινικούς Κώδικες, που ασχολείται και με τους νόμους για τη βία κατά των γυναικών χωρίς δυστυχώς να ικανοποιεί τα αιτήματα των γυναικείων οργανώσεων που διατυπώθηκαν εδώ και αρκετές εβδομάδες. Ο υπουργός εκτός του ότι δεν δέχθηκε να δει και να συνομιλήσει με την Επιτροπή για το Οικογενειακό Δίκαιο και τη Συναινετική Συνεπιμέλεια, δεν έκανε καμιά δήλωση όπου να αναγνωρίζει το πρόβλημα της κακοποίησης των γυναικών μέσα στο γάμο ή τη συμβιωση, το οποίο επιδρά όπως είναι φυσικό στα παιδιά που είναι άμεσα ή έμμεσα αποδέκτες αυτών των συμπεριφορών. Το συνολο των αναλύσεων και προτασεων της επιτροπής μας, εδώ: https://tomov.gr/2023/12/15/tin-nea-tropopoiisi-diataxeon-p-k-k-p/

28 Δεκεμβρίου 2023, 21:03 | Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας Αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου Πρόσθεση Άρθρου 23Α με τίτλο: Ατομική αξιολόγηση των θυμάτων και διαχείριση του κινδύνου επανάληψης της βίας και δευτερογενούς θυματοποίησηςΜε μεγάλη χαρά παρατηρούμε πως αυτό το άρθρο έχει λάβει υπόψη του την κατεπείγουσα σύσταση (παρ. 277 στο: https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/greece) της GREVIO για το άρθρο 51 (Αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου) της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης.Ορθότερος τίτλος θα ήταν «εξατομικευμένη αξιολόγηση και διαχείριση του κινδύνου επανάληψης της βίας και μέτρα πρόληψης της δευτερογενούς θυματοποίησης» επειδή α) η δευτερογενής θυματοποίηση (από τις διαδικασίες) θα μειωθεί εάν επιτευχθεί η διατομεακή συνεργασία που διαφαίνεται να επιχειρείται και β) η εξατομικευμένη αξιολόγηση στοχεύει σε εκτίμηση της ευαλωτότητας του θύματος και των εξαρτημένων από αυτό μελών αλλά, κυρίως, της επικινδυνότητας του δράστη σε σχέση με το ιστορικό του, το δεδομένο χρονικό σημείο και την έως τότε διαμορφωμένη κατάσταση. Ως εκ τούτου, μεγάλο τμήμα της αξιολόγησης μπορεί και πρέπει να βασίζεται σε αντικειμενικές πληροφορίες που θα αντλούνται, μέσω αυτεπάγγελτης αναζήτησης, από τα πληροφοριακά συστήματα της ΕΛ.ΑΣ. και της Δικαιοσύνης. Επομένως, παρότι η συναίνεση του θύματος είναι επιθυμητή, τυχόν άρνησή του (από φόβο ή για άλλους λόγους που σχετίζονται με τα χαρακτηριστικά του ή τη διαδικασία) δεν μπορεί να αποτελεί λόγο ματαίωσης της διεξαγωγής αξιολόγησης κινδύνου και της επιβολής μέτρων προστασίας. Κατά συνέπεια προτείνεται η τροποποίηση των παραγράφων 2 και 5 ως εξής:

«2. Η ατομική αξιολόγηση και διαχείριση του κινδύνου διενεργείται α) με τη συμμετοχή του θύματος και β) μέσω αυτεπάγγελτης αναζήτησης διοικητικών δεδομένων των πληροφοριακών συστημάτων της ΕΛ.ΑΣ. και της Δικαιοσύνης, λαμβάνοντας κυρίως υπόψη:»«5. Ο τελικός προσδιορισμός και η λήψη των κατάλληλων μέτρων προστασίας του θύματος γίνονται με τη σύμφωνη γνώμη του ή αυτεπαγγέλτως, σε περιπτώσεις όπου: α) το ενήλικο θύμα φοβάται να συναινέσει επειδή υπάρχει υψηλός κίνδυνος επαναλαμβανόμενης θυματοποίησης, εκφοβισμού και αντεκδίκησης και/ή απόλυτης οικονομικής εξάρτησης από τον δράστη για την διαβίωση της ίδιας και των παιδιών β) το θύμα δεν είναι σε θέση να συναινέσει λόγω ανηλικότητας, διανοητικής κατάστασης ή άλλης συνθήκης.»Στους παράγοντες της παρ. 2 χρειάζεται να προστεθούν: α) το βιολογικό φύλο, η κοινωνικο-οικονομική κατάσταση, η εργασιακή κατάσταση, η ύπαρξη εξαρτημένων από το

θύμα μελών (π.χ. τέκνα) και η σχέση τους με τον δράστη β) απειλές για τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα άλλων ατόμων ιδίως των ανηλίκων, προηγούμενες καταγγελίες και/ή καταδίκες για ενδοοικογενειακή βία ή σεξουαλικά εγκλήματα (με το ίδιο ή διαφορετικά θύματα) ή για κακοποίηση κατοικίδιων ζώων, προηγούμενες παραβιάσεις περιοριστικών όρων, ασφαλιστικών μέτρων και δικαστικών αποφάσεωνΣτην παρ. 3. απαιτείται να απλοποιηθεί η διαδικασία προκειμένου να μειωθεί η δευτερογενής θυματοποίηση: • η αρχική αξιολόγηση κινδύνου πρέπει να διεξαχθεί άμεσα, και σε όλα τα θύματα, και όχι «όποτε κρίνεται αναγκαίο». Η επικαιροποίησή της πρέπει να προβλεφθεί ανά τακτά χρονικά διαστήματα ή όταν ουσιωδώς μεταβάλλονται οι περιστάσεις • η αίτηση από το θύμα είναι περιττή: το μόνο που χρειάζεται είναι ενημέρωση (προφορική και έντυπη) και έντυπο συγκατάθεσης κατόπιν ενημέρωσης χρειάζεται να αποφευχθεί η παραπομπή σε άλλο φορέα: θα πρέπει να διεξαχθεί η αξιολόγηση στον φορέα υποδοχής και, εάν αυτό είναι ανέφικτο, να διεξαχθεί τηλεφωνικά ή να προσέλθει η/ο επαγγελματίας που θα διεξάγει την αρχική αξιολόγηση)Στην παρ. 4. χρειάζεται να προστεθούν ενέργειες για την επιτήρηση της ασφάλειας στων θυμάτων, και για αυτό προτείνονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις:

«4. Στο πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου, για τον προσδιορισμό των κατάλληλων μέτρων για την προστασία του θύματος, η υπηρεσία υποδοχής ή η υπηρεσία που διεξήγαγε την αρχική αξιολόγηση κινδύνου συνεργάζεται με άλλες αρμόδιες, κατά περίπτωση, υπηρεσίες και αρχές και μπορεί να διαβιβάζει προς αυτές ή να λαμβάνει από αυτές τις αναγκαίες πληροφορίες, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του θύματος. Η υπηρεσία που διεξάγει την αρχική αξιολόγηση κινδύνου ή εκείνη που αναλαμβάνει τον συντονισμό των αρμόδιων υπηρεσιών και αρχών προκειμένου να εφαρμοστούν αποτελεσματικά τα μέτρα προστασίας που λαμβάνονται κατά τα οριζόμενα στην παρ. 5, αναλαμβάνει και την επιτήρηση της ασφάλειας των προστατευόμενων ατόμων μέσω αμφίδρομης επικοινωνίας με το θύμα και με τις αρμόδιες Αρχές. Το θύμα ενημερώνεται άμεσα για τα στοιχεία επικοινωνίας της/του επαγγελματία που θα επιτηρεί την ασφάλειά του και τυχόν παραβίαση των μέτρων προστασίας.Διεπιστημονική και Διατομαεακή Συνεργασία για βελτίωση της προστασίας και υποστήριξης θυμάτων και μείωση της δευτερογενούς θυματοποίησης. Παρότι υπάρχουν ψήγματα που αφήνουν να διαφανεί πιθανή έναρξη διατομεακής συνεργασίας όλων των κατά περίπτωση συναρμόδιων υπηρεσιών για τον προσδιορισμό των απαραίτητων μέτρων προστασίας του θύματος η περιγραφή είναι πολύ ασαφής ενώ οι τυποποιημένες διαδικασίες, τα πρωτόκολλα και τα εργαλεία που απαιτούνται παραπέμπονται στην έκδοση της ΚΥΑ που προβλέπει η παράγραφος 6. Προτείνουμε ευρεία και διαρκή διαβούλευση μέσω της σύστασης μιας Ειδικής Επιτροπής ή Ομάδας Έργασίας με αντικείμενο την αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου προστασίας και υποστήριξης θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας, στη βάση των συστάσεων της GREVIO για την εφαρμογή της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης (Ν.4531/2018). • κατ' εφαρμογή των άρθρων 7 και 18 της Σύμβασης χρειάζεται να εκπροσωπούνται όλες οι αρμόδιες Αρχές και Υπηρεσίες και όλοι οι φορείς που παρέχουν υπηρεσίες προστασίας και/ή υποστήριξης σε θύματα ενδοοικογενειακής βίας, συμπεριλαμβανομένων των εξειδικευμένων ΜΚΟ και Γυναικείων Οργανώσεων. • θα συνεδριάζει ανά 15νθήμερο και θα υποβάλλει ανά τρίμηνο τα συμπεράσματα και τις προτάσεις της, των οποίων η υλοποίηση θα θεωρείται δεσμευτική. Ιδανικά, προτείνεται η δημιουργία και πιλοτική λειτουργία Κέντρου Οικογενειακής Δικαιοσύνης (Family Justice Center), όπου σχεδόν όλες οι υπηρεσίες θα παρέχονται κάτω από την ίδια στέγη.Ακολουθούν μεταφρασμένες οι συστάσεις της GREVIO για το άρθρο 51 (παρ. 277 στο: https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/greece)

Αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου (άρθρο 51). Η GREVIO καλεί τις Ελληνικές Αρχές να διασφαλίσουν ότι: (παράγραφος 277) α. οι συστηματικές, ευαίσθητες ως προς το φύλο αξιολογήσεις κινδύνου και η διαχείριση της ασφάλειας θα γίνουν τυποποιημένες διαδικασίες σε όλες τις περιπτώσεις βίας κατά των γυναικών που καλύπτονται από τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, β. οι αξιολογήσεις κινδύνου επαναλαμβάνονται σε όλα τα σχετικά στάδια της ποινικής διαδικασίας, γ. οι αξιολογήσεις κινδύνου βασίζονται σε μια αποτελεσματική πολύ-υπηρεσιακή προσέγγιση, με τη συμμετοχή εξειδικευμένων υπηρεσιών και ΜΚΟ, προκειμένου να μετριαστούν οι κίνδυνοι για την ασφάλεια των θυμάτων. Η GREVIO ενθαρρύνει έντονα τις Ελληνικές Αρχές να εισαγάγουν ένα σύστημα αναδρομικής επανεξέτασης των υποθέσεων δολοφονιών γυναικών εξαιτίας του φύλου τους και να αξιολογήσουν κατά πόσον κενά στη θεσμική ή/και δικαστική ανταπόκριση συνέβαλαν στη μοιραία έκβαση, με στόχο να προληφθούν στο μέλλον και να καταστούν υπόλογοι, τόσο οι δράστες όσο και οι θεσμοί που έρχονται σε επαφή με τα θύματα και τους δράστες. (παράγραφος 278)Οι προτάσεις του ΕΔκΒ για τη 2η σύσταση (παρ. 278) αναρτώνται σε σχόλιο με τίτλο: Αναδρομική επανεξέταση των υποθέσεων ανθρωποκτονίας γυναικών και παιδιών

28 Δεκεμβρίου 2023, 20:26 | Ε. Α. Σε ένα από τα σοβαρότερα προβλήματα που πολύ συχνά πλέον συγκλονίζουν την κοινωνία, αυτό της ενδοοικογενειακής βίας, η αλαζονεία της εξουσίας χτυπάει κόκκινο.

Χωρίς να γίνει διάλογος με τις γυναικείες οργανώσεις και με την απαξίωση των επιστημόνων αλλάζει τον ποινικό κώδικα και τον κώδικά πολιτικής δικονομίας σε θέματα που σχετίζονται με τον θύτη.

28 Δεκεμβρίου 2023, 20:57 | Μ. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής

Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 20:30 | Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι

καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής

Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 20:33 | Κ. Όταν ένα παιδί 2-3 χρόνων μεγαλώνει σε αποκλειστική επιμέλεια της μητέρας του και όταν αυτή είναι κακόβουλη, είναι πολύ εύκολο το παιδί να μετατραπεί σε γενίτσαρο, να υιοθετήσει τον δικό της τρόπο σκέψης και τα δικά της συναισθήματα για τον άλλον γονέα. Οι παιδαγωγικές θεωρίες και συγκεκριμένα οι συμπεριφοριστες έχουν αποδείξει πως με την επανάληψη υιοθετούνται συμπεριφορές, γνώσεις και στάσεις ζωής. Επίσης η θεωρία της αυτοεκπληρούμενης προφητείας και τόσες άλλες θεωρίες μάθησης επιβεβαιώνουν το πόσο εύκολο είναι να γίνει ένα παιδί έρμαιο ενός κακόβουλου γονιού. Η παιδική αποξένωση είναι πιο ύπουλη μορφή παιδικής κακοποίησης. Μην κρατάτε τα χέρια των γονιών δεμένα. Σώστε τα παιδιά.

28 Δεκεμβρίου 2023, 20:53 | Ι. Σ. Παρά τον τίτλο, καμία πρόβλεψη δεν υπάρχει για την πρόληψη της ενδοοικογενειακής βίας. Σε δικονομικό επίπεδο, τα θύματα υποχρεώνονται να καταθέτουν μπροστά στον κακοποιητή τους, στα ποινικά αλλά και στα αστικά δικαστήρια. Επί των ουσιαστικών διατάξεων, παρατηρούνται ελάχιστες αλλαγές, εκ των οποίων καμία δεν αφορά την προστασία του θύματος, όπως θα όφειλε βάσει των διεθνών συμβάσεων να προβλέψει η πολιτεία, με φιλικές διαδικασίες στο θύμα. Προβλέπεται επίσης αυστηροποίηση ποινών, η οποία καθόλου δε βοηθάει το θύμα, την πρόληψη της έμφυλης βίας και την αύξηση των καταγγελιών. Τα αδικήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας είναι «υποαναφερόμενα», δηλαδή τα θύματα δεν μιλάνε, φοβούμενα τις συνέπειες και την επαναθυματοποίησή τους με την εμπλοκή τους σε χρονοβόρες και ψυχοφθόρες διαδικασίες. Οι δε φιλικοι χώροι εξέτασης των παιδιών θυμάτων, τα «Σπίτια του Παιδιού», ακόμα δεν λειτουργούν εκτος Αττικής, αλλά και στην Αθήνα αξιοποιούνται

μετά την πρώτη κατάθεση στη ΓΑΔΑ. Τα θύματα όμως θα μιλήσουν όταν θα αισθάνονται ασφαλή, κάτι που προϋποθέτει ενίσχυση των δημόσιων δομών υποστήριξης θυμάτων έμφυλης βίας, όπως είναι οι ξενώνες κακοποιημένων γυναικών, ενίσχυση των δομών παιδικής προστασίας, αναμόρφωση των ποινικών διαδικασιών ώστε τα θύματα να μην επανατραυματίζονται αφηγούμενα πολλάκις το βίωμά τους, λειτουργία επιτέλους των «Σπιτιών του Παιδιού», αλλά και μέτρα πρόληψης, όπως είναι η εισαγωγή στην εκπαίδευση ήδηαπό το Δημοτικό, θεματικών για τα ανθρώπινα δικαιώματα και το κοινωνικό φύλο. Τελείως υποκριτικά μετατοπίζεται η συζήτηση στην επιμέτρηση της ποινής, όταν όλα όσα προηγούνται αυτής μένουν ως έχουν.

Περαιτέρω: Ελλείπει η ψυχολογική βία σε ενήλικο θύμα και η εξύβριση, ενώ η ψυχολογική βία χωρίς ορισμό, είναι αόριστη έννοια, άρα προκαλεί ανασφάλεια δικαίου. Η ψυχολογική κακοποίηση/ψυχική βλάβη (βλ. Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας) μπορεί να λάβει διάφορες μορφές και αντίστοιχους ορισμούς, όπως μεταξύ άλλων: α) η λεκτική κακοποίηση όταν έχουμε προσβολές, φωνές, ύβρεις, χρήση υποτιμητικών χαρακτηρισμών, μειωτική/ εξευτελιστική/ περιφρονητική/ ταπεινωτική/ ντροπιαστική συμπεριφορά/ συνεχείς κατηγορίες χωρίς λόγο/ συνεχής κριτική Είναι επίσης ο συναισθηματικός εκβιασμός, όταν ο σύζυγος/ σύντροφος τρομοκρατεί τη σύζυγο/ σύντροφο μέσω των παιδιών για τη χειραγώγηση ή τη δημιουργία φόβου, όπως για παράδειγμα απειλές ότι θα εξαφανίσει τα παιδιά, ότι θα της κάνει κακό, θα κάνει κακό στα παιδιά/ άλλα αγαπημένα της πρόσωπα, ότι θα χρησιμοποιήσει σωματική βία, ότι θα την σκοτώσει ή θα αυτοκτονήσει, όταν σπάει αντικείμενα, καταστρέφει τα πράγματά της /απειλεί ότι θα το κάνει, την απομονώνει από το οικογενειακό και φιλικό περιβάλλον, δεν την αφήνει να κάνει δραστηριότητες που της αρέσουν, δεν της επιτρέπει να πάρει αποφάσεις.β) Η μη λεκτική ψυχολογική κακοποίηση, όταν συμβαίνουν τα παραπάνω χωρίς λέξεις, παρά μόνο μέσα από εκφράσεις/ νεύματα/ χειρονομίες/ παύση κάθε συνομιλίας και ανταπόκρισης μέχρι να λάβει την απάντηση/ ενέργεια που επιθυμεί γ) όταν ο σύζυγος/ σύντροφος ελέγχει τη σύζυγο/ σύντροφο διαρκώς, ζηλεύει υπερβολικά και χωρίς λόγο, δείχνει κτητικότητα, ελέγχει συνέχεια που είναι και τι κάνει, ψάχνει τα πράγματα της, όταν την καταδιώκει, δηλαδή παρακολουθεί τις κινήσεις της, εμφανίζεται μπροστά της από το πουθενά, την παρενοχλεί δ) οικονομική κακοποίηση: όταν δεν επιτρέπεται στη σύζυγο/ σύντροφο να εργαστεί ή να έχει πρόσβαση σε χρήματα/ τραπεζικούς λογαριασμούς, ελέγχει πού ξοδεύει και με ποιο τρόπο, της παρέχονται ελάχιστα χρήματα.

Βάσει δε της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, ψυχολογική βία είναι η σκόπιμη ενέργεια προκλήσεως σοβαρής φθοράς στην ψυχολογική ακεραιότητα ενός ατόμου μέσω εξαναγκασμού ή απειλών. Όλα τα παραπάνω συνιστούν πιθανούς ορισμούς. Η μη αναφορά όμως ενός ορισμού σαφούς για τις παράνομες πράξεις που τιμωρούνται ως ψυχολογική βία, είναι διπλά προβληματική: Είναι προβληματική απο πλευράς προστασίας των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων και ευνοεί τις αυθαιρεσίες των κρατικών αρχών, επιβάλλοντας τιμωρία χωρίς σαφές αδίκημα, επομενως ενάντια στην βασική αρχή, κανένα έγκλημα καμία ποινή χωρίς νόμο. Και είναι διπλά προβληματική, επειδή εξαιρεί τα ενήλικα θύματα παρά τις συνεχείς υπενθυμίσεις από γυναικείες οργανώσεις και οργανώσεις υποστήριξης θυμάτων βίας, ότι αυτή η μορφή βίας είναι συχνά ακόμα πιο τραυματική για τα θύματα. Και ανοίγει και ένα παράθυρο πολύ επικίνδυνο: τη χρήση του ψευδο-συνδρόμου της γονικής αποξένωσης από τα λόμπυ πατεράδων που πανηγύρισαν την ψήφιση του νέου οικογενειακού δικαίου που αφήνει εκτεθειμένα τα θύματα στη βία και τον τρόμο, οι οποίοι χρησιμοποιούν την κοινωνικά και ηθικά επικίνδυνη θεωρία του Γκάρντνερ, που έχει επιστημονικά καταρριφθεί και την επαναφέρουν για να υποστηρίξουν ότι οι καταγγελίες των παιδιών είναι ψευδείς και υποβολιμαίες από τη μητέρα που επιθυμεί να αποκόψει τον πατέρα. Οποτε ο μη ορισμός της ψυχολογικής βίας στο ανήλικο, μπορεί να οδηγήσει σε ερμηνείες εκ διαμέτρου αντίθετες, ανάλογα τα κοινωνικά/ πολιτικά/ιδεολογικά εργαλεία και προκαταλήψεις του/της δικαστή, βαθιά προβληματικό ποινικά αλλά και κοινωνικά και από πλευράς προστασίας των θυματων. Ήδη η GREVIO και η αρμόδια εισηγήτρια του ΟΗΕ έχουν εισηγηθεί τη μη χρήση του όρου αυτού, ως εργαλείο των απανταχού κακοποιητών.Τέλος, δεν αναφέρεται πουθενά η έννοια της γυναικοκτονίας όπως είναι υποχρέωση της χώρας και όπως απαιτείται σε μία χώρα που δεκάδες γυναίκες δολοφονούνται από πρώην και νυν συντρόφους.

28 Δεκεμβρίου 2023, 20:52 | Ε. Στο Άρθρο 10 του ν. 3500 προβλέπεται: «Όποιος σε υπόθεση ενδοοικογενειακής βίας απειλεί μάρτυρα ή μέλος της οικογένειάς του ή ασκεί βία εναντίον του ή τον δωροδοκεί, με σκοπό την Παρακώλυση απονομής της δικαιοσύνης, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών μέχρι τριών ετών».ΣΤΗ ΔΙΑΤΑΞΗ ΑΥΤΗ ΠΡΟΤΕΙΝΩ ΝΑ ΠΡΟΣΤΕΘΕΙ ΡΗΤΑ Η ΦΡΑΣΗ: «Απειλή μάρτυρα συνιστά και η υποβολή μήνυσης ή/και αγωγής, από τον δράστη της ενδοοικογενειακής βίας, κατά των προσώπων που τον καταγγέλουν ή καταθέτουν εναντίον του για αδίκημα ενδοοικογενειακής βίας, ιδίως πριν κριθεί τελεσίδικα και αμετάκλητα η αρχική υπόθεση της ενδοοικογενειακής βίας».Η ανωτέρω συμπλήρωση είναι αναγκαία και αυτονόητη, διότι οι αντιμηνύσεις και οι αγωγές των μηνυομένων για αδικήματα ενδοοικογενειακής βίας, συνιστούν λόγω και έργω απειλή, η οποία παρακωκύει την απονομή της

δικαιοσύνης. Το τελευταίο μπορεί κανείς να το αντιληφθεί όταν παρακολουθήσει την εκδίκαση υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας του Τριμελούς Αυτοφώρου Πλημμελειοδικείου, όπου, αρκετά συχνά, μάρτυρες κατηγορίας γυναίκες ή/και μεγάλα παιδιά «τα γυρίζουν», υποβαθμίζοντας ακόμη και ιατροδικαστικές εκθέσεις, για να γλυτώσουν τον εκβιασμό που ασκούν οι αντίθετες μηνύσεις των κακοποιητών.

28 Δεκεμβρίου 2023, 20:03 | Σ. Ι. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ Τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν

4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της

σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. “Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που

αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. "https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας "ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ" επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. "Ενεργοί Μπαμπάδες

28 Δεκεμβρίου 2023, 20:57 | Γ. Β.Απαράδεκτο νομοσχέδιο. Απαιτούνται καλύτεροι και σαφείς ορισμοί στο τι είναι οικογένεια, ποιοι είναι ο στενός πυρήνας, ποιοι δορυφόροι. Τι δουλειά έχουν οι γ και δ βαθμού συγγενείς? Ποινικοποίηση της γονεικής αποξένωσης, αυστηρότερες ποινές στην παραβίαση δικαστικών αποφάσεων που σχετίζονται με την επικοινωνία του τέκνου. Πειθαρχικό στους δικαστές που δικάζουν βάσει συναισθήματος και προσωπικών θέσεων και όχι βάσει νόμου. Όχι παραμονή δικαστών ειδικά στην επαρχία για μεγάλα διαστήματα στο ίδιο μέρος. Εδώ στην Κυπαρισσία είναι 8 χρόνια και πάμε για το 9ο έτος!!!! Σαφήνεια στο πως ορίζεται ψυχολογική βία και πως τεκμηριώνεται ειδικά σε μικρές ηλικίες του τέκνου. Χρήση της ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΜΕΡΙΔΑΣ ως στοιχείο του τρόπου καθορισμού του τόπου κατοικίας του τέκνου και όχι ο τόπος κατοικίας του έχοντος την επιμέλεια που σημαίνει ταυτόχρονα και απομάκρυνση ή/και αποξένωση απο τον άλλο γονέα. Περισσότερα βήματα στην εξίσωση των δύπ γονέων και όχι τερτίπια περιθωριοποίησης κατα προτίμηση του πατέρα.

28 Δεκεμβρίου 2023, 20:09 | Μ. Β. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας

προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής

Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 19:56 | Γ. Β. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ Τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος

χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α’ 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και

επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής

προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. “Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των

προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. "https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας "ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ" επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. "Ενεργοί Μπαμπάδες

28 Δεκεμβρίου 2023, 19:28 | Η.Λ.Κανένα μίσος προς τους άντρες,άτοπο το σχόλιο.Τους σωστούς άντρες τους σεβόμαστε τους εκτιμούμε,και φυσικά τους θέλουμε στο πλάι μας,όταν καποιος όμως είναι βίαιος και κακοποιητής τι ακριβώς θέλετε; Έχω βιώσει την απόλυτη κακοποίηση,από θαύμα ζω,μακάρι να είχα έναν σωστό άντρα στο πλάι μου κι όχι εναν κακοποιητή. Το ποιος μισεί ποιον το μαρτυρουν τα σχόλια,που θέλουν να βάλουν όλες τις μάνες φυλακή ,γιατί τους χώρισαν Γιατί τους χώρισαν αλήθεια; Είχα εναν υπέροχο πατέρα!Τα παραμύθια της Χαλιμάς ιδανικά να λείπουν από μια διαβούλευση. Προσωπικά,σαν θύμα με καταδικαστικές αποφάσεις σε βάρος του πρώην συντρόφου μου,ζητώ αυστηρές ποινές για να μη κινδυνεύσουν άλλες γυναίκες.Η διαβούλευση δεν ειναι πόλεμος των φύλων,θεωρώ πως κανείς δε θα ήθελε βία για την κόρη του,ας σκεφτουν αυτό τουλάχιστον καποιοι. Ήξερα πως υπάρχει κοινωνικό θέμα,όχι από αυτα που έχω ζήσει μονο,αλλά τελικά είναι τεράστιο το πρόβλημα.Ποιος αρνείται την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας;

28 Δεκεμβρίου 2023, 19:26 | Γ. Β.Απαράδεκτο νομοσχέδιο. Απαιτούνται καλύτεροι ορισμοί και πλαίσιο αναφοράς στο τι είναι οικογένεια γενικά, ποια μέλη είναι στενός πυρήνας οικογένειας για ένα παιδί. Περισσότερα βήματα προς την εξίσωση των δύο γονέων σε όλα και όχι εξειδικευμένα μέτρα αποξένωσης του πατέρα. Πιο σαφή χαρακτηριστικά στο τι είναι ψυχολογική βία σε ανήλικο τέκνο και πως αυτή θα τεκμηριώνεται. Ναι στην αυστηροποίηση των ποινών των τελεσίδικα καταδικασθέντων για ενδοοικογενειακή βία, αυστηροποίηση όμως και των ποινών στους ψευδώς καταγγέλοντες, στους ψευδομάρτυρες, και σε κάθε συνεργό που »βάζει πλάτη» στην γονεική αποξένωση. Αλλαγή του τρόπου καθορισμού του τόπου κατοικίας του τέκνου, να πάψει να ορίζεται απο τον έχοντα την επιμέλεια γονέα, ή τα διάφορα δικαστικά παράθυρα με έυρος μπαλκονόπορτας που σκαρφίζονται δικαστές. Ίσως να αρχίζει να λαμβάνεται υπόψη η μέχρι τώρα ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΜΕΡΙΔΑ που δηλώνεται με την γέννηση του τέκνου!!!!!!! Αυστηρές ποινές εκ του νόμου και με άμεση εφαρμογή στους γονείς που παραβιάζουν δικαστική απόφαση ως προς την επικοινωνία του τέκνου με τον άλλο γονέα, επί τόπου. Αυστηρό πειθαρχικό στους δικαστές που ερμηνεύουν τους νόμους κατά το δοκούν, και όχι μεγάλα διαστήματα σε ένα μέρος. Ειδικά στην επαρχία παραμένουν οι ίδιοι για 8 χρόνια!!! Ποινές στους ιατρούς και εκαπιδευτικούς που καταγγέλουν συχνά, χωρίς τεκμήρια και αποδείξεις γονέα (κατά προτίμηση πατέρα) για το συμφέρον την μάνας και όχι του παιδιού.

ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ Τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του

νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο

οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος

νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. “Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. “https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες

28 Δεκεμβρίου 2023, 19:20 | Α. Γ. Ένα από τα σοβαρότερα ζητήματα ενδοοικογενειακής βίας, είναι η οικονομική βία που δεν προβλέπεται στη συγκεκριμένη αναμόρφωση του 3500/2006.Όπως έχουν επισημάνει οι οργανώσεις που απαρτίζουν την Επιτροπή για το Οικογενειακό Δίκαιο και τη Συναινετική Συνεπιμέλεια, οι τεράστιες καθυστερήσεις στην απονομή της δικαιοσύνης που μόνο ως αρνησιδικία μπορούν να χαρακτηριστούν, έχουν άμεσες συνέπειες στη διατροφή των παιδιών, στην εξαθλίωση και στη φτωχοποίησή τους. Όταν ένα αίτημα για διατροφή για να οριστικοποιηθεί χρειάζονται πάνω από 4 χρόνια, τι νόημα έχει το δικαίωμα στη διατροφή ενός παιδιού. Θα μπορούσε η πολιτεία να δίνει το ποσό διατροφής για μια αξιοπρεπή διαβίωση του παιδιού και να το κρατά μέσω της ΑΑΔΕ από το εισόδημα του γονέα που οφείλει τη διατροφή. Επίσης να ενισχύονται οικονομικά οι άνεργοι γονείς και οι χαμηλόμισθοι που ασκούν την επιμέλεια τέκνων.Και λίγα λόγια για την περιβόητη «γονική αποξένωση» που παραδόξως αφορά μόνο τις μητέρες και εφευρέθηκε από κακοποιητικούς πατέρες και επίορκους επιστήμονες. Συμβούλιο της Ευρώπης προς κυβέρνηση και δικαστές: Σταματήστε να νομιμοποιείτε την ύποπτη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» Η GREVIO, η επιτροπή που επιτηρεί τη συμμόρφωση των κρατών-μελών με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, εκφράζει «βαθιά ανησυχία» για το ότι οι ελληνικές αρχές νομιμοποιούν την ύποπτη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης». Του Αυγουστίνου Ζενάκου: Η αρμόδια επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης που επιτηρεί τη συμμόρφωση των κρατών-μελών με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης κατά της ενδοοικογενειακής βίας και της βίας κατά των γυναικών δημοσίευσε το Νοέμβριο την πρώτη της έκθεση-αξιολόγηση για τα πεπραγμένα της Ελλάδας. Εκεί όμως που η έκθεση ασκεί επίσης ιδιαιτέρως σκληρή κριτική είναι στο ζήτημα της προστασίας των παιδιών. Συγκεκριμένα, επισημαίνει τους κινδύνους που εγκυμονεί η μεταρρύθμιση του οικογενειακού δικαίου, η οποία συντελέστηκε με τον νόμο 4800 του 2021, γνωστό και ως «Νόμο Τσιάρα» ή νόμο για την «υποχρεωτική συνεπιμέλεια». Όπως είχε επισημανθεί και από πολλούς άλλους αρμόδιους και διεθνείς φορείς την περίοδο που ο νόμος είχε εισαχθεί για συζήτηση στη Βουλή, στον νόμο ορίζεται ως βέλτιστο συμφέρον του παιδιού η ανατροφή του και από τους δύο γονείς, δίχως να προβλέπεται ως εξειδίκευση αυτής της γενικής αρχής ότι το συμφέρον αυτό πρέπει να διαπιστώνεται κατά

περίπτωση. Η GREVIO επισημαίνει ότι αυτή η παράλειψη δυσχεραίνει την προστασία του παιδιού όταν αυτό ή η μητέρα του είναι θύμα ενδοοικογενειακής βίας. Ακόμη περισσότερο, η πρόβλεψη του νόμου ότι ο γονέας που κατηγορείται για ενδοοικογενειακή βία πρέπει να έχει καταδικαστεί οριστικά για το αδίκημα προκειμένου να παρακαμφθεί η γενική αρχή της ανατροφής και από τους δύο γονείς, οδηγεί στην εξαναγκαστική και τραυματική επικοινωνία μεταξύ θύματος και θύτη, όταν η ποινική διαδικασία εκκρεμεί ή καθυστερεί. Η επιτροπή τονίζει επίσης — σε είσμα όσων υποστήριζαν και υποστηρίζουν πως η ενδοοικογενειακή βία κατά της γυναίκας/μητέρας είναι άσχετο θέμα με το αν ο θύτης είναι «καλός πατέρας» — ότι το να είναι μάρτυρες ενδοοικογενειακής βίας έχει «ισχυρό αντίκτυπο στα παιδιά» και «γεννά φόβο, προκαλεί τραύμα, επηρεάζει αρνητικά την ανάπτυξη των παιδιών και αναγνωρίζεται ως μορφή ψυχολογικής βίας». Στη συνέχεια, η επιτροπή επισημαίνει ότι στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου υπήρχε ο όρος «γονεϊκή αποξένωση». Παρότι ο όρος δεν αναφέρεται με ρητό τρόπο στο τελικό κείμενο του νόμου, η GREVIO εκφράζει «βαθιά ανησυχία» για το ότι οι ελληνικές αρχές νομιμοποιούν την ύποπτη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης», η οποία «μπορεί να ενισχύσει την επίμονη εικασία εκ μέρους των δικαστών ότι παιδιά που εκφράζουν φόβο για τον πατέρα τους επειδή έχουν γίνει μάρτυρες βίας κατά της μητέρας τους, έχουν χειραγωγηθεί». Ο νόμος προβλέπει, επίσης, ότι η «διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του παιδιού με τον άλλο γονέα» αποτελεί δείγμα κακής άσκησης της γονικής μέριμνας από τον γονέα με τον οποίο διαμένει το παιδί, μια πρόβλεψη που σύμφωνα με την επιτροπή μπορεί να δώσει έδαφος σε «προβληματικές δικαστικές πρακτικές βασισμένες στη γονεϊκή αποξένωση», εξαιτίας της γενικόλογης διατύπωσης του νόμου και της απουσίας ρητής αναφοράς στην ενδοοικογενειακή βία. Σ' αυτό το πλαίσιο, η GREVIO αναφέρει ακόμη ότι έμαθε με «απόγνωση» ότι υπάρχουν δημόσια εκπαιδευτικά προγράμματα για δικαστές που περιλαμβάνουν τη «γονεϊκή αποξένωση». Η επιτροπή εντόπισε, επιπλέον, σειρά δικαστικών αποφάσεων στις οποίες οι ισχυρισμοί των θυμάτων ότι είχαν υποστεί βία από τους συντρόφους τους απορρίφθηκαν με την «ύποπτη» αιτιολογία του «συνδρόμου γονεϊκής αποξένωσης» και σχετικών εννοιών, και διαπίστωσε ότι οι δικαστές δεν απαγορεύουν με συνέπεια αυτό το υπερασπιστικό επιχείρημα. Η GREVIO θεωρεί ότι η υποστήριξη της θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» ενέχει τον κίνδυνο μη διάγνωσης ή/και άρνησης της βίας κατά των γυναικών και των παιδιών τους. Ως εκ τούτου, συστήνει ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό να γίνει συνείδηση στους αρμόδιους πως για πολλές γυναίκες-θύματα βίας και τα παιδιά τους το να συμμορφωθούν με διαταγές επικοινωνίας με τους πρώην συντρόφους τους αποτελεί σοβαρό κίνδυνο, επειδή «σημαίνει να συναντήσουν τον δράστη πρόσωπο με πρόσωπο, που μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρά περιστατικά βίας, συμπεριλαμβανομένης της δολοφονίας της γυναίκας ή/και των παιδιών». Γι' αυτό, μολονότι η επιτροπή υποστηρίζει το δικαίωμα των παιδιών να διατηρούν δεσμούς και με τους δύο γονείς τους, όπως άλλωστε προβλέπει και η Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Παιδιού, τονίζει ότι η έκθεση των παιδιών στη βία, είτε ως θυμάτων είτε ως μαρτύρων, απαιτεί να γίνονται εξαιρέσεις προς το βέλτιστο συμφέρον των παιδιών. Και επαναλαμβάνει ότι σε κάθε απόφαση που αφορά την επιμέλεια ή την επικοινωνία, η ασφάλεια των παιδιών και της μητέρας τους πρέπει να είναι η κυρίαρχη προτεραιότητα. Διαβάστε αναλυτικά τους λόγους για τους οποίους έχει καταρριφθεί η ψευδοθεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης»: «Η απάτη της γονεϊκής αποξένωσης» Αξίζει να επισημανθεί ότι στα απαντητικά του σχόλια στην αξιολόγηση της GREVIO, το νεοσύστατο Υπουργείο Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, παρότι απάντησε σε σειρά επισημάνσεων της επιτροπής παρέχοντας διευκρινίσεις και παραθέτοντας μέτρα που βρίσκονται υπό σχεδιασμό, απέφυγε να απαντήσει έστω και μία λέξη σχετικά με τα προβλήματα του «Νόμου Τσιάρα» και την νομιμοποίηση της ψευδοθεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» από την κυβέρνηση και τις δικαστικές αρχές. Διαβάστε μια μελέτη περίπτωσης για το πώς η ψευδοθεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» απειλεί ένα δεκάχρονο κορίτσι που έχει καταγγείλει τη σεξουαλική του κακοποίηση από τον πατέρα του: «Ένα κορίτσι 10 ετών κατήγγειλε τη σεξουαλική του κακοποίηση — απέναντί του βρίσκει το επικίνδυνο λόμπι της "γονεϊκής αποξένωσης"» Το Συμβούλιο της Ευρώπης είναι ο δεύτερος διακρατικός οργανισμός, μετά τον ΟΗΕ, που ασκεί σκληρή κριτική στην κυβέρνηση για την επιμονή της στην ψευδοθεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης». Τον περασμένο Απρίλιο, η Ειδική Εισηγήτρια του ΟΗΕ για τη Βία κατά των Γυναικών και των Κοριτσιών σύστησε στα κράτη-μέλη, σε δική της έκθεση, «να νομοθετήσουν την απαγόρευση της χρήσης της γονεϊκής αποξένωσης ή συναφών ψευδο-εννοιών σε υποθέσεις οικογενειακού δικαίου και τη χρήση των υποτιθέμενων εμπειρογνωμόνων σε θέματα γονεϊκής αποξένωσης και συναφών ψευδο-εννοιών

28 Δεκεμβρίου 2023, 19:02 | Ν. Γονεικη αποξένωση. Η πιο σοβαρή μορφή ενδοοικογενειακης βίας. Να γίνει νόμος που να θεσπίσει την γονεικη αποξένωση σαν αδίκημα και να διώκεται ποινικά. Άμεσα.

28 Δεκεμβρίου 2023, 19:02 | Σ. Η γονεικη αποξένωση ΠΡΈΠΕΙ να ποινικοποηθει. Η γονεικη αποξένωση είναι η σοβαρότερη μορφή οικογενειακης βιας και πρέπει να διώκεται ποινικά. Να δωθει ένα τέλος στις μητέρες που χρησιμοποιούν τα παιδιά σαν όπλο εκδίκησης προς τον πατέρα και τον αφήνουν έξω από τα γονεικα του καθήκοντα

28 Δεκεμβρίου 2023, 19:20 | Φ. Σ. Αρ. 86 νομοσχεδίου – τροποποίηση του αρ. 4 ν. 3500/2006 Θεωρούμε θετική την προσθήκη της ψυχολογικής και όχι μόνον σωματικής, βίας ως προβλεπόμενης και τιμωρούμενης βίας σε βάρος ανηλίκων. Ωστόσο, είναι αναγκαίο να διευρυνθεί ο ορισμός της βίας και κατά των ενηλίκων, ώστε ο νόμος να περιλάβει και την ψυχολογική βία και όχι μόνον τη σωματική βία και την απειλή, με αντίστοιχη τροποποίηση είτε του άρθρου 2 είτε του άρθρου 7 του νόμου. Και τούτο διότι ρητά στο άρθρο 33 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, προβλέπεται ότι «τα Μέρη καλούνται να λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η εσκεμμένη συμπεριφορά που κατατείνει στην σοβαρή πρόκληση βλάβης, στην ψυχολογική ακεραιότητα του ατόμου μέσω καταναγκασμού ή απειλών, θα ποινικοποιηθεί.» Μάλιστα, στην έκθεση αξιολόγησης της GREVIO (σημεία 203-208) αναφέρεται ότι η πρόβλεψη της παράνομης πράξης της απειλής στον Ελληνικό Ποινικό Κώδικα και στον νόμο για την ενδοοικογενειακή, δεν καλύπτει τον ορισμό της ψυχολογικής βίας, όπως καθορίζεται στο ανωτέρω άρθρο 33 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, που περιλαμβάνει άλλες μορφές ψυχολογικής βίας, όπως ο εκφοβισμός και η οικονομική βία. Η ψυχολογική βία, σύμφωνα με την GREVIO εμπεριέχει μία συμπεριφορά που μπορεί να συνίσταται σε επιμέρους περιστατικά χαμηλότερης έντασης που προστίθενται σε έναν τύπο καταχρηστικής συμπεριφοράς σε καταστάσεις ενδοοικογενειακής βίας, που είναι ακριβώς ό,τι επιδιώκει να αποτυπώσει το άρθρο 33 της Σύμβασης. Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή GREVIO, ακριβώς εξαιτίας του ότι η ψυχολογική βία δεν αποτυπώνεται στο νόμο, ενώ καταγγέλλεται, δεν διώκεται μεμονωμένα παρά μόνον σε συνδυασμό με την σωματική βία. Σε ό,τι αφορά την οικονομική βία συνιστά σπουδαία έλλειψη η απουσία ορισμού ενώ προβλέπεται ρητά από την Σύμβαση.

28 Δεκεμβρίου 2023, 19:31 | Γ. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86Να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να έχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο. Πως είναι δυνατόν να είναι αδίκημα στον Αστικό Κώδικα και να μην είναι στον Ποινικο;; ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006Το άρθρο αυτό πρέπει να τροποποιηθεί ή να αποσυρθεί άμεσα καθώς προωθεί την προκατάληψη ότι οι άντρες είναι οι κακοποιητές και οι γυναίκες σύζυγοι τα θύματα κάτι που δεν ισχύει σε καμία περίπτωση να μελετήσουμε τις στατιστικές και τις αποφάσεις των δικαστηρίων.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ

28 Δεκεμβρίου 2023, 19:09 | Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169[Α]: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα

και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής. Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 19:08 | Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

28 Δεκεμβρίου 2023, 18:34 | Α. Γ. Η ενδοοικογενειακή βία είναι έγκλημα και ως τέτοιο πρέπει να αντιμετωπίζεται από την πολιτεία.

Άρθρο 85 Ορισμοί – Τροποποίηση άρθρου 1 ν. 3500/2006 Αναφορικά με την προϋπόθεση της συμβίωσης / συνοίκησης για την πλήρωση της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της ενδοοικογενειακής ή ενδοσυντροφικής βίας, δεν θα πρέπει να συμπεριλαμβάνεται σε αυτήν η συμβίωση / συνοίκηση. Η δικαστηριακή πρακτική έχει αποδείξει ότι η προϋπόθεση περί συνοίκησης (παρ. 2β), προκειμένου να πληρείται η αντικειμενική υπόσταση της ενδοοικογενειακής βίας, επιτείνει τα προβλήματα στην εφαρμογή των διατάξεων της ενδοοικογενειακής βίας. Η βίαιη συμπεριφορά μεταξύ των μόνιμων συντρόφων που δεν συνοικούν ή των τέως μόνιμων συντρόφων, που δεν συνοικούν, δεν εμπίπτει δικονομικά στις διατάξεις περί ενδοοικογενειακής βίας με τραγικά επακόλουθα από την μη εφαρμογή των σχετικών προστατευτικών

διατάξεων για τα θύματα της ενδοοικογενειακής βίας. Πολλές γυναικοκτονίες και παιδοκτονίες έχουν λάβει χώρα κατά την επικοινωνία, όταν έχουν ήδη χωρίσει οι σύντροφοι ή γονείς και δεν συμβιώνουν ή συνοικούν.

Άρθρο 91 Προϋποθέσεις ποινικής διαμεσολάβησης – Τροποποίηση άρθρου 11 ν. 3500/2006 Η ποινική διαμεσολάβηση σε περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας είναι μη αποτελεσματική αλλά και επικίνδυνη, γιατί στην ουσία καταργεί το προστατευτικό περιβάλλον το οποίο πρέπει να απολαμβάνουν τα θύματα της ενδοοικογενειακής ή ενδοσυντροφικής βίας. Η γυναικοκτονία θα πρέπει να μπει στον Ποινικό Κώδικα ως ιδιώνυμο αδίκημα όπως έγινε στην Κύπρο και άλλες χώρες. Έτσι θα έχουμε και μία στατιστική πληροφόρηση για την έκταση του έμφυλου εγκλήματος και την περαιτέρω αντιμετώπισή του. Είναι μία εύλογη απαίτηση των φεμινιστικών οργανώσεων. Αυτή τη στιγμή καμία υπηρεσία δεν κρατά στατιστικά στοιχεία. Οι γυναικείες και φεμινιστικές οργανώσεις προσπαθούν να αποτυπώσουν την έκταση του τραγικού φαινομένου το οποίο αυξάνεται με αριθμητική πρόοδο. Σε λίγο θα μιλάμε για γενοκτονία του γυναικείου φύλου σε παγκόσμιο επίπεδο.

ΓΕΝΙΚΟ ΣΧΟΛΙΟ: Ένα από τα μεγαλύτερα ζητήματα που αντιμετωπίζει η σύγχρονη ελληνική οικογένεια είναι η έλλειψη ικανού αριθμού και εξειδικευμένων κοινωνικών δομών, όπου θα απευθύνονται τα μέλη της για να ζητήσουν δωρεάν ενημέρωση, βοήθεια, υποστήριξη και προστασία, ώστε να έχουν συστηματική ψυχοκοινωνική στήριξη και ιδίως οι οικογένειες σε κρίση. Δεν υπάρχουν αρκετές δομές πρόληψης της ενδοοικογενειακής και ενδοσυντροφικής βίας. Αυτές οι δομές αφορούν στους Δήμους, όπου λειτουργούν ήδη υπηρεσίες με ψυχιάτρους, ψυχολόγους και κοινωνικού λειτουργούς, είναι όμως εδώ και χρόνια τραγικά υποστελεχωμένες, χωρίς επαρκή χρηματοδότηση και πολλές με μη μόνιμο προσωπικό. Οι ειδικοί που τις στελεχώνουν χρειάζονται συνεχή επιμόρφωση πάνω σε ένα συνεχώς εξελισσόμενο οικογενειακό και κοινωνικό περιβάλλον. Χρειάζεται επίσης να συνεργούν περισσότερο με τα σχολεία της πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης όπου πολλές φορές αναδεικνύονται ζητήματα ενδοοικογενειακής βίας. Επίσης οι δομές που αφορούσαν στην ενδοοικογενειακή βία της καταργημένης πλέον Γενικής Γραμματείας Ισότητας, υπολειτουργούν και είναι ανεπαρκείς και ελάχιστες σε σχέση με το συνεχώς αυξανόμενο φαινόμενο της ενδοοικογενειακής βίας. Οι 73 επιτελικές Υπηρεσίες Αντιμετώπισης Ενδοοικογενειακής Βίας της Αστυνομίας, έχουν μόνο συμβουλευτικό χαρακτήρα και τα 18 Γραφεία Αντιμετώπισης Ενδοοικογενειακής Βίας με επιχειρησιακά-προανακριτικά καθήκοντα δε φτάνουν για να αντιμετωπίσουν το πρόβλημα.

Και ένα βασικό ερώτημα : Το Υπουργείο Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας πώς θα στηριχθεί χωρίς οικογενειακά δικαστήρια; Είναι αδήριτη ανάγκη η δημιουργία τους πλέον, αφού έχουν ήδη προβλεφθεί με το ν. 2447/1996, εκτός και αν οι χωρισμένοι γονείς δε θεωρούνται οικογένεια για την παρούσα κυβέρνηση και την πολιτεία γενικότερα. Στη δικαιοσύνη προσφεύγουν οι γονείς που έχουν συγκρουσιακές σχέσεις που είναι σαφώς λιγότεροι. Δύο χρόνια μετά την εφαρμογή του, ο ν.4800/2021, έχει αυξήσει κατακόρυφα τις αντιδικίες και τις προσφυγές στη δικαιοσύνη με αποτέλεσμα να είναι αδύνατον να δικαστούν σε εύλογο χρονικό διάστημα οι υποθέσεις, επιτείνοντας τα προβλήματα της ενδοοικογενειακής βίας και οδηγώντας σε αρκετές περιπτώσεις σε γυναικοκτονίες, όπως ενημερωνόμαστε αρκετά συχνά από το αστυνομικό δελτίο. Ο νομικός κόσμος και οι φεμινιστικές οργανώσεις ζητάμε την κατάργησή του. Η ίδρυση Οικογενειακού Δικαστηρίου με την ανάλογη πλαισίωση του από κοινωνικές υπηρεσίες και με τη συνδρομή επιστημόνων διαφόρων ειδικοτήτων θα μπορούσε να λειτουργεί και ως Κέντρο Ενημέρωσης και Υποστήριξης των γονέων και των οικογενειών και με τον κοινωνικό φάκελο να παρακολουθείται η έκβαση των υποθέσεων. Θα ήταν χρήσιμο το υπουργείο Δικαιοσύνης να διαβάσει προσεκτικά την έκθεση αξιολόγησης της Grevio -της ανεξάρτητης αρχής που παρακολουθεί την εφαρμογή της Σύμβασης της Κωσταντινούπολης- για την Ελλάδα σχετικά με την εφαρμογή της Σύμβασης που αφορά τη βία κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία. Οι γυναικείες και φεμινιστικές οργανώσεις ζητάμε τη συνεργασία και την υποστήριξη του υπουργείου Δικαιοσύνης σε ένα θέμα που το γνωρίζουμε σε βάθος και μας αφορά άμεσα. Η αδιαφορία και η περιφρόνηση της κοινωνίας των πολιτών δε λύνει προβλήματα, τα μεγαλώνει.

28 Δεκεμβρίου 2023, 18:32 | Γ. Π.Γιατί ο υπουργός αγνοεί τις επεξεργασίες των γυναικείων οργανώσεων μέσα στις οποίες συμμετέχουν αξιόλογες νομικοί, ενάντια και στις συστάσεις της GREVIO.Η υποχρεωτική συν επιμέλεια (ν.3500/2006) έχει αυξήσει την ενδοοικογενειακή βία και το νομοσχέδιο δεν το παίρνει υπόψη του. Χρειάζεται να εφαρμοστεί άμεσα το Άρ. 52 της Σύμβασης της Κων/πολης: έκδοση περιοριστικών όρων αμέσως μετά την καταγγελία ενδοοικογενειακής βίας (Άρ. 18 του Ν. 3500/2006, όπως τροποποιήθηκε από τον Ν.4531/2018) για απομάκρυνση του δράστη από την οικογενειακή εστία και απαγόρευση προσέγγισης των θυμάτων, ώστε να δίνεται προτεραιότητα στην ασφάλεια των θυμάτων ή ατόμων που βρίσκονται σε κίνδυνο. Επίσης, χρειάζεται να οριστεί τι συνιστά ψυχολογική βία στο πλαίσιο μιας ενδοοικογενειακής

σχέσης, ώστε να μην χρησιμοποιείται ενάντια στις γυναίκες εισάγοντας απο το παράθυρο τη γονεϊκή αποξένωση που έχει απορριφθεί από όλους τους διεθνείς οργανισμούς

28 Δεκεμβρίου 2023, 18:52 | Β. Στο νομοσχέδιο άμεσα πρέπει να πινικοποιηθεί η διάρρηξη των σχέσεων γονέα παιδιού.Επιτέλους πρέπει να λειτουργήσει το κράτος δικαίου και να τιμωρήσει γονείς οι οποίοι αντί να έχουν μέλημα τι φροντίδα και την κάλυψη αναγκών του παιδιού τους να είναι μόνο η χειραγώγηση και η ψυχική του κακοποίηση. Η παιδική εγκληματικότητα δείχνει την πραγματικότητα μονογονεϊκά παιδιά καταλήγουν στο περιθώριο γιατί δεν υπήρχαν δύο γονείς ώστε να τραβήξουν τα αυτί σε ευαίσθητες ηλικίες στην εκκίνηση της παραβατικότητας.

28 Δεκεμβρίου 2023, 17:08 | Α. Κ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

28 Δεκεμβρίου 2023, 17:50 | Δ. Σ. Πρέπει να αποσυρθεί ως αντισυνταγματικό. Η βία δεν έχει φύλο ούτε ηλικία και είναι καταδικαστέα απο όπου και αν προέρχεται. Η διαρρηξη σχέσεων παιδιών με τον γονέα είναι ψυχική κακοποίηση του παιδιού και πρέπει να ποινικοποιηθεί. Είναι μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Μη δημιουργείται συνεργούς στη βία αυτή τους λοιπούς συγγενείς. Κανείς στο απυρόβλητο. Κανένας ακαταδιωκτο και ειδικά οι επιστήμονες ψυχικής υγείας. Έχουν έρθει στο φως της δημοσιότητας πολλά περιστατικά με ειδικούς ψυχικής υγείας που έκαναν ψεύτικες γνωματεύσεις. Ποινικοποίηση ψεύτικων καταγγελιών για βία και κακοποίηση. Έχει γίνει μάστιγα. Επιτέλους ισότητα για όλους και όχι εμφυλες διακρίσεις. Δώστε προσοχή στις αυτοκτονίες που οι άντρες έχουν τα πρωτεία. Δομές για όλους. Σκύψτε στο πραγματικό πρόβλημα και μη δημιουργείται κοινωνικό αυτοματισμό.

28 Δεκεμβρίου 2023, 17:21 | Χ. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ Τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή

η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι

γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε

σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ' έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. "Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. "https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να

μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας "ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ" επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. "Ενεργοί Μπαμπάδες

28 Δεκεμβρίου 2023, 17:19 | Σ. Ο 16χρονος πατροκτόνος πήγαινε στο σχολείο κακοποιημένος επί πολλά έτη,ειλικρινά λυπάμαι γι'αυτό το παιδι,τι βασανιστήρια βίωνε αυτή η οικογένεια από τον δολοφονημένο πλεον,βασανιστή τους.Με συγκίνησε επίσης η στήριξη των καθηγητών του παιδιου,κατόπιν βέβαια,το κακο είχε ήδη γίνει. Να γιατί πρέπει να υπάρχει το ΑΚΑΤΑΔΙΩΚΤΟ για τους καταγγέλοντες,για να ανοίγουν τα στόματα πιο εύκολα.ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥΣ,θα πρόσθετα. Σημειωτέον, ότι ο συγκεκριμένος πατερας είχε κακοποιήσει σεξουαλικα και 11χρονη σύμφωνα με τα ΜΜΕ.Φτανει πια!

28 Δεκεμβρίου 2023, 17:25 | Θ. Ε. Β. Θύμα ενδοοικογενειακής βίας κατά τον έγγαμο βίο ακόμα και στη διάρκεια εγκυμοσύνης μου,όλες οι καταγγελίες μου ενώ συμβιώναμε!Πλέον ο δυνάστης μου είναι πρώην,καταδικασθέντας με αναστέλουσες ποινές.Τελικά τι αλλάζει;

28 Δεκεμβρίου 2023, 17:46 | Σ. Δ. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ Τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί,

εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ’ ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ’ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ’ ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α’232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86

του κεφαλαίου Δ’ του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν

περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. "Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. "https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας "ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ" επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. "Ενεργοί Μπαμπάδες

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:12 | Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το

δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής

Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:21 | Γ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής

Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:27 | Χ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής

Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:09 | Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας Προγράμματα για δράστες ενδοοικογενειακής βίας: Στο συμβουλευτικό-θεραπευτικό πρόγραμμα για την αντιμετώπισης της ενδοοικογενειακής βίας έχει προστεθεί ΔΙΑΖΕΥΚΤΙΚΑ πρόγραμμα απεξάρτησης (άρθρο 11, παρ. 2.β.). Είναι γνωστό, ωστόσο, πως οι εξαρτήσεις (όπως και οι ψυχικές διαταραχές) δεν έχουν αιτιώδη σχέση με την άσκηση ενδοοικογενειακής βίας, δηλαδή δεν την προκαλούν. Ενδέχεται να αυξηθεί η επικινδυνότητα του δράστη ενδοοικογενειακής βίας όταν βρίσκεται υπό την επήρεια ουσίας αλλά μόνη η απεξάρτησή του δεν πρόκειται να οδηγήσει σε διακοπή της κακοποίησης. Επομένως, η υποχρέωση του δράστη να παρακολουθήσει πρόγραμμα απεξάρτησης μπορεί να προβλεφθεί αλλά ΜΟΝΟ ΕΠΙΠΡΟΣΘΕΤΑ στο ειδικό πρόγραμμα για δράστες.Χρειάζεται επίσης να καθοριστεί τι σημαίνει «υπαίτια μη ολοκλήρωση της ποινικής διαμεσολάβησης» (άρθρο 13, παρ. 3) σε ότι αφορά την παρακολούθηση του συμβουλευτικού-θεραπευτικού προγράμματος αλλά και του προγράμματος απεξάρτησης εφόσον συμπεριληφθεί. Σε πολλές υποθέσεις οι δράστες δεν συμμετέχουν καθόλου σε πρόγραμμα, αργούν να προσέλθουν ή διακόπτουν τη συμμετοχή τους χωρίς να διακόπτεται η ποινική διαμεσολάβηση, και εικάζουμε πως αυτό συμβαίνει επειδή θεωρείται μη συμμετοχή από υπαιτιότητα του φορέα και όχι δική τους)Επιπλέον, κατ’ εφαρμογή της κατεπείγουσας σύστασης της GREVIO για την εφαρμογή της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης στην Ελλάδα, σχετικά με το άρθρο 16 (Προληπτική παρέμβαση και θεραπευτικά προγράμματα) χρειάζεται: α) εις βάθος αξιολόγηση των προγραμμάτων ως προς το περιεχόμενό τους, τη διάρκεια, το ποσοστό δραστών που συμμετέχουν και που ολοκληρώνουν και την αποτελεσματικότητά τους β) επέκτασή τους ώστε να εφαρμόζονται και στους δράστες που δεν διαφεύγουν της ποινικής δίωξης μέσω ποινικής διαμεσολάβησης αλλά και στους φυλακισμένους και γ) ενημέρωση των θυμάτων και διασφάλιση πως οι συνθήκες κάτω από τις οποίες ζητείται η συμμετοχή του δράστη στο πρόγραμμα δεν επηρεάζει αρνητικά το δικαίωμα τους σε αμερόληπτες και δίκαιες νομικές διαδικασίες,Σημαντικότερο όλων και πιο επείγον είναι ότι πρέπει να εγκατασταθεί ένα στιβαρό σύστημα επιτήρησης της ασφάλειας των θυμάτων και των παιδιών τους κατά τη διάρκεια της υλοποίησης των προγραμμάτων δραστώνΑκολουθούν μεταφρασμένες οι Συστάσεις της GREVIO (παρ. 96 στο: https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/greece)

Η GREVIO καλεί τις Ελληνικές Αρχές: (παράγραφος 96) α. να ενισχύσουν ουσιαστικά τη δυναμικότητα και την εμβέλεια των προγραμμάτων για τους δράστες, μεταξύ άλλων με την εφαρμογή προγραμμάτων σε ολόκληρη τη χώρα, την εισαγωγή τους σε χώρους κράτησης και τη διασφάλιση ότι ο αντίκτυπός τους αξιολογείται επαρκώς από ανεξάρτητες οντότητες, β. να λάβουν τα απαραίτητα νομοθετικά και άλλα μέτρα για την αύξηση του επιπέδου παρακολούθησης και του ποσοστού ολοκλήρωσης των προγραμμάτων δραστών που έχουν διαταχθεί από εισαγγελείς στο πλαίσιο του μηχανισμού διαμεσολάβησης γ. να αναπτύξουν κοινά ελάχιστα πρότυπα που θα εφαρμόζονται στα προγράμματα δραστών, ευθυγραμμισμένα με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, ιδίως όσον αφορά την ανάγκη για μια προσέγγιση ευαίσθητη ως προς το φύλο και την αποδόμηση των έμφυλων στερεοτύπων, καθώς και την ανάγκη να εξασφαλιστεί η ασφάλεια των θυμάτων

κατά τη διάρκεια της υλοποίησης των προγραμμάτων για τους δράστες, δ. να διασφαλίζουν ότι η αλληλεπίδραση μεταξύ των προγραμμάτων για τους δράστες και των ποινικών διαδικασιών δεν επηρεάζει αρνητικά το δικαίωμα των θυμάτων σε αμερόληπτες και δίκαιες νομικές διαδικασίες, ε. να διασφαλίζουν ότι τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας ενημερώνονται και προστατεύονται επαρκώς κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαμεσολάβησης και ότι τα ίδια και τα παιδιά τους είναι ασφαλή.

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:54 | Γ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής

Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:44 | Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν

ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής

Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:16 | Χ. Α.Η διάκριση μεταξύ ανδρών και γυναικών στο θέμα της ενδοοικογενειακής βιας θεωρώντας ότι μόνο οι γυναίκες είναι θύματα είναι αντισυνταγματική και συνεπώς απαράδεκτη. Η αναφορά σε δομες φροντίδας μόνο για γυναίκες θεωρώντας ότι μόνο οι άνδρες είναι οι θύτες είναι άδικη. Η βία ασκείται από τις γυναίκες προς τους άνδρες και τα παιδιά σε υψηλότερα ποσοστά από ότι από τους άντρες. Να διαγραφεί το σημείο που ουσιαστικά διασφαλίζει το ακαταδιωκτο σε γιατρούς, εκπαιδευτικούς και ειδικούς ψυχικής υγείας.Να ενταχθεί στην ενδοοικογενειακή βία καθε προσπάθεια διαρρήξης των σχέσεων του παιδιού με τον ένα γονέα και τους οικείους από τον έτερο γονέα και το περιβάλλον αυτού. Η προσπάθεια διαρρήξης των σχέσεων του παιδιού με τον άλλο γονέα καθώς και η χρήση πλαστών πιστοποιητικών και ψευδών γνωμάτευσεων να αποτελέσουν διαρκές, αυτεπαγγέλτως διωκόμενο έγκλημα. Να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό υλικο η καταγραφή με οπτικοακουστικα μέσα στις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βιας όταν δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα, όπως η παρουσία μαρτύρων. Να επιτρέπεται η δυνατότητα πρόσβασης στον κοινωνικό φάκελο του εισαγγελέα από τους εμπλεκόμενους-καταγγελομενους για ενδοοικογενειακή βία και ειδικά όταν αυτοί είναι γονείς ανηλίκων τέκνων

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:48 | Δ. ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ του απαράδεκτου νομοσχεδίου επειδή προάγει και βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, έρχεται σε αντίθεση με το αρθρο 4 του Συντάγματος, στοχοποιώντας τον

ανδρα και θυματοποιώντας την γυναίκα βάζοντας ετσι βόμβα στα θεμέλια της οικογένειας. Οι ανδρες δεν ειναι κακοποιητές, ουτε βιαστές, ουτε γυναικοκτόνοι.Αντίθετα ειναι εξαιρετικοι μπαμπάδες σε σημείο που θα τους ζήλευε η καλύτερη μητέρα. Δεν ειναι δυνατόν να τους βαζουμε ολους στο ιδιο τσουβάλι και να ξεχνάμε και να καλύπτουμε οτι η εγκληματικότητα εκ μερους των γυναικών εχει εκτιναχτει τα τελευταία χρόνια σε μεγάλο βαθμό. Σταματείστε να ακούτε τις φωνές που κινούνται μονο απο συμφέρον. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΔΙΧΑΣΤΙΚΟ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ !

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:04 | Ε. ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ του απαράδεκτου νομοσχεδίου επειδή προάγει και βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, έρχεται σε αντίθεση με το αρθρο 4 του Συντάγματος, στοχοποιώντας τον ανδρα και θυματοποιώντας την γυναίκα βάζοντας ετσι βόμβα στα θεμέλια της οικογένειας. Οι ανδρες δεν ειναι κακοποιητές, ουτε βιαστές, ουτε γυναικοκτόνοι.Αντίθετα ειναι εξαιρετικοι μπαμπάδες σε σημείο που θα τους ζήλευε η καλύτερη μητέρα. Δεν ειναι δυνατόν να τους βαζουμε ολους στο ιδιο τσουβάλι και να ξεχνάμε και να καλύπτουμε οτι η εγκληματικότητα εκ μερους των γυναικών εχει εκτιναχτει τα τελευταία χρόνια σε μεγάλο βαθμό. Σταματείστε να ακούτε τις φωνές που κινούνται μονο απο συμφέρον. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΔΙΧΑΣΤΙΚΟ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ !

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:54 | Σ. Απόσυρση του νομοσχεδίου ως αντισυνταγματικό.https://www.energoimpampades.gr/aytoktonies-kai-egklimatikotita-kata-zois/https://www.energoimpampades.gr/oi-gynaikes-sygkleinoyn-sto-50-ton-egklimaton-kata-zois-entos-dekaetias/

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:01 | Γ. Π. Κάθε διάκριση με βάση το φύλο στο θέμα της ενδοοικογενειακής βιας είναι αντισυνταγματική και συνεπώς απαράδεκτη. Η αναφορά σε δομες φροντίδας μόνο για γυναίκες θεωρώντας ότι μόνο οι άνδρες είναι οι θύτες είναι άδικη. Στατιστικά η βία ασκείται από τις γυναίκες προς τους άνδρες και τα παιδιά σε υψηλότερα ποσοστά από ότι από τους άντρες. Να διαγραφεί το σημείο που ουσιαστικά διασφαλίζει το ακαταδιωκτο για γιατρούς, εκπαιδευτικούς και ειδικούς ψυχικής υγείας.Να ποινικοποιηθει εντασσόμενη στην ενδοοικογενειακή βία καθε προσπάθεια διαρρήξης των σχέσεων του παιδιού με τον ένα γονέα και τους οικείους από τον έτερο γονέα και το περιβάλλον αυτού. Η προσπάθεια διαρρήξης των σχέσεων του παιδιού με τον άλλο γονέα και η χρήση πλαστών πιστοποιητικών και ψευδών γνωμάτευσεων να αποτελέσουν διαρκές, αυτεπαγγέλτως διωκόμενο έγκλημα. Η καταγραφή με οπτικοακουστικα μέσα στις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βιας να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό υλικο. Να προβλεφθεί η δυνατότητα πρόσβασης στον κοινωνικό φάκελο του εισαγγελέα από τους εμπλεκόμενους καταγγελομενους για ενδοοικογενειακή βία και ειδικά όταν αυτοί είναι γονείς ανηλίκων τέκνων

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:58 | Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99: Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το παρόν νομοσχέδιο διότι εξαφανίζει κάθε έννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί ότι η ενδοοικογενειακή βία έχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναίκες. Τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δίνουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναίκες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών από μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% έναντι 22% των γυναικών. Πρέπει να υπάρχουν δομές και για τους άνδρες και για τα παιδιά και όχι μόνο για γυναίκες! Οι πολίτες έχουν ανάγκη από δικαιοσύνη και πραγματική ισότητα

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:48 | Β. Απόσυρση του νομοσχεδίου ως αντισυνταγματικό.https://www.energoimpampades.gr/aytoktonies-kai-egklimatikotita-kata-zois/https://www.energoimpampades.gr/oi-gynaikes-sygkleinoyn-sto-50-ton-egklimaton-kata-zois-entos-dekaetias/

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:08 | Σ. Α. Οι δικαστικές αποφάσεις οδηγούν στην μάστιγα της γονικής Αποξένωσης Παραβίαση των δικαστικών αποφάσεων πρέπει να γίνει ποινικό αδίκημα Δύο γονείς για κάθε παιδί. Πανω από τους νόμους του κράτους είναι ο νόμος του ΘΕΟΥ

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:35 | Τ. Κ. Άρθρο 86: Να προστεθεί η έννοια της γονεϊκής αποξένωσης – διαταραχής γονεϊκής σχέσης ως ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκου. (Βία είναι και η μεθόδευση της αποξένωσης ενός παιδιού. Η απόδειξη να στηρίζεται αποκλειστικά σε ιατροδικαστική έκθεση παιδοψυχιάτρου δημοσίου λειτουργού με άμεσες ενέργειες επείγουσα εξέταση του παιδιού) Άρθρο 99 αρ 32Α αρ 1 : Να διαγραφεί η λέξη γυναικών θυμάτων και να αντικατασταθεί με θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. (Επιτέλους πρέπει να γίνει κατανοητό ότι υπάρχουν και άντρες και παιδιά θύματα ενδοοικογενειακής βίας και θα πρέπει οι εξειδικευμένες δομές να υποστηρίζουν και άνδρες ,παιδιά ηλικιωμένους και ανεξάρτητα φύλου και ηλικίας θύματα ενδοοικογενειακής βίας) Άρθρο 89 : Άρθρο 7 : Να προστεθεί αρ 3 : Όποιος διαταράσσει την γονεϊκή

σχέση κυρίως με την παρεμπόδιση επικοινωνίας ή άλλη αποξενωτική συμπεριφορά τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον 6 μηνών. (Η διατάραξη της γονεϊκής σχέσης εντάσσεται στην παράνομη βία κατά ανηλίκου . Δεδομένης της εκτόξευσης των παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας (στοιχεία ΓΑΔΑ μόνο στην Αττική ανέρχονται σε 6000 περίπου ετησίως)) Άρθρο 99: Άρθρο 23 : Να προστεθεί στο τέλος του αρ 2 : … αναληθή αναφορά η οποία διαπιστώνεται με άμεση πραγματογνωμοσύνη. (Η πραγματογνωμοσύνη να διατάσσεται προανακριτικά, ώστε να διαπιστώνεται η αλήθεια άμεσα και να μην χάνεται πολύτιμος χρόνος σε μακροχρόνιες δικαστικές διαδικασίες)

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:08 | Z. E. Είναι αντισυνταγματική και συνεπώς απαράδεκτη η διάκριση με βάση το φύλο στο θέμα της ενδοοικογενειακής βιας. Η αναφορά σε δομες φροντίδας μόνο για γυναίκες θεωρώντας ότι μόνο οι άνδρες είναι οι θύτες είναι άδικη. Στατιστικά η βία ασκείται από τις γυναίκες προς τους άνδρες και τα παιδιά σε υψηλότερα ποσοστά από ότι από τους άντρες. Κατάργηση του ακαταδιωκτου για γιατρούς, εκπαιδευτικούς και ειδικούς ψυχικής υγείας. Ποινικοποίηση της προσπάθειας διαρρήξης των σχέσεων του παιδιού με τον ένα γονέα και τους οικείους από τον έτερο γονέα και το περιβάλλον αυτού. Δυνατότητα πρόσβασης στον κοινωνικό φάκελο του εισαγγελέα από τους εμπλεκόμενους και ειδικά όταν αυτοί είναι γονείς ανηλίκων τέκνων. Η χρήση πλαστών πιστοποιητικών και ψευδών γνωμάτευσεων να αποτελέσει διαρκές, αυτεπαγγέλτως διωκόμενο έγκλημα. Η καταγραφή με οπτικοακουστικα μέσα στις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βιας να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό υλικο

28 Δεκεμβρίου 2023, 16:10 | Χ. Τ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:55 | Α. Β. Είναι απαράδεκτη και αντισυνταγματική η διάκριση μεταξύ των δύο φύλων σε τόσο ευαίσθητο ζήτημα όπως η ενδοοικογενειακή βία. Η αναφορά σε δομες φροντίδας μόνο για γυναίκες θεωρώντας ότι μόνο αυτές είναι τα θύματα της ενδοοικογενειακής βιας είναι άδικη και εκτός πραγματικότητας αφού τα στατιστικά πλέον αποδεικνυουν ότι οι ανδρες υφίστανται ενδοοικογενειακή βία σε υψηλότερα ποσοστα. Η βία να αντιμετωπιστεί ανεξάρτητα από το φυλο. Το ακαταδιωκτο για ειδικους ψυχικής υγείας, ιατρους η εκπαιδευτικούς είναι απόλυτα προβληματικό και πρέπει να αποσυρθεί. Στην κατεύθυνση αυτή είναι απαραίτητη και η δυνατότητα πρόσβασης στον κοινωνικό φάκελο που σχηματίζεται στις εισαγγελιες από τους εμπλεκόμενους, καταγγελομενους ιδιαίτερα αν πρόκειται για γονείς ανηλίκων τέκνων. Επιπρόσθετα, η καταγραφή με κάθε πρόσφορο μέσο, σε περίπτωση ενδοοικογενειακής βίας όπου εκ των πραγμάτων δεν είναι δυνατή η παρουσία μαρτύρων τις περισσότερες φορές, να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό υλικο. Να ποινικοποιηθεί και να ενταχθεί στην ενδοοικογενειακή βία κάθε προσπάθεια από γονέα να στερήσει τη δυνατότητα επικοινωνίας του άλλου γονέα η των δικών του με το παιδί, να απομακρύνει το παιδί από αυτούς φυσικά η συναισθηματικά και η χειραγώγηση αυτού με τη δημιουργία ψευδών εικόνων, αναμνήσεων η εντυπώσεων για τον άλλο γονέα και τους οικείους του. Τόσο η

μεθοδευμένη προσπάθεια διαρρήξης των σχέσεων με γονεα η και τους οικείους αυτου όσο και η χρήση πλαστών πιστοποιητικών η ψευδών γνωμάτευσεων να αποτελέσει διαρκές έγκλημα χωρίς τη δυνατότητα παραγραφής διωκόμενο αυτεπαγγέλτως.

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:21 | Μ. Μετά απο αυτό το video οπου ανακοινώνονται απο τον τύπο (2022-2023) περιστατικά βίας που ασκούν οι γυναίκες στα πλαίσια της ενδοοικογενειακής βίας, μεταξύ των οποίων και 5 δολοφονίες από συγχρονες Μήδειες, θάπρεπε να κλείσετε τίς δομές που εχετε ανοίξει με σημαία και διαλαλώντας πόσο κακοποιητικοί και γυναικοκτόνοι ειναι οι άνδρες ή να ανοίξετε και για τούς άνδρες και τα παιδιά ! ΝΤΡΟΠΗ για την ΑΔΙΚΗ και ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ Διάκριση των Φύλων και διασυρμό συλλίβδην του ανδρικού φύλου !https://youtu.be/rpHoRRqrwEQ?si=S_49Hhw4KNQaZlSvΑπόσυρση του νομοσχεδίου ως αντισυνταγματικό !!!

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:36 | Κ. Μετά απο αυτό το video οπου ανακοινώνονται απο τον τύπο (2022-2023) περιστατικά βίας που ασκούν οι γυναίκες στα πλαίσια της ενδοοικογενειακής βίας, μεταξύ των οποίων και 5 δολοφονίες από συγχρονες Μήδειες, θάπρεπε να κλείσετε τίς δομές που εχετε ανοίξει με σημαία και διαλαλώντας πόσο κακοποιητικοί και γυναικοκτόνοι ειναι οι άνδρες ή να ανοίξετε και για τούς άνδρες και τα παιδιά ! ΝΤΡΟΠΗ για την ΑΔΙΚΗ και ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ Διάκριση των Φύλων και διασυρμό συλλίβδην του ανδρικού φύλου !https://youtu.be/rpHoRRqrwEQ?si=S_49Hhw4KNQaZlSvΑπόσυρση του νομοσχεδίου ως αντισυνταγματικό !!!

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:25 | Θ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής

Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά

ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:21 | Γ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής

Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:30 | Δ. Κ.Η προσέγγιση του ζητήματος της ενδοοικογενειακής βίας αποτελεί πρόκληση καθώς πολύ συχνά τα κίνητρα έχουν βάση σε προσωπικά ή επαγγελματικά συμφέροντα και

σπανίως σε κοινωνική ευαισθησία. Απαιτούνται προτάσεις ισορροπημένες στην βάση της αίσθησης του δικαίου και ασφάλειας κυρίως όταν πρόκειται για γονείς ανηλίκων.Ο Ν. 3500/2006 αναφέρεται σε κάθε μορφή και πηγή βίας. Στην εφαρμογή του όμως αντιμετωπίζεται μόνο η σωματική βία ενώ η ψυχολογική βία δεν αντιμετωπίζεται λόγω ελλείψεως διαδικασιών. Ακόμα όμως και επί σωματικής βίας όταν κακοποιείται σωματικά ένα παιδί στη διάρκεια αργιών δεν υπάρχει ιατροδικαστής εφημερίας για παιδιά. Όταν είναι αναγκαία η ψυχιατρική ή παιδοψυχιατρική εξέταση από ιατροδικαστή για συναισθηματική και ψυχολογική βία δεν υφίσταται άμεση και έγκυρη διαδικασία.Επίσης πρέπει να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το θέμα των ψευδών καταγγελιών περί ενδοοικογενειακής βίας, που είναι μια μεθόδευση στα πλαίσια των δικών περί διαζυγίου και περί επιμέλειας των παιδιών. Πρέπει η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας να πάψει να εργαλειοποιείται ώστε να διακρίνονται οι πραγματικά κακοποιητικές συμπεριφορές. Οι ψευδείς καταγγελίες, καταλήγουν σε βάρος των αληθινών θυμάτων. Η κοινωνία μας είναι ώριμη να ξεπεράσει το σχήμα άνδρας-κακοποιητής και γυναίκα-θύμα, υπάρχουν βίαιοι άνθρωποι, όχι βίαιο φύλλο.Επίσης οι ψευδείς καταγγελίες ειδικά περί δήθεν βίαιου γονέα, συνήθως πατέρα, πρέπει να τιμωρούνται αυστηρά διότι κυρίως αφορούν την επιμέλεια των παιδιών και καλύπτουν αποξενωτικές συμπεριφορές και νοοτροπίες. Βία είναι και η μεθόδευση της αποξένωσης ενός παιδιού από τον γονέα του και πρέπει να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά. Υπάρχει επίσης ένας τεράστιος καταγεγραμμένος αριθμός παραβιάσεων επικοινωνίας γονέα -τέκνου αναφέρονται από την ΓΑΔΑ.(6000/έτος μόνο στην ΑΤΤΙΚΗ)Η ψυχική και συναισθηματική βία και μάλιστα σε ένα παιδί δεν είναι άξιο προσοχής ; Πως αποδεικνύεται όμως αυτή η μορφή βίας; Αν πιστεύουμε ότι είναι αόρατη αυτή η βία ας περιμένουμε να μεγαλώσουν αυτά τα παιδιά και να καταγράφουν σε άλλους αστυνομικούς κωδικούς.ΠΡΟΤΑΣΗ:Άρθρο 86: Να προστεθεί η έννοια της γονεϊκής αποξένωσης – διαταραχής γονεϊκής σχέσης ως ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκου.(Βία είναι και η μεθόδευση της αποξένωσης ενός παιδιού. Η απόδειξη να στηρίζεται αποκλειστικά σε ιατροδικαστική έκθεση παιδοψυχιάτρου δημοσίου λειτουργού με άμεσες ενέργειες επείγουσα εξέταση του παιδιού)Άρθρο 99 αρ 32Α αρ 1 : Να διαγραφεί η λέξη γυναικών θυμάτων και να αντικατασταθεί με θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. (Επιτέλους πρέπει να γίνει κατανοητό ότι υπάρχουν και άντρες και παιδιά θύματα ενδοοικογενειακής βίας και θα πρέπει οι εξειδικευμένες δομές να υποστηρίζουν και άνδρες ,παιδιά ηλικιωμένους και ανεξάρτητα φύλου και ηλικίας θύματα ενδοοικογενειακής βίας)Άρθρο 89 : Άρθρο 7 : Να προστεθεί αρ 3 : Όποιος διαταράσσει την γονεϊκή σχέση κυρίως με την παρεμπόδιση επικοινωνίας ή άλλη αποξενωτική συμπεριφορά τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον 6 μηνών. (Η διατάραξη της γονεϊκής σχέσης εντάσσεται στην παράνομη βία κατά ανηλίκου . Δεδομένης της εκτόξευσης των παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας (στοιχεία ΓΑΔΑ μόνο στην Αττική ανέρχονται σε 6000 περίπου ετησίως))Άρθρο 99: Άρθρο 23 : Να προστεθεί στο τέλος του αρ 2 : … αναληθή αναφορά η οποία διαπιστώνεται με άμεση πραγματογνωμοσύνη. (Η πραγματογνωμοσύνη να διατάσσεται προανακριτικά, ώστε να διαπιστώνεται η αλήθεια άμεσα και να μην χάνεται πολύτιμος χρόνος σε μακροχρόνιες δικαστικές διαδικασίες)

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:57 | Λ.Μ. ΔΙΑΒΑΖΩ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΜΙΑΣ ΚΥΡΙΑΣ ΚΛΕΑΣ ΤΟ ΣΧΟΛΙΟ ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΛΕΕΙ ΟΤΙ»ΛΕΝΕ ΨΕΜΜΑΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΟΦΕΣ»ΣΑΝ ΘΥΜΑ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΘΙΓΟΜΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΑ, ΌΛΟΙ ΕΙΝΑΙ ΨΕΥΤΕΣ? ΚΙ ΟΙ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑΚΟΙ ΓΙΑΤΡΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΥ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΥ; ΚΙ ΟΙ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΕΣ; ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΒΑΘΜΙΔΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΟΥΝ ΤΟΥΣ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΕΣ ΜΑΣ?ΕΠΙΣΗΣ ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΠΟΥ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΟΙ ΚΑΚΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ; ΥΠΑΡΧΕΙ ΤΕΤΟΙΟ ΕΠΙΔΟΜΑ;ΔΑΠΑΝΟΥΜΕ ΑΝΤΙΘΕΤΩΣ ΧΡΗΜΑΤΑ ΓΙΑ ΝΑ ΑΠΟΔΕΙΞΟΥΜΕ ΤΗΝ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΜΑΣ,ΜΑΣ ΥΠΟΒΑΛΟΥΝ ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΣΕ ΣΩΜΑΤΙΚΟ ΠΟΝΟ,ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΣΕ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΟ ΚΑΙ ΣΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ.ΠΟΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΞΥΠΝΗΣΕ ΕΝΑ ΠΡΩΙΝΟ ΚΑΙ ΕΙΠΕ,ΑΧ ΔΕΝ ΕΧΩ ΤΙ ΝΑ ΚΑΝΩ..Ας ΚΑΝΩ ΜΙΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΓΙΑ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ..ΔΕ ΦΑΝΤΑΖΕΣΤΕ ΠΟΣΟ ΨΥΧΟΦΘΟΡΟ ΕΙΝΑΙ ΟΛΟ ΑΥΤΟ,Ο ΦΟΒΟΣ ΝΑ ΧΑΣΕΙΣ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ ΚΑΘΕ ΣΤΙΓΜΗ..ΝΑ ΠΗΓΑΙΝΕΙΣ ΣΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΣΟΥ ΜΕ ΣΗΜΑΔΙΑ,ΟΙ ΑΤΕΛΕΙΩΤΕΣ ΩΡΕΣ ΣΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ..ΟΙ ΙΑΤΡΟΔΙΚΑΣΤΚΕΣ ΕΞΕΤΑΣΕΙΣ ΚΑΙ ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ..ΠΟΥ ΟΣΟ ΚΑΙ ΑΝ ΕΧΕΙΣ ΗΡΕΜΗΣΕΙ ΤΑ ΒΙΩΝΕΙΣ ΟΛΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ.ΚΑΙ ΕΚΕΙΝΟΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΤΑΙ ΑΛΛΑ ΕΙΝΑΙ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ…ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΦΟΒΑΣΑΙ.ΚΑΙ ΠΟΙΑ ΔΙΑΤΡΟΦΗ; ΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΟΤΙ ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΜΑΝΕΣ ΟΛΕΣ ΟΙ ΚΑΚΟΠΟΙΗΜΕΝΕΣ ,ΑΥΤΟ ΑΝ ΔΕΝ ΚΑΝΩ ΛΑΘΟΣ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΔΙΝΟΥΝ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ,ΠΟΥ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΙΤΣΑ ΤΟΥ ΣΗΜΕΡΑ,ΠΟΣΑ ΝΑ ΕΙΝΑΙ;ΔΗΛΑΔΗ ΑΝ ΚΟΠΕΙ Η ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΚΑΙ ΠΑΡΕΧΟΥΝ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΟΙ ΜΑΝΑΔΕΣ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ(ΠΟΥ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΟ ΛΟΓΟ ΑΥΤΕΣ ΤΟ ΚΑΝΟΥΝ),ΘΑ ΤΙΣ ΑΦΗΣΟΥΝ ΗΣΥΧΕΣ?ΕΙΛΙΚΡΙΝΑ ΛΥΠΑΜΑΙ

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:29 | Β. Απόσυρση του νομοσχεδίου ως αντισυνταγματικό.https://www.energoimpampades.gr/aytoktonies-kai-egklimatikotita-kata-zois/https://www.energoimpampades.gr/oi-gynaikes-sygkleinoyn-sto-50-ton-egklimaton-kata-zois-entos-dekaetias/ΕΦ Δ άρθρο 43 Το ζήτημα της διατροφής πρέπει να ρυθμιστεί άμεσα και δίκαια και να μην το αφήνετε στην κρίση του δικαστή! Οι δικαστικές αποφάσεις επιδικάζουν διατροφές υπολογιζόμενες σε τεκμαρτά εισοδήματα κατά δήλωση των εναγουσών και όχι υπολογιζόμενα σε πραγματικά στοιχεία και σε

πραγματικές ανάγκες των παιδιών! Οι μητέρες κατασκευάζουν έξοδα με σκοπό να λαμβάνουν όσο το δυνατόν περισσότερα χρήματα αλλά υποστηρίζονται και με επιδόματα. Κανείς δε γνωρίζει εάν η διατροφή πηγαίνει πραγματικά στο παιδί ή οπουδήποτε αλλού. Συνήθως πηγαίνει σε ανελέητο δικαστικό πόλεμο εναντίον του πατέρα με σκοπό να μηδενιστεί η επικοινωνία του με το παιδί του! Τα χρήματα της διατροφής πρέπει να υπολογίζονται με βάση κάποιο σύστημα, να αφαιρούνται τα έξοδα του πατέρα όπως ενοίκια, δάνεια, διατροφή. Επιπλέον ο γονέας που εισπράττει τη διατροφή για λογαριασμό του παιδιού, να αποδεικνύει που ξοδεύτηκαν τα χρήματα, αν ξοδεύτηκαν για τις ανάγκες του παιδιού ή όχι.

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:34 | Η. Απόσυρση του νομοσχεδίου ως αντισυνταγματικό.https://www.energoimpampades.gr/aytoktonies-kai-egklimatikotita-kata-zois/https://www.energoimpampades.gr/oi-gynaikes-sygkleinoyn-sto-50-ton-egklimaton-kata-zois-entos-dekaetias/

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:14 | Γ. Ορθώς επίκειται η ψήφιση ενός τέτοιου νομοσχεδίου για την αυστηροποίηση των ποινών για την ενδοοικογενειακή βία. Ορθώς επίσης εισάγεται η επιβεβλημένη προστασία των ασθενέστερων ομάδων παιδιών και γυναικών, δεδομένων φυσικά και των δυσμενέστατων περιστατικών των τελευταίων χρόνων με την κλιμακούμενη και ραγδαία αύξηση της βίας έναντι αυτών, σύμφωνα και με τις διεθνείς συνθήκες. Ωστόσο θα πρέπει να τροποποιηθεί, κατά τη γνώμη μου, στα ακόλουθα σημεία:1.Άστοχη η μεταφορά αρμοδιοτήτων των τριμελών πλημμελειοδικείων στα μονομελή, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων 2. Δεν θα πρέπει να υπάρχει υποχρέωση κατάθεσης παραβόλου για το παραδεκτό αίτησης εξαίρεσης, έγκλησης κλπ. Διότι, τελικά, θα δύνανται να υποβάλλουν έγκληση οι πλέον εύρωστοι οικονομικά, ενώ οι οικονομικά ασθενέστεροι δεν θα μπορούν. 3.Το αυτό και με τη μετατροπή της ποινής της φυλάκισης σε χρηματική ποινήΤέλος, θα ήθελα να κάνω μία θλιβερή διαπίστωση για τη συντριπτική πλειοψηφία των σχολίων της παρούσας διαβούλευσης. Με μεγάλη μου λύπη βλέπω μια γενιά αντρών, που τους έχει καλλιεργηθεί το μίσος για τις γυναίκες γενικά, είτε αφορούν τις πρώην είτε εν συνόλω. Οι άντρες αυτοί θα έπρεπε να αποτελούν πρότυπα για τα παιδιά τους, τις κόρες ή τους γιους τους. Αντ' αυτού αποτελούν παραδείγματα προς αποφυγή! Λυπάμαι και θλίβομαι για τις συζύγους και τα παιδιά αυτών, ούτε να φανταστώ δεν μπορώ για το τι θα έχουν περάσει ή θα περνάνε από αυτούς, που βγάζουν τόση «χολή» απέναντί τους. Αυτοί που φαίνεται ότι κόπτονται περισσότερο για το παρόν νομοσχέδιο, οι πολέμιοι αυτού, για τις διατάξεις για την ενδοοικογενειακή βία φαίνονται ότι οι ίδιοι είναι θύτες και προφανώς δεν τους συμφέρει γιατί επιθυμούν να συνεχίζουν τις πράξεις βίας τους. Και μετά αναρωτιόμαστε γιατί αυξάνονται οι γυναικοκτονίες και η βία γενικά κατά των ασθενών ομάδων.

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:46 | Α. Μ. Ο Ν. Τσιάρα για την υποχρεωτική συνεπιμελεια αύξησε την ενδοοικογενειακή βία κατά 110% , διόγκωσε τις σχετικές οικογενειακές υποθέσεις . Αντί για την κατάργηση του μειώνετε τον αριθμό των δικαστών . Η δε ποινική διαμεσολάβηση δεν ενδείκνυται για κακοποίηση και βία (Grecian). Δεν υπάρχουν δομές και προγράμματα για την αναμόρφωση των δραστών . Επιβάλλεται η επίσπευση των ανακριτικών και δικαστικών διεργασιών κατά προτεραιότητα για την αποτροπή νέας βίας έως και γυναικοκτονιες. Επιβάλλεται άμεση διακοπή επικοινωνίας με τα τέκνα και την σύντροφο μόλις ασκηθεί ποινική δίωξη και περιορισμοί (βραχιολάκι και αλλά). Ανάγκη υποστήριξης των θυμάτων βίας : συνεργασία εξειδικευμένων αστρονομικών , παροχή αξιοπρεπούς στέγης , οικονομική και κοινωνική στήριξη . Δυστυχώς καμία επικοινωνία δεν υπήρξε με το οργανωμένο και μαχητικό φεμινιστικό κίνημα. Άμεση εισαγωγή στο ποινικό κώδικα του όρου της γυναικοκτονιας . Όχι ελάφρυνση των ποινών με προσχήματα βρασμού ψυχής , ερωτικού πάθους και προτερου εντιμου βίου. Όχι αύξηση των ποινών : μέτρο που δεν έχει αποδώσει . Η ψυχική βία κατά πατεράδων μπορεί να χρησιμοποιηθεί εσκεμμένα για να εισαχθεί η λεγόμενη γονεϊκή αποξενωση που τόσο αγαπούν οι εκδικητικοί κακό ποιητές . Τα παιδιά ακόμη και τα μικρότερα έχουν την συναισθηματική ικανότητα να διακρίνουν τις κακές συμπεριφορές και τις ψεύτικες εκδηλώσεις ενδιαφέροντος . Απαιτείται κατάσχεση της περιουσίας των καταδικασμένων δραστών υπέρ των ανηλίκων τέκνων τους. Εισαγωγή στα σχολεία μαθημάτων ισότητας και σεβασμού των φύλων . Αντίστοιχες καμπάνιες στα ΜΜΕ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:20 | Ν. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ<>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511

παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Αναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022, Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022, Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022, Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021, Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278, Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022, Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ., Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022, Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40, Μπέκα Α., “Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής”, διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005, Παντελαίου Χ., “Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου”, διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018, Πενταράκη Α., “Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση”, Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76, Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193, Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child’s Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357, Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020, Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation :

Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020, Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594, Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890, Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7, Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92, Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299, Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522, Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher), Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339), Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281, Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:09 | Θ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:18 | Θ. Με την προσθήκη αυτή προδικάζεται και υπονομεύεται το αντρικό φίλο. Σαν ΜΟΝΟ οι γυναίκες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί ενάντια των ανδρών ενώ η βία των γυναικών εναντίον των ανδρών αυξάνεται πολλαπλάσια τα τελευταία χρόνια. Αναρωτιέμαι πως αυτά τα γνωρίζω μόνο εγώ και εσείς δεν έχετε ακούσει τίποτα;; Τα ΜΜΕ ενημερώνουν τους πάντες ακόμα και όταν τα περιστατικά περνούν «στα ψιλά».. Εθελοτυφλώντας λοιπόν πάτε να ψηφίσετε ένα άρθρο το οποίο βασίζεται στην έμφυλη διάκριση, στην ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στον διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικού φύλου. Η βία είναι καταδικαστέα από οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, όχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους άνδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε ποιο ουσιαστικά προλαμβάνοντας την βία με σοβαρότητα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.

28 Δεκεμβρίου 2023, 15:53 | Ε. Σήμερα, τελευταία ημέρα της διαβούλευσης, είναι, όπως αναμένονταν, η ημέρα των «δικαιωματιστών», δηλαδή η ημέρα αυτών που υποστηρίζουν με τα ίδια επαναλαμβανόμενα κείμενα των προηγούμεων ημερών, ότι καταταστρατηγούνται τα δικαιώματά τους ως γονιών, με την επίκληση του ανύπαρκτου ιδεολογήματος της «γονικής αποξένωσης», χωρίς να αφήνουν κανένα περιθώριο να ερευνηθεί εάν, η επικαλούμενη «αποξένωση», οφείλεται σε δικές τους αποκλειστικά ενέργειες. Οι οπαδοί της θεωρίας αυτής δεν είναι πολλοί, πολλά και ανούσια είναι τα κείμενά τους. Το τελευταίο δεν θα ενοχλούσε κανέναν, εάν δεν θα δημιουργούσε σύγχυση και μεγάλη ανάλωση χρόνου στους πολλούς που ψάχνουν να βρουν, μέσα στις εκατοντάδες των ίδιων και των ίδιων επαναλαμβανόμενων στερεοτύπων, τα σοβαρά ελάχιστα κείμενα της διαβούλευσης. Αυτά τα σοβαρά κείμενα είναι τα μόνο που μπορούν να βοηθήσουν στην αλληλοτροφοδότηση των απόψεων όλων όσων θα ήθελαν να προσφέρουν θετικά και δημιουργηκά στους σκοπούς της παρούσας διαβούλευσης. Κύριε Υπουργέ, για διευκόλυνση του νομοθετικού έργου, θα προτείνω το αυτονόητο: Να εκτυπωθούν ξεχωριστά τα κείμενα των οπαδών της «γονικής αποξένωσης» και ξεχωριστά τα υπόλοιπα και να μελετηθούν με πολύ προσοχή όλα τα ελάχιστα, πλην, όμως, σοβαρά κείμενα που μπορούν να δώσουν καλούς καρπούς στην προσπάθειά σας να νομοθετήσετε, σύμφωνα με το σκοπό του νομοσχεδίου που φέρατε σε διαβούλευση. Σας εύχομαι ΚΑΛΗ ΕΠΙΤΥΧΙΑ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:55 | Δ. Κ.«Το σπίτι είναι το πιο επικίνδυνο μέρος για μια γυναίκα». Όσο τραγικό και να ακούγεται αυτό, είναι μια πικρή στατιστική αλήθεια: κάθε δέκα λεπτά μια γυναίκα δολοφονείται από κάποιον που γνωρίζει, 4 στις 5 φορές ο δράστης είναι πρώην ή νυν σύντροφος. Στη χώρα μας, παρ'όλο που τα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας και γυναικοκτονιών έχουν δεκαπλασιαστεί τα τελευταία δέκα χρόνια, δεν έχει σχεδιαστεί κάποιο πλάνο για την πρόληψη και αντιμετώπισης της βίας κατά των κοριτσιών και γυναικών. Το υπάρχον νομικό πλαίσιο προσφέρει τεράστια ποικιλία δικαιολογιών στους δράστες: από τη ρομαντικοποίηση της βίας και την παρουσιάση τους ως εγκλήματα πάθους, μέχρι την έμφαση στην κατάσταση της ψυχικής υγείας του δράστη ως άμεση συνέπεια επήρειας μέθης/έντονου στρες/καυγά αλλά και την προσπάθεια καταλογισμού μέρους της ευθύνης στις γυναίκες μέσω της αμφισβήτησης της αξιοπιστίας τους ή του ισχυρισμού πως προκάλεσαν με κάποιο τρόπο τον θύτη. Όλα τα παραπάνω αποτελούν πλέον κλασσικές γραμμές υπεράσπισης των θυτών με σκοπό την μείωση της υπευθυνότητας τους και χαμηλότερες ποινές. Στις γυναίκες το ίδιο νομικό πλαίσιο προσφέρει ελάχιστα: Το ποσοστό των ανδρών που εκτίουν ποινή φυλάκισης μετά από καταδίκες για ενδοοικογενειακή βία μειώθηκε από το 16,4% το 2016 σε μόλις 6% μέσα σε τρία χρόνια, ακόμη και όταν οι καταδίκες για ενδοοικογενειακή βία έφθασαν στο υψηλότερο σημείο της πενταετίας. Κατά μέσο όρο μόλις 3.566 άνδρες ετησίως διώκονται για ενδοοικογενειακή βία από το 2016. Τα ποσοστά καταδίκης είναι επίσης χαμηλά: κατά μέσο όρο, μόλις το 23% των διωκόμενων ανδρών καταδικάζονται, ενώ η συντριπτική πλειονότητα λαμβάνει ποινές με αναστολή. Άμεσο αποτέλεσμα αυτών των στατιστικών είναι ο φαυλος κύκλος βίας, πολλές φορές προς τις ίδιες γυναίκες που παρά τις πολλαπλές καταγγελίες τους, ο δράστης εξακολουθεί να βρίσκεται ελεύθερος μέχρι που η οικιακή βία κορυφώνεται σε γυναικοκτονία. Μέσα σε αυτό το κλίμα ατιμωρησίας αλλά και με την αδράνεια της αστυνομίας, οι γυναίκες που καταγγέλουν μένουν τελικά ανυπεράσπιστες και οι υπόλοιπες αποθαρρύνονται από το να καταγγείλουν. Κάθε κρατική και νομική αποτυχία επιτρέπει καινούρια περιστατικά βίας. Δεν υπάρχει οργανωμένη συλλογή δεδομένων, δεν υπάρχει κάποιο είδος επεξεργασίας των καταγγελιών, δεν υπάρχει σύστημα εκπαίδευσης προς τα θύματα οικιακής βίας, αλλά ούτε και επαρκείς κοινωνικές δομές με εξειδίκευση στην κακοποίηση γυναικών. Δεν υπάρχουν συγκεκριμένοι νόμοι που να προστατεύουν τις γυναίκες από τη βία που δέχονται με βάση το φύλο τους. Η καθιέρωση του νομικού όρου «γυναικοκτονία»είναι απαραίτητη επειδή αναγνωρίζει τη μισογυνιστική φύση της βίας και την καταπίεση που υφίστανται οι γυναίκες λόγω του φύλου τους. Προσδιορίζει με σαφήνεια το κίνητρο και το συνδέει με την ιστορικά υποβιβασμένη θέση της γυναίκας, δηλαδή τις ανισότητες που διαιωνίζουν τον κύκλο βίας και διακρίσεων καθιστώντας τες πιο ευάλωτες στην κακοποίηση, απορρίπτοντας έτσι κάθε αφήγημα υπεράσπισης ενός περιστατικού βίας ως μεμονωμένο ξέσπασμα θυμού ή έκφραση ζήλειας. Επιπλέον, ο όρος 'γυναικοκτονία' οδηγεί σε συστηματική συλλογή δεδομένων τα οποία είναι ζωτικής σημασίας για την κατανόηση του εύρους του ζητήματος, τον εντοπισμό προτύπων και την ανάπτυξη αποτελεσματικών πολιτικών. Χρησιμεύουν στον σχεδιασμό υπηρεσιών κοινωνικής και υγειονομικής περίθαλψης, κοινωνικής πρόνοιας, νομικών και άλλων εξειδικευμένων υπηρεσιών σύμφωνα με τις ανάγκες των γυναικών. Η συλλογή τους λειτουργεί επίσης ως μηχανισμός παρακολούθησης και αξιολόγησης της αποτελεσματικότητας σχετικά με την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας. Είναι επίσης απαραίτητο να προσδιορίσουμε την έμφυλη βία ώστε να είναι σαφές ποια άτομα συμπεριλαμβάνει ο ορισμός. Η προσπάθεια της μεταμοντέρνας αριστεράς να ορίσει την έμφυλη βία ως την εξουσία της «αρρενοπώτητας» πάνω στη «θηλυκότητα», λειτουργεί ιδεολογικά αντίθετα από την έννοια της «γυναικοκτονίας» (που έχει στόχο να προσδιορίσει πολύ συγκεκριμένα τη βία κατά των γυναικών), καθώς επιχειρεί να εξισώσει την έμφυλη βία με την ομοφοβική και την τρανσφοβική, κάτω από την ενιαία ταυτότητα της θηλυκότητας.

Γνωρίζουμε όμως ότι οι συνθήκες βίας των γυναικών είναι αρκετά διαφορετικές και πολύ πιο πολύπλοκες σε σχέση με άλλες ταυτότητες «θηλυκότητας» καθώς εντάσσονται μέσα στο ιστορικό πλαίσιο των σχέσεων των δυο φύλων το οποίο μας βοηθά να κατανοήσουμε ότι η έμφυλη βία δεν είναι αποτέλεσμα κάποιας 'τοξικής αρρενοπώτητας' (μιας έννοιας που ατομικοποιεί αντρικές κακοποιητικές συμπεριφορές) ούτε θέμα αυτοπροσδιορισμου, αλλά αντιθέτως αποτέλεσμα του διαχρονικού μοτίβου ανισοτήτων που διαιωνίζεται με την εκμετάλλευση της γυναικείας εργασίας στη δουλειά και στο σπίτι και την εκμετάλλευση του γυναικείου σώματος ως σεξουαλικό αντικείμενο. Οι προεκτάσεις των παραπάνω είναι αρκετά ορατές σε διάφορες εκφράσεις έμφυλης βίας όπως τις δολοφονίες γυναικών στην τρίτη ηλικία επειδή είναι ανήμπορες και πλέον βάρος στους άντρες που φρόντιζαν τόσα χρόνια, επειδή είναι φτωχές και δεν έχουν πρόσβαση στην παιδεία ή σε άλλους πόρους (ειδικά αυτές που ζουν σε αγροτικές περιοχές), επειδή είναι ανάπηρες και έχουν μικρότερες αντιστάσεις, επειδή είναι λεσβίες και απορρίπτουν τους άντρες, επειδή 'προσβάλλουν την τιμή των αντρών συγγενών τους', επειδή είναι θηλυκά βρέφη, επειδή η βία είναι το μέσο τερματισμού μιας ανεπιθύμητης εγκυμοσύνης σε χώρες όπου οι εκτρώσεις είναι παράνομες. Είναι προφανές πως στα παραπάνω περιστατικά το κίνητρο και οι μέθοδοι βίας δεν πηγάζουν από ζητήματα ταυτότητας αλλά από τη θέση που καταλαμβάνουν οι γυναίκες κοινωνικα εξαιτίας του βιολογικού τους φύλου. Γι'αυτό ο ορισμός της έμφυλης βίας και των διακρίσεων με βάση την υλική πραγματικότητα είναι η μόνη ολοκληρωμένη ανάλυση, όχι επειδή θεωρούμε ότι οι γυναίκες είναι μόνο το σώμα τους, αλλα επειδή οφείλουμε να αναγνωρίσουμε το κοινωνικό καθεστώς που αυτό σηματοδοτεί.

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:19 | Σ. Ευρωπαικό Κοινοβούλιο κατά του ψευδοσυνδρόμου και κάθε συναφούς όρου σχετικά με την γονεική αποξένωση «ΚΑ. λαμβάνοντας υπόψη ότι δύο από τα πλέον αναγνωρισμένα ιδρύματα για την ψυχική υγεία, η Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας και η Αμερικανική Ψυχολογική Εταιρεία, απορρίπτουν τη χρήση του λεγόμενου συνδρόμου γονικής αποξένωσης και παρόμοιων εννοιών και όρων, δεδομένου ότι μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως στρατηγική κατά των θυμάτων βίας, θέτοντας υπό αμφισβήτηση τις γονικές δεξιότητες των θυμάτων, απορρίπτοντας τα επιχειρήματά τους και αγνοώντας τη βία στην οποία έχουν εκτεθεί τα παιδιά· λαμβάνοντας υπόψη ότι, σύμφωνα με τη σύσταση της πλατφόρμας EDVAW οι κατηγορίες για γονική αποξένωση που προέρχονται από κακοποιητικούς πατέρες εναντίον των μητέρων θα πρέπει να θεωρούνται από τις δημόσιες υπηρεσίες και τα ενδιαφερόμενα μέρη, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που αποφασίζουν για την επιμέλεια των παιδιών, ως προσπάθεια συνέχισης της εξουσίας και του ελέγχου που ασκούν(22)·»

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:32 | Π. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν

μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής

Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:20 | Α. Π. Λιβαδειά: Συνελήφθη αστυνομικός – Τραυμάτισε με μαχαίρι την εν διαστάσει σύντροφό του. Καμία προστασία ακόμα και έξω από αστυνομικά τμήματα. Είτε καταγγείλεις την κακοποίηση σου μέσω του Panic Button είτε στο 100 την άμεση δράση – όταν έρχεται η αστυνομία στο σημείο, το μόνο που κάνει είναι να σε ενημερώσει ότι θα υποβάλλει και ο θύτης μήνυση για ψευδή καταμήνυση και θα καταλήξεις μαζί με τον θύτη στο αστυνομικό τμήμα με την διαδικασία αυτοφώρου. Ποια κακοποιημένη μητέρα που έχει περάσει ήδη αυτή την εξευτελιστική θυματοποίηση με Χειροπέδες – θα τολμήσει να ξανά κάνει μήνυση. Μόνο στην Ελλάδα συμβαίνουν αυτά!!!

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:33 | Μ. Εδώ και καιρό αναπαράγεται μια ψευδής είδηση, ότι οι μητέρες κακοποιούν τα παιδιά τους σε μεγαλύτερο ποσοστό από οποιονδήποτε άλλον, βασιζόμενοι κάποιοι σε πινακακια του χαμογελου παιδιου . Προς αποκατάσταση της αλήθειας,στα συγκεκριμένα πινακακια αναγραφονται οι κλήσεις στο χαμόγελο του παιδιού και ποια ιδιότητα έχει ο καλούντας και όχι την ιδιότητα αυτών που κακοποιούν.ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΑΥΤΟ ΠΑΝΕ ΝΑ ΤΟ ΠΑΡΕΡΜΗΝΕΥΣΟΥΝ ΓΙΑ ΝΑ ΔΗΜΙΟΥΡΓΗΣΟΥΝ ΨΕΥΤΟΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΛΥΠΑΜΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΤΙ ΜΕΣΑ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΣΕΙ ΚΑΠΟΙΟΣ. ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΖΟΥΜΕ ΜΑΡΤΥΡΙΟ,ΒΟΗΘΗΣΤΕ ΜΑΣ

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:42 | Μ. Η ΒΙΑ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ-ΤΟ ΛΕΕΙ ΚΑΙ ΤΟ ΟΝΟΜΑ ΤΗΣ

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:37 | Κ. Η GREVIO στην πρόσφατη Έκθεση της για την Ελλάδα, “ενθαρρύνει έντονα τις ελληνικές αρχές να εντείνουν τις διαβουλεύσεις με ένα φάσμα οργανώσεων για τα δικαιώματα των γυναικών, προκειμένου να συμπεριληφθούν οι απόψεις και οι εμπειρίες τους στο σχεδιασμό νόμων, πολιτικών και μέτρων για την πρόληψη και την καταπολέμηση όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών. Οι αρχές θα πρέπει να αναγνωρίσουν πλήρως την αξία και την εμπειρογνωμοσύνη που προσφέρουν μέσω της έμφυλης προσέγγισης της βίας κατά των γυναικών με επίκεντρο τα δικαιώματα και τις ανάγκες των θυμάτων”.Για ακόμα μία φορά η κυβέρνηση αρνείται να εναρμονισθεί με ευρωπαϊκές και διεθνείς κατευθύνσεις, παρ΄ ότι έχει κυρώσει η χώρα μας ή έχει ενσωματώσει στο εθνικό δίκαιο ευρωπαϊκές οδηγίες ή διεθνείς συμβάσεις, όπως την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης.Οι αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχουν άμεση σχέση με την παρέμβαση στον ν.3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία, αφού μία σειρά ζητήματα που έχουν να κάνουν με την αντιμετώπιση του θύτη αντιμετωπίζονται από τα παραπάνω νομικά κείμενα.Οι γυναικείες οργανώσεις με το συνημμένο υπόμνημά μας θα ενημερώσουμε τα κόμματα και τους νομικούς φορείς και θα διεκδικήσουμε την συμπερίληψη των προτάσεών μας.Συνοπτικά τα αιτήματά μας:

• Όχι στη μείωση δικαστών και στην δημιουργία μονομελών Πλημμελειοδικείων, στην θέση των τριμελών.• Επίσπευση της διαδικασίας στον ανακριτικό και δικαστικό τομέα με την καθιέρωση μιας “ταχείας διαδικασίας κατά προτεραιότητα” ώστε να αποτραπεί η κλιμάκωση της βίαιης συμπεριφοράς και η ενδεχόμενη γυναικοκτονία. • Σύνδεση της αποζημίωσης των θυμάτων με την προσφυγή στην δικαιοσύνη ανεξαρτήτως διαμεσολάβησης.• Στο θέμα της αποζημίωσης, αν αποδεδειγμένα ο δράστης δεν μπορεί να καταβάλει

αποζημίωση λόγω πρόδηλης οικονομικής αδυναμίας ενώ βρίσκεται στην ίδια αδυναμία και το θύμα, τότε αυτό μπορεί να αποζημιωθεί από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης. Η αποζημίωση να περιλαμβάνει και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.• Ζητούμε σε περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας να αναστέλλεται το δικαίωμα επικοινωνίας με τα τέκνα εκ του νόμου, με την υποβολή μήνυσης, όπως συμβαίνει σε άλλες χώρες.• Στο ν/σ προστίθεται η ψυχολογική βία (επιπλέον της σωματικής) ως βία που επιφέρει τις συνέπειες της κακής άσκησης της γονικής μέριμνας του άρθρου 1532 ΑΚ, Εδώ θα πρέπει να υπάρξει ορισμός του τι συνιστά ψυχολογική βία στο πλαίσιο μιας ενδοοικογενειακής σχέσης, ώστε αυτή η αόριστη αναφορά να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί εις βάρος των γυναικών και να εισάγει από το παράθυρο την έννοια της γονικής αποξένωσης (που έχει απορριφθεί από όλους τους διεθνείς οργανισμούς) ή παρόμοιων εννοιών.• Ζητούμε την βελτίωση της απονομής της Δικαιοσύνης, με την ίδρυσηοικογενειακών δικαστηρίων, κατ΄ εφαρμογή του Ν. 2447/1996.• Να ιδρυθεί αμέσως, κατ' εφαρμογή του Ν. 2447/1996, σώμα οικογενειακών κοινωνικών λειτουργών, με επαρκή και κατάλληλη στελέχωση και τα αναγκαία υλικοτεχνικά μέσα, που θα ενισχυθεί με ψυχολόγους και παιδοψυχίατρους και θα συνεργάζεται και με τις δημόσιες αρχές.• Να προβλεφθεί ειδικό μηνιαίο επίδομα στήριξης των χαμηλού εισοδήματος χωρισμένων γονέων που έχουν την επιμέλεια παιδιού, κατ' εφαρμογή του άρθρου 21 παρ. 1 του Συντάγματος. • Ζητούμε να εισαχθεί η γυναικοκτονία ως ξεχωριστό αδίκημα του ΠΚ με ιδιαίτερη ποινική απαξία, ώστε να γίνει ορατό το έγκλημα αυτό και η φύση του και να μην υπάρχουν ελαφρυντικά όπως "πρότερος έντιμος βίος" όταν υπήρξαν στο παρελθόν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας είτε κατά του θύματος είτε σε τρίτα πρόσωπα.

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:30 | Ε. Ένας άντρας, καταδικασμένος πολλές φορές για ενδοοικογενειακή βία, παίρνει με δικαστική απόφαση συνεπιμέλεια με εναλλασσόμενη κατοικία μετά τη λήξη των περιοριστικών μέτρων. Στην αιτιολόγηση της απόφασης αναφέρεται η διαφύλαξη των γονεϊκών δικαιωμάτων του πατέρα, γιατί και στη Γαλλία έχουν αλλάξει το οικογενειακό δίκαιο προκειμένου να ταιριάξει στην πατριαρχική ακροδεξιά ατζέντα των κυβερνήσεων και των λόμπι των ισχυρών συμμάχων τους. Πριν λίγες μέρες, σκότωσε και τις 3 κόρες του. Πριν ένα μήνα, στην ίδια χώρα, ένας μπάτσος που είχε πάρει κι εκείνος συνεπιμέλεια, δολοφόνησε κι αυτός τις 3 κόρες του. Μέσα σε ένα μήνα 6 μικρά κορίτσια δολοφονημένα απο τους πατεράδες τους εξαιτίας της υποχρεωτικής συνεπιμέλειας και της θεωρίας της γονεϊκής αποξένωσης. Έξι παιδιά δολοφονημένα από το κράτος. Όταν το παιδί φοβάται ή/και δεν θέλει να δει τον πατέρα του, όταν το παιδί καταγγέλει πως ο πατέρας του ασκεί βία, ΔΕΝ είναι επειδή του έβαλε λόγια η μάνα του.Η γονεϊκή αποξένωση είναι ψευδοθεωρία, ένα νομικό τέχνασμα που χρησιμοποιούν οι συνήγοροι υπεράσπισης φερόμενων δραστών παιδικής κακοποίησης και οι τεχνικοί τους σύμβουλοι. Δεν έχει καμία θέση ούτε στη νομοθεσία, ούτε σε δικόγραφα και δικαστικές αποφάσεις και, φυσικά, ούτε σε γνωματεύσεις. Τη χρήση της γονεϊκής αποξένωσης σε δικαστικές υποθέσεις επιμέλειας έχουν καταγγείλει ο ΟΗΕ και το Συμβούλιο της Ευρώπης (μεταξύ πολλών άλλων εμπειρογνωμόνων), καταδεικνύοντας τις βλαβερές συνέπειες αυτής της ψευδοθεωρίας για την προστασία των παιδιών.

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:56 | Μ. Σε πρόσφατη δήλωση του (Δεκέμβριος 2022), ο ΠΟΥ εξηγεί τους λόγους για τους οποίους η γονεϊκή αποξένωση αφαιρέθηκε από το ευρετήριο όρων της κατηγορίας με τίτλο "Προβλήματα στην Σχέση Φροντιστή και Παιδιού" της Διεθνούς Στατιστικής Ταξινόμησης Νοσημάτων και Συναφών Προβλημάτων Υγείας (ICD), παρά τις επίμονες προσπάθειες των υποστηρικτών της αντιεπιστημονικής θεωρίας της "γονεϊκής αποξένωσης" να συμπεριληφθεί ως όρος.Η "γονεϊκή αποξένωση" χρησιμοποιείται στις διαδικασίες οικογενειακού δικαίου από τους κακοποιητές ως εργαλείο για να συνεχίσουν την κακοποίηση και τον εξαναγκασμό τους και να υπονομεύσουν και να απαξιώσουν τους ισχυρισμούς για ενδοοικογενειακή βία που διατυπώνονται από μητέρες που προσπαθούν να κρατήσουν τα παιδιά τους ασφαλή. Το πρότυπο του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού παραβιάζεται με την επιβολή επικοινωνίας μεταξύ του παιδιού και του ενός ή και των δύο γονέων και με την προτεραιοποίηση της, ακόμη και όταν υπάρχουν ενδείξεις ενδοοικογενειακής βίας. Κυρίως λόγω της έλλειψης κατάρτισης και της έμφυλης μεροληψίας και της έλλειψης πρόσβασης σε νομική υποστήριξη, η επιμέλεια των παιδιών μπορεί να ανατεθεί σε δράστες βίας, παρά τα αποδεικτικά στοιχεία για ιστορικό ενδοοικογενειακής ή/και σεξουαλικής κακοποίησης. Οι δικαστές και οι αξιολογητές πρέπει να σταματήσουν να εστιάζουν στην προσπάθεια να αναγνωρίσουν συμπεριφορές που αμφισβητούνται εντός του κλάδου της ψυχολογίας (όπως η ψευδοεπιστημονική έννοια της γονεϊκής αποξένωσης) και να αρχίσουν να εστιάζουν στα συγκεκριμένα γεγονότα και τα πλαίσια κάθε υπόθεσης.

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:16 | Σ. Ρ.Την υψηλότερη ετήσια αύξηση στις γυναικοκτονίες, ανάμεσα σε 20 ευρωπαϊκές χώρες, εμφάνισε η Ελλάδα στη διάρκεια της πανδημίας, με άνοδο 187,5% μόλις σε ένα χρόνο, από το 2020 μέχρι το 2021. Πρόκειται για μια αλγεινή ελληνική «πρωτιά» που αποκάλυψε η έρευνα «Ο ακήρυχτος πόλεμος στις γυναίκες στην Ευρώπη» που πραγματοποιήθηκε από το Μεσογειακό Ινστιτούτο

Ερευνητικής Δημοσιογραφίας (MIIR) στην Αθήνα, σε συνεργασία με 18 ειδησεογραφικά πρακτορεία του European Data Journalism Network. Το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων (EIGE), ορίζει τη γυναικοκτονία ως τη «δολοφονία μιας γυναίκας λόγω του φύλου της». Αυτός είναι ο ορισμός της Στατιστικής Επιτροπής του ΟΗΕ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:23 | Μ. Β. Σε όσες χώρες έχει νομοθετηθεί ως ποινικό αδίκημα η γονεϊκή αποξένωση, έχει οδηγήσει σε σημαντική υποχώρηση στα δικαιώματα παιδιών και γυναικών. Στην Βραζιλία ψηφίστηκε το 2010 και οι τραγικές επιπτώσεις στις ζωές των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας, την επόμενη δεκαετία, προκάλεσαν την παρέμβαση του Συμβουλίου του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα. Στις 04 Νοεμβρίου 2022 οι εμπειρογνώμονες του Συμβουλίου απηύθυναν έκκληση στη νέα κυβέρνηση της Βραζιλίας να αποσύρει τον νόμο που ποινικοποιεί τη "γονεϊκή αποξένωση", επισημαίνοντας ότι οδηγεί σε διακρίσεις εις βάρος των γυναικών και των κοριτσιών, ιδίως σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια. Όπως αναφέρει η επιτροπή: "Τονίζουμε τις πολύ ανησυχητικές συνέπειες από την εφαρμογή του νόμου για τις μητέρες, πολλές από τις οποίες δεν έχουν άλλη επιλογή από το να αποσιωπήσουν την κακοποίηση των παιδιών τους από τον σύντροφο ή τον πρώην σύντροφό τους, από φόβο μήπως κατηγορηθούν για "γονεϊκή αποξένωση" και χάσουν την επιμέλεια." Πέντε χρόνια νωρίτερα, το 2017, μια Κοινοβουλευτική Εξεταστική Επιτροπή στη Βραζιλία διαπίστωσε συσχέτιση μεταξύ της γονεϊκής αποξένωσης, της ενδοοικογενειακής βίας και της σεξουαλικής κακοποίησης. Ωστόσο, δικηγόροι και εμπειρογνώμονες που υπερασπίζονται την γονεϊκή αποξένωση άσκησαν πιέσεις προκειμένου να διασφαλίσουν ότι δε θα ληφθούν μέτρα για την προστασία των θυμάτων

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:38 | Σ. Α. Το σχόλιο της κυρίας Τ. Α. αντιπροσωπεύει όλα όσα πιστεύω. διαβάστε παρακάτω,υπογραφουν οργανώσεις που βοηθούν πολλα θυματα ενδοοικογενειακης βίας¨.

Όσον αφορά τις αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα με σχετική αρθρογραφία στα μέσα ενημέρωσης έγινε γνωστή η κάθετη αντίθεση μεγάλου μέρους του νομικού κόσμου, γιατί κρίνουν ότι πλήττεται το κράτος δικαίου.Όσον αφορά τις γυναικείες οργανώσεις που μετέχουν στην Επιτροπή για το Οικογενειακό Δίκαιο και την Συναινετική Συνεπιμέλεια, εκφράζουμε την αντίθεσή μας σε πολλές από τις τροπολογίες που εντάσσονται στο νομοσχέδιο και αρνούμαστε την υποβάθμιση του κράτους δικαίου.Επισημαίνουμε ότι δεν συγκροτήθηκε επιστημονική επιτροπή για την συγγραφή του προτεινόμενου νομοσχεδίου ούτε υπήρξε διάλογος με γυναικείες συλλογικότητες, όπως άλλωστε επιτάσσει η πρόσφατη έκθεση της GREVIO για την Ελλάδα. Συγκεκριμένα, ρητά η GREVIO στην πρόσφατη Έκθεση της για την Ελλάδα, "ενθαρρύνει έντονα τις ελληνικές αρχές να εντείνουν τις διαβουλεύσεις με ένα φάσμα οργανώσεων για τα δικαιώματα των γυναικών, προκειμένου να συμπεριληφθούν οι απόψεις και οι εμπειρίες τους στο σχεδιασμό νόμων, πολιτικών και μέτρων για την πρόληψη και την καταπολέμηση όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών. Οι αρχές θα πρέπει να αναγνωρίσουν πλήρως την αξία και την εμπειρογνωμοσύνη που προσφέρουν μέσω της έμφυλης προσέγγισης της βίας κατά των γυναικών με επίκεντρο τα δικαιώματα και τις ανάγκες των θυμάτων".Δυστυχώς ο Υπουργός Δικαιοσύνης με αλαζονικό ύφος απέρριψε την δημιουργία νομοπαρασκευαστικής επιτροπής με το αιτιολογικό ότι τα μέλη της θα προωθούσαν συντεχνιακά αιτήματα και απαξίωσε πλήρως την επιστημονική κοινότητα, που έχει να επιδείξει λαμπρά δείγματα γραφής όσες φορές μετείχαν σε νομοπαρασκευαστικές επιτροπές. Για ακόμα μία φορά η κυβέρνηση αρνείται να εναρμονισθεί με ευρωπαϊκές και διεθνείς κατευθύνσεις, παρ΄ ότι έχει κυρώσει η χώρα μας ή έχει ενσωματώσει στο εθνικό δίκαιο ευρωπαϊκές οδηγίες ή διεθνείς συμβάσεις, όπως την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης. Οι αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχουν άμεση σχέση με την παρέμβαση στον ν.3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία, αφού μία σειρά ζητήματα που έχουν να κάνουν με την αντιμετώπιση του θύτη αντιμετωπίζονται από τα παραπάνω νομικά κείμενα. Δυστυχώς ο Υπουργός δεν έδωσε καμία σημασία στις συστάσεις της GREVIO ούτε μπήκε στον κόπο να ακούσει τις γυναικείες οργανώσεις ώστε να γνωρίζει τα δεινά που προέκυψαν για γυναίκες και παιδιά με την ψήφιση του ν.4800/2021. Οι γυναικείες οργανώσεις με το συνημμένο υπόμνημά μας θα ενημερώσουμε τα κόμματα και τους νομικούς φορείς και θα διεκδικήσουμε την συμπερίληψη των προτάσεών μας. Συνοπτικά τα αιτήματά μας:

• Όχι στη μείωση δικαστών και στην δημιουργία μονομελών Πλημμελειοδικείων, στην θέση των τριμελών.• Επίσπευση της διαδικασίας στον ανακριτικό και δικαστικό τομέα με την καθιέρωση μιας "ταχείας διαδικασίας κατά προτεραιότητα" ώστε να αποτραπεί η κλιμάκωση της βίαιης συμπεριφοράς και η ενδεχόμενη γυναικοκτονία.• Σύνδεση της αποζημίωσης των θυμάτων με την προσφυγή στην δικαιοσύνη ανεξαρτήτως διαμεσολάβησης.• Στο θέμα της αποζημίωσης, αν αποδεδειγμένα ο δράστης δεν μπορεί να καταβάλει αποζημίωση λόγω πρόδηλης οικονομικής αδυναμίας ενώ βρίσκεται στην ίδια αδυναμία και το θύμα, τότε αυτό μπορεί να αποζημιωθεί από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης. Η αποζημίωση να περιλαμβάνει και

χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.• Ζητούμε σε περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας να αναστέλλεται το δικαίωμα επικοινωνίας με τα τέκνα εκ του νόμου, με την υποβολή μήνυσης, όπως συμβαίνει σε άλλες χώρες.• Στο ν/σ προστίθεται η ψυχολογική βία (επιπλέον της σωματικής) ως βία που επιφέρει τις συνέπειες της κακής άσκησης της γονικής μέριμνας του άρθρου 1532 ΑΚ, Εδώ θα πρέπει να υπάρξει ορισμός του τι συνιστά ψυχολογική βία στο πλαίσιο μιας ενδοοικογενειακής σχέσης, ώστε αυτή η αόριστη αναφορά να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί εις βάρος των γυναικών και να εισάγει από το παράθυρο την έννοια της γονικής αποξένωσης (που έχει απορριφθεί από όλους τους διεθνείς οργανισμούς) ή παρόμοιων εννοιών.• Ζητούμε την βελτίωση της απονομής της Δικαιοσύνης, με την ίδρυση οικογενειακών δικαστηρίων, κατ΄ εφαρμογή του Ν. 2447/1996.• Να ιδρυθεί αμέσως, κατ' εφαρμογή του Ν. 2447/1996, σώμα οικογενειακών κοινωνικών λειτουργών, με επαρκή και κατάλληλη στελέχωση και τα αναγκαία υλικοτεχνικά μέσα, που θα ενισχυθεί με ψυχολόγους και παιδοψυχίατρους και θα συνεργάζεται και με τις δημόσιες αρχές.• Να προβλεφθεί ειδικό μηνιαίο επίδομα στήριξης των χαμηλού εισοδήματος χωρισμένων γονέων που έχουν την επιμέλεια παιδιού, κατ' εφαρμογή του άρθρου 21 παρ. 1 του Συντάγματος.• Ζητούμε να εισαχθεί η γυναικοκτονία ως ξεχωριστό αδίκημα του ΠΚ με ιδιαίτερη ποινική απαξία, ώστε να γίνει ορατό το έγκλημα αυτό και η φύση του και να μην υπάρχουν ελαφρυντικά όπως "πρότερος έντιμος βίος" όταν υπήρξαν στο παρελθόν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας είτε κατά του θύματος είτε σε τρίτα πρόσωπα.Ακολουθούν:1) αναλυτικό υπόμνημα 2) κατάλογος των οργανώσεων/συλλογικοτήτων που συμμετέχουν στην Επιτροπή για το Οικογενειακό Δίκαιο και την Συναινετική Συνεπιμέλεια

Νομοσχέδιο Υπουργού Δικαιοσύνης κ. Γιώργο Φλωρίδη, Επιτροπή για το Οικογενειακό Δίκαιο και την Συναινετική Συνεπιμέλεια: Νέα τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και παρέμβαση στον ν.3500/20061. Έχει τεθεί σε δημόσια διαβούλευση νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης με περιεχόμενο νέες τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και παρέμβαση στον ν.3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία. Πρέπει να επισημανθεί ότι δεν συγκροτήθηκε επιστημονική επιτροπή για την συγγραφή του προτεινόμενου νομοσχεδίου ούτε υπήρξε διάλογος με γυναικείες συλλογικότητες, όπως άλλωστε επιτάσσει η πρόσφατη έκθεση της GREVIO για την Ελλάδα. Συγκεκριμένα, ρητά η GREVIO στην πρόσφατη Έκθεση για την Ελλάδα, "ενθαρρύνει έντονα τις ελληνικές αρχές να εντείνουν τις διαβουλεύσεις με ένα φάσμα οργανώσεων για τα δικαιώματα των γυναικών, προκειμένου να συμπεριληφθούν οι απόψεις και οι εμπειρίες τους στο σχεδιασμό νόμων, πολιτικών και μέτρων για την πρόληψη και την καταπολέμηση όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών. Οι αρχές θα πρέπει να αναγνωρίσουν πλήρως την αξία και την εμπειρογνωμοσύνη που προσφέρουν μέσω της έμφυλης προσέγγισης της βίας κατά των γυναικών με επίκεντρο τα δικαιώματα και τις ανάγκες των θυμάτων". Όσον αφορά τις αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα με σχετική αρθρογραφία στα μέσα ενημέρωσης έγινε γνωστή η κάθετη αντίθεση του νομικού κόσμου, γιατί κρίνουν ότι πλήττεται το κράτος δικαίου. Πριν δύο χρόνια ενόψει της ψήφισης της αντιμεταρρύθμισης του Οικογενειακού Δίκαιου, προβλέπαμε ότι θα αυξηθεί κατακόρυφα η δικαστική ύλη και υποστηρίζαμε ότι θα έδινε σε ομάδες μισαλλόδοξων και εκδικητικών θέσεων και απόψεων που επιδιώκουν την εξυπηρέτηση προσωπικών τους συμφερόντων και που αντιλαμβάνονται την κοινωνία και την οικογένεια μέσα από το πρίσμα των μικροσκοπιμοτήτων των αντιδικιών τους και που σίγουρα δεν ενδιαφέρονται για το συμφέρον του παιδιού και την προστασία της οικογένειας , ένα εργαλείο για να συνεχίσουν να ασκούν δύναμη και έλεγχο στις μητέρες και ότι όποιος υπερψηφίζε το νομοσχέδιο θα έχει την πλήρη ευθύνη για τη θέση της ασφάλειας γυναικών και παιδιών σε κίνδυνο και την αμφισβήτηση της ελευθερίας τους".

Δυστυχώς δικαιωθήκαμε και στα δύο. Η ψήφιση του νόμου, γνωστού ως "νόμου Τσιάρα", οδήγησε σε :

• όξυνση των οικογενειακών συγκρούσεων και αντιθέσεων • αύξηση της ενδοοικογενειακής βίας, κατά 110%, σε μόλις 2 χρόνια • διόγκωση του αριθμού των δικαστικών υποθέσεων μεταξύ συζύγων τόσο σε πολιτικά όσο και ποινικά δικαστήρια.Συγκεκριμένα ο αριθμός των δικαστικών διενέξεων στα ελληνικά δικαστήρια που αφορούν ενδοοικογενειακές διαφορές έχει αυξηθεί κατακόρυφα σε όλες τις διαδικασίες, ιδία δε στις διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων.Η κυβέρνηση, αντί να αναλάβει τις ευθύνες για αυτή την τεράστια αύξηση της βίας σε βάρος των γυναικών και την επιβάρυνση των δικαστηρίων με περισσότερες δίκες, επιφέρει πλήγμα στην ασφάλεια δικαίου, μειώνοντας τον αριθμό των δικαστών, όπως π.χ. με τη μετατροπή των τριμελών πλημμελειοδικείων σε μονομελή ή προσπαθώντας να ενισχύσει τον θεσμό της ποινικής διαμεσολάβησης , συνδέοντας την αποζημίωση των θυμάτων μόνον με το θεσμό αυτό και όχι με την προσφυγή στην δικαιοσύνη, ενώ παραγνωρίζει ότι σε κάθε περίπτωση ο θεσμός της ποινικής διαμεσολάβησης δεν ενδείκνυται σε περιπτώσεις κακοποίησης και οικογενειακής βίας"Η GREVIO επισημαίνει ότι τα προγράμματα για τους δράστες δεν μπορούν να αντικαταστήσουν τη δίωξη ή την καταδίκη και ότι οι αρχές πρέπει να διασφαλίσουν ότι η αλληλεπίδραση μεταξύ των προγραμμάτων για τους δράστες

και των ποινικών διαδικασιών δεν λειτουργεί εις βάρος του δικαιώματος των θυμάτων σε δίκη και σε δίκαιες νομικές διαδικασίες". Όσον αφορά το αναφερόμενο στον νόμο "ειδικό συμβουλευτικό – θεραπευτικό πρόγραμμα ή πρόγραμμα απεξάρτησης για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας, η Grevio επισημαίνει ότι δεν υπάρχουν αρκετά προγράμματα, ότι οι δράστες αντιμετωπίζονται από τον νόμο ως "ασθενείς" και όχι ως αντικοινωνικά άτομα χρήζοντα ειδικής συμβουλευτικής για τη βία σε βάρος των γυναικών, καθώς και ότι δεν δόθηκαν στοιχεία από τα εμπλεκόμενα κέντρα συμβουλευτικής ούτε αξιολόγηση από οιοδήποτε φορέα για τη μέχρι τώρα αποτελεσματικότητά τους (βλ. σε Παράρτημα που επισυνάπτεται).Στο εδάφιο β΄ της παρ. 2 του άρθρου 11 του νομοσχεδίου, ζητούμε να οριστεί ελάχιστος αριθμός συνεδριών καθώς και η υποχρεωτικότητα παρακολούθησης συμβουλευτικού προγράμματος σε καταδίκη, όχι μόνο στην ποινική διαμεσολάβηση. Η δική μας εμπειρία ως μελών της Επιτροπής είναι πως παρά τις εξαγγελίες του άρθρου 23 Α σχετικά με την ατομική αξιολόγηση των θυμάτων και του κινδύνου επανάληψης της βίας και της δευτερογενούς θυματοποίησης από τις υπηρεσίες υποδοχής θυμάτων όπως οι αστυνομικές αρχές, κοινωνικές υπηρεσίες, υπηρεσίες υγείας και εξειδικευμένες δομές, κατόπιν προηγούμενης ενημέρωσης και συμφωνίας του θύματος, είναι πως δεν υπάρχουν τέτοιες υπηρεσίες, ενώ είναι πραγματικά αναγκαίες .2. Παρόλο που πολλές φορές η γυναικοκτονία είναι η κατάληξη προηγούμενης ενδοοικογενειακής βίας και δεν απέχει χρονικά πολύ από την πρώτη καταγγελία, το νομοσχέδιο δεν προβλέπει τίποτε για την επίσπευση της διαδικασίας στον ανακριτικό και δικαστικό τομέα με την καθιέρωση μιας "ταχείας διαδικασίας κατά προτεραιότητα" ώστε να αποτραπεί η κλιμάκωση της βίαιης συμπεριφοράς και η ενδεχόμενη γυναικοκτονία (όπως συμβαίνει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, π.χ. βλ. Ιταλικό Codice Rosso). να λαμβάνονται ταχύτερα τα όποια μέτρα για την προστασία των θυμάτων. Η αστυνομία, μόλις ενημερωθεί για το έγκλημα, θα πρέπει να ενημερώνει αμέσως τον εισαγγελέα, ακόμη και προφορικά. Ο εισαγγελέας, στις περιπτώσεις που ασκεί δίωξη για εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας, Θα πρέπει εντός τριών ημερών από την ενημέρωσή του για το έγκλημα, να λάβει πληροφορίες από το θύμα ή από το πρόσωπο που κατήγγειλε τα γεγονότα του εγκλήματος. Η προθεσμία των τριών ημερών μπορεί να παραταθεί μόνο σε περίπτωση αναπόφευκτης ανάγκης προστασίας ανηλίκων ή του απορρήτου της έρευνας, επίσης προς το συμφέρον του θιγόμενου προσώπου. Οι πράξεις έρευνας που ανατίθενται από τον εισαγγελέα στην αστυνομία πρέπει να εκτελούνται χωρίς καθυστέρηση.

3. Η υποχρεωτική συνεπιμέλεια είναι συχνά για τον πρώην σύντροφο το μέσο άσκησης εξουσίας και συνιστά νέα μορφή άσκησης βίας στο θύμα του, ενώ εξάλλου το δικαίωμα επίσκεψης και φιλοξενίας των πατεράδων συχνά αποτελεί για τις γυναίκες και τα παιδιά μεγάλο ρίσκο, για το λόγο αυτό προτείνουμε να προστεθεί η φράση "Αναστέλλεται το δικαίωμα επικοινωνίας με τα τέκνα εκ του νόμου, με την υποβολή μήνυσης" στην παρ. 1, αρθρ. 18 του ν/σ, όπως προβλέπει ο γαλλικός νόμος 2020-936. (βλ. Παράρτημα ΙΙ) Επίσης, στο ίδιο άρθρο που προβλέπει "στον κατηγορούμενο από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο στο οποίο παραπέμπεται να δικασθεί ή από τον αρμόδιο ανακριτή ή από το δικαστικό συμβούλιο ή από τον εισαγγελέα που έχει επιληφθεί της υπόθεσης με αιτιολογημένη διάταξή του, κατά της οποίας επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον του συμβουλίου πλημμελειοδικών, και για όσο χρονικό διάστημα απαιτείται, περιοριστικοί όροι, " να προστεθεί ως μέτρο διασφάλισης της τήρησής τους η εποπτεία θα μπορούσε να γίνεται στην περίπτωση που ο δράστης έχει ήδη καταδικαστεί τουλάχιστον μια φορά, με κινητή ηλεκτρονική συσκευή που θα μπορεί να ενημερώνει ότι ο δράστης βρίσκεται σε μια ορισμένη απόσταση από το θύμα, μικρότερη από αυτή που καθορίζεται από την εντολή.4. Ακόμη το άρθρο 86 του νομοσχεδίου προβλέπει τροποποίηση του άρθρου 4 Ν. 3500/2006 με την προσθήκη και του όρου "ψυχολογική βία. Προστίθεται η ψυχολογική βία (επιπλέον της σωματικής) ως βία που επιφέρει τις συνέπειες της κακής άσκησης της γονικής μέριμνας του άρθρου 1532 ΑΚ, δηλαδή αυτές της ολικής ή μερικής αφαίρεσης της γονικής μέριμνας από τον θύτη γονέα. Πρότασή μας: Θα πρέπει να υπάρξει ορισμός του τι συνιστά ψυχολογική βία στο πλαίσιο μιας ενδοοικογενειακής σχέσης, ώστε αυτή η αόριστη αναφορά να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί εις βάρος των γυναικών ότι ασκούν δήθεν ψυχολογική βία στα παιδιά στρέφοντάς τα εις βάρος των πατεράδων τους και σε κάθε περίπτωση να μη υπάρχει ο κίνδυνος της ποινικοποίησης της καθημερινότητας των γονέων. Πολλώ δε μάλλον πρέπει να οριστεί ρητά ότι δεν τεκμαίρεται διάρρηξη της σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα υπαιτιότητι του έχοντος την επιμέλειά του γονέα, δηλαδή της μητέρας από μόνη την άρνηση του τέκνου να επικοινωνήσει με τον άλλο γονέα ή τους συγγενείς του. Να αποφευχθεί δηλαδή η εκ του πλαγίου παρείσφρηση του όρου "γονική αποξένωση" στο σκεπτικό και το αποτέλεσμα του νόμου, κατά παράβαση των όσων ορίζονται στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, τη Grevio και τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού. Συχνά τα παιδιά έχουν βάσιμο λόγο να αρνούνται και η προστασία τους πρέπει να είναι προτεραιότητα, καθώς μιλούμε για ενδοοικογενειακή βία, είτε ως δευτερογενή θύματα είτε ως άμεσα θύματα. Ψυχολογική βία στην περίπτωση αυτή ασκεί ο βίαιος γονέας, όχι ο γονέας που σέβεται την επιθυμία του τέκνου να μην επικοινωνεί μαζί του.Όπως άλλωστε παρατηρεί πολύ εύστοχα η Grevio: "Επιπλέον, ο νόμος 4800/2021 θεωρεί τις καλές σχέσεις μεταξύ του παιδιού και του ενός γονέα ως υποχρέωση του άλλου γονέα. Κατά συνέπεια, το άρθρο 1

511 του Αστικού Κώδικα περιλαμβάνει ρητά ως κριτήριο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση του συμφέροντος του παιδιού την ικανότητα κάθε γονέα να διασφαλίζει τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του άλλου γονέα όσον αφορά τις σχέσεις με το παιδί. Το άρθρο 1 532 περιλαμβάνει επίσης τη "διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του παιδιού με τον άλλο γονέα" ως λόγο ανάκλησης των γονικών δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένου του μη βίαιου γονέα. Η GREVIO σημειώνει ότι η γενική διατύπωση των εφαρμοστέων νομικών διατάξεων και η απουσία ρητής αναφοράς σε καταστάσεις ενδοοικογενειακής βίας παρέχει πρόσφορο έδαφος για προβληματικές δικαστικές πρακτικές που βασίζονται στη χρήση του "συνδρόμου γονικής αποξένωσης". Στο πλαίσιο αυτό, η GREVIO πληροφορήθηκε με απογοήτευση την ύπαρξη δημόσια υποστηριζόμενης κατάρτισης για δικαστές που καλύπτει το "σύνδρομο γονικής αποξένωσης" και παρόμοιες έννοιες. (Έκθεση GREVIO σελ. 89). Η GREVIO θεωρεί ότι η υποστήριξη της χρήσης της έννοιας της "γονικής αποξένωσης" και των συναφών εννοιών ενέχει τον κίνδυνο να παραμείνει η βία κατά των γυναικών και των παιδιών τους απαρατήρητη και/ή αρνητική".5. Προβλέπεται στο νομοσχέδιο ότι στην περίπτωση της ποινικής διαμεσολάβησης, δεν θα ακολουθήσει δίκη και πιθανή καταδίκη του δράστη αν αυτός: α) υποσχεθεί ότι δεν θα τελέσει και πάλι στο μέλλον οποιαδήποτε πράξη ενδοοικογενειακής βίας και σε περίπτωση συνοίκησης δέχεται να μείνει για εύλογο χρονικό διάστημα εκτός οικογενειακής στέγης, β) παρακολουθήσει ειδικό συμβουλευτικό – θεραπευτικό πρόγραμμα γ) καταβάλει εύλογη αποζημίωση στον παθόντα. Αν όμως αποδεδειγμένα δεν μπορεί να καταβάλει αποζημίωση λόγω πρόδηλης οικονομικής αδυναμίας ενώ βρίσκεται στην ίδια αδυναμία και το θύμα, τότε αυτό μπορεί να αποζημιωθεί από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης του άρθρου 1 του ν. 3811/2009. Στην περίπτωση αυτή το ελληνικό δημόσιο μπορεί μετά να στραφεί εις βάρος του δράστη για το ποσό που κατέβαλε . Προτάσή μας: Πραγματική οικονομική ανακούφιση των θυμάτων και των οικογενειών τους από την παραπάνω δημόσια αρχή σε όλες τις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας με σοβαρές κακοποιήσεις και όχι μόνο στο πλαίσιο της ποινικής διαμεσολάβησης, ανεξαρτήτως της οικονομικής κατάστασης του δράστη, με δικαίωμα του δημοσίου να υποκατασταθεί στα δικαιώματα του θύματος και να στραφεί μετά το ίδιο κατά του δράστη για τα χρήματα που έδωσε ως αποζημίωση. Η αποζημίωση να περιλαμβάνει πέραν της κάλυψης των παραπάνω πραγματικών εξόδων και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης αλλά και λόγω ψυχικής οδύνης στην οικογένεια του θύματος.(βλ. Παράρτημα 3). Η αποζημίωση δεν θα πρέπει να είναι εφάπαξ αλλά μηνιαία, για όσο καιρό απαιτείται και, το ποσό δεν μπορεί να είναι μικρότερο της ελάχιστης σύνταξης . Επίσης, δεν θα πρέπει να είναι κατόπιν αίτησης του θύματος, αλλά αυτεπάγγελτα.6. Η παράγραφος 2 του άρθρου 23 του νομοσχεδίου που ορίζει το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών που καταγγέλλουν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας στους οποίους περιλαμβάνονται δάσκαλοι, καθηγητές, γιατροί, προπονητές, κοινωνικοί λειτουργοί, θα πρέπει να περιλαμβάνονται και οι ψυχολόγοι και να έχει αναδρομική ισχύ. Στο ακαταδίωκτο θα πρέπει οπωσδήποτε να συμπεριληφθούν οι οργανώσεις που στο πλαίσιο της δράσης τους παρέχουν στήριξη στα θύματα.7. Όσον αφορά τη μέριμνα των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας προστίθεται το άρθρο 23Α σχετικά με την ατομική αξιολόγηση των θυμάτων και του κινδύνου επανάληψης της βίας και της δευτερογενούς θυματοποίησης από τις υπηρεσίες υποδοχής θυμάτων όπως οι αστυνομικές αρχές, κοινωνικές υπηρεσίες, υπηρεσίες υγείας και εξειδικευμένες δομές, κατόπιν προηγούμενης ενημέρωσης και συμφωνίας του θύματος. Μάλιστα η παραπομπή των θυμάτων στις υπηρεσίες αυτές θα γίνεται από τις διωκτικές, εισαγγελικές και δικαστικές αρχές, ενώπιον των οποίων εκκρεμεί υπόθεση ενδοοικογενειακής βίας. Ωστόσο, δεν υπάρχει επάρκεια υπηρεσιών και στελεχών. Πότε, πόσες και πώς θα λειτουργήσουν παραμένει άγνωστο!Πρότασή μας: Πραγματικά εξειδικευμένες δομές που θα μπορεί να στραφεί το θύμα από την πρώτη στιγμή και να βρει ψυχολογική, νομική και οικονομική υποστήριξη, ενώ συγχρόνως θα υπάρχει εποπτεία του δράστη από τις αστυνομικές αρχές προκειμένου να μην επαναληφθεί το έγκλημα. Είναι απαραίτητο να οργανωθεί ένα δίκτυο συνεργασίας της αστυνομίας με τους αρμόδιους φορείς ώστε να διευκολύνεται η πλήρης προστασία της γυναίκας και του παιδιού θύματος, τα δε αστυνομικά όργανα να υπέχουν πειθαρχική και ποινική ευθύνη για τη μη τήρηση των καθηκόντων τους.8. Τέλος, προτείνουμε να εισαχθεί η γυναικοκτονία ως ξεχωριστό αδίκημα του ΠΚ με ιδιαίτερη ποινική απαξία, να μην υπάρχουν ελαφρυντικά όπως "πρότερος έντιμος βίος" όταν υπήρξαν στο παρελθόν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας είτε κατά του θύματος είτε σε τρίτα πρόσωπα. Αφαίρεση της επιμέλειας και της γονικής μέριμνας των τέκνων των θυμάτων από τον δράστη. Πλήρη οικονομική απαλλαγή από τα έξοδα των δικαστηρίων για την οικογένεια του θύματος.9. Στην περίπτωση που το θύμα είχε παιδί ο νομοθέτης θα πρέπει να προβλέπει ειδική μέριμνα για αυτά και σε κάθε περίπτωση ο Εισαγγελέας που διαπιστώνει την ύπαρξη ανήλικων ή οικονομικά μη αυτοδύναμων ενηλίκων τέκνων του θύματος οφείλει, σε κάθε στάδιο και επίπεδο της διαδικασίας, να ζητήσει την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων για την εξασφάλιση της αστικής αποζημίωσης της ζημίας που υπέστησαν τα τέκνα του θύματος.10. Προκειμένου να εξάγονται σαφή συμπεράσματα σχετικά με φαινόμενο της ενδοοικογενειακής βίας ώστε να υιοθετούνται κατάλληλες πολιτικές αντιμετώπισης του, οι αστυνομικές και δικαστικές αρχές θα πρέπει να τηρούν ποιοτικά στατιστικά

στοιχεία αναφορικά με τα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας, τις καταγγελίες και την έκβαση των δικογραφιών που σχηματίστηκαν, το προφίλ του δράστη (κυρίως αν υπήρξαν προηγούμενες καταγγελίες ακόμη και από διαφορετικά πρόσωπα), τη σχέση συγγένιας μεταξύ θύτη και θύματος, τον τύπο του διαζυγίου εφόσον πρόκειται για πρώην συζύγους, αν το έγκλημα τελέστηκε παρουσία ανηλίκων κ.α..ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑΠαράρτημα

1. Grevio: “Επιπλέον, η GREVIO σημειώνει με ανησυχία ότι δεν φαίνεται να υπάρχουν ειδικά μέτρα για την ασφάλεια του θύματος κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαμεσολάβησης. Ενημερώθηκε από ΜΚΟ και δικηγόρους που εργάζονται με γυναίκες θύματα βίας ότι οι δράστες που επιλέγουν αυτόν τον μηχανισμό διαμεσολάβησης μπορεί να το κάνουν κυρίως για να αποφύγουν τη δίωξη. Η GREVIO επισημαίνει ότι τα προγράμματα για τους δράστες δεν μπορούν να αντικαταστήσουν τη δίωξη ή την καταδίκη και ότι οι αρχές πρέπει να διασφαλίσουν ότι η αλληλεπίδραση μεταξύ των προγραμμάτων για τους δράστες και των ποινικών διαδικασιών δεν λειτουργεί εις βάρος του δικαιώματος των θυμάτων σε δίκαιες νομικές διαδικασίες. Η GREVIO καλεί τις ελληνικές αρχές να: a. να ενισχύσουν ουσιαστικά την ικανότητα και την εμβέλεια των προγραμμάτων για τους δράστες, μεταξύ άλλων με την εξάπλωση των προγραμμάτων σε ολόκληρη τη χώρα, την εισαγωγή τους σε χώρους κράτησης και τη διασφάλιση ότι ο αντίκτυπός τους αξιολογείται επαρκώς από ανεξάρτητους φορείς, b. να λάβουν τα αναγκαία νομοθετικά και άλλα μέτρα για την αύξηση του επιπέδου παρακολούθησης και του ποσοστού ολοκλήρωσης των προγραμμάτων για τους δράστες που διατάσσονται από τους εισαγγελείς στο πλαίσιο του μηχανισμού διαμεσολάβησης, c. να αναπτύξουν κοινά ελάχιστα πρότυπα που εφαρμόζονται στα προγράμματα για τους δράστες, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, ιδίως όσον αφορά την ανάγκη για μια προσέγγιση με ευαισθησία ως προς το φύλο και την αποδόμηση των έμφυλων στερεοτύπων, καθώς και την ανάγκη να εξασφαλιστεί η ασφάλεια των θυμάτων κατά τη διαδικασία εφαρμογής των προγραμμάτων για τους δράστες, d. να διασφαλίσουν ότι η αλληλεπίδραση μεταξύ των προγραμμάτων για τους δράστες και των ποινικών διαδικασιών δεν επηρεάζει αρνητικά το δικαίωμα των θυμάτων σε δίκαιες και δίκαιες νομικές διαδικασίες, e. να διασφαλίζουν ότι τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας ενημερώνονται και προστατεύονται επαρκώς κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαμεσολάβησης και ότι τα ίδια και τα παιδιά τους είναι ασφαλή”.

Παράρτημα 2. Γαλλικός νόμος “I – Ρύθμιση για το κατά προτεραιότητα δικαίωμα του θύματος να μείνει στη συζυγική κατοικία Ο δικαστής του οικογενειακού δικαστηρίου όταν αποφασίζει για τη χωριστή κατοικία των συζύγων, πρέπει να αποδώσει το δικαίωμα διαμονής στη συζυγική στέγη στον σύζυγο που δεν είναι ο δράστης της άσκησης βίας, ακόμη κι αν έχει φιλοξενηθεί προσωρινά σε άλλη κατοικία, όπως σε καταφύγιο. Σε αυτήν την περίπτωση, η ανάληψη ευθύνης για τα έξοδα που σχετίζονται με αυτό το κατάλυμα μπορεί να επιβαρύνουν τον βίαιο σύζυγο. Τα ίδια ισχύουν για συντρόφους που συγκατοικούσαν με σύμφωνο συμβίωσης ή χωρίς σύμφωνο.

Με αυτή την ρύθμιση η κατοικία δίνεται εκ του νόμου στο θύμα, δίχως να πρέπει να τη ζητήσει, εκτός από ιδιαίτερες περιπτώσεις στις οποίες πρέπει ο δικαστής να δικαιολογήσει διεξοδικά με βάση τα πραγματικά στοιχεία που προκύπτουν από τη διαδικασία και τη νόμιμη βάση τους. Επίσης, δεν μπορεί να κατηγορηθεί για εγκατάλειψη συζυγικής στέγης, και παύει να είναι αποτρεπτικός λόγος ως προς την απόφαση καταγγελίας της βίας. II – Αναστολή του δικαιώματος επικοινωνίας και διαμονής Εκ του νόμου αναστέλλεται προσωρινά η άσκηση της γονικής μέριμνας και το δικαίωμα επικοινωνίας και στέγασης του τέκνου σε περίπτωση εγκλήματος από γονέα που διαπράχθηκε κατά του προσώπου του άλλου γονέα από την άσκηση ποινικής δίωξης μέχρι και την έκδοση καταδικαστικής απόφασης, χωρίς να χρειάζεται ειδική μνεία του ανακριτή ή του δικαστή για την αναστολή. Αξίζει να σημειωθεί πως τρία χρόνια μετά την ψήφιση του νόμου αυτού, η γαλλική βουλή αναγκάζεται να προχωρήσει σε τροποποίησή του, προβλέποντας πως η εκ του νόμου αναστολή χορηγείται με την υποβολή μήνυσης.

Προσθήκη στο άρθρο 18, παρ. 1, εδάφιο α) του ν/σ Αναστέλεται το δικαίωμα επικοινωνίας με τα τέκνα εκ του νόμου (1) III – Επιτηρούμενη απαγόρευση προσέγγισης του θύματος

Στην πολιτική διαδικασία, εφόσον έχει εκδοθεί απαγόρευση, ο δικαστής του οικογενειακού δικαστηρίου μπορεί να διατάξει την απαγόρευση προσέγγισης της ενάγουσας σε απόσταση μικρότερη από μια καθορισμένη απόσταση και, ως εκ τούτου, να διατάξει, αφού λάβει τη συναίνεση και των δύο μερών, το να φορέσουν ο καθένας μία κινητή ηλεκτρονική συσκευή που θα μπορεί να ενημερώνει ότι ο εναγόμενος βρίσκεται σε μια ορισμένη απόσταση από την ενάγουσα, μικρότερη από αυτή που καθορίζεται από την εντολή. Σε περίπτωση άρνησης του εναγομένου, που σημαίνει ότι δεν μπορεί να επιβληθεί αυτό το μέτρο, ο δικαστής οικογενειακών υποθέσεων ειδοποιεί αμέσως τον εισαγγελέα. IV – Αναστολή δικαιωμάτων

επικοινωνίας και στέγασης του τέκνου στο πλαίσιο ανάκρισης Σε άλλες περιπτώσεις πλην της παραπάνω περίπτωσης ΙΙ, δηλαδή πριν την άσκηση ποινικής δίωξης, μπορούν ο ανακριτής ή το δικαστικό συμβούλιο να αποφασίσουν, με αιτιολογημένη απόφαση, σχετικά με την αναστολή του δικαιώματος που έχει το υπό εξέταση άτομο ως προς την επικοινωνία και διαμονή με το ανήλικο παιδί του. Πράγματι, η άσκηση των δικαιωμάτων επίσκεψης και διαμονής δεν πρέπει να αποτελεί ευκαιρία για τον παραβάτη γονέα να ασκήσει περαιτέρω βία στο γονέα -θύμα".Παράρτημα 3. Παρατηρήσεις για την Εθνική Αρχή Αποζημίωσης

Τι είναι η Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης; Είναι ένας φορέας του Υπουργείου Δικαιοσύνης που αποφαίνεται επί των αιτήσεων αποζημίωσης θυμάτων εγκληματικών πράξεων που έχουν τελεστεί στην ελληνική επικράτεια. Οι εγκληματικές πράξεις για τις οποίες προβλέπεται αποζημίωση του θύματος είναι: εμπορία ανθρώπων, εργασιακή εκμετάλλευση, αφαίρεση οργάνων σώματος, και εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και εγκλήματα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, γενετήσιες πράξεις με ανηλικους ή ενώπιόν τους, πορνογραφία ανηλίκων κ.λπ. Η αποζημίωση καλύπτει: ιατρικά έξοδα και νοσήλια, ψυχική και ψυχολογική υποστήριξη του θύματος, απώλεια εισοδήματος για εύλογο χρονικό διάστημα, δαπάνες αλλαγής περιβάλλοντος και κατοικίας, δαπάνες αγοράς απαραίτητων καταναλωτικών αγαθών για την μετεγκατάσταση σε ασφαλές περιβάλλον και έξοδα κηδειας. Προϋποθέσεις αποζημίωσης: α) Ο δράστης του εγκλήματος να μη διαθέτει τους οικονομικούς πόρους μετά την έκδοση εις βάρος του αμετάκλητης καταδικαστικής αποφάσεως. β) Όταν δεν μπορεί να εξακριβωθεί η ταυτότητα του δράστη. γ) Ο δράστης να μην μπορεί να διωχθεί ποινικά, επειδή η δικογραφία μπήκε για κάποιο λόγο στο αρχείο. Όμως στις περιπτώσεις α΄ και γ΄ που είναι γνωστός ο δράστης, η αξίωση αποζημίωσης του θύματος θα πρεπει να έχει προσδιοριστεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση! Είναι λοιπόν τέτοιες οι προϋποθέσεις που εγώ πραγματικά δεν ξέρω κάποια περίπτωση αποζημίωσης, ενώ πρόκειται για πραγματικά έξοδα που αποδεικνύονται με δικαιολογητικά και όχι για αποζημίωση ηθικής βλάβης, κάτι που κατά τη γνώμη μας θα έπρεπε να προστεθεί. Προτάσή μας: Πραγματική οικονομική ανακούφιση των θυμάτων και των οικογενειών τους από την παραπάνω δημόσια αρχή σε όλες τις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας με σοβαρές κακοποιήσεις και όχι μόνο στο πλαίσιο της ποινικής διαμεσολάβησης, ανεξαρτήτως της οικονομικής κατάστασης του δράστη, με δικαίωμα του δημοσίου να υποκατασταθεί στα δικαιώματα του θύματος και να στραφεί μετά το ίδιο κατά του δράστη για τα χρήματα που έδωσε ως αποζημίωση. Η αποζημίωση να περιλαμβάνει πέραν της κάλυψης των παραπάνω πραγματικών εξόδων και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης αλλα και λόγω ψυχικής οδύνης στην οικογένεια του θύματος.24 ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΝΑΙΝΕΤΙΚΗ ΣΥΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ/ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΕΣ – ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣΕλληνικό Δίκτυο για την Φεμινιστική Απεργία – fotini.sianou@gmail.com; sakkaileana@gmail.com; sakkaileana@ath.forthnet.gr; katpapatheodorou@yahoo.gr; Ελληνικό Δίκτυο Γυναικών Ευρώπης – nroubani@gmail.com – 2109700814 Ένωση Γυναικών Ελλάδας (Ε.Γ.Ε.) – Δέσποινα Λογιάδου – egepds1@gmail.com – logiadoudena@gmail.comΈνωση Ελληνίδων Νομικών – Χρυσής Σφανδού – sfandou@gmail.comΕυρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας (ΕΔκΒ) – Κική Πετρουλάκη – info@antiviolence-net.eu, – kiki@antiviolence-net.eu

W: http://www.antiviolence-net.eu FB:/EuropeanAntiViolenceNetworkΣωματείο Γυναικείων Δικαιωμάτων «ΤΟ ΜΩΒ» – https://tomov.gr/ – info@tomov.grΧΕΝ Ελλάδος – proedreio@xen.gr – τηλέφωνα 2103624291 και 2103606530 Πρωτοβουλία Γυναικών Πειραιά – protovouliagynaikonpeiraia@gmail.com Ομάδα γυναικών του συλλόγου κοινωνικής και Πολιτιστικής Παρέμβασης θρυαλλίδα – https://thryallida.wordpress.com/

thryallidasyllogos@gmail.com – elpidasmail@gmail.comΜΗΤΕΡΑΣ ΕΡΓΟΝ Σύλλογος Πολύτεκνων Μητέρων – miterasergon@yahoo.gr – http://www.miterasergon.gr – fb: https://www.facebook.com/aikaterini.sidiropoulou – ekatoufa@gmail.com Ένωση Διπλωματούχων Ελληνίδων Μηχανικών – Εφη Τριτοπούλου, Πρόεδρος – edem@tee.gr – efitrito@gmail.com – http://www.edem-net.grΣύνδεσμος Αλβανίδων γυναικών στην Ελλάδα – Αγάπη Γκίκα, Πρόεδρος – lidhjagruasgr@gmail.com – rovena_xhori@hotmail.com;

Fb:https://www.facebook.com/LidhjaeGruasShqiptareneGreqiΓυναικεία ομάδα Αυτοάμυνας – Αντωνία Τσαρέα – atsarea1966@gmail.com;NIMERTIS ACTIONART ΝΠΙΔ – Μαίρη Τσαρέα – nimertisart@gmail.comΦεμινιστική Συλλογικότητα ΘΕΟΔΩΡΑ – https://www.facebook.com/groups/391995412113784 – aikape@gmail.comΟι μαμάδες Mother's Wings Greece – Mother's Wings – motherswingsgreece@gmail.com – Χάιδω ΟρφανούΟμάδα Γυναικών Πτολεμαΐδας – Θεοδώρα Γουλιάρου – gouliaroutheodora@gmail.com Σύλλογος εργαζομένων Γενικής Γραμματείας Ισότητας των φύλων «Δώρα Κατσιβαρδάκου» – Stellapal@ymail.com;

seggif@isotita.grΠανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων Δικτύου Δομών ΓΓΙΦ – somatio.domon.ggif@gmail.com;Δίκτυο Γυναικών Συγγραφέων κατά της Έμφυλης Βίας και των Γυναικοκτονιών, «η φωνή της» – Eleni Priovolou – priovolou_eleni@yahoo.com ; katpapandoniou@gmail.com;Artivism Movement – artivism.movement2022@gmail.com; – Λίλι Πόνου Δημιουργός & Πρόεδρος Artivism MovementΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΕΣ – allhleggyes@gmail.comSTRONG ΜΕ – Κίνημα για την πρόληψη & καταπολέμηση της έμφυλης βίας. – strongme2021@gmail.com;Εργαστήριο Σπουδών Φύλου, Τμήμα Κοινωνικής Πολιτικής, Πάντειο Πανεπιστήμιο – e-mail: genderpanteion@gmail.com; geopetr@panteion.gr; -Ιστοσελίδα: http://www.genderstudies-panteion.gr/ fb: http://www.facebook.com/genderpanteion

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:44 | Ν. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ Τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ

ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ’ ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ’ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ’ ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α’232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ’ του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της

συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. “Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους,

δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. “https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:49 | Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας ΑΡΘΡΟ 4 Σωματική και ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκωνΔεν είναι σαφής ο συλλογισμός που οδήγησε στην πρόσθεση της ψυχολογικής βίας (χωρίς μάλιστα να δίνεται κανένας ορισμός της)Το πνεύμα του Άρ. 4 του Ν.3500/2006 ήταν η απαγόρευση της σωματικής τιμωρίας ως μέσο σωφρονισμού των παιδιών και, ως εκ τούτου, επιφέρει τις συνέπειες της κακής άσκησης της γονικής μέριμνας του άρθρου 1532 ΑΚ. Εάν η επιχειρούμενη διεύρυνση στοχεύει στην απαγόρευση κάθε μορφής ενδοοικογενειακής βίας, τότε οφείλει να συμπεριλάβει όλες τις μορφές ενδοοικογενειακής βίας αφού δείχνει άτοπο να περιλαμβάνεται η ψυχολογική και να παραλείπεται η σεξουαλική βία.Επομένως, εάν θεωρείται αναγκαία η τροποποίηση του Άρθρου 4, προτείνεται η ακόλουθη διατύπωση : «Άρθρο 4. Ενδοοικογενειακή βία σε βάρος ανηλίκων Επί ασκήσεως οποιασδήποτε μορφής βίας από τις αξιόποινες πράξεις της παρούσας που τελείται κατά ανήλικου μέλους της οικογένειας ή ενώπιόν του,

εφαρμόζεται το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα.»Σε περίπτωση που διατηρηθεί ως έχει το τροποποιημένο άρθρο 4, απαιτείται συγκεκριμένος, λεπτομερής ορισμός της ψυχολογικής βίας κατά ανηλίκων.

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:36 | Δ. Β. Κεφαλαιο Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων γονέα τέκνου αποτελεί ψυχολογική βία και οι επιπτώσεις της είναι μη αναστρέψιμες (παρακαλώ πολύ να συμβουλευτείτε σύγχρονες επιστημονικές μελέτες καθώς και τις επίσημες ενώσεις ψυχιάτρων και ψυχολόγων). Να αφαιρείται 'αμεσα η μέριμνα από το γονιό που παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις σε θέματα επικοινωνίας του τέκνου με τον άλλο γονέα .Το φαινόμενο πρέπει να περιοριστεί, αφού αυξάνονται τα διαζύγια στη χώρα και δεκάδες χιλιάδες παιδιά βρίσκονται «ορφανά » από το πείσμα αλλά και την ατιμωρησία του γονέα που ασκεί την αποκλειστική επιμέλεια. Δυστυχώς η πολιτεία του δίνει τη δυνατότητα να ασκεί ψυχολογική βία στο ίδιο του το παιδί. Ο νόμος της συνεπιμέλειας υπάρχει αλλά δεν εφαρμόζεται. Εναρμονίστε το άρθρο επιτέλους το 3500/2006 με το 1532 ΑΚ.Κεφάλαο Δ άρθρο 98Με δεδομένα τα παραπάνω, αντί να αυστηροποιήσετε τις ποινές και να σώσετε τα παιδιά, δίνετε βήμα να ασκείται ατιμώρητα ο αποκλεισμός του γονέα που δεν έχει την επιμέλεια, δια αντιπροσώπου του γονέα που έχει την αποκλειστική επιμέλεια. Εξίσου βαριές ποινές για ενδοοικογενειακή βία και σε όποιον ''οικείο'' συμμετέχει στον αποκλεισμό του έτερου γονέαΚεφάλαο Δ άρθρο 99Δυστυχώς ούτε τώρα ο νομοθέτης έλαβε υπόψιν επιστημονικές μελέτες και πραγματικές στατιστικές έρευνες. Γιατί να υπάρχει αυτή η ένφυλη διάκριση κατά των αντρών; Γιατί οι δομές να φιλοξενούν μόνο γυναίκες; Δε το θεωρείτε ρατσιστικό; Φαντάζεστε π.χ. να φιλοξενούσαν μόνο λευκούς και όχι μαύρους; Μόνο Χριστιανούς και όχι Μουσουλμάνους; Οι στατιστικές λένε ότι τα παιδιά κακοποιούνται κυρίως από τις μητέρες τους (Στοιχεία από το Χαμόγελο του Παιδιού) γιατί να μη μπορεί να καταφύγει και ένας πατέρας σε κάποιο τέτοιο κέντρο. Ακόμα και ένας κακοποιημένος σύζυγος. Είναι πάντα ο άντρας ο ισχυρός (ακόμα και οικονομικά) σε ένα γάμο/σχέση. Έχει πάντα τη δυνατότητα να μετοικήσει και οι διαταγές βγαίνουν αβίαστα σε βάρος του, χωρίς μαρτυρίες χωρίς εξέταση των τέκνων από ειδικούς, απλά με βάση μια καταγγελία που συνηθώς κρίνεται αναληθής στη συνέχεια; Δε ζούμε στο 1960, 1970 ή το 1980. Τι ισχύει στις άλλες Ευρωπαϊκές χώρες; Με τον τρόπο αυτό προδιαθέτετε τη κοινωνία αλλά και τα δικαστήρια ότι ένας άντρας είναι πάντα θύτης και μια γυναίκα πάντα θύμα. Φτάνει πια, το άρθρο είναι Αντισυνταγματικό.

28 Δεκεμβρίου 2023, 14:07 | Εθνική Συνομοσπονδία Ατόμων με Αναπηρία (Ε.Σ.Α.μεΑ.)Άρθρο 85 «Ορισμοί – Τροποποίηση άρθρου 1 ν. 3500/2006» Στο άρθρο 85 που αφορά την τροποποίηση του άρθρου 1 του ν. 3500/2006 και περιέχει τους ορισμούς, χρειάζεται να προστεθεί ο ορισμός για την ψυχολογική βία η οποία και εισάγεται στο Άρθρο 86 του παρόντος σχεδίου νόμου (τροποποίηση του άρθρου 4 του ν.3500/2006).Άρθρο 98 «Υποχρεώσεις των επαγγελματιών – Αντικατάσταση άρθρου 23 ν. 3500/2006» Η παράγραφος 1 του Άρθρου 23 «Υποχρεώσεις των επαγγελματιών» να συμπληρωθεί ως ακολούθως: 1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, ψυχολόγος, παιδοψυχολόγος, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο, ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να το αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά τον νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ενηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.Αιτιολόγηση: Εκτός από τους επαγγελματίες που ήδη αναφέρονται στο εν λόγω άρθρο χρειάζεται να προστεθούν και αυτές του ψυχολόγου ή/και παιδοψυχολόγου λόγω του ότι παρέχουν και αυτοί τις υπηρεσίες τους σε ανήλικα.Άρθρο 99 «Μέριμνα για τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας- Προσθήκη άρθρου 23Α στον ν. 3500/2006» Η παράγραφος 2α του Άρθρου 23Α «Ατομική αξιολόγηση των θυμάτων και διαχείριση του κινδύνου επανάληψης της βίας και δευτερογενούς θυματοποίησης» να συμπληρωθεί ως ακολούθως: 2. Η ατομική αξιολόγηση και διαχείριση του κινδύνου διενεργείται με τη συμμετοχή του θύματος, λαμβάνοντας κυρίως υπόψη: α) τα προσωπικά χαρακτηριστικά του θύματος, όπως την ηλικία, τη φυλή, την θρησκεία, την εθνικότητα ή εθνοτική καταγωγή, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα ή τα χαρακτηριστικά φύλου ή την αναπηρία ή την χρόνια πάθηση, το καθεστώς διαμονής ή κατοικία, τη σχέση.Αιτιολόγηση: Στα προσωπικά χαρακτηριστικά που λαμβάνονται κατά την ατομική αξιολόγηση των θυμάτων να προστεθεί εκτός από αυτά που αναφέρονται ήδη και αυτό της χρόνιας πάθησης.

28 Δεκεμβρίου 2023, 13:53 | Β. Γ. Αρθρο 43 επαναφορά αυτεπαγγέλτως δίωξη για διατροφή, Απαράδεκτο, πρώτα ρυθμίστε με πραγματικό και οχι τεκμαρτό τροπο αυτήν,σε πραγματικές ανάγκες παιδιών και πλήρους διαφάνειας ώστε να υπάρχη και το αίσθημα δικαίου απο τον καταβαλών Γονέα, και να αποφεύγονται οι «διατροφοκάπηλοι» Γονοίς, και μετά να βάλετε της τιμωρίες, διότι όπως είναι το σύστημα διατροφής είναι σαν να επιβάλη ο κάθε δικαστής κατά την ατομική του κρίση, ένα «πρόστιμο»στον Γονέα βάζοντάς του τη θηλιά στο λαιμό! Είναι άδικο και ΑΠΑΡΆΔΕΚΤΟ

28 Δεκεμβρίου 2023, 13:47 | Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά της ΒίαςΠοινικοποίηση της Ψυχολογικής και Οικονομικής Βίας στο πλαίσιο της οικογένειας Σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης (Ν.4531/2018, άρθρο 3, παρ. β) «ο όρος «ενδοοικογενειακή βία» σημαίνει όλες τις πράξεις σωματικής, σεξουαλικής, ψυχολογικής ή οικονομικής βίας οι οποίες συμβαίνουν εντός της οικογένειας ή οικογενειακής μονάδας ή μεταξύ πρώην ή νυν συζύγων ή συντρόφων, είτε ο δράστης διαμένει ή διέμενε στην ίδια κατοικία με το θύμα είτε όχι.»Ο Ν.3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία δεν περιλαμβάνει καθόλου την οικονομική βία ενώ σε ότι αφορά την ψυχολογική βία περιλαμβάνει ελάχιστες μορφές της, δηλαδή μόνο πράξεις που συνιστούν προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας και κάποιες μορφές απειλής. Ωστόσο, η άσκηση ψυχολογικής και οικονομικής βίας είναι οι συνηθέστερες μορφές ενδοοικογενειακής βίας, έχουν πολύ σοβαρές συνέπειες στην ψυχολογική ακεραιότητα και την υγεία των θυμάτων αλλά και των παιδιών που εκτίθενται σε αυτές ως μάρτυρες, ενώ ορισμένες από μορφές ψυχολογικής βίας υποδεικνύουν την ύπαρξη υψηλού κινδύνου ακόμα και για τη ζωή θυμάτων που δεν έχουν ποτέ κακοποιηθεί σωματικά. Απαιτείται, επομένως η εισαγωγή ειδικών προβλέψεων που θα ποινικοποιούν κάθε πράξη ψυχολογικής και οικονομικής βίας στο πλαίσιο της οικογένειας.Ως ψυχολογική βία ορίζεται: α) κάθε πράξη λεκτικής βίας ενός μέλους της οικογένειας προς ένα άλλο όπως όταν το προσβάλει, το βρίζει, το καταριέται, το αποκαλεί με υποτιμητικούς χαρακτηρισμούς, το μειώνει, το εξευτελίζει, το περιφρονεί, το ταπεινώνει, το ντροπιάζει, το κατηγορεί συνεχώς και χωρίς κανένα λόγο, του ασκεί συνεχώς κριτική β) κάθε πράξη συναισθηματικού εκφοβισμού ή τρομοκράτησης όπως όταν ο ένας γονιός χρησιμοποιεί τα παιδιά ως μέσο εκβιασμού ή εκφοβισμού (απειλές απαγωγής ή απώλειας της επιμέλειάς τους), απειλεί τη σωματική ακεραιότητα ή τη ζωή του θύματος, των παιδιών ή άλλων αγαπημένων προσώπων ή των κατοικίδιων, απειλεί ότι θα βλάψει τον εαυτό του ή θα αυτοκτονήσει, σπάει ή καταστρέφει αντικείμενα ή περιουσία του θύματος ή απειλεί ότι θα το κάνει, βασανίζει ή σκοτώνει το κατοικίδιο ζώο (του θύματος ή της οικογένειας), γ) κάθε πράξη με την οποία απομονώνει το θύμα από το οικογενειακό ή φιλικό του περιβάλλον ή του απαγορεύει να εμπλακεί σε δραστηριότητες που το ευχαριστούν ή να λάβει οποιαδήποτε απόφαση χωρίς την άδειά του δ) κάθε πράξη με την οποία επιχειρεί να εδραιώσει δικαίωμα ελέγχου της ζωής του θύματος, όπως όταν επιδεικνύει κτητική συμπεριφορά, κάνει εκρηκτικές σκηνές ζηλοτυπίας χωρίς την παραμικρή αφορμή, απαιτεί να λαμβάνει όλες τις αποφάσεις για όλα τα ζητήματα, ελέγχει συνέχεια που βρίσκεται και τι κάνει, ψάχνει τα πράγματά του, παρακολουθεί στενά τις επαφές, τα ρούχα και το μακιγιάζ, τις διαδρομές και το χρόνο μετακίνησης, τα έσοδα και τα έξοδα που κάνει, παρεμποδίζει σκόπιμα την κάλυψη βασικών αναγκών (στέρηση τροφής, νερού, ύπνου) ή αναγκών περίθαλψης. ε) κάθε πράξη μη εμφανούς παρακολούθησης ή παρενόχλησης (stalking) όπως όταν παρακολουθεί το θύμα εν αγνοία του ή εγκαθιστά κρυφά κάμερες στο σπίτι παγιδεύει τις συσκευές του, υποκλέπτει κωδικούς ή εξαναγκάζει το θύμα να τους γνωστοποιήσει, διαδίδει ψευδείς, συκοφαντικές φήμες σε άτομα της οικογένειας ή του περιβάλλοντός του, παρενοχλεί το θύμα και/ή το απειλεί συστηματικά με διάφορους τρόπους (π.χ. κάνει “βουβά” τηλεφωνήματα, στέλνει πάρα πολλά και/ή απειλητικά μηνύματα, στέλνει ανεπιθύμητα δώρα ή αντικείμενα που εκπέμπουν απειλητικά μηνύματα κ.ά.)Ως οικονομική βία ορίζεται κάθε πράξη μέσω της οποίας ο δράστης επιχειρεί να μειώσει την οικονομική δυνατότητα του θύματος ή να αυξήσει την οικονομική του εξάρτηση από εκείνον, προκειμένου να δυσχεράνει ή να καταστήσει αδύνατη την απόδραση από την ενδοοικογενειακή βία. Ενδεικτικά αναφέρονται πράξεις όπως: δεν της επιτρέπει να εργαστεί ή να έχει πρόσβαση σε χρήματα και σε τραπεζικούς λογαριασμούς (δικούς της ή κοινούς), την εξαναγκάζει να του μεταβιβάσει την περιουσία της ή την διαχείριση της, οικειοποιείται το μισθό της ή οποιοδήποτε οικογενειακό επίδομα και/ή απέχει από την κάλυψη των αναγκών της οικογενειακής στέγης και των παιδιών ώστε να αναγκάζεται εκείνη να ξοδεύει όλα τα χρήματα που έχει ή εισπράττει από την εργασία της, ή της δίνει πολύ λίγα χρήματα και ελέγχει τι ξοδεύει και πού, ώστε να διασφαλίζει ότι δεν αποταμιεύει. Της αποκρύπτει πληροφορίες για το οικογενειακό ή για το δικό του εισόδημα και δημιουργεί χρέη στο όνομά της για την κάλυψη δικών του αναγκών ή των αναγκών των παιδιών και της οικογενειακής στέγης.Σε μετανάστριες ή προσφύγισσες, ο δράστης σκοπίμως παραλείπει να προβεί στις απαιτούμενες ενέργειες για την απόκτηση νομιμοποιητικών εγγράφων που θα της παρέχουν πρόσβαση στην αγορά εργασίας ή σε επιδόματα.Μετά τη διάσταση, αρκετοί δράστες ενδοοικογενειακής βίας, αιτούνται και λαμβάνουν παρανόμως επιδόματα (π.χ. επίδομα παιδιού ή στέγασης) και βοηθήματα (π.χ. market pass, power pass κ.α.), αρνούνται να καταβάλλουν διατροφή ή την μειώνουν σε εξευτελιστικά ποσά μέσω διαφόρων εκβιασμών, στερώντας ουσιαστικά τα προς το ζην από τα παιδιά τους, με μοναδικό στόχο της συνέχιση της κακοποίησης και του ελέγχου της ζωής του μη βίαιου γονιού που συνήθως είναι η μητέρα.Επιπλέον επισημαίνεται πως αυτές οι δύο μορφές κακοποίησης στο πλαίσιο της οικογένειας, αποτελούν καθημερινή πρακτική των δραστών ενδοοικογενειακής βίας, η οποία προσβάλλει τα έννομα αγαθά τουλάχιστον της προσωπικής ελευθερίας, της τιμής, της ψυχικής και σωματικής υγείας και, σε ορισμένες περιπτώσεις, και της σωματικής ακεραιότητας και της ιδιοκτησίας. Η ψυχολογική και οικονομική βία δεν σταματούν ακόμα και όταν επιτευχθεί το επιθυμητό αποτέλεσμα, που είναι ο έλεγχος της ζωής του

θύματος από τον δράστη, αλλά συνεχίζονται προκειμένου να διατηρηθεί αυτός. Επομένως το έννομο αγαθό βλάπτεται διαρκώς αφού η παράνομη κατάσταση διαρκεί συνήθως για αρκετά έτη ενώ οι δράστες, εμφανώς, δεν σκοπεύουν να προβούν αυτοβούλως σε ενέργειες για να αρθεί η παράνομη κατάσταση εκτός εάν αναγκαστούν εκ του νόμου. Βάσει αυτών των χαρακτηριστικών η ενδοοικογενειακή ψυχολογική βία και η οικονομική βία δεν αποτελούν απλώς αδίκημα, αλλά διαρκές αδίκημα.

28 Δεκεμβρίου 2023, 13:44 | Π. Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής

Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 13:43 | Β. Π. Ο Ν. 3500/2006 αναφέρεται σε κάθε μορφή και πηγή βίας. Στην εφαρμογή του όμως αντιμετωπίζεται μόνο η σωματική βία ενώ η ψυχολογική βία δεν αντιμετωπίζεται λόγω ελλείψεως διαδικασιών. Ακόμα όμως και επί σωματικής βίας όταν κακοποιείται σωματικά ένα παιδί στη διάρκεια αργιών δεν υπάρχει ιατροδικαστής εφημερίας για παιδιά. Όταν είναι αναγκαία η ψυχιατρική ή παιδοψυχιατρική εξέταση από ιατροδικαστή για συναισθηματική και ψυχολογική βία δεν υφίσταται άμεση και έγκυρη

διαδικασία. Επίσης πρέπει να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά το θέμα των ψευδών καταγγελιών περί ενδοοικογενειακής βίας, που είναι μια μεθόδευση στα πλαίσια των νομικών διαδικασιών περί διαζυγίου κι επιμέλειας των παιδιών. Πρέπει η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας να πάψει να εργαλειοποιείται ώστε να διακρίνονται οι πραγματικά κακοποιητικές συμπεριφορές. Οι ψευδείς καταγγελίες, καταλήγουν σε βάρος των αληθινών θυμάτων. Η κοινωνία μας είναι ώριμη να ξεπεράσει το σχήμα άνδρας-κακοποιητής και γυναίκα-θύμα, υπάρχουν βίαιοι άνθρωποι, όχι βίαιο φύλλο. Επίσης οι ψευδείς καταγγελίες ειδικά περί δήθεν βίαιου γονέα, συνήθως πατέρα, πρέπει να τιμωρούνται διότι κυρίως αφορούν την επιμέλεια των παιδιών και καλύπτουν αποξενωτικές συμπεριφορές και νοοτροπίες. Βία είναι και η μεθόδευση της αποξένωσης ενός παιδιού από τον γονέα του ή από το ευρύτερο οικογενειακό περιβάλλον του και πρέπει να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά. Υπάρχει επίσης ένας τεράστιος καταγεγραμμένος αριθμός παραβιάσεων επικοινωνίας γονέα -τέκνου που αναφέρονται από την ΓΑΔΑ (6000/έτος μόνο στην ΑΤΤΙΚΗ).ΠΡΟΤΕΙΝΕΤΑΙ:

Άρθρο 86: Να προστεθεί η έννοια της γονεϊκής αποξένωσης – διαταραχής γονεϊκής σχέσης ως ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκου. (Βία είναι και η μεθόδευση της αποξένωσης ενός παιδιού από έναν γονέα και το ευρύτερο οικογενειακό περιβάλλον). Άρθρο 89 : Άρθρο 7 : Να προστεθεί αρ 3 : Όποιος διαταράσσει την γονεϊκή σχέση κυρίως με την παρεμπόδιση επικοινωνίας ή άλλη αποξενωτική συμπεριφορά τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον 6 μηνών. (Η διατάραξη της γονεϊκής σχέσης εντάσσεται στην παράνομη βία κατά ανηλίκου, δεδομένης της αύξησης των παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας -στοιχεία ΓΑΔΑ μόνο στην Αττική ανέρχονται σε 6000 περίπου ετησίως-) Άρθρο 98: Άρθρο 23 : Να προστεθεί στο τέλος του αρ 2 με ποιον ή ποιους τρόπους θα διαπιστώνεται η αναληθή αναφορά. Άρθρο 99 αρ 32Α αρ 1 : Να διαγραφεί η λέξη γυναικών θυμάτων και να αντικατασταθεί με θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.(Δεδομένου ότι υπάρχουν και άντρες με παιδιά θύματα ενδοοικογενειακής βίας θα πρέπει εξειδικευμένες δομές να υποστηρίζουν και αυτές τις πληθυσμιακές ομάδες).

28 Δεκεμβρίου 2023, 12:07 | Β. ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΩΣ ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΜΙΣΑΝΔΡΟ, ΑΔΙΚΟ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ.ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΘΗ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΩΝ «ΦΕΜΙΝΙΣΤΡΙΩΝ» ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ ΣΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΒΑΛΘΗΚΑΝ ΝΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΟΥΝ ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΤΟ ΑΝΔΡΙΚΟ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΛΥΣΟΥΝ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΔΗΘΕΝ ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΟΣ Η ΟΠΟΙΑ ΤΗΡΕΙΤΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΙΔΙΕΣ..ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΝΑ ΛΑΒΕΤΕ ΣΟΒΑΡΑ ΥΠ ΟΨΙΝ ΣΑΣ ΤΗΝ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΕΙΤΕ .

28 Δεκεμβρίου 2023, 12:21 | Π. Στην σημερινή μας κοινωνία πως γίνεται να βλέπουμε μόνο εμείς την ραγδαία αύξηση της εγκληματικότητας από γυναίκες και μητέρες εις βάρος των ανδρών κι των παιδιών ; Η βία δεν έχει φύλλο φυσικά και είναι καταδικαστέα από όπου κι αν. Προέρχεται! Όμως είναι αντισυνταγματικό κι ρατσιστικό να προάγεται στο εν λόγο νομοσχέδιο η φυλλετικη διάκριση… Πλήρης προστασία όλων! Επίσης η ψυχολογική βία; πως θα αντιμετωπιστεί άμεσα; όταν βλέπουμε μαμάδες κυρίως να την χρησιμοποιούν πάνω στα παιδιά τους έτσι ώστε με διάφορες μεθοδευσεις να γίνει διαριξη των σχέσεων μπαμπά – τέκνου; Πώς γίνεται να είναι αστικό αδίκημα κι όχι ποινικό; πλήρης εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν . 3500/2006 με το άρθρο 1532 ακ περί ενδοικογενεικης βίας !!! Είναι δυνατόν να θέλετε να σταματήσετε τις παραβαισεςι των δικαστικών αποφάσεων και να δίνετε το ακαταδιωκτο στους οικείους και συγγενής του προσώπου που θέλει να τις τελεσει; μόνο παραπάνω προβλήματα δημιουργεί το εν λόγο άρθρο ! Είναι απαράδεκτο! Ακαταδιωκτο και σε ιδιώτες ιατρούς; απαράδεκτο! Ιατρικές γνωματεύσεις να είναι από δημόσιο φορέα και έπειτα από συναινεση και των δύο γονέων! Ακράτα είδαμε για τις ψευδής γνωματεύσεις…. Δείτε σοβαρά τα πραγματικά προβλήματα της κοινωνίας μας !!!

28 Δεκεμβρίου 2023, 12:04 | Χ. Μ. Επιβεβλημένη η ποινικοποίηση της διάρρηξης σχέσεων μεταξύ παιδιού και γονέα που επιχειρεί ή πράττει ο έτερος γονέας. Πέραν της κατάφωρης αδικίας αποτελεί ολέθριο και ανεπανόρθωτο πλήγμα στον ψυχισμό του παιδιού.

28 Δεκεμβρίου 2023, 12:58 | Π.Μ. Είναι απολύτως απαραίτητη η δυνατότητα πρόσβασης στον κοινωνικό φάκελο που σχηματίζεται στις εισαγγελικές από τους εμπλεκόμενους καταγγελλόμενους ιδιαίτερα αν πρόκειται για γονείς ανηλίκων τέκνων. Επιπρόσθετα η καταγραφή με κάθε πρόσφορο μέσο σε περίπτωση ενδοοικογενειακής βίας όπου εκ των πραγμάτων δεν είναι δυνατή η παρουσία μαρτύρων τις περισσότερες φορές να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό υλικο. Επιβεβλημένη είναι η ένταξη στην ενδοοικογενειακή βία κάθε προσπάθειας από γονέα να στερήσει τη δυνατότητα επικοινωνίας του άλλου γονέα η των δικών του με το παιδί, να απομακρύνει το παιδί από αυτούς φυσικά η συναισθηματικά και η χειραγώγηση αυτού με τη δημιουργία ψευδών εικόνων, αναμνήσεων η εντυπώσεων για τον άλλο γονέα και τους οικείους του. Τόσο η μεθοδευμένη προσπάθεια διαρρήξης των σχέσεων με γονεα η και τους οικείους

αυτου όσο και η χρήση πλαστών πιστοποιητικών, ψευδών γνωμάτευσεων και συναφών στην κατεύθυνση αυτή να αποτελέσει διαρκές έγκλημα χωρίς τη δυνατότητα παραγραφή διωκόμενο αυτεπαγγέλτως, εξαιτιας της σοβαρότητας στην ομαλή σωματική και ψυχοσυναισθηματικη εξέλιξη του παιδιού.

28 Δεκεμβρίου 2023, 11:49 | Β. Το νομοσχέδιο πρέπει να αποσυρθεί. Είναι αντισυνταγματικό προωθεί την έμφυλη βία. επίσης πόσες ψευδείς καταγγελίες έγιναν αυτά τα χρόνια από μητέρες εχουσες την επιμέλεια και δεν ήθελαν απλά να παίρνει το παιδί ο πατέρας για επικοινωνία, η προσπαθούσαν να τον τιμωρήσουν με αυτόν τον τρόπο. με τον νόμο αυτό θα βάλετε όλους τους άνδρες φυλακή. είναι απαράδεκτο.

28 Δεκεμβρίου 2023, 11:36 | Κ. Τ. Σας παρακαλώ σταματήστε επιτέλους τη διάκριση με βάση το φύλο στο θέμα της ενδοοικογενειακής βίας. Δεν νοείται εν έτη 2023 -2024 όταν αναφερόμαστε στην ενδοοικογενειακή βία να θεωρούμε αυτομάτως τον άντρα ως θύτη και τη γυναίκα ως θύμα. Ίσα δικαιώματα και στα 2 φύλα. Δομές και για τους 2.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Όλο αυτό συντηρεί μία νοσηρή κατάσταση όπου σε περίπτωση διαζυγίου η πρώην σύζυγος εκβιάζει τοον πρώην σύζυγο ότι θα του κάνει ψευδή – αβάσιμη μήνυση για ενδοοικογενειακή βία αν δε δεχτεί τους δυσβάσταχτυος όρους της σε θέματα επιμέλειας-διατροφής-επικοινωνίας με το παιδί.Ποινικοποιήστε τη διάρρηξη σχέσεων η οποία εκτός του γεγονότος ότι στερεί τον ένα γονιό από το παιδί και αντίστροφα, διαμορφώνει πρβληματικούς και εν δυνάμει παραβατικούς χαρακτήρες. Πως θα εκτιμήσει το παιδί το άλλο φύλο όταν από μικρό στερείται τον πατέρα του ενώ παράλληλα του γίνεται πλύση εγκεφάλου να τον μισεί;ΟΧΙ στο ακαταδίωκτο των επιστημόνων και ειδικά των (ψευδο)ψυχολόγων. Υπήρξαν αποδεδειγμένα πολλά περιστατικά όπου ήταν μισθωμένοι αδρά -εντεταλμένοι από τη πρώην σύζυγο με σκοπό να καταστρέψουν τον ρπώην σύζυγο και ακόμη χειρότερα να στιγματίσουν και το παιδί.Όχι στο ακαταδίωκτο συγγενών. Θα οδηγήσει σε ακόμη περισσότερες άδικες και παραβατικές συμπεριφορές.

28 Δεκεμβρίου 2023, 11:28 | Α. Τ. Όσον αφορά τις αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα με σχετική αρθρογραφία στα μέσα ενημέρωσης έγινε γνωστή η κάθετη αντίθεση μεγάλου μέρους του νομικού κόσμου, γιατί κρίνουν ότι πλήττεται το κράτος δικαίου.Όσον αφορά τις γυναικείες οργανώσεις που μετέχουν στην Επιτροπή για το Οικογενειακό Δίκαιο και την Συναινετική Συνεπιμέλεια, εκφράζουμε την αντίθεσή μας σε πολλές από τις τροπολογίες που εντάσσονται στο νομοσχέδιο και αρνούμαστε την υποβάθμιση του κράτους δικαίου.Επισημαίνουμε ότι δεν συγκροτήθηκε επιστημονική επιτροπή για την συγγραφή του προτεινόμενου νομοσχεδίου ούτε υπήρξε διάλογος με γυναικείες συλλογικότητες, όπως άλλωστε επιτάσσει η πρόσφατη έκθεση της GREVIO για την Ελλάδα. Συγκεκριμένα, ρητά η GREVIO στην πρόσφατη Έκθεση της για την Ελλάδα, “ενθαρρύνει έντονα τις ελληνικές αρχές να εντείνουν τις διαβουλεύσεις με ένα φάσμα οργανώσεων για τα δικαιώματα των γυναικών, προκειμένου να συμπεριληφθούν οι απόψεις και οι εμπειρίες τους στο σχεδιασμό νόμων, πολιτικών και μέτρων για την πρόληψη και την καταπολέμηση όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών. Οι αρχές θα πρέπει να αναγνωρίσουν πλήρως την αξία και την εμπειρογνωμοσύνη που προσφέρουν μέσω της έμφυλης προσέγγισης της βίας κατά των γυναικών με επίκεντρο τα δικαιώματα και τις ανάγκες των θυμάτων”.Δυστυχώς ο Υπουργός Δικαιοσύνης με αλαζονικό ύφος απέρριψε την δημιουργία νομοπαρασκευαστικής επιτροπής με το αιτιολογικό ότι τα μέλη της θα προωθούσαν συντεχνιακά αιτήματα και απαξίωσε πλήρως την επιστημονική κοινότητα, που έχει να επιδείξει λαμπρά δείγματα γραφής όσες φορές μετείχαν σε νομοπαρασκευαστικές επιτροπές. Για ακόμα μία φορά η κυβέρνηση αρνείται να εναρμονισθεί με ευρωπαϊκές και διεθνείς κατευθύνσεις, παρ΄ ότι έχει κυρώσει η χώρα μας ή έχει ενσωματώσει στο εθνικό δίκαιο ευρωπαϊκές οδηγίες ή διεθνείς συμβάσεις, όπως την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης. Οι αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχουν άμεση σχέση με την παρέμβαση στον ν.3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία, αφού μία σειρά ζητήματα που έχουν να κάνουν με την αντιμετώπιση του θύτη αντιμετωπίζονται από τα παραπάνω νομικά κείμενα. Δυστυχώς ο Υπουργός δεν έδωσε καμία σημασία στις συστάσεις της GREVIO ούτε μπήκε στον κόπο να ακούσει τις γυναικείες οργανώσεις ώστε να γνωρίζει τα δεινά που προέκυψαν για γυναίκες και παιδιά με την ψήφιση του ν.4800/2021. Οι γυναικείες οργανώσεις με το συνημμένο υπόμνημά μας θα ενημερώσουμε τα κόμματα και τους νομικούς φορείς και θα διεκδικήσουμε την συμπερίληψη των προτάσεών μας. Συνοπτικά τα αιτήματά μας:

• Όχι στη μείωση δικαστών και στην δημιουργία μονομελών Πλημμελειοδικείων, στην θέση των τριμελών.• Επίσπευση της διαδικασίας στον ανακριτικό και δικαστικό τομέα με την καθιέρωση μιας “ταχείας διαδικασίας κατά προτεραιότητα” ώστε να αποτραπεί η κλιμάκωση της βίαιης συμπεριφοράς και η ενδεχόμενη γυναικοκτονία.• Σύνδεση της αποζημίωσης των θυμάτων με την προσφυγή στην δικαιοσύνη ανεξαρτήτως διαμεσολάβησης.• Στο θέμα της αποζημίωσης, αν αποδεδειγμένα ο δράστης δεν μπορεί να καταβάλει αποζημίωση λόγω πρόδηλης οικονομικής αδυναμίας ενώ βρίσκεται στην ίδια αδυναμία και το θύμα, τότε

αυτό μπορεί να αποζημιωθεί από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης. Η αποζημίωση να περιλαμβάνει και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης.• Ζητούμε σε περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας να αναστέλλεται το δικαίωμα επικοινωνίας με τα τέκνα εκ του νόμου, με την υποβολή μήνυσης, όπως συμβαίνει σε άλλες χώρες.• Στο ν/σ προστίθεται η ψυχολογική βία (επιπλέον της σωματικής) ως βία που επιφέρει τις συνέπειες της κακής άσκησης της γονικής μέριμνας του άρθρου 1532 ΑΚ, Εδώ θα πρέπει να υπάρξει ορισμός του τι συνιστά ψυχολογική βία στο πλαίσιο μιας ενδοοικογενειακής σχέσης, ώστε αυτή η αόριστη αναφορά να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί εις βάρος των γυναικών και να εισάγει από το παράθυρο την έννοια της γονικής αποξένωσης (που έχει απορριφθεί από όλους τους διεθνείς οργανισμούς) ή παρόμοιων εννοιών.• Ζητούμε την βελτίωση της απονομής της Δικαιοσύνης, με την ίδρυση οικογενειακών δικαστηρίων, κατ΄ εφαρμογή του Ν. 2447/1996.• Να ιδρυθεί αμέσως, κατ' εφαρμογή του Ν. 2447/1996, σώμα οικογενειακών κοινωνικών λειτουργών, με επαρκή και κατάλληλη στελέχωση και τα αναγκαία υλικοτεχνικά μέσα, που θα ενισχυθεί με ψυχολόγους και παιδοψυχίατρους και θα συνεργάζεται και με τις δημόσιες αρχές.• Να προβλεφθεί ειδικό μηνιαίο επίδομα στήριξης των χαμηλού εισοδήματος χωρισμένων γονέων που έχουν την επιμέλεια παιδιού, κατ' εφαρμογή του άρθρου 21 παρ. 1 του Συντάγματος.• Ζητούμε να εισαχθεί η γυναικοκτονία ως ξεχωριστό αδίκημα του ΠΚ με ιδιαίτερη ποινική απαξία, ώστε να γίνει ορατό το έγκλημα αυτό και η φύση του και να μην υπάρχουν ελαφρυντικά όπως "πρότερος έντιμος βίος" όταν υπήρξαν στο παρελθόν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας είτε κατά του θύματος είτε σε τρίτα πρόσωπα.Ακολουθούν:1) αναλυτικό υπόμνημα 2) κατάλογος των οργανώσεων/συλλογικοτήτων που συμμετέχουν στην Επιτροπή για το Οικογενειακό Δίκαιο και την Συναινετική Συνεπιμέλεια

Νομοσχέδιο Υπουργού Δικαιοσύνης κ. Γιώργο Φλωρίδη, Επιτροπή για το Οικογενειακό Δίκαιο και την Συναινετική Συνεπιμέλεια: Νέα τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και παρέμβαση στον ν.3500/20061. Έχει τεθεί σε δημόσια διαβούλευση νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης με περιεχόμενο νέες τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και παρέμβαση στον ν.3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία. Πρέπει να επισημανθεί ότι δεν συγκροτήθηκε επιστημονική επιτροπή για την συγγραφή του προτεινόμενου νομοσχεδίου ούτε υπήρξε διάλογος με γυναικείες συλλογικότητες, όπως άλλωστε επιτάσσει η πρόσφατη έκθεση της GREVIO για την Ελλάδα. Συγκεκριμένα, ρητά η GREVIO στην πρόσφατη Έκθεση για την Ελλάδα, "ενθαρρύνει έντονα τις ελληνικές αρχές να εντείνουν τις διαβουλεύσεις με ένα φάσμα οργανώσεων για τα δικαιώματα των γυναικών, προκειμένου να συμπεριληφθούν οι απόψεις και οι εμπειρίες τους στο σχεδιασμό νόμων, πολιτικών και μέτρων για την πρόληψη και την καταπολέμηση όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών. Οι αρχές θα πρέπει να αναγνωρίσουν πλήρως την αξία και την εμπειρογνωμοσύνη που προσφέρουν μέσω της έμφυλης προσέγγισης της βίας κατά των γυναικών με επίκεντρο τα δικαιώματα και τις ανάγκες των θυμάτων". Όσον αφορά τις αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα με σχετική αρθρογραφία στα μέσα ενημέρωσης έγινε γνωστή η κάθετη αντίθεση του νομικού κόσμου, γιατί κρίνουν ότι πλήττεται το κράτος δικαίου. Πριν δύο χρόνια ενόψει της ψήφισης της αντιμεταρρύθμισης του Οικογενειακού Δίκαιου, προβλέπαμε ότι θα αυξηθεί κατακόρυφα η δικαστική ύλη και υποστηρίζαμε ότι θα έδινε σε ομάδες μισαλλόδοξων και εκδικητικών θέσεων και απόψεων που επιδιώκουν την εξυπηρέτηση προσωπικών τους συμφερόντων και που αντιλαμβάνονται την κοινωνία και την οικογένεια μέσα από το πρίσμα των μικροσκοπιμοτήτων των αντιδικιών τους και που σίγουρα δεν ενδιαφέρονται για το συμφέρον του παιδιού και την προστασία της οικογένειας , ένα εργαλείο για να συνεχίσουν να ασκούν δύναμη και έλεγχο στις μητέρες και ότι όποιος υπερψηφίζε το νομοσχέδιο θα έχει την πλήρη ευθύνη για τη θέση της ασφάλειας γυναικών και παιδιών σε κίνδυνο και την αμφισβήτηση της ελευθερίας τους".

Δυστυχώς δικαιωθήκαμε και στα δύο. Η ψήφιση του νόμου, γνωστού ως "νόμου Τσιάρα", οδήγησε σε :

• όξυνση των οικογενειακών συγκρούσεων και αντιθέσεων • αύξηση της ενδοοικογενειακής βίας, κατά 110%, σε μόλις 2 χρόνια • διόγκωση του αριθμού των δικαστικών υποθέσεων μεταξύ συζύγων τόσο σε πολιτικά όσο και ποινικά δικαστήρια.Συγκεκριμένα ο αριθμός των δικαστικών διενέξεων στα ελληνικά δικαστήρια που αφορούν ενδοοικογενειακές διαφορές έχει αυξηθεί κατακόρυφα σε όλες τις διαδικασίες, ιδία δε στις διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων.Η κυβέρνηση, αντί να αναλάβει τις ευθύνες για αυτή την τεράστια αύξηση της βίας σε βάρος των γυναικών και την επιβάρυνση των δικαστηρίων με περισσότερες δίκες, επιφέρει πλήγμα στην ασφάλεια δικαίου, μειώνοντας τον αριθμό των δικαστών, όπως π.χ. με τη μετατροπή των τριμελών πλημμελειοδικείων σε μονομελή ή προσπαθώντας να ενισχύσει τον θεσμό της ποινικής διαμεσολάβησης , συνδέοντας την αποζημίωση των θυμάτων μόνον με το θεσμό αυτό και όχι με την προσφυγή στην δικαιοσύνη, ενώ παραγνωρίζει ότι σε κάθε περίπτωση ο θεσμός της ποινικής διαμεσολάβησης δεν ενδείκνυται σε περιπτώσεις κακοποίησης και οικογενειακής βίας"Η GREVIO επισημαίνει ότι τα προγράμματα για τους δράστες δεν μπορούν να αντικαταστήσουν τη δίωξη ή την καταδίκη

και ότι οι αρχές πρέπει να διασφαλίσουν ότι η αλληλεπίδραση μεταξύ των προγραμμάτων για τους δράστες και των ποινικών διαδικασιών δεν λειτουργεί εις βάρος του δικαιώματος των θυμάτων σε δίκη και σε δίκαιες νομικές διαδικασίες". Όσον αφορά το αναφερόμενο στον νόμο "ειδικό συμβουλευτικό – θεραπευτικό πρόγραμμα ή πρόγραμμα απεξάρτησης για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας, η Grevio επισημαίνει ότι δεν υπάρχουν αρκετά προγράμματα, ότι οι δράστες αντιμετωπίζονται από τον νόμο ως "ασθενείς" και όχι ως αντικοινωνικά άτομα χρήζοντα ειδικής συμβουλευτικής για τη βία σε βάρος των γυναικών, καθώς και ότι δεν δόθηκαν στοιχεία από τα εμπλεκόμενα κέντρα συμβουλευτικής ούτε αξιολόγηση από οιοδήποτε φορέα για τη μέχρι τώρα αποτελεσματικότητά τους (βλ. σε Παράρτημα που επισυνάπτεται).Στο εδάφιο β΄ της παρ. 2 του άρθρου 11 του νομοσχεδίου, ζητούμε να οριστεί ελάχιστος αριθμός συνεδριών καθώς και η υποχρεωτικότητα παρακολούθησης συμβουλευτικού προγράμματος σε καταδίκη, όχι μόνο στην ποινική διαμεσολάβηση. Η δική μας εμπειρία ως μελών της Επιτροπής είναι πως παρά τις εξαγγελίες του άρθρου 23 Α σχετικά με την ατομική αξιολόγηση των θυμάτων και του κινδύνου επανάληψης της βίας και της δευτερογενούς θυματοποίησης από τις υπηρεσίες υποδοχής θυμάτων όπως οι αστυνομικές αρχές, κοινωνικές υπηρεσίες, υπηρεσίες υγείας και εξειδικευμένες δομές, κατόπιν προηγούμενης ενημέρωσης και συμφωνίας του θύματος, είναι πως δεν υπάρχουν τέτοιες υπηρεσίες, ενώ είναι πραγματικά αναγκαίες .2. Παρόλο που πολλές φορές η γυναικοκτονία είναι η κατάληξη προηγούμενης ενδοοικογενειακής βίας και δεν απέχει χρονικά πολύ από την πρώτη καταγγελία, το νομοσχέδιο δεν προβλέπει τίποτε για την επίσπευση της διαδικασίας στον ανακριτικό και δικαστικό τομέα με την καθιέρωση μιας "ταχείας διαδικασίας κατά προτεραιότητα" ώστε να αποτραπεί η κλιμάκωση της βίαιης συμπεριφοράς και η ενδεχόμενη γυναικοκτονία (όπως συμβαίνει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, π.χ. βλ. Ιταλικό Codice Rosso). να λαμβάνονται ταχύτερα τα όποια μέτρα για την προστασία των θυμάτων. Η αστυνομία, μόλις ενημερωθεί για το έγκλημα, θα πρέπει να ενημερώνει αμέσως τον εισαγγελέα, ακόμη και προφορικά. Ο εισαγγελέας, στις περιπτώσεις που ασκεί δίωξη για εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας, Θα πρέπει εντός τριών ημερών από την ενημέρωσή του για το έγκλημα, να λάβει πληροφορίες από το θύμα ή από το πρόσωπο που κατήγγειλε τα γεγονότα του εγκλήματος. Η προθεσμία των τριών ημερών μπορεί να παραταθεί μόνο σε περίπτωση αναπόφευκτης ανάγκης προστασίας ανηλίκων ή του απορρήτου της έρευνας, επίσης προς το συμφέρον του θιγόμενου προσώπου. Οι πράξεις έρευνας που ανατίθενται από τον εισαγγελέα στην αστυνομία πρέπει να εκτελούνται χωρίς καθυστέρηση.

3. Η υποχρεωτική συνεπιμέλεια είναι συχνά για τον πρώην σύντροφο το μέσο άσκησης εξουσίας και συνιστά νέα μορφή άσκησης βίας στο θύμα του, ενώ εξάλλου το δικαίωμα επίσκεψης και φιλοξενίας των πατεράδων συχνά αποτελεί για τις γυναίκες και τα παιδιά μεγάλο ρίσκο, για το λόγο αυτό προτείνουμε να προστεθεί η φράση "Αναστέλλεται το δικαίωμα επικοινωνίας με τα τέκνα εκ του νόμου, με την υποβολή μήνυσης" στην παρ. 1, αρθρ. 18 του ν/σ, όπως προβλέπει ο γαλλικός νόμος 2020-936. (βλ. Παράρτημα ΙΙ) Επίσης, στο ίδιο άρθρο που προβλέπει "στον κατηγορούμενο από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο στο οποίο παραπέμπεται να δικασθεί ή από τον αρμόδιο ανακριτή ή από το δικαστικό συμβούλιο ή από τον εισαγγελέα που έχει επιληφθεί της υπόθεσης με αιτιολογημένη διάταξή του, κατά της οποίας επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον του συμβουλίου πλημμελειοδικών, και για όσο χρονικό διάστημα απαιτείται, περιοριστικοί όροι, " να προστεθεί ως μέτρο διασφάλισης της τήρησής τους η εποπτεία θα μπορούσε να γίνεται στην περίπτωση που ο δράστης έχει ήδη καταδικαστεί τουλάχιστον μια φορά, με κινητή ηλεκτρονική συσκευή που θα μπορεί να ενημερώνει ότι ο δράστης βρίσκεται σε μια ορισμένη απόσταση από το θύμα, μικρότερη από αυτή που καθορίζεται από την εντολή.4. Ακόμη το άρθρο 86 του νομοσχεδίου προβλέπει τροποποίηση του άρθρου 4 Ν. 3500/2006 με την προσθήκη και του όρου "ψυχολογική βία. Προστίθεται η ψυχολογική βία (επιπλέον της σωματικής) ως βία που επιφέρει τις συνέπειες της κακής άσκησης της γονικής μέριμνας του άρθρου 1532 ΑΚ, δηλαδή αυτές της ολικής ή μερικής αφαίρεσης της γονικής μέριμνας από τον θύτη γονέα. Πρότασή μας: Θα πρέπει να υπάρξει ορισμός του τι συνιστά ψυχολογική βία στο πλαίσιο μιας ενδοοικογενειακής σχέσης, ώστε αυτή η αόριστη αναφορά να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί εις βάρος των γυναικών ότι ασκούν δήθεν ψυχολογική βία στα παιδιά στρέφοντάς τα εις βάρος των πατεράδων τους και σε κάθε περίπτωση να μη υπάρχει ο κίνδυνος της ποινικοποίησης της καθημερινότητας των γονέων. Πολλώ δε μάλλον πρέπει να οριστεί ρητά ότι δεν τεκμαίρεται διάρρηξη της σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα υπαιτιότητι του έχοντος την επιμέλειά του γονέα, δηλαδή της μητέρας από μόνη την άρνηση του τέκνου να επικοινωνήσει με τον άλλο γονέα ή τους συγγενείς του. Να αποφευχθεί δηλαδή η εκ του πλαγίου παρείσφρηση του όρου "γονική αποξένωση" στο σκεπτικό και το αποτέλεσμα του νόμου, κατά παράβαση των όσων ορίζονται στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, τη Grevio και τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού. Συχνά τα παιδιά έχουν βάσιμο λόγο να αρνούνται και η προστασία τους πρέπει να είναι προτεραιότητα, καθώς μιλούμε για ενδοοικογενειακή βία, είτε ως δευτερογενή θύματα είτε ως άμεσα θύματα. Ψυχολογική βία στην περίπτωση αυτή ασκεί ο βίαιος γονέας, όχι ο γονέας που σέβεται την επιθυμία του τέκνου να μην επικοινωνεί μαζί του.Όπως άλλωστε παρατηρεί πολύ εύστοχα η Grevio: "Επιπλέον, ο νόμος 4800/2021 θεωρεί τις καλές

σχέσεις μεταξύ του παιδιού και του ενός γονέα ως υποχρέωση του άλλου γονέα. Κατά συνέπεια, το άρθρο 1 511 του Αστικού Κώδικα περιλαμβάνει ρητά ως κριτήριο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση του συμφέροντος του παιδιού την ικανότητα κάθε γονέα να διασφαλίζει τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του άλλου γονέα όσον αφορά τις σχέσεις με το παιδί. Το άρθρο 1 532 περιλαμβάνει επίσης τη "διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του παιδιού με τον άλλο γονέα" ως λόγο ανάκλησης των γονικών δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένου του μη βίαιου γονέα. Η GREVIO σημειώνει ότι η γενική διατύπωση των εφαρμοστέων νομικών διατάξεων και η απουσία ρητής αναφοράς σε καταστάσεις ενδοοικογενειακής βίας παρέχει πρόσφορο έδαφος για προβληματικές δικαστικές πρακτικές που βασίζονται στη χρήση του "συνδρόμου γονικής αποξένωσης". Στο πλαίσιο αυτό, η GREVIO πληροφορήθηκε με απογοήτευση την ύπαρξη δημόσια υποστηριζόμενης κατάρτισης για δικαστές που καλύπτει το "σύνδρομο γονικής αποξένωσης" και παρόμοιες έννοιες. (Έκθεση GREVIO σελ. 89). Η GREVIO θεωρεί ότι η υποστήριξη της χρήσης της έννοιας της "γονικής αποξένωσης" και των συναφών εννοιών ενέχει τον κίνδυνο να παραμείνει η βία κατά των γυναικών και των παιδιών τους απαρατήρητη και/ή αρνητική".5. Προβλέπεται στο νομοσχέδιο ότι στην περίπτωση της ποινικής διαμεσολάβησης, δεν θα ακολουθήσει δίκη και πιθανή καταδίκη του δράστη αν αυτός: α) υποσχεθεί ότι δεν θα τελέσει και πάλι στο μέλλον οποιαδήποτε πράξη ενδοοικογενειακής βίας και σε περίπτωση συνοίκησης δέχεται να μείνει για εύλογο χρονικό διάστημα εκτός οικογενειακής στέγης, β) παρακολουθήσει ειδικό συμβουλευτικό – θεραπευτικό πρόγραμμα γ) καταβάλει εύλογη αποζημίωση στον παθόντα. Αν όμως αποδεδειγμένα δεν μπορεί να καταβάλει αποζημίωση λόγω πρόδηλης οικονομικής αδυναμίας ενώ βρίσκεται στην ίδια αδυναμία και το θύμα, τότε αυτό μπορεί να αποζημιωθεί από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης του άρθρου 1 του ν. 3811/2009. Στην περίπτωση αυτή το ελληνικό δημόσιο μπορεί μετά να στραφεί εις βάρος του δράστη για το ποσό που κατέβαλε . Προτάσή μας: Πραγματική οικονομική ανακούφιση των θυμάτων και των οικογενειών τους από την παραπάνω δημόσια αρχή σε όλες τις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας με σοβαρές κακοποιήσεις και όχι μόνο στο πλαίσιο της ποινικής διαμεσολάβησης, ανεξαρτήτως της οικονομικής κατάστασης του δράστη, με δικαίωμα του δημοσίου να υποκατασταθεί στα δικαιώματα του θύματος και να στραφεί μετά το ίδιο κατά του δράστη για τα χρήματα που έδωσε ως αποζημίωση. Η αποζημίωση να περιλαμβάνει πέραν της κάλυψης των παραπάνω πραγματικών εξόδων και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης αλλά και λόγω ψυχικής οδύνης στην οικογένεια του θύματος.(βλ. Παράρτημα 3). Η αποζημίωση δεν θα πρέπει να είναι εφάπαξ αλλά μηνιαία, για όσο καιρό απαιτείται και, το ποσό δεν μπορεί να είναι μικρότερο της ελάχιστης σύνταξης . Επίσης, δεν θα πρέπει να είναι κατόπιν αίτησης του θύματος, αλλά αυτεπάγγελτα.6. Η παράγραφος 2 του άρθρου 23 του νομοσχεδίου που ορίζει το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών που καταγγέλλουν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας στους οποίους περιλαμβάνονται δάσκαλοι, καθηγητές, γιατροί, προπονητές, κοινωνικοί λειτουργοί, θα πρέπει να περιλαμβάνονται και οι ψυχολόγοι και να έχει αναδρομική ισχύ. Στο ακαταδίωκτο θα πρέπει οπωσδήποτε να συμπεριληφθούν οι οργανώσεις που στο πλαίσιο της δράσης τους παρέχουν στήριξη στα θύματα.7. Όσον αφορά τη μέριμνα των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας προστίθεται το άρθρο 23Α σχετικά με την ατομική αξιολόγηση των θυμάτων και του κινδύνου επανάληψης της βίας και της δευτερογενούς θυματοποίησης από τις υπηρεσίες υποδοχής θυμάτων όπως οι αστυνομικές αρχές, κοινωνικές υπηρεσίες, υπηρεσίες υγείας και εξειδικευμένες δομές, κατόπιν προηγούμενης ενημέρωσης και συμφωνίας του θύματος. Μάλιστα η παραπομπή των θυμάτων στις υπηρεσίες αυτές θα γίνεται από τις διωκτικές, εισαγγελικές και δικαστικές αρχές, ενώπιον των οποίων εκκρεμεί υπόθεση ενδοοικογενειακής βίας. Ωστόσο, δεν υπάρχει επάρκεια υπηρεσιών και στελεχών. Πότε, πόσες και πώς θα λειτουργήσουν παραμένει άγνωστο!Πρότασή μας: Πραγματικά εξειδικευμένες δομές που θα μπορεί να στραφεί το θύμα από την πρώτη στιγμή και να βρει ψυχολογική, νομική και οικονομική υποστήριξη, ενώ συγχρόνως θα υπάρχει εποπτεία του δράστη από τις αστυνομικές αρχές προκειμένου να μην επαναληφθεί το έγκλημα. Είναι απαραίτητο να οργανωθεί ένα δίκτυο συνεργασίας της αστυνομίας με τους αρμόδιους φορείς ώστε να διευκολύνεται η πλήρης προστασία της γυναίκας και του παιδιού θύματος, τα δε αστυνομικά όργανα να υπέχουν πειθαρχική και ποινική ευθύνη για τη μη τήρηση των καθηκόντων τους.8. Τέλος, προτείνουμε να εισαχθεί η γυναικοκτονία ως ξεχωριστό αδίκημα του ΠΚ με ιδιαίτερη ποινική απαξία, να μην υπάρχουν ελαφρυντικά όπως "πρότερος έντιμος βίος" όταν υπήρξαν στο παρελθόν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας είτε κατά του θύματος είτε σε τρίτα πρόσωπα. Αφαίρεση της επιμέλειας και της γονικής μέριμνας των τέκνων των θυμάτων από τον δράστη. Πλήρη οικονομική απαλλαγή από τα έξοδα των δικαστηρίων για την οικογένεια του θύματος.9. Στην περίπτωση που το θύμα είχε παιδί ο νομοθέτης θα πρέπει να προβλέπει ειδική μέριμνα για αυτά και σε κάθε περίπτωση ο Εισαγγελέας που διαπιστώνει την ύπαρξη ανήλικων ή οικονομικά μη αυτοδύναμων ενηλίκων τέκνων του θύματος οφείλει, σε κάθε στάδιο και επίπεδο της διαδικασίας, να ζητήσει την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων για την εξασφάλιση της αστικής αποζημίωσης της ζημίας που υπέστησαν τα τέκνα του θύματος.10. Προκειμένου να εξάγονται σαφή συμπεράσματα σχετικά με φαινόμενο της ενδοοικογενειακής βίας ώστε να υιοθετούνται κατάλληλες

πολιτικές αντιμετώπισης του, οι αστυνομικές και δικαστικές αρχές θα πρέπει να τηρούν ποιοτικά στατιστικά στοιχεία αναφορικά με τα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας, τις καταγγελίες και την έκβαση των δικογραφιών που σχηματίστηκαν, το προφίλ του δράστη (κυρίως αν υπήρξαν προηγούμενες καταγγελίες ακόμη και από διαφορετικά πρόσωπα), τη σχέση συγγένιας μεταξύ θύτη και θύματος, τον τύπο του διαζυγίου εφόσον πρόκειται για πρώην συζύγους, αν το έγκλημα τελέστηκε παρουσία ανηλίκων κ.α..ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΑΠαράρτημα

1. Grevio: “Επιπλέον, η GREVIO σημειώνει με ανησυχία ότι δεν φαίνεται να υπάρχουν ειδικά μέτρα για την ασφάλεια του θύματος κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαμεσολάβησης. Ενημερώθηκε από ΜΚΟ και δικηγόρους που εργάζονται με γυναίκες θύματα βίας ότι οι δράστες που επιλέγουν αυτόν τον μηχανισμό διαμεσολάβησης μπορεί να το κάνουν κυρίως για να αποφύγουν τη δίωξη. Η GREVIO επισημαίνει ότι τα προγράμματα για τους δράστες δεν μπορούν να αντικαταστήσουν τη δίωξη ή την καταδίκη και ότι οι αρχές πρέπει να διασφαλίσουν ότι η αλληλεπίδραση μεταξύ των προγραμμάτων για τους δράστες και των ποινικών διαδικασιών δεν λειτουργεί εις βάρος του δικαιώματος των θυμάτων σε δίκαιες νομικές διαδικασίες. Η GREVIO καλεί τις ελληνικές αρχές να: a. να ενισχύσουν ουσιαστικά την ικανότητα και την εμβέλεια των προγραμμάτων για τους δράστες, μεταξύ άλλων με την εξάπλωση των προγραμμάτων σε ολόκληρη τη χώρα, την εισαγωγή τους σε χώρους κράτησης και τη διασφάλιση ότι ο αντίκτυπός τους αξιολογείται επαρκώς από ανεξάρτητους φορείς, b. να λάβουν τα αναγκαία νομοθετικά και άλλα μέτρα για την αύξηση του επιπέδου παρακολούθησης και του ποσοστού ολοκλήρωσης των προγραμμάτων για τους δράστες που διατάσσονται από τους εισαγγελείς στο πλαίσιο του μηχανισμού διαμεσολάβησης, c. να αναπτύξουν κοινά ελάχιστα πρότυπα που εφαρμόζονται στα προγράμματα για τους δράστες, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, ιδίως όσον αφορά την ανάγκη για μια προσέγγιση με ευαισθησία ως προς το φύλο και την αποδόμηση των έμφυλων στερεοτύπων, καθώς και την ανάγκη να εξασφαλιστεί η ασφάλεια των θυμάτων κατά τη διαδικασία εφαρμογής των προγραμμάτων για τους δράστες, d. να διασφαλίσουν ότι η αλληλεπίδραση μεταξύ των προγραμμάτων για τους δράστες και των ποινικών διαδικασιών δεν επηρεάζει αρνητικά το δικαίωμα των θυμάτων σε δίκαιες και δίκαιες νομικές διαδικασίες, e. να διασφαλίζουν ότι τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας ενημερώνονται και προστατεύονται επαρκώς κατά τη διάρκεια της διαδικασίας διαμεσολάβησης και ότι τα ίδια και τα παιδιά τους είναι ασφαλή”.

Παράρτημα 2. Γαλλικός νόμος “I – Ρύθμιση για το κατά προτεραιότητα δικαίωμα του θύματος να μείνει στη συζυγική κατοικία Ο δικαστής του οικογενειακού δικαστηρίου όταν αποφασίζει για τη χωριστή κατοικία των συζύγων, πρέπει να αποδώσει το δικαίωμα διαμονής στη συζυγική στέγη στον σύζυγο που δεν είναι ο δράστης της άσκησης βίας, ακόμη κι αν έχει φιλοξενηθεί προσωρινά σε άλλη κατοικία, όπως σε καταφύγιο. Σε αυτήν την περίπτωση, η ανάληψη ευθύνης για τα έξοδα που σχετίζονται με αυτό το κατάλυμα μπορεί να επιβαρύνουν τον βίαιο σύζυγο. Τα ίδια ισχύουν για συντρόφους που συγκατοικούσαν με σύμφωνο συμβίωσης ή χωρίς σύμφωνο.

Με αυτή την ρύθμιση η κατοικία δίνεται εκ του νόμου στο θύμα, δίχως να πρέπει να τη ζητήσει, εκτός από ιδιαίτερες περιπτώσεις στις οποίες πρέπει ο δικαστής να δικαιολογήσει διεξοδικά με βάση τα πραγματικά στοιχεία που προκύπτουν από τη διαδικασία και τη νόμιμη βάση τους. Επίσης, δεν μπορεί να κατηγορηθεί για εγκατάλειψη συζυγικής στέγης, και παύει να είναι αποτρεπτικός λόγος ως προς την απόφαση καταγγελίας της βίας. II – Αναστολή του δικαιώματος επικοινωνίας και διαμονής Εκ του νόμου αναστέλλεται προσωρινά η άσκηση της γονικής μέριμνας και το δικαίωμα επικοινωνίας και στέγασης του τέκνου σε περίπτωση εγκλήματος από γονέα που διαπράχθηκε κατά του προσώπου του άλλου γονέα από την άσκηση ποινικής δίωξης μέχρι και την έκδοση καταδικαστικής απόφασης, χωρίς να χρειάζεται ειδική μνεία του ανακριτή ή του δικαστή για την αναστολή. Αξίζει να σημειωθεί πως τρία χρόνια μετά την ψήφιση του νόμου αυτού, η γαλλική βουλή αναγκάζεται να προχωρήσει σε τροποποίησή του, προβλέποντας πως η εκ του νόμου αναστολή χορηγείται με την υποβολή μήνυσης.

Προσθήκη στο άρθρο 18, παρ. 1, εδάφιο α) του ν/σ Αναστέλεται το δικαίωμα επικοινωνίας με τα τέκνα εκ του νόμου (1) III – Επιτηρούμενη απαγόρευση προσέγγισης του θύματος

Στην πολιτική διαδικασία, εφόσον έχει εκδοθεί απαγόρευση, ο δικαστής του οικογενειακού δικαστηρίου μπορεί να διατάξει την απαγόρευση προσέγγισης της ενάγουσας σε απόσταση μικρότερη από μια καθορισμένη απόσταση και, ως εκ τούτου, να διατάξει, αφού λάβει τη συναίνεση και των δύο μερών, το να φορέσουν ο καθένας μία κινητή ηλεκτρονική συσκευή που θα μπορεί να ενημερώνει ότι ο εναγόμενος βρίσκεται σε μια ορισμένη απόσταση από την ενάγουσα, μικρότερη από αυτή που καθορίζεται από την εντολή. Σε περίπτωση άρνησης του εναγομένου, που σημαίνει ότι δεν μπορεί να επιβληθεί αυτό το μέτρο, ο

δικαστής οικογενειακών υποθέσεων ειδοποιεί αμέσως τον εισαγγελέα. IV – Αναστολή δικαιωμάτων επικοινωνίας και στέγασης του τέκνου στο πλαίσιο ανάκρισης Σε άλλες περιπτώσεις πλην της παραπάνω περίπτωσης II, δηλαδή πριν την άσκηση ποινικής δίωξης, μπορούν ο ανακριτής ή το δικαστικό συμβούλιο να αποφασίσουν, με αιτιολογημένη απόφαση, σχετικά με την αναστολή του δικαιώματος που έχει το υπό εξέταση άτομο ως προς την επικοινωνία και διαμονή με το ανήλικο παιδί του. Πράγματι, η άσκηση των δικαιωμάτων επίσκεψης και διαμονής δεν πρέπει να αποτελεί ευκαιρία για τον παραβάτη γονέα να ασκήσει περαιτέρω βία στο γονέα -θύμα".Παράρτημα 3. Παρατηρήσεις για την Εθνική Αρχή Αποζημίωσης

Τι είναι η Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης; Είναι ένας φορέας του Υπουργείου Δικαιοσύνης που αποφαίνεται επί των αιτήσεων αποζημίωσης θυμάτων εγκληματικών πράξεων που έχουν τελεστεί στην ελληνική επικράτεια. Οι εγκληματικές πράξεις για τις οποίες προβλέπεται αποζημίωση του θύματος είναι: εμπορία ανθρώπων, εργασιακή εκμετάλλευση, αφαίρεση οργάνων σώματος, και εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και εγκλήματα οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, γενετήσιες πράξεις με ανηλικους ή ενώπιόν τους, πορνογραφία ανηλίκων κ.λπ. Η αποζημίωση καλύπτει: ιατρικά έξοδα και νοσήλια, ψυχική και ψυχολογική υποστήριξη του θύματος, απώλεια εισοδήματος για εύλογο χρονικό διάστημα, δαπάνες αλλαγής περιβάλλοντος και κατοικίας, δαπάνες αγοράς απαραίτητων καταναλωτικών αγαθών για την μετεγκατάσταση σε ασφαλές περιβάλλον και έξοδα κηδειας. Προϋποθέσεις αποζημίωσης: α) Ο δράστης του εγκλήματος να μη διαθέτει τους οικονομικούς πόρους μετά την έκδοση εις βάρος του αμετάκλητης καταδικαστικής αποφάσεως. β) Όταν δεν μπορεί να εξακριβωθεί η ταυτότητα του δράστη. γ) Ο δράστης να μην μπορεί να διωχθεί ποινικά, επειδή η δικογραφία μπήκε για κάποιο λόγο στο αρχείο. Όμως στις περιπτώσεις α΄ και γ΄ που είναι γνωστός ο δράστης, η αξίωση αποζημίωσης του θύματος θα πρεπει να έχει προσδιοριστεί με τελεσίδικη δικαστική απόφαση! Είναι λοιπόν τέτοιες οι προϋποθέσεις που εγώ πραγματικά δεν ξέρω κάποια περίπτωση αποζημίωσης, ενώ πρόκειται για πραγματικά έξοδα που αποδεικνύονται με δικαιολογητικά και όχι για αποζημίωση ηθικής βλάβης, κάτι που κατά τη γνώμη μας θα έπρεπε να προστεθεί. Προτάσή μας: Πραγματική οικονομική ανακούφιση των θυμάτων και των οικογενειών τους από την παραπάνω δημόσια αρχή σε όλες τις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας με σοβαρές κακοποιήσεις και όχι μόνο στο πλαίσιο της ποινικής διαμεσολάβησης, ανεξαρτήτως της οικονομικής κατάστασης του δράστη, με δικαίωμα του δημοσίου να υποκατασταθεί στα δικαιώματα του θύματος και να στραφεί μετά το ίδιο κατά του δράστη για τα χρήματα που έδωσε ως αποζημίωση. Η αποζημίωση να περιλαμβάνει πέραν της κάλυψης των παραπάνω πραγματικών εξόδων και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης αλλα και λόγω ψυχικής οδύνης στην οικογένεια του θύματος.24 ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΜΕΛΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ ΔΙΚΑΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΥΝΑΙΝΕΤΙΚΗ ΣΥΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑ

ΓΥΝΑΙΚΕΙΕΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ/ΣΥΛΛΟΓΙΚΟΤΗΤΕΣ – ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣΕλληνικό Δίκτυο για την Φεμινιστική Απεργία – fotini.sianou@gmail.com; sakkaileana@gmail.com; sakkaileana@ath.forthnet.gr; katpapatheodorou@yahoo.gr; Ελληνικό Δίκτυο Γυναικών Ευρώπης – nroubani@gmail.com – 2109700814 Ένωση Γυναικών Ελλάδας (Ε.Γ.Ε.) – Δέσποινα Λογιάδου – egepds1@gmail.com – logiadoudena@gmail.comΈνωση Ελληνίδων Νομικών – Χρυσηίς Σφανδού – sfandou@gmail.comΕυρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας (ΕΔκΒ) – Κική Πετρουλάκη – info@antiviolence-net.eu, – kiki@antiviolence-net.eu

W: http://www.antiviolence-net.eu FB:/EuropeanAntiViolenceNetworkΣωματείο Γυναικείων Δικαιωμάτων «ΤΟ ΜΩΒ» – https://tomov.gr/ – info@tomov.grΧΕΝ Ελλάδος – proedreio@xen.gr – τηλέφωνα 2103624291 και 2103606530 Πρωτοβουλία Γυναικών Πειραιά – protovouliagynaikonpeiraia@gmail.com Ομάδα γυναικών του συλλόγου κοινωνικής και Πολιτιστικής Παρέμβασης θρυαλλίδα – https://thryallida.wordpress.com/

thryallidasyllogos@gmail.com – elpidasmail@gmail.comΜΗΤΕΡΑΣ ΕΡΓΟΝ Σύλλογος Πολύτεκνων Μητέρων – miterasergon@yahoo.gr – http://www.miterasergon.gr – fb: https://www.facebook.com/aikaterini.sidiropoulou – ekatoufa@gmail.com Ένωση Διπλωματούχων Ελληνίδων Μηχανικών – Εφη Τριτοπούλου, Πρόεδρος – edem@tee.gr – efitrito@gmail.com – http://www.edem-net.grΣύνδεσμος Αλβανίδων γυναικών στην Ελλάδα – Αγάπη Γκίκα, Πρόεδρος – lidhjagruasgr@gmail.com – rovena_xhori@hotmail.com;

Fb:https://www.facebook.com/LidhjaeGruasShqiptareneGreqiΓυναικεία ομάδα Αυτοάμυνας – Αντωνία Τσαρέα – atsarea1966@gmail.com;NIMERTIS ACTIONART ΝΠΙΔ – Μαίρη Τσαρέα – nimertisart@gmail.comΦεμινιστική Συλλογικότητα ΘΕΟΔΩΡΑ – https://www.facebook.com/groups/391995412113784 – aikape@gmail.comΟι μαμάδες Mother's Wings Greece – Mother's Wings – motherswingsgreece@gmail.com – Χάιδω ΟρφανούΟμάδα Γυναικών Πτολεμαΐδας – Θεοδώρα Γουλιάρου – gouliaroutheodora@gmail.com Σύλλογος εργαζομένων Γενικής

Γραμματείας Ισότητας των φύλων «Δώρα Κατσιβαρδάκου» – Stellapal@ymail.com; seggif@isotita.grΠανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων Δικτύου Δομών ΓΓΙΦ – somatio.domon.ggif@gmail.com;Δίκτυο Γυναικών Συγγραφέων κατά της Έμφυλης Βίας και των Γυναικοκτονιών, «η φωνή της» – Eleni Priovolou – priovolou_eleni@yahoo.com ; katpapandoniou@gmail.com;Artivism Movement – artivism.movement2022@gmail.com; – Λίλι Πόνου Δημιουργός & Πρόεδρος Artivism MovementΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΕΣ – allhleggyes@gmail.comSTRONG ΜΕ – Κίνημα για την πρόληψη & καταπολέμηση της έμφυλης βίας. – strongme2021@gmail.com;Εργαστήριο Σπουδών Φύλου, Τμήμα Κοινωνικής Πολιτικής, Πάντειο Πανεπιστήμιο – e-mail: genderpanteion@gmail.com; geopetr@panteion.gr; -Ιστοσελίδα: http://www.genderstudies-panteion.gr/ fb: http://www.facebook.com/genderpanteion

28 Δεκεμβρίου 2023, 11:50 | Γ. Κ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :

Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι : [α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως : 1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας, 9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων. 2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη. 3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. 4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ: Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.

Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

28 Δεκεμβρίου 2023, 11:01 | Α. Γ. Πραγματικά ντρέπομαι που είμαι γυναίκα.πως είναι δυνατόν οι γυναίκες να συμπεριφέρονται με αυτόν το τρόπο; να μην αφήνουν τα παιδιά τους να βλέπουν τον πατέρα τους.τι δεν έχουμε δει και τι δεν έχουμε ακούσει μέσα στα δικαστηρια.συνεχεια ακούμε για κακοποίηση και βία.σωματικη βία λεκτική βία ψυχολογική βία.δεν ακούσαμε τίποτα όμως για ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΗ ΒΙΑ.αυτος είναι και ο λόγος που ο ισχυρισμός της βίας σε ποσοστό 80% με 90% των ασφαλιστικών μέτρων απορρίπτεται ως αβάσιμος.δυστηχως οι κύριες ακόμα και εδώ μέσα στα σχόλια δεν ξέρουν τι λένε.επικαλουνται μια έκθεση.μια έκθεση ιδεων.μια έκθεση που ονομάζεται GREVIO.αληθεια; γνωρίζουν οι κύριες αυτές τι πάει να πει έκθεση; ποιός και με πια ιδιότητα υπογράφει αυτή την έκθεση γνωρίζουν;ας το ψάξουν.δηλαδη τι;θα αγνοήσουμε τον ΠΟΥ ICD-11 για το σύνδρομο της γονικής αποξένωσης;θα αγνοήσουμε την στατιστική καταγραφή της Ελληνικής αστυνομίας για τη βία κατά των αντρων;ή θα αγνοήσουμε την στατιστική καταγραφή από το χαμόγελο του παιδιού για το ποιος πραγματικά προκαλεί βία στα παιδιά;από τα σχόλια που διάβασα εδώ καταλαβαίνω απόλυτα τον πόνο και τον καημό κάποιων γυναικών.και δεν είναι άλλος από προσωπικές πεποιθήσεις και φιλοδοξίες.ντροπη τους.πραγματικα είναι λυπηρό να ακούμε πως μητέρες χρησιμοποίησαν ψευδή γνωματεύσεις για να απομακρύνουν τα παιδιά από τον πατέρα τους.είναι τραγικό να βλέπουμε σε τέτοιες περιπτώσεις να συμμετέχουν ακόμα και κοινωνικοί λειτουργοί.το πιο τραγικό όμως από ολα είναι πως αυτά τα δέχονται και στα δικαστήρια.πως είναι δυνατόν οι δικαστές να δέχονται παράνομη μετοίκηση παιδιού;πως είναι δυνατόν να αγνοούν σοβαρά πειστήρια του πατέρα;άρα οι δικαστές δικάζουν μεροληπτικά.δικάζουν με δύο μέτρα και δύο σταθμά.τα δικαστήρια και οι δικαστές υπάρχουν για να εφαρμόζουν τους νόμους και να αποδίδουν δικαιοσύνη.όχι για να μας ξεναγεί ο κάθε δικαστής στα κόμπλεξ και τα ψυχολογικά του.πάρτε μια υπόθεση και δώστε την σε δύο δικαστές.η απόφαση μπορεί να είναι και μέρα με τη νύχτα. πια δικαιοσύνη;βάλτε ξένα ρούχα και πάτε και ρωτήστε τον κόσμο.αυτός θα σας πει τι είναι και τι πάει να πει δικαιοσύνη.ποσος κόσμος ταλαιπωρείται στα δικαστήρια από δική σε δίκη και από αναβολή σε αναβολή;Αξιοτιμε κ. Υπουργέ Βάλτε μια τάξη. Φτάνει πια αυτή η αρρωστημένη εκμετάλλευση των παιδιών και των πατεράδων. Ως πολίτης αυτής της χώρας ως μητέρα και γιαγιά και βιώνοντας καθημερινά τα προβλήματα που δημιουργεί η αποξένωση σας ζητάω η γονική αποξένωση δηλαδή αυτή η μορφή ενδοοικογενειακής βίας να θεσπιστεί ως ποινικό αδίκημα. Για το καλύτερο μέλλον των παιδιών και των εγγονών μας.Με εκτίμησηΠαναγιώτα Γκαβού

28 Δεκεμβρίου 2023, 10:12 | Σ. Μ. Μερικές κυρίες νομίζουν, ότι το μίσος τους προς το ανδρικό φύλο που το θεωρούν ανώτερο από το γυναικείο τις καθιστά αγωνίστριες υπέρ του γυναικείου φύλου. Μερικοί κύριοι, επίσης, νομίζουν, ότι ο οίκτος τους προς το γυναικείο φύλο, που το θεωρούν κατώτερο από το ανδρικό, τους καθιστά αγωνιστές υπέρ του γυναικείου φύλου. Τα κόμπλεξ κατωτερότητας των μεν και τα κόμπλεξ ανωτερότητας των δε ανταμώνουν στον κοινό «αγώνα» κατά των ανδρών. Όσοι/όσες είσαστε ψυχικά υγιείς μην υποκύψετε σε αυτούς τους ανθρώπους. Μην φοβηθείτε τη ρετσινιά του «φαλλοκράτη» ή της «μη συνειδητοποιημένης γυναίκας». Αυτοί/ές που θα σας κατηγορήσουν δεν είναι παρά υποκριτές και υποκρίτριες.

28 Δεκεμβρίου 2023, 10:21 | Λ.Κ.Τι σχέση έχει η λέξη διατροφη που παρατηρείται σε άπειρα σχόλια;Για την ενδοοικογενειακή βία δεν είναι η συγκεκριμένη διαβούλευση;Άλλοι μιλούν για ζωή και άλλοι για χρήμαΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΔΙΚΑ ΣΑΣ…..

28 Δεκεμβρίου 2023, 10:50 | Κ. Η ΒΙΑ ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ,ΛΕΓΕΤΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ,ΛΕΓΕΤΑΙ ΠΑΙΔΙ

28 Δεκεμβρίου 2023, 10:01 | Τ.Μ.Είμαι θύμα ενδοοικογενειακής βίας. Ο καταδικασθέντας κακοποιητής μου,μετά από 3 αμετάκλητες καταδικαστικές αποφάσεις είναι ελεύθερος με αναστολή. Πόσο ασφαλές είναι αυτό;Δεν είμαι η μοναδική περίπτωση.

28 Δεκεμβρίου 2023, 09:23 | Α. ΘΕΩΡΩ ΠΩΣ ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΙΟΤΙΜΑ ΟΠΩΣ ΑΝΑΛΥΟΝΤΑΙ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΘΑ ΒΟΗΘΗΣΟΥΝ ΠΑΡΑ ΠΟΛΥ ΣΤΗΝ ΤΕΛΙΚΗ ΕΙΚΟΝΑ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ,ΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΖΕΤΑΙ ΕΠΙ ΣΕΙΡΑ ΕΤΩΝ ΤΕΤΟΙΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ. Η ΒΙΑ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ – Μια προσπάθεια εκσυγχρονισμού του νόμου για την ενδοοικογενειακή βία που δεν συμβάλλει στην κατοχύρωση των έμφυλων δικαιωμάτωνΙ.

ΓΕΝΙΚΑ, ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ Κατά γενική ομολογία και με βάση τις δημόσιες τοποθετήσεις έγκριτων επιστημονικών ενώσεων και εταιριών (π.χ. Ελληνική Εταιρεία Ποινικού Δικαίου, Ένωση Ελλήνων Ποινικολόγων), νομικών σχολών, δικηγορικών συλλόγων, κ.λπ., οι τροποποιήσεις που εισάγονται στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μέσω του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης με τίτλο «Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και την ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης – Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας», πλήττουν σοβαρά το κράτος δικαίου και τον νομικό πολιτισμό μας. Παράλληλα το νομοσχέδιο εισάγει παρεμβάσεις στον Ν. 3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία, πολλές από τις οποίες έρχονται σε αντίθεση με τις προβλέψεις της Σύμβασης για την Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (Ν. 4531/2018 Σύμβαση Κωνσταντινούπολης). Μάλιστα οι τροποποιήσεις αυτές προτείνονται χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι κατεπείγουσες συστάσεις της Επιτροπής GREVIO που περιλαμβάνονται στην πρώτη έκθεση αξιολόγησης της χώρας.Το Κέντρο για την Ισότητα και τα Έμφυλα Δικαιώματα Διοτίμα, εκφράζει τον βαθύτατο προβληματισμό και την ανησυχία του φορέα καταρχάς διότι το νομοσχέδιο έρχεται στη δημόσια διαβούλευση χωρίς να έχει προηγηθεί διαβούλευση με την κοινωνία των πολιτών. Μάλιστα, παρά τις αυστηρές συστάσεις της Επιτροπής GREVIO για την επιτακτική ανάγκη και τη σημασία της ενεργού συμμετοχής των φεμινιστικών οργανώσεων σε δημόσιες διαβουλεύσεις για θέματα ισότητας των φύλων, για μία ακόμα φορά οι φεμινιστικές ΜΚΟ και συλλογικότητες δεν κλήθηκαν σε διάλογο προκειμένου να καταθέσουν την εμπειρογνωμοσύνη και τις προτάσεις τους, εισφέροντας ουσιαστικά στον εκσυγχρονισμό της νομοθεσίας για την ενδοοικογενειακή/συντροφική έμφυλη βία.Διατρέχοντας το νομοσχέδιο συνολικά καταλήγουμε στις εξής βασικές και σημαντικές διαπιστώσεις: • Σύμφωνα με το νομοσχέδιο τα πλημμελήματα της ενδοοικογενειακής βίας, όπως και το σύνολο σχεδόν των πλημμελημάτων του ΠΚ, από εδώ και στο εξής θα εκδικάζονται από μονομελή πλημμελειοδικεία. Θεωρούμε πως η εκδίκαση υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας από μονομελείς συνθέσεις απαξιώνει τη σοβαρότητα του φαινομένου και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, ακόμη και αν την υπαγορεύει η υποστελέχωση των Δικαστηρίων. • Δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για την επιτάχυνση των διαδικασιών και την κατά προτεραιότητα εκδίκαση των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας, παρά την αναγνωρισμένη κοινωνική ανάγκη και τη γνωμοδότηση από ανώτατο δικαστικό λειτουργό, και παρά το γεγονός ότι οι γυναικοκτονίες σε μεγάλο βαθμό οφείλονται (και) στην αδυναμία της Δικαιοσύνης να ανταποκριθεί και να προστατεύσει τα θύματα από την κλιμάκωση των βίαιων συμπεριφορών. • Ενώ το νομοσχέδιο αναφέρεται εξαντλητικά στο θεσμό της ποινικής διαμεσολάβησης ως δυνητική περίπτωση εξάλειψης της ποινικής αξίωσης της Πολιτείας εναντίον των δραστών ενδοοικογενειακής βίας, την ίδια στιγμή, με εξαίρεση τα Κέντρα Κοινωνικής Στήριξης του ΕΚΚΑ σε Αθήνα, Πειραιά και Θεσσαλονίκη, παραμένει η έλλειψη πιστοποιημένων ή/και κρατικά εποπτευόμενων δομών στην υπόλοιπη χώρα, για την παρακολούθηση συμβουλευτικών-θεραπευτικών προγραμμάτων εκ μέρους των δραστών. Θεωρούμε, επιπλέον, ακατανόητη και επικίνδυνη την αναφορά σε «προγράμματα απεξάρτησης από την ενδοοικογενειακή βία», καθώς έτσι απαραδέκτως ταυτίζεται ο βίαιος δράστης με μια «έξη» την οποία δεν μπορεί να αποβάλλει με ίδιες δυνάμεις και (ψυχ)ιατρικοποιείται το φαινόμενο. Τα προγράμματα για τους δράστες θα πρέπει αφενός να στηρίζονται στην ελεύθερη βούληση και όχι στον εξαναγκασμό του δράστη, και αφετέρου και πρωτίστως στην προστασία της ευάλωτης κατάστασης στην οποία ενδεχομένως βρίσκεται το θύμα/ η επιζώσα. Περαιτέρω, θεωρούμε ανεπίτρεπτο το γεγονός ότι το νομοσχέδιο συνδέει την αποζημίωση των θυμάτων από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης με το θεσμό της ποινικής διαμεσολάβησης, εφόσον η μεν Αρχή έχει αποδειχθεί στην πράξη ανενεργός, η δε αποζημίωση των θυμάτων δεν μπορεί να εξαντλείται μόνο σε περιπτώσεις που έχουν υπαχθεί στην ποινική διαμεσολάβηση. Συνολικά, η όλη

πρόβλεψη κρίνεται ατυχής και είναι προβληματικό που ο θεσμός της κρατικής αποζημίωσης σύμφωνα με τις προβλέψεις του νομοσχεδίου συνδέεται με την διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης ενώ, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κων/πολης (αρ.30) τα κράτη οφείλουν να χορηγούν επαρκή κρατική αποζημίωση ανεξαιρέτως, στα άτομα τα οποία έχουν υποστεί σοβαρή σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας τους, στο βαθμό που αυτή η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές, όπως άλλωστε συστήνει και η GREVIO (σημεία 184-185). Η θέση του Κέντρου Διοτίμα είναι πως όλες ανεξαιρέτως οι ευάλωτες επιζώσες ενδοοικογενειακής βίας και τα παιδιά τους θα πρέπει να λαμβάνουν κρατική οικονομική υποστήριξη και αρωγή στα πρώτα, τουλάχιστον, βήματα διαφυγής τους από βίαιες/κακοποιητικές σχέσεις, ανεξάρτητα από δικαστική η μη αναγνώριση της ύπαρξης ενδοοικογενειακής βίας. • Η ψυχολογική βία εισάγεται ως μορφή βίας που αφορά μόνο τους/τις ανήλικους/ανήλικες. Στον αντίποδα, το νομοσχέδιο δεν θεωρεί αξιόποινες μια σειρά από συμπεριφορές που συνιστούν ενδοοικογενειακή βία, υπό τον διευρυμένο ορισμό της Σύμβασης, δηλαδή την ψυχολογική βία σε βάρος ενηλίκων και την οικονομική βία. Δεν είναι κατανοητό για ποιον λόγο δεν ποινικοποιείται στον Ν. 3500/2006 η ψυχολογική βία, ενώ σε άλλα νομοθετήματα, είτε υπάρχει αναφορά σε τρόμο ή ανησυχία, που συνιστούν μορφές ψυχολογικής βίας (π.χ. άρθρο 333 παρ. 1 ΠΚ), είτε γίνεται σαφής αναφορά σε ψυχολογική βλάβη (Ν. 4808/2021 άρθρο 4, παρ. 2). Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή GREVIO, ακριβώς εξαιτίας του ότι η ψυχολογική βία δεν αποτυπώνεται στο νόμο, ενώ καταγγέλλεται, δεν διώκεται μεμονωμένα παρά μόνον σε συνδυασμό με την σωματική βία. Σε ό,τι αφορά την οικονομική βία συνιστά σπουδαία έλλειψη η απουσία ορισμού, ενώ προβλέπεται ρητά από τη Σύμβαση. • Ούτε και αυτή τη φορά αποτελεί προτεραιότητα του νομοθέτη μια διακριτή, τυποποιημένη ποινική πρόβλεψη για την αφαίρεση της ζωής γυναικών, με την αναγνώριση της γυναικοκτονίας ως εγκλήματος με έμφυλα χαρακτηριστικά, παρά την υιοθέτηση αυτής της νομικής θεώρησης από αρκετές άλλες χώρες. • Τέλος, όσον αφορά στο αδίκημα του βιασμού, παρόλο που ρητά, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, θα θεωρείται πλέον ενδοοικογενειακή βία όταν τελείται σε ενδοοικογενειακό/συντροφικό πλαίσιο, ο νομοθέτης παραλείπει να βελτιώσει νομοτεχνικά τον ορισμό του βιασμού. Αυτό σημαίνει ότι στον υπάρχοντα ορισμό δεν διασαφηνίζεται η έννοια της συναίνεσης και δεν προκύπτει ότι οποιαδήποτε σεξουαλική πράξη ή συμπεριφορά θα πρέπει να είναι προϊόν ελεύθερης βούλησης. Ταυτόχρονα ο ισχύων ορισμός περιορίζεται στην στενή έννοια της «γενετήσιας πράξης», όπου δεν μπορούν να ενταχθούν ασελγείς πράξεις που δεν προϋποθέτουν τη διείσδυση. Θεωρούμε ότι οι παραλείψεις αυτές όχι μόνο δεν συνάδουν με όσα ορίζει η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης (άρθρο 36), αλλά δηλώνουν την απουσία πολιτικής βούλησης για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας.

Η επιχειρούμενη νομοθετική πρωτοβουλία για την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και της Ποινικής Δικονομίας είναι ακόμη μία κυβερνητική παρέμβαση που έρχεται να προστεθεί στις πολλές που έχουν λάβει χώρα από το 2019 και εντεύθεν, γίνεται χωρίς καν την ύπαρξη νομοπαρασκευαστικής επιτροπής και με μοναδική στόχευση τον εντυπωσιασμό μέσω της αυστηροποίησης των ποινών. Στο ίδιο πνεύμα, οι παρεμβάσεις στον νόμο 3500/2006 λαμβάνουν χώρα τη στιγμή που η Πολιτεία αποτυγχάνει να αποκριθεί ικανοποιητικά στον τομέα της πρόληψης και της προστασίας των θυμάτων ενδοοικογενειακής/συντροφικής βίας παραβιάζοντας βασικές αρχές της Σύμβασης. Δεν πρέπει, ωστόσο, να ξεχνάμε πως ένας από τους πρωταρχικούς στόχους της Σύμβασης είναι να τεθεί τέλος στην ατιμωρησία των δραστών. Αυτό προϋποθέτει όχι μόνο την επιβολή κυρώσεων εναντίον τους μέσω της νομοθεσίας, αλλά και διασφάλιση των απαραίτητων νομικών οδών για τα θύματα. Όταν το ίδιο το Κράτος δεν συμμορφώνεται με την υποχρέωση της δέουσας επιμέλειας στην πρόληψη και διερεύνηση των πράξεων βίας, οφείλει να λογοδοτεί.ΙΙ. Ως προς τις κατ' άρθρον τροποποιήσεις του ν. 3500/2006, το Κέντρο Διοτίμα παραθέτει τις απόψεις και κριτικές παρατηρήσεις του ακολούθως:

Αρ. 85 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 1 ν. 3500/2006 Η προτεινόμενη τροποποίηση, η οποία επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του άρθρου με την προσθήκη της φράσης «σε βάρος προσώπου που δέχεται τις υπηρεσίες φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας στον οποίο ο δράστης εργάζεται», πέρα από τα όρια της οικογένειας, δεν συνιστά ορθή νομοτεχνική οδό για την ειδική πρόβλεψη των αδικημάτων που επιδιώκεται να εισαχθούν. Η επέκταση της εφαρμογής του σε πρόσωπα που σχετίζονται μεταξύ τους με άλλον τρόπο, δεν υπάγονται στην στενή ή ευρεία έννοια της οικογένειας, δεδομένου ότι τα πρόσωπα αυτά δεν αναπτύσσουν σχέσεις ανάλογες με αυτές που αναπτύσσονται εντός της οικογένειας, σε οποιοδήποτε επίπεδο διάρκειας, έντασης ή ταυτόχρονης παρουσίας. Έτσι, παρίσταται αυθαίρετη η εξομοίωση αυτών των προσώπων προς μέλη οικογένειας. Η επιχειρούμενη ως άνω επέκταση των προσώπων σε βάρος των οποίων τελείται ενδοοικογενειακή βία δεν απαντάται ούτε στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και εκτιμούμε ότι μία τέτοια επέκταση, εκτός από νομοτεχνικά αδόκιμη, θα προκαλέσει στρεβλώσεις στην παροχή υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας προς επωφελούμενες/νους αναφορικά με το πλαίσιο και τις συνέπειες παροχής των υπηρεσιών.

Η ανάγκη βελτίωσης του πλαισίου προστασίας των επωφελούμενων των κοινωνικών υπηρεσιών θα πρέπει να εισαχθεί με άλλον τρόπο.

Αρ. 86 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 4 ν. 3500/2006 Θεωρούμε θετική την προσθήκη της ψυχολογικής και όχι μόνον σωματικής, βίας ως προβλεπόμενης και τιμωρούμενης βίας σε βάρος ανηλίκων. Ωστόσο, είναι αναγκαίο να διευρυνθεί ο ορισμός της βίας και κατά των ενηλίκων, ώστε ο νόμος να περιλάβει και την ψυχολογική βία και όχι μόνον τη σωματική βία και την απειλή, με αντίστοιχη τροποποίηση είτε του άρθρου 2 είτε του άρθρου 7 του νόμου. Και τούτο διότι ρητά στο άρθρο 33 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, προβλέπεται ότι «τα Μέρη καλούνται να λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η εσκεμμένη συμπεριφορά που κατατείνει στην σοβαρή πρόκληση βλάβης, στην ψυχολογική ακεραιότητα του ατόμου μέσω καταναγκασμού ή απειλών, θα ποινικοποιηθεί». Μάλιστα, στην έκθεση αξιολόγησης της GREVIO (σημεία 203-208) αναφέρεται ότι η πρόβλεψη της παράνομης πράξης της απειλής στον Ελληνικό Ποινικό Κώδικα και στον νόμο για την ενδοοικογενειακή βία, δεν καλύπτει τον ορισμό της ψυχολογικής βίας, όπως καθορίζεται στο ανωτέρω άρθρο 33 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, που περιλαμβάνει άλλες μορφές ψυχολογικής βίας, όπως ο εκφοβισμός και η οικονομική βία. Η ψυχολογική βία, σύμφωνα με την GREVIO, εμπεριέχει μία συμπεριφορά που μπορεί να συνίσταται σε επιμέρους περιστατικά χαμηλότερης έντασης που προστίθενται σε έναν τύπο καταχρηστικής συμπεριφοράς σε καταστάσεις ενδοοικογενειακής βίας, που είναι ακριβώς ό,τι επιδιώκει να αποτυπώσει το άρθρο 33 της Σύμβασης. Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή GREVIO, ακριβώς εξαιτίας του ότι η ψυχολογική βία δεν αποτυπώνεται στο νόμο, ενώ καταγγέλλεται, δεν διώκεται μεμονωμένα παρά μόνον σε συνδυασμό με την σωματική βία. Σε ό,τι αφορά την οικονομική βία συνιστά σπουδαία έλλειψη η απουσία ορισμού, ενώ προβλέπεται ρητά από τη Σύμβαση.

Αρ. 88 νομοσχεδίου _Τροποποίηση του αρ. 6 ν. 3500/2006 Το παρόν άρθρο τροποποιείται με την προσθήκη, στις διακεκριμένες περιπτώσεις ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης που επισύρουν ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών, και της περίπτωσης τέλεσης της πράξης ενώπιον του ανηλίκου μέλους της οικογένειας. Στην περίπτωση μάλιστα που η πράξη φέρει τα χαρακτηριστικά της επικίνδυνης ή της βαριάς σωματικής βλάβης, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. Η προτεινόμενη παρέμβαση στοχεύει στην επαύξηση του αξιοποίνου για τον δράστη ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης που τελείται ενώπιον ανηλίκου.

Αρ. 89 νομοσχεδίου_ Τροποποίηση του αρ. 7 ν. 3500/2006 Με το άρθρο 89 τροποποιείται το άρθρο 7 ν. 3500/2006 δια της προσθήκης δεύτερου εδαφίου αναφορικά με την ποινή της ενδοοικογενειακής παράνομης βίας και απειλής που τελείται ενώπιον ανηλίκου, ώστε να τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και έξι (6) μηνών, αντίστοιχα. Με την προτεινόμενη προσθήκη τυποποιείται για πρώτη φορά η ενδοοικογενειακή παράνομη βία και η απειλή που τελείται ενώπιον ανηλίκου ως αυτοτελές αδίκημα.Γενικό σχόλιο ως προς και τα δύο παραπάνω άρθρα: Η αποδοκιμασία της ενδοοικογενειακής βίας που δεν στρέφεται άμεσα εναντίον του ανηλίκου αλλά τελείται σε βάρος άλλου μέλους της οικογένειας ενώπιόν του προβλέπεται ήδη στο ισχύον νομοθετικό πλαίσιο και συγκεκριμένα στο άρθρο 1 παρ. 3 εδ. β’ ν. 3500/2006, το οποίο ορίζει αυθεντικά ως θύμα ενδοοικογενειακής βίας τον ανήλικο ενώπιον του οποίου τελούνται πράξεις ενδοοικογενειακής βίας. Περαιτέρω, το άρθρο 2 ν. 3500/2006 απαγορεύει την άσκηση κάθε μορφής βίας μεταξύ των μελών της οικογένειας. Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων, σε συμφωνία με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, προκύπτει ότι τα ανήλικα μέλη οικογένειας που γίνονται μάρτυρες πράξεων ενδοοικογενειακής βίας είναι θύματα και χρήζουν προστασίας, ανεξαρτήτως της ποινικής τυποποίησης ή/και της δικαστικής επιβεβαίωσης της βίας αυτής. Έτσι, οι προτεινόμενες τροποποιήσεις των άρθρων 6 και 7 ν. 3500/2006 εγκυμονούν τον κίνδυνο υιοθέτησης από τα δικαστήρια μιας στενής έννοιας της ενδοοικογενειακής βίας που τελείται ενώπιον ανηλίκων, όταν καλούνται να αποφασίσουν στο πλαίσιο μιας διαφοράς οικογενειακού δικαίου, ιδίως σε περιπτώσεις κακής άσκησης γονικής μέριμνας.

Αρ.90 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 9 του ν.3500/2006 Με την προτεινόμενη τροποποίηση αυστηροποιείται το πλαίσιο ποινής και διευρύνεται η αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος της ενδοοικογενειακής προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας υπό την έννοια ότι ποινικοποιείται πέρα από την τέλεση της ίδιας της πράξης, και η τέλεσή της ενώπιον ανηλίκου προσώπου, αυτοτελώς. Θεωρούμε θετική την προσθήκη αυτή εφόσον η πράξη τελείται σε ενδοοικογενειακό πλαίσιο.Αρ.91 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 11 του ν.3500/2006 Επιχειρείται η διεύρυνση του θεσμού της ποινικής διαμεσολάβησης, σύμφωνα και με τις διακηρύξεις του σκοπού του νομοσχεδίου. Καταρχάς, διευρύνεται η υλική αρμοδιότητα των ανακριτικών υπαλλήλων στο πλαίσιο του 245 παρ. 2 ΚΠΔ που αφορά στην προανάκριση, να διερευνούν τη

δυνατότητα υπαγωγής ενός πλημμελήματος ενδοοικογενειακής βίας στην ποινική διαμεσολάβηση. Η καθ' ύλην αυτή διεύρυνση προβληματίζει στο βαθμό που δεν εξασφαλίζεται ο βαθμός ενημέρωσης των μερών της διαμεσολάβησης. Ιδίως αν ληφθούν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των αδικημάτων, η ευάλωτη κατάσταση της καταγγέλλουσας κατά το χρόνο της κατάθεσής της, το ενδεχόμενο να υποκύψει στο πιεστικό αίτημα του δράστη-μέλους της οικογένειας για «συγχώρεση», όλα τα παραπάνω δημιουργούν ένα αβέβαιο πλαίσιο μέσα στο οποίο θα δοθεί η πλήρης και ενημερωμένη συγκατάθεσή της για υπαγωγή της υπόθεσης στη διαδικασία της διαμεσολάβησης.Το Κέντρο Διοτίμα υπενθυμίζει πως μετά την πρόσφατη επίσκεψή της στην Ελλάδα, η GREVIO συστήνει (στοιχείο 248 της Έκθεσης) να εξασφαλίζεται πως η υπαγωγή στη διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης θα βασίζεται στον σεβασμό στα δικαιώματα, στις ανάγκες και την ασφάλεια των θυμάτων. Ειδικότερα, συστήνεται αυστηρά να ενεργοποιείται ο θεσμός της ποινικής διαμεσολάβησης μόνο όταν τα θύματα είναι σε θέση να αποφασίσουν ελεύθερα σχετικά με αυτή την επιλογή. Για τον σκοπό αυτό οι Αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα Όργανα που εμπλέκονται στην ποινική διαμεσολάβηση θα έχουν εκπαιδευτεί κατάλληλα και θα λειτουργούν κάτω από συγκεκριμένες κατευθυντήριες οδηγίες μέσα από τις οποίες θα έχουν εμπεδωθεί η έμφυλες δυναμικές της ενδοοικογενειακής βίας και η ανισορροπία δύναμης.

Το Κέντρο Διοτίμα υπενθυμίζει, επίσης, την με αριθμ. 12/2021, Γνωμοδότηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, Β. Πλιώτα, όπου τονίζεται η ανάγκη για επισταμένη παρακολούθηση από τον αρμόδιο εισαγγελικό λειτουργό της τήρησης των όρων από τον φερόμενο δράστη, ενώ ορίζεται πως θα πρέπει να κινείται τάχιστα η διαδικασία σε περίπτωση μη τήρησης αυτών. Παρά την ως άνω Γνωμοδότηση, ωστόσο, δεν περιέχεται στο υπό τροποποίηση άρθρο καμία περιγραφή της παραπάνω διαδικασίας παρακολούθησης.Περαιτέρω, ως προϋπόθεση τίθεται ο δράστης «να παρακολουθήσει ειδικό συμβουλευτικό – θεραπευτικό πρόγραμμα ή πρόγραμμα απεξάρτησης για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας σε δημόσιο φορέα ή σε ιδιωτικό φορέα……». Η προσθήκη της φράσης «ή πρόγραμμα απεξάρτησης για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας» δεν είναι κατανοητή και σαφής, ως οφείλει να είναι μία διάταξη νόμου. Σε τι είδους εξάρτηση αναφέρεται ο νομοθέτης, από την οποία διαπιστώνεται η ανάγκη να απεξαρτηθεί ο δράστης; Αν ο νομοθέτης αναφέρεται σε προγράμματα απεξάρτησης από ψυχοτρόπες ουσίες/αλκοόλ, τότε πρόκειται για μία λογική υπέρβαση, η οποία (ψυχ)ιατρικοποιεί το προφίλ των δραστών εφόσον συνδέει τη χρήση ουσιών με την άσκηση ενδοοικογενειακής βίας πράγμα το οποίο δεν αποδεικνύεται από σχετικές έρευνες ή εμπειρικά δεδομένα σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Από την άλλη, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρείται «έξη» η άσκηση ενδοοικογενειακής βίας.Ως προς το ζήτημα της χρηματικής ικανοποίησης του θύματος, από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης, κατόπιν αίτησής του, με αναλογική εφαρμογή του νόμου που διέπει τη λειτουργία της Αρχής, όταν ο δράστης αδυνατεί να ικανοποιήσει το θύμα, καταρχάς πρέπει να ειπωθεί πως αναγνωρίζουμε ανεπιφύλακτα τη σημασία της χρηματικής ικανοποίησης του ατόμου που υπέστη ενδοοικογενειακή βία. Όμως, πρέπει να επισημάνουμε πως η Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης συστάθηκε πριν από 14 χρόνια (ν. 3811/2009) και μέχρι σήμερα δεν διαθέτουμε επαρκή στοιχεία για την λειτουργία της και την αποτελεσματική αποζημίωση των ζημιωθέντων, ενώ οι προϋποθέσεις που τίθενται για τη διεκδίκηση της αποζημίωσης από το θύμα (ουσιαστικές αλλά και τυπικές) καθιστούν την Αρχή ανενεργό.Στην προτεινόμενη διάταξη, ειδικότερα, η κρατική αποζημίωση, καταβαλλόμενη από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης, επιτελεί έναν επικουρικό ρόλο επειδή η καταβολή της κρατικής αποζημίωσης τελεί υπό τον όρο της αποδεδειγμένης οικονομικής αδυναμίας του δράστη να αποζημιώσει το θύμα ενδοοικογενειακής βίας. Η αυστηρή αυτή προϋπόθεση αποδεδειγμένης αδυναμίας του δράστη προβληματίζει στο βαθμό που ουσιαστικά προϋποθέτει ότι το θύμα έχει ήδη διεκδικήσει αποζημίωση η οποία δεν έχει καταβληθεί λόγω οικονομικής αδυναμίας. Τελικά, μια τέτοια πρόβλεψη θα επιβάρυνε δυσανάλογα την επιζώσα, η οποία μέχρι να αποδειχθεί ότι ο δράστης δεν έχει τα οικονομικά μέσα να την ικανοποιήσει, η ίδια θα έχει περιέλθει σε οικονομική ένδεια. Επιπλέον, η διατύπωση ότι η Ελληνική Αρχή οφείλει να καταβάλει χωρίς καθυστέρηση, είναι γενικόλογη και δεν επιτυγχάνεται ο απαραίτητος βαθμός αποτελεσματικής προστασίας της ζημιωθείσας από την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του δράστη. Τέλος, σημειωτέο ότι η αίτηση για αποζημίωση, προϋποθέτει την πληρωμή παραβόλου ύψους 50,00 ευρώ κάτι το οποίο θα επιβαρύνει οικονομικά την αιτούσα, η οποία βρίσκεται ήδη σε δυσχερή οικονομική κατάσταση.

Συνολικά, η όλη πρόβλεψη κρίνεται ατυχής και είναι προβληματικό που ο θεσμός της κρατικής αποζημίωσης σύμφωνα με τις προβλέψεις του νομοσχεδίου συνδέεται με την διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης ενώ, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κων/πολης (αρ.30) τα κράτη οφείλουν να χορηγούν επαρκή κρατική αποζημίωση ανεξαιρέτως, στα άτομα τα οποία έχουν υποστεί σοβαρή σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας τους, στο βαθμό που αυτή η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές, όπως άλλωστε συστήνει και η GREVIO (σημεία 184-185). Η θέση του Κέντρου Διοτίμα είναι πως όλες ανεξαιρέτως οι ευάλωτες επιζώσες ενδοοικογενειακής βίας και τα παιδιά τους θα πρέπει να λαμβάνουν κρατική οικονομική υποστήριξη και

αρωγή στα πρώτα, τουλάχιστον, βήματα διαφυγής τους από βίαιες/κακοποιητικές σχέσεις, ανεξάρτητα από δικαστική η μη αναγνώριση της ύπαρξης ενδοοικογενειακής βίας.

Αρ.92 νομοσχεδίου_ Τροποποίηση του αρ. 12 ν.3500/2006 Με την υπό τροποποίηση παράγραφο 6 του αρ. 12 ν. 3500/2006 προβλέπεται ο χωρισμός και η αυτοτελής πορεία της δικογραφίας σε περίπτωση διαμεσολάβησης επί δικογραφιών με περισσότερους δράστες ή θύματα, με σκοπό, στις περιπτώσεις που κάποιοι εκ των εμπλεκομένων έχουν αποκαταστήσει τις σχέσεις τους και συναινούν αμοιβαία στην υπαγωγή σε ποινική διαμεσολάβηση, να μην διαιωνίζεται η ποινική διαδικασία. Την ιδια στιγμή, ωστόσο, ο χωρισμός της δικογραφίας για τα μέρη που συναινούν και η αυτοτελής δικονομική πορεία της μπορεί να είναι ιδιαίτερα επισφαλής διότι η συναίνεση ενός ή περισσοτέρων προσώπων στα οποία αποδίδεται η τέλεση πράξεων ενδοοικογενειακής βίας ενδεχομένως επηρεάζει την κρίση του δικαστηρίου για τα υπόλοιπα πρόσωπα. Το ίδιο ισχύει και αντιστρόφως, δηλαδή στην περίπτωση δικογραφίας με περισσότερα θύματα.

Αρ.93 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 14 ν.3500/2006 Η τροποποίηση κινείται, κατά την άποψή μας, στη σωστή κατεύθυνση σε ό,τι αφορά την ορθή αποσύνδεση της ποινικής διαμεσολάβησης, από την άσκηση τυχόν αγωγής που υπάγεται στις γαμικές διαφορές (αγωγή διαζυγίου), τη συμφωνία για συναινετική λύση του γάμου ενώπιον Συμβολαιογράφου, την πρόοδο των παραπάνω διαδικασιών, και τελικά τη λύση του γάμου/συμφώνου συμβίωσης. Στις παρ. 2 και 3 ορίζονται οι επιπτώσεις της ολοκλήρωσης η μη της ποινικής διαμεσολάβησης, σε ό,τι αφορά χρηματικές αξιώσεις του θύματος εναντίον του δράστη, χωρίς όμως να τίθεται ο συγκεκριμένος χρόνος δοκιμασίας, ενώ σύμφωνα με το αρ. 13 του ν. 3500/2006, το οποίο δεν τροποποιείται με το νομοσχέδιο, ρητά καθορίζεται το σχετικό χρονικό διάστημα σε τρία (3) έτη. Η παραπάνω παράλειψη προφανώς οφείλεται σε αβλεψία του νομοθέτη που οδηγεί σε ασάφεια, και θα πρέπει να αποκατασταθεί.

Αρ.94 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 16 ν.3500/2006 Με το άρθρο επιχειρείται εναρμόνιση με την έναρξη χρόνου παραγραφής που προβλέπεται στην παρ. 4 του άρθρου 113 του ΠΚ για μια κατηγορία αδικημάτων. Άρα διευρύνεται ο χρονικός ορίζοντας δυνατότητας δίωξης των εν λόγω αδικημάτων, καθώς η έναρξη του χρόνου παραγραφής αναστέλλεται και εκκινεί πλέον ένα (1) έτος μετά από την ενηλικίωση του θύματος, εφόσον πρόκειται για πλημμέλημα, και τρία (3) έτη μετά την ενηλικίωση, εφόσον πρόκειται για κακούργημα. Η παραπάνω ρύθμιση δίνει χρόνο στα θύματα που ανασυγκροτούν την τραυματική εμπειρία τους, κατά την ενηλικίωσή τους, να αποφασίσουν περί της διεκδίκησης ή μη των δικαιωμάτων τους και ως εκ τούτου συνιστά μια θετική μεταβολή.

.Αρ.95 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 18 ν.3500/2006 Με την τροποποίηση του άρθρου προστίθενται ψυχίατροι, κοινωνικοί λειτουργοί, και άλλοι επιστήμονες με ειδικές γνώσεις σε θέματα ενδοοικογενειακής βίας που εργάζονται σε ιδιωτικό φορέα εποπτευόμενο από το αρμόδιο Υπουργείο (Υγείας, Εσωτερικών, Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας) οι οποίοι μπορούν να γνωμοδοτήσουν, εφόσον τους ζητηθεί από το Δικαστικό Όργανο που επιμελείται των περιοριστικών όρων. Θεωρούμε ότι θα πρέπει παράλληλα να διασφαλιστεί ότι δεν θα υπάρξει ανεξέλεγκτη διεύρυνση του κύκλου των εμπλεκόμενων προσώπων με την είσοδο μη πιστοποιημένων και χωρίς σχετική εμπειρία επαγγελματιών ψυχικής υγείας.

Αρ.97 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 21 ν.3500/2006 Προς θετική, αρχικά, κατεύθυνση κινείται η τροποποίηση της παραγράφου 2 καθώς εισάγεται η υποχρεωτική ενημέρωση, και μάλιστα «αμελλητί», του θύματος από τις αστυνομικές αρχές, ακόμη και αν το ίδιο δεν το ζητήσει, σχετικά με τις δυνατότητες να διασυνδεθεί με τους αρμόδιους φορείς που μπορούν να προσφέρουν αρωγή, οι οποίοι επίσης ενημερώνονται αρμοδίως. Ωστόσο, δεν εξειδικεύεται στο νομοσχέδιο ποια θα είναι η κύρωση σε περίπτωση τυχόν παράλειψης, από πλευράς των αστυνομικών οργάνων, ή σημαντικής καθυστέρησης, στην ενημέρωση κατά τα ανωτέρω. Περαιτέρω, δεν εξειδικεύεται στο παρόν άρθρο αν εντάσσεται στην ηθική συμπαράσταση και την υλική συνδρομή και η παροχή νομικής βοήθειας σε θύματα ενδοοικογενειακής βίας, και μάλιστα δωρεάν, όπως επιβάλλει η Σύμβαση της Κων/πολης, δηλαδή από τα πρώιμα στάδια της διαδικασίας (αρ. 57) και συστήνει και η GREVIO (στοιχείο 303 της Έκθεσης).

Αρ.98 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 23 ν.3500/2006 Η επέκταση της υποχρέωσης αναφοράς εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας σε βάρος ανήλικου ατόμου, από μια σειρά επαγγελματιών που παρέχουν υπηρεσίες σε αυτά και όχι μόνο από τους εκπαιδευτικούς, βελτιώνει το υπάρχον πλαίσιο προστασίας, δεδομένου ιδίως ότι ιδρύει ένα είδος «ακαταδίωκτου» για τους/τις παραπάνω, εκτός από περιπτώσεις σκόπιμων και εν γνώση τους αναληθών αναφορών. Θεωρούμε πως θα μπορούσαν, ωστόσο, να προστεθούν και οι παιδοψυχολόγοι/παιδοψυχίατροι στην ως άνω κατηγορία, κατ' εφαρμογή του αρ. του αρ.12 παρ.3 του νόμου 3727/2008 ο οποίος υποχρεώνει τη χώρα μας να λαμβάνει τα απαιτούμενα

νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι κανόνες εμπιστευτικότητας που επιβάλλονται από το εσωτερικό δίκαιο σε ορισμένους/νες επαγγελματίες, οι οποίες/οι έρχονται κατά την εργασία τους σε επαφή με παιδιά, δεν αποτελούν εμπόδιο στη δυνατότητα, για τις/τους επαγγελματίες αυτούς/ές, να αναφέρουν, στις υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για την προστασία των παιδιών, οποιαδήποτε κατάσταση για την οποία έχουν εύλογη αιτία να πιστεύουν ότι ένα παιδί είναι θύμα γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης.

Άρθρο 99 νομοσχεδίου_ Προσθήκη άρθρου 23Α στον ν. 3500/2006 Σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης η αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου αποτελεί ένα από τα άρθρα του κεφαλαίου (VI) για την έρευνα, την ποινική δίωξη, το δικονομικό δίκαιο και τα προστατευτικά μέτρα. Από την άλλη, το υπουργείο δικαιοσύνης επιλέγει να προσθέσει το εν λόγω άρθρο στο κεφάλαιο (του Ν. 3500/2006) που αφορά την αρωγή των θυμάτων και μάλιστα ως συνέχεια του άρθρου 23 που αφορά τις υποχρεώσεις των εκπαιδευτικών – το οποίο επίσης τροποποιείται.Επίσης είναι προβληματικό το γεγονός ότι στη συνολικότερη διαδικασία, εκτός από τη συμμετοχή των αστυνομικών αρχών, προβλέπεται η συμμετοχή κοινωνικών υπηρεσιών, υπηρεσιών υγείας και εξειδικευμένων δομών για την υποστήριξη επιζωσών ενδοοικογενειακής βίας και μάλιστα για την αξιολόγηση των παραγόντων επικινδυνότητας ή υποτροπής της βίας που αφορούν τον δράστη με βάση τις απειλές για τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα του θύματος λόγω της κατοχής όπλου, προηγούμενης καταδίκης για ενδοοικογενειακή βία, εξαρτήσεις από ουσίες, κ.λπ. Θεωρούμε ότι το συγκεκριμένο σημείο του άρθρου (παρ. 2 α) είναι ιδιαιτέρως προβληματικό για μια σειρά λόγους. Καταρχάς διότι οι εν λόγω υπηρεσίες και ιδιαιτέρως οι εξειδικευμένες δομές υποστηρίζουν επιζώσες και όχι θύτες ενδοοικογενειακής βίας και ως εκ τούτου δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητές τους να γνωρίζουν τα προβλεπόμενα από το νομοσχέδιο για τον δράστη. Κατά δεύτερον διότι αποτελεί σαφή αρμοδιότητα των αστυνομικών και διωκτικών αρχών η αναγνώριση των άμεσων κινδύνων και αναγκών προστασίας του θύματος, όπως και η τεκμηρίωση των περιστατικών έμφυλης βίας, η συλλογή αποδεικτικών στοιχείων για το ιστορικό και τα επιμέρους χαρακτηριστικά της βίας. Σημειωτέον ότι το σύνολο των ακολουθούμενων διαδικασιών θα πρέπει να στηρίζονται σε μια προσέγγιση που διασφαλίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα, είναι θυματοκεντρική και ευαίσθητη ως προς το φύλο, θέματα που ουδόλως περιλαμβάνονται στο συγκεκριμένο άρθρο. Επιπλέον, όπως σημειώνει και το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων (EIGE), η διαχείριση κινδύνου εκ μέρους της αστυνομίας περιλαμβάνει την εφαρμογή του νόμου και την επιβολή ποινικών κυρώσεων στους δράστες παράλληλα με την εκπόνηση σχεδίου προστασίας για το θύμα. Επειδή μάλιστα η αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου συνιστούν διαδικασίες που απαιτούνται για όλα τα θύματα και τα παιδιά τους ανεξάρτητα από το επίπεδο κινδύνου, η προορατική απόκριση απέναντι στον δράστη συνιστά κεντρικό στοιχείο της συνολικότερης διαδικασίας. Στο πλαίσιο αυτό θα έπρεπε να προβλεφθεί η εκπόνηση πρωτοκόλλου για τις διωκτικές αρχές το οποίο μεταξύ άλλων θα περιλαμβάνει περιγραφή του τρόπου με τον οποίο θα εφαρμόζεται η έμφυλη προσέγγιση κατά τη συνέντευξη των θυμάτων με στόχο την αποτίμηση του κινδύνου, αναφορά στα δικαιώματα του θύματος, στις διαθέσιμες μορφές προστασίας, στις υπηρεσίες συνοδείας και στη διαδικασία διαχείρισης κινδύνου για τα οποία ο εκάστοτε υπάλληλος οφείλει να ενημερώνει τα θύματα πριν την έναρξη της διαδικασίας. Παρά της σημασία αυτών των διαστάσεων ωστόσο, καμία από αυτές δεν περιλαμβάνεται στο συγκεκριμένο άρθρο. Τέλος το συγκεκριμένο άρθρο δεν λαμβάνει καθόλου υπόψη τις συστάσεις της Επιτροπής GREVIO (2023) προς τη χώρα, και συγκεκριμένα τις συστάσεις προς τις αρμόδιες αρχές που επιτάσσουν α) την διασφάλιση ότι η συστηματική και ευαίσθητη ως προς το φύλο αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου (άρθρο 51 Σύμβασης Κωνσταντινούπολης) θα καταστούν τυποποιημένες διαδικασίες σε όλες τις περιπτώσεις έμφυλης βίας που καλύπτονται από τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, β) θα επαναλαμβάνονται σε όλα τα στάδια των ποινικών διαδικασιών και γ) θα στηρίζονται σε μια αποτελεσματική πολυτομεακή προσέγγιση που συμπεριλαμβάνει τις εξειδικευμένες υπηρεσίες με βάση τις αρμοδιότητές τους και τις ΜΚΟ, προκειμένου να περιοριστούν οι κίνδυνοι για την ασφάλεια των επιζωσών.

28 Δεκεμβρίου 2023, 09:57 | Μ. Κ.Η διαβούλευση δείχνει ξεκάθαρα ότι σαν κοινωνία δεν πρόκειται να αλλάξει τίποτα ως προε την βία κατά των γυναικών και παιδιών.Αρα μόνο το κράτος και οι νόμοι μπορούν να κάνουν κάτι. Νομοθετήστε αυστηρά ,νομοθετήστε σωστά.

28 Δεκεμβρίου 2023, 09:12 | Κ. Κ. Η διάκριση με βάση το φύλο για άνδρες και γυναίκες στο θέμα της ενδοοικογενειακής βίας όπως παρουσιάζεται με την αναφορά σε δομές φροντίδας μόνο για γυναίκες και η θεώρηση ότι μόνο αυτές είναι τα θύματα της ενδοοικογενειακής βίας είναι αντισυνταγματική, παράνομη και άδικη. Τα θύματα άνδρες είναι στατιστικά περισσότερα και για αυτό πρέπει να ληφθεί μέριμνα. Να ενταχθεί στην ενδοοικογενειακή βία κάθε προσπάθειας από τον ένα γονέα ή και τους οικείους του γονέα διαρρήξης των σχέσεων του παιδιού με τον άλλο γονέα και το περιβάλλον του. Η μεθοδευμένη αυτή προσπάθεια

διαρρήξης των σχέσεων με γονεα η και τους οικείους αυτου καθως και η χρήση πλαστών πιστοποιητικών και ψευδών γνωμάτευσεων στην κατεύθυνση αυτή να αποτελέσει διαρκές έγκλημα χωρίς τη δυνατότητα παραγραφής διωκόμενο αυτεπαγγέλτως. Κατά συνέπεια επιβάλλεται να αποσυρθεί το σημείο που αναφέρει ότι θα μπορει ειδικός ψυχικής υγείας, ιατρός η εκπαιδευτικος να καταθέτει η να αναφέρει περί δήθεν ενδοοικογενειακής βίας χωρίς τον κίνδυνο να διωχθεί και να έχει συνέπειες.Να υπάρχει η δυνατότητα πρόσβασης στον κοινωνικό φάκελο που σχηματίζεται στις εισαγγελιες μετά από καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία από τους εμπλεκόμενους κυρίως όταν αφορά γονείς ανηλίκων τέκνων. Να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό υλικο στις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας η καταγραφή με οπτικοακουστικά μέσα όταν δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα απόδειξης η απόκρουσης τέτοιας κατηγορίας.

28 Δεκεμβρίου 2023, 09:27 | V. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!!!Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ Ν. 4800/21 ΜΕ ΒΑΡΙΕΣ ΠΟΙΝΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΟΞΕΝΩΤΡΙΕΣ ΜΑΜΑΔΕΣ .Θύματα παιδιά και Μπαμπάδες με τις γυναίκες να μένουν ατιμώρητες. Άμεση εφαρμογή των διατάξεων του Νόμου 4800/21 με αντίστοιχες ποινές για τους δικαστικούς λειτουργούς που δεν τον εφαρμόζουν.Εναρμόνιση των Ελληνικών Δικαστηρίων με τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες

28 Δεκεμβρίου 2023, 09:43 | Χ. Α. Να ενταχθεί στην ενδοοικογενειακή βία κάθε προσπάθειας από γονέα να στερήσει τη δυνατότητα επικοινωνίας του άλλου γονέα η των δικών του με το παιδί, να απομακρύνει το παιδί από αυτούς φυσικά η συναισθηματικά και η χειραγώγηση αυτού με τη δημιουργία ψευδών εικόνων, αναμνήσεων η εντυπώσεων για τον άλλο γονέα και τους οικείους του. Η μεθοδευμένη προσπάθεια διαρρήξης των σχέσεων με γονεα η και τους οικείους αυτου καθως και η χρήση πλαστών πιστοποιητικών και ψευδών γνωμάτευσεων στην κατεύθυνση αυτή να αποτελέσει διαρκές έγκλημα χωρίς τη δυνατότητα παραγραφή διωκόμενο αυτεπαγγέλτως. Να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό υλικο στις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας η καταγραφή με οπτικοακουστικά μέσα όταν δεν υπάρχει άλλη δυνατότητα απόδειξης η απόκρουσης τέτοιας κατηγορίας. Να υπάρχει η δυνατότητα πρόσβασης στον κοινωνικό φάκελο που σχηματίζεται στις εισαγγελιες μετά από καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία από τους εμπλεκόμενους κυρίως όταν αφορά γονείς ανηλίκων τέκνων. Η διάκριση με βάση το φύλο για άνδρες και γυναίκες στο θέμα της ενδοοικογενειακής βίας όπως παρουσιάζεται με την αναφορά σε δομές φροντίδας μόνο για γυναίκες και η θεώρηση ότι μόνο αυτές είναι τα θύματα της ενδοοικογενειακής βίας είναι αντισυνταγματική, παράνομη και άδικη. Τα θύματα άνδρες είναι στατιστικά περισσότερα και για αυτό πρέπει να ληφθεί μέριμνα. Να αποσυρθεί το σημείο που αναφέρει ότι θα μπορει ειδικός ψυχικής υγείας, ιατρός η εκπαιδευτικος να καταθέτει η να αναφέρει περί δήθεν ενδοοικογενειακής βίας χωρίς τον κίνδυνο να διωχθεί και να έχει συνέπειες ακόμη και αν τελικά λειτούργησε ψευδώς, ιδιοτελως και παρανόμως

28 Δεκεμβρίου 2023, 09:42 | Ε. Μεταφέρω αυτούσια τη θέση της κας Σ. Ρ., καθώς με εκφράζει απόλυτα: «Διαβάζω σε σχόλια, ότι η γονική αποξένωση είναι ψευδοθεωρία και ότι, βάσει ερευνών, χρησιμοποιείται για να αποδυναμώνονται οι καταγγελίες γυναικών για κακοποίηση των ίδιων και των παιδιών τους. Η θέση αυτή είναι καθαρά παράλογη, καθώς εμπεριέχει την άποψη, ότι κάθε καταγγελία γυναίκας πρέπει να γίνεται δεκτή, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΑΝ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΠΟΥ ΝΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΥΝ. Μία βασική αρχή του δικαίου, ότι «ουδείς ένοχος μέχρις αποδείξεως του εναντίου» πετιέται στο καλάθι των αχρήστων, από κυρίες και ιππότες συμπαραστάτες τους, στο όνομα της προτεραιότητας των γυναικείων δικαιωμάτων. Έτσι η βασική αρχή του δικαίου κουρελιάζεται και μετατρέπεται σε «ό,τι πουν οι άγιες γυναίκες σε βάρος των τεράτων που ονομάζονται άνδρες». Τί κι αν μετά από δέκα χρόνια που θα έχει αποδειχθεί, ότι ο πατέρας είναι αθώος θα έχει χάσει το παιδί του, αφού βάσει της καταγγελίας της «αγίας» μητέρας θα του έχει απαγορευτεί η επικοινωνία με το παιδί; «Μα αν ισχυρίζεται το ίδιο το παιδί, ότι κακοποιείται;» θα αντιτάξουν κάποιοι/ες. Ναι, μπορεί να ισχυρίζεται το ίδιο το παιδί, ότι κακοποιείται, αλλά αυτό σε καμία περίπτωση δεν αποκλείει το παιδί να έχει οδηγηθεί σε αυτό τον ισχυρισμό. Δεν είπε κανείς/καμία, ότι δεν υπάρχει κακοποίηση γυναικών και παιδιών από άνδρες. Όμως, υπάρχει και κακοποίηση ανδρών, καθώς και παιδιών, από γυναίκες. Οι άνθρωποι που αρνούνται αυτή την πραγματικότητα αρνούνται ταυτόχρονα την διάσταση βιολογικού και κοινωνικού φύλου και θεωρούν, ότι οι άνδρες ως σωματικά δυνατότεροι είναι παντού και πάντα κακοποιητές, ενώ, αντίθετα, οι γυναίκες, ως σωματικά ασθενέστερες, είναι παντού και πάντα θύματα σωματικής βίας. Έτσι παραβλέπεται η άσκηση ψυχολογικής βίας και από τα δύο φύλα, αλλά και η άσκηση σωματικής βίας από γυναίκες εναντίον ανδρών που για λόγους κοινωνικούς, ψυχολογικούς κλπ αδυνατούν να αμυνθούν σε αυτή τη βία. Είναι γελοίο να προσποιείται κάποιος/α, ότι δεν υπάρχει η γονική αποξένωση. Όλοι και όλες ξέρουμε, ότι η χρησιμοποίηση του παιδιού είτε από την μητέρα, είτε από τον πατέρα με κίνητρο την επιθυμία εκδίκησης του άλλου γονέα είναι μια πραγματικότητα. Το να αρνούμαστε την γονική αποξένωση δηλώνει, ότι πιστεύουμε, ότι η κοινωνία είναι κοινωνία αγγέλων που κανείς/καμία δεν επιθυμεί να εκδικείται κανέναν/καμία.»

28 Δεκεμβρίου 2023, 08:51 | Χ. Απόσυρση του νομοσχεδίου ως αντισυνταγματικό.https://www.energoimpampades.gr/aytoktonies-kai-egklimatikotita-kata-zois/https://www.energoimpampades.gr/oi-gynaikes-sygkleinoyn-sto-50-ton-egklimaton-kata-zois-entos-dekaetias/

28 Δεκεμβρίου 2023, 08:29 | Ε. Απόσυρση του νομοσχεδίου ως αντισυνταγματικό.https://www.energoimpampades.gr/aytoktonies-kai-egklimatikotita-kata-zois/https://www.energoimpampades.gr/oi-gynaikes-sygkleinoyn-sto-50-ton-egklimaton-kata-zois-entos-dekaetias/

28 Δεκεμβρίου 2023, 08:46 | Δ. Απόσυρση του νομοσχεδίουhttps://www.energoimpampades.gr/oi-gynaikes-sygkleinoyn-sto-50-ton-egklimaton-kata-zois-entos-dekaetias/https://www.energoimpampades.gr/aytoktonies-kai-egklimatikotita-kata-zois/

28 Δεκεμβρίου 2023, 08:31 | Α. Για τα άρθρα 86, 88, 89: Να θεσπιστεί η διατάραξη – διάρρηξη της σχέσης ανήλικου τέκνου με τον γονέα του ως άσκηση ψυχολογικής βίας σε βάρος του ανηλίκου και να ποινικοποιηθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας. Στην ίδια κατεύθυνση να οριστεί ως βία και η μεθόδευση της διατάραξης – διάρρηξης της σχέσης γονέα – τέκνου με την παρεμπόδιση επικοινωνίας ή άλλη κακόβουλη ενέργεια/συμπεριφορά (συκοφαντικούς ισχυρισμούς, εξαναγκασμό του τέκνου να απορρίψει τον γονέα, πρόκληση ψευδών εντυπώσεων για δήθεν επικινδυνότητα του γονέα, ψευδείς καταγγελίες κακοποίησης, απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον γονέα, αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον γονέα κ.α) και να ποινικοποιηθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας. Σε αυτές τις περιπτώσεις πρέπει να ζητείται η ταχύτατη αξιολόγηση του τέκνου από ειδικό επιστήμονα (παιδοψυχίατρο) Δημόσιου Φορέα.Για το άρθρο 98: Κατάργηση του ακαταδίωκτου για ιδιώτες επαγγελματίες ψυχικής υγείας. Χορηγούν πληρωμένες βεβαιώσεις – γνωματεύσεις, στον γονέα που έχει την επιμέλεια (μητέρα) με σκοπό εκείνος να τις χρησιμοποιήσει στην δικαστική διαμάχη με τον έτερο γονέα (τον πατέρα, ο οποίος τελεί σε άγνοια για την ύπαρξη τους) για επιμέλεια – συνεπιμέλεια – επικοινωνία. Δεδομένου του γεγονότος ότι οι διαδικασίες είναι χρονοβόρες, ο γονέας – πελάτης του ειδικού ψυχικής υγείας, επιδιώκει και σχεδόν πάντα καταφέρνει με κακόβουλες μεθοδεύσεις να απομακρύνει το παιδί από τον έτερο γονέα πλήττοντας και καταστρέφοντας την σχέση του με εκείνο. Η συμμετοχή ενός επιστήμονα (ψυχολόγου – ψυχιάτρου) σε ένα τέτοιο ανήθικο σχέδιο, ακόμη και εν αγνοία του (που αμφιβάλλω σφόδρα για αυτό) δεν μπορεί να μην διώκεται, ειδικά όταν προβλέπεται εκ του νόμου η προηγούμενη συναίνεση αμφότερων των γονέων προκειμένου να μπορεί να πραγματοποιηθεί οποιαδήποτε παροχή υπηρεσιών αυτής της φύσης στο τέκνο.Για το άρθρο 99: Το συγκεκριμένο άρθρο δεν εναρμονίζεται με το Σύνταγμα, αποτελεί στην ουσία την επιτομή της έμφυλης διάκρισης. Δεν είναι μόνο οι άνδρες κακοποιητές και δεν είναι μόνο οι γυναίκες θύματα. Συμβαίνει και το αντίστροφο. Οι εξειδικευμένες δομές θα πρέπει να παρέχουν υποστήριξη σε όλα ανεξαιρέτως τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας πέρα από κάθε διάκριση (φύλου, ηλικίας κτλ). Κάποιος θα μπορούσε να θεωρήσει προκλητικό το γεγονός ότι οι συγκεκριμένες δομές υποστηρίζουν μόνο γυναίκες την στιγμή που τα επίπεδα αυτοκτονιών για τις γυναίκες και τους άνδρες κυμαίνονται σε ποσοστά 13,9% και 86,1% αντίστοιχα, σύμφωνα με τα στοιχεία της Ελληνικής Αστυνομίας για το έτος 2022.

28 Δεκεμβρίου 2023, 08:38 | Π. Μ. Προβληματική η αναφορά σε δομές για τη φροντίδα μόνο γυναικών. Είναι πλέον γνωστό ότι θύματα ενδοοικογενειακής βίας είναι και οι άνδρες. Ως εκ τούτου, δεν μπορεί να γίνεται αποδεκτή διάκριση μεταξύ των δύο φύλων σε τόσο ευαίσθητο ζήτημα όπως η ενδοοικογενειακή βία. Το να μπορεί οποιοσδήποτε ειδικός ψυχικής υγείας, ιατρός η εκπαιδευτικος να καταθέτει ή να αναφέρει χωρίς συνέπειες ψευδώς, ιδιοτελώς και παρανόμως έχοντας μια ιδιότυπη ασυλία είναι απόλυτα προβληματικό. Σε τέτοιες περιπτώσεις θα μπορούσε να είναι υποχρεωτική η καταγραφή των συνεδριων -συναντησεων με το θύμα πραγματικό η υποτιθέμενο για την αξιόλογηση των καταγγελομενων. Στην κατεύθυνση αυτή είναι απαραίτητη και η δυνατότητα πρόσβασης στον κοινωνικό φάκελο που σχηματίζεται στις εισαγγελικές από τους εμπλεκόμενους, καταγγελομενους ιδιαίτερα αν πρόκειται για γονείς ανηλίκων τέκνων.

28 Δεκεμβρίου 2023, 07:38 | Γ. Χ. ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ του απαράδεκτου νομοσχεδίου επειδή προάγει και βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, ερχεται σε αντιθεση με το αρθρο 4 του Συντάγματος, στοχοποιώντας τον ανδρα και θυματοποιώντας την γυναίκα βάζοντας ετσι βόμβα στα θεμέλια της οικογένειας. Οι ανδρες δεν ειναι κακοποιητές, ουτε βιαστές, ουτε γυναικοκτόνοι.Αντίθετα ειναι εξαιρετικοι μπαμπάδες σε σημείο που θα τους ζήλευε η καλύτερη μητέρα. Δεν ειναι δυνατόν να τους βαζουμε ολους στο ιδιο τσουβάλι και να ξεχνάμε και να καλύπτουμε οτι η εγκληματικότητα εκ μερους των γυναικών εχει εκτιναχτει τα τελευταία χρόνια σε μεγάλο βαθμό. Σταματείστε να ακούτε τις φωνές που κινούνται μονο απο συμφέρον. Η ΒΙΑ ΔΕΝ

ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΔΙΧΑΣΤΙΚΟ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ ! Συμφωνω αόλυτα με τις θέσεις της αμκε ενεργοι μπαμπαδες

28 Δεκεμβρίου 2023, 07:07 | Β. Να μην υπάρχει αναστολή ούτε να είναι εφεσιμη η ποινή. Το αυτόφωρο να είναι διαρκές. Με την καταδίκη να διατάσσονται περιοριστικά μέτρα μη προσέγγισης

28 Δεκεμβρίου 2023, 07:36 | Β. Αυτόματα να αφαιρείται η γονική μέριμνα και το δικαίωμα επικοινωνίας από τον δράστη και όχι να πρέπει η γυναίκα να ξεκινάει νέο δικαστικό αγώνα προκειμένου να του αφαιρέσουν τα δικαιώματα για να προστατευτεί αυτή και τα παιδιά μετά από χρονοβόρες διαδικασίες. 5. Να ανοίγεται το ποινικό μητρώο σε κάθε εμπλοκή με παιδιά είτε πρόκειται για εργασιακή σχέση είτε για συγγενική 6. Με την χρήση του ψευδοιδεολογηματος της γονεϊκής αποξένωσης ή της διάρρηξης σχέσεων, να ασκείται ποινική δίωξη σε όσους το επικαλούνται, αφού αποτελεί ψυχολογική βία και επαναθυματοποιει τα θύματα, αλλά και παρακωλύει την απονομή δικαιοσύνης όπως αναφέρεται στο άρθρο 10 του ν. 3500. 7. Η οικονομική βία δεν συμπεριλαμβάνεται. Στην οικονομική βία να συμπεριληφθεί η μη καταβολή διατροφής και η αποζημίωση, τα οποία πρέπει να δίνονται από το κράτος και μετά να αναζητείται από τον υπόχρεο ή να μπαίνει στην φορολογία του 8. Η αρχή αποζημιώσεων να συμπεριλαμβάνει και την ηθική βλάβη και όχι μόνο έξοδα ιατρικά και μετοικησης. 9. Να συμπεριληφθεί ο όρος γυναικοκτονία και ο όρος απόπειρα γυναικοκτονιας 10. Να δημιουργηθούν τα οικογενειακά δικαστήρια.

28 Δεκεμβρίου 2023, 06:27 | Α. Δ.Για τα άρθρα 86 (Τροποποίηση άρθρου 4 ν. 3500/2006) και 88 (Τροποποίηση άρθρου 6 ν. 3500/2006) Άμεση ποινικοποίηση της διατάραξης – διάρρηξης σχέσης πατέρα-παιδιών. Πρόκειται περί κακοποίησης από τον γονέα που την επιδιώκει και την υλοποιεί καθώς τα ανήλικα παιδιά λόγω του νεαρού της ηλικίας τους είναι ευάλωτα, δεν έχουν διαμορφωμένη προσωπικότητα, ούτε έχουν αναπτύξει άμυνες, συνθήκες που τα καθιστούν ανυπεράσπιστα. Είναι μία εντελώς ανήθικη και εγκληματική ενέργεια, η οποία γίνεται με δόλο (αν και από μόνη της η τέλεση της αρκεί για να χαρακτηριστεί έτσι), σκοπεύοντας να βλάψει τον άλλο γονέα, αλλά στην πραγματικότητα, βλάπτει πρωτίστως και κυρίως το παιδί, σακατεύοντας τον ψυχισμό του και προκαλώντας του βλάβες, οι οποίες μπορεί να είναι ανεπανόρθωτες. Σχεδόν στο σύνολο τους τα παιδιά αυτά μεγαλώνουν μισά και δυστυχισμένα. Η συμμετοχή και των δύο γονιών στην ζωή του παιδιού είναι αδιαμφισβήτητα προς όφελος του και όποιος την καταστρέφει εκούσια ή ακούσια, βλάπτει άμεσα το παιδί. Μετά την ψήφιση του νόμου 4800, παρατηρείται αύξηση αυτών των περιπτώσεων, οι οποίες συνοδεύονται και από ψευδείς κατηγορίες, προκειμένου να μην υπάρξει συνεπιμέλεια, κατάσταση η οποία μέχρι την διάσταση των γονιών, αποτελούσε κανονικότητα για το παιδί, το οποίο εξαναγκάζεται βιαίως με διάφορες πρακτικές να στερηθεί ή και να απορρίψει ακόμα τον ένα του γονιό. Είστε σε θέση να αντιληφθείτε πως νιώθει ένα παιδί όταν όλος του ο κόσμος συνταράσσεται συθέμελα αίφνης και επιπρόσθετα βιώνει όλη αυτή την βίαιη κακοποίηση, που αποτελεί η απώλεια του ενός γεννήτορα του και το βυθίζει σε αυτή τη ζοφερή κατάσταση από την οποία μπορεί να μη βγει και ποτέ;Για το άρθρο 98 (Αντικατάσταση άρθρου 23 ν. 3500/2006) Όχι στο ακαταδίωκτο των επαγγελματιών ψυχικής υγείας. Όταν χορηγούνται ψεύτικες γνωματεύσεις υποτιθέμενης κακοποίησης μετά από "παραγγελία" του ενός γονιού με στόχο να χάσει την επιμέλεια, την συνεπιμέλεια, την επικοινωνία ή ακόμη και τη γονική μέριμνα ο άλλος γονιός ή σε απλά ελληνικά, να χάσει το παιδί του, ο επαγγελματίας που τη συνέταξε θα μπορεί να απολαμβάνει ασυλίας και να μένει στο απυρόβλητο; Αυτό είναι εξωφρενικό! Ουδείς υπεράνω του νόμου. Πρέπει να αποσυρθεί από το νομοσχέδιο.Για το άρθρο 99 (Προσθήκη άρθρου 23Α στον ν. 3500/2006) Είναι αντισυνταγματικό γιατί έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 4 του Συντάγματος. Μην διχάζετε την κοινωνία. Γυναίκες και άνδρες είναι ίσοι. Γυναίκες και άνδρες είναι θύματα βίας. Φτιάξτε δομές και για τους άντρες, όχι μόνο για τις γυναίκες. Γυναίκες και άνδρες μπορεί να είναι και είναι θύτες βίας. Μην γυρίζετε την χώρα πίσω κάνοντας έμφυλες διακρίσεις. Το να απαξιώνετε με αυτόν τον τρόπο το ανδρικό φύλο και να κατηγοριοποιείτε τις γυναίκες σε θύματα και τους άνδρες σε θύτες, εκτός από μεροληπτικό και άδικο είναι και αντισυνταγματικό και ως τούτο πρέπει να καταργηθεί.

28 Δεκεμβρίου 2023, 05:47 | Γ. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ Τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως

η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α’ 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και

όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006

όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. “Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να

εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. “https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες

28 Δεκεμβρίου 2023, 05:51 | Π.Μ. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ’ απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας

και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο,

συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο,

μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. “Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. “https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει

να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας "ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ" επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. "Ενεργοί Μπαμπάδες

28 Δεκεμβρίου 2023, 04:45 | Α. Για τα άρθρα 86 (Τροποποίηση άρθρου 4 ν. 3500/2006) και 88 (Τροποποίηση άρθρου 6 ν. 3500/2006). Η αποκοπή του παιδιού από τον γονέα του είτε εκ παραλείψεων είτε εξαιτίας κακόβουλων μεθοδευμένων ενεργειών (χειραγώγηση, πλύση εγκεφάλου, εμφύτευση ψευδών αναμνήσεων, δυσφήμιση του άλλου γονέα κ.α.) από πλευράς της μητέρας του, ως έχουσα την επιμέλεια του, συνιστά κακοποίηση, προκαλεί ψυχικό πόνο σε αυτό και πρέπει να συμπεριληφθεί στο νομοσχέδιο ως ενδοοικογενειακή βία και να τιμωρείται αυστηρά. Όταν ο γονιός που έχει την επιμέλεια (ως επί το πλείστον η μητέρα) στρέφει το παιδί εναντίον του άλλου γονιού (πατέρα), είναι σαν να το στρέφει εναντίον του ίδιου του του εαυτού και δεν μπορώ να φανταστώ χειρότερη μορφή κακοποίησης. Κάθε παιδί έχει δικαίωμα επαφής και πρόσβασης και στους δύο γονείς του. Κανένα παιδί δεν έρχεται στον κόσμο από έναν γονέα. Αυτό επιτάσσει η φύση. Όσες γυναίκες θέλουμε παιδί με έναν γονιό, μπορούμε να απευθυνόμαστε σε τράπεζες σπέρματος, αλλά σε αυτή την περίπτωση, δεν υπάρχει διατροφή και μάλλον για αυτό δεν το επιλέγουμε… Ποινικοποιήστε με το νομοσχέδιο σας λοιπόν, την διάρρηξη της σχέσης γονέα-παιδιού, ώστε να σταματήσει να παραβιάζεται το δικαίωμα του παιδιού σε δύο γονείς, όπως προβλέπεται στην Διεθνή Σύμβαση Δικαιωμάτων του Παιδιών και στον Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε. Σε λίγα χρόνια με αυτά που συμβαίνουν δεν θα παντρεύεται κανείς και ο θεσμός της οικογένειας θα καταρρεύσει.Για το άρθρο 98 (Αντικατάσταση άρθρου 23 ν. 3500/2006). Σχετικά με το ακαταδίωκτο των ιδιωτών ψυχολόγων και ψυχιάτρων που εισηγείται το νομοσχέδιο σας, θεωρώ μετά βεβαιότητας πως θα αυξηθούν τα φαινόμενα χορήγησης πλαστών-ψευδών γνωματεύσεων, προκειμένου να αποκόπτονται τα παιδιά από τον ένα τους γονιό, κάνοντας χρήση του συγκεκριμένου εγγράφου σε δικαστήρια από τον άλλο γονιό, που το ζήτησε και πλήρωσε για αυτό. Ο γονιός που ζητά ψευδή γνωμάτευση το κάνει πάντα εν κρυπτώ, χωρίς να το γνωρίζει ο άλλος γονέας, ο οποίος το μαθαίνει μόνο όταν αυτό κατατίθεται στο δικαστήριο. Μερίδα ιδιωτών ψυχολόγων και ψυχίατρων, δεν ζητούν, ενώ γνωρίζουν πως οφείλουν να έχουν την συναίνεση και των δύο γονέων προκειμένου να εξετάσουν ένα ανήλικο παιδί. Αυτές οι πράξεις από πλευράς των ψυχολόγων και των ψυχιάτρων εκτός από αντιδεοντολογικές είναι και παράνομες. Εάν παραμείνει αυτή η διάταξη, η χορήγηση ή μη ψευδών γνωματεύσεων, θα επαφίεται αποκλειστικά και μόνον στην προσωπική υπευθυνότητα και ευσυνειδησία του εκάστοτε ψυχολόγου ή ψυχιάτρου, απουσία επαπειλούμενης τιμωρίας-ποινής, μιας και ο νόμος θα τους καλύπτει. Θεωρώ πως η συγκεκριμένη διάταξη πρέπει να αποσυρθεί.Για το άρθρο 99 (Προσθήκη άρθρου 23Α στον ν. 3500/2006)Οποιαδήποτε διάκριση με βάση το φύλο είναι ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ. Στο υπό διαβούλευση νομοσχέδιο, ενισχύετε και προωθείτε την διάκριση με βάση το φύλο διότι: α) Θεωρείτε (εσφαλμένα) πως μόνο οι γυναίκες είναι θύματα ενδοοικογενειακής βίας β) Θεωρείτε (εσφαλμένα) πως μόνο οι άνδρες είναι θύτες πράξεων ενδοοικογενειακής βίας. Δεν μπορώ να δεχθώ πως αγνοείτε το γεγονός ότι στην πλειοψηφία των περιπτώσεων κακοποίησης ανηλίκων, θύτες είναι οι μητέρες τους, όπως προκύπτει από τα στοιχεία που δημοσιεύει σε ετήσια βάση το Χαμόγελο του Παιδιού. γ) Φτιάξατε δομές υποστήριξης και φιλοξενίας μόνο για γυναίκες. Αντίστοιχα για άνδρες δεν φτιάξατε καμία. δ) Φτιάξατε εφαρμογή για κινητά (panic button) μόνο για τις γυναίκες, λες και οι άνδρες δεν είναι θύματα ενδοοικογενειακης βίας ε) Κάνετε καμπάνια για τις γυναίκες – θύματα ενδοοικογενειακής βίας (ορθώς), αναρτώντας αφίσες με το μότο "Σπάσε τη σιωπή" σε όλα τα Α.Τ., προβάλλοντας τηλεοπτικά σποτάκια κ.α. Γνωρίζετε πως και οι άνδρες είναι θύματα ενδοοικογενειακής βίας, οι οποίοι από ντροπή και φοβούμενοι τον κοινωνικό στιγματισμό, διστάζουν να την καταγγείλουν. Για εκείνους δεν κάνατε το αντίστοιχο.Στην βία δεν χωρούν διακρίσεις. Η βία δεν έχει φύλο. Η βία είναι καταδικαστέα από όπου και αν προέρχεται.

28 Δεκεμβρίου 2023, 02:17 | Σ. Σ. Η κυβέρνηση θα πρέπει να εναρμονισθεί με ευρωπαϊκές και διεθνείς συστάσεις, οδηγίες ή διεθνείς συμβάσεις,που έχει ενσωματώσει στο εθνικό δίκαιο, όπως την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης. Ενδεικτικά αναφέρω την Έκθεση της Ειδικής Εισηγήτριας του ΟΗΕ για τη βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών, τα αίτια και τις συνέπειές της, Reem Alsalem, που υποβλήθηκε στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σύμφωνα με το ψήφισμα 50/7. Η έκθεση πραγματεύεται τη σχέση μεταξύ των υποθέσεων επιμέλειας, της βίας κατά των γυναικών και της βίας κατά των παιδιών, με έμφαση στην κατάχρηση του όρου «γονεϊκή αποξένωση» και παρόμοιων ψευδο-εννοιών.https://www.ohchr.org/en/documents/thematic-reports/ahrc5336-custody-violence-against-

women-and-violence-against-childrenΕπίσης, παραθέτω αποσπάσματα από την πρόσφατη Έκθεση Αξιολόγησης της Grevio για την Ελλάδα, αναφορικά με τη Σύμβαση της Κων/πολης. Συστάσεις με τις οποίες οι Ελλάδα οφείλει να συμμορφωθεί.“Οι ελληνικές αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα δικαστήρια λαμβάνουν υπόψη όλα τα ζητήματα που σχετίζονται με τη βία κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία κατά τη λήψη οποιασδήποτε απόφασης σχετικά με την επιμέλεια και τα δικαιώματα επίσκεψης. Τα δικαστήρια θα πρέπει επίσης να τερματίσουν την πρακτική του περιορισμού των γονικών δικαιωμάτων των μη βίαιων γονέων για λόγους «συνδρόμου γονικής αποξένωσης», και θα πρέπει να παρέχεται κατάλληλη εκπαίδευση στους δικαστές και άλλους αρμόδιους επαγγελματίες σχετικά με την έλλειψη επιστημονικής βάσης για το «σύνδρομο γονικής αποξένωσης», καθώς και για τις βλαβερές συνέπειες της βίας στα παιδιά που εκτίθενται σε αυτή”.“Επιμέλεια, δικαιώματα επίσκεψης και ασφάλεια (άρθρο 31) Η GREVIO καλεί τις ελληνικές αρχές να λάβουν όλα τα αναγκαία πρακτικά και νομοθετικά μέτρα για: (παράγραφος 200) a. να βασίσουν τις πολιτικές και τις πρακτικές τους στην αναγνώριση ότι, σε ένα πλαίσιο ενδοοικογενειακής βίας, η κοινή γονική μέριμνα μπορεί να αποτελεί μέσο για τον δράστη να συνεχίσει να διατηρεί τον έλεγχο και την κυριαρχία επί της μητέρας και των παιδιών της και να ασκεί βία εναντίον τους, b. να διασφαλίσουν ότι τα δικαστήρια υποχρεούνται να εξετάζουν όλα τα ζητήματα που αφορούν τη βία κατά των γυναικών και την ενδοοικογενειακή βία όταν λαμβάνουν οποιαδήποτε απόφαση σχετικά με την επιμέλεια και τα δικαιώματα επίσκεψης, c. να ενσωματώνουν διαδικασίες αξιολόγησης και διαχείρισης κινδύνου στον καθορισμό των δικαιωμάτων επιμέλειας και επίσκεψης και να περιορίζουν τα δικαιώματα αυτά όταν αυτό είναι απαραίτητο για να εγγυηθούν την ασφάλεια της μητέρας και του παιδιού, d. να τερματιστεί η πρακτική της αφαίρεσης των παιδιών από μη βίαιους γονείς ή του περιορισμού των γονικών τους δικαιωμάτων με την αιτιολογία του «συνδρόμου γονικής αποξένωσης» ή συναφών εννοιών, e. να αρθούν τα εμπόδια που εμποδίζουν τις γυναίκες θύματα και τα παιδιά τους να διαφύγουν από τη βία”.“Επιπλέον, ο νόμος 4800/2021 θεωρεί τις καλές σχέσεις μεταξύ του παιδιού και του ενός γονέα ως υποχρέωση του άλλου γονέα. Κατά συνέπεια, το άρθρο 1 511 του Αστικού Κώδικα περιλαμβάνει ρητά ως κριτήριο, που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση του συμφέροντος του παιδιού την ικανότητα κάθε γονέα να διασφαλίζει τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του άλλου γονέα όσον αφορά τις σχέσεις με το παιδί. Το άρθρο 1 532 περιλαμβάνει επίσης τη «διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του παιδιού με τον άλλο γονέα» ως λόγο ανάκλησης των γονικών δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένου του μη βίαιου γονέα.“Επιπλέον, το GREVIO καλεί τις ελληνικές αρχές να διασφαλίσουν την παροχή κατάλληλης κατάρτισης και κατευθυντήριων γραμμών με στόχο την ευαισθητοποίηση των δικαστών και άλλων αρμόδιων επαγγελματιών σχετικά με τις βλαβερές συνέπειες της βίας στα παιδιά που εκτίθενται σε αυτήν και πώς τα καθιστά θύματα από μόνα τους, καθώς και σχετικά με την έλλειψη επιστημονικής βάσης για το «σύνδρομο γονικής αποξένωσης» και παρόμοιες έννοιες, και την εξοικείωσή τους με τις απαιτήσεις των διατάξεων της Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης σχετικά με την επιμέλεια και τα δικαιώματα επίσκεψη”.“Σε αυτό το πλαίσιο των θετικών νομοθετικών και πολιτικών μέτρων, οι πρόσφατες νομοθετικές εξελίξεις, ιδίως ο νόμος 4800/2021 σχετικά με τις μεταρρυθμίσεις που αφορούν τις σχέσεις γονέων-παιδιών και άλλα θέματα οικογενειακού δικαίου, καθώς και η συχνή χρήση του «συνδρόμου γονικής αποξένωσης» στο πλαίσιο δικαστικών διαδικασιών, εγείρουν σοβαρές ανησυχίες, καθώς ενδέχεται να επηρεάσουν αρνητικά την έμφυλη αντίληψη της βίας κατά των γυναικών και τα μέτρα που έλαβε η Ελλάδα την τελευταία δεκαετία για την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών με παράλληλη προώθηση της ισότητας των φύλων. Επιπλέον, αρκετές επαγγελματικές ομάδες χρειάζονται πιο συστηματική και ευρύτερη κατάρτιση για να καταλήξουν σε μια πιο ολοκληρωμένη κατανόηση των διαφόρων μορφών βίας κατά των γυναικών. Πράγματι, ορισμένες μορφές βίας κατά των γυναικών δεν λαμβάνουν ακόμη την προσοχή που απαιτείται. Πρέπει να διασφαλιστεί η αποτελεσματική εφαρμογή, σε ολόκληρη τη χώρα, των πολιτικών για την πρόληψη και την καταπολέμηση όλων των μορφών βίας που καλύπτονται από τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, ιδίως με την προώθηση του αυξημένου συντονισμού και της μεγαλύτερης συνοχής των πολιτικών και των μέτρων στα διάφορα εδαφικά επίπεδα. Αυτά και άλλα ζητήματα αναπτύσσονται στην παρούσα έκθεση με στόχο την παροχή καθοδήγησης στις ελληνικές αρχές για την ενίσχυση της εφαρμογής των διατάξεων της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης”.https://www.coe.int/en/web/istanbul-convention/greece

28 Δεκεμβρίου 2023, 01:03 | Γ. Χ. Είδα ένα σχόλιο που κατέθεσαν κάποιοι συμπολίτες μου και ζητώ συγνώμη που θα το μεταφέρω αυτούσιο, αλλά με εκφράζει απόλυτα και δε θα μπορούσα να εκφραστώ καλύτερα. Θέλω να το λάβετε σοβαρά υπ’ όψιν σας. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν

«στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής

Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

28 Δεκεμβρίου 2023, 01:53 | Ι. Άρθρα 86 (Τροποποίηση άρθρου 4 ν. 3500/2006) και 88 (Τροποποίηση άρθρου 6 ν. 3500/2006) Να ποινικοποιηθεί άμεσα και με αυστηρότατες ποινές η διάρρηξη της σχέσης γονέα-παιδιού ως ενδοοικογενειακή βία δια της πρόκλησης “ψυχικού πόνου ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη” όπως αναφέρεται στο 312ΠΚ. Μετά την διάσταση οι μητέρες προκειμένου να πάρουν αποκλειστική επιμέλεια των παιδιών, ξαφνικά “ανακαλύπτουν” πως οι πατεράδες είναι δήθεν κακοποιητές και τους καταγγέλλουν ψευδώς. Τα στατιστικά στοιχεία αυτό ακριβώς δείχνουν. Η συντριπτική πλειοψηφία αυτών των καταγγελιών αποδεικνύονται ψευδείς! Μέχρι να γίνει αυτό όμως, η σχέση έχει διαρρηχθεί, πατεράδες και παιδιά έχουν χάσει ο ένας τον άλλο. Σε τέτοιες περιπτώσεις πρέπει να εφαρμόζεται η αντιστροφή της επιμέλειας. Η διάρρηξη της σχέσης γονέα-παιδιού ή γονική αποξένωση όπως την αποκαλεί η επιστημονική κοινότητα στον τομέα της παιδοψυχιατρικής και της ψυχιατροδικαστικής είναι χείριστη μορφή ενδοοικογενειακής βίας με βαρύτατες συνέπειες στον ψυχισμό των παιδιών, τις οποίες θα κουβαλάνε μια ολόκληρη ζωή. Οι γονείς που την προκαλούν, βιάζουν ψυχικά και συναισθηματικά το ίδιο τους το παιδί στην προσπάθεια τους να καταστρέψουν την σχέση του με τον άλλο γονιό για σκοπούς εκδίκησης υποκινούμενους από μίσος.Άρθρο 98 (Αντικατάσταση άρθρου 23 ν. 3500/2006) Να μην λαμβάνονται υπόψιν γνωματεύσεις ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας, οι οποίες έχουν συνταχθεί χωρίς την συναίνεση αμφότερων των γονέων, όπως προβλέπεται στο 1519ΑΚ. Συνήθης πλέον πρακτική των μητέρων είναι να απευθύνονται σε ιδιώτη ειδικό ψυχικής υγείας

για να εξασφαλίσουν μία ψευδή γνωμάτευση επί πληρωμή για να την καταθέσουν στο δικαστήριο προκειμένου να πάρουν την αποκλειστική επιμέλεια του παιδιού. Όσοι καταφεύγουν και συμμετέχουν σε αυτές τις πρακτικές πρέπει να διώκονται. Το ακαταδίωκτο των ιδιωτών ψυχικής υγείας είναι εντελώς απαράδεκτο.Άρθρο 99 (Προσθήκη άρθρου 23Α στον ν. 3500/2006) Είναι αντισυνταγματικό γιατί κάνει διάκριση μεταξύ των φύλων. Η βία δεν έχει φύλο. Όχι στην διάκριση με βάση το φύλο. Άνδρες και γυναίκες είναι εξίσου θύματα της ενδοοικογενειακής βίας. Στο νομοσχέδιο δεν αναγνωρίζεται η βία εναντίον των ανδρών, αλλά μόνο εναντίον των γυναικών. Στο βίντεο που υπάρχει στον υπερσύνδεσμο που ακολουθεί, περιλαμβάνονται εγκλήματα με θύτες γυναίκες : https://www.youtube.com/watch?v=rpHoRRqrwEQ . Κανείς δεν μπορεί να το αμφισβητήσει – και άνδρες και γυναίκες μπορούν να είναι θύτες και θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Το Χαμόγελο του Παιδιού δημοσιεύει από το 2011 ετήσια δεδομένα από τις καταγραφές του για ζητήματα παιδικής κακοποίησης. Στο τέλος κάθε αναφοράς υπάρχει ανάλυση της προέλευσης της παιδικής κακοποίησης. Από τα δεδομένα αυτά γίνεται ποσοστιαία σύγκριση μεταξύ μητέρων και πατέρων, που μεμονωμένα ασκούν βία στα παιδιά τους. Για το 2022 τα περιστατικά κακοποίησης παιδιών από μητέρες είναι υπερδιπλάσια σε σχέση με τους πατέρες.

Κακοποιήσεις Παιδιών από Μεμονωμένους Γονείς (περιστατικά & συγκριτικό ποσοστό) ανά έτος: 2022 Μητέρες 400 (71,56 %) Πατέρες 159 (28,44 %), 2022 Μητέρες 203 (74,91 %) Πατέρες _68 (25,09 %) Α’ ΕξάμηνοΗ έρευνα εδώ: https://drive.google.com/file/d/1ancq96189SBlsaCwz7Uhn6dm1Rm6mxc_/viewΗ βία είναι καταδικαστέα από όπου και αν προέρχεται.

28 Δεκεμβρίου 2023, 00:05 | Γ. Δ..Κύριε Υπουργέ, αλήθεια τώρα θα επιτρέψετε να επιστρέψει η Ελλάδα στον ευρωπαϊκό μεσσαίωνα, μόνο που τώρα στην πυρά θα βρίσκονται οι άνδρες ή αλλιώς το αρσενικό φύλο, δήθεν ώς κακοποιητικό;Η βία δεν έχει φύλο. Δεν υπάρχει καλή και κακή βία. Η ψυχολογική βία είναι εξίσου ή και περισσότερο σοβαρή από την σωματική. Τα παιδιά πρέπει να προστατευθούν, όπως επίσης και οι μπαμμπάδες και οι μαμάδες, από τον κακοποιητικό (ψυχολογικά ή και σωματικά) έτερο γονέα.Η φύση προίκισε την γυναίκα με το μητρικό ένστικτό, όταν αυτή γίνεται μαμά. Το ίδιο έκανε και με τον άντρα, και το πατρικό ένστικτο, και όπως πονάει μια γυναίκα όταν της στερούν το παιδί της, το ίδιο ακριβώς πονάει και ένας άντρας για τον ίδιο λόγο.Τα παιδιά έχουν την ανάγκη και των δυο γονέων για να αναπτυχθούν ισοροπημμένα, (μιλάω για τις περιπτώσεις που αυτοί είναι ικανοί).Η τεχνιτή γονική αποξένωση του ενός γονέα συνιστά βαρύτατη παιδική ψυχολογική κακοποίηση και επιφέρει ψυχολογικά τραύματα στα παιδιά, που το πιο πιθανόν δεν θα μπορέσουν ποτέ να τα ξεπεράσουν έγκαιρα.Ο νόμος λοιπόν θα πρέπει να προβλέπει και να εξασφαλίζει κατά περίπτωση, όλα τα παραπάνω, είτε ο θύτης είναι ο άντρας είτε η γυναίκα!

28 Δεκεμβρίου 2023, 00:47 | Κ. Το Υπουργειο δυστυχως δεν συνεργασθηκε με γυναικειες οργανωσεις και φεμινιστικες ομαδες των οποιων η εμπειρια η γνωση των θεματων οικογενειακης βιας και μετα την αυξηση της δημιουργει ενα τεραστιο κοινωνικο ελλειμμα.Διαβαζοντας τα σχολια αναρωτιεται καποια εαν ο στοχος ειναι η αυξηση της ενδοεικογενειακης βιας και η ατιμωρησια των κακοποιητικων συμπεριφορων η η δημιουργια ενος νομοθετικου πλαισιου που με αποφασεις νομοθετικες δικαστικες αστυνομικες θα προστατευει γυναικες κσι παιδια. Ενα απο τα σοβαρα θεματα να υπαρχου δομες που θα μπορει να απευθυνθει το θυμα απο την πρωτη στιγμη.Αμεση δημιουργια ενος δικτυου συνεργασιας της αστυνομιας με αρμοδιους φορεις για να προστατευθει η γυνσικα και το-τα παιδι-παιδια.Η δε μη εφαρμογη κανονων προστασις των θυματων να τιμωρειται

28 Δεκεμβρίου 2023, 00:54 | Ε. Δ.Εγώ και τα τρία παιδιά μου έχουμε υπάρξει θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Έχουμε ταλαιπωρείθει ψυχολογικά και οικονομικά από την χρονική καθυστέρηση απονομής της δικαιοσύνης και θεωρώ απαραίτητη την ύπαρξη οικογενειακών δικαστηρίων ώστε οι αποφάσεις να λαμβάνονται άμεσα. Η χρήση του όρου της γονεϊκής αποξένωσης ή της διάρρηξης των σχέσεων (ως ψευδοιδελόγημα) σίγουρα θα δημιουργήσει περισσότερα προβλήματα αφού θα ανοίξει νέος κύκλος να επαθυματοποιηθούν τα θύματα και σίγουρα μεγαλύτερη καθυστέρηση απονομής της δικαιοσύνης. Επίσης είναι εντελώς παράλογο να διατηρείται στον θύτη η γονική μέριμνα και το δικαιωμα επικοινωνίας και να πρέπει να μπαίνει το θύμα και τα παιδιά σε νέο δικαστικό αγώνα ώστε να αφαιρεθούν τα δικαιώματα για να προστατευτούν. Όλα αυτά δεν αφορούν βεβαίως περιπτώσεις όπου γονείς λύουν πολιτισμένα τη σχέση τους ως σύζυγοι/συντροφοι αλλά διατηρούν την αφοσίωση τους στο γονεακό τους ρόλο. Τέλος μου είναι αδιανόητο να μην συμπεριλαμβάνεται στο νόμο ο όρος γυναικοκτονία,μετά από όλα όσα βλέπουμε να συμβαίνουν στην ελληνική κοινωνία. Η γυναικτονία είναι ανθρωποκτονία με στόχο το γυναικείο φύλλο, όταν πια δεν θα είναι κοινωνικό φαινόμενο (ελπίζω σύντομα) δε θα υπάρχει ανάγκη η χρήση του όρου, θα είναι περιττή, αλλά τώρα είναι σα να κλείνουμε τα μάτια σ’ αυτό που συμβαίνει γύρω μας.

27 Δεκεμβρίου 2023, 23:08 | Β. Π. Θα πρέπει να υπάρξει ορισμός του τι συνιστά ψυχολογική βία στο πλαίσιο μιας ενδοοικογενειακής σχέσης, ώστε αυτή η αόριστη αναφορά να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί εις βάρος των γυναικών ότι ασκούν δήθεν ψυχολογική βία στα παιδιά στρέφοντάς τα εις βάρος των πατεράδων τους και σε κάθε περίπτωση να μη υπάρχει ο κίνδυνος της ποινικοποίησης της καθημερινότητας των γονέων. Πολλώ δε μάλλον πρέπει να οριστεί ρητά ότι δεν τεκμαίρεται διάρρηξη της σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα υπαιτιότητι του έχοντος την επιμέλειά του γονέα, δηλαδή της μητέρας από μόνη την άρνηση του τέκνου να επικοινωνήσει με τον άλλο γονέα ή τους συγγενείς του. Να αποφευχθεί δηλαδή η εκ του πλαγίου παρείσφρηση του όρου "γονική αποξένωση" στο σκεπτικό και το αποτέλεσμα του νόμου, κατά παράβαση των όσων ορίζονται στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, τη Grevio και τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού. Συχνά τα παιδιά έχουν βάσιμο λόγο να αρνούνται και η προστασία τους πρέπει να είναι προτεραιότητα, καθώς μιλούμε για ενδοοικογενειακή βία, είτε ως δευτερογενή θύματα είτε ως άμεσα θύματα. Ψυχολογική βία στην περίπτωση αυτή ασκεί ο βίαιος γονέας, όχι ο γονέας που σέβεται την επιθυμία του τέκνου να μην επικοινωνεί μαζί του.

27 Δεκεμβρίου 2023, 23:51 | Κ. το παίζουν ψεύτικα θύματα ενδοοικογενειακής βίας για να παίρνουν επιδόματα και διατροφές!

27 Δεκεμβρίου 2023, 23:20 | Κ. Μεγαλες ποινες στη γονικη αποξένωση να μαζευτουν όλες που καταστρέφουν τοσα παιδια

27 Δεκεμβρίου 2023, 22:05 | ΑΡΣΙΣ Κοινωνική Οργάνωση Υποστήριξης Νέων Άρθρο 85 Ορισμοί – Τροποποίηση άρθρου 1 ν. 3500/2006: ΣΧΟΛΙΟ: Καταρχάς, είμαστε απολύτως σύμφωνοι με την αυστηρή αντιμετώπιση αξιόποινων πράξεων, όταν αυτές τελούνται σε βάρος προσώπου που δέχεται τις υπηρεσίες φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας στον οποίο ο δράστης εργάζεται. Θεωρούμε, ωστόσο, αναγκαίο να προστεθεί και ορισμός του "φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας". Περαιτέρω, η αναφερόμενη στο συγκεκριμένο άρθρο περίπτωση θα έπρεπε να καλύπτει όχι μόνο τον εργαζόμενο σε παραπάνω φορείς, αλλά – ίσως – και κάθε άλλο πρόσωπο, που με αφορμή την επαγγελματική του δραστηριότητα ή την προσφορά υπηρεσιών, ακόμα και εθελοντικά, τελεί πράξεις σε βάρος προσώπου που δέχεται τις υπηρεσίες φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας. Αναφορικά με την προϋπόθεση της συμβίωσης / συνοίκησης για την πλήρωση της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της ενδοοικογενειακής βίας, η άποψή μας είναι ότι πρέπει να μην συμπεριλαμβάνεται σε αυτήν: η δικαστηριακή πρακτική έχει αποδείξει ότι η προϋπόθεση περί συνοίκησης (παρ. 2β), προκειμένου να πληρείται η αντικειμενική υπόσταση της ενδοοικογενειακής βίας, επιτείνει τα προβλήματα στην εφαρμογή των διατάξεων της ενδοοικογενειακής βίας. Η βίαιη συμπεριφορά μεταξύ των μόνιμων συντρόφων που δεν συνοικούν ή των τέως μόνιμων συντρόφων, που δεν συνοικούν, δεν εμπίπτει δικονομικά στις διατάξεις περί ενδοοικογενειακής βίας με τραγικά επακόλουθα από την μη εφαρμογή των σχετικών προστατευτικών διατάξεων για το θύμα της ενδοοικογενειακής βίας.Άρθρο 86 Σωματική και ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκων – Τροποποίηση άρθρου 4 ν. 3500/2006ΣΧΟΛΙΟ: Συμφωνούμε με την προσθήκη του όρου της «ψυχολογικής βίας», η οποία καλό θα ήταν να οριστεί έστω ενδεικτικά σε τι συνίσταται. Επιπλέον, προτείνεται η προσθήκη του και στην έννοια της ενδοοικογενειακής βίας στο άρθρο 1 του νόμου. Τέλος, η 30ή Απριλίου κάθε χρόνου να οριστεί ως ημέρα κατά της σωματικής τιμωρίας και της ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκωνΆρθρο 89 Ενδοοικογενειακή παράνομη βία και απειλή και ενώπιον ανηλίκου – Τροποποίηση άρθρου 7 ν. 3500/2006ΣΧΟΛΙΟ: Ορθά επαυξάνεται η ποινή όταν η ενδοοικογενειακή βία και απειλή τελείται ενώπιον ανηλίκου, καθώς οι συγκεκριμένες συμπεριφορές, όταν λαμβάνουν χώρα ενώπιον των παιδιών, δημιουργούν βίαιο και κακοποιητικό περιβάλλον.Άρθρο 91 Προϋποθέσεις ποινικής διαμεσολάβησης – Τροποποίηση άρθρου 11 ν. 3500/2006ΣΧΟΛΙΟ: Ως προς τη δυνατότητα του ανακριτικού υπαλλήλου να διερευνήσει τη δυνατότητα διαμεσολάβησης επισημαίνεται η άμεση ανάγκη για παροχή ειδικών εκπαιδεύσεων στους αρμόδιους υπαλλήλους. Ως προς την προσθήκη στην παρ. 2 της συμμετοχής σε πρόγραμμα απεξάρτησης ως όρου ποινικής διαμεσολάβησης, θεωρούμε ότι δεν θα έπρεπε να περιλαμβάνεται διαζευκτικά, αλλά σωρευτικά με την παρακολούθηση συμβουλευτικού – θεραπευτικού προγράμματος για την ενδοοικογενειακή βία: μόνη η εξάρτηση από ουσίες δεν μπορεί αιτιακά να οδηγεί στην ενδοοικογενειακή βία.Άρθρο 98 Υποχρεώσεις των επαγγελματιών – Αντικατάσταση άρθρου 23 ν. 3500/2006ΣΧΟΛΙΟ: Σημαντική η σαφής αποτύπωση στο νόμο των υποχρεώσεων όλων των επαγγελματιών που έρχονται σε επαφή με το παιδί. Κρίνουμε, περαιτέρω, ότι είναι σκόπιμη η σχετική ενημέρωση και εκπαίδευσή τους. Ωστόσο είμαστε αντίθετοι με την εξαντλητική αναφορά σε ειδικότητες: θα πρέπει η προτεινόμενη φράση να αντικατασταθεί από την φράση "Κάθε επαγγελματίας που παρέχει υπηρεσίες σε ανήλικο". Τέλος, είναι απόλυτα ορθή η πρόβλεψη για το ακαταδίωκτο των προσώπων της παρ. 1 που αναφέρουν εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας.

27 Δεκεμβρίου 2023, 22:43 | Γ. Κ.ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα, [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :

1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας, 9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης

«σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

27 Δεκεμβρίου 2023, 22:41 | Α. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση

οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ’ ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ’ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ’ ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α’232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ’ του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω

να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ' έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. "Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός

λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. “https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες

27 Δεκεμβρίου 2023, 22:01 | Σ.. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ’ απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να

είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α’ 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι

λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των

καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. “Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως

ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. "https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας "ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ" επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. "Ενεργοί Μπαμπάδες

27 Δεκεμβρίου 2023, 22:26 | Α. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά

βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο

Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α’232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ’ του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6: Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών. Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος

την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ' έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. "Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. "https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και

ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες

27 Δεκεμβρίου 2023, 22:59 | Κ. Μετά απο αυτό το video οπου ανακοινώνονται απο τον τύπο (2022-2023) περιστατικά βίας που ασκούν οι γυναίκες στα πλαίσια της ενδοοικογενειακής βίας, μεταξύ των οποίων και 5 δολοφονίες από συγχρονες Μήδειες, θάπρεπε να κλείσετε τίς δομές που εχετε ανοίξει με σημαία και διαλαλώντας πόσο κακοποιητικοί και γυναικοκτόνοι ειναι οι άνδρες ή να ανοίξετε και για τούς άνδρες και τα παιδιά ! ΝΤΡΟΠΗ για την ΑΔΙΚΗ και ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ Διάκριση των Φύλων και διασυρμό συλλίβδην του ανδρικού φύλου !https://youtu.be/rpHoRRqrwEQ?si=S_49Hhw4KNQaZlSv

27 Δεκεμβρίου 2023, 22:31 | Α. ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ του απαράδεκτου νομοσχεδίου επειδή προάγει και βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 4 του Συντάγματος, στοχοποιώντας τον άνδρα και θυματοποιώντας την γυναίκα βάζοντας ετσι βόμβα στα θεμέλια της οικογένειας. Οι άνδρες δεν ειναι κακοποιητές, ουτε βιαστές, ουτε γυναικοκτόνοι.Αντίθετα ειναι εξαιρετικοι μπαμπάδες σε σημείο που θα τους ζήλευε η καλύτερη μητέρα. Δεν ειναι δυνατόν να τους βάζουμε ολους στο ιδιο τσουβάλι και να ξεχνάμε και να καλύπτουμε οτι η εγκληματικότητα εκ μέρους των γυναικών εχει εκτιναχτει τα τελευταία χρόνια σε μεγάλο βαθμό. Σταματείστε να ακούτε τις φωνές που κινούνται μόνο απο συμφέρον. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΔΙΧΑΣΤΙΚΟ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ!

27 Δεκεμβρίου 2023, 21:30 | Δ. ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ του απαράδεκτου νομοσχεδίου επειδή προάγει και βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 4 του Συντάγματος, στοχοποιώντας τον άνδρα και θυματοποιώντας την γυναίκα βάζοντας ετσι βόμβα στα θεμέλια της οικογένειας. Οι άνδρες δεν ειναι κακοποιητές, ουτε βιαστές, ουτε γυναικοκτόνοι.Αντίθετα ειναι εξαιρετικοι μπαμπάδες σε σημείο που θα τους ζήλευε η καλύτερη μητέρα. Δεν ειναι δυνατόν να τους βάζουμε ολους στο ιδιο τσουβάλι και να ξεχνάμε και να καλύπτουμε οτι η εγκληματικότητα εκ μέρους των γυναικών εχει εκτιναχτει τα τελευταία χρόνια σε μεγάλο βαθμό. Σταματείστε να ακούτε τις φωνές που κινούνται μόνο απο συμφέρον. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΔΙΧΑΣΤΙΚΟ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ!

27 Δεκεμβρίου 2023, 21:09 | Ν. ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ του απαράδεκτου νομοσχεδίου επειδή προάγει και βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, έρχεται σε αντίθεση με το αρθρο 4 του Συντάγματος, στοχοποιώντας τον ανδρα και θυματοποιώντας την γυναίκα βάζοντας ετσι βόμβα στα θεμέλια της οικογένειας. Οι ανδρες δεν ειναι κακοποιητές, ουτε βιαστές, ουτε γυναικοκτόνοι.Αντίθετα ειναι εξαιρετικοι μπαμπάδες σε σημείο που θα τους ζήλευε η καλύτερη μητέρα. Δεν ειναι δυνατόν να τους βαζουμε ολους στο ιδιο τσουβάλι και να ξεχνάμε και να καλύπτουμε οτι η εγκληματικότητα εκ μερους των γυναικών εχει εκτιναχτει τα τελευταία χρόνια σε μεγάλο βαθμό. Σταματείστε να ακούτε τις φωνές που κινούνται μονο απο συμφέρον. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΔΙΧΑΣΤΙΚΟ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ !

27 Δεκεμβρίου 2023, 21:29 | Σ. Μετά απο αυτό το video οπου ανακοινώνονται απο τον τύπο (2022-2023) περιστατικά βίας που ασκούν οι γυναίκες στα πλαίσια της ενδοοικογενειακής βίας, μεταξύ των οποίων και 5 δολοφονίες από συγχρονες Μήδειες, θάπρεπε να κλείσετε τίς δομές που εχετε ανοίξει με σημαία και διαλαλώντας πόσο κακοποιητικοί και γυναικοκτόνοι ειναι οι άνδρες ή να ανοίξετε και για τούς άνδρες και τα παιδιά ! ΝΤΡΟΠΗ για την ΑΔΙΚΗ και ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ Διάκριση των Φύλων και διασυρμό συλλίβδην του ανδρικού φύλου ! https://youtu.be/rpHoRRqrwEQ?si=S_49Hhw4KNQaZlSv

27 Δεκεμβρίου 2023, 21:05 | Τ. Για το αρθο 98 στο κεφάλαιο Δ ,υπάρχουν ιδιώτες παιδοψυχολογοι και παιδοψυχιατροι που βγάζουν πλαστά χαρτια (γνωματεύσεις) με σκοπό μόνο τα λεφτα χωρίς να τους νοιαζουν η ψυχική υγεία των παιδιών μας!!Δεν κάνουν σωστά την δουλειά τους ,δεν τιμούν την επιστήμη που σπουδασανε και τους νοιαζει μόνο τα χρηματα,πολλές φορές δεν εξετάζουν καθολου τα παιδιά ή ακόμα δεν περνούν την συνενεση από τον άλλων γονέα,τα κάνουν όλα κρυφά με δολο χωρίς να το γνωρίζει ο αλλος γονέας. Πρέπει να τιμωρούνται αφού έχουν σκοπό μόνο το χρήμα και αραγε είναι παράνομο να γίνει αυτή η τροποποίηση!!!

27 Δεκεμβρίου 2023, 21:11 | Α. Μετά απο αυτό το video οπου ανακοινώνονται απο τον τύπο (2022-2023) περιστατικά βίας που ασκούν οι γυναίκες στα πλαίσια της ενδοοικογενειακής βίας, μεταξύ των οποίων και 5 δολοφονίες από συγχρονες Μήδειες, θάπρεπε να κλείσετε τίς δομές που εχετε ανοίξει με σημαία και διαλαλώντας πόσο κακοποιητικοί και γυναικοκτόνοι ειναι οι άνδρες ή να ανοίξετε και για τούς άνδρες και τα

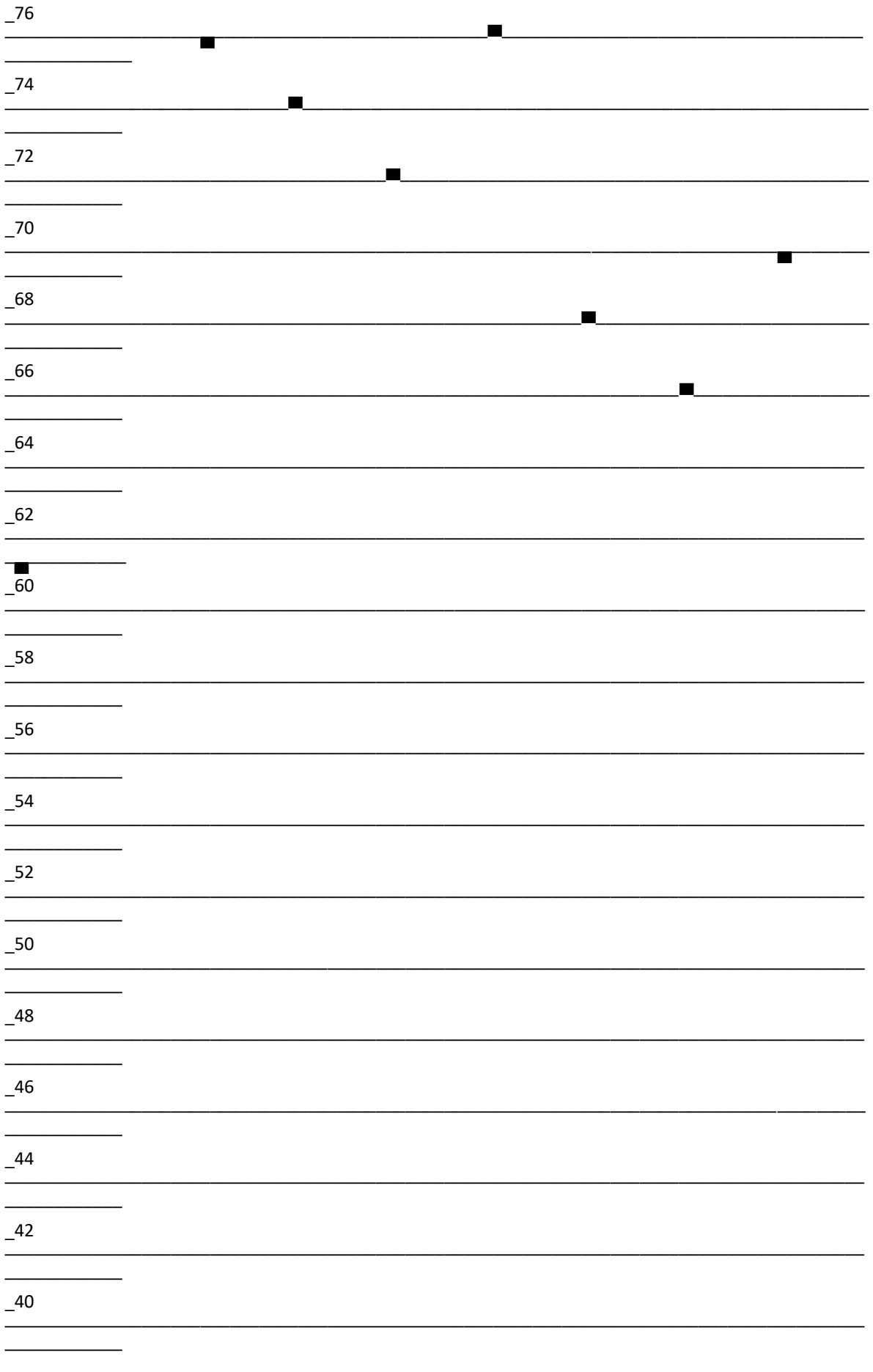
παιδιά ! ΝΤΡΟΠΗ για την ΑΔΙΚΗ και ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ Διάκριση των Φύλων και διασυρμό συλλίβδην του ανδρικού φύλου ! https://youtu.be/rpHoRRqrwEQ?si=S_49Hhw4KNQaZlSv

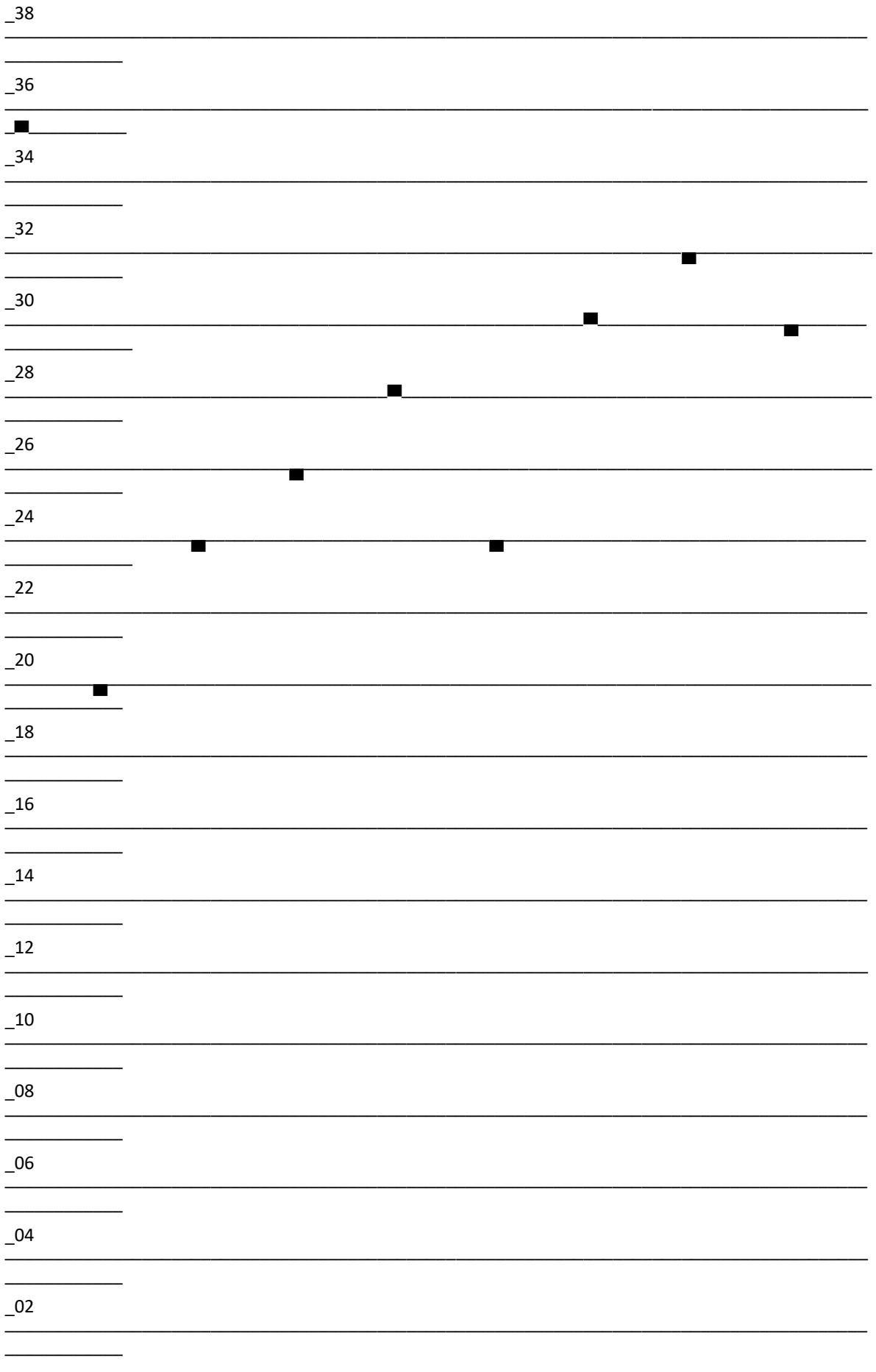
27 Δεκεμβρίου 2023, 21:11 | Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η γονεική αποξένωση χιλιάδων παιδιών, μάστιγα της εποχής μας πλέον, σε περιπτώσεις διαζευγμένων γονέων αποτελεί βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας και θα πρέπει να θεσμοθετηθεί. Τα παιδιά έχουν δικαιώματα και θα πρέπει η πολιτεία να τα διασφαλίζει.

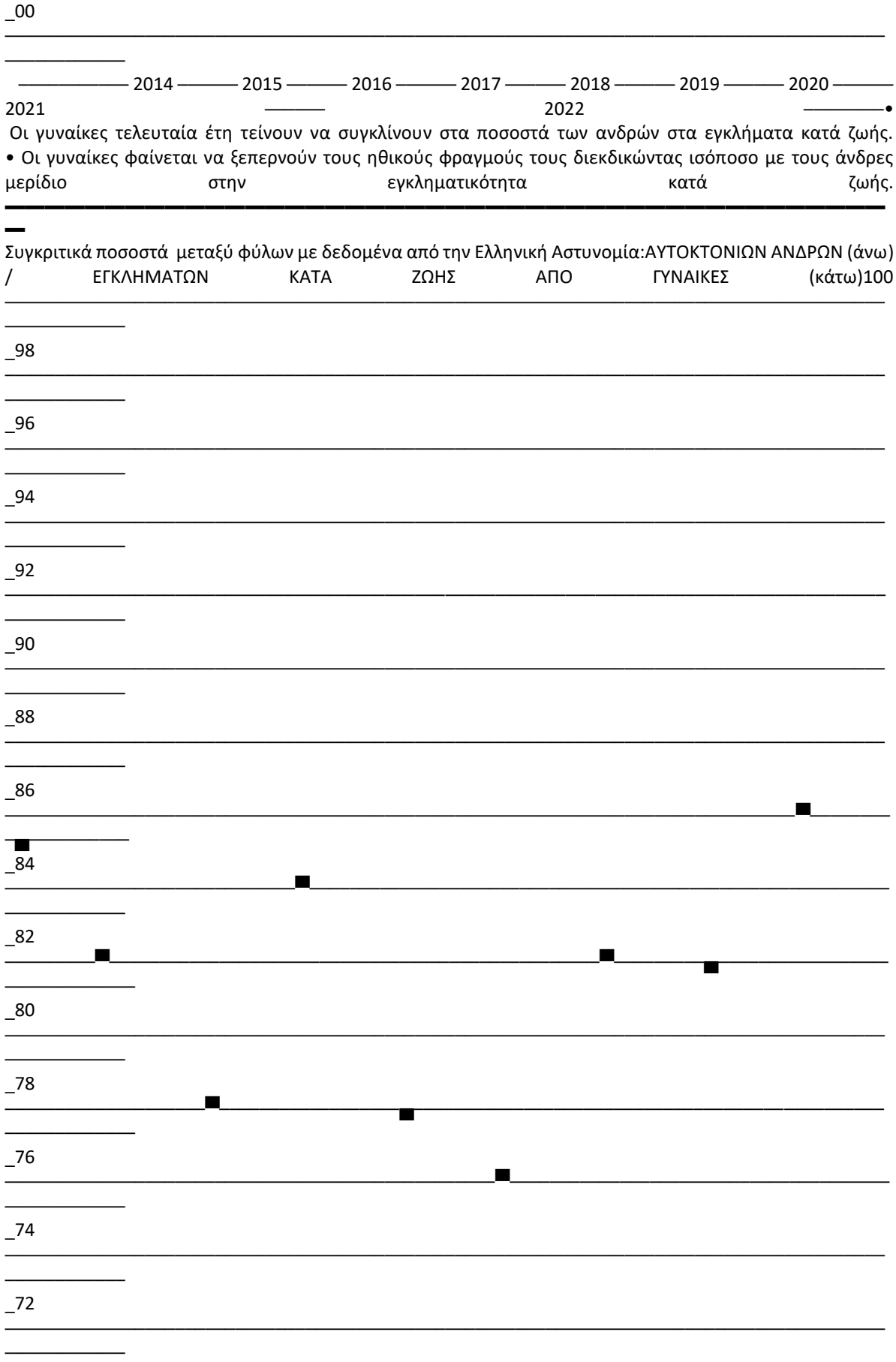
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Άρθρο 99: Το νομοσχέδιο είναι σε αντισυνταγματική βάση. Προωθεί τήν εμφυλη διάκριση, ερχεται σε αντιθεση με το αρθρο 4 του Συντάγματος, στοχοποιώντας τον ανδρα ως αποκλειστικό κακοποιητή και θυματοποιώντας την γυναίκα Επιστημονικές μελέτες και επίσημες στατιστικές καταγραφές αποδεικνύουν ότι το μεγαλύτερο ποσοστό βίας προέρχεται από το γυναικείο φύλο. Σε κάθε περίπτωση Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ και το νομοσχέδιο θα πρέπει να το λάβει σοβαρά υπόψη. Για ποιο λόγο προβλέπονται δομές μόνο για γυναίκες και όχι για άνδρες και παιδιά που υφίστανται κακοποιητική σχέση;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων. Υπάρχουν σοβαρότατες καταγγελίες για ψευδείς γνωματεύσεις .

27 Δεκεμβρίου 2023, 21:33 | ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΑΜΚΕ Συγκριτικά ποσοστά μεταξύ φύλων με δεδομένα από την Ελληνική Αστυνομία: ΠΟΣΟΣΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΆ ΖΩΗΣ – ΑΝΔΡΕΣ (άνω) / ΓΥΝΑΙΚΕΣ (κάτω)100
_____
_98
_____
_96
_____
_94
_____
_92
_____
_90
_____
_88
_____
_86
_____
_84
_____
_82
_____
_80
_____
_78
_____

_76
_74
_72
_70
_68
_66
_64
_62
_60
_58
_56
_54
_52
_50
_48
_46
_44
_42
_40

_38
_36
_34
_32
_30
_28
_26
_24
_22
_20
_18
_16
_14
_12
_10
_08
_06
_04
_02

Οι γυναίκες τελευταία έτη τείνουν να συγκλίνουν στα ποσοστά των ανδρών στα εγκλήματα κατά ζωής. • Οι γυναίκες φαίνεται να ξεπερνούν τους ηθικούς φραγμούς τους διεκδικώντας ισόποσο με τους άνδρες μερίδιο στην εγκληματικότητα κατά ζωής.

Συγκριτικά ποσοστά μεταξύ φύλων με δεδομένα από την Ελληνική Αστυνομία:ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ ΑΝΔΡΩΝ (άνω) / ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΖΩΗΣ ΑΠΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ (κάτω)100

_70

_68

_66

_64

_62

_60

_58

_56

_54

_52

_50

_48

_46

_44

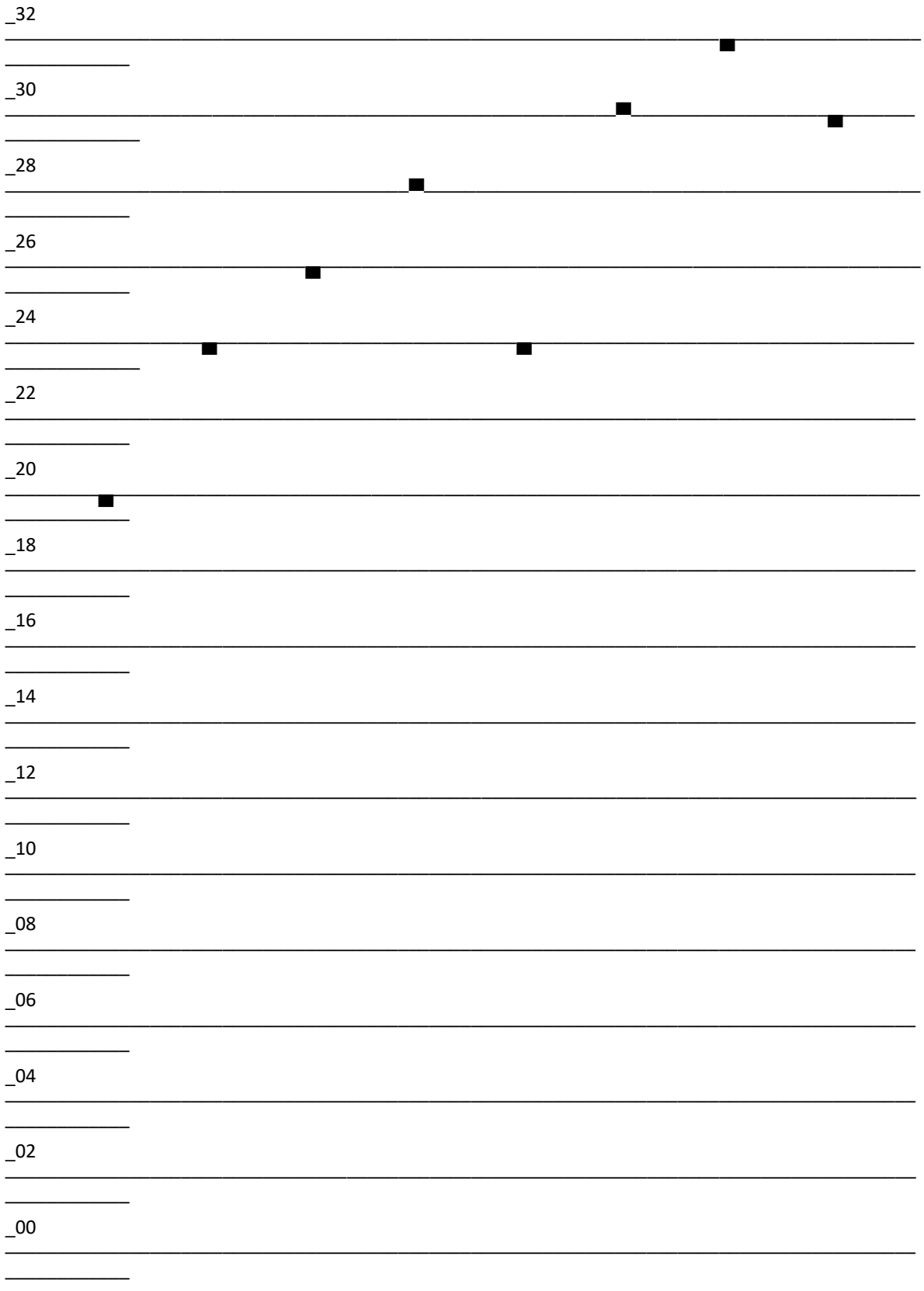
_42

_40

_38

_36

_34

• Οι ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΑΝΔΡΩΝ (άνω) έχουν ΑΥΞΗΤΙΚΗ ΤΑΣΗ, ποσοστιαία ως προς τις γυναίκες

• Τα ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΖΩΗΣ ΑΠΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ (κάτω) έχουν ΑΥΞΗΤΙΚΗ ΤΑΣΗ, ποσοστιαία ως προς τους άνδρες• Οι άνδρες τείνουν να αυτοκτονούν πιο πολύ και οι γυναίκες τείνουν να εγκληματούν πιο πολύ, ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ.– Π Ρ Ο Σ Ο Χ Η – Κ Ι Ν Δ Υ Ν Ο Σ –

Τα τελευταία χρόνια οι γυναίκες ενδυναμώνονται επίσημα με διάκριση φύλων κατά των ανδρών
ΑΝ ΕΝΙΣΧΥΘΕΙ Η ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΔΙΑ ΝΟΜΟΥ, ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΑΝΔΡΩΝ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΝΑ ΕΚΤΟΞΕΥΤΟΥΝ

Αριθμητικά στοιχεία
Η Ελληνική Αστυνομία παρέχει τα στατιστικά στοιχεία των περιστατικών ανά έτος, από τα οποία προκύπτουν τα ποσοστά σύγκρισης:Αυτοκτονίες (περιστατικά & συγκριτικό ποσοστό) ανά έτος2022 Γυναίκες _70 (13,9 %) Άνδρες 435 (86,1 %)
2021 Γυναίκες _61 (13,5 %) Άνδρες 390 (86,5 %)
2020 Γυναίκες _81 (18,0 %) Άνδρες 370 (82,0 %)
2019 Γυναίκες _80 (17,1 %) Άνδρες 389 (82,9 %)
2018 Γυναίκες 124 (23,4 %) Άνδρες 406 (76,6 %)
2017 Γυναίκες 101 (21,7 %) Άνδρες 364 (78,3 %)
2016 Γυναίκες _70 (15,5 %) Άνδρες 383 (84,5 %)
2015 Γυναίκες 129 (21,0 %) Άνδρες 484 (79,0 %)
2014 Γυναίκες _89 (17,3 %) Άνδρες 425 (82,7 %)Εγκλήματα κατά Ζωής (περιστατικά & συγκριτικό ποσοστό) ανά έτος2022 Γυναίκες 366 (36,7 %) Άνδρες 632 (63,3 %)
2021 Γυναίκες 251 (30,1 %) Άνδρες 584 (69,9 %)
2020 Γυναίκες 233 (32,4 %) Άνδρες 487 (67,6 %)
2019 Γυναίκες 225 (31,1 %) Άνδρες 498 (68,9 %)
2018 Γυναίκες 155 (24,4 %) Άνδρες 480 (75,6 %)
2017 Γυναίκες 184 (28,8 %) Άνδρες 456 (71,3 %)
2016 Γυναίκες 118 (25,5 %) Άνδρες 344 (74,5 %)
2015 Γυναίκες 125 (24,2 %) Άνδρες 391 (75,8 %)
2014 Γυναίκες _93 (20,0 %) Άνδρες 371 (80,0 %)Πηγές δεδομένων
Ελληνική Αστυνομία / Αρχείο gov.gr2022 https://www.astynomia.gr/file/2023/04/epetirida2022.pdf
2021 https://www.astynomia.gr/file/2022/12/epetirida2021.pdf
2020 https://www.astynomia.gr/file/2021/12/05062021statistika.pdf
2019 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/e7da6d7d-1682-427a-a6fd-d4f12ddc6110/download/ektypotiko.pdf
2018 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/3486829a-6e4c-4c61-b3d9-91b0e6ce6638/download/epetirida20182.pdf
2017 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/2e481cb5-3c7a-4b0b-8ce6-b34dc115af08/download/epetirida20172.pdf
2016 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/976abcd4-262d-4b3b-bd7a-54957de57524/download/epetirida2016.pdf
2015 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/60a625be-b42b-434c-8d9b-cd5999f0b1d2/download/epetirida2015.pdf
2014 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/a0dadb85-e328-4de4-af8f-a0878c46cc78/download/epetirida2014.pdf

27 Δεκεμβρίου 2023, 21:14 | Ζ. Γ. Υπάρχουν πολλά προβλήματα. Νομίζω ότι, πρέπει να αποσυρθεί το νομοσχέδιο, να συγκροτηθεί σχετική επιστημονική επιτροπή και να διεξαχθεί αναλυτικός διάλογος με γυναικείες οργανώσεις. Παραθέτω κάποιες παρατηρήσεις μου: Έχουν αυξηθεί τα κρούσματα βίας από άνδρες συζύγους προς τις μητέρες, με πρόσχημα το «δικαίωμα» του πατέρα στην «συνεπιμέλεια». Ήταν αναμενόμενο ότι βίαιοι άνδρες θα χρησιμοποιούσαν αυτό το μέσον με αρνητικές επιπτώσεις στο παιδί. Παρακαλούμε, πριν προχωρήσετε, να εξετάσετε σχετικά στατιστικά στοιχεία σε δικαστήρια και αναφορές ενδοοικογενειακής βίας. Επίσης έχει αποδομηθεί η έννοια της «γονικής αποξένωσης». Η επαφή και με τους δύο γονείς έχει νόημα όταν γίνεται σε ειρηνικά και όχι βίαια πλαίσια. Χρειάζεται ενίσχυση υπηρεσιών για συμβουλευτική, ασφαλή υποδοχή θυμάτων, επίσπευση διαδικασιών, ελέγχου κλπ Τέλος, τεκμηρίωση και υποδείγματα για βελτιώσεις στο νομοσχέδιο μπορούν να προσφέρουν οι προτάσεις της GREVIO καθώς και ο σχετικός Γαλλικός νόμος.

27 Δεκεμβρίου 2023, 21:12 | κοινωνικός φορέας ΓΟΝ.ΙΣ Η προσέγγιση του ζητήματος της ενδοοικογενειακής βίας αποτελεί πρόκληση καθώς πολύ συχνά τα κίνητρα έχουν βάση σε προσωπικά ή επαγγελματικά συμφέροντα και σπανίως σε κοινωνική ευαισθησία. Απαιτούνται προτάσεις ισορροπημένες στην βάση της αίσθησης του δικαίου και ασφάλειας κυρίως όταν πρόκειται για γονείς ανηλίκων.Ο Ν. 3500/2006 αναφέρεται σε κάθε μορφή και πηγή βίας. Στην εφαρμογή του όμως αντιμετωπίζεται μόνο η σωματική βία ενώ η

ψυχολογική βία δεν αντιμετωπίζεται λόγω ελλείψεως διαδικασιών. Ακόμα όμως και επί σωματικής βίας όταν κακοποιείται σωματικά ένα παιδί στη διάρκεια αργιών δεν υπάρχει ιατροδικαστής εφημερίας για παιδιά. Όταν είναι αναγκαία η ψυχιατρική ή παιδοψυχιατρική εξέταση από ιατροδικαστή για συναισθηματική και ψυχολογική βία δεν υφίσταται άμεση και έγκυρη διαδικασία.Επίσης πρέπει να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά το θέμα των ψευδών καταγγελιών περί ενδοοικογενειακής βίας, που είναι μια μεθόδευση στα πλαίσια των δικών περί διαζυγίου και περί επιμέλειας των παιδιών. Πρέπει η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας να πάψει να εργαλειοποιείται ώστε να διακρίνονται οι πραγματικά κακοποιητικές συμπεριφορές. Οι ψευδείς καταγγελίες, καταλήγουν σε βάρος των αληθινών θυμάτων. Η κοινωνία μας είναι ώριμη να ξεπεράσει το σχήμα άνδρας-κακοποιητής και γυναίκα-θύμα, υπάρχουν βίαιοι άνθρωποι, όχι βίαιο φύλλο.Επίσης οι ψευδείς καταγγελίες ειδικά περί δήθεν βίαιου γονέα, συνήθως πατέρα, πρέπει να τιμωρούνται αυστηρά διότι κυρίως αφορούν την επιμέλεια των παιδιών και καλύπτουν αποξενωτικές συμπεριφορές και νοοτροπίες. Βία είναι και η μεθόδευση της αποξένωσης ενός παιδιού από τον γονέα του και πρέπει να αντιμετωπισθεί αποτελεσματικά. Υπάρχει επίσης ένας τεράστιος καταγεγραμμένος αριθμός παραβιάσεων επικοινωνίας γονέα -τέκνου αναφέρονται από την ΓΑΔΑ.(6000/έτος μόνο στην ΑΤΤΙΚΗ)Η ψυχική και συναισθηματική βία και μάλιστα σε ένα παιδί δεν είναι άξιο προσοχής ; Πως αποδεικνύεται όμως αυτή η μορφή βίας; Αν πιστεύουμε ότι είναι αόρατη αυτή η βία ας περιμένουμε να μεγαλώσουν αυτά τα παιδιά και να καταγράφουν σε άλλους αστυνομικούς κωδικούς.ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ:

Άρθρο 86: Να προστεθεί η έννοια της γονεϊκής αποξένωσης – διαταραχής γονεϊκής σχέσης ως ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκου.(Βία είναι και η μεθόδευση της αποξένωσης ενός παιδιού. Η απόδειξη να στηρίζεται αποκλειστικά σε ιατροδικαστική έκθεση παιδοψυχιάτρου δημοσίου λειτουργού με άμεσες ενέργειες επείγουσα εξέταση του παιδιού)

Άρθρο 99 αρ 32Α αρ 1 : Να διαγραφεί η λέξη γυναικών θυμάτων και να αντικατασταθεί με θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.(Επιτέλους πρέπει να γίνει κατανοητό ότι υπάρχουν και άντρες και παιδιά θύματα ενδοοικογενειακής βίας και θα πρέπει οι εξειδικευμένες δομές να υποστηρίζουν και άνδρες ,παιδιά ηλικιωμένους και ανεξάρτητα φύλου και ηλικίας θύματα ενδοοικογενειακής βίας)

Άρθρο 89 : Άρθρο 7 : Να προστεθεί αρ 3 : Όποιος διαταράσσει την γονεϊκή σχέση κυρίως με την παρεμπόδιση επικοινωνίας ή άλλη αποξενωτική συμπεριφορά τιμωρείται με ποινή φυλακίσεως τουλάχιστον 6 μηνών.(Η διατάραξη της γονεϊκής σχέσης εντάσσεται στην παράνομη βία κατά ανηλίκου . Δεδομένης της εκτόξευσης των παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας (στοιχεία ΓΑΔΑ μόνο στην Αττική ανέρχονται σε 6000 περίπου ετησίως)

Άρθρο 99: Άρθρο 23 : Να προστεθεί στο τέλος του αρ 2 : … αναληθή αναφορά η οποία διαπιστώνεται με άμεση πραγματογνωμοσύνη.(Η πραγματογνωμοσύνη να διατάσσεται προανακριτικά, ώστε να διαπιστώνεται η αλήθεια άμεσα και να μην χάνεται πολύτιμος χρόνος σε μακροχρόνιες δικαστικές διαδικασίες), Δ.Σ ΓΟΝ.ΙΣ.

27 Δεκεμβρίου 2023, 21:10 | Ζ. Απόσυρση του νομοσχέδιο γιατί προωθείτε την ενδοοικογενειακη βία και θα είναι πολύ εύκολα πλέον να κατηγορηθεί οποιοσδήποτε. Επίσης είναι πολύ άδικο ιδιώτες ψυχολόγοι και παιδοψυχιατροι να μοιράζουν χαρτιά (γνωματεύσεις) χωρις την συναινεση του ετερου γονεα με σκοπό μόνο τα χρήματα !!! Είναι δυνατόν να παίζουν με αθώες ψυχές και δεν τους ενδιαφέρουν τα παιδιά αλλά μόνο το χρήμα.Δεν είναι σωστό να υπάρχει ακαταδιωκτο σε ιδιώτες παιδοψυχολογους και παιδοψυχιατρους που βγάζουν ψευδείς γνωματεύσεις. Πρέπει να τιμωρούνται από τον νόμο.Η αποξένωση είναι κακοποίηση και ποινικό αδίκημα, και πρέπει να τιμωρηθούν αυστηρά αυτή που το κάνουν!!!

27 Δεκεμβρίου 2023, 21:14 | Γ. Κ. Απαράδεκτο!! Στο άρθρο 99 εξαφανίζεται η ισότητας. Δεν εξασφαλίζει δομές για αντρες κ τους θεωρεί αποκλειστικά θύτες.Η βία δεν έχει φύλο. Επίσης στο άρθρο 99 η διάρρηξη σχέσεων γονέα και παιδιού με μεθόδευση συνήθως του άλλου γονέα θεωρείται ψυχολογική βία κ θα πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας. Για το άρθρο 98 άμεση απόσυρση του ακαταδιωκτου των ιδιωτών ψυχικής τόσα περιστατικά ψευδών βεβαιώσεων βλέπουμε καθημερινά.

27 Δεκεμβρίου 2023, 20:28 | Κ. Ρ. Απαράδεκτο!! Στο άρθρο 99 εξαφανίζεται κάθε είδος δικαίου κ ισότητας. Προσβάλει τους άντρες. Δεν εξασφαλίζει δομές για αυτούς παρά μόνο για γυναίκες.Η βία δεν έχει φύλο. Επίσης στο άρθρο 99 η διάρρηξη σχέσεων γονέα και παιδιού με μεθόδευση συνήθως του άλλου γονέα θεωρείται ψυχολογική βία κ θα πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας. Για το άρθρο 98 άμεση απόσυρση του ακαταδιωκτου των ιδιωτών ψυχικής υγείας. Κάνεις ατιμώρητος

27 Δεκεμβρίου 2023, 20:20 | Σ. Ρ. Διαβάζω σε σχόλια, ότι η γονική αποξένωση είναι ψευδοθεωρία και ότι, βάσει ερευνών, χρησιμοποιείται για να αποδυναμώνονται οι καταγγελίες γυναικών για κακοποίηση των ίδιων και των παιδιών τους. Η θέση αυτή είναι καθαρά παράλογη, καθώς εμπεριέχει την άποψη, ότι κάθε καταγγελία γυναίκας πρέπει να γίνεται δεκτή, ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΑΝ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΑΡΤΥΡΕΣ ΠΟΥ ΝΑ ΤΗΝ ΕΠΙΒΕΒΑΙΩΝΟΥΝ. Μία βασική αρχή του δικαίου, ότι «ουδείς ένοχος μέχρις αποδείξεως του εναντίου» πετιέται στο καλάθι των αχρήστων, από κυρίες και ιππότες συμπαραστάτες τους, στο όνομα της προτεραιότητας των γυναικείων δικαιωμάτων. Έτσι η βασική αρχή του δικαίου κουρελιάζεται και μετατρέπεται σε «ό,τι πουν οι άγιες γυναίκες σε βάρος των τεράτων που ονομάζονται άνδρες». Τί κι αν μετά από δέκα χρόνια που θα έχει αποδειχθεί, ότι ο πατέρας είναι αθώος θα έχει χάσει το παιδί του, αφού βάσει της καταγγελίας της «αγίας» μητέρας θα του έχει απαγορευτεί η επικοινωνία με το παιδί; «Μα αν ισχυρίζεται το ίδιο το παιδί, ότι κακοποιείται;» θα αντιτάξουν κάποιοι/ες. Ναι, μπορεί να ισχυρίζεται το ίδιο το παιδί, ότι κακοποιείται, αλλά αυτό σε καμία περίπτωση δεν αποκλείει το παιδί να έχει οδηγηθεί σε αυτό τον ισχυρισμό. Δεν είπε κανείς/καμία, ότι δεν υπάρχει κακοποίηση γυναικών και παιδιών από άνδρες. Όμως, υπάρχει και κακοποίηση ανδρών, καθώς και παιδιών, από γυναίκες. Οι άνθρωποι που αρνούνται αυτή την πραγματικότητα αρνούνται ταυτόχρονα την διάσταση βιολογικού και κοινωνικού φύλου και θεωρούν, ότι οι άνδρες ως σωματικά δυνατότεροι είναι παντού και πάντα κακοποιητές, ενώ, αντίθετα, οι γυναίκες, ως σωματικά ασθενέστερες, είναι παντού και πάντα θύματα σωματικής βίας. Έτσι παραβλέπεται η άσκηση ψυχολογικής βίας και από τα δύο φύλα, αλλά και η άσκηση σωματικής βίας από γυναίκες εναντίον ανδρών που για λόγους κοινωνικούς, ψυχολογικούς κλπ αδυνατούν να αμυνθούν σε αυτή τη βία. Είναι γελοίο να προσποιείται κάποιος/α, ότι δεν υπάρχει η γονική αποξένωση. Όλοι και όλες ξέρουμε, ότι η χρησιμοποίηση του παιδιού είτε από την μητέρα, είτε από τον πατέρα με κίνητρο την επιθυμία εκδίκησης του άλλου γονέα είναι μια πραγματικότητα. Το να αρνούμαστε την γονική αποξένωση δηλώνει, ότι πιστεύουμε, ότι η κοινωνία είναι κοινωνία αγγέλων που κανείς/καμία δεν επιθυμεί να εκδικείται κανέναν/καμία.

27 Δεκεμβρίου 2023, 20:03 | Τ. Άμεση απόσυρση του νομοσχέδιο αυτού που το μοναδικό σκοπό που έχει να εξαφανίσουν το αντρικο φύλο και την διάλυση του θεσμού τις οικογένειας.Ενα πολύ μεγάλο ποσοστό των μπαμπαδων έχουν κατηγορηθεί ψεύδος με κατηγορίες και αθωώνεται.Οι άντρες δεν είναι βιαστές και κακοποιητικη (υπαρχουν στοιχεία απο το χαμόγελοτου παιδιου).Πολλές μανάδες χρησιμοποιούν τα παιδιά τους για να κάνουν αποξένωση με διάφορους τρόπους.Οταν κάποια -ος κάνει αποξένωση με ψευδείς καταγγελίες και στο τέλος φανεί ότι είναι όλα αναλήθει και ψευδή και το έχει κάνει με δόλο ετσι ώστε να κάνει αποξένωση στον αλλων γονέα ,πρέπει κατευθείαν να τις αφαιρεθεί η γονική μέριμνα και να πάει φυλακή πολλά χρόνια.Ο νόμος πρέπει να γίνει πολύ αυστηρώς σε τέτοιες περιπτώσεις όταν βγει η αλήθεια!Η αποξένωση είναι κακοποίηση και ποινικο αδίκημα ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ χρειάζονται και τους δυο γονείς!!!Αυτό το νομοσχέδιο προωθεί την ανισότητα των φυλων .

27 Δεκεμβρίου 2023, 20:01 | Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων

γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής

Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

27 Δεκεμβρίου 2023, 20:13 | Κ. Χ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006: Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.

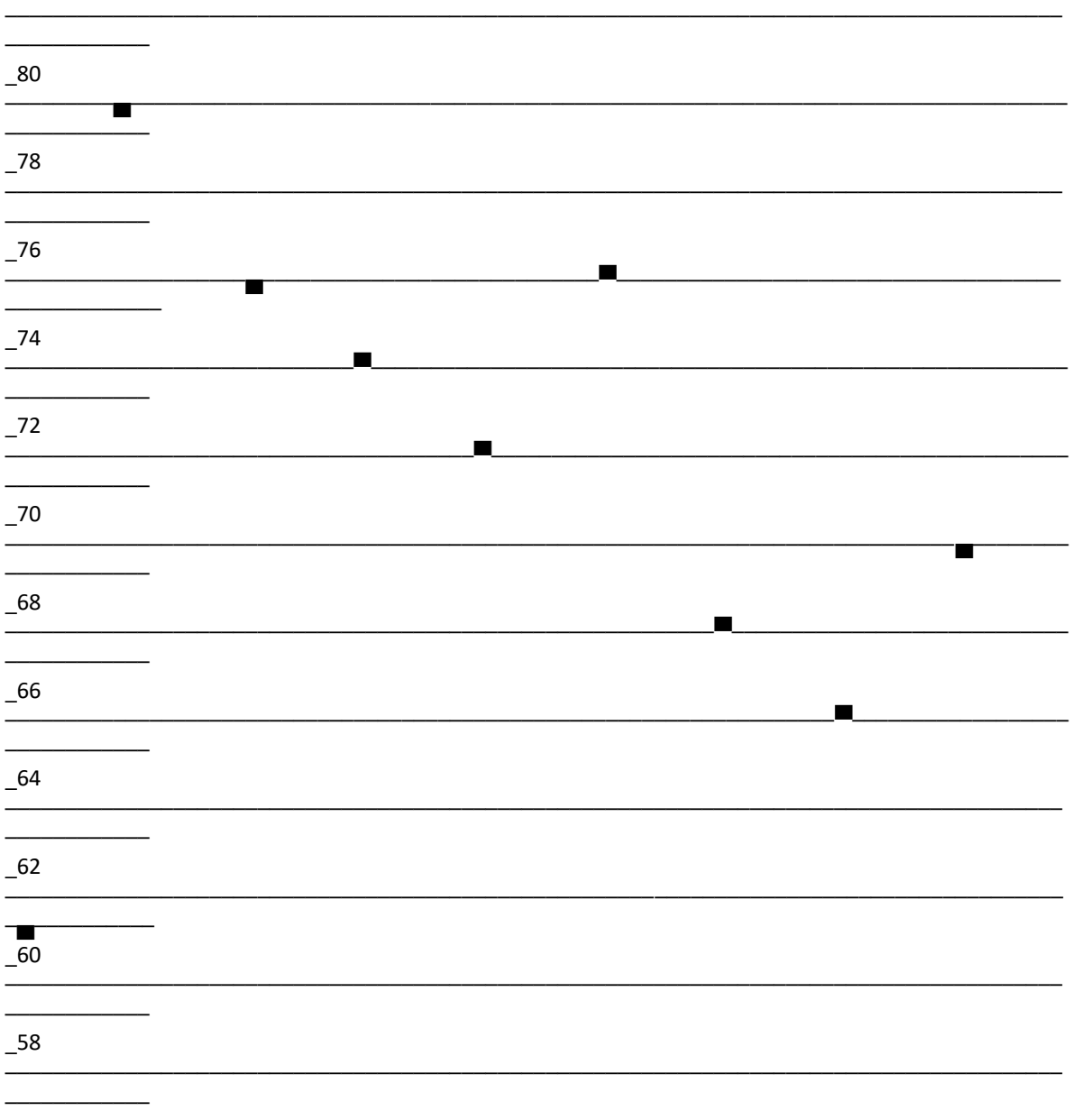
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;

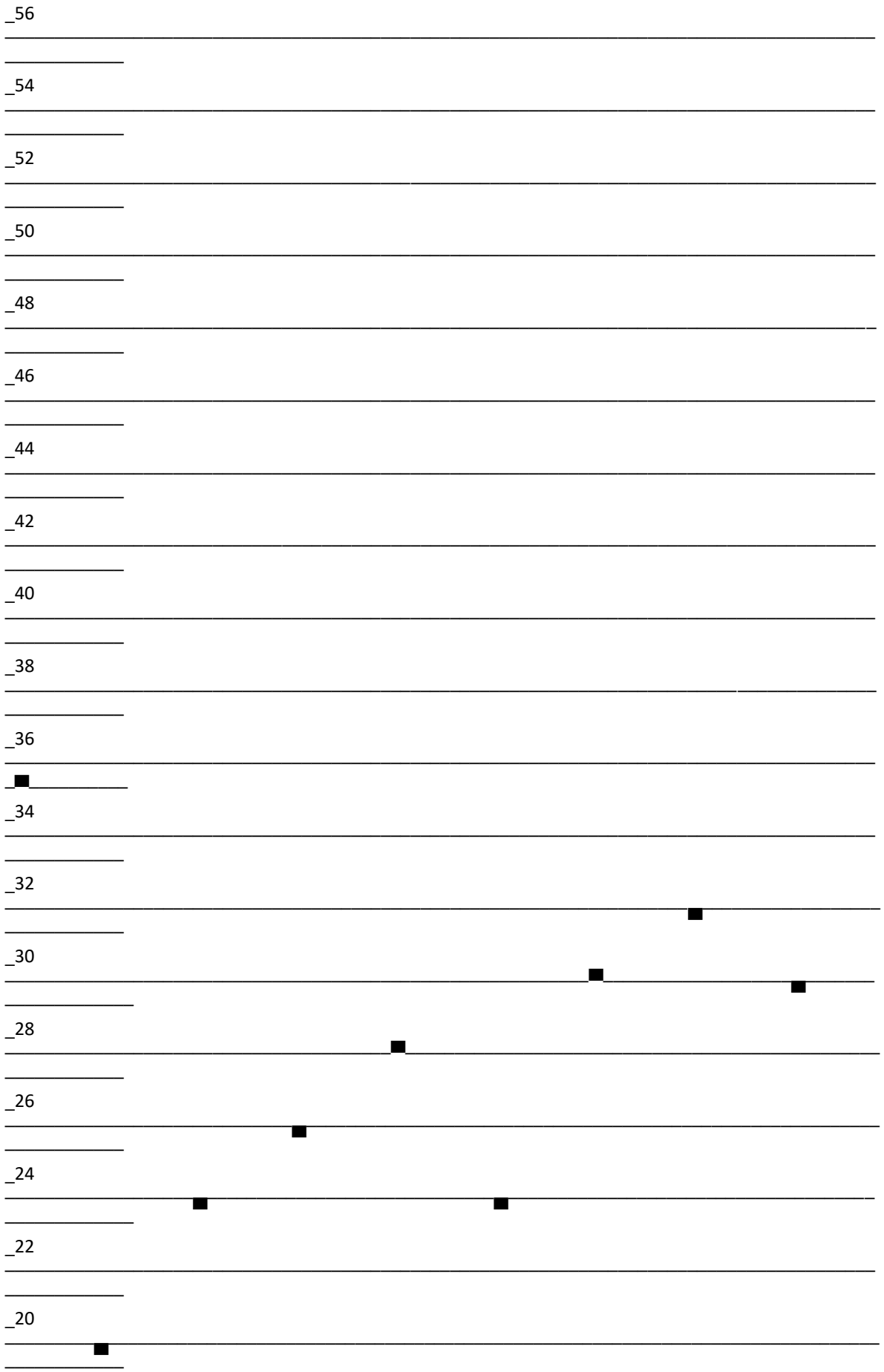
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98: ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169: Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ Αρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής

Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

27 Δεκεμβρίου 2023, 20:43 | Μ. Συγκριτικά ποσοστά μεταξύ φύλων με δεδομένα από την Ελληνική Αστυνομία:% ΠΟΣΟΣΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΆ ΖΩΗΣ – ΑΝΔΡΕΣ (άνω) / ΓΥΝΑΙΚΕΣ (κάτω)100 _98 _96 _94 _90 _88 _86 _84 _82 _80 _78 _76 _74 _72 _70 _68 _66 _64 _62 _60 _58

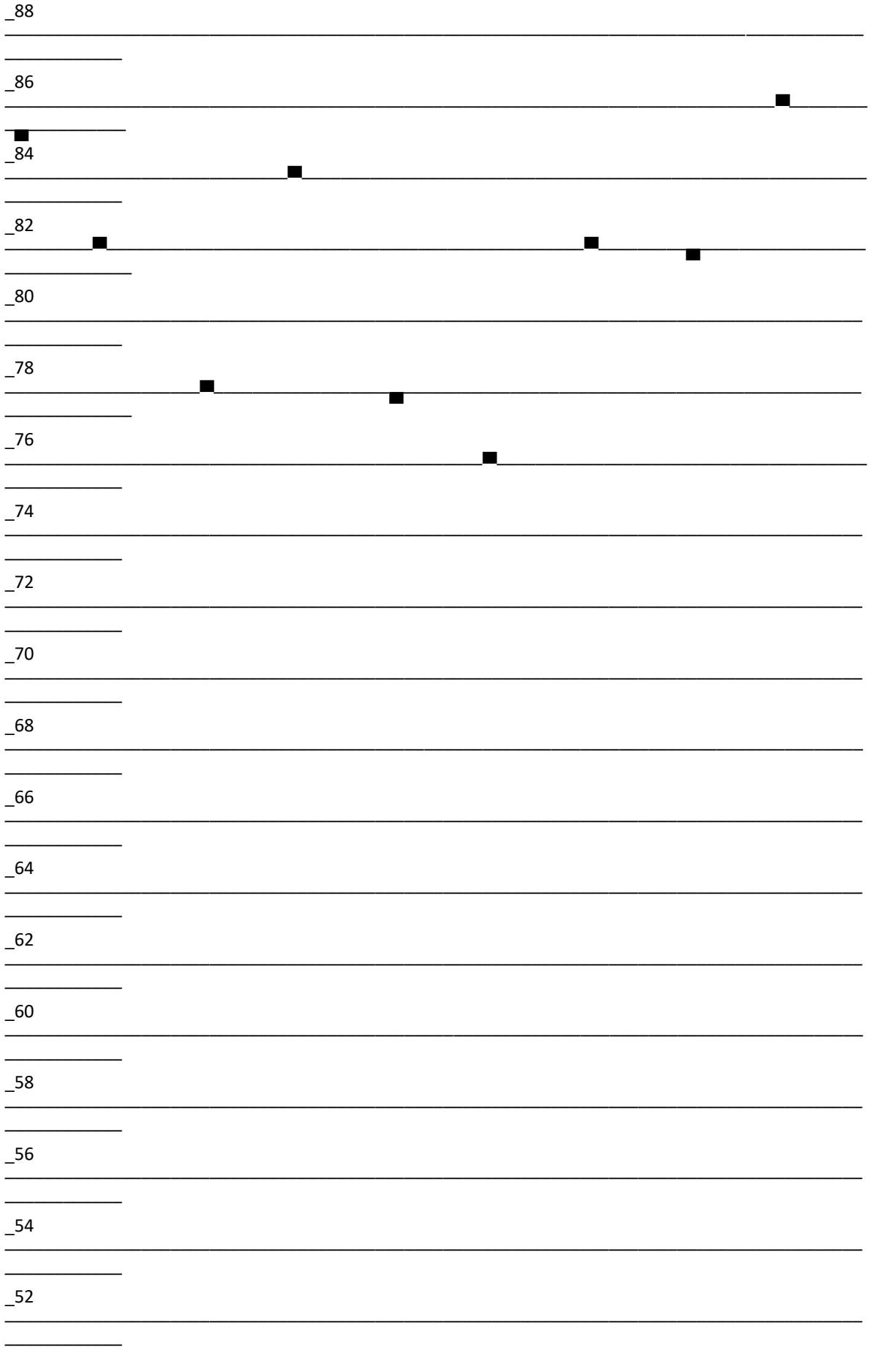

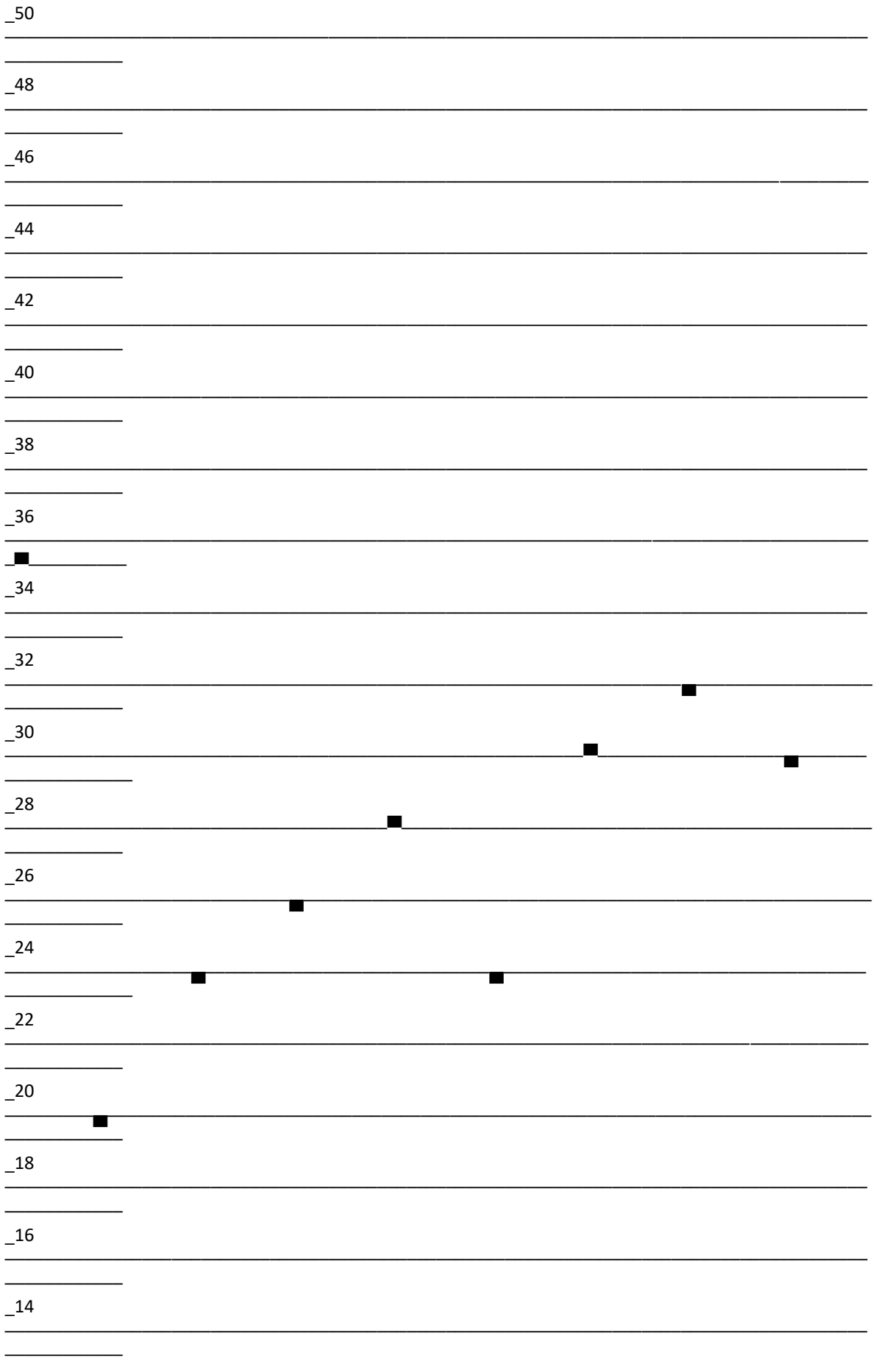

56
54
52
50
48
46
44
42
40
38
36
34
32
30
28
26
24
22
20

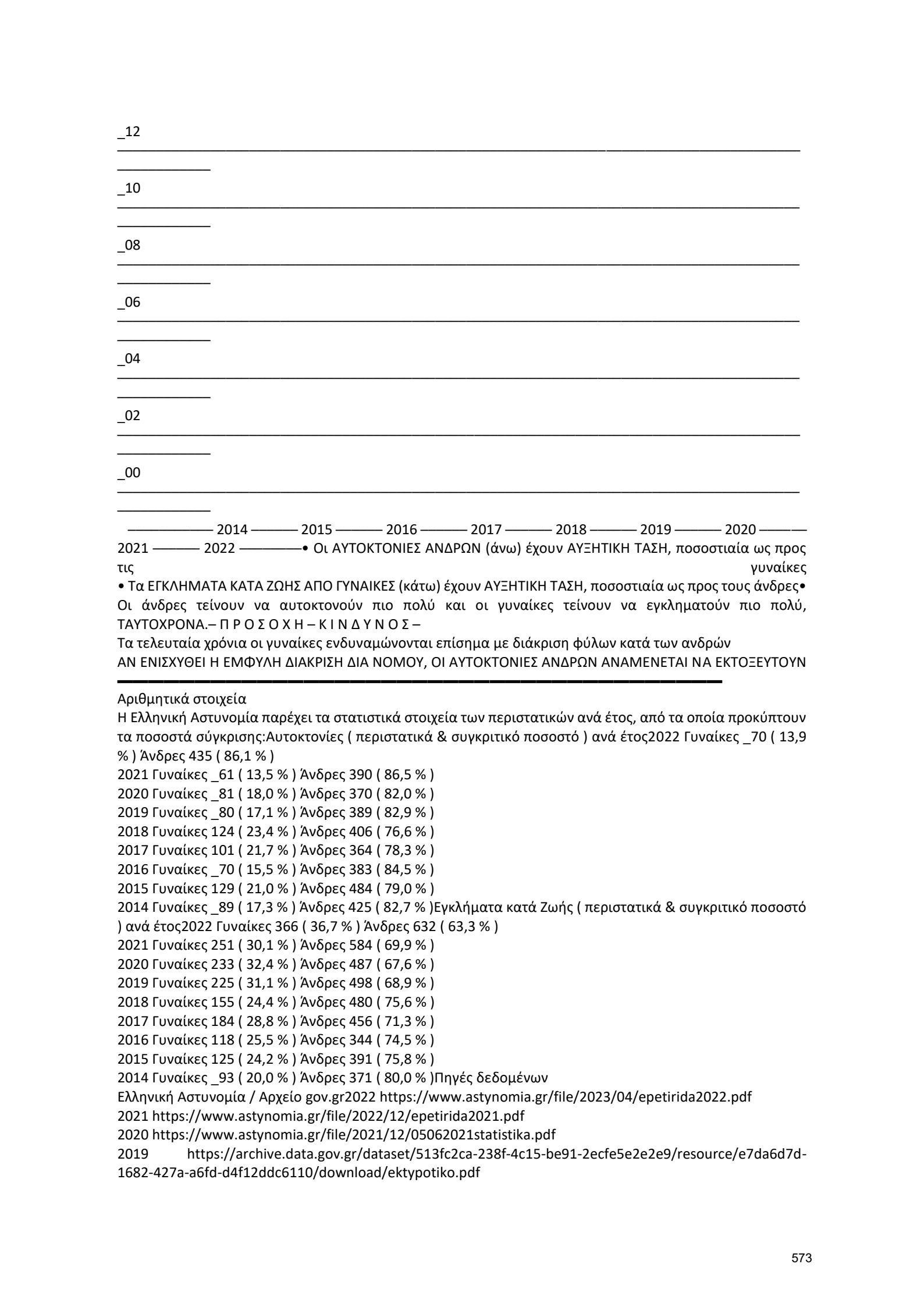

Οι γυναίκες τελευταία έτη τείνουν να συγκλίνουν στα ποσοστά των ανδρών στα εγκλήματα κατά ζωής. • Οι γυναίκες φαίνεται να ξεπερνούν τους ηθικούς φραγμούς τους διεκδικώντας ισόποσο με τους άνδρες μερίδιο στην εγκληματικότητα κατά ζωής.

Συγκριτικά ποσοστά % μεταξύ φύλων με δεδομένα από την Ελληνική Αστυνομία:ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΩΝ ΑΝΔΡΩΝ (άνω) / ΕΓΚΛΗΜΑΤΩΝ ΚΑΤΑ ΖΩΗΣ ΑΠΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ (κάτω)100

_88
_86
_84
_82
_80
_78
_76
_74
_72
_70
_68
_66
_64
_62
_60
_58
_56
_54
_52

_50
_48
_46
_44
_42
_40
_38
_36
_34
_32
_30
_28
_26
_24
_22
_20
_18
_16
_14

• Οι ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΑΝΔΡΩΝ (άνω) έχουν ΑΥΞΗΤΙΚΗ ΤΑΣΗ, ποσοστιαία ως προς τις γυναίκες

• Τα ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΖΩΗΣ ΑΠΟ ΓΥΝΑΙΚΕΣ (κάτω) έχουν ΑΥΞΗΤΙΚΗ ΤΑΣΗ, ποσοστιαία ως προς τους άνδρες• Οι άνδρες τείνουν να αυτοκτονούν πιο πολύ και οι γυναίκες τείνουν να εγκληματούν πιο πολύ, ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΑ.– Π Ρ Ο Σ Ο Χ Η – Κ Ι Ν Δ Υ Ν Ο Σ –

Τα τελευταία χρόνια οι γυναίκες ενδυναμώνονται επίσημα με διάκριση φύλων κατά των ανδρών

ΑΝ ΕΝΙΣΧΥΘΕΙ Η ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΔΙΑ ΝΟΜΟΥ, ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΑΝΔΡΩΝ ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΝΑ ΕΚΤΟΞΕΥΤΟΥΝ

Αριθμητικά στοιχεία

Η Ελληνική Αστυνομία παρέχει τα στατιστικά στοιχεία των περιστατικών ανά έτος, από τα οποία προκύπτουν τα ποσοστά σύγκρισης:Αυτοκτονίες (περιστατικά & συγκριτικό ποσοστό) ανά έτος2022 Γυναίκες _70 (13,9 %) Άνδρες 435 (86,1 %)

2021 Γυναίκες _61 (13,5 %) Άνδρες 390 (86,5 %)

2020 Γυναίκες _81 (18,0 %) Άνδρες 370 (82,0 %)

2019 Γυναίκες _80 (17,1 %) Άνδρες 389 (82,9 %)

2018 Γυναίκες 124 (23,4 %) Άνδρες 406 (76,6 %)

2017 Γυναίκες 101 (21,7 %) Άνδρες 364 (78,3 %)

2016 Γυναίκες _70 (15,5 %) Άνδρες 383 (84,5 %)

2015 Γυναίκες 129 (21,0 %) Άνδρες 484 (79,0 %)

2014 Γυναίκες _89 (17,3 %) Άνδρες 425 (82,7 %)Εγκλήματα κατά Ζωής (περιστατικά & συγκριτικό ποσοστό) ανά έτος2022 Γυναίκες 366 (36,7 %) Άνδρες 632 (63,3 %)

2021 Γυναίκες 251 (30,1 %) Άνδρες 584 (69,9 %)

2020 Γυναίκες 233 (32,4 %) Άνδρες 487 (67,6 %)

2019 Γυναίκες 225 (31,1 %) Άνδρες 498 (68,9 %)

2018 Γυναίκες 155 (24,4 %) Άνδρες 480 (75,6 %)

2017 Γυναίκες 184 (28,8 %) Άνδρες 456 (71,3 %)

2016 Γυναίκες 118 (25,5 %) Άνδρες 344 (74,5 %)

2015 Γυναίκες 125 (24,2 %) Άνδρες 391 (75,8 %)

2014 Γυναίκες _93 (20,0 %) Άνδρες 371 (80,0 %)Πηγές δεδομένων

Ελληνική Αστυνομία / Αρχείο gov.gr2022 https://www.astynomia.gr/file/2023/04/epetirida2022.pdf

2021 https://www.astynomia.gr/file/2022/12/epetirida2021.pdf

2020 https://www.astynomia.gr/file/2021/12/05062021statistika.pdf

2019 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/e7da6d7d-1682-427a-a6fd-d4f12ddc6110/download/ektypotiko.pdf

2018 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/3486829a-6e4c-4c61-b3d9-91b0e6ce6638/download/epetirida20182.pdf
2017 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/2e481cb5-3c7a-4b0b-8ce6-b34dc115af08/download/epetirida20172.pdf
2016 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/976abcd4-262d-4b3b-bd7a-54957de57524/download/epetirida2016.pdf
2015 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/60a625be-b42b-434c-8d9b-cd5999f0b1d2/download/epetirida2015.pdf
2014 https://archive.data.gov.gr/dataset/513fc2ca-238f-4c15-be91-2ecfe5e2e2e9/resource/a0dadb85-e328-4de4-af8f-a0878c46cc78/download/epetirida2014.pdf

27 Δεκεμβρίου 2023, 20:06 | Μ. Δεν είμαι αποξενωμένος πατέρας με την τυπική έννοια του όρου. Η πρώην γυναίκα μου δεν με απέκοψε από την κόρη μου. Όμως δεν της επέτρεψε ποτέ να έλθει στο σπίτι μου γιατί είμαι παντρεμένος με άλλη γυναίκα. Βλέπετε η πρώην γυναίκα μου είχε την απαίτηση να παραμείνουμε παντρεμένοι και η μετέπειτα σύζυγός μου να είναι η ερωμένη μου «στη ζούλα», καθώς έτσι έκανε η ίδια με τον εραστή της. Η γονική αποξένωση είναι μια φρικτή κατάσταση και πρέπει να αποτυπωθεί στο νόμο για την ενδοοικογενειακή βία.5

27 Δεκεμβρίου 2023, 20:05 | Δ Να δίνεται προτεραιότητα στο πινάκιο για υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας!Ναι στα τριμελη πρωτοδικεία στην εκδίκαση τέτοιων υποθέσεων, όχι στα μονομελη! Θα υπάρχει θέμα,θα το δείτε στην πράξη!Υπάρχει έλλειψη προσωπικού,αλλά αυτό δεν είναι λύση

27 Δεκεμβρίου 2023, 19:16 | Κ. Έχω σοκαριστεί από το μίσος που διαπιστώνω, ότι υπάρχει κατά του ανδρικού φύλου και αναδύεται συνεχώς από σχόλια σε αυτή εδώ τη διαβούλευση. Πώς είναι δυνατόν να καταδικάζεται συλλογικά το ένα φύλο από το άλλο; Πώς είναι δυνατόν να αγνοείται η κατασυκοφάντηση των πατέρων από τις μητέρες, επειδή δεν τους ήλθαν όπως τα ήθελαν, επειδή εκείνος κάποια στιγμή θέλησε να χωρίσει, επειδή δεν θέλησε να μείνει με μια γυναίκα που είχε πάψει να αγαπά; Νομίζουν οι γυναίκες, ότι αγαπούν περισσότερο τα παιδιά τους, επειδή τα γεννούν; Αυτή η θέση δεν προσβάλλει μόνο τους άνδρες, αλλά και τις γυναίκες που δεν κατάφεραν να γεννήσουν. Πρέπει να δοθεί ένα τέλος στη γονική αποξένωση, είναι ενδοοικογενειακή βία η γονική αποξένωση. Τελεία και παύλα.

27 Δεκεμβρίου 2023, 19:27 | Ξ. Α. Νομίζω, ότι η γονική αποξένωση που κάποιες/οι καταγγέλλουν ως ψευδοθεωρία είναι μια υπαρκτή κατάσταση που προκύπτει από ανθρώπους που δεν καταλαβαίνουν, ότι οι διαφορές μεταξύ συζύγων σε καμία περίπτωση δεν πρέπει να μεταφέρονται στα παιδιά. Η γονική αποξένωση είναι κακοποίηση και πρέπει ως τέτοια να αποτυπωθεί στο νέο νόμο για την ενδοοικογενειακή βία.

27 Δεκεμβρίου 2023, 19:58 | Κ. Στα Καλύβια 16χρονος γιός σκοτώνει τον πατέρα του. Η οικογένεια βίωνε επί σειρά ετων από τον πατέρα βία.Ιδιαιτέρως ο 16χρονος. Φοβόταν όπως είπε να καταγγείλει για την ίδια του τη ζωή.Όταν τα μέλη της οικογένειας νοσουν από το ένα μέλος τους δεν υφίσταται οικογένεια.Οφείλουμε όλοι σαν πολίτες να δούμε τι γίνεται γύρω μας,το ακαταδίωκτο στους καταγγέλοντες είναι σωστό.Ένας ατιμώρητος κακοποιητής πατέρας,και ποιό το αποτέλεσμα; Ενας πατέρας στο χώμα κι ενα παιδί στη φυλακή. Γιατί;

27 Δεκεμβρίου 2023, 18:43 | Σ. Ο εξαναγκασμός παιδιών που έχουν βιώσει ενδοοικογενειακή βία με διάφορους τρόπους και δηλώνουν άρνηση να διαμένουν με τον ένα γονέα συνιστά ΕΠΙΣΗΣ ΒΙΑ που τη διαπράττει το κράτος προκειμένου να διατηρήσει ισορροπίες που δεν αντιστοιχούν στην πραγματικότητα και να ελαφρύνει το οικονομικό βάρος που προκύπτει από τις διατροφές και τα επιδόματα . ΒΙΑ ΣΤΗ ΒΙΑ δεν είναι δίκαιη λύση.

27 Δεκεμβρίου 2023, 17:51 | Σ. Λ. Κανένας δε χωρίζει τα παιδιά από τον πατέρα,κάποιοι πατεράδες το κάνουν από μόνοι τους όταν ασκουν βία στη σύζυγο και τα παιδιά τους.Είμαι κι εγω χωρισμένος πατέρας αλλά δεν εχω αγγίξει τρίχα από τα μαλλιά της συζύγου ή των παιδιών μου,ούτε νομοι μας χρειαζονται ,ούτε τίποτα,μια χαρά μεγαλώνουμε τα παιδάκια μας.Εκνευριστικά τα σχόλια που βλέπω,όχι κύριοι,κάτι γίνεται,κατι υπαρχει,κι ούτε μπορείς έτσι να προσβάλλεις τη γυναίκα που έφερε τα παιδια σου στον κόσμο.Για δείτε λιγάκι τι φταίει.Κι επειδή τα παιδιά μου είναι καικορίτσια,υπουργε κάνε το καλύτερο,γιατί δε θέλω να μουπάθουν τίποτα

27 Δεκεμβρίου 2023, 17:43 | Φ. Άμεση απόσυρση του εν λόγο νομοσχεδίου! είναι αντισυνταγματικό! Προωθείται την έμφυλη διάκριση! Τα επίσημα στοιχεία από το χαμόγελο του παιδιού δείχνουν το ακρως

αντίθετο από αυτό που θέλετε να περάσετε ως νόμο! Η βία δεν έχει φύλλο! Δεν έχεις διακρίσεις… Να τιμβρουνται με βαρύτατες ποινές όσοι αποδεδηγμενα το πράττουν. Δείτε την πραγματική εικόνα της κοινωνίας μας έτσι ώστε να πάψει να είναι «άρρωστη» Φτάνει πια ο ρατσισμός κατά των ανδρών!

27 Δεκεμβρίου 2023, 17:26 | Λ. Σταματήστε την γονική αποξένωση!!! Βοηθήστε τα παιδιά μας!!! Επιτέλους ΒΟΗΘΕΙΑ!!!

27 Δεκεμβρίου 2023, 17:41 | Γ. Π. Γιατί ο υπουργός αγνοεί τις επεξεργασίες των γυναικείων οργανώσεων μέσα στις οποίες συμμετέχουν αξιόλογες νομικοί, ενάντια και στις συστάσεις της GREVIO.Η υποχρεωτική συν επιμέλεια (ν.3500/2006) έχει αυξήσει την ενδοοικογενειακή βία και το νομοσχέδιο δεν το παίρνει υπόψη του. Χρειάζεται να εφαρμοστεί άμεσα το Άρ. 52 της Σύμβασης της Κων/πολης: έκδοση περιοριστικών όρων αμέσως μετά την καταγγελία ενδοοικογενειακής βίας (Άρ. 18 του Ν. 3500/2006, όπως τροποποιήθηκε από τον Ν.4531/2018) για απομάκρυνση του δράστη από την οικογενειακή εστία και απαγόρευση προσέγγισης των θυμάτων, ώστε να δίνεται προτεραιότητα στην ασφάλεια των θυμάτων ή ατόμων που βρίσκονται σε κίνδυνο.Επίσης, χρειάζεται να οριστεί τι συνιστά ψυχολογική βία στο πλαίσιο μιας ενδοοικογενειακής σχέσης, ώστε να μη χρησιμοποιείται ενάντια στις γυναίκες εισάγοντας από το παράθυρο τη γονεϊκή αποξένωση που έχει απορριφθεί από όλους τους διεθνείς οργανισμούς.

27 Δεκεμβρίου 2023, 16:31 | Θ. ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ του απαράδεκτου νομοσχεδίου που προάγει και βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση,ερχεται σε αντιθεση με το αρθρο 4 του Συντάγματος, στοχοποιώντας τον ανδρα και παρουσιάζει ως θυμα την γυναίκα βάζοντας ετσι βόμβα στα θεμέλια της οικογένειας. Οι ανδρες δεν ειναι κακοποιητές, ουτε βιαστές, ουτε γυναικοκτόνοι όπως θέλουν να τους παρουσιάζουν οι αποξενωτριες.Αντίθετα ειναι εξαιρετικοι μπαμπάδες. Δεν ειναι δυνατόν να τους βαζουμε ολους στο ιδιο τσουβάλι και να ξεχνάμε και να καλύπτουμε οτι η εγκληματικότητα εκ μερους των γυναικών εχει γίνει μάστιγα τα τελευταία χρόνια. Σταματείστε να κάνετε διακρίσεις μεταξύ φύλων. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΔΙΧΑΣΤΙΚΟ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΌ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ !

27 Δεκεμβρίου 2023, 16:25 | Ε.-Σ. ΘΕΩΡΩ ΠΟΛΥ ΣΩΣΤΟ ΤΟ ΑΚΑΤΑΔΙΩΚΤΟ ΓΙΑ ΟΣΟΥΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΝ ΤΗΝ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ,ΤΑ ΣΤΟΜΑΤΑ ΠΡΕΠΕΙ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΝΑ ΑΝΟΙΞΟΥΝ.

27 Δεκεμβρίου 2023, 16:08 | Β. ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ του απαράδεκτου νομοσχεδίου που προάγει και βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση,ερχεται σε αντιθεση με το αρθρο 4 του Συντάγματος, στοχοποιώντας τον ανδρα και παρουσιάζει ως θυμα την γυναίκα βάζοντας ετσι βόμβα στα θεμέλια της οικογένειας. Οι ανδρες δεν ειναι κακοποιητές, ουτε βιαστές, ουτε γυναικοκτόνοι όπως θέλουν να τους παρουσιάζουν οι αποξενωτριες.Αντίθετα ειναι εξαιρετικοι μπαμπάδες. Δεν ειναι δυνατόν να τους βαζουμε ολους στο ιδιο τσουβάλι και να ξεχνάμε και να καλύπτουμε οτι η εγκληματικότητα εκ μερους των γυναικών εχει γίνει μάστιγα τα τελευταία χρόνια. Σταματείστε να κάνετε διακρίσεις μεταξύ φύλων. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΔΙΧΑΣΤΙΚΟ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΌ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ !

27 Δεκεμβρίου 2023, 16:54 | Δ. Κ.Από ποια νομοπαρασκευαστικη επιτροπή πέρασε αυτό το έκτρωμα; Κατάργηση άρθρων περί ακαταδιωκτου. Δημιουργία δομών ΚΑΙ για άντρες. Ντροπή και αίσχος.Αντισυνταγματικο και κολπικό το νομοσχέδιο…εξυπηρετεί επικοινωνίας την κυβέρνηση χωρίς να λύνει προβληματα.

27 Δεκεμβρίου 2023, 16:19 | Λ. Κ. Οι στατιστικές δείχνουν ότι η οικιακή και ενδοοικογενειακή βία είναι πιθανότερο να διαπραχθεί από άντρες σε βάρος των γυναικών.Ορισμένες ομάδες γυναικών διατρέχουν μεγαλύτερο κίνδυνο να πέσουν θύματα οικιακής και ενδοοικογενειακής βίας:Εγκυμονούσες γυναίκες.Χωρισμένες γυναίκες.Γυναίκες με αναπηρίες.

27 Δεκεμβρίου 2023, 16:51 | Α. Μ. Το νομοσχέδιο είναι αντισυνταγματικο. Ψευδή και συκοφαντίες θα φέρουν τα πάνω κάτω στις οικογένειες. Ακύρωση του ακαταδιωκτου,όλοι ΙΣΟΙ απέναντι στο σύνταγμα. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.

27 Δεκεμβρίου 2023, 16:54 | Κ. Β. Αντισυνταγματικο κ μόνο επικοινωνιακο το νομοσχέδιο. Καταργήσετε το ακαταδιωκτο ΤΩΡΑ. Η βια δεν έχει φύλο. Φτιάξτε δομές και για άντρες.

27 Δεκεμβρίου 2023, 16:27 | Κ. Κ. Να ποινικοποιηθει η γονικη αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας

27 Δεκεμβρίου 2023, 15:16 | Β. Το νομοσχέδιο είναι αντισυνταγματικό και εντελώς άδικο ως προς το ανδρικό φύλο. Η βία δεν έχει φύλο κύριοι. Η γονική αποξένωση είναι παιδική κακοποίηση.

27 Δεκεμβρίου 2023, 15:44 | Κ. Η διάρρηξη σχέσεων ειναι μορφή ψυχολογικής βίας (διαφορετικά να οριστεί ο όρος) η οποία ενεργεί καταλυτικα στις σχέσεις γονέα τέκνου, που συνήθως ειναι ο πατέρας και συνιστά βαριά μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Επειδή οι συνέπειες ειναι τραγικές αφου τα παιδια μεγαλώνουν ορφανα χωρις πατρικό προτυπο, πρέπει η πολιτεία να μεριμνήσει ωστε να περιοριστεί αυτο το φαινόμενο. Στον Αστικο Κώδικα εχει ως συνέπεια ακόμα και την αφαίρεση της γονικής μέριμνας απο τον γονέα που μεθοδευει με δόλιους τρόπους την βίαιη αποκοπή του παιδιου απο τον γονέα ενω στον Ποινικο δεν προβλέπεται.Πως γινεται ναναι αδίκημα στον ΑΚ και οχι στον ΠΚ;; Πρέπει να εναρμονιστουν τα αρθρα 6 του 3500/2006 με το 1532 ΑΚ γιατι το φαινόμενο εχει εξελιχθει σε μάστιγα.

27 Δεκεμβρίου 2023, 15:31 | Γ. Τ. ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ του απαράδεκτου νομοσχεδίου επειδή προάγει και βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, ερχεται σε αντιθεση με το αρθρο 4 του Συντάγματος, στοχοποιώντας τον ανδρα και θυματοποιώντας την γυναίκα βάζοντας ετσι βόμβα στα θεμέλια της οικογένειας. Οι ανδρες δεν ειναι κακοποιητές, ουτε βιαστές, ουτε γυναικοκτόνοι.Αντίθετα ειναι εξαιρετικοι μπαμπάδες σε σημείο που θα τους ζήλευε η καλύτερη μητέρα. Δεν ειναι δυνατόν να τους βαζουμε ολους στο ιδιο τσουβάλι και να ξεχνάμε και να καλύπτουμε οτι η εγκληματικότητα εκ μερους των γυναικών εχει εκτιναχτει τα τελευταία χρόνια σε μεγάλο βαθμό. Σταματείστε να ακούτε τις φωνές που κινούνται μονο απο συμφέρον. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΔΙΧΑΣΤΙΚΟ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ !

27 Δεκεμβρίου 2023, 15:06 | Θ. Μ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :

Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι : [α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα

και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως : 1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας, 9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων. 2. Αν η πράξη της πρώτης

παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη. 3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. 4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ: Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.

Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006. Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Αναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022, Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022, Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022, Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021, Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278, Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022, Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ., Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι.,

“Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022, Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40, Μπέκα Α., “Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής”, διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005, Παντελαίου Χ., “Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου”, διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018, Πενταράκη Α., “Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση”, Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76, Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193, Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child’s Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357, Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020, Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020, Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594, Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890, Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7, Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92, Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299, Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522, Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher), Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339), Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children’s Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281, Saunders L. – Harman J., “Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης” (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents’ Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

27 Δεκεμβρίου 2023, 15:24 | Α. Κ. …συμπλήρωση στο ημιτελές μου σχόλιο παραπανω,υιοθετω τις θέσεις των mothers wings

27 Δεκεμβρίου 2023, 15:35 | Κ.-Η ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΠΛΕΟΝ ΩΣ ΠΛΗΜΜΕΛΗΜΑ.-ΟΧΙ ΣΤΑ ΜΟΝΟΜΕΛΗ ΣΧΗΜΑΤΑ ΣΤΗΝ ΕΚΔΙΚΑΣΗ ΤΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ.-ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΑΜΕΣΟΛΑΒΗΣΗ ,ΟΙ ΘΥΤΕΣ ΘΑ ΚΑΤΑΛΑΒΟΥΝ ΤΗΝ ΑΤΗΜΩΡΗΣΙΑ ΚΑΙ ΘΑ ΕΧΟΥΜΕ ΜΕΓΑΛΗ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ.-ΝΑΙ ΣΤΟ ΝΑ ΜΗ ΘΕΩΡΟΥΝΤΑΙ ΤΡΙΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΟΙ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ ΚΤΛ.

27 Δεκεμβρίου 2023, 15:04 | Ε. Γ.Συμφωνώ με το Διοτιμα.Εχω υποστεί ενδοοικογενειακη βία και θεωρώ ότι είναι άριστοι γνώστες του εγκλήματος της ενδοοικογενειακές βίας μιας και βοηθούν πάρα πολλα θυματα . Πιστεύω πως θα βοηθήσει πολύ στη διαβούλευση το παρακάτω κείμενό τους.Η ΒΙΑ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ – Μια προσπάθεια εκσυγχρονισμού του νόμου για την ενδοοικογενειακή βία που δεν συμβάλλει στην κατοχύρωση των έμφυλων δικαιωμάτων

Ι. ΓΕΝΙΚΑ, ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ: Κατά γενική ομολογία και με βάση τις δημόσιες τοποθετήσεις έγκριτων επιστημονικών ενώσεων και εταιριών (π.χ. Ελληνική Εταιρεία Ποινικού Δικαίου, Ένωση Ελλήνων Ποινικολόγων), νομικών σχολών, δικηγορικών συλλόγων, κ.λπ., οι τροποποιήσεις που εισάγονται στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μέσω του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης με τίτλο «Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και την

ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης – Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας», πλήττουν σοβαρά το κράτος δικαίου και τον νομικό πολιτισμό μας. Παράλληλα το νομοσχέδιο εισάγει παρεμβάσεις στον Ν. 3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία, πολλές από τις οποίες έρχονται σε αντίθεση με τις προβλέψεις της Σύμβασης για την Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (Ν. 4531/2018 Σύμβαση Κωνσταντινούπολης). Μάλιστα οι τροποποιήσεις αυτές προτείνονται χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι κατεπείγουσες συστάσεις της Επιτροπής GREVIO που περιλαμβάνονται στην πρώτη έκθεση αξιολόγησης της χώρας.Το Κέντρο για την Ισότητα και τα Έμφυλα Δικαιώματα Διοτίμα, εκφράζει τον βαθύτατο προβληματισμό και την ανησυχία του φορέα καταρχάς διότι το νομοσχέδιο έρχεται στη δημόσια διαβούλευση χωρίς να έχει προηγηθεί διαβούλευση με την κοινωνία των πολιτών. Μάλιστα, παρά τις αυστηρές συστάσεις της Επιτροπής GREVIO για την επιτακτική ανάγκη και τη σημασία της ενεργού συμμετοχής των φεμινιστικών οργανώσεων σε δημόσιες διαβουλεύσεις για θέματα ισότητας των φύλων, για μία ακόμα φορά οι φεμινιστικές ΜΚΟ και συλλογικότητες δεν κλήθηκαν σε διάλογο προκειμένου να καταθέσουν την εμπειρογνωμοσύνη και τις προτάσεις τους, εισφέροντας ουσιαστικά στον εκσυγχρονισμό της νομοθεσίας για την ενδοοικογενειακή/συντροφική έμφυλη βία.Διατρέχοντας το νομοσχέδιο συνολικά καταλήγουμε στις εξής βασικές και σημαντικές διαπιστώσεις:

• Σύμφωνα με το νομοσχέδιο τα πλημμελήματα της ενδοοικογενειακής βίας, όπως και το σύνολο σχεδόν των πλημμελημάτων του ΠΚ, από εδώ και στο εξής θα εκδικάζονται από μονομελή πλημμελειοδικεία. Θεωρούμε πως η εκδίκαση υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας από μονομελείς συνθέσεις απαξιώνει τη σοβαρότητα του φαινομένου και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, ακόμη και αν την υπαγορεύει η υποστελέχωση των Δικαστηρίων. • Δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για την επιτάχυνση των διαδικασιών και την κατά προτεραιότητα εκδίκαση των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας, παρά την αναγνωρισμένη κοινωνική ανάγκη και τη γνωμοδότηση από ανώτατο δικαστικό λειτουργό, και παρά το γεγονός ότι οι γυναικοκτονίες σε μεγάλο βαθμό οφείλονται (και) στην αδυναμία της Δικαιοσύνης να ανταποκριθεί και να προστατεύσει τα θύματα από την κλιμάκωση των βίαιων συμπεριφορών. • Ενώ το νομοσχέδιο αναφέρεται εξαντλητικά στο θεσμό της ποινικής διαμεσολάβησης ως δυνητική περίπτωση εξάλειψης της ποινικής αξίωσης της Πολιτείας εναντίον των δραστών ενδοοικογενειακής βίας, την ίδια στιγμή, με εξαίρεση τα Κέντρα Κοινωνικής Στήριξης του ΕΚΚΑ σε Αθήνα, Πειραιά και Θεσσαλονίκη, παραμένει η έλλειψη πιστοποιημένων ή/και κρατικά εποπτευόμενων δομών στην υπόλοιπη χώρα, για την παρακολούθηση συμβουλευτικών-θεραπευτικών προγραμμάτων εκ μέρους των δραστών. Θεωρούμε, επιπλέον, ακατανόητη και επικίνδυνη την αναφορά σε «προγράμματα απεξάρτησης από την ενδοοικογενειακή βία», καθώς έτσι απαραδέκτως ταυτίζεται ο βίαιος δράστης με μια «έξη» την οποία δεν μπορεί να αποβάλλει με ίδιες δυνάμεις και (ψυχ)ιατρικοποιείται το φαινόμενο. Τα προγράμματα για τους δράστες θα πρέπει αφενός να στηρίζονται στην ελεύθερη βούληση και όχι στον εξαναγκασμό του δράστη, και αφετέρου και πρωτίστως στην προστασία της ευάλωτης κατάστασης στην οποία ενδεχομένως βρίσκεται το θύμα/ η επιζώσα. Περαιτέρω, θεωρούμε ανεπίτρεπτο το γεγονός ότι το νομοσχέδιο συνδέει την αποζημίωση των θυμάτων από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης με το θεσμό της ποινικής διαμεσολάβησης, εφόσον η μεν Αρχή έχει αποδειχθεί στην πράξη ανενεργός, η δε αποζημίωση των θυμάτων δεν μπορεί να εξαντλείται μόνο σε περιπτώσεις που έχουν υπαχθεί στην ποινική διαμεσολάβηση. Συνολικά, η όλη πρόβλεψη κρίνεται ατυχής και είναι προβληματικό που ο θεσμός της κρατικής αποζημίωσης σύμφωνα με τις προβλέψεις του νομοσχεδίου συνδέεται με την διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης ενώ, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κων/πολης (αρ.30) τα κράτη οφείλουν να χορηγούν επαρκή κρατική αποζημίωση ανεξαιρέτως, στα άτομα τα οποία έχουν υποστεί σοβαρή σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας τους, στο βαθμό που αυτή η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές, όπως άλλωστε συστήνει και η GREVIO (σημεία 184-185). Η θέση του Κέντρου Διοτίμα είναι πως όλες ανεξαιρέτως οι ευάλωτες επιζώσες ενδοοικογενειακής βίας και τα παιδιά τους θα πρέπει να λαμβάνουν κρατική οικονομική υποστήριξη και αρωγή στα πρώτα, τουλάχιστον, βήματα διαφυγής τους από βίαιες/κακοποιητικές σχέσεις, ανεξάρτητα από δικαστική η μη αναγνώριση της ύπαρξης ενδοοικογενειακής βίας. • Η ψυχολογική βία εισάγεται ως μορφή βίας που αφορά μόνο τους/τις ανήλικους/ανήλικες. Στον αντίποδα, το νομοσχέδιο δεν θεωρεί αξιόποινες μια σειρά από συμπεριφορές που συνιστούν ενδοοικογενειακή βία, υπό τον διευρυμένο ορισμό της Σύμβασης, δηλαδή την ψυχολογική βία σε βάρος ενηλίκων και την οικονομική βία. Δεν είναι κατανοητό για ποιον λόγο δεν ποινικοποιείται στον Ν. 3500/2006 η ψυχολογική βία, ενώ σε άλλα νομοθετήματα, είτε υπάρχει αναφορά σε τρόμο ή ανησυχία, που συνιστούν μορφές ψυχολογικής βίας (π.χ. άρθρο 333 παρ. 1 ΠΚ), είτε γίνεται σαφής αναφορά σε ψυχολογική βλάβη (Ν. 4808/2021 άρθρο 4, παρ. 2). Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή GREVIO, ακριβώς εξαιτίας του ότι η ψυχολογική βία δεν αποτυπώνεται στο νόμο, ενώ καταγγέλλεται, δεν διώκεται μεμονωμένα παρά μόνον σε συνδυασμό με την σωματική βία. Σε ό,τι αφορά την οικονομική βία συνιστά σπουδαία έλλειψη η απουσία ορισμού, ενώ προβλέπεται ρητά από τη Σύμβαση. • Ούτε και αυτή τη φορά αποτελεί προτεραιότητα του νομοθέτη μια διακριτή, τυποποιημένη ποινική πρόβλεψη για την

αφαίρεση της ζωής γυναικών, με την αναγνώριση της γυναικοκτονίας ως εγκλήματος με έμφυλα χαρακτηριστικά, παρά την υιοθέτηση αυτής της νομικής θεώρησης από αρκετές άλλες χώρες. • Τέλος, όσον αφορά στο αδίκημα του βιασμού, παρόλο που ρητά, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, θα θεωρείται πλέον ενδοοικογενειακή βία όταν τελείται σε ενδοοικογενειακό/συντροφικό πλαίσιο, ο νομοθέτης παραλείπει να βελτιώσει νομοτεχνικά τον ορισμό του βιασμού. Αυτό σημαίνει ότι στον υπάρχοντα ορισμό δεν διασαφηνίζεται η έννοια της συναίνεσης και δεν προκύπτει ότι οποιαδήποτε σεξουαλική πράξη ή συμπεριφορά θα πρέπει να είναι προϊόν ελεύθερης βούλησης. Ταυτόχρονα ο ισχύων ορισμός περιορίζεται στην στενή έννοια της «γενετήσιας πράξης», όπου δεν μπορούν να ενταχθούν ασελγείς πράξεις που δεν προϋποθέτουν τη διείσδυση. Θεωρούμε ότι οι παραλείψεις αυτές όχι μόνο δεν συνάδουν με όσα ορίζει η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης (άρθρο 36), αλλά δηλώνουν την απουσία πολιτικής βούλησης για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας.

Η επιχειρούμενη νομοθετική πρωτοβουλία για την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και της Ποινικής Δικονομίας είναι ακόμη μία κυβερνητική παρέμβαση που έρχεται να προστεθεί στις πολλές που έχουν λάβει χώρα από το 2019 και εντεύθεν, γίνεται χωρίς καν την ύπαρξη νομοπαρασκευαστικής επιτροπής και με μοναδική στόχευση τον εντυπωσιασμό μέσω της αυστηροποίησης των ποινών. Στο ίδιο πνεύμα, οι παρεμβάσεις στον νόμο 3500/2006 λαμβάνουν χώρα τη στιγμή που η Πολιτεία αποτυγχάνει να αποκριθεί ικανοποιητικά στον τομέα της πρόληψης και της προστασίας των θυμάτων ενδοοικογενειακής/συντροφικής βίας παραβιάζοντας βασικές αρχές της Σύμβασης. Δεν πρέπει, ωστόσο, να ξεχνάμε πως ένας από τους πρωταρχικούς στόχους της Σύμβασης είναι να τεθεί τέλος στην ατιμωρησία των δραστών. Αυτό προϋποθέτει όχι μόνο την επιβολή κυρώσεων εναντίον τους μέσω της νομοθεσίας, αλλά και διασφάλιση των απαραίτητων νομικών οδών για τα θύματα. Όταν το ίδιο το Κράτος δεν συμμορφώνεται με την υποχρέωση της δέουσας επιμέλειας στην πρόληψη και διερεύνηση των πράξεων βίας, οφείλει να λογοδοτεί.II. Ως προς τις κατ' άρθρον τροποποιήσεις του ν. 3500/2006, το Κέντρο Διοτίμα παραθέτει τις απόψεις και κριτικές παρατηρήσεις του ακολούθως:

Αρ. 85 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 1 ν. 3500/2006 Η προτεινόμενη τροποποίηση, η οποία επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του άρθρου με την προσθήκη της φράσης «σε βάρος προσώπου που δέχεται τις υπηρεσίες φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας στον οποίο ο δράστης εργάζεται», πέρα από τα όρια της οικογένειας, δεν συνιστά ορθή νομοτεχνική οδό για την ειδική πρόβλεψη των αδικημάτων που επιδιώκεται να εισαχθούν. Η επέκταση της εφαρμογής του σε πρόσωπα που σχετίζονται μεταξύ τους με άλλον τρόπο, δεν υπάγονται στην στενή ή ευρεία έννοια της οικογένειας, δεδομένου ότι τα πρόσωπα αυτά δεν αναπτύσσουν σχέσεις ανάλογες με αυτές που αναπτύσσονται εντός της οικογένειας, σε οποιοδήποτε επίπεδο διάρκειας, έντασης ή ταυτόχρονης παρουσίας. Έτσι, παρίσταται αυθαίρετη η εξομοίωση αυτών των προσώπων προς μέλη οικογένειας. Η επιχειρούμενη ως άνω επέκταση των προσώπων σε βάρος των οποίων τελείται ενδοοικογενειακή βία δεν απαντάται ούτε στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και εκτιμούμε ότι μία τέτοια επέκταση, εκτός από νομοτεχνικά αδόκιμη, θα προκαλέσει στρεβλώσεις στην παροχή υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας προς επωφελούμενες/νους αναφορικά με το πλαίσιο και τις συνέπειες παροχής των υπηρεσιών. Η ανάγκη βελτίωσης του πλαισίου προστασίας των επωφελούμενων των κοινωνικών υπηρεσιών θα πρέπει να εισαχθεί με άλλον τρόπο.

Αρ. 86 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 4 ν. 3500/2006 Θεωρούμε θετική την προσθήκη της ψυχολογικής και όχι μόνον σωματικής, βίας ως προβλεπόμενης και τιμωρούμενης βίας σε βάρος ανηλίκων. Ωστόσο, είναι αναγκαίο να διευρυνθεί ο ορισμός της βίας και κατά των ενηλίκων, ώστε ο νόμος να περιλάβει και την ψυχολογική βία και όχι μόνον τη σωματική βία και την απειλή, με αντίστοιχη τροποποίηση είτε του άρθρου 2 είτε του άρθρου 7 του νόμου. Και τούτο διότι ρητά στο άρθρο 33 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, προβλέπεται ότι «τα Μέρη καλούνται να λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η εσκεμμένη συμπεριφορά που κατατείνει στην σοβαρή πρόκληση βλάβης, στην ψυχολογική ακεραιότητα του ατόμου μέσω καταναγκασμού ή απειλών, θα ποινικοποιηθεί». Μάλιστα, στην έκθεση αξιολόγησης της GREVIO (σημεία 203-208) αναφέρεται ότι η πρόβλεψη της παράνομης πράξης της απειλής στον Ελληνικό Ποινικό Κώδικα και στον νόμο για την ενδοοικογενειακή βία, δεν καλύπτει τον ορισμό της ψυχολογικής βίας, όπως καθορίζεται στο ανωτέρω άρθρο 33 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, που περιλαμβάνει άλλες μορφές ψυχολογικής βίας, όπως ο εκφοβισμός και η οικονομική βία. Η ψυχολογική βία, σύμφωνα με την GREVIO, εμπεριέχει μία συμπεριφορά που μπορεί να συνίσταται σε επιμέρους περιστατικά χαμηλότερης έντασης που προστίθενται σε έναν τύπο καταχρηστικής συμπεριφοράς σε καταστάσεις ενδοοικογενειακής βίας, που είναι ακριβώς ό,τι επιδιώκει να αποτυπώσει το άρθρο 33 της Σύμβασης. Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή GREVIO, ακριβώς εξαιτίας του ότι η ψυχολογική βία δεν αποτυπώνεται στο νόμο, ενώ καταγγέλλεται, δεν διώκεται μεμονωμένα παρά μόνον σε συνδυασμό με την

σωματική βία. Σε ό,τι αφορά την οικονομική βία συνιστά σπουδαία έλλειψη η απουσία ορισμού, ενώ προβλέπεται ρητά από τη Σύμβαση.

Αρ. 88 νομοσχεδίου _Τροποποίηση του αρ. 6 ν. 3500/2006 Το παρόν άρθρο τροποποιείται με την προσθήκη, στις διακεκριμένες περιπτώσεις ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης που επισύρουν ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών, και της περίπτωσης τέλεσης της πράξης ενώπιον του ανηλίκου μέλους της οικογένειας. Στην περίπτωση μάλιστα που η πράξη φέρει τα χαρακτηριστικά της επικίνδυνης ή της βαριάς σωματικής βλάβης, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. Η προτεινόμενη παρέμβαση στοχεύει στην επαύξηση του αξιοποίνου για τον δράστη ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης που τελείται ενώπιον ανηλίκου.

Αρ. 89 νομοσχεδίου_ Τροποποίηση του αρ. 7 ν. 3500/2006 Με το άρθρο 89 τροποποιείται το άρθρο 7 ν. 3500/2006 δια της προσθήκης δεύτερου εδαφίου αναφορικά με την ποινή της ενδοοικογενειακής παράνομης βίας και απειλής που τελείται ενώπιον ανηλίκου, ώστε να τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και έξι (6) μηνών, αντίστοιχα. Με την προτεινόμενη προσθήκη τυποποιείται για πρώτη φορά η ενδοοικογενειακή παράνομη βία και η απειλή που τελείται ενώπιον ανηλίκου ως αυτοτελές αδίκημα.Γενικό σχόλιο ως προς και τα δύο παραπάνω άρθρα: Η αποδοκιμασία της ενδοοικογενειακής βίας που δεν στρέφεται άμεσα εναντίον του ανηλίκου αλλά τελείται σε βάρος άλλου μέλους της οικογένειας ενώπιόν του προβλέπεται ήδη στο ισχύον νομοθετικό πλαίσιο και συγκεκριμένα στο άρθρο 1 παρ. 3 εδ. β' ν. 3500/2006, το οποίο ορίζει αυθεντικά ως θύμα ενδοοικογενειακής βίας τον ανήλικο ενώπιον του οποίου τελούνται πράξεις ενδοοικογενειακής βίας. Περαιτέρω, το άρθρο 2 ν. 3500/2006 απαγορεύει την άσκηση κάθε μορφής βίας μεταξύ των μελών της οικογένειας. Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων, σε συμφωνία με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, προκύπτει ότι τα ανήλικα μέλη οικογένειας που γίνονται μάρτυρες πράξεων ενδοοικογενειακής βίας είναι θύματα και χρήζουν προστασίας, ανεξαρτήτως της ποινικής τυποποίησης ή/και της δικαστικής επιβεβαίωσης της βίας αυτής. Έτσι, οι προτεινόμενες τροποποιήσεις των άρθρων 6 και 7 ν. 3500/2006 εγκυμονούν τον κίνδυνο υιοθέτησης από τα δικαστήρια μιας στενής έννοιας της ενδοοικογενειακής βίας που τελείται ενώπιον ανηλίκων, όταν καλούνται να αποφασίσουν στο πλαίσιο μιας διαφοράς οικογενειακού δικαίου, ιδίως σε περιπτώσεις κακής άσκησης γονικής μέριμνας.

Αρ.90 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 9 του ν.3500/2006 Με την προτεινόμενη τροποποίηση αυστηροποιείται το πλαίσιο ποινής και διευρύνεται η αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος της ενδοοικογενειακής προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας υπό την έννοια ότι ποινικοποιείται πέρα από την τέλεση της ίδιας της πράξης, και η τέλεσή της ενώπιον ανηλίκου προσώπου, αυτοτελώς. Θεωρούμε θετική την προσθήκη αυτή εφόσον η πράξη τελείται σε ενδοοικογενειακό πλαίσιο.

Αρ.91 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 11 του ν.3500/2006 Επιχειρείται η διεύρυνση του θεσμού της ποινικής διαμεσολάβησης, σύμφωνα και με τις διακηρύξεις του σκοπού του νομοσχεδίου. Καταρχάς, διευρύνεται η υλική αρμοδιότητα των ανακριτικών υπαλλήλων στο πλαίσιο του 245 παρ. 2 ΚΠΔ που αφορά στην προανάκριση, να διερευνούν τη δυνατότητα υπαγωγής ενός πλημμελήματος ενδοοικογενειακής βίας στην ποινική διαμεσολάβηση. Η καθ' ύλην αυτή διεύρυνση προβληματίζει στο βαθμό που δεν εξασφαλίζεται ο βαθμός ενημέρωσης των μερών της διαμεσολάβησης. Ιδίως αν ληφθούν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των αδικημάτων, η ευάλωτη κατάσταση της καταγγέλλουσας κατά το χρόνο της κατάθεσής της, το ενδεχόμενο να υποκύψει στο πιεστικό αίτημα του δράστη-μέλους της οικογένειας για «συγχώρεση», όλα τα παραπάνω δημιουργούν ένα αβέβαιο πλαίσιο μέσα στο οποίο θα δοθεί η πλήρης και ενημερωμένη συγκατάθεσή της για υπαγωγή της υπόθεσης στη διαδικασία της διαμεσολάβησης.Το Κέντρο Διοτίμα υπενθυμίζει πως μετά την πρόσφατη επίσκεψή της στην Ελλάδα, η GREVIO συστήνει (στοιχείο 248 της Έκθεσης) να εξασφαλίζεται πως η υπαγωγή στη διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης θα βασίζεται στον σεβασμό στα δικαιώματα, στις ανάγκες και την ασφάλεια των θυμάτων. Ειδικότερα, συστήνεται αυστηρά να ενεργοποιείται ο θεσμός της ποινικής διαμεσολάβησης μόνο όταν τα θύματα είναι σε θέση να αποφασίσουν ελεύθερα σχετικά με αυτή την επιλογή. Για τον σκοπό αυτό οι Αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα Όργανα που εμπλέκονται στην ποινική διαμεσολάβηση θα έχουν εκπαιδευτεί κατάλληλα και θα λειτουργούν κάτω από συγκεκρικρικριμένες κατευθυντήριες οδηγίες μέσα από τις οποίες θα έχουν εμπεδωθεί η έμφυλες δυναμικές της ενδοοικογενειακής βίας και η ανισορροπία δύναμης. Το Κέντρο Διοτίμα υπενθυμίζει, επίσης, την με αριθμ. 12/2021, Γνωμοδότηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, Β. Πλιώτα, όπου τονίζεται η ανάγκη για επισταμένη παρακολούθηση από τον αρμόδιο εισαγγελικό λειτουργό της τήρησης των όρων από τον φερόμενο δράστη, ενώ ορίζεται πως θα πρέπει να κινείται τάχιστα η διαδικασία σε περίπτωση μη τήρησης αυτών. Παρά την ως άνω Γνωμοδότηση, ωστόσο, δεν περιέχεται στο υπό τροποποίηση άρθρο καμία

περιγραφή της παραπάνω διαδικασίας παρακολούθησης.Περαιτέρω, ως προϋπόθεση τίθεται ο δράστης «να παρακολουθήσει ειδικό συμβουλευτικό – θεραπευτικό πρόγραμμα ή πρόγραμμα απεξάρτησης για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας σε δημόσιο φορέα ή σε ιδιωτικό φορέα……». Η προσθήκη της φράσης «ή πρόγραμμα απεξάρτησης για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας» δεν είναι κατανοητή και σαφής, ως οφείλει να είναι μία διάταξη νόμου. Σε τι είδους εξάρτηση αναφέρεται ο νομοθέτης, από την οποία διαπιστώνεται η ανάγκη να απεξαρτηθεί ο δράστης; Αν ο νομοθέτης αναφέρεται σε προγράμματα απεξάρτησης από ψυχοτρόπες ουσίες/αλκοόλ, τότε πρόκειται για μία λογική υπέρβαση, η οποία (ψυχ)ιατρικοποιεί το προφίλ των δραστών εφόσον συνδέει τη χρήση ουσιών με την άσκηση ενδοοικογενειακής βίας πράγμα το οποίο δεν αποδεικνύεται από σχετικές έρευνες ή εμπειρικά δεδομένα σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Από την άλλη, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρείται «έξη» η άσκηση ενδοοικογενειακής βίας.Ως προς το ζήτημα της χρηματικής ικανοποίησης του θύματος, από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης, κατόπιν αίτησής του, με αναλογική εφαρμογή του νόμου που διέπει τη λειτουργία της Αρχής, όταν ο δράστης αδυνατεί να ικανοποιήσει το θύμα, καταρχάς πρέπει να ειπωθεί πως αναγνωρίζουμε ανεπιφύλακτα τη σημασία της χρηματικής ικανοποίησης του ατόμου που υπέστη ενδοοικογενειακή βία. Όμως, πρέπει να επισημάνουμε πως η Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης συστάθηκε πριν από 14 χρόνια (ν. 3811/2009) και μέχρι σήμερα δεν διαθέτουμε επαρκή στοιχεία για την λειτουργία της και την αποτελεσματική αποζημίωση των ζημιωθέντων, ενώ οι προϋποθέσεις που τίθενται για τη διεκδίκηση της αποζημίωσης από το θύμα (ουσιαστικές αλλά και τυπικές) καθιστούν την Αρχή ανενεργό.Στην προτεινόμενη διάταξη, ειδικότερα, η κρατική αποζημίωση, καταβαλλόμενη από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης, επιτελεί έναν επικουρικό ρόλο επειδή η καταβολή της κρατικής αποζημίωσης τελεί υπό τον όρο της αποδεδειγμένης οικονομικής αδυναμίας του δράστη να αποζημιώσει το θύμα ενδοοικογενειακής βίας. Η αυστηρή αυτή προϋπόθεση αποδεδειγμένης αδυναμίας του δράστη προβληματίζει στο βαθμό που ουσιαστικά προϋποθέτει ότι το θύμα έχει ήδη διεκδικήσει αποζημίωση η οποία δεν έχει καταβληθεί λόγω οικονομικής αδυναμίας. Τελικά, μια τέτοια πρόβλεψη θα επιβάρυνε δυσανάλογα την επιζώσα, η οποία μέχρι να αποδειχθεί ότι ο δράστης δεν έχει τα οικονομικά μέσα να την ικανοποιήσει, η ίδια θα έχει περιέλθει σε οικονομική ένδεια. Επιπλέον, η διατύπωση ότι η Ελληνική Αρχή οφείλει να καταβάλει χωρίς καθυστέρηση, είναι γενικόλογη και δεν επιτυγχάνεται ο απαραίτητος βαθμός αποτελεσματικής προστασίας της ζημιωθείσας από την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του δράστη. Τέλος, σημειωτέο ότι η αίτηση για αποζημίωση, προϋποθέτει την πληρωμή παραβόλου ύψους 50,00 ευρώ κάτι το οποίο θα επιβαρύνει οικονομικά την αιτούσα, η οποία βρίσκεται ήδη σε δυσχερή οικονομική κατάσταση. Συνολικά, η όλη πρόβλεψη κρίνεται ατυχής και είναι προβληματικό που ο θεσμός της κρατικής αποζημίωσης σύμφωνα με τις προβλέψεις του νομοσχεδίου συνδέεται με την διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης ενώ, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κων/πολης (αρ.30) τα κράτη οφείλουν να χορηγούν επαρκή κρατική αποζημίωση ανεξαιρέτως, στα άτομα τα οποία έχουν υποστεί σοβαρή σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας τους, στο βαθμό που αυτή η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές, όπως άλλωστε συστήνει και η GREVIO (σημεία 184-185). Η θέση του Κέντρου Διοτίμα είναι πως όλες ανεξαιρέτως οι ευάλωτες επιζώσες ενδοοικογενειακής βίας και τα παιδιά τους θα πρέπει να λαμβάνουν κρατική οικονομική υποστήριξη και αρωγή στα πρώτα, τουλάχιστον, βήματα διαφυγής τους από βίαιες/κακοποιητικές σχέσεις, ανεξάρτητα από δικαστική η μη αναγνώριση της ύπαρξης ενδοοικογενειακής βίας.

Αρ.92 νομοσχεδίου_ Τροποποίηση του αρ. 12 ν.3500/2006 Με την υπό τροποποίηση παράγραφο 6 του αρ. 12 ν. 3500/2006 προβλέπεται ο χωρισμός και η αυτοτελής πορεία της δικογραφίας σε περίπτωση διαμεσολάβησης επί δικογραφιών με περισσότερους δράστες ή θύματα, με σκοπό, στις περιπτώσεις που κάποιοι εκ των εμπλεκομένων έχουν αποκαταστήσει τις σχέσεις τους και συναινούν αμοιβαία στην υπαγωγή σε ποινική διαμεσολάβηση, να μην διαιωνίζεται η ποινική διαδικασία. Την ιδια στιγμή, ωστόσο, ο χωρισμός της δικογραφίας για τα μέρη που συναινούν και η αυτοτελής δικονομική πορεία της μπορεί να είναι ιδιαίτερα επισφαλής διότι η συναίνεση ενός ή περισσοτέρων προσώπων στα οποία αποδίδεται η τέλεση πράξεων ενδοοικογενειακής βίας ενδεχομένως επηρεάζει την κρίση του δικαστηρίου για τα υπόλοιπα πρόσωπα. Το ίδιο ισχύει και αντιστρόφως, δηλαδή στην περίπτωση δικογραφίας με περισσότερα θύματα.

Αρ.93 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 14 ν.3500/2006 Η τροποποίηση κινείται, κατά την άποψή μας, στη σωστή κατεύθυνση σε ό,τι αφορά την ορθή αποσύνδεση της ποινικής διαμεσολάβησης, από την άσκηση τυχόν αγωγής που υπάγεται στις γαμικές διαφορές (αγωγή διαζυγίου), τη συμφωνία για συναινετική λύση του γάμου ενώπιον Συμβολαιογράφου, την πρόοδο των παραπάνω διαδικασιών, και τελικά τη λύση του γάμου/συμφώνου συμβίωσης. Στις παρ. 2 και 3 ορίζονται οι επιπτώσεις της ολοκλήρωσης η μη της ποινικής διαμεσολάβησης, σε ό,τι αφορά χρηματικές αξιώσεις του θύματος εναντίον του δράστη, χωρίς όμως να τίθεται ο συγκεκριμένος χρόνος δοκιμασίας, ενώ σύμφωνα με το αρ. 13 του ν. 3500/2006, το οποίο δεν τροποποιείται με το νομοσχέδιο, ρητά καθορίζεται το σχετικό χρονικό διάστημα σε τρία (3) έτη. Η παραπάνω

παράλειψη προφανώς οφείλεται σε αβλεψία του νομοθέτη που οδηγεί σε ασάφεια, και θα πρέπει να αποκατασταθεί.

Αρ.94 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 16 ν.3500/2006 Με το άρθρο επιχειρείται εναρμόνιση με την έναρξη χρόνου παραγραφής που προβλέπεται στην παρ. 4 του άρθρου 113 του ΠΚ για μια κατηγορία αδικημάτων. Άρα διευρύνεται ο χρονικός ορίζοντας δυνατότητας δίωξης των εν λόγω αδικημάτων, καθώς η έναρξη του χρόνου παραγραφής αναστέλλεται και εκκινεί πλέον ένα (1) έτος μετά από την ενηλικίωση του θύματος, εφόσον πρόκειται για πλημμέλημα, και τρία (3) έτη μετά την ενηλικίωση, εφόσον πρόκειται για κακούργημα. Η παραπάνω ρύθμιση δίνει χρόνο στα θύματα που ανασυγκροτούν την τραυματική εμπειρία τους, κατά την ενηλικίωσή τους, να αποφασίσουν περί της διεκδίκησης ή μη των δικαιωμάτων τους και ως εκ τούτου συνιστά μια θετική μεταβολή.

Αρ.95 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 18 ν.3500/2006 Με την τροποποίηση του άρθρου προστίθενται ψυχίατροι, κοινωνικοί λειτουργοί, και άλλοι επιστήμονες με ειδικές γνώσεις σε θέματα ενδοοικογενειακής βίας που εργάζονται σε ιδιωτικό φορέα εποπτευόμενο από το αρμόδιο Υπουργείο (Υγείας, Εσωτερικών, Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας) οι οποίοι μπορούν να γνωμοδοτήσουν, εφόσον τους ζητηθεί από το Δικαστικό Όργανο που επιμελείται των περιοριστικών όρων. Θεωρούμε ότι θα πρέπει παράλληλα να διασφαλιστεί ότι δεν θα υπάρξει ανεξέλεγκτη διεύρυνση του κύκλου των εμπλεκόμενων προσώπων με την είσοδο μη πιστοποιημένων και χωρίς σχετική εμπειρία επαγγελματιών ψυχικής υγείας.

Αρ.97 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 21 ν.3500/2006 Προς θετική, αρχικά, κατεύθυνση κινείται η τροποποίηση της παραγράφου 2 καθώς εισάγεται η υποχρεωτική ενημέρωση, και μάλιστα «αμελλητί», του θύματος από τις αστυνομικές αρχές, ακόμη και αν το ίδιο δεν το ζητήσει, σχετικά με τις δυνατότητες να διασυνδεθεί με τους αρμόδιους φορείς που μπορούν να προσφέρουν αρωγή, οι οποίοι επίσης ενημερώνονται αρμοδίως. Ωστόσο, δεν εξειδικεύεται στο νομοσχέδιο ποια θα είναι η κύρωση σε περίπτωση τυχόν παράλειψης, από πλευράς των αστυνομικών οργάνων, ή σημαντικής καθυστέρησης, στην ενημέρωση κατά τα ανωτέρω. Περαιτέρω, δεν εξειδικεύεται στο παρόν άρθρο αν εντάσσεται στην ηθική συμπαράσταση και την υλική συνδρομή και η παροχή νομικής βοήθειας σε θύματα ενδοοικογενειακής βίας, και μάλιστα δωρεάν, όπως επιβάλλει η Σύμβαση της Κων/πολης, δηλαδή από τα πρώιμα στάδια της διαδικασίας (αρ. 57) και συστήνει και η GREVIO (στοιχείο 303 της Έκθεσης).

Αρ.98 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 23 ν.3500/2006 Η επέκταση της υποχρέωσης αναφοράς εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας σε βάρος ανήλικου ατόμου, από μια σειρά επαγγελματιών που παρέχουν υπηρεσίες σε αυτά και όχι μόνο από τους εκπαιδευτικούς, βελτιώνει το υπάρχον πλαίσιο προστασίας, δεδομένου ιδίως ότι ιδρύει ένα είδος «ακαταδίωκτου» για τους/τις παραπάνω, εκτός από περιπτώσεις σκόπιμων και εν γνώση τους αναληθών αναφορών. Θεωρούμε πως θα μπορούσαν, ωστόσο, να προστεθούν και οι παιδοψυχολόγοι/παιδοψυχίατροι στην ως άνω κατηγορία, κατ' εφαρμογή του αρ. του αρ.12 παρ.3 του νόμου 3727/2008 ο οποίος υποχρεώνει τη χώρα μας να λαμβάνει τα απαιτούμενα νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι κανόνες εμπιστευτικότητας που επιβάλλονται από το εσωτερικό δίκαιο σε ορισμένους/νες επαγγελματίες, οι οποίες/οι έρχονται κατά την εργασία τους σε επαφή με παιδιά, δεν αποτελούν εμπόδιο στη δυνατότητα, για τις/τους επαγγελματίες αυτούς/ές, να αναφέρουν, στις υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για την προστασία των παιδιών, οποιαδήποτε κατάσταση για την οποία έχουν εύλογη αιτία να πιστεύουν ότι ένα παιδί είναι θύμα γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης.

Άρθρο 99 νομοσχεδίου_ Προσθήκη άρθρου 23Α στον ν. 3500/2006 Σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης η αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου αποτελεί ένα από τα άρθρα του κεφαλαίου (VI) για την έρευνα, την ποινική δίωξη, το δικονομικό δίκαιο και τα προστατευτικά μέτρα. Από την άλλη, το υπουργείο δικαιοσύνης επιλέγει να προσθέσει το εν λόγω άρθρο στο κεφάλαιο (του Ν. 3500/2006) που αφορά την αρωγή των θυμάτων και μάλιστα ως συνέχεια του άρθρου 23 που αφορά τις υποχρεώσεις των εκπαιδευτικών – το οποίο επίσης τροποποιείται.Επίσης είναι προβληματικό το γεγονός ότι στη συνολικότερη διαδικασία, εκτός από τη συμμετοχή των αστυνομικών αρχών, προβλέπεται η συμμετοχή κοινωνικών υπηρεσιών, υπηρεσιών υγείας και εξειδικευμένων δομών για την υποστήριξη επιζωσών ενδοοικογενειακής βίας και μάλιστα για την αξιολόγηση των παραγόντων επικινδυνότητας ή υποτροπής της βίας που αφορούν τον δράστη με βάση τις απειλές για τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα του θύματος λόγω της κατοχής όπλου, προηγούμενης καταδίκης για ενδοοικογενειακή βία, εξαρτήσεις από ουσίες, κ.λπ. Θεωρούμε ότι το συγκεκριμένο σημείο του άρθρου (παρ. 2 α) είναι ιδιαιτέρως προβληματικό για μια σειρά λόγους. Καταρχάς διότι οι εν λόγω υπηρεσίες και ιδιαιτέρως οι εξειδικευμένες δομές υποστηρίζουν επιζώσες και όχι θύτες

ενδοοικογενειακής βίας και ως εκ τούτου δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητές τους να γνωρίζουν τα προβλεπόμενα από το νομοσχέδιο για τον δράστη. Κατά δεύτερον διότι αποτελεί σαφή αρμοδιότητα των αστυνομικών και διωκτικών αρχών η αναγνώριση των άμεσων κινδύνων και αναγκών προστασίας του θύματος, όπως και η τεκμηρίωση των περιστατικών έμφυλης βίας, η συλλογή αποδεικτικών στοιχείων για το ιστορικό και τα επιμέρους χαρακτηριστικά της βίας. Σημειωτέον ότι το σύνολο των ακολουθούμενων διαδικασιών θα πρέπει να στηρίζονται σε μια προσέγγιση που διασφαλίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα, είναι θυματοκεντρική και ευαίσθητη ως προς το φύλο, θέματα που ουδόλως περιλαμβάνονται στο συγκεκριμένο άρθρο. Επιπλέον, όπως σημειώνει και το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων (EIGE), η διαχείριση κινδύνου εκ μέρους της αστυνομίας περιλαμβάνει την εφαρμογή του νόμου και την επιβολή ποινικών κυρώσεων στους δράστες παράλληλα με την εκπόνηση σχεδίου προστασίας για το θύμα. Επειδή μάλιστα η αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου συνιστούν διαδικασίες που απαιτούνται για όλα τα θύματα και τα παιδιά τους ανεξάρτητα από το επίπεδο κινδύνου, η προορατική απόκριση απέναντι στον δράστη συνιστά κεντρικό στοιχείο της συνολικότερης διαδικασίας. Στο πλαίσιο αυτό θα έπρεπε να προβλεφθεί η εκπόνηση πρωτοκόλλου για τις διωκτικές αρχές το οποίο μεταξύ άλλων θα περιλαμβάνει περιγραφή του τρόπου με τον οποίο θα εφαρμόζεται η έμφυλη προσέγγιση κατά τη συνέντευξη των θυμάτων με στόχο την αποτίμηση του κινδύνου, αναφορά στα δικαιώματα του θύματος, στις διαθέσιμες μορφές προστασίας, στις υπηρεσίες συνοδείας και στη διαδικασία διαχείρισης κινδύνου για τα οποία ο εκάστοτε υπάλληλος οφείλει να ενημερώνει τα θύματα πριν την έναρξη της διαδικασίας. Παρά της σημασία αυτών των διαστάσεων ωστόσο, καμία από αυτές δεν περιλαμβάνεται στο συγκεκριμένο άρθρο. Τέλος το συγκεκριμένο άρθρο δεν λαμβάνει καθόλου υπόψη τις συστάσεις της Επιτροπής GREVIO (2023) προς τη χώρα, και συγκεκριμένα τις συστάσεις προς τις αρμόδιες αρχές που επιτάσσουν α) την διασφάλιση ότι η συστηματική και ευαίσθητη ως προς το φύλο αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου (άρθρο 51 Σύμβασης Κωνσταντινούπολης) θα καταστούν τυποποιημένες διαδικασίες σε όλες τις περιπτώσεις έμφυλης βίας που καλύπτονται από τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, β) θα επαναλαμβάνονται σε όλα τα στάδια των ποινικών διαδικασιών και γ) θα στηρίζονται σε μια αποτελεσματική πολυτομεακή προσέγγιση που συμπεριλαμβάνει τις εξειδικευμένες υπηρεσίες με βάση τις αρμοδιότητές τους και τις ΜΚΟ, προκειμένου να περιοριστούν οι κίνδυνοι για την ασφάλεια των επιζωσών.

27 Δεκεμβρίου 2023, 15:47 | Κ. Π. Διαβάζω άτοπα σχολια στη διαβούλευση περί δήθεν προσβολής του ανδρικού φύλου κτλ κι οτι δεν αντιμετωπίζονται ισάξια τα φυλα. Θεωρώ οτι όχι απλώς αντιμετωπίζονται ισαξια αλλα ακόμα κι εδω που οι γυναικες διεκδικούν το αυτονόητο δικαίωμά τους στη σωματική τους ακεραιότητα,στην ποιοτική ζωή και στη ΖΩΗ,ακόμα κι εδώ γίνεται μια προσπάθεια παραπλανησης της διαβουλευσης, και δημιουργούνται δήθεν εντυπώσεις.Μακαρι να ήταν έτσι όπως τα λένε κάποιοι και να μην ήταν οι γυναίκες και τα παιδιά η ΤΕΡΑΣΤΙΑ πλειοψηφία που υφίσταντο κακοποίηση ,δυστυχώς όμως έτσι είναι κι οφείλουμε όλοι μαζί ανεξαρτήτως φύλου να βοηθήσουμε τα θύματα.Πιστέψτε με ,μια απλή διαβούλευση δεν αρκει να τους «δωσει» τα πραγματικά τους δικαιώματα,ούτε ενας νόμος που βλέπει τα στατιστικα της ΕΛ.ΑΣ των δικαστικων υποθέσεων και διαμορφώνεται με βάση αυτά.Πάλι θα βλέπουμε ματωμένες γυναίκες και παιδιά ,πάλι θα μετράμε νεκρές.Αλλωστε το νομοσχέδιο είναι άκρως επιεικές ως προς το σωφρονισμό του δράστη.

27 Δεκεμβρίου 2023, 15:57 | Δίκτυο για τα Δικαιώματα του παιδιού Στο άρθρο 98 αντικατάσταση του άρθρου 23 παρ. 1 προτείνεται να προστεθεί στους επαγγελματίες ο ψυχολόγος και κάθε επαγγελματίας που προσφέρει υπηρεσίες σε παιδιά.Αναγνωρίζουμε ως θετικό βήμα και σημαντική την πρόβλεψη για την προστασία των επαγγελματιών που έρχονται σε επαφή με παιδιά και παρέχουν υπηρεσίες, όταν αναφέρουν περιστατικά κακοποίησης. Ως φορέας παιδικής προστασίας αποτελούσε πάγιο αίτημα μας και ως εκ τούτου αναμένουμε την άμεση και πλήρη εφαρμογή του.

27 Δεκεμβρίου 2023, 14:51 | Α. Κ. Σαν επιζήσασα ενδοοικογενειακής βίας,υιοθετώ ,όλες τις θέσεις τους. Πιστεύω πως μελετώντας τις θέσεις τους θα έχετε μια σαφή εικόνα ,άλλωστε συνυπογράφουν με πολλές γυναικείες οργανώσεις κι οργανώσεις κακοποιημένων γυναικών κι εχουν τεράστια γνωση επι του θεματος. Μιλώντας από προσωπικά βιωματα.

27 Δεκεμβρίου 2023, 14:11 | Φ. Ξ. ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΛΑΘΟΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΚΑΝΕΤΕ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΔΙΚΑΖΟΝΤΑΙ ΟΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΑΠΟ ΜΟΝΟΜΕΛΗ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΑ. ΚΑΤΑΝΟΩ ΤΗΝ ΜΑΣΤΙΓΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΥΞΗΣΗ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ,ΑΛΛΑ ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΥΠΟΒΑΘΜΙΣΗ ΤΟΥ.

27 Δεκεμβρίου 2023, 14:30 | Π.Κ. Θεωρω πωσ τα θυματα ενδοοικογενειακησ βιασ πρεπει να εξαιρουνται απο την ποινικη διαμεσολαβηση.οπωσ αλλωστε προστατεύονται ωστε να μη συμμετεχουν σε τετοιεσ διαδικασιεσ απο τησ συμβαση της κωνσταντινουπολης

27 Δεκεμβρίου 2023, 14:09 | Κ. Αξιότιμε υπουργέ, σαν τρίτος και μη υποκινούμενος από προσωπικούς συναισθηματισμούς ,διαβάζοντας τα σχόλια ,ιδιαιτέρως αυτά που είναι πανομοιότυπα μεταξύ τους ,ενα θα πω,κι ας ειμαι αρσενικού γένους.Φανταστείτε τι βίωναν αυτές οι γυναίκες και αυτα τα παιδάκια στα σπίτια τους.

27 Δεκεμβρίου 2023, 14:46 | Γ. Τ. Η διάρρηξη σχέσεων ειναι μορφή ψυχολογικής βίας (διαφορετικά να οριστεί ο όρος) η οποία ενεργεί καταλυτικα στις σχέσεις γονέα τέκνου, που συνήθως ειναι ο πατέρας και συνιστά βαριά μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Επειδή οι συνέπειες ειναι τραγικές αφου τα παιδια μεγαλώνουν ορφανα χωρις πατρικό προτυπο, πρέπει η πολιτεία να μεριμνήσει ωστε να περιοριστεί αυτο το φαινόμενο. Στον Αστικο Κώδικα εχει ως συνέπεια ακόμα και την αφαίρεση της γονικής μέριμνας απο τον γονέα που μεθοδευει με δόλιους τρόπους την βίαιη αποκοπή του παιδιου απο τον γονέα ενω στον Ποινικο δεν προβλέπεται.Πως γινεται ναναι αδίκημα στον ΑΚ και οχι στον ΠΚ;; Πρέπει να εναρμονιστουν τα αρθρα 6 του 3500/2006 με το 1532 ΑΚ γιατι το φαινόμενο εχει εξελιχθει σε μάστιγα.

27 Δεκεμβρίου 2023, 14:15 | Λ Κ. Άμεση ποινικοποιηση της γονικής αποξένωσης ως μορφή ενδοοικογενειακής βιας.

27 Δεκεμβρίου 2023, 14:53 | Χ. ΕΙΜΑΙ ΓΥΝΑΙΚΑ ΘΥΜΑ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΣΥΜΦΩΝΩ ΜΕ ΤΑ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΟΠΩΣ ΑΝΑΡΤΗΘΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟ ΚΕΝΤΡΟ ΔΙΟΤΙΜΑ ΣΤΗ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΗ ΒΙΑ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ – Μια προσπάθεια εκσυγχρονισμού του νόμου για την ενδοοικογενειακή βία που δεν συμβάλλει στην κατοχύρωση των έμφυλων δικαιωμάτων

Ι. ΓΕΝΙΚΑ, ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ: Κατά γενική ομολογία και με βάση τις δημόσιες τοποθετήσεις έγκριτων επιστημονικών ενώσεων και εταιριών (π.χ. Ελληνική Εταιρεία Ποινικού Δικαίου, Ένωση Ελλήνων Ποινικολόγων), νομικών σχολών, δικηγορικών συλλόγων, κ.λπ., οι τροποποιήσεις που εισάγονται στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μέσω του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης με τίτλο «Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και την ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης – Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας», πλήττουν σοβαρά το κράτος δικαίου και τον νομικό πολιτισμό μας. Παράλληλα το νομοσχέδιο εισάγει παρεμβάσεις στον Ν. 3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία, πολλές από τις οποίες έρχονται σε αντίθεση με τις προβλέψεις της Σύμβασης για την Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (Ν. 4531/2018 Σύμβαση Κωνσταντινούπολης). Μάλιστα οι τροποποιήσεις αυτές προτείνονται χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι κατεπείγουσες συστάσεις της Επιτροπής GREVIO που περιλαμβάνονται στην πρώτη έκθεση αξιολόγησης της χώρας.Το Κέντρο για την Ισότητα και τα Έμφυλα Δικαιώματα Διοτίμα, εκφράζει τον βαθύτατο προβληματισμό και την ανησυχία του φορέα καταρχάς διότι το νομοσχέδιο έρχεται στη δημόσια διαβούλευση χωρίς να έχει προηγηθεί διαβούλευση με την κοινωνία των πολιτών. Μάλιστα, παρά τις αυστηρές συστάσεις της Επιτροπής GREVIO για την επιτακτική ανάγκη και τη σημασία της ενεργού συμμετοχής των φεμινιστικών οργανώσεων σε δημόσιες διαβουλεύσεις για θέματα ισότητας των φύλων, για μία ακόμα φορά οι φεμινιστικές ΜΚΟ και συλλογικότητες δεν κλήθηκαν σε διάλογο προκειμένου να καταθέσουν την εμπειρογνωμοσύνη και τις προτάσεις τους, εισφέροντας ουσιαστικά στον εκσυγχρονισμό της νομοθεσίας για την ενδοοικογενειακή/συντροφική έμφυλη βία.Διατρέχοντας το νομοσχέδιο συνολικά καταλήγουμε στις εξής βασικές και σημαντικές διαπιστώσεις:

• Σύμφωνα με το νομοσχέδιο τα πλημμελήματα της ενδοοικογενειακής βίας, όπως και το σύνολο σχεδόν των πλημμελημάτων του ΠΚ, από εδώ και στο εξής θα εκδικάζονται από μονομελή πλημμελειοδικεία. Θεωρούμε πως η εκδίκαση υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας από μονομελείς συνθέσεις απαξιώνει τη σοβαρότητα του φαινομένου και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, ακόμη και αν την υπαγορεύει η υποστελέχωση των Δικαστηρίων. • Δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για την επιτάχυνση των διαδικασιών και την κατά προτεραιότητα εκδίκαση των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας, παρά την αναγνωρισμένη κοινωνική ανάγκη και τη γνωμοδότηση από ανώτατο δικαστικό λειτουργό, και παρά το γεγονός ότι οι γυναικοκτονίες σε μεγάλο βαθμό οφείλονται (και) στην αδυναμία της Δικαιοσύνης να ανταποκριθεί και να προστατεύσει τα θύματα από την κλιμάκωση των βίαιων συμπεριφορών. • Ενώ το νομοσχέδιο αναφέρεται εξαντλητικά στο θεσμό της ποινικής διαμεσολάβησης ως δυνητική περίπτωση εξάλειψης της ποινικής αξίωσης της Πολιτείας εναντίον των δραστών ενδοοικογενειακής βίας, την ίδια στιγμή, με εξαίρεση τα Κέντρα Κοινωνικής Στήριξης

του ΕΚΚΑ σε Αθήνα, Πειραιά και Θεσσαλονίκη, παραμένει η έλλειψη πιστοποιημένων ή/και κρατικά εποπτευόμενων δομών στην υπόλοιπη χώρα, για την παρακολούθηση συμβουλευτικών-θεραπευτικών προγραμμάτων εκ μέρους των δραστών. Θεωρούμε, επιπλέον, ακατανόητη και επικίνδυνη την αναφορά σε «προγράμματα απεξάρτησης από την ενδοοικογενειακή βία», καθώς έτσι απαραδέκτως ταυτίζεται ο βίαιος δράστης με μια «έξη» την οποία δεν μπορεί να αποβάλλει με ίδιες δυνάμεις και (ψυχ)ιατρικοποιείται το φαινόμενο. Τα προγράμματα για τους δράστες θα πρέπει αφενός να στηρίζονται στην ελεύθερη βούληση και όχι στον εξαναγκασμό του δράστη, και αφετέρου και πρωτίστως στην προστασία της ευάλωτης κατάστασης στην οποία ενδεχομένως βρίσκεται το θύμα/ η επιζώσα. Περαιτέρω, θεωρούμε ανεπίτρεπτο το γεγονός ότι το νομοσχέδιο συνδέει την αποζημίωση των θυμάτων από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης με το θεσμό της ποινικής διαμεσολάβησης, εφόσον η μεν Αρχή έχει αποδειχθεί στην πράξη ανενεργός, η δε αποζημίωση των θυμάτων δεν μπορεί να εξαντλείται μόνο σε περιπτώσεις που έχουν υπαχθεί στην ποινική διαμεσολάβηση. Συνολικά, η όλη πρόβλεψη κρίνεται ατυχής και είναι προβληματικό που ο θεσμός της κρατικής αποζημίωσης σύμφωνα με τις προβλέψεις του νομοσχεδίου συνδέεται με την διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης ενώ, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κων/πολης (αρ.30) τα κράτη οφείλουν να χορηγούν επαρκή κρατική αποζημίωση ανεξαιρέτως, στα άτομα τα οποία έχουν υποστεί σοβαρή σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας τους, στο βαθμό που αυτή η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές, όπως άλλωστε συστήνει και η GREVIO (σημεία 184-185). Η θέση του Κέντρου Διοτίμα είναι πως όλες ανεξαιρέτως οι ευάλωτες επιζώσες ενδοοικογενειακής βίας και τα παιδιά τους θα πρέπει να λαμβάνουν κρατική οικονομική υποστήριξη και αρωγή στα πρώτα, τουλάχιστον, βήματα διαφυγής τους από βίαιες/κακοποιητικές σχέσεις, ανεξάρτητα από δικαστική η μη αναγνώριση της ύπαρξης ενδοοικογενειακής βίας. • Η ψυχολογική βία εισάγεται ως μορφή βίας που αφορά μόνο τους/τις ανήλικους/ανήλικες. Στον αντίποδα, το νομοσχέδιο δεν θεωρεί αξιόποινες μια σειρά από συμπεριφορές που συνιστούν ενδοοικογενειακή βία, υπό τον διευρυμένο ορισμό της Σύμβασης, δηλαδή την ψυχολογική βία σε βάρος ενηλίκων και την οικονομική βία. Δεν είναι κατανοητό για ποιον λόγο δεν ποινικοποιείται στον Ν. 3500/2006 η ψυχολογική βία, ενώ σε άλλα νομοθετήματα, είτε υπάρχει αναφορά σε τρόμο ή ανησυχία, που συνιστούν μορφές ψυχολογικής βίας (π.χ. άρθρο 333 παρ. 1 ΠΚ), είτε γίνεται σαφής αναφορά σε ψυχολογική βλάβη (Ν. 4808/2021 άρθρο 4, παρ. 2). Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή GREVIO, ακριβώς εξαιτίας του ότι η ψυχολογική βία δεν αποτυπώνεται στο νόμο, ενώ καταγγέλλεται, δεν διώκεται μεμονωμένα παρά μόνον σε συνδυασμό με την σωματική βία. Σε ό,τι αφορά την οικονομική βία συνιστά σπουδαία έλλειψη η απουσία ορισμού, ενώ προβλέπεται ρητά από τη Σύμβαση. • Ούτε και αυτή τη φορά αποτελεί προτεραιότητα του νομοθέτη μια διακριτή, τυποποιημένη ποινική πρόβλεψη για την αφαίρεση της ζωής γυναικών, με την αναγνώριση της γυναικοκτονίας ως εγκλήματος με έμφυλα χαρακτηριστικά, παρά την υιοθέτηση αυτής της νομικής θεώρησης από αρκετές άλλες χώρες. • Τέλος, όσον αφορά στο αδίκημα του βιασμού, παρόλο που ρητά, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, θα θεωρείται πλέον ενδοοικογενειακή βία όταν τελείται σε ενδοοικογενειακό/συντροφικό πλαίσιο, ο νομοθέτης παραλείπει να βελτιώσει νομοτεχνικά τον ορισμό του βιασμού. Αυτό σημαίνει ότι στον υπάρχοντα ορισμό δεν διασαφηνίζεται η έννοια της συναίνεσης και δεν προκύπτει ότι οποιαδήποτε σεξουαλική πράξη ή συμπεριφορά θα πρέπει να είναι προϊόν ελεύθερης βούλησης. Ταυτόχρονα ο ισχύων ορισμός περιορίζεται στην στενή έννοια της «γενετήσιας πράξης», όπου δεν μπορούν να ενταχθούν ασελγείς πράξεις που δεν προϋποθέτουν τη διείσδυση. Θεωρούμε ότι οι παραλείψεις αυτές όχι μόνο δεν συνάδουν με όσα ορίζει η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης (άρθρο 36), αλλά δηλώνουν την απουσία πολιτικής βούλησης για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας.

Η επιχειρούμενη νομοθετική πρωτοβουλία για την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και της Ποινικής Δικονομίας είναι ακόμη μία κυβερνητική παρέμβαση που έρχεται να προστεθεί στις πολλές που έχουν λάβει χώρα από το 2019 και εντεύθεν, γίνεται χωρίς καν την ύπαρξη νομοπαρασκευαστικής επιτροπής και με μοναδική στόχευση τον εντυπωσιασμό μέσω της αυστηροποίησης των ποινών. Στο ίδιο πνεύμα, οι παρεμβάσεις στον νόμο 3500/2006 λαμβάνουν χώρα τη στιγμή που η Πολιτεία αποτυγχάνει να αποκριθεί ικανοποιητικά στον τομέα της πρόληψης και της προστασίας των θυμάτων ενδοοικογενειακής/συντροφικής βίας παραβιάζοντας βασικές αρχές της Σύμβασης. Δεν πρέπει, ωστόσο, να ξεχνάμε πως ένας από τους πρωταρχικούς στόχους της Σύμβασης είναι να τεθεί τέλος στην ατιμωρησία των δραστών. Αυτό προϋποθέτει όχι μόνο την επιβολή κυρώσεων εναντίον τους μέσω της νομοθεσίας, αλλά και διασφάλιση των απαραίτητων νομικών οδών για τα θύματα. Όταν το ίδιο το Κράτος δεν συμμορφώνεται με την υποχρέωση της δέουσας επιμέλειας στην πρόληψη και διερεύνηση των πράξεων βίας, οφείλει να λογοδοτεί.ΙΙ. Ως προς τις κατ' άρθρον τροποποιήσεις του ν. 3500/2006, το Κέντρο Διοτίμα παραθέτει τις απόψεις και κριτικές παρατηρήσεις του ακολούθως:Αρ. 85 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 1 ν. 3500/2006 Η προτεινόμενη τροποποίηση, η οποία επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του άρθρου με την προσθήκη της φράσης «σε βάρος προσώπου που δέχεται τις υπηρεσίες φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας στον οποίο ο δράστης εργάζεται», πέρα από τα όρια της οικογένειας, δεν συνιστά ορθή νομοτεχνική οδό για την ειδική πρόβλεψη των αδικημάτων που επιδιώκεται

να εισαχθούν. Η επέκταση της εφαρμογής του σε πρόσωπα που σχετίζονται μεταξύ τους με άλλον τρόπο, δεν υπάγονται στην στενή ή ευρεία έννοια της οικογένειας, δεδομένου ότι τα πρόσωπα αυτά δεν αναπτύσσουν σχέσεις ανάλογες με αυτές που αναπτύσσονται εντός της οικογένειας, σε οποιοδήποτε επίπεδο διάρκειας, έντασης ή ταυτόχρονης παρουσίας. Έτσι, παρίσταται αυθαίρετη η εξομοίωση αυτών των προσώπων προς μέλη οικογένειας. Η επιχειρούμενη ως άνω επέκταση των προσώπων σε βάρος των οποίων τελείται ενδοοικογενειακή βία δεν απαντάται ούτε στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και εκτιμούμε ότι μία τέτοια επέκταση, εκτός από νομοτεχνικά αδόκιμη, θα προκαλέσει στρεβλώσεις στην παροχή υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας προς επωφελούμενες/νους αναφορικά με το πλαίσιο και τις συνέπειες παροχής των υπηρεσιών. Η ανάγκη βελτίωσης του πλαισίου προστασίας των επωφελούμενων των κοινωνικών υπηρεσιών θα πρέπει να εισαχθεί με άλλον τρόπο.Αρ. 86 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 4 ν. 3500/2006

Θεωρούμε θετική την προσθήκη της ψυχολογικής και όχι μόνον σωματικής, βίας ως προβλεπόμενης και τιμωρούμενης βίας σε βάρος ανηλίκων. Ωστόσο, είναι αναγκαίο να διευρυνθεί ο ορισμός της βίας και κατά των ενηλίκων, ώστε ο νόμος να περιλάβει και την ψυχολογική βία και όχι μόνον τη σωματική βία και την απειλή, με αντίστοιχη τροποποίηση είτε του άρθρου 2 είτε του άρθρου 7 του νόμου. Και τούτο διότι ρητά στο άρθρο 33 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, προβλέπεται ότι «τα Μέρη καλούνται να λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η εσκεμμένη συμπεριφορά που κατατείνει στην σοβαρή πρόκληση βλάβης, στην ψυχολογική ακεραιότητα του ατόμου μέσω καταναγκασμού ή απειλών, θα ποινικοποιηθεί». Μάλιστα, στην έκθεση αξιολόγησης της GREVIO (σημεία 203-208) αναφέρεται ότι η πρόβλεψη της παράνομης πράξης της απειλής στον Ελληνικό Ποινικό Κώδικα και στον νόμο για την ενδοοικογενειακή βία, δεν καλύπτει τον ορισμό της ψυχολογικής βίας, όπως καθορίζεται στο ανωτέρω άρθρο 33 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, που περιλαμβάνει άλλες μορφές ψυχολογικής βίας, όπως ο εκφοβισμός και η οικονομική βία. Η ψυχολογική βία, σύμφωνα με την GREVIO, εμπεριέχει μία συμπεριφορά που μπορεί να συνίσταται σε επιμέρους περιστατικά χαμηλότερης έντασης που προστίθενται σε έναν τύπο καταχρηστικής συμπεριφοράς σε καταστάσεις ενδοοικογενειακής βίας, που είναι ακριβώς ό,τι επιδιώκει να αποτυπώσει το άρθρο 33 της Σύμβασης. Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή GREVIO, ακριβώς εξαιτίας του ότι η ψυχολογική βία δεν αποτυπώνεται στο νόμο, ενώ καταγγέλλεται, δεν διώκεται μεμονωμένα παρά μόνον σε συνδυασμό με την σωματική βία. Σε ό,τι αφορά την οικονομική βία συνιστά σπουδαία έλλειψη η απουσία ορισμού, ενώ προβλέπεται ρητά από τη Σύμβαση.

Αρ. 88 νομοσχεδίου _Τροποποίηση του αρ. 6 ν. 3500/2006. Το παρόν άρθρο τροποποιείται με την προσθήκη, στις διακεκριμένες περιπτώσεις ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης που επισύρουν ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών, και της περίπτωσης τέλεσης της πράξης ενώπιον του ανηλίκου μέλους της οικογένειας. Στην περίπτωση μάλιστα που η πράξη φέρει τα χαρακτηριστικά της επικίνδυνης ή της βαριάς σωματικής βλάβης, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. Η προτεινόμενη παρέμβαση στοχεύει στην επαύξηση του αξιοποίνου για τον δράστη ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης που τελείται ενώπιον ανηλίκου.

Αρ. 89 νομοσχεδίου_ Τροποποίηση του αρ. 7 ν. 3500/2006 Με το άρθρο 89 τροποποιείται το άρθρο 7 ν. 3500/2006 δια της προσθήκης δεύτερου εδαφίου αναφορικά με την ποινή της ενδοοικογενειακής παράνομης βίας και απειλής που τελείται ενώπιον ανηλίκου, ώστε να τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και έξι (6) μηνών, αντίστοιχα. Με την προτεινόμενη προσθήκη τυποποιείται για πρώτη φορά η ενδοοικογενειακή παράνομη βία και η απειλή που τελείται ενώπιον ανηλίκου ως αυτοτελές αδίκημα.Γενικό σχόλιο ως προς και τα δύο παραπάνω άρθρα: Η αποδοκιμασία της ενδοοικογενειακής βίας που δεν στρέφεται άμεσα εναντίον του ανηλίκου αλλά τελείται σε βάρος άλλου μέλους της οικογένειας ενώπιόν του προβλέπεται ήδη στο ισχύον νομοθετικό πλαίσιο και συγκεκριμένα στο άρθρο 1 παρ. 3 εδ. β' ν. 3500/2006, το οποίο ορίζει αυθεντικά ως θύμα ενδοοικογενειακής βίας τον ανήλικο ενώπιον του οποίου τελούνται πράξεις ενδοοικογενειακής βίας. Περαιτέρω, το άρθρο 2 ν. 3500/2006 απαγορεύει την άσκηση κάθε μορφής βίας μεταξύ των μελών της οικογένειας. Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων, σε συμφωνία με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, προκύπτει ότι τα ανήλικα μέλη οικογένειας που γίνονται μάρτυρες πράξεων ενδοοικογενειακής βίας είναι θύματα και χρήζουν προστασίας, ανεξαρτήτως της ποινικής τυποποίησης ή/και της δικαστικής επιβεβαίωσης της βίας αυτής. Έτσι, οι προτεινόμενες τροποποιήσεις των άρθρων 6 και 7 ν. 3500/2006 εγκυμονούν τον κίνδυνο υιοθέτησης από τα δικαστήρια μιας στενής έννοιας της ενδοοικογενειακής βίας που τελείται ενώπιον ανηλίκων, όταν καλούνται να αποφασίσουν στο πλαίσιο μιας διαφοράς οικογενειακού δικαίου, ιδίως σε περιπτώσεις κακής άσκησης γονικής μέριμνας.

Αρ.90 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 9 του ν.3500/2006 Με την προτεινόμενη τροποποίηση αυστηροποιείται το πλαίσιο ποινής και διευρύνεται η αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος της ενδοοικογενειακής προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας υπό την έννοια ότι ποινικοποιείται πέρα από την τέλεση της ίδιας της πράξης, και η τέλεσή της ενώπιον ανηλίκου προσώπου, αυτοτελώς. Θεωρούμε θετική την προσθήκη αυτή εφόσον η πράξη τελείται σε ενδοοικογενειακό πλαίσιο.

Αρ.91 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 11 του ν.3500/2006 Επιχειρείται η διεύρυνση του θεσμού της ποινικής διαμεσολάβησης, σύμφωνα και με τις διακηρύξεις του σκοπού του νομοσχεδίου. Καταρχάς, διευρύνεται η υλική αρμοδιότητα των ανακριτικών υπαλλήλων στο πλαίσιο του 245 παρ. 2 ΚΠΔ που αφορά στην προανάκριση, να διερευνούν τη δυνατότητα υπαγωγής ενός πλημμελήματος ενδοοικογενειακής βίας στην ποινική διαμεσολάβηση. Η καθ' ύλην αυτή διεύρυνση προβληματίζει στο βαθμό που δεν εξασφαλίζεται ο βαθμός ενημέρωσης των μερών της διαμεσολάβησης. Ιδίως αν ληφθούν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των αδικημάτων, η ευάλωτη κατάσταση της καταγγέλλουσας κατά το χρόνο της κατάθεσής της, το ενδεχόμενο να υποκύψει στο πιεστικό αίτημα του δράστη-μέλους της οικογένειας για «συγχώρεση», όλα τα παραπάνω δημιουργούν ένα αβέβαιο πλαίσιο μέσα στο οποίο θα δοθεί η πλήρης και ενημερωμένη συγκατάθεσή της για υπαγωγή της υπόθεσης στη διαδικασία της διαμεσολάβησης.Το Κέντρο Διοτίμα υπενθυμίζει πως μετά την πρόσφατη επίσκεψή της στην Ελλάδα, η GREVIO συστήνει (στοιχείο 248 της Έκθεσης) να εξασφαλίζεται πως η υπαγωγή στη διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης θα βασίζεται στον σεβασμό στα δικαιώματα, στις ανάγκες και την ασφάλεια των θυμάτων. Ειδικότερα, συστήνεται αυστηρά να ενεργοποιείται ο θεσμός της ποινικής διαμεσολάβησης μόνο όταν τα θύματα είναι σε θέση να αποφασίσουν ελεύθερα σχετικά με αυτή την επιλογή. Για τον σκοπό αυτό οι Αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα Όργανα που εμπλέκονται στην ποινική διαμεσολάβηση θα έχουν εκπαιδευτεί κατάλληλα και θα λειτουργούν κάτω από συγκεκριμένες κατευθυντήριες οδηγίες μέσα από τις οποίες θα έχουν εμπεδωθεί η έμφυλες δυναμικές της ενδοοικογενειακής βίας και η ανισορροπία δύναμης.

Το Κέντρο Διοτίμα υπενθυμίζει, επίσης, την με αριθμ. 12/2021, Γνωμοδότηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, Β. Πλιώτα, όπου τονίζεται η ανάγκη για επισταμένη παρακολούθηση από τον αρμόδιο εισαγγελικό λειτουργό της τήρησης των όρων από τον φερόμενο δράστη, ενώ ορίζεται πως θα πρέπει να κινείται τάχιστα η διαδικασία σε περίπτωση μη τήρησης αυτών. Παρά την ως άνω Γνωμοδότηση, ωστόσο, δεν περιέχεται στο υπό τροποποίηση άρθρο καμία περιγραφή της παραπάνω διαδικασίας παρακολούθησης.Περαιτέρω, ως προϋπόθεση τίθεται ο δράστης «να παρακολουθήσει ειδικό συμβουλευτικό – θεραπευτικό πρόγραμμα ή πρόγραμμα απεξάρτησης για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας σε δημόσιο φορέα ή σε ιδιωτικό φορέα……». Η προσθήκη της φράσης «ή πρόγραμμα απεξάρτησης για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας» δεν είναι κατανοητή και σαφής, ως οφείλει να είναι μία διάταξη νόμου. Σε τι είδους εξάρτηση αναφέρεται ο νομοθέτης, από την οποία διαπιστώνεται η ανάγκη να απεξαρτηθεί ο δράστης; Αν ο νομοθέτης αναφέρεται σε προγράμματα απεξάρτησης από ψυχοτρόπες ουσίες/αλκοόλ, τότε πρόκειται για μία λογική υπέρβαση, η οποία (ψυχ)ιατρικοποιεί το προφίλ των δραστών εφόσον συνδέει τη χρήση ουσιών με την άσκηση ενδοοικογενειακής βίας πράγμα το οποίο δεν αποδεικνύεται από σχετικές έρευνες ή εμπειρικά δεδομένα σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Από την άλλη, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρείται «έξη» η άσκηση ενδοοικογενειακής βίας.Ως προς το ζήτημα της χρηματικής ικανοποίησης του θύματος, από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης, κατόπιν αίτησής του, με αναλογική εφαρμογή του νόμου που διέπει τη λειτουργία της Αρχής, όταν ο δράστης αδυνατεί να ικανοποιήσει το θύμα, καταρχάς πρέπει να ειπωθεί πως αναγνωρίζουμε ανεπιφύλακτα τη σημασία της χρηματικής ικανοποίησης του ατόμου που υπέστη ενδοοικογενειακή βία. Όμως, πρέπει να επισημάνουμε πως η Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης συστάθηκε πριν από 14 χρόνια (ν. 3811/2009) και μέχρι σήμερα δεν διαθέτουμε επαρκή στοιχεία για την λειτουργία της και την αποτελεσματική αποζημίωση των ζημιωθέντων, ενώ οι προϋποθέσεις που τίθενται για τη διεκδίκηση της αποζημίωσης από το θύμα (ουσιαστικές αλλά και τυπικές) καθιστούν την Αρχή ανενεργό.Στην προτεινόμενη διάταξη, ειδικότερα, η κρατική αποζημίωση, καταβαλλόμενη από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης, επιτελεί έναν επικουρικό ρόλο επειδή η καταβολή της κρατικής αποζημίωσης τελεί υπό τον όρο της αποδεδειγμένης οικονομικής αδυναμίας του δράστη να αποζημιώσει το θύμα ενδοοικογενειακής βίας. Η αυστηρή αυτή προϋπόθεση αποδεδειγμένης αδυναμίας του δράστη προβληματίζει στο βαθμό που ουσιαστικά προϋποθέτει ότι το θύμα έχει ήδη διεκδικήσει αποζημίωση η οποία δεν έχει καταβληθεί λόγω οικονομικής αδυναμίας. Τελικά, μια τέτοια πρόβλεψη θα επιβάρυνε δυσανάλογα την επιζώσα, η οποία μέχρι να αποδειχθεί ότι ο δράστης δεν έχει τα οικονομικά μέσα να την ικανοποιήσει, η ίδια θα έχει περιέλθει σε οικονομική ένδεια. Επιπλέον, η διατύπωση ότι η Ελληνική Αρχή οφείλει να καταβάλει χωρίς καθυστέρηση, είναι γενικόλογη και δεν επιτυγχάνεται ο απαραίτητος βαθμός αποτελεσματικής προστασίας της ζημιωθείσας από την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του δράστη. Τέλος, σημειωτέο ότι η αίτηση για αποζημίωση, προϋποθέτει την

πληρωμή παραβόλου ύψους 50,00 ευρώ κάτι το οποίο θα επιβαρύνει οικονομικά την αιτούσα, η οποία βρίσκεται ήδη σε δυσχερή οικονομική κατάσταση.

Συνολικά, η όλη πρόβλεψη κρίνεται ατυχής και είναι προβληματικό που ο θεσμός της κρατικής αποζημίωσης σύμφωνα με τις προβλέψεις του νομοσχεδίου συνδέεται με την διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης ενώ, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κων/πολης (αρ.30) τα κράτη οφείλουν να χορηγούν επαρκή κρατική αποζημίωση ανεξαιρέτως, στα άτομα τα οποία έχουν υποστεί σοβαρή σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας τους, στο βαθμό που αυτή η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές, όπως άλλωστε συστήνει και η GREVIO (σημεία 184-185). Η θέση του Κέντρου Διοτίμα είναι πως όλες ανεξαιρέτως οι ευάλωτες επιζώσες ενδοοικογενειακής βίας και τα παιδιά τους θα πρέπει να λαμβάνουν κρατική οικονομική υποστήριξη και αρωγή στα πρώτα, τουλάχιστον, βήματα διαφυγής τους από βίαιες/κακοποιητικές σχέσεις, ανεξάρτητα από δικαστική η μη αναγνώριση της ύπαρξης ενδοοικογενειακής βίας.Αρ.92 νομοσχεδίου_ Τροποποίηση του αρ. 12 ν.3500/2006

Με την υπό τροποποίηση παράγραφο 6 του αρ. 12 ν. 3500/2006 προβλέπεται ο χωρισμός και η αυτοτελής πορεία της δικογραφίας σε περίπτωση διαμεσολάβησης επί δικογραφιών με περισσότερους δράστες ή θύματα, με σκοπό, στις περιπτώσεις που κάποιοι εκ των εμπλεκομένων έχουν αποκαταστήσει τις σχέσεις τους και συναινούν αμοιβαία στην υπαγωγή σε ποινική διαμεσολάβηση, να μην διαιωνίζεται η ποινική διαδικασία. Την ιδια στιγμή, ωστόσο, ο χωρισμός της δικογραφίας για τα μέρη που συναινούν και η αυτοτελής δικονομική πορεία της μπορεί να είναι ιδιαίτερα επισφαλής διότι η συναίνεση ενός ή περισσοτέρων προσώπων στα οποία αποδίδεται η τέλεση πράξεων ενδοοικογενειακής βίας ενδεχομένως επηρεάζει την κρίση του δικαστηρίου για τα υπόλοιπα πρόσωπα. Το ίδιο ισχύει και αντιστρόφως, δηλαδή στην περίπτωση δικογραφίας με περισσότερα θύματα.

Αρ.93 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 14 ν.3500/2006 Η τροποποίηση κινείται, κατά την άποψή μας, στη σωστή κατεύθυνση σε ό,τι αφορά την ορθή αποσύνδεση της ποινικής διαμεσολάβησης, από την άσκηση τυχόν αγωγής που υπάγεται στις γαμικές διαφορές (αγωγή διαζυγίου), τη συμφωνία για συναινετική λύση του γάμου ενώπιον Συμβολαιογράφου, την πρόοδο των παραπάνω διαδικασιών, και τελικά τη λύση του γάμου/συμφώνου συμβίωσης. Στις παρ. 2 και 3 ορίζονται οι επιπτώσεις της ολοκλήρωσης η μη της ποινικής διαμεσολάβησης, σε ό,τι αφορά χρηματικές αξιώσεις του θύματος εναντίον του δράστη, χωρίς όμως να τίθεται ο συγκεκριμένος χρόνος δοκιμασίας, ενώ σύμφωνα με το αρ. 13 του ν. 3500/2006, το οποίο δεν τροποποιείται με το νομοσχέδιο, ρητά καθορίζεται το σχετικό χρονικό διάστημα σε τρία (3) έτη. Η παραπάνω παράλειψη προφανώς οφείλεται σε αβλεψία του νομοθέτη που οδηγεί σε ασάφεια, και θα πρέπει να αποκατασταθεί.

Αρ.94 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 16 ν.3500/2006 Με το άρθρο επιχειρείται εναρμόνιση με την έναρξη χρόνου παραγραφής που προβλέπεται στην παρ. 4 του άρθρου 113 του ΠΚ για μια κατηγορία αδικημάτων. Άρα διευρύνεται ο χρονικός ορίζοντας δυνατότητας δίωξης των εν λόγω αδικημάτων, καθώς η έναρξη του χρόνου παραγραφής αναστέλλεται και εκκινεί πλέον ένα (1) έτος μετά από την ενηλικίωση του θύματος, εφόσον πρόκειται για πλημμέλημα, και τρία (3) έτη μετά την ενηλικίωση, εφόσον πρόκειται για κακούργημα. Η παραπάνω ρύθμιση δίνει χρόνο στα θύματα που ανασυγκροτούν την τραυματική εμπειρία τους, κατά την ενηλικίωσή τους, να αποφασίσουν περί της διεκδίκησης ή μη των δικαιωμάτων τους και ως εκ τούτου συνιστά μια θετική μεταβολή.

Αρ.95 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 18 ν.3500/2006 Με την τροποποίηση του άρθρου προστίθενται ψυχίατροι, κοινωνικοί λειτουργοί, και άλλοι επιστήμονες με ειδικές γνώσεις σε θέματα ενδοοικογενειακής βίας που εργάζονται σε ιδιωτικό φορέα εποπτευόμενο από το αρμόδιο Υπουργείο (Υγείας, Εσωτερικών, Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας) οι οποίοι μπορούν να γνωμοδοτήσουν, εφόσον τους ζητηθεί από το Δικαστικό Όργανο που επιμελείται των περιοριστικών όρων. Θεωρούμε ότι θα πρέπει παράλληλα να διασφαλιστεί ότι δεν θα υπάρξει ανεξέλεγκτη διεύρυνση του κύκλου των εμπλεκόμενων προσώπων με την είσοδο μη πιστοποιημένων και χωρίς σχετική εμπειρία επαγγελματιών ψυχικής υγείας.

Αρ.97 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 21 ν.3500/2006 Προς θετική, αρχικά, κατεύθυνση κινείται η τροποποίηση της παραγράφου 2 καθώς εισάγεται η υποχρεωτική ενημέρωση, και μάλιστα «αμελλητί», του θύματος από τις αστυνομικές αρχές, ακόμη και αν το ίδιο δεν το ζητήσει, σχετικά με τις δυνατότητες να διασυνδεθεί με τους αρμόδιους φορείς που μπορούν να προσφέρουν αρωγή, οι οποίοι επίσης ενημερώνονται αρμοδίως. Ωστόσο, δεν εξειδικεύεται στο νομοσχέδιο ποια θα είναι η κύρωση σε περίπτωση τυχόν παράλειψης, από πλευράς των αστυνομικών οργάνων, ή σημαντικής καθυστέρησης, στην ενημέρωση κατά τα ανωτέρω. Περαιτέρω, δεν εξειδικεύεται στο παρόν άρθρο αν εντάσσεται στην ηθική συμπαράσταση

και την υλική συνδρομή και η παροχή νομικής βοήθειας σε θύματα ενδοοικογενειακής βίας, και μάλιστα δωρεάν, όπως επιβάλλει η Σύμβαση της Κων/πολης, δηλαδή από τα πρώιμα στάδια της διαδικασίας (αρ. 57) και συστήνει και η GREVIO (στοιχείο 303 της Έκθεσης).

Αρ.98 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 23 ν.3500/2006 Η επέκταση της υποχρέωσης αναφοράς εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας σε βάρος ανήλικου ατόμου, από μια σειρά επαγγελματιών που παρέχουν υπηρεσίες σε αυτά και όχι μόνο από τους εκπαιδευτικούς, βελτιώνει το υπάρχον πλαίσιο προστασίας, δεδομένου ιδίως ότι ιδρύει ένα είδος «ακαταδίωκτου» για τους/τις παραπάνω, εκτός από περιπτώσεις σκόπιμων και εν γνώση τους αναληθών αναφορών. Θεωρούμε πως θα μπορούσαν, ωστόσο, να προστεθούν και οι παιδοψυχολόγοι/παιδοψυχίατροι στην ως άνω κατηγορία, κατ' εφαρμογή του αρ. του αρ.12 παρ.3 του νόμου 3727/2008 ο οποίος υποχρεώνει τη χώρα μας να λαμβάνει τα απαιτούμενα νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι κανόνες εμπιστευτικότητας που επιβάλλονται από το εσωτερικό δίκαιο σε ορισμένους/νες επαγγελματίες, οι οποίες/οι έρχονται κατά την εργασία τους σε επαφή με παιδιά, δεν αποτελούν εμπόδιο στη δυνατότητα, για τις/τους επαγγελματίες αυτούς/ές, να αναφέρουν, στις υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για την προστασία των παιδιών, οποιαδήποτε κατάσταση για την οποία έχουν εύλογη αιτία να πιστεύουν ότι ένα παιδί είναι θύμα γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης.

Άρθρο 99 νομοσχεδίου_ Προσθήκη άρθρου 23Α στον ν. 3500/2006 Σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης η αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου αποτελεί ένα από τα άρθρα του κεφαλαίου (VI) για την έρευνα, την ποινική δίωξη, το δικονομικό δίκαιο και τα προστατευτικά μέτρα. Από την άλλη, το υπουργείο δικαιοσύνης επιλέγει να προσθέσει το εν λόγω άρθρο στο κεφάλαιο (του Ν. 3500/2006) που αφορά την αρωγή των θυμάτων και μάλιστα ως συνέχεια του άρθρου 23 που αφορά τις υποχρεώσεις των εκπαιδευτικών – το οποίο επίσης τροποποιείται.Επίσης είναι προβληματικό το γεγονός ότι στη συνολικότερη διαδικασία, εκτός από τη συμμετοχή των αστυνομικών αρχών, προβλέπεται η συμμετοχή κοινωνικών υπηρεσιών, υπηρεσιών υγείας και εξειδικευμένων δομών για την υποστήριξη επιζωσών ενδοοικογενειακής βίας και μάλιστα για την αξιολόγηση των παραγόντων επικινδυνότητας ή υποτροπής της βίας που αφορούν τον δράστη με βάση τις απειλές για τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα του θύματος λόγω της κατοχής όπλου, προηγούμενης καταδίκης για ενδοοικογενειακή βία, εξαρτήσεις από ουσίες, κ.λπ. Θεωρούμε ότι το συγκεκριμένο σημείο του άρθρου (παρ. 2 α) είναι ιδιαιτέρως προβληματικό για μια σειρά λόγους. Καταρχάς διότι οι εν λόγω υπηρεσίες και ιδιαιτέρως οι εξειδικευμένες δομές υποστηρίζουν επιζώσες και όχι θύτες ενδοοικογενειακής βίας και ως εκ τούτου δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητές τους να γνωρίζουν τα προβλεπόμενα από το νομοσχέδιο για τον δράστη. Κατά δεύτερον διότι αποτελεί σαφή αρμοδιότητα των αστυνομικών και διωκτικών αρχών η αναγνώριση των άμεσων κινδύνων και αναγκών προστασίας του θύματος, όπως και η τεκμηρίωση των περιστατικών έμφυλης βίας, η συλλογή αποδεικτικών στοιχείων για το ιστορικό και τα επιμέρους χαρακτηριστικά της βίας. Σημειωτέον ότι το σύνολο των ακολουθούμενων διαδικασιών θα πρέπει να στηρίζονται σε μια προσέγγιση που διασφαλίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα, είναι θυματοκεντρική και ευαίσθητη ως προς το φύλο, θέματα που ουδόλως περιλαμβάνονται στο συγκεκριμένο άρθρο. Επιπλέον, όπως σημειώνει και το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων (EIGE), η διαχείριση κινδύνου εκ μέρους της αστυνομίας περιλαμβάνει την εφαρμογή του νόμου και την επιβολή ποινικών κυρώσεων στους δράστες παράλληλα με την εκπόνηση σχεδίου προστασίας για το θύμα. Επειδή μάλιστα η αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου συνιστούν διαδικασίες που απαιτούνται για όλα τα θύματα και τα παιδιά τους ανεξάρτητα από το επίπεδο κινδύνου, η προορατική απόκριση απέναντι στον δράστη συνιστά κεντρικό στοιχείο της συνολικότερης διαδικασίας. Στο πλαίσιο αυτό θα έπρεπε να προβλεφθεί η εκπόνηση πρωτοκόλλου για τις διωκτικές αρχές το οποίο μεταξύ άλλων θα περιλαμβάνει περιγραφή του τρόπου με τον οποίο θα εφαρμόζεται η έμφυλη προσέγγιση κατά τη συνέντευξη των θυμάτων με στόχο την αποτίμηση του κινδύνου, αναφορά στα δικαιώματα του θύματος, στις διαθέσιμες μορφές προστασίας, στις υπηρεσίες συνοδείας και στη διαδικασία διαχείρισης κινδύνου για τα οποία ο εκάστοτε υπάλληλος οφείλει να ενημερώνει τα θύματα πριν την έναρξη της διαδικασίας. Παρά της σημασία αυτών των διαστάσεων ωστόσο, καμία από αυτές δεν περιλαμβάνεται στο συγκεκριμένο άρθρο. Τέλος το συγκεκριμένο άρθρο δεν λαμβάνει καθόλου υπόψη τις συστάσεις της Επιτροπής GREVIO (2023) προς τη χώρα, και συγκεκριμένα τις συστάσεις προς τις αρμόδιες αρχές που επιτάσσουν α) την διασφάλιση ότι η συστηματική και ευαίσθητη ως προς το φύλο αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου (άρθρο 51 Σύμβασης Κωνσταντινούπολης) θα καταστούν τυποποιημένες διαδικασίες σε όλες τις περιπτώσεις έμφυλης βίας που καλύπτονται από τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, β) θα επαναλαμβάνονται σε όλα τα στάδια των ποινικών διαδικασιών και γ) θα στηρίζονται σε μια αποτελεσματική πολυτομεακή προσέγγιση που συμπεριλαμβάνει τις εξειδικευμένες υπηρεσίες με βάση τις αρμοδιότητές τους και τις ΜΚΟ, προκειμένου να περιοριστούν οι κίνδυνοι για την ασφάλεια των επιζωσών.

27 Δεκεμβρίου 2023, 14:24 | Ο. Γ. ΕΧΟΝΤΑΣ ΚΟΡΗ ΘΥΜΑ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΣΥΜΦΩΝΟΥΜΕ ΜΕ ΤΙΣ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΘΕΣΕΙΣ Κύριε Υπουργέ

1)Παρακαλώ να ληφθούν υπόψην τα παρακάτω αιτήματα μας διότι η ζωή των κακοποιημένων μανάδων και παιδιών, έχει γίνει Επικίνδυνη και αφόρητη, Ψυχολογικά, σωματικά, και οικονομικά με τις συνεχόμενες δικαστικές Μηνύσεις που υποβάλλουν οι πατεράδες των παιδιών μας μετά την ψήφιση του νόμου 4800 / 21 προσπαθώντας να μας Εξαντλήσουν και οικονομικά.2)Παρακαλώ να ληφθούν υπόψην οι συστάσεις της «Επιτροπής για το Οικογενειακό Δίκαιο και την Συναινετική Συνεπιμέλεια», που εκπροσωπεί εκατοντάδες χιλιάδες γυναίκες και παιδιά.

«Επιτροπή για το Οικογενειακό Δίκαιο και την Συναινετική Συνεπιμέλεια»Για την νέα τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και την παρέμβαση στον ν.3500/2006. Έχει τεθεί σε δημόσια διαβούλευση νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης με περιεχόμενο νέες τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και παρέμβαση στον ν.3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία. Όσον αφορά τις αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα με σχετική αρθρογραφία στα μέσα ενημέρωσης έγινε γνωστή η κάθετη αντίθεση μεγάλου μέρους του νομικού κόσμου, γιατί κρίνουν ότι πλήττεται το κράτος δικαίου.Όσον αφορά τις γυναικείες οργανώσεις που μετέχουν στην επιτροπή μας, εκφράζουμε την αντίθεσή μας σε πολλές από τις τροπολογίες που εντάσσονται στο νομοσχέδιο και αρνούμαστε την υποβάθμιση του κράτους δικαίου.Επισημαίνουμε ότι δεν συγκροτήθηκε επιστημονική επιτροπή για την συγγραφή του προτεινόμενου νομοσχεδίου ούτε υπήρξε διάλογος με γυναικείες συλλογικότητες, όπως άλλωστε επιτάσσει η πρόσφατη έκθεση της GREVIO για την Ελλάδα. Συγκεκριμένα, ρητά η GREVIO στην πρόσφατη Έκθεση της για την Ελλάδα, "ενθαρρύνει έντονα τις ελληνικές αρχές να εντείνουν τις διαβουλεύσεις με ένα φάσμα οργανώσεων για τα δικαιώματα των γυναικών, προκειμένου να συμπεριληφθούν οι απόψεις και οι εμπειρίες τους στο σχεδιασμό νόμων, πολιτικών και μέτρων για την πρόληψη και την καταπολέμηση όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών. Οι αρχές θα πρέπει να αναγνωρίσουν πλήρως την αξία και την εμπειρογνωμοσύνη που προσφέρουν μέσω της έμφυλης προσέγγισης της βίας κατά των γυναικών με επίκεντρο τα δικαιώματα και τις ανάγκες των θυμάτων".Δυστυχώς ο Υπουργός Δικαιοσύνης με αλαζονικό ύφος απέρριψε την δημιουργία νομοπαρασκευαστικής επιτροπής με το αιτιολογικό ότι τα μέλη της θα προωθούσαν συντεχνιακά αιτήματα και απαξίωσε πλήρως την επιστημονική κοινότητα, που έχει να επιδείξει λαμπρά δείγματα γραφής όσες φορές μετείχαν σε νομοπαρασκευαστικές επιτροπές.Για ακόμα μία φορά η κυβέρνηση αρνείται να εναρμονισθεί με ευρωπαϊκές και διεθνείς κατευθύνσεις, παρ΄ ότι έχει κυρώσει η χώρα μας ή έχει ενσωματώσει στο εθνικό δίκαιο ευρωπαϊκές οδηγίες ή διεθνείς συμβάσεις, όπως την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης.Οι αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχουν άμεση σχέση με την παρέμβαση στον ν.3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία, αφού μία σειρά ζητήματα που έχουν να κάνουν με την αντιμετώπιση του θύτη αντιμετωπίζονται από τα παραπάνω νομικά κείμενα.Δυστυχώς ο Υπουργός δεν έδωσε καμία σημασία στις συστάσεις της GREVIO ούτε μπήκε στον κόπο να ακούσει τις γυναικείες οργανώσεις ώστε να γνωρίζει τα δεινά που προέκυψαν για γυναίκες και παιδιά με την ψήφιση του ν.4800/2021.Οι γυναικείες οργανώσεις με το συνημμένο υπόμνημά μας θα ενημερώσουμε τα κόμματα και τους νομικούς φορείς και θα διεκδικήσουμε την συμπερίληψη των προτάσεών μας.Συνοπτικά τα αιτήματά μας:

• Όχι στη μείωση δικαστών και στην δημιουργία μονομελών Πλημμελειοδικείων, στην θέση των τριμελών.• Επίσπευση της διαδικασίας στον ανακριτικό και δικαστικό τομέα με την καθιέρωση μιας "ταχείας διαδικασίας κατά προτεραιότητα" ώστε να αποτραπεί η κλιμάκωση της βίαιης συμπεριφοράς και η ενδεχόμενη γυναικοκτονία. • Σύνδεση της αποζημίωσης των θυμάτων με την προσφυγή στην δικαιοσύνη ανεξαρτήτως διαμεσολάβησης. • Στο θέμα της αποζημίωσης, αν αποδεδειγμένα ο δράστης δεν μπορεί να καταβάλει αποζημίωση λόγω πρόδηλης οικονομικής αδυναμίας ενώ βρίσκεται στην ίδια αδυναμία και το θύμα, τότε αυτό μπορεί να αποζημιωθεί από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης. Η αποζημίωση να περιλαμβάνει και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. • ΖΗΤΟΥΜΕ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΝΑ ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΕΚ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ, ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΜΗΝΥΣΗΣ, ΟΠΩΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ. • Στο ν/σ προστίθεται η ψυχολογική βία (επιπλέον της σωματικής) ως βία που επιφέρει τις συνέπειες της κακής άσκησης της γονικής μέριμνας του άρθρου 1532 ΑΚ, Εδώ θα ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΙ ΣΥΝΙΣΤΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΑ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΜΙΑΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ , ΩΣΤΕ ΑΥΤΗ Η ΑΟΡΙΣΤΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΝΑ ΜΗΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΕΙ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΑ ΕΙΣΑΓΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ (ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΑΠΟΡΡΙΦΘΕΙ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ) Η ΠΑΡΟΜΟΙΩΝ ΕΝΝΟΙΩΝ. • Ζητούμε την βελτίωση της απονομής της Δικαιοσύνης, με την ίδρυση οικογενειακών δικαστηρίων, κατ΄ εφαρμογή του Ν. 2447/1996. • Να ιδρυθεί αμέσως, κατ' εφαρμογή του Ν. 2447/1996, σώμα οικογενειακών κοινωνικών λειτουργών, με επαρκή και κατάλληλη

στελέχωση και τα αναγκαία υλικοτεχνικά μέσα, που θα ενισχυθεί με ΨΥΧΟΛΟΓΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΟΨΥΧΙΑΤΡΟΥΣ και ΘΑ ΣΥΝΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΑΡΧΕΣ. • Να προβλεφθεί ειδικό μηνιαίο επίδομα στήριξης των χαμηλού εισοδήματος χωρισμένων γονέων που έχουν την επιμέλεια παιδιού, κατ' εφαρμογή του άρθρου 21 παρ. 1 του Συντάγματος. • Ζητούμε να εισαχθεί η γυναικοκτονία ως ξεχωριστό αδίκημα του ΠΚ με ιδιαίτερη ποινική απαξία, ώστε να γίνει ορατό το έγκλημα αυτό και η φύση του και να μην υπάρχουν ελαφρυντικά όπως "πρότερος έντιμος βίος" όταν υπήρξαν στο παρελθόν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας είτε κατά του θύματος είτε σε τρίτα πρόσωπα.Τη δήλωση υπογράφουν τα σωματείαΕλληνικό Δίκτυο για την Φεμινιστική ΑπεργίαΕλληνικό Δίκτυο Γυναικών ΕυρώπηςΈνωση Γυναικών Ελλάδας (Ε.Γ.Ε.)Ένωση Ελληνίδων ΝομικώνΕυρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας (ΕΔκΒ)Σωματείο Γυναικείων Δικαιωμάτων «ΤΟ ΜΩΒ»ΧΕΝ ΕλλάδοςΠρωτοβουλία Γυναικών ΠειραιάΟμάδα γυναικών του συλλόγου κοινωνικής και Πολιτιστικής Παρέμβασης θρυαλλίδαΜΗΤΕΡΑΣ ΕΡΓΟΝ Σύλλογος Πολύτεκνων ΜητέρωνΈνωση Διπλωματούχων Ελληνίδων ΜηχανικώνΣύνδεσμος Αλβανίδων γυναικών στην ΕλλάδαΓυναικεία ομάδα ΑυτοάμυναςNIMERTIS ACTIONART ΝΠΙΔΦεμινιστική Συλλογικότητα ΘΕΟΔΩΡΑΟι μαμάδες Mother's Wings Greece – Mother's WingsΟμάδα Γυναικών Πτολεμαΐδας Σύλλογος εργαζομένων Γενικής Γραμματείας Ισότητας των φύλων «Δώρα Κατσιβαρδάκου»Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων Δικτύου Δομών ΓΓΙΦΔίκτυο Γυναικών Συγγραφέων κατά της Έμφυλης Βίας και των Γυναικοκτονιών, «η φωνή της»Artivism MovementΔΙΟΤΙΜΑ Κέντρο για τα Έμφυλα Δικαιώματα και την Ισότητα ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΕΣ STRONG ΜΕ – Κίνημα για την πρόληψη & καταπολέμηση της έμφυλης βίας.Εργαστήριο Σπουδών Φύλου, Τμήμα Κοινωνικής Πολιτικής, Πάντειο Πανεπιστήμιο

27 Δεκεμβρίου 2023, 14:17 | Μ. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ MOTHERS WINGS GREECE.

27 Δεκεμβρίου 2023, 14:37 | Γ. Ο παρακατω συνδεσμος θα βοηθησει πολυ στη διαβούλευση για την καταπολεμηση τησ ενδοοοικογενειακησ βιας. Ας μη θρηνησουμε αλλα θυματαhttps://tomov.gr/2023/12/15/tin-nea-tropopoiisi-diataxeon-p-k-k-p/

27 Δεκεμβρίου 2023, 14:33 | Ν. Ποινικοποίηση της γονικής αποξένωσης τωρα

27 Δεκεμβρίου 2023, 14:47 | Ε. Τ. ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΌΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΎ ΠΛΑΙΣΊΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΌΛΗΨΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΈΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΉΣ ΒΊΑΣ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Ν. 3500/2006Για τη Νέα τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας έχω να σχολιάσω τα εξής (από ΜΩΒ):

1. Δεν συγκροτήθηκε επιστημονική επιτροπή για την συγγραφή του προτεινόμενου νομοσχεδίου ούτε υπήρξε διάλογος με γυναικείες συλλογικότητες, όπως άλλωστε επιτάσσει η πρόσφατη έκθεση της GREVIO για την Ελλάδα. Συγκεκριμένα, ρητά η GREVIO στην πρόσφατη Έκθεση για την Ελλάδα, "ενθαρρύνει έντονα τις ελληνικές αρχές να εντείνουν τις διαβουλεύσεις με ένα φάσμα οργανώσεων για τα δικαιώματα των γυναικών, προκειμένου να συμπεριληφθούν οι απόψεις και οι εμπειρίες τους στο σχεδιασμό νόμων, πολιτικών και μέτρων για την πρόληψη και την καταπολέμηση όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών. Οι αρχές θα πρέπει να αναγνωρίσουν πλήρως την αξία και την εμπειρογνωμοσύνη που προσφέρουν μέσω της έμφυλης προσέγγισης της βίας κατά των γυναικών με επίκεντρο τα δικαιώματα και τις ανάγκες των θυμάτων". Όσον αφορά τις αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα με σχετική αρθρογραφία στα μέσα ενημέρωσης έγινε γνωστή η κάθετη αντίθεση του νομικού κόσμου, γιατί κρίνουν ότι πλήττεται το κράτος δικαίου.2. "Η GREVIO επισημαίνει ότι τα προγράμματα για τους δράστες δεν μπορούν να αντικαταστήσουν τη δίωξη ή την καταδίκη και ότι οι αρχές πρέπει να διασφαλίσουν ότι η αλληλεπίδραση μεταξύ των προγραμμάτων για τους δράστες και των ποινικών διαδικασιών δεν λειτουργεί εις βάρος του δικαιώματος των θυμάτων σε δίκη και σε δίκαιες νομικές διαδικασίες". Όσον αφορά το αναφερόμενο στον νόμο "ειδικό συμβουλευτικό – θεραπευτικό πρόγραμμα ή πρόγραμμα απεξάρτησης για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας, η Grevio επισημαίνει ότι δεν υπάρχουν αρκετά προγράμματα, ότι οι δράστες αντιμετωπίζονται από τον νόμο ως "ασθενείς" και όχι ως αντικοινωνικά άτομα χρήζοντα ειδικής συμβουλευτικής για τη βία σε βάρος των γυναικών, καθώς και ότι δεν δόθηκαν στοιχεία από τα εμπλεκόμενα κέντρα συμβουλευτικής ούτε αξιολόγηση από οιοδήποτε φορέα για τη μέχρι τώρα αποτελεσματικότητά τους

2. Παρόλο που πολλές φορές η γυναικοκτονία είναι η κατάληξη προηγούμενης ενδοοικογενειακής βίας και δεν απέχει χρονικά πολύ από την πρώτη καταγγελία, το νομοσχέδιο δεν προβλέπει τίποτε για την επίσπευση της διαδικασίας στον ανακριτικό και δικαστικό τομέα με την καθιέρωση μιας "ταχείας διαδικασίας κατά προτεραιότητα" ώστε να αποτραπεί η κλιμάκωση της βίαιης συμπεριφοράς και η ενδεχόμενη γυναικοκτονία (όπως συμβαίνει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, π.χ. βλ. Ιταλικό Codice Rosso). να λαμβάνονται ταχύτερα τα όποια μέτρα για την προστασία των θυμάτων. Η αστυνομία, μόλις ενημερωθεί για το έγκλημα, θα πρέπει να ενημερώνει αμέσως τον εισαγγελέα, ακόμη και προφορικά. Ο εισαγγελέας, στις περιπτώσεις που ασκεί δίωξη

για εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας, Θα πρέπει εντός τριών ημερών από την ενημέρωσή του για το έγκλημα, να λάβει πληροφορίες από το θύμα ή από το πρόσωπο που κατήγγειλε τα γεγονότα του εγκλήματος. Η προθεσμία των τριών ημερών μπορεί να παραταθεί μόνο σε περίπτωση αναπόφευκτης ανάγκης προστασίας ανηλίκων ή του απορρήτου της έρευνας, επίσης προς το συμφέρον του θιγόμενου προσώπου. Οι πράξεις έρευνας που ανατίθενται από τον εισαγγελέα στην αστυνομία πρέπει να εκτελούνται χωρίς καθυστέρηση.

3. Η υποχρεωτική συνεπιμέλεια είναι συχνά για τον πρώην σύντροφο το μέσο άσκησης εξουσίας και συνιστά νέα μορφή άσκησης βίας στο θύμα του, ενώ εξάλλου το δικαίωμα επίσκεψης και φιλοξενίας των πατεράδων συχνά αποτελεί για τις γυναίκες και τα παιδιά μεγάλο ρίσκο, για το λόγο αυτό προτείνουμε να προστεθεί η φράση "Αναστέλλεται το δικαίωμα επικοινωνίας με τα τέκνα εκ του νόμου, με την υποβολή μήνυσης" στην παρ. 1, αρθρ. 18 του ν/σ, όπως προβλέπει ο γαλλικός νόμος 2020-936. (βλ. Παράρτημα ΙΙ) Επίσης, στο ίδιο άρθρο που προβλέπει "στον κατηγορούμενο από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο στο οποίο παραπέμπεται να δικασθεί ή από τον αρμόδιο ανακριτή ή από το δικαστικό συμβούλιο ή από τον εισαγγελέα που έχει επιληφθεί της υπόθεσης με αιτιολογημένη διάταξή του, κατά της οποίας επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον του συμβουλίου πλημμελειοδικών, και για όσο χρονικό διάστημα απαιτείται, περιοριστικοί όροι, " να προστεθεί ως μέτρο διασφάλισης της τήρησής τους η εποπτεία θα μπορούσε να γίνεται στην περίπτωση που ο δράστης έχει ήδη καταδικαστεί τουλάχιστον μια φορά, με κινητή ηλεκτρονική συσκευή που θα μπορεί να ενημερώνει ότι ο δράστης βρίσκεται σε μια ορισμένη απόσταση από το θύμα, μικρότερη από αυτή που καθορίζεται από την εντολή.

4. Ακόμη το άρθρο 86 του νομοσχεδίου προβλέπει τροποποίηση του άρθρου 4 Ν. 3500/2006 με την προσθήκη και του όρου "ψυχολογική βία. Προστίθεται η ψυχολογική βία (επιπλέον της σωματικής) ως βία που επιφέρει τις συνέπειες της κακής άσκησης της γονικής μέριμνας του άρθρου 1532 ΑΚ, δηλαδή αυτές της ολικής ή μερικής αφαίρεσης της γονικής μέριμνας από τον θύτη γονέα. Θα πρέπει να υπάρξει ορισμός του τι συνιστά ψυχολογική βία στο πλαίσιο μιας ενδοοικογενειακής σχέσης, ώστε αυτή η αόριστη αναφορά να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί εις βάρος των γυναικών ότι ασκούν δήθεν ψυχολογική βία στα παιδιά στρέφοντάς τα εις βάρος των πατεράδων τους και σε κάθε περίπτωση να μη υπάρχει ο κίνδυνος της ποινικοποίησης της καθημερινότητας των γονέων. Πολλώ δε μάλλον πρέπει να οριστεί ρητά ότι δεν τεκμαίρεται διάρρηξη της σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα υπαιτιότητι του έχοντος την επιμέλειά του γονέα, δηλαδή της μητέρας από μόνη την άρνηση του τέκνου να επικοινωνήσει με τον άλλο γονέα ή τους συγγενείς του. Να αποφευχθεί δηλαδή η εκ του πλαγίου παρείσφρηση του όρου "γονική αποξένωση" στο σκεπτικό και το αποτέλεσμα του νόμου, κατά παράβαση των όσων ορίζονται στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, τη Grevio και τη Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού. Συχνά τα παιδιά έχουν βάσιμο λόγο να αρνούνται και η προστασία τους πρέπει να είναι προτεραιότητα, καθώς μιλούμε για ενδοοικογενειακή βία, είτε ως δευτερογενή θύματα είτε ως άμεσα θύματα. Ψυχολογική βία στην περίπτωση αυτή ασκεί ο βίαιος γονέας, όχι ο γονέας που σέβεται την επιθυμία του τέκνου να μην επικοινωνεί μαζί του. Όπως άλλωστε παρατηρεί πολύ εύστοχα η Grevio: "Επιπλέον, ο νόμος 4800/2021 θεωρεί τις καλές σχέσεις μεταξύ του παιδιού και του ενός γονέα ως υποχρέωση του άλλου γονέα. Κατά συνέπεια, το άρθρο 1 511 του Αστικού Κώδικα περιλαμβάνει ρητά ως κριτήριο που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση του συμφέροντος του παιδιού την ικανότητα κάθε γονέα να διασφαλίζει τη διασφάλιση των δικαιωμάτων του άλλου γονέα όσον αφορά τις σχέσεις με το παιδί. Το άρθρο 1 532 περιλαμβάνει επίσης τη «διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του παιδιού με τον άλλο γονέα» ως λόγο ανάκλησης των γονικών δικαιωμάτων, συμπεριλαμβανομένου του μη βίαιου γονέα. Η GREVIO σημειώνει ότι η γενική διατύπωση των εφαρμοστέων νομικών διατάξεων και η απουσία ρητής αναφοράς σε καταστάσεις ενδοοικογενειακής βίας παρέχει πρόσφορο έδαφος για προβληματικές δικαστικές πρακτικές που βασίζονται στη χρήση του «συνδρόμου γονικής αποξένωσης». Στο πλαίσιο αυτό, η GREVIO πληροφορήθηκε με απογοήτευση την ύπαρξη δημόσια υποστηριζόμενης κατάρτισης για δικαστές που καλύπτει το «σύνδρομο γονικής αποξένωσης» και παρόμοιες έννοιες. (Έκθεση GREVIO σελ. 89). Η GREVIO θεωρεί ότι η υποστήριξη της χρήσης της έννοιας της «γονικής αποξένωσης» και των συναφών εννοιών ενέχει τον κίνδυνο να παραμείνει η βία κατά των γυναικών και των παιδιών τους απαρατήρητη και/ή αρνητική".

5. Προβλέπεται στο νομοσχέδιο ότι στην περίπτωση της ποινικής διαμεσολάβησης, δεν θα ακολουθήσει δίκη και πιθανή καταδίκη του δράστη αν αυτός: α) υποσχεθεί ότι δεν θα τελέσει και πάλι στο μέλλον οποιαδήποτε πράξη ενδοοικογενειακής βίας και σε περίπτωση συνοίκησης δέχεται να μείνει για εύλογο χρονικό διάστημα εκτός οικογενειακής στέγης, β) παρακολουθήσει ειδικό συμβουλευτικό – θεραπευτικό πρόγραμμα γ) καταβάλει εύλογη αποζημίωση στον παθόντα. Αν όμως αποδεδειγμένα δεν μπορεί να καταβάλει αποζημίωση λόγω πρόδηλης οικονομικής αδυναμίας ενώ βρίσκεται στην ίδια αδυναμία και το θύμα, τότε αυτό μπορεί να αποζημιωθεί από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης του άρθρου 1 του ν. 3811/2009. Στην περίπτωση αυτή το

ελληνικό δημόσιο μπορεί μετά να στραφεί εις βάρος του δράστη για το ποσό που κατέβαλε . Πραγματική οικονομική ανακούφιση των θυμάτων και των οικογενειών τους από την παραπάνω δημόσια αρχή σε όλες τις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας με σοβαρές κακοποιήσεις και όχι μόνο στο πλαίσιο της ποινικής διαμεσολάβησης, ανεξαρτήτως της οικονομικής κατάστασης του δράστη, με δικαίωμα του δημοσίου να υποκατασταθεί στα δικαιώματα του θύματος και να στραφεί μετά το ίδιο κατά του δράστη για τα χρήματα που έδωσε ως αποζημίωση. Η αποζημίωση να περιλαμβάνει πέραν της κάλυψης των παραπάνω πραγματικών εξόδων και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης αλλά και λόγω ψυχικής οδύνης στην οικογένεια του θύματος.(βλ. Παράρτημα 3). Η αποζημίωση δεν θα πρέπει να είναι εφάπαξ αλλά μηνιαία, για όσο καιρό απαιτείται και, το ποσό δεν μπορεί να είναι μικρότερο της ελάχιστης σύνταξης . Επίσης, δεν θα πρέπει να είναι κατόπιν αίτησης του θύματος, αλλά αυτεπάγγελτα.

6. Η παράγραφος 2 του άρθρου 23 του νομοσχεδίου που ορίζει το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών που καταγγέλλουν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας στους οποίους περιλαμβάνονται δάσκαλοι, καθηγητές, γιατροί, προπονητές, κοινωνικοί λειτουργοί, θα πρέπει να περιλαμβάνονται και οι ψυχολόγοι και να έχει αναδρομική ισχύ. Στο ακαταδίωκτο θα πρέπει οπωσδήποτε να συμπεριληφθούν οι οργανώσεις που στο πλαίσιο της δράσης τους παρέχουν στήριξη στα θύματα.

7. Όσον αφορά τη μέριμνα των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας προστίθεται το άρθρο 23Α σχετικά με την ατομική αξιολόγηση των θυμάτων και του κινδύνου επανάληψης της βίας και της δευτερογενούς θυματοποίησης από τις υπηρεσίες υποδοχής θυμάτων όπως οι αστυνομικές αρχές, κοινωνικές υπηρεσίες, υπηρεσίες υγείας και εξειδικευμένες δομές, κατόπιν προηγούμενης ενημέρωσης και συμφωνίας του θύματος. Μάλιστα η παραπομπή των θυμάτων στις υπηρεσίες αυτές θα γίνεται από τις διωκτικές, εισαγγελικές και δικαστικές αρχές, ενώπιον των οποίων εκκρεμεί υπόθεση ενδοοικογενειακής βίας. Ωστόσο, δεν υπάρχει επάρκεια υπηρεσιών και στελεχών. Πότε, πόσες και πώς θα λειτουργήσουν παραμένει άγνωστο!

Πρότασή μας (ΜΩΒ): Πραγματικά εξειδικευμένες δομές που θα μπορεί να στραφεί το θύμα από την πρώτη στιγμή και να βρει ψυχολογική, νομική και οικονομική υποστήριξη, ενώ συγχρόνως θα υπάρχει εποπτεία του δράστη από τις αστυνομικές αρχές προκειμένου να μην επαναληφθεί το έγκλημα. Είναι απαραίτητο να οργανωθεί ένα δίκτυο συνεργασίας της αστυνομίας με τους αρμόδιους φορείς ώστε να διευκολύνεται η πλήρης προστασία της γυναίκας και του παιδιού θύματος, τα δε αστυνομικά όργανα να υπέχουν πειθαρχική και ποινική ευθύνη για τη μη τήρηση των καθηκόντων τους.

8. Τέλος, προτείνουμε να εισαχθεί η γυναικοκτονία ως ξεχωριστό αδίκημα του ΠΚ με ιδιαίτερη ποινική απαξία, να μην υπάρχουν ελαφρυντικά όπως “πρότερος έντιμος βίος” όταν υπήρξαν στο παρελθόν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας είτε κατά του θύματος είτε σε τρίτα πρόσωπα. Αφαίρεση της επιμέλειας και της γονικής μέριμνας των τέκνων των θυμάτων από τον δράστη. Πλήρη οικονομική απαλλαγή από τα έξοδα των δικαστηρίων για την οικογένεια του θύματος.

9. Στην περίπτωση που το θύμα είχε παιδί ο νομοθέτης θα πρέπει να προβλέπει ειδική μέριμνα για αυτά και σε κάθε περίπτωση ο Εισαγγελέας που διαπιστώνει την ύπαρξη ανήλικων ή οικονομικά μη αυτοδύναμων ενηλίκων τέκνων του θύματος οφείλει, σε κάθε στάδιο και επίπεδο της διαδικασίας, να ζητήσει την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων για την εξασφάλιση της αστικής αποζημίωσης της ζημίας που υπέστησαν τα τέκνα του θύματος.

10. Προκειμένου να εξάγονται σαφή συμπεράσματα σχετικά με φαινόμενο της ενδοοικογενειακής βίας ώστε να υιοθετούνται κατάλληλες πολιτικές αντιμετώπισης του, οι αστυνομικές και δικαστικές αρχές θα πρέπει να τηρούν ποιοτικά στατιστικά στοιχεία αναφορικά με τα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας, τις καταγγελίες και την έκβαση των δικογραφιών που σχηματίστηκαν, το προφίλ του δράστη (κυρίως αν υπήρξαν προηγούμενες καταγγελίες ακόμη και από διαφορετικά πρόσωπα), τη σχέση συγγένιας μεταξύ θύτη και θύματος, τον τύπο του διαζυγίου εφόσον πρόκειται για πρώην συζύγους, αν το έγκλημα τελέστηκε παρουσία ανηλίκων κ.α..Επίσης συμφωνώ ΚΑΙ με τα παρακάτω σχόλια της ΔΙΟΤΙΜΑΣ:• Δεν υπάρχει μια διακριτή, τυποποιημένη ποινική πρόβλεψη για την αφαίρεση της ζωής γυναικών εντός συντροφικής σχέσης, με την αναγνώριση της γυναικοκτονίας ως εγκλήματος με έμφυλα χαρακτηριστικά, παρά την υιοθέτηση αυτής της νομικής θεώρησης από αρκετές άλλες χώρες.• Η ψυχολογική βία εισάγεται ως μορφή βίας που αφορά μόνο τους/τις ανήλικους/ανήλικες. Στον αντίποδα, το νομοσχέδιο δεν θεωρεί αξιόποινες μια σειρά από συμπεριφορές που συνιστούν ενδοοικογενειακή βία, υπό τον διευρυμένο ορισμό της Σύμβασης, δηλαδή την ψυχολογική βία σε βάρος ενηλίκων και την οικονομική βία. Δεν είναι κατανοητό για ποιον λόγο δεν ποινικοποιείται στον Ν. 3500/2006 η ψυχολογική βία, ενώ σε άλλα νομοθετήματα, είτε υπάρχει αναφορά σε τρόμο ή ανησυχία, που συνιστούν μορφές ψυχολογικής βίας (π.χ. άρθρο 333 παρ. 1 ΠΚ), είτε γίνεται σαφής

αναφορά σε ψυχολογική βλάβη (Ν. 4808/2021 άρθρο 4, παρ. 2). Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή GREVIO, ακριβώς εξαιτίας του ότι η ψυχολογική βία δεν αποτυπώνεται στο νόμο, ενώ καταγγέλλεται, δεν διώκεται μεμονωμένα παρά μόνον σε συνδυασμό με τη σωματική βία. Σε ό,τι αφορά την οικονομική βία συνιστά σπουδαία έλλειψη η απουσία ορισμού, ενώ προβλέπεται ρητά από τη Σύμβαση.• Όσον αφορά στο αδίκημα του βιασμού, παρόλο που ρητά, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, θα θεωρείται πλέον ενδοοικογενειακή βία όταν τελείται σε ενδοοικογενειακό/συντροφικό πλαίσιο, ο νομοθέτης παραλείπει να βελτιώσει νομοτεχνικά τον ορισμό του βιασμού. Αυτό σημαίνει ότι στον υπάρχοντα ορισμό δεν διασαφηνίζεται η έννοια της συναίνεσης και δεν προκύπτει ότι οποιαδήποτε σεξουαλική πράξη ή συμπεριφορά θα πρέπει να είναι προϊόν ελεύθερης βούλησης. Ταυτόχρονα ο ισχύων ορισμός περιορίζεται στην στενή έννοια της «γενετήσιας πράξης», όπου δεν μπορούν να ενταχθούν ασελγείς πράξεις που δεν προϋποθέτουν τη διείσδυση. Θεωρούμε ότι οι παραλείψεις αυτές όχι μόνο δεν συνάδουν με όσα ορίζει η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης (άρθρο 36), αλλά δηλώνουν την απουσία πολιτικής βούλησης για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας.• Δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για την επιτάχυνση των διαδικασιών και την κατά προτεραιότητα εκδίκαση των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας, παρά την αναγνωρισμένη κοινωνική ανάγκη και τη γνωμοδότηση από ανώτατο δικαστικό λειτουργό, και παρά το γεγονός ότι οι γυναικοκτονίες σε μεγάλο βαθμό οφείλονται (και) στην αδυναμία της Δικαιοσύνης να ανταποκριθεί και να προστατεύσει τα θύματα από την κλιμάκωση των βίαιων συμπεριφορών.• Τα πλημμελήματα της ενδοοικογενειακής βίας, όπως και το σύνολο σχεδόν των πλημμελημάτων του ΠΚ, από εδώ και στο εξής θα εκδικάζονται από μονομελή πλημμελειοδικεία. Θεωρούμε πως η εκδίκαση υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας από μονομελείς συνθέσεις απαξιώνει τη σοβαρότητα του φαινομένου και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, ακόμη και αν την υπαγορεύει η υποστελέχωση των Δικαστηρίων.• Το νομοσχέδιο αναφέρεται εξαντλητικά στο θεσμό της ποινικής διαμεσολάβησης ως δυνητική περίπτωση μη έναρξης της ποινικής δίωξης κατά δραστών πλημμελημάτων ενδοοικογενειακής βίας, εφόσον παρακολουθήσουν συμβουλευτικά-θεραπευτικά προγράμματα. Θα πρέπει ωστόσο να σημειωθεί ότι με εξαίρεση τα Κέντρα Κοινωνικής Στήριξης του ΕΚΚΑ σε Αθήνα, Πειραιά και Θεσσαλονίκη, που υλοποιούν ειδικά προγράμματα για θύτες και για τα οποία δεν διαθέτουμε δεδομένα ως προς την αποτελεσματικότητα των παρεμβάσεών τους, στην υπόλοιπη χώρα υπάρχει διαπιστωμένη έλλειψη πιστοποιημένων ή/και κρατικά εποπτευόμενων δομών με σχετικά προγράμματα που μπορούν να παρακολουθήσουν οι δράστες ενδοοικογενειακής βίας. Θεωρούμε, επιπλέον, ακατανόητη και επικίνδυνη την αναφορά σε «προγράμματα απεξάρτησης από την ενδοοικογενειακή βία», καθώς έτσι απαραδέκτως ταυτίζεται ο βίαιος δράστης με μια «έξη» την οποία δεν μπορεί να αποβάλλει με ίδιες δυνάμεις και (ψυχ)ιατρικοποιείται το φαινόμενο. Τα προγράμματα για τους δράστες θα πρέπει να στηρίζονται πρωτίστως στην προστασία της ευάλωτης κατάστασης στην οποία βρίσκεται το θύμα και αφετέρου στην ελεύθερη βούληση και όχι στον εξαναγκασμό του δράστη.• Τέλος, θεωρούμε ανεπίτρεπτο το γεγονός ότι το νομοσχέδιο συνδέει την αποζημίωση των θυμάτων από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης με το θεσμό της ποινικής διαμεσολάβησης, εφόσον η μεν Αρχή έχει αποδειχθεί στην πράξη ανενεργός, η δε αποζημίωση των θυμάτων δεν μπορεί να εξαντλείται μόνο σε περιπτώσεις που έχουν υπαχθεί στην ποινική διαμεσολάβηση. Άλλωστε σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κων/πολης (αρ.30) τα κράτη οφείλουν να χορηγούν επαρκή κρατική αποζημίωση ανεξαιρέτως, στα άτομα τα οποία έχουν υποστεί σοβαρή σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας τους, στο βαθμό που αυτή η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές, όπως άλλωστε συστήνει και η GREVIO (σημεία 184-185). Η θέση του Κέντρου Διοτίμα είναι πως όλες ανεξαιρέτως οι ευάλωτες επιζώσες ενδοοικογενειακής βίας και τα παιδιά τους θα πρέπει να λαμβάνουν κρατική οικονομική υποστήριξη και αρωγή στα πρώτα, τουλάχιστον, βήματα διαφυγής τους από βίαιες/κακοποιητικές σχέσεις, ανεξάρτητα από δικαστική η μη αναγνώριση της ύπαρξης ενδοοικογενειακής βίας.Η επιχειρούμενη νομοθετική πρωτοβουλία για την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και της Ποινικής Δικονομίας είναι ακόμη μία κυβερνητική παρέμβαση που έρχεται να προστεθεί στις πολλές που έχουν λάβει χώρα από το 2019 και εντεύθεν, γίνεται χωρίς καν την ύπαρξη νομοπαρασκευαστικής επιτροπής και με μοναδική στόχευση τον εντυπωσιασμό μέσω της αυστηροποίησης των ποινών. Στο ίδιο πνεύμα, οι παρεμβάσεις στον νόμο 3500/2006 λαμβάνουν χώρα τη στιγμή που η Πολιτεία αποτυγχάνει να αποκριθεί ικανοποιητικά στον τομέα της πρόληψης και της προστασίας των θυμάτων ενδοοικογενειακής/συντροφικής βίας παραβιάζοντας βασικές αρχές της Σύμβασης. Δεν πρέπει, ωστόσο, να ξεχνάμε πως ένας από τους πρωταρχικούς στόχους της Σύμβασης είναι να τεθεί τέλος στην ατιμωρησία των δραστών. Αυτό προϋποθέτει όχι μόνο την επιβολή κυρώσεων εναντίον τους μέσω της νομοθεσίας, αλλά και διασφάλιση των απαραίτητων νομικών οδών για τα θύματα. Όταν το ίδιο το Κράτος δεν συμμορφώνεται με την υποχρέωση της δέουσας επιμέλειας στην πρόληψη και διερεύνηση των πράξεων βίας, οφείλει να λογοδοτεί.

27 Δεκεμβρίου 2023, 13:38 | Ε. Η πρόταση της αξιοτίμου Εισαγγελέα Ανηλίκων Ηρακείου, κ. Θ. Μ., περί δυνατότητας Εισαγγελικής διαμεσολάβησης ακόμη και στο στάδιο της τακτικής (ποινικής) διαδικασίας θα πρέπει να γίνει δεκτή, ασμένως, και να συμπεριληφθεί στο σχετικό άρθρο του νομοσχεδίου. Επίσης η

πρόταση, της ιδίας Εισαγγελέα, να αφαιρεθεί το τεκμήριο ενοχής του κατηγορουμένου, στην έναρξη της διαδικασίας διαμεσολάβησης, είναι μια ορθή πρόταση που πηγάζει από την εμπειρία του ειδικού Εισαγγελέα ενδοοικογενειακής βίας και, εάν γίνει δεκτή, θα φέρει μια πραγματική επανάσταση, επί τα βελτίω, στο θεσμό της διαμεσολάβησης και στο στόχο αυτού του θεσμού, που είναι η αποκατάσταση της οικογενειακής ειρήνης με κερδισμένα, τελικά, τα ίδια τα παιδιά.

27 Δεκεμβρίου 2023, 13:28 | Μ. Α. Το νομοσχέδιο κρίνεται απαράδεκτο και αντισυνταγματικό! Όταν μιλάμε για έμφυλη βία αναφερόμαστε και στα δύο φύλα, γυναίκες και άνδρες! Ο νόμος θα πρέπει να διαφυλάττει ΕΞΙΣΟΥ τα δικαιώματα και των δύο!

27 Δεκεμβρίου 2023, 13:19 | Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι παιδική κακοποίηση και ενδοοικογενειακή βία ψυχολογικής μορφής εις βάρος τόσο των ανηλίκων όσο και προς το γονέα που την βιώνει άδικα και που τις περισσότερες φορές είναι ο πατέρας αφού η βία δεν έχει φύλο ενώ έχει πολλές μορφές και μία από αυτές είναι η ψυχολογική βία. Οπότε είναι χρέος της πολιτείας να την αναγνωρίσει νομικά και να προστατεύσει τόσα τα ιερά δικαιώματα του κάθε παιδιού να επικοινωνεί και με τους δύο γονείς του ακόμα και μετά από το διαζύγιο τους όσο και το ιερό δικαίωμα του κάθε γονέα να επικοινωνεί εντελώς απρόσκοπτα με το παιδί του. Για την επιστήμη της ψυχολογίας το θέμα αλληλεπίδρασης και επικοινωνίας του παιδιού με τον κάθε γονέα του, τόσο με τη μητέρα όσο και με τον πατέρα του, είναι λήξαν και αδιαπραγμάτευτο αφού αναγνωρίζει την μεγάλη σπουδαιότητα που έχει αυτό στην ψυχολογία του κάθε παιδιού από τα αναντικατάστατα οφέλη στην ψυχική υγεία του όσο και στην διαμόρφωση της προσωπικότητας του από την ομαλή ψυχοσυναισθηματική του ανάπτυξη όταν αλληλεπιδρά και με τους δύο του γονείς για τους οποίους και για αυτούς τα οφέλη στην καλή ψυχολογία τους όσο και στην ζωή τους είναι απόλυτης και ασύγκριτης σημασίας όταν επικοινωνούν με το παιδί τους χωρίς εσκεμμένα εμπόδια από τρίτους.

27 Δεκεμβρίου 2023, 13:36 | Ν. Σ. Μερικές κυρίες νομίζουν, ότι το να υπερασπίζονται άκριτα συνιστά προσφορά σε αυτό το φύλο. Δεν πρόκειται για προσφορά, πρόκειται για ρατσιστική επίθεση κατά του ανδρικού φύλου. Όσοι και όσες δε ξέρουν να ερμηνεύουν τις ουρανομήκεις κραυγές αντιλαμβάνονται, ότι πίσω από την πομπώδικη συλλογική απόρριψη του ανδρικού φύλου δεν κρύβεται παρά το «σε μισώ γιατί νιώθω, ότι δεν θα μπορέσω ποτέ να σε φτάσω». Και πολλοί κύριοι ακολουθούν αυτές τις κυρίες, ακριβώς, επειδή σκέφτονται: «Οι κακομοίρες. Δεν θα μας φθάσουν ποτέ. Ας τους πετάξουμε το «φεμινιστικό» μας οίκτο να νιώσουν λίγο καλύτερα». Όχι κυρίες και κύριοι, «φεμινιστές/νίστριες». Η τυφλή εκδίκηση εναντίον εκείνων που εσύ κυρία «φεμινίστρια», μέσα από το σύμπλεγμα κατωτερότητάς σου βλέπεις ως κυρίαρχους, χωρίς να σκέφτεσαι πόσοι τέτοιοι «κυρίαρχοι» έπεσαν στα παιδία των μαχών, όταν εσύ, έκανες «κούνια μπέλλα» το παιδάκι σου, δεν έχει καμιά σχέση με την ισότητα. Θέλεις εκείνος να σκοτώνεται στα πεδία των μαχών και εσύ να κάνεις «κούνια μπέλλα» το μωράκι σου; Κάνε το! Αλλά μη μας πουλάς φύκια για ποπλίνες. Εντάξει;

27 Δεκεμβρίου 2023, 12:19 | Κ. Μ. Κανείς και καμία δεν έχει δικαίωμα να χωρίζει τα παιδιά από τους γονείς τους. Η γονεϊκή αποξένωση είναι κακοποίηση και ως τέτοια πρέπει να συμπεριλαμβάνεται στο νέο νόμο.

27 Δεκεμβρίου 2023, 12:25 | Κ. Δ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι ενδοοικογενειακή βία. Να ποινικοποιηθεί με το νέο νόμο.

27 Δεκεμβρίου 2023, 12:38 | Τ. Ε. Μην χωρίζετε τους πατεράδες από τα παιδιά τους.

27 Δεκεμβρίου 2023, 12:11 | Π. ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΚΑΙ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ σε προηγούμενη μας δημοσίευση:Τα γραφήματα στηριζονται σε ποσοστά που εξάγονται απο τα αριθμητικά δεδομένα της Ελληνικης Αστυνομίας και ειναι προιον των Ενεργων Μπαμπάδων. Επισης τα αριθμητικά δεδομένα της Ε.Αστυνομίας αναφέρονται σε Γενική Εγκληματικότητα.https://www.energoimpampades.gr/oi-gynaikes-sygkleinoyn-sto-50-ton-egklimaton-kata-zois-entos-dekaetias/Τα εγκλήματα κατά ζωής απο γυναίκες έχουν αυξητική τάση, ποσοστιαία ως προς τους ανδρες και φαινεται να ξεπερνούν τους ηθικούς φραγμούς τους διεκδικώντας ισόποσο μερίδιο με τους ανδρες στην εγκληματικότητα κατα ζωής. Τα τελευταία ετη τείνουν να συγκλίνουν στα ποσοστά των ανδρών στά εγκλήματα κατα ζωής ….https://www.energoimpampades.gr/aytoktonies-kai-egklimatikotita-kata-zois/Οι αυτοκτονίες ανδρών εχουν αυξητική τάση, ως προς τις γυναίκες, ενω αυξάνεται ταυτόχρονα η εγκληματικότητα των γυναικών. Δηλαδη οσο αυξάνεται η εγκληματικότης των γυναικων τοσο αυξάνονται οι αυτοκτονίες των ανδρων….SOS…Ο κίνδυνος να αυξηθούν οι αυτοκτονίες των ανδρών ειναι πλέον ορατός. Ειναι ανάγκη να ΛΗΦΘΕΙ ΣΟΒΑΡΑ ΥΠ ΟΨΙΝ ΤΟ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ ΑΥΤΟ πριν την ψήφιση του νομοσχεδίου που ειναι υπο Διαβούλευση περι ενδιοικογενειακής βίας.

27 Δεκεμβρίου 2023, 12:17 | Α. Τ. ΟΧΙ ΣΤΗ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ.

27 Δεκεμβρίου 2023, 12:04 | Μ. Γ. Τα παιδιά έχουν ανάγκη και τους δύο γονείς. Όχι στην αποξένωση των πατέρων από τα παιδιά τους.

27 Δεκεμβρίου 2023, 12:03 | ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΑΜΚΕ ΟΡΘΗ ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΚΑΙ ΔΙΕΥΚΡΙΝΙΣΗ σε προηγούμενη μας δημοσίευση:Τα γραφήματα στηριζονται σε ποσοστά που εξάγονται απο τα αριθμητικά δεδομένα της Ελληνικης Αστυνομίας και ειναι προιον των Ενεργων Μπαμπάδων. Επισης τα αριθμητικά δεδομένα της Ε.Αστυνομίας αναφέρονται σε Γενική Εγκληματικότητα .https://www.energoimpampades.gr/oi-gynaikes-sygkleinoyn-sto-50-ton-egklimaton-kata-zois-entos-dekaetias/ Τα εγκλήματα κατά ζωής απο γυναίκες έχουν αυξητική τάση, ποσοστιαία ως προς τους ανδρες και φαινεται να ξεπερνούν τους ηθικούς φραγμούς τους διεκδικώντας ισόποσο μερίδιο με τους ανδρες στην εγκληματικότητα κατα ζωής. Τα τελευταία ετη τείνουν να συγκλίνουν στα ποσοστά των ανδρών στά εγκλήματα κατα ζωής …. https://www.energoimpampades.gr/aytoktonies-kai-egklimatikotita-kata-zois/ Οι αυτοκτονίες ανδρών εχουν αυξητική τάση, ως προς τις γυναίκες, ενω αυξάνεται ταυτόχρονα η εγκληματικότητα των γυναικών. Δηλαδη οσο αυξάνεται η εγκληματικότης των γυναικων τοσο αυξάνονται οι αυτοκτονίες των ανδρων….SOS…Ο κίνδυνος να αυξηθούν οι αυτοκτονίες των ανδρών ειναι πλέον ορατός. Ειναι ανάγκη να ΛΗΦΘΕΙ ΣΟΒΑΡΑ ΥΠ ΟΨΙΝ ΤΟ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ ΑΥΤΟ πριν την ψήφιση του νομοσχεδίου που ειναι υπο Διαβούλευση περι ενδιοικογενειακής βίας.

27 Δεκεμβρίου 2023, 12:36 | Σ. Κ. Η γονική αποξένωση είναι βία και ως τέτοια πρέπει να ενσωματωθεί στο νέο νόμο.

27 Δεκεμβρίου 2023, 12:23 | Λ. Σ. Να θεωρηθεί η γονική αποξένωση ως ενδοοικογενειακή βία και να ενταχθεί στο νέο νόμο.

27 Δεκεμβρίου 2023, 12:57 | Ε. Θα πρέπει όλα τα πλημμελήματα της ενδοοικογενειακής βίας (και οι συναρτώμενες με αυτά λοιπές πλημμεληματικές ποινικές υποθέσεις) να ενταχθούν ρητά στη λίστα των πλημμελημάτων που ήδη επιτρέπεται νομίμως η άρση του τηλεφωνικού απορήτου σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 6 του Ν. 5002/2022. Η ρύθμιση αυτή είναι αναγκαία για τις διωκτικές αρχές σε περιπτώσεις που οι καταγγέλοντες έχουν συγκεκριμένες υπόνοιες ή και προσωπικές εμπειρίες ότι με την άρση του τηλεφωνικού απορρήτου θα αποκαλυφθεί πληρέστερα η αλήθεια. Επίσης, το κυριότερο, η πρόβλεψη αυτή θα αποτρέψει τους κακοποιητές/τριες να χρησιμοποιούν το τηλέφωνο για να φοβίζουν και να απειλούν πρωτίστως τα παιδιά τους σε σημείο που να τους προξενεί φόβο, ανασφάλεια και γενικά ψυχολογική κακοποίηση. Ευχαριστώ πολύ.

27 Δεκεμβρίου 2023, 12:22 | Κ. Σ. Να ποινικοποιηθεί η γονική αποξένωση. Είναι κακοποίηση.

27 Δεκεμβρίου 2023, 11:11 | Θ. Μ. Στα άρθρα 11 και 12 του Ν. 3500/2006 , καλό θα ήταν , να γίνει μία αναφορά , ότι η ένταξη του φερόμενου ως δράστη στη διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης, δεν αποτελεί τεκμήριο ενοχής του , αναφορικά με την τέλεση των αξιόποινων πράξεων, για τις οποίες σχηματίστηκε η δικογραφία, στο πλαίσιο της οποίας τίθεται το ερώτημα περί υπαγωγής στην ποινική διαμεσολάβηση. Πολλές φορές , ο φερόμενος ως δράστης αρνείται την υπαγωγή του στη διαδικασία , καθώς υπάρχουν «ανοιχτές» αστικές δίκες, στις οποίες θα αξιολογηθεί η έκβαση των ποινικών δικογραφιών. Συν τοις άλλοις, είναι και αρκετές οι περιπτώσεις εκείνες, όπου στο πλαίσιο ενός συγκρουσιακού διαζυγίου , παρατηρείται εναλλαγή ρόλων δράστη – θύματος, μέσα στο ζευγάρι. Για τους λόγους αυτούς, ειδικά στις περιπτώσεις, όπου υπάρχουν ανήλικα τέκνα και υπάρχει το έδαφος να εξομαλυνθεί η σχέση ανάμεσα στο ζευγάρι, δε θα πρέπει να παραγκωνίζεται ο θεσμός της ποινικής διαμεσολάβησης, λόγω του φόβου του φερόμενου ως δράστη, ότι η αποδοχή της διαδικασίας , πιθανόν να λειτουργήσει σε βάρος του, σε μία μελλοντική αστική ή ποινική δίκη. Στις ίδιες διατάξεις, καλό θα ήταν να υπάρξει προσθήκη , ότι είναι δυνατή η παρακολούθηση του συμβουλευτικού- θεραπευτικού προγράμματος εξ αποστάσεως, με τη χρήση τηλεπικοινωνιακών μέσων. Έχει παρατηρηθεί, ότι σε πολλές επαρχιακές πόλεις δεν υπάρχει φορέας , ο οποίος να είναι σε θέση να αναλάβει τα συγκεκριμένα προγράμματα, με αποτέλεσμα , να υπογράφεται το πρακτικό ανάμεσα στα μέρη, χωρίς επί της ουσίας ο δράστης να παρακολουθεί κάποιο πρόγραμμα. Με τον τρόπο αυτό, οδηγούμαστε σε επικίνδυνες καταστάσεις, ειδικά στα σοβαρά περιστατικά, καθώς υπάρχει η πιθανότητα ο δράστης να τελέσει εκ νέου αδίκημα ενδοοικογενειακής βίας, το θύμα να μην το καταγγείλει και η δικογραφία, στην οποία συμφωνήθηκε η διαμεσολάβηση να παραμείνει στο αρχείο. Με την παρακολούθηση προγράμματος άλλου νομού , έστω και εξ αποστάσεως , υπάρχει η δυνατότητα ο θεραπευτής να παρακολουθεί το δράστη , να έρχεται παράλληλα σε επαφή με το θύμα και να υπάρχει ένας

στοιχειώδης έλεγχος του περιστατικού. Θα μπορούσε να γίνει αναφορά , ότι αν η υπαγωγή στην ποινική διαμεσολάβηση δε διερευνήθηκε κατά το στάδιο της προδικασίας, μπορούν τα μέρη να τη ζητήσουν από το δικαστήριο και κατά την τακτική διαδικασία (αφορά τις περιπτώσεις που ο εισαγγελέας παρέλειψε να τη διερευνήσει κατά την προκαταρτική εξέταση και τις περιπτώσεις που είτε τα μέρη δεν έχουν συνήγορο, για να αξιοποιήσουν τη δυνατότητα της παραγράφου 7 του τροποποιημένου άρθρου 12 Ν. 3500/2006, είτε οι συνήγοροι παρέλειψαν να αξιοποιήσουν αυτή τη δυνατότητα). Στις περιπτώσεις αυτές το δικαστήριο θα αναβάλλει, σύμφωνα με το άρθρο 352 ΚΠΔ, προκειμένου να συνταχθεί το πρακτικό της ποινικής διαμεσολάβησης και να εκδοθεί η σχετική διάταξη του εισαγγελέα.Θ. Μ., Αντεισαγγελέας Πρωτοδικών Ηρακλείου- Αντεισαγγελέας Ενδοοικογενειακής Βίας.

27 Δεκεμβρίου 2023, 11:05 | Δίκτυο Συνηγορίας για τα Δικαιώματα του Παιδιού – Child Rights Advocacy Network (CRAN) Άρθρο 85 Ορισμοί – Τροποποίηση άρθρου 1 ν. 3500/2006ΣΧΟΛΙΟ: Συμφωνούμε με την διεύρυνση της έννοιας της ενδοοικογενειακής βίας στην πρώτη παράγραφο, με την προσθήκη «ή σε βάρος προσώπου που δέχεται τις υπηρεσίες φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας στον οποίο ο δράστης εργάζεται». Η σωματική βλάβη, η θανατηφόρα σωματική βλάβη, η ανθρωποκτονία με δόλο, ο βιασμός, η κατάχρηση ανίκανου προς αντίσταση σε γενετήσια πράξη, η παράνομη βία και απειλή και η προσβολή γενετήσιας αξιοπρέπειας, δηλαδή όλα τα αδικήματα που περιλαμβάνονται στον Ν. 3500/2006 (για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας και άλλες διατάξεις) όταν τελούνται από επαγγελματία που εργάζεται σε φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας σε βάρος ωφελούμενου του φορέα συνιστούν ενδοοικογενειακή βία.Άρθρο 86 Σωματική και ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκων – Τροποποίηση άρθρου 4 ν. 3500/2006ΣΧΟΛΙΟ: Συμφωνούμε με την προσθήκη του όρου της «ψυχολογικής βίας», στις παραπάνω περιπτώσεις.

Προτείνουμε επί το ορθότερο την διατύπωση στο άρθρο 4 ως εξής: «Η 30ή Απριλίου κάθε χρόνου ορίζεται ως ημέρα κατά της σωματικής και ψυχολογικής τιμωρίας ανηλίκων.»Άρθρο 98 Υποχρεώσεις των επαγγελματιών – Αντικατάσταση άρθρου 23 ν. 3500/2006ΣΧΟΛΙΟ: Στην προτεινόμενη πρώτη παράγραφο πιστεύουμε ότι πρέπει να μην γίνεται διάκριση σε ειδικότητες, αλλά να αντικατασταθεί από την φράση "Κάθε επαγγελματίας που παρέχει υπηρεσίες σε ανήλικο" Συμφωνούμε με την σαφή αποτύπωση στο νόμο των υποχρεώσεων όλων των επαγγελματιών που έρχονται σε επαφή με το παιδί. Ως οργανώσεις παιδικής προστασίας αναγνωρίζουμε ως πολύ θετικό βήμα και σημαντική πρόβλεψη την προστασία των επαγγελματιών που έρχονται σε επαφή με παιδιά και παρέχουν υπηρεσίες, όταν αναφέρουν περιστατικά κακοποίησης. Η ρύθμιση αυτή αποτελεί πάγιο αίτημα των φορέων παιδικής προστασίας και αναμένουμε την άμεση και πλήρη εφαρμογή του.

27 Δεκεμβρίου 2023, 11:08 | Δ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ άρθρο 98: Υποχρεωτική αναφορά ΝΑΙ, Ακαταδίωκτο ΟΧΙ Πολύ ορθά όταν κάποιο πρόσωπο της Παρ1 (παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός) ΔΙΑΠΙΣΤΩΝΕΙ ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να το αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά τον νόμο αρχές. Το πληροφορείται όμως θέλει πολύ συζήτηση. Από ποιον το πληροφορείται, από τον γονέα που κατηγορεί τον έτερο γονέα για παρόμοιες πράξεις και έχει συμφέρον να ''πληροφορεί''; Είναι αντικειμενικό αυτό; Ταυτόχρονα θα πρέπει να είναι υποχρεωτική ή μαρτυρία του στο ακροατήριο σε κάθε περίπτωση ώστε να κρίνεται το αξιόλογο όσων αναφέρει. Για ποιο λόγο να υπάρχει ακαταδίωκτο; Θεωρούμε ότι όλα τα πρόσωπα της παρ1 είναι αδέκαστα; Δεν υπάρχουν ήδη αρκετές καταγγελίες για ψευδείς βεβαιώσεις κτλ. Ακόμα και ένα ιδιωτικό σχολείο στο οποίο ο ένας γονέας θέλει να φοιτήσει το παιδί και ο άλλος όχι, δεν έχει κίνητρο να καταγγείλει τον έτερο γονέα τη στιγμή που θα υπάρχει ακαταδίωκτο; Σκεφτείτε ας πούμε ότι να τα δίδακτρα για ένα μέσο ιδιωτικό σχολείο είναι 5000 ευρώ το χρόνο ή και παραπάνω, και το παιδί είναι μικρό, πόσα χρήματα θα εξασφαλίσει ένας οργανισμός κάνοντας μία καταγγελία από την οποία δε χάνει τίποτα. Υποχρεωτική αναφορά ΝΑΙ, Ακαταδίωκτο ΟΧΙ Σε κάθε περίπτωση τα αναφερόμενα παιδιά θύματα να εξετάζονται ΑΜΕΣΑ και ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ από δύο τουλάχιστον ειδικούς ψυχικής υγείας και αντίστοιχα από γιατρούς όταν καταγγέλλεται σωματική βία. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ άρθρο 99: Δυστυχώς τέτοιες κινήσεις (ένφυλες διακρίσεις σε δομές) προδιαθέτουν τη κοινωνία ότι οι θύτες ανήκουν μόνο σε ένα φύλο, είναι άντρες, τα θύματα μόνο γυναίκες. Είναι συνταγματικό να υπάρχουν δομές μόνο για γυναίκες (Άρθο 4 Συντάγματος); Έχετε επιστημονικές έρευνες και στοιχεία ότι τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας είναι μόνο γυναίκες; Έχετε λάβει υπόψιν σας έρευνες και στατιστικά στοιχεία (πχ δημοσιευμένα από το χαμόγελο του παιδιού) με το ποιο φύλο κακοποιεί περισσότερο τα παιδιά; Να σταματήσει η διάκριση των φύλων Να ληφθεί υπόψιν η βλάβη (συνήθως ανεπανόρθωτη) του παιδιού θύματος από τη διάρρηξη των σχέσεων με τον ένα γονέα, και η ψυχολογική ενδοοικογενειακή αυτή βία να αντιμετωπιστεί ανάλογα, είναι η πιο συχνή μορφή στην

Ελληνική κοινωνία και δυστυχώς δεν αντιμετωπίζεται Να καταδικαστεί η βία από όπου και αν προέρχεται χωρίς ένφυλες προκαταλήψεις

27 Δεκεμβρίου 2023, 11:59 | Σ. Α. Για πάρα πολλά χρόνια δεν υπήρχε ο νόμος. ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΎ ΚΑΙ ΕΞ ΙΣΟΥ. Πλην όμως υπήρχαν πολλές γυκοκτονιες

27 Δεκεμβρίου 2023, 11:03 | Σ. Α. Η διαρκής παρεμπόδιση της γονικής φροντίδας του πατέρα προς το παιδί οδηγεί στην γονική αποξένωση η οποία είναι ενδοοικογενειακή βία προς το παιδί. Πρέπει άμεσα να ποινικοποίηθει επειδή γίνεται κατά συρροή και εξακολουθηση.

27 Δεκεμβρίου 2023, 10:27 | Γ.Δ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΎ ΠΛΑΙΣΙΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Ν. 3500/2006. Άρθρο 86: Σωματική και ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκων –Τροποποίηση άρθρου 4 ν.3500/2006 ΠΡΟΤΑΣΗ: Προσθήκη άρθρου για τον προσδιορισμό της ψυχολογικής βίας και τη θέσπιση κυρώσεων για ειδικότερες μορφές αυτής, όπως η γονική αποξένωση.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Εφόσον, το αντικείμενο του παρόντος κεφαλαίου του νόμου είναι η ενδοοικογενειακή βία και το συγκεκριμένο άρθρο αφορά τη σωματική και ψυχολογική βία εις βάρος ανηλίκων δεν αρκεί η απλή αναφορά στις διατάξεις του Αστικού Κώδικα. Και ενώ για τη σωματική βία υπάρχουν διατάξεις στο ποινικό μας δίκαιο υφίσταται άμεση ανάγκη προσδιορισμού της ψυχολογικής βίας που ασκείται σε ανήλικους και οι ειδικότερες μορφές αυτής, όπως η ψυχολογική και συναισθηματική κακοποίηση των παιδιών στο πλαίσιο αποξενωτικών πρακτικών που ασκούνται από έναν γονέα με συμμετοχή πολλές φορές και ιδιωτών επαγγελματιών του χώρου. Με δεδομένο ότι στο άρθρο 2 Αντικείμενο, στην παράγραφο 2 γίνεται αναφορά στις κρατούσες κοινωνικές συνθήκες ο νομοθέτης δεν μπορεί να κλείσει τα μάτια και να αγνοήσει την με γεωμετρική πρόοδο αυξανόμενη αποξενωτική πρακτική γονέων, η οποία πέραν του ότι στερεί στα παιδιά τον έτερο γονέα προκαλεί σοβαρή ψυχολογική και συναισθηματική βλάβη στα παιδιά με απρόβλεπτες και πολλές φορές ανεπανόρθωτες συνέπειες στην ομαλή ανάπτυξη της προσωπικότητας τους, ιδιαίτερα όταν αυτή η πρακτική συνοδεύεται από ψευδείς εκθέσεις επαγγελματιών του χώρου ή την καθοδήγησή τους. Σύμφωνα με τον ορισμό του Π.Ο.Υ. (1999), η ψυχολογική κακοποίηση παιδιών αποτελεί μία από της μορφές παιδικής κακοποίησης, η οποία μπορεί να οδηγήσει σε βλάβη της υγείας, της ανάπτυξης και της ψυχικής υγείας του παιδιού. Αν κάποιος προσπαθήσει να δηλητηριάσει ένα παιδί, φυσικά και είναι κακούργημα, ανεξαρτήτως του αποτελέσματος που θα επέλθει. Αν όμως κάποιος δηλητηριάζει και μάλιστα κατά σύστημα μία αθώα παιδική ψυχή με απρόβλεπτες και πολλές φορές ανεπανόρθωτες συνέπειες στη διαμόρφωση της προσωπικότητας του και στη μετέπειτα ζωή του δεν θα έπρεπε να έχει την ίδια ή παρόμοια ποινική αντιμετώπιση? Λαμβάνοντας μάλιστα υπόψη ότι η εγκληματική αυτή ενέργεια, όπως έχει καταδειχθεί σε πλείστες περιπτώσεις γίνεται ακόμα και από την νηπιακή ακόμα ηλικία με τη συνδρομή συχνά και επαγγελματιών του χώρου (κυρίως ψυχολόγων και ψυχιάτρων) δεν θα έπρεπε και αυτοί να υπόκεινται σε ποινικές κυρώσεις, οι οποίες θα λειτουργούσαν αποτρεπτικά ως αντίβαρο στα μεγάλα χρηματικά ποσά που κερδίζουν από τη συμμετοχή τους, (είτε με τη σύνταξη σχετικών ψευδών εκθέσεων είτε με καθοδήγηση και χειραγώγηση-υποβολή) σε αυτή την κακοποίηση? Η ψυχολογική και συναισθηματική κακοποίηση των παιδιών συνδέεται αναπόσπαστα με την αυξημένη παραβατικότητα ανηλίκων ήδη από την πρώιμη εφηβική ηλικία, ένα φαινόμενο που έχει εμφανιστεί έντονα τα τελευταία χρόνια στην Ελληνική κοινωνία. Διεθνείς Συμβάσεις, όπως η Διεθνής Σύμβαση ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Παιδιού και ο Χάρτης για των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ε.Ε. περιλαμβάνουν διατάξεις για την προστασία και τα δικαιώματα του Παιδιού, ανάμεσα στα οποία και η συνυπευθυνότητα των γονέων στην ανατροφή του παιδιού ανεξαρτήτως οικογενειακής κατάσταση, την άμεση επαφή του τέκνου και με τους δύο γονείς, αλλά και την προτροπή για την από κοινού άσκηση της γονικής μέριμνας μετά το διαζύγιο.

Άρθρο 98: Υποχρεώσεις επαγγελματιών – Αντικατάσταση άρθρου 23 ν.3500/2006. Νέο άρθρο 23. ΠΡΟΤΑΣΗ: Διαγραφή της πρόβλεψης ότι «Τα πρόσωπα της παρ. 1 που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά»

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Δεν είναι κατανοητός ο σκοπός της διάταξης αυτής, η οποία φαίνεται να αγνοεί την κοινωνική πραγματικότητα. Άραγε γιατί θα πρέπει οι επαγγελματίες του συγκεκριμένου χώρου να έχουν το ακαταδίωκτο? Τι φοβούνται, εάν οι καταγγελίες είναι βάσιμες και πραγματικές? Μόνο επαίνους και συγχαρητήρια μπορούν να αποκοιμίσουν εφόσον αποκαλύπτουν τη διάπραξη εγκλημάτων ενδοοικογενειακής βίας σε βάρος ανηλίκων. Και αν κάποιος κακόβουλος δράστης τους εγκαλέσει δεν θα έχει

καμία τύχη. Αντίθετα, εδώ με τη θέσπιση του ακαταδίωκτου δημιουργείται ένα κίνητρο για μία βιομηχανία ψευδών καταγγελιών, εφόσον δεν θα υπάρχει καμία συνέπεια εις βάρος τους. Προφανώς είναι σε γνώση του νομοθέτη η θλιβερή πραγματικότητα με τη συστηματική υποβολή ψευδών καταγγελιών από κάποιους επαγγελματίες του χώρου, καθώς το οικονομικό όφελος αποτελεί σημαντικό δέλεαρ. Οι καταγγελίες αυτές αντί να προστατεύουν διαλύουν και καταστρέφουν ανεπανόρθωτα παιδικές ψυχές, η δε απόδειξη της αναλήθειας τους ακόμα και χωρίς τη διάταξη αυτή είναι εξαιρετικά δύσκολη, ψυχοφθόρα, και δαπανηρή για τους στοχευμένους γονείς. Με την διάταξη που προτείνετε «αν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά» το κάνετε σχεδόν αδύνατο.

Πέραν των ανωτέρω η συγκεκριμένη διάταξη εισάγει διάκριση ανάμεσα σε αυτούς τους επαγγελματίες και άλλους που δραστηριοποιούνται σε εξίσου ευαίσθητους τομείς και οφείλουν να καταγγείλουν διάπραξη ποινικών αδικημάτων. Παραβιάζεται ανάμεσα στα άλλα η αρχή της ισότητας των πολιτών και λειτουργών – επαγγελματιών στη συγκεκριμένη περίπτωση.

Άρθρο 99: Μέριμνα για τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας – Προσθήκη άρθρου 23Α στο ν. 3500/2026. Άρθρο 23 Α Ατομική αξιολόγηση των θυμάτων και διαχείριση του κινδύνου επανάληψης της βίας και της δευτερογενούς θυματοποίησης. Στην 1η παράγραφο αναφέρονται οι «εξειδικευμένες δομές για την υποστήριξη των γυναικών θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας». ΠΡΟΤΑΣΗ: Διαγραφή της λέξης «γυναικών».

ΑΙΤΙΟΛΟΓΗΣΗ: Αποτελεί απαράδεκτη διάκριση λόγω φύλλου η εν λόγω αναγραφή και έμμεσα υπονοεί ότι μόνο οι γυναίκες είναι θύματα ενδοοικογενειακής βίας και προφανώς οι άνδρες οι θύτες. Άραγε τα παιδιά δεν είναι θύματα ενδοοικογενειακής βίας ή ακόμα και οι άνδρες, επειδή λόγω των υφισταμένων κοινωνικών προτύπων και προστασίας της οικογένειας από την δημοσιότητα δεν καταγγέλλουν τη λεκτική ή σωματική βία που υφίστανται (σκοτεινός αριθμός ανδρικής θυματοποίησης)? Ακόμα και αν δεν υφίστανται τέτοιες εξειδικευμένες δομές για παιδιά και άνδρες θύματα ενδοοικογενειακής βίας θα πρέπει να δημιουργηθούν και σε κάθε περίπτωση να διαγραφή το «γυναικών», αφήνοντας το ενδεχόμενο να υπάρξουν στο μέλλον και άλλες αντίστοιχες δομές (όχι μόνο για γυναίκες) και γιατί περνάει λάθος μήνυμα ως προαναφέρθηκε.

27 Δεκεμβρίου 2023, 10:32 | Β. Το νομοσχέδιο σας είναι απαράδεκτο, αντισυνταγματικό, προωθεί το φυλετικό μίσος και καταρρακώνει τα δικαιώματα των ανδρών που ήδη είναι στον πάτο. Και οι άνδρες κακοποιούνται. Οι χωρισμένοι πατεράδες δεν βλέπουμε καν τα παιδιά μας αλλά δεν βλέπω να το κάνει κάποιος θέμα αυτό σε νομοσχέδιο. δε βλέπω πουθενά να αναφέρεται ο όρος γονική αποξένωση που βιώνομαι στο πετσί μας εμείς οι άνδρες. Εφαρμόστε τον νόμο 4800 και μη κάνετε πιο δύσκολη τη ζωή των ανδρών είναι ήδη πολύ δύσκολη με την αδικία που περνάμε από τη δικαιοσύνη.

27 Δεκεμβρίου 2023, 10:27 | Σ. Α. Η διαρκής παρεμπόδιση της γονικής φροντίδας του πατέρα στο παιδί επιφερει την γονική αποξένωση Η οποία είναι ενδοοικογενειακή βία προς το παιδί Πρέπει άμεσα να ποινικοποίηθει επειδή γίνεται κατά συρροή και εξακολουθηση

27 Δεκεμβρίου 2023, 10:16 | Τ. Κ. Απογοήτευση ο συγκεκριμένος υπουργός αλλά και η κυβέρνηση, βλέπουμε την απόπειρα δημιουργίας νόμων που εξυπηρετούν συμφέροντα. Συγκεκριμένα των φεμινιστικών ομάδων και της «Κοινότητας» που ελέγχει στις ημέρες μας όλα τα ΜΜΕ.. οι δύο αυτές ομάδες μισούν τους στρέιτ άντρες, διότι είναι εμπόδιο στα ανήθικα σχέδιά τους! Βλέπουμε να γίνεται πάρτι στα σχόλια από μοσανδρισμο και ρατσισμό, αλλά ο ρατσιστικός νόμος αφορά τους πάντες εκτός από τους λευκούς στρέιτ άντρες! Επικίνδυνος και αντισυνταγματικός ο νόμος! Μια υποτίθεται αριστερή κυβέρνηση που εφαρμόζει σε μια νύχτα τις δεσμεύσεις της αριστεράς! Ο άντρας δέχεται τη μεγαλύτερη βία, έχει το μικρότερο προσδόκιμο ζωής, έχει μικρότερο δικαίωμα στην ίδια τη ζωή, αλλά δεν πειράζει. Κάθε χρόνο έχουμε 80% περισσότερες αυτοκτονίες αντρών, δολοφονούνται κάθε χρόνο 500 άντρες, περίπου 20 γυναίκες (όλες τις εντάσσουν στην γυναικοκτονια, χρησιμοποιούν ανήθικοι άνθρωποι τα θύματα για να περάσουν την προπαγάνδα τους) κουμπί πανικού μόνο για τις προνομιούχες γυναίκες!! Καμία δομή για κακοποιημένους άντρες! Η βία δεν έχει φύλο, αυτός που σκέφτηκε το νομοσχέδιο αυτό. Έχει υποταχθεί στις δύο αυτές ομάδες!

27 Δεκεμβρίου 2023, 10:48 | Χ. Α. Δεν μπορεί να γίνεται αποδεκτή διάκριση μεταξύ των δύο φύλων αφού με αποδείξεις οι άντρες είναι θυματα ενδοοικογενειακής βίας και μάλιστα σε υψηλότερα ποσοστά σε σχέση με τις γυναίκες. Η διάκριση μεταξύ ανδρών και γυναικών όπως με την αναφορά σε δομές για τη φροντίδα μόνο γυναικών είναι αντίθετη με το Σύνταγμα. Κάθε προσπάθεια διαρρήξης των σχέσεων του παιδιού με τον ένα γονέα ή και το περιβάλλον του από τον έτερο γονέα και τους οικείους του πρέπει να ποινικοποιηθεί και να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας. Για την απόδειξη της ενδοοικογενειακής βίας να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό στοιχείο όταν δεν είναι δυνατή η επίκληση μαρτύρων και η καταγραφή με

οπτικοακουστικό υλικό. Η ασυλία των ιατρών και των εκπαιδευτικών που θα αναφέρουν περιστατικά βίας υπάρχει πιθανότητα να οδηγήσει σε αθέμιτες συναλλαγές μεταξύ αυτών και του γονέα που θα είναι επιχειρήσει ψευδώς να κατηγορήσει τον άλλο. Κατά συνέπεια η θα πρέπει να αποσυρθεί το σημείο αυτό η να προβλεφθεί η δυνατότητα καταγραφής των συναντήσεων των ειδικών, εκπαιδευτικών, γιατρών με τον κακοποιημένο γονέα για την αξιολόγηση των καταγγελομενων. Σε αυτές τις περιπτώσεις θα πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα πρόσβασης των εμπλεκομένων γονέων ανηλίκων στον κοινωνικό φάκελο που ανοίγεται στις εισαγγελιες

27 Δεκεμβρίου 2023, 09:14 | Χ. Δ. Οι παρούσες προτάσεις και μεταρρυθμίσεις είναι παρά πολύ σημαντικές και πολύ σημαντική κρίνεται η συνεισφορά ειδικών, συμπεριλαμβανομένου αυτών της ψυχικής υγείας. Στο άρθρο 86 σχετικά με την ψυχολογική βία θα πρέπει να προστεθεί συγκεκριμένα και η διάρρηξη οικογενειακών σχέσεων, οι οποία περιλαμβάνει τη γονεϊκή αποξένωση μετά τη διάσπαση της συμβίωσης ή το διαζύγιο. Επίσης, κάθε μορφή χειραγώγησης των τέκνων, η οποία θα διαπιστώνεται από εξειδικευμένους επαγγελματίες ψυχικής υγείας ή κοινωνιολόγους.

27 Δεκεμβρίου 2023, 09:51 | Χ. Δ. Το νομοσχέδιο είναι αντισυνταγματικό!!!

27 Δεκεμβρίου 2023, 09:25 | Δ. Να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας. Να περιληφθεί ΑΜΕΣΑ στην οικογενειακή βία ως ποινικό αδίκημα η προσπάθεια για διάρρήξη των σχέσεων του παιδιού με το γονέα και η βίαιη αποκοπή του από τον ένα γονέα. Αμεση αφαίρεση επιμέλειας σε τετοια περίπτωση. Η παραβίαση δικαστικής εντολής σε θέματα επικοιωνίας γονέα τέκνου είναι ΒΙΑ . Να ληφθούν υπόψιν οι απόψεις επίσημων ενώσεων ψυχιάτρων και ψυχολόγων, δε μπορεί το 2023 να καταδικάζονται τα παιδιά να μεγαλώνουν με έναν γονέα, για την ικανοποίηση του άλλου, δε μπορεί να μένουμε σε καθεστωτικές νοοτροπίες του 1980

27 Δεκεμβρίου 2023, 08:06 | Κ. Χ. STOP ΣΤΗΝ ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ!!! Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΛΟ!!!STOP ΣΤΗ ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ!!! ΜΗ ΤΟΥΣ ΣΤΕΡΕΙΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ !!!STOP ΣΤΗ ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ!!! ΜΗ ΤΟΥΣ ΣΤΕΡΕΙΤΕ ΤΟΝ ΕΝΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΙΟ!!

27 Δεκεμβρίου 2023, 02:37 | Σ. Ειμαστε πλεον πρωταθλητες στις γυναικοκτονιες κ ετσι ηρθε η ωρα να διορθωσουμε τα λαθη που μας οδηγησαν εκει.Για να διορθωθουν ομως θα πρεπει να ακολουθησουμε και να συμβουλευτουμε οσους γνωριζουν την υπαρχουσα κατασταση και εχουν τις γνωσεις ωστε να προσφερουν λυσεις. Για αυτον τον λογο πρεπει να υπαρχουν οι νομοπαρασκευαστικες επιτροπες. Οι φεμινιστικες οργανωσεις απο τις οποιες εχουν ζητηθει τα στοιχεια που εχουν συλλεξει ωστε να εκτιμησουν τν κατασταση στην χωρα μας ακομη και απο την Grevio δεν θα επρεπε να αγνοουνται οπως δεν θα επρεπε να αγνοουνται και οι συστασεις της Grevio, οι συμβασεις οπως τις Κωνσταντινουπολης, υπερνομοθετηματα κ.λ.π. Το σοβαρο ζητημα της ενδοοικογενειακης βιας δεν αντιμετωπιζεται δραστικα ωστε να αποφεχθουν οι γυναικοκτονιες. Το προηγουμενο σταδιο της γυναικοκτονιας ειναι η σωματικη αλλα και η ψυχολογικη βια, ομως στο νομοσχεδιο η ψυχολογική βία εισάγεται ως μορφή βίας που αφορά μόνο τους/τις ανήλικους/ανήλικες. Στον αντίποδα, το νομοσχέδιο δεν θεωρεί αξιόποινες μια σειρά από συμπεριφορές που συνιστούν ενδοοικογενειακή βία, υπό τον διευρυμένο ορισμό της Σύμβασης, δηλαδή την ψυχολογική βία σε βάρος ενηλίκων και την οικονομική βία. Δεν είναι κατανοητό για ποιον λόγο δεν ποινικοποιείται στον Ν. 3500/2006 η ψυχολογική βία, ενώ σε άλλα νομοθετήματα, είτε υπάρχει αναφορά σε τρόμο ή ανησυχία, που συνιστούν μορφές ψυχολογικής βίας (π.χ. άρθρο 333 παρ. 1 ΠΚ), είτε γίνεται σαφής αναφορά σε ψυχολογική βλάβη (Ν. 4808/2021 άρθρο 4, παρ. 2). Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή GREVIO, ακριβώς εξαιτίας του ότι η ψυχολογική βία δεν αποτυπώνεται στο νόμο, ενώ καταγγέλλεται, δεν διώκεται μεμονωμένα παρά μόνον σε συνδυασμό με τη σωματική βία. Όταν ο εισαγγελέας διαπιστώνει την ύπαρξη ανήλικων τέκνων του θύματος οφείλει να ζητήσει την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων για την εξασφάλιση της αστικής αποζημίωσης της ζημίας που υπέστησαν και φυσικά να αφαιρείται η επιμέλεια και η γονική μέριμνα από τον δράστη, όπως και θα πρέπει να αναστέλλεται το δικαίωμα επικοινωνίας με τα τέκνα εκ του νόμου, με την άσκηση ποινικής δίωξης (π.χ. γαλλικός ν. 2020-936). Το νομοσχέδιο εντάσσει και την ψυχολογική βία ως λόγο που επιφέρει τις συνέπειες της κακής άσκησης της γονικής μέριμνας του άρθρου 1532 ΑΚ, δηλαδή αυτές της ολικής ή μερικής αφαίρεσης της γονικής μέριμνας. Ωστόσο θα πρέπει να υπάρξει ορισμός του τι συνιστά ψυχολογική βία στο πλαίσιο μιας ενδοοικογενειακής σχέσης, ώστε αυτή η αόριστη αναφορά να μην αποτελέσει το “παραθυράκι” για να εισχωρήσει έμμεσα και κακόβουλα στο νομοθετικό πλαίσιο το ψευτοσύνδρομο της «γονεϊκής αποξένωσης», στο οποίο στρέφονται πληθώρα κακοποιητικών πατεράδων για να βρουν υπερασπιστική γραμμή, κατά παράβαση των όσων συστήνει ο ΟΗΕ και η Grevio και ορίζονται στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης . Συχνά τα παιδιά έχουν βάσιμο λόγο να αρνούνται είτε όταν είναι μάρτυρες

ενδοοικογενειακής βίας είτε όταν την υφίστανται. Τα πλημμελήματα της ενδοοικογενειακής βίας, όπως και το σύνολο σχεδόν των πλημμελημάτων του ΠΚ, από εδώ και στο εξής θα εκδικάζονται από μονομελή πλημμελειοδικεία. Θεωρούμε πως η εκδίκαση υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας από μονομελείς συνθέσεις απαξιώνει τη σοβαρότητα του φαινομένου και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, ακόμη και αν την υπαγορεύει η υποστελέχωση των Δικαστηρίων. Σε ό,τι αφορά την οικονομική βία συνιστά σπουδαία έλλειψη η απουσία ορισμού, ενώ προβλέπεται ρητά από τη Σύμβαση. Δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για την επιτάχυνση των διαδικασιών και την κατά προτεραιότητα εκδίκαση των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας, παρά την αναγνωρισμένη κοινωνική ανάγκη και τη γνωμοδότηση από ανώτατο δικαστικό λειτουργό,[2] και παρά το γεγονός ότι οι γυναικοκτονίες σε μεγάλο βαθμό οφείλονται (και) στην αδυναμία της Δικαιοσύνης να ανταποκριθεί και να προστατεύσει τα θύματα από την κλιμάκωση των βίαιων συμπεριφορών.

27 Δεκεμβρίου 2023, 01:45 | S. A. Το νομοσχέδιο που φέρατε για διαβούλευση είναι αντισυνταγματικό

27 Δεκεμβρίου 2023, 01:26 | Γ. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ ΝΑ ΑΠΟΡΡΙΦΘΕΙ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΌλοι οι νόμοι χρήζουν βελτίωσης. Άλλωστε, ο εχθρός του καλού είναι το καλύτερο. Εδώ όμως δεν μιλάμε ούτε για το καλό, ούτε για το καλύτερο. Εδώ, ο νομοθέτης δείχνει να βρίσκεται εκτός τόπου και χρόνου. Είναι άκρως μεροληπτικός και όπως φαίνεται δεν έχει σωστή σκέψη και άποψη για την κατάσταση που επικρατεί σήμερα στο οικογενειακό δίκαιο. Δεν έχει εικόνα και δεν μπορεί να αφουγγραστεί την ανάγκη των παιδιών να ζουν και με τους δύο γονείς τους. Δεν μπορεί να αντιληφθεί τις ανισότητες και τις αναταραχές που θα προκαλέσει αυτό του «ποδαριού» νομοσχέδιο στην Ελληνική κοινωνία, αλλά και δεν προβλέπει τις συνέπειες που θα επισύρει αυτό στις αίθουσες του ευρωπαϊκού δικαστηρίου (ΕΔΔΑ). Στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο, ο νομοθέτης αγνοεί πλήρως τις διεθνή συμβάσεις, την ευρωπαϊκή νομοθεσία, τις ευρωπαϊκές οδηγίες, αλλά και το Σύνταγμα της Ελλάδας, καθώς εντελώς αδικαιολόγητα, αυθαίρετα και επιδεικτικά ο νομοθέτης, καταπατά τα ανθρώπινα δικαιώματα, τα δικαιώματα των παιδιών και κάθε έννοια της ισότητας των δύο φύλλων. Η προχειρότητα και αποτυχία του νομοσχεδίου αυτού είναι εξώφθαλμη και δεδομένη, καθώς σε αυτό δεν λαμβάνονται υπ’ όψιν παγκόσμια και Ελληνικά επιστημονικά ευρήματα όπως, μελέτες, έρευνες και στατιστικές καταγραφές. Οι τροποποιήσεις που βρίσκονται σε διαβούλευση στον ήδη υπάρχον νόμο και άρθρα δεν μπορούν να επιφέρουν τα επιθυμητά αποτελέσματα, καθώς αυτές κινούνται προς λάθος κατεύθυνση. Σε καμία περίπτωση δεν έχουν αποτρεπτική ισχύη, δεν εκσυγχρονίζουν, ούτε τροποποιούν δίκαια, με γνώμονα την ισότητα, την κοινή φροντίδα και το συμφέρον των παιδιών, καθώς οι τροποποιήσεις αυτές δεν ανταποκρίνονται στην σημερινή ζοφερή πραγματικότητα, ενώ θα δημιουργήσουν πρόσφορο έδαφος στις συνήθεις πανομοιότυπες τακτικές των γονέων, που επιδιώκουν με ψευδή καταγγελίες, ψευδή γνωματεύσεις και ψευδομάρτυρες να αφαιρέσουν τη γονική μέριμνα, η να επηρεάσουν την επικοινωνία με τον άλλο γονέα. Το μόνο σίγουρο είναι πως οι υποθέσεις παραβίασης δικαστικών αποφάσεων, εκφοβισμού, χειραγώγησης και εργαλείο ποίησης των παιδιών, που επιτυγχάνονται με πλύση εγκεφάλου, από τον γονέα που ασκεί την επιμέλεια σε αυτά και ως απώτερο σκοπό έχουν, να προκληθεί μόνιμη διάρρηξη των σχέσεων, με τον άλλο γονέα και στη συνέχεια, πλήρη αποξένωση απο αυτόν, θα διαιωνίζονται πάντα, εις βάρος των ίδιων των παιδιών.Πραγματικά ο εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου είναι τραγικός και οι τροποποιήσεις του Ν.3500/2006 είναι ολέθριες.

Δεν θα κρύψω την ανησυχία μου και εννοείται πως αυτή η παροιμιώδη και επικίνδυνη άγνοια του νομοθέτη, μου δημιουργεί έντονο προβληματισμό και με κάνει να έχω δεύτερες σκέψεις.ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ1) Ποινικοποίηση της γονικής αποξένωσης και οποιασδήποτε διάρρηξης της σχέσης του γονέα με το παιδί του ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας. (Σε όλες τις περιπτώσεις παρακώλυσης της επικοινωνίας και επαφής, με τον άλλο γονέα. Απο την τηλεφωνική επικοινωνία έως και την επαφή του παιδιού με τον γονέα του)2) Πλήρη εφαρμογή του νόμου 4800/21 από κοινού και εξίσου. (Ίδια δικαιώματα των γονέων και ίδιες διανυκτερεύσεις του παιδιού και με τους δύο γονείς του. Σε όλα 50/50)3) Πλήρη εφαρμογή του άρθρου 1532ΑΚ (το άρθρο υπάρχει και δεν εφαρμόζεται. Σε οποιαδήποτε διάρρηξη της σχέσης γονέα τέκνου άμεσα ολική ή μερική αφαίρεση της γονικής μέριμνας)4) Επιμόρφωση των δικαστών για τη γονική αποξένωση και συνέντευξη με τα ανήλικα τέκνα μόνο παρουσία εξειδικευμένου παιδοψυχιάτρου, με καταγραφή της συνέντευξης. (Οι δικαστές δεν έχουν τις απαιτούμενες γνώσεις παιδοψυχιατρικής, ώστε να εκτιμήσουν την επιρροή και την χειραγώγηση που δέχονται τα ανήλικα παιδιά)5) Δομές στήριξης και πρόνοιας, για κακοποιημένους άντρες. (Ισότητα των δύο φύλλων. Όπως υπάρχουν κακοποιημένες γυναίκες έτσι υπάρχουν και κακοποιημενοι άντρες. Ότι ισχύει για τις γυναίκες πρέπει να ισχύει και για τους άντρες. Δεν υπάρχει καμία υπηρεσία στήριξης και πρόνοιας για τους άντρες αυτούς)6) Αφαίρεση της γονικής μέριμνας, σε οποιαδήποτε παραβίαση δικαστικής απόφασης, σε οποιαδήποτε ψευδή κατάθεση, σε οποιαδήποτε ψευδή καταγγελία, σε οποιαδήποτε ψευδή γνωμάτευση. (Ένας γονέας, που χρησιμοποιεί τέτοιες απαράδεκτες κακόβουλες μεθόδους κρύβει μέσα του ψυχικές διαταραχές. Ο γονέας αυτός, δεν λειτουργεί με γνώμονα το συμφέρον του παιδιού. Λόγο του κακόβουλου

χαρακτήρα του και αν μη τι άλλο, δεν είναι ιδανικός και πρέπει να κρίνεται ακατάλληλος για να επιμελείται ανήλικα τέκνα)7) Αυτεπαγγέλτως, βαριές ποινές σε οποιαδήποτε ψευδή κατάθεση, όταν αυτή αποδεικνύεται αβάσιμη. (Στο ακροατήριο ενώπιον των δικαστικών λειτουργών, αλλά και σε ένορκες βεβαιώσεις, πρόσωπα, καταθέτουν χωρίς δισταγμό και τύψεις βάζοντας το χέρι στο Ευαγγέλιο, ψεύδη και ανακρίβειες. Η ψευδομαρτυρία πρέπει να σταματήσει)8) Αυτεπαγγέλτως, βαριές ποινές και αφαίρεση, άδειας εργασίας, λειτουργίας, πτυχίου, τίτλου σπουδών, για οποιαδήποτε ψευδή γνωμάτευση. (Σε πολλές περιπτώσεις υπήρξαν επαγγελματίες οι οποίοι, εκτέλεσαν συνεδρίες με ανήλικα τέκνα ακόμη και χωρίς την παρουσία ή τη συναίνεση του άλλου γονέα και γνωμάτευσαν ψευδώς, με σκοπό να αφαιρεθεί η γονική μέριμνα από τον άλλο γονέα η να περιοριστεί η επικοινωνία με το παιδί του.)9) Αυτεπαγγέλτως, βαριές ποινές και αφαίρεση, άδειας εργασίας, λειτουργίας, πτυχίου, τίτλου σπουδών, των επαγγελματιών σωματικής και ψυχικής υγείας, ειδικών, κοινωνικών λειτουργών, εκπαιδευτικών κ.τ.λ. σε οποιαδήποτε μεροληπτική στάση και τακτική, προς τον ένα γονέα. (Σε πολλές περιπτώσεις επαγγελματίες, σωματικής και ψυχικής υγείας, ειδικοί, κοινωνικοί λειτουργοί, εκπαιδευτικοί κ.τ.λ. καταπάτησαν, κάθε κώδικα δεοντολογίας, κάθε δικαίωμα του άλλου γονέα και συμπεριφέρθηκαν εντελώς αντι επαγγελματικά και μεροληπτικά, αποκρύπτοντας πραγματικές καταστάσεις και γεγονότα)Καθήκον και υποχρέωση της πολιτείας είναι να διαφυλάξει ισότιμα και αμερόληπτα τα δικαιώματα όλων των πολιτών.

27 Δεκεμβρίου 2023, 00:54 | Σ. Κ. Υπαρχει μια επιμονη παρουσιαση με στοχευμενες#επαναληψεις περι βιαιης μεδοδευσης αποκοπη τεκνου απο γονεα συνηθως της μητερας οπως αναφερεται με επιχειρηματα μη επιστημονικα αμφισβητησιμα οπως η γονεικη αποξενωση η η διαρρηξη σχεσεων η οπως διαφορετικα μπορει να αναφερθει η χρησιμοποιηση δικαστικα εννοιων η ορων συναφων που παραπεμπουν στην γονεικη αποξενωση η οποια αποδιδεται στο μη βιαο γονεα που καταγγελει ενδιεικογειακη βια και ζηταει προστασια.Να απαγορευθει η χρησιμοποιηση η χρησιμοποιηση αυτων των ορων και συμφωνα με τις σθστασεις της Grevio

27 Δεκεμβρίου 2023, 00:03 | Ε. Η ψυχολογική βία είναι σε έξαρση και πρέπει να γίνουν ακόμα πιο αυστηρά τα μέτρα και να υπάρχουν τα κατάλληλα μέτρα που θα προστατεύουν το θύμα και το παιδί.Επισης η συνεπειμελεια πρέπει να ισχύει σε ορισμένες περιπτώσεις όπου και οι δύο γονείς έχουν άριστη επικοινωνία. Επίσης όσον αφορά την αναγνώριση τέκνου χωρίς γάμο δεν θα έπρεπε να έχει τόσα πολλά προνόμια ο πατέρας, καθώς και δεν συγκατοικούν με την μητέρα και πολύ πιθανό να μην υπάρχει και επικοινωνία. Σε αυτή την περίπτωση δεν θα έπρεπε κιόλας να υπάρχει η διανυκτέρευση.

27 Δεκεμβρίου 2023, 00:31 | Σ. Κ. Αμεση εφαρμογη του Αρθ 52της Συμωασης της Κων/λης εκδοση περιοριστικων ορων αμεσως μετα την καταγγελια ενδοεικογενειακης βιας για απομακρυνση του δραστη

27 Δεκεμβρίου 2023, 00:01 | Φ. Κ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΕΑ ΑΠΟ ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ!!! ΚΑΙ ΝΑΙ! ΒΙΑΙΟΠΡΑΓΟΥΝ ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ!!! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86: Η ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΟΝΕΑ ΠΑΙΔΙΟΥ-ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΩΣ ΤΕΤΟΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΥΝΟΜΟΥΜΕΝΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. ΑΜΕΣΗ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΤΟΥ Ν.3500/2006 ΜΕ ΤΟ 1532 ΑΚ ΠΟΥ ΟΡΙΖΕΙ ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΟΝΙΟ ΠΟΥ ΜΕΘΟΔΕΥΕΙ ΜΕ ΔΟΛΙΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΤΗΝ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΑΘ ΟΣΟΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΣΥΝΗΘΕΣ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ !!!ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98ΤΡΑΓΙΚΟ, ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΤΟ ΑΚΑΤΑΔΙΩΚΤΟ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ. ΟΤΑΝ ΠΑΡΑΒΑΤΟΥΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΨΥΧΕΣ ΚΑΙ ΖΩΕΣ!!!ΛΥΠΗΘΕΙΤΕ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ!!!ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ 169Α!!! ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ!!! ΑΡΘΡΟ 43. ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗΣ ΔΙΩΞΗΣ ΣΤΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ. ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΩΝ ΔΙΑΤΡΟΦΩΝ ΟΠΟΥ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΑ ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΟΚΟΥΝ ΚΑΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΤΕ ΤΗΝ ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΩΞΗ. ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ!!!!

27 Δεκεμβρίου 2023, 00:54 | C. Η διάρρηξη σχέσεων ειναι μορφή ψυχολογικής βίας (διαφορετικά να οριστεί ο όρος) η οποία ενεργεί καταλυτικα στις σχέσεις γονέα τέκνου, που συνήθως ειναι ο πατέρας και συνιστά βαριά μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Επειδή οι συνέπειες ειναι τραγικές αφου τα παιδια μεγαλώνουν ορφανα χωρις πατρικό προτυπο, πρέπει η πολιτεία να μεριμνήσει ωστε να περιοριστεί αυτο το φαινόμενο. Στον Αστικο Κώδικα εχει ως συνέπεια ακόμα και την αφαίρεση της γονικής μέριμνας απο τον γονέα που μεθοδευει με δόλιους τρόπους την βίαιη αποκοπή του παιδιου απο τον γονέα ενω στον Ποινικο δεν προβλέπεται.Πως γινεται ναναι αδίκημα στον ΑΚ και οχι στον ΠΚ;; Πρέπει να εναρμονιστουν τα αρθρα 6 του 3500/2006 με το 1532 ΑΚ γιατι το φαινόμενο εχει εξελιχθει σε μάστιγα.

26 Δεκεμβρίου 2023, 23:59 | Τ. Σε πολλά σημεία το νομοσχέδιο περί ενδοοικογενειακής βίας είναι αντισυνταγματικο αφού δίνει δικαιώματα μόνο στις γυναίκες και καθόλου στους αντρες

26 Δεκεμβρίου 2023, 23:34 | Α. Σ. Είμαι ένας πατέρας που εδώ και 9 Χρόνια παλεύω για το παιδί μου και δεν μπορώ να βγάλω άκρη

26 Δεκεμβρίου 2023, 23:30 | Γ. Β. Το νομοσχέδιο είναι αντισυνταγματικό, έχει έντονη διάκριση των φύλων καμιά ίση μεταχείρηση, και προκλητική αντιμετώπιση των αντρών ως κακοποιητές,Γιατί;απο που προκύπτη; Οι έρευνες που έχουν γίνη δείχουν ότι η βία ΔΕΝ έχει φύλο. Οι Άντρες όμως λόγο ταμπού ΔΕΝ την καταγγέλουν. Βία ειναι πολλών ειδών, λεκτική-ψυχολογική κ.τ.λ. Η διάρρηξη σχέσεων του Γονέα με τα Τέκνα όταν διασπαστεί ο Γάμος και ο ένας Γονέας προσπαθεί να εκδικηθεί τον άλλο μέσω των παιδιών..δέν είναι βία; Η ψευδείς καταγγελίες, στής οποίες είμαι και παθόν, ΔΕΝ είναι βία; γιατί να μην τιμωρείται βαριά; απαράδεκτα αυτά, θα φέρη αντίθετα αποτελέσματα ενα τέτοιο νομοσχέδιο, να μήν κατατεθεί έτσι

26 Δεκεμβρίου 2023, 22:49 | Γ. Μ. Σχετικά με το κεφάλαιο Δ και το άρθρο 98 πιστεύω ότι πρέπει να αποσυρθεί άμεσα το ακαταδίωκτο των «ειδικών ψυχικής υγείας» και των ψυχιάτρων, διότι είναι πάρα πολλά τα περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων και μάλιστα τώρα πρόσφατα έγινε καταγγελία από τον Διευθυντή στην Παιδιατρική Κλινική στο Γενικό Νοσοκομείο Άργους, με 1.302 περιστατικά μητέρων που του ζητούσαν πλαστή ιατρική γνωμάτευση για να εμποδίσουν την επικοινωνία με τον πατέρα. Να αποσυρθεί άμεσα και να γίνεται έρευνα για τις ιατρικές γνωματεύσεις.

26 Δεκεμβρίου 2023, 21:41 | Γ. Κύριε υπουργέ,Το εν λόγω νομοσχέδιο ακουμπάει στη λεπτή γραμμή του αντισυνταγματικού.Πιστεύετε στα αλήθεια πως με το να δίνετε ακόμα περισσότερη ισχύ στο ένα φύλλο, θα αμβληθούν οι όποιες διαφορές;Παρακαλώ πολύ ξανασκεφτείτε το.

26 Δεκεμβρίου 2023, 21:35 | Μ. Β. Στο άρθρο 99 η προσθήκη η οποία εξαφανίζει κάθε έννοια δικαίου και ισότητας υπονοεί ότι η ενδοοικογενειακή βία έχει ως θύματα μόνο γυναίκες και πότε άντρες και δεν υπάρχει καμία αναφορά σε αντρικές δομές. Η βία δεν έχει φύλο. Είναι αντισυνταγματικό απαξιωτικό και προσβλητικό για το αντρικό φύλο. Να αποσυρθεί άμεσα ως επικίνδυνο.

26 Δεκεμβρίου 2023, 21:34 | Ι. Μ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως της μητέρας) η οποία έχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Είναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ένα του γονιό.

26 Δεκεμβρίου 2023, 21:12 | Μ. Β. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου μετά από μεθοδεύσεις του ετέρου γονέα συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποιήσει του τέκνου, πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του Ν 3500/2006 με το άρθρο 1532ΑΚ.

26 Δεκεμβρίου 2023, 21:56 | Μ. Β. Να αποσυρθεί άμεσα το ακαταδιωκτο των ειδικών ψυχικής υγείας γιατί είναι πολλές οι ψευδείς και πληρωμένες καταθέσεις.

26 Δεκεμβρίου 2023, 20:24 | Π. Σ. Στο άρθρο 99 η προσθήκη η οποία εξαφανίζει κάθε έννοια δικαίου και ισότητας υπονοεί ότι η ενδοοικογενειακή βία έχει ως θύματα μόνο γυναίκες και πότε άντρες και δεν υπάρχει καμία αναφορά σε αντρικές δομές. Η βία δεν έχει φύλο. Είναι αντισυνταγματικό απαξιωτικό και προσβλητικό για το αντρικό φύλο. Να αποσυρθεί άμεσα ως επικίνδυνο.

26 Δεκεμβρίου 2023, 20:59 | Π. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου μετά από μεθοδεύσεις του ετέρου γονέα συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποιήσει του τέκνου, πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του Ν 3500/2006 με το άρθρο 1532ΑΚ.

26 Δεκεμβρίου 2023, 20:42 | Π. Σ. Να αποσυρθεί άμεσα το ακαταδιωκτο των ειδικών ψυχικής υγείας γιατί είναι πολλές οι ψευδείς και πληρωμένες καταθέσεις.

26 Δεκεμβρίου 2023, 19:17 | Σ. Κ. Να απαγορευθεθ η χρησιμοποιηση σε δικαστικο πλαισιο εννοιων η ορων που παραπεμπουν σε γονεικη αποξενωση του βιαιου γονεα η οποια αποδιδεται στον μη βιαιο γονεα που καταγγελει ενδοεικογενειακη βια κσι ζηταει προστασια

26 Δεκεμβρίου 2023, 18:03 | Ε. Στο άρθρο 98 του νομοσχεδίου Να προστεθεί στους επαγγελματίες της παραγράφου 1 και 2 (άρθρου 23 του Ν.3500/2006 που τροποποιείται) το επάγγελμα του ψυχολόγου με αναδρομική ισχύ, ώστε να υποχρεούνται να αναφέρουν στις αρμόδιες αρχές κάθε έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας εις βάρος ανηλίκου που έπεσε στην αντίληψή του κατά την άσκηση των καθηκόντων τους και να έχουν την προστασία της παραγράφου 2. Στο ακαταδίωκτο της παρ. 2 να συμπεριληφθούν οι οργανώσεις που στο πλαίσιο της δράσης τους παρέχουν στήριξη στα θύματα. Επιπλέον: Να εισαχθεί το αδίκημα της γυναικοκτονίας ως ξεχωριστό αδίκημα στον Ποινικό Κώδικα με ιδιαίτερη ποινική απαξία, να μην υπάρχουν ελαφρυντικά όπως “πρότερος έντιμος βίος” όταν υπήρξαν στο παρελθόν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας είτε κατά του θύματος είτε σε τρίτα πρόσωπα.– Να αφαιρείται η επιμέλεια και η γονική μέριμνα των τέκνων των θυμάτων από τον δράστη έμφυλης βίας.– Να προβλεφθεί πλήρης οικονομική απαλλαγή από τα έξοδα των δικαστηρίων για την οικογένεια του θύματος έμφυλης βίας.– Στην περίπτωση που το θύμα έμφυλης βίας είχε παιδί, να προβλέπεται ειδική μέριμνα για αυτά και σε κάθε περίπτωση ο Εισαγγελέας που διαπιστώνει την ύπαρξη ανήλικων ή οικονομικά μη αυτοδύναμων ενηλίκων τέκνων του θύματος να οφείλει, σε κάθε στάδιο και επίπεδο της διαδικασίας, να ζητήσει την κατάσχεση περιουσιακών στοιχείων του δράστη για την εξασφάλιση της αστικής αποζημίωσης της ζημίας που υπέστησαν τα τέκνα του θύματος.– Όπως προβλέπεται στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και προκειμένου να εξάγονται σαφή συμπεράσματα σχετικά με τα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας και να υιοθετούνται κατάλληλες πολιτικές αντιμετώπισής τους, οι αστυνομικές και δικαστικές αρχές να υποχρεούνται σε τήρηση ποιοτικών στατιστικών στοιχείων για τα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας, τις καταγγελίες και την έκβαση των δικογραφιών που σχηματίστηκαν, το προφίλ του δράστη (κυρίως αν υπήρξαν προηγούμενες καταγγελίες ακόμη και από διαφορετικά πρόσωπα), τη σχέση συγγένειας μεταξύ θύτη και θύματος, τον τύπο του διαζυγίου εφόσον πρόκειται για πρώην συζύγους, αν το έγκλημα τελέστηκε παρουσία ανηλίκων κ.α.

26 Δεκεμβρίου 2023, 18:33 | Ν. Β. Ένα χρόνο μετά την εφαρμογή του νόμου 4800/2021 που άλλαξε το οικογενειακό δίκαιο είναι εμφανή τα δυσμενή αποτελέσματα στην όξυνση των οικογενειακών συγκρούσεων και αντιθέσεων στην αύξηση της ενδοοικογενειακής βίας και στη διόγκωση του αριθμού των δικαστικών υποθέσεων μεταξύ συζύγων σε αστικά και ποινικά δικαστήρια. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης αντί να αξιολογήσει τα αποτελέσματα του νόμου και να θεραπεύσει τα δυσμενή αποτελέσματα, δεν διαβουλεύεται με τις γυναικείες οργανώσεις, αλλά με το λόμπυ των «συλλόγων των μπαμπάδων» που πιέζει για τη νομοθετική αναγνώριση της «γονεϊκής αποξένωσης» ή άλλου παρόμοιου όρου, ενώ ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας και ο ΟΗΕ τοποθετούνται κατά της χρήσης της «γονεϊκής αποξένωσης» σε νομικές διαδικασίες καθότι θέτει σε κίνδυνο τα παιδιά, ενώ δεν εξετάζονται με την δέουσα προσοχή ούτε οι λόγοι για τους οποίους το παιδί αρνείται την επικοινωνία, ούτε οι καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία, οι οποίες αμέσως χαρακτηρίζονται ως ψευδείς και προϊόν υποβολής. Είναι απόλυτη ανάγκη να μην υπάρξει τέτοια νομοθέτηση. Αντίθετα απαιτείται, όπως υποστηρίζουν και πολλές γυναικείες οργανώσεις:

1. Άμεση εφαρμογή του Άρ. 52 της Σύμβασης της Κων/πολης: έκδοση περιοριστικών όρων αμέσως μετά την καταγγελία ενδοοικογενειακής βίας (Άρ. 18 του Ν. 3500/2006, όπως τροποποιήθηκε από τον Ν.4531/2018) για απομάκρυνση του δράστη από την οικογενειακή εστία και απαγόρευση προσέγγισης των θυμάτων, ώστε να δίνεται προτεραιότητα στην ασφάλεια των θυμάτων ή ατόμων που βρίσκονται σε κίνδυνο. 2. Άμεση εφαρμογή των συστάσεων της GREVIO: απαγόρευση της χρησιμοποίησης σε δικαστικό πλαίσιο εννοιών και όρων που παραπέμπουν σε γονεϊκή αποξένωση του βίαιου γονέα, η οποία αποδίδεται στον μη βίαιο γονέα που καταγγέλλει ενδοοικογενειακή βία και ζητάει προστασία. Εκπαίδευση δικαστών/-ριών, εισαγγελέων, πραγματογνωμόνων και κοινωνικών λειτουργών για τον τρόπο με τον οποίο οι δράστες ενδοοικογενειακής βίας χρησιμοποιούν το εννοιολογικό κατασκεύασμα της «γονεϊκής αποξένωσης», το οποίο έχει απορριφθεί από την επιστημονική κοινότητα εδώ και δεκαετίες, προκειμένου να αποδομήσουν τις καταγγελίες ενδοοικογενειακής βίας ως ψευδείς και να κατηγορήσουν την μητέρα ως «μη συνεργάσιμη και ακατάλληλη γονέα», η οποία ευθύνεται για την κακή σχέση ή την άρνηση του παιδιού να επικοινωνήσει με τον βίαιο πατέρα. 3. Απαρέγκλιτη εφαρμογή του Άρ. 31 της Σύμβασης της Κων/πολης (Ν.4531/2018) σε όλες τις υποθέσεις Οικογενειακού Δικαίου στις οποίες υπάρχουν ενδείξεις ή αναφορές για ύπαρξη ενδοοικογενειακής βίας (ανεξάρτητα από την ύπαρξη έγκλησης κατά του δράστη ή το στάδιο στο οποίο βρίσκεται η ποινική διαδικασία) σε συνδυασμό με την λήψη μέτρων προστασίας των παιδιών (θυμάτων και μαρτύρων) και της μητέρας τους (Άρ. 26 & 45 της Σύμβασης -Ν.4531/2018). 4. Εκπροσώπηση των Γυναικείων Οργανώσεων και εξειδικευμένων ΜΚΟ που παρέχουν υποστήριξη σε γυναίκες και παιδιά που υφίστανται

ενδοοικογενειακή βία στην Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή που έχει συσταθεί με αντικείμενο την αναμόρφωση του θεσμικού πλαισίου αντιμετώπισης της ενδοοικογενειακής βίας. 5. Ανοιχτή και ουσιαστική διαβούλευση με ΌΛΟΥΣ τους αρμόδιους φορείς, συμπεριλαμβανομένων εξειδικευμένων ΜΚΟ και Γυναικείων Οργανώσεων, επί του Σχεδίου Νόμου ΠΡΙΝ τεθεί σε Δημόσια Διαβούλευση

26 Δεκεμβρίου 2023, 16:23 | Κ. Γ. Η διάρρηξη σχέσεων ειναι μορφή ψυχολογικής βίας (διαφορετικά να οριστεί ο όρος) η οποία ενεργεί καταλυτικα στις σχέσεις γονέα τέκνου, που συνήθως ειναι ο πατέρας και συνιστά βαριά μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Επειδή οι συνέπειες ειναι τραγικές αφου τα παιδια μεγαλώνουν ορφανα χωρις πατρικό προτυπο, πρέπει η πολιτεία να μεριμνήσει ωστε να περιοριστεί αυτο το φαινόμενο. Στον Αστικο Κώδικα εχει ως συνέπεια ακόμα και την αφαίρεση της γονικής μέριμνας απο τον γονέα που μεθοδευει με δόλιους τρόπους την βίαιη αποκοπή του παιδιου απο τον γονέα ενω στον Ποινικο δεν προβλέπεται.Πως γινεται ναναι αδίκημα στον ΑΚ και οχι στον ΠΚ;; Πρέπει να εναρμονιστουν τα αρθρα 6 του 3500/2006 με το 1532 ΑΚ γιατι το φαινόμενο εχει εξελιχθει σε μάστιγα.

26 Δεκεμβρίου 2023, 13:18 | Η. Η. διάρρηξη σχέσεων ειναι μορφή ψυχολογικής βίας (διαφορετικά να οριστεί ο όρος) η οποία ενεργεί καταλυτικα στις σχέσεις γονέα τέκνου, που συνήθως ειναι ο πατέρας και συνιστά βαριά μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Επειδή οι συνέπειες ειναι τραγικές αφου τα παιδια μεγαλώνουν ορφανα χωρις πατρικό προτυπο, πρέπει η πολιτεία να μεριμνήσει ωστε να περιοριστεί αυτο το φαινόμενο. Στον Αστικο Κώδικα εχει ως συνέπεια ακόμα και την αφαίρεση της γονικής μέριμνας απο τον γονέα που μεθοδευει με δόλιους τρόπους την βίαιη αποκοπή του παιδιου απο τον γονέα ενω στον Ποινικο δεν προβλέπεται.Πως γινεται ναναι αδίκημα στον ΑΚ και οχι στον ΠΚ;; Πρέπει να εναρμονιστουν τα αρθρα 6 του 3500/2006 με το 1532 ΑΚ γιατι το φαινόμενο εχει εξελιχθει σε μάστιγα.

26 Δεκεμβρίου 2023, 12:29 | Ι. Κ. Η διάρρηξη των σχέσεων γονέα-παιδιου πρεπει να συμπεριληφθει στις τροποποιήσεις του ΠΚ διότι μετα απο μεθοδεύσεις και ψευδείς καταγγελίες απο τον ετερο γονέα που συνήθως ειναι η μητέρα δημιουργειται αποκοπή του τέκνου απο τον πατέρα με συνέπεια τήν βαρια ψυχολογικη κακοποιησή του που ειναι μορφη ενδοοικογενειακης βίας και η οποία κατα το 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικης μεριμνας. Εφόσον λοιπον προβλέπεται στον Αστικο Κώδικα πρεπει να προβλεφθει και στον Ποινικο Κώδικα. Ειναι απαραίτητη η εναρμόνηση με το αρθρο 6 του ν.3500/2006 για το υψιστο συμφέρον των παιδιών

26 Δεκεμβρίου 2023, 12:03 | Κ. Α. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ Υπάρχει σιωπή γύρω από τη βία των γυναικών εναντίον των ανδρών. Η έλλειψη δεδομένων (αφού όλες οι μελέτες/δομές/χρηματοδοτήσεις αφορούν μόνο την κακοποίηση των γυναικών), το στίγμα των αντρών που τους κάνει να ντρέπονται να μιλήσουν και το γεγονός ότι οι άνδρες εμφανίζονται συχνά ως θύτες ενώ στην πραγματικότητα είναι τα θύματα, όλα συμβάλλουν στην υποαναφορά/υποεκτίμηση του θέματος της βία των γυναικών εναντίον των ανδρών. Όταν τίθεται το θέμα της ενδοοικογενειακής βίας κατά των ανδρών, αυτό συχνά χάνεται στον τοξικό πολιτισμικό λόγο όπου κυριαρχούν τα λανθασμένα στερεότυπα που στηρίζουν με φανατισμό την υπαρξη δήθεν πατριαρχικής κοινωνίας, υποκρύπτοντας την αλήθεια ότι δηλαδή Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ (Hayley Gleeson, δημοσιογράφος του ABC News, η οποία ερευνά αρσενικά θύματα ενδοοικογενειακής βίας)

26 Δεκεμβρίου 2023, 11:39 | Ε. Ε. κ. Νομοθέτη, κ. Υπουργέ, είστε προκατειλημμένοι εναντίον των ανδρών-πατέρων. Είστε ρατσιστές και δείχνετε ένα φανατικό μένος εναντίον των ανδρών. ΑΥΤΟ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΚΑΤΑΠΑΤΕΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΔΡΑ ΚΑΙ ΕΔΡΑΙΩΝΕΙ ΜΙΣΟΣ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΕ ΑΥΤΟΝ. Είστε δολοφόνοι παιδικών ψυχών. Πόσα παιδιά δεν κάνουν Χριστούγεννα με τον πατέρα τους επειδή εσείς έχετε δώσει πλήρη δικαιώματα σε εγκληματίες δικαστές που στηρίζουν τη φεμινοναζιστική άποψη ότι τα παιδιά δε χρειάζονται τον πατέρα τους; Αγνοείτε με δόλο τα επίσημα στατιστικά και την κοινή λογική που λέει ότι τα παιδιά χρειάζονται δύο γονείς. Βάλετε στη φυλακή όσους δικαστές βγάζουν αποφάσεις που δε συνάδουν με το πνεύμα του νόμου. Το ξέρετε ότι ο Νόμος της συνεπιμέλειας δεν εφαρμόζεται; Κλείνετε τα μάτια σας; Νίπτετε τας χείρας σας; Είστε εγκληματίες. Βγάλατε ένα νόμο για να ρίξετε στάχτη στα μάτια της Ευρωπαϊκής Ένωσης που ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ ΠΟΛΛΕΣ ΦΟΡΕΣ ΓΙΑ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ. Παρόλες αυτές τις αποφάσεις, εσείς ακόμα να την ποινικοποιήσετε. Εσείς παραβιάζετε το σύνταγμα και τους νόμους του Κράτους με το να μην επιβάλλετε την ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΓΟΝΕΩΝ ΣΤΗΝ ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ. Πόσοι πατέρες κλαίνε καθημερινά από αυτό τον ανείπωτο πόνο που τους έχετε προκαλέσει να μην μπορούν να βοηθήσουν τα παιδιά τους που οι μητέρες τους τα δηλητηριάζουν καθημερινά; Έχετε την καραμέλα της δήθεν έμφυλης πατριαρχικής βίας και καταδικάζετε χωρίς αποδείξεις όλους τους πατέρες. Εσείς είστε οι κακοποιητές! Οι δικαστές είναι οι κακοποιητές! Οι μητέρες αποξενώτριες είναι κακοποιήτριες! Καταστρέφετε όλοι εσείς τα παιδιά μας και τους πατέρες τους με ψεύτικες κατηγορίες, που, όταν αθωωθούν,

είναι πλέον εντελώς κατεστραμμένοι ηθικά, οικονομικά, επαγγελματικά και κοινωνικά! Τι ζωή θα κάνει το παιδί που έχετε αποξενώσει από τον πατέρα του και το αφήνετε να μεγαλώσει με μία μάνα τέρας; Οι στατιστικές λένε ότι αυτό το παιδί γίνεται συνήθως το ίδιο εγκληματίας ως ενήλικας. Δε φοβάστε τίποτα; Δε φοβάστε τη θεία δίκη; Θέλετε κ. νομοθέτες και κ. Υπουργοί, να σας ευχηθούμε να βρεθεί κάποιος να κάνει στα δικά σας παιδιά αυτά που εσείς κάνετε στα δικά μας; Αν συνεχίσετε να κάνετε αυτά τα εγκλήματα, δε θα έχετε πλέον καμία δικαιολογία. ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΕΙΣΤΕ ΤΗΝ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΑ ΨΕΜΑΤΑ. ΨΑΞΤΕ ΟΛΑ ΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ, ΜΕ ΑΡΣΗ ΑΠΟΡΡΗΤΟΥ. Τι σόι απόρρητο επικαλείστε όταν υπάρχουν παιδιά στη μέση; Είναι το απόρρητο σημαντικότερο από την υγεία των παιδιών; Εφαρμόστε το νόμο 4800 για τη συνεπιμέλεια. Ο άνδρας πατέρας και τα παιδιά υποφέρουν από την γονική αποξένωση. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!

26 Δεκεμβρίου 2023, 11:24 | Μ. Ε. Αυτό το νομοσχέδιο καταπατεί τα δικαιώματα του άνδρα και εδραιώνει μίσος απέναντι σε αυτόν. Ποινικοποιείστε την γονική αποξένωση και τα ψέματα. Εφαρμόστε το νόμο 4800 για τη συνεπιμελεια. Ο άνδρας πατέρας και τα παιδιά υποφέρουν από την γονικη αποξένωση. Η βία δεν έχει φύλο!

26 Δεκεμβρίου 2023, 11:38 | Π. Σ.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ. Η ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΕ ΤΟ ΝΟΜΟ ΣΕ ΑΥΤΟ. ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 4800/21 ΜΕ ΒΑΡΙΕΣ ΠΟΙΝΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΟΞΕΝΩΤΡΙΕΣ ΜΑΝΑΔΕΣ. ΘΥΜΑΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ, ενώ οι ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΜΕΝΟΥΝ ΑΤΙΜΩΡΗΤΕΣ. ΑΜΕΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 4800/21 ΜΕ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΕΣ ΠΟΙΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟΝ ΕΦΑΡΜΟΖΟΥΝ.

26 Δεκεμβρίου 2023, 11:45 | Ε. Α. ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΑΣΚΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΣΕ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΣΕ ΓΥΝΑΙΚΕΣ. Σταματηστε να θεωρείτε ως δεδομένη μόνο τη βία εναντίον των γυναικών. Απαιτείται ίση αντιμετώπιση ανδρών και γυναικών. Ειναι και οι γυναίκες κακοποιητικές, μάλιστα σε μεγαλύτερο ποσοστό. Επίσης, οι μητέρες κακοποιούν σε τρομακτικά ποσοστά τα παιδιά τους. Τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας στο Ηνωμένο Βασίλειο (https://mankind.org.uk/statistics/statistics-on-male-victims-of-domestic-a) δείχνουν κάθε χρόνο ότι ένα στα τρία θύματα ενδοοικογενειακής κακοποίησης είναι άνδρες που ισοδυναμεί με 699.000 άνδρες το 21/22 (1.671 εκατομμύρια γυναίκες). Ένας στους 6-7 άνδρες και μία στις 4 γυναίκες θα πέσει θύμα ενδοοικογενειακής κακοποίησης στη διάρκεια της ζωής του. ΟΜΩΣ: ΤΟ 66% ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΠΟΥ ΚΑΛΟΥΝ ΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ MANKIND INITIATIVE ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΜΙΛΗΣΕΙ ΠΟΤΕ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΟΥ ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ (ολες οι στατιστικες μελετες ενδοικογενειακης βιας συμπεριλαμβανουν τα ποσοστα μονο εκεινων που μιλανε, πραγμα που σημαινει οτι, ΤΕΛΙΚΑ, Η ΒΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΝΔΡΩΝ ΞΕΠΕΡΝΑ ΚΑΤΑ ΠΟΛΥ ΤΗ ΒΙΑ ΑΝΤΡΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ) και το 64% δεν θα καλούσε αν η γραμμή βοήθειας δεν ήταν ανώνυμη. ΤΑ ΜΙΣΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΘΥΜΑΤΑ (49%) ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΟΥΝ ΝΑ ΠΟΥΝ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΘΥΜΑΤΑ ενδοοικογενειακής κακοποίησης και έχουν δυόμιση φορές λιγότερες πιθανότητες να το πουν σε κανέναν από ό,τι οι γυναίκες (19%). ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΑΝΤΡΩΝ, ΕΞΑΙΤΙΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ, ΕΙΝΑΙ 3 ΦΟΡΕΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ [σύμφωνα με τα στοιχεία του National Crime Records Bureau (NCRB), πάνω από 80.000 άντρες (περίπου 75%) έβαλαν τέλος στη ζωή τους το 2019, λόγω οικογενειακών διαφορών και οικογενειακών νομικών πιέσεων, ενώ οι αντίστοιχες γυναίκες ήταν 34.000 (περίπου 25%)]. Μόνο το 4,7% των ανδρών θυμάτων ενδοοικογενειακής κακοποίησης υποστηρίζονται από τοπικές οικιακές υπηρεσίες, σύμφωνα με τα δεδομένα του SafeLives. Αυτό υπογραμμίζει πόσο λίγοι άνδρες υποστηρίζονται από τοπικές υπηρεσίες ενδοοικογενειακής κακοποίησης.

26 Δεκεμβρίου 2023, 11:27 | Mother's Wings Greece Οι έρευνες δείχνουν ότι για πολλές γυναίκες και παιδιά η βία εντείνεται μετά τον χωρισμό, ότι η επαφή με τα παιδιά (συμπεριλαμβανομένης της επικοινωνίας που έχει διαταχθεί από το δικαστήριο) αποτελεί τόπο διαιώνισης της βίας,ακόμη και όταν υπάρχουν υψηλά επίπεδα εποπτείας, και ότι η επαφή με τα παιδιά μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τουςάνδρες κακοποιούς ως τρόπος συνέχισης του ελέγχου επί των γυναικών θυμάτων.

* Βλέπε R. Thiara καιC. Harrison (2016), «Safe not sorry: Key issues raised by research on child contact and domestic violence», Women's Aid- Mackay K. (2018), «Child contact as a weapon of control», Lombard, The Routledge Handbook of Gender and Violence. Η GREVIO καλεί τις ελληνικές αρχές να διασφαλίσουν την παροχή κατάλληλης κατάρτισης και κατευθυντήριων γραμμών με στόχο την ευαισθητοποίηση των δικαστών και άλλων αρμόδιων επαγγελματιών σχετικά με τις βλαβερές συνέπειες της βίας στα παιδιά που εκτίθενται σε αυτήν και πώς τα καθιστά θύματα από μόνα τους, καθώς και σχετικά με την έλλειψη επιστημονικής βάσης για το «σύνδρομο γονικής αποξένωσης» και παρόμοιες έννοιες, και την εξοικείωσή τους με τις απαιτήσεις των διατάξεων της Σύμβασηςτης Κωνσταντινούπολης σχετικά με την επιμέλεια και τα δικαιώματα επίσκεψης.Η GREVIO θεωρεί ότι η υποστήριξη της χρήσης της έννοιας της «γονικής » και των συναφών

εννοιών ενέχει τον κίνδυνο να παραμείνει η βία κατά των γυναικών και των παιδιών τους απαρατήρητη και/ή αρνητική.ΣΥΣΤΆΣΕΙΣ GREVIO 14/11/2023(επιτροπή ελέγχου εφαρμογής της σύμβασης της Κων/λης και όπως έχει ενταχθεί στην εθνική μας νομοθεσία 4531/2018 ΦΕΚ/62/Α/5-4-2018)

26 Δεκεμβρίου 2023, 11:38 | Ε. Δ. ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΑΣΚΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΣΕ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΣΕ ΓΥΝΑΙΚΕΣ. Σταματηστε να θεωρείτε ως δεδομένη μόνο τη βία εναντίον των γυναικών. Απαιτείται ίση αντιμετώπιση ανδρών και γυναικών. Ειναι και οι γυναίκες κακοποιητικές, μάλιστα σε μεγαλύτερο ποσοστό. Επίσης, οι μητέρες κακοποιούν σε τρομακτικά ποσοστά τα παιδιά τους. Τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας στο Ηνωμένο Βασίλειο (https://mankind.org.uk/statistics/statistics-on-male-victims-of-domestic-a) δείχνουν κάθε χρόνο ότι ένα στα τρία θύματα ενδοοικογενειακής κακοποίησης είναι άνδρες που ισοδυναμεί με 699.000 άνδρες το 21/22 (1.671 εκατομμύρια γυναίκες). Ένας στους 6-7 άνδρες και μία στις 4 γυναίκες θα πέσει θύμα ενδοοικογενειακής κακοποίησης στη διάρκεια της ζωής του. ΟΜΩΣ: ΤΟ 66% ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΠΟΥ ΚΑΛΟΥΝ ΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ MANKIND INITIATIVE ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΜΙΛΗΣΕΙ ΠΟΤΕ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΟΥ ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ (ΟΛΕΣ ΟΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΝΔΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΜΟΝΟ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΜΙΛΑΝΕ, ΠΡΑΓΜΑ ΠΟΥ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΟΤΙ, ΤΕΛΙΚΑ, Η ΒΙΑ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΑΝΔΡΩΝ ΞΕΠΕΡΝΑ ΚΑΤΑ ΠΟΛΥ ΤΗ ΒΙΑ ΑΝΤΡΩΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ) και το 64% δεν θα καλούσε αν η γραμμή βοήθειας δεν ήταν ανώνυμη. ΤΑ ΜΙΣΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΘΥΜΑΤΑ (49%) ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΟΥΝ ΝΑ ΠΟΥΝ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΘΥΜΑΤΑ ενδοοικογενειακής κακοποίησης και έχουν δυόμιση φορές λιγότερες πιθανότητες να το πουν σε κανέναν από ό,τι οι γυναίκες (19%). ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΑΝΤΡΩΝ, ΕΞΑΙΤΙΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ, ΕΙΝΑΙ 3 ΦΟΡΕΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ [σύμφωνα με τα στοιχεία του National Crime Records Bureau (NCRB), πάνω από 80.000 άντρες (περίπου 75%) έβαλαν τέλος στη ζωή τους το 2019, λόγω οικογενειακών διαφορών και οικογενειακών νομικών πιέσεων, ενώ οι αντίστοιχες γυναίκες ήταν 34.000 (περίπου 25%)]. Μόνο το 4,7% των ανδρών θυμάτων ενδοοικογενειακής κακοποίησης υποστηρίζονται από τοπικές οικιακές υπηρεσίες, σύμφωνα με τα δεδομένα του SafeLives. Αυτό υπογραμμίζει πόσο λίγοι άνδρες υποστηρίζονται από τοπικές υπηρεσίες ενδοοικογενειακής κακοποίησης.

26 Δεκεμβρίου 2023, 11:24 | Α. ΔΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΑΣΚΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΣΕ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΣΕ ΓΥΝΑΙΚΕΣ. Σταματηστε να θεωρείτε ως δεδομένη μόνο τη βία εναντίον των γυναικών. Απαιτείται ίση αντιμετώπιση ανδρών και γυναικών. Τα στοιχεία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας στο Ηνωμένο Βασίλειο (https://mankind.org.uk/statistics/statistics-on-male-victims-of-domestic-a) δείχνουν κάθε χρόνο ότι ένα στα τρία θύματα ενδοοικογενειακής κακοποίησης είναι άνδρες που ισοδυναμεί με 699.000 άνδρες το 21/22 (1.671 εκατομμύρια γυναίκες). Ένας στους 6-7 άνδρες και μία στις 4 γυναίκες θα πέσει θύμα ενδοοικογενειακής κακοποίησης στη διάρκεια της ζωής του. ΟΜΩΣ: ΤΟ 66% ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΠΟΥ ΚΑΛΟΥΝ ΤΗ ΓΡΑΜΜΗ ΒΟΗΘΕΙΑΣ MANKIND INITIATIVE ΔΕΝ ΕΧΟΥΝ ΜΙΛΗΣΕΙ ΠΟΤΕ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΟΥ ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ (ΟΛΕΣ ΟΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΕΣ ΜΕΛΕΤΕΣ ΕΝΔΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΣΥΜΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΜΟΝΟ ΕΚΕΙΝΩΝ ΠΟΥ ΜΙΛΑΝΕ) και το 64% δεν θα καλούσε αν η γραμμή βοήθειας δεν ήταν ανώνυμη. ΤΑ ΜΙΣΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ ΘΥΜΑΤΑ (49%) ΑΠΟΤΥΓΧΑΝΟΥΝ ΝΑ ΠΟΥΝ ΣΕ ΚΑΝΕΝΑΝ ΟΤΙ ΕΙΝΑΙ ΘΥΜΑΤΑ ενδοοικογενειακής κακοποίησης και έχουν δυόμιση φορές λιγότερες πιθανότητες να το πουν σε κανέναν από ό,τι οι γυναίκες (19%). ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΑΝΤΡΩΝ, ΕΞΑΙΤΙΑΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ, ΕΙΝΑΙ 3 ΦΟΡΕΣ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΓΥΝΑΙΚΩΝ [σύμφωνα με τα στοιχεία του National Crime Records Bureau (NCRB), πάνω από 80.000 άντρες (περίπου 75%) έβαλαν τέλος στη ζωή τους το 2019, λόγω οικογενειακών διαφορών και οικογενειακών νομικών πιέσεων, ενώ οι αντίστοιχες γυναίκες ήταν 34.000 (περίπου 25%)]. Μόνο το 4,7% των ανδρών θυμάτων ενδοοικογενειακής κακοποίησης υποστηρίζονται από τοπικές οικιακές υπηρεσίες, σύμφωνα με τα δεδομένα του SafeLives. Αυτό υπογραμμίζει πόσο λίγοι άνδρες υποστηρίζονται από τοπικές υπηρεσίες ενδοοικογενειακής κακοποίησης.

26 Δεκεμβρίου 2023, 11:44 | Mother's Wings Greece «Η GREVIO θεωρεί ότι η υποστήριξη της χρήσης της έννοιας της «γονικής » και των συναφών εννοιών ενέχει τον κίνδυνο να παραμείνει η βία κατά των γυναικών και των παιδιών τους απαρατήρητη και/ή αρνητική.»GREVIO 14/11/2023

26 Δεκεμβρίου 2023, 10:08 | Mother's Wings Greece «Η GREVIO καλεί τις ελληνικές αρχές να διασφαλίσουν την παροχή κατάλληλης κατάρτισης και κατευθυντήριων γραμμών με στόχο την ευαισθητοποίηση των δικαστών και άλλων αρμόδιων επαγγελματιών σχετικά με τις βλαβερές συνέπειες της βίας στα παιδιά που εκτίθενται σε αυτήν και πώς τα καθιστά θύματα από μόνα τους, καθώς και σχετικά με την έλλειψη επιστημονικής βάσης για το «σύνδρομο γονικής αποξένωσης» και παρόμοιες έννοιες, και την εξοικείωσή τους με τις απαιτήσεις των διατάξεων της Σύμβασηςτης Κωνσταντινούπολης σχετικά με την επιμέλεια και τα δικαιώματα επίσκεψης.»GREVIO 14/11/2023

26 Δεκεμβρίου 2023, 10:58 | Mother's Wings Greece «Οι έρευνες δείχνουν ότι για πολλές γυναίκες και παιδιά η βία εντείνεται μετά τον χωρισμό, ότι η επαφή με τα παιδιά (συμπεριλαμβανομένης της επικοινωνίας που έχει διαταχθεί από το δικαστήριο) αποτελεί τόπο διαιώνισης της βίας, ακόμη και όταν υπάρχουν υψηλά επίπεδα εποπτείας, και ότι η επαφή με τα παιδιά μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τουςάνδρες κακοποιούς ως τρόπος συνέχισης του ελέγχου επί των γυναικών θυμάτων.

* Βλέπε R. Thiara και C. Harrison (2016), «Safe not sorry: Key issues raised by research on child contact and domestic violence», Women's Aid- Mackay K. (2018), «Child contact as a weapon of control», Lombard, The Routledge Handbook of Gender and Violence.».GREVIO 14/11/2023

26 Δεκεμβρίου 2023, 10:25 | ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΑΜΚΕ ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΟΣΟΥΣ ΙΣΧΥΡΙΖΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΤΟ ΑΝΔΡΙΚΟ ΦΥΛΟ ΕΙΝΑΙ ΒΙΑΙΟ ΚΑΙ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΟ ΣΕ ΑΝΤΙΘΕΣΗ ΜΕ ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΘΥΜΑ ΚΑΙ ΧΡΗΖΕΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ .. ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ.ΓΡΑΦΗΜΑ 1) https://drive.google.com/file/d/1lPnuGOSs3C1oBKO8xc34nSxCRvS8XXgh/view?usp=drive_link Ενω το ποσοστό των ανδρών στο γράφημα κατά ζωής εχει σαφώς καθοδική πορεία , τα ποσοστά των γυναικών εχουν ξεκάθαρα αυξητικη πορεία με αποτέλεσμα να τείνουν προς συγκλιση…ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣΓΡΑΦΗΜΑ 2)https://drive.google.com/file/d/1U-E55JXfXz6AgWYoO6Y4b_oqL6pGyLj-/view?usp=drive_linkSOSO κινδυνος να αυξηθουν οι αυτοκτονίες των ανδρών ειναι πλέον ορατός !Πρέπει να ληφθεί σοβαρά υπ οψιν πριν την ψήφιση του νομοσχεδίου που ειναι υπό Διαβούλευση

26 Δεκεμβρίου 2023, 10:22 | Χρήστος Π. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ. Σωματική και ψυχολογική βία ασκείται και από γυναίκες εναντίον των ανδρών συντρόφων τους και, μάλιστα σε τρομακτικό βαθμό, εναντίον των ίδιων τους των παιδιών. Η βία κατά των ανδρών και οι παράγοντες κινδύνου για αυτήν έχουν μελετηθεί ελάχιστα μέχρι σήμερα. Θα ήταν επιθυμητό να αναπτυχθούν περαιτέρω προληπτικά μέτρα και να δοθεί ειδική βοήθεια στους πληγέντες άνδρες. Η βία από τους οικείους συντρόφους (IPV) κατά των ανδρών είναι γενικά λιγότερο αναγνωρισμένη από την κοινωνία από ό,τι η βία από σύντροφο κατά των γυναικών, η οποία μπορεί να λειτουργήσει ως περαιτέρω εμπόδιο για τους άνδρες που αναφέρουν την κατάστασή τους (Lupri, Eugene; Grandin, Elaine (2004). «Intimate partner abuse against men» (PDF). National Clearinghouse on Family Violence. Archived from the original (PDF) on January 4, 2009. Retrieved June 21, 2014) (Das Dasgupta, Shamita (November 2002). «A Framework for Understanding Women's Use of Nonlethal Violence in Intimate Heterosexual Relationships». Violence Against Women. 8 (11): 1364–1389. doi:10.1177/107780102237408. S2CID 145186540). Ενώ οι γυναίκες είναι πολύ πιο πιθανό να τραυματιστούν ή να σκοτωθούν σε περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας, οι άνδρες είναι λιγότερο πιθανό να αναφέρουν την ενδοοικογενειακή βία στην αστυνομία από τις γυναίκες (Britton, Andrew (2011). «Intimate violence: 2010/11 BCS» (PDF). In Smith, Kevin (ed.). Homicides, Firearm Offences and Intimate Violence, 2010/2011: Supplementary Volume 2 to Crime in England and Wales, 2010/2011. London: Home Office. p. 96. Retrieved July 1, 2014), («Personal Safety, Australia, 2016». Australian Bureau of Statistics. December 7, 2021. Archived from the original on May 12, 2022. Retrieved May 16, 2022), (Watson, Dorothy; Parsons, Sara (2005). Domestic Abuse of Women and Men in Ireland: Report on the National Study of Domestic Abuse (PDF). Dublin: National Crime Council of Ireland. p. 169. Archived from the original (PDF) on December 29, 2014. Retrieved June 28, 2014). Οι άνδρες που αναφέρουν ενδοοικογενειακή βία μπορεί να αντιμετωπίσουν κοινωνικό στίγμα σχετικά με την αντιληπτή έλλειψη μαχισμού ή άλλες υποτιμήσεις της αρρενωπότητάς τους (Migliaccio, Todd A. (Winter 2001). «Marginalizing the Battered Male». The Journal of Men's Studies. 9 (2): 205–226. doi:10.3149/jms.0902.205. S2CID 145293675):τον φόβο να μην τους πιστέψουν οι αρχές και να κατηγορηθούν ψευδώς ότι είναι ο δράστης (McCarrick, Jessica; Davis-McCabe, Catriona; Hirst-Winthrop, Sarah (February 1, 2016). «Men's Experiences of the Criminal Justice System Following Female Perpetrated Intimate Partner Violence». Journal of Family Violence. 31 (2): 203–213. doi:10.1007/s10896-015-9749-z. ISSN 1573-2851. S2CID 7817829), («Domestic Violence Against Men: No Laughing Matter». Psychology Today. Retrieved April 27, 2021). Η βία από στενό σύντροφο εναντίον ανδρών είναι ένας αμφιλεγόμενος τομέας έρευνας, με όρους όπως η συμμετρία του φύλου, το σύνδρομο κακοποιημένου συζύγου και το αμφίδρομο IPV που προκαλούν συζήτηση. Τα νέα στατιστικά δεδομένα υποστηρίζουν ότι η βία κατά των ανδρών είναι ένα σημαντικό πρόβλημα που κακώς δεν έχει αναφερθεί και ότι οι ερευνητές της ενδοοικογενειακής βίας, υπό την επιρροή του φεμινισμού, απόλυτα εσφαλμένα, το έχουν αγνοήσει για να προστατεύσουν τα θεμελιώδη κέρδη του κακοποιημένου γυναικείου κινήματος, συγκεκριμένα την παράλογη-λανθασμένη άποψη ότι η κακοποίηση από στενό σύντροφο είναι μια επέκταση της πατριαρχικής κυριαρχίας (Dutton, Donald G.; Nicholls, Tonia L. (September 2005). «The gender paradigm in domestic violence research and theory: Part 1 — The conflict of theory and data». Aggression and Violent Behavior. 10 (6): 680–714. doi:10.1016/j.avb.2005.02.001), (Straus, Murray A. (June 2010). «Thirty Years of Denying the Evidence on Gender Symmetry in Partner Violence:

Implications for Prevention and Treatment». Partner Abuse. 1 (3): 332–362. CiteSeerX 10.1.1.372.5578. doi:10.1891/1946-6560.1.3.332. S2CID 73291235. Retrieved June 28, 2014), (Loseke, Donileen R.; Gelles, Richard J.; Cavanaugh, Mary M. (2005). Current Controversies on Family Violence. SAGE. ISBN 9780761921066). Ένα από τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία στατιστικών στοιχείων σχετικά με τη διάπραξη IPV, η κλίμακα τακτικών σύγκρουσης, είναι ιδιαίτερα αμφιλεγόμενο (Loseke, Donileen R.; Gelles, Richard J.; Cavanaugh, Mary M. (2005). Current Controversies on Family Violence. SAGE. ISBN 9780761921066). Οι αναλύσεις της έρευνας δείχνουν ότι συχνά το νομικό σύστημα αποτυγχάνει να δει ως θύτες τις γυναίκες που χρησιμοποιούν βία εναντίον των ανδρών συντρόφων τους, εξαιτίας του πολιτισμικά διάχυτου εσφαλμένου στερεότυπου των κακοποιημένων γυναικών που αποτελούν το «τέλειο θύμα», αγνοώντας μεροληπτικά την ύπαρξη γυναικείας βίας εναντίον των ανδρών (Goodmark, Leigh (2008). «When Is a Battered Woman Not a Battered Woman? When She Fights Back». Yale Journal of Law and Feminism. 20 (1): 75–129. ISSN 1043-9366). Οι γυναίκες που επιτίθενται στους άντρες συντρόφους τους είναι πιο πιθανό να αποφύγουν τη σύλληψη από ό,τι οι άνδρες που επιτίθενται στις γυναίκες συντρόφους τους (Felson, Richard B.; Pare, Paul-Philippe (September 2007). «Does the Criminal Justice System Treat Domestic Violence and Sexual Assault Offenders Leniently?» (PDF). Justice Quarterly. 24 (3): 440, 447. doi:10.1080/07418820701485601. S2CID 4686048), επειδή οι γυναίκες δράστες βίας εναντίον ανδρών συντρόφων τείνουν εσφαλμένα να θεωρούνται (από τις υπηρεσίες επιβολής του νόμου και τα δικαστήρια) ως θύματα (Kingsnorth, Rodney F.; MacIntosh, Randall C. (September 2007). «Intimate Partner Violence: The Role of Suspect Gender in Prosecutorial Decision-Making». Justice Quarterly. 24 (3): 460–494. doi:10.1080/07418820701485395. S2CID 144217964).

26 Δεκεμβρίου 2023, 10:06 | Μ. Π. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ. Σωματική και ψυχολογική βία ασκείται και από γυναίκες εναντίον των ανδρών συντρόφων τους και, μάλιστα σε τρομακτικό βαθμό, εναντίον των ίδιων τους των παιδιών. Η βία κατά των ανδρών και οι παράγοντες κινδύνου για αυτήν έχουν μελετηθεί ελάχιστα μέχρι σήμερα. Θα ήταν επιθυμητό να αναπτυχθούν περαιτέρω προληπτικά μέτρα και να δοθεί ειδική βοήθεια στους πληγέντες άνδρες. Η βία από τους οικείους συντρόφους (IPV) κατά των ανδρών είναι γενικά λιγότερο αναγνωρισμένη από την κοινωνία από ό,τι η βία από σύντροφο κατά των γυναικών, η οποία μπορεί να λειτουργήσει ως περαιτέρω εμπόδιο για τους άνδρες που αναφέρουν την κατάστασή τους (Lupri, Eugene; Grandin, Elaine (2004). «Intimate partner abuse against men» (PDF). National Clearinghouse on Family Violence. Archived from the original (PDF) on January 4, 2009. Retrieved June 21, 2014) (Das Dasgupta, Shamita (November 2002). «A Framework for Understanding Women's Use of Nonlethal Violence in Intimate Heterosexual Relationships». Violence Against Women. 8 (11): 1364–1389. doi:10.1177/107780102237408. S2CID 145186540). Ενώ οι γυναίκες είναι πολύ πιο πιθανό να τραυματιστούν ή να σκοτωθούν σε περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας, οι άνδρες είναι λιγότερο πιθανό να αναφέρουν την ενδοοικογενειακή βία στην αστυνομία από τις γυναίκες (Britton, Andrew (2011). «Intimate violence: 2010/11 BCS» (PDF). In Smith, Kevin (ed.). Homicides, Firearm Offences and Intimate Violence, 2010/2011: Supplementary Volume 2 to Crime in England and Wales, 2010/2011. London: Home Office. p. 96. Retrieved July 1, 2014), («Personal Safety, Australia, 2016». Australian Bureau of Statistics. December 7, 2021. Archived from the original on May 12, 2022. Retrieved May 16, 2022), (Watson, Dorothy; Parsons, Sara (2005). Domestic Abuse of Women and Men in Ireland: Report on the National Study of Domestic Abuse (PDF). Dublin: National Crime Council of Ireland. p. 169. Archived from the original (PDF) on December 29, 2014. Retrieved June 28, 2014). Οι άνδρες που αναφέρουν ενδοοικογενειακή βία μπορεί να αντιμετωπίσουν κοινωνικό στίγμα σχετικά με την αντιληπτή έλλειψη μαχισμού ή άλλες υποτιμήσεις της αρρενωπότητάς τους (Migliaccio, Todd A. (Winter 2001). «Marginalizing the Battered Male». The Journal of Men's Studies. 9 (2): 205–226. doi:10.3149/jms.0902.205. S2CID 145293675): τον φόβο να μην τους πιστέψουν οι αρχές και να κατηγορηθούν ψευδώς ότι είναι ο δράστης (McCarrick, Jessica; Davis-McCabe, Catriona; Hirst-Winthrop, Sarah (February 1, 2016). «Men's Experiences of the Criminal Justice System Following Female Perpetrated Intimate Partner Violence». Journal of Family Violence. 31 (2): 203–213. doi:10.1007/s10896-015-9749-z. ISSN 1573-2851. S2CID 7817829), («Domestic Violence Against Men: No Laughing Matter». Psychology Today. Retrieved April 27, 2021). Η βία από στενό σύντροφο εναντίον ανδρών είναι ένας αμφιλεγόμενος τομέας έρευνας, με όρους όπως η συμμετρία του φύλου, το σύνδρομο κακοποιημένου συζύγου και το αμφίδρομο IPV που προκαλούν συζήτηση. Τα νέα στατιστικά δεδομένα υποστηρίζουν ότι η βία κατά των ανδρών είναι ένα σημαντικό πρόβλημα που κακώς δεν έχει αναφερθεί και ότι οι ερευνητές της ενδοοικογενειακής βίας, υπό την επιρροή του φεμινισμού, απόλυτα εσφαλμένα, το έχουν αγνοήσει για να προστατεύσουν τα θεμελιώδη κέρδη του κακοποιημένου γυναικείου κινήματος, συγκεκριμένα την παράλογη-λανθασμένη άποψη ότι η κακοποίηση από στενό σύντροφο είναι μια επέκταση της πατριαρχικής κυριαρχίας (Dutton, Donald G.; Nicholls, Tonia L. (September 2005). «The gender paradigm in domestic violence research and theory: Part 1 — The conflict of theory and data». Aggression and Violent Behavior. 10 (6): 680–714. doi:10.1016/j.avb.2005.02.001), (Straus,

Murray A. (June 2010). «Thirty Years of Denying the Evidence on Gender Symmetry in Partner Violence: Implications for Prevention and Treatment». Partner Abuse. 1 (3): 332–362. CiteSeerX 10.1.1.372.5578. doi:10.1891/1946-6560.1.3.332. S2CID 73291235. Retrieved June 28, 2014), (Loseke, Donileen R.; Gelles, Richard J.; Cavanaugh, Mary M. (2005). Current Controversies on Family Violence. SAGE. ISBN 9780761921066). Ένα από τα εργαλεία που χρησιμοποιούνται για τη δημιουργία στατιστικών στοιχείων σχετικά με τη διάπραξη IPV, η κλίμακα τακτικών σύγκρουσης, είναι ιδιαίτερα αμφιλεγόμενο (Loseke, Donileen R.; Gelles, Richard J.; Cavanaugh, Mary M. (2005). Current Controversies on Family Violence. SAGE. ISBN 9780761921066). Οι αναλύσεις της έρευνας δείχνουν ότι συχνά το νομικό σύστημα αποτυγχάνει να δει ως θύτες τις γυναίκες που χρησιμοποιούν βία εναντίον των ανδρών συντρόφων τους, εξαιτίας του πολιτισμικά διάχυτου εσφαλμένου στερεότυπου των κακοποιημένων γυναικών που αποτελούν το «τέλειο θύμα», αγνοώντας μεροληπτικά την ύπαρξη γυναικείας βίας εναντίον των ανδρών (Goodmark, Leigh (2008). «When Is a Battered Woman Not a Battered Woman? When She Fights Back». Yale Journal of Law and Feminism. 20 (1): 75–129. ISSN 1043-9366). Οι γυναίκες που επιτίθενται στους άντρες συντρόφους τους είναι πιο πιθανό να αποφύγουν τη σύλληψη από ό,τι οι άνδρες που επιτίθενται στις γυναίκες συντρόφους τους (Felson, Richard B.; Pare, Paul-Philippe (September 2007). «Does the Criminal Justice System Treat Domestic Violence and Sexual Assault Offenders Leniently?» (PDF). Justice Quarterly. 24 (3): 440, 447. doi:10.1080/07418820701485601. S2CID 4686048), επειδή οι γυναίκες δράστες βίας εναντίον ανδρών συντρόφων τείνουν εσφαλμένα να θεωρούνται (από τις υπηρεσίες επιβολής του νόμου και τα δικαστήρια) ως θύματα (Kingsnorth, Rodney F.; MacIntosh, Randall C. (September 2007). «Intimate Partner Violence: The Role of Suspect Gender in Prosecutorial Decision-Making». Justice Quarterly. 24 (3): 460–494. doi:10.1080/07418820701485395. S2CID 144217964).

26 Δεκεμβρίου 2023, 10:48 | Δ. Χ. Συμφωνώ απόλυτα με τη ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ που έχει υποβάλλει ο κ. Κατσικερός Παναγιώτης, Εφέτης Αθηνών:ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :

Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι : [α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα

και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως : 1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας, 9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή,

αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων. 2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη. 3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. 4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ: Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.

Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006. Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ 1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Αναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022, Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022, Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022, Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021, Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278, Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022, Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και

σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ., Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022, Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40, Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005, Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018, Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76, Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193, Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357, Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020, Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020, Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594, Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890, Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7, Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92, Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299, Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522, Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher), Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339), Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281, Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

26 Δεκεμβρίου 2023, 09:57 | Β. Π. Συμφωνώ απόλυτα με τη ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ που έχει υποβάλλει ο κ. Κατσικερός Παναγιώτης, Εφέτης Αθηνών:ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :

Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι : [α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως : 1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα

Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων. 2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη. 3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. 4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ: Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006. Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal

of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ 1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022, Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022, Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022, Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021, Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278, Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022, Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ., Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022, Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40, Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005, Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018, Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76, Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193, Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357, Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020, Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020, Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594, Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890, Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7, Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92, Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299, Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522, Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher), Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339), Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281, Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Vassiliou D. & Cartwright G., The

Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

26 Δεκεμβρίου 2023, 09:07 | Β. Π. Συμφωνώ απόλυτα με τη ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ που έχει υποβάλλει ο κ. Κατσικερός Παναγιώτης, Εφέτης Αθηνών:ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :

Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι : [α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως : 1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα

Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων. 2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη. 3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. 4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ: Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511

παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006. Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ 1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022, Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022, Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022, Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021, Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278, Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022, Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ., Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022, Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40, Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005, Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018, Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76, Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193, Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357, Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020, Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation :

Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020, Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594, Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890, Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7, Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92, Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299, Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522, Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher), Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339), Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281, Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

26 Δεκεμβρίου 2023, 09:55 | Μ. Π. Συμφωνώ απόλυτα με τη ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ που έχει υποβάλλει ο κ. Κατσικερός Παναγιώτης, Εφέτης Αθηνών:ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :

Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι : [α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως : 1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα

Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους,

εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων. 2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη. 3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. 4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ: Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006. Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ 1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Αναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022, Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022, Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022, Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021, Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278, Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022, Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ., Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις

συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022, Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40, Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005, Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018, Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76, Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193, Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357, Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020, Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020, Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594, Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890, Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7, Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92, Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299, Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522, Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher), Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339), Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281, Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

26 Δεκεμβρίου 2023, 09:32 | Κ. Α. Για το άρθρο 86 & 88**:** Ποινικοποίηση της διάρρηξης σχέσεων γονέα – τέκνου και χαρακτηρισμός της ως ενδοοικογενειακής βίας. Προκαλεί ψυχικό πόνο, τόσο στο παιδί όσο και στον γονέα που στερείται την επικοινωνία μαζί του. Είναι κακοποίηση αθώων παιδιών, που τα σακατεύει για μια ζωή. Τα παιδιά είναι το μέλλον μας. Τα παιδιά χρειάζονται και τους δύο γονείς τους για να ολοκληρωθούν σαν προσωπικότητες. Δύο γονείς για κάθε παιδί. Αν κάποιος γονέας κάνει ψευδή καταγγελία ώστε να προκαλέσει διάρρηξη της σχέσης του παιδιού με τον άλλο του γονιό, να αφαιρείται η επιμέλεια από εκείνον, όπως γίνεται στο εξωτερικό. Μόνον έτσι θα σταματήσει αυτό το απαράδεκτο για μια σύγχρονη κοινωνία φαινόμενο. Για το άρθρο 98**:** Ιδιώτες ψυχολόγοι δίνουν με το κατάλληλο αντίτιμο μία γνωμάτευση, η οποία θα λειτουργήσει εις βάρος του άλλου γονέα στο δικαστήριο που θα δικάσει την επιμέλεια ή την επικοινωνία. Στις πιο ακραίες περιπτώσεις οι γνωματεύσεις αυτές κατηγορούν τον άλλο γονέα ακόμη και για ασέλγεια στο ίδιο του το παιδί, αν όχι απλά για κακοποίηση. Η πλειοψηφία αυτών των υποθέσεων καταρρίπτεται στα δικαστήρια και αποδεικνύεται πως αποτελούσε μία ψευδή καταγγελία. Δεν θα έπρεπε να υπάρχει ακαταδίωκτο των ψυχολόγων και των ψυχιάτρων που ενεργούν έτσι, παίζοντας παιχνίδια και θησαυρίζοντας στις πλάτες αθώων παιδιών και βοηθώντας τον άλλο γονέα να διαλύσει την σχέση τους. Μόνο αν συμφωνούν και οι δύο γονείς, να μπορεί να επιληφθεί ψυχολόγος ή αν το έχει διατάξει το δικαστήριο ή ο εισαγγελέας ανηλίκων. Για το άρθρο 99**:** Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος, είμαστε όλοι ίσοι και έτσι πρέπει να αντιμετωπιζόμαστε από τον νόμο. Για ποιον λόγο κάνετε διάκριση σε άνδρες και γυναίκες; Δεν είναι μόνο οι γυναίκες θύματα της ενδοοικογενειακής βίας, αλλά και οι άντρες. Δημιουργία δομών υποστήριξης για όλους και όχι μόνο για γυναίκες. Σύμφωνα με έρευνα του Χαμόγελου του Παιδιού (αλλά και άλλων, όπως εκθέσεις

του Ηνωμένου Βασιλείου), που κυκλοφορεί στο διαδίκτυο, οι γυναίκες φέρονται να κακοποιούν τα παιδιά τους, 2 φορές περισσότερο από ότι οι άντρες. Η βία είναι καταδικαστέα ανεξαρτήτως του φύλου του δράστη.

26 Δεκεμβρίου 2023, 09:19 | Μ. Α. Άρθρο 99 (Προσθήκη 23Α) Υπαρχει αντισυνταγματική διάκριση στα φύλα για την ενδοοικογενειακή βία. Οι δομές αφορούν μόνο γυναίκες. Θα πρέπει οι δομές να δέχονται και γυναίκες και παιδιά και άντρες. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ. Η βία πρέπει να καταδικάζεται από όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται όλοι (γυναίκες, άνδρες, παιδιά). Η ενδοοικογενειακη βια είναι απαράδεκτο να συνδέεται μόνο με τη βία κατά των γυναικών. Κάθε άνθρωπος ανεξαρτήτως φύλου και ηλικίας θα πρέπει να προστατεύεται εξίσου από ένα σύγχρονο νομικό πλαίσιο που δε θα κάνει διακρίσεις. Όπως είναι προφανές και από την έρευνα που διεξάγει το χαμόγελο του παιδιού https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI το γυναικείο φύλο κατέχει την πρωτιά στην ενδοοικογενειακή βια προς το παιδι, ενώ οι ψευδείς καταγγελίες κατά του αντρικού φύλου με βάση τα στοιχεία της Ελληνικής αστυνομίας αγγίζουν το 50%, χωρίς να προβλέπεται τιμωρία αρκετή να αναχαιτίσει τέτοια φαινόμενα. https://www.in.gr/2022/06/10/greece/fake-kataggelies-gia-kakopoiiseis-ti-lene-oi-astynomikoi-gia-fainomeno/ Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να προασπίζονται πρωτίστως τα δικαιώματα του παιδιού με βάση τα οποία θεσπίστηκε και ο νόμος 4800/2021. Σε περίπτωση διαζυγίου είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί η θεμελιώδης συναισθηματική σχέση με τον άλλο γονέα καθώς και με την οικογένειά του παππούδες, γιαγιάδες κλπ. Η εκούσια διάρρηξη της σχέσης αυτής αποτελεί μέγιστη κακοποίηση στη ζωή του παιδιού αν αναλογιστεί κανείς πόσο άσχημο είναι να χάνει κάποιος από τη ζωή του δικούς του ανθρώπους με τους οποίους υπάρχει αμοιβαία αγάπη και στοργή εφ όρου ζωής.Άρθρο 86 Να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, η κάθε μορφή διάρρηξης τέκνου – γονέα. Η διαρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα ειναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης και αποκοπής από τον ενα του γονέα, που συνήθως ειναι ο πατέρας και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το αρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια τήν αφαιρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διαρρηξη με διάφορες μεθοδευσεις.

Άρθρο 98 Να αποσυρθεί το ακαταδίωκτο των ειδικών ψυχικής υγείας, όταν γνωματεύουν ψευδής καταγγελίεςΝα σταματήσουν αμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδια «ειδικών ψυχικής υγείας» ΙΔΙΩΤΩΝ , οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρις την συναινεση του ετερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές φορές χωρίς να εχουν δει καν το παιδί. Η μεθοδευση αυτή θα σταματήσει μονο οταν συναινουν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής και να διενεργηθεί η εξεταση απο Δημόσιο Φορέα.

26 Δεκεμβρίου 2023, 08:37 | Τ. Ε. Ισως το κάτωθι βίντεο που αποκαλύπτει και αποδεικνύει οτι η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ σας κάνει να αναθεωρήσετε και να φροντίσετε να σταματήσει ο διασυρμός των ανδρών-πατεράδων τον οποίο δυστυχώς στηρίζετε με τις αλλαγές που προωθείτε προς ψήφιση. Επειδή η διάκριση στα φύλα ειναι εξώφθαλμη και προκλητική διερωτώμαι και ανησυχώ για τον λόγο που γίνεται…. Γιατι δεν λαμβάνετε υπ οψιν σας τα στοιχεία και γραφήματα της Αστυνομίας τα οποία μαρτυρούν οτι υπάρχει μεγάλη αυξηση της επιθετικότητας, κακοποίησης και εγκληματικότητας των γυναικών ;;; Δειτε καλύτερα τα ποσοστά ! Δειτε επίσης οτι οσο αυξάνεται η εγκληματικότητα των γυναικών αυξάνουν και οι αυτοκτονίες των ανδρων !! Γιατι προστατεύετε και προωθείτε ως θύματα ΜΟΝΟ τίς γυναικες;; https://youtu.be/rpHoRRqrwEQ?si=S_49Hhw4KNQaZlSvhttps://drive.google.com/file/d/1U-E55JXfXz6AgWYoO6Y4b_oqL6pGyLj
/view?usp=drive_linkhttps://drive.google.com/file/d/1lPnuGOSs3C1oBKO8xc34nSxCRvS8XXgh/view?usp=drive_link

26 Δεκεμβρίου 2023, 08:50 | Κ. Α. Ισως το κάτωθι βίντεο που αποκαλύπτει και αποδεικνύει οτι η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ σας κάνει να αναθεωρήσετε και να φροντίσετε να σταματήσει ο διασυρμός των ανδρών-πατεράδων τον οποίο δυστυχώς στηρίζετε με τις αλλαγές που προωθείτε προς ψήφιση. Επειδή η διάκριση στα φύλα ειναι εξώφθαλμη και προκλητική διερωτώμαι και ανησυχώ για τον λόγο που γίνεται…. Γιατι δεν λαμβάνετε υπ οψιν σας τα στοιχεία και γραφήματα της Αστυνομίας τα οποία μαρτυρούν οτι υπάρχει μεγάλη αυξηση της επιθετικότητας, κακοποίησης και εγκληματικότητας των γυναικών ;;; Δειτε καλύτερα τα ποσοστά ! Δειτε επίσης οτι οσο αυξάνεται η εγκληματικότητα των γυναικών αυξάνουν και οι αυτοκτονίες των ανδρων !! Γιατι προστατεύετε και προωθείτε ως θύματα ΜΟΝΟ τίς γυναικες;; https://youtu.be/rpHoRRqrwEQ?si=S_49Hhw4KNQaZlSvhttps://drive.google.com/file/d/1U-E55JXfXz6AgWYoO6Y4b_oqL6pGyLj-

/view?usp=drive_linkhttps://drive.google.com/file/d/1lPnuGOSs3C1oBKO8xc34nSxCRvS8XXgh/view?usp=drive_link

26 Δεκεμβρίου 2023, 08:04 | Π. Το κάτωθι βίντεο που αποκαλύπτει και αποδεικνύει οτι η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ σας κάνει να αναθεωρήσετε και να φροντίσετε να σταματήσει ο διασυρμός των ανδρών-πατεράδων τον οποίο δυστυχώς στηρίζετε με τις αλλαγές που προωθείτε προς ψήφιση. Επειδή η διάκριση στα φύλα ειναι εξώφθαλμη και προκλητική διερωτώμαι και ανησυχώ για τον λόγο που γίνεται…. Γιατι δεν λαμβάνετε υπ οψιν σας τα στοιχεία και γραφήματα της Αστυνομίας τα οποία μαρτυρούν οτι υπάρχει μεγάλη αυξηση της επιθετικότητας, κακοποίησης και εγκληματικότητας των γυναικών ;;; Δειτε καλύτερα τα ποσοστά ! Δειτε επίσης οτι οσο αυξάνεται η εγκληματικότητα των γυναικών αυξάνουν και οι αυτοκτονίες των ανδρων !! Γιατι προστατεύετε και προωθείτε ως θύματα ΜΟΝΟ τίς γυναικες;; https://youtu.be/rpHoRRqrwEQ?si=S_49Hhw4KNQaZlSvhttps://drive.google.com/file/d/1U-E55JXfXz6AgWYoO6Y4b_oqL6pGyLj-/view?usp=drive_linkhttps://drive.google.com/file/d/1lPnuGOSs3C1oBKO8xc34nSxCRvS8XXgh/view?usp=drive_link

26 Δεκεμβρίου 2023, 02:04 | Σ. Σ. Παρόλο που πολλές φορές η γυναικοκτονία είναι η κατάληξη προηγούμενης ενδοοικογενειακής βίας και δεν απέχει χρονικά πολύ από την πρώτη καταγγελία, το νομοσχέδιο δεν προβλέπει τίποτε για την επίσπευση της διαδικασίας στον ανακριτικό και δικαστικό τομέα με την καθιέρωση μιας “ταχείας διαδικασίας κατά προτεραιότητα”, ώστε να αποτραπεί η κλιμάκωση της βίαιης συμπεριφοράς και η ενδεχόμενη γυναικοκτονία (όπως συμβαίνει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, (π.χ. Ιταλία Codice Rosso), ώστε να λαμβάνονται ταχύτερα τα όποια μέτρα για την προστασία των θυμάτων. Η αστυνομία, μόλις ενημερωθεί για το έγκλημα, θα πρέπει να ενημερώνει αμέσως τον εισαγγελέα, ακόμη και προφορικά. Ο εισαγγελέας, στις περιπτώσεις που ασκεί δίωξη για εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας, θα πρέπει εντός τριών ημερών από την ενημέρωσή του για το έγκλημα, να λάβει πληροφορίες από το θύμα ή από το πρόσωπο που κατήγγειλε τα γεγονότα του εγκλήματος. Η προθεσμία των τριών ημερών να μπορεί να παραταθεί μόνο σε περίπτωση αναπόφευκτης ανάγκης προστασίας ανηλίκων ή του απορρήτου της έρευνας, επίσης προς το συμφέρον του θιγόμενου προσώπου. Οι πράξεις έρευνας που ανατίθενται από τον εισαγγελέα στην αστυνομία πρέπει να εκτελούνται χωρίς καθυστέρηση, διαφορετικά να υπάρχουν ποινικές και διοικητικές κυρώσεις. Επίσης, στο αρθρ. 95, που τροποποιεί το αρθρ. 18, παρ.1 του Ν.3500/2006, θα πρέπει να προστεθεί η φράση “Αναστέλλεται το δικαίωμα επικοινωνίας με τα τέκνα εκ του νόμου, με την έναρξη της ποινικής δίωξης” όπως ακριβώς προβλέπει ο γαλλικός νόμος 2020-936, καθώς το δικαίωμα επίσκεψης και φιλοξενίας των βίαιων πρώην συζύγων συχνά αποτελεί για τις γυναίκες και τα παιδιά μεγάλο ρίσκο και παρατηρείται επανάληψη βίαιων επεισοδίων. Επίσης, στο ίδιο άρθρο όπου προβλέπεται η επιβολή περιοριστικών μέτρων στον κατηγορούμενο από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο, να προστεθεί ως μέτρο διασφάλισης της τήρησής τους η εποπτεία να γίνεται με κινητή ηλεκτρονική συσκευή που θα μπορεί να ενημερώνει ότι ο δράστης δεν τα παραβιάζει. Το μέτρο αυτό ισχύει στη Γαλλία από το 2020 με το ν.2020-936 και στην Ιταλία με το ν. 168/24-11-2023. Έτσι, θα είχαν αποφευχθεί κάποιες γυναικοκτονίες, όπως το διπλό έγκλημα στην Μακρινίτσα ή αυτό στη Ζάκυνθο κ.α.

25 Δεκεμβρίου 2023, 23:49 | Π. Ισως το κάτωθι βίντεο που αποκαλύπτει και αποδεικνύει οτι η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ σας κάνει να αναθεωρήσετε και να φροντίσετε να σταματήσει ο διασυρμός των ανδρών-πατεράδων τον οποίο δυστυχώς στηρίζετε με τις αλλαγές που προωθείτε προς ψήφιση. Επειδή η διάκριση στα φύλα ειναι εξώφθαλμη και προκλητική διερωτώμαι και ανησυχώ για τον λόγο που γίνεται…. Γιατι δεν λαμβάνετε υπ οψιν σας τα στοιχεία και γραφήματα της Αστυνομίας τα οποία μαρτυρούν οτι υπάρχει μεγάλη αυξηση της επιθετικότητας, κακοποίησης και εγκληματικότητας των γυναικών ;;; Δειτε καλύτερα τα ποσοστά ! Δειτε επίσης οτι οσο αυξάνεται η εγκληματικότητα των γυναικών αυξάνουν και οι αυτοκτονίες των ανδρων !! Γιατι προστατεύετε και προωθείτε ως θύματα ΜΟΝΟ τίς γυναικες;; https://youtu.be/rpHoRRqrwEQ?si=S_49Hhw4KNQaZlSvhttps://drive.google.com/file/d/1U-E55JXfXz6AgWYoO6Y4b_oqL6pGyLj-/view?usp=drive_linkhttps://drive.google.com/file/d/1lPnuGOSs3C1oBKO8xc34nSxCRvS8XXgh/view?usp=drive_link

25 Δεκεμβρίου 2023, 23:05 | ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΑΜΚΕ Ισως το κάτωθι βίντεο που αποκαλύπτει και αποδεικνύει οτι η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ σας κάνει να αναθεωρήσετε και να φροντίσετε να σταματήσει ο διασυρμός των ανδρών-πατεράδων τον οποίο δυστυχώς στηρίζετε με τις αλλαγές που προωθείτε προς ψήφιση. Επειδή η διάκριση στα φύλα ειναι εξώφθαλμη και προκλητική διερωτώμαι και ανησυχώ για τον λόγο που γίνεται…. Γιατι δεν λαμβάνετε υπ οψιν σας τα στοιχεία και

γραφήματα της Αστυνομίας τα οποία μαρτυρούν οτι υπάρχει μεγάλη αυξηση της επιθετικότητας, κακοποίησης και εγκληματικότητας των γυναικών ;;; Δειτε καλύτερα τα ποσοστά ! Δειτε επίσης οτι οσο αυξάνεται η εγκληματικότητα των γυναικών αυξάνουν και οι αυτοκτονίες των ανδρων !! Γιατι προστατεύετε και προωθείτε ως θύματα ΜΟΝΟ τίς γυναικες;;https://youtu.be/rpHoRRqrwEQ?si=S_49Hhw4KNQaZlSvhttps://drive.google.com/file/d/1U-E55JXfXz6AgWYoO6Y4b_oqL6pGyLj-/view?usp=drive_linkhttps://drive.google.com/file/d/1lPnuGOSs3C1oBKO8xc34nSxCRvS8XXgh/view?usp=drive_link

25 Δεκεμβρίου 2023, 23:58 | Κ. Μετά απο αυτό το video οπου ανακοινώνονται απο τον τύπο (2022-2023) περιστατικά βίας που ασκούν οι γυναίκες στα πλαίσια της ενδοοικογενειακής βίας, μεταξύ των οποίων και 5 δολοφονίες από συγχρονες Μήδειες, θάπρεπε να κλείσετε τίς δομές που εχετε ανοίξει με σημαία και διαλαλώντας πόσο κακοποιητικοί και γυναικοκτόνοι ειναι οι άνδρες ή να ανοίξετε και για τούς άνδρες και τα παιδιά ! ΝΤΡΟΠΗ για την ΑΔΙΚΗ και ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ Διάκριση των Φύλων και διασυρμό συλλίβδην του ανδρικού φύλου !https://youtu.be/rpHoRRqrwEQ?si=S_49Hhw4KNQaZlSv

25 Δεκεμβρίου 2023, 23:27 | Ε. ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:

Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης: Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί,

εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,

Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ’ ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ’ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ’ ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α’232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.

Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.) Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6

Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.

Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.

2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει

απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.

“Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. “https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας "ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ" επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες. Για την Α.Μ.Κ.Ε. "Ενεργοί Μπαμπάδες"

25 Δεκεμβρίου 2023, 22:27 | Σ. Β. Νομος Τσιάρα που θεσμοθέτησε την υποχρεωτική συνεπιμέλεια των γονέων για τα παιδιά τους, δημιούργησε μεγάλο χώρο για αύξηση της ενδοοικογενειακής βίας όπως δείχνουν όλα τα επίσημα στοιχεία που έχουμε παραθέσει οι γυναικείες οργανώσεις. Ζητάμε για μια ακόμα φορά την ακύρωση της τροποποίησης που έγινε το 2021, την επαναφορά του παιδοκεντρικού χαρακτήρα του νόμου χωρίς να υποτιμάται βέβαια και η αξιοπρέπεια και ευζωία των γυναικών που βρίσκονται σε σχέση, θεσμική ή όχι. Φυσικά δεν ξεχνάμε τις γυναικοκτονίες, που είναι η κορυφή του παγόβουνου της εκτεταμένης ενδοοικογενειακής βίας που βιώνουν εκατοντάδες χιλιάδες γυναίκες με αποτέλεσμα να ζουν μια ζωή δηλητηριασμένη. Οι 24 γυναικειες οργανώσεις που επεξεργάστηκαν τα αιτήματα για την μείωση έως εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών δεν έγιναν καν δεκτές από τον υπουργό που εισηγείται την σημερινή τροποποίηση. Εδώ όλο το δημοσίευμα των 24 οργανώσεων: https://tomov.gr/2023/12/15/tin-nea-tropopoiisi-diataxeon-p-k-k-p/

25 Δεκεμβρίου 2023, 22:27 | ΕΝΕΡΓΟΙ ΓΟΝΕΙΣ Κάποια παιδιά δεν θα δουν (κι αυτές τις γιορτές) τον αγαπημένο τους πατέρα που τον απαξιώνει, βρίζει, χτυπά και αποξενώνει μπροστά τους μια καθώς πρέπει κακοποιητική «μητέρα» εκμεταλλευόμενη την αποκλειστική επιμέλεια εις βάρος των παιδιών που εργαλειοποιεί για να ικανοποιήσει την ναρκισιστική της διαστροφή και να εισπράξει μια ματωμένη διατροφή, επιδόματα, ευεργετήματα και διευκολύνσεις, ενώ χρόνια περιμένει να τιμωρηθεί για τις απανωτές μηνύσεις ενδοοικογενειακής βίας και τις άπειρες παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας.Αυτή που σέρνει τα παιδιά από το σχολείο στο τμήμα με το περιπολικό μόλις την συλλάβουν και την αφήνουν ελεύθερη με τηλεφωνική εντολή εισαγγελέα για να μείνει με τα παιδιά θύματα που η ίδια κακοποιεί …Αυτή που απαιτεί από το σχολείο να μην επιτρέπει την είσοδο στον πατέρα και από τους δασκάλους να μην τον ενημερώνουν για το παιδί του και την σχολική του πρόοδο …Αυτή που λέει στα παιδιά πως δήθεν απαγορεύεται ο μπαμπάς να έρχεται στις εξωσχολικές τους δραστηριότητες, στο μπαλέτο, στο ποδόσφαιρο, στα καλλιτεχνικά …Αυτή που τους ασκεί ψυχολογική βία, που τιμωρεί τα παιδιά, δεν τα πηγαίνει βόλτα, δεν τα παίζει, δεν τα πλένει, δεν τα ταΐζει, που τα παρκάρει στους γονείς της κάθε σαββατοκύριακο για να κάνει την ζωή της, αλλά κατά τα άλλα είναι αποκλειστικά κατάλληλη για την ανατροφή ενός παιδιού επειδή είναι γυναίκα … Πόσο ρατσιστικό?Αυτή που δεν σηκώνει το τηλέφωνο ποτέ κι όταν το σηκώνει ακούει σε ανοιχτή ακρόαση και επεμβαίνει όταν ακούσει «Σ' αγαπώ μπαμπά » κλείνοντας την γραμμή …Κοιμηθείτε ήσυχοι/ες κι αυτές τις γιορτές καθώς δημιουργείτε τους κακοποιούς του μέλλοντος, τα παιδιά που παρουσιάζονται μπροστά σας με χειροπέδες, ψάχνοντας για τον μπαμπά που ποτέ δεν ένιωσαν, το πατρικό πρότυπο που ποτέ δεν γνώρισαν και την πατρική αγάπη που τους απαγορεύσατε όταν ήταν μικρά …Αγαπητές/οί δικαστές, εισαγγελείς, υπουργοί και αστυνομικοί, οι σωστοί άνδρες είναι το ίδιο (αν όχι περισσότερο) ικανοί και υπεύθυνοι να μεγαλώσουν τα παιδιά τους με αγάπη και στοργή, φροντίδα και αρχές.Πατέρας μόνο ένας στον κόσμο άλλος κανένας!Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ είναι ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗΑπό όλες τις σύγχρονες επιστημονικές μελέτες και κοινωνιολογικές έρευνες προκύπτει ξεκάθαρα το συμπέρασμα πως η βίαια διάρρηξη των γονεϊκών δεσμών αίματος είναι η γενεσιουργός αιτία της ραγδαίας αύξησης της νεανικής εγκληματικότητας και της έμφυλης βίας κατά των γυναικών που μαστίζει την κοινωνία μας και στέλνει στα τμήματα, στα κρατητήρια και στα αναμορφωτήρια, αποξενωμένα παιδιά που στερήθηκαν το υγιές ανδρικό πρότυπο και δεν έχουν την απαραίτητη πατρική φροντίδα και καθοδήγηση προς την ενηλικίωση, έτσι ώστε να μάθουν να συμπεριφέρονται με σεβασμό και αγάπη στις γυναίκες τους και να μεγαλώσουν την δική τους μελλοντική οικογένεια.ΔΥΟ ΓΟΝΕΙΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΑΙΔΙ : ΔΙΚΑΙΗ, ΙΣΟΤΙΜΗ ΣΥΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑ, ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΞΙΣΟΥ

http://www.EnergoiGoneis.gr

25 Δεκεμβρίου 2023, 21:58 | Β. Η Γονική Αποξένωση Είναι Μορφή Ενδοοικογενειακής ΒΙΑΣ Και ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ Γονείς Και Παιδιά

25 Δεκεμβρίου 2023, 21:32 | Μ Μ. Η γονική αποξένωση-διαρηξη των σχέσεων παιδιού με γονέα είναι μορφή ενδοοικογενειακής βίας και πρέπει να τιμωρείται σαν ποινικό αδίκημα.

25 Δεκεμβρίου 2023, 21:04 | Α. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό αλλά και να αποξενώνεται και απο τους οικίους αυτού.Οι ψευδεις καταγγελιες περί ενδοοικογενειακης βίας έχουν πάρει μορφή χιονοστιβάδας, πρέπει από την προδικασια να ελέγχονται ενδελεχώς αν είναι αληθής διότι με το υπάρχον πλαίσιο διασύρονται γονείς καταστρεφονται οικονομικά και ηθικά από όλα αυτά τα ανήθικα τεχνάσματα ορισμένων δήθεν μητέρων.Αμεσα να αφαιρείται η επιμέλεια από τέτοιες κακοποιητικες μητέρες εις βάρος των παιδιών τους οι οποίες προκειμένου να εκφοβησουν τον πατέρα καταθέτουν ψευδεις μηνύσεις σε συγκρουσιακα διαζυγια ,περι κακοποιησης κατά συρροή…Επιπρόσθετα, να συλλαμβανονται άμεσα οι μητέρες που παραβιάζουν δικαστικές αποφάσεις επικοινωνίας και να δικάζονται σε πρώτο χρόνο,να τιμωρουνται με βαριά πρόστιμα άνω των 5000 ευρω υπέρ του μηνυτη από την πρώτη παραβιαση ,διαφορετικά θα συνεχίζουν ανενοχλητες τις παραβιάσεις με σκοπό την πλήρη αποξενωση του πατέρα!!

25 Δεκεμβρίου 2023, 20:05 | Μ. ΕΙΝΑΙ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΕΝ ΕΤΗ 2023 ΝΑ ΑΠΟΞΕΝΩΝΟΝΤΑΙ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΒΙΟΛΟΓΙΚΟ ΓΟΝΕΑ ΤΟΥΣ. ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΩΡΑ ΤΗ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ. Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΑΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΟΝΕΑ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΒΙΑ

25 Δεκεμβρίου 2023, 20:21 | Μ. Η γονική αποξένωση είναι ενδοοικογενειακή βία και πρέπει να θεσπιστεί ως ποινικό αδίκημα. Η βία δεν έχει φύλλο.

25 Δεκεμβρίου 2023, 18:19 | Μ. Θα πρέπει να αποσαφηνιστεί περισσότερο ο όρος «ψυχολογική βία». Επίσης, εκτός από την ενδοοικογενειακή βία, θα πρέπει να συμπεριληφθούν αντίστοιχες διατάξεις για την παραμέληση ανηλίκου.

25 Δεκεμβρίου 2023, 18:34 | Γ.Μ. Αφορά στα άρθρα 86 (Τροποποίηση άρθρου 4 ν. 3500/2006) και 88 (Τροποποίηση άρθρου 6 ν. 3500/2006)Η διάρρηξη των σχέσεων του ανήλικου τέκνου με τον γονέα του, η οποία επέρχεται μετά από διάσταση ή διαζύγιο και οφείλεται σε εκ προθέσεως μεθοδευμένες πράξεις ή παραλείψεις του έτερου γονέα, ο οποίος ασκεί την επιμέλεια, συνιστά βαρύτατη και επικίνδυνη μορφή παιδικής κακοποίησης σύμφωνα με την διεθνή και εγχώρια επιστημονική έρευνα και βιβλιογραφία. Ο γονέας αυτός (συνήθως η μητέρα) εκμεταλλευόμενος το νεαρό της ηλικίας του τέκνου και το γεγονός πως αυτό έχει ακόμη ατελή την ψυχοπνευματική ανάπτυξη και την προσωπικότητά του υπό διαμόρφωση, συνθήκες που το καθιστούν ευεπίφορο σε πιέσεις, υποβολές και χειραγώγηση, ενεργώντας με δόλο, το στρέφει ενάντια στον έτερο γονέα (συνήθως τον πατέρα), παρεμβαίνοντας στην πραγματική βούληση του και χειραγωγώντας το ώστε να αρνείται την επικοινωνία μαζί του με σκοπό την διάρρηξη της σχέσης τους. Λαμβάνοντας υπόψιν: α) όσα προβλέπονται στο άρθρο 312 ΠΚ στην παρ. 1 και στην παρ. 4, στην οποία αναφέρεται: “Με την πρόκληση σωματικής βλάβης κατά την παράγραφο 1 στοιχείο γ΄ εξομοιώνεται και η μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση σε βάρος των προσώπων της πρώτης παραγράφου”, β) τις διεθνείς και εγχώριες επιστημονικές μελέτες και βιβλιογραφία, αλλά και τις γνωμοδοτήσεις των αρμοδίων φορέων σχετικά με τις δυσμενείς για την ψυχική υγεία του παιδιού, επιπτώσεις, λόγω της στέρησης της επαφής με τον γονέα του, γ) την Αιτιολογική Έκθεση του ν. 4800, όπου αναφέρεται: “Η έλλειψη επικοινωνίας του τέκνου με τον γονέα με τον οποίον δεν διαμένει, οδηγεί στη μη ομαλή ψυχική και πνευματική ανάπτυξη του τέκνου και εμποδίζει την ολοκλήρωση της προσωπικότητάς του”, καθίσταται απόλυτα εναργές πως η σκόπιμη και μεθοδευμένη από τον ένα γονέα, διάρρηξη της σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα του, προκαλεί ψυχικό πόνο στο τέκνο, αποτελεί βαρύτατης μορφής ψυχολογική κακοποίηση του και προξενεί σε αυτό σοβαρές ψυχικές βλάβες, τόσο στην ανήλικη όσο και στην ενήλικη ζωή του. Για τους παραπάνω λόγους, η πρόκληση διάρρηξης της ιερής σχέσης γονέα – τέκνου, πρέπει ασφαλώς να ενταχθεί άμεσα στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας και να ποινικοποιηθεί ως ποινικό αδίκημα, το οποίο να επισύρει αυστηρότατες ποινές.Σταματήστε επιτέλους αυτή την κοινωνική μάστιγα, όπου αθώα παιδάκια εξαναγκάζονται να μεγαλώνουν σαν ορφανά και γονείς να θρηνούν για τα εν ζωή, χαμένα παιδιά τους.Αφορά στο άρθρο 98 (Αντικατάσταση άρθρου 23 ν. 3500/2006)Οι γνωματεύσεις από ιδιώτες ειδικούς

ψυχικής υγείας (ψυχολόγοι, ψυχίατροι) δεν θα πρέπει να γίνονται δεκτές διότι δεν διασφαλίζεται η εγκυρότητα, η αντικειμενικότητα και η αμεροληψία. Στην συντριπτική τους πλειοψηφία αποτελούν "προϊόν κατά παραγγελία" του ενδιαφερόμενου που τις ζητά, συναλλασσόμενος επί χρήμασι με τον επαγγελματία που τις συντάσσει, εν αγνοία και άνευ της συναίνεσης του έτερου γονέα, όπως σαφέστατα προβλέπεται στο 1519 ΑΚ. Να αποσυρθεί το ακαταδίωκτο για αυτές τις περιπτώσεις. Αποτελεί πλέον συνήθη πρακτική του ενός γονέα η καταφυγή σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας, εν αγνοία του έτερου γονέα, οι οποίοι μετά από μόλις ελάχιστες ή και καθόλου συνεδρίες, χορηγούν επί χρήμασι ψευδείς γνωματεύσεις περί υποτιθέμενης κακοποίησης ανηλίκων τέκνων προκειμένου να χρησιμοποιηθούν από τον εντολέα γονέα σε δικαστικές διαδικασίες ρύθμισης επιμέλειας και επικοινωνίας ώστε να επιτευχθεί ο αποκλεισμός του έτερου γονέα και με μαθηματική ακρίβεια η διάρρηξη της σχέσης γονέα-τέκνου με απώτατο σκοπό την γονεϊκή αποξένωση. Αυτό πρέπει να σταματήσει άμεσα. Οι γνωματεύσεις θα πρέπει να διενεργούνται μόνον κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής ή Εισαγγελικής Παραγγελίας και αποκλειστικά από Δημόσιους Φορείς.Για τις περιπτώσεις ψευδών ή αλλιώς κατασκευασμένων καταγγελιών, που σχεδόν πάντα, συνοδεύονται από μία τέτοια ψευδή γνωμάτευση ιδιώτη ειδικού ψυχικής υγείας, δεν λαμβάνεται καμία μέριμνα – ενώ θα έπρεπε- για την προστασία τόσο του ανήλικου τέκνου όσο και του καταγγελλόμενου γονέα. Πως μπορεί ένας καταγγελλόμενος στα πλαίσια που αναφέρονται στην παράγραφο 1, να αποδείξει τον δόλο εκείνου που ενεργεί τοιουτοτρόπως (καταγγέλλει ψευδώς) ενώ τελεί εν γνώσει του η αναλήθεια και μάλιστα την στιγμή που καλείται να αποδείξει πως "δεν είναι ελέφαντας";Αφορά στο άρθρο 99 (Προσθήκη άρθρου 23Α στον ν. 3500/2006)Η βία πρέπει να καταδικάζεται από όπου και αν προέρχεται. Η βία δεν έχει φύλο. Να μην γίνεται διάκριση βάσει του φύλου. Είναι αντισυνταγματικό, υπονομεύει την ισότητα και κάθε έννοια δικαίου. Προστασία χρειάζονται όλα τα θύματα βίας, ανεξαιρέτως χαρακτηριστικών (φύλο, ηλικία κτλ.). Τα παιδιά και οι άνδρες είναι εξίσου με τις γυναίκες, θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Δημιουργία δομών υποστήριξης όχι μόνο για γυναίκες, αλλά για κάθε θύμα βίας, όπως είναι στην πραγματικότητα τα παιδιά και οι άνδρες. Είναι εντελώς παράδοξο το γεγονός πως οι συμμετέχοντες προκείμενου να αναρτήσουν την τοποθέτηση τους στην παρούσα διαβούλευση, καλούνται να αποδεχτούν τους όρους συμμετοχής σε αυτήν και συγκεκριμένα στο υπ. αριθμ. 6 ("Προτάσεις, σχόλια, υπερσύνδεσμοι ή οποιοδήποτε άλλο περιεχόμενο, τα οποία διατυπώνονται σε γλώσσα και με τρόπο υβριστικό, χυδαίο ή περιέχουν ή υποκινούν μισαλλοδοξία και διακρίσεις που βασίζονται σε φύλο, ηλικία, σεξουαλικό προσανατολισμό, φυλετική ή εθνική καταγωγή ή θρησκευτικές πεποιθήσεις δεν θα δημοσιεύονται στο OpenGov.gr.[…] "), στηλιτεύοντας την διάκριση μεταξύ των φύλων και στο υπό διαβούλευση νομοσχέδιο, η διάκριση αυτή είναι εξόφθαλμη, καθώς μόνο οι γυναίκες παρουσιάζονται ως θύματα βίας (και χρήζουν υποστήριξης) ενώ οι άνδρες λογίζονται αποκλειστικά και μόνον ως θύτες.

25 Δεκεμβρίου 2023, 18:43 | Α. Π. Η Γονική Αποξένωση είναι παιδική κακοποίηση και αυτό δεν είναι σύνθημα. Είναι μια τραγική πραγματικότητα . Είναι μια εγκληματική πράξη και ως τέτοια πρέπει να αντιμετωπίζεται . Γονέας που με τις πράξεις του και την τακτική του αποξενώνει το παιδί από τον άλλο Γονέα , πρέπει να τιμωρείται παραδειγματικά και να του αφαιρείται η γονική μέριμνα του παιδιού . Ειδικότερα ως προς το νομικό σκέλος , συμφωνώ και συντάσσομαι πλήρως με την πρόταση του Κου Κατσικερού όπως κατατέθηκε στη διαβούλευση και ακολούθως :ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα, [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5. απουσία

ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως : 1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,

9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ 1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022, Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022, Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022, Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021, Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278, Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022, Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ., Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022, Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40, Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005, Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018, Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76, Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193, Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357, Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020, Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020, Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594, Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890, Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7, Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92, Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299, Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522, Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher), Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339), Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281, Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

25 Δεκεμβρίου 2023, 15:15 | Σ. Α. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη: 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή

αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα. Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα, [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,, 3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως : 1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας, 9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα

Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.

25 Δεκεμβρίου 2023, 12:13 | Ε. Με το υπό διαβούλευση νομοσσχέδιο δεν προβλέπεται ότι θα έχουν το ακαταδίωκτο οι συγγενείς που καταγγέλουν πράξεις ενδοοικογενειακής βίας. Έτσι όμως γιατί να καταγγείλουν ή να καταθέσουν ΟΙ ΣΥΓΓΕΝΕΊΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ που βλέπουν πράξεις ενδοοικογενειακής βίας, όταν γνωρίζουν από πριν ότι θα τους κηνυγάει αμείλικτα ο δράστης της ενδοοικογενειακής βίας με μηνύσεις και αγωγές, όπως για παράδειγμα γίνεται αυτή τη στιγμή με την τραγική υπόθεση της ανήλικης Φ. που περιγράφεται στο ηλεκτρονικό σύστημα «THE MANIFOLD FILES»; Όμως, οι ννώστες της ενδοοικογενειακής βίας είναι συνήθως οι παππούδες και οι πλησιέστεροι συγγενείς. Λαμβάνοντας, δε, υπόψη ότι όλες οι μελέτες διαπιστώνουν ότι το ποσοστό των καταγγελόμενων πράξεων ενδοοικογενειακής βίας είναι ασήμαντο, ότι έχουμε πολλά θανατηφόρα ενδοοικογενειακά εγκλήματα, ότι υπάρχει μια ολόκληρη μηχανή ανάδειξης της δήθεν «γονεϊκής αποξένωσης», ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΔΙΩΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΠΠΟΎΔΕΣ ΝΑ ΈΧΟΥΝ ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΟ ΑΚΑΤΑΔΙΩΚΤΟ ΓΙΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΜΕΝΕΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ, ΕΑΝ ΒΕΒΑΙΑ ΥΠΑΡΧΕΙ Η ΒΟΥΛΗΣΗ ΝΑ ΜΠΕΙ ΦΡΕΝΟ ΣΤΑ ΧΑΣΤΟΥΚΙΑ, ΣΤΙΣ ΚΛΩΤΣΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΜΑΧΑΙΡΩΜΑΤΑ. Η ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΓΙΑ ΤΟ ΑΚΑΤΑΔΙΩΚΤΟ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΠΟΥ ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΝ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΙΣΧΥΣΕΙ ΧΩΡΙΣ ΕΝΔΟΙΑΣΜΟΥΣ ΑΝ ΛΗΦΘΟΥΝ ΥΠΟΨΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΘΑΝΑΤΗΦΟΡΑ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ.

25 Δεκεμβρίου 2023, 12:03 | Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Αυτή η προσθήκη, η οποία εξαφανίζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς.. ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές. Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο ! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

25 Δεκεμβρίου 2023, 12:07 | Χ. ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΕΧΟΥΝ ΤΑ ΙΔΙΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΛΟ ΚΑΙ Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ.

25 Δεκεμβρίου 2023, 09:27 | Θ. Κάθε ανθρώπινη ζωή δεν μπορεί να κοστολογηθεί σε καμία περίπτωση . Και φυσικά δεν έχει κανένας το δικαίωμα να την αφαιρέσει από τον άλλον. επίσης κανείς δεν έχει δικαίωμα να ασκήσει βία πάνω στον άλλον! Εάν κάτι τέτοιο αποδεδειγμένα υπάρξει, πρέπει να επιβάλλονται βαριές ποινές ! Όμως αυτή την στιγμή εσείς κάνετε φυλετικό διαχωρισμό, που εκτός από άδικο κι άνηθικο είναι κι αντισυνταγματικο! Βάσει των επίσημων στοιχείων από καταγγελίες από το χαμόγελο του παιδιού ,βλέπουμε ότι το μεγαλύτερο ποσοστό βίας προέρχεται από το γυναικείο φύλο! Επίσης στα δικαστήρια υπάρχουν εκατοντάδες αθωώσεις ανδρών που έχουν καταγγελθεί ψευδώς , όπως φαίνεται από γυναίκες . Η κατάσταση έχει ξεφύγει κι καθημερινά βιώνουμε χιλιάδες περιστατικά! Έχω βιώσει αρκετά κι εγώ προσωπικά… Η βία δεν έχει φύλο!

25 Δεκεμβρίου 2023, 00:40 | Ε. Λ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής : Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέακαι [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων. 2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. 4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή

σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006. Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ 1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Αναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022, Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022, Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022, Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021, Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278, Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022, Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ., Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022, Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40, Μπέκα Α., “Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής”, διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005, Παντελαίου Χ., “Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου”, διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018, Πενταράκη Α., “Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση”, Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76, Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of

Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193, Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357, Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020, Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020, Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594, Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890, Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7, Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92, Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299, Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522, Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher), Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339), Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281, Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

25 Δεκεμβρίου 2023, 00:21 | Α. Λ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέακαι [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε

αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ 1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Αναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022, Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022, Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022, Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021, Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278, Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022, Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ., Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022, Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η

αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40, Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005, Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018, Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76, Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193, Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357, Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020, Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020, Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594, Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890, Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7, Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92, Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299, Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522, Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher), Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339), Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281, Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135, Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

24 Δεκεμβρίου 2023, 22:42 | Ενεργοί Γονείς Κάποια παιδιά δεν θα δουν (κι αυτές τις γιορτές) τον αγαπημένο τους πατέρα που τον απαξιώνει, βρίζει, χτυπά και αποξενώνει μπροστά τους μια καθώς πρέπει κακοποιητική «μητέρα» εκμεταλλευόμενη την αποκλειστική επιμέλεια εις βάρος των παιδιών που εργαλειοποιεί για να ικανοποιήσει την ναρκισιστική της διαστροφή και να εισπράξει μια ματωμένη διατροφή, επιδόματα, ευεργετήματα και διευκολύνσεις, ενώ χρόνια περιμένει να τιμωρηθεί για τις απανωτές μηνύσεις ενδοοικογενειακής βίας και τις άπειρες παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας.Αυτή που σέρνει τα παιδιά από το σχολείο στο τμήμα με το περιπολικό μόλις την συλλάβουν και την αφήνουν ελεύθερη με τηλεφωνική εντολή εισαγγελέα για να μείνει με τα παιδιά θύματα που η ίδια κακοποιεί …Αυτή που απαιτεί από το σχολείο να μην επιτρέπει την είσοδο στον πατέρα και από τους δασκάλους να μην τον ενημερώνουν για το παιδί του και την σχολική του πρόοδο …Αυτή που λέει στα παιδιά πως δήθεν απαγορεύεται ο μπαμπάς να έρχεται στις εξωσχολικές τους δραστηριότητες, στο μπαλέτο, στο ποδόσφαιρο, στα καλλιτεχνικά …Αυτή που τους ασκεί ψυχολογική βία, που τιμωρεί τα παιδιά, δεν τα πηγαίνει βόλτα, δεν τα παίζει, δεν τα πλένει, δεν τα ταΐζει, που τα παρκάρει στους γονείς της κάθε σαββατοκύριακο για να κάνει την ζωή της, αλλά κατά τα άλλα είναι αποκλειστικά κατάλληλη για την ανατροφή ενός παιδιού επειδή είναι γυναίκα … Πόσο ρατσιστικό?Αυτή που δεν σηκώνει το τηλέφωνο ποτέ κι όταν το σηκώνει ακούει σε ανοιχτή ακρόαση και επεμβαίνει όταν ακούσει «Σ' αγαπώ μπαμπά » κλείνοντας την γραμμή …Κοιμηθείτε ήσυχοι/ες κι αυτές τις γιορτές καθώς δημιουργείτε τους κακοποιούς του μέλλοντος, τα παιδιά που παρουσιάζονται μπροστά σας με χειροπέδες, ψάχνοντας για τον μπαμπά που ποτέ δεν ένιωσαν, το πατρικό πρότυπο που ποτέ δεν γνώρισαν και την πατρική αγάπη που τους απαγορεύσατε όταν ήταν μικρά …Αγαπητές/οί δικαστές, εισαγγελείς, υπουργοί και αστυνομικοί, οι σωστοί άνδρες είναι το ίδιο (αν όχι περισσότερο) ικανοί και υπεύθυνοι να μεγαλώσουν τα παιδιά τους με αγάπη και στοργή, φροντίδα και αρχές.Πατέρας μόνο ένας στον κόσμο άλλος

κανένας!Η #ΓονικήΑποξένωση είναι #ΠαιδικήΚακοποίηση και αυτά τα Χριστούγεννα 🎄ΔΥΟ ΓΟΝΕΙΣ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΑΙΔΙ : ΔΙΚΑΙΗ, ΙΣΟΤΙΜΗ ΣΥΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑ, ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ ΚΑΟ ΕΞΙΣΟΥ

http://www.EnergoiGoneis.gr

24 Δεκεμβρίου 2023, 22:44 | Θ. Κ. Η βία δεν έχει φύλο. Άντρες αποξενονωνται από τα παιδιά τους. Καταστρεφονται οικονομικά και ψυχολογικά. Οδηγούνται στην αυτοκτονία. Οι αυτοκτονίες των ανδρών είναι 4 φορές περισσότερες από αυτές των γυναικών. Άντρες καταδικάζονται σε φυλάκιση χωρίς αποδεικτικά στοιχεία γιατί «πρέπει» να πιστεύουμε τις γυναίκες. Καθημερινά καταστρεφονται αντρικές ζωές από γυναίκες. Παρολαυτα, πάντα πιστεύουμε τις γυναίκες, πάντα η γυναίκα είναι το θύμα και πάντα ο άντρας ο θύτης, τα δικαστήρια και οι νόμοι είναι ξεκάθαρα υπέρ των γυναικών, υπάρχουν δομές υποστήριξης μόνο κακοποιημενων γυναικών και ούτε μία κακοποιημενων αντρών. Σταματήστε άμεσα αυτή την ξεκάθαρα ρατσιστική και απαράδεκτη νομοθεσία κατά των αντρών. Πάρτε επιτέλους μέτρα ΔΙΚΑΙΑ και για τα δύο φύλα. Οι άντρες πρέπει να σταματήσουν να είναι αναλώσιμοι και σκουπίδια. Ισότητα για όλους. Δικαιώματα για όλους. Σταματήστε τον ρατσισμό.

24 Δεκεμβρίου 2023, 19:01 | Ε. ΡΩΤΑΩ: Με το παρόν σχέδιο νόμου θα έχουν το ακαταδίωκτο οι συγγενείς που καταγγέλουν πράξεις ενδοοικογενειακής βίας; Εάν όχι γιατί να καταγγείλουν αυτά που βλέπουν όταν γνωρίζουν από πριν ότι θα τους κηνυγάει ο δράστης με μηνύσεις για δήθεν ψευδή καταμήνυση και αγωγές «μέχρι τον άλλο κόσμο»; Σε τελική ανάλυση οι κοινωνοί της ενδοοικογενειακής βίας είναι συνήθως τα παιδιά, οι παππούδες και οι μανάδες. Λαμβάνοντας υπόψη ότι όλες οι μελέτες μας λένε ότι το ποσοστό των καταγγελόμενων πράξεων ενδοοικογενειακής βίας είναι μηδαμινό, ότι έχουμε πολλά θανατηφόρα ενδοοικογενειακά εγκλήματα, ότι υπάρχει μια ολόκληρη μηχανή διαφήμησης της δήθεν «γονεϊκής αποξένωσης», ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ ΤΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΙΔΙΩΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΠΑΠΠΟΎΔΕΣ ΝΑ ΈΧΟΥΝ ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΟ ΑΚΑΤΑΔΙΩΚΤΟ ΓΙΑ ΠΡΑΞΕΙΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ, ΕΑΝ ΒΕΒΑΙΑ ΥΠΑΡΧΕΙ Η ΒΟΥΛΗΣΗ ΝΑ ΜΠΕΙ ΦΡΕΝΟ ΣΤΙΣ ΣΦΑΛΙΑΡΕΣ, ΣΤΙΣ ΚΛΩΤΣΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΑ ΜΑΧΑΙΡΩΜΑΤΑ.Η ΠΡΟΒΛΕΨΗ ΓΙΑ ΤΟ ΑΚΑΤΑΔΙΩΚΤΟ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΩΝ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΙΣΧΥΣΕΙ ΧΩΡΙΣ ΕΝΔΟΙΑΣΜΟΥΣ ΑΝ ΛΗΦΘΟΥΝ ΥΠΟΨΗ ΚΑΙ ΤΑ ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΑ ΤΡΑΓΙΚΑ ΣΥΜΒΑΝΤΑ. Ο ΝΟΩΝ ΝΟΕΙΤΩ. Κατά τα λοιπά συγχαρητήρια στην πολιτική ηγεσία για την βελτίωση του ν. 3500.

24 Δεκεμβρίου 2023, 18:49 | Α. 1) να αλλαξει η κουλτουρα των υπουργειων οικογενειας, εργασιας γιατι η μισανδρια ειναι ποινικα κολλασιμη πραξη2) να ζητηθει απο το συλλογο δικηγορων να πραξει τα δεοντα για την μαφιοζικη συμπεριφορα δικηγορων και ψυχολογων ιδιαιτερα εναντια σε πατερες3) να θεωρειται συνηπευθυνος ο δικηγορος που εχει παρει μερος σε προσπαθεια ψευδορκιας μαρτυρα για ψευδεις καταγγελιες με απωλεια αδειας και δικη4) να αναθεωρησει ο δικηγορικος συλλογος τους κανονες ελεγχου τοσο για τις τηλεοπτικες δικες, οσο και για το οτι αποδιδει δικηγορο μονο σε κυριες5) να υπαρχει σεβασμος απο το δικηγορικο συλλογο στις αποφασεις του εφετειου και στους νομους του κρατους6) να υπαρξει προνοια για τα αγορια και τους αντρες θυματα βιας7) να ποινικοποιηθει σε κακουργημα η ψευδης καταγγελια

24 Δεκεμβρίου 2023, 18:30 | Ν. Σ. Προς Υπουργό Δικαιοσύνης:Η Παιδική χειραγώγηση και αποξένωση των παιδιών από τον έτερο γονέα τους αποτελεί παιδική κακοποίηση. Παρακαλώ όπως ποινικοποηθεί άμεσα, η συγκεκριμένη απαράδεκτη συμπεριφορά του ενός γονέα, με την αυστηρότερη ποινή, ώστε να προστατεύσουμε την ψυχική υγεία των παιδιών, από κακοποιητικούς γονείς.

Ν. Σ. MASTER OF SCIENCE WITH MERIT-PSYCHOLOGY OF CHILD DEVELOPMENT,UNIVERSITY OF CENTRAL LANCASHIRE, UNITED KINGDOM

24 Δεκεμβρίου 2023, 18:01 | Κ. ΝΤΡΟΠΗ ΔΙΝΕΤΕ ΥΠΕΡΟΓΚΕΣ ΔΙΑΤΡΟΦΕΣ ΓΙΑ ΜΩΡΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΕΧΕΤΕ ΤΟΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ ΚΑΙ ΔΟΥΛΕΥΕΙ ΜΕ ΜΙΣΘΟΥΣ ΠΕΙΝΑΣ. ΜΑΣ ΚΟΡΟΙΔΕΥΕΤΕ? ΤΑ ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ ΜΑΖΙ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΤΡΟΦΕΣ ΞΕΠΕΡΝΟΥΝ ΕΝΑΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟ ΠΟΥ ΛΑΜΒΑΝΕΙ ΕΝΑΝ ΜΕΣΟ ΜΙΣΘΟ ΑΝ ΔΕΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΤΕ ΤΗΝ ΓΟΝΙΚ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΙς ΨΕΥΤΙΚΕΣ ΜΗΝΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΔΙΟΡΘΩΣΤΕ ΤΙΠΟΤΑ ΘΑ ΜΑΣ ΟΔΗΓΕΙΣΤΕ ΣΕ ΠΟΛΥ ΧΕΙΡΟΤΕΡΕΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

24 Δεκεμβρίου 2023, 18:49 | Μ. αυστηρες ποινες στην γονικη αποξενωση και κοψιμο της διατροφηςαυστηρες ποινες στις ψευτικες μηνυσεις για ενδοοικογενειακη βια και κοψιμο τησ διατροφης

24 Δεκεμβρίου 2023, 18:03 | Κ. ΚΟΨΕ ΤΙΣ ΔΙΑΤΡΟΦΕΣ ΚΑΙ ΤΙΜΩΡΗΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΨΕΥΤΙΚΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣΣ ΜΕ ΑΥΣΤΗΡΕΣ ΠΟΙΝΕΣ ΚΑΙ ΑΥΣΤΗΡΑ ΠΡΟΣΤΙΜΑ. Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΜΑΣΤΙΓΑ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΨΕΥΔΕΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΨΕΥΤΙΚΕΣ ΜΗΝΥΣΕΙΣ ΓΙΑ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ. ΒΑΛΕ ΠΡΟΣΤΙΜΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΨΕΥΤΙΚΗ ΜΗΝΥΣΗ ΚΑΙ ΑΥΞΗΣΕ ΤΙΣ ΠΟΙΝΕΣ

24 Δεκεμβρίου 2023, 18:05 | Π. Μα καλά υπουργέ δεν βλέπεις ότι όλα ειναι στημένα για να παίρνουν οι γυναίκες διατροφές και επιδόματα? βαζετε δυσβάσταχτη φορολογία στο κόσμο! ποια μάνα μεγαλώνει σήμερα παιδιά? τα ολοήμερα σχολεία τα μεγαλώνουν και τα ΚΔΑΠ!!! ΔΕΝ βλέπετε ότι ειναι στημένο παιχνίδι και ψευδείς το 90% των κατηγοριών για κακοποίηση ? Δεν βλέπετε πόσα αποξενωμένα παιδιά υπάρχουν που δεν τα αφήνουν να δουν τον πατέρα τους? ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΨΕΥΔΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ ΓΙΑ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ. ΑΥΤΑΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΩΞΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑ ΣΤΙΣ ΣΤΗΜΕΝΕΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

24 Δεκεμβρίου 2023, 15:23 | Σ. Σ. – Ψυχολόγος: Η γονεϊκή αποξένωση είναι παιδική κακοποίηση και ενδοοικογενειακή βία ψυχολογικής μορφής εις βάρος τόσο των ανηλίκων όσο και προς το γονέα που την βιώνει άδικα και που τις περισσότερες φορές είναι ο πατέρας αφού η βία δεν έχει φύλο ενώ έχει πολλές μορφές και μία από αυτές είναι η ψυχολογική βία. Οπότε είναι χρέος της πολιτείας να την αναγνωρίσει νομικά και να προστατεύσει τόσα τα ιερά δικαιώματα του κάθε παιδιού να επικοινωνεί και με τους δύο γονείς του ακόμα και μετά από το διαζύγιο τους όσο και το ιερό δικαίωμα του κάθε γονέα να επικοινωνεί εντελώς απρόσκοπτα με το παιδί του.Για την επιστήμη της ψυχολογίας το θέμα αλληλεπίδρασης και επικοινωνίας του παιδιού με τον κάθε γονέα του, τόσο με τη μητέρα όσο και με τον πατέρα του, είναι λήξαν και αδιαπραγμάτευτο αφού αναγνωρίζει την μεγάλη σπουδαιότητα που έχει αυτό στην ψυχολογία του κάθε παιδιού από τα αναντικατάστατα οφέλη στην ψυχική υγεία του όσο και στην διαμόρφωση της προσωπικότητας του από την ομαλή ψυχοσυναισθηματική του ανάπτυξη όταν αλληλεπιδρά και με τους δύο του γονείς για τους οποίους και για αυτούς τα οφέλη στην καλή ψυχολογία τους όσο και στην ζωή τους είναι απόλυτης και ασύγκριτης σημασίας όταν επικοινωνούν με το παιδί τους χωρίς εσκεμμένα εμπόδια από τρίτους.

24 Δεκεμβρίου 2023, 13:18 | Μ. ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ: Η ΑΔΙΚΗ ΠΡΑΞΗ που χρηζει ποινικοποιηση ειναι οι αποξενωτικες πρακτικες που εφαρμοζει Ο ΕΝΑΣ ΓΟΝΕΑΣ(η φροντιστης του παιδιου)με αποτελεσμα α)την αλλαγη της αντιληψης του γονεα-στοχου,ως επικινδυνου γονεα απο το παιδι,ενω ο γονεας στοχος ΔΕΝ ειναι επικινδυνος,β)τη δημιουργια ψευδων αναμνησεων στο παιδι γ)τη μεταστροφη της συμπεριφορας του παιδιου προς το γονεα-στοχο και τη δημιουργια συναισθηματων απεχθειας και μισους προς το γονεα στοχο,χωρις η συμπεριφορα η ο χαρακτηρας του γονεα-στοχου να προκαλει αυτα τα συναισθηματα.ΩςΣυνδρομο γονικης αποξενωσης,αναφερεται και στα διδακτικα Ελληνικα βιβλια των παιδοψυχιατρων α)Συγχρονη Ψυχιατρικη παιδιου και Εφηβου,Κολαιτης Γερασιμος,σελιδα397,β)Κλινικη Παιδοψυχιατρικη,Ελενη Λζαρατου,σελ469,γ)Ψυχιατροδικαστικη Παιδιων και Εφηβων,Ι.Γιαννοπουλου-Αθ.Δουζενης-Λ.Λυκουρας,σελ.35,δ)Τα παιδια καταθετει,Ολγα Θεμελη,σελ.273.Η ΑΔΙΚΗ ΠΡΑΞΗ που γινεται απο τον ΑΠΟΞΕΝΩΤΗ ΓΟΝΕΑ,χρηζει ποινης,ομως μεχρι σημερα ΔΕΝ ΠΕΡΙΓΡΑΦΕΤΑΙ στο νομο και δεν υπαρχει ποινη για αυτο.Για να συμπεριλαβει ο νομος αυτη την ΑΔΙΚΗ ΠΡΑΞΗ,η οποια εχει ψυχολογικες συνεπειες στο παιδι και στο γονεα-στοχο,πρεπει να προηγηθει μια εξιδικευμενη αναλυση του θεματος,απο την Ελληνικη Ψυχιατροδικαστικη Εταιρεια, απο τα Ειδικα Ιατρεια Ψυχιατροδικαστικης που διαθετει ο δημοσιος τομεας(2 σε ολη τη χωρα)και απο την Εταιρεια Προστασιας Ανηλικων Αθηνας,που δεχεται Εισαγγελικες εντολες για ,οι οποιες στην πραξη δεν εχουν τα αναμενομενα αποτελεσματα,γιατι οταν η σχεση του παιδιου με το γονεα στοχο αρχιζει να αποκαθισταται,ο αποξενωτης γονεας,μπορει να διακοψει την προσπαθεια αποκαταστασης (τις συνεδριες)και εκει ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΝΟΜΟΣ να εμποδισει τον αποξενωτη γονεα να συνεχιζει τις αποξενωτικες πρακτικες και να μη συνεργαζεται στην επανενωση του γονεα-στοχου με το παιδι.ΤΙ ΠΡΟΤΕΙΝΩ σε αυτη τη δημοσια διαβουλευση: Ακριβη περιγραφη και απαριθμηση των αποξενωτικων πρακτικων και ποινικοποιηση της ΑΔΙΚΗΣ ΠΡΑΞΗΣ του αποξενωτη-γονεα,που οδηγει το παιδι στην κλινικη καταταση της γονικης αποξενωσης,η οποια αποδικνυειται με την ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΟΣΥΝΗ γονεων και παιδιου,απο ΕΞΕΙΔΙΚΕΥΜΕΝΟΥΣ Ψυχιατρους στην Ψυχιατροδικαστικη (ανηλικων για το παιδι και ενηλικων για τους γονεις)σε Ειδικο Ιατρειο Ψυχιατροδικαστικης,με κλινικη εμπειρα.

Ολη αυτη η διαδικασια,πρεπει να γινεται ΔΩΡΕΑΝ,σε ΔΗΜΟΣΙΟ ΕΙΔΙΚΟ ΙΑΤΡΕΙΟ,με βιντεοσκοποση,ωστε να μην υπαρχει η παραμικρη αμβιβολια απο κανεναν.Η γονικη αποξενωση ειναι μια ακραια μορφη ψυχολογικης βιας του ανηλικου που γπραγματοποιειται ΕΝΤΟΣ της οικογενειας,για αυτο και ανηκει στην Ενδοοικογενειακη βια.ΔΕΝ ΑΡΚΕΙ ομως μονο η ποινικοποιηση της ΑΔΙΚΗΣ ΠΡΑΞΗΣ του αποξενωτη γονεα. Καμμια ποινικοποιηση,δεν θα δωσει λυση,αν δεν δωθει βαρος στην ΠΡΟΛΗΨΗ και στη ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΗ,αυτων των περιστατικων. Επισης ενα πολυ σημαντικο θεμα ειναι η υποχρεωτικη εκπαιδευση των νομικων μας καθε βαθμιδας στην Ψυχιατροδικαστικη,των ειδικων ψυχικης υγειας και της

αστυνομιας,ωστε να υπαρχει μια ΚΟΙΝΗ ΟΠΤΙΚΗ βασιζομενη ΣΕ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΑ ΚΛΙΝΙΚΑ ΣΗΜΕΙΑ της Γονικης αποξενωσης και οχι σε ,ουτε σε .

24 Δεκεμβρίου 2023, 13:00 | Ι. Δ. Χρόνια πολλά!Δυστυχώς για κάποιες γυναίκες και τις οικογένειες τους δε θα ειναι χρόνια πολλά,μιας και βρισκονται κάτω από το χώμα,κάποιες αφήνοντας πίσω κι ορφανα! Άλλες εξακολουθούν να βιώνουν τον εφιάλτη. Κάντε κάτι!Μόνο εσείς μπορείτε!

24 Δεκεμβρίου 2023, 10:23 | Γ. Μ. Η γονική αποξένωση είναι μορφή κακοποίησης, δεν μπορεί να αγνοείται ως τέτοια, να ενσωματωθεί ως μορφή βίας στο νέο νόμο.

24 Δεκεμβρίου 2023, 10:57 | Θ. Μ. Η γονική αποξένωση είναι μορφή ψυχολογικής βίας, πρέπει να αναγνωριστεί ως τέτοια και αυτό να αποτυπωθεί στο νέο νόμο.

24 Δεκεμβρίου 2023, 00:31 | Μ. Αυστηρη ποινη σε ψευδεις κατηγοριες για ενδοοικογενειακη βια .Αυστηρες ποινες σε γονικη αποξενωση και παραβιαση δικαστικης αποφασης.Δεν βλεπετε οτι ολα ειναι στημενα για να παιρνουν παχυλες διατροφες .

24 Δεκεμβρίου 2023, 00:02 | Α. Ποινικοποιηση της γονικης αποξενωσης και κοψιμο της διατροφης να λυθουν ολα τα προβληματα σε μια μερα …εχει καταντησει τα παιδια να ειναι μηχανη παραγωγης χρηματος για τις γυναικες

24 Δεκεμβρίου 2023, 00:20 | Κ. Βασανιζουν τα ιδια τους τα παιδια προκειμενου να παιρνουν μεγαλες διατροφες .αποξενωνουν το πατερα και τον κατηγορουν για ενδοοικογενειακη βια και ολα γινοντε για να παιρνουν τη διατροφη και τα επιδοματα

24 Δεκεμβρίου 2023, 00:09 | Γ. Βασανιζουν τα ιδια τους τα παιδια προκειμενου να παιρνουν μεγαλες διατροφες .αποξενωνουν το πατερα και τον κατηγορουν για ενδοοικογενειακη βια και ολα γινοντε για να παιρνουν τη διατροφη και τα επιδοματα

24 Δεκεμβρίου 2023, 00:27 | Γ. Βασανιζουν τα ιδια τους τα παιδια προκειμενου να παιρνουν μεγαλες διατροφες .αποξενωνουν το πατερα και τον κατηγορουν για ενδοοικογενειακη βια και ολα γινοντε για να παιρνουν τη διατροφη και τα επιδοματα

24 Δεκεμβρίου 2023, 00:34 | Α. Ποινικοποιηση της γονικης αποξενωσης και κοψιμο της διατροφης να λυθουν ολα τα προβληματα σε μια μερα …εχει καταντησει τα παιδια να ειναι μηχανη παραγωγης χρηματος για τις γυναικες

23 Δεκεμβρίου 2023, 23:45 | Μ. Αυστηρη ποινη σε ψευδεις κατηγοριες για ενδοοικογενειακη βια .Αυστηρες ποινες σε γονικη αποξενωση και παραβιαση δικαστικης αποφασης.Δεν βλεπετε οτι ολα ειναι στημενα για να παιρνουν παχυλες διατροφες .

23 Δεκεμβρίου 2023, 23:39 | Η. Φορολογειστε πιο πολυ τους εργαζομενους για να δινετε επιδοματα στις ψευτομαναδες που τους δινετε τεραστιες διατροφες και τις χαρακτηριζετε μονογονεικες οικογενειες .Εσεις τις βοηθατε να αποξενωνουν τα παιδια απο τους πατερες

23 Δεκεμβρίου 2023, 23:51 | J. Φορολογειτε τους εργαζομενους για να δινετε επιδοματα στις γυναικες εχετε καταστρεψει την ελληνικη οικογενεια .κοροιδευετε το κοσμο αν δεν τα διορθωστε αμεσα θα πατε σπιτι σας οπως πηγαν και οι συριζαιοι .καθε μερα οι αιθουσες των δικαστηριων ειναι γεματες απο ψευτομηνυσεις για ενδοοικογενειακη βια .διασυρετε κοσμος .δεν τα βλεπετε οτι ειναι στημενες κατηγοριες

23 Δεκεμβρίου 2023, 23:17 | Σ. Οσο δινετε τοσο μεγαλες διατροφες τοσο θα μεγαλωνει το προβλημα Συντηρει το κρατος ολο αυτο το παραλογισμο γιατι επιβραβευει τις γυναικες με επιδοματα μονογονεικης οικογενειας και αστρονομικα ποσα σε διατροφες .στα μωρα δινετε διατροφες μεγαλυτερς απο υψηλομισθους υπαλληλους .πιον δουλευετε τοσα χρονια ??

23 Δεκεμβρίου 2023, 23:11 | Σ. Ποινες στη γονικη αποξενωση και ποινες στις ψευτικες μηνυσεις για ενδοοικογενειακη βια.Συντηρει το κρατος ολο αυτο το παραλογισμο γιατι επιβραβευει τις γυναικες με επιδοματα μονογονεικης οικογενειας και αστρονομικα ποσα σε διατροφες .στα μωρα δινετε διατροφες μεγαλυτερς απο υψηλομισθους υπαλληλους .πιον δουλευετε τοσα χρονια ??

23 Δεκεμβρίου 2023, 23:33 | Χ. ΠΟΙΝΗ ΣΤΗΝ ΨΕΥΤΙΚΗ ΜΗΝΥΣΗ ΓΙΑ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΚΟΨΙΜΟ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ .ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΜΕΡΑ ΟΛΕΣ ΟΙ ΨΕΥΤΙΚΕΣ ΜΗΝΥΣΕΙΣ .ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ ΓΙΝΟΝΤΕ ΟΛΑ.ΚΑΤΩΤΑΤΟΣ ΜΙΣΘΟΣ 700 ΚΑΙ ΚΑΤΩΤΑΤΗ ΔΙΑΤΡΟΦΗ 300 ΕΥΡΩ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΠΑΙΔΙ.ΔΕΝ ΒΛΕΠΕΤΕ ΟΤΙ ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΝΤΗΣΕΙ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΗ ΟΛΟ ΑΥΤΟ ΜΕ ΤΙΣ ΔΙΑΤΡΟΦΕΣ

23 Δεκεμβρίου 2023, 23:28 | L. Ποινες στις ψευτικες κατηγοριες για ενδοοικογενειακη βια ,και κοψιμο της διατροφης .εκμετσλευοντε τα ιδια τους τα παιδια τα βλεπουν σαν τσεκ και χρημα.

23 Δεκεμβρίου 2023, 23:11 | Γ. Ποινες αυστηρες στη γονικη αποξενωση

23 Δεκεμβρίου 2023, 22:28 | Κ. βάλτε ποινές για τις ψευτικες μηνυσεις ενδοικογενειακ΄ς βίας κάθε μέρα διασύρετε τόσος κόσμος στα δικαστήρια με ψευτικες κατηγορίες και ψευτομάρτυρες

23 Δεκεμβρίου 2023, 22:23 | Π. βάλτε ποινές για την γονική αποξένωση πότε περιμένετε ? έχετε αφήσει τόσα παιδιά χωρίς πατέρα!

23 Δεκεμβρίου 2023, 22:33 | G. δεν βλέπετε τι γίνεται κάθε μέρα στα δικαστήρια ? ότι υπάρχουν γραφεία δικηγόρων που το μοναδικό που κάνουν στήνουν κατηγορίες για ενδοοικογενειακή βία. δεν βλέπετε ότι στήνουν κατηγορίες για ενδοοικογενειακή βια για να κερδίσουν την επιμέλεια των παιδιών?

23 Δεκεμβρίου 2023, 22:56 | Μ. κυριε υπουργέ είσαστε και νομικός δεν γνωρίζετε ότι οι περισοτερες μηνύσεις για ενδοοικογενειακή βία είναι ψευδείς? και στημένες από δικηγόρους ? για να δωθεί η επιμέλεια στην μάνα? δεν το γνωρίζετε? ζείτε σε άλλο κράτος ?

23 Δεκεμβρίου 2023, 22:20 | Κ. Η αποξενωση των παιδιών ειναι ενδοοικογενειακη βια ….και ψυχολογικος πολεμος εναντια στα παιδιά ..

23 Δεκεμβρίου 2023, 22:19 | Α. Τις ψευδείς κατηγορίες για την ενδοοικογενειακή βια πότε θα τις ποινικοποιήστε? Ξέρετε πόσοι κατηγορούντε καθημερινά ψευδώς με στημένες κατηγορίες?

23 Δεκεμβρίου 2023, 22:18 | Ν. Κ. Η αναφορά σε δομές για τη φροντίδα μόνο γυναικών θα πρέπει να διαγραφεί. Είναι πλέον αδιαμφισβήτητο ότι θύματα ενδοοικογενειακής βίας είναι και οι άνδρες και μάλιστα σε υψηλότερα ποσοστά. Δεν μπορεί να γίνεται αποδεκτή διάκριση μεταξύ των δύο φύλων σε τόσο ευαίσθητο ζήτημα όπως η ενδοοικογενειακή βία. Το να μπορεί οποιοσδήποτε ειδικός ψυχικής υγείας, ιατρός η εκπαιδευτικος να καταθέτει η να αναφέρει χωρίς συνέπειες αν λειτουργεί ψευδώς, ιδιοτελως και τελικά παρανόμως έχοντας μια ιδιότυπη ασυλία είναι απόλυτα προβληματικό. Σε τέτοιες περιπτώσεις θα μπορούσε να είναι υποχρεωτική η καταγραφή των συνεδριων -συναντησεων με το θύμα πραγματικό η υποτιθέμενο για την τελικη και αδιαβλητη αξιόλογηση των καταγγελομενων. Στην κατεύθυνση αυτή είναι απαραίτητη και η δυνατότητα πρόσβασης στον κοινωνικό φάκελο που σχηματίζεται στις εισαγγελικές αρχές από τους εμπλεκόμενους, καταγγελομενους ιδιαίτερα αν πρόκειται για γονείς ανηλίκων τέκνων. Επιπρόσθετα κάθε καταγραφή με οποιοδήποτε πρόσφορο μέσο σε περίπτωσεις ενδοοικογενειακής βίας, όπου εκ των πραγμάτων δεν είναι δυνατή η παρουσία μαρτύρων, τις περισσότερες φορές, να μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως αποδεικτικό υλικο. Επιβεβλημένη είναι η ένταξη στην ενδοοικογενειακή βία κάθε προσπάθειας από γονέα να στερήσει τη δυνατότητα επικοινωνίας του άλλου γονέα η των δικών του με το παιδί, να απομακρύνει το παιδί από αυτούς φυσικά η συναισθηματικά και η χειραγώγηση αυτού με τη δημιουργία ψευδών εικόνων, αναμνήσεων η εντυπώσεων για τον άλλο γονέα και τους οικείους του. Τόσο η μεθοδευμένη προσπάθεια διαρρήξης των σχέσεων με γονεα η και τους οικείους αυτου όσο και η χρήση πλαστών πιστοποιητικών, ψευδών γνωμάτευσεων και συναφών στην κατεύθυνση αυτή να αποτελέσει διαρκές έγκλημα χωρίς τη δυνατότητα παραγραφής, διωκόμενο αυτεπαγγέλτως, εξαιτιας της σοβαρότητας στην ομαλή σωματική και ψυχοσυναισθηματικη εξέλιξη του παιδιού

23 Δεκεμβρίου 2023, 19:48 | Ε. ΝΑ ΝΟΜΟΘΕΤΗΘΕΊ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΌ ΑΔΊΚΗΜΑ Η ΓΟΝΙΚΉ ΑΠΟΞΈΝΩΣΗ

23 Δεκεμβρίου 2023, 19:41 | Κ. Ε..Η αποξένωση ενός παιδιού απι τον πατέρα του είναι ποινικό αδίκημα.Πρεπει και στην πατρίδα μας να αλλάξουν κάποια πράγματα Ευχαριστώ.

23 Δεκεμβρίου 2023, 15:33 | Λ Φ. Η γονική αποξένωση είναι μορφή ενδοοικογενειακής βίας και πρέπει να θεσπιστεί ως ποινικό αδικημα

23 Δεκεμβρίου 2023, 15:10 | Α. Γ. Να ποινικοποιηθεί η γονεϊκή αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Το θέμα έχει ήδη αναπτυχθεί επαρκώς στην παρούσα διαβούλευση, ιδίως από τον κ. Παναγιώτη Κατσικερό και την κ. Ευγενία Παπαδοπούλου. Κάποια επιπλέον θέματα που αναπτύσσονται στο σχόλιο τού Σωματείου «Αγωνιστικό Κίνημα Κοινής Ανατροφής Τέκνων», με καλύπτουν επίσης. Υπάρχουν φυσικά και άλλα αξιόλογα σχόλια προς την ίδια κατεύθυνση.Προσωπικώς θα ήθελα να προσθέσω και το παρακάτω, ελπίζοντας πως έχουν δίκιο όσοι μου επισημαίνουν πως είναι αχρείαστο: Άρθρο 55 (Τροποποίηση Άρθρου 51 ΚΠοινΔ) Να εξαιρεθούν από την καταβολή τού παραβόλου των εκατό (100) ευρώ και οι εγκλήσεις για επαναλαμβανόμενα αδικήματα, όπως είναι οι παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας γονέα-τέκνου. Αιτιολόγηση: Είναι γνωστό πως στην πράξη οι παραβιάσεις αυτού του είδους, συνήθως επαναλαμβάνονται πολλές φορές για το ίδιο τέκνο. Η απαίτηση κατάθεσης παραβόλου από τον γονέα-θύμα κάθε φορά που θα υποβάλλει έγκληση, θα εξοντώνουν και οικονομικώς το θύμα, ενώ θα παρέχουν στον παραβάτη επιπλέον κίνητρο για ακόμη περισσότερες παραβιάσεις.

23 Δεκεμβρίου 2023, 13:02 | Γ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα, (συνήθως της μητέρας) η οποία έχει εξελιχθεί σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας, συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα! Πλήττει άμεσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ένα του γονιό! Είναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους.

23 Δεκεμβρίου 2023, 13:12 | Γ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99 Δηλαδή η ενδοοικογενειακή βία συντελείτε μόνο από άντρες, ποτέ από γυναίκες; Γιατί δεν υπάρχει αναφορά σε ανδρικές δομές; Αυτή η προσθήκη εξαφανίζει κάθε έννοια δικαίου και ισότητας! Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικών προς τους άντρες συνέχεια αυξάνονται! Πρέπει να προστατεύονται από τη βία και οι άνδρες και τα παιδιά, όχι μόνο οι γυναίκες. Αυτό το άρθρο του νομοσχεδίου ενισχύει την έμφυλη διάκριση. Όχι σε διχαστικές τακτικές. Το άρθρο αυτό είναι αντισυνταγματικό, απαξιωτικό, προσβλητικό κι επικίνδυνο για το ανδρικό φύλο! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΝΔΥΝΟ.

23 Δεκεμβρίου 2023, 12:57 | Μ. Βαλτε φρένο στον φεμινιστικο παραλογισμό ! Σταματείστε να τον καλλιεργείτε ! Σταματειστε την διάκριση των φύλων ! Προστατεύστε το ανδρικό φύλο απο την μισανδρία, τον ρατσισμό και την ανισότητα..Γιατι δομες και ψυχολογικη στήριξη ΜΟΝΟ για γυναικες οταν τοσοι ανδρες βρίσκονται σε δεινή θέση διωγμένοι απο τα σπιτια τους, πολλές φορές κακοποιημένοι και μακριά απο τα παιδια τους, καθώς το 70% των γυναικων επιδιώκει τον χωρισμό; Η κακοποίηση συμβαινει και απο τα 2 φύλα. Δεν γνωριζετε αυτά που πεφτουν στην δική μας αντίληψη περνώντας στα ψιλά στα ΜΜΕ για την βία που ασκούν οι γυναικες στους ανδρες; Τα μαχαίρια ειναι στην ημερησία διάταξη. Δεν γνωριζετε για τίς αυτοκτονίες των ανδρών με το συντριπτικο ποσοστο του 78% εναντι 22% των γυναικών; Δεν γνωρίζετε για το τριπλάσιο ποσοστό κακοποίησης παιδιων απο τις μητέρες σε σχεση με τούς πατέρες που δίνει το Χαμόγελο του Παιδιού ; Δεν γνωριζετε ποσοι βιασμοι γίνονται απο αλλοδαπους; Σταματείστε λοιπον να υπερηφανευεστε για το νουμερο των δομων που εχετε ηδη δημιουργήσει λες και ολοι οι ανδρες συλλήβδην ειναι βίαιοι και κακοποιητες και φροντισετε να κανετε Δομές και για εκείνους και για τα παιδια νομοθετώντας ΔΙΚΑΙΑ και με στόχο το αρθρο 4 του Συντάγματος

23 Δεκεμβρίου 2023, 11:36 | Κ. Μιλάμε για ισότητας και ισονομία ανεξάρτητα από το φύλο. Γιατί να υπάρχει διάκριση στην γονεϊκή αποξένωση μόνο υπέρ της γυναίκας; Υπάρχουν τόσα περιστατικά ψευδών καταγγελιών και θα έπρεπε ο νόμος να προστατεύει εξίσου τα δικαιώματα και των δυο γονιών όπως φυσικά και του παιδιού, όπως γίνεται σε όλες τις χώρες της Ευρώπης. Η γονεϊκή αποξένωση είναι η μεγαλύτερη, πιο συχνή και συνήθως ατιμώρητη μορφή παιδικής κακοποίησης και ενδοοικογενειακής βίας. Γιατί να περιορίζεται μόνο κατά ενός γονέα; Είναι αυτό σύμφωνο με το Σύνταγμα και το ευρωπαϊκό δίκαιο;

23 Δεκεμβρίου 2023, 11:12 | Φ. Γ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Αυτη η επίθεση που εχει ξεκινήσει τα 2 τελευταία περίπου χρόνια στούς ανδρες με τίς κακοποιήσεις που δέχονται οι γυναικες, το metoo και τίς «γυναικοκτονίες» εχει καταντήσει πλέον εξωφρενική και ακρως επικίνδυνη. Σαφώς υπάρχουν περιστατικά τραγικά αλλά ΚΑΙ απο τα δύο φύλα οχι μόνο απο το ενα όπως προωθειτε και οχι στήν εκταση αυτή που θέλετε να πείσετε. Δυστυχώς υπάρχει στήριξη της κυβέρνησης η οποία κλείνει το μάτι στο γυναικείο φύλο και η οποία παριστάνει, ενω εχει όλα τα στοιχεία στα χέρια της, οτι δεν ξέρει την πραγματική διάσταση του θέματος. Οπως ολοι μας, οσοι θέλουν να ακούσουν, ειναι ενημερωμένη απο τα ΜΜΕ, που ανακοινώνουν τα περιστατικά εστω και «στα ψιλα» , απο video που κυκλοφορεί και της εχει σταλεί που

παρουσιάζει συγκεντρωμένες τις ανακοινώσεις των ΜΜΕ με 31 απόπειρες δολοφονίας απο γυναίκες τα 2 τελευταία χρόνια, εκτός των δολοφονιών , και από έρευνες του «Χαμόγελου του Παιδιου» που δίνουν 3πλάσιο ποσοστό κακοποίησης παιδιών απο τις μάννες σε σχέση με τον πατέρα, οπως και για το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρων με ποσοστό 78% εναντι 22% των γυναικών. Επίσης ο Υπουργός Δικαιοσύνης οφείλει να γνωρίζει αυτο που γνωρίζουν και οι δικαστές οτι οι περισσότεροι πατεράδες που εχουν κατηγορηθει για ενδοοικογενειακή βία αθωώνονται οπως και εκείνοι που εχουν κατηγορηθεί για ασέλγεια στα παιδια τους με ψευδείς κατηγορίες που αθωώνονται ο ενας πίσω απο τον αλλο. Παρ ολα αυτά επιτρέπει τήν κατάφορη αδικία και ισοπέδωση του ανδρικού φύλου και την ενισχύει μέσω του Πρωθυπουργού της χώρας να παιρνει συνέντευξη απο κακοποιημένη γυναίκα προκαλώντας τον όρο «γυναικοκτονία». Ετσι όπως εξελίσσεται η κατάσταση δεν θα μείνει καμμία γυναίκα που να μήν εχει κακοποιηθεί οχι μόνο στίς ημέρες μας αλλα εδώ και πολλά χρόνια οπως εγινε με το κίνημα metoo. Οσο για τούς ανδρες στο πύρ το εξώτερο ! Βαλτε φρένο σε αυτον τον φεμινιστικό παραλογισμό οσο ειναι καιρός ακομα ! Σταματείστε τον διχασμό των φύλων και την εμφυλη διάκριση ! Δομές για οποιους τίς εχουν αναγκη, άνδρες, γυναίκες, παιδιά ! Στήριξη ψυχολογικη και φιλοξενία για ΟΛΟΥΣ !Αυτό το υπο ψήφιση νομοσχέδιο θα μείνει στην ιστορία ως το απόλυτο δείγμα της Αδικίας, της Ανισότητας, της Αντισυνταγματικότητας και της Διάκρισης Φύλων…

23 Δεκεμβρίου 2023, 10:00 | Γ. Σ. Άμεση ποινικοποίηση της γονικής αποξένωσης. Τα παιδιά υποφέρουν.

23 Δεκεμβρίου 2023, 09:05 | Κ. Γ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Αυτή η προσθήκη, η οποία εξαφανίζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς.. ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές. Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο ! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής

23 Δεκεμβρίου 2023, 09:35 | V.E. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!!! Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ Εφαρμογή του νόμου 4800/21 με βαριές ποινές για τις αποξενώτριες μαμάδες κι μπαμπαδες. Για να καταλάβουν οτι η δικαστική απόφαση δεν είναι μόνο διατροφή και βασικά πρέπει να τηρούνται αλλιώς θα γίνουμε ζούγκλα.Εχει γίνει μάστιγα η χειραγώγηση των παιδιών οτι ο μπαμπάς ή η μαμά είναι κακοί.Πρέπει να προβλέψει ο νομοθέτης να υπάρχει ένας μηχανισμός υποστήριξης και επιτήρησης των δικαστικών αποφάσεων δεν έχει νόημα να κάνει καποιος μήνυση και να μην βλέπει το παιδί του γιατί εκκρεμή στα δικαστήρια, συνήθως πάνω απο 2 χρόνια φυσικό επόμενο είναι να αποξενωθεί τελείως το τέκνο ή τα τέκνα απο τους γονείς. Εν έτη 2024 οδεύουμε και δεν μπορεί κάποιος να δει το παιδί του ας σκεφτούν οι νομοθέτες και αυτοί που θα δώσουν το τελικό σχέδιο νόμου πως είναι έστω και για λίγο πως είναι να μην βλέπουν τα παιδιά τους.Αν θέλει ο νόμος μπορεί να τα προβλέψει ολα.

23 Δεκεμβρίου 2023, 09:18 | Μ. Δ. Αρθρο 85 παρ.1 Να προστεθει ως ενδοοικογενειακή βια η βιαιη αποκοπή ή διάρρηξη σχέσεων γονεα τεκνου εξαιτιας τρίτου όταν δεν συντρεχει λόγος. Αρθρο 86 Να προστεθεί στο τελος «στα πλαισια της ψυχολογικης βιας είναι και η βιαιη αποκοπή μεταξυ γονεα και τεκνου και με δέκτη και τους δυο» ή άλλως να γίνει νομικος ορισμος της ψυχολογικης βιας Αρθρο 98 παρ.2 και παρ.3 Θα πρεπει να υπαρχει μεριμνα και να μπει σε αναμονη η παρ.2 και παρ.3 ή να προστεθει αστο τελος της παρ.2 η προταση «…ή γίνονται κατά συρροη τετοιου ειδους αναφορες.» Τα τελευταία γεγονότα παιδοψυχολόγου με ψευδείς καταγγελίες που ηδη εξεταζει η εισαγγελια Αρειου ΠΑγου καθως και για ψυχολογο της ΕΛ.ΑΣ. οπου ήδη διερευνονται ως ψευδης καταγγελιες.Αλλά και σχόλιο στην διαβουλευση αυτή του Διευθυντη παιδιατρικης κλινικης ΓΝ Αργους καταγγελει ότι από το 2017 του ζητηθηκε από 1306 μητερες να εκδοσει ψευδη γνωματευση ώστε να κατηγορησουν τον πατερα.Αρθρο 99 παρ. 1 και 3 ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΟΥΝ ΩΣ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΙ οι παραγραφοι 1 και 3 καθως αναφερονται μονο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης

γυναικών θυμάτων» εκτος αν δημιουργηθουν δομές και για αντρες και για παιδια , καθως προδικαζουν και υπονοούν ότι ΜΟΝΟ οι γυναικες είναι θυματα ενδοοικογενειακης βιας κανοντας ετσι διακριση φυλου (Αρθρο 4 Συνταγματος)και προτρεπει ένα δικαστηριο να μεροληπτει εναντιον του ανδρα κατά παραβαση ΕΣΔΑ Αρ.6 περι αμερόληπτου δικαστηριου όταν το 2023 υπηρξαν 8 αποπειρες δολοφονιας αντρων από συντροφους τους , 26 ψευδεις καταγγελιες για σεξουαλικη κακοποίηση από αντρα. Για το 2022 4 δολοφονιες αντρων από συντροφους τους γυναικες, 14 αποπειρες δολοφονιας αντρων από συντροφους γυναικες τους, 30 ψευδεις καταγγελιες για σεξουαλικη κακοποίηση από αντρες , αρκετες αποπειρες αυτοκτονιας ή και αυτοκτονιες λογω διαρηξης σχεσεων γονεα τεκνου χωρις αιτια κλπ παραθετω ένα βιντεο που υπεπεσε στα χερια μου https://www.youtube.com/watch?v=rpHoRRqrwEQ Επίσης αξιοσημείωτο ότι δεν υπαρχουν δομές για αντρες αλλά ουτε και για παιδιά καθως από την στατιστικη του Χαμογελου του παδιου βλέπουμε κακοποίηση παιδιων περισσοτερες φορες από την μητερα παρά από τον πατερα https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf

23 Δεκεμβρίου 2023, 05:48 | Α. ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΕΙΝΑΙ ΜΗΤΗΡ ΠΑΣΗΣ ΜΑΘΗΣΕΩΣ ΟΠΩΣ ΕΛΕΓΑΝ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΗΜΩΝ ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΛΑΒΕΤΕ ΥΠ' ΟΨΙΝ ΟΤΙ: «Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ , ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΕΑ ΑΠΟ ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΑΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΣΩΜΑΤΙΚΗ,ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ,ΛΕΚΤΙΚΗ. ΒΙΑ ΕΝΑΙ ΚΑΙ Η ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΜΗ ΕΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΟΝΕΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΚΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ. ΕΙΝΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΤΑ ΓΟΝΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ!!! ΣΩΣΤΕ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ!!!«ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006 ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΕΑ ΑΠΟ ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ!!! ΚΑΙ ΝΑΙ! ΒΙΑΙΟΠΡΑΓΟΥΝ ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ!!! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΟΝΕΑ ΠΑΙΔΙΟΥ-ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΩΣ ΤΕΤΟΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΥΝΟΜΟΥΜΕΝΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. ΑΜΕΣΗ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΤΟΥ Ν.3500/2006 ΜΕ ΤΟ 1532 ΑΚ ΠΟΥ ΟΡΙΖΕΙ ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΟΝΙΟ ΠΟΥ ΜΕΘΟΔΕΥΕΙ ΜΕ ΔΟΛΙΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΤΗΝ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΑΘ ΟΣΟΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΣΥΝΗΘΕΣ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ !!!ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98 ΤΡΑΓΙΚΟ, ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΤΟ ΑΚΑΤΑΔΙΩΚΤΟ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ. ΟΤΑΝ ΠΑΡΑΒΑΤΟΥΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΨΥΧΕΣ ΚΑΙ ΖΩΕΣ!!!ΛΥΠΗΘΕΙΤΕ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ!!!ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ 169^{A} ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ 169Α!!! ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ!!!ΑΡΘΡΟ 43. ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗΣ ΔΙΩΞΗΣ ΣΤΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΩΝ ΔΙΑΤΡΟΦΩΝ ΟΠΟΥ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΑ ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΟΚΟΥΝ ΚΑΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΤΕ ΤΗΝ ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΩΞΗ. ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ!!!!

23 Δεκεμβρίου 2023, 05:46 | Κ. Χ.ΚΑΙ ΕΠΕΙΔΗ Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΗ ΕΙΝΑΙ ΜΗΤΗΡ ΠΑΣΗΣ ΜΑΘΗΣΕΩΣ ΟΠΩΣ ΕΛΕΓΑΝ ΟΙ ΑΡΧΑΙΟΙ ΗΜΩΝ ΠΡΟΓΟΝΟΙ ΛΑΒΕΤΕ ΥΠ' ΟΨΙΝ ΟΤΙ: «Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ , ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΕΑ ΑΠΟ ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΑΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΣΩΜΑΤΙΚΗ,ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ,ΛΕΚΤΙΚΗ. ΒΙΑ ΕΝΑΙ ΚΑΙ Η ΠΑΡΕΜΠΟΔΙΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΤΟΥ ΜΗ ΕΧΟΝΤΟΣ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΠΑΤΡΙΚΗΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ ΤΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΟΝΕΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΚΗ ΤΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ. ΕΙΝΑΙ ΟΡΓΑΝΩΜΕΝΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΤΑ ΓΟΝΙΩΝ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΩΝ!!! ΣΩΣΤΕ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ!!!«ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006 Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΕΑ ΑΠΟ ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ!!! ΚΑΙ ΝΑΙ! ΒΙΑΙΟΠΡΑΓΟΥΝ ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ!!! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΟΝΕΑ ΠΑΙΔΙΟΥ-ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΩΣ ΤΕΤΟΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΥΝΟΜΟΥΜΕΝΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. ΑΜΕΣΗ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΤΟΥ Ν.3500/2006 ΜΕ ΤΟ 1532 ΑΚ ΠΟΥ ΟΡΙΖΕΙ ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΟΝΙΟ ΠΟΥ ΜΕΘΟΔΕΥΕΙ ΜΕ ΔΟΛΙΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΤΗΝ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΑΘ ΟΣΟΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΣΥΝΗΘΕΣ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ !!!ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98 ΤΡΑΓΙΚΟ, ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΤΟ ΑΚΑΤΑΔΙΩΚΤΟ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ. ΟΤΑΝ ΠΑΡΑΒΑΤΟΥΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΨΥΧΕΣ ΚΑΙ ΖΩΕΣ!!!ΛΥΠΗΘΕΙΤΕ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ!!!ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ 169^{A} ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ 169Α!!! ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ!!!ΑΡΘΡΟ 43. ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗΣ ΔΙΩΞΗΣ ΣΤΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΩΝ ΔΙΑΤΡΟΦΩΝ ΟΠΟΥ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΑ ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΟΚΟΥΝ ΚΑΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΤΕ ΤΗΝ ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΩΞΗ. ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ!!!!

23 Δεκεμβρίου 2023, 04:12 | Α. Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου με τον γονέα που δεν διαμένει ή συνασκεί συνεπιμέλεια , συνιστά βαριά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού (πολλές φορές μη αναστρέψιμη) και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, η οποία κατά το 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας.

Εφ όσον λοιπόν προβλέπεται στον Αστικό Κώδικα πως είναι δυνατόν να μην προβλέπεται στον Ποινικό Κώδικα; Χρειάζεται άμεση εναρμόνιση με το άρθρο 6 του ν.3500/2006 ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το τεράστιο αυτο πρόβλημα.Εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν.3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περι ενδοοικογενειακής βίας ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η διάρρηξη των σχέσεων γονέα-τέκνου η οποία δημιουργείται με διάφορες μεθοδεύσεις από τον έτερο γονέα, (Ψευδείς καταγγελίες, δημιουργία τεχνιτών εντάσεων, δημιουργία του συνδρόμου γονεϊκής αποξένωσης, δημιουργία πλαστών αναμνήσεων), κακοποιώντας ψυχολογικά το τέκνο.Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα είναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης (πολλές φορές ανεπανόρθωτη) και αποκοπής από τον ένα του γονέα, που συνήθως είναι ο πατέρας και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το άρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει ότι μπορεί να έχει ως συνέπεια την αφαίρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διάρρηξη με διάφορες μεθοδεύσεις.Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών», χωρίς καμμία αναφορά στους άνδρες και τα παιδιά, λές και η ενδοοικογενειακή βία ασκείται μόνο απο άνδρες ενώ υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας για το αντίθετο. Επίσης τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δινουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναικες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών απο μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% ενάντι 22% των γυναικών. Αυτές οι 2 παράγραφοι συνιστούν εξώφθαλμη ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ (άρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατί Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Γιατί αυτή η αντισυνταγματική διάκριση στα φύλα για την ενδοοικογενειακή βία;Γιατί δεν προβλέπετε δομές και για άνδρες – πατεράδες; Αναρωτηθήκατε ποτέ που πηγαίνουν οταν βρίσκονται διωγμένοι,πολλές φορές κακοποιημένοι και χωρίς τα παιδιά τους, απο την οικία τους αφού τον χωρισμό κατά 70% τον επιδιώκει το αλλο φύλο; Η κακοποίηση προκαλείται και απο τα 2 φύλα και τα περιστατικά κακοποίησης ανδρων είναι πάμπολλα τα οποία ανακοινώνονται μεν αλλά περνούν στα ψιλά δε , προφανώς σκόπιμα λόγω του ότι δεν πουλάει ο κακοποιημένος άνδρας – πατέρας . Αυτό σημαίνει ότι και οι άντρες – πατεράδες έχουν ανάγκη απο φιλοξενία και ψυχολογική στήριξη και κυρίως έχουν ανάγκη απο δικαιοσύνη και πραγματική ισότητα. Να φτιαχτούν δομές και για τους άνδρες- πατεράδες στις οποίες θα μπορούν να έχουν μαζί και τα παιδιά και οχι μόνο για γυναικες γιατί μετα από ένα επεισόδιο ενδοοικογενειακής βίας ή απο εναν χωρισμό όλοι βγαίνουν λαβωμένοι και πολλές φορές κακοποιημένοι. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Να σταματήσουν άμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδιά «ειδικών ψυχικής υγείας» ΙΔΙΩΤΩΝ , οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρις την συναίνεση του έτερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές φορές χωρίς να έχουν δει καν το παιδί. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνο οταν συναινούν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής και να διενεργηθεί η εξέταση απο Δημόσιο Φορέα ή από ειδικό ψυχικής υγείας διορισμένο από την δικαστική αρχή.Να καταργηθεί η τροποποίηση του άρθρου 169Α του ΠΚ παρ.3 που επιτρέπει σε κάποιον συγγενή (συνήθως της πεθεράς) να παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις για λογαριασμό του γονέα , ως απαράδεκτη!!!

23 Δεκεμβρίου 2023, 00:49 | Η. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006 Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα !ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86

Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98 ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική

Αρχή.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169^{A} Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

23 Δεκεμβρίου 2023, 00:37 | Η.Κ. ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΝΑ ΜΕΙΝΕΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΡΙΑ ΩΣ ΤΟ ΠΛΕΟΝ ΜΙΣΑΝΔΡΟ, ΑΔΙΚΟ και ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟ.ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΘΗ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΩΝ «ΦΕΜΙΝΙΣΤΡΙΩΝ» ΠΟΥ ΕΧΕΤΕ ΣΤΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΑ ΟΙ ΟΠΟΙΕΣ ΒΑΛΘΗΚΑΝ ΝΑ ΕΞΑΦΑΝΙΣΟΥΝ ΜΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΤΟ ΑΝΔΡΙΚΟ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΝΑ ΔΙΑΛΥΣΟΥΝ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΔΗΘΕΝ ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΟΣ Η ΟΠΟΙΑ ΤΗΡΕΙΤΑΙ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΙΔΙΕΣ..ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΝΑ ΛΑΒΕΤΕ ΣΟΒΑΡΑ ΥΠ ΟΨΙΝ ΣΑΣ ΤΗΝ ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΗ ΔΙΑΦΟΡΑ ΤΩΝ ΣΧΟΛΙΩΝ ΚΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΣΕΒΑΣΤΕΙΤΕ .

22 Δεκεμβρίου 2023, 23:33 | Β. Σ. Να συμπληρώσω στο προηγουμενο δημοσίευμα: Προκαλεί εντύπωση η αμορφωσιά των υποστηρικτών και υποστηρικτριών της γονικής αποξένωσης που δήθεν καλλιεργείται από τις μητέρες στα παιδιά τους. Γράφουν διάφοροι ανθρωποι ένα δημοσίευμα ή δημοσιευματάκι, δέκα, είκοσι ή τριάντα φορές, με διαφορετικό όνομα, το ίδιο κείμενο. Δεν ξέρουν γραμματα για να πουν τη γνώμη τους σε μια διαβούλευση όλοι αυτοί οι άνθρωποι; Και το υπουργείο δέχεται αυτά τα σχόλια που είναι copy paste με διαφορετικό ονομα;

22 Δεκεμβρίου 2023, 23:09 | Β. Σ. Εδώ ο πρόλογος του μακροσκελέστατου δημοσιεύματός μας: Μόλις κατατέθηκε το νομοσχέδιο του υπουργείου Δικαιοσύνης για τροποποίηση διατάξεων Π.Κ. και ΚΠΔ, οι γυναικείες οργανώσεις που αναφέρονται στο τέλος και μετέχουμε στην Επιτρπή που δημιουργήσαμε εδώ και τρία χρόνια, κάναμε πυρετώδεις προετοιμασίες, με μελέτη, διαβουλεύσεις και προετοιμασία κειμένων για να διεκδικήσουμε ξανά τα αυτονόητα ως προς τις νομοθετικές αλλαγές, για τα οποία έχουμε κινητοποιηθεί, χωρίς επιτυχία δυστυχώς, κατά την συζήτηση του νομοσχεδίου Τσιάρα, που έγινε ο νόμος 4800/2021, στις 20 Μάϊου, για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια. Παράλληλα διατυπώνουμε προτάσεις και διεκδικήσεις που αφορούν το νόμο για την ενδοοικογενειακή βία, που επίσης τροποποιείται με το τρέχον ν.σ. Το πρώτο δημοσίευμα, είναι συνοπτικό δελτίο τύπου. Το δεύτερο, είναι υπόμνημα με νομική μορφή, για τις προτάσεις και τις αντιρρήσεις μας. Ακολουθούν ενημερωτικά παραρτήματα, και τέλος τα ονόματα των οργανώσεων και στοιχεία επικοινωνίας τους, που απαρτίζουν την επιτροπή μας. Με τα δημοσιεύματα αυτά ενημερώνουμε για τις προτάσεις μας, που ευελπιστούμε να γίνουν δεκτές, αλλά επίσης να κινητοποιηθεί το μέρος της κοινωνίας που ασχολείται με αυτό το νομοσχέδιο, όπως δικηγόροι, εισαγγελείς, δικαστές και φυσικα να γίνει θέμα συζήτησης και υποστήριξης από τα ΜΜΕ. Σ.Β. Ολόκληρο το δημοσίευμα: https://tomov.gr/2023/12/15/tin-nea-tropopoiisi-diataxeon-p-k-k-p/

22 Δεκεμβρίου 2023, 18:27 | Ι. Π.Θέλω να εκφράσω τις ανησυχίες μου για το άρθρο 99 και την προσθήκη 23Α στον νόμο 3500/2006. Πιστεύω πως είναι σημαντικό να ληφθούν υπόψιν αληθινά στοιχεία και αποδείξεις όταν πρόκειται για ενδοοικογενειακή βία. Η βία δεν γνωρίζει φύλο και είναι σημαντικό να προστατεύονται όλοι, άνδρες, γυναίκες και παιδιά.Δυστυχώς, το άρθρο αυτό μοιάζει να προκαλεί διακρίσεις μεταξύ των φύλων αντί να βοηθά τα πραγματικά θύματα της ενδοοικογενειακής βίας. Είναι ουσιαστικό να εξισορροπηθεί ο νόμος και να διασφαλιστεί η ισότητα σε αυτό το θέμα.Επίσης, θεωρώ ότι το άρθρο 98 πρέπει να αποσυρθεί

άμεσα. Πιστεύω πως η προστασία των παιδιών μας είναι πρωταρχικής σημασίας και δεν πρέπει να υπονομεύεται από παραπληροφόρηση ή ανακρίβειες.

22 Δεκεμβρίου 2023, 18:44 | Ι. Κε Υπουργέ σχετικά με το Αρθρο 99. Στη προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 χρειάζεται να λάβετε σοβαρά υπόψιν αληθινά στοιχεία με αποδείξεις διότι με παραφιλολογίες προκαλείτε και πάλι η κοινή γνώμη όλων των νοήμων ανθρώπων. Στο σημείο αυτό υπονοείται καθαρά ότι η ενδοοικογενειακή βία έχει θύματα ΜΟΝΟ γυναίκες και ΠΟΤΕ άντρες. Πράγμα που είναι ΑΝΑΛΗΘΕΣ διότι η βία δεν μπορεί να έχει ένα συγκεκριμένο φύλο. Εξαφανίζεται με αυτό το τρόπο κάθε έννοια του ΔΙΚΑΙΟΥ και της ΙΣΟΤΗΤΑΣ όταν δηλώνεται οτι η ενδοοικογενειακή βία έχει θύματα ΜΟΝΟΝ γυναίκες. ΑΦΑΙΡΕΙΤΑΙ από κάθε άντρα αλλά και νομοταγή Έλληνα πολίτη το δικαίωμα να λάβει τις υπηρεσίες υποδοχής θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας στις περιπτώσεις που μια γυναίκα προκαλεί ψυχολογική ενδοοικογενειακή βία στον ίδιο αλλά και στα υπόλοιπα μέλη. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ και πρέπει να είναι καταδικασταία από όπου και εάν προέρχεται, είτε από γυναίκα είτε από άντρα. Χρειάζεται ΙΣΟΤΗΤΑ σε όλα τα θέματα. Θύματα μπορεί να είναι Άντρες, Γυναίκες αλλά και τα τέκνα τους. Δυστυχώς το άρθρο αυτό ενισχύει τη διάκριση μεταξύ των φύλων και δεν βοηθάει τα πραγματικά θύματα της ενδοοικογενειακής βίας. Κανονικά θα έπρεπε να το αποσύρεται ως ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ και να λάβετε σοβαρά υπόψιν σας την ΙΣΟΤΗΤΑ των φύλων. Σας παρακαλώ χρειάζεται ο νόμος να εφαρμοστεί το ίδιο για όλους, παρόλο που τα περαστικά βίας και ΘΑΝΑΤΩΝ μικρών παιδιών παγκοσμίως κατά 60% προκαλείται από γυναίκες.Ωστόσο, είναι πολύ σημαντικό να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 του αστικού κώδικα περί ενδοοικογενειακής βίας όπου προβλέπει την αφαίρεση της γονικής μέριμνας στα άτομα αυτά (γυναίκες ή άντρες) που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους κι εχει ως αποτέλεσμα να πλήττονται βάναυσα τα τέκνα καταδικάζοντάς τα στην πραγματικότητα. Η γονεϊκή αποξένωση είναι σοβαρό αδίκημα εάν λάβουμε υπόψιν μας την εξέλιξη των παιδιών αυτών στη μετέπειτα ζωή τους και με αποδείξεις από τους ειδικούς. Η διάρρηξη σχέσεων έχουν ως αποτέλεσμα τη γονεϊκή αποξένωση μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα θα πρέπει να θεωρείται ψυχολογικά βία και ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ του ΤΕΚΝΟΥ.Το άρθρο 98 χρειάζεται να ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ. Επιστρέφουμε σε προηγούμενες εποχές. Εν έτη 2023 και μετά από ένα τεράστιο πλήθος ΨΕΥΔΩΝ περιστατικών (όπως εκ των υστέρων αποδεικνύονται) αλλά και τις πληρωμένες γνωματεύσεις, οι «Ειδικοί Ψυχικής Υγείας» θα πρέπει να διώκονται. Οι γνωμάτευσεις αυτών θα πρέπει να εκδίδονται ΜΟΝΟΝ κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής με καταδίκη των «ειδικών Ψυχικής Υγείας» όταν σε ιατρική γνωμάτευση που εκδίδουν βεβαιώνουν εν γνώσει τους αναληθή και ψευδές περιστατικό. Κανένας δε μπορεί να μένει στο απυρόβλητο όταν τα πραγματικά θύματα είναι τα ΠΑΙΔΙΑ μας.

22 Δεκεμβρίου 2023, 16:56 | Κ. Μ. Με την από 16.6.2016 απόφαση του Α’ τμήματος του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, η οποία εκδόθηκε επί της με αριθ. 74758/2011 προσφυγής στην υπόθεση Φουρκιώτης κατά Ελλάδος, αναγνωρίστηκε η ύπαρξη του φαινομένου της γονικής αποξένωσης. Ομως, εσείς συνεχίζετε να μην τη θεωρείτε ποινικο αδικημα!!!! ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΤΕ ΤΗ ΤΩΡΑ. ΗΔΗ ΕΧΕΙ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕΙ ΓΕΝΙΕΣ ΚΑΙ ΓΕΝΙΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ. ΜΗΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕΙ ΑΛΛΑ!

22 Δεκεμβρίου 2023, 16:07 | Δ. Κ. Ποινικοποιηστε τη γονικη αποξενωση. Η ελληνική κοινωνία δυστυχώς δεν παρουσιάζει αυξημένο βαθμό ευαισθητοποίησης στην ψυχική κακοποίηση των ανηλίκων τέκνων, προκρίνοντας και καταδικάζοντας μόνο την εξόφθαλμη, φυσική και σωματική κακοποίηση ως ενδοοικογενειακή βία. Δεν υπάρχει όμως αμφιβολία ότι η γονεϊκή αποξένωση θα πρέπει να αποτυπωθεί στην συλλογική κοινωνική συνείδηση ως αναντίρρητη κι αναμφισβήτητη μορφή παιδικής κακοποίησης και συναισθηματικής/ψυχικής βίας, ώστε συνακόλουθα να τιμωρείται και, σε ένα ιδεατό μέλλον, να προλαμβάνεται και τελικώς να εξαλειφθεί, αφού συνιστά κι αυτή μορφή ενδοοικογενειακής βίας (Άνθια Κορέλλα δικηγόρος παρ’Αρειω Παγο). Θα πρέπει τέλος να σημειωθεί ότι η δυστυχώς ευρεία και διάχυτη διάδοση τέτοιων πρακτικών στην ελληνική κοινωνία δεν αποτελεί άλλοθι για τους γονείς που διαπράττουν ενέργειες «γονεϊκής αποξένωσης» ούτε καθιστά τις ενέργειες αυτές λιγότερο απαράδεκτες. Καταδεικνύει αντίθετα την έκταση και την ένταση των μέτρων που πρέπει να ληφθούν για την αποτροπή τέτοιων συμπεριφορών, με πρώτο και σημαντικότερο την κυριολεκτική ποινικοποίηση τέτοιων πράξεων, με απώτατο στόχο την εδραίωση μίας φιλοσοφίας (αυτονόητης θεωρητικά αλλά πρακτικά δύσκολης να εφαρμοστεί) όπου το συμφέρον του τέκνου, που επιβάλλει να περιβάλλεται αυτό από δύο γονείς που διέπονται από αισθήματα αγάπης και τρυφερότητας προς αυτό, έστω κι αν διάγουν ανεξάρτητους βίους, κι έστω κι αν μεταξύ τους δεν υφίσταται πλέον αίσθημα οικειότητας, θα πρέπει να προκρίνεται έναντι ταπεινών και μικρόψυχων αισθημάτων που μπορεί να έχουν αναπτυχθεί μεταξύ των δύο γονέων.Άλλωστε, κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας θα πρέπει να καταδικάζεται, ακόμη κι αν δεν είναι τόσο εξόφθαλμη όσο η σωματική κακοποίηση. Η ψυχολογία του ανήλικου τέκνου πρέπει επίσης να προστατεύεται, πάση θυσία.

22 Δεκεμβρίου 2023, 16:09 | Ι. Α. Περισσότερες από 200 γυναίκες σκοτώνουν τα παιδιά τους κάθε χρόνο στις Ηνωμένες Πολιτείες. Η ανθρωποκτονία είναι μια από τις κυριότερες αιτίες θανάτου για παιδιά κάτω των τεσσάρων κι όμως εξακολουθούμε «να επιμένουμε ότι αυτή η συμπεριφορά είναι σπάνια» δηλώνει η Jill Korbin, ειδική στην παιδική κακοποίηση, που έχει μελετήσει μητέρες που σκότωσαν τα παιδιά τους. Πρέπει να «ξεκολλήσουμε» από την ιδέα ότι η μητρότητα γενικά είναι κάτι φυσικό και να το δούμε ως κοινωνική στάση, σύμφωνα με την Nancy Scheper-Hughes, κοινωνική ανθρωπολόγο. Οι γυναίκες στη φυλακή αναφέρουν ότι κανένας δεν τις πίστεψε όταν έλεγαν ότι ήθελαν να σκοτώσουν τα παιδιά τους. Αλήθεια, αν ανατρέξουμε στα φύλλα του ημερήσιου, του περιοδικού τύπου, στις τηλεοπτικές οθόνες των ΜΜΕ, πόσες σύγχρονες φαρμακεύτριες, πόσες τωρινές Μήδειες θα παρατηρήσουμε σ' όλα τα μήκη και τα πλάτη του πλανήτη μας; Εύκολη σχετικά η ανάλυση, η δικαιολόγηση του εγκλήματος, δύσκολη όμως η αποτροπή!ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ. ΕΙΤΕ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΓΙΑ ΠΑΙΔΟΚΤΟΝΙΑ ΕΙΤΕ ΓΙΑ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΤΕ ΓΙΑ ΨΕΥΔΕΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ. ΟΙ ΜΗΤΕΡΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΛΕΣ ΚΑΤΑΛΛΗΛΕΣ ΓΙΑ ΓΟΝΕΙΚΟ ΡΟΛΟ. ΚΑΠΟΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ. ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΕΣ.

22 Δεκεμβρίου 2023, 16:34 | Μ. Π. Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΙ ΩΣ ΤΕΤΟΙΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ Η διαδικασία αποξένωσης αρχίζει γενικά με τον αποξενωτή σταδιακά να ενσταλάζει στο παιδί αρνητικές απόψεις για τον στοχοποιημένο γονέα, παρόλο που ο στοχοποιημένος γονέας είναι γενικά ο πιο υγιής συναισθηματικά.Καθώς η γονική αποξένωση γίνεται όλο και πιο βαριά, το παιδί ενεργεί με αυξανόμενη εχθρότητα έναντι του στοχοποιημένου γονέα, αρνούμενο τελικά οποιαδήποτε επαφή.Πείθοντας το παιδί να νιώθει μίσος και ακόμη και τρόμο στην ιδέα να αλληλεπιδράσει ξανά με τον στοχοποιημένο γονέα – και εμποδίζοντας την επικοινωνία του παιδιού με τον στοχοποιημένο γονέα, έτσι ώστε το παιδί να εξαρτάται πλήρως από τον αποξενωτή – ένας αποξενωτής γονέας ουσιαστικά απάγει το παιδί, ψυχολογικά και σωματικά.Οι αποξενωτές ενδέχεται επίσης να κάνουν ψευδείς κατηγορίες για σεξουαλική κακοποίηση ή σωματική κακοποίηση εναντίον του στοχοποημένου γονέα για να εμποδίσουν περαιτέρω το παιδί από την επαφή με αυτόν τον γονέα και να τιμωρήσουν τον στοχοποιημένο γονέα με ακριβά δικαστικά έξοδα για την υπεράσπιση του εαυτού του. Οικογένειες με ενδείξεις πιθανής βαριάς γονικής αποξένωσης δεν πρέπει πλέον να αντιμετωπίζονται ως υπόθεση διαζυγίου, αλλά ως επείγουσα αποστολή διάσωσης. Η ευεξία των παιδιών πρέπει να γίνει το κύριο ζήτημα και όχι η σύγκρουση μεταξύ των γονέων. Για την ασφάλεια του παιδιού, τα δικαστήρια πρέπει να είναι σε θέση να αντιδρούν με την ταχύτητα ενός Τμήματος Επειγόντων Περιστατικών (Dalia Erel MSW, θεραπευτής για οικογένειες και ζευγάρια, ειδική στη θεραπεία της γονικής αποξένωσης). ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΤΕ ΤΗ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

22 Δεκεμβρίου 2023, 16:05 | Μ. Α. Η αποξένωση του παιδιού από τον ένα γονιό αποτελεί την πιο ακραία μορφή συναισθηματικού βιασμού (Φραντζέσκα Καραγιάννη – MSc Κλινική Ψυχολόγος, Ψυχοθεραπεύτρια) ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΤΕ ΤΗ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΙΣ ΨΕΥΔΕΙΣ ΚΑΤΗΓΟΡΙΕΣ

22 Δεκεμβρίου 2023, 16:15 | Τ. Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΧΕΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΨΥΧΙΚΕΣ ΕΠΙΔΡΑΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΘΕΙΟι περιπτώσεις παιδιών με σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης είναι ιδιαίτερα ανησυχητικές για την ψυχική του υγεία. Η έλλειψη ενός γονιού -και ιδίως του πατέρα- για το αγόρι παρεμποδίζει την ταυτοποίηση μαζί του, διαδικασία η οποία είναι απαραίτητη για την ολοκλήρωση της ταυτότητάς του. Τα αγόρια συχνά αναπτύσσουν αντικοινωνική και παραπτωματική συμπεριφορά και χαρακτηρίζονται από ανασφάλεια και ανωριμότητα. Ενώ για τα κορίτσια η αποξένωση από τον πατέρα, δημιουργεί διαστρεβλωμένη εικόνα για το αντρικό πρότυπο με αποτέλεσμα να δυσκολεύονται στις σχέσεις τους με το άλλο φύλο. Επίσης, τα κορίτσια στρέφουν την επιθετικότητά τους προς τον εαυτό τους, παρουσιάζουν χαμηλή αυτοεκτίμηση, νιώθουν φόβο εγκατάλειψης και απόρριψης από το αντίθετο φύλο. Σε κάθε περίπτωση η απώλεια του παιδιού από τον ένα γονέα αποτελεί περίοδο πένθους και συναισθηματικά μπορεί να αντιστοιχεί σε ένα συμβολικό θάνατο για το παιδί.

22 Δεκεμβρίου 2023, 16:34 | Ι. Α. Σύνδρομο γονικής αποξένωσης: ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΤΕ ΤΟ!!!!Η αποξένωση του παιδιού ως φαινόμενο δεν έχει φύλο και μπορεί να προκληθεί τόσο από μία μητέρα όσο και από έναν πατέρα, αν και η πρώτη περίπτωση είναι πολύ συχνότερη. Η συχνότητα εμφάνισής της υπολογίζεται, με βάση τα διεθνή ερευνητικά ευρήματα, σε ένα ποσοστό 20-25 % των περιπτώσεων δικαστικής διαμάχης γονέων για την επιμέλεια των παιδιών τους ή την επικοινωνία τους με αυτά. Γονείς με ναρκισσιστικές διαταραχές ή ναρκισσιστικά ελλείμματα υπερεκπροσωπούνται στις περιπτώσεις των αποξενωτών γονέων. Το ό,τι το Σ.Γ.Α., ως διάγνωση, δεν έχει συμπεριληφθεί ακόμα στο διεθνές εγχειρίδιο ταξινόμησης ψυχιατρικών διαταραχών D.S.M. δεν σημαίνει πως δεν υφίσταται ή πως θα πρέπει να αγνοείται παντελώς, ιδιαίτερα όταν η κλινική πράξη επιβεβαιώνει την ύπαρξή του. Κάθε παιδί έχει δικαίωμα πρόσβασης και ουσιαστικής επικοινωνίας ΚΑΙ με τους δύο γονείς του. Μία αλληγορία όσον αφορά στο Σ.Γ.Α. Λέγεται πως δεν υπάρχει καπνός χωρίς φωτιά.

Σωστό! Υπάρχει περίπτωση, όμως, η φωτιά αυτή να είναι αποτέλεσμα δολιοφθοράς, δηλαδή εμπρησμού. Dr. Σάββας Ν. Σαλπιστής, M.Sc., Ph.D., Κλινικός Ψυχολόγος Πανεπιστημίου Στοκχόλμης, ενηλίκων και παίδων, Διπλωματούχος Ψυχοθεραπευτής Βασιλικού Ιατροχειρουργικού Ινστιτούτου Karolinska ΣτοκχόλμηςΟΠΟΙΟΣ ΑΣΚΕΙ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΙΜΩΡΕΙΤΑΙ ΜΕ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΚΥΡΩΣΕΙΣ.

22 Δεκεμβρίου 2023, 15:33 | Σ. Α. ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΤΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΗ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ!!! Οι περιπτώσεις παιδιών που βιώνουν το Σύνδρομο Γονικής Αποξένωσης είναι πάρα πολλές. Είναι επιβεβλημένη η ανάγκη να γίνουν έρευνες για το σύνδρομο αυτό. Να αναπτυχθούν ψυχομετρικά εργαλεία για τη μέτρηση του.Ακόμη, να αναγνωριστεί ως σύνδρομο και να λαμβάνεται υπόψη στις δικαστικές αποφάσεις επιμέλειας και κηδεμονίας παιδιών μετά από το διαζύγιο. Να παρθούν μέτρα που να αναγκάζουν τους δύο γονείς σε υποχρεωτική ψυχολογική/ψυχιατρική εξέταση από κρατικούς λειτουργούς ψυχικής υγείας προτού δοθεί η επιμέλεια/κηδεμονία. Κανένα παιδί δεν αξίζει να βιώνει την γονική αποξένωση. Οφείλουμε σαν κοινωνία να ευαισθητοποιηθούμε (Δρ. Αριστονίκη Θεοδοσίου-Τρυφωνίδου, Κλινικός Ψυχολόγος)

22 Δεκεμβρίου 2023, 15:20 | Μ. Τ. ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΤΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΗ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ!!! Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις παιδιών που βιώνουν το Σύνδρομο Γονικής Αποξένωσης. Είναι επιβεβλημένη η ανάγκη να γίνουν έρευνες για το σύνδρομο αυτό. Να αναπτυχθούν ψυχομετρικά εργαλεία για τη μέτρηση του.Ακόμη να αναγνωριστεί ως σύνδρομο και να λαμβάνεται υπόψη στις δικαστικές αποφάσεις επιμέλειας και κηδεμονίας παιδιών μετά από το διαζύγιο. Να παρθούν μέτρα που να αναγκάζουν τους δύο γονείς σε υποχρεωτική ψυχολογική/ψυχιατρική εξέταση από κρατικούς λειτουργούς ψυχικής υγείας προτού δοθεί η επιμέλεια/κηδεμονία. Κανένα παιδί δεν αξίζει να βιώνει την γονική αποξένωση. Οφείλουμε σαν κοινωνία να ευαισθητοποιηθούμε (Δρ. Αριστονίκη Θεοδοσίου-Τρυφωνίδου, Κλινικός Ψυχολόγος)

22 Δεκεμβρίου 2023, 15:22 | Θ. ΕΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΕΙΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ Πρέπει να καθοριστεί νομοθετικά το πλαίσιο συμβολής των εισαγγελιών ανηλίκων, υπηρεσιών ψυχικής υγείας, κοινωνικών επιμελητών και αστυνομικών αρχών στην εφαρμογή των δικαστικών αποφάσεων. Ο όρος «γονεϊκή αποξένωση» υπήρχε στο αρχικό νομοσχέδιο Δεκεμβρίου 2020 για τις αλλαγές στο οικογενειακό δίκαιο (το συμφέρον του τέκνου «εξυπηρετείται πρωτίστως από την αποτροπή αποξένωσης του» από έκαστο γονέα : άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. – κακή άσκηση της γονικής μέριμνας είναι η «με κάθε τρόπο πρόκληση αποξένωσης του τέκνου» από τον άλλο γονέα : άρθρο 1532 παρ. 2 περ. β’ Α.Κ.).Χωρίς να διευκρινισθούν οι λόγοι, τον Φεβρουάριο 2021 ο όρος «γονεϊκή αποξένωση» απαλείφθηκε από το τελικό κείμενο του Νόμου 4800/2021 και αντικαταστάθηκε από τη διατύπωση «διάρρηξη των σχέσεων» γονέα τέκνου (άρθρο 1511 και 1532 παρ. 2 Α.Κ.) ΓΙΑΤΙ; ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΑΠΕΓΝΩΣΜΕΝΟΙ, Κ. ΥΠΟΥΡΓΕ, ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΕΤΕ, ΕΣΤΩ ΚΑΙ ΤΩΡΑ, ΤΗ ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ!

22 Δεκεμβρίου 2023, 15:20 | Κ. Σοβαρό περιστατικό στην Ακρόπολη: 38χρονος επιτέθηκε με μαχαίρι στη μητέρα του – Την τραυμάτισε στο λαιμό .ΣΗΜΕΡΑ! Άλλη μια γυναίκα θύμα,αυτη τη φορά θύμα του ίδιου της του γιου. Υπαρκτό φαινόμενο,κι ίσως αποτελεί την μεγαλύτερη μάστιγα της εποχής. Τα θύματα είναι συνήθως γυναίκες,δείτε τα ποσοστά,και να μη γνωρίζει κάποιος βλέπουμε τι γίνεται γύρω μας. Το ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,καλώς τροποποιεί τον νόμο,αλλα όσο δεν υπάρχουν πραγματικές τιμωρίες για τους παραβάτες δε θα αλλαξει τίποτα.

22 Δεκεμβρίου 2023, 15:25 | Ε. Σ. Η σύγχρονη έρευνα έχει δείξει ότι η Γονική αποξένωση είναι μία μορφή ενδοοικογενειακής βίας κι αποτελεί μορφή παιδικής κακοποίησης (Harman et al, 2016b, 2018. Templar et al, 2017). Στις ΗΠΑ υπολογίζεται ότι 22 εκατομμύρια παιδιά και γονείς υποφέρουν από τη γονική αποξένωση αλλά κι εκατομμύρια οικογένειες σε όλο στον κόσμο (Harman et al, 2016b). Στην Αυστραλία, η γονική αποξένωση έχει αναγνωριστεί από τη δικαιοσύνη ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας (Federal Circuit Court of Australia, 2015). Στη Βραζιλία το 2010 εφαρμόστηκε η ποινικοποίηση της γονικής αποξένωσης (Brazilian Low No. 12 318, 2010). Χαρακτηριστικά οι ερευνητές έχουν αναφερθεί στους όρους «βάναυση μεταχείριση», «παιδική κακοποίηση» «σοβαρό θέμα παιδικής προστασίας», «με σοβαρές/δριμείς και μακροχρόνιες επιπτώσεις» στο παιδί (Harman, Kruk, 2018). Πρόκειται για μορφή γονεκτομής (parentectomy) ή απομάκρυνσης ή απάλειψης του γονέα-στόχου από τη ζωή των παιδιών του (Summers & Summers, 2006).

22 Δεκεμβρίου 2023, 15:55 | Ν. Ε. Η γονεϊκή αποξένωση είναι παιδική κακοποίηση. ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΤΕ ΤΗΝ!! Μπορεί δόκιμα να οριστεί ως μία παρατεταμένη κατάσταση στην οποία ο αποξενωτής γονέας –δίχως υπαιτιότητα από μέρους του στοχοποιημένου (διεθνώς: “targeted parent”) και μετέπειτα αποξενωμένου γονέα (διεθνώς “alienated parent”) – διαβάλλει, δημιουργεί ψευδείς αναμνήσεις, υποσκάπτει, συκοφαντεί τον αποξενωμένο γονέα, με στόχο την αποξένωση του στοχοποιημένου γονέα. Στόχος είναι ο αποκλεισμός ενός παιδιού από τον κόσμο του ενός γονέα, λόγος για τον οποίο στη διεθνή ορολογία χρησιμοποιείται ο

όρος erased parent, αλλά και ο πραγματικά ανατριχιαστικός – πλήν όμως απολύτως περιγραφικά ακριβής όρος “parentectomy”, ήτοι σε ελεύθερη απόδοση «γονεοεκτομή» Η γονεϊκή αποξένωση είναι παιδική κακοποίηση, εδράζεται σε ενδοοικογενειακή ψυχολογική βία και αποτελεί στίγμα στην κοινωνία μας και τον πολιτισμό μας, ο οποίος αναγνωρίζει για όλα τα παιδιά της χώρα μας το δικαίωμα σε ΔΥΟ γονείς – και δεν μπορεί να ανεχθεί «γονεοεκτομές» (parentectomy). ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΤΕ ΤΗ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ. ΜΗΝ ΓΙΝΕΣΤΕ ΣΥΝΕΡΓΟΙ-ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΕΣ

22 Δεκεμβρίου 2023, 15:10 | Terre des hommes Hellas/Γη των ανθρώπων Άρθρα 88-90: Η Tdh Hellas καλωσορίζει τις τροποποιήσεις στα άρθρα 6, 7 και 9 του ν. 3500/2006 που αυστηροποιούν το πλαίσιο στις περιπτώσεις τέλεσης ενδοοικογενειακής βίας σε βάρος ανηλίκου.Άρθρο 91: Προϋποθέσεις ποινικής διαμεσολάβησης – Τροποποίηση άρθρου 11 ν. 3500/2006 Η θέσπιση του ορίου ηλικίας για την ποινική διαμεσολάβηση έρχεται σε αντίθεση με το άρθρο 1511 παρ.3 του Αστικού Κώδικα, το οποίο ορίζει ότι ανάλογα με την ωριμότητα του τέκνου πρέπει να ζητείται και να συνεκτιμάται η γνώμη του, πριν από κάθε απόφαση σχετική με τη γονική μέριμνα και τα συμφέροντά του. Ο νομοθέτης δεν έχει θέσει όριο ηλικίας στην διάταξη αυτή, αφήνοντας έτσι τον δικαστή να εκτιμήσει ελεύθερα την ωριμότητα του παιδιού. Προτείνουμε την μείωση του ορίου της ηλικίας από τα 14 στα 12 έτη, έτσι ώστε το παιδί να καταστεί υποκείμενο δικαιωμάτων και το εν λόγω νομοθέτημα να γίνει ουσιαστικά παιδοκεντρικό.Άρθρο 98- Υποχρεώσεις των επαγγελματιών – Αντικατάσταση άρθρου 23 ν. 3500/2006 Κρίνεται θετική η διεύρυνση του κύκλου των επαγγελματιών που έχουν υποχρέωση αναφοράς σε περιπτώσεις υποψίας τέλεσης εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας σε βάρος ανηλίκου. Θετική επίσης κρίνεται η πρόβλεψη του ακαταδίωκτου αυτών. Προτείνουμε την επέκτασή της με τρόπο που συμπεριλαμβάνει όλους τους επαγγελματίες οι οποίοι έρχονται σε επαφή με παιδιά όπως, για παράδειγμα οι εργαζόμενοι σε κατασκηνώσεις, σε παιδότοπους κοκ.

22 Δεκεμβρίου 2023, 15:54 | Ε. Το νομοσχέδιο που βρίσκεται αυτή τη στιγμή στη δημόσια διαβούλευση δεν είναι μόνο οι αλλαγές που θα επιφέρει στον ποινικό κώδικα και κώδικα ποινικής δικονομίας αλλά αποτελεί και μία σαφή ΤΑΦΟΠΛΑΚΑ σε αυτό το 50% του πληθυσμού της Ελλάδας που είναι οι άντρες. ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ Ή ΣΕ ΚΑΘΕ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ ΑΘΩΩΣΗΣ ΑΝΤΡΩΝ, ΣΤΗΝ ΑΡΧΗ ΤΗΣ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΟΡΙΖΕΙ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑ ΚΑΙ ΣΕ ΟΛΕΣ ΤΙΣ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΤΕΒΑΖΕΙ ΕΝΑ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΠΟΥ ΘΥΜΑΤΟΠΟΙΕΙ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ, ΤΗΣ ΔΙΝΕΙ ΝΟΜΙΚΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ ΘΥΜΑΤΟΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΑΠΟΤΡΕΠΕΙ ΤΟΥΣ ΑΝΤΡΕΣ, ΛΟΓΩ ΦΟΒΟΥ, ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΤΗΝ ΟΠΟΙΑΔΗΠΟΤΕ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΗ ΜΕ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ. Το πρέπων και το σωστό φυσικά πριν από αυτό το νομοσχέδιο θα ήτανε αυτό το κράτος, εάν θέλει να ονομάζεται κράτος δικαίου, να δημιουργήσει πρώτα δομές και για τους άντρες κακοποιημένους θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Αλλά στη μπανανιά που ζούμε το μόνο που έχει σημασία είναι να προστατευτεί το 50% του πληθυσμού δηλαδή οι γυναίκες. Ποιος ο λόγος λοιπόν για έναν άντρα να έχει συναναστροφές με μία γυναίκα και να δημιουργήσει οικογένεια με αυτήν όταν ξέρει ότι θα χάσει τα πάντα και με αυτό το νομοσχέδιο ακόμα και την ίδια του την ελευθερία.

22 Δεκεμβρίου 2023, 15:23 | Μ. Γιατί δεν υπάρχει καταφύγιο προστασίας που θύματα είναι άνδρες-μπαμπάδες;Χρηματοδοτεί το κράτος μόνο γυναικείες οργανώσεις;Γιατί δεν εφαρμόζεται η Αρχή της Ισότητας των Φύλων;Γιατί δεν υπάρχει Εθνική Γραμμή Βοήθειας για Άνδρες-Μπαμπάδες;Γιατί η Δικαιοσύνη δίνει διαφορετικούς χαρακτηρισμούς από τους πραγματικούς, στα εγκλήματα Ενδοοικογενειακής Βίας που θύματα είναι Άνδρες-Μπαμπάδες;Από που, πώς και με τι ποσά χρηματοδοτούνται οι γυναικείες οργανώσεις και τα καταφύγια γυναικών;Γιατί δεν «λαμβάνονται» υπόψη οι νεότερες μελέτες και έρευνες για την κακοποίηση των Ανδρών;ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΗ ΡΑΤΣΙΣΤΙΚΗ ΚΑΙ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΡΩΝ_ΠΑΤΕΡΩΝ.

22 Δεκεμβρίου 2023, 15:21 | Ν. και Α. Οι παιδοκτονίες πιο συχνά διαπράττονται από τις μητέρες, σε σχέση με τους πατέρες. Κάποιες από τις μητέρες ισχυριζόντουσαν πως το παιδί κατέληξε από ασφυκτικό θάνατο, κατά τη διάρκεια του ύπνου. Οι λόγοι για τους οποίους ήθελαν να θέσουν τέλος στη ζωή του παιδιού, ήταν η αναπηρία, το φύλο, η έλλειψη πόρων για τη φροντίδα του παιδιού και η τεκνοποίηση εκτός γάμου. Ίσως η πιο διάσημη και αρχαιότερη παιδοκτονία, είναι η ιστορία της Μήδειας, η οποία σκότωσε τα τέκνα της για να τιμωρήσει τον άνδρα της, για την παράνομη σχέση του. Οι δικαστές, πάντα προκατειλημένοι και γεμάτοι εγκληματικά στερεότυπα υπέρ των μανάδων, τιμωρούν συνήθως τη μητρική βρεφοκτονία, ως ανθρωποκτονία εξ’αμελείας!! Επίσης, σε συγκεκριμένη έρευνα (https://blogs.sch.gr/apotoglou/files/2020/11/%CE%95%CE%9E%CE%91%CE%9B%CE%95%CE%99%CE%A8%CE%97%CE%A3%CE%A9%CE%9C%CE%91%CE%A4%CE%99%CE%9A%CE%97%CE%A3%CE%A4%CE%99%CE%9C%CE%A9%CE%A1%CE%99%CE%91%CE%A3.pdf), 1 στις 10 μητέρες ανέφεραν ότι χτυπούν το παιδί τους καθημερινά και 1 στις 3 ότι το χτυπούν παρουσία τρίτων. Επιπλέον, 73% των μητέρων ανέφεραν ότι

παράλληλα με τη σωματική τιμωρία χρησιμοποιούν και λεκτικές επιπλήξεις προς το παιδί. Αξιότιμοι, κ. Νομοθέτες, ποινικοποιηστε αυστηρα την ενδοοικογενειακη βία, από όπου και αν προέρχεται. Είτε από μητέρες είτε από πατέρες.Βία ασκείται και από τα δύο φυλα. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ. Η ΨΥΧΑΣΘΕΝΕΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ. Ποινικοποιηστε τη γονικη αποξένωση, την ψυχολογική και σωματική βία, τα ψέμματα, το δηλητήριο που χύνουν (κυρίως οι έχοντες την επιμέλεια των τέκνων) για τον άλλο γονέα τόσο στα παιδιά όσο και στον κοινωνικό περίγυρο. Είναι έγκλημα! ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΣΥΝΕΡΓΟΙ. ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ. ΕΦΑΡΜΟΣΤΕ ΠΛΗΡΗ ΙΣΟΤΗΤΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ! ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΝΑ ΜΕΡΟΛΗΠΤΕΙΤΕ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΜΑΝΑΔΩΝ, που πολλές φορές είναι εκείνες οι κακοποιητικές.

22 Δεκεμβρίου 2023, 15:46 | Χ. Στις Ηνωμένες Πολιτείες, οι δράστες της παιδικής κακοποίησης είναι πιο πιθανό να είναι γονείς του παιδιού, παρά μη γονείς και, μάλιστα, μητέρες. Το 2021, περίπου 210.746 παιδιά στις Ηνωμένες Πολιτείες κακοποιήθηκαν από τη μητέρα τους. Επιπλέον, 132.363 παιδιά κακοποιήθηκαν από τον πατέρα τους εκείνη τη χρονιά (https://www.statista.com/statistics/254893/child-abuse-in-the-us-by-perpetrator-relationship/). Βία υπάρχει και στα δύο φύλα. Οχι μόνο στον πατέρα

22 Δεκεμβρίου 2023, 15:29 | Ν. Α. Το 71% των παιδιών που σκοτώνονται από έναν γονέα σκοτώνονται από τις μητέρες τους. Το 60% των θυμάτων είναι αγόρια (https://www.breakingthescience.org/SimplifiedDataFromDHHS.php) Οι μητέρες είναι πιο πιθανό να κακοποιούν τα παιδιά παρά οι πατέρες (https://childprotectionresource.online/mothers-are-more-likely-to-abuse-children-than-fathers-fact/)
(https://odem.gr/%CE%BC%CE%B7%CF%84%CE%AD%CF%81%CE%B5%CF%82%CE%BA%CE%B1%CE%BA%CE%BF%CF%80%CE%BF%CE%B9%CE%BF%CF%8D%CE%BD-%CF%84%CE%B1%CF%80%CE%B1%CE%B9%CE%B4%CE%B9%CE%AC-%CF%84%CE%BF%CF%85%CF%82/)
(https://singleparent.gr/enimerosi/psychologia/giati-den-milame-gia-tis-miteres-poy-kakopoioyn-ta-paidia-toys) Σταματήστε πια να λέτε ότι μόνο οι πατέρες είναι κακοποιητικοί. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Πολλές μητέρες που λένε ότι δε θέλουν τον πατέρα να συμμετέχει ενεργά στη ζωή του παιδιού τους, εκφράζοντας ως επιχείρημα την κακοποιητική του συμπεριφορά, μπορεί και να ΨΕΥΔΟΝΤΑΙ. Παραβλέποντας τις επίσημες μελέτες και την καθημερινότητα που λένε ότι Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ, θεωρείτε εξ ορισμού ότι μόνο οι πατέρες είναι κακοποιητικοί, αποκόπτωντας τους απο τη ζωή των παιδιών τους αφήνοντας τα παιδιά στις κακοποιητικές αποξενώτριες μητέρες! Σταματήστε τα εγκλήματα απέναντι στα παιδιά! Ποινικοποιηστε γονικη αποξένωση, ψευδεις κατηγορίες, δηλητηριασμό παιδικών ψυχών!!!

22 Δεκεμβρίου 2023, 14:24 | Ν. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!!! Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ. Πρέπει να ποινικοποιηθεί! Να εφαρμοστεί, επιτέλους, ο νόμος 4800/21 με βαριές ποινές για τις αποξενωτριες μαμάδες και αυτεπάγγελτες διώξεις για τους δικαστές που βγάζουν παράνομες αποφάσεις. Πως είναι δυνατόν να παρανομούν δολοφονώντας τις αθώες ψυχές των παιδιών μας; Πως είναι δυνατόν να δέχεστε να αποξενώνονται πατέρες και παιδιά; Νομοθέτες και υπουργέ, σας παρακαλούμε, σταματηστε να είσαστε συνένοχοι-δολοφόνοι στο έγκλημα αποξένωσης των παιδιών από τους πατέρες τους. Σταματήστε να είστε συνένοχοι-δολοφόνοι δεχόμενοι τις ψευδείς κατηγορίες, τον ψυχολογικό πόλεμο, τις απειλές, την κακοποίηση των παιδιών και των πατέρων! Θύματα σας είναι τα παιδιά και οι Μπαμπάδες, ενώ αφήνετε τις γυναίκες να μένουν ατιμώρητες. Άμεση εφαρμογή των διατάξεων του Νόμου 4800/21 με αντίστοιχες ποινές για τους δικαστικούς λειτουργούς που δεν τον εφαρμόζουν. Εναρμόνιση των Ελληνικών Δικαστηρίων με τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες.

22 Δεκεμβρίου 2023, 14:18 | Θ. Για άρθρο 86 & 88 Ποινικοποίηση της διάρρηξης σχέσεων γονέα – τέκνου και χαρακτηρισμός της ως ενδοοικογενειακής βίας. Προκαλεί ψυχικό πόνο και τεράστια ζημιά στο παιδί και στον γονέα η έλλειψη επικοινωνίας. Είναι κακοποίηση αθώων παιδιών, που τα σακατεύει για μια ζωή. Τα παιδιά είναι το μέλλον μας. Τα παιδιά χρειάζονται και τους δύο γονείς τους για να ολοκληρωθούν σαν προσωπικότητες. Δύο γονείς για κάθε παιδί. Αν κάποιος γονέας κάνει ψευδή καταγγελία ώστε να προκαλέσει διάρρηξη της σχέσης του παιδιού με τον άλλο του γονιό, να αφαιρείται η επιμέλεια από εκείνον, όπως γίνεται στο εξωτερικό. Μόνον έτσι θα σταματήσει αυτό το απαράδεκτο για μια σύγχρονη κοινωνία φαινόμενο. Επίσης, η ψυχολογική βία που ασκούν οι έχοντες την επιμέλεια στο παιδί, κακολογώντας τον άλλο γονέα, πρέπει να σταματήσει. Είναι εγκληματικό το να δίνονται αποφάσεις ελαχιστότατης επικοινωνίας και, μάλιστα να μην τηρούνται. Με την ατιμωρησία των δικαστών που βγάζουν παράνομες αποφάσεις γίνεστε κι εσείς (οι νομοθέτες) συνεργοί στο έγκλημα! ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΤΕ ΑΜΕΣΑ τη γονική αποξένωση, τις ψευδείς κατηγορίες και τον ψυχολογικό πόλεμο που κάνουν στα παιδιά (κατηγορώντας στο παιδί ψευδώς τον άλλο γονέα) οι έχοντες την επιμέλεια γονείς!!! Για το άρθρο 98 Ιδιώτες ψυχολόγοι δίνουν, με το κατάλληλο αντίτιμο, μία γνωμάτευση, η οποία λειτουργει εις βάρος του άλλου γονέα στο δικαστήριο που δικάζει την επιμέλεια ή την

επικοινωνία. Στις πιο ακραίες περιπτώσεις οι γνωματεύσεις αυτές κατηγορούν τον άλλο γονέα ακόμη και για ασέλγεια στο ίδιο του το παιδί, αν όχι απλά για κακοποίηση. Η πλειοψηφία αυτών των υποθέσεων καταρρίπτεται στα δικαστήρια και αποδεικνύεται πως αποτελει μία ψευδή καταγγελία. Δεν θα έπρεπε να υπάρχει ακαταδίωκτο των ψυχολόγων και των ψυχιάτρων που ενεργούν έτσι, παίζοντας παιχνίδια και θησαυρίζοντας στις πλάτες αθώων παιδιών και βοηθώντας τον άλλο γονέα να διαλύσει την σχέση τους. Μόνο αν συμφωνούν και οι δύο γονείς, να μπορεί να επιληφθεί ψυχολόγος ή αν το έχει διατάξει το δικαστήριο ή ο εισαγγελέας ανηλίκων. Για το άρθρο 99 Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος, είμαστε όλοι ίσοι και έτσι πρέπει να αντιμετωπιζόμαστε από τον νόμο. Για ποιον λόγο κάνετε διάκριση σε άνδρες και γυναίκες; Δεν είναι μόνο οι γυναίκες θύματα της ενδοοικογενειακής βίας, αλλά και οι άντρες. Δημιουργία δομών υποστήριξης για όλους και όχι μόνο για γυναίκες. Σύμφωνα με έρευνα του Χαμόγελου του Παιδιού, που κυκλοφορεί στο διαδίκτυο, οι γυναίκες φέρονται να κακοποιούν τα παιδιά τους, πάνω από 2 φορές περισσότερο από ότι οι άντρες. Η βία είναι καταδικαστέα ανεξαρτήτως του φύλου του δράστη. Το ίδιο λέει και έκθεση του υπουργείου Δικαιοσύνης του Ηνωμένου Βασιλείου, η οποία αναφέρει δραματικά μεγαλύτερη βία των μητέρων απέναντι στα παιδιά τους, σε σχέση με τους πατέρες.

22 Δεκεμβρίου 2023, 14:18 | N. I.Συμφωνώ απόλυτα με τα αναγραφόμενα της κας Μ. Τ. και παραθέτω αυτούσιο το σχόλιο της: «Μετά απο αυτό το video όπου ανακοινώνονται απο τον τύπο (2022-2023) περιστατικά βίας που ασκούν οι γυναίκες στα πλαίσια της ενδοοικογενειακής βίας, μεταξύ των οποίων και 5 δολοφονίες από συγχρονες Μήδειες, θα έπρεπε να κλείσετε τίς δομές που εχετε ανοίξει με σημαία και διαλαλώντας πόσο κακοποιητικοί και γυναικοκτόνοι είναι οι άνδρες ή να ανοίξετε και για τούς άνδρες και τα παιδιά! ΝΤΡΟΠΗ για την ΑΔΙΚΗ και ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ Διάκριση των Φύλων και διασυρμό συλλίβδην του ανδρικού φύλου! https://youtube.com/watch?v=rpHoRRqrwEQ&si=IsVc1MM22Qh0jSx6«

22 Δεκεμβρίου 2023, 13:10 | E. E. Κύριε Υπουργέ 1)Παρακαλώ να ληφθούν υπόψην τα παρακάτω αιτήματα μας διότι η ζωή των κακοποιημένων μανάδων και παιδιών, έχει γίνει Επικίνδυνη και αφόρητη, Ψυχολογικά, σωματικά, και οικονομικά με τις συνεχόμενες δικαστικές Μηνύσεις που υποβάλλουν οι πατεράδες των παιδιών μας μετά την ψήφιση του νόμου 4800 / 21 προσπαθώντας να μας Εξαντλήσουν και οικονομικά.2)Παρακαλώ να ληφθούν υπόψην οι συστάσεις της «Επιτροπής για το Οικογενειακό Δίκαιο και την Συναινετική Συνεπιμέλεια», που εκπροσωπεί εκατοντάδες χιλιάδες γυναίκες και παιδιά. «Επιτροπή για το Οικογενειακό Δίκαιο και την Συναινετική Συνεπιμέλεια»Για την νέα τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και την παρέμβαση στον ν.3500/2006 Έχει τεθεί σε δημόσια διαβούλευση νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης με περιεχόμενο νέες τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και παρέμβαση στον ν.3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία. Όσον αφορά τις αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα με σχετική αρθρογραφία στα μέσα ενημέρωσης έγινε γνωστή η κάθετη αντίθεση μεγάλου μέρους του νομικού κόσμου, γιατί κρίνουν ότι πλήττεται το κράτος δικαίου.Όσον αφορά τις γυναικείες οργανώσεις που μετέχουν στην επιτροπή μας, εκφράζουμε την αντίθεσή μας σε πολλές από τις τροπολογίες που εντάσσονται στο νομοσχέδιο και αρνούμαστε την υποβάθμιση του κράτους δικαίου.Επισημαίνουμε ότι δεν συγκροτήθηκε επιστημονική επιτροπή για την συγγραφή του προτεινόμενου νομοσχεδίου ούτε υπήρξε διάλογος με γυναικείες συλλογικότητες, όπως άλλωστε επιτάσσει η πρόσφατη έκθεση της GREVIO για την Ελλάδα. Συγκεκριμένα, ρητά η GREVIO στην πρόσφατη Έκθεση της για την Ελλάδα, "ενθαρρύνει έντονα τις ελληνικές αρχές να εντείνουν τις διαβουλεύσεις με ένα φάσμα οργανώσεων για τα δικαιώματα των γυναικών, προκειμένου να συμπεριληφθούν οι απόψεις και οι εμπειρίες τους στο σχεδιασμό νόμων, πολιτικών και μέτρων για την πρόληψη και την καταπολέμηση όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών. Οι αρχές θα πρέπει να αναγνωρίσουν πλήρως την αξία και την εμπειρογνωμοσύνη που προσφέρουν μέσω της έμφυλης προσέγγισης της βίας κατά των γυναικών με επίκεντρο τα δικαιώματα και τις ανάγκες των θυμάτων".Δυστυχώς ο Υπουργός Δικαιοσύνης με αλαζονικό ύφος απέρριψε την δημιουργία νομοπαρασκευαστικής επιτροπής με το αιτιολογικό ότι τα μέλη της θα προωθούσαν συντεχνιακά αιτήματα και απαξίωσε πλήρως την επιστημονική κοινότητα, που έχει να επιδείξει λαμπρά δείγματα γραφής όσες φορές μετείχαν σε νομοπαρασκευαστικές επιτροπές.Για ακόμα μία φορά η κυβέρνηση αρνείται να εναρμονισθεί με ευρωπαϊκές και διεθνείς κατευθύνσεις, παρ΄ ότι έχει κυρώσει η χώρα μας ή έχει ενσωματώσει στο εθνικό δίκαιο ευρωπαϊκές οδηγίες ή διεθνείς συμβάσεις, όπως την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης.Οι αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχουν άμεση σχέση με την παρέμβαση στον ν.3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία, αφού μία σειρά ζητήματα που έχουν να κάνουν με την αντιμετώπιση του θύτη αντιμετωπίζονται από τα παραπάνω νομικά κείμενα.Δυστυχώς ο Υπουργός δεν έδωσε καμία σημασία στις συστάσεις της GREVIO ούτε μπήκε στον κόπο να ακούσει τις γυναικείες οργανώσεις ώστε να γνωρίζει τα δεινά που προέκυψαν για γυναίκες και παιδιά με την ψήφιση του ν.4800/2021.Οι γυναικείες οργανώσεις με το συνημμένο υπόμνημά μας θα ενημερώσουμε τα κόμματα και τους νομικούς φορείς και θα διεκδικήσουμε την συμπερίληψη των προτάσεών μας.Συνοπτικά

τα αιτήματά μας: • Όχι στη μείωση δικαστών και στην δημιουργία μονομελών Πλημμελειοδικείων, στην θέση των τριμελών.• Επίσπευση της διαδικασίας στον ανακριτικό και δικαστικό τομέα με την καθιέρωση μιας “ταχείας διαδικασίας κατά προτεραιότητα” ώστε να αποτραπεί η κλιμάκωση της βίαιης συμπεριφοράς και η ενδεχόμενη γυναικοκτονία. • Σύνδεση της αποζημίωσης των θυμάτων με την προσφυγή στην δικαιοσύνη ανεξαρτήτως διαμεσολάβησης. • Στο θέμα της αποζημίωσης, αν αποδεδειγμένα ο δράστης δεν μπορεί να καταβάλει αποζημίωση λόγω πρόδηλης οικονομικής αδυναμίας ενώ βρίσκεται στην ίδια αδυναμία και το θύμα, τότε αυτό μπορεί να αποζημιωθεί από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης. Η αποζημίωση να περιλαμβάνει και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. • ΖΗΤΟΥΜΕ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΝΑ ΑΝΑΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΕ ΤΑ ΤΕΚΝΑ ΕΚ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ, ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΒΟΛΗ ΜΗΝΥΣΗΣ, ΟΠΩΣ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ. • Στο ν/σ προστίθεται η ψυχολογική βία (επιπλέον της σωματικής) ως βία που επιφέρει τις συνέπειες της κακής άσκησης της γονικής μέριμνας του άρθρου 1532 ΑΚ, Εδώ θα ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΟΡΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΤΙ ΣΥΝΙΣΤΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΑ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΜΙΑΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ , ΩΣΤΕ ΑΥΤΗ Η ΑΟΡΙΣΤΗ ΑΝΑΦΟΡΑ ΝΑ ΜΗΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΗΘΕΙ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΚΑΙ ΝΑ ΕΙΣΑΓΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ ΤΗΝ ΕΝΝΟΙΑ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ (ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΑΠΟΡΡΙΦΘΕΙ ΑΠΟ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥΣ) Η ΠΑΡΟΜΟΙΩΝ ΕΝΝΟΙΩΝ. • Ζητούμε την βελτίωση της απονομής της Δικαιοσύνης, με την ίδρυση οικογενειακών δικαστηρίων, κατ΄ εφαρμογή του Ν. 2447/1996. • Να ιδρυθεί αμέσως, κατ’ εφαρμογή του Ν. 2447/1996, σώμα οικογενειακών κοινωνικών λειτουργών, με επαρκή και κατάλληλη στελέχωση και τα αναγκαία υλικοτεχνικά μέσα, που θα ενισχυθεί με ΨΥΧΟΛΟΓΟΥΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΟΨΥΧΙΑΤΡΟΥΣ και ΘΑ ΣΥΝΕΡΓΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΑΡΧΕΣ. • Να προβλεφθεί ειδικό μηνιαίο επίδομα στήριξης των χαμηλού εισοδήματος χωρισμένων γονέων που έχουν την επιμέλεια παιδιού, κατ’ εφαρμογή του άρθρου 21 παρ. 1 του Συντάγματος. • Ζητούμε να εισαχθεί η γυναικοκτονία ως ξεχωριστό αδίκημα του ΠΚ με ιδιαίτερη ποινική απαξία, ώστε να γίνει ορατό το έγκλημα αυτό και η φύση του και να μην υπάρχουν ελαφρυντικά όπως “πρότερος έντιμος βίος” όταν υπήρξαν στο παρελθόν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας είτε κατά του θύματος είτε σε τρίτα πρόσωπα.Τη δήλωση υπογράφουν τα σωματείαΕλληνικό Δίκτυο για την Φεμινιστική ΑπεργίαΕλληνικό Δίκτυο Γυναικών ΕυρώπηςΈνωση Γυναικών Ελλάδας (Ε.Γ.Ε.)Ένωση Ελληνίδων ΝομικώνΕυρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας (ΕΔκΒ)Σωματείο Γυναικείων Δικαιωμάτων «ΤΟ ΜΩΒ»ΧΕΝ ΕλλάδοςΠρωτοβουλία Γυναικών ΠειραιάΟμάδα γυναικών του συλλόγου κοινωνικής και Πολιτιστικής Παρέμβασης θρυαλλίδαΜΗΤΕΡΑΣ ΕΡΓΟΝ Σύλλογος Πολύτεκνων ΜητέρωνΈνωση Διπλωματούχων Ελληνίδων ΜηχανικώνΣύνδεσμος Αλβανίδων γυναικών στην ΕλλάδαΓυναικεία ομάδα ΑυτοάμυναςNIMERTIS ACTIONART ΝΠΙΔΦεμινιστική Συλλογικότητα ΘΕΟΔΩΡΑΟι μαμάδες Mother’s Wings Greece – Mother’s WingsΟμάδα Γυναικών Πτολεμαΐδας Σύλλογος εργαζομένων Γενικής Γραμματείας Ισότητας των φύλων «Δώρα Κατσιβαρδάκου»Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων Δικτύου Δομών ΓΓΙΦΔίκτυο Γυναικών Συγγραφέων κατά της Έμφυλης Βίας και των Γυναικοκτονιών, «η φωνή της»Artivism MovementΔΙΟΤΙΜΑ Κέντρο για τα Έμφυλα Δικαιώματα και την ΙσότηταΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΕΣSTRONG ΜΕ – Κίνημα για την πρόληψη & καταπολέμηση της έμφυλης βίας.Εργαστήριο Σπουδών Φύλου, Τμήμα Κοινωνικής Πολιτικής, Πάντειο Πανεπιστήμιο

22 Δεκεμβρίου 2023, 13:44 | Γ. Π. ΈΣΤΩ ΚΑΙ ΜΙΣΗ ΥΠΟΝΟΙΑ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΓΙΑ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΙΔΙΟΥ Ή ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΤΟΥ ΘΥΤΗ.ΚΙ ΑΣ ΚΡΙΝΕΙ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΕΙΝΑΙ ΕΥΡΕΩΣ ΓΝΩΣΤΟ ΠΟΙΟΙ ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΨΕΥΔΕΙΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ.ΚΑΙ ΤΙ ΘΑ ΕΛΕΓΑΝ?ΝΑΙ ΤΟ ΕΚΑΝΑ? ΠΡΟΣΟΧΗ ΥΠΟΥΡΓΕ ΣΤΑ ΘΥΜΑΤΑ,ΓΙΑ ΨΑΞΤΕ ΛΙΓΟ ΝΑ ΔΕΙΤΕ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΜΕ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ,ΠΟΣΟΙ ΕΧΟΥΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΕΙ.

22 Δεκεμβρίου 2023, 12:41 | Λ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :1. ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη. 3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. 4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. >>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής

αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006. Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022 Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022 Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022 Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021 Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278 Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135 Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022 Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ. Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022 Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40 Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005 Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018 Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ: Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76 Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193 Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357 Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187 Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family

Court Review, 2020 Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020 Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594 Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890 Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7 Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92 Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299 Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522 Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher) Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339) Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281 Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135 Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

22 Δεκεμβρίου 2023, 12:35 | ΔΙΟΤΙΜΑ – ΚΕΝΤΡΟ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΣΟΤΗΤΑ ΚΑΙ ΤΑ ΕΜΦΥΛΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ Η ΒΙΑ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ – Μια προσπάθεια εκσυγχρονισμού του νόμου για την ενδοοικογενειακή βία που δεν συμβάλλει στην κατοχύρωση των έμφυλων δικαιωμάτωνΙ.

ΓΕΝΙΚΑ, ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΑ ΣΧΟΛΙΑ Κατά γενική ομολογία και με βάση τις δημόσιες τοποθετήσεις έγκριτων επιστημονικών ενώσεων και εταιριών (π.χ. Ελληνική Εταιρεία Ποινικού Δικαίου, Ένωση Ελλήνων Ποινικολόγων), νομικών σχολών, δικηγορικών συλλόγων, κ.λπ., οι τροποποιήσεις που εισάγονται στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μέσω του νομοσχεδίου του Υπουργείου Δικαιοσύνης με τίτλο «Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και την ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης – Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας», πλήττουν σοβαρά το κράτος δικαίου και τον νομικό πολιτισμό μας. Παράλληλα το νομοσχέδιο εισάγει παρεμβάσεις στον Ν. 3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία, πολλές από τις οποίες έρχονται σε αντίθεση με τις προβλέψεις της Σύμβασης για την Πρόληψη και Καταπολέμηση της Βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (Ν. 4531/2018 Σύμβαση Κωνσταντινούπολης). Μάλιστα οι τροποποιήσεις αυτές προτείνονται χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οι κατεπείγουσες συστάσεις της Επιτροπής GREVIO που περιλαμβάνονται στην πρώτη έκθεση αξιολόγησης της χώρας.Το Κέντρο για την Ισότητα και τα Έμφυλα Δικαιώματα Διοτίμα, εκφράζει τον βαθύτατο προβληματισμό και την ανησυχία του φορέα καταρχάς διότι το νομοσχέδιο έρχεται στη δημόσια διαβούλευση χωρίς να έχει προηγηθεί διαβούλευση με την κοινωνία των πολιτών. Μάλιστα, παρά τις αυστηρές συστάσεις της Επιτροπής GREVIO για την επιτακτική ανάγκη και τη σημασία της ενεργού συμμετοχής των φεμινιστικών οργανώσεων σε δημόσιες διαβουλεύσεις για θέματα ισότητας των φύλων, για μία ακόμα φορά οι φεμινιστικές ΜΚΟ και συλλογικότητες δεν κλήθηκαν σε διάλογο προκειμένου να καταθέσουν την εμπειρογνωμοσύνη και τις προτάσεις τους, εισφέροντας ουσιαστικά στον εκσυγχρονισμό της νομοθεσίας για την ενδοοικογενειακή/συντροφική έμφυλη βία.Διατρέχοντας το νομοσχέδιο συνολικά καταλήγουμε στις εξής βασικές και σημαντικές διαπιστώσεις: • Σύμφωνα με το νομοσχέδιο τα πλημμελήματα της ενδοοικογενειακής βίας, όπως και το σύνολο σχεδόν των πλημμελημάτων του ΠΚ, από εδώ και στο εξής θα εκδικάζονται από μονομελή πλημμελειοδικεία. Θεωρούμε πως η εκδίκαση υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας από μονομελείς συνθέσεις απαξιώνει τη σοβαρότητα του φαινομένου και δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή, ακόμη και αν την υπαγορεύει η υποστελέχωση των Δικαστηρίων. • Δεν υπάρχει καμία πρόβλεψη για την επιτάχυνση των διαδικασιών και την κατά προτεραιότητα εκδίκαση των περιστατικών ενδοοικογενειακής βίας, παρά την αναγνωρισμένη κοινωνική ανάγκη και τη γνωμοδότηση από ανώτατο δικαστικό λειτουργό, και παρά το γεγονός ότι οι γυναικοκτονίες σε μεγάλο βαθμό οφείλονται (και) στην αδυναμία της Δικαιοσύνης να ανταποκριθεί και να προστατεύσει τα θύματα από την κλιμάκωση των βίαιων συμπεριφορών. • Ενώ το νομοσχέδιο αναφέρεται εξαντλητικά στο θεσμό της ποινικής διαμεσολάβησης ως δυνητική περίπτωση εξάλειψης της ποινικής αξίωσης της Πολιτείας εναντίον των δραστών ενδοοικογενειακής βίας, την ίδια στιγμή, με εξαίρεση τα Κέντρα Κοινωνικής Στήριξης του ΕΚΚΑ σε Αθήνα, Πειραιά και Θεσσαλονίκη, παραμένει η έλλειψη πιστοποιημένων ή/και κρατικά εποπτευόμενων δομών στην υπόλοιπη χώρα, για την

παρακολούθηση συμβουλευτικών-θεραπευτικών προγραμμάτων εκ μέρους των δραστών. Θεωρούμε, επιπλέον, ακατανόητη και επικίνδυνη την αναφορά σε «προγράμματα απεξάρτησης από την ενδοοικογενειακή βία», καθώς έτσι απαραδέκτως ταυτίζεται ο βίαιος δράστης με μια «έξη» την οποία δεν μπορεί να αποβάλλει με ίδιες δυνάμεις και (ψυχ)ιατρικοποιείται το φαινόμενο. Τα προγράμματα για τους δράστες θα πρέπει αφενός να στηρίζονται στην ελεύθερη βούληση και όχι στον εξαναγκασμό του δράστη, και αφετέρου και πρωτίστως στην προστασία της ευάλωτης κατάστασης στην οποία ενδεχομένως βρίσκεται το θύμα/ η επιζώσα. Περαιτέρω, θεωρούμε ανεπίτρεπτο το γεγονός ότι το νομοσχέδιο συνδέει την αποζημίωση των θυμάτων από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης με το θεσμό της ποινικής διαμεσολάβησης, εφόσον η μεν Αρχή έχει αποδειχθεί στην πράξη ανενεργός, η δε αποζημίωση των θυμάτων δεν μπορεί να εξαντλείται μόνο σε περιπτώσεις που έχουν υπαχθεί στην ποινική διαμεσολάβηση. Συνολικά, η όλη πρόβλεψη κρίνεται ατυχής και είναι προβληματικό που ο θεσμός της κρατικής αποζημίωσης σύμφωνα με τις προβλέψεις του νομοσχεδίου συνδέεται με την διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης ενώ, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κων/πολης (αρ.30) τα κράτη οφείλουν να χορηγούν επαρκή κρατική αποζημίωση ανεξαιρέτως, στα άτομα τα οποία έχουν υποστεί σοβαρή σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας τους, στο βαθμό που αυτή η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές, όπως άλλωστε συστήνει και η GREVIO (σημεία 184-185). Η θέση του Κέντρου Διοτίμα είναι πως όλες ανεξαιρέτως οι ευάλωτες επιζώσες ενδοοικογενειακής βίας και τα παιδιά τους θα πρέπει να λαμβάνουν κρατική οικονομική υποστήριξη και αρωγή στα πρώτα, τουλάχιστον, βήματα διαφυγής τους από βίαιες/κακοποιητικές σχέσεις, ανεξάρτητα από δικαστική η μη αναγνώριση της ύπαρξης ενδοοικογενειακής βίας. • Η ψυχολογική βία εισάγεται ως μορφή βίας που αφορά μόνο τους/τις ανήλικους/ανήλικες. Στον αντίποδα, το νομοσχέδιο δεν θεωρεί αξιόποινες μια σειρά από συμπεριφορές που συνιστούν ενδοοικογενειακή βία, υπό τον διευρυμένο ορισμό της Σύμβασης, δηλαδή την ψυχολογική βία σε βάρος ενηλίκων και την οικονομική βία. Δεν είναι κατανοητό για ποιον λόγο δεν ποινικοποιείται στον Ν. 3500/2006 η ψυχολογική βία, ενώ σε άλλα νομοθετήματα, είτε υπάρχει αναφορά σε τρόμο ή ανησυχία, που συνιστούν μορφές ψυχολογικής βίας (π.χ. άρθρο 333 παρ. 1 ΠΚ), είτε γίνεται σαφής αναφορά σε ψυχολογική βλάβη (Ν. 4808/2021 άρθρο 4, παρ. 2). Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή GREVIO, ακριβώς εξαιτίας του ότι η ψυχολογική βία δεν αποτυπώνεται στο νόμο, ενώ καταγγέλλεται, δεν διώκεται μεμονωμένα παρά μόνον σε συνδυασμό με την σωματική βία. Σε ό,τι αφορά την οικονομική βία συνιστά σπουδαία έλλειψη η απουσία ορισμού, ενώ προβλέπεται ρητά από τη Σύμβαση. • Ούτε και αυτή τη φορά αποτελεί προτεραιότητα του νομοθέτη μια διακριτή, τυποποιημένη ποινική πρόβλεψη για την αφαίρεση της ζωής γυναικών, με την αναγνώριση της γυναικοκτονίας ως εγκλήματος με έμφυλα χαρακτηριστικά, παρά την υιοθέτηση αυτής της νομικής θεώρησης από αρκετές άλλες χώρες. • Τέλος, όσον αφορά στο αδίκημα του βιασμού, παρόλο που ρητά, σύμφωνα με το νομοσχέδιο, θα θεωρείται πλέον ενδοοικογενειακή βία όταν τελείται σε ενδοοικογενειακό/συντροφικό πλαίσιο, ο νομοθέτης παραλείπει να βελτιώσει νομοτεχνικά τον ορισμό του βιασμού. Αυτό σημαίνει ότι στον υπάρχοντα ορισμό δεν διασαφηνίζεται η έννοια της συναίνεσης και δεν προκύπτει ότι οποιαδήποτε σεξουαλική πράξη ή συμπεριφορά θα πρέπει να είναι προϊόν ελεύθερης βούλησης. Ταυτόχρονα ο ισχύων ορισμός περιορίζεται στην στενή έννοια της «γενετήσιας πράξης», όπου δεν μπορούν να ενταχθούν ασελγείς πράξεις που δεν προϋποθέτουν τη διείσδυση. Θεωρούμε ότι οι παραλείψεις αυτές όχι μόνο δεν συνάδουν με όσα ορίζει η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης (άρθρο 36), αλλά δηλώνουν την απουσία πολιτικής βούλησης για την αποτελεσματική αντιμετώπιση της σεξουαλικής βίας.

Η επιχειρούμενη νομοθετική πρωτοβουλία για την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα και της Ποινικής Δικονομίας είναι ακόμη μία κυβερνητική παρέμβαση που έρχεται να προστεθεί στις πολλές που έχουν λάβει χώρα από το 2019 και εντεύθεν, γίνεται χωρίς καν την ύπαρξη νομοπαρασκευαστικής επιτροπής και με μοναδική στόχευση τον εντυπωσιασμό μέσω της αυστηροποίησης των ποινών. Στο ίδιο πνεύμα, οι παρεμβάσεις στον νόμο 3500/2006 λαμβάνουν χώρα τη στιγμή που η Πολιτεία αποτυγχάνει να αποκριθεί ικανοποιητικά στον τομέα της πρόληψης και της προστασίας των θυμάτων ενδοοικογενειακής/συντροφικής βίας παραβιάζοντας βασικές αρχές της Σύμβασης. Δεν πρέπει, ωστόσο, να ξεχνάμε πως ένας από τους πρωταρχικούς στόχους της Σύμβασης είναι να τεθεί τέλος στην ατιμωρησία των δραστών. Αυτό προϋποθέτει όχι μόνο την επιβολή κυρώσεων εναντίον τους μέσω της νομοθεσίας, αλλά και διασφάλιση των απαραίτητων νομικών οδών για τα θύματα. Όταν το ίδιο το Κράτος δεν συμμορφώνεται με την υποχρέωση της δέουσας επιμέλειας στην πρόληψη και διερεύνηση των πράξεων βίας, οφείλει να λογοδοτεί.ΙΙ. Ως προς τις κατ' άρθρον τροποποιήσεις του ν. 3500/2006, το Κέντρο Διοτίμα παραθέτει τις απόψεις και κριτικές παρατηρήσεις του ακολούθως:

Αρ. 85 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 1 ν. 3500/2006 Η προτεινόμενη τροποποίηση, η οποία επεκτείνει το πεδίο εφαρμογής του άρθρου με την προσθήκη της φράσης «σε βάρος προσώπου που δέχεται τις υπηρεσίες φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας στον οποίο ο δράστης εργάζεται», πέρα από τα όρια της

οικογένειας, δεν συνιστά ορθή νομοτεχνική οδό για την ειδική πρόβλεψη των αδικημάτων που επιδιώκεται να εισαχθούν. Η επέκταση της εφαρμογής του σε πρόσωπα που σχετίζονται μεταξύ τους με άλλον τρόπο, δεν υπάγονται στην στενή ή ευρεία έννοια της οικογένειας, δεδομένου ότι τα πρόσωπα αυτά δεν αναπτύσσουν σχέσεις ανάλογες με αυτές που αναπτύσσονται εντός της οικογένειας, σε οποιοδήποτε επίπεδο διάρκειας, έντασης ή ταυτόχρονης παρουσίας. Έτσι, παρίσταται αυθαίρετη η εξομοίωση αυτών των προσώπων προς μέλη οικογένειας. Η επιχειρούμενη ως άνω επέκταση των προσώπων σε βάρος των οποίων τελείται ενδοοικογενειακή βία δεν απαντάται ούτε στη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και εκτιμούμε ότι μία τέτοια επέκταση, εκτός από νομοτεχνικά αδόκιμη, θα προκαλέσει στρεβλώσεις στην παροχή υπηρεσιών κοινωνικής φροντίδας προς επωφελούμενες/νους αναφορικά με το πλαίσιο και τις συνέπειες παροχής των υπηρεσιών. Η ανάγκη βελτίωσης του πλαισίου προστασίας των επωφελούμενων των κοινωνικών υπηρεσιών θα πρέπει να εισαχθεί με άλλον τρόπο.

Αρ. 86 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 4 ν. 3500/2006 Θεωρούμε θετική την προσθήκη της ψυχολογικής και όχι μόνον σωματικής, βίας ως προβλεπόμενης και τιμωρούμενης βίας σε βάρος ανηλίκων. Ωστόσο, είναι αναγκαίο να διευρυνθεί ο ορισμός της βίας και κατά των ενηλίκων, ώστε ο νόμος να περιλάβει και την ψυχολογική βία και όχι μόνον τη σωματική βία και την απειλή, με αντίστοιχη τροποποίηση είτε του άρθρου 2 είτε του άρθρου 7 του νόμου. Και τούτο διότι ρητά στο άρθρο 33 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, προβλέπεται ότι «τα Μέρη καλούνται να λαμβάνουν τα αναγκαία νομοθετικά ή άλλα μέτρα προκειμένου να διασφαλισθεί ότι η εσκεμμένη συμπεριφορά που κατατείνει στην σοβαρή πρόκληση βλάβης, στην ψυχολογική ακεραιότητα του ατόμου μέσω καταναγκασμού ή απειλών, θα ποινικοποιηθεί». Μάλιστα, στην έκθεση αξιολόγησης της GREVIO (σημεία 203-208) αναφέρεται ότι η πρόβλεψη της παράνομης πράξης της απειλής στον Ελληνικό Ποινικό Κώδικα και στον νόμο για την ενδοοικογενειακή βία, δεν καλύπτει τον ορισμό της ψυχολογικής βίας, όπως καθορίζεται στο ανωτέρω άρθρο 33 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, που περιλαμβάνει άλλες μορφές ψυχολογικής βίας, όπως ο εκφοβισμός και η οικονομική βία. Η ψυχολογική βία, σύμφωνα με την GREVIO, εμπεριέχει μία συμπεριφορά που μπορεί να συνίσταται σε επιμέρους περιστατικά χαμηλότερης έντασης που προστίθενται σε έναν τύπο καταχρηστικής συμπεριφοράς σε καταστάσεις ενδοοικογενειακής βίας, που είναι ακριβώς ό,τι επιδιώκει να αποτυπώσει το άρθρο 33 της Σύμβασης. Επιπλέον, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή GREVIO, ακριβώς εξαιτίας του ότι η ψυχολογική βία δεν αποτυπώνεται στο νόμο, ενώ καταγγέλλεται, δεν διώκεται μεμονωμένα παρά μόνον σε συνδυασμό με την σωματική βία. Σε ό,τι αφορά την οικονομική βία συνιστά σπουδαία έλλειψη η απουσία ορισμού, ενώ προβλέπεται ρητά από τη Σύμβαση.

Αρ. 88 νομοσχεδίου _Τροποποίηση του αρ. 6 ν. 3500/2006 Το παρόν άρθρο τροποποιείται με την προσθήκη, στις διακεκριμένες περιπτώσεις ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης που επισύρουν ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών, και της περίπτωσης τέλεσης της πράξης ενώπιον του ανηλίκου μέλους της οικογένειας. Στην περίπτωση μάλιστα που η πράξη φέρει τα χαρακτηριστικά της επικίνδυνης ή της βαριάς σωματικής βλάβης, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. Η προτεινόμενη παρέμβαση στοχεύει στην επαύξηση του αξιοποίνου για τον δράστη ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης που τελείται ενώπιον ανηλίκου.

Αρ. 89 νομοσχεδίου_ Τροποποίηση του αρ. 7 ν. 3500/2006 Με το άρθρο 89 τροποποιείται το άρθρο 7 ν. 3500/2006 δια της προσθήκης δεύτερου εδαφίου αναφορικά με την ποινή της ενδοοικογενειακής παράνομης βίας και απειλής που τελείται ενώπιον ανηλίκου, ώστε να τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και έξι (6) μηνών, αντίστοιχα. Με την προτεινόμενη προσθήκη τυποποιείται για πρώτη φορά η ενδοοικογενειακή παράνομη βία και η απειλή που τελείται ενώπιον ανηλίκου ως αυτοτελές αδίκημα.Γενικό σχόλιο ως προς και τα δύο παραπάνω άρθρα: Η αποδοκιμασία της ενδοοικογενειακής βίας που δεν στρέφεται άμεσα εναντίον του ανηλίκου αλλά τελείται σε βάρος άλλου μέλους της οικογένειας ενώπιόν του προβλέπεται ήδη στο ισχύον νομοθετικό πλαίσιο και συγκεκριμένα στο άρθρο 1 παρ. 3 εδ. β' ν. 3500/2006, το οποίο ορίζει αυθεντικά ως θύμα ενδοοικογενειακής βίας τον ανήλικο ενώπιον του οποίου τελούνται πράξεις ενδοοικογενειακής βίας. Περαιτέρω, το άρθρο 2 ν. 3500/2006 απαγορεύει την άσκηση κάθε μορφής βίας μεταξύ των μελών της οικογένειας. Από τον συνδυασμό των ανωτέρω διατάξεων, σε συμφωνία με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και της Διεθνούς Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Παιδιού, προκύπτει ότι τα ανήλικα μέλη οικογένειας που γίνονται μάρτυρες πράξεων ενδοοικογενειακής βίας είναι θύματα και χρήζουν προστασίας, ανεξαρτήτως της ποινικής τυποποίησης ή/και της δικαστικής επιβεβαίωσης της βίας αυτής. Έτσι, οι προτεινόμενες τροποποιήσεις των άρθρων 6 και 7 ν. 3500/2006 εγκυμονούν τον κίνδυνο υιοθέτησης από τα δικαστήρια μιας στενής έννοιας της ενδοοικογενειακής βίας που τελείται ενώπιον ανηλίκων, όταν καλούνται να αποφασίσουν στο πλαίσιο μιας διαφοράς οικογενειακού δικαίου, ιδίως σε περιπτώσεις κακής άσκησης γονικής μέριμνας.

Αρ.90 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 9 του ν.3500/2006 Με την προτεινόμενη τροποποίηση αυστηροποιείται το πλαίσιο ποινής και διευρύνεται η αντικειμενική υπόσταση του αδικήματος της ενδοοικογενειακής προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας υπό την έννοια ότι ποινικοποιείται πέρα από την τέλεση της ίδιας της πράξης, και η τέλεσή της ενώπιον ανηλίκου προσώπου, αυτοτελώς. Θεωρούμε θετική την προσθήκη αυτή εφόσον η πράξη τελείται σε ενδοοικογενειακό πλαίσιο.Αρ.91 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 11 του ν.3500/2006 Επιχειρείται η διεύρυνση του θεσμού της ποινικής διαμεσολάβησης, σύμφωνα και με τις διακηρύξεις του σκοπού του νομοσχεδίου. Καταρχάς, διευρύνεται η υλική αρμοδιότητα των ανακριτικών υπαλλήλων στο πλαίσιο του 245 παρ. 2 ΚΠΔ που αφορά στην προανάκριση, να διερευνούν τη δυνατότητα υπαγωγής ενός πλημμελήματος ενδοοικογενειακής βίας στην ποινική διαμεσολάβηση. Η καθ' ύλην αυτή διεύρυνση προβληματίζει στο βαθμό που δεν εξασφαλίζεται ο βαθμός ενημέρωσης των μερών της διαμεσολάβησης. Ιδίως αν ληφθούν υπόψη τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά των αδικημάτων, η ευάλωτη κατάσταση της καταγγέλλουσας κατά το χρόνο της κατάθεσής της, το ενδεχόμενο να υποκύψει στο πιεστικό αίτημα του δράστη-μέλους της οικογένειας για «συγχώρεση», όλα τα παραπάνω δημιουργούν ένα αβέβαιο πλαίσιο μέσα στο οποίο θα δοθεί η πλήρης και ενημερωμένη συγκατάθεσή της για υπαγωγή της υπόθεσης στη διαδικασία της διαμεσολάβησης.Το Κέντρο Διοτίμα υπενθυμίζει πως μετά την πρόσφατη επίσκεψή της στην Ελλάδα, η GREVIO συστήνει (στοιχείο 248 της Έκθεσης) να εξασφαλίζεται πως η υπαγωγή στη διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης θα βασίζεται στον σεβασμό στα δικαιώματα, στις ανάγκες και την ασφάλεια των θυμάτων. Ειδικότερα, συστήνεται αυστηρά να ενεργοποιείται ο θεσμός της ποινικής διαμεσολάβησης μόνο όταν τα θύματα είναι σε θέση να αποφασίσουν ελεύθερα σχετικά με αυτή την επιλογή. Για τον σκοπό αυτό οι Αρχές θα πρέπει να διασφαλίσουν ότι τα Όργανα που εμπλέκονται στην ποινική διαμεσολάβηση θα έχουν εκπαιδευτεί κατάλληλα και θα λειτουργούν κάτω από συγκεκριμένες κατευθυντήριες οδηγίες μέσα από τις οποίες θα έχουν εμπεδωθεί η έμφυλες δυναμικές της ενδοοικογενειακής βίας και η ανισορροπία δύναμης.

Το Κέντρο Διοτίμα υπενθυμίζει, επίσης, την με αριθμ. 12/2021, Γνωμοδότηση του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου, Β. Πλιώτα, όπου τονίζεται η ανάγκη για επισταμένη παρακολούθηση από τον αρμόδιο εισαγγελικό λειτουργό της τήρησης των όρων από τον φερόμενο δράστη, ενώ ορίζεται πως θα πρέπει να κινείται τάχιστα η διαδικασία σε περίπτωση μη τήρησης αυτών. Παρά την ως άνω Γνωμοδότηση, ωστόσο, δεν περιέχεται στο υπό τροποποίηση άρθρο καμία περιγραφή της παραπάνω διαδικασίας παρακολούθησης.Περαιτέρω, ως προϋπόθεση τίθεται ο δράστης «να παρακολουθήσει ειδικό συμβουλευτικό – θεραπευτικό πρόγραμμα ή πρόγραμμα απεξάρτησης για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας σε δημόσιο φορέα ή σε ιδιωτικό φορέα……». Η προσθήκη της φράσης «ή πρόγραμμα απεξάρτησης για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας» δεν είναι κατανοητή και σαφής, ως οφείλει να είναι μία διάταξη νόμου. Σε τι είδους εξάρτηση αναφέρεται ο νομοθέτης, από την οποία διαπιστώνεται η ανάγκη να απεξαρτηθεί ο δράστης; Αν ο νομοθέτης αναφέρεται σε προγράμματα απεξάρτησης από ψυχοτρόπες ουσίες/αλκοόλ, τότε πρόκειται για μία λογική υπέρβαση, η οποία (ψυχ)ιατρικοποιεί το προφίλ των δραστών εφόσον συνδέει τη χρήση ουσιών με την άσκηση ενδοοικογενειακής βίας πράγμα το οποίο δεν αποδεικνύεται από σχετικές έρευνες ή εμπειρικά δεδομένα σε ευρωπαϊκό και διεθνές επίπεδο. Από την άλλη, σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να θεωρείται «έξη» η άσκηση ενδοοικογενειακής βίας.Ως προς το ζήτημα της χρηματικής ικανοποίησης του θύματος, από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης, κατόπιν αίτησής του, με αναλογική εφαρμογή του νόμου που διέπει τη λειτουργία της Αρχής, όταν ο δράστης αδυνατεί να ικανοποιήσει το θύμα, καταρχάς πρέπει να ειπωθεί πως αναγνωρίζουμε ανεπιφύλακτα τη σημασία της χρηματικής ικανοποίησης του ατόμου που υπέστη ενδοοικογενειακή βία. Όμως, πρέπει να επισημάνουμε πως η Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης συστάθηκε πριν από 14 χρόνια (ν. 3811/2009) και μέχρι σήμερα δεν διαθέτουμε επαρκή στοιχεία για την λειτουργία της και την αποτελεσματική αποζημίωση των ζημιωθέντων, ενώ οι προϋποθέσεις που τίθενται για τη διεκδίκηση της αποζημίωσης από το θύμα (ουσιαστικές αλλά και τυπικές) καθιστούν την Αρχή ανενεργό.Στην προτεινόμενη διάταξη, ειδικότερα, η κρατική αποζημίωση, καταβαλλόμενη από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης, επιτελεί έναν επικουρικό ρόλο επειδή η καταβολή της κρατικής αποζημίωσης τελεί υπό τον όρο της αποδεδειγμένης οικονομικής αδυναμίας του δράστη να αποζημιώσει το θύμα ενδοοικογενειακής βίας. Η αυστηρή αυτή προϋπόθεση αποδεδειγμένης αδυναμίας του δράστη προβληματίζει στο βαθμό που ουσιαστικά προϋποθέτει ότι το θύμα έχει ήδη διεκδικήσει αποζημίωση η οποία δεν έχει καταβληθεί λόγω οικονομικής αδυναμίας. Τελικά, μια τέτοια πρόβλεψη θα επιβάρυνε δυσανάλογα την επιζώσα, η οποία μέχρι να αποδειχθεί ότι ο δράστης δεν έχει τα οικονομικά μέσα να την ικανοποιήσει, η ίδια θα έχει περιέλθει σε οικονομική ένδεια. Επιπλέον, η διατύπωση ότι η Ελληνική Αρχή οφείλει να καταβάλει χωρίς καθυστέρηση, είναι γενικόλογη και δεν επιτυγχάνεται ο απαραίτητος βαθμός αποτελεσματικής προστασίας της ζημιωθείσας από την παράνομη και υπαίτια συμπεριφορά του δράστη. Τέλος, σημειωτέο ότι η αίτηση για αποζημίωση, προϋποθέτει την πληρωμή παραβόλου ύψους 50,00 ευρώ κάτι το οποίο θα επιβαρύνει οικονομικά την αιτούσα, η οποία βρίσκεται ήδη σε δυσχερή οικονομική κατάσταση.

Συνολικά, η όλη πρόβλεψη κρίνεται ατυχής και είναι προβληματικό που ο θεσμός της κρατικής αποζημίωσης σύμφωνα με τις προβλέψεις του νομοσχεδίου συνδέεται με την διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης ενώ, σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κων/πολης (αρ.30) τα κράτη οφείλουν να χορηγούν επαρκή κρατική αποζημίωση ανεξαιρέτως, στα άτομα τα οποία έχουν υποστεί σοβαρή σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας τους, στο βαθμό που αυτή η βλάβη δεν καλύπτεται από άλλες πηγές, όπως άλλωστε συστήνει και η GREVIO (σημεία 184-185). Η θέση του Κέντρου Διοτίμα είναι πως όλες ανεξαιρέτως οι ευάλωτες επιζώσες ενδοοικογενειακής βίας και τα παιδιά τους θα πρέπει να λαμβάνουν κρατική οικονομική υποστήριξη και αρωγή στα πρώτα, τουλάχιστον, βήματα διαφυγής τους από βίαιες/κακοποιητικές σχέσεις, ανεξάρτητα από δικαστική η μη αναγνώριση της ύπαρξης ενδοοικογενειακής βίας.

Αρ.92 νομοσχεδίου_ Τροποποίηση του αρ. 12 ν.3500/2006 Με την υπό τροποποίηση παράγραφο 6 του αρ. 12 ν. 3500/2006 προβλέπεται ο χωρισμός και η αυτοτελής πορεία της δικογραφίας σε περίπτωση διαμεσολάβησης επί δικογραφιών με περισσότερους δράστες ή θύματα, με σκοπό, στις περιπτώσεις που κάποιοι εκ των εμπλεκομένων έχουν αποκαταστήσει τις σχέσεις τους και συναινούν αμοιβαία στην υπαγωγή σε ποινική διαμεσολάβηση, να μην διαιωνίζεται η ποινική διαδικασία. Την ιδια στιγμή, ωστόσο, ο χωρισμός της δικογραφίας για τα μέρη που συναινούν και η αυτοτελής δικονομική πορεία της μπορεί να είναι ιδιαίτερα επισφαλής διότι η συναίνεση ενός ή περισσοτέρων προσώπων στα οποία αποδίδεται η τέλεση πράξεων ενδοοικογενειακής βίας ενδεχομένως επηρεάζει την κρίση του δικαστηρίου για τα υπόλοιπα πρόσωπα. Το ίδιο ισχύει και αντιστρόφως, δηλαδή στην περίπτωση δικογραφίας με περισσότερα θύματα.

Αρ.93 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 14 ν.3500/2006 Η τροποποίηση κινείται, κατά την άποψή μας, στη σωστή κατεύθυνση σε ό,τι αφορά την ορθή αποσύνδεση της ποινικής διαμεσολάβησης, από την άσκηση τυχόν αγωγής που υπάγεται στις γαμικές διαφορές (αγωγή διαζυγίου), τη συμφωνία για συναινετική λύση του γάμου ενώπιον Συμβολαιογράφου, την πρόοδο των παραπάνω διαδικασιών, και τελικά τη λύση του γάμου/συμφώνου συμβίωσης. Στις παρ. 2 και 3 ορίζονται οι επιπτώσεις της ολοκλήρωσης η μη της ποινικής διαμεσολάβησης, σε ό,τι αφορά χρηματικές αξιώσεις του θύματος εναντίον του δράστη, χωρίς όμως να τίθεται ο συγκεκριμένος χρόνος δοκιμασίας, ενώ σύμφωνα με το αρ. 13 του ν. 3500/2006, το οποίο δεν τροποποιείται με το νομοσχέδιο, ρητά καθορίζεται το σχετικό χρονικό διάστημα σε τρία (3) έτη. Η παραπάνω παράλειψη προφανώς οφείλεται σε αβλεψία του νομοθέτη που οδηγεί σε ασάφεια, και θα πρέπει να αποκατασταθεί.

Αρ.94 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 16 ν.3500/2006 Με το άρθρο επιχειρείται εναρμόνιση με την έναρξη χρόνου παραγραφής που προβλέπεται στην παρ. 4 του άρθρου 113 του ΠΚ για μια κατηγορία αδικημάτων. Άρα διευρύνεται ο χρονικός ορίζοντας δυνατότητας δίωξης των εν λόγω αδικημάτων, καθώς η έναρξη του χρόνου παραγραφής αναστέλλεται και εκκινεί πλέον ένα (1) έτος μετά από την ενηλικίωση του θύματος, εφόσον πρόκειται για πλημμέλημα, και τρία (3) έτη μετά την ενηλικίωση, εφόσον πρόκειται για κακούργημα. Η παραπάνω ρύθμιση δίνει χρόνο στα θύματα που ανασυγκροτούν την τραυματική εμπειρία τους, κατά την ενηλικίωσή τους, να αποφασίσουν περί της διεκδίκησης ή μη των δικαιωμάτων τους και ως εκ τούτου συνιστά μια θετική μεταβολή.

.Αρ.95 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 18 ν.3500/2006 Με την τροποποίηση του άρθρου προστίθενται ψυχίατροι, κοινωνικοί λειτουργοί, και άλλοι επιστήμονες με ειδικές γνώσεις σε θέματα ενδοοικογενειακής βίας που εργάζονται σε ιδιωτικό φορέα εποπτευόμενο από το αρμόδιο Υπουργείο (Υγείας, Εσωτερικών, Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας) οι οποίοι μπορούν να γνωμοδοτήσουν, εφόσον τους ζητηθεί από το Δικαστικό Όργανο που επιμελείται των περιοριστικών όρων. Θεωρούμε ότι θα πρέπει παράλληλα να διασφαλιστεί ότι δεν θα υπάρξει ανεξέλεγκτη διεύρυνση του κύκλου των εμπλεκόμενων προσώπων με την είσοδο μη πιστοποιημένων και χωρίς σχετική εμπειρία επαγγελματιών ψυχικής υγείας.

Αρ.97 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 21 ν.3500/2006 Προς θετική, αρχικά, κατεύθυνση κινείται η τροποποίηση της παραγράφου 2 καθώς εισάγεται η υποχρεωτική ενημέρωση, και μάλιστα «αμελλητί», του θύματος από τις αστυνομικές αρχές, ακόμη και αν το ίδιο δεν το ζητήσει, σχετικά με τις δυνατότητες να διασυνδεθεί με τους αρμόδιους φορείς που μπορούν να προσφέρουν αρωγή, οι οποίοι επίσης ενημερώνονται αρμοδίως. Ωστόσο, δεν εξειδικεύεται στο νομοσχέδιο ποια θα είναι η κύρωση σε περίπτωση τυχόν παράλειψης, από πλευράς των αστυνομικών οργάνων, ή σημαντικής καθυστέρησης, στην ενημέρωση κατά τα ανωτέρω. Περαιτέρω, δεν εξειδικεύεται στο παρόν άρθρο αν εντάσσεται στην ηθική συμπαράσταση και την υλική συνδρομή και η παροχή νομικής βοήθειας σε θύματα ενδοοικογενειακής βίας, και μάλιστα δωρεάν, όπως επιβάλλει η Σύμβαση της Κων/πολης, δηλαδή από τα πρώιμα στάδια της διαδικασίας (αρ. 57) και συστήνει και η GREVIO (στοιχείο 303 της Έκθεσης).

Αρ.98 νομοσχεδίου_Τροποποίηση του αρ. 23 ν.3500/2006 Η επέκταση της υποχρέωσης αναφοράς εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας σε βάρος ανήλικου ατόμου, από μια σειρά επαγγελματιών που παρέχουν υπηρεσίες σε αυτά και όχι μόνο από τους εκπαιδευτικούς, βελτιώνει το υπάρχον πλαίσιο προστασίας, δεδομένου ιδίως ότι ιδρύει ένα είδος «ακαταδίωκτου» για τους/τις παραπάνω, εκτός από περιπτώσεις σκόπιμων και εν γνώση τους αναληθών αναφορών. Θεωρούμε πως θα μπορούσαν, ωστόσο, να προστεθούν και οι παιδοψυχολόγοι/παιδοψυχίατροι στην ως άνω κατηγορία, κατ' εφαρμογή του αρ. του αρ.12 παρ.3 του νόμου 3727/2008 ο οποίος υποχρεώνει τη χώρα μας να λαμβάνει τα απαιτούμενα νομοθετικά ή άλλα μέτρα, προκειμένου να διασφαλίσει ότι οι κανόνες εμπιστευτικότητας που επιβάλλονται από το εσωτερικό δίκαιο σε ορισμένους/νες επαγγελματίες, οι οποίες/οι έρχονται κατά την εργασία τους σε επαφή με παιδιά, δεν αποτελούν εμπόδιο στη δυνατότητα, για τις/τους επαγγελματίες αυτούς/ές, να αναφέρουν, στις υπηρεσίες που είναι αρμόδιες για την προστασία των παιδιών, οποιαδήποτε κατάσταση για την οποία έχουν εύλογη αιτία να πιστεύουν ότι ένα παιδί είναι θύμα γενετήσιας εκμετάλλευσης ή κακοποίησης.

Άρθρο 99 νομοσχεδίου_ Προσθήκη άρθρου 23Α στον ν. 3500/2006 Σύμφωνα με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης η αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου αποτελεί ένα από τα άρθρα του κεφαλαίου (VI) για την έρευνα, την ποινική δίωξη, το δικονομικό δίκαιο και τα προστατευτικά μέτρα. Από την άλλη, το υπουργείο δικαιοσύνης επιλέγει να προσθέσει το εν λόγω άρθρο στο κεφάλαιο (του Ν. 3500/2006) που αφορά την αρωγή των θυμάτων και μάλιστα ως συνέχεια του άρθρου 23 που αφορά τις υποχρεώσεις των εκπαιδευτικών – το οποίο επίσης τροποποιείται.Επίσης είναι προβληματικό το γεγονός ότι στη συνολικότερη διαδικασία, εκτός από τη συμμετοχή των αστυνομικών αρχών, προβλέπεται η συμμετοχή κοινωνικών υπηρεσιών, υπηρεσιών υγείας και εξειδικευμένων δομών για την υποστήριξη επιζωσών ενδοοικογενειακής βίας και μάλιστα για την αξιολόγηση των παραγόντων επικινδυνότητας ή υποτροπής της βίας που αφορούν τον δράστη με βάση τις απειλές για τη ζωή και τη σωματική ακεραιότητα του θύματος λόγω της κατοχής όπλου, προηγούμενης καταδίκης για ενδοοικογενειακή βία, εξαρτήσεις από ουσίες, κ.λπ. Θεωρούμε ότι το συγκεκριμένο σημείο του άρθρου (παρ. 2 α) είναι ιδιαιτέρως προβληματικό για μια σειρά λόγους. Καταρχάς διότι οι εν λόγω υπηρεσίες και ιδιαιτέρως οι εξειδικευμένες δομές υποστηρίζουν επιζώσες και όχι θύτες ενδοοικογενειακής βίας και ως εκ τούτου δεν εμπίπτει στις αρμοδιότητές τους να γνωρίζουν τα προβλεπόμενα από το νομοσχέδιο για τον δράστη. Κατά δεύτερον διότι αποτελεί σαφή αρμοδιότητα των αστυνομικών και διωκτικών αρχών η αναγνώριση των άμεσων κινδύνων και αναγκών προστασίας του θύματος, όπως και η τεκμηρίωση των περιστατικών έμφυλης βίας, η συλλογή αποδεικτικών στοιχείων για το ιστορικό και τα επιμέρους χαρακτηριστικά της βίας. Σημειωτέον ότι το σύνολο των ακολουθούμενων διαδικασιών θα πρέπει να στηρίζονται σε μια προσέγγιση που διασφαλίζει τα ανθρώπινα δικαιώματα, είναι θυματοκεντρική και ευαίσθητη ως προς το φύλο, θέματα που ουδόλως περιλαμβάνονται στο συγκεκριμένο άρθρο. Επιπλέον, όπως σημειώνει και το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων (EIGE), η διαχείριση κινδύνου εκ μέρους της αστυνομίας περιλαμβάνει την εφαρμογή του νόμου και την επιβολή ποινικών κυρώσεων στους δράστες παράλληλα με την εκπόνηση σχεδίου προστασίας για το θύμα. Επειδή μάλιστα η αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου συνιστούν διαδικασίες που απαιτούνται για όλα τα θύματα και τα παιδιά τους ανεξάρτητα από το επίπεδο κινδύνου, η προορατική απόκριση απέναντι στον δράστη συνιστά κεντρικό στοιχείο της συνολικότερης διαδικασίας. Στο πλαίσιο αυτό θα έπρεπε να προβλεφθεί η εκπόνηση πρωτοκόλλου για τις διωκτικές αρχές το οποίο μεταξύ άλλων θα περιλαμβάνει περιγραφή του τρόπου με τον οποίο θα εφαρμόζεται η έμφυλη προσέγγιση κατά τη συνέντευξη των θυμάτων με στόχο την αποτίμηση του κινδύνου, αναφορά στα δικαιώματα του θύματος, στις διαθέσιμες μορφές προστασίας, στις υπηρεσίες συνοδείας και στη διαδικασία διαχείρισης κινδύνου για τα οποία ο εκάστοτε υπάλληλος οφείλει να ενημερώνει τα θύματα πριν την έναρξη της διαδικασίας. Παρά της σημασία αυτών των διαστάσεων ωστόσο, καμία από αυτές δεν περιλαμβάνεται στο συγκεκριμένο άρθρο. Τέλος το συγκεκριμένο άρθρο δεν λαμβάνει καθόλου υπόψη τις συστάσεις της Επιτροπής GREVIO (2023) προς τη χώρα, και συγκεκριμένα τις συστάσεις προς τις αρμόδιες αρχές που επιτάσσουν α) την διασφάλιση ότι η συστηματική και ευαίσθητη ως προς το φύλο αξιολόγηση και διαχείριση κινδύνου (άρθρο 51 Σύμβασης Κωνσταντινούπολης) θα καταστούν τυποποιημένες διαδικασίες σε όλες τις περιπτώσεις έμφυλης βίας που καλύπτονται από τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, β) θα επαναλαμβάνονται σε όλα τα στάδια των ποινικών διαδικασιών και γ) θα στηρίζονται σε μια αποτελεσματική πολυτομεακή προσέγγιση που συμπεριλαμβάνει τις εξειδικευμένες υπηρεσίες με βάση τις αρμοδιότητές τους και τις ΜΚΟ, προκειμένου να περιοριστούν οι κίνδυνοι για την ασφάλεια των επιζωσών.

22 Δεκεμβρίου 2023, 12:11 | Ε. Κεφάλαιο Δ Άρθρο 99 (Προσθήκη 23Α)Αντισυνταγματική διάκριση στα φύλα για την ενδοοικογενειακή βία. Οι δομές αφορούν μόνο γυναίκες. Θα πρέπει οι δομές να δέχονται και γυναίκες και παιδιά. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ Η βία πρέπει να καταδικάζεται από όπου και αν προέρχεται και να

προστατεύονται όλοι (γυναίκες, άνδρες, παιδιά).Κεφάλαιο Δ Άρθρο 86Να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, η κάθε μορφή διάρρηξης τέκνου – γονέαΚεφάλαιο Δ Άρθρο 98Να αποσυρθεί το ακαταδίωκτο των ειδικών ψυχικής υγείας, όταν γνωματεύουν ψευδής καταγγελίες

22 Δεκεμβρίου 2023, 11:31 | Θ. βρε παιδια εσεισ με τα ιδια σχολια ,αντιγραφη επικολληση πωσ να ποινικοποιηθει κατι μη αποδεκτο παγκοσμίωσ;τι ειναι αυτο πάλι;΄γονεικη λεει αποξενωση και οτι ναναι .σας το λεω για να μη χαλιεστε αδικωσ.εδω μιλαμε για ενδοοικογενειακη βια και πωσ θα προστατεψουμε τα κορίτσια μασ,αυτα τα ασχετα αν και εφοσον,που δεν το νομιζω γιατι ο αξιοτιμος υπουργος καταλαβαινει,αφήστε τα για αλλη διαβουλευση ,γραψτε τα στη διαβουλευση για το εργασιακο γιατι και εδω ασχετα ειναι.υπουργε μαζι σας!

22 Δεκεμβρίου 2023, 08:41 | Κ. Γ. Το Σχόλιο με όνομα «ΓΥΝΑΙΚΑ» είναι «φτιαχτό» είμαι σίγουρη πως δεν προλερχεται από γυναίκες αλλά από εκείνους που θέλουν να δημιουργήσουν ψεύτικη προπαγάνδα και δήθεν εντυπώσεις.Καμμία γυναίκα-μάνα δε θέλει όλα αυτά που επικαλείται το εν λόγω κείμενο.Το μόνο που επιθυμούμε είναι προστασία της σωματικής μας ακεραιότητας και το δικαίωμά μας στη ζωή μετά τον γάμο.Και άψογη συνεργασία με τους καλούς μπαμπάδες κι όχι φυσικά με κακοποιητές ,για το βέλτιστο συμφέρον των παιδιών μας!Οι περισσότερες γυναίκες δεν περιμένουμε επιδόματα,εργαζόμαστε και θέλουμε να εργαζόμαστε για να προσφέρουμε στα παιδιά μας και για να τους δίνουμε το παράδειγμα να προσπαθούν κι εκεινα και να είναι αυτόνομα στη ζωή τους.Σε ότι αφορά τις διατροφές που αυτό «καίει» τους περισσότερους μετά τη λήξη του γάμου,είναι τόσο ψίχουλα οι διατροφές στις περισσότερες περιπτώσεις,που στα παιδιά μας σαν μάνες δίνουμε τα τριπλά με όλη μας την καρδιά ,γι’αυτά τα παιδιά τα κάνουμε όλα,όλα είναι δικά τους.Επιτέλους αυτή η ψευτοπροπαγάνδα πρεπει να σταματήσει και να καταλάβουν ότι η διατροφή είναι για τα παιδιά τους,μια συμμετοχή στο μεγάλωμά τους εκτος αν εκει δεν επιθυμούν το από κοινού κι εξίσου.Επίσης ενα μεγάλο μπραβο στους καλους μπαμπαδες που ουδέποτε χειροδίκησαν ενάντια στη σύζυγο και στο παιδί τους και που παρά τον χωρισμό εφαρμόζουν την αναλογη συμπεριφορα σεβομενοι τη γυναίκα που έφερε στον κόσμο τα παιδιά τους,και πάνω από όλα σεβομενοι τα ίδια τους τα παιδιά .Φυσικά και υπάρχουν και μακάρι να είχα την τύχη να ήμουν με κάποιον σαν εκεινους κι όχι με έναν καταδικασθέντα κακοποιητή.

22 Δεκεμβρίου 2023, 06:58 | Θ.Μ. Για το άρθρο 86 & 88Ποινικοποίηση της διάρρηξης σχέσεων γονέα – τέκνου και χαρακτηρισμός της ως ενδοοικογενειακής βίας, γιατί προκαλεί ψυχικό πόνο, τόσο στο παιδί όσο και στον γονέα που στερείται την επικοινωνία μαζί του. Είναι κακοποίηση αθώων παιδιών, που τα σακατεύει για μια ζωή. Τα παιδιά είναι το μέλλον μας. Τα παιδιά χρειάζονται και τους δύο γονείς τους για να ολοκληρωθούν σαν προσωπικότητες. Δύο γονείς για κάθε παιδί. Αν κάποιος γονέας κάνει ψευδή καταγγελία ώστε να προκαλέσει διάρρηξη της σχέσης του παιδιού με τον άλλο του γονιό, να αφαιρείται η επιμέλεια από εκείνον, όπως γίνεται στο εξωτερικό. Μόνον έτσι θα σταματήσει αυτό το απαράδεκτο για μια σύγχρονη κοινωνία φαινόμενο.Για το άρθρο 98Ιδιώτες ψυχολόγοι δίνουν με το κατάλληλο αντίτιμο μία γνωμάτευση, η οποία θα λειτουργήσει εις βάρος του άλλου γονέα στο δικαστήριο που θα δικάσει την επιμέλεια ή την επικοινωνία. Στις πιο ακραίες περιπτώσεις οι γνωματεύσεις αυτές κατηγορούν τον άλλο γονέα ακόμη και για ασέλγεια στο ίδιο του το παιδί, αν όχι απλά για κακοποίηση. Η πλειοψηφία αυτών των υποθέσεων καταρρίπτεται στα δικαστήρια και αποδεικνύεται πως αποτελούσε μία ψευδή καταγγελία. Δεν θα έπρεπε να υπάρχει ακαταδίωκτο των ψυχολόγων και των ψυχιάτρων που ενεργούν έτσι, παίζοντας παιχνίδια και θησαυρίζοντας στις πλάτες αθώων παιδιών και βοηθώντας τον άλλο γονέα να διαλύσει την σχέση τους. Μόνο αν συμφωνούν και οι δύο γονείς, να μπορεί να επιληφθεί ψυχολόγος ή αν το έχει διατάξει το δικαστήριο ή ο εισαγγελέας ανηλίκων.Για το άρθρο 99Σύμφωνα με το Σύνταγμα της Ελλάδος, είμαστε όλοι ίσοι και έτσι πρέπει να αντιμετωπιζόμαστε από τον νόμο. Για ποιον λόγο κάνετε διάκριση σε άνδρες και γυναίκες; Δεν είναι μόνο οι γυναίκες θύματα της ενδοοικογενειακής βίας, αλλά και οι άντρες. Δημιουργία δομών υποστήριξης για όλους και όχι μόνο για γυναίκες. Σύμφωνα με έρευνα του Χαμόγελου του Παιδιού, που κυκλοφορεί στο διαδίκτυο, οι γυναίκες φέρονται να κακοποιούν τα παιδιά τους, 2 φορές περισσότερο από ότι οι άντρες. Η βία είναι καταδικαστέα ανεξαρτήτως του φύλου του δράστη.

21 Δεκεμβρίου 2023, 23:25 | Σ. Το νομοσχέδιο μοιάζει κατασκευασμένο όχι για να υπηρετήσει το δίκαιο και την ισότητα αλλά για να εξυπηρετήσει το επικρατέστερο, αυτή τη χρονική στιγμή, κοινωνικό αφήγημα. Εστιάζω στις περιπτώσεις διαζυγίων με διένεξη.Ενδοοικογενειακή βία στα διαζύγια 1: Η καθεστωτική αντίληψη του συστήματος να θεωρεί «ασφαλή επιλογή» την ανάθεση της επιμέλειας στη μητέρα, δίχως να εξετάζονται ενδελεχώς και να λαμβάνονται υπόψη οι πραγματικές συνθήκες διάρρηξης των οικογενειακών δεσμών, αντισυζυγικές συμπεριφορές, ακόμη και ψυχικές διαταραχές που ενδεχομένως υποβόσκουν, οδηγεί στην εργαλειοποίηση των παιδιών εκφραζόμενη πρακτικά με το «σου παίρνω τα παιδιά, δεν μπορείς να

κάνεις απολύτως τίποτα». Ο 4800 καταργείται στη πράξη καθημερινά δημιουργώντας συνθήκες σοβαρών διενέξεων, εντάσεις, καταστάσεις έντονης ψυχοσυναισθηματικής βίας και σκληρής αποξενωτικής συμπεριφοράς, όλα με τις ευλογίες ενός συστήματος που αντί να αναλάβει τις ευθύνες του για να αποκαταστήσει τις στρεβλώσεις της κοινωνίας, βολεύεται με το να τις αναπαράγει και να τις μηρυκάζει. Η προσπάθεια αποξένωσης των παιδιών από τον έτερο γονέα είναι μία συμπεριφορά με στοιχεία ψύχωσης, ενός, ενδεχομένως, διαταραγμένου ανθρώπου, αδιάφορου για τις συνέπειες που προκαλούνται κυρίως στα παιδιά αλλά και στον έτερο γονέα. ΠΡΟΤΕΙΝΩ σε περίπτωση διενέξεων τη προσθήκη υποχρεωτικής διαδικασίας εξέτασης από κατάλληλα πιστοποιημένους ειδικούς ψυχικής υγείας ΟΛΩΝ των μελών της οικογένειας, οπωσδήποτε με ύπαρξη δεύτερης γνωμάτευσης. Οι γνωματεύσεις θα είναι επαρκώς αιτιολογημένες και θα αποτελούν αναπόσπαστο και εμφανές προσάρτημα της απόφασης. Πρέπει κάτι να γίνει με τις άτυπες γνωματεύσεις των ειδικών ή «ειδικών» των υπηρεσιών που αφού λαμβάνονται υπόψη στις αποφάσεις των δικαστηρίων, μετά εξαφανίζονται χωρίς να υπάρχει διαφάνεια και χωρίς να καθίσταται κανείς υπόλογος.Ενδοοικογενειακή βία στα διαζύγια 2: Η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προϋποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τη μάστιγα των ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας. Αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται ψευδείς ισχυρισμοί, ανύπαρκτα γεγονότα και συκοφαντίες. Πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση, με σκοπό την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και οδηγούν στην ηθική, ψυχική και οικονομική εξόντωση του. ΠΡΟΤΕΙΝΩ την θεσμοθέτηση αυτεπάγγελτης αναζήτηση ευθυνών και παραδειγματικές, άμεσα εφαρμοστέες ποινές στη περίπτωση διαπίστωσης κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ύπαρξης ψευδών ισχυρισμών, αστήρικτων καταγγελιών και ανύπαρκτων περιστατικών, με συνυπευθυνότητα του νομικού παραστάτη που συμμετείχε άμεσα στην υποστήριξη των ψευδών κατηγοριών. Αν κάποιος/α θέλει να πει ψέματα να τα πει και να τα γράψει μόνος του. Στα διαζύγια τα δικόγραφα κατάντησαν κουρελόχαρτα με 95% ψεύδη και συκοφαντίες.Είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. “https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

21 Δεκεμβρίου 2023, 23:25 | Α. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ΑΠΟΔΕΧΘΕΙΤΕ ΟΤΙ Η ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΕ ΤΟ ΝΟΜΟ ΣΕ ΑΥΤΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 4800/21 ΜΕ ΒΑΡΙΕΣ ΠΟΙΝΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΟΞΕΝΩΤΡΙΕΣ ΜΑΝΑΔΕΣ. ΘΥΜΑΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΜΕ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΝΑ ΜΕΝΟΥΝ ΑΤΙΜΩΡΗΤΕΣ. ΑΜΕΣΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΩΝ ΔΙΑΤΑΞΕΩΝ ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ 4800/21 ΜΕ ΑΝΤΙΣΤΟιΧΕΣ ΠΟΙΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟΝ ΕΦΡΜΟΖΟΥΝ. Εναρμόνιση των ΕΛΛΗΝΙΚΏΝ Δικαστηρίων με τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες

21 Δεκεμβρίου 2023, 22:22 | Θ. Η ΑΤΙΜΩΡΗΣΙΑ ΣΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣΠΡΟΚΑΛΕΙ ΑΣΥΔΩΣΙΑ.ΑΝ ΕΜΠΑΙΝΑΝ ΜΕΣΑ, ΘΑ ΣΚΕΦΤΟΝΤΑΝ ΠΟΛΥ ΝΑΚΑΚΟΠΟΙΗΣΟΥΝ ΞΑΝΑΘΑ ΓΛΙΤΩΝΑΜΕ ΑΠΟ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ

21 Δεκεμβρίου 2023, 18:06 | Σ. Σ. Μετά απο αυτό το video οπου ανακοινώνονται απο τον τύπο (2022-2023) περιστατικά βίας που ασκούν οι γυναίκες στα πλαίσια της ενδοοικογενειακής βίας, μεταξύ των οποίων και 5 δολοφονίες από συγχρονες Μήδειες, θάπρεπε να κλείσετε τίς δομές που εχετε ανοίξει με σημαία και διαλαλώντας πόσο κακοποιητικοί και γυναικοκτόνοι ειναι οι άνδρες ή να ανοίξετε και για τούς άνδρες και τα παιδιά ! ΝΤΡΟΠΗ για την ΑΔΙΚΗ και ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ Διάκριση των Φύλων και διασυρμό συλλίβδην του ανδρικού φύλου !https://youtube.com/watch?v=rpHoRRqrwEQ&si=IsVc1MM22Qh0jSx6

21 Δεκεμβρίου 2023, 17:21 | ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ Μετά απο αυτό το video οπου ανακοινώνονται απο τον τύπο (2022-2023) περιστατικά βίας που ασκούν οι γυναίκες στα πλαίσια της ενδοοικογενειακής βίας, μεταξύ των οποίων και 5 δολοφονίες από συγχρονες Μήδειες, θάπρεπε να κλείσετε τίς δομές που εχετε ανοίξει με σημαία και διαλαλώντας πόσο κακοποιητικοί και γυναικοκτόνοι ειναι οι άνδρες ή να ανοίξετε και για τούς άνδρες και τα παιδιά ! ΝΤΡΟΠΗ για την ΑΔΙΚΗ και ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ Διάκριση των Φύλων και διασυρμό συλλίβδην του ανδρικού φύλου !https://youtube.com/watch?v=rpHoRRqrwEQ&si=IsVc1MM22Qh0jSx6

21 Δεκεμβρίου 2023, 17:47 | Β. Εκφράζετε σαν κυβέρνηση με αυτό το νομοσχέδιο την καταπάτηση των δικαιωμάτων του άνδρα και το μίσος απέναντι σε αυτόν. Ποινικοποιείστε την γονική αποξένωση. Εφαρμόστε τον νόμο 4800 για τη σύνεπιμελεια. Ο άνδρας πατέρας και τα παιδιά μας υποφέρουν από την γονικη αποξένωση. Η βία δεν έχει φύλο!

21 Δεκεμβρίου 2023, 17:24 | Μ. Τ. Μετά απο αυτό το video οπου ανακοινώνονται απο τον τύπο (2022-2023) περιστατικά βίας που ασκούν οι γυναίκες στα πλαίσια της ενδοοικογενειακής βίας, μεταξύ των οποίων και 5 δολοφονίες από συγχρονες Μήδειες, θάπρεπε να κλείσετε τίς δομές που εχετε ανοίξει με σημαία και διαλαλώντας πόσο κακοποιητικοί και γυναικοκτόνοι ειναι οι άνδρες ή να ανοίξετε και για τούς άνδρες και τα παιδιά ! ΝΤΡΟΠΗ για την ΑΔΙΚΗ και ΠΡΟΚΛΗΤΙΚΗ Διάκριση των Φύλων και διασυρμό συλλίβδην του ανδρικού φύλου ! https://youtube.com/watch?v=rpHoRRqrwEQ&si=IsVc1MM22Qh0jSx6

21 Δεκεμβρίου 2023, 16:46 | Α. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!!!Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣΕΦΑΡΜΟΓΗ ΤΟΥ Ν. 4800/21 ΜΕ ΒΑΡΙΕΣ ΠΟΙΝΕΣ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΠΟΞΕΝΩΤΡΙΕΣ ΜΑΜΑΔΕΣ .Θύματα παιδιά και Μπαμπάδες με τις γυναίκες να μένουν ατιμώρητες. Άμεση εφαρμογή των διατάξεων του Νόμου 4800/21 με αντίστοιχες ποινές για τους δικαστικούς λειτουργούς που δεν τον εφαρμόζουν.Εναρμόνιση των Ελληνικών Δικαστηρίων με τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες

21 Δεκεμβρίου 2023, 15:05 | Κ. Χ. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!!! Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣΕφαρμογή του νόμου 4800/21 με βαριές ποινές για τις αποξενωτριες μαμάδες. Θύματα παιδιά και Μπαμπάδες με τις γυναίκες να μένουν ατιμώρητες. Άμεση εφαρμογή των διατάξεων του Νόμου 4800/21 με αντίστοιχες ποινές για τους δικαστικούς λειτουργούς που δεν τον εφαρμόζουν. Εναρμόνιση των Ελληνικών Δικαστηρίων με τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες

21 Δεκεμβρίου 2023, 15:52 | Φ. Άρθρο 26 (τροποποίηση Άρθρου 169Α ΠΚ) Παρ. 1: Να καθοριστεί και κατώτατο όριο ποινής και όχι μόνον ανώτατο και μάλιστα καί για τη φυλάκιση καί για τη χρηματική ποινή, έστω και αν θα επιβάλλονται διαζευκτικώς οι ποινές αυτές. Άλλως, τα κατώτατα όρια ποινών να ισχύουν για την επαναλαμβανόμενη παραβίαση δικαστικών αποφάσεων, πχ για πέντε παραβιάσεις και άνω, που προφανώς θα δύνανται να εκδικάζονται σε μία δίκη. Άλλως, τα κατώτατα όρια ποινών να ισχύουν για κάθε παραβίαση δικαστικής απόφασης επικοινωνίας γονέα-τέκνου όταν η παραβιασθείσα απόφαση δεν περιλαμβάνει την απαγγελία απειλής αστικών κυρώσεων για τις περιπτώσεις παραβιάσεως αυτής, δηλαδή δεν περιλαμβάνει μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης αυτής. Αιτιολόγηση: –Η προστασία τού κύρους όλων των δικαστικών αποφάσεων συνδέεται και με την προστασία τού κύρους τής δικαστικής λειτουργίας εν γένει. –Στην τελευταία ως άνω περίπτωση, δεν υπάρχει κανένα άλλο διαθέσιμο νομικό μέσο προστασίας των θυμάτων των παραβιάσεων, πέρα από την υποβολή μηνύσεως για έναρξη ποινικής διαδικασίας.Άρθρο 88 (τροποποίηση Άρθρου 6 Νόμου 3500/2006) Προσυπογράφουμε την παρακάτω πρόταση που έχει αναρτηθεί στην παρούσα διαβούλευση, με την επισήμανση εκ μέρους μας να υπάρχει πρόβλεψη και για τη συμμετοχή στη γονεϊκή αποξένωση άλλων προσώπων τής πλευράς τού αποξενωτή γονέα, πχ απώτερων ανιόντων, όταν η συμμετοχή αυτή γίνεται με συγκεκριμένο πρακτικό τρόπο, πχ φύλαξη του τέκνου από τους απώτερους ανιόντες σε ώρες που κανονικά θα έπρεπε να βρίσκεται με τον έτερο γονέα. Παναγιώτης Κατσικερός, Εφέτης Αθηνών, μεταπτυχιακός φοιτητής Ψυχιατροδικαστικής της Ιατρικής Σχολής Αθηνών ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής : Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι : [α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1) η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2) επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν

απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3) έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4) έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5) απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,6) αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7) υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8) απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως : 1) συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2) ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3) παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4) αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5) εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6) θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7) πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8) εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας, 9) απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ: Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006. Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Αναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022 Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022 Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022 Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021 Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής

κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278 Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135 Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022 Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ. Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022 Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40 Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005 Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018 Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ/ ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ: Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76 Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193 Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357 Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187 Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020 Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020 Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594 Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890 Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7 Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92 Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299 Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522 Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher) Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339) Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281 Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση– Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο"Από κοινού και εξίσου– Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135 Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

Άρθρο 97 (τροποποίηση Άρθρου 21 Ν. 3500/2006) Πιστεύουμε πως τα νομικά πρόσωπα και οι κοινωνικές υπηρεσίες που αναφέρονται στην παρ. 1, θα πρέπει να υποχρεωθούν να συμπεριλαμβάνουν και κάποιους χώρους που θα παρέχουν συμπαράσταση και συνδρομή όπως αναφέρεται στην ίδια παράγραφο, σε αγόρια ηλικίας άνω των 14 ετών, σε άνδρες-θύματα ενδοοικογενειακής βίας, καθώς και εν γένει σε ανήλικα τέκνα και γονείς χωρίς επιμέλεια για τις ειδικές περιπτώσεις που θα έχει επιδικαστεί ή θα έχει διαταχθεί προσωρινώς από Δικαστική Αρχή η παράδοση-παραλαβή τέκνου για μεταξύ τους επικοινωνία να γίνεται σε τέτοιους χώρους, ιδίως κατόπιν επανειλημμένων παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων της εν λόγω επικοινωνίας εκ μέρους τού έτερου γονέα ή κατόπιν επεισοδίων μεταξύ των γονέων σε προηγούμενες περιστάσεις παράδοσης-παραλαβής τού τέκνου. Αιτιολόγηση: 1) Μέχρι στιγμής αυτά τα νομικά πρόσωπα και οι κοινωνικές υπηρεσίες αρνούνται τελείως να παρέχουν οποιαδήποτε συμπαράσταση και συνδρομή σε άνδρες. Στους χώρους φιλοξενίας τους δεν φιλοξενούν ούτε καν αγόρια άνω των 14 ετών. Ωστόσο υφίστανται βία ακόμη και ενήλικες άνδρες, όπως: σωματική βία που μπορεί να επιφέρει βαριές κακώσεις ιδίως όταν προέρχεται από άρρενα πρόσωπα της πλευράς τής συζύγου τους και με ηθική αυτουργία τής συζύγου τους, οικονομική βία από τη σύζυγο με αποτέλεσμα να μην έχουν προσωρινά ούτε καν οικία διαμονής, ψευδείς καταγγελίες που κάποιες φορές έχουν ως αποτέλεσμα την προληπτική απομάκρυνση του καταγγελθέντος

από την εργασία του. Σε κάθε περίπτωση, οι αρχές τής ισότητας όλων των ανθρώπων ανεξαρτήτως φύλου και ηλικίας, θα πρέπει να τηρούνται βάσει του Συντάγματος και πολλών Διεθνών Συμβάσεων και Νόμων. 2) Οι παραβιάσεις των διατάξεων επικοινωνίας των δικαστικών αποφάσεων, μπορεί να αποτρέπονται ή τουλάχιστον να αποδεικνύονται πολύ πιο εύκολα όταν η παράδοση-παραλαβή έχει προσδιοριστεί να γίνεται σε τρίτους χώρους και ενώπιον τρίτων προσώπων. Εξάλλου πολλές φορές σε διαδικασίες παράδοσης-παραλαβής τέκνων στην οικία τής μητέρας, που είναι και το σύνηθες, προκύπτουν επεισόδια μεταξύ των γονέων ενώπιον των τέκνων τους.

Άρθρο 98 (τροποποίηση Άρθρου 23 Ν. 3500/2006) Στο τέλος της παρ. 2 να προστεθεί και δεύτερη περίπτωση στην εξαίρεση και αντί για «παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.», προτείνουμε να γίνει «παρά μόνον: α) εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά ή β) εάν τουλάχιστον δύο αναφορές τους εντός του ιδίου έτους που έτυχαν δικαστηριακής χρήσεως σε υποθέσεις γαμικών διαφορών ή γονικής μέριμνας ή επικοινωνίας γονέα-τέκνου, αποδείχθηκαν εκ των υστέρων αναληθείς.» Αιτιολόγηση: Υπάρχει ήδη εν εξελίξει τουλάχιστον μία σοβαρή ποινική διαδικασία για ενδεχόμενο κύκλωμα παραγωγής ψευδών γνωματεύσεων για δήθεν ενδοοικογενειακή βία χειρίστης μορφής, που προορίζονταν για δικαστηριακή χρήση σε τέτοιου είδους αστικές δίκες. Οι πληροφορίες τού Σωματείου μας είναι πως μπορεί να υπάρχουν και άλλου είδους τέτοια κυκλώματα, που περιλαμβάνουν επαγγελματίες κατηγοριών τής παρ. 1 του εν λόγω Άρθρου. Επιπλέον, σε άλλη ανάρτηση της παρούσας διαβούλευσης, εμφανίζονται στατιστικές για τα χαμηλά ποσοστά των καταγγελιών ενδοοικογενειακής βίας που τελικώς επιβεβαιώνονται. Είναι άλλωστε παρατηρημένο πως συνήθως οι ανεπιβεβαίωτες καταγγελίες για άσκηση βίας από πατέρα προς το τέκνο του, εμφανίζονται αφού ο πατέρας έχει αιτηθεί κοινή επιμέλεια.

21 Δεκεμβρίου 2023, 15:54 | Ν. Ωποσδηποτε θα πρέπει να βρεθεί και μια λύση σχετικα με τις ψεύτικες καταγγελίες που αφορούν ενδοοικογενειακή βία ;δεν ειναι δυνατόν να σέρνετε να σπιλώνετε το ονομα ενός ανθρώπου και αυτός που έκανε την καταγγελία αν αθωωθεί δεν έχει επιπτώσεις !!!σημαντκο ειναι και γονεϊκή αποξένωση που ταλαιπωρούν χιλιάδες γονείς και κάνουν ολοι τα στραβά μάτια …και δυστυχώς εκει στο υπουργείο ρίξτε μια μάτια στα αποτελέσματα απο Χαμόγελο του παιδιού για σχέση μεταξύ θύτη και θύματος να εκπλαγείτε ολοι

21 Δεκεμβρίου 2023, 14:32 | Γ. Κύριε υπουργέ, όπως καταλαβαίνετε από τα σχόλια το πρόβλημα είναι μεγάλο.ΣΩΣΤΕ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ γιατί μόνο οι γυναίκες χρειάζονται βοήθεια. ΙΣΌΤΗΤΑ στις γυναίκες αλλά ΜΟΝΟ μέχρι το ΔΙΑΖΥΓΙΟ. Μετά το διαζύγιο ΚΑΜΙΑ ισότητα. Σώστε τις γυναίκες από τους άνδρες ΑΜΕΣΑ. Θέλουν να έχουν ενεργό ρόλο στα παιδιά μας. Θέλουν να μας βάλουν να δουλεύουμε μόνο και μόνο για να δίνουν λιγότερη διατροφή. Θέλουν να μην μας παραχωρούν το σπίτι τους ή το αυτοκίνητό τους ή τουλάχιστον τον μισό μισθό τους, μόνο και μόνο για να κάνουν τη ζωή τους.Μας ασκούν καθημερινά ΒΙΑ. Βία Σωματική – Ψυχολογική – Διαδυκτιακή – Σεξουαλική. Ασκούν ΒΙΑ σε εμάς και στα παιδιά μας. Πρέπει μετά την τεκνοποίηση να τους αφαιρείτε κάθε δικαίωμα. Πρέπει να καταργηθεί η λέξη Πατέρας και να απομακρύνετε με κάθε τρόπο αυτό το Τέρας.Όχι στους επικίνδυνους όρους που χρησιμοποιούν, αποξένωση, διάρρηξη, συνεπιμέλεια, και κάθε είδους τεχνάσματα που χρησιμοποιούν μόνο και μόνο για να συνεχίζουν να μας ασκούν ΒΙΑ. Πρέπει μετά το διαζύγιο το παιδί να παίρνει και το επίθετο της ΜΑΝΑΣ, Να χάνει ΚΆΘΕ δικαίωμα ο παΤΕΡΑΣ. και αφού μεταβιβάζει κάθε του περιουσία, μισθό στη ΜΑΝΑ που αυτή είναι που επιμελείται το παιδί και το κουβαλούσε ΤΟΣΟΥΣ μήνες στη κοιλιά της, να τιμωρείται ΑΥΤΕΠΑΛΓΚΕΤΑ σε περίπτωση που κινηθεί εναντίων της ΜΑΝΑΣ.Το κράτος θα πρέπει να στηρίζει όλες εμάς τις ΜΑΝΕΣ που είμαστε το αδύναμο φύλο. Επιμελούμαστε ΜΟΝΕΣ μας τα παιδιά χωρίς καμία βοήθεια. Χρειαζόμαστε ΕΠΙΔΟΜΑΤΑ, Παιδιού – Μητέρας – Γυναίκας – Διαζευγμένης – Ενοικίου – Διαβίωσης – Μονογονεϊκής οικογένειας – Καυσίμου – Θέρμανσης – Ψύξης – Ψυχαγωγίας – Εκπαίδευσης – Διασκέδασης – Διακοπών..Πρέπει να στηρίξετε τις ΓΥΝΑΙΚΕΣ γιατί αυτές είναι ή θα γίνουν οι ΜΑΝΕΣ που θα φέρουν στη ζωή τα παιδιά σας και θα τα προετοιμάσουν για το ΜΈΛΛΟΝ αυτού του πλανήτη.Επίσης όταν δύο άνδρες παντρεύονται και αποκτούν παιδιά θα πρέπει όταν χωρίζουν τα παιδιά να επιστρέφονται στη ΜΑΝΑ που τα γέννησε και να απομακρύνονται από τα παιδιά και οι δύο άντρες, όπως πρέπει να γίνεται με τους παΤΕΡΕΣ.Όταν δύο γυναίκες παντρεύονται και χωρίσουν θα πρέπει να υπάρχει υποχρεωτική από κοινού άσκηση επιμέλειας και 50/50 σε ΌΛΑ. Αλλά και εις διπλούν επιδόματα και στις δύο γιατί πρέπει να στηρίξουμε τις ΓΥΝΑΙΚΕΣ που κινδυνεύουν από τους ΑΝΔΡΕΣ.

21 Δεκεμβρίου 2023, 14:11 | Π. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως της μητέρας) η οποία έχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Είναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το άρθρο

6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ένα του γονιό.

21 Δεκεμβρίου 2023, 13:09 | Λ.Α. Παραπάνω αναφέρεται από κάποιον ότι τα copy paste σχόλια είναι 715,τα μετράνε;Αχ εύχομαι να επικρατήσει η λόγική και να κατανοήσετε το τι συμβαίνει,αρκει να διαβάσετε λιγάκι. πόσος είναι ο στόχος των κυρίων;Σαν γυναίκα επιζήσασα ενδοοιοογενειακής βίας δεν νιώθω καμμία ελπίδα,μόνο από εσάς περιμένω υπουργέ!Βοηθήστε μας!

21 Δεκεμβρίου 2023, 12:13 | Δ. Οι έρευνες δείχνουν ότι για πολλές γυναίκες και παιδιά η βία εντείνεται μετά τον χωρισμό, ότι η επαφή με τα παιδιά (συμπεριλαμβανομένης της επικοινωνίας που έχει διαταχθεί από το δικαστήριο) αποτελεί τόπο διαιώνισης της βίας, ακόμη και όταν υπάρχουν υψηλά επίπεδα εποπτείας, και ότι η επαφή με τα παιδιά μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τουςάνδρες κακοποιούς ως τρόπος συνέχισης του ελέγχου επί των γυναικών θυμάτων. ΟΧΙ ΑΛΛΑ ΘΥΜΑΤΑ! ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΝΕΚΡΕΣ

21 Δεκεμβρίου 2023, 12:39 | Κ. Όσον αφορά τη μέριμνα των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας προστίθεται το άρθρο 23Α σχετικά με την ατομική αξιολόγηση των θυμάτων και του κινδύνου επανάληψης της βίας και της δευτερογενούς θυματοποίησης από τις υπηρεσίες υποδοχής θυμάτων όπως οι αστυνομικές αρχές, κοινωνικές υπηρεσίες, υπηρεσίες υγείας και εξειδικευμένες δομές, κατόπιν προηγούμενης ενημέρωσης και συμφωνίας του θύματος. Μάλιστα η παραπομπή των θυμάτων στις υπηρεσίες αυτές θα γίνεται από τις διωκτικές, εισαγγελικές και δικαστικές αρχές, ενώπιον των οποίων εκκρεμεί υπόθεση ενδοοικογενειακής βίας. Ωστόσο, δεν υπάρχει επάρκεια υπηρεσιών και στελεχών. Πότε, πόσες και πώς θα λειτουργήσουν παραμένει άγνωστο!

21 Δεκεμβρίου 2023, 12:04 | Ρ. Παρόλο που πολλές φορές η γυναικοκτονία είναι η κατάληξη προηγούμενης ενδοοικογενειακής βίας και δεν απέχει χρονικά πολύ από την πρώτη καταγγελία, το νομοσχέδιο δεν προβλέπει τίποτε για την επίσπευση της διαδικασίας στον ανακριτικό και δικαστικό τομέα με την καθιέρωση μιας “ταχείας διαδικασίας κατά προτεραιότητα” ώστε να αποτραπεί η κλιμάκωση της βίαιης συμπεριφοράς και η ενδεχόμενη γυναικοκτονία (όπως συμβαίνει σε άλλες ευρωπαϊκές χώρες, π.χ. βλ. Ιταλικό Codice Rosso). να λαμβάνονται ταχύτερα τα όποια μέτρα για την προστασία των θυμάτων. Η αστυνομία, μόλις ενημερωθεί για το έγκλημα, θα πρέπει να ενημερώνει αμέσως τον εισαγγελέα, ακόμη και προφορικά. Ο εισαγγελέας, στις περιπτώσεις που ασκεί δίωξη για εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας, Θα πρέπει εντός τριών ημερών από την ενημέρωσή του για το έγκλημα, να λάβει πληροφορίες από το θύμα ή από το πρόσωπο που κατήγγειλε τα γεγονότα του εγκλήματος. Η προθεσμία των τριών ημερών μπορεί να παραταθεί μόνο σε περίπτωση αναπόφευκτης ανάγκης προστασίας ανηλίκων ή του απορρήτου της έρευνας, επίσης προς το συμφέρον του θιγόμενου προσώπου. Οι πράξεις έρευνας που ανατίθενται από τον εισαγγελέα στην αστυνομία πρέπει να εκτελούνται χωρίς καθυστέρηση.

21 Δεκεμβρίου 2023, 12:33 | Κ.Δ. Η GREVIO επισημαίνει ότι τα προγράμματα για τους δράστες δεν μπορούν να αντικαταστήσουν τη δίωξη ή την καταδίκη και ότι οι αρχές πρέπει να διασφαλίσουν ότι η αλληλεπίδραση μεταξύ των προγραμμάτων για τους δράστες και των ποινικών διαδικασιών δεν λειτουργεί εις βάρος του δικαιώματος των θυμάτων σε δίκη και σε δίκαιες νομικές διαδικασίες.

21 Δεκεμβρίου 2023, 12:36 | Δ. Η ψήφιση του νόμου, γνωστού ως “νόμου Τσιάρα”, οδήγησε σε : όξυνση των οικογενειακών συγκρούσεων και αντιθέσεων αύξηση της ενδοοικογενειακής βίας, κατά 110%, σε μόλις 2 χρόνια διόγκωση του αριθμού των δικαστικών υποθέσεων μεταξύ συζύγων τόσο σε πολιτικά όσο και ποινικά δικαστήρια. Συγκεκριμένα ο αριθμός των δικαστικών διενέξεων στα ελληνικά δικαστήρια που αφορούν ενδοοικογενειακές διαφορές έχει αυξηθεί κατακόρυφα σε όλες τις διαδικασίες, ιδία δε στις διαδικασίες ασφαλιστικών μέτρων. Η κυβέρνηση, αντί να αναλάβει τις ευθύνες για αυτή την τεράστια αύξηση της βίας σε βάρος των γυναικών και την επιβάρυνση των δικαστηρίων με περισσότερες δίκες, επιφέρει πλήγμα στην ασφάλεια δικαίου, μειώνοντας τον αριθμό των δικαστών, όπως π.χ. με τη μετατροπή των τριμελών πλημμελειοδικείων σε μονομελή ή προσπαθώντας να ενισχύσει τον θεσμό της ποινικής διαμεσολάβησης , συνδέοντας την αποζημίωση των θυμάτων μόνον με το θεσμό αυτό και όχι με την προσφυγή στην δικαιοσύνη, ενώ παραγνωρίζει ότι σε κάθε περίπτωση ο θεσμός της ποινικής διαμεσολάβησης δεν ενδείκνυται σε περιπτώσεις κακοποίησης και οικογενειακής βίας

21 Δεκεμβρίου 2023, 12:35 | Ι. Κύριε Υπουργέ,ως πατέρας κακοποιημένης κόρης από τον πρώην άντρα της και γιου, που έχει υπάρξει μάρτυρας (ακόμη και αυτόπτης) πολλές φορές στα δικαστήρια και στα αστυνομικά τμήματα, όπως και εμείς και όλη η οικογένειά μας, το βροντοφωνάζουμε: Η ΒΙΑ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!!Και δυστυχώς

προέρχεται από άντρες, που μόνο άντρες δεν είναι, χωρίς κανένα φιλότιμο και χωρίς σεβασμό απέναντι στις γυναίκες τους και στα στα παιδιά τους! Εμείς έχουμε καταστραφεί σε κάθε επίπεδο από έναν από αυτούς, που το «παίζουν» δήθεν άντρες και κάνουν «τσαμπουκάδες», αλλά μόνο στους φαινομενικά αδύναμους, στις γυναίκες και στα παιδιά. Έχουμε αηδιάσει με τις ψεύτικες κατηγορίες για «γονική αποξένωση» κλπ, όταν ο ίδιος συμπεριφέρεται σαν σκουπίδι στην κόρη μας και στα παιδιά του, στα εγγόνια μας και κάνει τα πάντα για να αποξενωθεί με τα παιδιά του και να καταστρέψει την κόρη μας. Και σαν κι εμάς είναι πολλοί, πάρα πολλοί κύριε Υπουργέ, κι άλλοι που θρηνούν τις κόρες τους από τέτοιους δήθεν μάγκες. Μια ματιά ρίξτε μόνο σε αυτά τα εκτρωματικά σάιτ των ενεργών (κακοποιητών) μπαμπάδων, συνεπιμέλειας (με τους κακοποιητές μπαμπάδες) κλπ και θα φρίξετε με τα μισογύνικα σχόλια όλων αυτών, που προωθούν τη βία στις γυναίκες και τις γυναικοκτονίες που οι ίδιοι γράφουν κι εδώ με διάφορα ονόματα για να δείξουν ότι είναι δήθεν πολλοί. Από αυτούς πρέπει να ξεκινήσετε να ψάχνετε για την ενδοοικογενειακή βία, τις εγκληματικές οργανώσεις κλπ.Κύριε Υπουργέ, κύριοι συντάκτες του νόμου, μην αφήσετε άλλο τις κόρες μας και τα εγγόνια μας απροστάτευτα, θρηνούμε- κάθε λεπτό που περνάει- θύματα!

21 Δεκεμβρίου 2023, 12:23 | Σ. Κ.– Όχι στη μείωση δικαστών και στην δημιουργία μονομελών Πλημμελειοδικείων, στην θέση των τριμελών. – Επίσπευση της διαδικασίας στον ανακριτικό και δικαστικό τομέα με την καθιέρωση μιας “ταχείας διαδικασίας κατά προτεραιότητα” σε συνδυασμό με άμεση επιβολή αυστηρών περιοριστικών όρων (Άρ. 18, Ν.3500/2006) για το χρονικό διάστημα από την καταγγελία έως την εκδίκαση, ώστε να αποτραπεί η κλιμάκωση της βίαιης συμπεριφοράς και η ενδεχόμενη γυναικοκτονία. – Σύνδεση της αποζημίωσης των θυμάτων με την προσφυγή στην δικαιοσύνη και όχι μόνο στο πλαίσιο έναρξης ποινικής διαμεσολάβησης. – Στο θέμα της αποζημίωσης, αν αποδεδειγμένα ο δράστης δεν μπορεί να καταβάλει αποζημίωση λόγω πρόδηλης οικονομικής αδυναμίας ενώ βρίσκεται στην ίδια αδυναμία και το θύμα, τότε αυτό μπορεί να αποζημιωθεί από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης. Η αποζημίωση να περιλαμβάνει και χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. – Ζητούμε σε περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας να αναστέλλεται το δικαίωμα επικοινωνίας με τα τέκνα εκ του νόμου, με την υποβολή μήνυσης, όπως συμβαίνει σε άλλες χώρες. – Το πνεύμα του Άρ. 4 του Ν.3500/2006 ήταν η απαγόρευση της σωματικής τιμωρίας ως μέσο σωφρονισμού των παιδιών και, ως εκ τούτου, επιφέρει τις συνέπειες της κακής άσκησης της γονικής μέριμνας του άρθρου 1532 ΑΚ. Η επιχειρούμενη διεύρυνσή του οφείλει να συμπεριλάβει όλες τις μορφές ενδοοικογενειακής βίας, ως εξής: «επί ασκήσεως οποιασδήποτε μορφής βίας από τις αξιόποινες πράξεις της παρούσας που τελείται κατά ανήλικου μέλους της οικογένειας ή ενώπιόν του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα.» -Στο ν/σ προστίθεται η ψυχολογική βία (επιπλέον της σωματικής) ως βία που επιφέρει τις συνέπειες της κακής άσκησης της γονικής μέριμνας του άρθρου 1532 ΑΚ, Εδώ θα πρέπει να υπάρξει ορισμός του τι συνιστά ψυχολογική βία στο πλαίσιο μιας ενδοοικογενειακής σχέσης, ώστε αυτή η αόριστη αναφορά να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί εις βάρος των γυναικών και να εισάγει από το παράθυρο την έννοια της γονικής αποξένωσης (που έχει απορριφθεί από όλους τους διεθνείς οργανισμούς) ή παρόμοιων εννοιών. – Ζητούμε την βελτίωση της απονομής της Δικαιοσύνης, με την ίδρυση οικογενειακών δικαστηρίων, κατ΄ εφαρμογή του Ν. 2447/1996. – Να ιδρυθεί αμέσως, κατ’ εφαρμογή του Ν. 2447/1996, σώμα οικογενειακών κοινωνικών λειτουργών, με επαρκή και κατάλληλη στελέχωση και τα αναγκαία υλικοτεχνικά μέσα, που θα ενισχυθεί με ψυχολόγους και παιδοψυχίατρους και θα συνεργάζεται και με τις δημόσιες αρχές. – Να προβλεφθεί ειδικό μηνιαίο επίδομα στήριξης των χαμηλού εισοδήματος χωρισμένων γονέων που έχουν την επιμέλεια παιδιού, κατ’ εφαρμογή του άρθρου 21 παρ. 1 του Συντάγματος. – Ζητούμε να εισαχθεί η γυναικοκτονία ως ξεχωριστό αδίκημα του ΠΚ με ιδιαίτερη ποινική απαξία, ώστε να γίνει ορατό το έγκλημα αυτό και η φύση του και να μην υπάρχουν ελαφρυντικά όπως “πρότερος έντιμος βίος” όταν υπήρξαν στο παρελθόν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας είτε κατά του θύματος είτε σε τρίτα πρόσωπα.

21 Δεκεμβρίου 2023, 12:40 | Σ. Κ. Ρητά η GREVIO στην πρόσφατη Έκθεση της για την Ελλάδα, “ενθαρρύνει έντονα τις ελληνικές αρχές να εντείνουν τις διαβουλεύσεις με ένα φάσμα οργανώσεων για τα δικαιώματα των γυναικών, προκειμένου να συμπεριληφθούν οι απόψεις και οι εμπειρίες τους στο σχεδιασμό νόμων, πολιτικών και μέτρων για την πρόληψη και την καταπολέμηση όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών. Οι αρχές θα πρέπει να αναγνωρίσουν πλήρως την αξία και την εμπειρογνωμοσύνη που προσφέρουν μέσω της έμφυλης προσέγγισης της βίας κατά των γυναικών με επίκεντρο τα δικαιώματα και τις ανάγκες των θυμάτων”.

21 Δεκεμβρίου 2023, 12:38 | Κ. Χ. Την υψηλότερη ετήσια αύξηση στις γυναικοκτονίες, ανάμεσα σε 20 ευρωπαϊκές χώρες, εμφάνισε η Ελλάδα στη διάρκεια της πανδημίας, με άνοδο 187,5% μόλις σε ένα χρόνο, από το 2020 μέχρι το 2021. Πρόκειται για μια αλγεινή ελληνική «πρωτιά» που αποκάλυψε η έρευνα «Ο ακήρυχτος πόλεμος στις γυναίκες στην Ευρώπη» που πραγματοποιήθηκε από το Μεσογειακό Ινστιτούτο Ερευνητικής Δημοσιογραφίας (MIIR) στην Αθήνα, σε συνεργασία με 18 ειδησεογραφικά πρακτορεία του

European Data Journalism Network. Το Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων (EIGE), ορίζει τη γυναικοκτονία ως τη «δολοφονία μιας γυναίκας λόγω του φύλου της». Αυτός είναι ο ορισμός της Στατιστικής Επιτροπής του ΟΗΕ.

21 Δεκεμβρίου 2023, 12:58 | Χ. Ν. ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου 1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου. 2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της. Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ. Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ. Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την

αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων. Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής: Άρθρο 6 Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να

συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.

Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π. “Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής

της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) : α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας. Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο. Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού. β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας, Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες. "https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί. ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων, Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ. Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας "ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ" επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. "Ενεργοί Μπαμπάδες"

21 Δεκεμβρίου 2023, 11:52 | Ι. Κύριε της νομοθετικής πρωτοβουλίας. Τι νόημα έχει όταν στα δικαστήρια ένας αποξενωμένος γονέας δικαιώνεται αλλά η αποξένωση συνεχίζεται? Μήπως λοιπόν ήρθε η ώρα η αποξένωση του τέκνου από τον γονέα να είναι ενδοοικογενειακή βία? Μήπως ήρθε η ώρα να αποτυπωθεί και με νόμο αυτά που επιστήμονες δικαστές έχουν καταγράψει? Αναφέρομαι στις μεθόδους που χρησιμοποιεί ο Γονέας για να αποξενώσει τον άλλο γονέα. Η μάστιγα του γονέα που θέλει να αποξενώσει τον άλλο γονέα παίρνει διαστάσεις, Νομοθετήστε λοιπόν μέτρα πρόληψης και καταστολής τέτοιων ενεργειών. Η αποξένωση του γονέα απο το τέκνο πρέπει να προλαμβάνεται. Η απο κοινού και εξ ίσου επιμέλεια τέκνου σε περίπτωση διαζυγίου να είναι το πρωτεύον. Η αφαίρεση της γονικής μέριμνας στον αποξενωτή γονέα επιβεβλημένη. Αν σας ικανοποιεί η φράση <> Αυτό λοιπόν με την νομοθετική σας πρωτοβουλία να διορθώσετε. Μην κάνετε διάκριση Μητέρα πατέρας. Διορθώστε το με την λέξη Γονέας. Πριν 4 χρόνια δεν μπορούσα να πιστέψω ότι υπάρχουν αποξωνετές γονείς. Δυστυχώς τώρα όχι μόνο το πιστεύω αλλά μπορώ και να το αποδείξω αφού έχει καταγραφεί και δικαστικά.

21 Δεκεμβρίου 2023, 09:35 | Α. Ζητούμε να προβλεφθεί η γυναικοκτονία στον ποινικό κώδικα. Η ένταξη αυτή θα μπορούσε να γίνει, είτε προσθέτοντας ως βάση διάκρισης στο άρθρο 82Α του Π.Κ. [Έγκλημα με ρατσιστικά χαρακτηριστικά] τη διάκριση λόγω φύλου, είτε εισάγοντας επιβαρυντική περίσταση απευθείας στο άρθρο

299 Π.Κ., ανθρωποκτονία από δόλο. Γιατί φυσικά η γυναικοκτονία είναι ανθρωποκτονία, αλλά γίνεται γιατί είσαι θηλυκό.

21 Δεκεμβρίου 2023, 08:04 | Κ. Χ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006 Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΕΑ ΑΠΟ ΟΠΟΥ ΚΙ ΑΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ!!! ΚΑΙ ΝΑΙ! ΒΙΑΙΟΠΡΑΓΟΥΝ ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ!!! ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΟΝΕΑ ΠΑΙΔΙΟΥ-ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΩΣ ΤΕΤΟΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΑ ΕΥΝΟΜΟΥΜΕΝΗ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ. ΑΜΕΣΗ ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΤΟΥ Ν.3500/2006 ΜΕ ΤΟ 1532 ΑΚ ΠΟΥ ΟΡΙΖΕΙ ΟΤΙ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΓΟΝΙΟ ΠΟΥΜΕΘΟΔΕΥΕΙ ΜΕ ΔΟΛΙΟΥΣ ΤΡΟΠΟΥΣ ΤΗΝ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΚΑΘ ΟΣΟΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥΣΥΝΗΘΕΣ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ !!! ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98 ΤΡΑΓΙΚΟ, ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΤΟ ΑΚΑΤΑΔΙΩΚΤΟ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΩΝ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ. ΟΤΑΝ ΠΑΡΑΒΑΤΟΥΝ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΨΥΧΕΣ ΚΑΙ ΖΩΕΣ!!!ΛΥΠΗΘΕΙΤΕ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ!!!ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ 169Α ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ 169Α!!! ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ!!!ΑΡΘΡΟ 43. ΕΠΑΝΑΦΟΡΑ ΤΗΣ ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗΣ ΔΙΩΞΗΣ ΣΤΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΤΗΣ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗΣ ΔΙΑΤΡΟΦΗΣ ΦΡΟΝΤΙΣΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΩΝ ΔΙΑΤΡΟΦΩΝ ΟΠΟΥ ΕΝΤΕΛΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΑ ΟΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ΚΑΤΑ ΤΟ ΔΟΚΟΥΝ ΚΑΙ ΚΑΤΟΠΙΝ ΕΠΑΝΑΦΕΡΕΤΕ ΤΗΝ ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΩΞΗ. ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΕΙΝΑΙ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ!!!!

21 Δεκεμβρίου 2023, 02:17 | Ε. Ζ.-Κ. Κύριε Υπουργέ Παρακαλώ να ληφθούν υπόψην τα αιτήματα μας διότι η ζωή των κακοποιημένων μανάδων και παιδιών, έχει γίνει αφόρητη μετά την ψήφιση του νόμου Τσιάρα 4800/21.«Επιτροπή για το Οικογενειακό Δίκαιο και την Συναινετική Συνεπιμέλεια»Για την νέα τροποποίηση διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και την παρέμβαση στον ν.3500/2006 Έχει τεθεί σε δημόσια διαβούλευση νομοσχέδιο του Υπουργείου Δικαιοσύνης με περιεχόμενο νέες τροποποιήσεις στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και παρέμβαση στον ν.3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία. Όσον αφορά τις αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα με σχετική αρθρογραφία στα μέσα ενημέρωσης έγινε γνωστή η κάθετη αντίθεση μεγάλου μέρους του νομικού κόσμου, γιατί κρίνουν ότι πλήττεται το κράτος δικαίου.Όσον αφορά τις γυναικείες οργανώσεις που μετέχουν στην επιτροπή μας, εκφράζουμε την αντίθεσή μας σε πολλές από τις τροπολογίες που εντάσσονται στο νομοσχέδιο και αρνούμαστε την υποβάθμιση του κράτους δικαίου.Επισημαίνουμε ότι δεν συγκροτήθηκε επιστημονική επιτροπή για την συγγραφή του προτεινόμενου νομοσχεδίου ούτε υπήρξε διάλογος με γυναικείες συλλογικότητες, όπως άλλωστε επιτάσσει η πρόσφατη έκθεση της GREVIO για την Ελλάδα. Συγκεκριμένα, ρητά η GREVIO στην πρόσφατη Έκθεση της για την Ελλάδα, "ενθαρρύνει έντονα τις ελληνικές αρχές να εντείνουν τις διαβουλεύσεις με ένα φάσμα οργανώσεων για τα δικαιώματα των γυναικών, προκειμένου να συμπεριληφθούν οι απόψεις και οι εμπειρίες τους στο σχεδιασμό νόμων, πολιτικών και μέτρων για την πρόληψη και την καταπολέμηση όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών. Οι αρχές θα πρέπει να αναγνωρίσουν πλήρως την αξία και την εμπειρογνωμοσύνη που προσφέρουν μέσω της έμφυλης προσέγγισης της βίας κατά των γυναικών με επίκεντρο τα δικαιώματα και τις ανάγκες των θυμάτων".Δυστυχώς ο Υπουργός Δικαιοσύνης με αλαζονικό ύφος απέρριψε την δημιουργία νομοπαρασκευαστικής επιτροπής με το αιτιολογικό ότι τα μέλη της θα προωθούσαν συντεχνιακά αιτήματα και απαξίωσε πλήρως την επιστημονική κοινότητα, που έχει να επιδείξει λαμπρά δείγματα γραφής όσες φορές μετείχαν σε νομοπαρασκευαστικές επιτροπές.Για ακόμα μία φορά η κυβέρνηση αρνείται να εναρμονισθεί με ευρωπαϊκές και διεθνείς κατευθύνσεις, παρ΄ ότι έχει κυρώσει η χώρα μας ή έχει ενσωματώσει στο εθνικό δίκαιο ευρωπαϊκές οδηγίες ή διεθνείς συμβάσεις, όπως την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης.Οι αλλαγές στον Ποινικό Κώδικα και στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας έχουν άμεση σχέση με την παρέμβαση στον ν.3500/2006 για την ενδοοικογενειακή βία, αφού μία σειρά ζητήματα που έχουν να κάνουν με την αντιμετώπιση του θύτη αντιμετωπίζονται από τα παραπάνω νομικά κείμενα.Δυστυχώς ο Υπουργός δεν έδωσε καμία σημασία στις συστάσεις της GREVIO ούτε μπήκε στον κόπο να ακούσει τις γυναικείες οργανώσεις ώστε να γνωρίζει τα δεινά που προέκυψαν για γυναίκες και παιδιά με την ψήφιση του ν.4800/2021.Οι γυναικείες οργανώσεις με το συνημμένο υπόμνημά μας θα ενημερώσουμε τα κόμματα και τους νομικούς φορείς και θα διεκδικήσουμε την συμπερίληψη των προτάσεών μας.Συνοπτικά τα αιτήματά μας:

• Όχι στη μείωση δικαστών και στην δημιουργία μονομελών Πλημμελειοδικείων, στην θέση των τριμελών.• Επίσπευση της διαδικασίας στον ανακριτικό και δικαστικό τομέα με την καθιέρωση μιας "ταχείας διαδικασίας κατά προτεραιότητα" ώστε να αποτραπεί η κλιμάκωση της βίαιης συμπεριφοράς και η ενδεχόμενη γυναικοκτονία. • Σύνδεση της αποζημίωσης των θυμάτων με την προσφυγή στην δικαιοσύνη ανεξαρτήτως διαμεσολάβησης. • Στο θέμα της αποζημίωσης, αν αποδεδειγμένα ο δράστης δεν μπορεί να καταβάλει αποζημίωση λόγω πρόδηλης οικονομικής αδυναμίας ενώ βρίσκεται στην ίδια αδυναμία και το θύμα, τότε αυτό μπορεί να αποζημιωθεί από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης. Η αποζημίωση να περιλαμβάνει και

χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης. • Ζητούμε σε περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας να αναστέλλεται το δικαίωμα επικοινωνίας με τα τέκνα εκ του νόμου, με την υποβολή μήνυσης, όπως συμβαίνει σε άλλες χώρες. • Στο ν/σ προστίθεται η ψυχολογική βία (επιπλέον της σωματικής) ως βία που επιφέρει τις συνέπειες της κακής άσκησης της γονικής μέριμνας του άρθρου 1532 ΑΚ, Εδώ θα πρέπει να υπάρξει ορισμός του τι συνιστά ψυχολογική βία στο πλαίσιο μιας ενδοοικογενειακής σχέσης, ώστε αυτή η αόριστη αναφορά να μην μπορεί να χρησιμοποιηθεί εις βάρος των γυναικών και να εισάγει από το παράθυρο την έννοια της γονικής αποξένωσης (που έχει απορριφθεί από όλους τους διεθνείς οργανισμούς) ή παρόμοιων εννοιών. • Ζητούμε την βελτίωση της απονομής της Δικαιοσύνης, με την ίδρυση οικογενειακών δικαστηρίων, κατ΄ εφαρμογή του Ν. 2447/1996. • Να ιδρυθεί αμέσως, κατ’ εφαρμογή του Ν. 2447/1996, σώμα οικογενειακών κοινωνικών λειτουργών, με επαρκή και κατάλληλη στελέχωση και τα αναγκαία υλικοτεχνικά μέσα, που θα ενισχυθεί με ψυχολόγους και παιδοψυχίατρους και θα συνεργάζεται και με τις δημόσιες αρχές. • Να προβλεφθεί ειδικό μηνιαίο επίδομα στήριξης των χαμηλού εισοδήματος χωρισμένων γονέων που έχουν την επιμέλεια παιδιού, κατ’ εφαρμογή του άρθρου 21 παρ. 1 του Συντάγματος. • Ζητούμε να εισαχθεί η γυναικοκτονία ως ξεχωριστό αδίκημα του ΠΚ με ιδιαίτερη ποινική απαξία, ώστε να γίνει ορατό το έγκλημα αυτό και η φύση του και να μην υπάρχουν ελαφρυντικά όπως “πρότερος έντιμος βίος” όταν υπήρξαν στο παρελθόν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας είτε κατά του θύματος είτε σε τρίτα πρόσωπα.Τη δήλωση υπογράφουν τα σωματείαΕλληνικό Δίκτυο για την Φεμινιστική ΑπεργίαΕλληνικό Δίκτυο Γυναικών ΕυρώπηςΈνωση Γυναικών Ελλάδας (Ε.Γ.Ε.)Ένωση Ελληνίδων ΝομικώνΕυρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας (ΕΔκΒ)Σωματείο Γυναικείων Δικαιωμάτων «ΤΟ ΜΩΒ»ΧΕΝ ΕλλάδοςΠρωτοβουλία Γυναικών ΠειραιάΟμάδα γυναικών του συλλόγου κοινωνικής και Πολιτιστικής Παρέμβασης θρυαλλίδαΜΗΤΕΡΑΣ ΕΡΓΟΝ Σύλλογος Πολύτεκνων ΜητέρωνΈνωση Διπλωματούχων Ελληνίδων ΜηχανικώνΣύνδεσμος Αλβανίδων γυναικών στην ΕλλάδαΓυναικεία ομάδα ΑυτοάμυναςNIMERTIS ACTIONART ΝΠΙΔΦεμινιστική Συλλογικότητα ΘΕΟΔΩΡΑΟι μαμάδες Mother’s Wings Greece – Mother’s WingsΟμάδα Γυναικών ΠτολεμαΐδαςΣύλλογος εργαζομένων Γενικής Γραμματείας Ισότητας των φύλων «Δώρα Κατσιβαρδάκου»Πανελλήνιο Σωματείο Εργαζομένων Δικτύου Δομών ΓΓΙΦΔίκτυο Γυναικών Συγγραφέων κατά της Έμφυλης Βίας και των Γυναικοκτονιών, «η φωνή της»Artivism MovementΔΙΟΤΙΜΑ Κέντρο για τα Έμφυλα Δικαιώματα και την ΙσότηταΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΕΣSTRONG ΜΕ – Κίνημα για την πρόληψη & καταπολέμηση της έμφυλης βίας.Εργαστήριο Σπουδών Φύλου, Τμήμα Κοινωνικής Πολιτικής, Πάντειο Πανεπιστήμιο

21 Δεκεμβρίου 2023, 02:20 | Ε. Ζ. Κ. Κύριε Υπουργέ☞Το έργο της εικαστικού Georgia Lale, που δημιουργήθηκε από σεντόνια Ελληνίδων γυναικών, θυμάτων έμφυλης κακοποίησης και βίας, σε καμία μα καμία περίπτωση δεν αποτελεί εκδήλωση μίσους, περιφρόνησης, καταστροφής ή και παραμόρφωσης της σημαίας μας. Αντιθέτως πρόκειται για ένα έργο, που έρχεται να μας υπενθυμίσει πως η χώρα μας είναι «πρωταθλήτρια» ανάμεσα στις χώρες της Ε.Ε., στα καταγεγραμμένα περιστατικά γυναικοκτονιών, έμφυλης κακοποίησης και βίας. ☞Κάθε μέρα που περνά, περίπου 140 θηλυκότητες δολοφονούνται σε κάποια μεριά του πλανήτη μας, λόγω του φύλου τους. ☞Στη χώρα μας, κατά το έτος 2022, σύμφωνα με επίσημα στοιχεία έχουν καταγραφεί σχεδόν 9.000 περιστατικά έμφυλης κακοποίησης και βίας, ενώ από τον Ιανουάριο του 2023 μέχρι και σήμερα καταγράφηκαν 6 γυναικοκτονίες.☞Οι παραπάνω αριθμοί είναι καθαρά ενδεικτικοί, καθώς αφορούν μόνο τα καταγεγραμμένα περιστατικά. Σε πολλές χώρες δεν υπάρχουν καταγραφές, παρότι σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας (ΠΟΥ), είναι σημαντικό να τηρούνται αρχεία και επίσημες καταγραφές βάσει του νέου και εξελισσόμενου νομικού ορισμού της γυναικοκτονίας. ☞Καθώς τα περιστατικά έμφυλης βίας, κακοποίησης και γυναικοκτονιών παίρνουν όλο και μεγαλύτερες διαστάσεις και ο αριθμός τους αυξάνεται δραματικά, η επιμόρφωση και ενίσχυση των Τμημάτων Εξάλειψης Ενδοοικογενειακής Βίας της ΕΛ.ΑΣ., η ακόμη καλύτερη λειτουργία αλλά και αύξηση των δομών καταπολέμησης έμφυλης βίας, και κυρίως: ☞η εισαγωγή του φύλου στο Άρθρο 82Α και του εγκλήματος της γυναικοκτονίας ως διακριτού αδικήματος στον Ποινικό μας Κώδικα, είναι παραπάνω από απαραίτητα. ☞Η γυναικοκτονία είναι ένα έγκλημα όπου το κυρίαρχο κριτήριο για να διαπραχτεί είναι το φύλο του θύματος, και που επιτέλους (και άργησε κιόλας) απέκτησε κοινωνική ορατότητα και όνομα. Τη λέμε με το όνομα της ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΑ. Αυτό που μένει όμως είναι να την αναγνωρίσει και η Πολιτεία ως τέτοια, προκειμένου να της επιτραπεί και η είσοδος στις δικαστικές αίθουσες.

21 Δεκεμβρίου 2023, 00:37 | Γ. Μ. 1302 γυναίκες ζήτησαν ψευδείς γνωματεύσεις με σκοπό να εμποδιστεί η επικοινωνία πατέρα – παιδιού, σύμφωνα με μαρτυρία κάποιου ιατροδικαστή στην Πάτρα νομίζω. Φανταστείτε τι γίνεται!! Είναι πάγια τακτική των Ελληνίδων να καταγγέλλουν το σύζυγο για βία, ώστε να αποκόψουν το παιδί από τον πατέρα! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ άμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικών Ψυχικής Υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι είναι πλήθος τα περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων.

21 Δεκεμβρίου 2023, 00:22 | Χ. ΚΕΦΆΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Αυτή η προσθήκη, η οποία εξαφανίζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς.. ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές. Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο ! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

21 Δεκεμβρίου 2023, 00:03 | Γ. Μ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα, (συνήθως της μητέρας) η οποία έχει εξελιχθεί σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας, συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα! Πλήττει άμεσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ένα του γονιό! Είναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους

21 Δεκεμβρίου 2023, 00:12 | Χ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Αυτή η προσθήκη, η οποία εξαφανίζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς.. ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές. Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο ! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

21 Δεκεμβρίου 2023, 00:35 | Γ. Μ. Δηλαδή η ενδοοικογενειακή βία συντελείτε μόνο από άντρες, ποτέ από γυναίκες; Γιατί δεν υπάρχει αναφορά σε ανδρικές δομές; Αυτή η προσθήκη εξαφανίζει κάθε έννοια δικαίου και ισότητας! Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικών προς τους άντρες συνέχεια αυξάνονται! Πρέπει να προστατεύονται από τη βία και οι άνδρες και τα παιδιά, όχι μόνο οι γυναίκες. Αυτό το άρθρο του νομοσχεδίου ενισχύει την έμφυλη διάκριση. Όχι σε διχαστικές τακτικές. Το άρθρο αυτό είναι αντισυνταγματικό, απαξιωτικό, προσβλητικό κι επικίνδυνο για το ανδρικό φύλο! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΝΔΥΝΟ.

20 Δεκεμβρίου 2023, 23:33 | Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Αυτή η προσθήκη, η οποία εξαφανίζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς..ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές. Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο ! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο

μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

20 Δεκεμβρίου 2023, 22:54 | Κ. Σ. Άρθρο 26 (τροποποίηση Άρθρου 169Α ΠΚ) Παρ. 1: Να καθοριστεί και κατώτατο όριο ποινής και όχι μόνον ανώτατο και μάλιστα καί για τη φυλάκιση καί για τη χρηματική ποινή, έστω και αν θα επιβάλλονται διαζευκτικώς οι ποινές αυτές. Άλλως, τα κατώτατα όρια ποινών να ισχύουν για την επαναλαμβανόμενη παραβίαση δικαστικών αποφάσεων, πχ για πέντε παραβιάσεις και άνω, που προφανώς θα δύνανται να εκδικάζονται σε μία δίκη. Άλλως, τα κατώτατα όρια ποινών να ισχύουν για κάθε παραβίαση δικαστικής απόφασης επικοινωνίας γονέα-τέκνου όταν η παραβιασθείσα απόφαση δεν περιλαμβάνει την απαγγελία απειλής αστικών κυρώσεων για τις περιπτώσεις παραβιάσεως αυτής, δηλαδή δεν περιλαμβάνει μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης αυτής. Αιτιολόγηση: –Η προστασία τού κύρους όλων των δικαστικών αποφάσεων συνδέεται και με την προστασία τού κύρους τής δικαστικής λειτουργίας εν γένει. –Στην τελευταία ως άνω περίπτωση, δεν υπάρχει κανένα άλλο διαθέσιμο νομικό μέσο προστασίας των θυμάτων των παραβιάσεων, πέρα από την υποβολή μηνύσεως για έναρξη ποινικής διαδικασίας.Άρθρο 88 (τροποποίηση Άρθρου 6 Νόμου 3500/2006) Προσυπογράφουμε την παρακάτω πρόταση που έχει αναρτηθεί στην παρούσα διαβούλευση, με την επισήμανση εκ μέρους μας να υπάρχει πρόβλεψη και για τη συμμετοχή στη γονεϊκή αποξένωση άλλων προσώπων τής πλευράς τού αποξενωτή γονέα, πχ απώτερων ανιόντων, όταν η συμμετοχή αυτή γίνεται με συγκεκριμένο πρακτικό τρόπο, πχ φύλαξη του τέκνου από τους απώτερους ανιόντες σε ώρες που κανονικά θα έπρεπε να βρίσκεται με τον έτερο γονέα. Παναγιώτης Κατσικερός, Εφέτης Αθηνών, μεταπτυχιακός φοιτητής Ψυχιατροδικαστικής της Ιατρικής Σχολής Αθηνών ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής : Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα. Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι : [α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1) η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2) επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3) έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4) έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5) απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6) αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7) υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8) απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως : 1) συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2) ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3) παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4) αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5) εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6) θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7) πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8) εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας, 9) απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία

αποξενωμένων τέκνων. ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006. Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ Αναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022 Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022 Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022 Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021 Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278 Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135 Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022 Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ. Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022 Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40 Μπέκα Α., “Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής”, διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005 Παντελαίου Χ., “Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου”, διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018 Πενταράκη Α., “Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση”, Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ/ ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76 Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193 Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody

Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357 Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187 Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020 Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020 Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594 Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890 Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7 Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92 Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299 Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522 Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher) Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339) Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281

Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση– Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο"Από κοινού και εξίσου– Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135 Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

Άρθρο 97 (τροποποίηση Άρθρου 21 Ν. 3500/2006) Πιστεύουμε πως τα νομικά πρόσωπα και οι κοινωνικές υπηρεσίες που αναφέρονται στην παρ. 1, θα πρέπει να υποχρεωθούν να συμπεριλαμβάνουν και κάποιους χώρους που θα παρέχουν συμπαράσταση και συνδρομή όπως αναφέρεται στην ίδια παράγραφο, σε αγόρια ηλικίας άνω των 14 ετών, σε άνδρες-θύματα ενδοοικογενειακής βίας, καθώς και εν γένει σε ανήλικα τέκνα και γονείς χωρίς επιμέλεια για τις ειδικές περιπτώσεις που θα έχει επιδικαστεί ή θα έχει διαταχθεί προσωρινώς από Δικαστική Αρχή η παράδοση-παραλαβή τέκνου για μεταξύ τους επικοινωνία να γίνεται σε τέτοιους χώρους, ιδίως κατόπιν επανειλημμένων παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων της εν λόγω επικοινωνίας εκ μέρους τού έτερου γονέα ή κατόπιν επεισοδίων μεταξύ των γονέων σε προηγούμενες περιστάσεις παράδοσης-παραλαβής τού τέκνου. Αιτιολόγηση: 1) Μέχρι στιγμής αυτά τα νομικά πρόσωπα και οι κοινωνικές υπηρεσίες αρνούνται τελείως να παρέχουν οποιαδήποτε συμπαράσταση και συνδρομή σε άνδρες. Στους χώρους φιλοξενίας τους δεν φιλοξενούν ούτε καν αγόρια άνω των 14 ετών. Ωστόσο υφίστανται βία ακόμη και ενήλικες άνδρες, όπως: σωματική βία που μπορεί να επιφέρει βαριές κακώσεις ιδίως όταν προέρχεται από άρρενα πρόσωπα της πλευράς τής συζύγου τους και με ηθική αυτουργία τής συζύγου τους, οικονομική βία από τη σύζυγο με αποτέλεσμα να μην έχουν προσωρινά ούτε καν οικία διαμονής, ψευδείς καταγγελίες που κάποιες φορές έχουν ως αποτέλεσμα την προληπτική απομάκρυνση του καταγγελθέντος από την εργασία του. Σε κάθε περίπτωση, οι αρχές τής ισότητας όλων των ανθρώπων ανεξαρτήτως φύλου και ηλικίας, θα πρέπει να τηρούνται βάσει του Συντάγματος και πολλών Διεθνών Συμβάσεων και Νόμων. 2) Οι παραβιάσεις των διατάξεων επικοινωνίας των δικαστικών αποφάσεων, μπορεί να αποτρέπονται ή τουλάχιστον να αποδεικνύονται πολύ πιο εύκολα όταν η παράδοση-παραλαβή έχει προσδιοριστεί να γίνεται σε τρίτους χώρους και ενώπιον τρίτων προσώπων. Εξάλλου πολλές φορές σε διαδικασίες παράδοσης-παραλαβής τέκνων στην οικία τής μητέρας, που είναι και το σύνηθες, προκύπτουν επεισόδια μεταξύ των γονέων ενώπιον των τέκνων τους.

Άρθρο 98 (τροποποίηση Άρθρου 23 Ν. 3500/2006) Στο τέλος της παρ. 2 να προστεθεί και δεύτερη περίπτωση στην εξαίρεση και αντί για «παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.», προτείνουμε να γίνει «παρά μόνον: α) εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά ή β) εάν τουλάχιστον δύο αναφορές τους εντός του ιδίου έτους που έτυχαν δικαστηριακής χρήσεως σε υποθέσεις γαμικών διαφορών ή γονικής μέριμνας ή επικοινωνίας γονέα-τέκνου, αποδείχθηκαν εκ των υστέρων αναληθείς.» Αιτιολόγηση: Υπάρχει ήδη εν εξελίξει τουλάχιστον μία σοβαρή ποινική διαδικασία για ενδεχόμενο κύκλωμα παραγωγής ψευδών γνωματεύσεων για δήθεν ενδοοικογενειακή βία χειρίστης μορφής, που προορίζονταν για δικαστηριακή χρήση σε τέτοιου είδους αστικές δίκες. Οι πληροφορίες τού Σωματείου μας είναι πως μπορεί

να υπάρχουν και άλλου είδους τέτοια κυκλώματα, που περιλαμβάνουν επαγγελματίες κατηγοριών τής παρ. 1 του εν λόγω Άρθρου. Επιπλέον, σε άλλη ανάρτηση της παρούσας διαβούλευσης, εμφανίζονται στατιστικές για τα χαμηλά ποσοστά των καταγγελιών ενδοοικογενειακής βίας που τελικώς επιβεβαιώνονται. Είναι άλλωστε παρατηρημένο πως συνήθως οι ανεπιβεβαίωτες καταγγελίες για άσκηση βίας από πατέρα προς το τέκνο του, εμφανίζονται αφού ο πατέρας έχει αιτηθεί κοινή επιμέλεια.

20 Δεκεμβρίου 2023, 22:18 | Κ. Π. Άρθρο 99 Μέριμνα για τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας- Προσθήκη άρθρου 23Α στον ν. 3500/2006 Μετά το άρθρο 23 του ν. 3500/2006 (Α΄ 232) προστίθεται άρθρο 23 Α ως εξής: «Άρθρο 23Α Ατομική αξιολόγηση των θυμάτων και διαχείριση του κινδύνου επανάληψης της βίας και δευτερογενούς θυματοποίησης Οι υπηρεσίες υποδοχής θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας, όπως οι αστυνομικές αρχές, οι κοινωνικές υπηρεσίες, οι υπηρεσίες υγείας και οι εξειδικευμένες δομές για την υποστήριξη των γυναικών θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας, κατά τον λόγο αρμοδιότητάς τους και κατόπιν προηγούμενης ενημέρωσης και σύμφωνης γνώμης του θύματος, προβαίνουν σε: α) ατομική αξιολόγηση του θύματος, με σκοπό την εκτίμηση του κινδύνου να υποστεί επανάληψη της βίας ή δευτερογενή θυματοποίηση και β) διαχείριση του κινδύνου, με τον προσδιορισμό των κατάλληλων μέτρων άμεσης προστασίας του θύματος, προκειμένου να αποτραπούν η επανάληψη της βίας και η δευτερογενής θυματοποίηση. Η ατομική αξιολόγηση και διαχείριση του κινδύνου διενεργείται με τη συμμετοχή του θύματος, λαμβάνοντας κυρίως υπόψη: α) τα προσωπικά χαρακτηριστικά του θύματος, όπως την ηλικία, τη φυλή, την θρησκεία, την εθνικότητα ή εθνοτική καταγωγή, τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα ή τα χαρακτηριστικά φύλου ή την αναπηρία, το καθεστώς διαμονής ή κατοικία, τη σχέση συγγένειας και τον βαθμό οικονομικής ή άλλης εξάρτησης με τον δράστη, καθώς και το ιστορικό προηγούμενης θυματοποίησης, β) τον βαθμό βλάβης του θύματος, το είδος, τη σοβαρότητα και τη συχνότητα της βίας. γ) παράγοντες επικινδυνότητας ή υποτροπής της βίας, που συντρέχουν στο πρόσωπο του δράστη, όπως ιδίως απειλές για τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα του θύματος, την κατοχή πυροβόλου όπλου, προηγούμενες καταδίκες για ενδοοικογενειακή βία, εξακολουθητική παρακολούθηση, εξαρτήσεις από αλκοόλ ή άλλες ουσίες, εκδήλωση βίας ή απειλών ενώπιον ανηλίκου, δ) άλλες ιδιαίτερες περιστάσεις που συντρέχουν είτε στο πρόσωπο του θύματος είτε στο πρόσωπο του δράστη. Οι διωκτικές, εισαγγελικές και δικαστικές αρχές, ενώπιον των οποίων εκκρεμεί υπόθεση ενδοοικογενειακής βίας, όποτε κρίνεται αναγκαίο, ενημερώνουν και παραπέμπουν το θύμα, κατόπιν αίτησής του, σε κοινωνικές υπηρεσίες ή σε υπηρεσίες υγείας ή σε εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας, για τη διενέργεια ατομικής αξιολόγησης, με σκοπό να προσδιοριστούν τα κατάλληλα μέτρα άμεσης προστασίας του. Η ατομική αξιολόγηση επικαιροποιείται καθ' όλη τη διάρκεια της εκκρεμούς ποινικής διαδικασίας, αν ουσιωδώς μεταβάλλονται οι περιστάσεις που αποτέλεσαν τη βάση της.Στο πλαίσιο διαχείρισης του κινδύνου, για τον προσδιορισμό των κατάλληλων μέτρων για την προστασία του θύματος, η υπηρεσία υποδοχής συνεργάζεται με άλλες αρμόδιες, κατά περίπτωση, υπηρεσίες και αρχές και μπορεί να διαβιβάζει προς αυτές ή να λαμβάνει από αυτές τις αναγκαίες πληροφορίες, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του θύματος. Ο τελικός προσδιορισμός και η λήψη των κατάλληλων μέτρων προστασίας του θύματος γίνονται με τη σύμφωνη γνώμη του. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Εσωτερικών, Προστασίας του Πολίτη, Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, Υγείας και Μετανάστευσης και Ασύλου καθορίζονται όλες οι αναγκαίες λεπτομέρειες και διαδικασίες σχετικά με τη μεθοδολογία και τον τρόπο συνεργασίας των υπηρεσιών και αρχών των προηγούμενων παραγράφων, καθώς και κάθε άλλο ζήτημα για την εφαρμογή του παρόντος.».Ο σχολιασμός είναι ο εξής: Γιατί η αναφορά είναι μόνο σε γυναίκες θύματα, οι άντρες δε μπορούννα είναι θύματα; Νεαρά σε ηλικία αγοριά να πέφτουν θύματα ενδοοοικογενιακής βίας από τον πατέρα ή τη μητέρα ή και τους δύο μαζί δεν πιάνονται;Επίσης, στα χαρακτηριστικά του θύματος (συμπληρωματικό σχόλιο στην προηγούμενη πρόταση), γιατί μεταξύ των όλων χαρακτηριστικών που αναφέρονται δεν αναφέρεται και το φύλο;Συνεχίζουμε στο άρθρο 98 όπου διαβάζουμε: 1) Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο, ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να το αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά τον νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ενηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2) Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Σύμφωνοι με όσα αναφέρονται. Όμως, γιατί δεν αναφέρεται σχετική προσθήκη στην ήδη υπάρχουσα προσθήκη για τις ψευδείς καταγγελίες στην παράγραφο 2;Παρακαλώ τα ανωτέρω σχόλια να ληφθούν υπόψη, καθότι στιγματίζουν τον άνδρα ως τον κύριο και μόνο

υπαίτιο για την ενδοοικογενειακή βία. Οφείλει να υπάρχει αμεροληψία. Έτσι μόνο υπηρετείτε την ισότητα. Ευχαριστώ.

20 Δεκεμβρίου 2023, 21:39 | Σ. Η βία δεν έχει φύλο ούτε ηλικία και είναι καταδικαστέα από όπου και αν προέρχεται. Όταν λέμε εμφυλη βία αυτόματα κάνουμε εμφυλες διακρίσεις. Πόσος ρατσισμός πια; Ποινές σε όλους όσους εμπλέκονται και κανείς ακαταδιωκτο. Η διαρρηξη σχέσεων παιδιού με γονέα, η λεκτική βία, η ψυχολογική βία είναι επίσης κακοποίηση. Αυξάνονται οι αυτοκτονίες αντρών. Δεν προβληματίζεται κανείς; Που είναι δομές για άντρες και παιδιά άνω των 15 ετών; Που είναι η ισότητα; Το να αντιμετωπίζουμε μονόπλευρα αυτά τα θέματα δημιουργούμε προνόμια μόνο για την μια πλευρά και ωθουμε σε κοινωνικό αυτοματισμό. Απαράδεκτο νομοσχέδιο. Διαφωνώ τελείως.

20 Δεκεμβρίου 2023, 21:00 | Σ. Σ. Η βία δεν έχει φύλλο! Βία είναι και η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του μη έχοντος επιμέλεια γονέα , από τον γονέα που έχει την αποκλειστική επιμέλεια, όπως επίσης κι όλες οι ύβρεις κι απειλές… Δεν θα αναφερθώ καθόλου στις ψευδής μηνύσεις , ούτε στις ψευδής γνωματεύσεις που αναγράφονται παραπάνω. Ο νόμος που θέλετε να ψηφιστεί είναι αντισυνταγματικος αφού προάγει την διάκριση φύλων

20 Δεκεμβρίου 2023, 19:44 | Β. Σ. Μόλις κατατέθηκε το νομοσχέδιο του υπουργείου Δικαιοσύνης για τροποποίηση διατάξεων Π.Κ. και ΚΠΔ, οι γυναικείες οργανώσεις που αναφέρονται στο τέλος του δημοσιεύματος και μετέχουμε στην Επιτρπή που δημιουργήσαμε εδώ και τρία χρόνια, κάναμε πυρετώδεις προετοιμασίες, με μελέτη, διαβουλεύσεις και συγγραφή κειμένων για να διεκδικήσουμε ξανά τα αυτονόητα ως προς τις νομοθετικές αλλαγές, για τα οποία έχουμε κινητοποιηθεί, χωρίς επιτυχία δυστυχώς, κατά την συζήτηση του νομοσχεδίου Τσιάρα, που έγινε ο νόμος 4800/2021, στις 20 Μάϊου, για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια. Παράλληλα διατυπώνουμε προτάσεις και διεκδικήσεις που αφορούν το νόμο για την ενδοοικογενειακή βία, που επίσης τροποποιείται με το τρέχον ν.σ. Το πρώτο δημοσίευμα, είναι συνοπτικό δελτίο τύπου. Το δεύτερο, είναι υπόμνημα με νομική μορφή, για τις προτάσεις και τις αντιρρήσεις μας. Ακολουθούν ενημερωτικά παραρτήματα, και τέλος τα ονόματα των οργανώσεων και στοιχεία επικοινωνίας τους, που απαρτίζουν την επιτροπή μας. Με τα δημοσιεύματα αυτά ενημερώνουμε για τις προτάσεις μας, που ευελπιστούμε να γίνουν δεκτές, αλλά επίσης να κινητοποιηθεί το μέρος της κοινωνίας που ασχολείται με αυτό το νομοσχέδιο, όπως δικηγόροι, εισαγγελείς, δικαστές και φυσικα να γίνει θέμα συζήτησης και υποστήριξης από τα ΜΜΕ. Εδώ το σύνολο του δημοσιεύματος, για όποια ή όποιον ενδιαφέρεται. Ετσι κι αλλιώς όλες αι αιτήσεις μας έχουν υποβληθεί στο υπουργείο Δικαιοσύνης. https://tomov.gr/2023/12/15/tin-nea-tropopoiisi-diataxeon-p-k-k-p/ Πάντως, προκαλεί κατάπληξη η τεμπελιά των υποστηρικτών της απορριφθείσας θεωρίας της γονικής αποξένωσης, αφού είναι τόσο λίγοι και λίγες που παίρνουν ένα δημοσίευμα ή δημοσιευματάκι, και το βάζουν 20 και 30 φορές για να κάνουν μπούγιο και να καταχραστούν το χώρο της διαβούλευσης. Γιατί το κάνετε αυτό? Δεν καταλαβαίνετε ότι υπονομεύετε το απαράδεκτο αίτημά σας; Έτσι κι αλλιώς βέβαια, η βία κατά των γυναικών στις μεσαίες και τις ακρίες της μορφές, έως τη γυναικοκτονία, δεν σας αγγίζουν, δεν λέτε θέλω να βλέπω το παιδί μου και δεν είμαι κακοποιητής, αλλά συνάγεται ότι δεν πειράζε που είστε κακοποιητής, το παιδί δεν έχει τέτοια προβλήματα, δεν έχει δική του βούληση, αλλά είναι αντικείμενο υποβολής. ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ να υποστηρίζεται και να υποδευλίζεται έτσι η βία κατά των γυναικών.

20 Δεκεμβρίου 2023, 19:58 | Π. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ. ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΚΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΓΑΜΟ, ΑΦΟΥ ΑΠΕΙΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΤΕΚΝΟ ΤΟΥΣ. ΠΡΕΠΕΙ ΑΜΕΣΑ ΝΑ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΘΕΙ Η

20 Δεκεμβρίου 2023, 19:55 | Σ. 1)ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΑΣΚΕΙΤΑΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΑ 2)ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΚΑΙ ΟΙ ΔΥΟ ΓΟΝΕΙΣ ΝΑ ΑΝΑΤΡΕΦΟΥΝ ΕΞΙΣΟΥ ΤΟ ΠΑΙΔΙ 3)ΝΑ ΠΟΙΝΗΚΟΠΟΙΗΘΕΙ Η ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

20 Δεκεμβρίου 2023, 18:13 | Φ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006 Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα ! ΑΜΕΣΗ

ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98 ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169^{Α} Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη. Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;; Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή ! Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του. Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

20 Δεκεμβρίου 2023, 18:42 | Σ. Σ. Ρατσιστικοί νόμοι κατά των πατεράδων και γενικότερα των ανδρών. Ποιός νέος άντρας θα θέλει να παντρευτεί και να κάνει οικογένεια με αυτές τις διατάξεις; Αν χωρίσει τι θα κάνει; Ανικουστα πράγματα. Το ΣτΕ τι κάνει;;; Είναι δυνατόν να νομοθετεί και να κυβερνά το 20% των ψηφοφόρων μέσω των αντιπροσώπων τους;; Είναι δημοκρατία αυτή;;; Να επέμβει το ΣτΕ τώρα και να κηρύξει αυτούς τους «νόμους» ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥΣ.

20 Δεκεμβρίου 2023, 16:49 | Η. Ν. Η Βία δεν έχει φύλο. Υπάρχουν ένα σορό ομάδες που υποστηρίζουν ότι η Βία είναι μονόπλευρη και ασκείται ΜΟΝΟ από άνδρες. Υπάρχουν δομές υποστήριξης ΜΟΝΟ για γυναίκες.Ομάδες που προσπαθούν να απομακρύνουν πατέρες από τα παιδιά τους. Ομάδες που χρησιμοποιούν μεμονωμένες εκθέσεις επιστημόνων για να υποστηρίξουν τον αγώνα τους. Επιστήμονες που παραλείπουν να αναφέρουν ότι η Βία ασκείται και από τα δύο φύλα, με αποτέλεσμα οι ομάδες να τις χρησιμοποιούν για να εκδικηθούν το άλλο φύλο. Αναπαράγεται συνεχώς στα ΜΜΕ η κακοποίηση γυναικών και η γυναικοκτονίες.Ομάδες που κρίνουν και πολεμούν όποιον τολμά να διεκδικεί Ισότητα παντού, Προωθούν τον άνδρα – πατέρα ως κοκοποιητή, ώστε να τον απομακρύνουν από τα παιδιά του. Προωθούν ότι κανένας πατέρας δεν είναι άξιος να φροντίζει και να επιμελείται τα παιδιά του ισόποσα με την μητέρα, αντίθετα ότι οι άνδρες ζητάνε τα παιδιά τους μόνο και μόνο για να μειώσουν την διατροφή. Υποστηρίζοντας ότι είναι μια καλοστημένη ‘Μπίζνα’ λόμπι μπαμπάδων. Η ’Μπιζνα’ είναι ξεκάθαρη και δυστυχώς ενώ την γνωρίζουν όλοι δεν κάνουν τίποτα. Η μοναδική μπίζνα είναι, όταν ένα ζευγάρι χωρίζει και πάνε δυο ΙΚΑΝΟΙ γονείς που είχαν από ΚΟΙΝΟΥ την επιμέλεια των παιδιών τους, και αντί να αντιμετωπίζονται ΙΣΟΤΙΜΑ, η ζυγαριά γέρνει πάντα από την μεριά της μητέρας. Αν δεν δίνονταν διατροφή και έπρεπε και οι δυο γονείς να συνεισφέρουν στα παιδιά τους καμία μητέρα δε θα διεκδικούσε αποκλειστική επιμέλεια. Αυτή είναι η μόνη ‘μπίζνα’. Διεκδίκηση αποκλειστικής επιμέλειας για διατροφή, επιδόματα και εκδίκηση του πατέρα. Ο πατέρας θα είναι πάντα κακοποιητικός, θα ασκεί βία σε μητέρα και παιδιά, θα είναι ακατάλληλος να αναθρέψει τα παιδιά του. Ενώ η μητέρα θα εμφανίζεται ως η μόνη ικανή. Έτσι με συνοπτικές διαδικασίες στα ασφαλιστικά μέτρα η μητέρα θα πάρει την επιμέλεια από τον πατέρα. Οι αποφάσεις των αγωγών βγαίνουν μετά από χρόνια, ύστερα και από τις αναβολές, και θα στηριχθούν πάνω στην απόφαση ασφαλιστικών και στην μέχρι τότε προσαρμογή των παιδιών και δεν θα αλλάξει τίποτα ή σπανίως θα επιστραφούν ‘άγνωστα’ παιδιά πια

στους πατέρες τους. Φυσικά καμία μητέρα δεν τιμωρείται για τους ψευδής ισχυρισμούς της. Ούτε για τις παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων. Αντίθετα ο πατέρας αν δε δώσει διατροφή διώκεται αυτεπάγγελτα. Η μητέρα θα παρουσιάσει υψηλές ανάγκες και θα πάρει μια αξιόλογη διατροφή, σπίτι, αυτοκίνητο. Ενώ ο πατέρας θα πάρει μόνο μια μικρή επικοινωνία με τα παιδιά του.ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ. Κακοποίηση που συναινεί το ίδιο το κράτος. Ένας πατέρας υποχρεώνεται να μην ασκεί την επιμέλεια στα παιδιά του, όπως έκανε, αλλά να πληρώνει διατροφή στη μητέρα για να την ασκεί αυτή. Ένας πατέρας που πάλεψε για χρόνια να αποκτήσει αυτά που του παίρνουν άναρχα με μια απόφαση πετώντας τον στον δρόμο και παίρνοντάς του συνήθως και τον μισό μισθό του αν εργάζεται. ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΝΑ ΣΟΥ ΠΑΙΡΝΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΟΥ. Μια μάνα λένε' θα «σκότωνε» για τα παιδιά της , ένας πατέρας όμως που παλεύει να συνεχίσει να έχει τα παιδιά του κρίνεται, ότι το κάνει για να μην δίνει διατροφή.Δεν μιλά κανείς όταν οι γυναίκες ασκούν Βία προς άνδρες. Δεν μιλάει κανείς για τις αυτοχειρίες που είναι αποτέλεσμα ψυχολογικής Βίας. Όσο υπάρχει και υποστηρίζεται αυτή η διάκριση θα αυξάνεται και η Βία και οι αυτοχειρίες.Όταν την Βία την ονομάζουμε γυναικοκτονία και όχι ανθρωποκτονία, όσο προωθούμε και αναπαράγουμε στα ΜΜΕ την προστασία των γυναικών από τους κακοποιητές άνδρες, την αύξηση δομών υποστήριξης γυναικών κάνουμε διάκριση φύλων και πυροδοτούμε εμφύλιους πολέμους.Οι άνδρες που αυτοκτονούν έχουν χάσει τα παιδιά τους από μεθοδευμένες κινήσεις γυναικών. Οι άνδρες που σκοτώνουν μια γυναίκα έχουν απειληθεί και κακοποιηθεί ψυχολογικά από γυναίκες ότι θα χάσουν τα παιδιά τους. Οι γυναίκες ασκούν ψυχολογική κακοποίηση στα παιδιά τους προς εκδίκηση του πατέρα. Άνδρες κακοποιούν σεξουαλικά ανθρώπους (γυναίκες, άνδρες, παιδιά), αλλά και γυναίκες κακοποιούν σεξουαλικά ανθρώπους (γυναίκες, άνδρες, παιδιά) Μάνες που εκδίδουν τα παιδιά τους. Μάνες που σκοτώνουν τα παιδιά τους.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ και δεν θα σταματήσει όσο υπάρχει αυτή η νομολογία. Το να αυξάνουμε τις ποινές δεν είναι η μόνη λύση. Το να κατονομάζουμε την κάθε κακοποίηση και να μετράμε στατιστικά δεν είναι η λύση. Οι άνθρωποι σκοτώνονται από ανθρώπους και κακοποιούν ο ένας τον άλλον, όταν έχουν να χωρίσουν κάτι. Οι περισσότερες δολοφονίες αφορούσαν οικογένειες με παιδιά. Σώστε την οικογένεια για να αντιμετωπιστεί η ενδοοικογενειακή βία. Υποχρεωτική ψυχολογική πραγματογνωμοσύνη πριν από κάθε απόφαση για όλη την οικογένεια. Έλεγχο από δεύτερο ειδικό προς αποφυγή ψευδών γνωματεύσεων. Απομάκρυνση κάθε κακοποιητικού γονιού από τα παιδιά του, ανεξαρτήτως φύλου. Κανένα ακαταδίωκτο σε όποιον κατηγορεί ψευδώς οποιονδήποτε και να διώκεται αυτεπάγγελτα. Να διώκεται αυτεπάγγελτα όποιος παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις. Να διώκεται όποιος δικαστής δεν αντιμετωπίζει με ισότητα τους γονείς και αποφασίζει μη υπολογίζοντας το πραγματικό συμφέρον των παιδιών. Όχι άλλες καθυστερήσεις στα δικαστήρια.Τέρμα πια τα στραβά μάτια και τα χαϊδέματα σε κάποιους. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ και όποιος παλεύει για το αντίθετο είναι αυτός που πυροδοτεί τη βία.

20 Δεκεμβρίου 2023, 15:46 | Ε. Α. Κ. Υπουργέ, η γονική αποξένωση είναι έγκλημα και έτσι πρέπει να την νομοθετησετε. Εκείνες που γράφουν ότι είναι ψευδής όρος, να ξέρετε ότι οι ίδιες δεν αφήνουν τον πατέρα να δει το παιδί του και το δηλητηριάζουν καθημερινά εναντίον του πατέρα του. Δε διστάζουν μάλιστα να ψεύδονται ότι ο πατέρας είναι κακοποιητικος για να δικαιολογήσουν το ότι δεν τον αφήνουν να δει το παιδί του. Όταν ο πατέρας αθωωθεί από όλες αυτές τις ψεύτικες κατηγορίες, δυστυχώς είναι πια αργά, αφού το παιδί έχει ήδη αποξενωθεί και ο πατέρας έχει καταστραφεί ηθικά και οικονομικά. Σας παρακαλούμε, εξεταστε όσα στοιχεία υπάρχουν. Ανοίξτε όλα τα μέσα, τηλεφωνικές συνομιλίες, ηχογραφήσεις, μάρτυρες, σε κάθε δίκη. Αφορούν παιδιά. Είναι δυνατόν να επικαλειστε ως προσωπικό απόρρητο την κακοποίηση των παιδιών και την ενδοοικογενειακή βία; Όποιος λέει ψέματα να καταδικάζεται αυτεπαγγέλτως και χωρίς αναστολή. Υπάρχουν μητέρες κακοποιητριες που δεν τις καταδικάζετε παρόλο που υπάρχουν αποδείξεις. Η γονική αποξένωση και οι ψευδείς καταγγελίες να ποινικοποιούνται. Είναι εγκληματα εναντίον παιδιών. Σας παρακαλούμε, μη γίνεστε πια συνεργός σε εγκλήματα. Ποινικοποίηση και αυστηροποιηση ποινών ΤΩΡΑ

20 Δεκεμβρίου 2023, 15:40 | Η. Α. Κ. Υπουργέ, η γονική αποξένωση είναι έγκλημα και έτσι πρέπει να την νομοθετησετε. Εκείνες που γράφουν ότι είναι ψευδής όρος, να ξέρετε ότι οι ίδιες δεν αφήνουν τον πατέρα να δει το παιδί του και το δηλητηριάζουν καθημερινά εναντίον του πατέρα του. Δε διστάζουν μάλιστα να ψεύδονται ότι ο πατέρας είναι κακοποιητικος για να δικαιολογήσουν το ότι δεν τον αφήνουν να δει το παιδί του. Όταν ο πατέρας αθωωθεί από όλες αυτές τις ψεύτικες κατηγορίες, δυστυχώς είναι πια αργά, αφού το παιδί έχει ήδη αποξενωθεί και ο πατέρας έχει καταστραφεί ηθικά και οικονομικά. Σας παρακαλούμε, εξεταστε όσα στοιχεία υπάρχουν. Ανοίξτε όλα τα μέσα, τηλεφωνικές συνομιλίες, ηχογραφήσεις, μάρτυρες, σε κάθε δίκη. Αφορούν παιδιά. Είναι δυνατόν να επικαλειστε ως προσωπικό απόρρητο την κακοποίηση των παιδιών και την ενδοοικογενειακή βία; Όποιος λέει ψέματα να καταδικάζεται αυτεπαγγέλτως και χωρίς αναστολή. Υπάρχουν μητέρες κακοποιητριες που δεν τις καταδικάζετε παρόλο που υπάρχουν αποδείξεις. Η γονική αποξένωση και οι ψευδείς καταγγελίες να ποινικοποιούνται. Είναι εγκληματα εναντίον παιδιών. Σας παρακαλούμε, μη γίνεστε πια συνεργός σε εγκλήματα. Ποινικοποίηση και αυστηροποιηση ποινών ΤΩΡΑ

20 Δεκεμβρίου 2023, 13:04 | Χ. Υπουργέ μου είμαι θυμα ενδοοικογενειακης βιας και οχι μια φορα…ενω ημουν σε γαμο με το συζυγο χειροδικησε μια απο τις πολλεσ φορεσ σε βαροσ μου ωσπου πηγα στο νοσκομειο και νοσηλεύτηκα δε ασχημη καταταση,ποιο είναι το θεμα,οτι πριν ερθει το ασθενοφόρο μου υπέβαλλε κι εκεινος αντιμήνυση για λογουσ εκδικησης κτλ και ηρθαν οι αστυνομικοι μαζι μου στο νοσικομειο και μου φέρονταν σαν να ειμαι κρατουμενη στα πλαισια του αυτοφορου λογω της ψευδουσ αντιμηνυσης που υπέβαλλε ο πρωην πλεον,δηλαδη δεν εφτανε το οτι ήμουν μια γυναικα χτυπημενη τραυματισμενη με σοβαρους πονους,θποβλήθηκα και σε αυτη τη διαδικασια με τόσο ψυχικη φθορα να έρθουν συνοδεια οι αστυνομικοι σταπλαισΙΑ του αυτοφώρου. ποσο ψυχικη φθορα…να πρεπει να διαχειριστω την ολη καταταση να ποναω και να εχω και τετοια αντιμετώπιση.δε ξερω αν ειναι αυτο το πρωτόκολλο αλλα εχω ακουσει οτι τα θυματα υποβαλλονται σε τετοιεσ διαδικασιεσ καποια πρόβλεψη. δεν μας φτανει η κακοποιηση μας…κατι πρεπει να γινει με τισ ψευδοαντιμηνυσεις μολισ τουσ καταγγείλουμε.ΚΜΜΙΑ ΦΡΟΝΤΙΔΑ ΣΤΑ ΘΥΜΑΤΑ,ΚΑΙ ΝΑ ΕΝΗΜΕΡΩΘΟΥΝ ΝΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΟΥΝ ΤΑ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΝΑ ΧΕΙΡΙΖΟΝΤΑΙ ΤΕΤΟΙΕΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ. ΠΑΡΕΠΙΠΤΟΝΤΩΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΗΚΕ ΤΕΛΕΣΙΔΙΚΑ ΑΛΛΑ ΕΓΩ ΠΑΝΤΑ ΦΟΒΑΜΑΙ ΜΙΑΣ ΚΑΙ Η ΠΟΙΝΗ ΕΙΝΑΙ ΑΝΑΣΤΕΛΛΟΥΣΑ

20 Δεκεμβρίου 2023, 12:24 | Ε. Ζ.-Κ. Κύριε Υπουργέ δυστυχώς:Πρωταθλήτρια» Ευρώπης η Ελλάδα στην… έξαρση των γυναικοκτονιών.Την υψηλότερη ετήσια αύξηση εμφάνισε η Ελλάδα, με άνοδο 187,5% μόλις σε ένα χρόνο, από το 2020 μέχρι το 2021.Μόνο με πολιτική παρέμβαση μπορείτε να συμβάλλετε στην μείωση των Γυναικοκτονιών στην Ελλάδα. Σας παρακαλούμε να τιμήσετε φόρο τιμής για τις γυναίκες που χαθήκαν- να νομοθετήσετε τον όρο «Γυναικοκτονία» στον ΝΕΟ Ποινικό Κώδικα. https://www.in.gr/2023/03/22/greece/protathlitria-eyropis-ellada-stin-eksarsi-ton-gynaikoktonion/amp/

20 Δεκεμβρίου 2023, 12:01 | Μ. Θ. Η Βία δεν έχει φύλο. Αποδεχτείτε ότι η αποξένωση είναι μορφή Ενδοοικογενειακής Βίας και προσαρμόστε το Νόμο σε αυτό. Εφαρμογή του νόμου 4800/21 με βαριές ποινές για τις αποξενωτριες μαμάδες. Θύματα παιδιά και Μπαμπάδες με τις γυναίκες να μένουν ατιμώρητες. Άμεση εφαρμογή των διατάξεων του Νόμου 4800/21 με αντίστοιχες ποινές για τους δικαστικούς λειτουργούς που δεν τον εφαρμόζουν. Εναρμόνιση των Ελληνικών Δικαστηρίων με τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες

20 Δεκεμβρίου 2023, 12:53 | Σ.Δ. Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου με τον γονέα που δεν διαμένει ή συνασκεί συνεπιμέλεια , συνιστά βαριά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού (πολλές φορές μη αναστρέψιμη) και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, η οποία κατά το 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας. Εφ όσον λοιπόν προβλέπεται στον Αστικό Κώδικα πως είναι δυνατόν να μην προβλέπεται στον Ποινικό Κώδικα; Χρειάζεται άμεση εναρμόνιση με το άρθρο 6 του ν.3500/2006 ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το τεράστιο αυτο πρόβλημα.Εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν.3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περι ενδοοικογενειακής βίας ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η διάρρηξη των σχέσεων γονέα-τέκνου η οποία δημιουργείται με διάφορες μεθοδεύσεις από τον έτερο γονέα, (Ψευδείς καταγγελίες, δημιουργία τεχνιτών εντάσεων, δημιουργία του συνδρόμου γονεϊκής αποξένωσης, δημιουργία πλαστών αναμνήσεων), κακοποιώντας ψυχολογικά το τέκνο.Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα είναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης (πολλές φορές ανεπανόρθωτη) και αποκοπής από τον ένα του γονέα, που συνήθως είναι ο πατέρας και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το άρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει ότι μπορεί να έχει ως συνέπεια την αφαίρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διάρρηξη με διάφορες μεθοδεύσεις.Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών», χωρίς καμμία αναφορά στους άνδρες και τα παιδιά, λές και η ενδοοικογενειακή βία ασκείται μόνο απο άνδρες ενώ υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας για το αντίθετο. Επίσης τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δινουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναικες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών απο μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% ενάντι 22% των γυναικών. Αυτές οι 2 παράγραφοι συνιστούν εξώφθαλμη ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ (άρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατί Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Γιατί αυτή η αντισυνταγματική διάκριση στα φύλα για την ενδοοικογενειακή βία;Γιατί δεν προβλέπετε δομές και για άνδρες – πατεράδες; Αναρωτηθήκατε ποτέ που πηγαίνουν οταν βρίσκονται διωγμένοι,πολλές φορές κακοποιημένοι και χωρίς τα παιδιά τους, απο την οικία τους αφού τον χωρισμό κατά 70% τον επιδιώκει το αλλο φύλο; Η κακοποίηση προκαλείται και απο τα 2 φύλα και τα περιστατικά κακοποίησης ανδρων είναι πάμπολλα τα οποία ανακοινώνονται μεν αλλά περνούν στα ψιλά δε , προφανώς σκόπιμα λόγω του ότι δεν πουλάει ο κακοποιημένος άνδρας – πατέρας . Αυτό σημαίνει ότι και οι άντρες – πατεράδες έχουν ανάγκη απο φιλοξενία και ψυχολογική στήριξη και κυρίως έχουν ανάγκη απο δικαιοσύνη και πραγματική ισότητα. Να φτιαχτούν δομές και για τους άνδρες- πατεράδες στις οποίες θα μπορούν να έχουν μαζί και τα παιδιά και οχι μόνο για γυναικες γιατί μετα από ένα επεισόδιο ενδοοικογενειακής βίας ή

απο εναν χωρισμό όλοι βγαίνουν λαβωμένοι και πολλές φορές κακοποιημένοι. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Να σταματήσουν άμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδιά «ειδικών ψυχικής υγείας» ΙΔΙΩΤΩΝ , οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρις την συναίνεση του έτερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές φορές χωρίς να έχουν δει καν το παιδί. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνο οταν συναινούν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής και να διενεργηθεί η εξέταση απο Δημόσιο Φορέα ή από ειδικό ψυχικής υγείας διορισμένο από την δικαστική αρχή.Να καταργηθεί η τροποποίηση του άρθρου 169Α του ΠΚ παρ.3 που επιτρέπει σε κάποιον συγγενή (συνήθως της πεθεράς) να παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις για λογαριασμό του γονέα , ως απαράδεκτη!!! Η διάρρηξη των σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό αλλά και τους οικίους αυτού.

20 Δεκεμβρίου 2023, 12:23 | Β. Απόσυρση άμεσα του εδαφίου για τους παιδοψυχολόγους. Οι εκθέσεις τους γίνονται επί πληρωμή και με απουσία του ενός γονέα. Ενδοοικογενειακή βία σε χείριστη μορφή είναι η γονεϊκή αποξένωση. Σε στατιστική καταγραφή του Τρασιας Χρήστος Διευθυντής Παιδιατρικής κλινικής ΓΝ Άργους από το 2017 είχε 1302 περιστατικά μητέρων που του ζητούσαν πλαστή ιατρική γνωμάτευση για να εμποδίσουν την επικοινωνία με τον έτερο γονέα. Εξωφρενικό! Ποινική καταδίκη άμεση για παραβίαση δικαστικής απόφασης σε ότι αφορά το οικογενειακό δίκαιο. Βαριές τιμωρίες ποινικές σε δικηγόρους που για προσωπικό όφελος κατευθύνουν καταστάσεις. Ο θεσμός του γάμου είναι σε κρίση, η υπογεννητικότητα στη χώρα είναι μείζον πρόβλημα αν δεν λυθούν τα θέματα συνεπιμέλειας δεν θα λυθεί πότε.Η ενδοοικογενειακή βία έχει ρίζες στην έκφραση «Σου παίρνω τα παιδιά και φεύγω» που δεν μπορεί να γίνει ανεκτή από τους σύγχρονους μπαμπάδες. Διορθώσετε νοοτροπίες με το νομοσχέδιο σας για να αλλάξουν όλα.

20 Δεκεμβρίου 2023, 12:12 | Γ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό αλλά και να αποξενώνεται και απο τους οικίους αυτού.

20 Δεκεμβρίου 2023, 11:10 | Ν. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό αλλά και να αποξενώνεται και απο τους οικίους αυτού.

20 Δεκεμβρίου 2023, 11:37 | Ν. Σ. Η γονική αποξένωση είναι συναισθηματική κακοποίηση του παιδιού και ενδοοικογενειακή βία.Πρέπει να ποινικοποιηθεί άμεσα.

20 Δεκεμβρίου 2023, 11:10 | Μ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα.

20 Δεκεμβρίου 2023, 11:38 | Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

20 Δεκεμβρίου 2023, 11:06 | Β. Γ. Άρθρο 86 1. Να διευκρινιστεί ο όρος «ψυχολογική βία»: κάθε μορφή συμπεριφοράς ή στάση που αποσκοπεί να εκφοβίσει, να πειθαναγκάσει, να ταπεινώσει, να χειραγωγήσει, να τρομοκρατήσει, να ενοχοποιήσει άλλο άτομο. 2. Να προσδιοριστεί συγκεκριμένη ποινή, όσον αφορά στη «διάρρηξη συναισθηματικών σχέσεων» μεταξύ γονέα και τέκνου, δεδομένου ότι μέχρι σήμερα η «ολική ή μερική αφαίρεση της γονικής μέριμνας», όπως προβλέπει το άρθρο 1532 ΑΚ δεν φαίνεται να εφαρμόζεται με βάση της στατιστικές καταγραφές. 3. Να θεσμοθετηθεί δια του νόμου η υποχρεωτική παρακολούθηση συνεδριών σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας από όλα τα μέλη της οικογένειας (τυπικής οικογένειας, σε διάσπαση ή διπυρηνικής), όταν υπάρχουν ενδείξεις άσκησης βίας οποιασδήποτε μορφής στο οικογενειακό σύστημα. 4. Να προστεθεί η λεκτική βία με τον συνακόλουθο προσδιορισμό συγκεκριμένης ποινής. 5. Να καθοριστεί αυστηρή ποινή για την περίπτωση των ψευδών κατηγοριών και καταγγελιών.

20 Δεκεμβρίου 2023, 11:47 | Φ. Παραβίαση τω δικαιωμάτων του άντρα και πατέρα, τροποποιήστε το. Ισότητα και για τα δύο φύλα.

20 Δεκεμβρίου 2023, 10:08 | Ι. Κε Υπουργέ και συντάκτες του νομοσχεδίου, Σχετικά με το Αρθρο 99. Στη προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 χρειάζεται να λάβετε σοβαρά υπόψιν αληθινά στοιχεία με αποδείξεις διότι με παραφιλολογίες προκαλείτε και πάλι η κοινή γνώμη όλων των νοήμων ανθρώπων. Στο σημείο αυτό υπονοείται καθαρά ότι η ενδοοικογενειακή βία έχει θύματα ΜΟΝΟ γυναίκες και ΠΟΤΕ άντρες. Πράγμα που είναι ΑΝΑΛΗΘΕΣ διότι η βία δεν μπορεί να έχει ένα συγκεκριμένο φύλο. Εξαφανίζεται με αυτό το τρόπο κάθε έννοια του ΔΙΚΑΙΟΥ και της ΙΣΟΤΗΤΑΣ όταν δηλώνεται οτι η ενδοοικογενειακή βία έχει θύματα ΜΟΝΟΝ γυναίκες. ΑΦΑΙΡΕΙΤΑΙ από κάθε άντρα αλλά και νομοταγή Έλληνα πολίτη το δικαίωμα να λάβει τις υπηρεσίες υποδοχής θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας στις περιπτώσεις που μια γυναίκα προκαλεί ψυχολογική ενδοοικογενειακή βία στον ίδιο αλλά και στα υπόλοιπα μέλη. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ και πρέπει να είναι καταδικασταία από όπου και εάν προέρχεται, είτε από γυναίκα είτε από άντρα. Χρειάζεται ΙΣΟΤΗΤΑ σε όλα τα θέματα. Θύματα μπορεί να είναι Άντρες, Γυναίκες αλλά και τα τέκνα τους. Δυστυχώς το άρθρο αυτό ενισχύει τη διάκριση μεταξύ των φύλων και δεν βοηθάει τα πραγματικά θύματα της ενδοοικογενειακής βίας. Κανονικά θα έπρεπε να το αποσύρεται ως ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ και να λάβετε σοβαρά υπόψιν σας την ΙΣΟΤΗΤΑ των φύλων. Σας παρακαλώ χρειάζεται ο νόμος να εφαρμοστεί το ίδιο για όλους, παρόλο που τα περαστικά βίας και ΘΑΝΑΤΩΝ μικρών παιδιών παγκοσμίως κατά 60% προκαλείται από γυναίκες.Ωστόσο, είναι πολύ σημαντικό να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 του αστικού κώδικα περί ενδοοικογενειακής βίας όπου προβλέπει την αφαίρεση της γονικής μέριμνας στα άτομα αυτά (γυναίκες ή άντρες) που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους κι εχει ως αποτέλεσμα να πλήττονται βάναυσα τα τέκνα καταδικάζοντάς τα στην πραγματικότητα. Η γονεϊκή αποξένωση είναι σοβαρό αδίκημα εάν λάβουμε υπόψιν μας την εξέλιξη των παιδιών αυτών στη μετέπειτα ζωή τους και με αποδείξεις από τους ειδικούς. Η διάρρηξη σχέσεων έχουν ως αποτέλεσμα τη γονεϊκή αποξένωση μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα θα πρέπει να θεωρείται ψυχολογικά βία και ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ του ΤΕΚΝΟΥ.Το άρθρο 98 χρειάζεται να ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ. Επιστρέφουμε σε προηγούμενες εποχές. Εν έτη 2023 και μετά από ένα τεράστιο πλήθος ΨΕΥΔΩΝ περιστατικών (όπως εκ των υστέρων αποδεικνύονται) αλλά και τις πληρωμένες γνωματεύσεις, οι «Ειδικοί Ψυχικής Υγείας» θα πρέπει να διώκονται. Οι γνωμάτευσεις αυτών θα πρέπει να εκδίδονται ΜΟΝΟΝ κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής με καταδίκη των «ειδικών Ψυχικής Υγείας» όταν σε ιατρική γνωμάτευση που εκδίδουν βεβαιώνουν εν γνώσει τους αναληθή και ψευδές περιστατικό. Κανένας δε μπορεί να μένει στο απυρόβλητο όταν τα πραγματικά θύματα είναι τα ΠΑΙΔΙΑ μας.

20 Δεκεμβρίου 2023, 08:36 | Ε. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι

υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου.

20 Δεκεμβρίου 2023, 08:45 | Β. Πρέπει επιτέλους ο Πατέρας να έχει τα ίδια δικαιώματα με την Μητέρα. Παράδειγμα στο άρθρο 99 αναφέρει ΜΟΝΟ για δομές υποστήριξης Γυναικών.

20 Δεκεμβρίου 2023, 08:03 | Τ. Κ. Ποινικοποιήση της διάρρηξης σχέσεων μεταξύ γονέα/τέκνου απο τον άλλον γονέα με άμεση αφαίρεση επιμέλειας/γονικής μέριμνας. Ποινικοποιήση της παραβίασης δικαστικής απόφασης (όπως επικοινωνία γονέα-τέκνου) με άμεση αφαίρεση επιμέλειας/γονικής μέριμνας.

20 Δεκεμβρίου 2023, 07:18 | Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

20 Δεκεμβρίου 2023, 07:41 | Π. Μ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

20 Δεκεμβρίου 2023, 07:43 | Τ. Επιτέλους το κράτος και η δικαιοσύνη ΠΡΕΠΕΙ να τιμωρεί όχι την γονεϊκή αποξένωση ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ γονεικης αποξένωσης εάν ενδιαφέρονται πραγματικά για το παιδί με έργα και όχι με λόγια . Και λέω να τιμωρείται η προσπάθεια γιατί εάν επέλθει αποξένωση το ψυχικό τραύμα του παιδιού όσες και ψυχοθεραπείες να κάνει θα παραμείνει αγιάτρευτο . ΠΡΕΠΕΙ επιτέλους να υπάρξει ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ και ΙΣΟΤΗΤΑ μεταξύ των γονέων στις δικαστικές αίθουσες και ΠΡΕΠΕΙ επιτέλους να υπάρχει έλεγχος των δικαστικών αποφάσεων για το εάν τηρείται ή όχι ο νόμος. ΤΟ ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΕΓΚΛΗΜΑ της γονεικης αποξένωσης που συμβαίνει στην Ελλάδα ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΕΛΕΙΩΣΕΙ ΕΧΘΕΣ.

20 Δεκεμβρίου 2023, 04:25 | Κ. Τ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα. Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι : [α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει

τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως : 1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας, 9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.

20 Δεκεμβρίου 2023, 03:57 | Ε. Κύριε Υπουργέ δυστυχώς:Πρωταθλήτρια» Ευρώπης η Ελλάδα στην… έξαρση των γυναικοκτονιών.Την υψηλότερη ετήσια αύξηση εμφάνισε η Ελλάδα, με άνοδο 187,5% μόλις σε ένα χρόνο, από το 2020 μέχρι το 2021.✓Κύριε Φλωρίδη, Κύριε Υπουργέ Δικαιοσύνης: ✓Κάντε Ότι Χρειάζεται Για Να Μην Τύχει Και στην Διπλανή σας Οικογένεια! ✓Αιτούμεθα να: 1. «ΑΠΟΣΥΡΕΤΕ ΑΜΕΣΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟ ΤΣΙΑΡΑ 4800/21» Που έχει επιφέρει τραγικές συνέπειες σε μανάδες και παιδιά. 2. ΘΕΣΜΟΘΕΤΕΙΣΤΕ ΤΟΝ ΟΡΟ «ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΑ» στον ΝΕΟ Π.Κ. 3. ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΤΕΙΤΕ με τις ΕΥΡΩΠΑΙΚΕΣ ΟΔΗΓΙΕΣ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ, της GREVIO και της ΣΥΜΒΑΣΗΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ. 4. ΔΙΕΡΕΥΝΕΙΣΤΕ την «Βιομηχανία Εμπλεκομένων Ψυχιάτρων» που Δημοσίως συμμετέχουν ως Κεντρική Ομιλητές σε Συνέδρια των λόμπι μπαμπάδων υποστηρίζοντας τον ψευδό όρο «γονεϊκή αποξένωση», ΕΝΩ έχει απορριφθεί από όλη την Παγκόσμια Ιατρική Κοινότητα και Διεθνών Οργανισμών, και είναι ευρέως γνωστό ότι χρησιμοποιείται από κακοποιητικούς πατεράδες σε υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας μανάδων και παιδιών. 5. Οι συγκεκριμένοι ψυχίατροι διδάσκουν σε Σχολές Δικαστών και Εισαγγελέων; και μάλιστα επιλέγονται από Δικαστές και Εισαγγελείς ως Ιδιώτες πραγματογνώμονες σε υποθέσεις Ενδοοικογενειακής Βίας μανάδων και παιδιών. 6. Αντί οι Δικαστές και Εισαγγελείς να προστατεύσουν κακοποιημένες μανάδες και παιδιά – όπως προβλέπεται ειδικότερα από την Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας και της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης – ΑΠΕΙΛΟΥΝ ΑΝΕΡΓΕΣ κακοποιημένες μανάδες Για Δήθεν Αποξένωση με πρόστιμα και φυλάκιση και αναγκάζουν τα Κακοποιημένα παιδιά τους να αποκαταστήσουν τις σχέσεις τους με τους κακοποιητές πατεράδες, μέσω Δικαστικών Αποφάσεων ή Εισαγγελικές Παραγγελίες – σε ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΕΣ συνεδρίες με Συγκεκριμένους Ιδιώτες Ψυχιάτρους με υπέρογκα ποσά 120 έως 150 € την συνεδρία και όχι σε Δημόσιους Ψυχίατρους. 7. ΕΞΑΚΡΙΒΩΣΤΕ τι Συμβαίνει κάθε βράδυ, στα Αστυνομικά Τμήματα Αντιμετώπισης Ενδοοικογενειακής Βίας, μετά από καταγγελίες κακοποίησης των μανάδων και παιδιών που είναι Υποστελεχωμένα -Χωρίς Ειδικούς Συνεργάτες: Ψυχολόγους, Γυναίκες Αστυνομικούς, Εφημερεύοντες Ιατροδικαστές, και… Παροτρύνονται οι «Άντρες»-Θύτες, Να Υποβάλουν Μήνυση για… «Ψευδή Καταμήνυση», στις Πρώην Συζύγους τους ΚΑΙ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ καταλήγουν με ΧΕΙΡΟΠΕΔΕΣ στα κρατητήρια Μαζί με τον θύτη με την αυτόφωρη διαδικασία. 8. Μόνο στην Ελλάδα συμβαίνουν αυτά και σε καμιά άλλη χώρα της ευρωπαϊκής ένωσης!!! Κύριε Φλωρίδη, Κύριε Υπουργέ, 1. ✓ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΤΕ ΟΤΙ ΟΛΗ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ Lobbies μπαμπάδων είναι μια καλοστημένη Business …Όπως και στις ΗΠΑ …ΓΙΑ ΝΑ ΚΟΝΟΜΑΝΕ ΟΙ ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΔΙΑΤΡΟΦΗ …οι «ΠΑΤΕΡΑΔΕΣ»! 2. ✓Περάστε ένα βράδυ από ένα ΕΙΔΙΚΟ Αστυνομικό Τμήμα…Και Θα ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΕΤΕ ΤΟΣΟ… ΠΟΥ θα τα Αλλάξετε Όλα! https://www.in.gr/2023/03/22/greece/protathlitria-eyropis-ellada-stin-eksarsi-ton-gynaikoktonion/amp/https://dikaiosyni.com/katigories/arthra/i-via-kata-twn-ginaikwn-kai-oi-draseis-tis-evropaikis-enwsis/

19 Δεκεμβρίου 2023, 23:52 | Μ. Α. Χρειαζόμαστε ένα δίκαιο κοινωνικό κράτος και για τους δύο γονείς. Υπερασπιστή τε τα παιδιά μας να έχουν δικαίωμα να έχουν δύο γονείς. Δώστε στα παιδία το δικαίωμα να έχουν δύο γονείς έστω και χωρισμένους. Η ενίσχυση της Αποξένωσης δεν ωφελεί τα παιδιά και δεν χρειάζονται αποδείξεις για αυτό. Πως θα λύσουμε τα προβλήματα του δημογραφικού, της βίας, των ναρκωτικών και πολλά άλλα καθημερινά προβλήματα, όταν αφαιρούμε το δικαίωμα στα παιδιά μας να έχουν δύο γονείς έστω και χωρισμένους. Για τα παιδιά μας.Με εκτίμηση Ένας Πατέρας

19 Δεκεμβρίου 2023, 22:51 | Δ. 2022 – Γυναικοκτονίες ΜΟΝΟ στο πλαίσιο ενδοοικογενειακής βίας 4 τελεσμένες: 21 γυναίκες, 1 έφηβη και 2 κορίτσια 21 απόπειρες: 20 γυναίκες κι 1 κορίτσιΆγνωστος ο αριθμός των γυναικών που δολοφονήθηκαν επειδή ήταν γυναίκες από δράστη εκτός οικογενειακού πλαισίου. Πώς τολμούν κάποιοι να αμφισβητούν τα θύματα;Πώς αμφισβητούν τις νεκρές.Ευκολο να καταλάβει κάποιος το γιατί.Προχωρηστε αμεσα το νομοσχεδιο!Και πιο αυστηρες ποινες,όχι άλλα χαδια στους κακοποιητές

19 Δεκεμβρίου 2023, 22:41 | Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!!!

19 Δεκεμβρίου 2023, 21:07 | Δ. Κ. Ως πατέρας που τέσσερα χρόνια υπέστη γονεϊκή αποξένωση αλλά και ως πατέρας που εδώ και ένα χρόνο έχω απόλυτη και ισοχρονη συνεπιμελεια σε όλα, θεωρώ υπερβολικά αναγκαίο και ωφέλιμο για το θεσμό της ελληνικής οικογένειας τη μοναδική λύση για να είναι τα παιδιά μας ευτυχισμένα. Την αμεση ποινικοποίηση της γονεϊκής αποξένωσης ! Για το καλό των παιδιών μας !

19 Δεκεμβρίου 2023, 21:01 | Β. Αιτούμεθα να: 1.Αποσύρετε ΑΜΕΣΑ, ΤΟΝ Ν.4800-ΤΣΙΑΡΑ! 2.Θεσμοθετείστε τον όρο «ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΕΣ» στον Π.Κ., με τον ΝΕΟ ΝΟΜΟ ΠΟΥ ΕΣΕΙΣ ΠΡΟΤΙΘΕΣΤΕ ΝΑ ΕΙΣΑΓΕΤΕ ΤΩΡΑ! 3.Εναρμονιστείτε με τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες, της GREVIO Και της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης! 4.Διερευνείστε την «Βιομηχανία Εμπλεκομένων Ψυχιάτρων» που έχουν Στήσει τα Διάφορα-Lobbies και Ταλαιπωρούν τα ήδη Κακοποιημένα Παιδιά τους και τις Πρώην Συζύγους τους… -ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ- Για να Αποφύγουν την Διατροφή -Στο μεγαλύτερο μέρος % αυτών των Υποθέσεων-! 5.Εξακριβώστε Τι Συμβαίνει κάθε βράδυ, στα Νεο-συσταθέντα Τμήματα Αντιμετώπισης Οικογενειακής Βίας, που είναι Και Υποστελεχωμένα -Χωρίς Ειδικούς Συνεργάτες: Ψυχολόγους, Γυναίκες Αστυνομικούς, Εφημερεύοντες Ιατροδικαστές, κλπ- Και… Παροτρύνονται οι «Άντρες»-Θύτες, Να Υποβάλουν Μήνυση για… «Ψευδή Καταμήνυση», στις Πρώην Συζύγους τους! 🎄Κύριε Φλωρίδη, Κύριε Υπουργέ, 1. ✓ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΤΕ ΟΤΙ ΟΛΗ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ «Lobbies μπαμπάδων» ΕΙΝΑΙ Μιά καλοστημένη Business …Όπως και στις ΗΠΑ …ΓΙΑ ΝΑ ΚΟΝΟΜΑΝΕ ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΔΙΑΤΡΟΦΉ …οι «άντρες»! 2. ✓Περάστε Μιά Νύχτα Σ' Ένα ΕΙΔΙΚΟ Αστυνομικό Τμήμα…Και 3.🎄Θα ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΕΤΕ ΤΟΣΟ… ΠΟΥ θα τα Αλλάξετε Όλα!

19 Δεκεμβρίου 2023, 20:25 | C. A. Z.✓Κύριε Φλωρίδη, Κύριε Υπουργέ Δικαιοσύνης: Κάντε Ότι Χρειάζεται Για Να Μην Τύχει Και στην Διπλανή σας Οικογένεια! #Αιτούμεθα να: 1.Αποσύρετε ΑΜΕΣΑ, ΤΟΝ Ν.4800-ΤΣΙΑΡΑ! 2.Θεσμοθετείστε τον όρο «ΓΥΝΑΙΚΟΚΤΟΝΙΕΣ» στον Π.Κ., με τον ΝΕΟ ΝΟΜΟ ΠΟΥ ΕΣΕΙΣ ΠΡΟΤΙΘΕΣΤΕ ΝΑ ΕΙΣΑΓΕΤΕ ΤΩΡΑ! 3.Εναρμονιστείτε με τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες, της GREVIO Και της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης! 4.Διερευνείστε την «Βιομηχανία Εμπλεκομένων Ψυχιάτρων» που έχουν Στήσει τα Διάφορα-Lobbies και Ταλαιπωρούν τα ήδη Κακοποιημένα Παιδιά τους και τις Πρώην Συζύγους τους… -ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΙΔΙΟΥΣ- Για να Αποφύγουν την Διατροφή -Στο μεγαλύτερο μέρος % αυτών των Υποθέσεων-! 5.Εξακριβώστε Τι Συμβαίνει κάθε βράδυ, στα Νεο-συσταθέντα Τμήματα Αντιμετώπισης Οικογενειακής Βίας, που είναι Και Υποστελεχωμένα -Χωρίς Ειδικούς Συνεργάτες: Ψυχολόγους, Γυναίκες Αστυνομικούς, Εφημερεύοντες Ιατροδικαστές, κλπ- Και… Παροτρύνονται οι «Άντρες»-Θύτες, Να Υποβάλουν Μήνυση για… «Ψευδή Καταμήνυση», στις Πρώην Συζύγους τους! Κύριε Φλωρίδη, Κύριε Υπουργέ, 1. ✓ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΝΟΗΣΕΤΕ ΟΤΙ ΟΛΗ Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ «Lobbies μπαμπάδων» ΕΙΝΑΙ Μιά καλοστημένη Business …Όπως και στις ΗΠΑ …ΓΙΑ ΝΑ ΚΟΝΟΜΑΝΕ ΕΜΠΛΕΚΟΜΕΝΕΣ ΕΙΔΙΚΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΔΙΑΤΡΟΦΉ …οι «άντρες»! 2. ✓Περάστε Μιά Νύχτα Σ' Ένα ΕΙΔΙΚΟ Αστυνομικό Τμήμα…Και 3.🎄Θα ΑΓΑΝΑΚΤΗΣΕΤΕ ΤΟΣΟ… ΠΟΥ θα τα Αλλάξετε Όλα!

19 Δεκεμβρίου 2023, 19:58 | Γ. Ν. Την παραβιαση δικαστικής αποφασης καντετην συνεχές αυτόφωρο όπως είναι και η διατροφή…βαριές ποινες Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 19:42 | Χ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Αυτή η προσθήκη, η οποία εξαφανίζει κάθε έννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί ότι η ενδοοικογενειακή βία έχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναίκες και ΠΟΤΕ άνδρες εξ ου και καμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται όχι μόνο οι γυναίκες άλλα και οι άνδρες και τα παιδιά (αποξένωση γονέα, συνήθως απαξίωση πατρικού προτύπου. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικών προς τους άνδρες αυξάνονται ολοταχώς (σωματική,ψυχολογική,λεκτική).. ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την έμφυλη διάκριση ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές. Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο!

19 Δεκεμβρίου 2023, 19:00 | Χ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 ———————————— Το ακαταδίωκτο σε γνωματεύσεις ιδιωτών επαγγελματιών, οι οποίες δεν έχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής είναι πολύ επικίνδυνο να επιφέρει ακόμη περισσότερα ψευδή περιστατικά.

19 Δεκεμβρίου 2023, 19:16 | Χ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 ————————————— Ορθώς συμπεριλαμβάνεται η ψυχολογική βία. Ωστόσο, για να έχει αποτέλεσμα θα πρέπει στον ορισμό της ψυχολογικής βίας του τέκνου να συμπεριλαμβάνεται η διάρρηξη σχέσεων, η βίαιη αποκοπή, αλλά και η μακροπρόθεσμη «διακριτική» αποξένωση τέκνου-γονέα μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία έχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Είναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντας το να ζει χωρίς τον ένα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 18:36 | Β. Α. Α. Επί του Άρθρου 86 «Σωματική και ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκων Τροποποίηση του άρθρου 4 ν. 3500/2006»Προτείνεται να προστεθεί ο ορισμός της ψυχολογικής βίας όπως αναγνωρίζεται από:α)το άρθρο 19 της ΔΣΔΠ, το οποίο ορίζει μεταξύ άλλων ότι, «……προκειμένου να προστατευτεί το παιδί από κάθε μορφή βίας, προσβολής ή βιαιοπραγιών, σωματικών ή πνευματικών, εγκατάλειψης ή παραμέλησης…..»β) την διεθνή βιβλιογραφία σύμφωνα με την οποία «συναισθηματική κακοποίηση- βία είναι κάθε είδους κακοποίηση που έχει συναισθηματικό και όχι σωματικό χαρακτήρα». Το γεγονός δε ότι η συναισθηματική-ψυχολογική βία δεν αφήνει φυσικό αποτύπωμα, δεν σημαίνει ότι η κακοποίηση δεν είναι πραγματική. Αντιθέτως η παιδική συναισθηματική- ψυχολογική κακοποίηση-βία, μπορεί να αφήσει ανεξίτηλες ουλές, συγκρίσιμες με αυτές της σωματικής κακοποίησης. «Η ψυχολογική βία περιλαμβάνει αλλά δεν περιορίζεται μια σειρά από σκόπιμες ενέργειες όπως: την πρόκληση φόβου μέσω εκφοβισμού, απειλητική σωματική βλάβη στον εαυτό, τον σύντροφο, τα παιδιά ή την οικογένεια ή τους φίλους του συντρόφου, καταστροφή περιουσίας, εξαναγκασμός στην απομόνωση από την οικογένεια, τους φίλους ή το σχολείο, με κυρίαρχη την χειραγώγηση, που δημιουργούν φόβο, ενοχή, ανασφάλεια, απόρριψη κ.α σε ένα παιδί και βλάπτουν την αξιοπρέπεια και την ψυχολογική του ακεραιότητα».Β. Επί του Άρθρου Άρθρο 88 «Διακεκριμένη περίπτωση τέλεσης της ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης και ενώπιον ανηλίκου – Τροποποίηση άρθρου 6 ν. 3500/2006»Προτείνεται να θεσπιστεί η Γονική Αποξένωση ως ποινικό αδίκημα. Άρθρο 6 Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη: Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και το παιδικό τραύμα από κακομεταχείριση και βία. Οι Benner et al., 2018; Frick, 2012, 2016; Kearney, Wechsler, Kaur, & Lemos-Miller, 2010; Latimer et al., 2012, αναφέρουν ότι στην ανάπτυξη ψυχολογικών διαταραχών, συμβάλλουν παράγοντες όπως, η ανεπαρκής παιδική φροντίδα, η αναποτελεσματική οικογενειακή πειθαρχία, η οικογενειακή αναστάτωση, η διάλυση της οικογένειας και το παιδικό τραύμα από κακομεταχείριση και βία. Σύμφωνα δε με το Center on the developing child του πανεπιστημίου Harvard η «παρατεταμένη έκθεση σε τραύμα και βιολογική απόκριση στρες, επηρεάζει την πρώιμη ανάπτυξη του εγκεφάλου και τη μετέπειτα εγκεφαλική λειτουργία, συμπεριλαμβανομένων εκτελεστικών λειτουργιών όπως ο έλεγχος των συναισθημάτων και των παρορμήσεων» και « η επιστήμη δείχνει ότι η πρώιμη έκθεση σε κακομεταχείριση ή παραμέληση μπορεί να έχει δια βίου συνέπειες στην υγεία».Ειδικότερα η χειραγώγηση ενός παιδιού από τον γονέα του αποτελεί συναισθηματική κακοποίηση-βία και επιτυγχάνεται με διάφορους τρόπους ένας από αυτούς προσδιορίζεται με τον όρο Γονική Αποξένωση.Η Γονική Αποξένωση σύμφωνα με την Αμερικανική Ψυχιατρική Εταιρεία (APA) περιγράφει την εμπειρία ενός παιδιού να χειραγωγείται από τον έναν γονέα (προτιμώμενου- αποξενωτή), για να στραφεί εναντίον του άλλου (στοχευμένου- αποξενομένου)

γονέα και να αντισταθεί στην επαφή μαζί του. Αυτή η ευθυγράμμιση με τον έναν γονέα και η αναιτιολόγητη απόρριψη του άλλου προκύπτει συχνότερα κατά τη διάρκεια διαφωνιών για την επιμέλεια των παιδιών μετά από διαδικασίες διαζυγίου ή χωρισμού, ιδιαίτερα όταν η δικαστική διαμάχη παρατείνεται ή περιλαμβάνει σημαντικό ανταγωνισμό μεταξύ των μερών και αποτελεί μια μορφή ψυχολογικής κακοποίησης, καθώς το παιδί χειραγωγείται από τον αποξενωτή γονέα και μια μορφή παραμέλησης, διότι συνεπεία της χειραγώγησης στερείται τη βασική συναισθηματική υποστήριξη του ενός γονέα του, που είναι αναγκαία για τη φυσιολογική ψυχοσωματική του ανάπτυξη και εξέλιξη και κατά συνέπεια το αποξενωμένο παιδί εκτίθεται σε παρατεταμένο τραύμα.Το αποξενωμένο- χειραγωγημένο παιδί γίνεται εργαλείο το οποίο, χρησιμοποιεί ο χειραγωγός γονέας και οι συνέπειες αυτής της συμπεριφοράς στην ψυχική υγεία (του παιδιού) είναι ανυπολόγιστες διότι, η συναισθηματική κακοποίηση συνίσταται στη χειραγώγηση των συναισθημάτων του, τα οποία αποτελούν θεμέλιο λίθο της ψυχοσωματικής του ευημερίας και εξέλιξης.Όπως η έρευνα αναδεικνύει, διάφοροι τύποι πολύπλοκων κλινικών διαταραχών μπορεί να προκύψουν, όπως σύνθετη μετατραυματική διαταραχή στρες (PTSD), αποσυνδετική κατάθλιψη, διαταραχή διαχωριστικής ταυτότητας (DID) και φαινόμενα «οριακά». The Many Faces of Dissociation: Opportunities for Innovative Research in Psychiatry – PMC (nih.gov)Η διάγνωση της γονικής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους ή και παιδοψυχολόγους, εξειδικευμένους στη γονική αποξένωση.Περαιτέρω σύμφωνα με διεθνείς επιστημονικές έρευνες οι αποξενωμένοι γονείς (στην συντριπτική πλειοψηφία πατέρες), που έχουν χάσει αναιτιολόγητα μέρος ή όλη την επαφή με τα παιδιά τους για μήνες ή χρόνια μετά τον χωρισμό ή το διαζύγιο, αντιμετωπίζουν πολλά και σοβαρά προβλήματα στην ψυχοσωματική τους υγεία, μπορεί να παρουσιάσουν κατάθλιψη ή και να αυτοκτονήσουν.Γ. Επί του Άρθρου Άρθρο 88 Ενδοοικογενειακή παράνομη βία και απειλή Τροποποίηση άρθρου 7 ν. 3500/2006Προτείνεται να προστεθεί παράγραφος 3 με κείμενο « Το μέλος της οικογένειας το οποίο προβαίνει σε ψευδή καταγγελία για ενδοοικογενειακή βία και αυτό αποδεικνύεται με δικαστική απόφαση, τιμωρείται αυτεπάγγελτα με την ποινή που επιβάλλεται στην πράξη που ψευδώς καταγγέλλει »

19 Δεκεμβρίου 2023, 18:45 | Ε. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Αυτή η προσθήκη, η οποία εξαφανίζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς.. ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές. Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο ! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

19 Δεκεμβρίου 2023, 17:29 | Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Αυτή η προσθήκη, η οποία εξαφανίζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς.. ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές. Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο ! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων

Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

19 Δεκεμβρίου 2023, 17:46 | Ι. Η γονική αποξένωση από τον ένα γονέα, η μη τήρηση των δικαστικών αποφάσεων, η ατιμωρησία των αποξενοτών,η αποξένωση που πρέπει να θεωρηθεί ενδοοικογενειακή βία είναι μεριά από αυτά που πρέπει να νομοθετηθούν. Όσο χαδεύουμε τους αποξενοτές και δεν ληφθούν μέτρα αμμέσου εφαρμογής θα υπάρχουν αποξενομένοι γονείς

19 Δεκεμβρίου 2023, 17:43 | Ι. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχεσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

19 Δεκεμβρίου 2023, 16:35 | Μ. 715 ήδη σχόλια..εκ των οποίων η συντριπτική πλειονότητά τους αναφέρει το καταστροφικό φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης και αιτείται άνευ όρων την εισαγωγή του όρου στο εν λόγο νομοσχέδιο. Ο αρμόδιος Υπουργός έχει τεράστια ευθύνη προκειμένου εισαχθεί ο συγκεκριμένος όρος για τη γενική σωτηρία των παιδιών..

19 Δεκεμβρίου 2023, 16:51 | Ρ. Δώστε βάση και στη ψυχολογική κακοποίηση. Από όπου και να προέρχεται.Η κακοποίηση δεν έχει φύλο.Σωματικά μπορεί να υπερτερεί η κακοποίηση γυναικών από την κακοποίηση των ανδρών.Ψυχολογικά υπερτερεί η κακοποίηση των ανδρών και των παιδιών από τις γυναίκες.Αυστηρές ποινές σε όλους. Σε όποιον σηκώνει χέρι αλλά και σε όποιον κακοποιεί ψυχολογικά οποιονδήποτε.Όταν πρόκειται για παιδιά άμεσα αφαίρεση γονικής μέριμνας – επιμέλειας από τον κακοποιητή.Να διώκεται αυτεπάγγελτα οποιοσδήποτε παραβιάζει άμεσα ή έμμεσα δικαστικές αποφάσεις και οποιοσδήποτε συμμετέχει στην παραβίαση.Ψυχολόγοι δίπλα σε κάθε δικαστή και υποχρεωτική ψυχολογική εκτίμηση πριν την έκδοση αποφάσεων.Σεμινάρια και εκπαίδευση στους ειδικούς και στους εκπαιδευτικούς ώστε να αντιλαμβάνονται την κακοποίηση, να την καταγγέλλουν, αλλά να τιμωρούνται σε περίπτωση που αποδειχθεί ότι ψευδώς

καταγγέλλουν ύστερα από μεθόδευση του ενός γονέα προς εκδίκηση του άλλου.Ισότητα σε όλα ακόμα και στη προστασία. Δομές υποστήριξης ΑΝΘΡΩΠΩΝ κάθε φύλου και κάθε ηλικίας.Η ΒΙΑ δεν έχει φύλο.

19 Δεκεμβρίου 2023, 15:41 | Ι. Κ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα. Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι : [α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως : 1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας, 9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων. http://www.opengov.gr/ministryofjustice/?p=17060

19 Δεκεμβρίου 2023, 15:03 | Ο. ΤΙ ΔΙΑΒΑΖΟΥΜΕ ΕΔΩ;ΠΟΙΟΙ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΟΙ ΜΕ ΤΑ ΙΔΙΑ ΣΧΟΛΙΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΠΑΘΟΥΝ ΝΑ ΠΕΙΣΟΥΝ ΟΤΙ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ; ΛΙΓΟ ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΗΝ ΜΝΗΜΗ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΠΟΥ ΕΦΥΓΑΝ ΑΠΟ ΧΕΡΙ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΗ ΚΑΙ ΑΥΤΩΝ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΕΠΙΖΗΣΕΙ ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΜΕ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΒΙΩΝΟΥΝ ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ.ΜΟΝΟ ΝΤΡΟΠΗ ΚΑΙ ΘΛΙΨΗ.ΑΥΣΤΗΡΟΠΟΙΗΣΤΕ ΤΙΣ ΠΟΙΝΕΣ ΥΠΟΥΡΓΕ ,ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ,ΘΑ ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΝΑ ΕΧΟΥΜΕ ΨΕΥΔΑΙΣΘΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ;΄ΓΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΑ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑ;΄ΓΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΔΛΟΦΟΝΙΕΣ;΄ΓΙ ΑΥΤΟ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ.Η ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΤΑ ΛΕΕΙ ΟΛΑ.ΑΥΣΤΗΡΟΠΟΙΗΣΤΕ ΤΙΣ ΠΟΙΝΕΣ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΑΝΕ ΚΑΛΑ ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ..ΔΕΙΤΕ…Η ΜΗ ΠΑΡΑΔΟΧΗ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΑΝΗΣΥΧΗΤΙΚΟΤΕΡΟ ΟΛΩΝ

19 Δεκεμβρίου 2023, 13:25 | Μ. Κ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι η πιο κοινή τιμωρία από τον γονέα που έχει την εξουσία που του δίνει το νομικό μας συστήματος και των δικαστικών αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα (πατέρας), προωθώντας συναισθηματικά το τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και οι εκθέσεις από ειδικούς ψυχικής υγείας που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Οι αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης.Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονική αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές ή ενδεχομένως και βίντεο, στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου να αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει

να δώσει την επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν τα γονικά τους καθήκοντα και αν κριθούν ικανοί τότε να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί έναντι του άλλου.

19 Δεκεμβρίου 2023, 12:27 | Κ. Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου με τον γονέα που δεν διαμένει ή συνασκεί συνεπιμέλεια , συνιστά βαριά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού (πολλές φορές μη αναστρέψιμη) και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, η οποία κατά το 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας. Εφ όσον λοιπόν προβλέπεται στον Αστικό Κώδικα πως είναι δυνατόν να μην προβλέπεται στον Ποινικό Κώδικα; Χρειάζεται άμεση εναρμόνιση με το άρθρο 6 του ν.3500/2006 ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το τεράστιο αυτο πρόβλημα.Εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν.3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περι ενδοοικογενειακής βίας ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η διάρρηξη των σχέσεων γονέα-τέκνου η οποία δημιουργείται με διάφορες μεθοδεύσεις από τον έτερο γονέα, (Ψευδείς καταγγελίες, δημιουργία τεχνιτών εντάσεων, δημιουργία του συνδρόμου γονεϊκής αποξένωσης, δημιουργία πλαστών αναμνήσεων), κακοποιώντας ψυχολογικά το τέκνο.Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα είναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης (πολλές φορές ανεπανόρθωτη) και αποκοπής από τον ένα του γονέα, που συνήθως είναι ο πατέρας και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το άρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει ότι μπορεί να έχει ως συνέπεια την αφαίρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διάρρηξη με διάφορες μεθοδεύσεις.Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών», χωρίς καμμία αναφορά στους άνδρες και τα παιδιά, λές και η ενδοοικογενειακή βία ασκείται μόνο απο άνδρες ενώ υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας για το αντίθετο. Επίσης τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δινουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναικες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών απο μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% ενάντι 22% των γυναικών. Αυτές οι 2 παράγραφοι συνιστούν εξώφθαλμη ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ (άρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατί Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Γιατί αυτή η αντισυνταγματική διάκριση στα φύλα για την ενδοοικογενειακή βία;Γιατί δεν προβλέπετε δομές και για άνδρες – πατεράδες; Αναρωτηθήκατε ποτέ που πηγαίνουν οταν βρίσκονται διωγμένοι,πολλές φορές κακοποιημένοι και χωρίς τα παιδιά τους, απο την οικία τους αφού τον χωρισμό κατά 70% τον επιδιώκει το αλλο φύλο; Η κακοποίηση προκαλείται και απο τα 2 φύλα και τα περιστατικά κακοποίησης ανδρων είναι πάμπολλα τα οποία ανακοινώνονται μεν αλλά περνούν στα ψιλά δε , προφανώς σκόπιμα λόγω του ότι δεν πουλάει ο κακοποιημένος άνδρας – πατέρας . Αυτό σημαίνει ότι και οι άντρες – πατεράδες έχουν ανάγκη απο φιλοξενία και ψυχολογική στήριξη και κυρίως έχουν ανάγκη απο δικαιοσύνη και πραγματική ισότητα. Να φτιαχτούν δομές και για τους άνδρες- πατεράδες στις οποίες θα μπορούν να έχουν μαζί και τα παιδιά και οχι μόνο για γυναικες γιατί μετα από ένα επεισόδιο ενδοοικογενειακής βίας ή απο εναν χωρισμό όλοι βγαίνουν λαβωμένοι και πολλές φορές κακοποιημένοι. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Να σταματήσουν άμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδιά «ειδικών ψυχικής υγείας» ΙΔΙΩΤΩΝ , οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρις την συναίνεση του έτερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές φορές χωρίς να έχουν δει καν το παιδί. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνο οταν συναινούν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής και να διενεργηθεί η εξέταση απο Δημόσιο Φορέα ή από ειδικό ψυχικής υγείας διορισμένο από την δικαστική αρχή.Να καταργηθεί η τροποποίηση του άρθρου 169Α του ΠΚ παρ.3 που επιτρέπει σε κάποιον συγγενή (συνήθως της πεθεράς) να παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις για λογαριασμό του γονέα , ως απαράδεκτη!!!

19 Δεκεμβρίου 2023, 11:07 | Μ. ΕΙΜΑΙ ΘΥΜΑ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ,ΜΕ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΕΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ.ΕΜΑΘΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ, ΚΑΙ ΜΠΡΑΒΟ ΣΑΣ.ΑΥΤΟ ΟΜΩΣ ΠΟΥ ΑΝΤΙΚΡΥΣΑ ΕΔΩ ΜΕΣΑ ΜΕ ΟΛΑ ΑΥΤΑ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΜΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΟΡΓΗΣ ΩΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕ ΚΑΝΕΙ ΝΑ ΑΠΟΓΟΗΤΕΥΟΜΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΟΤΙ ΘΑ ΑΛΛΑΞΕΙ ΚΑΤΙ.ΑΥΤΑ ΤΑ ΙΔΙΑ ΣΧΟΛΙΑ ΠΟΥ ΔΙΑΒΑΖΩ ΝΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΝΤΑΙ ,ΤΙ ΑΚΡΙΒΩΣ ΕΝΑΙ?ΤΟ ΚΑΚΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΤΥΠΗΘΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΡΙΖΑ ΑΛΛΑ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΗΝ ΚΟΥΛΤΟΥΡΑ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΜΑΣ.ΤΟ ΜΥΑΛΟ ΜΟΥ ΠΑΕΙ ΣΕ ΠΑΡΑΠΛΑΝΗΣΗ ΤΗΣ ΟΛΗΣ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑΣ.ΣΕ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΕΞΕΥΤΕΛΙΣΜΟΥ ΤΗΣ ΜΑΣΤΙΓΑΣ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ.ΕΙΔΙΚΑ ΕΝΑ ΣΧΟΛΙΟ ΠΟΥ ΕΙΔΑ ΝΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ «ΠΑΡΑΤΗΡΩ ΟΤΙ ΔΕΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΤΑΙ Η ΓΟΝ.ΑΠΟΞ ΚΤΛ»ΜΕ ΑΠΛΗ ΕΝΑΛΛΑΓΗ ΟΝΟΜΑΤΕΠΩΝΥΜΩΝ,ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΡΩΤΗΣΩ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ ΤΟ ΠΑΡΑΤΗΡΟΥΝ ΚΑΙ ΓΡΑΦΟΤΝ ΤΟ ΣΧΟΛΙΟ ΤΗ ΔΕΔΟΜΕΝΗ ΧΡΟΝΙΚΗ ΣΤΙΓΜΗ ΚΑΙ ΩΣ ΕΚ ΘΑΥΜΑΤΟΣ ΜΕ ΤΑ ΙΔΙΑ ΛΟΓΙΑ,ΟΣΗ ΘΛΙΨΗ ΚΙ ΑΝ ΝΙΩΘΩ ΓΙ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΕΖΗΣΑ ,ΔΕΝ ΗΞΕΡΑ ΑΝ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΓΕΛΑΣΩ Ή ΝΑ ΚΛΑΨΩ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΑΝΟΙΑ.ΝΟΜΙΖΩ ΕΙΝΑΙ ΕΜΦΑΝΕΣ ΤΟ ΤΙ ΣΥΜΒΑΙΝΕΙ.ΕΓΩ ΓΙΑ ΤΟ ΜΟΝΟ ΠΟΥ ΘΕΛΩ ΝΑ ΣΑΣ ΧΙΛΙΟΠΑΡΑΚΑΛΕΣΩ,ΚΑΝΤΕ ΚΑΤΙ ΝΑ ΜΗ ΘΡΗΝΗΣΟΥΜΕ ΑΛΛΕΣ ΜΑΝΕΣ ,ΑΛΛΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΟΧΙ ΑΛΛΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ ΟΡΦΑΝΑ.ΣΑΣ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΠΟΛΥΥΥΥΥΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:35 | Ν. Ψ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:09 | Μ. Ψ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:41 | Β. Χ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:19 | Α. Χ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:55 | Α. Χ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:30 | Π. Χ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα.Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:02 | Β. Χ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:39 | Γ. Χ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο

της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:12 | Π. Χ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:48 | Θ. Χ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:27 | Γ . Χ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:04 | Δ. Χ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές

ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:39 | Γ. Χ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:17 | Θ. Χ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:54 | Α. Χ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει

επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:30 | Ε. Χ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:01 | Ρ. Χ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:38 | Χ. Χ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:08 | Δ. Χ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:46 | Γ. Χ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:22 | Π. Χ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:49 | Σ. Χ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις

από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:26 | Ο. Χ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:02 | Γ. Φ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:41 | Π. Φ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:20 | Α. Φ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:58 | Ε. Φ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της

κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:35 | Σ. Φ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:13 | Γ. Φ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:50 | Ν. Φ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:28 | Α. Δ. Φ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:05 | Χ. Φ.Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:40 | Π. Φ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:14 | Κ. Φ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής

μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:50 | Π. Ι. Υ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:23 | Α. Τ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:01 | Ε. Τ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:35 | Θ. Τ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:13 | Θ. Τ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:51 | Ε. Τ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:28 | Α. Τ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:01 | Κ. Τ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:39 | Χ. Τ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:17 | Η. Τ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:51 | Π. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:28 | Κ. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι

υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:06 | Κ. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:41 | Κ. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:18 | Ν. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:55 | Α. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:32 | Γ. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:09 | Α. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:48 | Ν. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις

από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:23 | Δ. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:58 | Β. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:36 | Π. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης.

Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 10:12 | Α. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:50 | Κ. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:25 | Γ. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να

υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:02 | Σ. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:39 | Α.Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:27 | Σ. Η γονική αποξένωση είναι ειδεχθείς έγκλημα διότι εγκληματίται απέναντι σε ανυπεράσπιστα πλάσματα όπως είναι τα παιδιά τα οποία δεν ανήκουν σε κανέναν οι γονείς ανήκουν στα παιδιά ούτε είναι βραβείο σε ένα χωρισμό για να τα πάρει αυτός που κερδίζει!

Όλες αυτές οι μανούλες που λένε ότι τα σχόλια είναι copy paste δεν έχουνε δει τις αποφάσεις των δικαστηρίων που βγαίνουν εκεί θα καταλάβουν τι σημαίνει copy paste.

Η μεγαλύτερη ενδοοικογενειακή βία είναι το θα σε πάρω τα παιδιά και θα φύγω και θα σε τυλίξω σε μία κόλλα χαρτί και δεν θα ξεμπλέξεις ποτέ με την ισχύον νομοθεσία που στηρίζει μόνο της μαμάδες!

Ο μόνος που μπορεί να χωρίσει τους γονείς από τα παιδιά και τα παιδιά από τους γονείς είναι ο θεός!

Μπορείτε να ανατρέξετε έρευνες που έχουν γίνει που τα νούμερα μιλούν από μόνα τους πόσοι πατεράδες έχουν κινηθεί δικαστικά εναντίον στις μητέρες των παιδιών τους μητέρες έχουν κινηθεί δικαστικά απέναντι στους πατεράδες των παιδιών τους με ψευδής κατηγορίες και ένα σωρό αβάσιμα στοιχεία που έχουν δημιουργήσει η ίδιες με τους δικηγόρους τους με κάτι ειδικούς ψυχικής υγείας ώστε να καρπωθούν τα οφέλη

που τους δίνει το κράτος σαν μονογονεϊκή οικογένεια αποξενώσουν πλήρως τον πατέρα βγάζοντας τον επικίνδυνο ποιος πριν το γάμο δεν ήταν έγινε διαμαγίας!

Επίσης αν θέλετε δικαιοσύνη σε κάθε δικαστήριο που θα γίνεται και θα αφορά την επιμέλεια των παιδιών καλό είναι να διατάσσεται από την εισαγγελία τεστ dna έρευνα λέει ότι το 40% των παιδιών είναι από άλλον πατέρα πληρώνουν διατροφές και έχουν υποχρεώσεις σε παιδιά που δεν είναι δικά τους και ο νοών νοείτω!

Η γωνική αποξένωση με δόλο είναι έγκλημα!!!

Από το εγώ πότε θα γίνω μάνα μέχρι το θα σε πάρω τα παιδιά και θα φύγω και θα σε τυλίξω και σε μία κόλλα χαρτί οικογενειακό δίκαιο της ελλάδας δρόμος!

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:19 | Κ. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:53 | Α. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:27 | Δ. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να

περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:06 | Π. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:43 | Η. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:19 | Α. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι

υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:54 | Α. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:32 | Χ. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:12 | V. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:07 | Χ. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να

περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:46 | Ι. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:21 | Π. Τ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:58 | Μ. Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:34 | Κ. Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:12 | Σ. Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:51 | Γ. Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:29 | Δ. Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:06 | Θ. Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:42 | Β. Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:20 | Κ. Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:57 | Μ.Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:46 | V. ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:32 | Κ. Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:08 | Κ. Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:46 | Μ. Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:17 | Ι. Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:51 | Δ. Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:28 | Α. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:06 | Α. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:41 | Α. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο

της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:19 | Λ. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:56 | Π. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:27 | Κ. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:03 | Π. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:39 | Κ. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:12 | Α. Σ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς

προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:44 | Γ. Σ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:19 | Κ. Σ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:57 | Α. Σ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:25 | Δ. Σ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:57 | Ν. Σ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:36 | Ζ. Σ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:12 | Μ. Σ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις

από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:51 | Π. Σ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:27 | Κ. Σ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:02 | Σ. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:39 | Ο. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:17 | Ι. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:55 | Δ. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:27 | Χ. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:06 | Β. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:45 | Α. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:22 | Φ. Σ.Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:00 | Α. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο

της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:37 | Χ. Σ. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:31 | Α. Ρ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:10 | Λ. Ρ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:47 | Α. Ρ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές

ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:17 | I. P. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:50 | K. P. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:28 | A. P. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει

επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:59 | Π. Π. Για μια ακόμη φορά βλέπω ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την καταπολέμηση της ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. Επίσης δεν προβλέπεται ποινή για όσες και όσους καταγγέλουν ΨΕΥΔΩΣ βιασμούς εις βάρος τους. Είναι επειδή και στις δυο πιο πάνω περιπτώσεις οι θύτες και τα θύματα παράλληλα ανήκουν με συντριπτική πλειοψηφία σε συγκεκριμένο φύλο;; Αν συνεχίσετε να αγνοείται τα παιδιά που έχουν χάσει τους μπαμπάδες τους εξαιτίας της ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗΣ συμπεριφοράς των πρώην συζύγων τους, απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά ή συνεχίσετε να αγνοείται άνδρες θύματα κακόβουλων, ψευδών καταγγελιών εις βάρος τους για βιασμό ή κακοποίηση τότε πρέπει να είστε έτοιμοι για την απάντηση μας στις επόμενες εκλογές όποτε κι αν γίνουν

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:35 | Β. Π. Για μια ακόμη φορά βλέπω ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την καταπολέμηση της ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. Επίσης δεν προβλέπεται ποινή για όσες και όσους καταγγέλουν ΨΕΥΔΩΣ βιασμούς εις βάρος τους. Είναι επειδή και στις δυο πιο πάνω περιπτώσεις οι θύτες και τα θύματα παράλληλα ανήκουν με συντριπτική πλειοψηφία σε συγκεκριμένο φύλο;; Αν συνεχίσετε να αγνοείται τα παιδιά που έχουν χάσει τους μπαμπάδες τους εξαιτίας της ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗΣ συμπεριφοράς των πρώην συζύγων τους, απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά ή συνεχίσετε να αγνοείται άνδρες θύματα κακόβουλων, ψευδών καταγγελιών εις βάρος τους για βιασμό ή κακοποίηση τότε πρέπει να είστε έτοιμοι για την απάντηση μας στις επόμενες εκλογές όποτε κι αν γίνουν

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:11 | Λ. Π. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:43 | Δ. Π. Για μια ακόμη φορά βλέπω ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την καταπολέμηση της ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. Επίσης δεν προβλέπεται ποινή για όσες και όσους καταγγέλουν ΨΕΥΔΩΣ βιασμούς εις βάρος τους. Είναι επειδή και στις δυο πιο πάνω περιπτώσεις οι θύτες και τα θύματα παράλληλα ανήκουν με συντριπτική πλειοψηφία σε συγκεκριμένο φύλο;; Αν συνεχίσετε να αγνοείται τα παιδιά που έχουν χάσει τους μπαμπάδες τους εξαιτίας της ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗΣ συμπεριφοράς των πρώην συζύγων τους, απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά ή συνεχίσετε να αγνοείται άνδρες θύματα κακόβουλων, ψευδών καταγγελιών εις βάρος τους για βιασμό ή κακοποίηση τότε πρέπει να είστε έτοιμοι για την απάντηση μας στις επόμενες εκλογές όποτε κι αν γίνουν

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:14 | Χ. Π. Για μια ακόμη φορά βλέπω ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την καταπολέμηση της ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. Επίσης δεν προβλέπεται ποινή για όσες και όσους καταγγέλουν ΨΕΥΔΩΣ βιασμούς εις βάρος τους. Είναι επειδή και στις δυο πιο πάνω περιπτώσεις οι θύτες και τα θύματα παράλληλα ανήκουν με συντριπτική πλειοψηφία σε συγκεκριμένο φύλο;; Αν συνεχίσετε να αγνοείται τα παιδιά που έχουν χάσει τους μπαμπάδες τους εξαιτίας της ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗΣ συμπεριφοράς των πρώην συζύγων τους, απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά ή συνεχίσετε να αγνοείται άνδρες θύματα κακόβουλων, ψευδών καταγγελιών εις βάρος τους για βιασμό ή κακοποίηση τότε πρέπει να είστε έτοιμοι για την απάντηση μας στις επόμενες εκλογές όποτε κι αν γίνουν

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:51 | Ζ. Π. Για μια ακόμη φορά βλέπω ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την καταπολέμηση της ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. Επίσης δεν προβλέπεται ποινή για όσες και όσους καταγγέλουν ΨΕΥΔΩΣ βιασμούς εις βάρος τους. Είναι επειδή και στις δυο πιο πάνω περιπτώσεις οι θύτες και τα θύματα παράλληλα ανήκουν με συντριπτική πλειοψηφία σε συγκεκριμένο φύλο;;

Αν συνεχίσετε να αγνοείται τα παιδιά που έχουν χάσει τους μπαμπάδες τους εξαιτίας της ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗΣ συμπεριφοράς των πρώην συζύγων τους, απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά ή συνεχίσετε να αγνοείται άνδρες θύματα κακόβουλων, ψευδών καταγγελιών εις βάρος τους για βιασμό ή κακοποίηση τότε πρέπει να είστε έτοιμοι για την απάντηση μας στις επόμενες εκλογές όποτε κι αν γίνουν

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:27 | Ν. Π. Για μια ακόμη φορά βλέπω ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την καταπολέμηση της ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. Επίσης δεν προβλέπεται ποινή για όσες και όσους καταγγέλουν ΨΕΥΔΏΣ βιασμούς εις βάρος τους. Είναι επειδή και στις δυο πιο πάνω περιπτώσεις οι θύτες και τα θύματα παράλληλα ανήκουν με συντριπτική πλειοψηφία σε συγκεκριμένο φύλο;; Αν συνεχίσετε να αγνοείται τα παιδιά που έχουν χάσει τους μπαμπάδες τους εξαιτίας της ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΉΣ και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΉΣ συμπεριφοράς των πρώην συζύγων τους, απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά ή συνεχίσετε να αγνοείται άνδρες θύματα κακόβουλων, ψευδών καταγγελιών εις βάρος τους για βιασμό ή κακοποίηση τότε πρέπει να είστε έτοιμοι για την απάντηση μας στις επόμενες εκλογές όποτε κι αν γίνουν

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:01 | Δ. Π. Για μια ακόμη φορά βλέπω ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την καταπολέμηση της ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. Επίσης δεν προβλέπεται ποινή για όσες και όσους καταγγέλουν ΨΕΥΔΏΣ βιασμούς εις βάρος τους. Είναι επειδή και στις δυο πιο πάνω περιπτώσεις οι θύτες και τα θύματα παράλληλα ανήκουν με συντριπτική πλειοψηφία σε συγκεκριμένο φύλο;; Αν συνεχίσετε να αγνοείται τα παιδιά που έχουν χάσει τους μπαμπάδες τους εξαιτίας της ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΉΣ και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΉΣ συμπεριφοράς των πρώην συζύγων τους, απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά ή συνεχίσετε να αγνοείται άνδρες θύματα κακόβουλων, ψευδών καταγγελιών εις βάρος τους για βιασμό ή κακοποίηση τότε πρέπει να είστε έτοιμοι για την απάντηση μας στις επόμενες εκλογές όποτε κι αν γίνουν

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:38 | Β. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:54 | Γ. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:29 | Γ. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις

από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:58 | Ν. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:22 | Σ. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:55 | Α. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης.

Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:48 | Π. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:26 | Ε. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:01 | Ε. Π. Για μια ακόμη φορά βλέπω ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την καταπολέμηση της ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. Επίσης δεν προβλέπεται ποινή για όσες και όσους καταγγέλουν ΨΕΥΔΩΣ βιασμούς εις βάρος τους. Είναι επειδή και στις δυο πιο πάνω περιπτώσεις οι θύτες και τα θύματα παράλληλα ανήκουν με συντριπτική πλειοψηφία σε συγκεκριμένο φύλο;; Αν συνεχίσετε να αγνοείται τα παιδιά που έχουν χάσει τους μπαμπάδες τους εξαιτίας της ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗΣ συμπεριφοράς των πρώην συζύγων τους, απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά ή συνεχίσετε να αγνοείται άνδρες θύματα κακόβουλων, ψευδών καταγγελιών εις βάρος τους για βιασμό ή κακοποίηση τότε πρέπει να είστε έτοιμοι για την απάντηση μας στις επόμενες εκλογές όποτε κι αν γίνουν

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:38 | Π. Π. Για μια ακόμη φορά βλέπω ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την καταπολέμηση της ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. Επίσης δεν προβλέπεται ποινή για όσες και όσους καταγγέλουν ΨΕΥΔΩΣ βιασμούς εις βάρος τους. Είναι επειδή και στις δυο πιο πάνω περιπτώσεις οι θύτες και τα θύματα

παράλληλα ανήκουν με συντριπτική πλειοψηφία σε συγκεκριμένο φύλο;; Αν συνεχίσετε να αγνοείται τα παιδιά που έχουν χάσει τους μπαμπάδες τους εξαιτίας της ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΉΣ και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΉΣ συμπεριφοράς των πρώην συζύγων τους, απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά ή συνεχίσετε να αγνοείται άνδρες θύματα κακόβουλων, ψευδών καταγγελιών εις βάρος τους για βιασμό ή κακοποίηση τότε πρέπει να είστε έτοιμοι για την απάντηση μας στις επόμενες εκλογές όποτε κι αν γίνουν

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:14 | Ν. Π. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:52 | Σ. Π. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:28 | Α. Π. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:04 | Σ. Π. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:41 | Π. Π. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:20 | Φ. Π. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:59 | Γ. Π. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο

προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:33 | Δ. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:10 | Δ. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:48 | Η. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:26 | Β. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:04 | Ι. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:42 | Γ. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:19 | Σ. Π. Για μια ακόμη φορά βλέπω ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την καταπολέμηση της ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. Επίσης δεν προβλέπεται ποινή για όσες και όσους καταγγέλουν ΨΕΥΔΏΣ βιασμούς εις βάρος τους. Είναι επειδή και στις δυο πιο πάνω περιπτώσεις οι θύτες και τα θύματα παράλληλα ανήκουν με συντριπτική πλειοψηφία σε συγκεκριμένο φύλο;; Αν συνεχίσετε να αγνοείται τα

παιδιά που έχουν χάσει τους μπαμπάδες τους εξαιτίας της ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΉΣ και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΉΣ συμπεριφοράς των πρώην συζύγων τους, απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά ή συνεχίσετε να αγνοείται άνδρες θύματα κακόβουλων, ψευδών καταγγελιών εις βάρος τους για βιασμό ή κακοποίηση τότε πρέπει να είστε έτοιμοι για την απάντηση μας στις επόμενες εκλογές όποτε κι αν γίνουν

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:56 | Σ. Π. Για μια ακόμη φορά βλέπω ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την καταπολέμηση της ΓΟΝΕΪΚΉΣ ΑΠΟΞΈΝΩΣΗΣ. Επίσης δεν προβλέπεται ποινή για όσες και όσους καταγγέλουν ΨΕΥΔΏΣ βιασμούς εις βάρος τους. Είναι επειδή και στις δυο πιο πάνω περιπτώσεις οι θύτες και τα θύματα παράλληλα ανήκουν με συντριπτική πλειοψηφία σε συγκεκριμένο φύλο;; Αν συνεχίσετε να αγνοείται τα παιδιά που έχουν χάσει τους μπαμπάδες τους εξαιτίας της ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΉΣ και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΉΣ συμπεριφοράς των πρώην συζύγων τους, απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά ή συνεχίσετε να αγνοείται άνδρες θύματα κακόβουλων, ψευδών καταγγελιών εις βάρος τους για βιασμό ή κακοποίηση τότε πρέπει να είστε έτοιμοι για την απάντηση μας στις επόμενες εκλογές όποτε κι αν γίνουν

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:30 | Γ. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:07 | Ν. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:43 | Α. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης.

Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:19 | Ο. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:53 | Σ. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:30 | Ι. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να

υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:04 | Α. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:39 | Γ. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:14 | Κ. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι

υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:51 | Α. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:25 | Γ. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:54 | Π. Π. Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:31 | Ι. Π. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Αυτή η προσθήκη υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και οχι ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς.. ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές. Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:00 | Σ. Π. Για μια ακόμη φορά βλέπω ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την καταπολέμηση της ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. Επίσης δεν προβλέπεται ποινή για όσες και όσους καταγγέλουν ΨΕΥΔΩΣ βιασμούς εις βάρος τους. Είναι επειδή και στις δυο πιο πάνω περιπτώσεις οι θύτες και τα θύματα παράλληλα ανήκουν με συντριπτική πλειοψηφία σε συγκεκριμένο φύλο;; Αν συνεχίσετε να αγνοείται τα παιδιά που έχουν χάσει τους μπαμπάδες τους εξαιτίας της ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗΣ συμπεριφοράς των πρώην συζύγων τους, απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά ή συνεχίσετε να αγνοείται άνδρες θύματα κακόβουλων, ψευδών καταγγελιών εις βάρος τους για βιασμό ή κακοποίηση τότε πρέπει να είστε έτοιμοι για την απάντηση μας στις επόμενες εκλογές όποτε κι αν γίνουν

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:37 | Χ Π. Για μια ακόμη φορά βλέπω ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την καταπολέμηση της ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. Επίσης δεν προβλέπεται ποινή για όσες και όσους καταγγέλουν ΨΕΥΔΩΣ βιασμούς εις βάρος τους. Είναι επειδή και στις δυο πιο πάνω περιπτώσεις οι θύτες και τα θύματα παράλληλα ανήκουν με συντριπτική πλειοψηφία σε συγκεκριμένο φύλο;; Αν συνεχίσετε να αγνοείται τα παιδιά που έχουν χάσει τους μπαμπάδες τους εξαιτίας της ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗΣ συμπεριφοράς των πρώην συζύγων τους, απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά ή συνεχίσετε να αγνοείται άνδρες θύματα κακόβουλων, ψευδών καταγγελιών εις βάρος τους για βιασμό ή κακοποίηση τότε πρέπει να είστε έτοιμοι για την απάντηση μας στις επόμενες εκλογές όποτε κι αν γίνουν

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:14 | Σ Π. Για μια ακόμη φορά βλέπω ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την καταπολέμηση της ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. Επίσης δεν προβλέπεται ποινή για όσες και όσους καταγγέλουν ΨΕΥΔΩΣ βιασμούς εις βάρος τους. Είναι επειδή και στις δυο πιο πάνω περιπτώσεις οι θύτες και τα θύματα παράλληλα ανήκουν με συντριπτική πλειοψηφία σε συγκεκριμένο φύλο; Αν συνεχίσετε να αγνοείται τα παιδιά που έχουν χάσει τους μπαμπάδες τους εξαιτίας της ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗΣ συμπεριφοράς των πρώην συζύγων τους, απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά ή συνεχίσετε να αγνοείται άνδρες θύματα κακόβουλων, ψευδών καταγγελιών εις βάρος τους για βιασμό ή κακοποίηση τότε πρέπει να είστε έτοιμοι για την απάντηση μας στις επόμενες εκλογές όποτε κι αν γίνουν

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:44 | Β. Π. Για μια ακόμη φορά βλέπω ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την καταπολέμηση της ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. Επίσης δεν προβλέπεται ποινή για όσες και όσους καταγγέλουν ΨΕΥΔΩΣ βιασμούς εις βάρος τους. Είναι επειδή και στις δυο πιο πάνω περιπτώσεις οι θύτες και τα θύματα παράλληλα ανήκουν με συντριπτική πλειοψηφία σε συγκεκριμένο φύλο;; Αν συνεχίσετε να αγνοείται τα παιδιά που έχουν χάσει τους μπαμπάδες τους εξαιτίας της ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗΣ συμπεριφοράς των πρώην συζύγων τους, απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά ή συνεχίσετε να αγνοείται άνδρες θύματα κακόβουλων, ψευδών καταγγελιών εις βάρος τους για βιασμό ή κακοποίηση τότε πρέπει να είστε έτοιμοι για την απάντηση μας στις επόμενες εκλογές όποτε κι αν γίνουν

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:37 | Δ. Π. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο

προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:13 | Ρ. Π. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:46 | Θ. Π. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:18 | Ε. Π. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:53 | Σ. Π. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:27 | Δ. Π. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:00 | Α. Π. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:21 | Γ. Ο. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:24 | Φ. Ο. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:57 | Β. Ο. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:29 | Δ. Ξ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:05 | Κ. Ξ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:39 | Κ. Ξ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:07 | Ι. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:44 | Ε. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 09:17 | Β. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να

ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:50 | Κ. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:23 | Μ. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:00 | Δ. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:34 | Γ. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:07 | Λ. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:42 | Δ. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:21 | Δ. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο

προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:57 | Β. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:13 | Β. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:45 | Α. Α. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:18 | Ε. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:56 | Μ. Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:34 | Δ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:51 | Ε. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:26 | Σ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:59 | Ε. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:32 | Ι. Μ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:07 | Κ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:42 | Η. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:18 | Ι. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:50 | Α. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:20 | Ζ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να

ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:53 | Μ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:30 | Χ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:05 | Μ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:38 | Κ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:08 | Θ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:42 | Σ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:11 | Ε. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο

προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:44 | Β. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:16 | Π. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:48 | Λ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:19 | Γ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:42 | Α. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:59 | Γ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:25 | Γ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:52 | Ε. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:15 | Μ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:35 | Η. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:00 | Ν. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:31 | Π. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:56 | Α. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:15 | Μ. Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνουγονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 08:06 | Χ Κ. Άμεση ποινικοποίηση της γονικής αποξενωσης

19 Δεκεμβρίου 2023, 02:05 | Δ.Κ. Κεφάλαιο Δ Αρθρο 98ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΤΟ ΑΚΑΤΑΔΙΩΚΤΟ των επαγγελματιών «ψυχικής υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικών ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων οι οποίες μέχρι τώρα εχουν δημιουργήσει πολύ σοβαρά προβλήματα σε πατέρες και σε παιδιά. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθεί με την εγκριση και των δύο γονέων ή εχει δοθεί εντολή απο Δικαστική Αρχή.

19 Δεκεμβρίου 2023, 02:08 | Δ. Κ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

19 Δεκεμβρίου 2023, 02:30 | Σ. Με την αυξημένη αναγνώριση του συνδρόμου Γονικής Αποξένωσης, θα πρέπει να βρεθουν πόροι και ομάδες υποστήριξης για αποξενωμένους γονείς και θύματα παιδιά, συμπεριλαμβανομένης της Parental Alienation Support και του National Association of Parental Alienation Specialists. Αν και δεν υπάρχει θεραπεία για το σύνδρομο αυτό και είναι δύσκολο να αντιμετωπιστεί όταν εμφανίζεται, ΕΙΝΑΙ ΣΗΜΑΝΤΙΚΟ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΕΓΚΑΙΡΑ. Υπάρχουν πολλές περιπτώσεις συμφιλίωσης, ακόμη και όταν ο αποξενωτής γονέας καταστρέφει κάθε επαφή μεταξύ του στοχευόμενου γονέα και του θυματοποιημένου παιδιού. Αυτές οι συμφιλιώσεις μπορεί να μην προκύψουν έως ότου το παιδί γίνει ενήλικας, ωστόσο, συχνά αποτελούν πηγή αναγκαίας θεραπείας. ΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΗ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ. ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΤΕ ΤΗΝ! ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΤΑΜΑΤΗΣΕΙ ΕΓΚΑΙΡΑ ΠΡΙΝ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΣΕ ΠΛΗΡΗ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΟΥΣ

19 Δεκεμβρίου 2023, 01:11 | Σ ΑΜΕΣΗ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. ΝΕΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΕΣ, ΚΑΤΑΤΑΣΟΥΝ ΤΗ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΜΙΑ ΜΟΡΦΗ ΒΙΑΣ ΑΠΟ ΤΙΣ ΟΙΚΕΙΕΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣ ΕΚΕΙΝΟΥΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ. Δύο πρόσφατες μελέτες που διεξήχθησαν από τον καθηγητή Ben Hine του Πανεπιστημίου του Δυτικού Λονδίνου και τη Dr Liz Bates από το Πανεπιστήμιο της Cumbria παρέχουν μια πολύ σημαντικη έρευνα για την περίπλοκη σχέση μεταξύ της βίας από τις οικείες συντρόφους (intimate partner violence, IPV) και της γονικής αποξένωσης (parental alienation, PA) για τους πατέρες, κάτι που δεν έχει διερευνηθεί εκτενώς στην υπάρχουσα βιβλιογραφία. Η ολοκληρωμένη έρευνά τους έφερε στο προσκήνιο σημαντικές γνώσεις από δύο οπτικές γωνίες – τον άμεσο αντίκτυπο του PA και του IPV στους πατέρες και τη δυναμική χειραγώγησης που παρατηρείται σε τέτοιες σχέσεις. Αυτές οι μελέτες προσπάθησαν να ρίξουν φως σε αυτό το λιγότερο συζητημένο, αλλά βαθιά κρίσιμη σχέση μεταξύ IPV και PA. Η έρευνα υποκινήθηκε από τα αυξανόμενα επιχειρήματα που ευνοούν την κατηγοριοποίηση της PA ως μορφή IPV. Η έρευνά τους επικεντρώθηκε ιδιαίτερα στις εμπειρίες των πατέρων, καθώς συχνά παραβλέπονται στην έρευνα IPV. Και στις δύο μελέτες, η ερευνητική ομάδα εξέτασε τις ποιοτικές απαντήσεις από μια διαδικτυακή έρευνα που ολοκληρώθηκε από 171 πατέρες που είχαν βιώσει αποξενωτικές συμπεριφορές στο πλαίσιο του IPV. Η πρώτη εργασία διερευνά τις εμπειρίες των πατέρων, συμπεριλαμβανομένης της PA και της γενικότερης κακοποίησης. Προσδιορίστηκαν τέσσερα θέματα – η άμεση χειραγώγηση της επαφής, η χειραγώγηση μέσω συστημάτων, η χειραγώγηση των παιδιών και το ευρύτερο πλαίσιο της βίας. Αυτές οι χειριστικές συμπεριφορές κυμαίνονταν από τον έλεγχο και τη μετεγκατάσταση παιδιών, την υποβολή ψευδών ισχυρισμών στο δικαστήριο έως την απευθείας εμπλοκή παιδιών σε βίαιες ενέργειες. Αυτή η έρευνα παρέχει πολύτιμες γνώσεις σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο το IPV και το PA εκδηλώνονται στη δυναμική της οικογένειας, υπογραμμίζοντας τη σημασία της εξέτασης της PA ως μορφής IPV, ειδικά σε υποθέσεις οικογενειακών δικαστηρίων.Η δεύτερη εργασία σχετικά με τον αντίκτυπο τόνισε τρία σημαντικά θέματα – τον άμεσο αντίκτυπο στους πατέρες, τον αντιληπτό αντίκτυπο στα παιδιά τους και την επακόλουθη επίδραση στις σχέσεις πατέρα-παιδιού. Ο αντίκτυπος στους πατέρες ήταν πολύπλευρος και ουσιαστικός, περικλείοντας την υγεία, τα οικονομικά, τη θλίψη, την ταυτότητα και τις σχέσεις. Αυτές είναι όλες σημαντικές πτυχές της ζωής ενός ατόμου και η διαταραχή που προκαλείται από το IPV και το PA μπορεί να έχει μακροχρόνιες επιπτώσεις. Επιπλέον, οι πατέρες εξέφρασαν επίσης ανησυχίες για τον αντίκτυπο τέτοιων συμπεριφορών στα παιδιά τους. Τα αδέρφια, η ευρύτερη οικογένεια, η υγεία και η ευημερία και η απώλεια της παιδικής ηλικίας ήταν βασικοί τομείς ανησυχίας. Τέλος, προέκυψε ένα ξεκάθαρο μοτίβο γύρω από τις επιπτώσεις του IPV και του PA στις σχέσεις πατέρα-παιδιού, με τους περισσότερους πατέρες να αναφέρουν έλλειψη εγγύτητας, αίσθημα ευθύνης και μικρές βελτιώσεις με την πάροδο του χρόνου. Αυτά τα ευρήματα είναι ιδιαίτερα αξιοσημείωτα καθώς τροφοδοτούν τη συνεχιζόμενη συζήτηση γύρω από τη χρήση και την ερμηνεία του PA στο πεδίο των υποθέσεων οικογενειακών δικαστηρίων. Απαιτούν αυξημένη κατανόηση της PA ως μέρος ενός

ευρύτερου προτύπου IPV, ανοίγοντας έτσι έναν δρόμο προς καλύτερη υποστήριξη, αναζήτηση βοήθειας και τελικά βελτιωμένη δικαιοσύνη για τους πατέρες και τα παιδιά που βιώνουν αυτή τη μορφή κακοποίησης. Αυτές οι μελέτες προσφέρουν μια σημαντική συμβολή στο πεδίο, προσθέτοντας βάθος και απόχρωση στην τρέχουσα κατανόηση του IPV και του PA. Υπογραμμίζουν την ανάγκη για περαιτέρω έρευνα, πολιτικούς προβληματισμούς και επαγγελματική κατάρτιση για την κατάλληλη αντιμετώπιση αυτού του περίπλοκου ζητήματος που επηρεάζει τόσες πολλές οικογένειες παγκοσμίως. Μπορούν να βρεθούν εδώ – https://tinyurl.com/3ne4js5u και https://tinyurl.com/5fcfa7xm

19 Δεκεμβρίου 2023, 01:00 | Ι. Είναι σημαντικό να διασφαλιστεί ότι επιτυγχάνεται λύση σε όλες τις περιπτώσεις γονικης αποξένωσης, επειδή η έλλειψη κατάλληλης επίλυσης αφήνει τα θύματα (παιδιά και συνήθως πατέρες) σε κενό και ανίκανα να προχωρήσουν. Η έλλειψη σωστής λύσης επιδεινώνει το αίσθημα απελπισίας και απελπισίας, οδηγώντας τους σε έντονη θλίψη και επιδεινώνει την αγχώδη κατάθλιψη τους. ΑΜΕΣΗ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ!!

19 Δεκεμβρίου 2023, 01:03 | Γ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :

Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη

1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα. Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :

1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :

1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας, 9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα

Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.

19 Δεκεμβρίου 2023, 01:45 | Α. Π. Η Υπηρεσία Συμβουλευτικής και Υποστήριξης Δικαστηρίων για τα παιδιά και οικογένεια, συνήθως γνωστή ως CAFCASS, είναι ένας ανεξάρτητος μη-τμηματικός δημόσιος φορέας στην Αγγλία που λειτουργεί στο πλαίσιο του (Criminal Justice and Courts Services Act 2000) που ιδρύθηκε από το κοινοβούλιο για την προώθηση της ευημερίας των παιδιών και των οικογενειών που εμπλέκονται σε

οικογενειακές δικαστικές διαφορές. Σύμφωνα με τα αρχεία του CAFCASS, έως και το 80% περίπου των πιο δύσκολων υποθέσεων που υποβάλλονται στα οικογενειακά δικαστήρια είναι περιπτώσεις γονικής αποξένωσης. Όταν λένε στα παιδιά ότι ένας γονέας δεν είναι καλός άνθρωπος, δεν τα αγαπά και δεν νοιάζεται για αυτά, τα παιδιά φαίνεται να συμπεραίνουν ότι η αιτία βρίσκεται μέσα τους. Έτσι αποκτούν χαμηλή αυτοπεποίθηση.Οι γονείς που είναι αποξενωμένοι από τα παιδιά τους υποφέρουν από μια διφορούμενη αίσθηση και ένα αίσθημα ακραίας απώλειας, που θα μπορούσε να οδηγήσει σε θλίψη χωρίς δικαιώματα (το άδικο πένθος είναι μια θλίψη που καταπιέζεται και δεν αναγνωρίζεται από την κοινωνία ή όταν οι φίλοι και η οικογένεια θέτουν ένα χρονικό όριο σε το δικαίωμα του θλιμμένου στη θλίψη)». Και όταν η θλίψη καταπιέζεται, τα θύματα συχνά μένουν χωρίς την κοινωνική υποστήριξη και τη συμπάθεια που χρειάζονται για να θεραπεύσουν, καθώς τους στερεί την ευκαιρία να συζητήσουν ανοιχτά και να εκφράσουν τα συναισθήματά τους πολύ λιγότερο να λάβουν τη συμπάθεια και την υποστήριξη που απαιτούνται για τη διευκόλυνση της διαδικασίας αντιμετώπισης και θεραπείας. ΑΜΕΣΗ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ ΠΟΥ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ ΤΗΝ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΩΝ

19 Δεκεμβρίου 2023, 01:35 | Δ.Κ. Επειδή προωθειτε την ψηφιση της ενδοοικογενειακής βίας για την οποία υπαιννισεστε και προδικάζετε οτι την προκαλούν ΜΟΝΟ ανδρες (εξ ου και οι δομές ΜΟΝΟ για γυναίκες) επρεπε να γνωρίζετε οτι οι ανδρες-μπαμπάδες που κατηγορουνται, αθωώνονται ο ενας μετά το άλλο λογω ψευδών κατηγοριών. Μία ερώτηση στο δικαστικο σώμα ισως ειχε προλάβει αυτήν τήν διχαστική και μίσανδρη ενέργεια του Υπουργείου Δικαιοσύνης. Περιστατικα ενδοοικογενειακής βίας υπάρχουν αλλα οχι στον βαθμο που θελουν καποιοι-ες να παρουσιάσουν και προέρχονται βέβαια και απο τα 2 φύλα . Εάν δειτε ενα video που κυκλοφορει με τίς συγκεντρωμένες ανακοινώσεις των media των 2 τελευταίων ετων για την βία που ασκουν οι γυναίκες στους ανδρες και τίς απόπειρες δολοφονίας, θα αντιληφθειτε πολυ ευκολα οτι η βία δεν εχει φυλο. Νομοθετείστε δίκαια χωρις να κάνετε διάκριση στα φύλα και ριξτε μια ματα στις ερευνες του Χαμόγελου του παιδιου για να πληροφορηθειτε οτι οι κακοποιήσεις των παιδιών διαπράττονται σε 3πλάσιο ακριβώς ποσοστο απο μητέρες απο οτι από πατέρες.Επισης διαβαστε ερευνες για να δειτε πως αυξάνεται ραγδαία η επιθετικότητα των γυναικων οι οποίες εχουν και προσφιλή μεθοδο το μαχαιρι και τι ποσοστο των ανδρων αυτοκτονει σε σχεση με τις γυναικες (78% ανδ. 22% γυν.) Μετα απο αυτα τα στοιχεία δεν επρεπε νάχετε διανοηθεί να αγνοήσετε στίς δομές το ανδρικό φύλο το οποίο και εκείνο εχει ανάγκη απο φιλοξενία και ψυχολογική στήριξη ακριβως οπως το εχουν και οι γυνακκες. Εσείς οχι μόνο δεν το κάνατε αυτό αλλα καμαρώνοντας για τις δομές που ηδη έχετε φιάξει, εν ονόματι της «ισότητας» και προστασίας απομακρύνετε απο τις δομές τα αγόρια απο 12 ετων και επάνω ενω κρατάτε τα κορίτσια εως 18 ετων. ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΕΦΗΒΟΥΣ !!ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΠΟΥ ΠΡΟΩΘΕΙ ΤΗΝ ΑΝΙΣΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ..

19 Δεκεμβρίου 2023, 01:58 | Η. Π Το να στρέφεις ένα παιδί εναντίον του άλλου γονέα σημαίνει να στρέφεις ένα παιδί εναντίον του εαυτού του. Σε όσο μεγαλύτερο αριθμό και συχνότητα στρατηγικών αποξένωσης εκτίθενται τα παιδιά, τόσο χαμηλότερη είναι η αυτοεκτίμησή τους. Η γονική αποξένωση έχει περιγραφεί ως η χειρότερη μορφή παιδικής κακοποίησης, η οποία προκαλεί σοβαρή ψυχική βλάβη στο παιδί. Ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας την κήρυξε ως τη χειρότερη μορφή κακοποίησης παιδιών στις 25 Απριλίου 2020, δηλώνοντας ότι εφεξής, η 25η Απριλίου κάθε χρόνο θα ορίζεται ως Ημέρα Ευαισθητοποίησης για την Γονική Αποξένωση. Η αποξένωση του παιδιού δεν έχει να κάνει με καμία αντιπάθεια ή μίσος για τον αποξενωμένο γονέα, αλλά περισσότερο με τον φόβο ότι αν δεν εκδηλωθεί τέτοια σκληρότητα, ο αποξενωτής γονέας θα απορρίψει το παιδί. Σε κάθε περίπτωση, ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΟ ΘΥΜΑ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΘΕΩΡΗΘΕΙ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΣΤΟ ΠΑΡΟΝ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ. ΠΟΣΕΣ ΓΕΝΙΕΣ ΑΚΟΜΗ ΑΠΟΞΕΝΩΜΕΝΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ Ο ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ ΓΙΑ ΝΑ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΕΙ ΤΗΝ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ; ΟΙ ΜΟΝΟΙ ΠΟΥ ΔΕ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΘΕΙ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΑΠΟΞΕΝΩΤΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΚΛΕΙΣΤΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ. ΟΙ ΑΠΟΞΕΝΩΤΕΣ ΕΙΝΑΙ ΔΙΑΤΑΡΑΓΜΕΝΟΙ. Ο ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ ΠΟΥ ΤΙΣ ΑΦΗΝΕΙ ΑΤΙΜΩΡΗΤΕΣ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΕΣ ΓΕΝΙΕΣ ΠΑΙΔΙΩΝ;

19 Δεκεμβρίου 2023, 01:50 | Ε. Ζ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι ΒΙΑ κατά των παιδιών και του αποξενωμένου γονέα (άντρα ή γυναίκας) και ως τέτοια πρεπει να τιμωρείται από τον νομοθέτη! Εκτός κι αν ο σκοπός του είναι η διάλυση πλήρως του κοινωνικού ιστού. Άμεση τιμωρία όσων εφαρμόζουν τέτοια ψυχολογική βία και διαρρηγνύουν τις ιερές σχέσεις γονέων-παιδιών, κάνοντας τα παιδιά να μεγαλώνουν ως ορφανά με ζωντανό τον άλλον γονέα.

19 Δεκεμβρίου 2023, 00:15 | Χ. Οι ψυχολόγοι που μελετούν τη γονική αποξένωση έχουν κοινή συναίνεση στο ότι Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ Η ΠΙΟ ΦΡΙΚΤΗ ΜΟΡΦΗ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΒΙΑΣ, ΜΙΑ ΜΟΡΦΗ ΝΑΡΚΙΣΣΙΣΤΙΚΗΣ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑΣ (καθώς η απουσία ενσυναίσθησης είναι βασικό σύμπτωμα και

χαρακτηριστικό του ναρκισσισμού) που εξάγεται από την πλήρη έλλειψη ενσυναίσθησης για τα δεινά τόσο του στοχευόμενου γονέα όσο και του παιδιού. Ένας από τους αναγνωρισμένους ειδικούς στη γονική αποξένωση, ο Δρ. Craig Childress, την όρισε ως την ΠΑΝΤΕΛΗ ΕΛΛΕΙΨΗ ΕΝΣΥΝΑΙΣΘΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΠΟΞΕΝΩΜΕΝΟΥ ΓΟΝΕΑ ΤΟΣΟ ΓΙΑ ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΟΥ ΣΤΟΧΕΥΟΜΕΝΟΥ ΓΟΝΕΑ ΟΣΟ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ. Σε κάθε περίπτωση αποξένωσης, ο ναρκισσιστής γονέας χειραγωγεί και εκμεταλλεύεται συναισθηματικά το παιδί καταστρέφοντας ψυχολογικά την εικόνα του στοχευόμενου συζύγου με τον πιο βάναυσο τρόπο, απλώς για να καταστρέψει την αγάπη που μοιράζεται το παιδί με τον άλλο γονιό. ΑΜΕΣΑ ΝΑ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΗΘΕΙ Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ, Η ΟΠΟΙΑ ΟΝΟΜΑΖΕΤΑΙ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΟ ΚΑΚΟΒΟΥΛΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ!!! ΣΕ ΠΟΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ ΕΧΕΙ ΗΔΗ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΘΕΙ ΚΑΙ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΨΥΧΙΚΗ ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ. ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΕΙΤΑΙ; ΤΙ ΣΥΜΦΕΡΟΝΤΑ ΕΞΥΠΗΡΕΤΕΙ Η ΜΗ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ;

19 Δεκεμβρίου 2023, 00:00 | Ν. Π. ΣΧΕΔΟΝ ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΠΟΞΕΝΩΤΕΣ ΓΟΝΕΙΣ ΕΧΟΥΝ ΜΙΑ ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ — τυπικά μια οριακή, ναρκισσιστική, κοινωνιοπαθητική διαταραχή προσωπικότητας — ή συνδυασμός. Χρειαζόμαστε αυτά για να καταλάβουμε τους αποξενωτές. Επομένως, αναζητούμε ορισμένα πράγματα. Εάν υποψιάζεστε ότι ο άλλος γονέας του παιδιού σας πάσχει από διαταραχή προσωπικότητας, πρέπει να το λάβετε υπόψη όταν σκεφτείτε πώς να χειριστείτε καλύτερα το θέμα που έχετε ενώπιόν σας. Συχνά σε περιπτώσεις γονικής αποξένωσης, ο καλύτερος τρόπος δράσης είναι να ζητήσετε τροποποίηση της επιμέλειας. Εάν μπορείτε να αποδείξετε ότι η διαταραχή της προσωπικότητας του άλλου γονέα επηρεάζει αρνητικά το παιδί σας και τη σχέση του μαζί σας, ίσως καταφέρετε να δείξετε ότι η προτεινόμενη τροποποίηση είναι προς το συμφέρον του παιδιού. Αυτό μπορεί να απαιτήσει από εσάς να ζητήσετε ψυχολογική αξιολόγηση με εντολή δικαστηρίου για τον άλλο γονέα. Επομένως, ΑΜΕΣΗ ΨΥΧΙΑΤΡΙΚΗ ΕΞΕΤΑΣΗ ΤΟΥ ΑΠΟΞΕΝΩΤΗ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΑΜΕΣΗ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗς ΠΡΑΞΗΣ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ

19 Δεκεμβρίου 2023, 00:38 | Κ. ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΜΕ ΒΑΡΙΕΣ ΠΟΙΝΕΣ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ, για να σταματήσει επιτέλους αυτό το έγκλημα εις βάρος παιδιών, κυρίως μπαμπάδων και της πατρικής γραμμής. Η γονική αποξένωση περιγράφει μια διαδικασία μέσω της οποίας ένα παιδί αποχωρίζεται συναισθηματικά και σωματικά από έναν γονέα ως αποτέλεσμα της ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΗΣ ΑΛΛΟΥ ΓΟΝΕΑ. Ο φυσικός και βιολογικός νόμος δείχνει ότι ΜΕ ΤΗ ΓΕΝΝΗΣΗ ΕΝΟΣ ΠΑΙΔΙΟΥ, ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΧΗΜΑΤΙΖΕΙ ΕΝΑΝ ΑΡΡΗΚΤΟ ΔΕΣΜΟ ΚΑΙ ΜΕ ΤΟΥΣ ΔΥΟ ΓΟΝΕΙΣ που είναι γενετικά προγραμματισμένος και απαραίτητος για την επιβίωση του ίδιου του παιδιού. Επομένως, ΒΙΟΛΟΓΙΚΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΔΕΝ ΑΠΟΣΠΩΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΧΩΡΙΣ ΣΩΜΑΤΙΚΗ Η ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ. Υπάρχουν μόνο δύο λόγοι για τους οποίους ένα παιδί αποσπάται και αποσυνδέεται από έναν γονέα. Πρώτον, τα παιδιά αποσπώνται από τους κακοποιούς γονείς λόγω της άμεσης συναισθηματικής ή σωματικής κακοποίησής τους.

Δεύτερον, τα παιδιά αποσπώνται από τον μη καταχρηστικό γονέα επειδή ΥΠΟΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ΣΕ ΠΛΥΣΗ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΟ ΓΟΝΕΑ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ. Οι συνειδητοί γονικοί αποξενωμένοι έχουν μόνιμο θυμό, απογοήτευση, πικρία ή δυσαρέσκεια εναντίον του άλλου γονέα. Οι γονείς με συνειδητή γονική αποξένωση μπορούν να διορθώσουν την ανάρμοστη συμπεριφορά τους με παρέμβαση τρίτου, όπως μεσολαβητή, δικηγόρο ή δικαστική απόφαση. Η ΑΣΥΝΕΙΔΗΤΗ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ Η ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΟΛΟΓΙΑ ΜΙΑΣ ΣΟΒΑΡΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΕΜΦΑΝΗΣ ΚΥΡΙΩΣ ΣΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ ΜΕ ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ CLUSTER ΤΥΠΟΥ Β. Οι ασυνείδητοι γονείς που αποξενώνονται δεν έχουν επίγνωση της ίδιας της συμπεριφοράς και του αντίκτυπου. Είναι μια γνωστική έκπτωση ως ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΜΙΑΣ ΣΟΒΑΡΗΣ ΔΙΑΤΑΡΑΧΗΣ ΤΗΣ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΤΑΣ ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗ ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΤΟΥ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ. Η γνωστική επεξεργασία και η λογική της ασυνείδητης γονικής αποξένωσης είναι εξαιρετικά περίπλοκη. Για να κατανοήσουμε πλήρως την ασυνείδητη γονική αποξένωση, είναι σημαντικό να κατανοήσουμε τη διαταραχή προσωπικότητας Cluster τύπου Β και κάθε υποτύπο, ειδικά την οριακή διαταραχή προσωπικότητας (BPD). Ανεξάρτητα από την αιτία, Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΕΙΔΟΣ ΣΟΒΑΡΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗΣ ΚΑΙ ΕΙΝΑΙ ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ. ΕΙΝΑΙ ΠΙΟ ΕΠΙΖΗΜΙΑ ΑΠΟ ΤΗ ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΘΑ ΑΦΗΣΕΙ ΜΙΑ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΕΚΠΤΩΣΗ ΣΤΗ ΓΝΩΣΤΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ. Η αποτυχία αναγνώρισης της ασυνείδητης γονικής αποξένωσης ως σύμπτωμα μιας σοβαρής ψυχικής ασθένειας θέτει τα παιδιά σε ΚΙΝΔΥΝΟ ΓΙΑ ΚΑΚΗ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΨΥΧΙΚΗΣ ΑΣΘΕΝΕΙΑΣ. Το «Βέλτιστο συμφέρον του πραγματικού παιδιού» πρέπει να είναι πάντα το επίκεντρο των διαφορών για την επιμέλεια των παιδιών. Τα παιδιά ενδιαφέρονται να έχουν μια αληθινή υγιή σχέση και με τους δύο γονείς. ΈΝΑΣ ΚΑΤΑΧΡΗΣΤΙΚΟΣ ΓΟΝΕΑΣ ΜΕ ΨΥΧΙΚΗ ΑΣΘΕΝΕΙΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΤΑΙ ΩΣ ΤΕΤΟΙΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΕΤΑΙ ΑΠΟ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΧΕΙΡΑΓΩΓΗΣΗΣ. Τα παιδιά τίθενται σε κίνδυνο όταν η διανομή των περιουσιακών στοιχείων των γονέων, τα δικαιώματα των γονέων και η υποστήριξη των παιδιών αποτελούν το επίκεντρο ενός διαζυγίου. Αυτό προφανώς δεν είναι προς το συμφέρον του παιδιού, αλλά προς το συμφέρον των γονέων που έχουν την

επιμέλεια, των δικηγόρων και του δικαστηρίου που επωφελούνται οικονομικά ενώ θυσιάζουν το παιδί και αγνοούν τις πραγματικές του ανάγκες.

19 Δεκεμβρίου 2023, 00:00 | Ι. Κ. Διάφοροι όροι έχουν προταθεί για να εξηγήσουν το εγκληματικό φαινόμενο της ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ, όπως το ΑΠΟΞΕΝΩΜΕΝΟ ΠΑΙΔΙ, το ΣΥΝΔΡΟΜΟ ΚΑΚΟΒΟΥΛΗΣ ΜΗΤΕΡΑΣ που σχετίζεται με το διαζύγιο, το ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟ ΠΑΙΔΙ, το ΣΥΝΔΡΟΜΟ ΜΗΔΕΙΑΣ, το ΠΑΙΔΙ ΜΕ ΠΛΥΣΗ ΕΓΚΕΦΑΛΟΥ (Rand, 2011).Ανεξάρτητα από το ποιος όρος επιλέγεται για να εκφράσει τη γονική αποξένωση, υπάρχει ευρεία συμφωνία μεταξύ των ειδικών στον τομέα του διεθνούς οικογενειακού δικαίου και της ψυχικής υγείας ως προς την ύπαρξη μιας διακριτής ομάδας συμπτωμάτων που σχετίζονται με το διαζύγιο σε ένα παιδί ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΟΔΗΓΗΣΕΙ ΣΕ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΔΙΑΤΑΡΑΧΗ ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΠΑΙΔΙ. Η γονική αποξένωση μπορεί να περιγραφεί ως μία παρατηρήσιμη σειρά συμπεριφορών μίσους από την πλευρά ενός παιδιού που απορρίπτει δηλητηριωδώς και κατευθύνει τον άδικο θυμό προς έναν γονέα που αγαπούσε προηγουμένως κατά τη διάρκεια ή μετά από έναν χωρισμό ή διαζύγιο. ΑΜΕΣΑ ΝΑ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΗΘΕΙ Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ!!!

19 Δεκεμβρίου 2023, 00:48 | Ν. Η βία δεν έχει φύλλο! Τα λένε και επίσημες έρευνες! Αντισυνταγματική η διάκριση μεταξύ των φύλλων που θέλετε να περάσετε!!!

19 Δεκεμβρίου 2023, 00:03 | Ι. Σ.Οι Διαταραχές Προσωπικότητας συμβάλλουν στη Γονική Αποξένωση Η γονική αποξένωση τείνει να εμφανίζεται στα διαζύγια όταν ο ένας γονέας (συνηθως αυτος που εχει την επιμέλεια) επιδεικνύει επανειλημμένα ακραία λόγια και συμπεριφορά για τον άλλο γονέα. Τα άτομα με διαταραχές προσωπικότητας τείνουν να έχουν ένα μοτίβο επαναλαμβανόμενης εχθρικής και απρόβλεπτης συμπεριφοράς παρουσία των παιδιών τους. Όταν οι γονείς επιδεικνύουν επανειλημμένα ακραία συναισθήματα και συμπεριφορά, τα παιδιά τείνουν να αναπτύσσουν συναισθηματικά προβλήματα, τα οποία μπορεί να περιλαμβάνουν τη γονική αποξένωση. ΑΜΕΣΑ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ! ΓΙΝΕΤΑΙ ΣΥΝΗΘΩΣ ΑΠΟ ΔΙΑΤΑΡΑΓΜΕΝΑ ΑΤΟΜΑ

18 Δεκεμβρίου 2023, 23:05 | Χ. Μια ματιά στην διαβούλευση για την τροποποίηση του 3500/2006 νόμος ενδοοικογενειακής, αρκεί για να καταλάβει κανείς για ποιο λόγο κακοποιούνται γυναίκες και παιδιά … Παρά το γεγονός ότι με τις τελευταίες εξελίξεις και τις πρόσφατες συστάσεις όλων των διεθνών οργανισμών (ΟΗΕ, Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας, GREVIO, ΑΡΑ και πολλούς ακομα), κάποιοι ζητούν την ποινικοποίηση του ψευδοσυνδρομου ή όρου της γονεϊκής αποξένωσης. Το ψευδοσυνδρομο το οποίο έχει απορριφθεί επίσης από όλες τις ψυχιατρικές κλίμακες. Θα ήταν ενδιαφέρον να ξέραμε πόσοι από αυτούς που το χρησιμοποιούν, έχουν καταδικαστεί ήδη σε εγκλήματα κατά της οικογενειας. Γιατί αν το επικαλούνται και οι δράστες, προφανώς και κυρίως μετά τις συστάσεις της GREVIO, το μόνο που πρέπει να προβλεφθεί είναι η ποινική δίωξη όσων κάνουν χρήση τέτοιων όρων ενώ παράλληλα είναι καταδικασμένοι, καθώς το μόνο που προσπαθούν να πετύχουν είναι η επαναθυματοποιηση των θυμάτων και η συνεχής άσκηση ψυχολογικής βίας και απειλών, όπως και η παραπλάνηση των αρμόδιων, δικαστών και ειδικών. Ποινικοποίηση λοιπόν όσων δραστών ενδοοικογενειακής κάνουν χρήση τέτοιων όρων. Το αμέσως επόμενο που πρέπει να συμβεί και σύμφωνα με τις συστάσεις της GREVIO είναι οι αλλαγές των διατάξεων του ν. 4800/21 καθώς με τον όρο διάρρηξη σχέσεων ο οποίος αντικατέστησε τον όρο γονεϊκή αποξένωση, τα θύματα ενδοοικογενειακής αντί να προστατεύονται, κατηγορούνται από τον δράστη και καταδιώκονται ως να είναι τα ίδια οι δράστες. Στην σωστή κατεύθυνση το παιδί θεατής βίας, φυσικά και πρέπει να αποτελεί ξεχωριστό αδίκημα. Η ένταξη και της ψυχολογικής βίας εκτός της σωματικής πρέπει να διευκρινιστεί προκειμένου να μην γίνεται κατάχρηση από κακοποιητικους οι οποίοι και εδώ θα κάνουν χρήση του ήδη απαγορευμένου όρου της γονεϊκής αποξένωσης ή της διάρρηξης σχέσεων ή όπως αλλιώς εμφανίζεται αυτή η επικίνδυνη μεθόδευση των κακοποιητων. Για την οικονομική βία δεν υπάρχει καμία αναφορά, όπως και για την επίμονη παρακολούθηση στην οποία επιδίδονται οι κακοποιητικοι, προσπαθώντας να μην χάσουν τον έλεγχο των θυμάτων. Η γονική αποξένωση χρησιμοποιείται και στο stalking καθώς οι δράστες προσπαθουν να προσεγγίζουν συνεχώς τα θύματα και όταν εκείνα προσπαθούν να προστατευτούν ή να προστατέψουν τα παιδιά, οι δράστες για άλλη μια φορά κατηγορούν το θύμα ότι προσπαθεί να τους αποξενώσει. Για τα προγράμματα των θυτών, δεν είναι δυνατόν να αντιμετωπίζονται ως ασθενείς ή χρήστες… Πρόκειται για αντικοινωνικές και επικίνδυνες προσωπικότητες από τις οποίες πρέπει να προστατεύονται οι ευάλωτες ομάδες και ιδιαίτερα τα παιδιά. Η διαμεσολάβηση δεν έχει καμία θέση μεταξύ δράστη και θύματος, όπως πρέπει να απαγορευτεί οποιαδήποτε επαφή και προσέγγιση των θυματων.

18 Δεκεμβρίου 2023, 23:12 | Δ. Άρθρο 26 (τροποποίηση Άρθρου 169Α ΠΚ) Παρ. 1: Να καθοριστεί και κατώτατο όριο ποινής και όχι μόνον ανώτατο και μάλιστα καί για τη φυλάκιση καί για τη χρηματική ποινή, έστω και αν θα επιβάλλονται διαζευκτικώς οι ποινές αυτές. Άλλως, τα κατώτατα όρια ποινών να ισχύουν για

την επαναλαμβανόμενη παραβίαση δικαστικών αποφάσεων, πχ για πέντε παραβιάσεις και άνω, που προφανώς θα δύνανται να εκδικάζονται σε μία δίκη. Άλλως, τα κατώτατα όρια ποινών να ισχύουν για κάθε παραβίαση δικαστικής απόφασης επικοινωνίας γονέα-τέκνου όταν η παραβιασθείσα απόφαση δεν περιλαμβάνει την απαγγελία απειλής αστικών κυρώσεων για τις περιπτώσεις παραβιάσεως αυτής, δηλαδή δεν περιλαμβάνει μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης αυτής. Αιτιολόγηση: –Η προστασία τού κύρους όλων των δικαστικών αποφάσεων συνδέεται και με την προστασία τού κύρους τής δικαστικής λειτουργίας εν γένει. –Στην τελευταία ως άνω περίπτωση, δεν υπάρχει κανένα άλλο διαθέσιμο νομικό μέσο προστασίας των θυμάτων των παραβιάσεων, πέρα από την υποβολή μηνύσεως για έναρξη ποινικής διαδικασίας.Άρθρο 43 (τροποποίηση Άρθρου 358 ΠΚ) Θα μπορούσε να εξακολουθεί να απαιτείται έγκληση και απλώς να εξαιρείται και η περίπτωση αυτή από την καταβολή παραβόλου. Αιτιολόγηση: Προφανώς ο σκοπός τής σχεδιαζόμενης επαναφοράς τής αυτεπάγγελτης δίωξης, είναι η αποφυγή τής υποχρέωσης καταβολής παραβόλου από τον οικονομικώς ταλαιπωρημένο δικαιούχο. Όμως δεν είναι πρακτικώς εφικτό να γνωρίζει ο Εισαγγελέας ένα τέτοιο αδίκημα χωρίς να το έχει πληροφορηθεί από τον ίδιον το δικαιούχο τής συνεισφοράς σε διατροφή. Επιπλέον, χωρίς υποβολή έγκλησης που να παρέχει και κάποια στοιχεία, θα είναι πολύ δύσκολο να γνωρίζει ο Εισαγγελέας και την οικονομική και επαγγελματική κατάσταση του παραβάτη, ώστε να δύναται να πιθανολογήσει το κακόβουλον της παραβάσεως. Με το ίδιο σκεπτικό, θα μπορούσε ο Εισαγγελέας να ενεργεί αυτεπαγγέλτως και για την οιαδήποτε παραβίαση παράδοσης τέκνου στον έτερο γονέα για επικοινωνία.Άρθρο 88 (τροποποίηση Άρθρου 6 Νόμου 3500/2006) Προσυπογράφουμε την παρακάτω πρόταση που έχει αναρτηθεί στην παρούσα διαβούλευση, με την επισήμανση εκ μέρους μας να υπάρχει πρόβλεψη και για τη συμμετοχή στη γονεϊκή αποξένωση άλλων προσώπων τής πλευράς τού αποξενωτή γονέα, πχ απώτερων ανιόντων, όταν η συμμετοχή αυτή γίνεται με συγκεκριμένο πρακτικό τρόπο, πχ φύλαξη του τέκνου από τους απώτερους ανιόντες σε ώρες που κανονικά θα έπρεπε να βρίσκεται με τον έτερο γονέα.

Παναγιώτης Κατσικερός, Εφέτης Αθηνών, μεταπτυχιακός φοιτητής Ψυχιατροδικαστικής της Ιατρικής Σχολής Αθηνών

ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :

ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :

Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη

1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :

1) η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2) επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3) έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4) έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5) απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6) αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7) υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8) απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :

1) συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2) ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3) παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4) αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5) εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6) θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7) πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8) εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας, 9) απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα. Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299

Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522

Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)

Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)

Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281

Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191Άρθρο 97 (τροποποίηση Άρθρου 21 Ν. 3500/2006)

Πιστεύουμε πως τα νομικά πρόσωπα και οι κοινωνικές υπηρεσίες που αναφέρονται στην παρ. 1, θα πρέπει να υποχρεωθούν να συμπεριλαμβάνουν και κάποιους χώρους που θα παρέχουν συμπαράσταση και συνδρομή όπως αναφέρεται στην ίδια παράγραφο, σε αγόρια ηλικίας άνω των 14 ετών, σε άνδρες-θύματα ενδοοικογενειακής βίας, καθώς και εν γένει σε ανήλικα τέκνα και γονείς χωρίς επιμέλεια για τις ειδικές περιπτώσεις που θα έχει επιδικαστεί ή θα έχει διαταχθεί προσωρινώς από Δικαστική Αρχή η παράδοση-παραλαβή τέκνου για μεταξύ τους επικοινωνία να γίνεται σε τέτοιους χώρους, ιδίως κατόπιν επανειλημμένων παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων της εν λόγω επικοινωνίας εκ μέρους τού έτερου γονέα ή κατόπιν επεισοδίων μεταξύ των γονέων σε προηγούμενες περιστάσεις παράδοσης-παραλαβής τού τέκνου.

Αιτιολόγηση: 1) Μέχρι στιγμής αυτά τα νομικά πρόσωπα και οι κοινωνικές υπηρεσίες αρνούνται τελείως να παρέχουν οποιαδήποτε συμπαράσταση και συνδρομή σε άνδρες. Στους χώρους φιλοξενίας τους δεν φιλοξενούν ούτε καν αγόρια άνω των 14 ετών. Ωστόσο υφίστανται βία ακόμη και ενήλικες άνδρες, όπως: σωματική βία που μπορεί να επιφέρει βαριές κακώσεις ιδίως όταν προέρχεται από άρρενα πρόσωπα της πλευράς τής συζύγου τους και με ηθική αυτουργία τής συζύγου τους, οικονομική βία από τη σύζυγο με αποτέλεσμα να μην έχουν προσωρινά ούτε καν οικία διαμονής, ψευδείς καταγγελίες που κάποιες φορές έχουν ως αποτέλεσμα την προληπτική απομάκρυνση του καταγγελθέντος από την εργασία του. Σε κάθε περίπτωση, οι αρχές τής ισότητας όλων των ανθρώπων ανεξαρτήτως φύλου και ηλικίας, θα πρέπει να τηρούνται βάσει του Συντάγματος και πολλών Διεθνών Συμβάσεων και Νόμων. 2) Οι παραβιάσεις των διατάξεων επικοινωνίας των δικαστικών αποφάσεων, μπορεί να αποτρέπονται ή τουλάχιστον να αποδεικνύονται πολύ πιο εύκολα όταν η παράδοση-παραλαβή έχει προσδιοριστεί να γίνεται σε τρίτους χώρους και ενώπιον τρίτων προσώπων. Εξάλλου πολλές φορές σε διαδικασίες παράδοσης-παραλαβής τέκνων στην οικία τής μητέρας, που είναι και το σύνηθες, προκύπτουν επεισόδια μεταξύ των γονέων ενώπιον των τέκνων τους.Άρθρο 98 (τροποποίηση Άρθρου 23 Ν. 3500/2006) Στο τέλος της παρ. 2 να προστεθεί και δεύτερη περίπτωση στην εξαίρεση και αντί για «παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.», προτείνουμε να γίνει «παρά μόνον: α) εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά ή β) εάν τουλάχιστον δύο αναφορές τους εντός του ιδίου έτους που έτυχαν δικαστηριακής χρήσεως σε υποθέσεις γαμικών διαφορών ή γονικής μέριμνας ή επικοινωνίας γονέα-τέκνου, αποδείχθηκαν εκ των υστέρων αναληθείς.»

Αιτιολόγηση: Υπάρχει ήδη εν εξελίξει τουλάχιστον μία σοβαρή ποινική διαδικασία για ενδεχόμενο κύκλωμα παραγωγής ψευδών γνωματεύσεων για δήθεν ενδοοικογενειακή βία χειρίστης μορφής, που προορίζονταν για δικαστηριακή χρήση σε τέτοιου είδους αστικές δίκες. Οι πληροφορίες τού Σωματείου μας είναι πως μπορεί να υπάρχουν και άλλου είδους τέτοια κυκλώματα, που περιλαμβάνουν επαγγελματίες κατηγοριών τής παρ. 1 του εν λόγω Άρθρου. Επιπλέον, σε άλλη ανάρτηση της παρούσας διαβούλευσης, εμφανίζονται στατιστικές για τα χαμηλά ποσοστά των καταγγελιών ενδοοικογενειακής βίας που τελικώς επιβεβαιώνονται. Είναι άλλωστε παρατηρημένο πως συνήθως οι ανεπιβεβαίωτες καταγγελίες για άσκηση βίας από πατέρα προς το τέκνο του, εμφανίζονται αφού ο πατέρας έχει αιτηθεί κοινή επιμέλεια.

18 Δεκεμβρίου 2023, 21:20 | Π. Να σταματήσει επιτέλους κάθε τρόπος για την γονεϊκή αποξένωση παιδιών και μπαμπάδων…!

18 Δεκεμβρίου 2023, 21:23 | Ε. Δύο στοιχεία είναι πολύ σημαντικά: «(α) το όφελος για το παιδί από μια ουσιαστική σχέση και με τους δύο γονείς του παιδιού· και (β) η ανάγκη προστασίας του παιδιού από σωματική ή ψυχολογική βλάβη από το να υποβληθεί ή να εκτεθεί σε κακοποίηση, παραμέληση ή οικογενειακή βία».Εάν μπορεί να αποδειχθεί ότι υπάρχουν στοιχεία οικογενειακής βίας, συμπεριλαμβανομένης της ψυχολογικής βλάβης, τότε η ανάγκη προστασίας του παιδιού από τη σωματική ψυχολογική θα είναι πρώτη από κάθε άλλη σκέψη. Για να αποδειχτεί αυτό, θα πρέπει να γίνονται δεκτά όλα τα αποδεικτικά μέσα, ακόμα και παράνομα. Δεν είναι δυνατόν να υπάρχουν αποδεικτικά μέσα ενδοοικογενειακής βίας είτε στα παιδιά, είτε μπροστά στα παιδιά και αυτά να μη λαμβάνονται υπόψη του δικαστηρίου. Να υποχρεώνεται ο Δικαστής να διατάζει άρση απορρήτου και να ζητάει όλα τα υπάρχοντα αποδεικτικά στοιχεία! Αν υπάρχει γονική αποξένωση, ψευδείς κατηγορίες, ενδοοικογενειακή βία, οποιοδήποτε ποινικό αδίκημα και αυτό δύναται να αποδειχτεί με κάποιο μέσο, τότε δεν υπάρχει δικαιολογία για κανένα δικαστή να μη ζητήσει άρση απορρήτου, διαφορετικά γίνεται αυτόματα συνεργός και εκείνος. Ο νομοθέτης να νομοθετήσει την άρση απορρήτου σε κάθε περίπτωση ενδοοικογενειακής βίας και να ποινικοποιήσει όποιο από τα παραπάνω γίνεται. Δηλαδή άμεσα ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΊΗΣΗ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ ΚΑΙ ΨΕΥΔΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ

18 Δεκεμβρίου 2023, 21:54 | Ν. Κ. Η διακοπή των δεσμών μεταξύ γονέα και παιδιού, όταν ο γονέας απουσιάζει από τη συνεπιμέλεια, αναδεικνύει μια σοβαρή περίπτωση ψυχολογικής επιβίωσης του παιδιού. Αυτή η πρακτική, σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα του 1532, χαρακτηρίζεται ως ενδοοικογενειακή βία και επιφέρει την αφαίρεση της γονικής μέριμνας. Πρέπει να αντιμετωπιστεί αυτή η κατάσταση και από την προοπτική του Ποινικού Κώδικα. Απαιτείται άμεση ευθυγράμμιση με τον νόμο 3500/2006, ιδίως με το άρθρο 6, προκειμένου να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά αυτό το σημαντικό πρόβλημα. Η συνέπεια αυτής της πρακτικής είναι η ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού, και πρέπει να θεωρείται ως ποινικό αδίκημα, συμφωνώντας με το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα, που προβλέπει την αφαίρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που χρησιμοποιεί διάφορες υποκριτικές τακτικές.Στο άρθρο 99 που προσθέτει άρθρο 23Α στο ν. 3500/2006 είναι αναγκαίο να αναιρεθούν οι παράγραφοι 1 και 3 καθώς θεωρούνται αντισυνταγματικές. Αυτές οι παράγραφοι περιορίζονται σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης» μόνο για γυναίκες, χωρίς να γίνεται καμία αναφορά σε άνδρες και παιδιά. Η προσέγγιση αυτή υπονοεί ότι η ενδοοικογενειακή βία παρουσιάζεται μόνο από άνδρες, ενώ η πραγματικότητα, σύμφωνα με ερευνητικά δεδομένα, έχει αποδείξει το αντίθετο. : Οι γυναίκες είναι το ίδιο ή και περισσότερο βίαιες ενάντια στους συζύγους τους

(https://odem.gr/wp-content/uploads/2021/05/Martin-Fiebert-2014-DV-studyabstracts.pdf?fbclid=IwAR3jM9pjS2sVqNKaviPJJ7XZP_nvBHmCs6OnVZRALhyTQoAE5tmGqI5IRck) , στην Ελλάδα οι γυναίκες είναι πιο βίαιες προς τους συντρόφους τους (https://www.researchgate.net/publication/272518443_Intimate_partner_violence_a_study_in_men_and_women_from_six_European_countries) . Οι γυναίκες είναι πιο πιθανο να χρησιμοποιήσουν βία από ότι οι άνδρες (https://psycnet.apa.org/doiLanding?doi=10.1037%2F0033-2909.126.5.651) . 71% των παιδιών που έχουν δολοφονηθεί απο τον γονέα τους έχουν δράστη τη μητέρα τους (https://www.breakingthescience.org/SimplifiedDataFromDHHS.php) Επιπλέον , , τα αποτελέσματα έρευνας από το Χαμόγελο του Παιδιού δείχνουν ότι ο αριθμός των γυναικών που ασκούν κακοποίηση σε παιδιά είναι τριπλάσιος (203 γυναίκες έναντι 68 ανδρών). Αυτή η διάκριση αποτελεί σαφή παραβίαση του Συντάγματος (άρθρο 4), και είναι απαραίτητο να καταργηθεί, Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ. Οι άνδρες και οι γυναίκες πρέπει να είναι ίδιοι , στα δικαιώματα , στις υποχρεώσεις και απέναντι στον νόμο. Οι άνδρες είναι πρωταθλητές στις αυτοκτονίες , στους άστεγους , στους άπορους , ως θύματα ανθρωποκτονιων κλπ άλλα κατα τα άλλα θεωρείται ως ισχυρό και βίαιο φύλο.Στο άρθρο 98 παρ 2 εισαγωντας το ακαταδίωκτο στους επαγγελματίες που καταγγείλουν περιστατικό ενδοοικογενειακής βίας ανοίγονται επικίνδυνα μονοπάτια αφού δεν θα σταματάει κανένας μετά ορισμένους “επαγγελματίες” οι οποίοι θα εμπορευματοποιήσουν το να κάνουν καταγγελίες και να λαμβάνουν το μέρος του ενός γονέα εις βάρος του άλλου γονέα . Ο κάθε ένας για αυτά που καταγγέλλει θα πρέπει να είναι υπόλογος και αν αποδειχθούν ψευδή τότε θα πρέπει να έχει και τις συνέπειες. Αυτή είναι η ουσία όλων των νομων.Τέλος , είναι αναγκαίο να διακοπεί άμεσα η πρακτική της αποδοχής γνωματεύσεων για παιδιά από «ειδικούς ψυχικής υγείας» που είναι ιδιώτες. Συχνά, αυτοί οι ειδικοί εκφέρουν γνώμες με ιδιοτέλεια , χωρίς τη συναίνεση του άλλου γονέα (σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα 1519) και πολλές φορές χωρίς καν να έχουν συναντήσει το παιδί. Αυτή η πρακτική θα πρέπει να επιτραπεί μόνο όταν υπάρχει συναίνεση και των δύο γονέων ή κατόπιν δικαστικής εντολής, ενώ προβλέπεται η διενέργεια εξέτασης από Δημόσιο Φορέα. Είναι αναγκαίο να εξασφαλιστεί η διαφάνεια και η συναίνεση και των δύο

γονέων ή, εν προκειμένω, η ενέργεια να γίνεται υπό το πρίσμα της δικαστικής αρμοδιότητας, παρέχοντας τη δυνατότητα για εξέταση από Δημόσιο Φορέα.Να διακοπεί αμέσως η πρακτική της αποδοχής γνωμοδοτήσεων για παιδιά από «ειδικούς ψυχικής υγείας» που είναι ιδιώτες. Συχνά, αυτοί οι ειδικοί εκφράζουν απόψεις με εγωισμό, χωρίς τη συγκατάθεση του άλλου γονέα (σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα 1519) και πολλές φορές χωρίς καν να έχουν συναντήσει το παιδί. Αυτή η πρακτική πρέπει να επιτραπεί μόνον εφόσον υπάρχει συναίνεση και των δύο γονέων ή κατόπιν δικαστικής εντολής, ενώ προβλέπεται η διενέργεια εξέτασης από Δημόσιο Φορέα. Είναι απαραίτητο να εξασφαλιστεί η διαφάνεια και η συναίνεση και των δύο γονέων ή, σε αντίθετη περίπτωση, να δρα υπό την επίβλεψη της δικαστικής αρχής, προσφέροντας τη δυνατότητα για εξέταση από Δημόσιο Φορέα.

18 Δεκεμβρίου 2023, 21:09 | Ν. ΑΜΕΣΑ ΝΑ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΗΘΕΙ Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ!!! Η γονική αποξένωση συμβαίνει όταν ο ένας γονέας προσπαθεί να εξαλείψει τη σχέση μεταξύ των παιδιών και του άλλου γονέα, και κάνει αυτή την επίπονη κατάσταση ακόμη χειρότερη. Ο αντίκτυπος της γονικής αποξένωσης τόσο στον αποξενωμένο γονέα όσο και στα παιδιά που εμπλέκονται είναι τεράστιος. Οι τακτικές και οι στρατηγικές που χρησιμοποιούνται συχνά σε αυτό το είδος συμπεριφοράς περιλαμβάνουν συναισθηματική χειραγώγηση, προγραμματισμό και πλύση εγκεφάλου. Αυτό στο οποίο τελικά οδηγεί αυτό είναι μια κατεστραμμένη σχέση μεταξύ του αποξενωμένου γονέα και των παιδιών του. Τόσο ο αποξενωμένος γονέας όσο και τα παιδιά κινδυνεύουν επίσης να υποστούν σοβαρό ψυχολογικό τραύμα ως αποτέλεσμα αυτών των ψευδών ισχυρισμών. Στην Αυστραλία, όπου εργαζόμουν, αυτός ο όρος χρησιμοποιείται ευρέως και είναι αποδεκτός σε υποθέσεις οικογενειακού δικαίου, ειδικά όταν πρόκειται για διαφωνίες επιμέλειας και γονικής μέριμνας σε έντονες συγκρούσεις. Η υπόθεση μου εδώ στην Ελλάδα, δυστυχώς, με βάση όσα έχω ακούσει από Εισαγγελείς, Αστυνόμους, Δικαστές, Δικηγόρους, είναι προδιαγεγραμμένη. Από νωρίς μου είπαν οι άνθρωποι του δικαστικού κυκλώματος (γιατί περί ανήθικου κυκλώματος πρόκειται, που κακοποιεί ανήλικα παιδιά στερώντας τους τον πατέρα τους), «εδώ στην Ελλάδα η μάνα μεγαλώνει τα παιδιά. Ο μπαμπάς, αν θέλει η μαμά, μπορεί να τα βλέπει για λίγο». Στην αρχή, δεν το πίστεψα. Θεώρησα ότι ήταν προκατειλημμένοι. Όμως, δυστυχώς, έτσι είναι και χειρότερα. Η πρώην σύζυγος μου δε μου επέτρεπε για χρόνια να βλέπω το παιδί μου, ενώ πρόσφατα το έχει στρέψει εναντίον μου με αισχρά ψέματα. Δεν μπορούσα ποτέ να φανταστώ ότι θα υπήρχε ποτέ μία μάνα που δε θα επέτρεπε στο παιδί της να βλέπει τον πατέρα του. Έχοντας μία εξαιρετική μητέρα, θεωρούσα πάντα ιερή την ιδιότητα της μάνας. Όμως, αυτή η εγκληματική συμπεριφορά της γονικής αποξένωσης στα δικαστήρια, όπου έχω καταφύγει αναγκαστικά, δεν αναγνωρίζεται. Με τις ευλογίες των δικαστών, το παιδί μου κακοποιείται με το να μη βλέπει τον πατέρα του και με το να ακούει κακά λόγια για μένα. Στην Αυστραλία θα είχα βρει το δίκιο μου και θα έπαιρνα την επιμέλεια του παιδιού μου μετά από αυτήν την άσχημη συμπεριφορά, αφού ΣΤΗΝ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑ (ΚΑΙ ΣΕ ΑΛΛΕΣ ΧΩΡΕΣ) ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ. ΕΔΩ ΓΙΑΤΙ ΔΕ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ; ΑΜΕΣΑ ΝΑ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΗΘΕΙ Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ!!!

18 Δεκεμβρίου 2023, 21:03 | Ν. Με τις ψεύτικες γνωματεύσεις περί βιασμού και άλλα τέτοια κόλπα των μαμάδων με τα πληρωμένα χαρτιά γιατί πρέπει να μείνουν ατιμώρητοι αυτοί που τα δίνουν? πρέπει να σταματήσει αυτή η μάστιγα….!τα παιδιά δεν φταίνε πουθενά!

18 Δεκεμβρίου 2023, 21:24 | Κ. Υπουργέ βοήθεια στα παιδιά μας!προσπαθούν να μας αποκόψουν τελείως από την ζωή τους!από το παρόν και το μέλλον τους!τα παιδιά μας έχουν ανάγκη και τους 2 γονείς!

18 Δεκεμβρίου 2023, 21:48 | Δ. Απαράδεκτο! φτάνει με τις αθλιότητες! αλλαγές για την προστασία των παιδιώνκαι όχι των γυναικών!

18 Δεκεμβρίου 2023, 20:42 | Μ. Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΘΕΙ. Είναι σημαντικό να κατανοήσουμε ότι οι καταχρηστικές και επιβλαβείς γονικές συμπεριφορές στις οποίες αναφέρεται ο όρος γονική αποξένωση ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΠΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ. Είναι ανθρώπινο δικαίωμα των παιδιών να έχουν στοργική και ουσιαστική σχέση και με τον πατέρα τους και με τη μητέρα τους.Δεν πρόκειται για τα δικαιώματα της μητέρας ούτε για τα δικαιώματα του πατέρα. Αφορά πρωτίστως τα δικαιώματα και τα «καλύτερα συμφέροντα» του παιδιού. Οποισδήποτε εμποδίζει την επικοινωνία γονέα-τέκνου ή αποξενώνει ένα γονέα από το τέκνο του ή απευθύνεται με αρνητικά σχόλια για εκείνον στο παιδί, πρέπει να υπόκειται σε ποινικές κυρώσεις.Αυτή είναι μια βασική αρχή του οικογενειακού δικαίου, η οποία ορίζει ότι η ευημερία του παιδιού πρέπει να αποτελεί το πρωταρχικό μέλημα του Δικαστηρίου σε κάθε λήψη αποφάσεων.Όταν οποιοδήποτε δικαστήριο κρίνει οποιοδήποτε ζήτημα σχετικά με:την ανατροφή του παιδιού, ή τη διαχείριση της περιουσίας του παιδιού ή την εφαρμογή οποιουδήποτε εισοδήματος που απορρέει από αυτήν, η ΕΥΗΜΕΡΙΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ αποτελεί πρωταρχικό μέλημα του δικαστηρίου. Το δικαστήριο πρέπει να αντιμετωπίζει την ευημερία του παιδιού ως το πρωταρχικό του μέλημα. Η αρχή της

υπεροχής θεωρείται ότι αντανακλά την προηγούμενη καλά εδραιωμένη θέση που συνοψίζεται σε μια κορυφαία περίπτωση ως:«Μια διαδικασία κατά την οποία, όταν λαμβάνονται υπόψη και σταθμίζονται όλα τα σχετικά γεγονότα, οι σχέσεις, οι ισχυρισμοί και οι επιθυμίες των γονέων, οι κίνδυνοι, οι επιλογές και άλλες συνθήκες, η πορεία που θα ακολουθηθεί θα είναι αυτή που είναι περισσότερο προς το συμφέρον της ευημερίας του παιδιού όπως αυτός ο όρος πρέπει τώρα να γίνει κατανοητός. Αυτή είναι η πρώτη σκέψη λόγω της πρώτης σημασίας της και η πρωταρχική εκτίμηση επειδή καθορίζει την πορεία που πρέπει να ακολουθηθεί».Κατά την ερμηνεία της αρχής της υπεροχής και υπό το πρίσμα της νομοθεσίας περί Ανθρώπινων Δικαιωμάτων του 1998· πρέπει επίσης να δίδεται σεβασμός στα δικαιώματα των άλλων, δηλαδή των γονέων. Όταν τα συμφέροντα του παιδιού συγκρούονται με τους γονείς, θα πρέπει να υπερισχύουν τα συμφέροντα του παιδιού.

18 Δεκεμβρίου 2023, 20:51 | Ε. Α. Γονική αποξένωση και ψευδείς ισχυρισμοί. Αυτό μπορεί να σας εκπλήξει, αλλά οι ψευδείς ισχυρισμοί για ενδοοικογενειακή βία ή/και κακοποίηση παιδιών συχνά υποκινούνται από γονική αποξένωση. Πως?Οι ψευδείς ισχυρισμοί έχουν σκοπό να κερδίσουν περισσότερο χρόνο επιμέλειας τέκνου. Για παράδειγμα, μια διαπίστωση ενδοοικογενειακής βίας δημιουργεί ένα μαχητό τεκμήριο στο νόμο ότι ο γονέας που διαπιστώθηκε ότι έχει διαπράξει την ενδοοικογενειακή βία δεν πρέπει να έχει από κοινού νομική και φυσική επιμέλεια. Ως ένα άλλο παράδειγμα (ελπίζω προφανές), οι ψευδείς ισχυρισμοί για κακοποίηση παιδιών έχουν σκοπό να λάβουν μια εντολή που εμποδίζει τον φερόμενο ως καταχρηστικό γονέα να περάσει χρόνο με το παιδί.Οι ψευδείς ισχυρισμοί για κακοποίηση σε υποθέσεις επιμέλειας/επικοινωνίας είναι σοβαροί. Πρέπει να ληφθούν σοβαρά υπόψη και να εφαρμοστούν ποινικές κυρώσεις. Αυτό περιλαμβάνει υποχρεωτική συμμετοχή σε συμβουλευτική και παρακολουθηση μαθημάτων γονικής μέριμνας. Περιλαμβάνει επίσης τήρηση του νόμου για συμμετοχή και των δύο γονέων σε ίσο χρόνο ανατροφής με το παιδί. Παρακαλείσθε να ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΕΤΕ ΤΗ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΚΑΙ ΤΟΥς ΨΕΥΔΕΙΣ ΙΣΥΡΙΣΜΟΥΣ.

18 Δεκεμβρίου 2023, 20:27 | Ε. Υπάρχει αναγκαιότητα νομοθετικής αναγνώρισης της γονικής αποξένωσης ως μορφής ενδοοικογενειακής βίας καθώς και η πρόβλεψη αντίστοιχων νομικών κυρώσεων.

18 Δεκεμβρίου 2023, 20:57 | Μ. Η Γονική Αποξένωση πρέπει να ποινικοποιηθεί. Το ίδιο και η Γονική Υποκατάσταση. Η γονική υποκατάσταση είναι ακριβώς αυτό που ακούγεται. Αντικατάσταση ενός γονέα με άλλον, δίνοντας στο παιδί την εντύπωση (και τελικά, αν επιτρέπεται να συνεχίσει αρκετά, το συμπέρασμα) ότι κάποιος άλλος εκτός από τον γονέα του παιδιού είναι πραγματικά η γονική φιγούρα. Υπάρχουν δυστυχώς γονείς που έχουν εγκαταλείψει τα παιδιά τους και, σε τέτοιες καταστάσεις, ο άλλος γονέας θα φέρει τελικά έναν σημαντικό άλλο στη ζωή αυτού του παιδιού. Δεν υπάρχει τίποτα κακό σε αυτό. Αυτό δεν είναι αλλοτρίωση. Αυτό είναι απλώς η πρόοδος όπου το παιδί δεν έχει δύο γονείς στη ζωή του και ο εμπλεκόμενος γονέας έχει την τύχη να βρει ξανά αγάπη και μια πατρική ή μητρική φιγούρα για να βοηθήσει στην ανατροφή του παιδιού. Μερικές φορές, δεν είναι μια ρομαντική σχέση που το προκαλεί αυτό. Είναι απολύτως αποδεκτό (και κοινό) για έναν παππού και γιαγιά να μπει σε αυτόν τον δευτερεύοντα ρόλο. Οι παππούδες και οι γιαγιάδες μπορούν να γίνουν εξαιρετικά πρότυπα προς μίμηση, αρκεί να έχουν στο επίκεντρο το συμφέρον του παιδιού και ο ένας γονέας δεν έχει ηθελημένα ή εξ αμελείας εμπλακεί στη ζωή του παιδιού. Κάτω από ορισμένες περιπτώσεις, οι παππούδες και οι γιαγιάδες έχουν ακόμη και δικαιώματα επιμέλειας. Επιστροφή στην ακατάλληλη γονική αντικατάσταση, επιτρέψτε μου να σας δώσω ένα παράδειγμα. Ας υποθέσουμε ότι μια μητέρα με τη βοήθεια του φίλου της έχει επηρεάσει το παιδί (έναν γιο ή κόρη) να πιστέψει ότι έχει δύο μπαμπάδες – τον φίλο της και τον βιολογικό πατέρα του αγοριού. Είναι αυτή η ακατάλληλη γονική αποξένωση; Ναί. Θα χρειαστεί πολύ σκληρή δουλειά για να διορθωθεί η κατάσταση. Αναφέρω αυτό το υποθετικό γιατί δεν είναι ασυνήθιστο και όταν οποιοσδήποτε γονέας, πατέρας ή μητέρα, βλέπει τον εαυτό του να αντικαθίσταται στα μάτια του παιδιού, αυτός ο γονέας πρέπει να αναλάβει δράση και να βρει έναν έμπειρο δικηγόρο για να πάρει την επιμέλεια του παιδιού, δεδομένου ότι η γονική αποξένωση και υποκατάσταση συνιστά κακή άσκηση επιμέλειας. Η γονική υποκατάσταση, όπως και άλλες μορφές αποξένωσης, λαμβάνει χώρα με πολλούς τρόπους. Τα πιο συνηθισμένα είναι: Λέγοντας σε ένα παιδί να αποκαλεί τον άλλον του γονέα που αποξενώνει «μπαμπά» ή «μαμά», ανάλογα με το ποιος γονέας κάνει την αποξένωση. Επιτρέποντας την πεποίθηση ότι το παιδί έχει δύο μπαμπάδες ή δύο μαμάδες να εδραιωθεί σε αυτό το παιδί. Αυτό γίνεται με τη χρήση άλλων (συμπεριλαμβανομένου του υποτιθέμενου δεύτερου πατέρα ή μητέρας) για να διαιωνιστεί αυτή η επιρροή στο παιδί. Επιτρέποντας στον μη γονέα να αναλάβει γονικούς ρόλους και λειτουργίες σε διάφορες πτυχές της ζωής του παιδιού. Αυτό περιλαμβάνει κοινωνικοποίηση, δραστηριότητες, εκπαίδευση, πειθαρχία κ.λπ. Να πείσει το παιδί ότι ο υποκατάστατος γονέας τρέφει μεγαλύτερη αγάπη για το παιδί από τον βιολογικό γονέα. Εάν επιτραπεί η συνέχιση της γονικής υποκατάστασης, μπορεί να γίνει σαν ιός και ακόμη κι αν είστε σε θέση να αποδείξετε στο δικαστήριο ότι αυτή

η μορφή γονικής αποξένωσης λαμβάνει χώρα, μπορεί να είναι πολύ αργά για να πείσετε το παιδί (ειδικά καθώς παθαίνει στην εφηβεία) διαφορετικά. Η γονική αποξένωση πρέπει να θεωρηθεί ποινικό αδίκημα και κακή άσκηση επιμέλειας. Πριν να είναι πολύ αργά!

18 Δεκεμβρίου 2023, 20:17 | Θ. Άρθρο 88 (τροποποίηση Άρθρου 6 Νόμου 3500/2006). Προσυπογράφουμε την παρακάτω πρόταση που έχει αναρτηθεί στην παρούσα διαβούλευση, με την επισήμανση εκ μέρους μας να υπάρχει πρόβλεψη και για τη συμμετοχή στη γονεϊκή αποξένωση άλλων προσώπων της πλευράς τού αποξενωτή γονέα, πχ απώτερων ανιόντων, όταν η συμμετοχή αυτή γίνεται με συγκεκριμένο πρακτικό τρόπο, πχ φύλαξη του τέκνου από τους απώτερους ανιόντες σε ώρες που κανονικά θα έπρεπε να βρίσκεται με τον έτερο γονέα.

Παναγιώτης Κατσικερός, Εφέτης Αθηνών, μεταπτυχιακός φοιτητής Ψυχιατροδικαστικής της Ιατρικής Σχολής Αθηνών

ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :

Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη

1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :

1) η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2) επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα, 3) έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4) έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5) απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6) αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7) υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8) απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :

1) συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2) ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3) παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4) αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5) εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6) θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7) πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8) εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας, 9) απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα. Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006. Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022

Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαϊτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299

Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522

Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)

Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)

Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281

Saunders L. – Harman J., “Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης” (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents’ Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191Άρθρο 97 (τροποποίηση

18 Δεκεμβρίου 2023, 20:01 | Ν. Άρθρο 26 (τροποποίηση Άρθρου 169Α ΠΚ)

Παρ. 1: Καθορισμος κατώτατου και ανώτατου όριο ποινής. Φυλάκιση καί χρηματική ποινή, έστω και αν θα επιβάλλονται διαζευκτικώς οι ποινές αυτές. Άλλως, τα κατώτατα όρια ποινών να ισχύουν για την επαναλαμβανόμενη παραβίαση δικαστικών αποφάσεων, πχ για πέντε παραβιάσεις και άνω, που προφανώς θα δύνανται να εκδικάζονται σε μία δίκη. Άλλως, τα κατώτατα όρια ποινών να ισχύουν για κάθε παραβίαση δικαστικής απόφασης επικοινωνίας γονέα-τέκνου όταν η παραβιασθείσα απόφαση δεν περιλαμβάνει την απαγγελία απειλής αστικών κυρώσεων για τις περιπτώσεις παραβιάσεως αυτής, δηλαδή δεν περιλαμβάνει μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης αυτής. Αιτιολόγηση: –Η προστασία τού κύρους όλων των δικαστικών αποφάσεων συνδέεται και με την προστασία τού κύρους τής δικαστικής λειτουργίας εν γένει. –Στην τελευταία ως άνω περίπτωση, δεν υπάρχει κανένα άλλο διαθέσιμο νομικό μέσο προστασίας των θυμάτων των παραβιάσεων, πέρα από την υποβολή μηνύσεως για έναρξη ποινικής διαδικασίας.Άρθρο 43 (τροποποίηση Άρθρου 358 ΠΚ) Θα μπορούσε να εξακολουθεί να απαιτείται έγκληση και απλώς να εξαιρείται και η περίπτωση αυτή από την καταβολή παραβόλου.

Αιτιολόγηση: Προφανώς ο σκοπός τής σχεδιαζόμενης επαναφοράς τής αυτεπάγγελτης δίωξης, είναι η αποφυγή τής υποχρέωσης καταβολής παραβόλου από τον οικονομικώς ταλαιπωρημένο δικαιούχο. Όμως δεν είναι πρακτικώς εφικτό να γνωρίζει ο Εισαγγελέας ένα τέτοιο αδίκημα χωρίς να το έχει πληροφορηθεί από τον ίδιον το δικαιούχο της συνεισφοράς σε διατροφή. Επιπλέον, χωρίς υποβολή έγκλησης που να παρέχει και κάποια στοιχεία, θα είναι πολύ δύσκολο να γνωρίζει ο Εισαγγελέας και την οικονομική και επαγγελματική κατάσταση του παραβάτη, ώστε να δύναται να πιθανολογήσει το κακόβουλον της παραβάσεως. Με το ίδιο σκεπτικό, θα μπορούσε ο Εισαγγελέας να ενεργεί αυτεπαγγέλτως και για την οιαδήποτε παραβίαση παράδοσης τέκνου στον έτερο γονέα για επικοινωνία.Άρθρο 88 (τροποποίηση Άρθρου 6 Νόμου 3500/2006) Προσυπογράφουμε την παρακάτω πρόταση που έχει αναρτηθεί στην παρούσα διαβούλευση, με την επισήμανση εκ μέρους μας να υπάρχει πρόβλεψη και για τη συμμετοχή στη γονεϊκή αποξένωση άλλων προσώπων της πλευράς τού αποξενωτή γονέα, πχ απώτερων ανιόντων, όταν η συμμετοχή αυτή γίνεται με συγκεκριμένο πρακτικό τρόπο, πχ φύλαξη του τέκνου από τους απώτερους ανιόντες σε ώρες που κανονικά θα έπρεπε να βρίσκεται με τον έτερο γονέα.

Παναγιώτης Κατσικερός, Εφέτης Αθηνών, μεταπτυχιακός φοιτητής Ψυχιατροδικαστικής της Ιατρικής Σχολής Αθηνών

ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :

Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη

1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα [β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με

συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως : 1) η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους, 2) επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,

3) έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4) έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5) απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα, 6) αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση, 7) υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8) απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :

1) συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2) ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης, 3) παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4) αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα, 5) εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα, 6) θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα, 7) πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα, 8) εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας, 9) απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα. Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006. Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299

Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522

Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)

Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)

Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281

Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191Άρθρο 97 (τροποποίηση Άρθρου 21 Ν. 3500/2006)

Πιστεύουμε πως τα νομικά πρόσωπα και οι κοινωνικές υπηρεσίες που αναφέρονται στην παρ. 1, θα πρέπει να υποχρεωθούν να συμπεριλαμβάνουν και κάποιους χώρους που θα παρέχουν συμπαράσταση και συνδρομή όπως αναφέρεται στην ίδια παράγραφο, σε αγόρια ηλικίας άνω των 14 ετών, σε άνδρες-θύματα ενδοοικογενειακής βίας, καθώς και εν γένει σε ανήλικα τέκνα και γονείς χωρίς επιμέλεια για τις ειδικές περιπτώσεις που θα έχει επιδικαστεί ή θα έχει διαταχθεί προσωρινώς από Δικαστική Αρχή η παράδοση-παραλαβή τέκνου για μεταξύ τους επικοινωνία να γίνεται σε τέτοιους χώρους, ιδίως κατόπιν επανειλημμένων παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων της εν λόγω επικοινωνίας εκ μέρους τού έτερου γονέα ή κατόπιν επεισοδίων μεταξύ των γονέων σε προηγούμενες περιστάσεις παράδοσης-παραλαβής τού τέκνου.

Αιτιολόγηση: 1) Μέχρι στιγμής αυτά τα νομικά πρόσωπα και οι κοινωνικές υπηρεσίες αρνούνται τελείως να παρέχουν οποιαδήποτε συμπαράσταση και συνδρομή σε άνδρες. Στους χώρους φιλοξενίας τους δεν φιλοξενούν ούτε καν αγόρια άνω των 14 ετών. Ωστόσο υφίστανται βία ακόμη και ενήλικες άνδρες, όπως: σωματική βία που μπορεί να επιφέρει βαριές κακώσεις ιδίως όταν προέρχεται από άρρενα πρόσωπα της πλευράς τής συζύγου τους και με ηθική αυτουργία τής συζύγου τους, οικονομική βία από τη σύζυγο με αποτέλεσμα να μην έχουν προσωρινά ούτε καν οικία διαμονής, ψευδείς καταγγελίες που κάποιες φορές έχουν ως αποτέλεσμα την προληπτική απομάκρυνση του καταγγελθέντος από την εργασία του. Σε κάθε περίπτωση, οι αρχές τής ισότητας όλων των ανθρώπων ανεξαρτήτως φύλου και ηλικίας, θα πρέπει να τηρούνται βάσει του Συντάγματος και πολλών Διεθνών Συμβάσεων και Νόμων. 2) Οι παραβιάσεις των διατάξεων επικοινωνίας των δικαστικών αποφάσεων, μπορεί να αποτρέπονται ή τουλάχιστον να αποδεικνύονται πολύ πιο εύκολα όταν η παράδοση-παραλαβή έχει προσδιοριστεί να γίνεται σε τρίτους χώρους και ενώπιον τρίτων προσώπων. Εξάλλου πολλές φορές σε διαδικασίες παράδοσης-παραλαβής τέκνων στην οικία τής μητέρας, που είναι και το σύνηθες, προκύπτουν επεισόδια μεταξύ των γονέων ενώπιον των τέκνων τους.Άρθρο 98 (τροποποίηση Άρθρου 23 Ν. 3500/2006) Στο τέλος της παρ. 2 να προστεθεί και δεύτερη περίπτωση στην εξαίρεση και αντί για «παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.», προτείνουμε να γίνει «παρά μόνον: α) εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά ή β) εάν τουλάχιστον δύο αναφορές τους εντός του ιδίου έτους που έτυχαν δικαστηριακής χρήσεως σε υποθέσεις γαμικών διαφορών ή γονικής μέριμνας ή επικοινωνίας γονέα-τέκνου, αποδείχθηκαν εκ των υστέρων αναληθείς.»

Αιτιολόγηση: Υπάρχει ήδη εν εξελίξει τουλάχιστον μία σοβαρή ποινική διαδικασία για ενδεχόμενο κύκλωμα παραγωγής ψευδών γνωματεύσεων για δήθεν ενδοοικογενειακή βία χειρίστης μορφής, που προορίζονταν για δικαστηριακή χρήση σε τέτοιου είδους αστικές δίκες. Οι πληροφορίες τού Σωματείου μας είναι πως μπορεί να υπάρχουν και άλλου είδους τέτοια κυκλώματα, που περιλαμβάνουν επαγγελματίες κατηγοριών τής παρ. 1 του εν λόγω Άρθρου. Επιπλέον, σε άλλη ανάρτηση της παρούσας διαβούλευσης, εμφανίζονται στατιστικές για τα χαμηλά ποσοστά των καταγγελιών ενδοοικογενειακής βίας που τελικώς επιβεβαιώνονται. Είναι άλλωστε παρατηρημένο πως συνήθως οι ανεπιβεβαίωτες καταγγελίες για άσκηση βίας από πατέρα προς το τέκνο του, εμφανίζονται αφού ο πατέρας έχει αιτηθεί κοινή επιμέλεια.

18 Δεκεμβρίου 2023, 20:00 | Ν. Δ. Εφαρμογή του ν.4800/2021 απο τους δικαστές να σταματήσει η ατιμωρησία που υπαρχει στην παρεμπόδιση επικοινωνία όπως και στις ψεύτικες καταγγελίες με αποτέλεσμα την γονεϊκή αποξένωση των παιδιών απο τον ένα γονέα …και επιτέλους η γονεϊκή αποξένωση να χαρακτηριστεί ως ποινικό αδίκημα …

18 Δεκεμβρίου 2023, 20:34 | Ν. ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ Κ.Κ ΝΟΜΟΘΕΤΕΣ, εάν αισθάνεστε ότι τα παιδιά σας αποξενώνονται από εσάς, σταματήστε και σκεφτείτε για λίγο εάν θα ενεργούσατε, αν ξέρατε ότι τα παιδιά σας κακοποιούνται. Θα ενεργούσατε, σωστά; ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑ ΣΑΣ ΠΑΙΔΙΑ ΘΑ ΕΝΕΡΓΟΥΣΑΤΕ. ΘΑ ΕΝΕΡΓΗΣΕΤΕ ΚΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑ ΜΑΣ; Σας παρακαλούμε! Δεν είναι αστείο. Ενεργήστε! Η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ, ΕΙΝΑΙ ΚΑΤΑΧΡΗΣΗ. Ακριβώς επειδή δεν αφήνει σωματικές πληγές ή ουλές δεν το κάνει λιγότερο σοβαρό. Η γονική αποξένωση μπορεί να προκαλέσει ψυχολογική βλάβη για μια ζωή σε ένα παιδί και όχι μόνο να αποξενώσει ένα παιδί από τον γονιό του, αλλά και να υποφέρει από τις μελλοντικές σχέσεις του ίδιου παιδιού καθώς μεγαλώνει και ενηλικιώνεται.Σας παρακαλούμε, μην συμβιβαστείτε με τίποτα λιγότερο από ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. Τα παιδιά μας αξίζουν όσο και τα δικά σας παιδιά. Τίποτα παραπάνω και τίποτα λιγότερο. Τα δικά μας παιδιά θα μπορούσαν να είναι δικά σας. Φερθείτε σαν να είναι. Ποινικοποιήσετε την πράξη με την οποία τους στερούν τον πατέρα τους (συνήθως).

18 Δεκεμβρίου 2023, 19:20 | Π. Η αποξένωση οφείλεται σε πλύση εγκεφάλου, συκοφαντική δυσφήμιση και δικομανία δικηγόρων και εισαγγελέων και γονέων που προβάλουν τον εαυτό τους. Για μια ακόμη φορά βλέπουμε ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την καταπολέμηση της ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΈΝΩΣΗΣ. Επίσης δεν προβλέπεται ποινή για όσες και όσους καταγγέλουν ΨΕΥΔΏΣ βιασμούς εις βάρος τους. Είναι επειδή και στις δυο πιο πάνω περιπτώσεις οι θύτες και τα θύματα παράλληλα ανήκουν με συντριπτική πλειοψηφία σε συγκεκριμένο φύλο; Σας παρακαλούμε, μη συνεχίσετε να αγνοείτε τα παιδιά που έχουν χάσει τους μπαμπάδες τους εξαιτίας της ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΉΣ και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΉΣ συμπεριφοράς των πρώην συζύγων τους, απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά. Μη συνεχίσετε να αγνοείτε άνδρες θύματα κακόβουλων, ψευδών καταγγελιών εις βάρος τους για βιασμό ή κακοποίηση. Σας παρακαλούμε, προχωρήστε άμεσα στην ποινικοποίηση της ΓΟΝΕΪΚΉΣ ΑΠΟΞΈΝΩΣΗΣ

18 Δεκεμβρίου 2023, 19:36 | Μ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ): ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών: «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ.: «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν.

3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

18 Δεκεμβρίου 2023, 19:53 | Μ. Σ. Άρθρο 99 (Προσθήκη 23Α) Αντισυνταγματική διάκριση στα φύλα για την ενδοοικογενειακή βία. Οι δομές αφορούν μόνο γυναίκες. Θα πρέπει οι δομές να δέχονται και γυναίκες και παιδιά και άντρες. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ. Η βία πρέπει να καταδικάζεται από όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται όλοι (γυναίκες, άνδρες, παιδιά). Η ενδοοικογενειακη βια είναι απαράδεκτο να συνδέεται μόνο με τη βία κατά των γυναικών. κάθε άνθρωπος ανεξαρτήτου φύλου και ηλικίας θα πρέπει να προστατεύεται εξίσου από ένα σύγχρονο νομικό πλαίσιο που δε θα κάνει διακρίσεις. Όπως είναι προφανές και από την έρευνα που διεξάγει το χαμόγελο του παιδιού https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI Το γυναικείο φύλο κατέχει την πρωτιά στην ενδοοικογενειακή βια προς το παιδι, ενώ οι ψευδείς καταγγελίες κατά του αντρικού φύλου με βάση τα στοιχεία της Ελληνικής αστυνομίας αγγίζουν το 50%, χωρίς να προβλέπεται τιμωρία αρκετή να αναχαιτίσει τέτοια φαινόμενα. https://www.in.gr/2022/06/10/greece/fake-kataggelies-gia-kakopoiiseis-ti-lene-oi-astynomikoi-gia-fainomeno/ Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να προασπίζονται πρωτίστως τα δικαιώματα του παιδιού με βάση τα οποία θεσπίστηκε και ο νόμος 4800/2021. Σε περίπτωση διαζυγίου είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί η θεμελιώδης συναισθηματική σχέση με τον άλλο γονέα καθώς και με την οικογένειά του παππούδες, γιαγιάδες κλπ. Η εκούσια διάρρηξη της σχέσης αυτής αποτελεί μέγιστη κακοποίηση στη ζωή του παιδιού αν αναλογιστεί κανείς πόσο άσχημο είναι να χάνει κάποιος από τη ζωή του δικούς του ανθρώπους με τους οποίους υπάρχει αμοιβαία αγάπη και στοργή εφ όρου ζωής.Άρθρο 86 Να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, η κάθε μορφή διάρρηξης τέκνου – γονέα. Η διαρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα ειναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης και αποκοπής από τον ενα του γονέα, που συνήθως ειναι ο πατέρας και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το αρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια τήν αφαιρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διαρρηξη με διάφορες μεθοδευσεις. Άρθρο 98 Να αποσυρθεί το ακαταδίωκτο των ειδικών ψυχικής υγείας, όταν γνωματεύουν ψευδής καταγγελίεςΝα σταματήσουν αμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδια «ειδικών ψυχικής υγείας» ΙΔΙΩΤΩΝ , οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρις την συναινεση του ετερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές φορές χωρίς να εχουν δει καν το παιδί. Η μεθοδευση αυτή θα σταματήσει μονο οταν συναινουν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής και να διενεργηθεί η εξεταση απο Δημόσιο Φορέα.

18 Δεκεμβρίου 2023, 19:30 | Δ. Α. Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΣΥΝΙΣΤΑ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΚΑΙ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ. Είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη, λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας), έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά το τέκνο στην απομάκρυνση του από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και οι εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές ή ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου να αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα έπρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να

αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές ΟΠΟΙΟΔΗΠΟΤΕ ΣΤΟΙΧΕΙΟ μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου.

18 Δεκεμβρίου 2023, 19:42 | Δ. Φ Η βία δεν έχει φύλο. Κακοποιητές μπορεί να υπάρχουν και από τα δύο φύλα. Αυτό που βλέπουμε είναι μισανδρια. Δεν υπάρχουν δομές για άντρες μετά απο μια ενδοοικογενειακή βία και είναι ο πρώτος που θα πετάξουν απο την οικογενειακή εστία και ας μην έχει κάνει τίποτα. Τα ελληνικά δικαστήρια μεροληπτούν πάντα υπέρ της γυναίκας και αυτό αντιβαίνει στην αρχή της ισότητας. Οι δικαστικές αποφάσεις είναι απάνθρωπες, ρατσιστικές και αντισυνταγματικές. Πως να προλάβεις να χτίσεις σχέση με το παιδί σου με τα εξευτελιστικά δίωρα-τρίωρα επικοινωνίας που δίνουν οι εγκληματίες δικαστές; Είναι κακοποιητές ανηλίκων και δολοφόνοι ψυχών. Παραβιάζουν οι ίδιοι δικαστες το σύνταγμα και τους νόμους του κράτους, με μόνο σκοπό την ευημερία του κλάδου τους, επειδή από τα αστικά δικαστήρια ζουν οι περισσότεροι δικηγόροι εις βάρος των πατεράδων. Άραγε στα δικά τους παιδιά θα τους άρεσε να έχουν την ίδια τύχη με τα δικά μας; Δε φοβούνται τη θεία δίκη; Είναι τα δικά μας παιδιά κατώτερα από τα δικά τους και βγάζουν αυτές τις απάνθρωπες αποφάσεις αποξένωσης από τους πατεράδες τους; Αυτές οι αποφάσεις ελάχιστης επικοινωνίας τέκνου-πατέρα είναι εξευτελιστικές για την ανθρώπινη ύπαρξη των παιδιών μας. Ακόμα όμως και αυτές οι ελάχιστες ώρες επικοινωνίας, πάλι δεν τηρούνται από τις επίσης απάνθρωπες «μητέρες» που στερούν από το παιδί τους τον ιερό δεσμό με τον πατέρα του. Μετέπειτα, όταν μετά από χρόνια γίνουν οι δίκες παραβίασης επικοινωνίας, οι ίδιοι εγκληματίες δικαστές-δικηγόροι αθωώνουν τις μητέρες που παραβιάζουν την επικοινωνία πατέρα-τέκνου. Το κράτος σε όλη αυτή την εγκληματική δικαστική σπείρα κακοποίησης ανηλίκων όχι μόνο κωφεύει, αλλά έρχεται να επισφραγίσει με απάνθρωπες τροποποιήσεις, επειδή αποφέρει τεράστια κέρδη στους δικηγόρους. Ποιος θα πηγαινε σε δικηγόρο αν αμέσως μετά το χωρισμό τα παιδιά είχαν εξίσου και τους δύο γονείς; Ειναι πολλά τα λεφτά, Άρη…Οι αποφάσεις δεν τηρούνται και δεν εφαρμόζονται. Μετά απο ένα περιστατικό ενδοοικογενειακής βίας με ψευδείς κατηγορίες επέρχεται η γονεϊκή αποξενωση συνήθως των παιδιών και κυρίως κατά του ΠΑΤΕΡΑ και ο λόγος είναι ότι για να τελεσιδικισει ένα δικαστήριο απαιτούνται τουλάχιστον 6-7 χρόνια. Μετά το παιδί σου δεν θελει ποια να σου μιλάει. Είσαι ξένος για αυτό. ΝΑΙ ΣΤΙΣ ΤΙΜΩΡΙΕΣ ΓΙΑ ΠΑΡΑΒΙΑΣΕΙΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΓΙΑ ΨΕΥΔΕΙΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΚΑΙ ΑΜΕΣΗ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ. ΕΠΙΣΠΕΥΣΗ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ. ΟΧΙ ΑΛΛΑ ΠΑΙΔΙΑ ΧΩΡΙΣ ΠΑΤΕΡΕΣ!

18 Δεκεμβρίου 2023, 19:21 | Κ. Ν. Πρέπει να συμπεριληφθεί ως αδίκημα που εντάσσεται στο πλαίσιο ενδοοικογενειακής βίας, η διάρρηξη σχέσεων με τον γονέα που είτε συνασκεί την επιμέλεια, είτε διατηρεί δικαίωμα επικοινωνίας, ώστε το ποινικό σκέλος να εναρμονιστεί πληρως με το άρθρο 1532 του ΑΚ που ορίζει πως σε αυτή την περίπτωση αφαιρείται η γονική μέριμνα. Η γονική μέριμνα αφαιρείται ακριβώς επειδή συντελέστηκε έγκλημα στην ψυχολογία.του παιδιού πρωτίστως και του ετέρου γονέα δευτερευόντως. Είναι αδύνατον να είναι εφικτή η ανώτατη τιμωρία σε γονέα κατά τον Αστικο κώδικα που είναι η αφαίρεση γονικής μέριμνας όμως αυτή να μην έχει ουδεμία ποινική αναφορά και τιμωρία στον Ποινικό κώδικα. Την πλειοψηφία στην γονική αποξένωση αποτελούν οι πατεράδες και είναι τραγικό να μην μπορούν να δούν τα παιδιά τους εξ αιτίας της ατιμωρησίας απο σωρεία παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων από τις αποξενώτριες μητέρες

18 Δεκεμβρίου 2023, 19:10 | Ο. Ν. Απαιτείται άμεση εναρμόνιση με το άρθρο 6 του ν.3500/2006 ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το τεράστιο πρόβλημα της διάρρηξης των σχέσεων τέκνου με τον γονέα που δεν διαμένει ή συνασκεί συνεπιμέλεια, το οποίο συνιστά βαριά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού (πολλές φορές μη αναστρέψιμη) και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, η οποία κατά το 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας. Πως είναι δυνατόν να προβλέπεται στον Αστικό Κώδικα μην προβλέπεται στον Ποινικό Κώδικα; Εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν.3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περι ενδοοικογενειακής βίας ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η διάρρηξη των σχέσεων γονέα-τέκνου η οποία δημιουργείται με διάφορες μεθοδεύσεις από τον έτερο γονέα, (Ψευδείς καταγγελίες, δημιουργία τεχνητών εντάσεων, δημιουργία του συνδρόμου γονεϊκής αποξένωσης, δημιουργία πλαστών αναμνήσεων), κακοποιώντας ψυχολογικά το τέκνο. Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα είναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης (πολλές φορές ανεπανόρθωτη) και αποκοπής από τον ένα του γονέα, που συνήθως είναι ο πατέρας και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το άρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει ότι μπορεί να έχει ως συνέπεια την αφαίρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διάρρηξη με διάφορες μεθοδεύσεις. Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές

υποστήριξης γυναικών», χωρίς καμμία αναφορά στους άνδρες και τα παιδιά, λες και η ενδοοικογενειακή βία ασκείται μόνο απο άνδρες, ενώ υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας για το αντίθετο. Επίσης τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δινουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναικες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών απο μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% ενάντι 22% των γυναικών. Παρόμοια στοιχεία που δείχνουν δραματικά μεγαλύτερη κακοποίηση τεκνων από μητέρες, σε σχέση με τους πατέρες, έχουν καταγραφεί και σε έκθεση του Υπουργείου Δικαιοσύνης του Ηνωμένου βασιλείου. Τα παραπάνω συνιστούν εξώφθαλμη και ρατσιστική ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ (άρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατί Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Γιατί αυτή η αντισυνταγματική διάκριση στα φύλα για την ενδοοικογενειακή βία;Γιατί δεν προβλέπονται δομές και για άνδρες – πατεράδες;

Αναρωτηθήκατε ποτέ που πηγαίνουν οταν βρίσκονται διωγμένοι,πολλές φορές κακοποιημένοι και χωρίς τα παιδιά τους, απο την οικία τους αφού τον χωρισμό κατά 70% τον επιδιώκει το αλλο φύλο; Η κακοποίηση προκαλείται και απο τα 2 φύλα και τα περιστατικά κακοποίησης ανδρων είναι πάμπολλα τα οποία ανακοινώνονται μεν αλλά περνούν στα ψιλά δε, προφανώς σκόπιμα λόγω των στερεότυπων ότι ο ο άνδρας-πατέρας μπορεί να είναι μόνο κακοποιητής. Οι άντρες – πατεράδες έχουν και εκείνοι ανάγκη απο φιλοξενία και ψυχολογική στήριξη και κυρίως έχουν ανάγκη απο δικαιοσύνη και πραγματική ισότητα. Να φτιαχτούν δομές και για τους άνδρες- πατεράδες στις οποίες θα μπορούν να έχουν μαζί και τα παιδιά και οχι μόνο για γυναικες γιατί μετα από ένα επεισόδιο ενδοοικογενειακής βίας ή απο εναν χωρισμό μπορεί να βγαίνουν λαβωμένοι και πολλές φορές κακοποιημένοι και οι άντρες. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Να σταματήσουν άμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδιά «ειδικών ψυχικής υγείας» ΙΔΙΩΤΩΝ , οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρις την συναίνεση του έτερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές φορές χωρίς να έχουν δει καν το παιδί. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνο οταν συναινούν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής και να διενεργηθεί η εξέταση απο Δημόσιο Φορέα ή από ειδικό ψυχικής υγείας διορισμένο από την δικαστική αρχή.Να καταργηθεί η τροποποίηση του άρθρου 169Α του ΠΚ παρ.3 που επιτρέπει σε κάποιον συγγενή (συνήθως της πεθεράς) να παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις για λογαριασμό του γονέα, ως απαράδεκτη!!!

18 Δεκεμβρίου 2023, 18:26 | Φ. Σ. η GREVIO στην πρόσφατη Έκθεση της για την Ελλάδα, "ενθαρρύνει έντονα τις ελληνικές αρχές να εντείνουν τις διαβουλεύσεις με ένα φάσμα οργανώσεων για τα δικαιώματα των γυναικών, προκειμένου να συμπεριληφθούν οι απόψεις και οι εμπειρίες τους στο σχεδιασμό νόμων, πολιτικών και μέτρων για την πρόληψη και την καταπολέμηση όλων των μορφών βίας κατά των γυναικών. Οι αρχές θα πρέπει να αναγνωρίσουν πλήρως την αξία και την εμπειρογνωμοσύνη που προσφέρουν μέσω της έμφυλης προσέγγισης της βίας κατά των γυναικών με επίκεντρο τα δικαιώματα και τις ανάγκες των θυμάτων". Το Υπουργείο Δικαιοσύνης δεν προχώρησε σε κανέναν διάλογο με τις γυναικείες και φεμινιστικές οργανώσεις παρά τις συστηματικές προσπάθειες των οργανώσεων με αίτημα τον διάλογο με τον Υπουργό και γραπτώς υποβληθέν και με αλλεπάλληλα τηλέφωνα εις τα οποία δεν λαμβάναμε καμία απάντηση.

18 Δεκεμβρίου 2023, 18:44 | Ι.-Α. Μ. ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ-ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ-ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ.

18 Δεκεμβρίου 2023, 18:05 | Π. Μ. ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ.

18 Δεκεμβρίου 2023, 17:57 | Α. Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

18 Δεκεμβρίου 2023, 17:07 | Α. Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η παρεμπόδιση της σχέσης παιδιού-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) σε περιπτώσεις χωρισμένων ζευγαριών αποτελεί πλέον μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας και συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό. Η αποξένωση του παιδιού από τον γονέα (κυρίως τον πατέρα) συνιστά ενδοοικογενειακη βία, πρέπει να νομοθετηθεί και να τιμωρείται αναλόγως.

18 Δεκεμβρίου 2023, 17:34 | Α. Σ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Αυτή η προσθήκη, αντίκειται σε κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, δηλώνει οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές.Ωστόσο, έρευνες αποδεικνύουν ότι τα περισσότερα θύματα είναι άνδρες. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και ΚΥΡΙΩΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥΣ. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς.. Το παρόν άρθρο του νομοσχεδίου ενισχύει την εμφυλη διάκριση και οδηγεί σε διχασμό. Είναι άκρως Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ.

18 Δεκεμβρίου 2023, 17:23 | Β. Π. Η γονική αποξένωση θεωρείται μια μορφή ναρκισσισμού. Πρέπει να ποινικοποιηθεί. Ένας γονέας που αποξενώνει το παιδί του από τον άλλο γονιό συχνά εμφανίζει ναρκισσιστικές ή οριακές τάσεις. Είναι δυνατόν ο ένας γονέας να μην αφήνει τον άλλο να επικοινωνεί με το παιδί του; Σίγουρα κάποια διαταραχή προσωπικότητας θα έχει και μάλιστα σε επικινδυνο βαθμό.

18 Δεκεμβρίου 2023, 17:41 | Α. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Η προσθήκη υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα μόνο γυναικες και οχι ανδρες αφού δεν υπάρχει καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται συνεχώς. ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές. Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων. Ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων.

18 Δεκεμβρίου 2023, 17:12 | Δ. Δ Η Γονεική αποξένωση είναι έγκλημα. Η ψυχολογική βλάβη σε ένα παιδί που εκπαιδεύεται από τον έναν γονέα να απορρίπτει έναν άλλο γονέα έχει σοβαρές και βαθιές αρνητικές επιπτώσεις στην ικανότητα αυτού του παιδιού να σχηματίσει οποιοδήποτε είδος υγιούς οικείου δεσμού στην ενήλικη ζωή. Προφανώς, είναι σημαντικό να διακόψουμε τη διαδικασία αποξένωσης κατά την παιδική ηλικία απομακρύνοντας το παιδί από τον αποξενωμένο γονέα και επιβραβεύοντας το παιδί για συμπεριφορές που ενισχύουν την προσκόλληση προς τον απορριφθέντα γονέα, πριν να είναι πολύ αργά. Αφαιρέστε την επιμέλεια από τις μητέρες (ή τους πατέρες) που προκαλούν γονεική αποξένωση, πριν να είναι πολύ αργά!

18 Δεκεμβρίου 2023, 17:10 | Μ. Δ Σας παρακαλούμε νομοθετήσετε τη γονεική αποξένωση. Είναι παιδική κακοποίηση. Σε ένα αισιόδοξο σενάριο, καθώς τα παιδιά μεγαλώνουν, η αποξένωση θα μπορούσε να αντιστραφεί με την κατάλληλη ψυχολογική φροντίδα. Ωστόσο, δε θα λειτουργήσει εάν ο αποξενωμένος γονέας δεν αρχίσει να συμμετέχει ενεργά στην ανατροφή με την απόκτηση της επιμέλειας του παιδιού. Ο γονέας που προκαλεί την αποξένωση (συνήθως η μητέρα) πρέπει να απομακρυνθεί όσο το δυνατόν περισσότερο από τη ζωή του παιδιού για να μπορέσει να αντιστραφεί η αποξένωση του παιδιού.

18 Δεκεμβρίου 2023, 16:48 | Δ. Π. Κακοποιητικές μητέρες: Η ανείπωτη πλευρά της ενδοοικογενειακής βίας. Σας παρακαλούμε δείτε και αυτή την πλευρά και κάνετε ότι μπορείτε για να τη σταματήσετε. Τα νομοσχέδια που έχετε συντάξει δεν τη λαμβάνουν καθόλου υπόψη, με αποτέλεσμα να κακοποιούνται καθημερινά χιλιάδες παιδιά και η δικαιοσύνη, με τις δικές σας ευλογίες, να ακολουθεί ακόμη την πρακτική της ανάθεσης αποκλειστικής επιμέλειας στη μητέρα για την ανατροφή των παιδιων.Σταματήστε τη μητρική κακοποιητική πλευρά που αφορά σε πολύ μεγάλο ποσοστό. Σταματήστε να κωφεύετε! Σταματήστε τη γονική αποξένωση! Δημιουργήστε δομές που αφορούν όλους τους ανθρώπους και τα παιδιά και όχι μόνο γυναίκες. Τιμωρήστε όποιο γνωρίζει για κακοποίηση τέκνου και δε μιλάει. Σταματήστε τους δικαστές που δίνουν ακόμη αποκλειστική επιμέλεια σε μητέρες. Σταματήστε όποιο θεωρεί τους πατέρες ανθρώπους δεύτερης κατηγορίας για την ανατροφή των παιδιών. Σταματήστε τους δικαστες που λένε ότι οι μητέρες έχουν βιοκοινωνική υπεροχή, γιατί απλά δεν ισχύει κάτι τέτοιο ούτε επιστημονικά ούτε ηθικά.

18 Δεκεμβρίου 2023, 16:32 | Δ. Π. Οι γυναίκες είναι στατιστικά πιο πιθανό να βλάψουν τα παιδιά τους, μέσω της σκληρότητας ή της παραμέλησης. Αυτό εμφανίζεται σε έκθεση του Υπουργείου Δικαιοσύνης του

Ηνωμένου Βασιλείου όπου αναφέρεται ότι η σκληρότητα ή η παραμέληση παιδιών αντιπροσωπεύει περίπου το 13% των εγκλημάτων «βίας κατά του ατόμου» που διαπράττονται από γυναίκες και το 1% περίπου της ίδιας κατηγορίας εγκλημάτων που διαπράττονται από άνδρες. Το Χαμόγελο του Παιδιού, επίσης, έχει καταγράψει τριπλάσιο ποσοστό κακοποίησης παιδιών από μητέρες, σε σχέση με πατέρες. Παρά τα παραπάνω, δεν υπάρχει καμία δομή για τα παιδιά ή για τους πατέρες. Υπάρχει μόνο για τις γυναίκες!! Πως είναι δυνατόν στα νομοσχέδια που γράφετε να εμφανίζεται έμφυλη διάκριση υπέρ των γυναικών; Πως επιτρέπετε να γίνεται αυτό; Είναι μία ρατσιστική και αντισυνταγματική πρακτική που έχει οδηγήσει σε δυστυχισμενα και κακοποιημένα, από τις μητέρες τους, παιδιά.

18 Δεκεμβρίου 2023, 16:09 | Ν. Γ. Άρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Η βία δεν έχει φύλο. Η απλή παρατήρηση της πραγματικότητας αποκαλύπτει μια τελείως διαφορετική εικόνα της θηλυκότητας/μητρότητας και στοιχεία απόκλισης 180 μοιρών από το καθησυχαστικό γλυκό-μητρικό στερεότυπο (που λέει ότι μία μητέρα δεν είναι ποτέ κακοποιητική, αλλά πάντα γλυκιά και τρυφερή, ενώ τοποθετεί υπεύθυνο για οποιαδήποτε μορφή κακοποίησης τον πατέρα). Η συσχέτιση μεταξύ μητέρων και βίας εμφανίζεται σε μια αυξανόμενη ποικιλία αναφορών στα μέσα ενημέρωσης. Εκτός από τα «παραδοσιακά» σενάρια, όπου οι γυναίκες τοποθετούνται στο τέλος επεισοδίων επιθετικότητας (οικογενειακές κακοποιήσεις, παρενοχλήσεις, σεξουαλικά εγκλήματα, ακόμη και δολοφονίες), τα πολλά καθημερινά περιστατικά γυναικείας βίας διεκδικούν μια ΝΕΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ: Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΡΙΑ. Δηλαδή, η γυναίκα —συχνά μητέρα— πολλές φορές είναι η ίδια υπεύθυνη για την πρόκληση βλάβης και την κακοποίηση παιδιών και αντρών-συνήθως πατέρων. Μια παρόμοια άρθρωση αυτής της πτυχής της γυναικείας συμπεριφοράς βρίσκεται στην ιστορική γραφή και στις τηλεοπτικές αφηγήσεις. Αληθινές ιστορίες με χαρακτήρες «μητέρων που βλάπτουν» – μέσω μορφών κακοποίησης ή παραμέλησης που πηγαίνουν από ήσσονος σημασίας σε σοβαρές – αντανακλούν την αυξανόμενη κοινή ανησυχία για δυναμικές ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ ΔΙΑΤΑΡΑΓΜΕΝΗΣ συμπεριφοράς που θεωρούνται παγκοσμίως ως μη καταγεγραμμένες, όμως, είναι δυσλειτουργικές και βαθιά ανησυχητικές που, δυστυχώς, δε λαμβάνουν την πρέπουσα σημασία από τις κυβερνητικές πρακτικές εξαιτίας των «φεμιστικών» οργανώσεων που όχι μόνο έχουν παρωπίδες, αλλά επιμένουν στο να αποπροσανατολίζουν την κοινή γνώμη, μάλιστα χρησιποιώντας κρατικά κονδύλια με σκοπό να εμφανίσουν τους άντρες-πατέρες ως κακοποιητές. Εμφανίζουν παντού τους άντρες ως κακοποιητές, αποσιωπώντας με δόλο οποιοδήποτε περιστατικό αφορά γυνακεία βία έναντι παιδιού ή άντρα. Σε διαφημίσεις/εκδηλώσεις/προγράμματα που πληρώνονται είτε από την εκάστοτε κυβέρνηση είτε από την ευρωπαική ένωση, αναφέρουν ευθαρσώς ότι μονο οι άντρες μπορεί να είναι κακοποιητικοί, ενώ οι γυναίκες είναι πάντα θύματα βίας των αντρών, κωφεύοντας με δόλο σε οποιαδήποτε άλλη λογική φωνή που αναφέρει τις στατιστικές μελέτες λέγοντας ότι Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ. Οι γυναίκες παροτρύνουν τον κόσμο (με κρατικά χρήματα) να αγοράζει προιόντα για να στηρίξει τις κακοποιημένες γυναίκες (για κακοποιημένους άντρες, φυσικά, ούτε λόγος αφού δεν υπάρχει ούτε μία δομή για να τους υποστηρίζει, ενώ δεν καταγράφονται καν τα στατιστικά κακοποίησης αντρών σαν να μην υπάρχουν), να ψηφίζει γυναίκες (απλά και μόνο επειδή είναι γυναίκες), να υπάρχει ποσόστοση στην εργασία (δε θα επιλέγεται ο καλύτερος, αλλά θα επιλέγεται γυναίκα), να μην πηγαίνουν οι γυναίκες στο στρατό (δεν υπάρχει τίποτα στον ελληνικό στρατό που να μην μπορεί να γίνει εξίσου και από γυναίκα και από άντρα), να μην ανατρέφονται τα παιδιά από τον πατέρα (αρκετοί δικαστές αναγράφουν ρατσιστικά σε δικαστικές αποφάσεις ότι η μητέρα έχει βιοκοινωνική υπεροχή στην ανατροφή των τέκνων και πάλι παραμένουν στις θέσεις τους αφού κανένας υπουργός δικαιοσύνης δεν τους καθαιρεί, αλλά τους κρατάει στις θέσεις τους για να συνεχίζουν να καταστρέφουν παιδιά) κτλ. Η χρόνια πατριαρχική κοινωνία ανά τους αιώνες, δυστυχώς, έδωσε τα τελευταία 20 και παραπάνω χρόνια, τη σειρά της σε παράλογες «φεμινιστικές» οργανώσεις που έχουν φτάσει την κοινωνία μας στο σημείο να θεωρείται ο πατέρας κατώτερος άνθρωπος έναντι της μητέρας και μη ικανός να συμμετέχει ενεργά στην ανατροφή του παιδιού του, ενω το σύνηθες δικαστικό σώμα δίνει αποκλειστική επιμέλεια ακόμα και σε περιπτώσεις κακοποιητικών μητέρων, παραβιάζοντας κάθε αρχή δικαίου και ισότητας (αφού ισότητα στις μέρες μας θεωρείται η γυναικεία υπεροχή σε κάθε πτυχή της ζωής). Σας παρακαλούμε, βάλτε ένα τέλος σε αυτό τον παραλογισμό. Εφαρμόστε πλήρη ισότητα σε όλους, ανεξάρτητα από φύλο, θρησκεία, καταγωγή κτλ.

18 Δεκεμβρίου 2023, 15:19 | Η. Π. ΟΤΑΝ ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ,ΕΝΑΣ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΗΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΟΧΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΦΗΝΕΤΕ ΝΑ ΔΡΑ ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΚΑΙ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΖΕΙ ΤΑ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΘΑ ΘΡΗΝΟΥΜΕ ΘΥΜΑΤΑ.ΓΙΑ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΤΙΠΟΤΑ.ΛΑΤΡΕΥΩ ΤΑ ΖΩΑΚΙΑ ΑΛΛΑ ΠΛΕΟΝ Η ΖΩΗ ΜΙΑΣ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΟΔΕΕΣΤΕΡΗ ΚΙ ΑΠΟ ΕΝΑ ΖΩΑΚΙ.ΔΕΙΤΕ ΝΟΜΟΥΣ ΓΙΑ ΤΑ ΖΩΝΤΑΝΑ ΜΑΣ ΠΟΥ ΜΑΖΙ ΣΑΣ ΚΑΙ ΜΠΡΑΒΟ ΣΑΣ ,ΑΛΛΑ ΘΕΩΡΩ ΠΩΣ ΚΙ ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΓΙΑ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΘΥΜΑ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΙΔΙΟΙ ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΜΕ ΤΑ ΑΔΥΝΑΜΑ ΠΛΑΣΜΑΤΑΚΙΑ ΤΑ ΖΩΑΚΙΑ ΜΑΣ.ΚΑΛΑ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΔΕ ΤΟ ΣΥΖΗΤΟ ΚΑΝ,ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑΤΙΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΑΣ ΩΣ ΤΟ ΚΟΚΚΑΛΟ ΟΙ ΝΟΜΟΙ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ

18 Δεκεμβρίου 2023, 15:25 | S. 1.Να διερευνηθεί από τον αρμόδιο εισαγγελέα αν και εφόσον εμπίπτουν στις διατάξεις του άρθρου 184 ΠΚ οι διάφορες ομάδες του διαδικτύου, καθώς και τα μέλη αυτών (πολλοί εκ των οποίων γράφουν σχόλια copy paste και στην παρούσα διαβούλευση) υποστηρίζοντας τις διάφορες ψευδοθεωρίες περί δήθεν γονεϊκής αποξένωσης, ενώ στην πραγματικότητα προκαλούν και διεγείρουν τα μέλη τους σε διάπραξη πλημμελημάτων ή και κακουργημάτων εναντίον γυναικών.

2. Το υπό διαβούλευση νομοσχέδιο βρίσκεται σε πολύ καλό δρόμο. Θα μπορούσε επίσης να νομοθετηθεί ως ιδιώνυμο αδίκημα η «βία κατά γυναικών» και » η γυναικοκτονία» με βαρύτατες συνέπειες και να καταργηθεί η αναστολή γι' αυτά.

3. Να καταργηθεί πάραυτα ο εκτρωματικός νόμος 4800/2021, διότι έχει αποτελέσει αφορμή για νέο κύκλο αίματος και βίας κατά γυναικών και παιδιών.

18 Δεκεμβρίου 2023, 15:17 | Ν. Τ Στη λαϊκή κουλτούρα υπερισχύει ό μύθος ότι οι γυναίκες είναι πιο ήπιες από τη φύση τους, ως φροντίστριες, ενώ η φυσιολογική προδιάθεση να φροντίζουν τους άλλους είναι προγενέστερη κάθε εξωτερικής παρέμβασης πολιτισμικών κανόνων και πρακτικών που τις διαμορφώνουν σε αυτό το σχήμα. Η φανταστική και λανθασμένη αυτή άποψη περί γυναικείας συμπεριφοράς, πιστεύεται ότι βρίσκει το υψηλότερο δυνατό επίπεδο έκφρασής της στη μητρότητα. Η μητρότητα είναι μια κατάσταση ύπαρξης στην οποία αποδίδεται ένα σύνολο ρυθμιστικών χαρακτηριστικών που περιλαμβάνει άνευ όρων αγάπη, άρνηση, ανιδιοτέλεια και αυτοθυσία, στο όνομα των παιδιών και της οικογένειας. Όμως, τα πράγματα δεν είναι πάντα έτσι, αφού η άποψη αυτή αποτελεί ένα στερεότυπο που θέτει τη μητέρα υπεράνω κάθε υποψίας για οποιοδήποτε θέμα βίας απέναντι στα παιδιά ή στον πατέρα. Δεν μπορούμε να παίρνουμε ως δεδομένη την άποψη ότι η μητέρα είναι πάντα γλυκιά και τρυφερή και ότι ο πατέρας είναι κακοποιητικός. Αυτή η άποψη αμφισβητείται από πολλές πλευρές επειδή θεωρείται περιοριστική και αντανακλά την συσωρευτική καταπίεση και τον έλεγχο που έχει ασκηθεί διαχρονικά στις γυναίκες από την πατριαρχική τάξη. Όμως, παρόλο που δεν υφίσταται πλέον καμία διαφορά ανάμεσα σε γυναίκες και άντρες, σε θέματα εργασίας και οικογενειακά, συνεχίζει ωστόσο, δυστυχώς, η άποψη περί «κακών αντρών και καλών γυναικών» να ενισχύεται και να χρηματοδοτείται από τις εκάστοτε κυβερνήσεις στα πλαίσια περί ισότητας των δύο φύλων. Μάλιστα, θεωρείται δεδομένο ότι μόνο οι γυναίκες μπορούν να υποστούν βία, ενώ δεν υπάρχει καμία δομή στην οποία μπορεί να απευθυνθεί ένας άντρας για να αναφέρει την κακοποίηση του ή την κακοποίηση του παιδιού του. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ. Δεν υπάρχουν μητέρες που κακοποποιούν τα παιδιά τους; Φυσικά και υπάρχουν, μάλιστα, σε τριπλάσιο ποσοστό από τους πατέρες, σύμφωνα με το χαμόγελο του παιδιού. Δεν υπάρχουν μητέρες διαταραγμένες; Φυσικά και υπάρχουν, μάλιστα σε μεγαλύτερο ποσοστό από τους πατέρες, σύμφωνα με τις στατιστικές. Δεν υπάρχουν μητέρες που ασκούν ψυχολογική βία; Φυσικά και υπάρχουν, μάλιστα, σε μεγαλύτερο ποσοστό από τους πατέρες, σύμφωνα με τις στατιστικές. Δεν υπάρχουν μητέρες που λένε ψέμματα; Φυσικά και υπάρχουν. Δεν υπάρχουν μητέρες που δεν αφήνουν τους πατέρες να δουν τα παιδιά τους; Φυσικά και υπάρχουν. Δεν υπάρχουν μητέρες που επιθυμούν να βλάψουν τους πατέρες χωρίς να ενδιαφέρονται αν συγχρόνως βλάψουν και τα ίδια τους τα παιδιά; Φυσικά και υπάρχουν. Δεν υπάρχουν μητέρες τέρατα χωρίς ίχνος ενσυναίσθησης; Φυσικά και υπάρχουν. Όμως, ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΔΟΜΗ ΓΙΑ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΕΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΕΣ ΑΠΟ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΜΗΤΕΡΕΣ!!! Μάλιστα, συνεχίζει το δικαστικό σύστημα να δίνει αποκλειστική επιμέλεια σε αυτές τις μητέρες, παραβιάζοντας όχι μόνο τους νόμους, αλλά και κάθε αίσθημα δικαίου και ηθικής.

18 Δεκεμβρίου 2023, 14:17 | Θ. Ρ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Σε αυτή την προσθήκη εξαφανίζεται κάθε εννοια δικαίου και ισότητας. Υπονοείται ευθέως και ευθαρσώς οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται. Πρέπει να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται συνεχώς. ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση. ΟΧΙ σε ρατσιστικές και διχαστικές τακτικές. Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διαρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα ειναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης και αποκοπής από τον ενα του γονέα, που συνήθως ειναι ο πατέρας. Πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το αρθρο 1532 του ΑΚ, το οποίο ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαιρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί τη διαρρηξη με διάφορες μεθοδευσεις.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 Να σταματήσουν άμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδια «ειδικών ψυχικής υγείας» ΙΔΙΩΤΩΝ, οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρις την συναίνεση του ετερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές

φορές χωρίς να εχουν δει καν το παιδί. Η μεθοδευση αυτή θα σταματήσει μονο οταν συναινουν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής, να διενεργηθεί η εξεταση απο Δημόσιο Φορέα.

18 Δεκεμβρίου 2023, 14:59 | Λ. Δ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Υπάρχει αντισυνταγματική διάκριση στα δύο φύλα για την ενδοοικογενειακή βία. Δεν υπάρχουν δομές για άνδρες-πατέρες. Γιατί; Δεν μπορούν να απευθυνθούν ΠΟΥΘΕΝΑ οταν βρίσκονται διωκόμενοι και πολλές φορες κακοποιημένοι και χωρίς τα παιδια τους, από την οικία τους, αφού τον χωρισμό κατά 70% τον επιδιώκει το αλλο φύλο; Η κακοποίηση προκαλείται και απο τα 2 φύλα. Τα περιστατικα κακοποιησης ανδρων ειναι πάρα πολλα τα οποία ανακοινώνονται ελάχιστες φορές, ενώ όσα ανακοινώνονται περνούν στα ψιλά. Προφανως υπάρχει σκόπιμα εξαιτίας μίας «φεμινιστικης» υστερίας και παραλογισμου που λέει, χωρίς κανένα ενδοιασμό, ότι κακοποιητές είναι μονο οι άνδρες. Όμως και οι ανδρες κακοποιούνται και τα παιδιά. Έχουν αναγκη απο φιλοξενία και ψυχολογικη στήριξη και κυρίως εχουν αναγκη απο δικαιοσύνη και πραγματική ισότητα. Επιτακτικό να φτιαχτούν δομές και για τους ανδρες και για τα παιδια! Όχι μονο για γυναικες. Μετα από ενα επεισόδιο ενδοοικογενειακής βίας ή απο εναν χωρισμο βγαίνουν λαβωμένοι και οι άνδρες, ενώ πολλες φορές έχουν κακοποιηθεί. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ. Η ψυχασθένεια δεν έχει φύλο. Η επικινδυνότητα δεν έχει φύλο. Σταματήστε να γελάτε όταν σας αναφέρεται ένα περιστατικό βίας από γυναίκα σε άντρα. Δεν είναι αστείο. Ούτε είναι τρελός αυτό που το αναφέρει. Σκεφτήκατε ποτέ το ενδεχόμενο αυτός ο άντρας να λέει αλήθεια; Γιατί πιστεύετε αμέσως τις γυναίκες, ενώ αμφισβητείτε αν ένας άντρας σας λέει ότι έχει κακοποιηθεί;

18 Δεκεμβρίου 2023, 14:54 | Γ. Κ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Πρέπει να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3, αφού αναφέρονται μονο σε «εξιδεικευμένες δομές υποστήριξης) γυναικών», χωρίς να γίνεται καμμία αναφορά στούς ανδρες και τα παιδιά. Παίρνεται ως δεδομένο ότι η ενδοοικογενεική βία ασκείται ΜΟΝΟ απο ανδρες, παρόλο που υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας που ασκούνται από τις γυναίκες. Μάλιστα, τα αποτελέσματα της ερευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δινουν τριπλάσιο νούμερο (203 γυναικες και 68 ανδρες) κακοποίησης παιδιών απο μητέρες. Επίσης, υπάρχει και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών (συνήθως όταν τους εμποδίζουν να επικοινωνούν με τα παιδιά τους) που αγγίζουν το 78% εναντι 22% των γυναικών. Αυτές οι 2 παράγραφοι συνιστουν εξώφθαλμη ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ (αρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατι η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ. Βια ασκούν και οι γυναίκες. Όχι μόνο οι άντρες. Επίσης, υπάρχουν περιπτώσεις επικίνδυνων διαταραχών προσωπικότητας που αφορούν και άντρες και γυναίκες. Που μπορεί να πάει ένας άντρας όταν κακοποιείται; ΠΟΥΘΕΝΑ. Κανένας δεν τον πιστεύει. Που θα πάει ένας πατέρας να πει ότι το παιδί του κακοποιείται από τη μητέρα του. Πουθενά. Κανένας δεν τον πιστεύει. Η μητέρα απλά πατάει ένα κουμπί και ενεργοποιούνται όλοι οι μηχανισμοί, ενώ, αν η κατηγορία, για παράδειγμα ότι ο πατέρας κακοποιεί το παιδί, αποδειχτεί ψευδής (κάτι που παίρνει πολλά χρόνια), εκείνη δεν τιμωρείται, ενώ ο πατέρας έχει ήδη υποστεί ηθικό και οικονομικό θάνατο και το παιδί έχει αποξενωθεί από τον πατέρα του με τεράστιες αρνητικές συνέπειες στην ψυχοσωματική ανάπτυξη του.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονέα, μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως της μητέρας), εχει εξελιχθεί σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας. Συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας, ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 Πρεπει ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων. Ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

18 Δεκεμβρίου 2023, 13:35 | Ν. Κ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006

Η προσθήκη αυτή υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα μόνο γυναικες και οχι ανδρες, αφού δεν υπάρχει καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται συνεχώς. ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την έμφυλη διάκριση. ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές. Ρατσιστικό, αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονέα, μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας), εχει εξελιχθεί σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας.

Συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας, ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 Πρεπει ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων. Ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

18 Δεκεμβρίου 2023, 13:44 | Χ. Χ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 Πρέπει ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων. Ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

18 Δεκεμβρίου 2023, 13:04 | Χ. Χ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα και η διάρρηξη σχέσεων μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως της μητέρας), εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας. Αυτό συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση τέκνου. Πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

18 Δεκεμβρίου 2023, 13:45 | Χρήστος Χ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Η προσθήκη αυτή εξαφανίζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, υπονοώντας οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα μόνο γυναικες και όχι ανδρες, αφού δεν υπάρχει καμμία ανδρική δομή. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται. Πρέπει να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και, φυσικά, τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων προς τους ανδρες αυξάνονται συνεχώς. ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση! ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές! Αντισυνταγματικό, ρατσιστικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο! ΕΙΝΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ.

18 Δεκεμβρίου 2023, 13:26 | Α. Σ. Η πολιτεία οφείλει να προστατεύσει την εκούσια διάρρηξη σχέσεων και την εσκεμμένη αποκοπή του παιδιού από ένα γονέα που προέρχεται απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα. Αυτό δυστυχώς συμβαίνει κατά κόρον από την πλευρά της μητέρας που στην συντριπτική πλειψηφία έχει την επιμέλεια του παιδιού. Όλο αυτό ζημιώνει σε τετράστιο βαθμό πρωτίστως το παιδί που θα στερηθεί τον έναν από τους 2 γονείς του και φυσικά συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση και επιβάλλεται να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, οπως επίσης και τον έτερο γονέα που θα αποκοπει βίαια από το ίδιο του το παιδί κάτι που θα αποτελέσει τραυματικό γεγονός για το υπόλοιπο της ζωής του.

Η πολιτεία θα πρέπει να φροντίσει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

18 Δεκεμβρίου 2023, 12:25 | Μ. Α.Είναι απαράδεκτο να υπάρχει ακαταδίωκτο στους Ειδικούς Ψυχικής Υγείας και ψυχιάτρους. Όταν σε καθημερινή βάση εμφανίζονται περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, αντιλαμβάνεστε ότι αυτά θα πληθύνουν και θα χρησιμοποιούνται ακόμα περισσότερο για την παραγωγή ψευδών γνωματεύσεων πράμα που θα έχει τραγικές συνέπειες σε όλα τα επίπεδα.

18 Δεκεμβρίου 2023, 12:05 | Β. Κ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης

του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα

[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :

1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,

2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,

3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,

4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,

5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,

6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,

7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και

8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα

και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :

1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,

2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,

3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,

4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,

5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,

6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,

7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,

8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,

9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα

ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022

Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299

Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522

Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)

Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)

Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281

Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

18 Δεκεμβρίου 2023, 12:33 | S. OSO H ENDOOIKOGENIAKI VIA EINAI PLHMELLHMA DE THA ALLAKSEI TIPOTA

18 Δεκεμβρίου 2023, 11:56 | Γ Μ. Καλημερα .Καμια ανοχη στους κακοποιητικους ΓΟΝΕΙΣ . Η βια δεν εχει φυλο οπως και δεν ειναι μονο σωματικη αλλα και ψυχολογικη . Κυριε υπουργε μην δειξετε καμια ανοχη σε κακοποιητικους γονεις που ασκουν λεκτικη σωματικη και ψυχολογικη βια . Διακρισεις ομως δεν πρεπει να υπαρχουν αναμεσα στα φυλα . Την δυναμη που εχει η μανα μονο εμεις ως χωρισμενοι πατεραδες μπορουμε να την νιωσουμε. Ο ορος γονεικη αποξενωση ειναι στην καθημερινοτητα μας πλεον με πληθος παραγειγματων . Μην τιμωρειτε ολους εμας τους πατεραδες που προσπαθουμε να ειμαστε κοντα στα παιδια μας και δεν μας αφηνουν και τωρα τους δινετε περισσοτερη δυναμη να το κανουν . Καθε μερα η ιδια ψυχολογικη βια και η απομακρυνση απο τα παιδια μας χωρις λογω και αιτια επειδη αποφασισαμε οτι με αυτες τις μητερες / συζυγους δεν μπορουμε να συνυπαρχουμε . Μην ποινικοποιειται το διαζυγιο .

18 Δεκεμβρίου 2023, 10:52 | Χ Π. Η εσκεμμένη παραπλάνηση της διαβούλευσης σε ασχετα θεματα από επαναλαμβανόμενα ιδια σχολια θα επρεπε να σας προβληματισει.καποια ατομα προφανως πορωμενα και οδηγουμενα απο προσωπικα συμφεροντα και λογουσ εκδικησησ διοτι δε δεχονται οτι το θυμα τουσ σηκωσε αναστημα και προτιμησε μια καλη ζωη για εκεινη και τουσ απογονουσ τησ και δεν εκατσε να συνεχισει στη βια που δεχοταν,θα επρεπε να σας προβληματισει ως υπουργειο,εδω προσπαθουν να πεισουν οτι δεν υπαρχει εμφυλη βια,κατι ευρεως αποδεκτο παγκοσμιωσ και να μειωσουν το ιδιο το αδικημα τησ ενδοοικογενειακησ βιας αυτονοητο το γιατι.ολα αυτα ειναι ανησυχητικα και θα επρεπε να σας προβληματισουν περισσοτερο για την κοινωνια μασ που πασχει.και προσ θεου προσοχη στα ανηλικα,υπαρχει σοβαρο θεμα.τα ρωτησε κανεισ αν θελουν να βιωνουν τετοιεσ καταστασεισ;΄δυστυχωσ αν δε γινουν οι ποινεσ πιο αυστηρες και βλεπω το πατε πολυ συντηρητικα δε θα αλλαξει τιποτα.με εκτιμηση

18 Δεκεμβρίου 2023, 10:48 | Γ. Μ. Καλημερα .Καμια ανοχη στους κακοποιητικους ΓΟΝΕΙΣ . Η βια δεν εχει φυλο οπως και δεν ειναι μονο σωματικη αλλα και ψυχολογικη . Κυριε υπουργε μην δειξετε καμια ανοχη σε κακοποιητικους γονεις που ασκουν λεκτικη σωματικη και ψυχολογικη βια . Διακρισεις ομως δεν πρεπει να υπαρχουν αναμεσα στα φυλα . Την δυναμη που εχει η μανα μονο εμεις ως χωρισμενοι πατεραδες μπορουμε να την νιωσουμε. Ο ορος γονεικη αποξενωση ειναι στην καθημερινοτητα μας πλεον με πληθος παραγειγματων . Μην τιμωρειτε ολους εμας τους πατεραδες που προσπαθουμε να ειμαστε κοντα στα παιδια μας και δεν μας αφηνουν και τωρα τους δινετε περισσοτερη δυναμη να το κανουν . Καθε μερα η ιδια ψυχολογικη βια και η απομακρυνση απο τα παιδια μας χωρις λογω και αιτια επειδη αποφασισαμε οτι με «τρελές» μητερες / συζυγους δεν μπορουμε να συνυπαρχουμε . Μην ποινικοποιειται το διαζυγιο .

18 Δεκεμβρίου 2023, 10:09 | Χ. Μ. Οι καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία έχουν γίνει ρουτίνα από την πλευρά των γυναικών οι οποίες γνωρίζουν την εύνοια των δικαστικών αρχών προς το φύλο τους. Παράλληλα, η αργοπορία της εκδίκασης επιτρέπει στην εκάστοτε καταγγέλλουσα να «κάνει σημαία» την καταγγελία της σε κάθε άλλη αντιδικία προσπαθώντας να επηρεάσει την έκβασή της υπέρ αυτής. Ειδικά σε περιπτώσεις όπου διακυβεύεται η αποξένωση των πατέρα από το τέκνο του λόγω διαζυγίου ή διάστασης των γονέων εντός ή εκτός γάμου, τα παραπάνω αποτελούν κοινή πρακτική. 1. Θα πρέπει να προβλεφθεί η απαγόρευση επίκλησης των καταγγελιών ενδοοικογενειακής βίας εφόσον δεν έχουν τελεσιδικήσει. 2. Επίσης, σε περίπτωση αθώωσης του καταγγελθέντος να υπάρχει γενναία αποκατάσταση προς όφελός του, λαμβανομένου υπόψη ότι συχνά η παρέλευση του χρόνου συνεπάγεται βαριές και δυσαναπλήρωτες απώλειες. Όπως συμβαίνει στην περίπτωση της επικοινωνίας γονέα – πατέρα με το τέκνο του όταν η επικοινωνία ατονεί και είναι πολύ δύσκολο να αντισταθμιστεί ο χαμένος χρόνος λόγω αλλαγής στην ηλικία του τέκνου, η οποία αποτελεί καθοριστικό παράγοντα στο ρόλο της επικοινωνίας του με τον γονέα. 3. Η επιτάχυνση και προτεραιότητα της εκδίκασης τέτοιων υποθέσεων καθίσταται για τους παραπάνω λόγους επιτακτική.

18 Δεκεμβρίου 2023, 08:42 | Α. Άρθρο 86 Η μεθοδευμένη διάρρηξη των σχέσεων του ενός γονέα από το παιδί του συνιστά ψυχολογική βία και κακοποίηση. Να γίνει και αυτό ποινικό αδίκημα. Τα παιδιά χρειάζονται και τους δυο γονείς τους ισότιμα στη ζωή και την ανατροφή τους και οποιος το εμποδίζει αυτό ασκεί ψυχολογική βία στα παιδιά αυτά.
Άρθρο 98: Απαράδεκτο να έχουν το ακαταδίωκτο «ειδικοι ψυχικής υγείας» από τη στιγμή που έχουν βγει στο φως μαρτυρίες για κατά παραγγελία ψευδείς γνωματεύσεις. Αυτό θα αυξήσει τα περιστατικά και όποιος γονιός έχει συμφέρον θα «παραγγέλνει» μια γνωμάτευση ενάντια στον άλλο. Άρθρο 99: Αυτή η τελευταία προσθήκη αποσκοπεί στο να φωτογραφίσει ότι η ενοδοικογενειακή βία έχει μόνο ως θύματα τις γυναίκες; Ποιά στοιχεία το τεκμηριώνουν αυτό; Η βια δεν έχει φύλλο και η κρατική μέριμνα θα πρέπει να γίνεται για όλους, χωρίς έμφυλες διακρίσεις. Η έμφυλη διάκριση είναι αντισυνταγματική και απαξιωτική για το ανδρικό φύλο που καταδικάζεται εκ των προτέρων ως θύτης.

18 Δεκεμβρίου 2023, 07:42 | Η. Τώρα το ονομάζουν διάρρηξη σχέσεων ….Σοβαρά μα με τη διάρρηξη ήρθε το τέλος του γάμου…Δεν μπορεί κανένας να καλλιεργήσει άσχημα συναισθήματα σε κάποιον όταν ο άλλος φέρεται με αγάπη.Απλα προσπαθεί να δικαιολογήσει την αποτυχία του να εκδηλώσει συναισθήματα ή και να μεταδώσει..Αφαίρεση υποχρεωτικής συνεπιμέλειας.Πατερες που δεν έβλεπαν με δική τους επιλογή τα παιδιά μέσω αυτού του νόμου εμφανίστηκαν μετά από χρόνια για άλλους λόγους και τα χρησιμοποιούν .Κάντε μία έρευνα πόσο αυξήθηκαν τα δικαστήρια.Δεν υπάρχει υποχρέωση αλλά θα μπορούσε να υπάρχει συναίνεση που είναι δικαίωμα.Τα παιδιά χρειάζονται σταθερότητα .Στο κρεββάτι τους στο φαγητό τους στη καθημερινότητα τους.Και αν βλέπετε εδώ στα σχόλια να υπερισχύουν άντρες ένας είναι ο λόγος..Έχουν κατακρεουργηθει οι γυναίκες φοβούνται απειλούνται .Αυτό επιδιώκουμε μαζικά ενετει 2024 για τη κοινωνία μας??

18 Δεκεμβρίου 2023, 07:19 | Φ. Διαβάζω ,ακούω στατιστικά ,τάχα πληρωμένες γνωμοδοτήσεις..Όταν πηγαίνει ένας άνθρωπος χωρισμένος κυριεύεται από πολλά συναισθήματα.Αυτα αντικατροπιζονται σε έναν σύμβουλο ,αυτά τα γράψει.Οταν όμως οδηγείται σε μια συμβουλευτική παιδοψυχιατρική για να βοηθήσει το παιδί θα αναφερθεί σε γεγονότα που προβληματίζουν για να πάρει σωστή καθοδήγηση.Θεωρω ότι ως γονείς οφείλουμε να το πράξουμε οικειοθελώς για να βοηθήσουμε τα παιδιά μας.Σε καμμία περίπτωση δεν σημαίνει ότι είναι ψευδείς.Εχει δοθεί ένα ανελέητο δικαίωμα δικαστηρίων άνευ λόγου για να δικαιολογήσει αντιπαιδαγωγικες συμπεριφορές γονέων.Ενας παιδοψυχιατρος θέλει να βοηθήσει και μόνο.Αφαιρεση γονικής αποξένωσης είναι η αρχική λύση και πρόταση συμβουλευτικής.Μηπως και αποσυμπιεστει αυτή η έχθρα.Δεν υπάρχει αυτό το ψευδοσύνδρομο είναι εργαλείο μεθοδευμένη για να δικαιολογήσει απαράδεκτες συμπεριφορές που ελοχευουν καταδίωξη.Αναγνωριση της γυναικοκτονιες.Τοσες γυναίκες χάθηκαν άδικα .Τι είναι αυτό ;Απλή δολοφονία ή επίδειξη πατριαρχίας και δύναμης ,αφού όλες κρύβουν μέσα τους την επιθυμία μιας γυναίκας να σωθεί από το δυσμενές και κακοποιητικό περιβάλλον που ζει.Δικαστηρια για σχολείο κ.Υπουργε???Ρωτήστε πόσα παιδιά έμειναν εκτός με αυτό τον νόμο..Βοηθήστε να δημιουργήσουμε ελεύθερα παιδιά με άποψη μη τα φιμωνεται..

18 Δεκεμβρίου 2023, 00:40 | Ο. Η βία δεν έχει φύλο! Σταματήστε άμεσα την διάκριση που κάνετε , μη δίνοντας σημασία στα επίσημα στοιχεία που υπάρχουν κι έχουν δημοσιευτεί από το χαμόγελο του παιδιού! Πλήρης προστασία όλων και ειδικότερα των ο;ίδιων κι αυστηρές ποινές σε όσους πράττουν βία , αλλά κι άμεση εκδίκαση αυτών!!!

17 Δεκεμβρίου 2023, 21:03 | Κ. Κ. 2023. Άλλο ένα βήμα προόδου εναντίων της υγείας των παιδιών και κατά επέκταση των πατεράδων. Ναι υπάρχουν και πατεράδες που δεν θα έπρεπε να είναι πατεράδες. Αλλά αγνοούμε ότι υπάρχουν και οι αντίστοιχες μαμάδες. Ίσα δικαιώματα και για τους δυο. Χρόνος μοιρασμένος ισότιμα, στοπ και ποινική δίωξη σε οποιαδήποτε ψευδή κατηγορία ανεξαρτήτως φίλου. Και επιτέλους σώμα προστασίας παιδιών (και των δυο φίλων) που να μην χρηματίζεται να μην κάνει τη δουλειά του (έλεος και να αυτό σε αυτή τη χώρα). Τέλος στην ψυχική κακοποίηση και αρνητική επίδραση γνώμης του παιδιού για τον γονέα από τον άλλο γονέα. Τέλος στον σεξισμό (και εναντίον των ανδρών). Και πριν κάνεις αναρωτηθεί για τα κίνητρα μου, είμαι παιδί χωρισμένων γονιών στα 46 μου και βλέπω ακόμα τραγικές διακρίσεις από τον πλείστων εναντίον των ανδρών. Δεν είναι δυνατόν να έχουμε ίσα δικαιώματα αλλά να μην μπορεί ο ένας γονιός (άνδρας) να παλέψει για τα παιδιά του, να του κάνουν μυθοπλαστικες καταγγελίες και ο στόχος να είναι τα παιδιά να είναι ΑΤΜ και ο άντρας να παίζει χωρίς να βλέπει παιδιά και να είναι κατηγορούμενος. Συνεπιμέλεια αλλά μόνο ο άντρας δείνει χρήματα στη γυναίκα και ακόμα είναι αδικημένες… Κύριοι βουλευτές και οι άνδρες είναι ψηφοφόροι… Προστατέψτε νομικά και τα δύο φύλα επιτέλους αλλιώς είστε άχρηστοι.

17 Δεκεμβρίου 2023, 20:19 | Κ. Σ. Άμεση ποινικοποίηση ως κακούργημα της γονεϊκής αποξένωσης για το καλό και το συμφέρον των παιδιών που κακοποιούνται ψυχικά από τον έναν γονέα με χαλιναγώγηση της ψυχής τους, με στόχο την αποκοπή επικοινωνίας του από τον έτερο γονέα. Είναι έγκλημα η στοχευμένη γονεϊκή αποξένωση και πρέπει αμεσα να ποινικοποιηθεί από το υπουργείο δικαιοσύνης για προστασία των παιδιών.

17 Δεκεμβρίου 2023, 18:16 | Σ. Μ. ΑΤΙΜΩΡΗΣΙΑ ΓΕΝΑ ΘΥΤΕΣ!Η ΑΤΙΜΩΡΗΣΙΑ ΕΥΝΟΕΙ ΤΟΥΣ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΕΣ!Η ΑΤΙΜΩΡΗΣΙΑ ΔΙΕΥΚΟΛΥΝΕΙ ΤΟ ΑΝΕΠΑΝΟΡΘΩΤΟ! Η ΑΤΙΜΩΡΗΣΙΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΕΙ ΤΙΣ ΖΩΕΣ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ

17 Δεκεμβρίου 2023, 15:38 | Α. Να συμπεριληφθει στις τροποποιησεις του Ποινικου Κωδικα η διαρρηξη σχεσεων γονεα-παιδιων.Βοηθηστε τα παιδια.

17 Δεκεμβρίου 2023, 14:44 | Κ. Να τιμωρούνται σκληρά και παραδειγματικά οι μητέρες που κάνουν ψευδείς καταγγελίες κακοποίησης για να αποξενώσουν τον πατέρα από τα παιδία τους. Ένα άτομο που έχει φτάσει σε τόσο τοξικό επίπεδο ώστε να καταστρώσει τέτοιο σχέδιο και να το φέρει εις πέρας για μήνεσμέ λάδωμα ψυχολόγων με δικαστήρια κτλ είναι προφανώς ψυχικά διαταραγμένο και πλήρως ακατάλληλο να μεγαλώσει ένα υγιές παιδί. Χιλιάδες γυναίκες εφαρμόζουν αυτη τη πρακτική γιατί ξέρουν ότι θα τους περάσει το δικό τους και ακόμα και αν τις πιάσουν θα μείνουν ατιμώρητες. ΣΚΛΗΡΟΤΑΤΕΣ τιμωρίες για αυτές.

17 Δεκεμβρίου 2023, 14:34 | Κ. Υπάρχουν εκατοντάδες επιστημονικές μελέτες που δείχνουν ότι η ενδοοικογενειακή βία είναι συμμετρική ανάμεσα στα δύο φύλα και ότι οι γυναίκες είναι εξίσου κακοποιητικές με τους άντρες και ότι μάλιστα είναι πρωταθλήτριες στη ψυχολογική βία. (Murray Straus, Christophrer Murphy, Christopher Eckhardt) Κάθε διάταξη που αναπαράγει το στερεότυπο ότι οι άντρες συστηματικά και μονόπλευρα κακοποιούν τις γυναίκες τους είναι ρατσισμός εναντίων των αντρών σε κρατικό επίπεδο.Ακούστε επιτέλους τον παλμό της κοινωνίας και της επιστήμης και σταματήστε να υποκείπτετε στη χειραγώγηση και τα ψέματα των φεμινιστικών ομάδων. Υπάρχουν στοιχεία που δείχνουν σε πόσο μεγάλο βαθμό οι γυναίκες επιχειρούν να κατηγορήσουν ΨΕΥΔΩΣ τους άντρες τους για κακοποίηση προκειμένου να τους αποξενώσουν από τα παιδιά τους για λόγους εκδίκησης.Έχετε καταστρέψει τη θέση του άντρα στην κοινωνία με τις ρατσιστικές ρυθμίσεις και τις άδικες και μονόπλευρες εφαρμογές τους. Επιτέλους δείξτε λίγη συνσυναίσθηση για το αντρικό φύλο και κάντε αυτό που ειναι ΔΙΚΑΙΟ για όλους όχι μόνο για τις γυναίκες.Καμία αποξένωση πατέρα-παιδιού δε μπορεί να ενθαρρύνεται από το νόμο χωρίς ΑΠΟΔΕΙΞΕΙΣ και ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΑΠΟΦΑΣΗ. Προστατέψτε τους πατέρες όσο και τις μητέρες.

17 Δεκεμβρίου 2023, 11:30 | Λ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006

Αυτή η προσθήκη υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και οχι ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ !Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς..ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκρισηΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές.Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα.Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

17 Δεκεμβρίου 2023, 10:23 | Κ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

17 Δεκεμβρίου 2023, 01:21 | Ε ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.16 Δεκεμβρίου 2023, 23:46 | Βασίλης ΓιακουμήςΚεφ. Β. Άρθρο 26 τροποποίηση του 169 Α.Απαράδεκτες οι βαριές ποινές αντι να σταματήσετε της παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων που γίνονται κυρίως από Μητέρες.. εδώ τους επιτρέπεται να της παραβιάζουν της αποφάσεις συγγενείς τους! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΊ ΩΣ ΑΠΑΡΆΔΕΚΤΟ ΚΑΙ ΠΡΌΧΕΙΡΟ

16 Δεκεμβρίου 2023, 19:45 | Π. Η εβδοικοινεγνακη βία αποτελεί σοβαρό πλήγμα για την κοινωνία μας και πρέπει να αντιμετωπιστεί άμεσα κι με βαριές ποινές σε περίπτωση που γίνεται , αλλά και σε περίπτωση που γίνονται ψευδής καταγγελίες.Με βάση τα στοιχεία του χαμόγελου του παιδιού βλέπουμε ότι η ενδοικογενεικη βία προέρχεται σε μεγάλα ποσοστά από μητέρες… Άρα εκτός από αντισυνταγματικό που είναι η φυλλετικη διάκριση που προσπαθείτε να εφαρμόσετε, δεν συμβαδίζει και με τς δεδομένα των ημερών μας ! Πλήρης προστασία όλων! Παιδιά γυναίκες ανδρεΗ βία δεν έχει φύλλο

16 Δεκεμβρίου 2023, 12:24 | Κ Η βια δεν έχει φύλλο. Έχετε αναρωτηθεί ποτέ πόσοι άντρες δέχονται λεκτική, ψυχολογική ή ακόμη και σωματική βία.Δυστυχώς όμως στο φως έρχονται μόνο περιστατικά που αφορούν τις γυναίκες. Είμαι χωρισμενη 5 χρόνια, δεν έχω στερήσει ποτέ το δικαίωμα επικοινωνίας του πατέρα με τα,παιδιά του.Είναι υποχρέωση όλων μας τα παιδιά να έχουν ισότιμο χρόνο και με τους δύο γονείς, για την ψυχική και σωματική τους ανάπτυξη. Είναι απαράδεκτο όταν οι μητέρες στερούν από τα,παιδιά την πατρική φιγούρα. Ο γάμος μας,τελείωσε όχι το να είμαστε γονείς. Η αποξένωση από τον ένα ή τον άλλο γονέα είναι αρρώστια, είναι άδικο και απαράδεκτο.Τα παιδιά έχουν ανάγκη και τους δυο γονείς.

16 Δεκεμβρίου 2023, 12:06 | Γ Η γονεϊκή αποξένωση είναι είναι η πιο κλασική αντιμετώπιση από τον γονέα που νιώθει ότι έχει όλη τη δύναμη λόγω του νομικού μας συστήματος και των αποφάσεων που διαχρονικά παίρνονται υπέρ του (συνήθως της μητέρας) έναντι του έτερου γονέα, προωθώντας συναισθηματικά τέκνο στην απομάκρυνση από τον άλλο γονέα. Δυστυχώς στη χώρα μας ακόμα και η εκθέσεις από ειδικούς ψυχολόγους που αναφέρονται σε αποξένωση του ενός γονέα δεν υποχρεώνουν το νομικό μας σύστημα να αποφασίσει κατά αυτής της κατάστασης. Δηλαδή αποφάσεις βγαίνουν από ανθρώπους οι οποίοι δεν είναι ειδικοί για αυτές τις συναισθηματικές καταστάσεις και παράλληλα οι εκθέσεις των ειδικών δεν λαμβάνονται υπόψη με κάποια αυξημένη υποχρεωτικότητα όσον αφορά στις αποφάσεις της δικαιοσύνης. Δυστυχώς ο μόνος τρόπος να αποδειχθεί αυτή η γονεϊκή αποξένωση προέρχεται μέσα από καταγραφές ηχητικές η ενδεχομένως και βίντεο στοιχεία όμως που δεν μπορούν να περιληφθούν σαν αποδεικτικά σε μία ενδεχομένως δίκη προκειμένου αποδειχθεί του λόγου το αληθές. Κατά τη γνώμη μου θα πρεπε ο νόμος να περιλαμβάνει προκειμένου να αποδειχθούν τέτοιες συμπεριφορές οποιοδήποτε στοιχείο μπορεί να υποστηρίξει την ύπαρξη τέτοιου ενδεχόμενου. Επιτέλους πριν ένα δικαστήριο αποφασίσει να δώσει επιμέλεια στον οποιονδήποτε από τους δύο γονείς θα πρέπει να έχει γίνει έλεγχος και στους δύο από ειδικούς προκειμένου να φανεί αν μπορούν να ασκήσουν επιμέλεια και αν κριθούν ικανοί να συνεκτιμηθούν οι υπόλοιποι παράγοντες οι οποίοι θα προσδώσουν στον ένα από τους δύο εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να προκριθεί να ασκήσει την επιμέλεια έναντι του άλλου.

16 Δεκεμβρίου 2023, 09:52 | Β. Να συμπεριληφθεί επίσης,στις τροποποιήσεις του Ποινικού Κώδικα:η διάρρηξη σχέσεων γονέα-παιδιών εξ αιτίας του άλλου γονέα.

16 Δεκεμβρίου 2023, 09:11 | Στ. Καταδικάζουμε κάθε μορφή βίας από όπου κι αν προέρχεται! Κι επειδή πρέπει για τόσο σοβαρά ζητηματα να είμαστε ενήμεροι, βλέποντας όλα τα στοιχεία από το χαμόγελο του παιδιού καλαβαινουμε οτι υπάρχει μεγάλη έξαρση της ενδοοικογενειακής βίας η οποία προέρχεται κυρίως από γυναίκες… Πλήρης προστασία όλων των πολιτών (παιδιά ανδρε γυναίκες) δίχως να γίνεται η παραμικρή διάκριση, που είναι και αντισυνταγματικο!Η βία δεν έχει φύλο!

16 Δεκεμβρίου 2023, 03:26 | Γ. Πρέπει να συμπεριληφθεί ως αδίκημα που εντάσσεται στο πλαίσιο ενδοοικογενειακης βιας, η διάρρηξη σχέσεων με τον γονέα που είτε συνασκεί την επιμέλεια, είτε διατηρεί δικαίωμα επικοινωνίας, ώστε το ποινικό σκέλος να εναρμονιστεί πληρως με το άρθρο 1532 του ΑΚ που ορίζει πως σε αυτή την περίπτωση αφαιρείται η γονική μέριμνα. Η γονική μέριμνα αφαιρείται ακριβώς επειδή συντελέστηκε έγκλημα στην ψυχολογία.του παιδιού πρωτίστως και του ετέρου γονέα δευτερευόντως. Είναι αδύνατον να είναι εφικτή η ανώτατη τιμωρία σε γονέα κατα τον Αστικο κώδικα που είναι η αφαίρεση γονικής μέριμνας όμως αυτή να μην έχει ουδεμία ποινική αναφορά και τιμωρία στον Ποινικό κώδικα.

15 Δεκεμβρίου 2023, 23:48 | Μ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ άμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι είναι πλήθος τα περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν έχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

15 Δεκεμβρίου 2023, 23:54 | Ε. Να απαγορευτεί και να ποινικοποιηθεί η χρήση του όρου γονεϊκή αποξένωση που στο βωμό της ψεύδους χρήσης της θυματοποιούνται για δεύτερη φορά τα θύματα! Επιπλέον τα παιδιά απειλούνται από τον υποτιθέμενο αποξενωμένο γονέα και δεν αποκαλύπτουν τι τους λέει με σκοπό την εργαλειοποίηση τους! Ας προστατευθούν επιτέλους οι αθώες ψυχούλες από την ψεύδη χρήση τέτοιων βαρύγδουπων εννοιών .

15 Δεκεμβρίου 2023, 22:11 | Λ. Η βία δεν έχει φύλλο κι αυτό αποδεικνύεται περίτρανα από τα επίσημα στοιχεία του χαμόγελου του παιδιού. Τα ποσοστά βίας είναι συντριπτικά υπέρ των γυναικών (που τα προκαλούν) . Άμεση προστασία όλων των πολιτών . Παιδιά γυναίκες άνδρες! Όχι στην διάκριση των φύλων που είναι κι αντισυνταγματικη!

15 Δεκεμβρίου 2023, 18:41 | Ν. Πρέπει να συμπεριληφθεί ως αδίκημα που εντάσσεται στο πλαίσιο ενδοοικογενειακής βίας, η διάρρηξη σχέσεων με τον γονέα που είτε συνασκεί την επιμέλεια, είτε διατηρεί δικαίωμα επικοινωνίας, ώστε το ποινικό σκέλος να εναρμονιστεί πληρως με το άρθρο 1532 του ΑΚ που ορίζει πως σε αυτή την περίπτωση αφαιρείται η γονική μέριμνα. Η γονική μέριμνα αφαιρείται ακριβώς επειδή συντελέστηκε έγκλημα στην ψυχολογία.του παιδιού πρωτίστως και του ετέρου γονέα δευτερευόντως. Είναι αδύνατον να είναι εφικτή η ανώτατη τιμωρία σε γονέα κατά τον Αστικο κώδικα που είναι η αφαίρεση γονικής μέριμνας όμως αυτή να μην έχει ουδεμία ποινική αναφορά και τιμωρία στον Ποινικό κώδικα.Την πλειοψηφία στην γονική αποξένωση αποτελούν οι πατεράδες και είναι τραγικό να μην μπορούν να δούν τα παιδιά τους εξ αιτίας της ατιμωρησίας απο σωρεία παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων από τις αποξενώτριες μητέρες

15 Δεκεμβρίου 2023, 16:28 | Μ. Σ. Διαφωνώ με την εμφυλη βία , η βία κανονικά δεν έχει φύλο και αυτό που βλέπουμε είναι ένας μισανδρια νόμος δεν υπάρχουν δομές για άντρες μετά απο μια ενδοοικογενειακή βία και είναι ο πρώτος που θα πετάξουν απο την οικογενειακή εστία ,και ας μην έχει κάνει τίποτα , τα ελληνικά δικαστήρια μετρούν πάντα υπέρ της γυναίκας και αυτό αντιβαίνει στην αρχή τις ισότητας ,οι δικαστικές αποφάσεις δεν τηρούνται και δεν εφαρμόζονται ΕΥΣΙ μετά απο ανά περιστατικό ενδοοικογενειακής βίας με ψευδής κατηγορίες επέρχεται η γονεϊκή αποξενωση συνήθως των παιδιών και κυρίως κατά του ΠΑΤΕΡΑ και ο λόγος είναι ότι για να τελεσιδικιση ένα δικαστήριο κρατάει τουλάχιστον 6-7 χρόνια μετά το παιδί σου δεν θελει ποια να σου μιλάει , λέω ναι στις τιμωρίες , αλλά επίσπευση των διαδικασιών και τιμωρίες για τις ψευδείς καταγγελίες .

15 Δεκεμβρίου 2023, 16:02 | Ν Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου με τον γονέα που δεν διαμένει ή συνασκεί συνεπιμέλεια , συνιστά βαριά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού (πολλές φορές μη αναστρέψιμη) και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, η οποία κατά το 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας. Εφ όσον λοιπόν προβλέπεται στον Αστικό Κώδικα πως είναι δυνατόν να μην προβλέπεται στον Ποινικό Κώδικα; Χρειάζεται άμεση εναρμόνιση με το άρθρο 6 του ν.3500/2006 ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το τεράστιο αυτο πρόβλημα.Εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν.3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περι ενδοοικογενειακής βίας ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η διάρρηξη των σχέσεων γονέα-τέκνου η οποία δημιουργείται με διάφορες μεθοδεύσεις από τον έτερο γονέα, (Ψευδείς καταγγελίες, δημιουργία τεχνιτών εντάσεων, δημιουργία του συνδρόμου γονεϊκής αποξένωσης, δημιουργία πλαστών αναμνήσεων), κακοποιώντας ψυχολογικά το τέκνο.Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα είναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης (πολλές φορές ανεπανόρθωτη) και αποκοπής από τον ένα του γονέα, που συνήθως είναι ο πατέρας και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το άρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει ότι μπορεί να έχει ως συνέπεια την αφαίρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διάρρηξη με διάφορες μεθοδεύσεις.Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών», χωρίς καμμία αναφορά στους άνδρες και τα παιδιά, λές και η ενδοοικογενειακή βία ασκείται μόνο απο άνδρες ενώ υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας για το αντίθετο. Επίσης τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δινουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναικες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών απο μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% ενάντι 22% των γυναικών. Αυτές οι 2 παράγραφοι συνιστούν εξώφθαλμη ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ (άρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατί Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Γιατί αυτή η αντισυνταγματική διάκριση στα φύλα για την ενδοοικογενειακή βία;Γιατί δεν προβλέπετε δομές και για άνδρες – πατεράδες; Αναρωτηθήκατε ποτέ που πηγαίνουν οταν βρίσκονται διωγμένοι,πολλές φορές κακοποιημένοι και χωρίς τα παιδιά τους, απο την οικία τους αφού τον χωρισμό κατά 70% τον επιδιώκει το αλλο φύλο; Η κακοποίηση προκαλείται και απο τα 2 φύλα και τα περιστατικά κακοποίησης ανδρων είναι πάμπολλα τα οποία ανακοινώνονται μεν αλλά περνούν στα ψιλά δε , προφανώς σκόπιμα λόγω του ότι δεν πουλάει ο κακοποιημένος άνδρας – πατέρας . Αυτό σημαίνει ότι και οι άντρες – πατεράδες έχουν ανάγκη απο φιλοξενία και ψυχολογική στήριξη και κυρίως έχουν ανάγκη απο δικαιοσύνη και πραγματική ισότητα. Να φτιαχτούν δομές και για τους άνδρες- πατεράδες στις οποίες θα μπορούν να έχουν μαζί και τα παιδιά και οχι μόνο για γυναικες γιατί μετα από ένα επεισόδιο ενδοοικογενειακής βίας ή απο εναν χωρισμό όλοι βγαίνουν λαβωμένοι και πολλές φορές κακοποιημένοι. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Να σταματήσουν άμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδιά «ειδικών ψυχικής υγείας» ΙΔΙΩΤΩΝ , οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρις την συναίνεση του έτερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές

φορές χωρίς να έχουν δει καν το παιδί. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνο οταν συναινούν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής και να διενεργηθεί η εξέταση απο Δημόσιο Φορέα ή από ειδικό ψυχικής υγείας διορισμένο από την δικαστική αρχή.Να καταργηθεί η τροποποίηση του άρθρου 169Α του ΠΚ παρ.3 που επιτρέπει σε κάποιον συγγενή (συνήθως της πεθεράς) να παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις για λογαριασμό του γονέα , ως απαράδεκτη!!!

15 Δεκεμβρίου 2023, 16:49 | Μ.Σ.Πρέπει να συμπεριληφθεί ως αδίκημα που εντάσσεται στο πλαίσιο ενδοοικογενειακης βιας, η διάρρηξη σχέσεων με τον γονέα που είτε συνασκεί την επιμέλεια, είτε διατηρεί δικαίωμα επικοινωνίας, ώστε το ποινικό σκέλος να εναρμονιστεί πληρως με το άρθρο 1532 του ΑΚ που ορίζει πως σε αυτή την περίπτωση αφαιρείται η γονική μέριμνα. Η γονική μέριμνα αφαιρείται ακριβώς επειδή συντελέστηκε έγκλημα στην ψυχολογία.του παιδιού πρωτίστως και του ετέρου γονέα δευτερευόντως. Είναι αδύνατον να είναι εφικτή η ανώτατη τιμωρία σε γονέα κατα τον Αστικο κώδικα που είναι η αφαίρεση γονικής μέριμνας όμως αυτή να μην έχει ουδεμία ποινικη αναφορα και τιμωρια στον Ποινικό κώδικα.

15 Δεκεμβρίου 2023, 16:47 | Α. Χ. Πρέπει να συμπεριληφθεί ως αδίκημα που εντάσσεται στο πλαίσιο ενδοοικογενειακης βιας, η διάρρηξη σχέσεων με τον γονέα που είτε συνασκεί την επιμέλεια, είτε διατηρεί δικαίωμα επικοινωνίας, ώστε το ποινικό σκέλος να εναρμονιστεί πληρως με το άρθρο 1532 του ΑΚ που ορίζει πως σε αυτή την περίπτωση αφαιρείται η γονική μέριμνα. Η γονική μέριμνα αφαιρείται ακριβώς επειδή συντελέστηκε έγκλημα στην ψυχολογία.του παιδιού πρωτίστως και του ετέρου γονέα δευτερευόντως. Είναι αδύνατον να είναι εφικτή η ανώτατη τιμωρία σε γονέα κατα τον Αστικο κώδικα που είναι η αφαίρεση γονικής μέριμνας όμως αυτή να μην έχει ουδεμία ποινικη αναφορα και τιμωρια στον Ποινικό κώδικα.15 Δεκεμβρίου 2023, 16:20 | Κώστας ΜιλτιαδουΝα συμπεριληφθει στις τροποποιησεις του Ποινικου Κωδικα η διαρρηξη σχεσεων γονεα-παιδιων εξ αιτιας του αλλου γονεα. Αλλιως ολο αυτο το εγκληματικο φαινομενο ΔΕΝ θα σταματησει.15 Δεκεμβρίου 2023, 15:07 | BabisΌσο αναφορά την επιμέλεια των παιδιών. Θα πρέπει τα παιδιά να τα φροντίζουν και οι 2 γονείς. Όταν ο ένας γονιός κριθεί ακατάλληλος από ειδικούς και όχι από κάποιον άσχετο το παιδί θα πηγαίνει στον κατάλληλο γονέα. Έτσι θα εξασφαλιστεί η ισότητα των 2 φύλων (δικαιώματα και υποχρεώσεις). Επίσης εάν κριθούν ακατάλληλοι και οι 2 γονείς τότε το παιδί πηγαίνει στους (κατάλληλους) συγγενείς 1ου βαθμού εάν υπάρχουν και ούτω καθεξής. Έτσι θα εξασφαλιστεί και η προστασία της ανηλικότητας, δηλαδή το παιδί να μεγαλώνει σε γνώριμο περιβάλλον (από συγγενείς) και επίσης σε καλό περιβάλλον. Δεν θέλουμε τρελές ποινές, θέλουμε μία ισορροπημένη κοινωνία.

15 Δεκεμβρίου 2023, 15:44 | ΣΩΜΑΤΕΙΟ: ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ ΚΟΙΝΗΣ ΑΝΑΤΡΟΦΗΣ ΤΕΚΝΩΝΆρθρο 26 (τροποποίηση Άρθρου 169Α ΠΚ) Παρ. 1: Να καθοριστεί και κατώτατο όριο ποινής και όχι μόνον ανώτατο και μάλιστα καί για τη φυλάκιση καί για τη χρηματική ποινή, έστω και αν θα επιβάλλονται διαζευκτικώς οι ποινές αυτές. Άλλως, τα κατώτατα όρια ποινών να ισχύουν για την επαναλαμβανόμενη παραβίαση δικαστικών αποφάσεων, πχ για πέντε παραβιάσεις και άνω, που προφανώς θα δύνανται να εκδικάζονται σε μία δίκη. Άλλως, τα κατώτατα όρια ποινών να ισχύουν για κάθε παραβίαση δικαστικής απόφασης επικοινωνίας γονέα-τέκνου όταν η παραβιασθείσα απόφαση δεν περιλαμβάνει την απαγγελία απειλής αστικών κυρώσεων για τις περιπτώσεις παραβιάσεως αυτής, δηλαδή δεν περιλαμβάνει μέτρα αναγκαστικής εκτέλεσης αυτής. Αιτιολόγηση: –Η προστασία τού κύρους όλων των δικαστικών αποφάσεων συνδέεται και με την προστασία τού κύρους τής δικαστικής λειτουργίας εν γένει. –Στην τελευταία ως άνω περίπτωση, δεν υπάρχει κανένα άλλο διαθέσιμο νομικό μέσο προστασίας των θυμάτων των παραβιάσεων, πέρα από την υποβολή μηνύσεως για έναρξη ποινικής διαδικασίας.Άρθρο 43 (τροποποίηση Άρθρου 358 ΠΚ) Θα μπορούσε να εξακολουθεί να απαιτείται έγκληση και απλώς να εξαιρείται και η περίπτωση αυτή από την καταβολή παραβόλου. Αιτιολόγηση: Προφανώς ο σκοπός τής σχεδιαζόμενης επαναφοράς τής αυτεπάγγελτης δίωξης, είναι η αποφυγή τής υποχρέωσης καταβολής παραβόλου από τον οικονομικώς ταλαιπωρημένο δικαιούχο. Όμως δεν είναι πρακτικώς εφικτό να γνωρίζει ο Εισαγγελέας ένα τέτοιο αδίκημα χωρίς να το έχει πληροφορηθεί από τον ίδιον το δικαιούχο τής συνεισφοράς σε διατροφή. Επιπλέον, χωρίς υποβολή έγκλησης που να παρέχει και κάποια στοιχεία, θα είναι πολύ δύσκολο να γνωρίζει ο Εισαγγελέας και την οικονομική και επαγγελματική κατάσταση του παραβάτη, ώστε να δύναται να πιθανολογήσει το κακόβουλον της παραβάσεως. Με το ίδιο σκεπτικό, θα μπορούσε ο Εισαγγελέας να ενεργεί αυτεπαγγέλτως και για την οιαδήποτε παραβίαση παράδοσης τέκνου στον έτερο γονέα για επικοινωνία.Άρθρο 88 (τροποποίηση Άρθρου 6 Νόμου 3500/2006) Προσυπογράφουμε την παρακάτω πρόταση που έχει αναρτηθεί στην παρούσα διαβούλευση, με την επισήμανση εκ μέρους μας να υπάρχει πρόβλεψη και για τη συμμετοχή στη γονεϊκή αποξένωση άλλων προσώπων τής πλευράς τού αποξενωτή γονέα, πχ απώτερων ανιόντων, όταν η συμμετοχή αυτή γίνεται με συγκεκριμένο πρακτικό τρόπο, πχ φύλαξη του τέκνου από τους απώτερους ανιόντες σε ώρες που κανονικά θα έπρεπε να βρίσκεται με τον έτερο γονέα. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ

ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής : Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη

1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.

Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).

Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα

[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :

1) η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,

2) επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,

3) έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4) έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,

5) απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,

6) αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,

7) υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και

8) απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα

και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :

1) συκοφαντικοί ισχυρισμοί,

2) ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,

3) παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,

4) αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,

5) εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,

6) θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,

7) πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,

8) εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,

9) απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα

Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.

Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα

με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191Άρθρο 97 (τροποποίηση Άρθρου 21 Ν. 3500/2006)
Πιστεύουμε πως τα νομικά πρόσωπα και οι κοινωνικές υπηρεσίες που αναφέρονται στην παρ. 1, θα πρέπει να υποχρεωθούν να συμπεριλαμβάνουν και κάποιους χώρους που θα παρέχουν συμπαράσταση και συνδρομή όπως αναφέρεται στην ίδια παράγραφο, σε αγόρια ηλικίας άνω των 14 ετών, σε άνδρες-θύματα ενδοοικογενειακής βίας, καθώς και εν γένει σε ανήλικα τέκνα και γονείς χωρίς επιμέλεια για τις ειδικές περιπτώσεις που θα έχει επιδικαστεί ή θα έχει διαταχθεί προσωρινώς από Δικαστική Αρχή η παράδοση-παραλαβή τέκνου για μεταξύ τους επικοινωνία να γίνεται σε τέτοιους χώρους, ιδίως κατόπιν επανειλημμένων παραβιάσεων δικαστικών αποφάσεων της εν λόγω επικοινωνίας εκ μέρους τού έτερου γονέα ή κατόπιν επεισοδίων μεταξύ των γονέων σε προηγούμενες περιστάσεις παράδοσης-παραλαβής τού τέκνου.
Αιτιολόγηση: 1) Μέχρι στιγμής αυτά τα νομικά πρόσωπα και οι κοινωνικές υπηρεσίες αρνούνται τελείως να παρέχουν οποιαδήποτε συμπαράσταση και συνδρομή σε άνδρες. Στους χώρους φιλοξενίας τους δεν φιλοξενούν ούτε καν αγόρια άνω των 14 ετών. Ωστόσο υφίστανται βία ακόμη και ενήλικες άνδρες, όπως: σωματική βία που μπορεί να επιφέρει βαριές κακώσεις ιδίως όταν προέρχεται από άρρενα πρόσωπα της πλευράς τής συζύγου τους και με ηθική αυτουργία τής συζύγου τους, οικονομική βία από τη σύζυγο με αποτέλεσμα να μην έχουν προσωρινά ούτε καν οικία διαμονής, ψευδείς καταγγελίες που κάποιες φορές έχουν ως αποτέλεσμα την προληπτική απομάκρυνση του καταγγελθέντος από την εργασία του. Σε κάθε περίπτωση, οι αρχές τής ισότητας όλων των ανθρώπων ανεξαρτήτως φύλου και ηλικίας, θα πρέπει να τηρούνται βάσει του Συντάγματος και πολλών Διεθνών Συμβάσεων και Νόμων. 2) Οι παραβιάσεις των διατάξεων επικοινωνίας των δικαστικών αποφάσεων, μπορεί να αποτρέπονται ή τουλάχιστον να αποδεικνύονται πολύ πιο εύκολα όταν η παράδοση-παραλαβή έχει προσδιοριστεί να γίνεται σε τρίτους χώρους και ενώπιον τρίτων προσώπων. Εξάλλου πολλές φορές σε διαδικασίες παράδοσης-παραλαβής τέκνων στην οικία τής μητέρας, που είναι και το σύνηθες, προκύπτουν επεισόδια μεταξύ των γονέων ενώπιον των τέκνων τους.Άρθρο 98 (τροποποίηση Άρθρου 23 Ν. 3500/2006)

Στο τέλος της παρ. 2 να προστεθεί και δεύτερη περίπτωση στην εξαίρεση και αντί για «παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.», προτείνουμε να γίνει «παρά μόνον: α) εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά ή β) εάν τουλάχιστον δύο αναφορές τους εντός του ιδίου έτους που έτυχαν δικαστηριακής χρήσεως σε υποθέσεις γαμικών διαφορών ή γονικής μέριμνας ή επικοινωνίας γονέα-τέκνου, αποδείχθηκαν εκ των υστέρων αναληθείς.»

Αιτιολόγηση: Υπάρχει ήδη εν εξελίξει τουλάχιστον μία σοβαρή ποινική διαδικασία για ενδεχόμενο κύκλωμα παραγωγής ψευδών γνωματεύσεων για δήθεν ενδοοικογενειακή βία χειρίστης μορφής, που προορίζονταν για δικαστηριακή χρήση σε τέτοιου είδους αστικές δίκες. Οι πληροφορίες τού Σωματείου μας είναι πως μπορεί να υπάρχουν και άλλου είδους τέτοια κυκλώματα, που περιλαμβάνουν επαγγελματίες κατηγοριών τής παρ. 1 του εν λόγω Άρθρου. Επιπλέον, σε άλλη ανάρτηση της παρούσας διαβούλευσης, εμφανίζονται στατιστικές για τα χαμηλά ποσοστά των καταγγελιών ενδοοικογενειακής βίας που τελικώς επιβεβαιώνονται.

Είναι άλλωστε παρατηρημένο πως συνήθως οι ανεπιβεβαίωτες καταγγελίες για άσκηση βίας από πατέρα προς το τέκνο του, εμφανίζονται αφού ο πατέρας έχει αιτηθεί κοινή επιμέλεια.

15 Δεκεμβρίου 2023, 14:53 | Α Ι Ένα ζήτημα που ταλανιζει χιλιάδες γονεις και συγγενείς των παιδιών Είναι η γονεικη αποξενωση . Η αποξενωση τελείται κυρίως από το γονέα που έχει την επιμέλεια του τέκνου.Η γονεικη αποξενωση πλέον είναι μια κοινωνική μάστιγα. Η προσπάθεια του γονεα που έχει την επιμέλεια να καταστρέψει τη σχέση του τέκνου με τον άλλο γονέα, συνήθως συμβαίνει από μητέρες που έχουν την επιμέλειαοπου προσπαθούν να καταστρέψουν τη σχέση του τέκνου με τον πατέρα.

Πρέπει να σταματήσει αυτό το έγκλημα εις βάρος των παιδιών, το οποίο έγκλημα έχει αποδέκτες τον έτερο γονέα που συνήθως έχει επικοινωνία με το τέκνο κ τους συγγενείς του .Η γονεικη αποξενωση Πρέπει να ποινικοποιηθει,ως ποινικό αδίκημα, γονεικη αποξενωση είναι παιδική κακοποιηση,συναισθηματική και ψυχολογική κακοποίηση.

Αλλάξτε το, ποινικοποιηστε την γονεικη αποξενωση για το καλό και συμφέρον των παιδιών. Υγιή ψυχολογικά παιδιά, σημαίνει υγιής κοινωνία. Είναι απάνθρωπο αυτό που συμβαίνει, γονείς που έχουν την επιμέλεια να εγκληματουν ,προσπαθώντας να καταστρέψουν τη σχέση του ετέρου γονέα με το παιδι του . Ποινικοποιηση με βαριές ποινές της γονεικης αποξενωσης,για να σταματήσει επιτέλους αυτό το έγκλημα εις βάρος παιδιών,κυρίως μπαμπαδων και της πατρικής γραμμής.

15 Δεκεμβρίου 2023, 14:32 | S Να καταργηθεί η υποχρεωτική συνεπιμέλεια.Ο στόχος των περισσότερων πατεράδων είναι η μή χορήγηση της διατροφής και όχι το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού.
Να απαγορευτεί το ψευδοσύνδρομο της γονεϊκής αποξένωσης και να εφαρμοστεί η συνθήκη της Κωνσταντινούπολης.Υπάρχουν κακοποιημένες γυναίκες που ζούνε με απειλές και διαρκή φόβο και μετά τον γάμο.
Το GREVIO καλεί τις Ελληνικές αρχές να διασφαλίσουντην παραχή κατάλληλης κατάρτισης με στόχο την ευαισθητοποίηση των δικαστών και άλλων επαγγελμάτωνγια τις βλαβερές συνέπειες της βίας.
Σαν πατερας χωρισμένης κόρης και σαν παππούς ζητάω κ Υπουργέ να προστατέψουμε τις γυναίκες, τις κόρες μας. Δεν τις μεγαλώσαμε με τόση φροντίδα και αγάπη για να τις κακοποιεί κάποιος άντρας που βρέθηκε στο διάβα της.
15 Δεκεμβρίου 2023, 14:11 | V Έχει παρατηρηθεί ότι στις γυναίκες και στα παιδιά εντείνεται η βία μετά τον χωρισμό. Επίσης η επαφή με τα παιδιά (λόγω επικοινωνίας κατόπιν δικαστικής απόφασης) χρεισιμοποιείται ως συνέχιση και διαιώνιση της βίας και ως τρόπος ελέγχου, εξουσίας και βίας κατά των γυναικών καθώς προσπαθούν να διαβάλλουν την μητέρα στα παιδιά.Επίσης οι κακοποιητές χρησιμοποιούν την ψευδοθερία της γονεϊκής αποξένωσης,για την αφαίρεση της γονικής μέριμνας ή επιμέλειας από την μητέρα.Βοηθείστε τις γυναίκες κ.Υπουργέ από την διαρκή κακοποίηση και φόβο που ζούμε.

15 Δεκεμβρίου 2023, 14:35 | Z.X.Άμεση αποκοπή των προνομίων όλων όσων έχουν την αποκλειστική επιμέλεια. Τα κίνητρα και τα οφέλη μιας γυναίκας να βρίσκεται χωρισμένη είναι εκείνα που την οδηγούν στο να χωρίζει-στις περισσότερες περιπτώσεις-.Τα δικαστήρια δικάζουν καταχρηστικα κατά των ανδρών βασισμένη στο υπάρχων νομικό πλαίσιο αλλά και στα στερεότυπα της ελληνικής κοινωνίας.

Τα δικαστήρια όταν ορίζουν την επιμέλεια και άρα και την διατροφή που θα πρέπει να καταβάλει ο άντρας π.χ. 300 ευρώ θα πρέπει με αποδείξεις να παρουσιάζονται 600 ευρώ έξοδα του παιδιού, δηλαδή ίση προσφορά οικονομική και από τους 2 γονείς. Ή διαφορετικά να έχει την ευχέρεια ο πατέρας να πάρει π.χ. ένα ζευγάρι παπούτσια αξίας 100 ευρώ και να καταβάλει 200 ευρώ. Συνολικά παλι 300. Δεν μπορεί να καπηλευεται όλα τα χρήματα όπως αυτή επιθυμεί.

15 Δεκεμβρίου 2023, 14:12 | Δ.Καλησπέρα σας μπορεί να μας εξηγήσει κανείς γιατί στην υποτιθέμενα ισόνομη κοινωνία μας υπάρχουν πιο ισχυρές ποινές για τους άνδρες; Μπορείτε να μας πείτε γιατί όταν χωρίζουν τα ζευγάρια 19/20 φορές το παιδί το παίρνει η μάνα και γίνεται εργαλείο χειρισμού του ψυχικού κόσμου του πατέρα; Γιατί ακούμε τον όρο γυναικοκτονία; Θεωρείτε ανώτερη ή ποινή ή κατώτερη από την ανθρωποκτονία; Υπάρχουν δηλαδή διαφορετικές κατηγορίες στην κοινωνία που οραματίζεστε; Παρακαλώ για κάποια υπεύθυνη απάντηση. Τέλος καλό θα ήταν η τόσο ευαίσθητη κοινωνία που οραματίζεστε να μιλήσει και για την βία κατά των αντρών. Μην περιφέρεται σαν εικόνισμα η βία κατά των γυναικών μόνο από κανάλι σε κανάλι. Ευχαριστώ

15 Δεκεμβρίου 2023, 14:54 | Κ Λ.ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΤΑ COPY-PASTE ΣΧΟΛΙΑ ΠΟΥ ΔΙΑΒΑΖΩ,ΚΑΜΜΙΑ ΜΑΝΑ ΔΕ ΘΑ ΣΤΕΡΟΥΣΕ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ,ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΟΛΑ ΓΙΑ ΤΟ ΙΔΙΟ ΤΟ ΠΑΙΔΙ.ΠΡΟΦΑΝΕΣΤΑΤΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ

ΠΟΛΥ ΣΟΒΑΡΑ ΘΕΜΑΤΑ ,Η ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΣΙΓΟΥΡΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝΑ ΑΠΟ ΑΥΤΑ ΚΑΙ ΜΠΡΑΒΟ ΣΤΗΝ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΝΑ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙ ΝΟΜΟΥΣ ΤΟΥ 2006,ΟΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΕΧΟΥΝ ΣΟΒΑΡΕΨΕΙ ΠΟΛΥ.ΘΡΗΝΟΥΜΕ ΘΥΜΑΤΑ,Η ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΑΥΞΗΘΗΚΕ ΡΑΓΔΑΙΑ ΚΑΙ ΣΙΓΟΥΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΨΗΦΙΣΤΟΥΝ ΝΟΜΟΙ ΑΝΑΛΟΓΟΙ ΓΙΑ ΝΑ ΜΗΝ ΚΙΝΔΥΝΕΥΟΥΝ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ.ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΠΑΛΙ ΤΑ ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΟΜΕΝΑ ΣΧΟΛΙΑ ΑΝΤΙΓΡΑΦΗ-ΕΠΙΚΟΛΛΗΣΗ ΤΟ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΝ ΟΙ ΜΑΝΕΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΔΕΝ ΤΟ ΣΚΕΦΤΟΜΑΣΤΕ ΚΑΝ,ΑΠΟ ΚΑΠΟΙΟΝ ΚΑΚΚΟΠΟΙΗΤΗ?ΥΠΟΥΡΓΕ ΜΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟ ΨΑΞΕΤΕ,ΚΑΤΙ ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΚΑΛΑ,ΓΙ ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΘΡΗΝΟΥΜΕ ΜΑΝΕΣ ΚΙ ΟΡΦΑΝΑ.ΚΑΜΜΙΑ ΜΑΝΑ ΔΕ ΘΑ ΣΤΕΡΟΥΣΕ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΗΣ ΤΟΝ ΠΑΤΕΡΑ,ΕΠΑΝΑΛΑΜΒΑΝΩ,ΦΑΝΤΑΣΤΕΙΤΕ ΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ… ΕΠΙΣΗΣ ΑΣ ΕΦΑΡΜΟΣΤΕΙ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΕΠΕΒΑΛΛΕ Ο 4800,ΜΕ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ..ΜΑΚΡΙΑ ΑΠΟ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ,ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΙ ΚΑΤΑ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΚΑΙ ΑΜΕΣΑ-ΕΜΜΕΣΑ ΚΑΚΟΠΟΙΗΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ.ΕΠΕΙΔΗ ΟΜΩΣ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΣΤΗ ΧΩΡΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΜΕ ΒΗΜΑΤΑ ΧΕΛΩΝΑΣ,ΓΙΑ ΝΑ ΠΑΡΕΙΣ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΗ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΘΕΣ ΚΑΙ 6 ΧΡΟΝΙΑ,ΟΠΟΤΕ ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑΣ ΠΡΟΣΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΘΥΤΕΣ ΚΑΙ ΣΕ ΠΡΩΤΟΔΙΚΗ ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΒΡΑΧΙΟΛΑΚΙ ΜΕΧΡΙ ΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ.ΚΙ ΑΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΟΥΝ ΚΑΙ ΣΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ ΟΧΙ ΝΑ ΓΥΡΝΟΥΝ FREE ΜΕ ΚΙΝΔΥΝΟ ΤΩΝ ΘΥΜΑΤΩΝ..ΒΡΑΧΙΟΛΑΚΙ ΟΠΩΣ ΣΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ.

15 Δεκεμβρίου 2023, 13:02 | Α Είναι αδιανόητο εν έτει 2023 να μην τιμωρείται ως ποινικό αδίκημα η σκόπιμη διάρρηξη σχέσεων παιδιού-γονέα. Επίσης αυτονόητες είναι οι συνέπειες της ατιμωρησίας ενός τέτοιου γεγονότος. Η μάστιγα αυτή κάποτε πρέπει να τελειώσει. Όχι άλλα παιδιά χωρίς τον ένα γονέα.

15 Δεκεμβρίου 2023, 13:16 | Κ Για μια ακόμη φορά βλέπω ότι δεν υπάρχει πρόβλεψη για την καταπολέμηση της ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ.Επίσης δεν προβλέπεται ποινή για όσες και όσους καταγγέλουν ΨΕΥΔΩΣ βιασμούς εις βάρος τους.Είναι επειδή και στις δυο πιο πάνω περιπτώσεις οι θύτες και τα θύματα παράλληλα ανήκουν με συντριπτική πλειοψηφία σε συγκεκριμένο φύλο;;Αν συνεχίσετε να αγνοείται τα παιδιά που έχουν χάσει τους μπαμπάδες τους εξαιτίας της ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΙΚΗΣ και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΗΣ συμπεριφοράς των πρώην συζύγων τους, απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά ή συνεχίσετε να αγνοείται άνδρες θύματα κακόβουλων, ψευδών καταγγελιών εις βάρος τους για βιασμό ή κακοποίηση τότε πρέπει να είστε έτοιμοι για την απάντηση μας στις επόμενες εκλογές όποτε κι αν γίνουν

15 Δεκεμβρίου 2023, 12:35 | Α Α Άρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006Δώστε βάση στα επίσημα στοιχεία για την ενδοοικογενειακή βία και όχι στις παραφιλολογίες και σε ότι επιβάλλει ο μισανδρισμός και η φεμινιστική προπαγάνδα και κουλτούρα χωρίς αποδείξεις. Αρχίζει ο κόσμος και ξυπνάει από τον φεμινιστικό λήθαργο των τελευταίων δεκαετιών. Ξυπνήστε και εσείς. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών». Είναι επικίνδυνες. Εξαφανίζετε κάθε έννοια δικαίου και ισότητας. Το κράτος πρέπει να προστατεύει με τον ίδιο τρόπο όχι μόνο τις γυναίκες αλλά τα παιδιά και τους άντρες. Τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δίνουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναίκες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών από μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% έναντι 22% των γυναικών. Προμοτάρετε την έννοια της «έμφυλης» βίας ενοχοποιώντας γενικά το ανδρικό φύλο και δημιουργείται νέα συγκρουσιακά δίπολα με ηθικό άλλοθι, καθοδηγώντας την κοινή γνώμη στον λάθος προσανατολισμό. Το 1982 καταργήθηκε κάθε διάκριση σε βάρος των γυναικών. Μπορεί κάποιος να μας εξηγήσει γιατί χρειάζονται δημόσιοι οργανισμοί , που αφορούν μόνο τις γυναίκες και όχι τα παιδιά και τους άντρες? Φτιάξτε δομές για τα παιδιά και τους άντρες. Τα περιστατικά κακοποίησης ανδρών είναι πάρα πολλά. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώρας.Άρθρο 86Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή του τέκνου από τον γονέα μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα και των οικείων του (τις περισσότερες φορές από την μητρική πλευρά) η οποία έχει εξελιχθεί πλέον σε μάστιγα και ανεπανόρθωτη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική, πνευματική και νοητική βία και κακοποίηση του τέκνου, του πατέρα και των οικείων του και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους. Η γονική μέριμνα αφαιρείται ακριβώς επειδή συντελέστηκε έγκλημα στην ψυχολογία του παιδιού πρωτίστως και του ετέρου γονέα δευτερευόντως. Είναι αδύνατον να είναι εφικτή η ανώτατη τιμωρία σε γονέα κατά τον Αστικό κώδικα που είναι η αφαίρεση γονικής μέριμνας όμως αυτή να μην έχει ουδεμία ποινική αναφορά και τιμωρία στον Ποινικό κώδικα. Οφείλετε να διορθώσετε αυτή την απαράδεκτη παράλειψη αυτής της κατάπτυστης σοβαρής μορφής βίας. Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώραςΆρθρο 98Να αποσυρθεί το ακαταδίωκτο όλων των επαγγελματιών «Ειδικών Ψυχικής Υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων. Τα περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων είναι αμέτρητα και βγαίνουν στην επιφάνεια συνεχώς νέα.

15 Δεκεμβρίου 2023, 11:41 | Ε κ.Υπουργέ θα πρέπει να ελαστοποιηθούν οι χρονοβόρες διαδικασίες της δικαιοσύνης που αντιμετωπίζουμε μητέρες και παιδιά θύματα ενδοοικογενειακής βίας.
Να εφαρμοσθούν:
1.Η Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης.
2.Η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης.
3.Η Σύμβαση του ΟΗΕ.
4.Απόφαση GREVIO
5.Να νομοθετηθεί ο όρος γυναικοκτονία και
6.Να νομοθετηθεί η απαγόρευση της χρήσης του ψευδοσυνδρόμου της γονεικής αποξένωσης.
Δεχόμαστε απειλές από πρώην συζύγους και χρησιμοποιούν κάθε πρόσφορο έδαφος.
Βοηθείστε τις γυναίκες και τα παιδιά.
15 Δεκεμβρίου 2023, 10:51 | Ε Οι χωρισμένες γυναίκες δεχόμαστε μαζική επίθεση με την δήθεν γονεϊκή αποξενωση.Ας σταματήσει η κακοποίησή μας. Δεν μπορεί να υπαρξεισυνεργασία μεταξύ κακοποητή και θύματος. 1.Εφαρμογη των πορισμάτων GREVIO και ΟΗΕ για αποφυγή περιστατικών βίας. 2.Απαγόρευση της χρήσης του ψευδοσυνδρόμου της γονεικής αποξένωσης.

15 Δεκεμβρίου 2023, 10:30 | Ν. Δ. Άρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006Δώστε βάση στα επίσημα στοιχεία για την ενδοοικογενειακή βία και όχι στις παραφιλολογίες και σε ότι επιβάλλει ο μισανδρισμός και η φεμινιστική προπαγάνδα και κουλτούρα χωρίς αποδείξεις. Αρχίζει ο κόσμος και ξυπνάει από τον φεμινιστικό λήθαργο των τελευταίων δεκαετιών. Ξυπνήστε και εσείς. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών». Είναι επικίνδυνες. Εξαφανίζετε κάθε έννοια δικαίου και ισότητας. Το κράτος πρέπει να προστατεύει με τον ίδιο τρόπο όχι μόνο τις γυναίκες αλλά τα παιδιά και τους άντρες. Τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δίνουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναίκες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών από μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% έναντι 22% των γυναικών. Προμοτάρετε την έννοια της «έμφυλης» βίας ενοχοποιώντας γενικά το ανδρικό φύλο και δημιουργείται νέα συγκρουσιακά δίπολα με ηθικό άλλοθι, καθοδηγώντας την κοινή γνώμη στον λάθος προσανατολισμό. Το 1982 καταργήθηκε κάθε διάκριση σε βάρος των γυναικών. Μπορεί κάποιος να μας εξηγήσει γιατί χρειάζονται δημόσιοι οργανισμοί , που αφορούν μόνο τις γυναίκες και όχι τα παιδιά και τους άντρες? Φτιάξτε δομές για τα παιδιά και τους άντρες. Τα περιστατικά κακοποίησης ανδρών είναι πάρα πολλά. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώρας.Άρθρο 86Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή του τέκνου από τον γονέα μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα και των οικείων του (τις περισσότερες φορές από την μητρική πλευρά) η οποία έχει εξελιχθεί πλέον σε μάστιγα και ανεπανόρθωτη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική, πνευματική και νοητική βία και κακοποίηση του τέκνου, του πατέρα και των οικείων του και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους. Η γονική μέριμνα αφαιρείται ακριβώς επειδή συντελέστηκε έγκλημα στην ψυχολογία του παιδιού πρωτίστως και του ετέρου γονέα δευτερευόντως. Είναι αδύνατον να είναι εφικτή η ανώτατη τιμωρία σε γονέα κατά τον Αστικό κώδικα που είναι η αφαίρεση γονικής μέριμνας όμως αυτή να μην έχει ουδεμία ποινική αναφορά και τιμωρία στον Ποινικό κώδικα. Οφείλετε να διορθώσετε αυτή την απαράδεκτη παράλειψη αυτής της κατάπτυστης σοβαρής μορφής βίας. Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώραςΆρθρο 98Να αποσυρθεί το ακαταδίωκτο όλων των επαγγελματιών «Ειδικών Ψυχικής Υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων. Τα περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων είναι αμέτρητα και βγαίνουν στην επιφάνεια συνεχώς νέα

15 Δεκεμβρίου 2023, 09:06 | Μ. Είμαι μάνα 4 παιδιών και πρόσφατα θύμα επίθεσης από τον πρώην σύζυγο.Εκρεμμει εις βάρος του ποινικο δικαστήριο για βιασμό,ξυλοδαρμό,σωματική βλάβη και έξι ρύση.κυκλοφορεί ελεύθερος και βλέπει 2 φορές το μήνα τα παιδιά δηλητηριάζοντας τα.
Προστατεύστε τις μητέρες με άμεση εκδίκαση των υποθέσεων και σταματήστε να χρησιμοποίητε τον όρο γονεϊκή αποξένωση
Οι γυναίκες μετά την καταγγελία συνεχίζουν δυστυχως να βιώνουν άλλες μορφές βίας και εκβιασμού καταλήγοντας πολλές φορές τέτοιες υποθέσεις σε γυναικοκτονια
Τα παιδιά δηλητηριάζονται εναντίον της μητέρας και εκβιάζονται από έναν πατέρα την οποίο φοβούνται για να μην αποκαλύψουν τα όσα τους λεει
14 Δεκεμβρίου 2023, 23:57 | Μ. ΣΥΜΦΩΝΩ ΜΕ ΤΟ ΕΠΩΝΥΜΟ ΣΧΟΛΙΟ:13 Δεκεμβρίου 2023, 15:50 « Απόσυρση άμεσα του εδαφίου για τους παιδοψυχολογους. Η εκθέσεις τους γίνονται επί πληρωμή και με απουσία του ενός γονέα. Ενδοοικογενειακή βία σε χειριστή μορφή είναι η γονεϊκή αποξένωση. Σε προσωπική

μου στατιστική καταγραφή από το 2017 είχα 1302 περιστατικά μητέρων που μου ζητούσαν πλαστή ιατρική γνωμάτευση για να εμποδίσουν την επικοινωνία με των εταίρο γονέα. Εξωφρενικό. Ποινικη καταδίκη άμεση για παραβίαση δικαστικής απόφασης σε ότι αφορά το οικογενειακό δίκαιο. Βαριές τιμωρίες ποινικές σε δικηγόρους που για προσωπικό ώφελος κατευθύνουν καταστάσεις. Ο θεσμός του γάμου είναι σε κρίση,η υπογεννητικότητα στη χώρα είναι μείζον πρόβλημα αν δεν λυθούν τα θέματα συνεπιμελειας δεν θα λυθεί πότε. Η ενδοοικογενειακή βία έχει ρίζες στο έκφραση σου παίρνω τα παιδιά και φεύγω που δεν μπορεί να γίνει ανεκτό από τους σύγχρονους μπαμπάδες. Διορθώσετε νοοτροπίες με το νομοσχέδιο σας για να αλλάξουν όλα. Με εκτίμηση. »που μας αναφέρει: 1302 (εν γνώσει του) ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΜΗΤΕΡΩΝ ΤΟΥ ΖΗΤΟΥΣΑΝ ΠΛΑΣΤΗ ΙΑΤΡΙΚΗ ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΗ ΓΙΑ ΝΑ ΕΜΠΟΔΙΣΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΕ ΤΟΝ ΕΤΕΡΟ ΓΟΝΕΑΑΥΤΟ —ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΓΙΑ ΤΑ ΨΙΛΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ—και ΕΠΑΥΞΑΝΩ:ΟΙ ΜΑΝΑΔΕΣ ΤΟ ΖΗΤΟΥΝ ΓΙΑΤΙ ΞΕΡΟΥΝ ΟΤΙ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΙ ΞΕΡΟΥΝ ΟΤΙ ΔΕΝ ΤΙΜΩΡΟΥΝΤΑΙΔΥΣΤΥΧΩΣ ΔΕΝ ΕΞΑΙΡΟΥΝΤΑΙ ΟΥΤΕ ΟΙ ΔΗΜΟΣΙΟΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΙ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΟΥΤΕ ΤΑ ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΑ – ΩΣ ΚΥΚΛΩΜΑ ΠΕΡΙΞ ΤΩΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ που στηρίζει την από Νομολογίας Διαπιστωμένη ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ κατά των ανδρών.• τα Ιδιωτικά Θεραπευτήρια τελούν υπό σχέση εξάρτησης / επιβίωσης από τις Κοινωνικές Υπηρεσίες• οι Δημόσιες Δομές Ψυχικής Υγείας καλούνται από τις Κοινωνικές Υπηρεσίες να ορίσουν εσωτερικά κοινωνική λειτουργό, ως μέλος «διεπιστημονικής ομάδας», να κάνει νέα έκθεση κοινωνικής έρευνας.Λέτε ποτέ η νέα κοινωνική λειτουργός, που εντέλλεται επίσης από την Εισαγγελία Ανηλίκων όπως και οι Κοινωνικές Υπηρεσίες την Δήμων, να αντικρούσει την αρχική έκθεση της Κοινωνικής Υπηρεσίας που έκανε την εισήγηση για παραπομπή εκεί, αφού ΣΥΝΕΡΓΑΖΟΝΤΑΙ άμεσα;

Για το άρθρο 98 (Υποχρεώσεις των επαγγελματιών) του παρόντος, ΚΑΛΩΣ ΔΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙΖΟΝΤΑΙ οι ΨΥΧΟΛΟΓΟΙ στους επαγγελματίες αφού δεν έχουν τα εφόδια να διακρίνουν τις ψυχικές διαταραχές από τις πραγματικές περιπτώσεις κακοποίησης● Διορθώστε το Δικαστήριο ώστε να γίνει πραγματικά ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟ με εκπαίδευση των Δικαστικών Λειτουργών στην πρώιμη της δίκης συνεργασία με ΨΥΧΙΑΤΡΟΥΣ, ΙΚΑΝΟΥΣ ΝΑ ΕΛΕΓΞΟΥΝ ΚΑΙ ΤΙΣ ΔΥΟ ΠΛΕΥΡΕΣ ΣΕ ΑΝΤΙΠΑΡΑΣΤΑΣΗ (διαταραχές όπως η παρανοειδής είναι ικανές να ξεγελάσουν εύκολα ακόμα και ψυχιάτρους, που είτε δεν έχουν ειδική εμπειρία ή δεν λαμβάνουν στοιχεία από την αντίθετη πλευρά) και ΑΠΟΔΕΣΜΕΥΣΤΕ ΤΙΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟΝ ΡΟΛΟ ΑΥΤΟ● ΑΠΟΤΡΕΨΤΕ ΠΟΙΝΙΚΑ ΤΗΝ ΕΜΦΥΤΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΑΠΌ ΤΟΝ ΓΟΝΕΑ ΠΟΥ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ με εναρμόνιση του άρθρου 6 του Ν.3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας

14 Δεκεμβρίου 2023, 22:22 | Π. ΚΟΥΜΠΙ ΠΑΝΙΚΟΥ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΑ,ΔΕΝ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΑΣ ΚΑΝΕΙ ΝΑ ΕΦΗΣΥΧΑΖΟΜΑΣΤΕ

14 Δεκεμβρίου 2023, 22:18 | Κ.Ξ.Με το άρθρο 52 της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης, είναι ο δράστης που πρέπει να απομακρυνθεί από το σπίτι και όχι το θύμα, με τον νόμο να απαγορεύει ρητά στον «δράστη την είσοδο στην κατοικία ή την επαφή με το θύμα ή το άτομο που τελεί σε κίνδυνο». Στην Ελλάδα αυτό δεν εφαρμόζεται!!!!

14 Δεκεμβρίου 2023, 16:27 | Σ.ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΜΙΛΟΥΝ ΓΙΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ;ΤΙ ΑΕΡΟΛΟΓΙΕΣ ΕΙΝΑΙ ΑΥΤΕΣ;ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΑ ΕΙΧΑΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ΟΣΟ ΕΒΛΕΠΑΝ ΜΙΑ ΜΑΝΑ ΜΕΣ ΣΤΑ ΑΙΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΧΕΡΙ ΤΟΥ ΠΑΤΕΡΑ ΤΟΥΣ.ΟΛΑ ΤΑ ΚΑΝΟΥΝ ΑΠΟ ΕΚΔΙΚΗΣΗ ΓΙΑΤΙ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΤΟΛΜΗΣΑΝ ΝΑ ΔΥΓΟΥΝ ΓΙΑ ΔΙΚΗ ΤΟΥΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΟΥΣ,ΚΑΙ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΨΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΤΟ ΤΟΞΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ ΠΟΥ ΒΙΩΝΑΝ.ΜΙΑ ΧΑΡΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΟΑΙΔΙΑ ΜΑΣ,ΤΟ ΜΟΝΟ ΚΑΚΟ ΕΙΝΑΙ Η ΖΩΗ ΚΟΛΑΣΗ ΠΟΥ ΜΑΣ ΚΑΝΟΥΝ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΠΟΥ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΘΗΚΑΜΕ ΑΠΟ ΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ.ΔΕ ΦΑΝΤΑΖΕΣΤΕ ΠΟΣΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ ΖΟΥΝ ΗΡΕΜΑ ΚΑΙ ΠΩΣ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΠΟΥ ΑΝΑΓΚΑΖΟΝΤΑΙ ΝΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΗΣΟΥΝ ΜΕ ΕΝΑΝ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΗ ΠΑΤΕΡΑ,ΓΙΑΤΙ ΟΤΑΝ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΕΙΝΑΙ ΕΝΤΑΞΕΙ ΔΕ ΣΥΖΗΤΑΜΕ ΓΙΑ ΤΕΤΟΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ,ΣΕ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΣΩΣΤΩΝ ΜΗ ΒΙΑΙΩΝ ΠΑΤΕΡΑΔΩΝ ΟΧΙ ΑΠΛΩΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΟΥΤΕ ΚΑΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ,ΟΠΟΤΕ ΘΕΛΕΙ Ο ΠΑΤΕΡΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΚΑΙ ΠΑΙΡΝΕΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΤΟΥ,ΟΠΩΣ ΣΤΗΝ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΤΟΥ ΑΔΕΛΦΟΥ ΜΟΥ ΠΟΥ ΑΝ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣΜΕΝΟΣ ΔΕΝ ΤΗΡΟΥΝ ΚΑΝ ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΥ ΟΡΙΣΕ ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΤΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ ΤΟΥ ΤΑ ΠΑΙΡΝΕΙ ΟΠΟΤΕ ΜΑ ΟΠΟΤΕ ΘΕΛΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΗΝ ΣΥΖΥΓΟ ΚΑΙ ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΤΗ ΖΩΗ ΤΗΣ ΠΡΩΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑΣ ΤΟΥ ΚΟΛΑΣΗ ΠΡΩΤΟΝ ΓΙΑΤΙ ΓΕΝΝΗΣΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΟ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΟΥ.ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΤΑ ΚΑΝΟΥΝ ΑΥΤΑ ,ΑΣ ΑΝΑΛΟΓΙΣΤΟΥΝ ΤΙ ΕΧΟΥΝ ΚΑΝΕΙ.ΔΕΝ ΕΧΟΤΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΣΤΕΡΟΥΝ ΤΗ ΖΩΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΡΩΗΝ ΤΟΥΣΓΙΑΤΙ ΔΕΝ ΑΝΤΕΧΕ ΤΑ ΒΑΣΑΝΙΣΤΗΡΙΑ ΚΑΙ ΤΟΛΜΗΣΕ ΝΑ ΡΟΥΣ ΧΩΡΙΣΕΙ ΚΑΙ ΤΩΡΑ ΝΑ ΑΠΕΙΛΕΙΤΑΙ Η ΙΔΙΑ ΤΗΣ Η ΖΩΗ.ΠΟΣΟ ΜΕΝΟΣ;ΕΡΓΟΛΑΒΙΑ ΕΧΟΥΝ ΠΑΡΕΙ ΤΑ COPY PASTE ΣΧΟΛΙΑ 2-3 ΝΟΜΑΤΑΙΟΙ.ΛΥΠΑΜΑΙ.ΑΣ ΕΠΙΚΡΑΤΗΣΕΙ Η ΛΟΓΙΚΗ,ΠΡΟΣΤΑΤΕΨΤΕ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ,ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΝΕΚΡΕΣ14 Δεκεμβρίου 2023, 15:02 | Αλεξανδρος ΜΗ ΕΜΦΥΛΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ που προσπαθει να προωθησει αυτο το μισανδρο νομοσχεδιο, το μονο που θα καταφερουν ειναι η ΔΙΑΛΥΣΗ της οικογενειας , ΚΑΙ Η ΡΑΓΔΑΙΑ ΑΥΞΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ. Μαζευτε το και πεταξτε εξω απο τα υπουργεια τις ιδεοληπτικες φεμινιστριες

που κατεβαζουν τετοιους αθλιους και ΑΔΙΚΟΥΣ νομους. Σας τα εγραψαν και οι συγσχολιαστες παραπανω. Απο που να το πιασεις και που να το αφησεις.

14 Δεκεμβρίου 2023, 12:53 | Ν. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ' ΕΚΣΥΓΧΡΟΝΙΣΜΌΣ ΤΟΥ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΎ ΠΛΑΙΣΊΟΥ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΌΛΗΨΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΈΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΉΣ ΒΊΑΣ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ Ν. 3500/2006ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να

αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022

Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., “Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής”, διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., “Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου”, διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., “Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση”, Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

14 Δεκεμβρίου 2023, 11:04 | G. Άρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006Δώστε βάση στα επίσημα στοιχεία για την ενδοοικογενειακή βία και όχι στις παραφιλολογίες και σε ότι επιβάλλει ο μισανδρισμός και η φεμινιστική προπαγάνδα και κουλτούρα χωρίς αποδείξεις. Αρχίζει ο κόσμος και ξυπνάει από τον φεμινιστικό λήθαργο των τελευταίων δεκαετιών. Ξυπνήστε και εσείς. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών». Είναι επικίνδυνες. Εξαφανίζετε κάθε έννοια δικαίου και ισότητας. Το κράτος πρέπει να προστατεύει με τον ίδιο τρόπο όχι μόνο τις γυναίκες αλλά τα παιδιά και τους άντρες. Τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δίνουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναίκες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών από μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% έναντι 22% των γυναικών. Προμοτάρετε την έννοια της «έμφυλης» βίας ενοχοποιώντας γενικά το ανδρικό φύλο και δημιουργείται νέα συγκρουσιακά δίπολα με ηθικό άλλοθι, καθοδηγώντας την κοινή γνώμη στον λάθος προσανατολισμό. Το 1982 καταργήθηκε κάθε διάκριση σε βάρος των γυναικών. Μπορεί κάποιος να μας εξηγήσει γιατί χρειάζονται δημόσιοι οργανισμοί , που αφορούν μόνο τις γυναίκες και όχι τα παιδιά και τους άντρες? Φτιάξτε δομές για τα παιδιά και τους άντρες. Τα περιστατικά κακοποίησης ανδρών είναι πάρα πολλά. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώρας.Άρθρο 86Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή του τέκνου από τον γονέα μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα και των οικείων του (τις περισσότερες φορές από την μητρική πλευρά) η οποία έχει εξελιχθεί πλέον σε μάστιγα και ανεπανόρθωτη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική, πνευματική και νοητική βία και κακοποίηση του τέκνου, του πατέρα και των οικείων του και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους. Η γονική μέριμνα αφαιρείται ακριβώς επειδή συντελέστηκε έγκλημα στην ψυχολογία του παιδιού πρωτίστως και του ετέρου γονέα δευτερευόντως. Είναι αδύνατον να είναι εφικτή η ανώτατη τιμωρία σε γονέα κατά τον Αστικό κώδικα που είναι η αφαίρεση γονικής μέριμνας όμως αυτή να

μην έχει ουδεμία ποινική αναφορά και τιμωρία στον Ποινικό κώδικα. Οφείλετε να διορθώσετε αυτή την απαράδεκτη παράλειψη αυτής της κατάπτυστης σοβαρής μορφής βίας. Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώραςΆρθρο 98Να αποσυρθεί το ακαταδίωκτο όλων των επαγγελματιών «Ειδικών Ψυχικής Υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων. Τα περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων είναι αμέτρητα και βγαίνουν στην επιφάνεια συνεχώς νέα.

14 Δεκεμβρίου 2023, 10:11 | Μ. ΟΧΙ ΣΤΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝΠαρακαλώ να λάβετε υπόψιν πως στον Κανονισμό Λειτουργίας Ξενώνων Φιλοξενίας Κακοποιημένων Γυναικών, στους οποίους αποκλειστικά αναφέρεται το νομοσχέδιο κάνοντας ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ, αναγράφεται το εξής, στην ενότητα Ι. ΣΤΟΧΟΙ:«Στον Ξενώνα Φιλοξενίας φιλοξενούνται γυναίκες θύματα έμφυλης βίας ή/και πολλαπλών διακρίσεων (π.χ. μετανάστριες, προσφύγισσες, μονογονείς, ΑμεΑ, άνεργες, Ρομά κ.λπ.) μαζί με τα παιδιά τους, μέχρι την ηλικία των δεκαοκτώ (18) ετών, εφόσον πρόκειται για κορίτσια, και των δώδεκα (12) ετών, εφόσον πρόκειται για αγόρια.»https://womensos.gr/ Από 12 ΕΤΩΝ τα ΑΓΟΡΙΑ θεωρούνται ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΕΣ; Και δεν γίνονται δεκτά στους ξενώνες;ΠΟΥ ΘΑ ΠΑΕΙ το ΑΓΟΡΙ των 12.5 ΕΤΩΝ που κακοποιείται;Για αυτό δίνει η Κυβέρνηση ΑΥΤΟΜΑΤΑ ΑΦΜ σε παιδιά από 12 ΕΤΩΝ;https://www.flash.gr/aade-aytomati-apoktisi-afm-se-paidia-12-eton-kai-ano-889131ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΜΦΥΛΗ ΒΙΑ. ΥΠΑΡΧΕΙ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ, επίσημα, από την Πολιτεία.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ

14 Δεκεμβρίου 2023, 00:56 | Γ Μ.ΚΑΠΟΤΕ πιστεύαμε ότι ΜΟΝΟ ΜΙΚΡΑ ΚΟΡΙΤΣΙΑ υφίσταντο ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ.Έτσι ΑΜΕΤΡΗΤΑ ΑΓΟΡΙΑ ΚΑΚΟΠΟΙΗΘΗΚΑΝ.Το ίδιο ΙΣΧΥΕΙ ΤΩΡΑ και για τους ΑΝΔΡΕΣ.Είναι σημαντικό να πούμε ΟΧΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΜΟΡΦΗ ΒΙΑΣ.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.

13 Δεκεμβρίου 2023, 23:59 | Β. Θ. Η γονεϊκή αποξένωση αποτελεί παιδική κακοποίηση βάσει επιστημονικών ερευνών και βάση της διεθνούς βιβλιογραφίας παιδοψυχολόγων. Η πολιτεία θα πρέπει άμεσα να προστατεύσει την ψυχή των ανήλικων τέκνων που αγαπούν και έχουν ανάγκη και τους δυο γονείς στο πλευρό τους. Η στοχευμένη αποξένωση των παιδιών από τον ένα γονέα αποτελεί ψυχικό έγκλημα για τα παιδιά. Η πολιτεία οφείλει να τα προστατεύσει μέσω της ποινικοποίησης της συγκεκριμένης νοοτροπίας που αποτελεί την μάστιγα της σημερινής εποχής. Η ποινή αυτής της απαράδεκτης συμπεριφοράς, δεν θα εχει στόχο την τιμωρία του γονέα που την προκαλεί, αλλά την προστασία της ψυχικής υγείας των παιδιών, ώστε να μεγαλώνουν και να φροντίζονται εξίσου και από κοινού και από τους δυο γονείς τους.ΕυχαριστώΒ Θ.Παιδοψυχολόγος-ΠαιδαγωγόςAttachment Parenting Hellas

13 Δεκεμβρίου 2023, 23:50 | Κ. Αλ.Η ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΟΥ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΝΤΙΓΡΆΦΕΤΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΤΕΛΝΕΤΕ ΕΚΕΊ ΩΣ ΣΧΟΛΙΟπροθεσμία έως 28 Δεκέμβρη 2023 – ακολουθεί το πλήρες κείμενο :ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και

8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την

ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022
Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022
Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021
Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278
Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022
Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.
Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022
Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40
Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281

Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

13 Δεκεμβρίου 2023, 22:31 | Γ. πΗ ΒΙΑ δεν έχει φύλο κι αποδεικνύεται από τα επίσημα στοιχεία που μας δίνει το χαμόγελο του παιδιού!
Πλήρης ρατσιστικό κι αντισυνταγματικο να γίνεται διάκριση μετεξω των φύλων. Προστασία σε όλους !Δομές για παιδιά Αντρες κι γυναίκες και αυστηρές ποινές σε περιστατικά βίας που υφίστανται , κι όχι ψευδής καταγγελίες

13 Δεκεμβρίου 2023, 17:04 | Α. Καλησπέρα σας κύριε υπουργέ. Είχα τη χαρά τη ζωή μου να γίνω παππούς. Δεν ήξερα όμως στα τόσα χρόνια που ήμουνα επιχειρηματίας και έχω συναναστραφεί με πάρα πολύ κόσμο και δεν έχω διαβί ποτέ και για κανένα λόγο τους δρόμους των δικαστηρίων ότι θα βίωνα τόσο έντονα τη δυστυχία του παιδιού μου. Βεβαίως σαν σοφότερος και μεγαλύτερος πάντα συμβουλή μου είναι ηρεμία και θετική σκέψη. Όμως εξαντλήθηκαν. Μετά από έξι σχεδόν χρόνια αλεπαλληλων δικαστηρίων και τώρα μέσου αυτού του κάποιος του νόμου περί υποχρεωτικης συνεπιμέλειας δεν έχω λόγια. Στα 75 μου χρόνια δεν περίμενα σε μία κοινωνία εφαρμόζονται τέτοια άδικοι νόμοι. Ενώ προσπάθησε το παιδί μου εξωδικαστικά βρήκε τοίχο ενώ έκανε πίσω και σε πολλά πράγματα βρήκε τοίχο. Σε ένα προηγμένο κράτος που υποτίθεται ότι όλοι παλέψαμε για αυτό και είναι δημοκρατικό υποτίθεται ότι υπάρχει δυνατότητα εξωδικαστικής λύσης. Με το που έκανε εμφάνιση αυτός ο νόμος αντιλαμβάνεστε τι απειλές έχουμε δεχτεί όλοι μας? Ελάτε σας παρακαλώ στο σπίτι να δείτε τι βιώνουμε. Μέχρι τώρα δεν ήξερα τίποτα για κανέναν νόμο για κανένα διαζύγιο ούτε αυτό επιθυμούσα για το παιδί μου. Όταν όμως το παιδί μου το έβλεπα με σημάδια δυσαρεστημένο και δεν μας αποκάλυπτε – τίποτα παρόλο που το συζητούσαμε συνέχεια με τη σύζυγό μου σας κρύβω ότι ταράχτηκα πολύ. Όταν δεν πήρε τη γενναία απόφαση να χωρίσει της συμπαρασταθήκαμε. Έχουμε ένα υπέροχο εγγόνι και κανένας μα κανένας μας δεν έχει δικαίωμα να μιλήσει άσχημα για κανέναν από τους γονείς του ούτε το επιτρέπουμε. Έχουμε όμως δικαίωμα όταν βλέπουμε το εγγόνι μας να σπαράζει στο κλάμα να του δίνουμε χώρο εκφραστεί. Ελάτε σας παρακαλώ να δείτε τι λένε τα παιδιά. Εννοείται ότι προσπαθούμε και εμείς με τον τρόπο μας η ψυχούλα του να παραμένει αγνή της δεν μπορούμε όμως να αγνοήσουμε τον φόβο που εκφράζει. Προσπάθησα και έκανα μία μικρή περιουσία να είναι τα παιδιά μου καλυμμένα. Και έχουμε φτάσει στο σημείο να δανειζόμαστε χρήματα μέτρητες ανυπόστατες μηνύσεις που δεχόμαστε όλοι εκατέρωθεν… Οι οποίες βεβαίως και αποβαίνουν άκαρπες. Προστατεύω το παιδί μου με αγάπη. Λυπάμαι για όλους αυτούς που χάσανε τα παιδιά τους ενώ προσπάθησαν και ζητήσαν τη βοήθεια του κράτους. Δείξτε σας παρακαλώ ότι υπάρχει κράτος και προστασία. Για ποια γονική απόξένωση μιλάμε? Είναι ποτέ δυνατόν εσείς που ξέρετε γράμματα να και να διαβάζετε καλύτερα από μένα που δεν έχω τελειώσει πανεπιστήμιο γκάστηκα να διαβάσω τώρα είναι δυνατόν να πιστεύετε σε τέτοια πράγματα? Είμαι δυνατόν γονιός να θέλει να δηλητηριάσει τη ψυχή του παιδιού του. Ρωτά ανοιχτά τι θα κερδίσει.. όλα αυτά γίνονται επίτηδες κύριε υπουργέ τα παιδιά οφείλουμε να είναι χαρούμενα και ευτυχισμένα και όχι να μολύνονται οι ψυχές τους….

13 Δεκεμβρίου 2023, 17:34 | Μ. Η ψυχολογική βία είναι κακοποίηση την οποία υφίστανται σε μεγάλυτερο ποσοστό οι γυναίκες τόσο κατά το γάμο όσο και μετά τη λύση αυτού με ποικίλους τρόπους. Με τη νομοθετηση της γονεϊκής αποξένωσης σαν ποινικό αδίκημα θα ανοίξει ο δρόμος στους κακοποιητες πρώην συζύγους να ασκούν ψυχολογική βία στη μητέρα των παιδιών τους και κατ' επέκταση στα ίδια τους τα παιδιά, χωρίς αυτό να μπορεί να αποδειχτεί. Προστατεύστε τις γυναίκες και τα παιδιά από την καθημερινή κακοποίηση που βιώνουν. ΟΧΙ στην ποινικοποιηση της δηθεν γονεϊκής αποξένωσης.

13 Δεκεμβρίου 2023, 16:26 | Μ. Κύριε υπουργέ σας παρακαλώ ακούστε με. Είμαι γιαγιά ενός υπέροχου παιδιού. Πάρα πολλά χρόνια τώρα παρακολουθώ τον αδυσώπητο ελεϊνό δικαστικό αγώνα στον οποίο πρέπει να συμμετέχει το παιδί μου. Σε τέτοιο βαθμό που όλα αυτά τρώνε πολύχρονο από την καθημερινότητα φθειρουν ψυχολογικά και στραγγίζουν οικονομικά. Προσπαθώ να είναι δίπλα στο παιδί μου αλλά δεν καταλαβαίνω. Εξηγήστε μου γιατί πρέπει σε μία απόφαση αγωγής είτε επικοινωνίας είτε διατροφής τα δύο χρόνια να μην είναι δύο χρόνια από την ώρα της απόφασης αλλά από την ώρα της επίδοσης. Δεύτερον δεν ξέρω για πόσα χρόνια θα ζήσω. Έχω το δικαίωμα ως νόμος πολίτης να σταματήσω να φοβάμαι για το παιδί μου και το εγγόνι μου;

Δεν μπορείτε να φανταστείτε σε τι καθεστώς φόβου βρισκόμαστε.

Ο φόβος είναι να συναίσθημα που δημιουργείται από κάποιες συμπεριφορές και όταν αυτές τις συμπεριφορές συνεχίζουν και γίνονται ανεξέλεγες πώς πρέπει να μεταφραστούν?? Βεβαίως και όχι ως γονική από ξένωση. Δηλαδή πρέπει να θυμώσουμε τα παιδιά και να μην αισθάνονται. Είμαι σίγουρη ότι όταν μεγαλώσει το εγγόνι μου και λόγω ηλικίας εγώ δεν θα βρίσκομαι εδώ. Έχω την ανάγκη να μου υποσχεθείτε ότι μετά από μένα θα βρείτε τρόπο να το προστατεύετε ουσιαστικά και να το αφήσετε να ζήσει και να αγωνίζεται για το δικό του προσωπικό μέλλον επαγγελματικά και με τίποτα άλλο. Συμπαραστέκομαι σε όλες αυτές τις γιαγιάδες και παιδιά που χάσαν τόσο άδικα τη μητέρα τους μόνο και μόνο γιατί αποφάσισα να φύγουν από να νοσηρό και επικίνδυνο περιβάλλον. Ποιος είναι ο τρόπος που θα επιβραβεύσουμε αυτή την προσπάθειά τους? Σίγουρα όχι να κλείσουμε τα μάτια αλλά ως προς την τιμή τους να προσπαθήσουμε τα μέγιστα να μην υπάρχουν άλλες γυναικοκτονιες…..

13 Δεκεμβρίου 2023, 15:28 | Π. Μετά λύπης μου διαπιστώνω να γράφονται τα ίδια πράγματα αντιγραφή με διαφορετικά ονόματα. Είμαι και εγώ χωρισμένος πατέρας που δεν ήταν εύκολο το διαζύγιο διότι είτε χωρίζεις είτε σε χωρίζουν υπάρχει πόνος. Ευτυχώς για μένα και έχοντας πάντα σεβασμό στη γυναίκα που έφερε στον κόσμο τα παιδιά μου δεν άφησα τον εαυτό μου να παρασυρθεί σε δικαιολογίες ανυπόστατες όπως η γονική αποξένωση και έδωσα βαρύτητα στα παιδιά μου και στη σχέση μου μαζί τους. τον χρόνο λοιπόν που έβλεπα τα παιδιά μου προτιμούσα να είμαι εκεί ψυχή και σώματι και να τα δείχνω με κάθε τρόπο πόσο τα αγαπάω. οτιδήποτε κι αν υπόθηκε από την πλευρά της μητέρας ακόμα και στην αρχική περίοδο που ήταν έντονες καταστάσεις δεν με εμπόδισε ποτέ δεν μου ρίξε κανένα πρόβλημα στην ισορροπία των σχέσεων με τα παιδιά λυπάμαι λοιπόν έχοντας εμπειρία πλέον με μεγάλα παιδιά για τα οποία είμαι πολύ περήφανος να διαβάζω τη στιγμή που η κοινωνία μας διαλύεται (αύξηση γυναικοκτονιων) σχόλια και συμπεριφορές που όχι μόνο δεν θα λύσουν το πρόβλημα αλλά θα το ενισχύσουν κιόλας. Έχω γιους και εύχομαι όπως τους έχω διδάξει να σέβονται τους ανθρώπους και ιδίως τις γυναίκες που εκ των πραγμάτων σωματικά μόνο να σκεφτούμε δεν έχουμε την ίδια δύναμη. Σας παρακαλώ κύριε υπουργέ από το σπίτι μου και ως γονέας φροντίζω να ενισχύω τα παιδιά μου με ενσυναίσθηση αγάπη σεβασμό. Νομοθετήστε ώστε να μην υπάρχουν αλλά εγκλήματα να μειωθούν . Αφαιρέστε από οπουδήποτε τον όρο γονική από ξένωση γιατί πολύ απλά δεν υπάρχει.

13 Δεκεμβρίου 2023, 15:50 | Τ.Χ. Διευθυντής Παιδιατρικής κλινικής ΓΝ ΆργουςΑπόσυρση άμεσα του εδαφίου για τους παιδοψυχολογους. Η εκθέσεις τους γίνονται επί πληρωμή και με απουσία του ενός γονέα. Ενδοοικογενειακή βία σε χειριστή μορφή είναι η γονεϊκή αποξένωση. Σε προσωπική μου στατιστική καταγραφή από το 2017 είχα 1302 περιστατικά μητέρων που μου ζητούσαν πλαστή ιατρική γνωμάτευση για να εμποδίσουν την επικοινωνία με των εταίρο γονέα. Εξωφρενικό. Ποινικη καταδίκη άμεση για παραβίαση δικαστικής απόφασης σε ότι αφορά το οικογενειακό δίκαιο. Βαριές τιμωρίες ποινικές σε δικηγόρους που για προσωπικό ώφελος κατευθύνουν καταστάσεις. Ο θεσμός του γάμου είναι σε κρίση,η υπογεννητικότητα στη χώρα είναι μείζον πρόβλημα αν δεν λυθούν τα θέματα συνεπιμελειας δεν θα λυθεί πότε. Η ενδοοικογενειακή βία έχει ρίζες στο έκφραση σου παίρνω τα παιδιά και φεύγω που δεν μπορεί να γίνει ανεκτό από τους σύγχρονους μπαμπάδες. Διορθώσετε νοοτροπίες με το νομοσχέδιο σας για να αλλάξουν όλα. Με εκτίμηση.

13 Δεκεμβρίου 2023, 15:53 | Κ. Να καταργηθεί η υποχρεωτική συνεπιμέλεια.Στόχος των περισσότερων πατεράδων είναι η αφαίρεση της διατροφής κ όχι το βέλτιστο καλό του τέκνου.Απαγόρευση της χρήσης του ψευδοσυνδρόμου της γονεικής αποξένωσης.Εφαρμογή της συνθήκης της Κωνσταντινούπολης. Βοηθείστε τις γυναίκες και τα παιδιά από τους κακοποιητές πρώην που προσπαθούν να τις κατασπαράξουν και μετά το διαζύγιο.

13 Δεκεμβρίου 2023, 14:17 | Ρ. Υπάρχουν κακοποιημένες γυναίκες που ζούνε με απειλές και διαρκή φόβο από τους κακοποιητές πρώην συζύγους.Συχνά χρησιμοποιείται το ψευδές σύνδρομο της γονεϊκής αποξένωσης και προσπαθούν να πάρουν την επιμέλεια από τις μητέρες, χωρίς να ενδιαφέρονται για τα παιδιά, αλλά το χρησιμοποιούν σαν μέσον για μη χορήγηση διατροφής.ΟΧΙ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΔΗΘΕΝ ΓΟΝΕΪΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ.ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΣΕΤΕ ΤΙΣ ΓΥΝΑΊΚΕΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΆ.

13 Δεκεμβρίου 2023, 11:29 | Φ. Άρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006Δώστε βάση στα επίσημα στοιχεία για την ενδοοικογενειακή βία και όχι στις παραφιλολογίες και σε ότι επιβάλλει ο μισανδρισμός και η φεμινιστική προπαγάνδα και κουλτούρα χωρίς αποδείξεις. Αρχίζει ο κόσμος και ξυπνάει από τον φεμινιστικό λήθαργο των τελευταίων δεκαετιών. Ξυπνήστε και εσείς. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών». Είναι επικίνδυνες. Εξαφανίζετε κάθε έννοια δικαίου και ισότητας. Το κράτος πρέπει να προστατεύει με τον ίδιο τρόπο όχι μόνο τις γυναίκες αλλά τα παιδιά και τους άντρες. Τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δίνουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναίκες, 68 άνδρες) κακοποίησης

παιδιών από μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% έναντι 22% των γυναικών. Προμοτάρετε την έννοια της «έμφυλης» βίας ενοχοποιώντας γενικά το ανδρικό φύλο και δημιουργείται νέα συγκρουσιακά δίπολα με ηθικό άλλοθι, καθοδηγώντας την κοινή γνώμη στον λάθος προσανατολισμό. Το 1982 καταργήθηκε κάθε διάκριση σε βάρος των γυναικών. Μπορεί κάποιος να μας εξηγήσει γιατί χρειάζονται δημόσιοι οργανισμοί , που αφορούν μόνο τις γυναίκες και όχι τα παιδιά και τους άντρες? Φτιάξτε δομές για τα παιδιά και τους άντρες. Τα περιστατικά κακοποίησης ανδρών είναι πάρα πολλά. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώρας.Άρθρο 86Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή του τέκνου από τον γονέα μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα και των οικείων του (τις περισσότερες φορές από την μητρική πλευρά) η οποία έχει εξελιχθεί πλέον σε μάστιγα και ανεπανόρθωτη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική, πνευματική και νοητική βία και κακοποίηση του τέκνου, του πατέρα και των οικείων του και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους. Η γονική μέριμνα αφαιρείται ακριβώς επειδή συντελέστηκε έγκλημα στην ψυχολογία του παιδιού πρωτίστως και του ετέρου γονέα δευτερευόντως. Είναι αδύνατον να είναι εφικτή η ανώτατη τιμωρία σε γονέα κατά τον Αστικό κώδικα που είναι η αφαίρεση γονικής μέριμνας όμως αυτή να μην έχει ουδεμία ποινική αναφορά και τιμωρία στον Ποινικό κώδικα. Οφείλετε να διορθώσετε αυτή την απαράδεκτη παράλειψη αυτής της κατάπτυστης σοβαρής μορφής βίας. Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώραςΆρθρο 98Να αποσυρθεί το ακαταδίωκτο όλων των επαγγελματιών «Ειδικών Ψυχικής Υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων. Τα περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων είναι αμέτρητα και βγαίνουν στην επιφάνεια συνεχώς νέα.

13 Δεκεμβρίου 2023, 11:13 | D.Άρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006Δώστε βάση στα επίσημα στοιχεία για την ενδοοικογενειακή βία και όχι στις παραφιλολογίες και σε ότι επιβάλλει ο μισανδρισμός και η φεμινιστική προπαγάνδα και κουλτούρα χωρίς αποδείξεις. Αρχίζει ο κόσμος και ξυπνάει από τον φεμινιστικό λήθαργο των τελευταίων δεκαετιών. Ξυπνήστε και εσείς. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών». Είναι επικίνδυνες. Εξαφανίζετε κάθε έννοια δικαίου και ισότητας. Το κράτος πρέπει να προστατεύει με τον ίδιο τρόπο όχι μόνο τις γυναίκες αλλά τα παιδιά και τους άντρες. Τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δίνουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναίκες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών από μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% έναντι 22% των γυναικών. Προμοτάρετε την έννοια της «έμφυλης» βίας ενοχοποιώντας γενικά το ανδρικό φύλο και δημιουργείται νέα συγκρουσιακά δίπολα με ηθικό άλλοθι, καθοδηγώντας την κοινή γνώμη στον λάθος προσανατολισμό. Το 1982 καταργήθηκε κάθε διάκριση σε βάρος των γυναικών. Μπορεί κάποιος να μας εξηγήσει γιατί χρειάζονται δημόσιοι οργανισμοί , που αφορούν μόνο τις γυναίκες και όχι τα παιδιά και τους άντρες? Φτιάξτε δομές για τα παιδιά και τους άντρες. Τα περιστατικά κακοποίησης ανδρών είναι πάρα πολλά. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώρας.Άρθρο 86Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή του τέκνου από τον γονέα μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα και των οικείων του (τις περισσότερες φορές από την μητρική πλευρά) η οποία έχει εξελιχθεί πλέον σε μάστιγα και ανεπανόρθωτη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική, πνευματική και νοητική βία και κακοποίηση του τέκνου, του πατέρα και των οικείων του και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους. Η γονική μέριμνα αφαιρείται ακριβώς επειδή συντελέστηκε έγκλημα στην ψυχολογία του παιδιού πρωτίστως και του ετέρου γονέα δευτερευόντως. Είναι αδύνατον να είναι εφικτή η ανώτατη τιμωρία σε γονέα κατά τον Αστικό κώδικα που είναι η αφαίρεση γονικής μέριμνας όμως αυτή να μην έχει ουδεμία ποινική αναφορά και τιμωρία στον Ποινικό κώδικα. Οφείλετε να διορθώσετε αυτή την απαράδεκτη παράλειψη αυτής της κατάπτυστης σοβαρής μορφής βίας. Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώραςΆρθρο 98Να αποσυρθεί το ακαταδίωκτο όλων των επαγγελματιών «Ειδικών Ψυχικής Υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων. Τα περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων είναι αμέτρητα και βγαίνουν στην επιφάνεια συνεχώς νέα.

13 Δεκεμβρίου 2023, 11:55 | Ι. Άρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006Δώστε βάση στα επίσημα στοιχεία για την ενδοοικογενειακή βία και όχι στις παραφιλολογίες και σε ότι επιβάλλει ο μισανδρισμός και η φεμινιστική προπαγάνδα και κουλτούρα χωρίς αποδείξεις. Αρχίζει ο κόσμος και ξυπνάει από τον φεμινιστικό λήθαργο των τελευταίων δεκαετιών. Ξυπνήστε και εσείς. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών». Είναι επικίνδυνες. Εξαφανίζετε κάθε έννοια δικαίου και ισότητας. Το κράτος πρέπει να

προστατεύει με τον ίδιο τρόπο όχι μόνο τις γυναίκες αλλά τα παιδιά και τους άντρες. Τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δίνουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναίκες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών από μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% έναντι 22% των γυναικών. Προμοτάρετε την έννοια της «έμφυλης» βίας ενοχοποιώντας γενικά το ανδρικό φύλο και δημιουργείται νέα συγκρουσιακά δίπολα με ηθικό άλλοθι, καθοδηγώντας την κοινή γνώμη στον λάθος προσανατολισμό. Το 1982 καταργήθηκε κάθε διάκριση σε βάρος των γυναικών. Μπορεί κάποιος να μας εξηγήσει γιατί χρειάζονται δημόσιοι οργανισμοί , που αφορούν μόνο τις γυναίκες και όχι τα παιδιά και τους άντρες? Φτιάξτε δομές για τα παιδιά και τους άντρες. Τα περιστατικά κακοποίησης ανδρών είναι πάρα πολλά. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώρας.Άρθρο 86Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή του τέκνου από τον γονέα μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα και των οικείων του (τις περισσότερες φορές από την μητρική πλευρά) η οποία έχει εξελιχθεί πλέον σε μάστιγα και ανεπανόρθωτη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική, πνευματική και νοητική βία και κακοποίηση του τέκνου, του πατέρα και των οικείων του και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους. Η γονική μέριμνα αφαιρείται ακριβώς επειδή συντελέστηκε έγκλημα στην ψυχολογία του παιδιού πρωτίστως και του ετέρου γονέα δευτερευόντως. Είναι αδύνατον να είναι εφικτή η ανώτατη τιμωρία σε γονέα κατά τον Αστικό κώδικα που είναι η αφαίρεση γονικής μέριμνας όμως αυτή να μην έχει ουδεμία ποινική αναφορά και τιμωρία στον Ποινικό κώδικα. Οφείλετε να διορθώσετε αυτή την απαράδεκτη παράλειψη αυτής της κατάπτυστης σοβαρής μορφής βίας. Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώραςΆρθρο 98Να αποσυρθεί το ακαταδίωκτο όλων των επαγγελματιών «Ειδικών Ψυχικής Υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων. Τα περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων είναι αμέτρητα και βγαίνουν στην επιφάνεια συνεχώς νέα.

13 Δεκεμβρίου 2023, 11:18 | Ι Άρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006Δώστε βάση στα επίσημα στοιχεία για την ενδοοικογενειακή βία και όχι στις παραφιλολογίες και σε ότι επιβάλλει ο μισανδρισμός και η φεμινιστική προπαγάνδα και κουλτούρα χωρίς αποδείξεις. Αρχίζει ο κόσμος και ξυπνάει από τον φεμινιστικό λήθαργο των τελευταίων δεκαετιών. Ξυπνήστε και εσείς. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών». Είναι επικίνδυνες. Εξαφανίζετε κάθε έννοια δικαίου και ισότητας. Το κράτος πρέπει να προστατεύει με τον ίδιο τρόπο όχι μόνο τις γυναίκες αλλά τα παιδιά και τους άντρες. Τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δίνουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναίκες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών από μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% έναντι 22% των γυναικών. Προμοτάρετε την έννοια της «έμφυλης» βίας ενοχοποιώντας γενικά το ανδρικό φύλο και δημιουργείται νέα συγκρουσιακά δίπολα με ηθικό άλλοθι, καθοδηγώντας την κοινή γνώμη στον λάθος προσανατολισμό. Το 1982 καταργήθηκε κάθε διάκριση σε βάρος των γυναικών. Μπορεί κάποιος να μας εξηγήσει γιατί χρειάζονται δημόσιοι οργανισμοί , που αφορούν μόνο τις γυναίκες και όχι τα παιδιά και τους άντρες? Φτιάξτε δομές για τα παιδιά και τους άντρες. Τα περιστατικά κακοποίησης ανδρών είναι πάρα πολλά. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώρας.Άρθρο 86Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή του τέκνου από τον γονέα μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα και των οικείων του (τις περισσότερες φορές από την μητρική πλευρά) η οποία έχει εξελιχθεί πλέον σε μάστιγα και ανεπανόρθωτη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική, πνευματική και νοητική βία και κακοποίηση του τέκνου, του πατέρα και των οικείων του και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους. Η γονική μέριμνα αφαιρείται ακριβώς επειδή συντελέστηκε έγκλημα στην ψυχολογία του παιδιού πρωτίστως και του ετέρου γονέα δευτερευόντως. Είναι αδύνατον να είναι εφικτή η ανώτατη τιμωρία σε γονέα κατά τον Αστικό κώδικα που είναι η αφαίρεση γονικής μέριμνας όμως αυτή να μην έχει ουδεμία ποινική αναφορά και τιμωρία στον Ποινικό κώδικα. Οφείλετε να διορθώσετε αυτή την απαράδεκτη παράλειψη αυτής της κατάπτυστης σοβαρής μορφής βίας. Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώραςΆρθρο 98Να αποσυρθεί το ακαταδίωκτο όλων των επαγγελματιών «Ειδικών Ψυχικής Υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων. Τα περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων είναι αμέτρητα και βγαίνουν στην επιφάνεια συνεχώς νέα.

13 Δεκεμβρίου 2023, 11:39 | ΙΆρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006Δώστε βάση στα επίσημα στοιχεία για την ενδοοικογενειακή βία και όχι στις παραφιλολογίες και σε ότι επιβάλλει ο μισανδρισμός και η φεμινιστική προπαγάνδα και κουλτούρα χωρίς αποδείξεις. Αρχίζει ο κόσμος και ξυπνάει από τον φεμινιστικό λήθαργο των τελευταίων δεκαετιών. Ξυπνήστε και εσείς. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Να καταργηθούν ως

αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών». Είναι επικίνδυνες. Εξαφανίζετε κάθε έννοια δικαίου και ισότητας. Το κράτος πρέπει να προστατεύει με τον ίδιο τρόπο όχι μόνο τις γυναίκες αλλά τα παιδιά και τους άντρες. Τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δίνουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναίκες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών από μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% έναντι 22% των γυναικών. Προμοτάρετε την έννοια της «έμφυλης» βίας ενοχοποιώντας γενικά το ανδρικό φύλο και δημιουργείται νέα συγκρουσιακά δίπολα με ηθικό άλλοθι, καθοδηγώντας την κοινή γνώμη στον λάθος προσανατολισμό. Το 1982 καταργήθηκε κάθε διάκριση σε βάρος των γυναικών. Μπορεί κάποιος να μας εξηγήσει γιατί χρειάζονται δημόσιοι οργανισμοί , που αφορούν μόνο τις γυναίκες και όχι τα παιδιά και τους άντρες? Φτιάξτε δομές για τα παιδιά και τους άντρες. Τα περιστατικά κακοποίησης ανδρών είναι πάρα πολλά. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώρας.Άρθρο 86Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή του τέκνου από τον γονέα μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα και των οικείων του (τις περισσότερες φορές από την μητρική πλευρά) η οποία έχει εξελιχθεί πλέον σε μάστιγα και ανεπανόρθωτη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική, πνευματική και νοητική βία και κακοποίηση του τέκνου, του πατέρα και των οικείων του και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους. Η γονική μέριμνα αφαιρείται ακριβώς επειδή συντελέστηκε έγκλημα στην ψυχολογία του παιδιού πρωτίστως και του ετέρου γονέα δευτερευόντως. Είναι αδύνατον να είναι εφικτή η ανώτατη τιμωρία σε γονέα κατά τον Αστικό κώδικα που είναι η αφαίρεση γονικής μέριμνας όμως αυτή να μην έχει ουδεμία ποινική αναφορά και τιμωρία στον Ποινικό κώδικα. Οφείλετε να διορθώσετε αυτή την απαράδεκτη παράλειψη αυτής της κατάπτυστης σοβαρής μορφής βίας. Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώραςΆρθρο 98Να αποσυρθεί το ακαταδίωκτο όλων των επαγγελματιών «Ειδικών Ψυχικής Υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων. Τα περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων είναι αμέτρητα και βγαίνουν στην επιφάνεια συνεχώς νέα.13 Δεκεμβρίου 2023, 11:01 | ΙΟΑΝΝΙΣΆρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006Δώστε βάση στα επίσημα στοιχεία για την ενδοοικογενειακή βία και όχι στις παραφιλολογίες και σε ότι επιβάλλει ο μισανδρισμός και η φεμινιστική προπαγάνδα και κουλτούρα χωρίς αποδείξεις. Αρχίζει ο κόσμος και ξυπνάει από τον φεμινιστικό λήθαργο των τελευταίων δεκαετιών. Ξυπνήστε και εσείς. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών». Είναι επικίνδυνες. Εξαφανίζετε κάθε έννοια δικαίου και ισότητας. Το κράτος πρέπει να προστατεύει με τον ίδιο τρόπο όχι μόνο τις γυναίκες αλλά τα παιδιά και τους άντρες. Τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δίνουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναίκες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών από μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% έναντι 22% των γυναικών. Προμοτάρετε την έννοια της «έμφυλης» βίας ενοχοποιώντας γενικά το ανδρικό φύλο και δημιουργείται νέα συγκρουσιακά δίπολα με ηθικό άλλοθι, καθοδηγώντας την κοινή γνώμη στον λάθος προσανατολισμό. Το 1982 καταργήθηκε κάθε διάκριση σε βάρος των γυναικών. Μπορεί κάποιος να μας εξηγήσει γιατί χρειάζονται δημόσιοι οργανισμοί , που αφορούν μόνο τις γυναίκες και όχι τα παιδιά και τους άντρες? Φτιάξτε δομές για τα παιδιά και τους άντρες. Τα περιστατικά κακοποίησης ανδρών είναι πάρα πολλά. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώρας.Άρθρο 86Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή του τέκνου από τον γονέα μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα και των οικείων του (τις περισσότερες φορές από την μητρική πλευρά) η οποία έχει εξελιχθεί πλέον σε μάστιγα και ανεπανόρθωτη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική, πνευματική και νοητική βία και κακοποίηση του τέκνου, του πατέρα και των οικείων του και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους. Η γονική μέριμνα αφαιρείται ακριβώς επειδή συντελέστηκε έγκλημα στην ψυχολογία του παιδιού πρωτίστως και του ετέρου γονέα δευτερευόντως. Είναι αδύνατον να είναι εφικτή η ανώτατη τιμωρία σε γονέα κατά τον Αστικό κώδικα που είναι η αφαίρεση γονικής μέριμνας όμως αυτή να μην έχει ουδεμία ποινική αναφορά και τιμωρία στον Ποινικό κώδικα. Οφείλετε να διορθώσετε αυτή την απαράδεκτη παράλειψη αυτής της κατάπτυστης σοβαρής μορφής βίας. Προστατέψτε τα παιδιά μας. Είναι οι αυριανοί πολίτες αυτής της χώραςΆρθρο 98Να αποσυρθεί το ακαταδίωκτο όλων των επαγγελματιών «Ειδικών Ψυχικής Υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων. Τα περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων είναι αμέτρητα και βγαίνουν στην επιφάνεια συνεχώς νέα.

13 Δεκεμβρίου 2023, 10:18 | Κ Κ.ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕ!ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΗ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ,ΜΕ ΛΙΓΕΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΑΚΟΜΑ,ΘΑ ΕΞΟΝΤΟΣΕΤΕ ΤΗΝ ΜΑΣΤΙΓΑ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ.ΜΑΖΙ ΣΑΣ

13 Δεκεμβρίου 2023, 10:02 | Κ. Μ.Η Διαβούλευση καταλήγει στον ίδιο παρανομαστή,είτε το θύμα είναι γυναίκα,είτε αντρας,είτε παιδί,είτε οποιοδήποτε μέλος της οικογένειας,ζητάμε πιο αυστηρές ποινές.Αν κάποιοι έχουν αντίρρηση σε σχέση με αυτο,τι να πώ;Θα έχουν τους λόγους τους…

13 Δεκεμβρίου 2023, 01:28 | Ρ. Κύριε Υπουργέ,Δεν φαίνεται να έχετε ιδέα πώς νιώθει ένας άνδρας που προσπαθεί να κρατήσει την οικογένειά του, το παιδί του κοντά του, να προσπαθεί να βρει τρόπο να πάνε σε συμβουλευτική με τη γυναίκα του μήπως σταματήσει να επιτίθεται στο παιδί του και στον ίδιο, και τελικά ο θύτης να κατηγορεί το θύμα.Δεν ξέρετε πώς είναι να σε γρονθοκοπεί απρόκλητα η γυναίκα σου, μπροστά στο 2 ετών παιδί σου, και να ουρλιάζει πως την χτυπάς εσύ για να ακούν έτσι οι γείτονες, ενώ φυλάγεσαι και την παρακαλείς να μην κάνει έτσι μπροστά στο παιδί.Και το παιδί να πέφτει λιπόθυμο από τα ουρλιαχτά της μάνας του. Και την άλλη μέρα να ουρλιάζει το παιδί. Και να δαγκώνει τα παιδιά στον παιδικό σταθμό. Και να τους πετάει παιχνίδια, όπως πέταγε αυτοκινητάκια και χυμούς η μάνα του στον πατέρα του, όπως του έσπαγε λάπτοπ και παιδικά παιχνίδια.Το πρόσωπο που κακοποιεί πράγματι προσπαθεί να ρίξει το βάρος στο θύμα.Δεν ξέρετε πώς είναι να πηγαίνει η μάνα αυτή μόνη της σε συμβουλευτική και οι ψυχολόγοι να πιστεύουν, την αντεστραμμένη αλήθεια, τα ψέματα που τους λέει, και να ενδυναμώνουν το τέρας μέσα της.Και το τέρας να γίνεται κτήνος. Κι εσείς το κτήνος αυτό το θρέφετε.Ότι σπέρνετε θερίζετε κύριε Υπουργέ. Θα μείνετε στην ιστορία.Δεν έχετε ιδέα τι κάνετε. ΙΔΕΑ.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.

13 Δεκεμβρίου 2023, 00:33 | Στ. Ρατσισμός απέναντι στους άνδρες και τα π;ίδια οι εν λόγο προτάσεις ! Είναι Μ;λίστα κι αντισυνταγματικες!Πλήρης προστασία σε όλους μας ! Παιδιά γυναίκες ανδρε !Η ΒΙΑ δεν έχει φύλλο! Το λένε εξ άλλου κι όλα τα επίσημα στοιχεία που έχει δώσει στο φως το χαμόγελο του παιδιού!Κ;ταφική σε όσους κρατούν βία , αλλά και σε όσους καταθέτουν ψευδής μηνύσεις !!!

12 Δεκεμβρίου 2023, 20:59 | Ι Σπ.Η Ομάδα εμπειρογνωμόνων του Συμβουλίου της Ευρώπης για την Καταπολέμηση της Βίας εναντίον των Γυναικών και της Ενδοοικογενειακής Βίας (GREVIO) δημοσίευσε στις 14.11.2023 τη βασική της έκθεση αξιολόγησης για την Ελλάδα.Η GREVIO κατά την επίσκεψή της στην Ελλάδα συναντήθηκε με εκπροσώπους της ΕΕΔΑ όπου παρουσιάστηκαν οι θέσεις της Εθνικής Επιτροπής και το έργο αυτής για την προώθηση της ουσιαστικής ισότητας των φύλων και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας.Η GREVIO, στην πρώτη αυτή έκθεση αξιολόγησης για τη χώρα μας αναγνωρίζει κάποια βήματα προόδου που έχει κάνει η Ελλάδα, όπως μια σειρά από θετικά νομικά και πολιτικά μέτρα που έχουν ληφθεί για την εφαρμογή της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης. Θετικές εξελίξεις συνιστούν η σύσταση εξειδικευμένων αστυνομικών μονάδων για τη βελτίωση των μέτρων αντίδρασης των αρχών επιβολής του νόμου στη βία κατά των γυναικών, καθώς και οι τροποποιήσεις του νομικού πλαισίου της Ελλάδας για τη βία κατά των γυναικών, συμπεριλαμβανομένης της καθιέρωσης ορισμού του βιασμού με βάση την έννοια της ελεύθερης συναίνεσης.Ωστόσο, παρά τα συγκεκριμένα επιτεύγματα, η GREVIO διαπιστώνει την ανάγκη λήψης μέτρων βελτίωσης σε διάφορους τομείς όπως τη λειτουργία κέντρων αντιμετώπισης θυμάτων βιασμού και κέντρων προστασίας γυναικών θυμάτων βίας και των παιδιών τους καθώς και τη λήψη υπόψη από το Δικαστήριο στις διαδικασίες επιμέλειας και καθορισμού των δικαιωμάτων επίσκεψης ζητημάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ειδικότερα για τις γυναίκες που ζητούν άσυλο απαιτείται η παροχή ασφαλούς καταλύματος, η πρόσβαση σε ποιοτικές υπηρεσίες διερμηνείας και η παροχή νομικής βοήθειας.

12 Δεκεμβρίου 2023, 17:48 | Π. δεν προηγήθηκε η συγκρότηση νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, ως είθισται σε νομοθετικές πρωτοβουλίες αυτής της εκτάσεως. Η επίσημη αιτιολογία των προωθούμενων αλλαγών δεν στηρίζεται σε αριθμητικά-στατιστικά ή άλλα εμπειρικώς ελέγξιμα στοιχεία ούτε συνοδεύεται από επιστημονική τεκμηρίωση, τα ελάχιστα προαπαιτούμενα μιας σοβαρής ορθολογικής νομοθέτησης. «Συνολικώς, το νομοσχέδιο που παρασκευάστηκε πρόχειρα στην «κουζίνα» του υπουργείου Δικαιοσύνης είναι άστοχο, οπισθοδρομικό και αντίθετο προς τις αρχές που πρέπει να διέπουν ένα σύγχρονο φιλελεύθερο ποινικό σύστημα. Ενδεδειγμένη συνταγή είναι η απόσυρσή του.» Ο κ. Ηλίας Γ. Αναγνωστόπουλος είναι ομότιμος καθηγητής Νομικής Σχολής Αθηνών, πρόεδρος Ενωσης Ελλήνων Ποινικολόγων.▪ https://www.kathimerini.gr/society/562773049/arthro-ilia-anagnostopoyloy-stin-koyzina-toy-ypoyrgeioy/ Οι ποινικές διατάξεις δεν έχουν ούτε διακηρυκτικό ούτε συμβολικό χαρακτήρα. Τίθενται για να εφαρμόζονται και όχι για να αποτελούν πρόσχημα μιας θεατρικής δικαστηριακής διαδικασίας. η οριζόντια αυστηροποίηση των ποινών οδηγεί σε ουσιαστικώς άνισες αξιολογήσεις. Ο κ. Χρίστος Χ. Μυλωνόπουλος είναι ομότιμος καθηγητής Ποινικού Δικαίου ΕΚΠΑ, μέλος Ευρωπαϊκής Ακαδημίας Επιστημών.▪ https://www.kathimerini.gr/society/562773796/arthro-christoy-mylonopoyloy-stin-k-theloyme-eikonikes-poines/ Δεν έχω δει ποτέ νόμο στον οποίο να υπάρχει τόσο μεγάλη εσωτερική αντίθεση μεταξύ των σκοπών του και του περιεχομένου του. Η προτεινόμενη είναι ελληνική νομοθεσία, αποδεικνύουσα πρωτίστως ότι η

Ελλάδα ανήκει στους Ελληνες που δεν ανήκουν στην Ευρώπη. Ο κ. Ιωάννης Γιαννίδης είναι ομότιμος καθηγητής ΕΚΠΑ.▪ https://www.kathimerini.gr/society/562773046/arthro-ioanni-giannidi-stin-k-den-ypiretei-ta-thymata/Κύριε Υπουργέ, είναι δυνατόν να απαντάτε εσείς στους παραπάνω πως αποφεύγετε τις νομοπαρασκευαστικές επιτροπές γιατί δρουν προς το όφελος ΠΕΛΑΤΩΝ τους;ΕΠΙΧΕΙΡΕΙΤΕ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΤΕ ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΑΘΥΡΟ, ΔΙΑΚΡΙΝΟΝΤΑΣ ΤΑ ΦΥΛΑ, ΑΠΟΔΟΜΩΝΤΑΣ ΑΣΤΗΡΙΚΤΑ ΚΑΘΕ ΕΝΝΟΙΑ ΙΣΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΥΣΤΑΜΑΤΗΣΤΕ ΤΩΡΑΗ ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ

12 Δεκεμβρίου 2023, 17:00 | Γ Η.Η ύπαρξη της βίας κατά των γυναικών και η άμεση και επιτακτική ανάγκη να εξαλειφθεί δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει βία και κατά των ανδρών και κατά των παιδιών. Παράλληλα, η ύπαρξη της βίας κατά των ανδρών, των γυναικών και των παιδιών δεν αποδεικνύει ότι δεν υπάρχει η γονική αποξένωση. Η γονική αποξένωση υπάρχει και πρέπει να προβλεφθεί ως ποινικό αδίκημα, αφού είναι βαριά ψυχολογική κακοποίηση, η οποία καθιστά τα παιδάκια συναισθημετικά ανάπηρα! Είναι ενδοοικογενειακή βία βαριάς μορφής.Το πιθανό γεγονός επίσης, ότι κάποιοι παραβατικοί (κακοποιητές) άνδρες μπορεί να έχουν επικαλεστεί ενώπιον της Δικαιοσύνης ως πρόφαση τη γονική αποξένωση, προκειμένου να διασωθούν με ψέματα ΔΕΝ αποδεικνύει ότι δεν υπάρχει η γονική αποξένωση. Όπως αντιστοίχως, το γεγονός ότι κάποιες γυναίκες κατηγορούν ψευδώς τους πρώην συζύγους τους ως κακοποιητές, δεν αποδεικνύει ότι δεν υπάρχει ενδοοικογενειακή βία.Υποχρέωση του νομοθέτη, κατά την άποψή μου, είναι να συμπεριλάβει στον νόμο:ΚΑΙ τη βία κατά των γυναικώνΚΑΙ τη βία κατά των ανδρώνΚΑΙ τη βία κατά των ανηλίκωνΚΑΙ τη γονεϊκή αποξένωσηΚΑΙ τη διάρρηξη σχέσεων παιδιού/ων και οποιουδήποτε γονέαΚΑΙ τις ψευδείς μηνύσεις από γυναίκες ή άνδρεςΚΑΙ ό,τι άλλο ταλαιπωρεί πραγματικά και σοβαρά την κοινωνία.Η μια πρόνοια δεν αποκλείει, ούτε και απαγορεύει, την άλλη. Αντιθέτως.

12 Δεκεμβρίου 2023, 17:37 | ο. ΣΑΣ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΟΧΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΝΑΒΟΛΗ ΣΕ ΔΙΚΗ ΓΙΑ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ,ΖΗΤΑΜΕ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΑ ΣΤΟ ΠΙΝΑΚΙΟ,ΟΙ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΕΣ ΜΑΣ ΟΡΓΙΑΖΟΥΝ.ΦΥΣΙΚΑ ΚΑΙ ΖΗΤΟΥΝ ΑΝΑΒΟΛΕΣ ΓΙΑΤΙ ΞΕΡΟΥΝ ΤΙ ΕΧΟΥΝ ΚΑΝΕΙ,ΖΗΤΑΜΕ ΑΜΕΣΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟΝΟΜΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

12 Δεκεμβρίου 2023, 17:27 | Μ.Κ.Γιατί κάποιοι επικαλούνται ψευτοσύνδρομα;Τα περισσότερα περιστατικά βίας τα έχουν βιώσει γυναίκες ενώ ζουν με το θυτη τους,μπορείτε να δείτε στατιστικά και περιστατικα.Κι όταν υπαρχουν και παιδιά είτε γινονται μάρτυρες τέτοιων σκηνικών που ο πατερας ξυλοκοπάει την μάνα ,είτε ασκείτε βία απο τον κακοποιητή και στα ίδια.Όταν δε αποφασίζουν εκεινες οι γυναίκες να χωρίσουν γισ να προστατεύσουν τον εαυτό τους και τα παιδιάτους,είτε τις σκοτωνουν αφηνοντας πισω ορφανα οπως έχουμε δει σε πολλες περιπτωσεις είτε συνεχίζουν τη σωματική και ψυχολογική κακοποίηση ,κάνοντάς τους τον βίο αβίωτο,το μένος ειναι εμφανες σε πολλά εκ των σχολίων.Νομίζω πώς τα συμπεράσματα βγαίνουν από μόνα τους για την κατάσταση,αρκει κάποιος να ρίξει μια ματιά στη διαβούλευση.Εσείς κύριε Υπουργέ κινήστε προς τη σωστη κατεύθυνση,αν και πιστεύω πώς χρειάζονται πιο γενναίες μεταρρυθμίσεις για την προστασία των θυμάτων.Πολύ δύσκολα τα πράγματα.

12 Δεκεμβρίου 2023, 16:04 | Η.Ο σύζυγός μου,πρώην πλέον, μου ασκούσε βία καθόλη τη διάρκεια του έγγαμου βίου,όλα αυτά ενώπιον του ανηλίκου τέκνου μας. Μετά από ΔΥΟ ΑΜΕΤΑΚΛΗΤΕΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ αποφάσεις,είναι εκτός κράτησης. Εμείς πώς προστατευόμαστε;

12 Δεκεμβρίου 2023, 15:26 | Μ. Γ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006.Αυτη η επίθεση που εχει ξεκινήσει τα 2 τελευταία περίπου χρόνια στούς ανδρες με τίς κακοποιήσεις που δέχονται οι γυναικες, το metoo και τίς «γυναικοκτονίες» εχει καταντήσει πλέον εξωφρενική και ακρως επικίνδυνη.Σαφώς υπάρχουν περιστατικά τραγικά αλλά ΚΑΙ απο τα δύο φύλα οχι μόνο απο το ενα όπως προωθειτε και οχι στήν εκταση αυτή που θέλετε να πείσετε. Δυστυχώς υπάρχει στήριξη της κυβέρνησης η οποία κλείνει το μάτι στο γυναικείο φύλο και η οποία παριστάνει, ενω εχει όλα τα στοιχεία στα χέρια της, οτι δεν ξέρει την πραγματική διάσταση του θέματος. Οπως ολοι μας, οσοι θέλουν να ακούσουν, ειναι ενημερωμένη απο τα ΜΜΕ, που ανακοινώνουν τα περιστατικά εστω και «στα ψιλα» , απο video που κυκλοφορεί και της εχει σταλεί που παρουσιάζει συγκεντρωμένες τις ανακοινώσεις των ΜΜΕ με 31 απόπειρες δολοφονίας απο γυναίκες τα 2 τελευταία χρόνια, εκτός των δολοφονιών , και από έρευνες του «Χαμόγελου του Παιδιου» που δίνουν 3πλάσιο ποσοστό κακοποίησης παιδιών απο τις μάννες σε σχέση με τον πατέρα, οπως και για το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρων με ποσοστό 78% εναντι 22% των γυναικών. Επίσης ο Υπουργός Δικαιοσύνης οφείλει να γνωρίζει αυτο που γνωρίζουν και οι δικαστές οτι οι περισσότεροι πατεράδες που εχουν κατηγορηθει για ενδοοικογενειακή βία αθωώνονται οπως και εκείνοι που εχουν κατηγορηθεί για ασέλγεια στα παιδια τους με ψευδείς κατηγορίες που αθωώνονται ο ενας πίσω απο τον αλλο. Παρ ολα αυτά επιτρέπει τήν κατάφορη αδικία και ισοπέδωση του ανδρικού φύλου και την ενισχύει μέσω του Πρωθυπουργού της χώρας να παιρνει

συνέντευξη απο κακοποιημένη γυναίκα προκαλώντας τον όρο «γυναικοκτονία». Ετσι όπως εξελίσσεται η κατάσταση δεν θα μείνει καμμία γυναίκα που να μήν εχει κακοποιηθεί οχι μόνο στίς ημέρες μας αλλα εδώ και πολλά χρόνια οπως εγινε με το κίνημα metoo. Οσο για τούς ανδρες στο πύρ το εξώτερο !Βαλτε φρένο σε αυτον τον φεμινιστικό παραλογισμό οσο ειναι καιρός ακομα !Σταματείστε τον διχασμό των φύλων και την εμφυλη διάκριση !Δομές για οποιους τίς εχουν αναγκη, άνδρες, γυναίκες, παιδιά ! Στήριξη ψυχολογικη και φιλοξενία για ΟΛΟΥΣ !Αυτό το υπο ψήφιση νομοσχέδιο θα μείνει στην ιστορία ως το απόλυτο δείγμα της Αδικίας, της Ανισότητας, της Αντισυνταγματικότητας και της Διάκρισης Φύλων…

12 Δεκεμβρίου 2023, 14:59 | Π Κ.Καλησπέρα σας, όταν συζητάμε για ενδοοικογενειακή βία αυτό σημαίνει την διατάραξη της αρμονικής συμβίωσης μελών της οικογένειας. Ένα ζητούμενο το οποίο δεν γνωρίζω εάν έγινε κάποτε είναι μια ημερίδα , ένα συνέδριο όπου θα ακουστούν οι προβληματικές καταστάσεις για να βρεθούν οι αιτίες που τις προκαλούν, αλλιώς θα γίνουν αυθαίρετες ομαδοποιήσεις προβλημάτων, όπως το ένα εξάμηνο γίναν τόσες κακοποιήσεις από μητέρες , το άλλο εξάμηνο γίναν τόσες κακοποιήσεις από πατέρες, και ο νομοθέτης δεν μπορεί να βγάλει ασφαλές συμπέρασμα από την επικαιρότητα και τα στατιστικά στοιχεία. Κυρίαρχο ρόλο στην αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας μπορεί να παίξει το σχολείο, όπου εκεί μπορούμε να δούμε διατάραξη προσωπικότητας, υποσιτισμό, κακοποίηση, παραμέληση. Είναι βασικό επειδή τα πρώτα χρόνια της φοίτησης στο δημοτικό το παιδί κατανοεί βασικές γενικές έννοιες που θα το συντροφεύουν σε όλη του τη ζωή, όπως κάνω λάθος στην ορθογραφία και προσπαθώ να μην ξανακάνω λάθος να γίνω καλύτερος, στο παιχνίδι στο διάλλειμα άλλοι κερδίζουν άλλοι χάνουν, πληρώνω στο κυλικείο αυτό που παίρνω δεν μου το χαρίζουν, δηλαδή όλοι ακολουθούν συλλογικούς και συνολικούς κσνόνες, όπου εκεί φαίνονται τα παραπάνω προβλήματα(διατάραξη προσωπικότητας, υποσιτισμός, κακοποίηση,παραμέληση). Τώρα όσον αφορά τους ενήλικες χρειάζεται να σκεφτούν καλά τα κίνητρα που τους οδηγούν στο να κάνουν οικογένεια.

12 Δεκεμβρίου 2023, 13:46 | Δ.Κ.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ , ΜΟΡΦΗ , ΠΗΓΗ , ΘΡΗΣΚΕΙΑ. Η υποκρισία ότι βάση του φύλου καθορίζονται οι θύτες και τα θυματα είναι επικίνδυνη για δημοκρατίες δυτικού τύπου. Προφανώς υπάρχουν τα γνωστά συμφέροντα, υπάρχει όμως και η πραγματικότητα. Η ψυχολογική ,συναισθηματική και η σωματική βία αφορά και τα δυο φυλα. Κυρίως όμως αφορά τα παιδιά που αποτελούν το αδύναμο μέρος της εξίσωσης.Οι κατηγορίες στα πλαίσια ενός διαζυγίου προφανώς διακρίνονται σε ψευδείς και αληθείς. Πως όμως θα γίνει η διάκριση? και κυρίως ΠΟΤΕ ? Όταν εχει διαταραχθεί η σχέση του γονιού με το παιδί προφανώς θα είναι αργά. Επομένως θα πρέπει να υπάρχει πρόβλεψη για άμεση διάγνωση, δικαστική απόφαση και συνέπειες στον «ψευδοκαταγγέλλοντα» και άμεσος περιορισμός στον αληθινά παραβάτη. Αυτό ΔΕΝ είναι δυνατόν να γίνει με μια δήλωση- καταγγελία και αλλα τερτίπια, καθώς η ζημιά -στο παιδί κυρίως- είναι ανεπανόρθωτη. Αυτό προϋποθέτει σοβαρές δομές χωρίς προκαταλήψεις και στερεότυπα φυλου.Προϋποθέτει άμεσες, σοβαρές και αδιάβλητες διαδικασίες. Προϋποθέτει να εφημερεύει δικαστικός και ιατροδικαστής όλο το 24ωρο για την προστασία την παιδιών σε κάθε περιφέρεια.Προϋποθέτει να αναγνωρίζει ο νομοθέτης ότι το παιδί είναι ο αδύναμος που χρήζει την μέγιστη προσοχή και προστασία. Βεβαίως μετα και τα δυο φύλα και οι ηλικιωμένοι και τα κατοικίδια κ.α καθώς το φαινόμενο της βίας (κάθε μορφής) είναι ακόμα υπαρκτό ειδικά σε δύσκολες κοινωνικά συνθήκες και ομάδες.

Ας ελπίσουμε να μην γίνει αυτός ο νόμος άλλο ένα νομοθέτημα που δεν θα μπορεί να εφαρμοστεί. Οι δημόσιες δομές άμεσης αξιολόγησης και η άμεση δικαστική συνδρομή είναι η μονη περίπτωση ώστε να λειτουργήσει προληπτικά αλλά και δίνοντας λύσεις στην καθημερινότητα γονέων, παιδιών και δικαστών.

12 Δεκεμβρίου 2023, 11:40 | Π Γ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α ΣΤΟΝ ν.3500/2006. Αυτή η προσθήκη προδικάζει και υπονοεί οτι ΜΟΝΟ γυναικες πέφτουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας προτρέποντας το δικαστήριο να μεροληπτεί εναντιον των ανδρών ενω η βία των γυναικων αυξάνεται αλματωδώς χρησιμοποιώντας κυρίως μαχαίρια, καυστικά υγρά,ψαλίδια, σπαθιά ακόμα και τροχούς αυτοκινήτων για να βιαιοπραγήσουν εναντιον των ανδρών. Διερωτώμαι λοιπον πως αυτα τα γνωριζω μόνο εγω και εσεις δεν ξερετε τίποτα;; Τα ΜΜΕ απευθύνονται σε ολους ακομα και οταν τα περιστατικα περνουν «στά ψιλά».. Προσπαθειτε λοιπον να ψηφίσετε ενα αρθρο το οποιο βασίζεται στήν εμφυλη διάκριση, στήν ανιση και αδικη αντιμετώπιση των φύλων, στόν διχασμό, την απαξίωση και προσβολή του ανδρικου φύλου. Η βία ειναι καταδικαστέα απο οπου και αν προέρχεται και οφείλουμε να προστατεύουμε οσους την δέχονται, οχι να δημιουργούμε δομές μόνο για γυναίκες αγνοώντας τους ανδρες και τα παιδιά…Ασχοληθείτε λίγο σοβαρότερα και μην παρασύρεστε από ιδιοτελείς φωνές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Δείτε τήν πραγματικότητα !

ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ ΤΗΣ ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΣ.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86

Στα πλαίσια της ψυχολογικής βίας ειναι και η διάρρηξη σχέσεων τέκνου-γονεα, η οποία συνιστά βαρύτατη μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Για να περιοριστεί αυτό το τραγικό φαινόμενο πρέπει να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του 3500/2006 με τό 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση τής γονικής μέριμνας απο τόν γονιό που μεθοδεύει με δόλιους τρόπους την διάρρηξη των σχέσεων καθ οσον ειναι πολύ σύνηθες το φαινόμενο.Αλλωστε πως ειναι δυνατον να ειναι αδίκημα στον Αστικό Κωδικα και να μην ειναι στον Ποινικο;;ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 98
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών «ψυχικης υγείας» συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων λόγω πλήθους περιστατικων ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων που μπορεί να εχουν σοβαρότατες συνέπειες. Οι γνωματεύσεις να θεωρούνται εγκυρες μόνο αν εχουν επιληφθει με την εγκριση και των 2 γονέων ή εχει δοθει εντολή απο Δικαστική Αρχή.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποίηση του 169Α
Μία τροποποίηση που γεννά εύλογα ερωτήματα για το σκεπτικό του νομοθέτη.
Μας ενδιαφέρει να σταματήσουν οι παραβιάσεις δικαστικων αποφάσεων ή οχι; Εάν μας ενδιαφέρει πώς εγκρίνετε να τις παραβιάζουν οι οικείοι της συνήθους υπόπτου που ειναι η μητέρα ; Αντι να επιβαλλετε βαριές ποινες γιά το αδίκημα
και χωρίς αναστολές τους λέτε να εχουν συνεργούς τούς οικείους τους οι οποίοι δεν θα διώκονται;; Ειναι δυνατον;; ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ Η ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΩΣ ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗΑρθρο 43. Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της υποχρέωσης διατροφής
Πριν επαναφέρετε την αυτεπάγγελτη δίωξη για τις διατροφές ΦΡΟΝΤΙΣΑΤΕ ΠΡΩΤΑ ΝΑ ΡΥΘΜΙΣΕΤΕ ΤΟΝ ΥΠΟΛΟΓΙΣΜΟ ΤΟΥΣ;;
Τήν εχετε αφήσει στην κρίση του Δικαστή και μας απειλείτε οτι θα μας βάλετε και φυλακή !
Παρακολουθήστε πρώτα τίς δικ.αποφάσεις να δειτε πως αποφασίζονται οι διατροφές, με ποιό κριτήριο και πάντα ευνοώντας τις μητέρες οι οποίες διατροφές υπολογίζονται σε τεκμαρτά εισοδήματα που δηλώνουν οι ιδιες και οχι σε πραγματικά στοιχεία και σε πραγματικές ανάγκες των παιδιών. Καμμία αναφορα και κανενας υπολογισμός γιά τα τυχον εξοδα που εχει ο πατέρας οταν πρόκειται να ταξιδεψει και να μεινει σε κάποιο ξενοδοχείο για να δει το παιδί του. Καμμία αναφορά για τυχον δάνειο που εχει παρει οπως και γιά ενοίκιο που πληρώνει.Καμμία απαίτηση τέλος από τον γονέα που εισπράττει την διατροφή να αποδείξει εάν τα χρήματα της διατροφής τα αναλώνει για τις ανάγκες του παιδιου. Με αποδείξεις ενος ή δύο μηνών δεν μπορεί σε καμμία περίπτωση να βγεί ασφαλές συμπέρασμα.Το σίγουρο ειναι οτι ο πατέρας εξακολουθει να αντιμετωπίζεται σαν χρηματοδότης και οτι η αλλαγή του νομου, η συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία καμμία αλλαγη δεν εφερε στον υπολογισμό τής διατροφής παρόλο που τα εξοδα του πατέρα αυξήθηκαν κατά πολύ λογω τής φροντίδας και διατροφής των παιδιών του.
Σκυψτε στο προβλημα, ρυθμίστε το και μετα ψηφίστε την αυτεπάγγελτη δίωξη….ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΩΣ ΕΜΦΥΛΗ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΕ ΟΛΟ ΤΗΣ ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟ.

12 Δεκεμβρίου 2023, 08:52 | Α Μ Το ανωτέρω Νομοθέτημα μας ήρθε για να επαναφέρει την πολιτική της προηγούμενης κυβέρνησης Συριζα που ποινικοποιούσε την ιδιιότητα του πατέρα. Ο Νέος Υπουργός παρόλες τις κατα δήλωση διαφωνίες του προς την πολιτική Συριζα ήρθε με αυτό το Νομοσχέδιο να επιβραβεύσει τον Κό Κοντονή και την λυσσαλέα του αντίσταση στο αυτονόητο δικαίωμα των παιδιών να ανατρέφονται και απο τους δύο γονείςΑν ανατρέξει κάποιος στην περίοδο Κοντονή Συριζα στα πρακτικά της βουλής θα διαπιστώσει συνεχείς ερωτήσεις του τότε τομεάρχη Δικαοσύνης της ΝΔ Κου Παναγιώτόπουλου για την παράνομη και καταχρηστική συμπεριφορά του Κου Κοντονή απέναντι σε γονείς οι οποίοι αποξενώνονται βιαίως απο τα παιδιά τους με μία δικαστική απόφαση. Παρόλο που ο Κοντονής και το κόμμα του καταποντίστηκε στις εκλογές ανέλαβε την συνέχεια της πολιτικής τους ο νύν Υπουργός. Σε προχτεσίνό αρθρο για πολλοστή φορά καταγγελθηκαν ψευδείς καταγγελίες ψυχοσωματικά αρρωστων γυναικών οι οποίες παρόλο που έχουν μαζέψει 200 μηνύσεις δεν θα πάνε ούτε μία μέρα φυλακή. Και σε αυτό θα έχουν και την αμέριστη συμπαράσταση του σημερινού Υπουργού μας ως φαίνεται. Βέβαια η ευθύνη βαρύνει τον ίδιο τον Πρωθυπουργό και οι γονείς στο μέλλον θα πρέπει να το έχουν υπόψιν τους. Δεν θα εξειδικεύσω την γνώμη μου στα αρθρα διότι η διαβούλευση είναι υποκριτική ιδίως όταν η φυλάκιση γονέα που έχει την επιμέλεια εξαρτάται απο το φύλο του και όχι την ιδιότητα του ως γονέας.

11 Δεκεμβρίου 2023, 22:43 | Μ Όποιος τολμά να πράττει βία και πόσο δε ενδοοικογενειακή πρέπει να καταδικάζεται και άμεσα! Δυστυχώς στις μέρες μας αυτό το φαινόμενο έχει αυξηθεί , αλλά υπάρχουν κι οι ψευδείς καταγγελίες…Με επίσημα στοιχεία από το χαμόγελο του παιδιού , βάλουμε αναλυτικά τα ποσοστά βίας κι από πού προέρχεται! Η ΒΙΑ δεν έχει φύλλο!Προστασία σε όλους! Παιδιά και γονείς ανεξάρτητου φύλλου! Γιατί αν προστατεύεις μονόπλευρα δίνεις κίνητρο για να μεγαλώσει αυτό το φαινόμενο! Είναι κι αντισυνταγματικο όλο αυτό εξ άλλου!!!

11 Δεκεμβρίου 2023, 22:33 | J.P.Σύμφωνα με στοιχεία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το 33% των γυναικών έχουν υποστεί σωματική ή/και σεξουαλική βία, ενώ το 22% έχουν υποστεί βία από τον σύντροφό τους. Μία στις τρεις γυναίκες έχει υποστεί σωματική ή σεξουαλική βία από την ηλικία των 15 ετών, αλλά πολλές εξ αυτών δεν το λένε πουθενά. Πάρα πολλοί παραβάτες παραμένουν ατιμώρητοι. Οι διακρίσεις και ο σεξισμός αποτελούν καθημερινότητα για τις γυναίκες στην κοινωνική και εργασιακή τους ζωή.Η βία κατά των γυναικών αναπαράγει τις σχέσεις εξουσίας και συνιστά παραβίαση των θεμελιωδών δικαιωμάτων τους.Η κατακόρυφη αύξηση της ορατότητας της βίας κατά των γυναικών/κοριτσιών τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα καταδεικνύει την έλλειψη αναγνωρισιμότητας του φαινομένου και των συνεπειών του, αλλά και την αδιαφορία ή την ανοχή της πολιτείας.

Την 1η Οκτωβρίου, τέθηκε σε ισχύ για την ΕΕ η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, η οποία στη χώρα μας είναι νόμος εδώ και 5 χρόνια. (Ν.4531/2018). Αποτελεί ένα ολοκληρωμένο νομικό πλαίσιο για την προστασία των γυναικών από κάθε μορφή βίας που αποσκοπεί στην πρόληψη, τη δίωξη και την εξάλειψη της βίας κατά των γυναικών, καθώς και στην εφαρμογή ολοκληρωμένων και συντονισμένων πολιτικών. Στην Ελλάδα έχουμε ελλιπή εφαρμογή της, που ουσιαστικά οδηγεί στην ακύρωσή της.

11 Δεκεμβρίου 2023, 22:25 | Θ. Η ΒΙΑ δεν έχει φύλλο κι πρέπει να τιμωρείται από όπου κι αν προέρχεται! Τα στοιχεία που μας δείχνει όμως το χαμόγελο του παιδιού περί ενδοικογενεικης βίας , προέρχονται σε μεγάλο ποσοστό από μητέρες! Ο νόμος που προωθείται αυτή την στιγμή , πέρα του ότι δεν μςριμνει για προστασία τέκνου αλλά και πατέρα, αλλά μόνο γυναικών , είναι κι αντισυνταγματικος μιας και γίνεται ξεκάθαρη διάκριση μεταξύ φύλλων!

11 Δεκεμβρίου 2023, 22:43 | Ξ Οι καταγγελίες γυναικών που κατέγραψε η Ελληνική Αστυνομία, από 4.264 το 2020, αυξήθηκαν σε 7.375 το 2021, σε 10.131 το 2022 και 8.865 το πρώτο 10μηνο του 2023, δηλαδή 33 περιστατικά την ημέρα. Οι γυναικοκτονίες στο πλαίσιο ενδοοικογενειακής βίας, από 9 το 2020 έφτασαν τις 23 το 2021 και για το 2022, από τα ΜΜΕ, γνωρίζουμε πως τουλάχιστον 16 γυναίκες είναι δολοφονημένες από το χέρι του συντρόφου τους ή μέλους της οικογένειάς τους.Για το 2023 ήδη μετράμε.

11 Δεκεμβρίου 2023, 22:10 | Ν Σύμφωνα με τη Grevio,τον Νοέμβριο του η υποστήριξη της χρήσης της έννοιας της «γονικής » και των συναφών εννοιών ενέχει τον κίνδυνο να παραμείνει η βία κατά των γυναικών και των παιδιών τους απαρατήρητη και/ή αρνητική.

11 Δεκεμβρίου 2023, 22:23 | Κ Μ.14 Νοεμβρίου 2023«Η GREVIO καλεί τις ελληνικές αρχές να διασφαλίσουν την παροχή κατάλληλης κατάρτισης και κατευθυντήριων γραμμών με στόχο την ευαισθητοποίηση των δικαστών και άλλων αρμόδιων επαγγελματιών σχετικά με τις βλαβερές συνέπειες της βίας στα παιδιά που εκτίθενται σε αυτήν και πώς τα καθιστά θύματα από μόνα τους, καθώς και σχετικά με την έλλειψη επιστημονικής βάσης για το «σύνδρομο γονικής αποξένωσης» και παρόμοιες έννοιες, και την εξοικείωσή τους με τις απαιτήσεις των διατάξεων της Σύμβασηςτης Κωνσταντινούπολης σχετικά με την επιμέλεια και τα δικαιώματα επίσκεψης.»

11 Δεκεμβρίου 2023, 22:36 | Η. Κ.Οι έρευνες δείχνουν ότι για πολλές γυναίκες και παιδιά η βία εντείνεται μετά τον χωρισμό, ότι η επαφή με τα παιδιά (συμπεριλαμβανομένης της επικοινωνίας που έχει διαταχθεί από το δικαστήριο) αποτελεί τόπο διαιώνισης της βίας,

ακόμη και όταν υπάρχουν υψηλά επίπεδα εποπτείας, και ότι η επαφή με τα παιδιά μπορεί να χρησιμοποιηθεί από τουςάνδρες κακοποιούς ως τρόπος συνέχισης του ελέγχου επί των γυναικών θυμάτων.
* Βλέπε R. Thiara και
C. Harrison (2016), «Safe not sorry: Key issues raised by research on child contact and domestic violence», Women's
Aid- Mackay K. (2018), «Child contact as a weapon of control», Lombard, The Routledge Handbook of Gender and Violence.
11 Δεκεμβρίου 2023, 19:20 | Ν Π ΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :
ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ
Να προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :
Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη

1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.
Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).
Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.
Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα
Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.
2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.
3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.
4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. :

«Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-19111 Δεκεμβρίου 2023, 18:56 | Μένια«Αν σε καταγγείλει κι εκείνος, θα αναγκαστώ να σε συλλάβω κι εσένα»
ΝΑ ΠΑΨΕΙ ΝΑ ΑΚΟΥΓΕΤΑΙ ΑΥΤΗ Η ΦΡΑΣΗ ΟΤΑΝ ΑΠΕΥΘΥΝΟΜΑΣΤΕ ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ.ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΚΡΑΤΕΙΤΑΙ ΤΟ ΘΥΜΑ;ΕΠΕΙΔΗ ΤΟΛΜΗΣΕ ΝΑ ΚΑΤΑΓΓΕΙΛΕΙ;
(Οι περισσότερες δεν προχωρουν ύστερα από αυτο σε καταγγελία)

11 Δεκεμβρίου 2023, 19:20 | Ν Π ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ

Να προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :
Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη
1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.
Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).
Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.
Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,

4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα
Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.
2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.
3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.
4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.
Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.
Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L.,

Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

11 Δεκεμβρίου 2023, 18:56 | Μ.«Αν σε καταγγείλει κι εκείνος, θα αναγκαστώ να σε συλλάβω κι εσένα» ΝΑ ΠΑΨΕΙ ΝΑ ΑΚΟΥΓΕΤΑΙ ΑΥΤΗ Η ΦΡΑΣΗ ΟΤΑΝ ΑΠΕΥΘΥΝΟΜΑΣΤΕ ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ.ΕΙΝΑΙ ΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΚΡΑΤΕΙΤΑΙ ΤΟ ΘΥΜΑ;ΕΠΕΙΔΗ ΤΟΛΜΗΣΕ ΝΑ ΚΑΤΑΓΓΕΙΛΕΙ;
(Οι περισσότερες δεν προχωρουν ύστερα από αυτο σε καταγγελία)
11 Δεκεμβρίου 2023, 18:42 | Ευ. Θελουμε Ισοτητα. Η ενδοοικογενειακη βια πλητει τους ανδρες και τα παιδια μας. Θελουμε δομες.

11 Δεκεμβρίου 2023, 18:21 | Sp. Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα.

Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

11 Δεκεμβρίου 2023, 18:27 | Γ. Γ.Συστάσεις της GREVIO προς την Ελλάδα από την Έκθεση αξιολόγησης για την εφαρμογή της Σύμβασης της ΚωνσταντινούποληςΗ GREVIO διατύπωσε 71 συστάσεις και προτάσεις, τις οποίες κατηγοριοποιεί σε ομάδες, ανάλογα με το επίπεδο του επείγοντος: το 25,3% των συστάσεων είναι κατεπείγουσες, επειδή διαπίστωσε πως συγκεκριμένη νομοθεσία και/ή εφαρμοζόμενες πολιτικές ή πρακτικές της χώρας μας έρχονται σε αντίφαση με προβλέψεις της Σύμβασης ή επειδή υπάρχουν προβλέψεις της Σύμβασης που δεν εφαρμόζονται καθόλου ή εφαρμόζονται ελλιπώς. Πρόκειται για 18 συστάσεις, τις οποίες η GREVIO καλεί την Ελλάδα να υλοποιήσει άμεσα το 47,9% των συστάσεων είναι επείγουσες, επειδή η GREVIO διαπίστωσε ελλείψεις που πρέπει να διορθωθούν το συντομότερο δυνατόν. Πρόκειται για 34 συστάσεις, τις οποίες η GREVIO ενθαρρύνει έντονα την Ελλάδα να υλοποιήσει στο εγγύς μέλλον 18 συστάσεις (25,3%) εντάσσονται στο τρίτο επίπεδο, που σημαίνει ότι εντοπίστηκαν ελλείψεις που είναι σημαντικές και χρήζουν βελτίωσης αλλά δεν επείγουν τόσο όσο οι προηγούμενες δύο κατηγορίες και, ως εκ τούτου, η GREVIO ενθαρρύνει την Ελλάδα να ασχοληθεί με αυτές σε δεύτερο χρόνο.Δείτε όλες τις συστάσεις της GREVIO προς την Ελλάδα, εδώ https://antiviolence-net.eu/eavn/wp-content/uploads/2023/11/GREVIO-Inf202323-Final-report-on-Greece_%CE%A3%CF%85%CF%83%CF%84%CE%AC%CF%83%CE%B5%CE%B9%CF%82%CE%A0%CF%81%CF%8C%CE%BB%CE%BF%CE%B3%CE%BF%CF%82_EL.pdf

11 Δεκεμβρίου 2023, 18:19 | Α αρθρο 98 ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

11 Δεκεμβρίου 2023, 18:09 | Β.Ν. Το Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας έχει πολλές φορές επισημάνει κενά και ελλείψεις στον τομέα της προστασίας και υποστήριξης των επιζωσών ενδοοικογενειακής βίας και των παιδιών τους και έχει διατυπώσει προτάσεις, ιδιαίτερα σε ότι αφορά στην εφαρμογή των προβλέψεων της Σύμβασης της Κωνσταντινούπολης (Ν 4531/2018) η οποία αν είχε εφαρμοστεί, έστω και μερικώς, τα

τελευταία 5 χρόνια που αποτελεί νόμο του κράτους θα είχε βελτιώσει κατά πολύ την προστασία και τις συνθήκες των θυμάτων.

11 Δεκεμβρίου 2023, 16:17 | Ελ Κεφάλαιο Δ Άρθρο 99 (Προσθήκη 23Α) Αντισυνταγματική διάκριση στα φύλα για την ενδοοικογενειακή βία. Οι δομές αφορούν μόνο γυναίκες. Θα πρέπει οι δομές να δέχονται και γυναίκες και παιδιά.

Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ Η βία πρέπει να καταδικάζεται από όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται όλοι (γυναίκες, άνδρες, παιδιά).Κεφάλαιο Δ Άρθρο 86 Να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, η κάθε μορφή διάρρηξης τέκνου – γονέαΚεφάλαιο Δ Άρθρο 98 Να αποσυρθεί το ακαταδίωκτο των ειδικών ψυχικής υγείας, όταν γνωματεύουν ψευδής καταγγελίες

11 Δεκεμβρίου 2023, 16:50 | Λ. Ν.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Άρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! πρέπει να καταδικάζεται από όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται όχι μόνο οι γυναίκες αλλά και οι άνδρες και τα παιδιά. Δομές για όλους τους ανθρώπους και όχι έμφυλες διακρίσεις.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Άρθρο 86Η με κάθε τρόπο απομάκρυνση του ενός γονέα από τον άλλο είναι κακούργημα, καταστρέφει τα παιδιά και πρέπει να τιμωρείται.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ άρθρο 98Οι ειδικοί ψυχικής υγείας να ερευνούν όλη την οικογένεια ή ακόμα και το περιβάλλον τους ώστε να δίνουν και να καταγγέλλουν αν χρειαστεί οποιαδήποτε μορφή βίας, σωματική αλλά και ψυχολογική, αποδεδειγμένα. Όχι σε γνωματεύσεις μονόπλευρες, πληρωμένες, προς συμφέρον του πελάτη, Να τιμωρούνται άμεσα και να χάνουν την ιδιότητά τους.

11 Δεκεμβρίου 2023, 16:41 | Λ Μ.Η βία κατά των γυναικών είναι ίσως η πιο επαίσχυντη παραβίαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Δεν κάνει διαχωρισμό μεταξύ συνόρων, πολιτισμών ή πλούτου. Όσο συνεχίζεται, δεν μπορούμε να ισχυριζόμαστε ότι κάνουμε ουσιαστική πρόοδο προς την ισότητα, την ανάπτυξη και την ειρήνη. Ο ορισμός της βίας κατά των γυναικών αντιστοιχεί στον ορισμό που υιοθετήθηκε το 1995 στην 4η Παγκόσμια Διάσκεψη Γυναικών και αναφέρεται στις παραγράφους 113 και 118 της Πλατφόρμας Δράσης του Πεκίνο (*).Ο όρος «βία κατά των γυναικών» περιλαμβάνει κάθε πράξη βίας που στηρίζεται στο φύλο και έχει ως αποτέλεσμα ή είναι δυνατό να έχει ως αποτέλεσμα, την σωματική, σεξουαλική ή ψυχολογική βλάβη ή πόνο για τις γυναίκες, συμπεριλαμβανομένων των απειλών τέτοιων πράξεων, τον εξαναγκασμό ή την αυθαίρετη στέρηση της ελευθερίας είτε αυτό προκύπτει στην δημόσια είτε στην ιδιωτική ζωή(παρ. 113).«Η βία κατά των γυναικών είναι η έκφραση της ιστορικά διαπιστωμένης ανισότητας στις σχέσεις ισχύος μεταξύ ανδρών και γυναικών, που οδήγησε στην κυριαρχία των ανδρών επί των γυναικών και στις διακρίσεις σε βάρος των γυναικών, με αποτέλεσμα τη παρεμπόδιση της ανάπτυξής τους» (παρ.118). Επομένως ο όρος βία περιλαμβάνει:Τη βία μέσα στην οικογένεια (ενδοοικογενειακή βία). Τη βία γενικά μέσα στην κοινωνία (βιασμός, σεξουαλική κακοποίηση, σεξουαλική παρενόχληση στην εργασία, trafficking/σωματεμπορία). ΥΠΟΥΡΓΕ ΔΡΑΣΤΕ ΑΜΕΣΑ…

11 Δεκεμβρίου 2023, 16:25 | Κατ.Παλ.Φτάνει πια! Η ελληνική κοινωνία, η πολιτεία και τα ΜΜΕ θα πρέπει να αναγνωρίσουν ότι η βία κατά των γυναικών είναι έμφυλη και ως τέτοια θα πρέπει να αντιμετωπισθεί.Φτάνει πια με τους γείτονες που απλώς κλείνουν τα αυτιά τους και τα στόματά τους όταν ακούν τα ουρλιαχτά γυναικών και παιδιών!Φτάνει πια με τους νόμους και τα δικαστήρια που βάζουν πάνω από την προστασία της ζωής, την προστασία του …θεσμού της οικογένειας! Η οικογένεια νοσεί βαριά όταν ένα από τα μέλη της δεν σέβεται την προσωπικότητα των υπολοίπων και πεθαίνει τη στιγμή ακριβώς που το ένα μέλος απειλεί τη σωματική και πνευματική ακεραιότητα των υπολοίπων μελών.Φτάνει πια με την αναλγησία της ελληνικής πολιτείας που εξακολουθεί να μην διαθέτει τους απαραίτητους πόρους (ανθρώπινους και οικονομικούς) για τη δημιουργία δομών στήριξης των γυναικών που παλεύουν να ξεφύγουν από τη βία και να προστατεύσουν τα παιδιά τους.

11 Δεκεμβρίου 2023, 15:56 | Δ. Η βία κατά των γυναικών είναι ένα ένα φαινόμενο που εμφανίζεται σε όλα τα πολιτισμικά και οικονομικά περιβάλλοντα και αφορά κ7υρίως γυναίκες όλων των μορφωτικών και οικονομικών επιπέδων. Ένα φαινόμενο που αποτελεί ένα από τα πλέον μελανά σημεία του σύγχρονου πολιτισμού μας. Ο πολιτισμός μιας κοινωνίας αντανακλάται στην ελευθερία και στο δικαίωμα που έχουν οι πολίτες στην ζωή. Και η γυναίκα όμως είναι ένας ισότιμος πολίτης με δικαίωμα στην ζωή.Τη ζωή που αυτή ονειρεύτηκε και όχι άλλοι για αυτήν.Αυτοί που τη χτυπούν,αυτοί που της στερούν τη ζωή.Αυστηροποιήστε τις ποινές,κυκλοφορούν ελεύθεροι και μας κάνουν να υποφέρουμε.Στις πόσες;

11 Δεκεμβρίου 2023, 15:20 | Ξ.Ν.Μας λέτε ΜΙΛΑ..εμείς θα μιλαμε,εσείς βοηθήστε μας για να μη κινδυνεύουμε όταν μιλήσουμε,προστατέψτε μας,όταν μιλήσουμε

11 Δεκεμβρίου 2023, 15:57 | Φ Α Ο ΕΟΠΥΥ αναγνωρίζει την Αποξένωση με κωδικό ICD-10 Z63.5 το Δικαστικό Σύστημα κωφεύει κατα παράβαση κάθε λογικής.Δεν είναι δυνατόν να καταγγέλλεται ψυχολογική κακοποίηση και η Εισαγγελία Ανηλίκων να υπογραφεί αναρμοδιότητα εν έτη 2023.Επίσης να περαστεί στο Νομοσχέδιο οτι οι ψευδείς καταγγελίες Ενδοοικογενειακής Βιας θα αποτελούν αίτιο απώλειας Επιμέλειας και οτι συνιστούν Ενδοοικογενειακή Βία καθαυτές.Για οποιαδήποτε απορία ευχαρίστως να εκθέσω περαιτέρω τις απόψεις μου.

11 Δεκεμβρίου 2023, 15:11 | Γ Άρθρο 88 Τροποποίηση άρθρου 6 ν. 3500/2006Όπως ορθά στην παρ. 3 προστίθεται στις διακεκριμένες περιπτώσεις ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης …..,θα πρέπει να προστεθεί και άρθρο για τις περιπτώσεις ψυχολογικής βλάβης που θα επισύρουν τις ανάλογες ποινές με ιδιαίτερη αναφορά στις μεθοδευμένες περιπτώσεις, απομάκρυνσης τους ενός γονέα από τον έτερο.Άρθρο 98 Υποχρεώσεις των επαγγελματιώνΟρθά και θα πρέπει οι επαγγελματίες να υποχρεούνται να αναφέρουν στις αρμόδιες κατά τον νόμο αρχές όταν πληροφορούνται ή διαπιστώνουν με οποιονδήποτε τρόπο, ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. Σωματικής ή ψυχολογικής . Όμως θα πρέπει να διώκονται πειθαρχικά όταν προβαίνουν σε γνωματεύσεις ανυπόστατες που εντέλει δεν αποδεικνύεται η βάση τους, ενώ αποτελούν πληρωμένα σκευάσματα δικαστικής διαμάχης επιμέλειας. Αντίθετα, αυτό αποτελεί ψυχολογική κακοποίηση γονέα και τέκνου που εργαλειοποιείται προς εκδίκηση του γονέα που καταγγέλλεται και θα πρέπει οπωσδήποτε να τιμωρούνται.Επίσης ορθά, πρόσφατα υπογράφηκε η εγκύκλιος που αφορά την παραπομπή μαθητών σε ψυχολόγο και κοινωνικό λειτουργό του σχολείου χωρίς την συγκατάθεση γονέων και κηδεμόνων. Όμως την ώρα που επαγγελματίες ή έχοντες την επιμέλεια μπορούν να παραπέμπουν τα ανήλικα σε ψυχολόγο και κοινωνικό λειτουργό, ένας πατέρας που ασκεί την γονική μέριμνα του παιδιού του δεν έχει δικαίωμα να απευθυνθεί ούτε σε ψυχολόγο ούτε σε κοινωνικό λειτουργό, παρά μόνο να απευθυνθεί στην εισαγγελία ανηλίκων ή οποία θα αναθέσει τις περισσότερες φορές την υπόθεση σε κοινωνικούς λειτουργούς, οι οποίοι είναι αναρμόδιοι να εκτιμήσουν την ψυχολογική κατάσταση του ανηλίκου και κλείνουν της υποθέσεις με εκθέσεις που αφορούν το περιβάλλον που ζουν, το οποίο ελέγχουν έπειτα από ραντεβού, δίνοντας χρόνο απόκρυψης στοιχείων. Τα παιδιά έχουν φωνή και πρέπει να τους δίνεται το δικαίωμα να λαμβάνουν βοήθεια από ειδικούς άμεσα ώστε να μην καταλήγουν τα κακοποιούνται σωματικά ή ψυχολογικά.Άρθρο 99 Μέριμνα για τα θύματα ενδοοικογενειακής βίαςΤο άρθρο αυτό στο σύνολό του προσβάλει το ανδρικό φύλο και το καταδεικνύει ως το μοναδικό υπαίτιο ενδοοικογενειακής βίας. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ούτε ηλικία και θα πρέπει να καταδικάζετε από όπου και αν προέρχεται. Οι δομές θα πρέπει να δέχονται και άνδρες και παιδιά και να μην γίνονται έμφυλες διακρίσεις. Όχι στη δημιουργία ανεξάρτητων δομών που θα δημιουργούν αντιπαλότητες αλλά κοινή πορεία για την εξάλειψη της οποιασδήποτε μορφής βίας.

11 Δεκεμβρίου 2023, 11:03 | Άρ 1.Άμεση εφαρμογή των πορισμάτων των μεγαλύτερων θεσμών ,GREVIO ,ΟΗΕ κ.α. για αποφυγή περιστατικών βίας .
2.Αναγνώριση του όρου γυναικοκτονίας.
3.Κατάργηση του όρου γονική αποξένωση.Ρωτήστε κ.Υπουργέ πόσο αυξήθηκαν τα αιτήματα πατεράδων φέτος στιςεισαγγελίες ανηλίκων και τα πορίσματα των δημόσιων φορέων που ήταν αντίθετα των αιτημάτων .Τη στιγμή που υπάρχουν δυστυχώς πολλά παιδιά που χρειάζονται πραγματική βοήθεια και οι δημόσιοι φορείς δεν είναι στελεχωμένοι …..
4.Άμεση αναγνώριση του όρου γυναικοκτονία.Πόσες πρέπει να θυσιαστούν;;;;Θεωρείτε με όλα αυτά που συμβαίνουν και άλλα τόσα που δεν βγαίνουν στη δημοσιότητα ότι θα λυθεί το δημογραφικό πρόβλημα της χώρας ή οι γυναίκες πλέον θα αρχίσουν να αντιστέκονται γιατί ενισχύεται ο φόβος τους?
5.Προστασία στις γυναίκες και τα παιδιά .Δεν ζούνε.
11 Δεκεμβρίου 2023, 10:46 | Φ 1.Κατάργηση της υποχρεωτικής συνεπιμέλειας.Δέστε μόνο πόσο έχουν αυξηθεί τα δικαστήρια και έχει επικρατήσει να είναι μέσο εκδίκησης και όχι προάσπιση συμφερόντων του τέκνου.Στη Δημοκρατία που υποτίθεται ότι έχουμε υπάρχει το δικαίωμα συνεναιτικής συμφωνίας.Επιπλέον παρακολουθήστε πόσοι μπαμπάδες εμφανίστηκαν μετά από χρόνια ηθελημένης απουσίας λόγο του νέου νομοσχεδίου…..Εννοείτε ότι τα οικονομικά οφέλη και η αφαίρεση διατροφής είναι βασικό κριτήριο και η καταδίωξη.

2.ΑΠΑΓΟΡΕΥΣΗ ΧΡΗΣΗΣ ΤΟΥ ΨΕΥΔΟΣΥΝΔΡΟΜΟΥ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ.Σε όλους αυτούς που συνεχίζουν να το χρησιμοποιούν ποινές.Μόνο να διαβάσει κάποιος τον εφευρέτη αυτού του όρου και την ανάλυσή του τα υπόλοιπα περιτεύουν.Επιπλέον αν σε ένα οποιδήποτε παιδί φερθείς έστω και για 10 λεπτά με αγάπη και ζεστασιά έχει κρίση.Ίσα ισα που αν κάποιος εκφραζόνταν εναντίον αυτού του ανθρώπου τα παιδιά έχουν βούληση και αισθήματα.Γίνεται χρήση αυτού του όρου με μοναδικό λόγο τη συγκάλυψη άσχημων συμπεριφορών ακόμη και κακοποίησης. 3.Επικοινωνία και δικαίωμα όλων των παιδιών με δικαστές και

μαγνητοφώνηση ώστε να μην υπάρχει καμία αμφισβήτηση.Όπως ορίζει η ΣΥΝΘΗΚΗ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΗΣ που η ωριμότητα κάθε παιδιού είναι ανεξάρτητη. 4.Άμεση αφαίρεση γονικής μέριμνας σε όλες της περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας. 5.Ποινές σε όλες τις μορφές βίας όπως ψυχολογική ,απειλές ,λεκτική μήπως και προλάβουν και δεν γίνουν σωματικές και όχι ΑΘΩΟΙ ΛΟΓΩ ΑΜΦΙΒΟΛΙΩΝ…..Το προλαμβάνειν είναι καλύτερο του θεραπεύειν.

11 Δεκεμβρίου 2023, 10:52 | Κ Χ Απευθύνω έκκληση στο Υπουργείο Δικαιοσύνης να προστατεύσει το θεμελιώδες δικαίωμα των παιδιών να έχουν υγιείς οικογενειακές αλληλεπιδράσεις, αναγνωρίζοντας νομοθετικά την περίσταση της γονικής αποξένωσης, ως ακραία και σκόπιμα προκαλούμενη μορφή διάρρηξης σχέσεων γονέα – τέκνου, καθώς και τις μορφές συμπεριφοράς που ωθούν σε αυτή, ως μία μορφή ενδοοικογενειακής βίας, προβλέποντας, παράλληλα, νομικές κυρώσεις προς όσους / όσες τελούν αποξενωτικές ενέργειες, όπως επιτάσσει η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Παιδιού, που κυρώθηκε με τον Ν. 2101/1992 (Α’ 192).

10 Δεκεμβρίου 2023, 23:10 | Γ Ν.Άρθρο 99 (Προσθήκη 23Α)Αντισυνταγματική διάκριση στα φύλα για την ενδοοικογενειακή βία. Οι δομές αφορούν μόνο γυναίκες. Θα πρέπει οι δομές να δέχονται και γυναίκες και παιδιά.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟΗ βία πρέπει να καταδικάζεται από όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται όλοι (γυναίκες, άνδρες, παιδιά).
η ενδοοικογενειακη βια είναι απαράδεκτο να συνδέεται μόνο με τη βία κατά των γυναικών. κάθε άνθρωπος ανεξαρτήτου φύλου και ηλικίας θα πρέπει να προστατεύεται εξίσου από ένα σύγχρονο νομικό πλαίσιο που δε θα κάνει διακρίσεις. Όπως είναι προφανές και από την έρευνα που διεξάγει το χαμόγελο του παιδιού https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI
το γυναικείο φύλο κατέχει την πρωτιά στην ενδιοικογενειακή βια προς το παιδι
ενώ οι ψευδείς καταγγελίες κατά του αντρικού φύλου με βάση τα στοιχεία της Ελληνικής αστυνομίας αγγίζουν το 50%, χωρίς να προβλέπεται τιμωρία αρκετή να αναχαιτίσει τέτοια φαινόμενα. https://www.in.gr/2022/06/10/greece/fake-kataggelies-gia-kakopoiiseis-ti-lene-oi-astynomikoi-gia-fainomeno/
Σε κάθε περίπτωση θα πρέπει να προασπίζονται πρωτίστως τα δικαιώματα του παιδιού με βάση τα οποία θεσπίστηκε και ο νόμος 4800/2021. Σε περίπτωση διαζυγίου είναι απαραίτητο να διασφαλιστεί η θεμελιώδης συναισθηματική σχέση με τον άλλο γονέα καθώς και με την οικογένειά του παππούδες, γιαγιάδες κλπ. Η εκούσια διάρρηξη της σχέσης αυτής αποτελεί μέγιστη κακοποίηση στη ζωή του παιδιού αν αναλογιστεί κανείς πόσο άσχημο είναι να χάνει κάποιος από τη ζωή του δικούς του ανθρώπους με τους οποίους υπάρχει αμοιβαία αγάπη και στοργή εφ όρου ζωής.Άρθρο 86Να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, η κάθε μορφή διάρρηξης τέκνου – γονέαΗ διαρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα ειναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης και αποκοπής από τον ενα του γονέα, που συνήθως ειναι ο πατέρας και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το αρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια τήν αφαιρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διαρρηξη με διάφορες μεθοδευσεις..Άρθρο 98Να αποσυρθεί το ακαταδίωκτο των ειδικών ψυχικής υγείας, όταν γνωματεύουν ψευδής καταγγελίεςΝα σταματήσουν αμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδια «ειδικών ψυχικής υγείας» ΙΔΙΩΤΩΝ , οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρις την συναινεση του ετερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές φορές χωρίς να εχουν δει καν το παιδί. Η μεθοδευση αυτή θα σταματήσει μονο οταν συναινουν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής και να διενεργηθεί η εξεταση απο Δημόσιο Φορέα.
10 Δεκεμβρίου 2023, 20:19 | Ρ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :1. ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη. 3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. 4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. >>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο

4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022
Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022
Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022
Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021
Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278
Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022
Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.
Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022
Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40
Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299

Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522

Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)

Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)

Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281

Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

10 Δεκεμβρίου 2023, 19:58 | Ευ. Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα είναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης και αποκοπής από τον έναν του γονέα (που συνήθως είναι ο πατέρας) και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το άρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει ότι μπορεί να έχει ως συνέπεια την αφαίρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διάρρηξη με διάφορες μεθοδεύσεις. Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου με τον γονέα που δεν διαμένει ή συνασκεί συνεπιμέλεια, συνιστά βαριά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, η οποία κατά το 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας. Χρειάζεται άμεση εναρμόνιση με το άρθρο 6 του ν.3500/2006 ώστε να ενταχθεί και στον ποινικό κώδικα.Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης) γυναικών», ωσάν η ενδοοικογενειακή βία να ασκείται μόνο από άνδρες, ενώ υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας για το αντίθετο. Τα αποτελέσματα της ερευνάς του Χαμόγελου του Παιδιού δίνουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναίκες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών από μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% έναντι 22% των γυναικών. Αυτές οι 2 παράγραφοι συνιστούν εξόφθαλμη διάκριση φύλων (άρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατί η βία δεν έχει φύλο. Θα έπρεπε να υπάρχει κρατική πρόνοια (φιλοξενία και ψυχολογική στήριξη) για τους διωγμένους γονείς από την οικία τους.Να σταματήσουν άμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδιά ιδιωτών «ειδικών ψυχικής υγείας», οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρίς την συναίνεση του έτερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές φορές χωρίς να έχουν δει καν το παιδί. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνο όταν συναινούν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής κρατικής αρχής ώστε να διενεργηθεί η εξέταση από δημόσιο φορέα.Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα (όπως

διαφορετικά ονομάζεται γονεϊκή αποξένωση) ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.
Κριτήρια διάγνωσης της διάρρηξης των σχέσεων τέκνου-γονέα είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
[γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως:
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα.
10 Δεκεμβρίου 2023, 19:52 | Β. Χ. ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006
Αυτή η προσθήκη, η οποία εξαφανίζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ !

Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς..

ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση

ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές.

Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ.

10 Δεκεμβρίου 2023, 19:49 | Χ Β ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98

ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

10 Δεκεμβρίου 2023, 19:41 | Β Χ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα.Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

10 Δεκεμβρίου 2023, 19:51 | Μ Χ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 Αυτή η προσθήκη, η οποία εξαφανίζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ !Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς..ΟΧΙ σε

άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση. ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές. Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ.

10 Δεκεμβρίου 2023, 19:45 | Μ Χ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98. ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπεροαλαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.

10 Δεκεμβρίου 2023, 19:38 | Μ Χ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα.Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

10 Δεκεμβρίου 2023, 18:53 | Ε Ι. Κ ΑΡΘΡΟ 26 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ 169Α παραγραφος 1.

Να προβλεφθεί η ΆΜΕΣΗ ΤΙΜΩΡΊΑ χωρίς να υπάρχει καμία καθυστέρησηΚΕΦΑΛΑΙΟ Β ΑΡΘΡΟ 26 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ 169Α παραγραφος 3. Απλά ΑΠΑΡΆΔΕΚΤΟ! ΈΧΩ τουλάχιστον 80 ΠΑΡΑΒΙΆΣΕΙΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗΣ ΑΠΌΦΑΣΗΣ (Δικ. Αποφ. 4211/2021 Εφετ. Αθηνών) παραβιάζοντας η πρώην σύζυγος μου την παραπάνω δικαστική απόφαση για επικοινωνια με διανυκτερευσεις και τηλεφωνική εβδομαδιαία επικοινωνία και δεν γνωρίζω εάν ποτέ τιμωρηθεί!!!!! ΑΜΕΣΗ ΔΙΑΓΡΑΦΗ του αρθρου.μονο προβληματα θα φερει.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β ΑΡΘΡΟ 44 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ 363ΠΚ.ΑΜΕΣΗ και ΠΙΟ ΑΥΣΤΗΡΗ ποινη χωρις χρονοτριβη και καθυστερησεις καθως η συκοφαντικη δυσφημηση επιφερει δεινα και δημιουργει αδιεξοδα,προκαταληψη και εμπάθεια.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ ΑΡΘΡΟ 86.αρθρο 4 του ν 3500/2006 να προστεθει ο ορος ¨ΔΙΆΡΡΗΞΗ ΣΧΕΣΕΩΝ¨ως Ψυχολογικη βια σε βάρος του ανήλικου και να τιμωρείται ΆΜΕΣΑ και ΑΥΣΤΗΡΆ χωρίς καμίακαθυστέρηση,συνεπικουρομενος απο τον 1532ΑΚ.τα παιδια μας μετα απο χωρισμο υποκεινται σε ενδοοικογενειακή,ψυχολογική βία,διαρρυγνιεται η σχεση με τον απομακρυσμενο γονεα και ο ετερος γονεας μενει ατιμωρητος!!!!!ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ ΑΡΘΡΟ 98 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 23 παραγραφος 2.
Α Π Α Ρ Α Δ Ε Κ Τ Ο.ακαταδιωκτο για επαγγελματιες των κοινωνικων δομων και λειτουργων???????Συννεφο οι ψευδεις και πληρωμενες βεβαιωσεις και ετσι σιγουρη η καθειρξη….Αντε να αποδειξεις οτι δεν εισαι ελεφαντας.ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ ΑΡΘΡΟ 99 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 23Α παραγραφος 1.
¨….υποστηριξη των γυναικων θυματων ενδοοικογενειακης βιας¨…ΟΙ ΑΝΤΡΕΣ????ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ?????αυτη ειναι η ισοτητα που θελετε?????φυλετικη διακριση?????????Η Βία δεν έχει φύλο!!!!
10 Δεκεμβρίου 2023, 18:28 | Β. άρθρο 99 Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απ’ όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται όχι μόνο οι γυναίκες αλλά και οι άνδρες και τα παιδιά! ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την έμφυλη διάκριση! Φτιάξτε δομές και για τους άνδρες και για τα παιδιά και όχι μόνο για γυναίκες! ΟΧΙ στη διάκριση των φύλων! Οι πολίτες έχουν ανάγκη από δικαιοσύνη και πραγματική ισότητα! Τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δίνουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναίκες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών από μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% έναντι 22% των γυναικών. Δε σας προβληματίζει αυτό; Άκρως προσβλητικό για το ανδρικό φύλο ! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ!

10 Δεκεμβρίου 2023, 18:37 | Β άρθρο 99 Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών». Δεν υπάρχει καμία αναφορά στους άνδρες και τα παιδιά! Αυτές οι δύο παράγραφοι συνιστούν ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ (άρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν διότι η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ! Γιατί δεν προβλέπετε δομές και για άνδρες-πατεράδες; Αναρωτηθήκατε ποτέ που πηγαίνουν όταν βρίσκονται διωγμένοι, συχνά κακοποιημένοι και χωρίς τα παιδιά τους, από την οικία τους; Πρέπει να υπάρχουν δομές και για τους άνδρες και για τα παιδιά και όχι μόνο για γυναίκες! Πρέπει να υπάρχουν ψυχολόγοι που να υποστηρίζουν και τους άνδρες και το «θάνατο» που βιώνουν μετά τη βίαιη αποκοπή από τα παιδιά τους και τη διάρρηξη σχέσεων με αυτά που επιδιώκουν οι μητέρες με τη συνδρομή του οικείου τους περιβάλλοντος!

10 Δεκεμβρίου 2023, 18:52 | Ε. άρθρο 99 Τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δίνουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναίκες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών από μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% έναντι 22% των γυναικών. Δε σας προβληματίζει αυτό; Η Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006 εξαφανίζει κάθε έννοια δικαίου και ισότητας,

υπονοεί ότι η ενδοοικογενειακή βία έχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναίκες και ΠΟΤΕ άνδρες εξ ου και καμία αναφορά σε ανδρικές δομές!

ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την έμφυλη διάκριση! ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές! Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!
Το παρόν νομοσχέδιο είναι αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο ! ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ!10 Δεκεμβρίου 2023, 18:04 | Ρέναάρθρο 99
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ το παρόν νομοσχέδιο διότι εξαφανίζει κάθε έννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί ότι η ενδοοικογενειακή βία έχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναίκες. Πρέπει να προστατεύονται όχι μόνο οι γυναίκες αλλά και οι άνδρες και τα παιδιά! ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την έμφυλη διάκριση, ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές! Η κακοποίηση προκαλείται και από τα δύο φύλα και τα περιστατικά κακοποίησης ανδρών είναι πάμπολλα, σπάνια ανακοινώνονται, περνούν στα ψιλά, προφανώς σκόπιμα λόγω φεμινιστικής υστερίας και παραλογισμού. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ!
10 Δεκεμβρίου 2023, 18:20 | Β. άρθρο 98 ΔΙΑΦΩΝΩ με το ακαταδίωκτο των «Ειδικών Ψυχικής Υγείας». Υπάρχουν πολλά περιστατικά με ψευδείς και πληρωμένες γνωματεύσεις. Οι δικαστικές αρχές να δίνουν εντολή και να διενεργείται μόνο από δημόσιο φορέα η εξέταση!

10 Δεκεμβρίου 2023, 18:34 | Βάρθρο 98 Υπάρχουν πάμπολοι «ειδικοί ψυχικής υγείας» που γνωματεύουν ιδιοτελώς, τις περισσότερες φορές δεν έχουν δει καν το παιδί, δεν έχουν συνομιλήσει μαζί του, δεν έχουν δει τον άλλο γονέα, αλλά παρόλα αυτά εκδίδουν γνωματεύσεις, συχνά ψεύτικες έναντι αμοιβής που παραπλανούν τις δικαστικές αρχές! Πρέπει να υπάρχει συναίνεση και από τους δύο γονείς ή εντολή από δικαστική αρχή και να διενεργείται η εξέταση μόνο από Δημόσιο Φορέα!

10 Δεκεμβρίου 2023, 18:34 | Ε άρθρο 98ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ οπωσδήποτε το ακαταδίωκτο των «Ειδικών Ψυχικής Υγείας» και των ψυχιάτρων! Είναι αναρίθμητα τα περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων! Πρέπει να υπάρχει εντολή από Δικαστικής Αρχής!

10 Δεκεμβρίου 2023, 18:43 | Ρ άρθρο 98 Πάρα πολύ συχνά παρατηρείται το φαινόμενο από τους ειδικούς ψυχικής υγείας να γνωματεύουν ιδιοτελώς χωρίς καν να έχουν δει το παιδί, χωρίς την συναίνεση του έτερου γονέα, χωρίς εντολή από δικαστική αρχή! Αυτός ο παραλογισμός πρέπει να σταματήσει άμεσα! Μόνο σε λανθασμένα συμπεράσματα οδηγεί! Πρέπει να συναινούν και οι δύο γονείς ή να υπάρχει εντολή από δικαστική αρχή και να διενεργείται η εξέταση από Δημόσιο Φορέα!

10 Δεκεμβρίου 2023, 18:32 | Β Δώστε ιδιαίτερη βαρύτητα στη διάρρηξη των σχέσεων παιδιού-γονέα! Είναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης η αποκοπή από τον ένα του γονέα, που συνήθως είναι ο πατέρας! Το παιδί δικαιούται να έχει και τους δύο του γονείς στη ζωή του! Αποτελούν έγκλημα οι διάφορες μεθοδεύσεις που υλοποιούνται από τον ένα γονέα (συνήθως τη μητέρα και τους οικείους της) σε βάρος του παιδιού. Τέτοιες πρακτικές πρέπει να τιμωρούνται αυστηρότατα! Η ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού συνιστά μορφή ενδοοικογενειακής βίας, η οποία κατά το 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας. Εφ όσον λοιπόν προβλέπεται στον Αστικό Κώδικα γιατί να μην προβλέπεται στον Ποινικό Κώδικα; Παρακαλώ να εναρμονιστεί με το άρθρο 6 του ν.3500/2006 ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το έγκλημα αυτό!

10 Δεκεμβρίου 2023, 18:51 | Β άρθρο 86 Η ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκου, συνιστά βαρύτατη μορφή κακοποίησης. Καταδικάζουν το παιδί να ζει μόνο με τον ένα του γονιό, πετώντας κυριολεκτικά τον άλλο έξω από τη ζωή του παιδιού του! Είναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το άρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους! Δυστυχώς αυτό το νομοσχέδιο δεν προστατεύει ούτε το παιδί, ούτε το ανδρικό φύλο. Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά από μεθοδεύσεις συνήθως της μητέρας, είναι η μεγάλη μάστιγα της κοινωνίας μας, συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του παιδιού, καταπατά τα δικαιώματά του και για το λόγο αυτό πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα!

10 Δεκεμβρίου 2023, 18:35 | Ε άρθρο 86 Η πολιτεία πρέπει να παρέχει ισότητα και δικαιοσύνη. Το παρόν νομοσχέδιο είναι απαράδεκτο και προσβλητικό για τους άνδρες. Προστατεύει τις γυναίκες-μητέρες και το οικείο τους περιβάλλον. Δεν προστατεύει τα παιδιά! Όλοι γνωρίζουν για τη διάρρηξη σχέσεων μπαμπάδων – παιδιών που προκαλούν με διάφορους τρόπους οι διαζευγμένες μητέρες με τη συνδρομή των οικείων τους! Αυτό συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση παιδιών και μπαμπάδων και πρέπει να συμπεριληφθεί στον ποινικό κώδικα και να τιμωρείται αυστηρά με αφαίρεση της γονικής μέριμνας! Επιτέλους ας σπάσει

αυτό το απόστημα που επί σειρά ετών επικρατεί στην Ελληνική κοινωνία! Τα παιδιά έχουν δικαίωμα να έχουν και τους δύο γονείς στη ζωή τους! ΠΡΩΤΑ ΤΟ ΠΑΙΔΙ!

10 Δεκεμβρίου 2023, 18:36 | Ρ άρθρο 86 Είναι κοινό μυστικό η διάρρηξη των σχέσεων (πατέρα –παιδιού) που προκαλούν οι έχουσες την επιμέλεια μητέρες! Η πολιτεία δεν πρέπει να κωφεύει! Η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά από μεθοδεύσεις του έτερου γονέα, κατά κόρον της μητέρας αλλά του οικείου της περιβάλλοντος, συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα! Να προβλεφτεί άμεση αφαίρεση γονικής μέριμνας στα άτομα που χρησιμοποιούν τέτοιες μεθόδους με σκοπό να στερήσουν το δικαίωμα του τέκνου να έχει στη ζωή του και τους δύο του γονείς! Προστατέψτε το παιδί! Μην κάνετε διάκριση φύλων! Είναι προκλητικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο το παρόν νομοσχέδιο!

10 Δεκεμβρίου 2023, 17:46 | Κ Σ Αγαπητέ υπουργέ το πρόβλημα είναι η μη εφαρμογή των δικαστικών αποφάσεω από τα αρμόδια όργανα είτε από τους λειτουργούς της δικαιοσύνης ή από την αρμόδια υπηρεσία της ελληνικής αστυνομίας η οποία είναι η μόνη αρμόδια αρχή… βέβαια στις περιπτώσεις του οικογενειακού δικαίου ο νόμος δεν είναι ξεκάθαρος και αυτοί που έχουν την προσωρινή επιμέλεια των τέκνων δημιουργούν ψεύτικες αναφορές & καταστάσεις ώστε οι αποξενωμένοι γονείς να μην βλέπουν τα παιδιά τους ..η νέα μόδα είναι ότι τα παιδιά αρνούνταινα δουν τους πατεράδες με την ανάλογη καθοδήγηση των αποξενωτων τους κι έτσι οι αποξενωμένοι γονείς δεν μπορούν να έρθουν σ επαφή με τα τέκνα … δυστυχώς η αποξένωση δεν τιμωρείται στην πατρίδα μας η μόνη τιμωρία τους είναι η άρση της επιμέλειας από αυτούς ή αυτές!!

10 Δεκεμβρίου 2023, 16:19 | Ε. Σ ΘΕΩΡΩ ΟΤΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΤΟ ΑΚΑΤΑΔΙΩΚΤΟ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΙΔΙΚΟΥΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ,ΑΡΘΡΟ 98.Ο ΛΟΓΟΣ ΕΙΝΑΙ ΟΤΙ ΣΕ ΠΟΛΛΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΟΙ ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥΣ ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΔΕΙΧΤΕΙ ΨΕΥΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΙΣΩΣ ΚΑΙ ΠΛΗΡΩΜΕΝΕΣ. ΣΤΟ ΑΡΘΡΟ 99 ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΓΙΝΕΤΑΙ ΚΑΘΑΡΑ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ ΚΑΘΩΣ ΦΑΙΝΕΤΑΙ ΣΑΝ ΝΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΜΟΝΟ ΘΥΜΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΣ,ΕΝΩ Η ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΙΤΑ ΕΙΝΑΙ ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΗ.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΤΑΙ ΑΠΟ ΟΠΟΥ ΚΑΙ ΑΝ ΠΡΟΕΡΧΕΤΑΙ.ΘΥΜΑΤΑ,ΠΟΥ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΝΤΑΙ ΕΙΝΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΝΤΡΕΣ ΚΑΙ ΠΑΙΔΙΑ. Η ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΣΧΕΣΕΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΕΚΝΟΥ ΚΑΙ ΓΟΝΕΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΑΣΚΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ,ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΜΕΘΟΔΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΟΝΕΑ ΠΟΥ ΑΣΚΕΙ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ,ΕΙΝΑΙ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΚΑΙ ΒΑΡΙΑ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ ΒΙΑ ,ΑΡΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΝΤΑΧΘΕΙ ΣΤΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ ΚΑΙ ΝΑ ΤΙΜΩΡΗΤΑΙ ΜΕ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ.

10 Δεκεμβρίου 2023, 14:13 | Δ Άρθρο 86.
Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή του τέκνου από τον ένα γονέα (τον πατέρα συνήθως), έχει εξελιχθεί σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας αφού αποτελεί βαριά μορφή ψυχολογθξης βίας και κακοποοιηση του τέκνου.
Πρέπει άμεσα να εξαχθεί στο ποινικο αδίκημα κι να γίνει η εναρμονισει με το άρθρο 6 του 3500/2006 με το άρθρο 1532 του ΑΚ.
Η ΒΙΑ δεν έχει φύλλο!
10 Δεκεμβρίου 2023, 13:55 | Α Π Στο θέμα της ενδοοικογενειακής βίας οι παράγραφοι 1 & 3 θα πρέπει να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές, καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών» και δεν γίνεται αναφορά σε κακοποιημένους άντρες και παιδιά συνιστώντας εξόφθαλμη διάκριση φύλων (άρθρο 4 του συντάγματος).Επίσης σε έρευνα του χαμόγελου του παιδιού διαπιστώνουμε ότι τα περιστατικά βίας κατά των παιδιών από γυναίκες είναι τριπλάσια από αυτά των αντρών. Η βία δεν έχει φύλο

10 Δεκεμβρίου 2023, 03:44 | Ηλ Να αποσυρθεί η τροποποίηση του 169Α (Κεφάλαιο Β Άρθρο 26).

Να τιμωρείται οποιοσδήποτε παραβιάζει ή συναινεί σε παραβίαση δικαστικών αποφάσεων.Κεφάλαιο Δ Άρθρο 99 (Προσθήκη 23Α)
Αντισυνταγματική διάκριση στα φύλα για την ενδοοικογενειακή βία. Οι δομές αφορούν μόνο γυναίκες. Θα πρέπει οι δομές να δέχονται και γυναίκες και παιδιά.
Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ
Η βία πρέπει να καταδικάζεται από όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται όλοι (γυναίκες, άνδρες, παιδιά).Κεφάλαιο Δ Άρθρο 86
Να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, η κάθε μορφή διάρρηξης τέκνου – γονέα .Κεφάλαιο Δ Άρθρο 98
Να αποσυρθεί το ακαταδίωκτο των ειδικών ψυχικής υγείας, όταν γνωματεύουν ψευδής καταγγελίες
9 Δεκεμβρίου 2023, 23:43 | Δ Χ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006

Αυτή η προσθήκη, η οποία εξαφανίζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς.. ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές. Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ
9 Δεκεμβρίου 2023, 23:05 | Δ Χ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.
9 Δεκεμβρίου 2023, 23:34 | Δ Χ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86
Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα. Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.

9 Δεκεμβρίου 2023, 23:53 | Β .ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98 ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.9 Δεκεμβρίου 2023, 23:13 | Βασιλική ΠΛΙΑΤΣΙΚΟΥΡΗΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006

Αυτή η προσθήκη, η οποία εξαφανίζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ! Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς..ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκρισηΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές.
Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ.
9 Δεκεμβρίου 2023, 22:51 | Μ. Ειμαι γυναικα κ επιθυμω ισοτητα. Εχετε γονατησει τους ανδρες με τις αποφασεις των δικαστικων. Πιο πολυ βια δεχονται οι ανδρες την σημερινη εποχη παρα οι γυναικες. Δωστε φωνη στον ανδρα.
9 Δεκεμβρίου 2023, 22:18 | Γρ Αρθρο 86 Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα.Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.
9 Δεκεμβρίου 2023, 22:15 | Ν Η χειραφέτηση των γυναικών θα μπορούσε να δικαιολογήσει την αυξανόμενη βίαιη συμπεριφορά από μέρους τους: οι γυναίκες κινούνται όλο και περισσότερο στους κόσμους των ανδρών, κερδίζουν χρήματα, ανεξαρτητοποιούνται και ανταγωνίζονται με επιθετικότητα και σθένος, όπως ακριβώς και οι άνδρες συνάδελφοί τους.Η ενδοοικογενειακή βία κατά των ανδρών εξακολουθεί να αποτελεί ταμπού, αλλά παρατηρείται αύξηση των ανδρών αυτών που αναζητούν βοήθεια, όπως αναφέρει ο Mark Brooks, πρόεδρος μιας βρετανικής φιλανθρωπικής οργάνωσης για άνδρες – θύματα. Πιστεύεται πως τα χρήματα και η απιστία είναι οι δύο βασικοί λόγοι που μπορούν να οδηγήσουν σε γυναικεία ενδοοικογενειακή βία.Επειδή παραδοσιακά θεωρείται πως οι άνδρες είναι από τη φύση τους ισχυρότεροι από τις γυναίκες, είναι λιγότερο πιθανό να μιλήσουν ή να αναφέρουν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας στη σχέση τους εξαιτίας της αμηχανίας και του φόβου γελοιοποίησης. Μπορεί, επίσης, να ανησυχούν πως η κακοποίηση που υφίστανται δεν θα έχει τόση βαρύτητα λόγω του ότι είναι άνδρες. Επιπρόσθετα, αν αναζητήσουν βοήθεια, μπορεί να έρθουν αντιμέτωποι με την έλλειψη φορέων και οργανώσεων που ασχολούνται με άνδρες – θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Το προσωπικό που εργάζεται στις δομές παροχής υγειονομικής περίθαλψης δεν ρωτά αν οι τραυματισμοί προκλήθηκαν από ενδοοικογενειακή βία, γεγονός που καθιστά ακόμη πιο δύσκολο το «άνοιγμα» από την πλευρά του θύματος.

9 Δεκεμβρίου 2023, 22:54 | Κ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006

Αυτή η προσθήκη, η οποία εξαφανίζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ !
Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς.. ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές. Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ.Αρθρο 86
Η διάρρηξη σχέσεων και η βίαιη αποκοπή τέκνου-γονέα μετά απο μεθοδεύσεις του έτερου γονέα (συνήθως τής μητέρας) η οποία εχει εξελιχθεί πλέον σε μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας συνιστά βαριά ψυχολογική βία και κακοποίηση του τέκνου και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα.
Ειναι απολύτως αναγκαίο λοιπόν να εναρμονιστεί το αρθρο 6 του ν. 3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περί ενδοοικογενειακής βίας το οποίο προβλέπει αφαίρεση γονικής μέριμνας στα ατομα που χρησιμοποιουν τέτοιες μεθόδους που πλήττουν βάναυσα το τέκνο καταδικάζοντάς το να ζει χωρίς τον ενα του γονιό.αρθρο 98
ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των «Ειδικων Ψυχικής Υγείας» συμπερολαμβανομένων και των ψυχιάτρων, διότι ειναι πλήθος τά περιστατικά ψευδών και πληρωμένων γνωματεύσεων, παρά μόνο αν εχουν επιληφθεί κατόπιν εντολής Δικαστικής Αρχής.
9 Δεκεμβρίου 2023, 21:05 | Γ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. Προσθήκη 23Α στον ν.3500/2006Αυτή η προσθήκη, η οποία εξαφανίζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας, υπονοεί οτι η ενδοοικογενειακή βία εχει ως θύματα ΜΟΝΟ γυναικες και ΠΟΤΕ ανδρες εξ ου και καμμία αναφορά σε ανδρικές δομές.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ !
Η βία πρέπει να καταδικάζεται απο όπου και αν προέρχεται και να προστατεύονται οχι μονο οι γυναικες αλλα και οι ανδρες και τα παιδιά. Οι βίαιες επιθέσεις των γυναικων πρός τους ανδρες αυξάνονται ολοταχώς..ΟΧΙ σε άρθρα του νομοσχεδίου που ενισχύουν την εμφυλη διάκριση ΟΧΙ σε διχαστικές τακτικές.
Αντισυνταγματικό, απαξιωτικό και προσβλητικό για το ανδρικό φύλο !ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ ΑΜΕΣΑ ΩΣ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟ.
9 Δεκεμβρίου 2023, 18:24 | Σ Τα ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ): ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Αναλυτικότερα:

Να προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :

Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη

1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).
Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.
Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι:
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως:
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα

και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα
Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχίατρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.
2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.
3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.
4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών: «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ.: «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ.: «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.
Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5: α) με κωδικό V995.51: ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20: προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με

διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29: παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση: Πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict: Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings: Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents: A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299

Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522

Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)

Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191.9 Δεκεμβρίου 2023, 18:18 | ΕρατώΕίμαι θύμα ενδοοικογενειακής βίας, σε όλες τις μορφές της. Ψυχολογική, συναισθηματική, λεκτική και σωματική.
Όταν ζήτησα βοήθεια, είχα μόλις γεννήσει την κόρη μου και απευθύνθηκα στο Κέντρο Κακοποιημένων γυναικών, αλλά και στο Χαμόγελο του παιδιού, ζητώντας να βρω ένα κατάλυμα για εμένα και το βρέφος μου, όμως στάθηκε αδύνατο. Επίσης από το Κέντρο Κακοποιημένων γυναικών, είχα ενημερωθεί ότι για να λάβω βοήθεια, έπρεπε να κάνω συνεδρίες δια ζώσης, πράγμα αδύνατο, αφού τα γραφεία απείχαν πολύ από τον τόπο διαμονής μου και είχα έναν ελεγκτικό σύζυγο, που δεν θα μπορούσα να αιτιολογήσω τόσων ωρών απουσία, οπότε και η βοήθεια αυτή, ποτέ δεν ελήφθη.
Το 2020, κάλεσα την Αστυνομία στο σπίτι, μετά από ένα περιστατικό βίας. Οι αστυνομικοί, βλέποντας το απομονωμένο σημείο που ζούσαμε, έκαναν απλή σύσταση και δεν ενήργησαν αυτεπάγγελτα. Το περιστατικό κατεγράφη ως «φραστικό επεισόδιο».
Τον Γενάρη του 2021, κατάφερα και έφυγα με το παιδί μου από το σπίτι, όταν εκείνο ήταν 20 μηνών. Χωρίς εργασία, με μια πενιχρή βοήθεια από την οικογένειά μου, αφού δεν είχαν άλλη δυνατότητα. Επίσης λάμβανα το επίδομα ενοικίου, τέκνου και ΚΕΑ, ποσά όμως, που δεν έφταναν για τις ανάγκες μας. Η βία συνεχίστηκε και μετά από τη μετακόμισή μου, καθώς επισκεπτόταν το παιδί, σε καθημερινή βάση, απειλώντας με διαρκώς, αν προσπαθούσα να αρνηθώ μια συνάντηση. Ξανακλήθηκε η Αστυνομία, μετά από παρενόχληση στην οικία μου. Δεν προχώρησα ποτέ σε μήνυση, ούτε και όταν παραλίγο να με παρασύρει με το αυτοκίνητό του, στο οποίο επέβαινε και το παιδί. Ο πρώην σύζυγος, έχει άδεια οπλοκατοχής για 5 καραμπίνες. Δεν θα μπορούσα να τον μηνύσω, αφού φοβόμουν και εξακολουθώ να φοβάμαι ότι μια μήνυση, μπορεί να πυροδοτήσει αισθήματα βίας ακραία και να γίνω άλλο ένα θύμα γυναικοκτονίας. Στο Δικαστήριο για την επιμέλεια του παιδιού, η Δικαστής ενώ ήταν ενήμερη για την άδεια οπλοκατοχής, ρώτησε την μάρτυά μου αν έχω καταθέσει ποτέ μήνυση και όταν έλαβε αρνητική απάντηση, αντέδρασε απαξιωτικά και ειρωνικά.
Είμαστε πολλά τά θύματα ενδοοικογενειακής βίας, που δεν έχουμε καταγγείλει την βία, από φόβο για την ζωή μας. Ο νόμος της συνεπιμελειας, έχει δώσει ισχυρό βοήθημα στους κακοποιητές μας, ώστε να συνεχίσουν να ασκούν βία επάνω μας. Οι περισσότερες από εμάς, δεν έχουμε πόρους, δεν βρίσκουμε θέση εργασίας και δεν έχουμε υποστήριξη. Μέσα σε όλο αυτό, αντιμετωπίζουμε δικαστικές διαμάχες με τεράστια χρηματικά και ψυχικά κόστη, αφού η βία μεταφέρεται στην διεκδίκηση των παιδιών μας, αφού είναι η πιο άμεση βία που μπορούν να ασκήσουν! Οι περισσότερες γυναίκες εγκαταλείπουν τον γάμο τους, λόγω της βίας στην οποία εκτίθενται εκείνες και τα παιδιά τους. Ένα τέτοιο θύμα είμαι κι εγώ. Ένα θύμα που βρήκε δύναμη να προστατεύσει το παιδί του από την τοξικότητα, που παλεύει κάθε μέρα για την επιβίωση. Η ενδοοικογενειακή βία συνεχίζεται και μετά την λύση του γάμου, ο φόβος για ακραία βία δεν χάνεται επειδή φεύγεις,, το panic button δεν προλαβαίνεις να το πατήσεις στον αιφνιδιασμό και συνεχίζεις να είσαι θύμαβ βίας, με το παιδί όπλο εναντίον σου, αφού η συνεπιμελεια δίνει δύναμη στην έμμεση βία.
9 Δεκεμβρίου 2023, 14:25 | Μ Διαφωνώ. Προάγεται η φυλλετικη διάκριση με τον εν λόγο νόμο. Η κοινωνία μας οφείλει να προστατεύει τους πάντες δίχως διακρίσεις φύλλου χρώματος κτλ… Η ΒΙΑ πρέπει να καταδικάζεται από πού κι αν προέρχεται! Προστασία λοιπόν σε όλους ! Παιδιά γυναίκες άνδρες !!! Εξ άλλου τα επίσημα στοιχεία του χαμόγελου του παιδιού περί καταγγελιών δείχνουν πως ο λογισμός δεν είναι σωστός
9 Δεκεμβρίου 2023, 10:37 | Στ Ζ Να γίνει ποινικό αδίκημα η γονική αποξένωση!!!
9 Δεκεμβρίου 2023, 08:45 | ΑΓ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική

κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά

ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-19

8 Δεκεμβρίου 2023, 21:33 | Γ Π.Η διακοπή των δεσμών μεταξύ γονέα και παιδιού, όταν ο γονέας δεν συμμετέχει στη συνεπιμέλεια, αντιπροσωπεύει μια σοβαρή περίπτωση ψυχολογικής κακοποίησης του παιδιού. Κατά συνέπεια, αυτή η πρακτική αποτελεί μορφή ενδοοικογενειακής βίας, και σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα του 1532, οδηγεί στην αφαίρεση της γονικής μέριμνας. Ερωτώ λοιπόν, αν είναι δυνατόν να μην αντιμετωπίζεται αυτή η κατάσταση στο πλαίσιο του Ποινικού Κώδικα. Επιβάλλεται άμεση εναρμόνιση με το άρθρο 6 του νόμου 3500/2006 για να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά αυτό το σοβαρό πρόβλημα. Αυτή η πρακτική οδηγεί σε ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και πρέπει να αντιμετωπίζεται ως ποινικό αδίκημα, συμφωνώντας πλήρως με το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα, το οποίο προβλέπει την αφαίρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί τη διακοπή με διάφορες τεχνάσματα.Στο άρθρο 99 που προσθέτει άρθρο 23Α στο ν. 3500/2006 είναι απαραίτητο να αναιρεθούν οι παράγραφοι 1 και 3 ως αντισυνταγματικές, καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης» για γυναίκες, χωρίς καμία αναφορά σε άνδρες και παιδιά. Η προσέγγιση αυτή υπονοεί ότι η ενδοοικογενειακή βία εκδηλώνεται μόνο από άνδρες, ενώ υπάρχουν αρκετά καταγεγραμμένα περιστατικά βίας με αντίθετα χαρακτηριστικά. Συγκεκριμένα, τα αποτελέσματα έρευνας από το Χαμόγελο του Παιδιού δείχνουν ότι ο αριθμός των γυναικών που ασκούν κακοποίηση σε παιδιά είναι τριπλάσιος (203 γυναίκες έναντι 68 ανδρών). Επιπλέον, οι αυτοκτονίες ανδρών αγγίζουν το 78%, σε αντίθεση με το 22% των γυναικών. Αυτή η διάκριση αποτελεί σαφή παραβίαση του Συντάγματος (άρθρο 4), και είναι απαραίτητο να καταργηθεί, διότι η βία δεν διακρίνει φύλο.Τέλος , είναι αναγκαίο να διακοπεί άμεσα η πρακτική της αποδοχής γνωματεύσεων για παιδιά από «ειδικούς ψυχικής υγείας» που είναι ιδιώτες. Συχνά, αυτοί οι ειδικοί εκφέρουν γνώμες με ιδιοτέλεια , χωρίς τη συναίνεση του άλλου γονέα (σύμφωνα με τον Αστικό Κώδικα 1519) και πολλές φορές χωρίς καν να έχουν συναντήσει το παιδί. Αυτή η πρακτική θα πρέπει να επιτραπεί μόνο όταν υπάρχει συναίνεση και των δύο γονέων ή κατόπιν δικαστικής εντολής, ενώ προβλέπεται η διενέργεια εξέτασης από Δημόσιο Φορέα. Είναι αναγκαίο να εξασφαλιστεί η διαφάνεια και η συναίνεση και των δύο γονέων ή, εν προκειμένω, η ενέργεια να γίνεται υπό το πρίσμα της δικαστικής αρμοδιότητας, παρέχοντας τη δυνατότητα για εξέταση από Δημόσιο Φορέα.

8 Δεκεμβρίου 2023, 21:24 | Ν ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΤΕΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΟ ΣΗΜΕΡΙΝΟ ΑΝΗΛΙΚΟ ΝΑ ΕΧΕΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΝΑ ΚΙΝΗΘΕΙ ΝΟΜΙΚΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΠΟΥ ΕΡΓΑΣΤΗΚΑΝ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΑΠΟ ΚΟΙΝΟ ΚΑΙ ΕΞΙΣΟΥ ΑΝΑΤΡΟΦΗ ΕΚΕΙΝΟΥ και ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΟΥ (όταν ακόμα ήταν ανήλικος)…ΑΣΚΩΝΤΑΣ ΣΕ ΕΚΕΙΝΟΝ ΒΙΑ..Τα παιδιά που μεγαλώνουν σε καθεστώς αποκλειστικής επιμέλειας ή απλά νομικής επιμέλειας (όχι φυσική), εκείνα τείνουν να εμφανίζουν σε μεγαλύτερο ποσοστό τα παρακάτω, (ενδεικτικά αναφερόμενα και όχι αποκλειστικά), προβλήματα (Α. Ποττάκης, κ.α. (2022), Από Κοινού και Εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο, εκδόσεις Gutenberg):i. Σωματική υγεία: κατά την ενηλικίωση σε μεγαλύτερο ποσοστό τείνουν να εμφανίζουν καρκίνο, μεταβολικές ασθένειες, πνευμονοπάθειες (Kiecolt-Glaser et al., 2011), υψηλότερα επίπεδα κορτιζόλης (Nicolson, 2004), αύξηση των επιπέδων της C αντιδραστικής πρωτεΐνης που σχετίζεται με στεφανιαία νόσο, διαβήτη τύπου Ι, φλεγμονώδεις νόσους κτλ (Lacey et al., 2013), ανάπτυξη ψυχιατρικών διαταραχών (Hartwell et al., 2013), χρόνια φλεγμονώδη νόσο του εντέρου (Dowlati et al., 2010), αυτοάνοσα νοσήματα (Hirohata & Kikuchi, 2012), χαμηλότερο ύψος – καθυστερημένη ήβη για τα αγόρια (Sheppard et al., 2015).ii. Ψυχολογική υγεία: υψηλότεροι δείκτες στρες (Turunen, 2017), χαμηλότεροι δείκτες ψυχικής ευεξίας (Bergstrom et al. 2013), κατάθλιψη (Bentley & Mtthewson, 2020), χαμηλή αυτοεκτίμηση (Bentley & Mtthewson, 2020), υψηλότερα ποσοστά αυτοκτονιών (Ringsback-Weitoft et al., 2003), εμφάνιση σοβαρής ψυχιατρικής διαταραχής

(Ringsback-Weitoft et al., 2003).iii. Γνωστική ανάπτυξη: περιορισμό ικανότητας διάσωσης νευρικών κυττάρων που πεθαίνουν στον εγκέφαλο και ειδικότερα στον ιππόκαμπο, περιοχή του εγκεφάλου που συνδέεται με θέματα μνήμης-μάθησης (Kafetzopoulos et al, 2018; Kokras et., 2019).iv. Προβλήματα συμπεριφοράς: κακής ποιότητας διαπροσωπικές σχέσεις (Braver & Lamb, 2018), αγχώδεις διαταραχές (Tyrka et al., 2003), διαταραχές πανικού (Battaglia et al., 2009).v. Ποιότητα σχέσεων με γονείς: μη ικανοποιητικής ποιότητας σχέσεις παιδιού με γονείς και ανιόντες (Bjarnason & Arnarsson, 2011), μη ικανοποιητική ποιότητα ζωής (Bergström et al., 2013).ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΕΙ ΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΑΠΑΙΤΗΣΗΣ ΑΠΟΖΗΜΕΙΩΣΗΣ ΣΕ ΑΥΤΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΤΗΣ ΧΩΡΑΣ, ΚΑΙ ΟΤΙ ΚΡΙΝΕΙ Η ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΤΟΤΕ..ΑΛΛΑ ΔΕ ΘΑ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΤΟΥΣ ΣΤΕΡΕΙ ΣΧΕΤΙΚΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ..ΔΗΛΑΔΗ διεκδίκηση αποζημίωσης για την ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΥΠΟΣΤΕΙ..

8 Δεκεμβρίου 2023, 20:39 | Χρ Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΛΟ..Σε ημερίδα της εισαγγελίας του Αρείου Πάγου και της Ένωση Ποινικολόγων και Μαχόμενων Δικηγόρων στις 21 Οκτωβρίου (πρότερο έτος) ημερίδα με θέμα «Ενδοοικογενειακή βία: κακοποιημένες γυναίκες και παιδιά» – ΑΚΥΡΟ ΤΟ ΘΕΜΑ ΤΗΣ ΗΜΕΡΙΔΑΣ, διαπιστώθηκαν τα εξής:Αν η ενδοοικογενειακή βία εναντίον γυναικών και ανηλίκων αποτελεί θέμα ταμπού, τότε η κακοποίηση των ανδρών από τις συζύγους τους μπορεί να θεωρηθεί ως και ανέκδοτο. Η εξέταση του φαινομένου από αυτή τη σκοπιά σίγουρα δεν είναι συνήθης και έρχεται κόντρα στα στερεότυπα περί αδύνατου και δυνατού φύλου. Ωστόσο, υφίσταται. «Υπάρχουν περιπτώσεις που τα θύματα είναι καταγγελλόμενοι κακοποιημένοι άντρες από γυναίκες, οι οποίες χρησιμοποιούν κάθε μορφή βίας (λεκτική, ψυχολογική και φυσική), είτε για λόγους οικονομικούς, είτε για λόγους αντεκδίκησης», εξήγησε η δικηγόρος κα Κατερίνα Μαυροειδή.Σύμφωνα με την έρευνα του καθηγητή κοινωνιολογίας κου Ευστράτιου Παπάνη, όπως παρουσιάστηκε στην ημερίδα από την δικηγόρο κα Μάγδα Πλεμένου, «το 34,7% των παντρεμένων, το 37,6% των διαζευγμένων και το 48,1% των σε διάσταση συζύγων έχουν πέσει θύματα σωματικής βίας από τις συζύγους τους». Επομένως, όχι μόνο παρουσιάζεται το φαινόμενο της βίας στο αντρικό φύλο, αλλά έρχεται και κόντρα στο στερεότυπο περί σωματικής τους υπεροχής. Παράλληλα, ενδιαφέρον παρουσιάζουν τα αποτελέσματα σχετικά με την δικαστηριακή πρακτική περί επιμέλειας και επικοινωνίας των ανηλίκων τέκνων σε περίπτωση διαζυγίου όπου «η μητέρα αναλαμβάνει στο 87,1% των περιπτώσεων την επιμέλεια των παιδιών». Τι γίνεται όμως με τα δικαιώματα του πατέρα προς τα τέκνα; Σύμφωνα με την ίδια έρευνα, «το 68,3% των κοριτσιών και το 38.1% των αγοριών παύουν να έχουν οποιαδήποτε επαφή με τον πατέρα, μετά το διαζύγιό των γονέων τους». Η γονική αποξένωση, λοιπόν, στις περισσότερες περιπτώσεις έχει αρνητικές επιπτώσεις στον άντρα-θύμα και αποτελεί μία από τις εκφάνσεις της ψυχολογικής βίας που δύναται να του ασκηθεί.Τέλος, τα κοινωνικά στερεότυπα του «ισχυρού» φύλου θα αποτρέψουν τον κακοποιημένο άνδρα από το να καταγγείλει το γεγονός, αναλογιζόμενος το σαρκασμό, τα πειράγματα και τη γελοιοποίηση που θα υποστεί. «Είναι καιρός η κοινωνία μας να απαγκιστρωθεί από τα στερεότυπα όσον αφορά τα δύο φύλα και να επαναπροσδιορίσει τον ρόλο τους με πιο ορθολογικά κριτήρια και λιγότερες υστερικές φωνές», καταλήγει στην έρευνα του ο κ. Παπάνης, όπως την παρουσίασε η δικηγόρος.ΑΚΟΥΕΙ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ (αυτός τον επέλεξε ως τον καταλληλότερο μεταξύ των 10.000.000 Ελλήνων)Υστερόγραφο: Ο σημερινός Υπουργός Δικαιοσύνης είχε ψηφίσει αρνητικά στη Βουλή για την άρση της ασυλείας της Αποστολάκη, αλλά τον έστειλε αδιάβαστο το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων..κρίνοντας πως ο σημερινός Υπουργός Δικαιοσύνης δεν το έχει σε θέματα δικαίου.

8 Δεκεμβρίου 2023, 20:33 | Ν . Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΛΟΕίναι κάτι πρωτάκουστο κι όμως συμβαίνει. Πολλοί είναι οι άνδρες που δέχονται βίαιη συμπεριφορά από τις συζύγους τους κι όμως σιωπούν. Σε μια κοινωνία όπου οι ρόλοι των ανδρών και των γυναικών γίνονται όλο και πιο δυσδιάκριτοι, η ενδοοικογενειακή βία κατά των ανδρών έχει αυξηθεί ιδιαίτερα. Η χειραφέτηση των γυναικών θα μπορούσε να δικαιολογήσει την αυξανόμενη βίαιη συμπεριφορά από μέρους τους: οι γυναίκες κινούνται όλο και περισσότερο στους κόσμους των ανδρών, κερδίζουν χρήματα, ανεξαρτητοποιούνται και ανταγωνίζονται με επιθετικότητα και σθένος, όπως ακριβώς και οι άνδρες συνάδελφοί τους.Η ενδοοικογενειακή βία κατά των ανδρών εξακολουθεί να αποτελεί ταμπού, αλλά παρατηρείται αύξηση των ανδρών αυτών που αναζητούν βοήθεια, όπως αναφέρει ο Mark Brooks, πρόεδρος μιας βρετανικής φιλανθρωπικής οργάνωσης για άνδρες – θύματα. Πιστεύεται πως τα χρήματα και η απιστία είναι οι δύο βασικοί λόγοι που μπορούν να οδηγήσουν σε γυναικεία ενδοοικογενειακή βία.Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός πως οι περισσότεροι άνδρες παραμένουν σε αυτές τις καταχρηστικές σχέσεις για χρόνια όντας αδύναμοι να αποχωρίσουν.Η ενδοοικογενειακή βία συναντάται σε όλους τους ανθρώπους ανεξαρτήτως εισοδήματος, μορφωτικού επιπέδου και ηλικίας.Ο λόγος για τον οποίο οι άνδρες σπανίως σπάνε τη σιωπή τους και μιλούν για τη βία που υφίστανται είναι γιατί αισθάνονται ντροπή, αφού η κοινωνία προσδοκά από τους άνδρες να είναι «σκληροί» και να έχουν τον έλεγχο.Πώς θα την αναγνωρίσουμε; Η ενδοοικογενειακή βία με θύματα άνδρες δεν είναι εύκολα αναγνωρίσιμη, αλλά αποτελεί μία σοβαρή απειλή.Η βία κατά των ανδρών μπορεί να λάβει ποικίλες μορφές, συμπεριλαμβανομένης της συναισθηματικής, σωματικής και σεξουαλικής κακοποίησης αλλά και απειλές για κακοποίηση. Πιο

συγκεκριμένα, η σωματική κακοποίηση μπορεί να εκδηλωθεί με χαστούκια, χτυπήματα, κλοτσιές ή καταναγκαστικό σεξ, ενώ η μη σωματική κακοποίηση εκφράζεται με απειλές, υποτιμητικά σχόλια και ελεγκτική συμπεριφορά.Δεν είναι πάντα εύκολο να αναγνωριστεί η βία κατά των ανδρών. Στο ξεκίνημα της σχέσης, ο σύντροφος μπορεί να συμπεριφέρεται ευγενικά, γενναιόδωρα και προστατευτικά με τρόπο που στη συνέχεια γίνεται ελεγκτικός και τρομακτικός. Αρχικά, η κακοποίηση μπορεί να εμφανίζεται με μεμονωμένα περιστατικά. Ο σύντροφός σας μπορεί να ζητήσει συγγνώμη και να υποσχεθεί πως δεν θα επαναληφθεί το συμβάν.Σε ορισμένες σχέσεις, η ενδοοικογενειακή βία κατά των ανδρών μπορεί να είναι αμφίδρομη με τη χρήση σωματικής βίας και από τους δύο όταν θυμώνουν και κανένας από τους δύο συντρόφους δεν αντιλαμβάνεται τον εαυτό του ως κακοποιημένο ή ελεγχόμενο. Αυτό το είδος της βίας, ωστόσο, μπορεί να καταστρέψει τη σχέση, προκαλώντας σωματικές, συναισθηματικές και ψυχολογικές βλάβες.Ενδέχεται να βιώνετε ενδοοικογενειακή βία, εάν ο/η σύντροφός σας:

· Χρησιμοποιεί υποτιμητικές και προσβλητικές λέξεις για να σας χαρακτηρίσει· Σας αποτρέπει από το να πηγαίνετε στην εργασία σας· Δεν σας επιτρέπει να βλέπετε φίλους ή συγγενείς· Προσπαθεί να ελέγξει πώς ξοδεύετε τα χρήματά σας, πού θα πάτε ή τι θα φορέσετε· Είναι ζηλιάρης, κτητικός ή συνεχώς σάς κατηγορεί ότι είστε άπιστος· Θυμώνει όταν πίνει αλκοόλ ή κάνει χρήση ναρκωτικών· Σας απειλεί με βία ή όπλο· Χτυπάει, κλοτσάει, σπρώχνει, σφαλιαρίζει, πνίγει ή με οποιοδήποτε τρόπο προκαλεί σωματικό πόνο σε εσάς, στα παιδιά σας ή στα κατοικίδια ζώα σας· Επιτίθεται ενώ κοιμάστε, έχετε πιει ή προσπαθείτε να τον αγνοήσετε· Σας εξαναγκάζει να έχετε σεξουαλικές επαφές παρά τη θέλησή σας· Κατηγορεί εσάς για τη βίαιη συμπεριφορά του ή λέει ότι το αξίζετε· Παρουσιάζει τη βία ως αμοιβαία και συναινετικήΨυχολογικές επιπτώσεις της ενδοοικογενειακής κακοποίησης στους άνδρες

Η ενδοοικογενειακή βία συνδέεται με σοβαρές και μακροπρόθεσμες επιπτώσεις στην ψυχική υγεία των ανδρών. Σύμφωνα με τον Dr. Reid, οι γυναίκες είναι πιθανό να βιώσουν πιο σοβαρή σωματική κακοποίηση σε σύγκριση με τους άνδρες, αλλά και η μη σωματική κακοποίηση μπορεί να προκαλέσει ανεπανόρθωτη ζημιά.– Οι άνδρες που κακοποιούνται από τις συντρόφους τους μπορεί να υποφέρουν από κατάθλιψη, παρουσιάζοντας διαταραγμένη σκέψη ή συγκέντρωση, συνεχή συναισθήματα θλίψης ή απελπισίας, αισθήματα αναξιότητας, μειωμένη λειτουργικότητα και κούραση, κοινωνική απόσυρση, ευερεθιστότητα και θυμό, αλλαγές στην όρεξη και στον ύπνο.– Η διαταραχή μετατραυματικού στρες είναι εξαιρετικά συνήθης στις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας με θύματα τους άνδρες. Μπορεί να εκδηλωθεί με τα παρακάτω συμπτώματα: αναδρομές στο παρελθόν, ενοχλητικές εικόνες, εφιάλτες, άγχος, συναισθηματικό μούδιασμα, αϋπνία, υπερεπαγρύπνηση και αποφυγή των τραυματικών εφαλτηρίων.– Πολλοί κακοποιημένοι άνδρες καταφεύγουν στην κατάχρηση αλκοόλ, ναρκωτικών, τσιγάρου ή φαγητού για να αντιμετωπίσουν τη δύσκολη αυτή κατάσταση.– Δεν είναι λίγοι οι άνδρες που κάνουν σκέψεις αυτοκτονίας αλλά και απόπειρες.– Είναι καλό να μιλήσετε σε κάποιο γιατρό ή θεραπευτή για τα συμπτώματα αυτά. Αναζητήστε υγιείς τρόπους προκειμένου να ελαττώσετε το άγχος. Δοκιμάστε τη γυμναστική, βαθιές αναπνοές ή άλλες τεχνικές χαλάρωσης και επιδιώξετε να συναντηθείτε με φίλους, συγγενείς ή οργανώσεις που θα σάς υποστηρίξουν.Οι επιπτώσεις της ενδοοικογενειακής βίας στα παιδιά

Αναμφίβολα, η ενδοοικογενειακή βία επηρεάζει ιδιαίτερα τα παιδιά, ακόμα κι αν είναι απλοί μάρτυρες. Εξαιτίας της ενδοοικογενειακής βίας τα παιδιά ενδέχεται να παρουσιάσουν αναπτυξιακά προβλήματα, ψυχιατρικές διαταραχές, προβλήματα στο σχολείο, επιθετική συμπεριφορά και χαμηλή αυτοεκτίμηση. Μπορεί να ανησυχείτε πως αν ζητήσετε βοήθεια, θα θέσετε σε κίνδυνο εσάς και τα παιδιά σας ή ότι θα μπορούσε να διαλυθεί η οικογένειά σας. Οι πατέρες που κακοποιούνται, φοβούνται πως οι καταχρηστικοί σύζυγοι τους θα πάρουν τα παιδιά μακριά τους. Ωστόσο, η αναζήτηση βοήθειας είναι ο καλύτερος τρόπος να προστατέψετε τόσο τα παιδιά όσο και τον εαυτό σας.Επειδή παραδοσιακά θεωρείται πως οι άνδρες είναι από τη φύση τους ισχυρότεροι από τις γυναίκες, είναι λιγότερο πιθανό να μιλήσουν ή να αναφέρουν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας στη σχέση τους εξαιτίας της αμηχανίας και του φόβου γελοιοποίησης. Μπορεί, επίσης, να ανησυχούν πως η κακοποίηση που υφίστανται δεν θα έχει τόση βαρύτητα λόγω του ότι είναι άνδρες. Επιπρόσθετα, αν αναζητήσουν βοήθεια, μπορεί να έρθουν αντιμέτωποι με την έλλειψη φορέων και οργανώσεων που ασχολούνται με άνδρες – θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Το προσωπικό που εργάζεται στις δομές παροχής υγειονομικής περίθαλψης δεν ρωτά αν οι τραυματισμοί προκλήθηκαν από ενδοοικογενειακή βία, γεγονός που καθιστά ακόμη πιο δύσκολο το «άνοιγμα» από την πλευρά του θύματος. Το σημαντικό, όμως, είναι να θυμάστε πως η βοήθεια είναι διαθέσιμη. Ξεκινήστε με το να μιλήσετε για την κακοποίηση σε κάποιον φίλο, συγγενή ή επαγγελματία ψυχικής υγείας. Στην αρχή, μπορεί να δυσκολευτείτε να μιλήσετε για το θέμα αυτό. Ωστόσο, θα σάς προσφέρει ανακούφιση και θα μπορέσετε να λάβετε την απαραίτητη φροντίδα και υποστήριξη.Θα πρέπει να σταματήσει η επιμονή του ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ και της ΝΔ πως Η ΒΙΑ ΕΧΕΙ ΦΥΛΛΟΒιβλιογραφία:– Hoyle, A., (2013). Why are so many men becoming victims of

domestic violence? It’s one of Britain’s last remaining taboos, but abuse against men in the home is on the rise. Διαθέσιμο: http://www.dailymail.co.uk/femail/article-2518434/Why-MEN-victims-domestic-violence-Its-Britains-remaining-taboos-abuse-men-home-rise.html (Τελευταία πρόσβαση στις 18/03/2013)

– Nauert, R. (2008). Domestic Violence Affects Men. Psych Central. Διαθέσιμο: http://psychcentral.com/news/2008/05/19/domestic-violence-affects-men/2309.html (Τελευταία πρόσβαση: 18/03/2014)

– Mayo Clinic Staff, (n.d.), Domestic violence against men: Know the signs. Διαθέσιμο: http://www.mayoclinic.org/healthy-living/adult-health/in-depth/domestic-violence-against-men/art-20045149 (Τελευταία πρόσβαση: 18/03/2014)

– Vitanza, S., Vogel, L.C., & Marshall, L.L. (1995). Distress and Symptoms of Posttraumatic Stress Disorder in Abused Women. Violence and Victims, 10, 23-34.

8 Δεκεμβρίου 2023, 19:55 | Μ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΚΑΝΕΙ ΦΥΛΕΤΙΚΕΣ ΔΙΑΚΡΙΣΕΙΣ.ΕΛΕΟΣ ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΡΑΜΕΛΑ.ΠΟΣΟΣΤΙΑΙΑ ΟΙ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΕΣ ΕΊΝΑΙ ΑΡΣΕΝΙΚΟΥ ΓΕΝΟΥΣ ΚΑΙ ΓΙ ΑΥΤΟ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΔΩΘΕΙ Η ΔΕΟΥΣΑ ΣΗΜΑΣΙΑ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΘΥΜΑΤΑ,ΧΩΡΙΣ ΑΥΤΟ ΝΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΩΣ Ο ΝΟΜΟΣ ΔΕΝ ΚΑΛΎΠΤΕΙ ΚΙ ΕΝΑΝ ΑΝΤΡΑ ΘΥΜΑ,Ο ΝΟΜΟΣ ΕΙΝΑΙ ΞΕΚΑΘΑΡΟΣ,ΜΗΝ ΑΓΧΩΝΕΣΤΕ. ΤΟ ΘΕΜΑ ΕΙΝΑΙ Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΟΥ ΚΑΘΕ ΘΥΜΑΤΟΣ ΚΑΙ ΣΕ ΑΥΤΟ ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΕΣΤΙΑΣΟΥΜΕ.ΜΑ ΚΑΛΆ ΚΑΝΕΙΣ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΟΡΕΣ;ΔΕ ΦΟΒΑΣΤΕ;ΕΓΩ ΤΡΕΜΩ ΓΙΑ ΤΙΣ ΚΟΡΕΣ ΜΟΥ ΜΕ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΓΙΝΟΝΤΑΙ,ΠΟΙΟΝ ΘΑ ΒΡΟΥΝ,ΕΝ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΩ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΚΑΠΟΙΩΝ ΠΟΥ ΑΝΤΙ ΝΑ ΠΡΟΤΕΙΝΟΥΝ ΠΩΣ ΘΑ ΣΩΘΟΥΝ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ,ΒΑΖΟΥΝ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΟΛΑ ΡΟΝ ΕΓΩΙΣΜΟ ΤΟΥΣ,ΔΥΣΤΥΧΩΣ ΓΙ’ΑΥΤΟ ΕΙΝΑΙ ΕΤΣΙ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ.ΥΠΟΥΡΓΕ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΤΕ,ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΤΕ ΜΕ ΤΟΛΜΗ ΚΑΙ ΣΟΦΙΑ.ΔΕ ΘΕΛΟΥΜΕ ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΦΟΒΟΥ ΚΙ ΑΝΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ

8 Δεκεμβρίου 2023, 15:38 | Κ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 99. ΠΡΟΣΘΗΚΗ 23Α ΣΤΟΝ ν. 3500/2006 Απαράδεκτο, Ρατσιστκκό, Διχαστικό, Αντισυνταγματικό, Απαξιωτικό για το ανδρικό φύλο. Καμμία αναφορά στούς ανδρες και τα παιδια !! Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ

ΑΜΕΣΗ ΑΦΑΙΡΕΣΗΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ Αρθρο 86 Να προστεθει και ποινικοποιηθει ο ορος «Διάρρηξη σχέσεων» ως ψυχολογική βία των ανηλίκων, αρα ενδοοικογενειακή βια και να εναρμονιστει το αρθρο 6 του 3500/2006 με το 1532 ΑΚ που ορίζει οτι μπορει να εχει ως συνέπεια την αφαίρεση της γονικής μέριμνας απο τον γονιό που μεθοδευει τήν διάρηξη σχέσεων, καθόσον ειναι σύνηθες το φαινόμενο .ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ αρθρο 98

ΝΑ ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ αμεσα το ακαταδίωκτο των επαγγελματιών ιδιαίτερα των Ιδιωτων Ψυχικης Υγείας διότι ειναι πλήθος τα περιστατικά ψευδών και πληρωμενων γνωματεύσεων παρα μονο εαν τις διατάζει Δικαστικη Αρχή ή υπάρχει εγκριση του «ειδικου» και απο τους 2 γονείς.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β Αρθρο 26. Τροποποιηση του 169Α παρ. 3

Με αυτην την τροποποιηση κάνετε αυτομάτως και επισήμως ΣΥΝΕΡΓΟΥΣ τούς οικείους του γονέα που παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις.

ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ.

8 Δεκεμβρίου 2023, 13:31 | Ελ Κύριε Υπουργέ προστάτεψε τις χωρισμένες μητέρες,όπως βλέπετε δεχόμαστε μια μαζική επίθεση με τη δήθεν «γονεϊκή αποξένωση»οι μητέρες σας χρειάζονται.Ας σταματήσει πια η κακοποίηση μας,βλέπετε πως γυναικοκτονιες συμβαίνουν.Προστατεψτε μας .Δεν μπορούμε να συνεργαστούμε με τον κακοποίητη μας.Οχι άλλες γυναικοκτονιες.Οποιος αποδεδειγμένα κακοποιεί την πρώην σύζυγό είτε σωματικά είτε προφορικά είτε με απειλές και ύβρεις πρέπει να τιμωρείται και να του αφαιρείτε και η γονική μέριμνα.Οχι αλλά θυματα

8 Δεκεμβρίου 2023, 13:29 | Μ Να υπάρχει ο όρος γυναικοκτονία.2. Να μην υπάρχει αναστολή ούτε να είναι εφέσιμη η ποινή και το αυτόφωρο να είναι διαρκές..3. Να αφαιρείται η γονική μέριμνα και το δικαίωμα επικοινωνίας από τον δράστη και όχι να πρέπει η γυναίκα να ξεκινάει νέο δικαστικό αγώνα προκειμένου να του αφαιρέσουν τα δικαιώματα για να προστατευτεί αυτή και τα παιδιά μετά από χρονοβόρες διαδικασίες.3. Να ανοίγεται το ποινικό μητρώο σε κάθε εμπλοκή με παιδιά είτε πρόκειται για εργασιακή σχέση είτε για συγγενική4. Με την χρήση του ιδεολογήματος περί γονεϊκής αποξένωσης ή της διάρρηξης σχέσεων, να ασκείται ποινική δίωξη σε όσους το επικαλούνται, αφού αποτελεί ψυχολογική βία και επαναθυματοποιει τα θύματα, αλλά και παρακωλύει την απονομή δικαιοσύνης όπως αναφέρεται στο άρθρο 10 του ν. 3500.5. Η

οικονομική βία δεν συμπεριλαμβάνεται. Στην οικονομική βία να συμπεριληφθεί η μη καταβολή διατροφής και η αποζημίωση, τα οποία πρέπει να δίνονται από το κράτος και μετά να αναζητείται από τον υπόχρεο ή να μπαίνει στην φορολογία του.6. Η αρχή αποζημιώσεων να συμπεριλαμβάνει και την ηθική βλάβη και όχι μόνο έξοδα ιατρικά και μετοίκησης..

8 Δεκεμβρίου 2023, 10:04 | Σ Κ 1. Να υπάρχει ο όρος γυναικοκτονία

2. Να μην υπάρχει αναστολή ούτε να είναι εφέσιμη η ποινή και το αυτόφωρο να είναι διαρκές.

3. Να αφαιρείται η γονική μέριμνα και το δικαίωμα επικοινωνίας από τον δράστη και όχι να πρέπει η γυναίκα να ξεκινάει νέο δικαστικό αγώνα προκειμένου να του αφαιρέσουν τα δικαιώματα για να προστατευτεί αυτή και τα παιδιά μετά από χρονοβόρες διαδικασίες.3. Να ανοίγεται το ποινικό μητρώο σε κάθε εμπλοκή με παιδιά είτε πρόκειται για εργασιακή σχέση είτε για συγγενική

4. Με την χρήση του ιδεολογήματος περί γονεϊκής αποξένωσης ή της διάρρηξης σχέσεων, να ασκείται ποινική δίωξη σε όσους το επικαλούνται, αφού αποτελεί ψυχολογική βία και επαναθυματοποιει τα θύματα, αλλά και παρακωλύει την απονομή δικαιοσύνης όπως αναφέρεται στο άρθρο 10 του ν. 3500.

5. Η οικονομική βία δεν συμπεριλαμβάνεται. Στην οικονομική βία να συμπεριληφθεί η μη καταβολή διατροφής και η αποζημίωση, τα οποία πρέπει να δίνονται από το κράτος και μετά να αναζητείται από τον υπόχρεο ή να μπαίνει στην φορολογία του

6. Η αρχή αποζημιώσεων να συμπεριλαμβάνει και την ηθική βλάβη και όχι μόνο έξοδα ιατρικά και μετοίκησης.

8 Δεκεμβρίου 2023, 06:39 | Στ Διαφωνώ με την φυλλετικη διάκριση που προάγεται με το εν λόγο νομοσχέδιο… Είναι κάτι το αντισυνταγματικό! Δράστες και θύτες δεν είναι μόνο οι άνδρες κι τα παιδιά (αφού ως θύματα είναι μόνο οι γυναίκες κατά την κρίση σας). Η ΒΙΑ δεν έχει φύλλο! Υπάρχουν επίσημα στοιχεία από καταγγελίες στο χαμόγελο του παιδιού που δείχνουν το ακιενως αντίθετο από αυτό που προωθείτε!

Πλήρης προστασία όλων! Η ΒΙΑ δεν έχει φύλλο!!! Καταδικαστέα από όπου κι αν προέρχεται κι βαρύτατες ποινές στους θύτες! Βαρύτατες ποινές όμως και σε όσους προσπαθούν με ψευδης μηνύσεις να πλήξουν κάποιον…

8 Δεκεμβρίου 2023, 01:02 | Ε Ζ. Η ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟΝ ΓΟΝΕΑ, ΕΙΝΑΙ ΜΗ ΑΝΑΣΤΡΕΨΙΜΗ ΒΑΡΙΑ ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΚΑΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΑΠΟΤΕΛΕΙ ΚΑΤΑ ΝΟΜΟ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑ.

8 Δεκεμβρίου 2023, 00:41 | Μ. Στη βάση των ακολούθων:_ 1 ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΚΟΠΟΙΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΟΛΥ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΟ ΑΠΟ ΟΤΙ ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ:

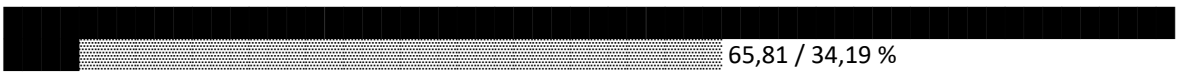
ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ από Μεμονωμένους Γονείς (συγκριτικό ποσοστό στο 100%) Μεμονωμένες ΜΗΤΕΡΕΣ Μεμονωμένοι ΠΑΤΕΡΕΣ2022

2022 Α' Εξάμηνο

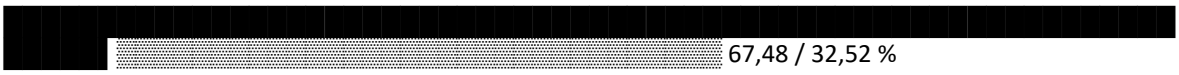
2021

2020

2019

2018

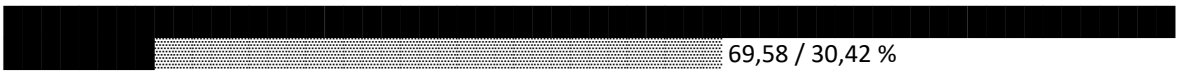
2017

2016

——— κλειδωμένα δεδομένα από Το Χαμόγελο του Παιδιού ———

2015

2014

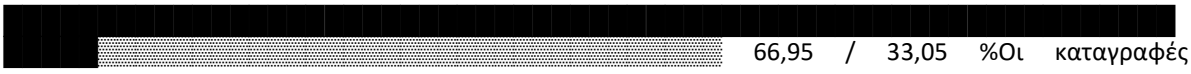
2013

2012

2011

Οι καταγραφές προέρχονται από το Χαμόγελο του Παιδιού

Τα Στατιστικά Στοιχεία είναι διαθέσιμα online: https://www.hamogelo.gr/gr/el/press-kits/

Παράδειγμα:
https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdfΚακοποιήσεις Παιδιών από Μεμονωμένους Γονείς (περιστατικά & συγκριτικό ποσοστό) ανά έτος2022 Μητέρες 400 (71,56 %) Πατέρες 159 (28,44 %)

2022 Μητέρες 203 (74,91 %) Πατέρες _68 (25,09 %) Α’ Εξάμηνο

2021 Μητέρες 154 (65,81 %) Πατέρες _80 (34,19 %)

2020 Μητέρες 386 (66,90 %) Πατέρες 191 (33,10 %)

2019 Μητέρες 305 (67,48 %) Πατέρες 147 (32,52 %)

2018 Μητέρες 260 (67,89 %) Πατέρες 123 (32,11 %)

2017 Μητέρες 312 (66,10 %) Πατέρες 160 (33,90 %)

2015 Μητέρες 167 (69,58 %) Πατέρες _73 (30,42 %)

2014 Μητέρες 254 (69,78 %) Πατέρες 110 (30,22 %)

2013 Μητέρες 253 (67,11 %) Πατέρες 124 (32,89 %)

2012 Μητέρες 161 (70,00 %) Πατέρες _69 (30,00 %)

2011 Μητέρες 156 (66,95 %) Πατέρες _77 (33,05 %)Στο γράφημα παρατηρούμε ΕΚΤΙΝΑΞΗ, ΤΟΥ ΠΟΣΟΣΤΟΥ των κακοποιήσεων παιδιών ΑΠΟ ΜΗΤΕΡΕΣ, στο τριπλάσιο από τους άνδρες, ΑΜΕΣΩΣ ΜΕΤΑ την έναρξη ισχύος του ΝΟΜΟΥ για τη ΣΥΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑ (Ν. 4800/2021)._ 2 _____ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΝ ΨΕΥΔΩΣ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ

_____Στο Κέντρο της Αθήνας, ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ,● 50% ΤΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ για βιασμό τους από άνδρες ΕΙΝΑΙ ΨΕΥΔΕΙΣ● ΨΕΥΔΕΙΣ επίσης ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΓΙΑ ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΠΑΙΔΙΩΝ, εμφανίζονται σε μεγάλο αριθμό ΑΠΟ ΜΗΤΕΡΕΣ, οι οποίες υποβάλλουν στο μαρτύριο της εξέτασης τα παιδιά τους ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΤΗΝ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑhttps://www.in.gr/2022/06/10/greece/fake-kataggelies-gia-kakopoiiseis-ti-lene-oi-astynomikoi-gia-fainomeno/_ 3 Η ΒΙΑ ΜΕΤΑΞΥ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ, ΕΙΝΑΙ ΙΣΟΠΟΣΗ

Επιστημονικές δημοσιεύσεις:● ΙΣΟΠΟΣΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΑ ΔΥΟ ΦΥΛΑ: Μελέτη ενδοσυντροφικής βίας σε 6 ευρωπαϊκές χώρες, και στην Ελλάδα.

https://www.researchgate.net/publication/272518443_Intimate_partner_violence_a_study_in_men_and_women_from_six_European_countries● Βιβλιογραφία που περιγράφει 343 επιστημονικές έρευνες (270 εμπειρικές μελέτες και 73 συνόψεις βιβλιογραφίας) που αποδεικνύουν ότι ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΙΔΙΟ ΕΠΙΘΕΤΙΚΕΣ σωματικά ΜΕ ΤΟΥΣ ΑΝΔΡΕΣ (ή και περισσότερο) στις σχέσεις τους με τους συζύγους τους ή τους συντρόφους αντίθετου φύλου. Το συνολικό ΜΕΓΕΘΟΣ ΤΟΥ ΔΕΙΓΜΑΤΟΣ στις αναθεωρημένες μελέτες ΥΠΕΡΒΑΙΝΕΙ ΤΑ 440.850 ΑΤΟΜΑ.

https://link.springer.com/article/10.1007/s12119-013-9194-1● Διαδικασίες που εξηγούν την ΑΠΟΚΡΥΨΗ ΚΑΙ τη ΔΙΑΣΤΡΕΒΛΩΣΗ των ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΩΝ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ σχετικά με τη ΣΥΜΜΕΤΡΙΑ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ ΣΤΗ ΒΙΑ μεταξύ συντρόφων

https://www.semanticscholar.org/paper/Processes-Explaining-the-Concealment-and-Distortion-Straus/2340449965781f85119d84121ca560e3813ddec4Ειδησεογραφία:● Βίντεο με σειρά «αφανών» περιστατιών βίας από Γυναίκες

https://www.youtube.com/watch?v=rpHoRRqrwEQ_ 4 ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΕΠΙΒΑΡΥΝΟΝΤΑΙ ΜΕ ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΕΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΑΠΟ ΟΤΙ ΟΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

_____Για το έτος 2022, το παρατηρητήριο αυτοκτονιών στην Ελλάδα αναφέρει:● Οι αυτόχειρες ήταν 78% ΑΝΤΡΕΣ και 22% ΓΥΝΑΙΚΕΣ● Οι περισσότεροι αυτόχειρες ήταν ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΕΝΕΡΓΟΙ και ΕΝΤΟΣ ΓΑΜΟΥhttps://www.klimaka.org.gr/stoixeia-autoktonion-etous-2022-paratiritirio-autoktonion-klimaka-org/Τον Οκτώβριο του 2023:● Οι αυτόχειρες ήταν 90% ΑΝΤΡΕΣ και 10% ΓΥΝΑΙΚΕΣhttps://www.newsbreak.gr/ellada/400260/epidimia-aytoktonion-530-episima-katagegrammenes/ΣΑΣ ΖΗΤΩ:_ (Α) Να ΚΑΤΑΡΓΗΘΟΥΝ ως ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΕΣ οι ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΙ 1 και 3 του ΑΡΘΡΟΥ 99 ΤΟΥ ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Δ του παρόντος οι οποίες ΕΞΩΦΘΑΛΜΑ ΔΙΑΚΡΙΝΟΥΝ ΤΑ ΦΥΛΑ.Οι παράγραφοι αυτές αναφέρονται αποκλειστικά σε «εξειδικευμένες δομές για την υποστήριξη των γυναικών». Οι άνδρες και τα παιδιά δεν αναφέρονται καθόλου. ΟΙ ΑΝΔΡΕΣ ΕΜΦΑΝΙΖΟΝΤΑΙ, ΑΝΑΛΗΘΩΣ, ΩΣ ΟΙ ΜΟΝΑΔΙΚΑ ΑΣΚΟΥΝΤΕΣ ΤΗΝ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ.● Να ΑΝΑΔΙΑΤΥΠΩΘΕΙ το ΑΡΘΡΟ 2 ΠΑΡΑΓΡΑΦΟΣ βα) του ΚΕΦΑΛΑΙΟΥ Α' του παρόντος ώστε να ΑΠΑΛΕΙΦΘΕΙ επίσης η ΔΙΑΚΡΙΣΗ των ΦΥΛΩΝ:α) με αφαίρεση της ειδικής αναφοράς στις γυναίκες ως τα συνήθη θύματα ενδοοικογενειακής βίας καιβ) με προσθήκη της ιδιαίτερης ανάγκης προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση.Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ._ (Β) _____● Να ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΤΕΙ το ΑΡΘΡΟ 6 ΤΟΥ Ν.3500/2006 με το ΑΡΘΡΟ 1532 ΑΚ περί ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣΜια συνήθης ΜΟΡΦΗ ΒΑΡΥΤΑΤΗΣ ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗΣ ΠΑΙΔΙΚΗΣ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗΣ από τον γονέα που ασκεί αποκλειστική επιμέλεια είναι η ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗΣ και η ΔΙΑΡΡΗΞΗ των ΣΧΕΣΕΩΝ των παιδιών με τον γονέα στον οποίο δεν διαμένουν ή δεν τους συνασκεί

συνεπιμέλεια.Η ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΑΥΤΗ ΕΔΡΑΙΩΝΕΤΑΙ ΣΤΗ ΒΑΣΗ ΤΗΣ ΑΤΙΜΩΡΗΣΙΑΣ.Το άρθρο 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας όταν συντρέχουν λόγοι όπως ο παραπάνω. ΟΦΕΙΛΕΙ να ΕΝΑΡΜΟΝΙΣΤΕΙ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΑ ο ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ ώστε να υπάρχει ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΡΑΓΜΑΣΙ ΑΠΟΘΑΡΡΥΝΣΗ των αντίστοιχων ΠΡΑΞΕΩΝ ΒΙΑΣ από τους ασκούντες την επιμέλεια γονείς._ (Γ) _____● Να ΕΞΑΙΡΕΘΕΙ από ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΩΞΗ η ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ περιστατικών ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ προς ΠΑΙΔΙΑ.● Να γίνονται ΔΕΚΤΑ τα αντίστοιχα ΜΕΣΑ ως ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ._ (Δ) _____Να ΕΞΑΙΡΟΥΝΤΑΙ από το ΑΚΑΤΑΔΙΩΚΤΟ οι ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΕΣ όταν οι ΕΚΘΕΣΕΙΣ τους ΑΠΟΔΕΙΚΝΥΟΝΤΑΙ ΨΕΥΔΕΙΣ ή ΜΕΡΟΛΗΠΤΙΚΕΣ σε ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΕΤΕΡΑ του εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας που αναφέρουν (επί του άρθρου 98 παράγραφος 2 του κεφαλαίου Δ του παρόντος)._ (Ε) ● Να ΑΠΟΣΥΡΘΕΙ το ΑΤΙΜΩΡΗΤΟ για ΠΑΡΑΒΙΑΣΗ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ ΠΟΙΝΩΝ και ΜΕΤΡΩΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ από ΟΙΚΕΙΑ ΠΡΟΣΩΠΑ, στο άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β' του παρόντος, καθώς ένα οικείο πρόσωπο θα μπορεί σύννομα να παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις για λογαριασμό του οικείου του.Παράδειγμα: στέρηση δεδικασμένου δικαιώματος επικοινωνίας με τέκνα ενόσω τα τέκνα φιλοξενούνται από το οικείο πρόσωπο. Στα ζητούμενά μου (Α) (Β) (Δ) και (Ε) με συμπληρώνει το εκτενές των αντίστοιχων εισηγήσεων που αναπτύσσει στην παρούσα διαβούλευση η ΑΜΚΕ «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ».

7 Δεκεμβρίου 2023, 22:38 | Ε "Άρθρο 98
Υποχρεώσεις των επαγγελματιών – Αντικατάσταση άρθρου 23 ν. 3500/2006
2Α. Τα πρόσωπα της παρ. 1 καλούνται να εξετασθούν ως μάρτυρες κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο, μόνο αν το έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας δεν αποδεικνύεται με οποιοδήποτε άλλο αποδεικτικό μέσο. "Η καταγγελία από τον επαγγελματία στις αρμόδιες αρχές γίνεται ακριβώς επειδή είναι μάρτυρας (έχει διαπιστώσει την κακοποίηση με τους τρόπους που αναφέρονται) και άρα εφόσον το έχει ήδη καταγράψει στην καταγγελία σε τι χρησιμεύει το να το επαναλάβει καλούμενος ως μάρτυρας; Σε αυτήν την περίπτωση σίγουρα θα αποκαλυφθεί η ταυτότητά του. Αφού υπάρχει το ακαταδίωκτο ποιος ο λόγος αποκάλυψης της ταυτότητας του καταγγέλλοντος; Η παράγραφος 2Α θα λειτουργήσει σαφώς ως τροχοπέδη στη διευκόλυνση της καταγγελίας που επιδιώκει το νομοσχέδιο μέσω του ακαταδίωκτου. Όχι μόνο θα πρέπει να αφαιρεθεί η παράγραφος αυτή, αλλά να προσδιορίζεται σαφώς ότι η ταυτότητα του καταγγέλλοντος δεν αποκαλύπτεται. Θα μπορούσε να γίνεται έγκληση του καταγγέλλοντος από τον Εισαγγελέα για περισσότερες πληροφορίες. Το ακαταδίωκτο ορθώς θεσπίζεται για να προστατέψει τους επαγγελματίες, όμως η περίπτωση αποκάλυψης της ταυτότητάς τους πρακτικά δεν τους προστατεύει.
7 Δεκεμβρίου 2023, 22:42 | Δ Αν δώσετε βάση στα επίσημα στοιχεία που έχει δημοσιεύσει το χαμόγελο του παιδιού , θα δείτε τα ποσοστά βίας αλλά και από ποιον προέρχονται… Καθε μορφή βίας είναι ανεπιθύμητη κι καταδικαστέα! Επίσης με την πρόταση σας προωθείτε την φυλετική διάκριση μιας και μεριμνειτε ΜΟΝΟ για τις γυναίκες… Ούτε για παιδιά ούτε για ναδρες! Κάτι τέτοιο είναι αντισυνταγματικό!!!
Άμεση πρόσληψη κι προστασία όλων! Κι βαριές ποινές σε όσους αποδεδειγμένα το πράττουν…

7 Δεκεμβρίου 2023, 18:56 | Κατια Τζ.Υπουργέ μου,Είναι δυνατόν ποινική διαμεσολάβηση σε περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας; Διαμεσολάβηση με τον κακοποιητή τους τα θύματα; Κατ'αρχάς τα θύματα προστατεύονται από διεθνείς κυρωμένες συμβάσεις να μη συμμετέχουν σε καμμία διαμεσολάβηση.Είναι δυνατόν;;;;Και τι περιμένετε να πει ο κακοποιητής; Ναι θα το ξανακάνω; Οτιδήποτε θα πει να γλιτώσει τις ποινικές κυρώσεις.Καμμία εμπιστοσύνη σε κακοποιητή που σηκώνει χέρι.Συγγνώμη αλλά αυτό δεν είναι πρόληψη…

7 Δεκεμβρίου 2023, 17:17 | Δ.Κ Ο γυναικοκτόνος της Σαλαμίνας είχε καταδικαστεί προ 10ετίας το 2013 για ενδοοικογενειακη βία σε αλλη γυναικα.Μετά από 10 έτη δολοφονει τη γυναικα που θρηνούμε σήμερα.Κυκλοφορούσε κανονικα μετα την καταδικη του.ΥΠΟΥΡΓΕ ΣΑΣ ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ,ΠΡΟΣΤΑΤΕΨΤΕ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ,Η ΠΡΟΛΗΨΗ ΣΥΝΔΕΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΟ ΛΟΓΟ ΜΕ ΤΗΝ ΜΕΤΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΟΥ ΘΥΤΗ.

7 Δεκεμβρίου 2023, 16:16 | Μ Γ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης

του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν

ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

7 Δεκεμβρίου 2023, 16:46 | Θ Δρ.Με τις εν λόγο προτάσεις προάγεται η φυλλετικη διάκριση πράγμα που είναι αντίθετο με αυτά που ορίζει το Σύνταγμα μας !!!
Πρέπει να αλλάξει!!!
Η ΒΙΑ πρέπει να καταδικάζεται από όπου κι αν προέρχεται! Προστασία λοιπόν σε όλους ! Παιδιά γυναίκες άνδρες κι όχι μόνο σε γυναίκες.
Υπάρχουν επίσημα στοιχεία από έρευνες και επίσημες καταγγελίες από την ελληνική αστυνομία κι το χαμόγελο του παιδιού , που δείχνουν περίτρανα πως εν τέλη , οι γυναίκες είναι περισσότερο θύτες παρά θύματα ! Η ΒΙΑ δεν έχει φύλλο! Βαριές ποινές σε όσους την πράττουν
7 Δεκεμβρίου 2023, 14:19 | στ Ενα νομοσχέδιο για ενδοοικογενειακη βία από το 2006 με όλα αυτα που συμβαίνουν σιγουρα χρειάζεται ενίσχυση.Και πολυ συντηρητικά το πάτε με αυτα που γινονται.στελιος
7 Δεκεμβρίου 2023, 13:52 | Μ Μ Η ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΟΥ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ:ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,

2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022
Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021
Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278
Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022
Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.
Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022
Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40
Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

7 Δεκεμβρίου 2023, 10:33 | Κ ΥΠΟΥΡΓΕ ΜΟΥ ΔΕ ΓΙΝΕΤΑΙ ΤΟ ΘΥΜΑ ΝΑ ΒΡΙΣΚΕΙ ΤΟ ΚΟΥΡΑΓΙΟ ΝΑ ΚΑΤΑΓΓΕΙΛΕΙ ,ΝΑ ΑΠΕΥΘΥΝΕΤΑΙ ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΟΤΙ ΒΙΩΝΕΙ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΛΙΓΕΣ ΜΕΡΕΣ ΝΑ ΤΗ ΒΡΙΣΚΟΥΝ ΝΕΚΡΗ.ΚΑΤΙ ΠΑΕΙ ΛΑΘΟΣ.7 Δεκεμβρίου 2023, 08:09 | Σουλίδης ΚωστήςΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως

«διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022

Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., “Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής”, διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., “Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου”, διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., “Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση”, Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

7 Δεκεμβρίου 2023, 07:54 | Ελ Στις περιπτώσεις επιμέλειας παιδιών να ισχύει η υποχρεωτική συνεπιμέλεια και η εναλλασσόμενη κατοικία ως προαπαιτούμενο ώστε οι γονείς πριν το χωρισμό τους να σκέφτονται πως θα ρυθμίσουν τις ημέρες που θα έχουν τα παιδιά τους. Με τις αντιδικίες απλά συντηρούνται τα δικηγορικά γραφεία. Οι οικογένειες που διαλύονται χρειάζονται υποστηρικτικές δομές από διεπιστημονικές ομάδες που θα βοηθήσουν και τους δύο γονείς για το μεγάλωμα των παιδιών τους. Ανεπίτρεπτο να δίνει χρήματα ο ένας γονέας για να έχει επικοινωνία. Ο κάθε γονέας να επωμίζεται τα έξοδα των 15 ημερών το μήνα που θα έχει τα παιδιά του Δικαίωμα και των δύο γονέων είναι η ενεργή παρουσία τους στις ζωές των παιδιών τους.7 Δεκεμβρίου 2023, 07:18 | ΜιχαληςΗ γονεϊκή αποξένωση είναι κακούργημα..τέλεια και παύλα..αν δεν εισαχθεί ως όρος στο νέο νομοσχέδιο..δεν έχει νόημα..άμεση απόσυρση του νομοσχεδίου και εισαγωγή νέας διάταξης του όρου γονεϊκής αποξένωσης με ποινική μεταχείριση των δραστών ως κακούργημα..
7 Δεκεμβρίου 2023, 04:54 | Π Μ Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου με τον γονέα που δεν διαμένει ή συνασκεί συνεπιμέλεια , συνιστά βαριά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού (πολλές φορές μη αναστρέψιμη) και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, η οποία κατά το 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας. Εφ όσον λοιπόν προβλέπεται στον Αστικό Κώδικα πως είναι δυνατόν να μην προβλέπεται στον Ποινικό Κώδικα; Χρειάζεται άμεση εναρμόνιση με το άρθρο 6 του ν.3500/2006 ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το τεράστιο αυτο πρόβλημα.Εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν.3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περι ενδοοικογενειακής βίας ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η διάρρηξη των σχέσεων γονέα-τέκνου η οποία δημιουργείται με διάφορες μεθοδεύσεις από τον έτερο γονέα, (Ψευδείς καταγγελίες, δημιουργία τεχνιτών εντάσεων, δημιουργία του συνδρόμου γονεϊκής αποξένωσης, δημιουργία πλαστών αναμνήσεων), κακοποιώντας ψυχολογικά το τέκνο.Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα είναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης (πολλές φορές ανεπανόρθωτη) και αποκοπής από τον ένα του γονέα, που συνήθως είναι ο πατέρας και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το άρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει ότι μπορεί να έχει ως συνέπεια την αφαίρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διάρρηξη με διάφορες μεθοδεύσεις.Να

καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών», χωρίς καμμία αναφορά στους άνδρες και τα παιδιά, λές και η ενδοοικογενειακή βία ασκείται μόνο απο άνδρες ενώ υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας για το αντίθετο.
Επίσης τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δινουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναικες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών απο μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% ενάντι 22% των γυναικών. Αυτές οι 2 παράγραφοι συνιστούν εξώφθαλμη ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ (άρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατί Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Γιατί αυτή η αντισυνταγματική διάκριση στα φύλα για την ενδοοικογενειακή βία;Γιατί δεν προβλέπετε δομές και για άνδρες – πατεράδες;
Αναρωτηθήκατε ποτέ που πηγαίνουν οταν βρίσκονται διωγμένοι,πολλές φορές κακοποιημένοι και χωρίς τα παιδιά τους, απο την οικία τους αφού τον χωρισμό κατά 70% τον επιδιώκει το αλλο φύλο; Η κακοποίηση προκαλείται και απο τα 2 φύλα και τα περιστατικά κακοποίησης ανδρων είναι πάμπολλα τα οποία ανακοινώνονται μεν αλλά περνούν στα ψιλά δε , προφανώς σκόπιμα λόγω του ότι δεν πουλάει ο κακοποιημένος άνδρας – πατέρας . Αυτό σημαίνει ότι και οι άντρες – πατεράδες έχουν ανάγκη απο φιλοξενία και ψυχολογική στήριξη και κυρίως έχουν ανάγκη απο δικαιοσύνη και πραγματική ισότητα.
Να φτιαχτούν δομές και για τους άνδρες- πατεράδες στις οποίες θα μπορούν να έχουν μαζί και τα παιδιά και οχι μόνο για γυναικες γιατί μετα από ένα επεισόδιο ενδοοικογενειακής βίας ή απο εναν χωρισμό όλοι βγαίνουν λαβωμένοι και πολλές φορές κακοποιημένοι.
Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Να σταματήσουν άμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδιά «ειδικών ψυχικής υγείας» ΙΔΙΩΤΩΝ , οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρις την συναίνεση του έτερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές φορές χωρίς να έχουν δει καν το παιδί. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνο οταν συναινούν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής και να διενεργηθεί η εξέταση απο Δημόσιο Φορέα ή από ειδικό ψυχικής υγείας διορισμένο από την δικαστική αρχή.Να καταργηθεί η τροποποίηση του άρθρου 169Α του ΠΚ παρ.3 που επιτρέπει σε κάποιον συγγενή (συνήθως της πεθεράς) να παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις για λογαριασμό του γονέα , ως απαράδεκτη!!!7 Δεκεμβρίου 2023, 03:59 | ΜάρδηΗ διάρρηξη των σχέσεων τέκνου με τον γονέα που δεν διαμένει ή συνασκεί συνεπιμέλεια , συνιστά βαριά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού (πολλές φορές μη αναστρέψιμη) και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, η οποία κατά το 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας.
Εφ όσον λοιπόν προβλέπεται στον Αστικό Κώδικα πως είναι δυνατόν να μην προβλέπεται στον Ποινικό Κώδικα;
Χρειάζεται άμεση εναρμόνιση με το άρθρο 6 του ν.3500/2006 ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά το τεράστιο αυτο πρόβλημα.Εναρμόνιση του άρθρου 6 του ν.3500/2006 με το άρθρο 1532 ΑΚ περι ενδοοικογενειακής βίας ώστε να αντιμετωπιστεί αποτελεσματικά η διάρρηξη των σχέσεων γονέα-τέκνου η οποία δημιουργείται με διάφορες μεθοδεύσεις από τον έτερο γονέα,
(Ψευδείς καταγγελίες, δημιουργία τεχνιτών εντάσεων, δημιουργία του συνδρόμου γονεϊκής αποξένωσης, δημιουργία πλαστών αναμνήσεων), κακοποιώντας ψυχολογικά το τέκνο.Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα είναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης (πολλές φορές ανεπανόρθωτη) και αποκοπής από τον ένα του γονέα, που συνήθως είναι ο πατέρας και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το άρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει ότι μπορεί να έχει ως συνέπεια την αφαίρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διάρρηξη με διάφορες μεθοδεύσεις.Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών», χωρίς καμμία αναφορά στους άνδρες και τα παιδιά, λές και η ενδοοικογενειακή βία ασκείται μόνο απο άνδρες ενώ υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας για το αντίθετο.
Επίσης τα αποτελέσματα της έρευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δινουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναικες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών απο μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% ενάντι 22% των γυναικών. Αυτές οι 2 παράγραφοι συνιστούν εξώφθαλμη ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ (άρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατί Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Γιατί αυτή η αντισυνταγματική διάκριση στα φύλα για την ενδοοικογενειακή βία;Γιατί δεν προβλέπετε δομές και για άνδρες – πατεράδες;
Αναρωτηθήκατε ποτέ που πηγαίνουν οταν βρίσκονται διωγμένοι,πολλές φορές κακοποιημένοι και χωρίς τα παιδιά τους, απο την οικία τους αφού τον χωρισμό κατά 70% τον επιδιώκει το αλλο φύλο; Η κακοποίηση προκαλείται και απο τα 2 φύλα και τα περιστατικά κακοποίησης ανδρων είναι πάμπολλα τα οποία ανακοινώνονται μεν αλλά περνούν στα ψιλά δε , προφανώς σκόπιμα λόγω του ότι δεν πουλάει ο κακοποιημένος άνδρας – πατέρας . Αυτό σημαίνει ότι και οι άντρες – πατεράδες έχουν ανάγκη απο φιλοξενία και ψυχολογική στήριξη και κυρίως έχουν ανάγκη απο δικαιοσύνη και πραγματική ισότητα.

Να φτιαχτούν δομές και για τους άνδρες- πατεράδες στις οποίες θα μπορούν να έχουν μαζί και τα παιδιά και οχι μόνο για γυναικες γιατί μετα από ένα επεισόδιο ενδοοικογενειακής βίας ή απο εναν χωρισμό όλοι βγαίνουν λαβωμένοι και πολλές φορές κακοποιημένοι.
Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Να σταματήσουν άμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδιά «ειδικών ψυχικής υγείας» ΙΔΙΩΤΩΝ , οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρις την συναίνεση του έτερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές φορές χωρίς να έχουν δει καν το παιδί. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνο οταν συναινούν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής και να διενεργηθεί η εξέταση απο Δημόσιο Φορέα ή από ειδικό ψυχικής υγείας διορισμένο από την δικαστική αρχή.Να καταργηθεί η τροποποίηση του άρθρου 169Α του ΠΚ παρ.3 που επιτρέπει σε κάποιον συγγενή (συνήθως της πεθεράς) να παραβιάζει δικαστικές αποφάσεις για λογαριασμό του γονέα , ως απαράδεκτη!!!

6 Δεκεμβρίου 2023, 23:53 | Μ Μ Τροποποιείς που τροποποιείς το 14 του 3500/2006, δεν αλλάζεις και τη διατύπωση στην παράγραφο 1 που μιλάει για αίτηση συναινετικής λύσης γάμου, μιας και από το ’17 συναινετικό βγαίνει μόνο με έγγραφη συμφωνία και δεν μιλάει κανένας για αίτηση; Να σου θυμίσω τον 4509

6 Δεκεμβρίου 2023, 22:34 | Σ ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ
Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα. Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα
Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας
6 Δεκεμβρίου 2023, 22:55 | Β Β.Κύριε Υπουργέ ακόμα και τα σχόλια που διαβάζουμε εδώ,μαρτυρούν τα πάντα,δε χρειάζεται κάτι άλλο.
Συνεχίστε το έργο σας όπως το ξεκινήσατε με πιο τολμηρές καινοτομίες και με περαιτέρω ενίσχυση.Τολμήστε το!Σαν νομικός ξέρετε.Σώστε τα θύματα.Σώστε τους αδύναμους.Χρειάζεται ένα νομικό πλαίσιο για την ενδοοικογενειακή βία πλήρως εναρμονισμένο με τις διεθνείς συμβάσεις,έτσι ώστε η χώρα μας να μη βρεθεί ποτέ υπόλογη.Βάλτε το λιθαράκι σας να σταματήσει η μάστιγα της εποχής.Τα θύματα σας χρειάζονται.Διαβάστε σχόλια και βγάλτε συμπέρασμα για το τι βιώνουν τα θύματα.
6 Δεκεμβρίου 2023, 21:04 | Μ Β.ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β ΑΡΘΡΟ 26 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ 169Α παραγραφος 1.
αμεση τιμωρια χωρις χρονοτριβες και καθυστερησεις.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β ΑΡΘΡΟ 26 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ 169Α παραγραφος 3.
Α Π Α Ρ Α Δ Ε Κ Τ Ο. η καλη μανουλα θα παραβιαζει δικαστικη αποφαση για επικοινωνια και θα κρυβει το ανηλικο τεκνο στο σπιτι της μαμας της ……και θα μενει ατιμωρητη η πεθερα?????????ΑΜΕΣΗ ΔΙΑΓΡΑΦΗ του αρθρου.μονο προβληματα θα φερει.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β ΑΡΘΡΟ 33 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ 265ΠΚ.
οποιος ειναι εμπρηστης και καιει δαση να τιμωρειται ΠΙΟ αυστηρα.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β ΑΡΘΡΟ 44 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ 363ΠΚ.
ΑΜΕΣΗ και ΠΙΟ ΑΥΣΤΗΡΗ ποινη χωρις χρονοτριβη και καθυστερησεις καθως η συκοφαντικη δυσφημηση επιφερει δεινα και δημιουργει αδιεξοδα,προκαταληψη και εμπαθεια,
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ ΑΡΘΡΟ 86.αρθρο 4 του ν 3500/2006 να προστεθει ο ορος ¨διαρρηξη σχεσεων ¨ως ψυχολογικη βια σε βαρος ανηλικου και να τιμωρειται ΑΜΕΣΑ και ΑΥΣΤΗΡΑ χωρις χρονοτριβες,συνεπικουρομενος απο τον 1532ΑΚ.τα παιδια μας μετα απο χωρισμο υποκεινται σε ενδοοικογενειακη,ψυχολογικη βια,διαρρυγνιεται η σχεση με τον απομακρυσμενο γονεα και ο ετερος γονεας μενει ατιμωρητος.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ ΑΡΘΡΟ 98 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 23 παραγραφος 2.
Α Π Α Ρ Α Δ Ε Κ Τ Ο.ακαταδιωκτο για επαγγελματιες των κοινωνικων δομων και λειτουργων???????Συννεφο οι ψευδεις και πληρωμενες βεβαιωσεις και ετσι σιγουρη η καθειρξη….Αντε να αποδειξεις οτι δεν εισαι ελεφαντας.ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΣΥΡΣΗ.
ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ ΑΡΘΡΟ 99 ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 23Α παραγραφος 1. ¨….υποστηριξη των γυναικων θυματων ενδοοικογενειακης βιας¨…ΟΙ ΑΝΤΡΕΣ????ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ?????αυτη ειναι η ισοτητα που θελετε?????φυλετικη διακριση??????????η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ…….ΑΜΕΣΗ ΑΝΤΙΚΑΤΑΣΤΑΣΗ.

6 Δεκεμβρίου 2023, 21:11 | Θ ΔΝα καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παράγραφοι 1& 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε εξειδικευμένες δομές υποστήριξης γυναικών , χωρίς καμία αναφορά στους άνδρες και παιδιά ωσάν η ενδοοικογενειακή βία να ασκείται ΜΟΝΟ από άνδρες ενώ υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμεμα πάρα πολλά περιστατικά βίας που υποστηρίζουν ακριβώς το αντίθετο ! Δείτε τα αποτελέσματα ερευνών του χαμόγελου του παιδιού . Οι αριθμοί και τα ποσοστά βίας μιλάνε ξεκάθαρα ! Αυτές οι δύο παράγραφοι αποτελούν εξοφθαλμη διάκριση μεταξύ των δύο φύλλων που είναι αντισυνταγματικό ! Η ΒΙΑ δεν έχει φύλο και πρέπει να καταπολεμιστει από όπου κι αν προέρχεται!!!

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:59 | m p Να σταματήσουν αμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδια «ειδικών ψυχικής υγείας» ΙΔΙΩΤΩΝ , οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρις την συναινεση του ετερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές φορές χωρίς να εχουν δει καν το παιδί. Η μεθοδευση αυτή θα σταματήσει μονο οταν συναινουν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής και να διενεργηθεί η εξεταση απο Δημόσιο Φορέα.

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:21 | Σ Δ Διαφωνώ. Πολύ πρόχειρο νομοσχέδιο. Εισάγει την εμφυλη διάκριση διότι δεν αναφέρεται πουθενά στη βία κατά των αντρών και παιδιών. Μεγάλη ανισότητα. Ας καταλάβουμε επιτέλους ότι η βία δεν έχει φύλο ούτε ηλικία και είναι καταδικαστέα απο όπου και αν προέρχεται. Επιτέλους να ασχοληθεί κάποιος σοβαρά με τη μάστιγα των ψευδών καταγγελιών.

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:40 | g s Γιατι αυτη η αντισυνταγματική διάκριση στα φύλα για την ενδοοικογενειακή βία;;Γιατι δεν προβλέπετε δομές και για ανδρες- πατεράδες;;Αναρωτηθήκατε ποτε που πηγαίνουν οταν βρίσκονται διωγμένοι,πολλες φορες κακοποιημένοι και χωρίς τα παιδια τους, απο την οικία τους αφου τον χωρισμό κατά 70% τον επιδιώκει το αλλο φύλο; Η κακοποίηση προκαλειται και απο τα 2 φύλα και τα περιστατικα κακοποιησης ανδρων ειναι πάμπολλα τα οποία ανακοινώνονται μεν αλλα περνούν στα ψιλά δε ,προφανως σκόπιμα λόγω φεμινιστικης υστερίας και παραλογισμου . Αυτό σημαινει οτι και οι ανδρες εχουν αναγκη απο φιλοξενία και ψυχολογικη στήριξη και κυρίως εχουν αναγκη απο δικαιοσύνη και πραγματική ισότητα.

Φιαξτε δομές και για τους ανδρες και για τα παιδια και οχι μονο για γυναικες γιατι μετα από ενα επεισόδιο ενδοοικογενειακής βίας ή απο εναν χωρισμο ολοι βγαίνουν λαβωμένοι και πολλες φορές κακοποιημένοι.

Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:39 | m v Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μονο σε «εξιδεικευμένες δομές υποστήριξης) γυναικων», χωρίς καμμία αναφορά στούς ανδρες και τα παιδιά ωσάν η ενδοοικογενεική βία να ασκείται ΜΟΝΟ απο ανδρες ενω υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας για το αντίθετο. Επίσης τα αποτελέσματα της ερευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δινουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναικες, 68 ανδρες) κακοποίησης παιδιών απο μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% εναντι 22% των γυναικών. Αυτές οι 2 παράγραφοι συνιστουν εξώφθαλμη ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ (αρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατι η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:54 | d s Η διαρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα ειναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης και αποκοπής από τον ενα του γονέα, που συνήθως ειναι ο πατέρας και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το αρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει οτι μπορεί να εχει ως συνέπεια τήν αφαιρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διαρρηξη με διάφορες μεθοδευσεις..

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:05 | g s Εναρμόνηση του αρθρου 6 του ν.3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περι ενδοοικογενειακης βίας ωστε να αντιμετωπιστεί σποτελεσματικά η διάρρηξη των σχέσεων γονέα-τέκνου η οποία δημιουργείται με διάφορες μεθοδεύσεις από τον ετερο γονέα, κακοποιώντας ψυχολογικα το τέκνο..

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:59 | p g Η διαρρηξη των σχέσεων τεκνου με τον γονέα που δεν διαμένει ή συνασκεί συνεπιμέλεια , συνιστά βαριά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, η οποία κατα το 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας.Εφ οσον λοιπόν προβλέπεται στον Αστικο Κώδικα πως είναι δυνατόν να μην προβλέπεται στον Ποινικό Κώδικα; Χρειάζεται αμεση εναρμόνηση με το αρθρο 6 του ν.3500/2006 ωστε να αντιμετωπιστει αποτελεσματικά το,τεράστιο αυτο προβλημα.

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:57 | a s Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μονο σε «εξιδεικευμένες δομές υποστήριξης) γυναικων», χωρίς καμμία αναφορά στούς ανδρες και τα παιδιά ωσάν η ενδοοικογενεική βία να ασκείται ΜΟΝΟ απο ανδρες ενω υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας για το αντίθετο. Επίσης τα αποτελέσματα της ερευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δινουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναικες, 68 ανδρες) κακοποίησης παιδιών απο μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% εναντι 22% των γυναικών. Αυτές οι 2 παράγραφοι συνιστουν εξώφθαλμη ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ (αρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατι η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:46 | m p Γιατι αυτη η αντισυνταγματική διάκριση στα φύλα για την ενδοοικογενειακή βία;; Γιατι δεν προβλέπετε δομές και για ανδρες- πατεράδες;; Αναρωτηθήκατε ποτε που πηγαίνουν οταν βρίσκονται διωγμένοι,πολλες φορες κακοποιημένοι και χωρίς τα παιδια τους, απο την οικία τους αφου τον χωρισμό κατά 70% τον επιδιώκει το αλλο φύλο; Η κακοποίηση προκαλειται και απο τα 2 φύλα και τα περιστατικα κακοποιησης ανδρων ειναι πάμπολλα τα οποία ανακοινώνονται μεν αλλα περνούν στα ψιλά δε ,προφανως σκόπιμα λόγω φεμινιστικης υστερίας και παραλογισμου . Αυτό σημαινει οτι και οι ανδρες εχουν αναγκη απο φιλοξενία και ψυχολογικη στήριξη και κυρίως εχουν αναγκη απο δικαιοσύνη και πραγματική ισότητα.Φιαξτε δομές και για τους ανδρες και για τα παιδια και οχι μονο για γυναικες γιατι μετα από ενα επεισόδιο ενδοοικογενειακής βίας ή απο εναν χωρισμο ολοι βγαίνουν λαβωμένοι και πολλες φορές κακοποιημένοι. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:35 | Μ Διαφωνώ απόλυτα! Υπάρχει αντισυνταγματική συμπεριφορά μιας και υπάρχει σαφέστατη φυλλετικη διάκριση !Κάθε μορφή βίας είναι καταδικαστέα πόσο δε η ενδοοικογενειακή! Τα επίσημα όμως στοιχεία (σε ποσοστιαίο βαθμο) από το χαμόγελο του παιδιου και την ελληνική αστυνομία δείχνουν το άκρος αντίθετο! Πώς τα θύματα είναι τα παιδιά και οι άνδρες! Σταμάτηστε αυτή την κατάφορη αδικία! Πλήρης προστασία σε όλους δίχως διακρίσεις ! Η ΒΙΑ δεν έχει φύλο!!!

6 Δεκεμβρίου 2023, 18:12 | Μ Τ Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μονο σε «εξιδεικευμένες δομές υποστήριξης) γυναικων», χωρίς καμμία αναφορά στούς ανδρες και τα παιδιά ωσάν η ενδοοικογενεική βία να ασκείται ΜΟΝΟ απο ανδρες ενω υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας για το αντίθετο. Επίσης τα αποτελέσματα της ερευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δινουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναικες, 68 ανδρες) κακοποίησης παιδιών απο μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% εναντι 22% των γυναικών. Αυτές οι 2 παράγραφοι συνιστουν εξώφθαλμη ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ (αρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατι η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.Γιατι αυτη η αντισυνταγματική διάκριση στα φύλα για την ενδοοικογενειακή βία;; Γιατι δεν προβλέπετε δομές και για ανδρες- πατεράδες;; Αναρωτηθήκατε ποτε που πηγαίνουν οταν βρίσκονται διωγμένοι,πολλες φορες κακοποιημένοι και χωρίς τα παιδια τους, απο την οικία τους αφου τον χωρισμό κατά 70% τον επιδιώκει το αλλο φύλο; Η κακοποίηση προκαλειται και απο τα 2 φύλα και τα περιστατικα κακοποιησης ανδρων ειναι πάμπολλα τα οποία ανακοινώνονται μεν αλλα περνούν στα ψιλά δε ,προφανως σκόπιμα λόγω φεμινιστικης υστερίας και παραλογισμου . Αυτό σημαινει οτι και οι ανδρες εχουν αναγκη απο φιλοξενία και ψυχολογικη στήριξη και κυρίως εχουν αναγκη απο δικαιοσύνη και πραγματική ισότητα.
Φιαξτε δομές και για τους ανδρες και για τα παιδια και οχι μονο για γυναικες γιατι μετα από ενα επεισόδιο ενδοοικογενειακής βίας ή απο εναν χωρισμο ολοι βγαίνουν λαβωμένοι και πολλες φορές κακοποιημένοι. Η

ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.ΌΣΑΝ ΑΦΟΡΑ ΤΟΥΣ ΕΙΔΙΚΟΥΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ: Να σταματήσουν αμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδια «ειδικών ψυχικής υγείας» ΙΔΙΩΤΩΝ , οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρις την συναινεση του ετερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές φορές χωρίς να εχουν δει καν το παιδί. Η μεθοδευση αυτή θα σταματήσει μονο οταν συναινουν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής και να διενεργηθεί η εξεταση απο Δημόσιο Φορέα.

6 Δεκεμβρίου 2023, 17:10 | Κ Γ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα

[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :

1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα

και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :

1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην

αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022

Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., “Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής”, διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., “Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου”, διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., “Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση”, Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood

exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

6 Δεκεμβρίου 2023, 17:14 | Μ Δ ΔΙΑΦΩΝΩ με το σχεδιο νομου …
Επιτελους να σταματησει η αποξενωση που κανουν οι μαμαδες στους μπαμπαδες εις βαρος των παιδιων.. Ο αδερφος μου εχει να δει τα παιδια του μηνες, γιατι μια μαμα αποφασισε χωρις λογο και ΕΚΔΙΚΗΤΙΚΑ να του αφαιρεσει το δικαιωμα να χαιρεται τα παιδακια του..Ποια ειναι τελικα τα θεσμικα που θυμαστε απο τους μπαμπαδες σας οσο αναφορα την ανατροφη σας…Σας εμαθαν να ζειτε χωρις ΠΑΤΕΡΑ????
Οσο αναφορα την ενδοοικογενειακη βια,ΓΙΑΤΙ να υπαρχει διακριση στα φυλα , στα ορια του αντισυνταγματικου,για να μην πω στα ορια του ρατσισμου..Η σωματικη ΚΑΙ η ψυχικη κακοποιηση προκαλειται ΚΑΙ απο τα δυο φυλα…
ΘΑ ΜΑΣ ΒΡΕΙΤΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΑΣ ΣΤΙΣ ΚΑΛΠΕΣ

6 Δεκεμβρίου 2023, 17:53 | Α Μ Απολύτως ΣΥΜΦΩΝΩ με τις θέσεις του ενεργού μπαμπά.ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα,

κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:
Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου
1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.
2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.
Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.
Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α’ 164) αντικαθίσταται ως εξής:
«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης
Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.
Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,
Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.
Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει

να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6

Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.

Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο

φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.

“Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της

ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.
Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.
Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.
β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,
Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.
“https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI
Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.
ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,
Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.
Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες”
6 Δεκεμβρίου 2023, 15:03 | Γ Αν ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ):
ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ
Αναλυτικότερα:
Να προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :
Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη
1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.
Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).
Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.
Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι:
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως:
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,

2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα
Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχίατρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.
2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.
3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.
4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών: «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ.: «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ.: «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.
Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.
Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-

5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5: α) με κωδικό V995.51: ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20: προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29: παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση: Πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict: Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings: Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents: A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191.6 Δεκεμβρίου 2023, 13:32 | ΠαυλοςΣε ποιά ενδοοικογενειακή βία αναφέρεστε;;
Σε αυτην που αθωώνονται συνέχεια οι ανδρες-μπαμπαδες λόγω ΨΕΥΔΩΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΩΝ;;
Ενδοοικογενειακή βία υφίσταται αλλά σε πολύ μικρότερο βαθμό, γιατι συνήθως ειναι κατασκευασμένη, και προέρχεται και απο τα δυο φύλα. Πρόσφατα ειδα κάποιο βίντεο που κυκλοφορεί με περιστατικά βιας κατά των ανδρών που εχουν ανακοινωθει απότα ΜΜΕ και εφριξα !! Δυστυχώς προσπαθούν να εκμεταλλευτούν την ενδοοικογενεική βία για ικονομικούς λογους κυρίως θυσιάζοντας το ανδρικο φύλο χαρακτηρίζοντάς το συλλήβδην ως κακοποιητικο!
Βάλτε τέρμα σε αυτό το ανοσιούργημα που γίνεται βαζοντας βαριές ποινές στίς ΨΕΥΔΕΙΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ και αφαίρεση γονικής μέριμνας και θα δείτε τότε πως θα μειωθεί κάθετα αυτό το φαινόμενο. Νομοθετείστε ΔΙΚΑΙΑ και μην δίνετε αλλη δύναμη στίς «φεμινίστριες» και στίς μεθοδεύσεις τους. Τα στοιχεία απο την ερευνα του Χαμογελου του Παιδιου (τριπλάσια κακοποιηση των παιδιων απο μητέρες εναντι του πατέρα) καθώς και οι ερευνες εδω και στο εξωτερικο αλλα λενε, οπως και οι τραγικες αυτοκτονίες ανδρων 78% ανδρες, 22% γυναίκες. Σκύψτε στό προβλημα ουσιαστικα και φιάξτε δομές και για τούς ανδρες και τα παιδια χωρίς να κάνετε διάκριση φύλων.Εχουν και εκεινοι αναγκη απο φιλοξενια και ψυχολογική στήριξη αλλα κυρίως εχουν ανάγκη απο δικαιοσύνη και τα παιδιά τους..
6 Δεκεμβρίου 2023, 13:55 | Γ Δ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα

και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και

αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022
Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022
Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022
Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021
Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278
Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022
Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.
Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022
Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40
Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281

Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

6 Δεκεμβρίου 2023, 12:28 | Ελ Σωστή προσέγγιση!ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:

Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου

1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.

2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.

Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης

Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.

Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,

Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ

ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.

Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της

συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6
Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.
Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.

“Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

“https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες”

6 Δεκεμβρίου 2023, 12:48 | Σ ΣυμφωνώΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της

ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:

Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου

1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.

2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.

Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης

Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.

Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,

Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.

Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί

αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6

Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής

σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.
Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.
“Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου

αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

“https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες”

6 Δεκεμβρίου 2023, 12:45 | Σ Δ Απολύτως ΣΥΜΦΩΝΩ με τις θέσεις του ενεργού μπαμπά.ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ’ απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή

ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:

Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου

1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.

2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.

Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α’ 164) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης

Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.

Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,

Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.

Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης

και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6

Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.

Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο

23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.

“Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.
Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.
β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,
Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.
“https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI
Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.
ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,
Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.
Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες”
6 Δεκεμβρίου 2023, 12:46 | Γ k ΑΠΑΝΤΩ ΣΤΗΝ ΚΥΡΙΑ Ε ΠΑΡΑΠΑΝΩ.ΚΥΡΙΑ Ε ΕΙΜΑΙ ΚΙ ΕΓΩ ΠΑΠΠΟΥΣ ΕΝΟΣ ΑΓΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΕΝΟΣ ΚΟΡΙΤΣΙΟΥ.ΠΗΓΑ ΝΑ ΣΩΣΩ ΤΗΝ ΚΟΡΗ ΜΟΥ ΑΠΟ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΓΑΜΠΡΟΥ ΜΟΥ ΠΟΥ ΤΗ ΧΤΥΠΟΥΣΕ ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΑ ΕΓΓΟΝΙΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΧΤΥΠΗΣΕ ΚΑΙ ΜΕΝΑ Ο ΚΥΡΙΟΣ ΚΑΡΔΙΟΠΑΘΗ ΑΝΘΡΩΠΟ,ΝΑΙ ΥΠΑΡΧΕΙ ΒΙΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΕΓΩ ΤΗ ΒΙΩΣΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΡΩΗΝ ΓΑΜΠΡΟ ΜΟΥ ΚΑΙ ΝΟΣΗΛΕΥΤΗΚΑ ΣΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟ.ΕΙΠΑΤΕ ΠΩΣ ΕΧΕΤΕ ΕΓΓΟΝΟΥΛΑ ,ΘΑ ΘΕΛΑΤΕ ΝΑ ΒΙΩΣΕΙ ΤΕΤΟΙΟ ΠΡΑΓΜΑ ΤΟ ΚΟΡΙΤΣΙ ΣΑΣ,ΟΥΤΕ ΕΓΩ ΔΕ ΘΑ ΤΟ ΗΘΕΛΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΓΟΝΗ ΣΑΣ ΚΙ ΑΣ ΜΗ ΣΑΣ ΞΕΡΩ.Η ΑΝ ΤΗΣ ΣΥΝΕΒΑΙΝΕ ΘΑ ΛΕΓΑΤΕ ΠΩΣ ΦΤΑΙΕΙ ΕΚΕΙΝΗ;΄ΣΥΓΓΝΩΜΗ ΑΛΛΑ ΤΕΤΟΙΕΣ ΑΠΟΨΕΙΣ ΠΕΡΙ ΕΥΘΥΝΗΣ ΤΩΝ ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΓΙΑ ΤΗ ΒΙΑ,ΕΙΝΑΙ ΑΛΛΗΣ ΕΠΟΧΗΣ.ΝΑ ΕΙΣΤΕ ΚΑΛΑ.ΚΙ ΕΥΧΟΜΑΙ ΝΑ ΜΗ ΣΥΜΒΕΙ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙΚΟ ΣΑΣ ΠΟΤΕ ΤΕΤΟΙΟ ΠΡΑΓΜΑ.ΕΜΕΙΣ ΑΡΡΩΣΤΗΣΑΜΕ ΟΛΟΙ ΓΙ ΑΥΤΟΝ ΤΟΝ ΑΝΘΡΩΠΟ ΠΟΥ ΕΜΠΛΕΞΕ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΑΣ.ΚΙ ΑΚΟΜΑ ΥΠΟΦΕΡΟΥΜΕ.ΕΓΩ ΧΑΡΗΚΑ ΠΟΛΥ ΓΙΑ ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΜΑΚΑΡΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΚΑΙ ΕΦΑΡΜΟΓΗ.
6 Δεκεμβρίου 2023, 10:22 | Π Μιλούν τα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας,μιλούν οι δολοφονημένες γυναικες ,αλλη μια χθες. Κάποια σχόλια που διαβάζω από κάποιους ΨΙΛΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ,μιλούν τα αποδεδειγμένα εγκληματα,που δυστυχως τελειωμο δεν έχουν Είμαι και εγώ άντρας,σαν άντρας δε δέχομαι τιποτα λιγοτερο,θα μπορούσε να ειναι η μανα μας,η κόρη μας,η αδελφή μας

6 Δεκεμβρίου 2023, 09:16 | Π Καταδικαστέα από όπου κι αν προέρχεται η οποιαδήποτε μορφή βίας !
Δεν μπορώ να καταλάβω όμως τον αντισυνταγματικο συλλογισμός σας καθώς γίνεται ξεκάθαρη διάκριση μεταξύ των φύλλων, αφού προβλέπονται μόνο μέτρα στήριξης και προστασίας για τις γυναίκες και καθόλου για τα παιδικά και τους άντρες!
Η ΒΙΑ δεν έχει φύλλο! Κοιτάξτε τα επίσημα στοιχεία από καταγγελίες μέσω του χαμόγελου του παιδιού και θα διαβεβαιωθειτε για το σφάλμα σας!
6 Δεκεμβρίου 2023, 02:28 | Μ Τ.Το υπο διαβούλευση νομοσχέδιο εξαφανιζει κάθε εννοια δικαίου και ισότητας γονέων και φύλων παρασυρμένο απο φεμινιστικές ιδιοτελεις συκοφαντικες κραυγές και

διερωτώμαι πως επιτρέψατε και διευκολύνατε να διογκωθεί αυτή η στρεβλή και αδικη εικόνα για το ανδρικό φύλο ώς κακοποιητικό σε σημείο υστερίας απόλα τα ΜΜΕ σαν να ειναι κολλητική ασθένεια.
Αδιαφορείτε προκλητικά για το σοβαρότατο αδίκημα της διάρρηξης και αποκοπής σχέσεων του παιδιου από τον ενα γονέα, το οποίο προκαλείται απο τον ετερο, το οποίο αφήσατε να πάρει τεράστιες διαστάσεις, ποινικοποιείτε το θέμα της διατροφής της οποίας δεν φροντίσατε πρώτα να ρυθμίσετε τον υπολογισμό της, προτείνετε να εχουν το ακαταδίωκτο οι οικείοι των γονέων (συνηθως μητέρων) που παραβιάζουν δικαστικές αποφάσεις, οπως το ιδιο κάνετε και για τους ιδιώτες «ειδικούς» στις γνωματεύσεις και τέλος στο αρθρο 99 αναφέρεστε σε δομές ΜΟΝΟ για γυναικες αγνοώντας οτι τα περιστατικά βίας από γυναίκες προς ανδρες και παιδιά ειναι ήδη πάρα πολλά (οπως περνούν στα ψιλά στα ΜΜΕ) τα οποία επιμελώς υποτιμώνται, οπως υποτιμάται και η ερευνα του Χαμόγελου του Παιδιου με τριπλάσιο νούμερο κακοποιησης των παιδιών απο τις μητέρες σε σχεση με τους πατέρες καί οπως υποτιμάται το τραγικο γεγονός των αυτοκτονιών των ανδρών με ποσοστο 78% εναντι του 22% των γυναικών ωστε να φαίνεται οτι η βία εχει φύλο.Οσο ειναι καιρός νομοθετείστε δίκαια και με γνώμονα τήν ισότητα, οπως προβλέπει το Σύνταγμα, γιατι αυτές οι πρακτικές μόνο διχόνοια ανάμεσα στα φύλα εξυπηρετούν και οριστική διάλυση της οικογένειας που ηταν πάντα η δύναμη της χώρας μας. Βαλτε τέλος σε αυτήν την φεμινιστική υστερία που ζούμε.. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ
6 Δεκεμβρίου 2023, 02:08 | Κ Γιατι αυτη η αντισυνταγματική διάκριση στα φύλα για την ενδοοικογενειακή βία;; Γιατι δεν προβλέπετε δομές και για ανδρες- πατεράδες;;
Αναρωτηθήκατε ποτε που πηγαίνουν οταν βρίσκονται διωγμένοι,πολλες φορες κακοποιημένοι και χωρίς τα παιδια τους, απο την οικία τους αφου τον χωρισμό κατά 70% τον επιδιώκει το αλλο φύλο; Η κακοποίηση προκαλειται και απο τα 2 φύλα και τα περιστατικα κακοποιησης ανδρων ειναι πάμπολλα τα οποία ανακοινώνονται μεν αλλα περνούν στα ψιλά δε ,προφανως σκόπιμα λόγω φεμινιστικης υστερίας και παραλογισμου . Αυτό σημαινει οτι και οι ανδρες εχουν αναγκη απο φιλοξενία και ψυχολογικη στήριξη και κυρίως εχουν αναγκη απο δικαιοσύνη και πραγματική ισότητα.
Φιαξτε δομές και για τους ανδρες και για τα παιδια και οχι μονο για γυναικες γιατι μετα από ενα επεισόδιο ενδοοικογενειακής βίας ή απο εναν χωρισμο ολοι βγαίνουν λαβωμένοι και πολλες φορές κακοποιημένοι.
Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.
5 Δεκεμβρίου 2023, 23:01 | Κ Π Μεταβιβάζουμε το χρέος μας σε αμοιβαία συνδιαλλαγή και στέρεη, βασισμένη σε κοινά αποδεκτές αξίες, επικοινωνία στα παιδιά. Κάθε αποξενωμένος γονέας είναι ένα ψυχικό έλλειμμα που τα παιδιά αδυνατούν, και δεν πρέπει, να διαχειρίζονται. Η αρχή της ισοτιμίας απέναντι στον ρόλο και την καθολική οντότητα κάθε γονέα οφείλει να είναι αδιαπραγμάτευτη. Οι όποιες συνθήκες θα πρέπει να προσαρμόζονται από κάθε έναν έτσι ώστε η ανατροφή των παιδιών να πραγματοποιείται και από τους δύο γονείς, δίχως την παραμικρή υπόνοια σφετερισμού των συνειδήσεων των τέκνων από κάποια από τις δύο μεριές. Στον αιώνα των δικαιωμάτων του ανθρώπου δεν νοείται να μην συμπεριλαμβάνεται η ανάγκη των παιδιών να μεγαλώνουν σε ένα περιβάλλον που δεν αποκλείει, δεν στιγματίζει και στην ουσία δεν τα αποξενώνει από έναν στοργικό και δοτικό γονέα. Διαφορετικές πρακτικές θα είναι σαν να μεγαλώνουμε υγιείς αρρώστους.
5 Δεκεμβρίου 2023, 22:11 | Π:Έφυγε από το δικαστήριο όπου είχε παραπεμφθεί για ενδοοικογενειακή βία σε βάρος της εν διαστάσει συζύγου του και επιστρέφοντας σπίτι άσκησε εκ νέου βία εναντίον της γυναίκας, με αποτέλεσμα να καθίσει ξανά στο εδώλιο του κατηγορούμενου. Ο λόγος για έναν 37χρονο που μέσα σε ένα 24ωρο βρέθηκε δύο φορές κατηγορούμενος για ανάλογη πράξη.
5 Δεκεμβρίου 2023, 22:49 | Θ Διαφωνώ! Δεν μπορώ να καταλάβω πως θέλετε μέσα σε ένα νόμο να θεσπιστεί κάτι το αντισυνταγματικό! Δηλαδή η εμφανέστατη φυλλετικη διάκριση. Η ΒΙΑ πρέπει είναι καταδικαστέα από όπου κι αν προέρχεται!
Ζητήστε από το χαμόγελο του παιδιού καθώς και την αστυνομία να σας δοθούν όλα τα στοιχεία για καταγγελίες κι επιβεβαιωμένα περιστατικά , για να δείτε αναλυτικά από πού προέρχονται! Η ΒΙΑ δεν έχει φύλλο!!!
5 Δεκεμβρίου 2023, 20:44 | Ελ. Ως γιαγια κ μητερα, δυο παιδιων(αγορι-κοριτσι) θα τολμησω να πω οτι οι αντρες πρεπει να βοηθηθουν πιο πολυ. Εμεις οι γυναικες φταιμε για οτι γινεται στα μικρα κ μεγαλα παιδια. Ο νομος ηταν υπερ της γυναικας. Οι αντρες απεδειξαν οτι αξιζουν πιο πολλα.
5 Δεκεμβρίου 2023, 20:14 | Σπ. Η ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΟΥ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΝΤΙΓΡΆΦΕΤΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΤΕΛΝΕΤΕ ΕΚΕΊ ΩΣ ΣΧΟΛΙΟ προθεσμία έως 28 Δεκέμβρη 2023 – ακολουθεί το πλήρες κείμενο : ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής : Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του

Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα. Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα
Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων. 2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης

«σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006. Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

5 Δεκεμβρίου 2023, 19:15 | Γ ΚΗ Γονικη αποξενωση ειναι μαστιγα και πρεπει να σταματησει χθες…Η ενδοοικογενειακη βια δεν εχει φυλο και πρεπει να εφαρμοζεται ο νομος αυστηρα και χωρος διακρισεις σε οσους την ασκουν..

Τα παιδια εχουν τη φυσικη αναγκη να ανατρεφονται και απο τους 2 γονεις εφοσον αυτοι ειναι ικανοι.

5 Δεκεμβρίου 2023, 18:38 | Μ Κύριε Υπουργέ,

Η γονική αποξένωση των ανηλίκων θα πρέπει οπωσδήποτε να συμπεριληφθεί στις μορφές βίας και μάλιστα σοβαρής βίας, ένα μικρό μέρος της ποινής φυλάκισης να εκτίεται υποχρεωτικά.Το παιδί ζει σε συνθήκες ΣΥΝΔΡΟΜΟΥ ΤΗΣ ΣΤΟΚΧΟΛΜΗΣ, όταν με δικαστική απόφαση ζει χρόνο μεγαλύτερο από το 2/3 του συνολικού του χρόνου, στο σπίτι του ενός γονέα ο οποίος επιπρόσθετα αρνείται να αποδεχθεί την από κοινού και εξίσου άσκηση γονικής μέριμνας με τον άλλο γονέα του παιδιού.

5 Δεκεμβρίου 2023, 16:11 | Χ Γκ Σε τούτο τον ευλογημένο τόπο οι πραγματικές ποινές είναι ανύπαρκτες. Συγκεκριμένα, στα ζητήματα της ενδοοικογενειακης βίας. Ποιός είναι ο τρόπος με τον οποίο τεκμαίρεται η ψυχολογική βία; Ποιός είναι ο ορισμός της; Ποιά είναι η συγκεκριμένη διαδικασία; Από πού προκύπτει ότι οι άντρες δεν μπορεί να είναι θύματα ενδοοικογενειακης βίας; Με ποιά διαδικασία θα απευθύνονται τα θύματα ψυχολογικής βίας στις αρχές; Ποιες είναι οι ποινές; Πώς υποστηριζονται ψυχολογικά αυτοί οι άνθρωποι; Με ποιόν τρόπο αντιμετωπίζεται με το νομοσχέδιο αυτό η γονεϊκή αποξένωση; Είτε θεωρηθεί ως σύνδρομο, είτε ως κατάσταση είτε ως οποιαδήποτε διαδικασία; Με ποιόν τρόπο προστατευονται με το νομοσχέδιο αυτό τα παιδιά και οι γονείς-θύματα; Ποιές είναι οι ποινές για τις ψευδείς καταγγελίες; Την ώρα που δεκάδες γονείς-θύματα αποδεδειγμένα ψευδών καταγγελιών σεξουαλικης κακοποίησης των ίδιων τους των παιδιών έχουν απευθυνθεί στον Άρειο Πάγο, ποιά είναι τα νομικά εργαλεία για την τιμωρία των υπευθύνων; Με ποιον τρόπο αντιμετωπίζεται νομικά η κακοποίηση των μητέρων απέναντι στα ίδια τους τα παιδιά, όπου σύμφωνα με τα στοιχεία του Χαμόγελου του Παιδιού είναι σε έξαρση; Σε αυτή τη χώρα δεν υπάρχουν από το 2017 στατιστικά στοιχεία για τα παιδιά οικογενειων όπου υπάρχει διαζύγιο, επειδή αυτό δεν βολεύει το αφήγημα των δήθεν συνολικά κακοποιητων πατεράδων. Σε αυτή τη χώρα μπορεί όποιος θέλει, ανεξάρτητα φύλου να είναι κακοποιητικος, ακριβως επειδή τα πραγματικά περιστατικά κακοποίησης, συνήθως δεν καταγγελονται. Αυτά που καταγγελονται, συνήθως, είναι τα ψευδή περιστατικά, ακριβώς επειδή κανείς δεν έχει εμπιστοσύνη στους δικαστές, στους αστυνομικούς και την πολιτική ηγεσία. Εν ετει 2023 δεν υπάρχουν άλλα μέσα εκτός από την φυλάκιση; Η υποχρεωτική παρακολούθηση των θυτων από ψυχολόγους/ψυχιατρους; Το βραχιολακι; Η υποχρεωτική καταγραφή στην παράδοση/παραλαβή των παιδιών των διαζευγμενων ζευγαριών; Το μόνο που ενδιαφέρει είναι ο τρόπος με τον οποίο θα αυξηθούν τα ετήσια έσοδα των νομικών; Στην δημόσια διαβούλευση για τον νόμο 4800/2021 συμμετείχαν δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι γιατί θεώρησαν ότι μπορεί να είναι η απαρχή λύσεων. Σε αυτό το νομοσχέδιο η συμμετοχή στη διαβούλευση είναι ελάχιστη, όχι γιατί λύθηκαν τα προβλήματα, αλλά γιατί χάθηκε η παραμικρή ελπίδα. Μια κοινωνία-ζούγκλα.

5 Δεκεμβρίου 2023, 14:15 | Σ Ξ.Δεν μπορώ να καταλάβω τους κυρίους που νιώθουν θιγμένοι.Στατιστικά να το δούμε σωματοδομικά να το δούμε,τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας είναι κατά κύριο λόγο γυναίκες και παιδιά!Αν νιώθει κάποιος από εκείνους ότι είναι θύμα ενδοοιγενειακής βίας,κι αν όντως είναι,δε θα αμφισβητηθεί.Αν νιώθει ότι έχει κινδυνέψει η ζωή του κι έχει πάει αιμόφυρτος στο νοσοκομείο από χέρι

συντρόφου του,ας σταθεί στο πλευρό των κακοποιημένων γυναικών και παιδιών σαν ομοιοπαθής, που θα έπρεπε σαν θύμα να τις κατανοήσει πρώτος κι οχι να μειώνει τις κολάσιμες πράξεις και όλοι μαζί να παλέψουμε όσοι έχουμε υποστεί βία να στηρίξουμε αυτό το νομοσχέδιο και να ζητήσουμε αυστηρότερες ποινες.Με αφορμη τα σχόλια που διαβάζω και ως επιζώσασα.Δεν είναι μάχη των φύλων,είναι μάχη λατά της βίας,ή μήπως τλκ υπάρχει κάτι άλλο πίσω από όλο αυτό το παραλλήρημα και φόβος για την αυστηροποίηση των ποινών για κάποιους;

5 Δεκεμβρίου 2023, 13:48 | Γ Π ΣΑΣ ΓΡΑΦΩ ΤΩΡΑ ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΑΚΟΜΑ ΕΝΑ ΣΥΜΒΑΝ ΠΟΥ ΜΟΛΙΣ ΑΚΟΥΣΑ ΣΤΑ ΜΜΕ ΠΟΥ ΜΟΛΙΣ ΣΗΜΕΙΩΘΗΚΕ ΣΤΗ ΣΑΛΑΜΙΝΑ.ΜΕΤΡΑΜΕ ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΝΕΚΡΗ,ΕΙΧΕ ΚΑΤΑΓΓΕΙΛΕΙ ΗΔΗ ΤΟΝ ΣΥΝΤΡΟΦΟ ΤΗΣ ΓΙΑ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ,ΝΟΜΙΖΩ ΠΩΣ ΚΑΠΟΙΟΙ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΣΩΠΑΣΟΥΝ,ΤΕΡΜΑ Ο ΧΛΕΥΑΣΜΟΣ ΚΑΙ Η ΥΠΟΤΙΜΗΣΗ ΤΗΣ ΜΑΣΤΙΓΑΣ ΤΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ.ΑΚΟΜΑ ΜΙΑ ΝΕΚΡΗ ΑΠΟ ΧΕΡΙ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΗ . ΥΠΟΥΡΓΕ ΚΑΝΤΕ ΚΑΤΙ

5 Δεκεμβρίου 2023, 09:54 | Λ.Κ.Τραγικό το να διαβάζουν κακοποιημένες γυναίκες περί φεμινιστικού παραλογισμού,θύματα είμαστε.Προσωπικά γλίτωσα από χέρι συντρόφου,θα μπορούσα να μη σας γράφω αυτήν τη στιγμή,όλοι αυτοί που γράφουν για παραλογισμό και ψεύδη των γυναικών που έχουν υποστεί βία,προσωπικά με κανουν να βιώνω τον εφιάλτη ξανα και ξανά,στην περίπτωσή μου η δικαιοσύνη μίλησε με απόφαση καταδίκης του κακοποιητή μου,η αναστολή βέβαια είναι κάτι που δεν με αφήνει να ζω πραγματικά ελεύθερη.Διεκδικούμε τις ζωές μας και δεν καταλαβαίνω πως μπορεί το μεγαλύτερο αγαθό που είναι η ζωή,να ενοχλεί κάποιους.Προσπαθώ να βρω τον λόγο. Νομοθετήστε σας παρακαλώ,προστατέψτε μας

5 Δεκεμβρίου 2023, 02:45 | Σπ Εναρμόνηση του αρθρου 6 του ν.3500/2006 με το αρθρο 1532 ΑΚ περι ενδοοικογενειακης βίας ωστε να αντιμετωπιστεί σποτελεσματικά η διάρρηξη των σχέσεων γονέα-τέκνου η οποία δημιουργείται με διάφορες μεθοδεύσεις από τον ετερο γονέα, κακοποιώντας ψυχολογικα το τέκνο..

5 Δεκεμβρίου 2023, 01:48 | Π Βαλτε φρένο στον φεμινιστικο παραλογισμό ! Σταματείστε να τον καλλιεργείτε ! Σταματειστε την διάκριση των φύλων !

Προστατεύστε το ανδρικό φύλο απο την μισανδρία, τον ρατσισμό και την ανισότητα..Γιατι δομες και ψυχολογικη στήριξη ΜΟΝΟ για γυναικες οταν τοσοι ανδρες βρίσκονται σε δεινή θέση διωγμένοι απο τα σπιτια τους, πολλές φορές κακοποιημένοι και μακριά απο τα παιδια τους, καθώς το 70% των γυναικων επιδιώκει τον χωρισμό; Η κακοποίηση συμβαινει και απο τα 2 φύλα. Δεν γνωριζετε αυτά που πεφτουν στην δική μας αντίληψη περνώντας στα ψιλά στα ΜΜΕ για την βία που ασκούν οι γυναικες στους ανδρες; Τα μαχαίρια ειναι στην ημερησία διάταξη. Δεν γνωριζετε για τίς αυτοκτονίες των ανδρών με το συντριπτικο ποσοστο του 78% εναντι 22% των γυναικών; Δεν γνωρίζετε για το τριπλάσιο ποσοστό κακοποίησης παιδιων απο τις μητέρες σε σχεση με τούς πατέρες που δίνει το Χαμόγελο του Παιδιού ; Δεν γνωριζετε ποσοι βιασμοι γίνονται απο αλλοδαπους; Σταματείστε λοιπον να υπερηφανευεστε για το νουμερο των δομων που εχετε ηδη δημιουργήσει λες και ολοι οι ανδρες συλλήβδην ειναι βίαιοι και κακοποιητες και φροντισετε να κανετε Δομές και για εκείνους και για τα παιδια νομοθετώντας ΔΙΚΑΙΑ και με στόχο το αρθρο 4 του Συντάγματος

4 Δεκεμβρίου 2023, 22:59 | N Z

ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα

[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :

1) η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,

2) επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,

3) έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4) έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,

5) απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,

6) αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7) υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8) απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1) συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2) ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3) παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4) αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5) εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6) θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7) πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8) εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9) απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022
Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022
Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022
Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278
Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022
Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.
Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022
Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40
Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-1914 Δεκεμβρίου 2023, 21:30 | Γιάννης ΤζούμαρηςΠερι ¨σωματικής και ψυχολογικής βίας»
Κάθε αποξένωση γονιού απο τα παιδιά του ασκεί ψυχολογική βία στο παιδί, αφού υποχρεώνεται να μείνει με τον εναν γονιό ή χωρίς γονείς.

Στα δικαστήρια συνήθως τα παιδιά δίνονται στην μητέρα με όρους βαρείς για τον πατέρα απο τον οποίο και αποκόπτονται ή συναντούν μόνο λίγες μέρες το μήνα.
Η έννοια της κοινής ανατροφής δεν εχει να κάνει μόνο με μοίρασμα των εξόδων, αλλά και με την διαπαιδαγώγηση σε ασφαλές περιβάλλον, των παιδιών.
Θεωρώ οτι η αποξένωση προκαλεί ψυχολογικά θέματα στα παιδιά και η σχέση τους με τους γονείς τους δεν είναι ισοβαρής και δίκαια καταμερισμένη ετσι ώστε τα παιδιά να μεγαλώνουν σε λιγότερο αγχώδεις συνθήκες και να μπορούν να χαρούν και τους δύο γονείς εξ ίσου με χαρά και αγάπη.
4 Δεκεμβρίου 2023, 21:31 | Γ . ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ.
ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ ΠΟΙΝΗ ΦΥΛΑΚΙΣΗ ΣΤΟΝ ΑΠΟΞΕΝΩΤΗ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΠΟΙΝΙΚΗ ΡΗΤΡΑ ΓΙΑ ΚΑΘΕ ΦΟΡΑ ΠΟΥ ΤΟ ΚΑΝΕΙ.
ΝΑ ΟΡΙΣΤΟΥΝ ΨΥΧΟΛΟΓΟΙ ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΙ ΣΥΝΕΡΓΑΤΕΣ ΥΠΟΧΡΕΩΤΙΚΑ ΣΕ ΚΑΘΕ ΔΙΑΖΥΓΙΟ Η ΚΑΘΕ ΣΥΓΚΡΟΥΣΗ ΣΧΕΣΕΩΝ ΓΟΝΕΩΝ ΕΚΤΟς ΓΑΜΟΥ ΜΕ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ ΤΕΚΝΟΥ.ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΜΠΕΙ ΕΝΑ ΤΕΛΟΣ ΣΤΟ ΨΕΜΑ ΚΑΙ ΣΤΗ ΨΥΧΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ.Είμαι πολλά χρόνια αποξενωμένος καί με δικαστική απόφαση επικοινωνίας στα χέρια μου, ο νομοθέτης άφησε τη μητέρα να μετοικισει εξωτερικό εν όψει ασφαλιστικών μετρων και μετά απο 2 μήνες αφού βγήκε νέα απόφαση για εξωτερικπο, η μητέρα επέστρεψε το παιδί Ελλάδα, και πάρα πολλά πολλά ακόμα… ΚΟΥΡΑΣΤΗΚΑΜΕ ΚΑΙ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΟΙ. ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΟ ΟΤΙ ΦΕΡΑΜΕ ΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΣΤΟ ΚΟΣΜΟ ΚΑΙ ΚΑΝΑΜΕ ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΜΗΤΕΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΤΟ ΠΛΗΡΩΝΟΥΜΕ ΜΙΑ ΖΩΗ ΕΜΕΙΣ ΚΑΙ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ ΕΞΑΙΤΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΕΙΨΕΩΝ ΣΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ. Τόσα χρόνια κουραστήκαμε να προσπαθούμε να αποδείξουμε το αυτονόητο, ότι το παιδί χρειάζεται και τους 2 βιολογικούς γονείς δίπλα του.
4 Δεκεμβρίου 2023, 20:37 | Ά Μ.Απαιτείται:· Σειρά μέτρων και πολιτικών καθώς και συντονισμένων ενεργειών με όλες τις εμπλεκόμενες υπηρεσίες στο πεδίο.· Έρευνα για τον εντοπισμό και την αντιμετώπιση όλων των αιτιών που προκαλούν το φαινόμενο.· Ενίσχυση και εξάπλωση, ποιοτική και ποσοτική, του Δικτύου Δομών για την αντιμετώπιση της βίας κατά των γυναικών.· Διαρκής επιμόρφωση και στελέχωση με έμπειρο και καταρτισμένο επιστημονικό δυναμικό σχολείων, αστυνομίας, νοσοκομείων, δικαστηρίων, συμβουλευτικών κέντρων και ξενώνων.· Τήρηση και πλήρη εφαρμογή της Σύμβασης της Κων/πολης. Επείγει να τεθούν σε εφαρμογή όλα τα μέτρα προστασίας θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας που προβλέπει η Σύμβαση όπως το άρθρο 52, με βάση το οποίο οι Αρχές μπορούν να διατάξουν την άμεση απομάκρυνση του δράστη από την οικογενειακή εστία και να του απαγορεύσουν την προσέγγιση της οικίας των θυμάτων.· Αναγκαίες νομοθετικές παρεμβάσεις όπου απαιτείται σε κεντρικό επίπεδο.· Να αναγνωριστεί τώρα ο όρος «Γυναικοκτονία», διότι δεν είναι απλώς έγκλημα! Είναι φόνος που τα κίνητρά του σχετίζονται με τις σχέσεις εξουσίας ανάμεσα στα φύλα και την πατριαρχία.· Κάθε γυναίκα που δολοφονείται από τον σύζυγο, σύντροφο ή γιο της, δηλώνει την αποτυχία της Πολιτείας και αποδεικνύει την ανεπάρκεια των θεσμικών οργάνων να παρέμβουν για την αποτροπή των γυναικοκτονιών.ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ !Τα χέρια που σηκώνονται είναι για να αγκαλιάζουν. Όχι να δολοφονούν, να μαχαιρώνουν, να πνίγουν, να βιάζουν.Μέτρα και πολιτικές ΤΩΡΑ!Καμιά γυναίκα δολοφονημένη, καμιά γυναίκα να μην λείψει! Τις θέλουμε όλες εδώ.
4 Δεκεμβρίου 2023, 20:31 | Π.Λ ΟΧΙ ΑΛΛΕΣ ΝΕΚΡΕΣ ΟΧΙ ΑΛΛΑ ΘΥΜΑΤΑ ΟΧΙ ΑΛΛΑ ΟΡΦΑΝΑ
4 Δεκεμβρίου 2023, 20:30 | Ζ Ι Η ορατότητα των δολοφονιών με έμφυλο πρόσημο, η ονοματοθεσία τους ως γυναικοκτονίες, έχουν εγγραφεί πλέον στην συνείδηση της ελληνικής κοινωνίας. Οφείλει να εγγραφεί και στον ποινικό κώδικα μας. Αποτελεί αίτημα επιτακτικό και αναγκαίο, επιβεβλημένο από το μέγεθος και το εύρος της έμφυλης βίας που χαρακτηρίζει τις διαπροσωπικές και ενδοοικογενειακές σχέσεις. Η κουλτούρα έχει ήδη καλλιεργηθεί. Πράξεις!
4 Δεκεμβρίου 2023, 20:27 | Δ Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μονο σε «εξιδεικευμένες δομές υποστήριξης) γυναικων», χωρίς καμμία αναφορά στούς ανδρες και τα παιδιά ωσάν η ενδοοικογενεική βία να ασκείται ΜΟΝΟ απο ανδρες ενω υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας για το αντίθετο. Επίσης τα αποτελέσματα της ερευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δινουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναικες, 68 ανδρες) κακοποίησης παιδιών απο μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% εναντι 22% των γυναικών. Αυτές οι 2 παράγραφοι συνιστουν εξώφθαλμη ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΦΥΛΩΝ (αρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατι η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.
4 Δεκεμβρίου 2023, 19:04 | Λ Π Η ενδοοικογενειακή βία να γίνει κακούργημα,να δούμε τότε με τι θάρρος θα ασκουν βία οι νταήδες
4 Δεκεμβρίου 2023, 19:12 | Γ Κ Κάθε μέρα ακούμε δυστυχώς και από κάτι,φυσικά προέχει η πρόληψη,αλλά το ιδανικό είναι ο συνδυασμός με την νομική προσέγιση του θέματος. Ανάλογες ποινές στα εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας.Όσο αντιμετωπίζονται σαν τα απλούστερα των πλημμελημάτων η κατάσταση θα διαιωνίζεται.

4 Δεκεμβρίου 2023, 19:35 | Π Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα είναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης και αποκοπής από τον έναν του γονέα (που συνήθως είναι ο πατέρας) και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το άρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει ότι μπορεί να έχει ως συνέπεια την αφαίρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διάρρηξη με διάφορες μεθοδεύσεις. Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου με τον γονέα που δεν διαμένει ή συνασκεί συνεπιμέλεια, συνιστά βαριά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, η οποία κατά το 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας. Χρειάζεται άμεση εναρμόνιση με το άρθρο 6 του ν.3500/2006 ώστε να ενταχθεί και στον ποινικό κώδικα.Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης) γυναικών», ωσάν η ενδοοικογενειική βία να ασκείται μόνο από άνδρες, ενώ υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας για το αντίθετο. Τα αποτελέσματα της ερευνάς του Χαμόγελου του Παιδιού δίνουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναίκες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών από μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% έναντι 22% των γυναικών. Αυτές οι 2 παράγραφοι συνιστούν εξόφθαλμη διάκριση φύλων (άρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατί η βία δεν έχει φύλο. Θα έπρεπε να υπάρχει κρατική πρόνοια (φιλοξενία και ψυχολογική στήριξη) για τους διωγμένους γονείς από την οικία τους.Να σταματήσουν άμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδιά ιδιωτών «ειδικών ψυχικής υγείας», οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρίς την συναίνεση του έτερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές φορές χωρίς να έχουν δει καν το παιδί. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνο όταν συναινούν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής κρατικής αρχής ώστε να διενεργηθεί η εξέταση από δημόσιο φορέα.4 Δεκεμβρίου 2023, 19:50 | ΕμμανουέλαΗ διάρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα είναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης και αποκοπής από τον έναν του γονέα (που συνήθως είναι ο πατέρας) και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το άρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει ότι μπορεί να έχει ως συνέπεια την αφαίρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διάρρηξη με διάφορες μεθοδεύσεις. Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου με τον γονέα που δεν διαμένει ή συνασκεί συνεπιμέλεια, συνιστά βαριά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, η οποία κατά το 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας. Χρειάζεται άμεση εναρμόνιση με το άρθρο 6 του ν.3500/2006 ώστε να ενταχθεί και στον ποινικό κώδικα.Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης) γυναικών», ωσάν η ενδοοικογενειική βία να ασκείται μόνο από άνδρες, ενώ υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας για το αντίθετο. Τα αποτελέσματα της ερευνάς του Χαμόγελου του Παιδιού δίνουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναίκες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών από μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% έναντι 22% των γυναικών. Αυτές οι 2 παράγραφοι συνιστούν εξόφθαλμη διάκριση φύλων (άρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατί η βία δεν έχει φύλο. Θα έπρεπε να υπάρχει κρατική πρόνοια (φιλοξενία και ψυχολογική στήριξη) για τους διωγμένους γονείς από την οικία τους.Να σταματήσουν άμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδιά ιδιωτών «ειδικών ψυχικής υγείας», οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρίς την συναίνεση του έτερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές φορές χωρίς να έχουν δει καν το παιδί. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνο όταν συναινούν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής κρατικής αρχής ώστε να διενεργηθεί η εξέταση από δημόσιο φορέα.

4 Δεκεμβρίου 2023, 18:35 | Κ Μ Διαφωνώ με το νέο νομοσχεδιο που αφορα την ενδοοικογενιακή βία Υπαρχουν και ΚΑΛΟΙ μπαμπαδες με ολη την εννοια.

Φανταστειτε ένα κοσμο χωρις τη φροντιδα του πατερα.

Και για να ερθω στο δια ταυτα θελουμε ΙΣΟΤΗΤΑ..Κατανταει ρατσισμος και είναι εξω από το Συνταγμα να λετε ότι υπαρχουν δομες μονο για γυναιακες και ότι

οι αντρες φερνουν μονον τη βια σε μια οικογενεια, ενώ υπαρχουν ΑΠΕΙΡΕΣ αποδειξεις και για το αντιθετο. Το ξερετε πολύ καλα ότι όταν ένα ζευγαρι αποφασισει να χωρισει τους δρομους του,το πρωτο που σκεφτεται η μαμα είναι το ΠΩΣ θα αποξενωσει το παιδι από τον μπαμπα του. κι εκει αρχιζουν όλα (Κοιταξτε για ΨΕΥΔΕΙΣ μηνυσεις) κι εκει υπαρχει ένα τεραστιο ΓΙΑΤΙ..!! Επισης να γινουν δομες για αντρες κακοποιημενους σωματικα και ψυχικα. Προστατεψτε τα παιδια μας που εχουμε να τα δουμε μηνες με ανυποστατες κατηγοριες που δεν στηριζονται πουθενα.Τα αποτελέσματα της ερευνας του Χαμόγελου του Παιδιού δινουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναικες, 68 ανδρες) κακοποίησης παιδιών απο μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% εναντι 22% των γυναικών.

Μια μαμα που δεν τηρει το νομο και δικαστικες αποφασεις, μη δινοντας το παιδι, να τιμωρειτε χανοντας την επιμελεια.η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ.

και τελος ,ΝΑΙ οι αποδεδειγμενα κακοποιητες να τιμωρουνται ειτε μαμαδες ειτε μπαμπαδες

4 Δεκεμβρίου 2023, 11:13 | Ν Γ ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο «Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών.Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης. Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.

Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεων του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.

Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονέα και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ. Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής:Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης

Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,

Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ.

Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την

αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς. Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι: Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας. Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου. Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν δια ταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ' ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλόλητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού. Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονέα ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα. Περαιτέρω: Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής: «η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση. Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης. Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής: Άρθρο 6

Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.

Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.
Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας. Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι: Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά. Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι: Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά; Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί κατά πόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής. Περαιτέρω: Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του. Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί. Περαιτέρω: Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα) Περαιτέρω: Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη. Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’ αριθ. 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.
“Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την

ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού. ”Περαιτέρω: Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς: Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηριοποίηση των ποινών αλλά και των προϋποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελλόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

“https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες”

4 Δεκεμβρίου 2023, 11:19 | Ζ. Η γονεϊκή αποξένωση είναι ψευδοθεωρία, ένα νομικό τέχνασμα που χρησιμοποιούν οι συνήγοροι υπεράσπισης φερόμενων δραστών παιδικής κακοποίησης και οι τεχνικοί τους σύμβουλοι. Δεν έχει καμία θέση ούτε στη νομοθεσία, ούτε σε δικόγραφα και δικαστικές αποφάσεις και, φυσικά, ούτε σε γνωματεύσεις. Τη χρήση της γονεϊκής αποξένωσης σε δικαστικές υποθέσεις επιμέλειας έχουν καταγγείλει ο ΟΗΕ και το Συμβούλιο της Ευρώπης (μεταξύ πολλών άλλων εμπειρογνωμόνων), καταδεικνύοντας τις βλαβερές συνέπειες αυτής της ψευδοθεωρίας για την προστασία των παιδιών.‼ Μία μόλις εβδομάδα μετά τη δημοσιοποίηση της αξιολόγησης του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα μέτρα που έχει πάρει η Ελλάδα ως προς την εφαρμογή της Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, στην οποία της ασκεί σκληρή κριτική, ειδικά σε ό,τι αφορά το ζήτημα της προστασίας των παιδιών, μαθαίνουμε από ανεπίσημες πηγές ότι την ερχόμενη Δευτέρα θα μπει σε διαβούλευση νομοσχέδιο για την ενδοοικογενειακή βία το οποίο θα περιέχει αναφορά στη γονεϊκή αποξένωση.Η επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης που επιτηρεί τη

συμμόρφωση των κρατών-μελών με τη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης αναφέρεται ειδικά στα προβλήματα που έχει δημιουργήσει στην Ελλάδα ως προς την παιδική προστασία η αναμόρφωση του Οικογενειακού Δικαίου, ο νόμος 4800/2021, γνωστός και ως νόμος Τσιάρα ή νόμος για την «υποχρεωτική συνεπιμέλεια». Ασκεί δριμεία κριτική στην κυβέρνηση σχετικά με τη χρήση της ψευδοθεωρίας της γονεϊκής αποξένωσης σε υποθέσεις επιμέλειας (καθώς και στην έμμεση αναφορά της στον 4800/2021, ως «διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του παιδιού με τον άλλο γονέα»). Εμείς από τη θέση μας διαμηνύουμε, καμία σκέψη για νομοθέτηση της ψευδοθεωρίας – κατάργηση τώρα του νόμου για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια – πλήρη συμμόρφωση της χώρας στις διεθνείς συμβάσεις που η ίδια έχει υπογράψει!Κάτω τα χέρια από τα παιδιά! Πλήρης προστασία των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.#τα_παιδιά_έχουν_φωνή #stopchildabuse #αμετάκλητα_ΟΧΙ

4 Δεκεμβρίου 2023, 11:21 | Σ Κ ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:
Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου
1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.
2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.
Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.
Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής:
«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης
Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.

Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,

Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.

Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την

οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6
Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.
Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ' έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β' του υπό

διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.

"Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες."https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSIΣυνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.

Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες”

4 Δεκεμβρίου 2023, 09:17 | Σ Σ ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ’ απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:

Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου

1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.

2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.

Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α’ 164) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης

Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.

Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,

Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ

ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.

Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της

συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6
Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.
Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.

“Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού.”Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β’ που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α’ του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α’ 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από “Το Χαμόγελο του Παιδιού” όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

“https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες”

4 Δεκεμβρίου 2023, 09:51 | ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΑΜΚΕΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την

πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:

Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου

1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.

2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.

Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.

Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης

Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.

Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,

Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.

Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί

αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.

Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6

Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής

σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.
Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ’αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.
“Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου

αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

"https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας "ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ" επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. "Ενεργοί Μπαμπάδες"

4 Δεκεμβρίου 2023, 07:53 | Κ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα

[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και

ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

4 Δεκεμβρίου 2023, 00:00 | Γ Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα είναι μια μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης και αποκοπής από τον έναν του γονέα (που συνήθως είναι ο πατέρας) και πρέπει να ενταχθεί στο πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας ως ποινικό αδίκημα, εναρμονιζόμενο απόλυτα με το άρθρο 1532 του ΑΚ το οποίο ορίζει ότι μπορεί να έχει ως συνέπεια την αφαίρεση της γονικής μέριμνας από τον γονέα που προκαλεί την διάρρηξη με διάφορες μεθοδεύσεις. Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου με τον γονέα που δεν διαμένει ή συνασκεί συνεπιμέλεια, συνιστά βαριά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, η οποία κατά το 1532 ΑΚ επισύρει αφαίρεση της γονικής μέριμνας. Χρειάζεται άμεση εναρμόνιση με το άρθρο 6 του ν.3500/2006 ώστε να ενταχθεί και στον ποινικό κώδικα.Να καταργηθούν ως αντισυνταγματικές οι παρ.1 και 3 καθώς αναφέρονται μόνο σε «εξειδικευμένες δομές υποστήριξης) γυναικών», ωσάν η ενδοοικογενειική βία να ασκείται μόνο από άνδρες, ενώ υπάρχουν καταγεγραμμένα και δημοσιευμένα πάρα πολλά περιστατικά βίας για το αντίθετο. Τα αποτελέσματα της ερευνάς του Χαμόγελου του Παιδιού δίνουν 3πλάσιο νούμερο (203 γυναίκες, 68 άνδρες) κακοποίησης παιδιών από μητέρες όπως και το τραγικό φαινόμενο των αυτοκτονιών των ανδρών που αγγίζουν το 78% έναντι 22% των γυναικών. Αυτές οι 2 παράγραφοι συνιστούν εξόφθαλμη διάκριση φύλων (άρθρο 4 του Συντάγματος) και πρέπει οπωσδήποτε να αφαιρεθούν γιατί η βία δεν έχει φύλο. Θα έπρεπε να υπάρχει κρατική πρόνοια (φιλοξενία και ψυχολογική στήριξη) για τους διωγμένους γονείς από την οικία τους.Να σταματήσουν άμεσα να γίνονται δεκτές οι γνωματεύσεις για παιδιά ιδιωτών «ειδικών ψυχικής υγείας», οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς, χωρίς την συναίνεση του έτερου γονέα (1519 ΑΚ) και πολλές φορές χωρίς να έχουν δει καν το παιδί. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνο όταν συναινούν και οι δύο γονείς, ή κατόπιν εντολής κρατικής αρχής ώστε να διενεργηθεί η εξέταση από δημόσιο φορέα.Η διάρρηξη των σχέσεων τέκνου-γονέα (όπως διαφορετικά ονομάζεται γονεϊκή αποξένωση) ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της διάρρηξης των σχέσεων τέκνου-γονέα είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα

[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :

1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα

[γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως:

1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,

6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα.4 Δεκεμβρίου 2023, 00:30 | ΜαριαΣαν γιαγιά έχω αποκοπεί από το εγγονάκι μου εξαιτίας ψευδών καταγγελιών ει βάρος του παιδιού μου….σίγουρα η ενδοοικογενειακη βία μαστίζει εδώ και καιρό την οικογένεια και από τους δύο γονείς αφού η βία πλέων δεν έχει φύλο ο μακρύς χρόνος όμως που παίρνει να γίνουν οι δίκες συμβάλει στο να δημιουργείται διαριξη σχέσεων του παιδιού προς τον πατέρα και του οικείου του περιβάλλον ίδιος αφού αυτός τις περισσότερες φορές καλείται να απομακρύνετε από το παιδί του με αποτέλεσμα ιδη η μητέρα να έχει κερδίσει τον σκοπό της οποίο και να είναι το αποτέλεσμα της δικής..βοηθήστε τα παιδιά μας και τα εγγόνια μας να μεγαλώνουν δίπλα στους γονείς και στα παπούδια τους είναι όφελος όλων μας και πάνω από όλα υποχρέωση μας
3 Δεκεμβρίου 2023, 23:34 | Τα Συμφωνώ με το άρθρο 86 στο κεφάλαιο Δ
3 Δεκεμβρίου 2023, 22:35 | Κ Σ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με

κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022

Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

3 Δεκεμβρίου 2023, 22:06 | D D ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ

Να προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :

Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη

1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.

Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).

Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα
Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.
2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.
3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.
4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα

με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

3 Δεκεμβρίου 2023, 20:41 | Μ Η γονεϊκή αποξένωση είναι ψευδοθεωρία, ένα νομικό τέχνασμα που χρησιμοποιούν οι συνήγοροι υπεράσπισης φερόμενων δραστών παιδικής κακοποίησης και οι τεχνικοί τους σύμβουλοι. Δεν έχει καμία θέση ούτε στη νομοθεσία, ούτε σε δικόγραφα και δικαστικές αποφάσεις και, φυσικά, ούτε σε γνωματεύσεις. Τη χρήση της γονεϊκής αποξένωσης σε δικαστικές υποθέσεις επιμέλειας έχουν καταγγείλει ο ΟΗΕ και το Συμβούλιο της Ευρώπης (μεταξύ πολλών άλλων εμπειρογνωμόνων), καταδεικνύοντας τις βλαβερές συνέπειες αυτής της ψευδοθεωρίας για την προστασία των παιδιών.‼ Μία μόλις εβδομάδα μετά τη δημοσιοποίηση της αξιολόγησης του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα μέτρα που έχει πάρει η Ελλάδα ως προς την εφαρμογή της Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, στην οποία της ασκεί σκληρή κριτική, ειδικά σε ό,τι αφορά το ζήτημα της προστασίας των παιδιών, μαθαίνουμε από ανεπίσημες πηγές ότι την ερχόμενη Δευτέρα θα μπει σε διαβούλευση νομοσχέδιο για την ενδοοικογενειακή βία το οποίο θα περιέχει αναφορά στη γονεϊκή αποξένωση.Η επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης που επιτηρεί τη συμμόρφωση των κρατών-μελών με τη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης αναφέρεται ειδικά στα προβλήματα που έχει δημιουργήσει στην Ελλάδα ως προς την παιδική προστασία η αναμόρφωση του Οικογενειακού Δικαίου, ο νόμος 4800/2021, γνωστός και ως νόμος Τσιάρα ή νόμος για την «υποχρεωτική συνεπιμέλεια». Ασκεί δριμεία κριτική στην κυβέρνηση σχετικά με τη χρήση της ψευδοθεωρίας της γονεϊκής αποξένωσης σε υποθέσεις επιμέλειας (καθώς και στην έμμεση αναφορά της στον 4800/2021, ως «διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του παιδιού με τον άλλο γονέα»). Εμείς από τη θέση μας διαμηνύουμε, καμία σκέψη για νομοθέτηση της ψευδοθεωρίας – κατάργηση τώρα του νόμου για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια – πλήρη συμμόρφωση της χώρας στις διεθνείς συμβάσεις που η ίδια έχει υπογράψει!
Κάτω τα χέρια από τα παιδιά! Πλήρης προστασία των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.#τα_παιδιά_έχουν_φωνή #stopchildabuse #αμετάκλητα_ΟΧΙ

3 Δεκεμβρίου 2023, 20:33 | Τ . Γαλλία: 41χρονος ομολόγησε ότι σκότωσε τις τρεις κόρες του. Κυριακή, 26 Νοεμβρίου 2023 20:24Η εισαγγελία επιβεβαίωσε τον θάνατο «τριών μικρών κοριτσιών, 4, 10 και 11 ετών».Ένας άνδρας ηλικίας 41 ετών, γνωστός στις αρχές για υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας, παραδόθηκε σήμερα στην αστυνομία και ομολόγησε ότι σκότωσε τις τρεις κόρες του, ηλικίας 4, 10 και 11 ετών, μέσα στο σπίτι τους στο Αλφορτβίλ, στα προάστια του Παρισιού.Η εισαγγελία του Κρετέιγ επιβεβαίωσε τον θάνατο «τριών μικρών κοριτσιών, 4, 10 και 11 ετών».Ο πατέρας πήγε το απόγευμα σήμερα στο αστυνομικό τμήμα της Διέππης, στη Νορμανδία και δήλωσε ότι σκότωσε τα παιδιά του. Αστυνομικοί πήγαν τότε στο σπίτι του στο Αλφορτβίλ και βρήκαν νεκρά τα τρία κορίτσια. Σύμφωνα με τα πρώτα στοιχεία της έρευνας, τα δύο παιδιά σκοτώθηκαν με μαχαίρι και τα πτώματά τους ήταν καλυμμένα με μια κουβέρτα. Το τρίτο παιδί βρισκόταν σε έναν καναπέ.Ο κατ' ομολογίαν δράστης είχε καταδικαστεί στο παρελθόν πολλές φορές για βιαιοπραγίες σε βάρος της συζύγου του και των παιδιών του.Μια πηγή προσκείμενη στην έρευνα είπε ότι οι δύο γονείς είχαν εναλλασσόμενη επιμέλεια των παιδιών τους. Ο 41χρονος υποστήριξε ότι δεν γνωρίζει πού βρίσκεται η μητέρα των παιδιών και η αστυνομία δεν είχε καταφέρει να την εντοπίσει μέχρι αργά απόψε.Ο εισαγγελέας του Κρετέιγ θα παραχωρήσει συνέντευξη Τύπου για την υπόθεση αύριο το μεσημέρι.Οι αστυνομικές αρχές

κατέγραψαν το 2021 64.300 θύματα (αύξηση 16% σε σύγκριση με το 2020) ενδοοικογενειακής, μη συζυγικής, βίας. Στο 80% των περιπτώσεων τα θύματα ήταν ανήλικα και περισσότερα από τα μισά (59%) ήταν γυναίκες. Πριν από περίπου έναν μήνα, στις 29 Οκτωβρίου, ένας χωροφύλακας σκότωσε τις τρεις κόρες του μέσα στο σπίτι τους στο Βεμάρ, κοντά στο Παρίσι.

3 Δεκεμβρίου 2023, 16:10 | Μ ΚΑΝΕΝΑ ΠΑΙΔΙ ΣΤΑ ΧΈΡΙΑ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΗΗ ΨΕΥΔΟΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΘΕΩΡΙΑ ΤΗΣ ΔΗΘΕΝ «ΓΟΝΕΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ» ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΘΕΣΗ ΣΤΗΝ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΕΝΟΣ ΕΛΕΥΘΕΡΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΎ ΚΡΆΤΟΥΣ#τα_παιδια_εχουν_φωνη

3 Δεκεμβρίου 2023, 16:14 | Σ π Η γονεϊκή αποξένωση είναι ψευδοεπιστημονικός όρος.

Επιστήμονες εξηγούν γιατί.Ακατάλληλοι και παραπλανητικοί οι όροι “σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης (PAS)” – “γονεϊκή αποξένωση (PA)”, σύμφωνα με την ανακοίνωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης Ψυχοθεραπείας ΕΑΡ.Εφιστούν την προσοχή, καθώς οι όροι αυτοί μπορούν να χρησιμοποιηθούν καταχρηστικά για να αποκρυφτεί η βία κατά παιδιών και γυναικών, εφόσον δεν εξετάζουν και δεν περιλαμβάνουν τα ουσιώδη δικαιώματα των παιδιών και δεν λαμβάνονται υπόψη τα κριτήρια της έμφυλης βίας. Εξηγούν ότι μία από τις βασικές παραδοχές του PAS είναι ότι σε περιπτώσεις διαζυγίου, οι ισχυρισμοί για κακοποίηση είναι ψευδείς. Έτσι προκαλείται δευτερογενής θυματοποίηση των παιδιών και των γυναικών που έχουν επιβιώσει από την ενδοοικογενειακή βία. Επιπλέον, επισημαίνεται ότι ούτε το PAS ούτε το PA συμπεριλαμβάνονται σε διεθνείς ταξινομήσεις ψυχικών διαταραχών (DSM και ICD) και επομένως οι ψυχοθεραπευτές δεν θα πρέπει να χρησιμοποιούν αυτούς τους όρους.Συνιστούν, οι Ευρωπαίοι ψυχοθεραπευτές, να εξετάζουν την κάθε περίπτωση ξεχωριστά, διακρίνοντας τις διαφορές μεταξύ συγκρουσιακών διαζυγίων και διαζυγίων όπου υπάρχει υπόνοια ενδοοικογενειακής βίας και να λαμβάνουν σοβαρά υπόψη κάθε αναφορά σε ενδοοικογενειακή βία. Τονίζουν πως είναι σημαντικό να γίνεται η διαδικασία σε συνεργασία με επαγγελματίες ψυχοκοινωνικής υγείας και νομικούς, με βάση τα διεθνή πρότυπα για το συμφέρον του παιδιού αλλά και τα νομικά έγγραφα αναφορικά με την προστασία των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας.

3 Δεκεμβρίου 2023, 16:39 | Π Οι κακοποιητικοί σύζυγοι και πατεράδες κερδίζουν χρόνο με τα παιδιά και πρόσβαση στην κακοποιημένη γυναίκα, κατηγορώντας τη μητέρα για γονεϊκή αποξένωση, σύμφωνα με τα αποτελέσματα 20ετούς έρευνας.Πρόσφατο δημοσίευμα της Καθημερινής για την επικείμενη αναμόρφωση του Οικογενειακού Δικαίου αναφέρει πως το νομοσχέδιο που πρόκειται να κατατεθεί σε δημόσια διαβούλευση θα περιλαμβάνει αναφορά στη γονεϊκή αποξένωση, καθιερώνοντας την για πρώτη φορά ως έννοια σε νομοθετικό κείμενο. Με αυτόν τον τρόπο, ικανοποιεί τα πιεστικά αιτήματα συγκεκριμένων ομάδων που ανυπομονούν να χρησιμοποιήσουν το ισχυρό αυτό χαρτί στις προσωπικές τους αντιδικίες για την επιμέλεια.Η βιβλιογραφία σε σχέση με τους λόγους που η γονεϊκή αποξένωση θεωρείται junk science (ψευδο-επιστήμη) είναι άφθονη.Σήμερα θα σταθούμε σε μια έρευνα του Παν/μιου Brunel (Λονδίνο) στην Αγγλία και την Ουαλία για μια περίοδο 19 ετών από το 2000 ως το 2019. Σύμφωνα με τα αποτελέσματα της εικοσαετούς έρευνας:✓ η γονεϊκή αποξένωση χρησιμοποιείται στην εκδίκαση υποθέσεων Οικογενειακού Δικαίου κυρίως ως μέθοδος για να αποδυναμωθούν οι καταγγελίες γυναικών και παιδιών για ενδοοικογενειακή βία και

✓ όταν στο δικαστήριο υπάρχει καταγγελία για γονεϊκή αποξένωση, η άρνηση του παιδιού να έρθει σε επαφή με τον κακοποιητικό γονέα δεν λαμβάνεται σοβαρά υπόψη, αντιθέτως ερμηνεύεται ως αποτέλεσμα της χειριστικής συμπεριφοράς του γονέα που έχει την επιμέλεια και δεν εξετάζεται σε βάθος.Σύμφωνα με την έρευνα, αυτό έχει ως αποτέλεσμα αρκετές φορές το παιδί να απομακρύνεται από την μητέρα και να υποχρεώνεται να ζήσει με τον κακοποιητικό πατέρα (εφόσον σε συντριπτική πλειοψηφία, είναι οι πατέρες που κάνουν καταγγελίες για γονεϊκή αποξένωση).Η Δρ. Adrienne Barnett σημειώνει πως από το 2016 έχει αυξηθεί δραματικά ο αριθμός των υποθέσεων στις οποίες χρησιμοποιείται η γονεϊκή αποξένωση, παρά το γεγονός ότι εδώ και 30 χρόνια επισημαίνεται ότι δεν έχει καμία επιστημονική βάση, και μάλιστα η χρήση της αποτρέπεται από επίσημους φορείς ως ιδιαίτερα επιβλαβής για την ψυχική υγεία των παιδιών και των γυναικών. Οι λόγοι για αυτήν την αυξητική τάση είναι διάφοροι. Η γονεϊκή αποξένωση έχει γίνει ένας ιδιαίτερα επικερδής τομέας τόσο για τους διάφορους παιδοψυχολόγους που αυτοπροβάλλονται ως ειδικοί και προσφέρουν τις υπηρεσίες τους όσο και για τους δικηγόρους που επιδιώκουν να εκπροσωπήσουν γονείς που θέλουν να κάνουν καταγγελία για γονεϊκή αποξένωση. Επιπλέον, αποκτά και πολιτική διάσταση, ως αντίδραση στον φεμινισμό και σε κινήματα όπως το #metoo με κοινό παρονομαστή την απόπειρα να αποδυναμωθούν / διαψευσθούν καταγγελίες για σωματική και ψυχολεκτική βία.Η έρευνα κάνει επίσης την υπόθεση ότι η αυξανόμενη χρήση της γονεϊκής αποξένωσης στα δικαστήρια, παρά την επιστημονική της απαξίωση, σχετίζεται σε μεγάλο βαθμό με την προσπάθεια που κάνουν τα διάφορα κινήματα πατεράδων όπως οι Fathers4Justice (στην Ελλάδα έχουμε τους “Ενεργούς Μπαμπάδες”) να καλλιεργήσουν την εικόνα της “κακής, εχθρικής” μάνας, της μάνας μέγαιρας.Καμία σκέψη για την καθιέρωση του όρου γονεϊκή αποξένωση!

Καμία σκέψη για υποχρεωτική συνεπιμέλεια! Δεν έχουμε σκοπό να αφήσουμε τα παιδιά μας στα χέρια κακοποιητικών γονέων.

3 Δεκεμβρίου 2023, 15:59 | Α Η ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΟΥ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗΕΛΕΥΘΕΡΑ ΑΝΤΙΓΡΆΦΕΤΕ ΚΑΙ ΤΗΝ ΣΤΕΛΝΕΤΕ ΕΚΕΊ ΩΣ ΣΧΟΛΙΟπροθεσμία έως 28 Δεκέμβρη 2023 – ακολουθεί το πλήρες κείμενο :ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα

[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :

1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα

και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :

1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να

αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.3 Δεκεμβρίου 2023, 14:15 | Βασιλης«Γονεϊκή Αποξένωσ»: μία αμφισβητούμενη θεωρία με πολύ σοβαρές συνέπειες για τα παιδιά

24/08/2023|

Διεθνείς Επιστημονικοί Οργανισμοί, Φορείς & Εμπειρογνώμονες όπως ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας, η Αμερικανική Ψυχιατρική Ένωση, το Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο Ανηλίκων και Οικογενειακού Δικαίου στις ΗΠΑ κ.α. επισημαίνουν ότι η γονεϊκή αποξένωση είναι ψευδοθεωρία χωρίς επιστημονική τεκμηρίωση. Ωστόσο, είναι πολύ διαδεδομένη στις αντιδικίες για την επιμέλεια. Συναντάται όλο και πιο συχνά σε δικόγραφα και δικαστικές αποφάσεις κυρίως όταν υπάρχουν καταγγελίες ενδοοικογενειακής βίας και σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών. Είναι μια τακτική με βάση την οποία ο κατηγορούμενος για κακοποίηση αποστρέφει την προσοχή του δικαστηρίου από τις πολύ σοβαρές καταγγελίες εναντίον του προς τα πρόσωπα που καταγγέλλουν, συνήθως μητέρες και παιδιά. Το αποτέλεσμα είναι να μην εξετάζονται πολύ σοβαρές και αξιόπιστες καταγγελίες για κακοποίηση3 Δεκεμβρίου 2023, 14:23 | ΔαναηΟ φαύλος κύκλος δευτερογενούς και επαναλαμβανόμενης θυματοποίησης μητέρων και παιδιών που υφίστανται ενδοοικογενειακή βία και ο ρόλος της Πατριαρχίας στην διατήρηση και την ενίσχυσή τουΆρθρο της Κικής Πετρουλάκη

Ημερομηνία: 26/02/2023

Πηγή: Ευρωπαϊκό Δίκτυο Κατά της Βίας

Σύνδεσμος: https://antiviolence-net.eu/eavn/%ce%bf-%cf%86%ce%b1%cf%8d%ce%bb%ce%bf%cf%82-%ce%ba%cf%8d%ce%ba%ce%bb%ce%bf%cf%82-%ce%b4%ce%b5%cf%85%cf%84%ce%b5%cf%81%ce%bf%ce%b3%ce%b5%ce%bd%ce%bf%cf%8d%cf%82-%ce%ba%ce%b1%ce%b9-%ce%b5%cf%80%ce%b1/Το κείμενο που ακολουθεί βασίζεται στην ομιλία της Κικής Πετρουλάκη (Ευρωπαϊκό Δίκτυο κατά της Βίας), στην Εκδήλωση με τίτλο: “Ενδοοικογενειακή Βία και Δικαιώματα Επιμέλειας: Η προστασία των γυναικών και παιδιών από την βία, υπό το πρίσμα της νέας πρότασης της Κομισιόν για μια Ευρωπαϊκή Οδηγία” που διοργάνωσε η Ευρωβουλεύτρια, Έλενα Κουντουρά, η οποία πραγματοποιήθηκε στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο, στις 24.1.2023.

Στις πατριαρχικά δομημένες κοινωνίες, όπως είναι και η Ελλάδα, οι γυναίκες βρίσκονται σε υποδεέστερη θέση και τα παιδιά σε ακόμα κατώτερη. Και αυτό συμβαίνει by default (εξ ορισμού-αξιωματικά). Ανάμεσα στα άλλα ΠΟΛΛΑ καθήκοντα που ανατίθενται σε εμάς τις γυναίκες, κι εμείς τα αναλαμβάνουμε, είναι και

αυτό της οικοδόμησης καλής σχέσης πατέρα-παιδιού (και αυτό το κάνουν για πολλά χρόνια, πολλές γυναίκες-επιζώσες…). Το κάνουμε για το καλό του παιδιού μας, πιστεύουμε… για να μην χαλάσουμε την οικογένειά μας… το κάνουμε γιατί έτσι μας έμαθαν… και επειδή δεν ξέρουμε τι άλλο να κάνουμε… Κι έτσι, καταλήγουμε να απαιτούν από εμάς να συνεχίσουμε να το κάνουμε ακόμα και μετά τη διάσταση, μετά το διαζύγιο… αλλιώς κινδυνεύουμε πλέον (από την έναρξη ισχύος του Ν.4800/2021) να κατηγορηθούμε ως αποξενώτριες, ότι ΕΜΕΙΣ κακοποιούμε το παιδί μας… άρα ακατάλληλες για να ασκούμε την γονική μέριμνα.Αυτά τα έμφυλα στερεότυπα διατρέχουν την κοινωνία οριζόντια και, επομένως, δεν μας εκπλήσσει που τα συναντάμε ΚΑΙ σε δικαστές/-ριες, αστυνομικούς αλλά ακόμα και κοινωνικές/-ούς λειτουργούς και ειδικούς ψυχικής υγείας… στις/τους οποίους όμως μπορεί να ανατίθενται από την Δικαιοσύνη πραγματογνωμοσύνες και κοινωνικές έρευνες.Δεν μας εκπλήσσει όταν παρεισφρέουν στους Νόμους και στις διαδικασίες που υποτίθεται ότι χαράσσονται για να προστατεύσουν και να υποστηρίξουν τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας και να μειώσουν τις διακρίσεις… Δεν μας εκπλήσσει επειδή κατανοούμε γιατί συμβαίνει, όμως αυτό δεν σημαίνει πως το αποδεχόμαστε – σημαίνει το ακριβώς αντίθετο… ΔΕΝ ΤΟ ΑΠΟΔΕΧΟΜΑΣΤΕεπειδή ξέρουμε ότι δεν συμβαίνει κατά λάθος… αλλά με συγκεκριμένη σκοπιμότητα… Σε αυτές τις πατριαρχικά δομημένες κοινωνίες, έχουμε μεγαλύτερη ανάγκη τις Διεθνείς Συμβάσεις, τις Οδηγίες, γιατί όχι και έναν Κανονισμό; Όμως χρειαζόμαστε την εφαρμογή τους και όχι την απλή ύπαρξή τους στο χαρτί… Τις έχουμε μεγαλύτερη ανάγκη επειδή στις πατριαρχικά δομημένες κοινωνίες συμβαίνουν πράγματα όπως τα παρακάτω:Κάποιες από τις πιο συχνές (και επώδυνες) μορφές ενδοοικογενειακής βίας ΔΕΝ αποτελούν ποινικό αδίκημα ή αποτελούν ποινικό αδίκημα αλλά δεν διώκονται ή δεν διώκονται ως ενδοοικογενειακή βία:ακραίος έλεγχος (coercive control) – ψυχολογική κακοποίηση
εξύβριση
οικονομική βία
έκθεση των παιδιών στην κακοποίηση της μητέρας τους
Φτιάχνουμε –το 2021- νόμους που φροντίζουν για την διατήρηση της πατρικής εξουσίας πάσει θυσία, δίνοντας by default συνεπιμέλεια και δικαιώματα επικοινωνίας και φυσικής επαφής σε ΟΛΟΥΣ τους γονείς για τουλάχιστον το 1/3 του χρόνου του παιδιού (εκτός κι αν δεν θέλει ο γονιός), αδιαφορώντας για το συμφέρον του ίδιου του παιδιού – και αυτό επειδή στην πατριαρχικά δομημένη κοινωνία μας:τα παιδιά θεωρούνται κτήμα και όχι φορείς δικαιωμάτων…
την ενδοοικογενειακή βία την θεωρούμε έγκλημα μόνο μετά την γυναικοκτονία… αλλά και σε αυτή την περίπτωση,
σχεδόν ποτέ δεν αφαιρείται η γονική μέριμνα από τον γυναικοκτόνο…
και ποτέ δεν ασκήθηκε δίωξη στον γυναικοκτόνο για την κακοποίηση του ίδιου του παιδιού- που θεωρείται θύμα ενδοοικογενειακής βίας στον νόμο μας (Ν.3500/2006)… ούτε στην υπόθεση της Κάρολάιν, όπου ο δολοφόνος της τοποθέτησε το 11μηνο βρέφος της επάνω στη νεκρή μητέρα μέχρι την άφιξη της Αστυνομίας πραγματικά φαίνεται πως πιστεύουμε πως ένας άντρας που κακοποιεί την γυναίκα του μπορεί να είναι καλός πατέρας… και έχουμε φτάσει πλέον σε σημείο δικαστικές αποφάσεις να δίνουν παιδιά σε κακοποιητές…
Στις πατριαρχικά δομημένες κοινωνίες, όπως είναι η Ελληνική, ΔΕΝ ΈΧΟΥΜΕ Διακριτό Σύστημα προστασίας παιδιών (CPS–Child ProtectionServices) – το υπάρχον σύστημα αφορά μόνο στα παιδιά που ζουν σε ιδρύματα και όχι στο γενικό πληθυσμό των παιδιών, την τύχη των οποίων θα διαχειριστεί ένας/μία Εισαγγελέας… ίσως… αν ενημερωθεί… αν ενημερωθεί εγκαίρως… και εάν η ίδια η μητέρα έχει καταφέρει να τεκμηριώσει επαρκώς την κακοποίηση που έχει υποστεί το κάθε παιδί και/ή τον κίνδυνο που διατρέχει…Φυσικά δεν έχουμε τον θεσμό των εποπτευόμενων επισκέψεων… όταν κρίνεται ότι απαιτείται, ανατίθεται κι αυτό στην μητέρα…Στις πατριαρχικά δομημένες κοινωνίες, όπως η Ελληνική, προσεγγίζουμε την επιζώσα με δυσπιστία, υποπτευόμαστε ψευδείς καταγγελίες, την ενοχοποιούμε αναζητώντας την δική της ευθύνη στην κακοποίησή της… ΚΑΙστην κακοποίηση των παιδιών της… για αυτό την υποχρεώνουμε να συμμετέχει σε διαδικασίες διαμεσολάβησης (αστικές και ποινικές): επειδή την θεωρούμε συνυπεύθυνη, θεωρούμε την ενδοοικογενειακή βία ένα καβγά στο ζευγάρι, και αποτυγχάνουμε να αντιληφθούμε την ανισορροπία ισχύος και τον κίνδυνο στον οποίο εκθέτουμε μητέρες και παιδιά…Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο με τους δράστες, δεν τους αντιμετωπίζουμε με την ίδια δυσπιστία παρόλο που εργαλειοποιούν το δικαστικό σύστημα εναντίον της επιζώσας ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΤΟΥΣ:Ποινικό Δίκαιο: μετά την έγκληση της επιζώσας για ενδοοικογενειακή βία, οι δράστες υποβάλλουν αντι-μηνύσεις για ενδοοικογενειακή βία, για συκοφαντική δυσφήμιση, ψευδή καταμήνυση, αρπαγή παιδιών και έκθεσή τους σε κίνδυνο. Επιπρόσθετα, υποβάλλουν εγκλήσεις και κατά μελών της οικογένειάς της και μαρτύρων που προσπαθούν να την βοηθήσουν. Η τακτική αυτή παρουσιάζει τόσο ραγδαία αύξηση που μοιάζει με SLAPP (Strategic lawsuit against public participation) και, για αυτό απαιτείται η λήψη μέτρων όπως το να διερευνώνται και να τιμωρούνται οι ψευδείς καταγγελίες
Αστικό/ Οικογενειακό Δίκαιο. Η συστηματική χρήση του όρου «γονεϊκή αποξένωση» και άλλων συναφών όρων συνδυάζεται με κατηγορίες για υποβολή ψευδούς καταγγελίας ενδοοικογενειακής βίας σε δικόγραφα

και δικαστικές αποφάσεις. Η «γονεϊκή αποξένωση» αποτελεί έναεννοιολογικό κατασκεύασμα που επίτηδες συνδέεται με την καταγγελία ενδοοικογενειακής βίας γιατί, τα δύο μαζί, δημιουργούν το τέλειο κυκλικό επιχείρημα… μια λογική πλάνη, η οποία δεν μπορεί να διαψευσθεί, και λειτουργεί ως εξής: Καταγγέλω ενδοοικογενειακή βία την οποία υφίσταμαιεγώ και/ή το παιδί μου
αν ζητήσω διακοπή ή περιορισμό της επικοινωνίας, με θεωρούν αποξενώτρια και συμπεραίνουν ότι η καταγγελία μου είναι ψευδής
αν συνεχίσω να δίνω το παιδί στον πατέρα (by default είμαι υποχρεωμένη πλέον, από τον Ν.4800/2021, για να μην κατηγορηθώ για κακή άσκηση γονικής μέριμνας), θεωρούν ότι δεν κακοποιείται (αλλιώς δεν θα το έδινα, τι μάνα θα ήμουν διαφορετικά;) και, επομένως, η καταγγελία μου είναι ψευδής, και την έκανα επειδή εγώ είμαι αποξενώτρια… και έχω υποβάλλει στο παιδί μου τις πληροφορίες ότι ο πατέρας του είναι κακοποιητής
Προτείνεται στις υποθέσεις όπου υπάρχει ενδοοικογενειακή βία (ακόμα και υποψία) να απαγορευτεί:η χρήση στις αίθουσες δικαστηρίων, τα δικόγραφα και πρωτίστως στην ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ, του όρου «γονεϊκή αποξένωση» και όλων των συναφών – «διάρρηξη των σχέσεων» τέκνου-γονέα και «διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του» το λέμε πλέον στην Ελλάδα, στον Ν.4800/2021.
η έκδοση δικαστικών αποφάσεων συνεπιμέλειας και/ή εναλλασσόμενης κατοικίας
Στις πατριαρχικά δομημένες κοινωνίες, για να αποκτήσει η επιζώσα πρόσβαση στην (όποια ανεπαρκή) υποστήριξη θέτουμε αυστηρές προϋποθέσεις –ειδικά για την υποστήριξη που κοστίζει (αξιοπρεπής διαβίωση και έξοδα πρόσβασης στη δικαιοσύνη). Επιπλέον:ΔΕΝ επιτηρούμε την ασφάλεια των θυμάτων [ΟΥΤΕ των παιδιών]
ΔΕΝ λαμβάνουμε άμεσα μέτρα προστασίας (μείωση κινδύνου)
ΔΕΝ υπάρχει καμία κάλυψη επειγουσών αναγκών των επιζωσών και παιδιών
ΔΕΝ υπάρχει καμία κάλυψη μακροπρόθεσμων αναγκών των επιζωσών και παιδιών
Αν όλα τα παραπάνω δεν λειτουργούν άμεσα και ποιοτικά, συντελείται δευτερογενής θυματοποίηση και παρεμπόδιση της πρόσβασης των επιζωσών στην Δικαιοσύνη, καθώς δεν πρόκειται να καταγγείλουν αν δεν υπάρχει προστασία και υποστήριξη στα πρακτικά ζητήματα στέγης, διαβίωσηςκαι νομικής εκπροσώπησης. Αυτή η δευτερογενής θυματοποίηση, εκτός από την κακοποίηση των θυμάτων, διευκολύνει τον δράστη ενδοοικογενειακής βίας «να συνεχίσει ανενόχλητος την δουλειά του», καθώς πράγματι υλοποιούνται στην πράξη οι απειλές του, πως εκείνη δεν μπορεί να του κάνει τίποτα και πως κανείς δεν θα την βοηθήσει.Και ο φαύλος κύκλος θα συνεχιστεί, πράγματι, επειδή τα εργαλεία που χρησιμοποιούν οι δράστες Ε.Β. για να διατηρήσουν τον έλεγχο της ζωής των θυμάτων τους είναι τα παιδιά τους (γονεϊκή τους ιδιότητα), η ανισορροπία ισχύος με την οποία εκφοβίζουν τις επιζώσες (χρήματα, διασυνδέσεις, κοινωνική θέση τους) και, δυστυχώς, η Δικαιοσύνη.Αν τους τα αφαιρέσουμε όλα αυτά, καμία γυναίκα και κανένα παιδί δεν θα αναγκάζονται να συνεχίσουν να ζουν σε ένα σπίτι με ενδοοικογενειακή βία επειδή δεν έχουν χρήματα για να ζήσουν, για να προσλάβουν δικηγόρο που θα προστατεύσει τα δικαιώματά τους, τη ζωή και την ευημερία τους ή/και επειδή φοβούνται –και δυστυχώς έχουν δίκιο να φοβούνται- πως, αν τολμήσουν να προσπαθήσουν να φύγουν, η κατάσταση θα χειροτερεύσει – δεν θα έχουν καμία προστασία, και ο δράστης θα καταφέρει να πραγματοποιήσει όλες τις απειλές του –που είναι να της πάρει τα παιδιά και/ή τη ζωή της ή τη ζωή των παιδιών. Αυτό ακριβώς είναι η δευτερογενής θυματοποίηση:να μην τολμάς να ζητήσεις βοήθεια από φόβο…
ή, ακόμα χειρότερα… να σου λένε «Μίλα, μη φοβάσαι!», δηλαδή να σου επιρρίπτουν την ευθύνη πως εσύ φταις που συνεχίζεται η ενδοοικογενειακή βία –και την υφίστανται και τα παιδιά σου- και όταν σε πείσουν και μιλήσεις, να μην υπάρχει σχεδόν τίποτα εκεί έξω… τίποτα συστηματικό που να σε βοηθήσει βήμα-βήμα να αποδράσεις…
Οι δράστες το γνωρίζουν αυτό, και το χρησιμοποιούν υπέρ τους!!! Και είναι δική μας ευθύνη να μην τους το επιτρέπουμε!Διατομεακή ανταπόκριση στην ενδοοικογενειακή βίαΟ μόνος τρόπος για να αρχίσουμε να αφαιρούμε από τους δράστες τα εργαλεία ελέγχου και να μειώνουμε την δευτερογενή θυματοποίηση γυναικών και παιδιών, προκειμένου κάποτε να την εξαλείψουμε, είναι να ξεκινήσουμε να χτίζουμε στιβαρή διατομεακή συνεργασία ΟΛΩΝ των εμπλεκόμενων συστημάτων [Άρ. 7 της Σύμβασης]: δηλαδή ταυτόχρονη ενεργοποίησηΑστυνομίας-Δικαιοσύνης-Υπηρεσιών Υποστήριξης (ειδικών ΚΑΙ γενικών) προκειμένου να ανταποκρίνονται ΑΜΕΣΑ & ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΕΝΑ με βασικό στόχο την Προστασία των θυμάτων – και αυτό συμπεριλαμβάνει και την κάλυψη των αναγκών των θυμάτων Ε.Β. (παιδιών και μητέρων).Η διατομεακή συνεργασία, εκτός από Πρωτόκολλα, χρειάζεται και μία επαγγελματία-πρόσωπο αναφοράς της επιζώσας (το Άρ. 55.2 της Σύμβασης προβλέπει κάτι παρόμοιο), που θα ενεργοποιεί και θα συντονίζει την διατομεακή συνεργασία και θα έχει αμφίδρομη επικοινωνία με την επιζώσα. Από τον Φεβρουάριο 2022 το Ε.Δ.κ.Β. επιχειρεί να σχεδιάσει και να θέσει σε πιλοτική λειτουργία διατομεακή συνεργασία μεταξύ των τεσσάρων

εμπλεκόμενων Τομέων (Αστυνομία – Δικαιοσύνη – Εξειδικευμένες & Γενικές Υπηρεσίες Υποστήριξης), εντούτοις η πρόοδος είναι πολύ αργή και προσκρούει σε σθεναρές αντιστάσεις των Κρατικών Φορέων.Η αυτεπάγγελτη δίωξη της ενδοοικογενειακής βίας να είναι πράγματι αυτεπάγγελτη – δηλαδή να σχηματίζεται δικογραφία με όποιο τρόπο κι αν πληροφορηθούν οι Αρχές… Στην τελευταία γυναικοκτονία, τα ΜΜΕ έσπευσαν να επιρρίψουν ευθύνες στο θύμα που «δεν επιθυμούσε την ποινική του δίωξη». Μήπως επειδή εκείνη γνώριζε πως κινδύνευε να την σκοτώσει εάν έλεγε ότι την επιθυμεί; Και δεν ήταν δουλειά ούτε της Αστυνομίας, ούτε της Δικαιοσύνης, να ανιχνεύσει τους φόβους της και να της παρέχει κάποια προστασία…Χρειάζεται να είναι ορατά τα παιδιά ΠΑΝΤΑΝα σχηματίζεται δικογραφία ΚΑΙ για την κακοποίηση του παιδιού που έχει εκτεθεί σε ενδοοικογενειακή βία οποιασδήποτε μορφής, ακόμα και όταν το ίδιο δεν έχει κακοποιηθεί σωματικά ή σεξουαλικά

Τα παιδιά, θύματα και μάρτυρες, να καταθέτουν ΜΟΝΟ στο Σπίτι του Παιδιού (Barnahus model) και ΜΟΝΟ μια φορά

Να διατάσσονται επείγοντα μέτρα προστασίας ΆΜΕΣΑ μετά την καταγγελία (δηλαδή, περιοριστικοί όροι όπως αυτοί των Άρ. 52 & 53 της Σύμβασης)απομάκρυνση του δράστη από την οικογενειακή εστία (ώστε να μην αναγκάζονται τα παιδιά να αλλάξουν όλες τις συνήθειές τους για να τρέξουν να κρυφτούν) και

απαγόρευση προσέγγισης του σπιτιού, της επιζώσας, των παιδιών κλπ.

Το αίτημα για έκδοση περιοριστικών όρων να μπορεί να υποβληθεί όχι μόνο από την επιζώσα αλλά και από:μέλη της οικογένειας ή άλλα κοντινά της άτομα

υπηρεσίες προστασίας παιδιών

εξειδικευμένες υπηρεσίες υποστήριξης (ΜΚΟ ή κρατικές)

κοινωνικές υπηρεσίες

Αστυνομία και Εισαγγελέα (ακόμα και χωρίς συγκατάθεση επιζώσαςόταν υπάρχει υποψία πως εκείνη δεν θα υποβάλει αίτημα επειδή φοβάται τον δράστη ή αδυνατεί για άλλον λόγο (π.χ. Ν.4800/2021 περί υποχρεωτικής συνεπιμέλειας)

Επιτήρηση των παραβιάσεων περιοριστικών όρων, ασφαλιστικών μέτρων και δικαστικών αποφάσεωνΨηφιακή καταγραφή των αναφερόμενων παραβιάσεων: από την επιζώσα ΚΑΙ/ή από το πρόσωπο αναφοράς της

Τεκμηρίωση των αναφερόμενων παραβιάσεων από την Αστυνομία (π.χ. γεωεντοπισμός του δράστη από στίγμα τηλεφώνου, κουμπί SOS, βραχιολάκι) και τις υπηρεσίες υποστήριξης (επικοινωνία με σύμβουλο-πρόσωπο αναφοράς και/ή επαγγελματία που εποπτεύει την επικοινωνία των παιδιών ή τον δράστη)

Κυρώσεις: να επιβάλλονται άμεσα – μέσω διασύνδεσης με την αρμόδια δικαστική αρχήΝα προβλεφθούν αυστηρές προθεσμίες για την εφαρμογή όλων των παραπάνω και να εφαρμόζονται καθολικά (δηλαδή, σε όλες τις υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας όταν υπάρχουν παιδιά), ειδικά στις χώρες που:εφαρμόζουνby default συνεπιμέλεια σε ΟΛΑ τα παιδιά και/ή

ΔΕΝ διαθέτουν Διακριτό Σύστημα Προστασίας Παιδιών

Τα Πολιτικά Δικαστήρια να υποχρεωθούν να εφαρμόζουν τις προβλέψεις του Άρ. 31 της Σύμβασης, προκειμένου να διασφαλίζεται πως:κατά τον καθορισμό της επιμέλειας και των δικαιωμάτων επίσκεψηςτων παιδιών, να λαμβάνονται υποχρεωτικά υπόψη τα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας

η άσκηση δικαιωμάτων επίσκεψης ή επιμέλειας δεν θίγει τα δικαιώματα και την ασφάλεια του θύματος ή των παιδιών

Απαραίτητες προϋποθέσεις για την απαρέγκλιτη εφαρμογή του Άρ. 31 είναινα θεσπιστούν ευέλικτες και ταχείες διαδικασίες ελέγχου και λογοδοσίας Δικαστών/-τριών που δεν θα εξαρτώνται αποκλειστικά από την δυνατότητα της επιζώσας να υποβάλλει αναφορά

να δημιουργηθούν ασφαλείς χώροι για εποπτευόμενη επικοινωνίαπαιδιού με τον γονέα-δράστη/ύποπτο ενδοοικογενειακής βίας. Την εποπτεία να αναλαμβάνουν ειδικά εκπαιδευμένοι/-ες επαγγελματίες, οι οποίες/-οι επιτηρούν την ασφάλεια παιδιού και κακοποιημένης μητέρας και, έχοντας άμεση διασύνδεση με δικαστική αρχή, διατυπώνουν προτάσεις τροποποίησης της επικοινωνίας και/ή επιβολή κυρώσεων (όπως αυτές που περιλαμβάνει το Άρ. 45 της Σύμβασης) στον δράστη,οποτεδήποτε έχουν λόγους να πιστεύουν ότι δεν εξυπηρετείται το βέλτιστο συμφέρον του παιδιού ή ότι υπάρχει κάποιος κίνδυνος για το παιδί ή/και την μητέρα.

Επιπλέον, εάν πράγματι σκοπεύουμε να αφαιρέσουμε τα εργαλεία ελέγχουτων δραστών, προτείνουμε:Διορισμό δικηγόρου σε όλα τα θύματα ενδοοικογενειακής και σεξουαλικής βίας, με το κόστος καλύπτεται από το Κράτος, το οποίο δύναται να το καταλογίζει στον δράστη μετά την καταδίκη του

το ίδιο να ισχύει και για την καταβολή διατροφής και,ενδεχομένως, για την καταβολή Αποζημίωσης: να καταβάλλονται από το Κράτος και να καταλογίζονται στον υπόχρεο μέσω της Δ.Ο.Υ.

Απαγόρευση κάθε είδους διαμεσολάβησης όταν υπάρχει ενδοοικογενειακή βία,καθώς ακόμη και η προτροπή της επιζώσας να συμμετέχει σε διαδικασίες συμβιβασμού ή διαμεσολάβησης, αγνοεί την υπάρχουσα

ανισορροπία ισχύος των δύο μερών, εκθέτει το ανίσχυρο μέρος σε μεγαλύτερο κίνδυνο και μάλιστα, χωρίς καμία μέριμνα για την επιτήρηση της ασφάλειας των θυμάτων και/ή της παραβίασης των όρων της διαμεσολάβησης από το ισχυρό μέρος. Για αυτό προτείνεται:
να καταργηθεί η ποινική διαμεσολάβηση από τον Ν.3500/2006
να καταργηθεί η υποχρεωτική συμμετοχή σε διαμεσολάβηση στις υποθέσεις οικογενειακού δικαίου που αφορούν γονική μέριμνα, επιμέλεια, επικοινωνία, διατροφή παιδιών – η κατάργηση περιλαμβάνει και την ΥΑΣΔ (Υποχρεωτική Αρχική Συνεδρία Διαμεσολάβησης)
Αποσύνδεση της παροχής υποστήριξης και τεκμηρίωσης από την καταγγελία (με προεξάρχουσα την ιατροδικαστική εξέταση)
Μέριμνα ώστε να αναζητώνται και να συσχετίζονται ΟΛΕΣ οι υποθέσεις(ποινικές και αστικές) με τον ίδιο καταγγελόμενο/εναγόμενο (ίδια ή διαφορετικά θύματα) – η ενδοοικογενειακή και η σεξουαλική βία είναι ΠΑΝΤΑ επαναλαμβανόμενες – ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ να το αντιλαμβανόμαστε αυτό ΜΟΝΟ μετά από κάθε γυναικοκτονία… μετά από την δολοφονία ενός παιδιού… μετά τον βιασμό ενός παιδιού –Μόνο μέσω συσχετισμού των υποθέσεων θα μπορούσαν να βρουν αποτελεσματική εφαρμογή οι επιβαρυντικές περιστάσεις του Άρ. 46 της Σύμβασης
Το πρόβλημα με τις Ευρωπαϊκές Οδηγίες και τις Συμβάσεις είναι πως, όταν δεν υπάρχει πολιτική βούληση, παραμένουν χάρτινες ασπίδες προστασίας…Για παράδειγμα:η Οδηγία 29/2012, για την προστασία των θυμάτων, μεταγράφηκε στο Ελληνικό Δίκαιο με μεγάλη καθυστέρηση (2017) και σήμερα – 6 χρόνια αργότερα δηλαδή- σχεδόν καμία από τις προβλέψεις της δεν εφαρμόζεται χωρίς αυτό να επιφέρει κυρώσεις για την Ελλάδα…
η Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης τέθηκε σε ισχύ στην Ελλάδα πριν από 4,5 χρόνια αλλά στην πράξη δεν έχει επιφέρει καμία βελτίωση στην καθημερινή ζωή των θυμάτων, χωρίς αυτό να επιφέρει κυρώσεις για την Ελλάδα… Έχουμε μεγάλες προσδοκίες από την επίσκεψη της GREVIO…
Αυτό μας δημιουργεί κι εμάς (επαγγελματίες και φορείς) μεγάλα διλήμματα στην πληροφόρηση του γενικού πληθυσμού… Τι νόημα έχει να ενημερώσουμε τις επιζώσες ενδοοικογενειακής βίας για τα δικαιώματα που τους δίνει ο νόμος εάν δεν μπορούν να τα διεκδικήσουν στην καθημερινή ζωή τους; Η δημιουργία προσδοκιών, που στην πράξη ματαιώνονται, δεν είναι μια μορφή δευτερογενούς θυματοποίησης;
3 Δεκεμβρίου 2023, 11:09 | ΑγγελικηΗ Ειδική Εισηγήτρια για τη βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών, Reem Alsalem, υπέβαλε στις 13 Απριλίου 2023 έκθεση στο Συμβούλιο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με την οποία καταδικάζει τη χρήση της ψευδοεπιστημονικής έννοιας της “γονεϊκής αποξένωσης”, και συναφών εννοιών, σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια, καταδεικνύοντας τους κινδύνους που αυτή επιφέρει ως προς την προστασία των ανήλικων θυμάτων και των μητέρων τους, ιδίως σε περιπτώσεις που υπάρχουν καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία και σεξουαλική κακοποίηση.Η Ειδική Εισηγήτρια, μαζί με τα άλλα μέλη της Πλατφόρμας Μηχανισμών Ανεξάρτητων Εμπειρογνωμόνων για την Εξάλειψη των Διακρίσεων και της Βίας κατά των Γυναικών, εκφράζει έντονη ανησυχία για το ότι οι δικαστικές αρχές συστηματικά αγνοούν το ιστορικό και τις καταγγελίες ενδοοικογενειακής βίας και κακοποίησης κατά τη λήψη αποφάσεων για την επιμέλεια των παιδιών, ακόμα και σε περιπτώσεις όπου οι ίδιες οι μητέρες ή/και τα ίδια τα παιδιά έχουν προβάλει αξιόπιστους ισχυρισμούς για σωματική ή σεξουαλική κακοποίηση. Σε αρκετές χώρες οι δικαστικές αρχές αντιμετωπίζουν τα θύματα με δυσπιστία και κρίνουν τους ισχυρισμούς των παιδιών για κακοποίηση ως προϊόν υποβολής, δηλαδή, ως σκόπιμη προσπάθεια των μητέρων να χειραγωγήσουν τα παιδιά τους και να τα χωρίσουν από τους πατέρες τους. Αυτή η υποτιθέμενη προσπάθεια χειραγώγησης του παιδιού από τον γονέα συχνά αποκαλείται “γονεϊκή αποξένωση”.Για την προετοιμασία της έκθεσης, η Ειδική Εισηγήτρια ζήτησε την συμμετοχή των Κρατών Μελών, διεθνών και περιφερειακών οργανισμών, μη κυβερνητικών οργανώσεων, ακαδημαϊκών φορέων και θυμάτων, και πραγματοποίησε σειρά διαδικτυακών διαβουλεύσεων με ενδιαφερόμενους φορείς και εμπειρογνώμονες/νισσες. Η Ειδική Εισηγήτρια έλαβε πάνω από χίλιες υποβληθείσες αναφορές, εκ των οποίων μεγάλος αριθμός ήταν αντιγραμμένες ατομικές αναφορές, κυρίως από οργανώσεις για τα δικαιώματα των πατέρων.Παραθέτουμε ένα ενδεικτικό απόσπασμα από την αναφορά (σύνδεσμος για το πλήρες κείμενο στο τέλος του άρθρου):Γονεϊκή αποξένωση και η σχέση της με την ενδοοικογενειακή βία.Η ενδοοικογενειακή βία είναι μια από τις σοβαρότερες και πιο διαδεδομένες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ιδίως όσον αφορά γυναίκες και κορίτσια. Αν και οι άνδρες μπορούν επίσης να πέσουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας, οι γυναίκες διατρέχουν πολύ μεγαλύτερο κίνδυνο και η δυναμική της κακοποίησης διαφέρει στους άνδρες.Δεδομένης της συχνότητας της ενδοοικογενειακής βίας στις συντροφικές σχέσεις, ο χωρισμός από τον δράστη μπορεί επίσης να είναι μια εξαιρετικά επικίνδυνη περίοδος για το θύμα. Οι ισχυρισμοί για ενδοοικογενειακή βία τείνουν να μην ελέγχονται επαρκώς από τα δικαστήρια και να προκαλούν προβληματικές υποθέσεις, για παράδειγμα ότι η βία προκαλεί μικρή βλάβη στη μητέρα ή το παιδί και ότι παύει με τον χωρισμό. Οι δικαστές, επίσης, που τείνουν να θέτουν σε προτεραιότητα και να επιτρέπουν την επικοινωνία με τους πατέρες, έχουν εσφαλμένη

κατανόηση σχετικά με τις συνέπειες της ενδοοικογενειακής βίας και τις επιπτώσεις της στα παιδιά και τις υποτιμούν. Με αυτόν τον τρόπο, οι δικαστές αποτυγχάνουν στο καθήκον τους να προστατεύσουν τα παιδιά από τη βία, δίνοντας σε κακοποιητικούς πατέρες πρόσβαση στα παιδιά τους χωρίς επίβλεψη, συμπεριλαμβανομένων περιπτώσεων όπου οι δικαστές έχουν διαπιστώσει ότι έχει ασκηθεί σωματική και/ή σεξουαλική βία.Όταν οι δικαστές αναγνωρίζουν την ύπαρξη ενδοοικογενειακής βίας, μπορεί να τη θεωρήσουν περασμένο γεγονός, υποθέτοντας ότι ανήκει στο παρελθόν. Έρευνες και οι αναφορές που ελήφθησαν δείχνουν ότι οι δράστες ενδοοικογενειακής βίας μπορεί επίσης να χρησιμοποιούν καταχρηστικά τις διαδικασίες οικογενειακού δικαίου για να συνεχίσουν να ασκούν βία στα θύματα τους, με αποτέλεσμα τον δευτερογενή τραυματισμό τους. Σε αυτό το πλαίσιο, η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μια χρήσιμη τακτική. Μια εμπειρική ανάλυση των υποθέσεων γονεϊκής αποξένωσης στον Καναδά που διεξήχθη το 2018 διαπίστωσε ότι από τις 357 περιπτώσεις, το 41,5% αφορούσαν ισχυρισμούς ενδοοικογενειακής κακοποίησης ή κακοποίησης παιδιού, εκ των οποίων το 76,8% περιελάμβαναν ισχυρισμούς αποξένωσης που υποστηρίζονταν από τον φερόμενο ως δράστη. Σε άλλη μελέτη, η γονεϊκή αποξένωση αναφέρθηκε και στις 20 περιπτώσεις που μελετήθηκαν στο πλαίσιο καταναγκαστικού ελέγχου και σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών, και ακόμα και και όταν δεν χρησιμοποιούνταν ρητά, οι υποκείμενες ιδέες εξακολουθούσαν να είναι παρούσες.Η χρήση της γονεϊκής αποξένωσης είναι ιδιαίτερα έμφυλη και χρησιμοποιείται συχνά εναντίον των μητέρων. Μια μελέτη στη Βραζιλία διαπίστωσε ότι οι γυναίκες κατηγορούνταν για γονεϊκή αποξένωση στο 66% των περιπτώσεων, σε αντίθεση με το 17% των περιπτώσεων όπου κατηγορήθηκε άνδρας και ότι οι άνδρες προέβαιναν σε περισσότερες αβάσιμες κατηγορίες από τις γυναίκες. Στην Ιταλία, αυτή η κατηγορία χρησιμοποιούνταν επίσης σε συντριπτική πλειοψηφία κατά των μητέρων.Κοινό στοιχείο της έμφυλης χρήσης της γονικής αποξένωσης είναι η απεικόνιση των μητέρων από τους συντρόφους τους, τα δικαστήρια και τους πραγματογνώμονες, ως εκδικητικές και παραληρηματικές. Οι μητέρες που αντιτίθενται ή προσπαθούν να περιορίσουν την επαφή ή που εγείρουν ανησυχίες θεωρούνται ευρέως από τους αξιολογητές ως παρεμποδιστικές ή κακόβουλες, γεγονός που αντικατοπτρίζει το διαδεδομένο μοτίβο της ενοχοποίησης της μητέρας.Ισχυρισμοί ότι η μητέρα αποξενώνει το παιδί χρησιμοποιούνται συχνά για να δείξουν ότι η ανάθεση της επιμέλειας στη μητέρα δεν είναι προς το συμφέρον του παιδιού, καθώς αυτή δεν θα διευκολύνει την επαφή με τον πατέρα. Όπως σημειώνεται σε πολλές υποβληθείσες αναφορές, η ενδοοικογενειακή βία και η γονεϊκή αποξένωση αναμειγνύονται συχνά στα συστήματα οικογενειακού δικαίου, εις βάρος των θυμάτων βίας. Προστατευτικές μητέρες τοποθετούνται σε δυσμενή θέση, στην οποία η επιμονή στην προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων για την ενδοοικογενειακή βία ή την κακοποίηση παιδιών μπορεί να θεωρηθεί ως προσπάθεια αποξένωσης των παιδιών από τον άλλο γονέα, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει στην απώλεια της κύριας φροντίδας ή της επικοινωνίας με τα παιδιά τους.Η χρήση της γονεϊκης αποξένωσης τείνει να γίνεται αυτοεκπληρούμενη προφητεία. Από την στιγμή που οι γονείς κρίνονται ως «αποξενωτικοί», «αδιάλλακτοι» ή «ανίκανοι να ακούσουν», οι πράξεις τους ή η αδράνειά τους μπορεί να προσεγγίζονται με προκατάληψη. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, ισχυρισμοί οικογενειακής βίας να παραμερίζονται ως μεμονωμένο περιστατικό. Αυτό υποβαθμίζει την ενδοοικογενειακή βία σε μια ασήμαντη σύγκρουση και στιγματίζει και παθολογικοποιεί τις γυναίκες και τα παιδιά.Οι συνέπειες των μεροληπτικών αποφάσεων επιμέλειας μπορεί να είναι καταστροφικές με αποτέλεσμα, σε συγκεκριμένα περιστατικά όπου είχε επιδικαστεί επικοινωνία σε πατέρες με βίαιο ιστορικό, τον θάνατο παιδιών ή γυναικών και παιδιά που απειλούνται με όπλο. Σε ορισμένες περιπτώσεις, γυναίκες έχουν φυλακιστεί για παραβίαση των δικαιωμάτων επιμέλειας και έχουν ακυρωθεί περιοριστικοί όροι προστασίας.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να έχει σημαντικό αντίκτυπο στις αποφάσεις για την επιμέλεια. Στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, τα στοιχεία δείχνουν ότι τα ποσοστά απώλειας της επιμέλειας μεταξύ μητέρων και πατέρων διαφέρουν σημαντικά, ανάλογα με το ποιος γονέας ισχυρίζεται την αποξένωση. Όταν ένας πατέρας ισχυριζόταν ότι αποξενώνεται από τη μητέρα, τα δικαιώματα επιμέλειας αφαιρούνταν από την μητέρα στο 44% των περιπτώσεων. Όταν η κατάσταση ήταν αντεστραμμένη, οι μητέρες κέρδιζαν την επιμέλεια από τους πατέρες μόνο στο 28% των περιπτώσεων. Επομένως, όταν υπήρχε κατηγορία για αποξένωση, οι μητέρες είχαν διπλάσιες πιθανότητες να χάσουν την επιμέλεια σε σύγκριση με τους πατέρες. Αυτό οδήγησε σε μια ετήσια εκτίμηση ότι 58.000 παιδιά στις Ηνωμένες Πολιτείες τοποθετούνται σε επικίνδυνα οικογενειακά πλαίσια. Στη Νέα Ζηλανδία, μια έρευνα έδειξε ότι το 55 έως 62% των μητέρων ανέφεραν ότι κατηγορήθηκαν για γονεϊκή αποξένωση, συχνά εκτρέποντας την προσοχή των δικαστηρίων από τις νόμιμες καταγγελίες κακοποίησης.Σύμφωνα με τα συμπεράσματα της έκθεσης:Η “γονεϊκή αποξένωση” χρησιμοποιείται στις διαδικασίες οικογενειακού δικαίου από τους κακοποιητές ως εργαλείο για να συνεχίσουν την κακοποίηση και τον εξαναγκασμό τους και να υπονομεύσουν και να απαξιώσουν τους ισχυρισμούς για ενδοοικογενειακή βία που διατυπώνονται από μητέρες που προσπαθούν να κρατήσουν τα παιδιά τους ασφαλή.Το πρότυπο του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού παραβιάζεται με την επιβολή επικοινωνίας μεταξύ του παιδιού και του ενός ή και των δύο γονέων και με την προτεραιοποίηση της, ακόμη και όταν υπάρχουν ενδείξεις

ενδοοικογενειακής βίας.Κυρίως λόγω της έλλειψης κατάρτισης και της έμφυλης μεροληψίας και της έλλειψης πρόσβασης σε νομική υποστήριξη, η επιμέλεια των παιδιών μπορεί να ανατεθεί σε δράστες βίας, παρά τα αποδεικτικά στοιχεία για ιστορικό ενδοοικογενειακής ή/και σεξουαλικής κακοποίησης.Οι δικαστές και οι αξιολογητές πρέπει να σταματήσουν να εστιάζουν στην προσπάθεια να αναγνωρίσουν συμπεριφορές που αμφισβητούνται εντός του κλάδου της ψυχολογίας (όπως η ψευδοεπιστημονική έννοια της γονεϊκής αποξένωσης) και να αρχίσουν να εστιάζουν στα συγκεκριμένα γεγονότα και τα πλαίσια κάθε υπόθεσης

3 Δεκεμβρίου 2023, 11:58 | Δ Η μητροτητα ειναι ιερη. Μην αντιμετωπιζετε τις μαναδες σαν παρενθετες μητερες στα παιδια τους. Μην επιτρεψετε τα παιδια να γινονται εργαλεια στα χερια των κακοποιητων πατεραδων για οικονομικους και ψυχολογικους λογους. Βοηθηστε τις κακοποιημενες γυναικες. Ο νομος πρεπει να βοηθα τους αδυνατους και οχι μεσω εγκυκλιων και παραθυρων να αυτοαναιρειται. Να εργαλειοποιειται ο νομος στα χερια των κακοποιητων για την συνεχιση της κακοποιησης. Οι μαναδες με τα παιδια τους αξιζουν αξιοπρεπεια και ποιοτητα ζωης. Σας παρακαλω βοηθηστε μας.
3 Δεκεμβρίου 2023, 10:36 | ΑλέξανδροςΣτην Ελλάδα του 2023 δεν τηρείται το δικαίωμα της ισότητας των 2 φύλων και η «από κοινού και εξίσου» συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή των παιδιών τους. Ο όρος «αποκλειστική επιμέλεια» και «μονογονεϊκή οικογένεια» είναι ρατσιστικός και επικίνδυνος. Ομάδες διαζευγμένων γυναικών στο διαδίκτυο προκρίνουν το μοντέλο «δεν εργάζομαι για να μεγαλώσω τα παιδιά μου, δικαιούμαι νομική βοήθεια για να πηγαίνω τον πατέρα στα δικαστήρια μέχρι να πετύχω την απόφαση της αρεσκείας μου. Εξασφαλίζω μια καλή διατροφή, εισπράττω επιδόματα (παιδιού, μονογονεϊκής οικογένειας, ενοικίου ή πετάω έξω από το σπίτι τον πατέρα), καταθέτω ψευδή έγγραφα από ψυχολόγο, έγγραφα για σεξουαλική κακοποίηση ή παρενόχληση από τον πατέρα και τον βγάζω από τη ζωή του. Είμαι εξασφαλισμένη μέχρι να ενηλικιωθούν τα παιδιά μου ότι δεν θα εργαστώ. Έτσι είμαι πλέον περήφανη που μεγαλώνω μόνη μου τα παιδιά μου με τους οικείους μου (όσο τοξικό και αν είναι το περιβάλλον, ποιος θα το ελέγξει άλλωστε). Σκέφτηκε ποτέ κανείς τα ψυχολογικά και συμπεριφορικά προβλήματα που θα έχουν τα παιδιά αυτά που μεγαλώνουν χωρίς την παρουσία του πατρικού πρότυπου στη ζωή τους; Τα παιδιά δεν είναι κτήμα κανενός ,έχουν δυο γονείς. Υποχρεωτική συνεπιμέλεια λοιπόν για το καλό των παιδιών και της κοινωνίας.
3 Δεκεμβρίου 2023, 10:25 | Ι Β Αξιότιμες κυρίες, Αξιότιμοι κύριοι,1. Για τη διασφάλιση των συμφερόντων όλων των μερών, σε περιπτώσεις καταγγελιών θα πρότεινα την διαμόρφωση ενός πρωτοκόλλου/προτύπου ενεργειών από τους αρμόδιους φορείς, μεταξύ των οποίων θα περιλαμβάνονται:α. Μετά την υποβολή της καταγγελίας, υποχρεωτική εξέταση σε Ψυχιατρικό Τμήμα Δημόσιου Νοσοκομείου και των δύο συζύγων/συντρόφων, πρώην συζύγων/συντρόφων, θύματος και θύτη.Το Νοσοκομείο θα προβαίνει σε έκδοση σχετικής έκθεσης.
β. Υποχρεωτική εμπλοκή δύο πιστοποιημένων Διαμεσολαβητών στην υπόθεση [ένας από κάθε φύλο], οι οποίοι θα συντάξουν από κοινού σχετική έκθεση για ενδεχόμενη υποβοήθηση της Δικαιοσύνης, εάν η κατάσταση οδηγηθεί σε δικαστήρια, μετά την υλοποίηση των εξετάσεων κατωτέρω παραγρ. δ και ε.
γ. Υποχρεωτική εξέταση σε Δημόσιο [μόνο] Φορέα για την διαπίστωση τυχόν κακώσεων, κλπ, χωρίς να γίνονται αποδεκτές απ΄ αυτόν γνωματεύσεις ιδιωτών ιατρών και ιδιωτικών κλινικών.
δ. Στην περίπτωση που υπάρχουν ανήλικα και ενήλικα τέκνα, θα ισχύουν όλα τα ανωτέρω με την προσθήκη υποχρεωτικής εξέτασης των ανήλικων τέκνων σε Παιδοψυχιατρικό Τμήμα Δημόσιου Νοσοκομείου και των ενηλίκων τέκνων σε Ψυχιατρικό Τμήμα Δημόσιου Νοσοκομείου. Το Νοσοκομείο θα προβαίνει σε έκδοση σχετικής έκθεσης, καλύπτοντας και τυχόν ερωτήματα που θα του έχουν θέσει οι δύο Διαμεσολαβητές.
ε. Στην περίπτωση που υπάρχουν τέκνα, θα ισχύουν όλα τα ανωτέρω με την προσθήκη υποχρεωτικής εξέτασης των τέκνων σε τεστ DNA, σε Δημόσιο Φορέα, για την επιβεβαίωση της μητρότητας και της πατρότητας [αποφυγή ιδιαζουσών περιπτώσεων, όπου και οι δύο γονείς πιθανόν έχουν συμφέρον να αποκρύψουν την ταυτότητα τέκνου, ανήλικα από την αλλοδαπή με γονείς κατά δήλωσή τους, κ.α.].
στ. Τυχόν γνωματεύσεις κ.α., ιδιωτών ψυχολόγων, ψυχιάτρων, παιδοψυχιάτρων και άλλων ειδικών, οι οποίες βασίζονται μόνο στην εξέταση του ενός μέρους/γονέα να μην έχουν εγκυρότητα. Έχει παρουσιαστεί το φαινόμενο ο ένας γονέας να παρουσιάζεται π.χ. σε ιδιώτη ψυχολόγο, να ισχυρίζεται ψευδώς ότι ο άλλος γονέας δεν επιθυμεί να παρουσιαστεί και ο ειδικός να χορηγεί γνωματεύσεις σε αυτόν τον γονέα, χωρίς να εξετάσει – τεκμηριώσει ο ίδιος προσωπικά, τον λόγο απουσίας του άλλου γονέα, απλά έστω και με μια τηλεφωνική επαφή].
ζ. Στην περίπτωση που υπάρχει Δικαστική Απόφαση επικοινωνίας του γονέα α΄με το ανήλικο τέκνο του και ο γονέας β΄ που έχει την επιμέλεια του παιδιού δεν επιθυμεί να την τηρήσει με διάφορες προφάσεις [το παιδί δεν θέλει, το παιδί είναι άρρωστο, δεν έχω προετοιμάσει το παιδί, κλπ.], να προβλέπεται στην εν λόγω δικαστική απόφαση η υποχρέωση εναλλακτικής ημερομηνίας επικοινωνίας, ώστε να μην χάνεται η επαφή ανήλικου-γονέα α΄.

Στην περίπτωση που συμβεί αυτό πάνω από δύο συνεχείς φορές με την παρουσία αστυνομικού οργάνου, ο γονέας β΄θα διώκεται αυτεπάγγελτα για μη-τήρηση της δικαστικής απόφασης, με την υποβολή αναφοράς σε αστυνομικό τμήμα από τον γονέα α΄.
η. Θα πρέπει επίσης να καλυφθούν νομοθετικά εκκρεμείς περιπτώσεις όπου οι δύο γονείς βρίσκονται σε δικαστικές διαμάχες, υπάρχει μεγάλος χρόνος έλλειψης επικοινωνίας του ενός γονέα με το ανήλικο τέκνο του.
Προτείνεται η διαμόρφωση διάταξης με υποχρέωση επικοινωνίας αυτού του γονέα με το ανήλικο τέκνο του τουλάχιστον μια φορά τον μήνα, παρουσία Δημόσιου Λειτουργού.2. Συνοπτικά, επειδή μπορεί να υπάρξουν περιπτώσεις δόλιων σκέψεων, φθονερών σχεδίων, κακόβουλης συμπεριφοράς, από κάθε μέρος ή και από τα δύο μαζί, θα πρέπει να νομοθετηθεί κατάλληλα η αποφυγή ορισμένων καταστάσεων, μεταξύ των οποίων είναι:
η αποξένωση των ανήλικων από τον ένα γονέα τους.
Η απομόνωση των ανήλικων από την πατρική οικογένεια του ενός γονέα τους.
Οι ψευδείς καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία, απειλή, εξύβριση, κλπ., προκειμένου να στηριχθούν ζητήματα αποκλειστικής γονικής επιμέλειας και αποκλεισμού του ενός γονέα από την επικοινωνία με τα ανήλικα τέκνα του.
Η ενδεχόμενη αναζήτηση συζύγου/συντρόφου, με μοναδικό σκοπό την απόκτηση τέκνου, νόμιμα αναγνωρισμένου, από τον ένα γονέα.3. Επιπλέον θα πρότεινα να εξεταστούν και να υιοθετηθούν οι συναφείς εισηγήσεις του Ινστιτούτου Υγείας του Παιδιού, πρωτοπόρου φορέα στην χώρα μας για τα
δικαιώματα προστασίας του παιδιού.4. Επίσης θα πρότεινα την επανασύσταση του ΚΕΣΑΘΕΑ (Κεντρικό Επιστημονικό Συμβούλιο για την αντιμετώπιση της θυματοποίησης και της εγκληματικότητας των ανηλίκων.Επικουρικά θα συμφωνούσα κατ΄ αρχήν στην εξής εισήγηση:
ΠΡΟΤΑΣΗ ΠΡΟΣΘΕΣΗΣ ΑΡΘΡΟΥ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΑΠΟ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ/ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ ΩΣ ΕΞΗΣ:Γονική αποξένωση/απομόνωση1. Ο γονέας που από πρόθεση με πράξεις ή παραλείψεις ή απειλές ή ψυχολογική βία ή εκβιασμό ή σχόλια δυσμενή και ψευδείς κατηγορίες για τον άλλο γονέα ή άλλου είδους συμπεριφορές που αποκλείουν ή παρεμποδίζουν ή δυσχεράνουν την επικοινωνία του τέκνου με τον άλλο γονέα, καθώς και την πατρική του οικογένεια προκαλεί ρήξη του συναισθηματικού δεσμού του ανηλίκου τέκνου ή αποξένωσή του από τον άλλο γονέα του, καθώς και την πατρική του οικογένεια, τιμωρείται με φυλάκιση.2. Αν η πράξη της παρ. 1 τελείται από τον γονέα που έχει τη επιμέλεια του τέκνου ή άλλο πρόσωπο που ασκεί την επιμέλεια αυτού, επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο ετών.3. Αν η πράξη της παρ. 1 έχει ως αποτέλεσμα την οριστική αποξένωση του άλλου γονέα ή την βλάβη της ψυχικής υγείας του τέκνου, επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών.ΜΕ ΕΚΤΙΜΗΣΗ
3 Δεκεμβρίου 2023, 03:04 | Μ Η γονεϊκή αποξένωση είναι κακούργημα..τέλεια και παύλα..αν προχωρήσουν στη θεσμοθέτηση αυτών των διατάξεων χωρίς να συμπεριλάβουν τη γονεική αποξένωση..θα κάνουμε τα πάντα για να κριθεί ο νόμος αντισυνταγματικός..κάτι μυστήριο συμβαίνει στην Ελλάδα και δεν προχωράει το συγκεκριμένο θέμα..αφού δεν υπάρχει άλλη λύση..θα το δημοσιοποιήσουμε στα διεθνή φόρα..ΤΕΛΟΣ.
.2 Δεκεμβρίου 2023, 23:49 | Τ Το τελευταίο διάστημα γινόμαστε μάρτυρες από τα ΜΜΕ για βίαιες πράξεις γυναίκα προς συζύγους προς άλλες γυναίκες ακόμα και των παιδιών τους…οι νόμοι αυτή την στιγμή έτσι όπως είναι αυτή την στιγμή δίνουν ένα όπλο στα χέρια των γυναικων προς ικανοποίηση του εγωισμού τους και όχι προς την αγάπη των παιδιών τους όπως θέλουν να ισχυρίζονται αφού εξίσου είναι και η αγάπη του πατέρα προς τα παιδιά του… πολλάκις το τελευταίο διάστημα γεγονότα δείχνουν ότι η ενδοοικογενειακη βία εχει εξίσου έδαφος και από τις γυναίκες ακόμα περισσότερο δε προς τα ίδια τους τα παιδιά είτε σωματικά είτε ψυχικά όπου με δολια μέσα εσκεμμένα αποκόπτουν την παρουσία του πατέρα από την ζωή των παιδιών τους ακόμα και με την βοήθεια ψυχολόγων (χωρίς καταρτηση στην παιδική ψυχολογία)όπου γίνεται εμφανές ότι επιδιώκουν το οικονομικό όφελος δημιουργόντας παιδιά με ψυχικά τραυματα …..ας γίνει αποδεκτό πλέων ότι η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ…..
2 Δεκεμβρίου 2023, 23:06 | Α Γ ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή

αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά

ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων

2 Δεκεμβρίου 2023, 23:35 | Τα Γίνεται όλο ένα και περισσότερο γνωστό πλέων ότι η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ2 Δεκεμβρίου 2023, 22:00 | ΔΙΟΝΥΣΗΣΠΟΛΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ Η ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΕΛΛΕΙΨΗ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΓΙΑ ΘΥΜΑΤΑ ΑΝΔΡΕΣ

ΚΑΙ ΑΓΟΡΙΑ ΑΝΩ ΤΩΝ 15 ΕΤΩΝ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΕΙΨΗ ΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

ΕΠΙΣΗΣ ΠΟΛΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΗ Η ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΟ ΟΤΙ ΟΙ ΔΟΜΕΣ ΘΑ ΥΠΟΒΑΛΟΥΝ ΑΝΑΦΟΡΑ.

ΚΑΙ ΤΕΛΟΣ ΠΟΛΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΟ ΩΣ ΚΑΙ ΜΙΣΑΝΔΡΙΚΟ ΚΑΙ ΣΕΞΙΣΤΙΚΟ Ο ΤΡΟΠΟΣ

ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΟΥ ΑΝΔΡΙΚΟΥ ΦΥΛΟΥ ΕΝ ΓΕΝΕΙ ΣΤΟ ΝΟΜΟ. ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ ΔΕΝ

ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΠΕΡΑΣΕΙ ΚΑΤΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΤΡΟΠΟ, ΧΩΡΙΣ ΝΑ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΙΣΟΤΗΜΑ ΤΑ

2 ΦΥΛΛΑ, ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ ΠΟΥ ΔΕΙΧΝΟΥΝ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΑ

ΜΕ ΚΑΚΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ ΚΑΙ ΒΙΑΙΗ ΣΥΜΠΕΡΙΦΟΡΑ. ΟΧΙ ΑΠΛΑ ΘΕΛΕΙ ΑΛΛΑΓΕΣ Ο ΝΟΜΟΣ

ΑΛΛΑ ΘΕΛΕΙ ΕΠΙ ΙΣΟΙΣ ΟΡΟΙΣ ΤΗ ΣΥΜΕΤΟΧΗ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΝΔΡΙΚΟΥ ΦΥΛΟΥ ΣΤΗΝ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΑΣ ΜΗΝ ΞΕΧΝΑΜΕ ΠΡΟΣΦΑΤΑ ΠΩΣ ΕΧΕΙ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΘΕΙ ΟΧΙ ΑΠΛΑ ΜΙΣΑΝΔΡΙΚΗ ΚΟΥΛΤΟΥΤΑ

ΣΤΟ ΘΕΣΜΟ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΡΙΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΩΝ, ΑΛΛΑ ΤΟΣΟ ΑΠΟ ΤΑ ΜΜΕ(ΣΕΙΡΑ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΕΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΠΙΜΕΛΕΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ), ΜΚΟ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΑΚΡΑΙΑ ΦΕΜΙΝΙΣΤΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΚΑΙ ΦΡΑΣΕΟΛΟΓΙΑ, ΜΗ ΟΡΘΗ ΚΑΤΑΓΡΑΦΗ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΓΙΑ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΑΓΟΡΙΑ. ΜΗ ΥΠΑΡΞΗ ΔΟΜΩΝ ΓΙΑ ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΠΙΟ ΑΣΧΗΜΟ ΠΟΥ ΗΡΘΕ ΑΠΟ ΤΟΝ

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΣΥΛΛΟΓΟ, ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ ΜΟΝΟ ΓΙΑ ΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ, ΠΟΥ ΕΙΝΑΙ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΟ ΝΟΜΟ ΚΑΙ ΤΟ ΤΕΚΜΗΡΙΟ ΑΘΩΩΟΤΗΤΟΣ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΨΥΧΟΛΟΓΩΝ Η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ ΠΡΟΣ ΤΑ ΜΕΛΗ ΤΟΥ ΓΙΑ ΑΠΟΦΥΓΗ ΠΟΛΥ ΣΟΒΑΡΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ ΨΕΥΔΟΡΚΙΑΣhttps://www.newsbomb.gr/ellada/dikaiosynh/story/1434237/reportaz-newsbomb-gr-orgi-gia-tis-psevdeis-gnomateyseis-kata-pateradon-oi-psyxologoi-sto-kadro

2 Δεκεμβρίου 2023, 21:56 | Δρ Κ Α Οι περιπέτειες της ψευδούς καταμηνυσης κλπ

Βάσει αυτού ασκούν αυτεπάγγελτα μήνυση για ψευδή καταμηνυση κλπ .

Αν αποδειχθεί ότι ο μηνυομενος έχει δίκιο τότε θα ασκηθεί και αυτεπαγγέλτως και μήνυση εναντίον του αρμόδιου οργάνου είτε πολίτη που άσκησε τη μήνυση για ψευδή καταμηνυση;

Αν μια μήνυση μπορεί να μπει στο αρχείο συνεχώς και τελικά ο μηνυτής είχε δίκιο τελικά ποιος φταίει αυτός που έκανε τη μήνυση είτε αυτός που την έβαλε στο αρχείο με το αρμόδιο γραμματέα του- είτε ο γραμματέας δεν έχει ποτέ πρόβλημα και είναι χωρίς καμία ευθύνη ρωτάνε πολλοί άλλοι πλέον ρωτάνε πολλοί άλλοι πλέον Τελικά ποιος ευθύνεται ο ενδιαφερόμενος είτε τελικά ο αρμόδιος

εισαγγελέας που άσκησε την αυτεπάγγελτη μήνυση για ψευδή καταμηνυση και

εναντίον του πολίτη που τελικά είχε δίκιο; Έρχονται Ευρωεκλογές στην Ελλάδα.

Πρέπει να θεσπίσει προσωρινό αρχείο για τις μηνύσεις…

2 Δεκεμβρίου 2023, 20:44 | Χ Μ Ενας κακος πατερας καλυτερα να μην υπαρχει και δυστυχως ειναι γεγονος.Ευκολα μπορει να εξακριβωθει μεσω social media αλλα και με αλλες μαρτυριες

2 Δεκεμβρίου 2023, 20:15 | ΕΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :

ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ

Να προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :

Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη

1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.
Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).
Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.
Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα
Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.
2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.
3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.
4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. :

«Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family 2001 / 29, p. 181-191

2 Δεκεμβρίου 2023, 19:08 | P Z Ζητώ την τροποποιήσει του άρθρο 169Α του Π.Κ Παραβίαση Δικαστικών Αποφάσεων Τροποποίηση άρθρου 169Α Ποινικού Κώδικα και συγκεκραμένα από πλημμέλημα σε κακούργημα.. και Συγκεκραμένα στο άρθρο 169Α του Ποινικού Κώδικα να επέρχονται οι εξής αλλαγές: το άρθρο 169Α να διαμορφώνεται ως εξής:«Άρθρο 169Α

Παραβίαση Δικαστικών Αποφάσεων και Συμφωνιών που Επικυρώθηκαν από Διαμεσολαβητή και έλαβαν Απόγραφο η Συμφωνιών που Επικυρώθηκαν Συμβολαιογράφο.1. Όποιος δεν θα συμμορφωθεί σε προσωρινή διαταγή ή διάταξη δικαστικής απόφασης πολιτικού δικαστηρίου ή σε εισαγγελική διάταξη, που θα αφορούν τη ρύθμιση της νομής ή της κατοχής, την άσκηση της γονικής μέριμνας, και ειδικότερα την επικοινωνία με το τέκνο, και τη ρύθμιση της χρήσης της οικογενειακής στέγης και της κατανομής των κινητών μεταξύ συζύγων ή την απαγόρευση προσέγγισης και επικοινωνίας μεταξύ προσώπων, να τιμωρείται τουλάχιστον με κάθειρξη πέντε (5) έτη και χρηματική ποινή ως 15000 ευρώ, και τυχόν έφεση να μην έχει ανατέλλουσα δύναμη για την εκτέλεση της ποινής. Με την ίδια ποινή να τιμωρείται και όποιος δεν συμμορφώθηκε σε συμφωνία που επικυρώθηκε από συμβολαιογράφο κατά το άρθρο 1441 του Αστικού Κώδικα και αφορά στην επικοινωνία των ανήλικων τέκνων.2. Όποιος εν γνώσει ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον να τιμωρείται με κάθειρξη πέντε (5) έτη και χρηματική ποινή ως 15000 ευρώ, και τυχόν έφεση να μην έχει ανατέλλουσα δύναμη για την εκτέλεση της ποινής. Η άνω πράξη να ατιμώρητε και όταν υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.».3. Σε περίπτωση καταδίκης της / του καταδικασθέντα και εκτελεστή ποινές της / του καταδικασθέντα, αυτεπάγγελτος να του αφαιρεθεί η επιμέλεια τέκνου και να ανατεθεί στο γονέα που στερήθηκε την επικοινωνία με τέκνου του, και απόφαση αυτή να είναι αμετάκλητη χωρίς δικαίωμα της έφεσης.

2 Δεκεμβρίου 2023, 14:40 | X μ Ισχυρισμοί περί γονεϊκής αποξένωσης δεν υποστηρίζονται μόνο σε υποθέσεις όπου υπάρχει κακοποίηση. Όταν όμως συνυπάρχουν, τότε οι υποθέσεις εξελίσσονται σε ιδιαίτερα επικίνδυνες και δυνητικά επιβλαβείς. Η κατάχρηση της έννοιας της "γονεϊκής αποξένωσης" ως στρατηγικής, προκειμένου να αντικρουστούν καταγγελίες για κακοποίηση έχει περιγραφεί εκτενώς στην βιβλιογραφία (Hunter, Burton and Trinder 2020; Meier 2009; Milchman 2017; Silberg and Dallam 2019). Ωστόσο, εκτός από την κριτική που σχετίζεται με την κακοποίηση είναι αναγκαίο να εξετάσουμε με λεπτομέρεια τις έρευνες, οι οποίες αναφέρονται συστηματικά στην σχετική βιβλιογραφία προκειμένου να υποστηριχθεί η επιστημονική

εγκυρότητα της θεωρίας της γονεϊκής αποξένωσης.Η “γονεϊκή αποξένωση” ως όπλο στις δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια

Έχουν περάσει 40 χρόνια από τότε που η θεωρία της “γονεϊκής αποξένωσης” έκανε για πρώτη φορά την εμφάνισή της στις ΗΠΑ, με τον Richard Gardner, ωστόσο δεν υπάρχει ακόμα ενιαίος κλινικός ή επιστημονικός ορισμός (Johnston and Sullivan 2020). Ο τρόπος με τον οποίο περιγράφεται πολύ γενικά στη βιβλιογραφία είναι η ιδέα ότι ο φόβος και η απόρριψη προς τον έναν γονέα (συνήθως εκείνον που δεν έχει την επιμέλεια) προέρχεται από την κακόβουλη επιρροή του προτιμώμενου γονέα (που συνήθως έχει την επιμέλεια). Οι περισσότεροι μελετητές της θεωρίας αυτής αναγνωρίζουν ότι η υπόθεση της “γονεϊκής αποξένωσης” θα πρέπει να εξετάζεται μόνο εάν η αποφευκτική συμπεριφορά του παιδιού δεν έχει εύλογη αιτία, συμπεριλαμβανομένης, μεταξύ άλλων και της κακοποίησης (Bernet et al. 2018).Στη βάση της θεωρίας της “γονεϊκής αποξένωσης” υπάρχει μια αδιαμφισβήτητη αλήθεια: οι γονείς, πράγματι, προσπαθούν ορισμένες φορές να στρέψουν τα παιδιά εναντίον του άλλου γονέα, ιδίως σε συνθήκες χωρισμού. Όσο όμως η έννοια της “αποξένωσης” δεν περιβάλλονταν από μία επίφαση επιστημονικότητας, αυτή η συνηθισμένη ανθρώπινη συμπεριφορά δεν θεωρούνταν ότι συνεπάγεται των “καταστροφικών” συνεπειών που περιγράφονται στην θεωρία της “γονεϊκής αποξένωσης”. Η θεώρηση ότι τα παιδιά που υπόκεινται σε τέτοιου τύπου συμπεριφορές σημαδεύονται οριστικά και αμετάκλητα και απολλύουν, ενδεχομένως οριστικά, τη σχέση τους με τον “αποξενωμένο” γονέα έγινε κοινός τόπος στις δικαστικές αίθουσες μόνον αφότου ξεκίνησε να γίνεται ευρύτερα λόγος για το σύνδρομο “γονεϊκής αποξένωσης” και την “γονεϊκή αποξένωση” ως “επιστημονικές” έννοιες (Meier 2021).Πριν από την ψυχιατρικοποίηση της ανεπιθύμητης γονεϊκής συμπεριφοράς (Milchman, Geffner & Meier 2020) οι καταγγελίες γονέων και παιδιών για ενδοοικογενειακή βία δεν θεωρούνταν αυτομάτως αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη γονεϊκής αποξένωσης, όπως γίνεται σήμερα (Kansas City Star Editorial Board 2020; Meier 2020). Επίσης, το γεγονός ότι μερικές φορές οι γονείς χρησιμοποιούν τα παιδιά τους για να βλάψουν τον άλλο γονέα δεν συνεπάγεται ότι ένας “ειδικός” μπορεί αντικειμενικά να γνωρίζει πότε οι αρνητικές απόψεις του ενός για τον άλλο είναι θεμιτές ή αθέμιτες, ούτε να γνωρίζει αν και σε ποιο βαθμό οι απόψεις αυτές μπορεί να έχουν προκαλέσει την “αποξένωση” ενός παιδιού από τον άλλο γονέα. Τέτοιοι τολμηροί ισχυρισμοί θα πρέπει να θεωρούνται αληθοφανείς μόνο εάν επιβεβαιώνονται από αξιόπιστες επιστημονικές έρευνες (Meier 2021).Απορρίπτοντας την “γονεϊκή αποξένωση” ως έγκυρη επιστημονική θεωρία, δεν σημαίνει ότι στις δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια δεν θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη οι προσπάθειες ενός γονέα να στρέψει τα παιδιά εναντίον του άλλου γονέα. Σημαίνει, ωστόσο, ότι θα πρέπει οι δικαστές να είναι ιδιαίτερα επιφυλακτικοί όταν αξιολογούν τον αντίκτυπο τέτοιων συμπεριφορών, όταν εξετάζουν τους λόγους για τους οποίους τα παιδιά παρουσιάζουν αποφευκτική συμπεριφορά προς τον μη προτιμώμενο γονέα, και ιδίως σχετικά με την ικανότητα οποιουδήποτε τρίτου προσώπου να αξιολογήσει με ακρίβεια αυτές τις καταστάσεις. Και, τέλος, σημαίνει ότι καμία θεραπεία για τη “γονεϊκή αποξένωση” δεν μπορεί να θεωρηθεί επιστημονικά έγκυρη και αιτιολογημένη (Meier 2021).Η απόπειρα επιστημονικής τεκμηρίωσης της θέσης ότι τα κακοποιημένα παιδιά δεν απορρίπτουν τον κακοποιητικό γονέα από την Amy Baker

Όταν οι ειδικοί της “γονεϊκής αποξένωσης” καλούνται να απαντήσουν πώς διαχωρίζουν τα “αποξενωμένα” από τα κακοποιημένα παιδιά, αναφέρουν μια σειρά αυθαίρετων κριτηρίων. Ένα από αυτά είναι ότι τα κακοποιημένα παιδιά έχουν την τάση να μην απορρίπτουν τον κακοποιητή τους και να επιθυμούν να διατηρήσουν τη σχέση τους μαζί του, ενώ τα “αποξενωμένα” παιδιά κάνουν το αντίθετο, δηλαδή, απορρίπτουν τον κακοποιητή τους και ευθυγραμμίζονται με τον ασφαλή γονέα.Η Amy Baker (2020) στην προσπάθεια της να υποστηρίξει την ιδέα ότι τα κακοποιημένα παιδιά επιθυμούν να διατηρήσουν τη σχέση τους με τον κακοποιητή γονέα παραπέμπει σε μία έρευνα των Rosenblum & Harlow (1963).Κατά την Baker, αυτή η έρευνα – στην οποία συμμετείχαν μωρά πιθηκάκια που, αν και είχαν ανατραφεί από κακοποιητικές μητέρες, είχαν την τάση να αγκιστρώνονται σε αυτές περισσότερο από ότι τα μη κακοποιημένα πιθηκάκια – αποδεικνύει την υπόθεση ότι τα παιδιά που απορρίπτουν έναν γονέα δεν το κάνουν επειδή αυτός ο γονέας έχει υπάρξει κακοποιητικός.Ακόμα κι αν αφήσουμε για λίγο στην άκρη το ότι οι πρωταγωνιστές αυτού του πειράματος δεν ήταν ανθρώπινα παιδιά, η Baker δεν αναφέρει στο άρθρο της ότι τον ρόλο της μητέρας στο συγκεκριμένο πείραμα διαδραμάτιζαν λούτρινα υποκατάστατα, με ενσωματωμένα μπιμπερό, στα οποία αγκιστρώνονταν τα πιθηκάκια όταν υποβάλλονταν σε κακοποίηση από τους ελεγκτές του πειράματος. Τόσο η συγκεκριμένη έρευνα όσο και ένας μικρός ακόμα αριθμός εμπειρικών ερευνών που αναφέρει η Baker (2020) για να υποστηρίξει τη θεωρία της “γονεϊκής αποξένωσης”, έχουν σοβαρά λάθη, τόσο στον σχεδιασμό όσο και στην υλοποίηση τους (Mercer, 2021).Εικονογράφηση του πειράματος των Rosenblum & Harlow (1963) με τα πιθηκάκια, που χρησιμοποιεί η Amy Baker (2020) για να υποστηρίξει τη θέση ότι τα κακοποιημένα παιδιά δεν απορρίπτουν τον κακοποιητή τους.Ή έρευνα των Rowen & Emery για την γονεϊκή αποξένωση ως μονομερή συμπεριφορά με αποτέλεσμα τη διάρρηξη των σχέσεων με τον έναν γονέα.

Ο Robert Emery, ψυχολόγος, ερευνητής και πρώην συντάκτης κοινωνικών επιστημών του Journal of the Association of Family & Conciliation Courts (AFCC)[1] μαζί με την συνάδελφο του την Jenna Rowen, επιδίωξαν να ελέγξουν ερευνητικά την βασική υπόθεση της θεωρίας της "γονεϊκής αποξένωσης": ότι ο "αποξενωτής" γονέας επιτυγχάνει να στρέψει το παιδί εναντίον του άλλου γονέα, ως αποτέλεσμα μιας μονομερούς εκστρατείας δυσφήμισης (Rowen and Emery 2018).Τα ευρήματα της έρευνας ήταν εντυπωσιακά καθώς δεν υποστήριξαν τη βασική υπόθεση της "γονεϊκής αποξένωσης" περί μονομερούς διάρρηξης της σχέσης του παιδιού με τον "αποξενωμένο" γονέα. Αυτό που έδειξαν τα αποτελέσματα, ήταν ότι όταν ο ένας γονέας δυσφημεί τον άλλον, πρόκειται σχεδόν πάντα για μία αμοιβαία – και όχι μονομερή – συμπεριφορά, που λειτουργεί εις βάρος του γονέα που έχει την πιο επιθετική συμπεριφορά. Το παιδί δεν στρέφεται κατά του γονέα που υφίσταται δυσφήμιση, αλλά κατά του γονέα που δυσφημεί πιο συχνά και με μεγαλύτερη ένταση (Rowen and Emery 2018).☞ Όπως αναφέρουν οι Rowan & Emery:Προκειμένου να θεωρήσουμε ότι η έννοια της "γονεϊκής αποξένωσης" αποδεικνύεται με βάση τα αυστηρά κριτήρια της επιστήμης, είναι επιτακτική η ανάγκη να υπάρξει εμπειρική θεμελίωση των ισχυρισμών που την υποστηρίζουν. Η αρχική εργασία που ολοκληρώσαμε σχετικά με τη "γονεϊκή αποξένωση" θέτει υπό αμφισβήτηση θεμελιώδεις υποθέσεις της "γονεϊκής αποξένωσης" ιδίως την υποτιθέμενη μονόπλευρη φύση της όπως και την διάρρηξη της σχέσης με τον γονέα που υφίσταται δυσφήμιση σε αντίθεση με τον γονέα που δυσφημεί. (Rowen & Emery 2019, 207)Τα αποτελέσματα της έρευνας των Rowan & Emery, που διαψεύδουν μια βασική υπόθεση της θεωρίας της "γονεϊκής αποξένωσης", δεν έχουν τύχει, ακόμα, σχολιασμού στη βιβλιογραφία υπέρ της θεωρίας.Η έρευνα των Fortin, Hunt & Scanlan και το παιδί ως ανεξάρτητος στοχαστής.

Η έρευνα, των Fortin, Hunt and Scanlan (2012) επιβεβαιώνει ότι οι λόγοι για τους οποίους ένα παιδί αντιστέκεται στην επικοινωνία με τον έναν γονέα δεν μπορούν ποτέ να εξηγηθούν ως αποτέλεσμα μονομερούς χειραγώγησης του γονέα με τον οποίο διαμένει το παιδί (πιο συχνά αναφέρεται η μητέρα ως υποκείμενο που χειραγωγεί στη θεωρία της "γονεϊκής αποξένωσης").Τα ευρήματα της έρευνας έδειξαν ότι όταν τα παιδιά αντιστέκονται στην επικοινωνία με τον γονέα που δεν έχει την επιμέλεια έχουν βάσιμους λόγους, τους οποίους έχουν διαμορφώσει τα ίδια, ανεξάρτητα από την αμοιβαία εκστρατεία δυσφήμισης στην οποία επιδίδονται μεταξύ τους οι γονείς (Fortin et al, 2012). Οι αιτίες που αναφέρουν τα παιδιά μπορεί να σχετίζονται με την αδιαφορία του γονέα, την απόρριψη από έναν νέο σύντροφο, ή ακόμα και με πρακτικούς παράγοντες όπως η απόσταση ή οι επαγγελματικές υποχρεώσεις του γονέα.Οι Fortin et al στην έρευνα τους κατέγραψαν προσπάθειες χειραγώγησης από τον γονέα που είχε την επιμέλεια μόνο σε πολύ σπάνιες περιπτώσεις και σε πολύ μικρά παιδιά. Τα ευρήματα της έρευνας δεν δικαιολογούν την αμφισβήτηση της επιθυμίας του παιδιού σε μια δικαστική υπόθεση, χωρίς να έχει προηγηθεί πολύ προσεκτική διερεύνηση των υποκείμενων λόγων για τους οποίους αυτό αντιστέκεται στην επικοινωνία, ώστε να διασφαλιστεί ότι δεν έχουν παραβλεφθεί σημαντικοί παράγοντες της σχέσης του παιδιού με τον γονέα2 Δεκεμβρίου 2023, 12:54 | Κοροξενίδης ΧαράλαμποςΚαλημέρα σας. Υπάρχει στη κοινωνία μας ένα σημαντικό πρόβλημα για το οποίο η κοινωνία και το κράτος αδιαφορεί. Αυτό είναι η γονεϊκή αποξένωση.δεκαδες χιλιάδες γονείς αλλά και οι οικογένειές τους, οπότε μιλάμε για εκατοντάδες χιλιάδες ανθρώπους, δεν μπορούν, γιατί τους έχει απαγορευτεί, να βλέπουν τα παιδιά τους.

Δυστυχώς οι γνωστοί φεμινιστικοι κύκλοι τσουβαλιαζουν όλους αυτούς τους ανθρώπους ως κακοποιητές ξεχνώντας πως ανάμεσα τους υπάρχουν και γυναίκες είτε ώντας γονείς ή γιαγιάδες ή θείες αυτών των παιδιών.

Η πρόταση μου είναι η γονεϊκή αποξένωση να θεωρηθεί πλέον και από τον νόμο ως κακοποίηση πρώτα εις βάρος των παιδιών και στη συνέχεια εις βάρος των αποξενωμένων γονέων.

Τελειώνοντας θα ήθελα να σημειώσω πως πολλοί γονείς καταστρέφονται οικονομικά και κοινωνικά κατά τη διάρκεια και μετά τις δικαστικές διαδικασίες και αντιμετωπίζουν σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα που τους οδηγούν μέχρι και στην αυτοκτονία. Και ενώ ευτυχώς υπάρχουν δομές για κακοποιημένες γυναίκες δεν υπάρχει κάτι αντίστοιχο για τους άντρες. Οπότε μια ακόμη πρόταση μου είναι να δημιουργηθεί μια γραμμή στήριξης για τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας που είναι άντρες αλλά και δομές στήριξης των.

Σας ευχαριστώ και έχω την ελπίδα πως δε θα επηρεαστειτε από αρνητικές φωνές και θα πράξετε το σωστό για τα παιδιά και τους γονείς τους.2 Δεκεμβρίου 2023, 10:59 | Χρυσόστομος ΜαλακόζηςΤα διαζύγια όπως είναι γνωστό έχουν πλυθύνει τα τελευταία χρόνια στην κοινωνία που ζούμε. Όλα αυτά τα χρόνια στα διαζύγια, η επιμέλεια των τέκνων πήγαινε στη μητέρα κατά 95% πιθανόν,λόγω της φύσης των φύλλων και των παλαιών παραδόσεων της Χώρας(π.χ ο άντρας δούλευε και η γυναίκα κρατούσε τα παιδιά στο σπίτι). Στην εποχή που ζούμε, έχει θεσπιστεί η ισότητα των δύο φύλλων σε όλους τους τομείς και φαίνεται από την καθημερινή μας ζωή όπου και τα δύο φύλλα εργάζονται για να ανταπεξέλθουν στην καθημερινότητα. (Αναφέρομαι συγκεκριμένα για την εργασία καθότι αποτελεί το 1/3 της μέρας και δεν θέλω να μακρυγορήσω σε συνέχεια της ισότητας) Η ίδια λοιπόν ισότητα έχει έρθει, τουλάχιστον νομικά, με τον Ν. 4800/21 όπου ψηφίστηκε η συνεπιμελεια μεταξύ των γονέων.Τώρα στο θέμα του εκσυγχρονισμού για πρόληψη και

καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βιας έχω να προσθέσω οτι πρεπει να συμπεριληφθεί και η γονεϊκή αποξένωση καθότι αποτελεί μάστιγα της σημερινής κοινωνίας. Η βια έχει πολλές μορφές,δεν εχει φύλλο και θα ήθελα να εστιάσω στο ότι δυστυχώς, πολλές μητέρες χρησιμοποιούν τα παιδιά ως όπλο κατά του πατέρα γνωρίζοντας ότι μετά το διαζύγιο το δικαστήριο θα αναθέσει σε αυτές την επιμέλεια. Χρησιμοποιούν απειλές ή ψυχολογική βία ή εκβιασμό, δυσμενή σχόλια και ψευδείς κατηγορίες συμπεριφορές που αποκλείουν ή παρεμποδίζουν την επικοινωνία του τέκνου με τον πατέρα. Προκαλούν ρήξη των συναισθηματικων δεσμών. Αυτό είναι η μεγαλύτερη μορφή βίας που αντιμετωπίζει η σημερινή κοινωνία.
Να αποκόπτεται ένας από τους δύο γονείς από τα παιδιά του. Να αποκόπτονται τα παιδιά από τους γονείς. Αυτό αποτελεί βία κατά των παιδιών, αλλά και κατά του ενός απο τους δύο γονείς. Συνοψίζοντας θα πω ότι πρέπει να εφαρμοστεί ο Ν.4800/21 σε μεγαλύτερο ποσοστό, να δίνεται μεγαλύτερη βάση στα στοιχεία των διαζυγίων και να αναγνωριστεί ή γονεϊκή αποξένωση ως μορφή βίας κατά των παιδιών και κατά του ενός γονέα ή όποια να τιμωρείται εφόσον αποδειχθεί με αφαίρεση της επιμέλειας. Η Βία δεν έχει φύλλο
2 Δεκεμβρίου 2023, 00:15 | Ε Π Α. Επί του Άρθρου 86 «Σωματική και ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκων Τροποποίηση του άρθρου 4 ν. 3500/2006»
Προτείνεται να προστεθεί ο ορισμός της ψυχολογικής βίας όπως αναγνωρίζεται από:α)το άρθρο 19 της ΔΣΔΠ, το οποίο ορίζει μεταξύ άλλων ότι, «……προκειμένου να προστατευτεί το παιδί από κάθε μορφή βίας, προσβολής ή βιαιοπραγιών, σωματικών ή πνευματικών, εγκατάλειψης ή παραμέλησης…..»β) την διεθνή βιβλιογραφία σύμφωνα με την οποία «συναισθηματική κακοποίηση- βία είναι κάθε είδους κακοποίηση που έχει συναισθηματικό και όχι σωματικό χαρακτήρα». Το γεγονός δε ότι η συναισθηματική-ψυχολογική βία δεν αφήνει φυσικό αποτύπωμα, δεν σημαίνει ότι η κακοποίηση δεν είναι πραγματική. Αντιθέτως η παιδική συναισθηματική- ψυχολογική κακοποίηση-βία, μπορεί να αφήσει ανεξίτηλες ουλές, συγκρίσιμες με αυτές της σωματικής κακοποίησης. «Η ψυχολογική βία περιλαμβάνει αλλά δεν περιορίζεται μια σειρά από σκόπιμες ενέργειες όπως: την πρόκληση φόβου μέσω εκφοβισμού, απειλητική σωματική βλάβη στον εαυτό, τον σύντροφο, τα παιδιά ή την οικογένεια ή τους φίλους του συντρόφου, καταστροφή περιουσίας, εξαναγκασμός στην απομόνωση από την οικογένεια, τους φίλους ή το σχολείο, με κυρίαρχη την χειραγώγηση, που δημιουργούν φόβο, ενοχή, ανασφάλεια, απόρριψη κ.α σε ένα παιδί και βλάπτουν την αξιοπρέπεια και την ψυχολογική του ακεραιότητα».Β. Επί του Άρθρου Άρθρο 88 «Διακεκριμένη περίπτωση τέλεσης της ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης και ενώπιον ανηλίκου – Τροποποίηση άρθρου 6 ν. 3500/2006»Προτείνεται να θεσπιστεί η Γονική Αποξένωση ως ποινικό αδίκημα.Άρθρο 6 Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβηΤο μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και το παιδικό τραύμα από κακομεταχείριση και βία.
Οι Benner et al., 2018; Frick, 2012, 2016; Kearney, Wechsler, Kaur, & Lemos-Miller, 2010; Latimer et al., 2012, αναφέρουν ότι στην ανάπτυξη ψυχολογικών διαταραχών, συμβάλλουν παράγοντες όπως, η ανεπαρκής παιδική φροντίδα, η αναποτελεσματική οικογενειακή πειθαρχία, η οικογενειακή αναστάτωση, η διάλυση της οικογένειας και το παιδικό τραύμα από κακομεταχείριση και βία. Σύμφωνα δε με το Center on the developing child του πανεπιστημίου Harvard η «παρατεταμένη έκθεση σε τραύμα και βιολογική απόκριση στρες, επηρεάζει την πρώιμη ανάπτυξη του εγκεφάλου και τη μετέπειτα εγκεφαλική λειτουργία, συμπεριλαμβανομένων εκτελεστικών λειτουργιών όπως ο έλεγχος των συναισθημάτων και των παρορμήσεων» και « η επιστήμη δείχνει ότι η πρώιμη έκθεση σε κακομεταχείριση ή παραμέληση μπορεί να έχει δια βίου συνέπειες στην υγεία». https://developingchild.harvard.edu/science/deep-dives/neglect/Ειδικότερα η χειραγώγηση ενός παιδιού από τον γονέα του αποτελεί συναισθηματική κακοποίηση-βία και επιτυγχάνεται με διάφορους τρόπους ένας από αυτούς προσδιορίζεται με τον όρο Γονική Αποξένωση. Η Γονική Αποξένωση σύμφωνα με την Αμερικανική Ψυχιατρική Εταιρεία (APA) περιγράφει την εμπειρία ενός παιδιού να χειραγωγείται από τον έναν γονέα (προτιμώμενου- αποξενωτή), για να στραφεί εναντίον του άλλου (στοχευμένου- αποξενομένου) γονέα και να αντισταθεί στην επαφή μαζί του.Αυτή η ευθυγράμμιση με τον έναν γονέα και η αναιτιολόγητη απόρριψη του άλλου προκύπτει συχνότερα κατά τη διάρκεια διαφωνιών για την επιμέλεια των παιδιών μετά από διαδικασίες διαζυγίου ή χωρισμού, ιδιαίτερα όταν η δικαστική διαμάχη παρατείνεται ή περιλαμβάνει σημαντικό ανταγωνισμό μεταξύ των μερών και αποτελεί μια μορφή ψυχολογικής κακοποίησης, καθώς το παιδί χειραγωγείται από τον αποξενωτή γονέα και μια μορφή παραμέλησης, διότι συνεπεία της χειραγώγησης στερείται τη βασική συναισθηματική υποστήριξη του ενός γονέα του, που είναι αναγκαία για τη φυσιολογική ψυχοσωματική του ανάπτυξη και εξέλιξη και κατά συνέπεια το αποξενωμένο παιδί εκτίθεται σε παρατεταμένο τραύμα.Το αποξενωμένο- χειραγωγημένο παιδί γίνεται εργαλείο το οποίο, χρησιμοποιεί ο χειραγωγός γονέας και οι συνέπειες αυτής της συμπεριφοράς

στην ψυχική υγεία (του παιδιού) είναι ανυπολόγιστες διότι, η συναισθηματική κακοποίηση συνίσταται στη χειραγώγηση των συναισθημάτων του, τα οποία αποτελούν θεμέλιο λίθο της ψυχοσωματικής του ευημερίας και εξέλιξης. Όπως η έρευνα αναδεικνύει, διάφοροι τύποι πολύπλοκων κλινικών διαταραχών μπορεί να προκύψουν, όπως σύνθετη μετατραυματική διαταραχή στρες (PTSD), αποσυνδετική κατάθλιψη, διαταραχή διαχωριστικής ταυτότητας (DID) και φαινόμενα «οριακά». The Many Faces of Dissociation: Opportunities for Innovative Research in Psychiatry – PMC (nih.gov)Η διάγνωση της γονικής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους ή και παιδοψυχολόγους, εξειδικευμένους στη γονική αποξένωση.Σημειώνεται οτι, σε καμία περίπτωση πρέπει να συγχέεται η επιβεβλημένη φυσική και συναισημματική αποξένωση ενός παιδιού από ένα γονέα που αποδειγμένα είναι κακοποιητικός και άρα επικίνδυνος για την ψυχοσωματική υγεία του παιδιού, με την Γονική Αποξένωση που αφορά στην διαταραχή της σχέσης παιδιού και γονέα που δεν έχει επιδείξει τέτοια παραβατική συμπεριφορά.Περαιτέρω σύμφωνα με διεθνείς επιστημονικές έρευνες οι αποξενωμένοι γονείς (στην συντριπτική πλειοψηφία πατέρες), που έχουν χάσει αναιτιολόγητα μέρος ή όλη την επαφή με τα παιδιά τους για μήνες ή χρόνια μετά τον χωρισμό ή το διαζύγιο, αντιμετωπίζουν πολλά και σοβαρά προβλήματα στην ψυχοσωματική τους υγεία, μπορεί να παρουσιάσουν κατάθλιψη ή και να αυτοκτονήσουν.Γ. Επί του Άρθρου Άρθρο 88 Ενδοοικογενειακή παράνομη βία και απειλή Τροποποίηση άρθρου 7 ν. 3500/2006Προτείνεται να προστεθεί παράγραφος 3 με κείμενο « Το μέλος της οικογένειας το οποίο προβαίνει σε ψευδή καταγγελία για ενδοοικογενειακή βία και αυτό αποδεικνύεται με δικαστική απόφαση, τιμωρείται αυτεπάγγελτα με την ποινή που επιβάλλεται στην πράξη που ψευδώς καταγγέλλει »

1 Δεκεμβρίου 2023, 23:06 | Π Η γονεϊκή αποξένωση είναι το μεγαλύτερο έγκλημα κατά των παιδιών της πατρίδας μας. Υπεύθυνοι σε αυτό το ατιμώρητο και διαρκές έγκλημα είναι ο φεμινισμός καθώς και η νομοθεσία του οικογενειακού δικαίου που αντιμετωπίζει τον πατέρα ως επισκέπτη και την μάνα ως μονοπωλητή με ένα παιδί βαλιτσάκι…Δεκάδες πατεράδες κάθε χρόνο αυτοκτονούν από τα έργα και τις ημέρες των κακοποιητριών που τα νομοσχέδια σας, τους δίνουν αποκλειστική επιμέλεια και χιλιάδες παιδιά μεγαλώνουν δίχως πατρικό πρότυπο,με αποδεδειγμένα ψυχολογικά προβλήματα. Προσέξτε γιατί αντί να προφυλάξετε τα θύματα,θα καταντήσετε να προφυλάσσετε τους θύτες και τους κακοποιητές .1 Δεκεμβρίου 2023, 21:01 | Γιαννης ΚολιόςΣτο άρθρο 99 που τροποποιεί το 23Α υπάρχει μια φωτογραφική και πασιφανή διάκριση φύλων αφού αναφέρεται πως οι αξιολογήσεις θα γίνονται με κριτήρια μεταξύ άλλων και του φύλου του θύματος όπως και άλλα κριτήρια που κανονικά δεν θα έπρεπε να είναι κριτήρια όπως η φυλή, την θρησκεία, εθνοτική καταγωγή, ο σεξουαλικός προσανατολισμό κλπ . Επίσης τις αξιολογήσεις αυτές θα τις διενεργούν μεταξύ άλλων και “εξειδικευμένες δομές για την υποστήριξη των γυναικών θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας” . Κάνοντας με αυτό το τρόπο έμμεσα δεκτό ότι θύματα ενδοοικογενειακής είναι μόνο οι γυναίκες. Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ . Αυτές οι αξιολογήσεις θα μπορούνε εξωδικαστικά να επιβάλουν ενδεχομένως μέτρα δυσμενή για τον κατηγορούμενο προτού ολοκληρωθεί η ποινική διαδικασία και μπορεί να επηρεάσει αρνητικά την επιμέλεια και την σχέση που έχει με τα παιδιά . Και όλα αυτά θα καθορίζονται από φορείς που προστατεύουν αποκλειστικά τις γυναίκες . Στην Ελλάδα υπάρχει εκθετική αύξηση των μηνύσεων για ενδοοικογενειακή βία και θεωρούμε ότι η βία αυξήθηκε ενώ δεν βλέπουμε ότι στο 90% των υποθέσεων υπάρχει αθώωση επειδή είναι πάγια τακτική των γυναικών να καταγγέλλουν πριν την αγωγή διαζυγίου τον άνδρα για ενδοοικογενειακή βία ώστε να κερδίσουν την επιμέλεια των τέκνων ή να βγει το διαζύγιο υπέρ τους . Και μόλις υπάρξει αθώωση είναι πολύ αργά αφού έχουν περάσει χρόνια δικαστικής ταλαιπωρίας , απώλεια της επιμέλειας τους τέκνου και αποξένωση .Για να προστατευτούν τα πραγματικά θύματα της ενδοοικογενειακής βίας θα πρέπει να μειωθούν οι ψευδείς καταγγελίες και αυτό θα γίνει αν υπάρχει πρόβλεψη και για την σοβαρή ποινική τιμωρία αυτών που με δόλο έκαναν ψευδή καταμήνυση για ενδοοικογενειακή βία (πέραν από τη γενική πρόβλεψη του ΠΚ) και μια ταχύτερη απόδοση της δικαιοσύνης γιατί η γονική αποξένωση αν γίνει πολύ δύσκολα αναστρέφεται .Συμφωνώ επίσης με την άποψη που διατυπώνουν πολλοί εδώ μέσα ότι πρέπει να υπάρξει επιπλέον άρθρο για την προστασία των ανηλίκων από την γονική αποξένωση . Είναι μια πολύ σημαντική μορφή ενδοοικογενειακής βίας με θύμα πρωτίστως το παιδί . Οι πατεράδες που το έχουν βιώσει αισθάνονται εντελώς αδύναμοι να κάνουν οτιδήποτε για να το σταματήσουν . Απομακρύνονται από τα παιδιά τους , τους σχολιάζουν δυσμενώς , δέχονται απειλές και εκβιασμούς , ψευδείς κατηγορίες , παρεμποδίζεται η επικοινωνία και τελικά καταλήγουν απλά να μην ειναι γονείς άλλα μακρινοί συγγενείς .Η ενδοοικογενειακή βία είναι καταδικαστέα άλλα οι νομοθετικές ρυθμίσεις θα πρέπει να γίνονται με βάση όχι τη στατιστική αύξηση των καταγγελιών και ορισμένων μεμονωμένων ειδήσεων άλλα με μια ουσιαστική έρευνα που διαπιστώνει όλα τα κίνητρα πίσω από τις καταγγελίες , το ποσοστό τελικής καταδίκης άλλα και όλα τις παράπλευρες συνέπειες μιας ποινικής διαδικασίας στην τύχη

των παιδιών τα οποία είναι στην πραγματικότητα τα πιο απροστάτευτα της υπόθεσης.ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΤΩΝ ΦΥΛΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1 Δεκεμβρίου 2023, 21:47 | Χ Π Θύματα σε πολλές υποθέσεις ενδοοικογενειακής βίας δεν είναι μόνο η γυναίκα αλλά και τα παιδιά, που είναι αποδέκτες βίας προερχόμενης από πρόσωπο που ο ρόλος του είναι να τα διδάξει το σεβασμό στην ανθρώπινη ζωή, στα ανθρώπινα δικαιώματα και τον αυτοσεβασμό. Για πρώτη φορά ακούμε να θίγεται και το ψυχολογικό αντίκτυπο. Συνεχίστε Υπουργέ ,μπράβο σας! Τολμήστε και καλύτερα!

1 Δεκεμβρίου 2023, 20:12 | Γ Λ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :

ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ Να προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής : Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη. 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο). Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι : [α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα

[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :

1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα

και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :

1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα

Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.

2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.

3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της

οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.
4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.
Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ
1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022
Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022
Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022
Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021
Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278
Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022
Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.
Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40
Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.
2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ
Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191
1 Δεκεμβρίου 2023, 16:55 | Σ π ΠΑΙΔΙΑ ΕΧΟΥΝ ΦΩΝΗ
Γονική Αποξένωση: μία αμφισβητούμενη θεωρία με πολύ σοβαρές συνέπειες για τα παιδιά 24/08/2023| ΨΕΥΔΟΟΡΟΣ γονεϊκή Αποξένωση. Σύνοψη - Διεθνείς Επιστημονικοί Οργανισμοί, Φορείς & Εμπειρογνώμονες όπως ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας, η Αμερικανική Ψυχιατρική Ένωση, το Εθνικό Δικαστικό Συμβούλιο Ανηλίκων και Οικογενειακού Δικαίου στις ΗΠΑ κ.α. επισημαίνουν ότι η γονεϊκή αποξένωση είναι ψευδοθεωρία χωρίς επιστημονική τεκμηρίωση. Ωστόσο, είναι πολύ διαδεδομένη στις αντιδικίες για την επιμέλεια. Συναντάται όλο και πιο συχνά σε δικόγραφα και δικαστικές αποφάσεις κυρίως όταν υπάρχουν καταγγελίες ενδοοικογενειακής βίας και σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών. Είναι μια τακτική με βάση την οποία ο κατηγορούμενος για κακοποίηση αποστρέφει την προσοχή του δικαστηρίου από τις πολύ σοβαρές καταγγελίες εναντίον του προς τα πρόσωπα που καταγγέλλουν, συνήθως μητέρες και παιδιά. Το αποτέλεσμα είναι να μην εξετάζονται πολύ σοβαρές και αξιόπιστες καταγγελίες για κακοποίηση
1 Δεκεμβρίου 2023, 16:26 | Κ π ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΧΟΥΝ ΦΩΝΗ

Ο αμφιλεγόμενος ρόλος της Jennifer Harman ως επιστημονικής συμβούλου για την γονεϊκή αποξένωση σε αντιδικίες για την επιμέλεια. 22/08/2023| Γονεϊκή Αποξένωση – Σύνοψη - Η Jennifer Harman είναι καθηγήτρια ψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο του Κολοράντο και βασική υποστηρίκτρια της ψευδοθεωρίας της γονεϊκής αποξένωσης στις ΗΠΑ. Έχει καταθέσει ως επιστημονική σύμβουλος σε πολλές αντιδικίες για την επιμέλεια. Κατέθεσε πρώτη φορά το 2016 στην υπόθεση της Katherine (ψευδώνυμο) η οποία είχε καταγγείλει τον σύζυγο της για ενδοοικογενειακή βία και παιδική σεξουαλική κακοποίηση. Η Harman, χωρίς ουδέποτε να έχει μιλήσει με την Katherine ή με τα παιδιά της, πρότεινε στον δικαστή να αναθέσει την επιμέλεια των παιδιών στον πατέρα, για να καταπολεμηθεί η, κατά τη γνώμη της, επιθετική προσπάθεια δυσφήμισης του πατέρα εκ μέρους της Katherine. Η Δικαστής απέρριψε την κατάθεση της Harman επισημαίνοντας τα λογικά άλματα στην σκέψη της και το έλλειμμα τεκμηρίωσης. Από τότε έως σήμερα η Harman έχει φτάσει να θεωρείται από τις πιο επιδραστικές υποστηρίκτριες της ψευδοθεωρίας της γονεϊκής αποξένωσης, και συνεχίστρια της σκληρής γραμμής του Richard Gardner. Προτείνει την πλήρη αποκοπή επικοινωνίας των παιδιών από τον προτιμώμενο γονέα, τουλάχιστον για 90 μέρες, με στόχο την αποκατάσταση της σχέσης με τον γονέα με τον οποίο τα παιδιά ΔΕΝ θέλουν να επικοινωνούν μέσω “επαναπρογραμματισμού” τους με πανάκριβες “θεραπείες” σε στρατόπεδα επανένωσης. Το έργο της Harman έχει δεχθεί πολύ σοβαρή κριτική από επιστημονικούς φορείς και οργανισμούς που υποστηρίζουν με στοιχεία ότι η γονική αποξένωση επιβραβεύει τους κακοποιητικούς γονείς παρέχοντας τους πρόσβαση στα παιδιά-θύματα ενδοοικογενειακής βίας ενώ απαξιώνει πλήρως τη φωνή των παιδιών

1 Δεκεμβρίου 2023, 15:20 | Χ τ.Η ΑΠΑΤΗ της «γονεϊκής αποξένωσης»Η τετράχρονη Keira Kagan που ΔΟΛΟΦΟΝΉΘΗΚΕ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΤΈΡΑ ΤΗΣ με τον οποίο η μητέρα της βρισκόταν σε δικαστική διαμάχη για την επιμέλεια.Η θεωρία ότι στο πλαίσιο συγκρουσιακών διαζυγίων τα παιδιά προβαίνουν σε ψευδείς καταγγελίες κακοποίησης εναντίον των μπαμπάδων τους, τις οποίες τους έχουν υποβάλει οι μαμάδες τους για να τα «αποξενώσουν», είναι ανυπόστατη. Και η υιοθέτησή της από τα δικαστήρια οδηγεί σε κατάφωρη καταπάτηση των δικαιωμάτων των παιδιών.

ΕλλάδαΤο κείμενο αυτό έχει στόχο να εξηγήσει με όσο το δυνατόν πιο απλό τρόπο τους λόγους για τους οποίους η «γονεϊκή αποξένωση» είναι μια ανυπόστατη ψευδο-θεωρία και τους κινδύνους που γεννά η χρήση της για τα παιδιά. Όποια και όποιος θέλει να προχωρήσει πιο βαθιά στα ζητήματα που θίγονται, θα βρει στο τέλος του κειμένου χρήσιμους συνδέσμους προς σχετικές μελέτες και βιβλιογραφία.Στις 13 Απριλίου 2023, η Ειδική Εισηγήτρια του ΟΗΕ για τη Βία κατά των Γυναικών και των Κοριτσιών υπέβαλε στο Συμβούλιο Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων των Ηνωμένων Εθνών την έκθεσή της με τίτλο «Επιμέλεια, βία κατά των γυναικών και βία κατά των παιδιών». Η πρώτη από τις καταληκτικές συστάσεις της έκθεσης είναι η εξής: «Τα Κράτη να νομοθετήσουν την απαγόρευση της χρήσης της γονεϊκής αποξένωσης ή συναφών ψευδο-εννοιών σε υποθέσεις οικογενειακού δικαίου και τη χρήση των υποτιθέμενων εμπειρογνωμόνων σε θέματα γονεϊκής αποξένωσης και συναφών ψευδο-εννοιών.»Η έκθεση είναι μόνο η πιο πρόσφατη από μια σειρά δημοσιεύσεων που προέρχονται από διεθνείς οργανώσεις, οι οποίες καλούν σε εγρήγορση απέναντι στη χρήση της «γονεϊκής αποξένωσης» σε δικαστικές διαμάχες.Σύμφωνα με τους ισχυρισμούς των υποστηρικτών της, η «γονεϊκή αποξένωση» προκύπτει, κατά τη διάρκεια συγκρουσιακών διαζυγίων, όταν ο γονέας που είναι μαζί με το παιδί (στην πράξη, σχεδόν πάντα η μητέρα) στρέφει το παιδί «εναντίον» του άλλου γονέα (στην πράξη, σχεδόν πάντα τον πατέρα).Στην πραγματικότητα, καμιά και κανείς δεν αμφισβητεί ότι στα συγκρουσιακά διαζύγια εμφανίζεται συχνά το φαινόμενο τα παιδιά να γίνονται αποδέκτες παραπόνων από τον έναν γονέα για τον άλλον — τόσο από μητέρες εναντίον πατεράδων όσο, βέβαια, και αντίστροφα. Να βρίσκονται δηλαδή, όπως συνηθίζουμε να λέμε, «στη μέση».Όμως, οι υποστηρικτές της θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» δεν σταματούν εκεί. Αυτό που υποστηρίζουν είναι ότι ο «αποξενωτής» γονέας (κατά συντριπτική πλειοψηφία η μητέρα) χειραγωγεί το παιδί ή/και του υποβάλλει «ψευδείς αναμνήσεις», έτσι ώστε αυτό να καταγγείλει τον «αποξενωμένο» γονέα (κατά συντριπτική πλειοψηφία τον πατέρα) για ενδοοικογενειακή βία ή και σεξουαλική κακοποίηση του παιδιού. Οι υποβολιμαίες αυτές καταγγελίες, οι οποίες συχνά, ισχυρίζονται, υποβοηθούνται από ψυχολόγους που προσλαμβάνουν οι «αποξενωτές γονείς», έχουν ως αποτέλεσμα την αποξένωση του έτερου γονέα από τα παιδιά του, γεγονός που συνιστά ανεπανόρθωτη ζημιά ακόμη και αν αυτός τελικά απαλλαγεί από τις κατηγορίες.Είναι λοιπόν κρίσιμο να κατανοήσουμε ότι η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» στοχεύει ευθέως τις περιπτώσεις εκείνες όπου γονείς (κατά συντριπτική πλειοψηφία άνδρες) κατηγορούνται για ενδοοικογενειακή βία ή και παιδική σεξουαλική κακοποίηση — και επιστρατεύεται για την υπεράσπισή τους.Τα ψεύδη και οι καταγγελίες

Γιατί, όμως, η πλειονότητα των ειδικών ανά τον κόσμο συμφωνεί ότι πρόκειται για μια ψευδοεπιστημονική κατασκευή;Οι λόγοι, συνοπτικά, είναι οι εξής:Πρώτον, στη βάση της υπάρχει σύγκρουση συμφερόντων και έλλειμμα αντικειμενικότητας: η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» δημιουργήθηκε από τον Richard A. Gardner, ο οποίος ήταν άμισθος, μερικής απασχόλησης καθηγητής κλινικής παιδοψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο Columbia. Βιοποριζόταν, όμως, ως δικαστικός εμπειρογνώμονας, συχνά προς υπεράσπιση

ανδρών που αντιμετώπιζαν κατηγορίες σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών τους.Δεύτερον, η θεωρία δεν έχει ελεγχθεί επιστημονικά: όπως κάθε θεωρία, έτσι και η «γονεϊκή αποξένωση» βασίζεται σε μια σειρά υποθέσεων, οι οποίες στη συνέχεια πρέπει να επαληθευτούν μέσω συγκεκριμένων μελετών. Ο Gardner, ωστόσο, βάσισε τη θεωρία του στις προσωπικές του παρατηρήσεις από την εμπειρία του ως δικαστικού πραγματογνώμονα που αμειβόταν για να υπερασπίζεται κατηγορούμενους άνδρες, και ουδέποτε διεξήγαγε ουδεμία επιστημονική μελέτη για να επαληθεύσει τις υποθέσεις του. Δημοσίευσε τα περισσότερα από 250 βιβλία και άρθρα του στις προσωπικής του ιδιοκτησίας εκδόσεις Creative Therapeutics και όχι σε επιστημονικά περιοδικά ή εκδοτικούς οίκους που ακολουθούν διαδικασίες peer review. Την ίδια στιγμή, επιστήμονες που έχουν δημοσιεύσει σε επιστημονικά περιοδικά για τη θεωρία του Gardner, την έχουν στην συντριπτική τους πλειονότητα αποδομήσει και απορρίψει.Τρίτον, οι υποθέσεις στη βάση της θεωρίας του Gardner έχει αποδειχθεί ότι δεν ευσταθούν βάσει μελετών που έχουν διεξαγάγει άλλοι επιστήμονες. Συγκεκριμένα:Δεν αληθεύει ότι υπάρχει κάποιο αξιοσημείωτο πλήθος καταγγελιών για σεξουαλική κακοποίηση στο πλαίσιο διαζυγίων. Έτσι κι αλλιώς, τα περισσότερα διαζύγια είναι συναινετικά. (Στην Ελλάδα λιγότερο από 30% των διαζυγίων είναι κατ’ αντιδικία — κατά κάποιες πηγές ίσως και μόλις 14%.) Από τα συγκρουσιακά διαζύγια, τα περισσότερα αφορούν άλλους λόγους αντιδικίας και όχι καταγγελίες κακοποίησης. Εντέλει, οι καταγγελίες κακοποίησης αφορούν ένα μικρό ποσοστό συγκρουσιακών διαζυγίων. Αν αναλογιστεί κανείς την έκταση της παιδικής σεξουαλικής κακοποίησης γενικά στην κοινωνία, η οποία σύμφωνα με το Συμβούλιο της Ευρώπης μπορεί να αφορά ένα στα πέντε παιδιά, τότε είναι λογικότερο να συμπεράνει ότι οι καταγγελίες στο πλαίσιο διαζυγίων είναι λιγότερες από ό,τι θα έπρεπε.Δεν αληθεύει ότι καταγγελίες από παιδιά που γίνονται στο πλαίσιο συγκρουσιακών διαζυγίων είναι κατά πλειοψηφία ψευδείς. Τα διαθέσιμα στοιχεία δεν δείχνουν σημαντική απόκλιση ανάμεσα στις καταγγελίες που γίνονται στο πλαίσιο διαζυγίων και στις υπόλοιπες καταγγελίες. Σε όσες μελέτες εμφανίζεται απόκλιση αυτή απέχει πάρα πολύ από τον ισχυρισμό ότι είναι η πλειοψηφία και, γενικά, το ποσοστό καταγγελιών που κρίνεται ανυπόστατο είναι πολύ μικρό, όπως άλλωστε και στο σύνολο των καταγγελιών (εκτός διαζυγίων).Ωστόσο, για το θέμα των καλούμενων «ψευδών» καταγγελιών, οι έγκυροι ειδικοί συστήνουν προσοχή στη διαφορά ανάμεσα στις μη αποδεδειγμένες καταγγελίες, αυτές δηλαδή για τις οποίες τελικά δεν προέκυψαν αρκετά στοιχεία για την καταδίκη του καταγγελλόμενου, και τις ψευδείς, αυτές δηλαδή όπου προκύπτουν ενδείξεις ότι το παιδί ή κάποιος εκ μέρους του παιδιού είπε ψέματα. Η διάκριση αυτή σε πολλές πηγές δεν υπάρχει, διότι οι αρμόδιες υπηρεσίες (αστυνομία, κοινωνικοί λειτουργοί, δικαστικές αρχές) δεν την καταγράφουν.Επίσης, οι ειδικοί επισημαίνουν ότι και οι περιπτώσεις όπου λόγω πλημμελούς εξέτασης του παιδιού από τις αρχές ή μη εφαρμογής των ορθών πρωτοκόλλων δικανικής εξέτασης, η καταγγελία δεν προχωράει δικαστικά, καταγράφονται και αυτές ως ψευδείς, ενώ άλλες μελέτες σημειώνουν ότι οι αρχές συχνά εμφανίζουν την προκατάληψη ότι τα παιδιά είναι περισσότερο πιθανό να πουν ψέματα.Η σύγχυση γύρω από το τι συνιστά στην πραγματικότητα ψευδή καταγγελία επιτρέπει στους υποστηρικτές της «γονεϊκής αποξένωσης» να διογκώνουν αυθαίρετα τους αριθμούς.Σε κάθε περίπτωση, ανάλογα με τη μελέτη, τη στόχευση, τις πηγές των στοιχείων και τη μεθοδολογία, με πολύ μεγάλη επιφύλαξη μπορούμε να μιλήσουμε για ένα ποσοστό ανυπόστατων καταγγελιών ανάμεσα στο 1% και στο 10%, με συνηθέστερη μια διακύμανση ανάμεσα στο 2% και στο 5%. Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, ωστόσο, ακόμη και αυτά τα χαμηλά νούμερα είναι μάλλον υψηλότερα από τα πραγματικά. Μία πρόσφατη μελέτη από τις ΗΠΑ, η οποία εξετάζει πληθώρα άλλων μελετών και τη μεθοδολογία τους, συμπεραίνει ότι το ποσοστό ανυπόστατων καταγγελιών είναι μικρό αλλά δεν μπορεί να προσδιοριστεί με τα διαθέσιμα στοιχεία.Τέλος, πρέπει να λάβει κανείς υπόψη ότι η ανάκληση της καταγγελίας ενός παιδιού μπορεί να οφείλεται σε πίεση από το οικογενειακό περιβάλλον (λόγω ντροπής ή φόβου στιγματισμού), από τις διερευνώσες αρχές (λόγω ελλειμματικής εκπαίδευσης, μη εφαρμογής ορθών διαδικασιών δικανικής εξέτασης ή κοινωνικών προκαταλήψεων) ή και από τον ίδιο τον καταγγελλόμενο ως κακοποιητή, ειδικά όταν δικαστήρια του δίνουν δικαίωμα επικοινωνίας με το παιδί του κατά τη διάρκεια της διερεύνησης.Έχει τεκμηριωθεί ότι τα παιδιά-θύματα σεξουαλικής κακοποίησης τείνουν να απωθούν την τραυματική εμπειρία τους και, όταν μιλούν γι’ αυτήν, να την παρουσιάζουν λιγότερο σοβαρή από όσο είναι — και όχι να υπερβάλλουν και να τη διογκώνουν. Την ίδια στιγμή, οι σχετικές μελέτες δεν έχουν βρει στοιχεία ότι είναι δυνατόν να υποβληθεί σε ένα παιδί μια τόσο βαθιά τραυματική εμπειρία, όπως η σεξουαλική κακοποίηση, όταν αυτή δεν του έχει συμβεί, ενώ οι υποτιθέμενες δυνατότητες να κατασκευαστούν «ψευδείς αναμνήσεις» έχουν πλήρως αποδομηθεί.Δεν υπάρχει κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι γυναίκες κατασκευάζουν ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών για να εκδικηθούν τους πρώην συζύγους τους και να τους στερήσουν επικοινωνία με τα παιδιά τους. Μολονότι οι γυναίκες προβαίνουν γενικώς σε περισσότερες καταγγελίες για σεξουαλική κακοποίηση παιδιών από ό,τι οι άνδρες, αυτό συμβαίνει διότι στο συντριπτικά μεγαλύτερο ποσοστό κακοποιήσεων τόσο κατά αγοριών όσο και κατά κοριτσιών, οι δράστες είναι άνδρες.Ενδιαφέρον είναι πάντως ότι, βάσει μελετών δικαστικών αποφάσεων στον Καναδά, σε εκείνες τις περιπτώσεις όπου προέκυψαν ανυπόστατες καταγγελίες για σεξουαλική

κακοποίηση παιδιών, το μεγαλύτερο ποσοστό είχε υποστηριχθεί από άνδρες και όχι από γυναίκες.Τέταρτον, η θεωρία του Gardner βασίζεται στις περιθωριακές απόψεις του για την παιδοφιλία, τους άνδρες και τις γυναίκες. Σύμφωνα με τα κείμενά του, ο Gardner πίστευε ότι «υπάρχει λίγη παιδοφιλία σε όλους μας», ότι «η ενδοοικογενειακή παιδοφιλία είναι διαδεδομένη και μια αρχαία παράδοση» και ότι «η κοινωνία υπεραντιδρά στην παιδοφιλία και γι' αυτό υποφέρουν τα παιδιά». Με βάση αυτές του τις πεποιθήσεις, ο Gardner θεωρούσε πως στις περιπτώσεις όπου υπάρχει κρούσμα σεξουαλικής κακοποίησης από τον πατέρα προς το παιδί, αυτό θα έπρεπε να οδηγήσει στα εξής μέτρα: η μητέρα να μην απομακρύνει το παιδί από τον πατέρα αλλά να ενθαρρύνει την επαφή μαζί του, να προσπαθήσει να γίνει η ίδια πιο ελκυστική στον άνδρα της, να εξηγηθεί στο παιδί ότι οι γονείς δεν είναι τέλειοι και ότι οι σχέσεις ενηλίκου-ανηλίκου είναι φυσιολογικές, και να προστατευτεί ο πατέρας από τις «δρακόντειες τιμωρίες» που επιφυλάσσονται γι' αυτούς που ενδίδουν στις παιδοφιλικές παρορμήσεις τους.Είναι προφανές ότι οι απόψεις αυτές είναι απορριπτέες τόσο από την πλειονότητα της επιστημονικής κοινότητας όσο και από την πλειονότητα της κοινωνίας. Παρόλα αυτά, μια ισχνή μειονότητα παρέλαβε τη σκυτάλη από τον Gardner, ο οποίος αυτοκτόνησε το 2003, και συνέχισε το «έργο» του.Επικερδή στρατόπεδα

Βασικός συνεχιστής της θεωρίας του Gardner είναι ο Richard Warshak, ο οποίος θεωρείται διάδοχός του, έχοντας κληρονομήσει τα αδημοσίευτα εκπαιδευτικά βίντεο και ηχητικές κασέτες από την οικογένειά του. Ο Warshak ήταν καθηγητής κλινικής ψυχολογίας στο Πανεπιστήμιο του Τέξας αλλά και δημοφιλής εκλαϊκευτής των θεωριών του Gardner, με το μπεστ-σέλερ του, Divorce Poison (Δηλητήριο διαζυγίου).Ο Warshak υλοποίησε μία από τις πλέον αμφιλεγόμενες προτάσεις του Gardner. Ενώ, όπως είδαμε, στην περίπτωση ενός παιδόφιλου πατέρα ο Gardner πρότεινε ότι το παιδί έπρεπε να παραμείνει σε επαφή μαζί του, για την περίπτωση μιας μητέρας που ο ίδιος έκρινε ως «αποξενώτρια» πρότεινε την άμεση απομάκρυνση του παιδιού από κοντά της και την υποχρεωτική επανένωσή του με τον πατέρα. Έφτανε μάλιστα ως το σημείο να προτείνει τον εγκλεισμό του παιδιού σε αναμορφωτήριο, αν δεν δεχόταν να αφήσει τη μητέρα του και να πάει στον πατέρα του.Ο Warshak συνέλαβε την εφαρμοσμένη εκδοχή των ιδεών του Gardner ως επιχείρηση, η οποία ονομάζεται Family Bridges, με τον ίδιο να κατέχει ρόλο επιστημονικού συμβούλου.Τα Family Bridges αποκαλούνται συχνά από τους επικριτές τους «στρατόπεδα επανένωσης». Είναι εργαστήρια που δηλώνουν ότι έχουν στόχο να θεραπεύσουν τη «γονεϊκή αποξένωση» και να επιδιορθώσουν τη σχέση και με τους δύο γονείς. Στην πραγματικότητα, σύμφωνα με μια σειρά από ρεπορτάζ σε ΜΜΕ όπως το Atlantic, το NBC και το Reveal, πολλαπλές μαρτυρίες παιδιών που πέρασαν από αυτές τις δομές λένε μια διαφορετική ιστορία, κατηγορώντας το πρόγραμμα ότι τα χειραγωγούσε, τραυματίζοντας τη σχέση τους με τον γονέα που είχε την επιμέλεια. Ένας ειδικός, όπως αναφέρθηκε στο Atlantic, αποκάλεσε τα Family Bridges «στρατόπεδα βασανιστηρίων για παιδιά». Και επειδή αυτά τα εργαστήρια είναι αρκετά ακριβά και επιβάλλονται από δικαστικές εντολές, ένας δικηγόρος που συμμετείχε σε μια νομική μάχη κατά των Family Bridges είπε στη Washington Post το 2017 ότι «τα προγράμματα είναι κατά βάση πλαστά. Ήταν ξεκάθαρο για μένα αυτό που έκαναν ήταν να καρπωθούν τεράστιες αμοιβές πουλώντας μια αλλαγή επιμέλειας».Πέραν του Warshak, οι υποστηρικτές της θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» παγκοσμίως είναι πολύ λίγοι. Αν δει κανείς τις δημοσιεύσεις τους μάλιστα, ανακαλύπτει μια ολοφάνερη κυκλικότητα, με τον έναν να παραπέμπει στον άλλον ξανά και ξανά, μπρος-πίσω, και με όλες τις παραπομπές να καταλήγουν στον Warshak και εντέλει στον Gardner.Το ίδιο ακριβώς φαινόμενο παρατηρείται και στην Ελλάδα. Ελάχιστοι ψυχίατροι και ψυχολόγοι, κάποιοι μάλιστα με ολωσδιόλου διαφορετικό ερευνητικό αντικείμενο, παραπέμπουν ξανά και ξανά ο ένας στον άλλον, και όλοι μαζί στους ξένους συναδέλφους τους, καταλήγοντας αναπόδραστα στον Warshak και στον Gardner.Κεντρικό ζήτημα στη δραστηριότητά τους αποτελεί ασφαλώς το ότι διάφοροι ανάμεσά τους είναι και οι ίδιοι, όπως και ο εμπνευστής της θεωρίας τους, δικαστικοί πραγματογνώμονες, οι οποίοι προσφέρουν τις υπηρεσίες τους ως «τεχνικοί σύμβουλοι» σε άνδρες που καταγγέλλονται από τα παιδιά τους ότι τα έχουν κακοποιήσει σεξουαλικά.Η αποτυχία του συστήματος

Παρά την έλλειψη επιστημονικής βάσης, ωστόσο, παρατηρείται δυστυχώς το φαινόμενο οι εισαγγελικές αρχές και τα δικαστήρια να λαμβάνουν υπόψη τους την ψευδοθεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης», η οποία εμφανίζεται συχνά σε πραγματογνωμοσύνες που εισάγει η υπεράσπιση των καταγγελλόμενων.Πώς μπορεί να συμβαίνει κάτι τέτοιο; Πώς μπορεί οι αρχές που είναι επιφορτισμένες με την προστασία των παιδιών και την απόδοση της δικαιοσύνης να αφήνονται να επηρεαστούν από μια θεωρία δίχως καμία επιστημονική βάση;Η απάντηση είναι πολυπαραγοντική:Καταρχάς, ο κατακερματισμός και η δυσλειτουργία του συστήματος παιδικής προστασίας. Στη χώρα μας δεν υπάρχει ένας ενιαίος τρόπος διαχείρισης των καταγγελιών για παιδική σεξουαλική κακοποίηση, ο οποίος να ενσωματώνει έγκυρες και σύγχρονες μεθόδους εξέτασης των παιδιών που καταγγέλλουν. Ανάλογα με το πού και πώς γίνεται μια καταγγελία — αν γίνεται, λόγου χάρη, στην Υποδιεύθυνση Ανηλίκων της ΓΑΔΑ, ή σε εισαγγελία ανηλίκων, όπου υπάρχει, ή σε γενική εισαγγελία κάπου στην περιφέρεια, ή σε ένα τυχαίο αστυνομικό τμήμα, ή σε γιατρό, σε ψυχολόγο ή σε δάσκαλο — η πορεία της μπορεί να είναι πολύ διαφορετική και κάποιες φορές εντελώς τυχαία. Μπορεί,

ας πούμε, το παιδί να εξεταστεί από ειδικευμένο ψυχολόγο της αστυνομίας, μπορεί και όχι. Μπορεί να εξεταστεί στο καθ' ύλην αρμόδιο Σπίτι του Παιδιού, μπορεί και όχι. Μπορεί να του πάρει κατάθεση οποιοσδήποτε μη εκπαιδευμένος αστυνομικός, μπορεί και όχι. Μπορεί να διαταχθεί δημόσια πραγματογνωμοσύνη, μπορεί και όχι. Η δημόσια πραγματογνωμοσύνη μπορεί να διεξαχθεί σε οποιοδήποτε «Κέντρο Ψυχικής Υγείας» από ψυχολόγους ή και άλλες ειδικότητες, όπως παιδαγωγούς, οι οποίοι δεν έχουν ειδική εκπαίδευση. Και όλα αυτά μπορεί να γίνουν με μεγάλες καθυστερήσεις, συχνά ένα ή δύο χρόνια μετά την αρχική καταγγελία.Αποτέλεσμα αυτής της δυσλειτουργίας είναι ότι σε διάφορα στάδια της δικαστικής διαδικασίας και συχνότατα στο αστικό σκέλος, που περιλαμβάνει λόγου χάρη τον προσδιορισμό της επικοινωνίας με τον καταγγελλόμενο γονέα, οι δικαστικές αρχές βασίζονται σε πραγματογνωμοσύνες ιδιωτών τεχνικών συμβούλων, τους οποίους προσλαμβάνουν οι διάδικοι, όπως έχουν νόμιμο δικαίωμα. Αυτή είναι μια συνηθισμένη οδός μέσω της οποίας συγκεκριμένοι τεχνικοί σύμβουλοι εισάγουν τη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» στη δικαστική κρίση.Ταυτόχρονα, οι δικαστικές αρχές δεν έχουν καμία πλαισίωση για την αξιολόγηση επιστημονικών ή επιστημονικοφανών εισηγήσεων. Αν δει κανείς πραγματογνωμοσύνες που επικαλούνται τη «γονεϊκή αποξένωση» προς υπεράσπιση ενός καταγγελόμενου γονέα, θα διαπιστώσει ότι είναι γεμάτες παραπομπές σε μελέτες και άρθρα, τα οποία ακολουθούν την κυκλικότητα που περιγράψαμε πιο πάνω, καταλήγοντας στον Warshak και στον Gardner. Οι δικαστές, όμως, δεν ξέρουν ποιοι είναι αυτοί που τα έχουν γράψει και ακόμη και αν οι συνήγοροι της καταγγέλλουσας πλευράς αμφισβητήσουν την εγκυρότητα της θεωρίας, στα μάτια του δικαστηρίου πρόκειται απλώς για δύο αντίπαλες επιστημονικές απόψεις. Θα χρειαζόταν ο δικαστής ή η δικαστίνα να έχει ειδική γνώση — που κατά τεκμήριο οι δικαστές δεν έχουν — για να ξέρει ότι δεν πρόκειται για δύο επιστημονικές απόψεις αλλά ότι η μία εκ των δύο είναι σκέτος τσαρλατανισμός. Όπως έχουν τα πράγματα, δεν υπάρχει καμία θεσμικά ενδεδειγμένη και ταυτοχρόνως επιστημονικά έγκυρη πηγή, που θα μπορούσε να προφυλάξει τους δικαστές από την παραπλάνηση.Την ίδια στιγμή, μάλιστα, που παραμένουν απληροφόρητοι σχετικά με τη μη εγκυρότητα της θεωρίας, οι δικαστές ανακαλύπτουν στη «γονεϊκή αποξένωση» μια περιγραφή της συμπεριφοράς γυναικών και παιδιών που ταυτίζεται με τα πιο διαδεδομένα κοινωνικά στερεότυπα, αυτά δηλαδή που στατιστικά ένα μεγάλο μέρος των δικαστικών αρχών δεν μπορεί παρά και το ίδιο να πιστεύει. Στερεότυπα όπως ότι οι γυναίκες είναι «υπερβολικές», «υστερικές» ή «εκδικητικές» ή ότι τα παιδιά «λένε ψέματα για να τραβήξουν την προσοχή» ή είναι «εύπειστα και δεκτικά σε υποβολιμαίες πληροφορίες». Αν το εκάστοτε δικαστήριο ανήκει στο κομμάτι εκείνο του πληθυσμού που δεν γνωρίζει ότι τα στερεότυπα αυτά δεν αληθεύουν και ότι υπάρχουν συγκεκριμένες μελέτες που τα διαψεύδουν, τότε η «γονεϊκή αποξένωση» επιβεβαιώνει με τον πιο βολικό τρόπο τις κοινωνικές προκαταλήψεις του δικαστηρίου.Επικοινωνία με κάθε κόστος;

Καθώς, όμως, η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» βρίσκει τον δρόμο της στις αίθουσες των δικαστηρίων μέσω των εκθέσεων πραγματογνωμόνων, υπάρχει και μια άλλη πλευρά του ζητήματος που εκτυλίσσεται ανοιχτά, στη δημοσιότητα: η «γονεϊκή αποξένωση» είναι μία από τις κεντρικές ιδέες από τις οποίες εμφορούνται τα «κινήματα ανδρικών δικαιωμάτων» που βρίσκονται σε άνοδο σε διάφορες χώρες τα τελευταία χρόνια. Στη χώρα μας, τη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» διέδωσαν διάφορες ανδρικές ομάδες που πίεζαν για τη μεταρρύθμιση του οικογενειακού δικαίου, η οποία κωδικοποιήθηκε στον δημόσιο διάλογο ως «υποχρεωτική συνεπιμέλεια». Έχουμε χαρτογραφήσει τη δράση αυτών των ομάδων με ρεπορτάζ μας και έχουμε δείξει την εγγύτητά τους στην πολιτική εξουσία, όπως φάνηκε με την συμμετοχή εκπροσώπων τους στη νομοπαρασκευαστική επιτροπή για το οικογενειακό δίκαιο, και την επιδραστικότητα της εκστρατείας τους, όπως φάνηκε από τη νόθευση της δημόσιας διαβούλευσης.Η τάση στο οικογενειακό δίκαιο που στην Ελλάδα οι ομάδες αυτές πέτυχαν να αποτυπωθεί με τον «Νόμο Τσιάρα» του 2021, είναι να θεωρείται ότι η «επικοινωνία με κάθε κόστος» και με τους δύο γονείς, ή αλλιώς η «συνεπιμέλεια», θα πρέπει να είναι ο βασικός στόχος της δικαστικής επίλυσης των συγκρουσιακών διαζυγίων. Μολονότι, γενικά μιλώντας, ουδείς αμφισβητεί ότι το παιδί έχει δικαίωμα στην ανατροφή του και από τους δύο γονείς, στην πράξη η «επικοινωνία με κάθε κόστος» ενδέχεται να συσκοτίζει ποιο είναι το συμφέρον του παιδιού σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση. Η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» δίνει διέξοδο στη νομική πίεση που νιώθουν πλέον τα δικαστήρια να αποφασίσουν υπέρ της «επικοινωνίας με κάθε κόστος», διότι δίνει την ευκαιρία να υποβαθμιστεί η βαρύτητα των καταγγελιών περί κακοποίησης ως επινόημα της μητέρας, η οποία το υπέβαλε στο παιδί.Στις 14 Νοεμβρίου 2023, η GREVIO, δηλαδή η αρμόδια επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης που επιτηρεί τη συμμόρφωση των κρατών-μελών με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης κατά της ενδοοικογενειακής βίας και της βίας κατά των γυναικών, δημοσίευσε την πρώτη της έκθεση-αξιολόγηση για τα πεπραγμένα της Ελλάδας.Η επιτροπή επισήμανε ότι στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου που κατέληξε στον «Νόμο Τσιάρα» υπήρχε ο όρος «γονεϊκή αποξένωση». Παρότι ο όρος δεν αναφέρεται με ρητό τρόπο στο τελικό κείμενο του νόμου, η GREVIO εκφράζει «βαθιά ανησυχία» για το ότι οι ελληνικές αρχές νομιμοποιούν την ύποπτη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης», η οποία «μπορεί να ενισχύσει την επίμονη εικασία εκ μέρους των δικαστών ότι παιδιά που εκφράζουν φόβο για τον πατέρα τους επειδή έχουν γίνει

μάρτυρες βίας κατά της μητέρας τους, έχουν χειραγωγηθεί».Ο νόμος προβλέπει, επίσης, ότι η «διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του παιδιού με τον άλλο γονέα» αποτελεί δείγμα κακής άσκησης της γονικής μέριμνας από τον γονέα με τον οποίο διαμένει το παιδί, μια πρόβλεψη που σύμφωνα με την επιτροπή μπορεί να δώσει έδαφος σε «προβληματικές δικαστικές πρακτικές βασισμένες στη γονεϊκή αποξένωση», εξαιτίας της γενικόλογης διατύπωσης του νόμου και της απουσίας ρητής αναφοράς στην ενδοοικογενειακή βία. Σ' αυτό το πλαίσιο, η GREVIO αναφέρει ακόμη ότι έμαθε με «απόγνωση» ότι υπάρχουν δημόσια εκπαιδευτικά προγράμματα για δικαστές που περιλαμβάνουν τη «γονεϊκή αποξένωση».Η επιτροπή εντόπισε, επιπλέον, σειρά δικαστικών αποφάσεων στις οποίες οι ισχυρισμοί των θυμάτων ότι είχαν υποστεί βία από τους συντρόφους τους απορρίφθηκαν με την «ύποπτη» αιτιολογία του «συνδρόμου γονεϊκής αποξένωσης» και σχετικών εννοιών, και διαπίστωσε ότι οι δικαστές δεν απαγορεύουν με συνέπεια αυτό το υπερασπιστικό επιχείρημα.Η GREVIO θεωρεί ότι η υποστήριξη της θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» ενέχει τον κίνδυνο μη διάγνωσης ή/και άρνησης της βίας κατά των γυναικών και των παιδιών τους. Ως εκ τούτου, συστήνει ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό να γίνει συνείδηση στους αρμόδιους πως για πολλές γυναίκες-θύματα βίας και τα παιδιά τους το να συμμορφωθούν με διαταγές επικοινωνίας με τους πρώην συντρόφους τους αποτελεί σοβαρό κίνδυνο, επειδή «σημαίνει να συναντήσουν τον δράστη πρόσωπο με πρόσωπο, που μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρά περιστατικά βίας, συμπεριλαμβανομένης της δολοφονίας της γυναίκας ή/και των παιδιών».Η επικοινωνία με κάθε κόστος έχει ήδη κοστίσει ζωές. Ζωές παιδιών. Στις 25 Μαΐου 2012, αυστριακός πατέρας ο οποίος έχει καταγγελθεί από την σύζυγό του για ενδοοικογενειακή βία και βρίσκονται σε διάσταση, επισκέπτεται το σχολείο των παιδιών, προφασιζόμενος στη δασκάλα ότι θέλει να δώσει κάποια χρήματα στον 8χρονο γιο του. Η δασκάλα πείθεται και τον φέρνει σε επαφή με το παιδί. Όταν συνειδητοποιεί ότι το παιδί δεν επέστρεψε στην τάξη, το αναζητά. Το εντοπίζει στο υπόγειο του σχολείου νεκρό. Ο πατέρας του το είχε πυροβολήσει στο κεφάλι μπροστά στην αδελφή του.Τον Απρίλιο του 2017 ο 5χρονος αμερικανός Piqui ή αλλιώς Aramazd Andressian Jr. δηλώνεται ως αγνοούμενος από την μητέρα του, καθώς δεν επιστρέφει από εκδρομή με τον πατέρα του στην Disneyland. Οι γονείς βρίσκονται σε δικαστική διαμάχη για την επιμέλεια του παιδιού και η Ana, η μητέρα του Piqui, παλεύει για την προστασία του από τον πατέρα τον οποίο φοβάται. Η αστυνομία αρχίζει να αναζητά πατέρα και γιο. Εντοπίζει λίγο αργότερα τον πατέρα αναίσθητο σε κάποιο πάρκο και τον μεταφέρει στο νοσοκομείο. Για δέκα εβδομάδες αστυνομία, εθελοντές και μέλη της οικογένειας αναζητούν τον Piqui. Τον Ιούνιο του 2017, δύο ντετέκτιβ ενημερώνουν την Ana ότι ο πρώην σύζυγός της, Ara Andressian, υπέδειξε επιτέλους στις αρχές το σημείο όπου έθαψε το παιδί. Έκτοτε στην Καλιφόρνια αγωνίστηκαν να περάσουν νόμο για την προστασία των παιδιών σε δικαστικές διαμάχες επιμέλειας από τους κακοποιητές γονείς τους, απαιτώντας να προκρίνεται η ασφάλεια των παιδιών. Βρίσκεται σε διαδικασία ψήφισης ο νόμος «Piqui's law», στη μνήμη του 5χρονου.Στις 9 Φεβρουαρίου 2020 η 4χρονη Κίρα βρίσκεται νεκρή μαζί με τον πατέρα της σε έναν λόφο στον Καναδά. Οι γονείς της τα τελευταία τρία χρόνια βρίσκονταν σε δικαστική διαμάχη για την επιμέλειά της. Μόλις 12 ημέρες νωρίτερα, η μητέρα της Κίρα είχε καταθέσει επείγον αίτημα στο δικαστήριο να μειωθεί η επικοινωνία του πατέρα γιατί παρατηρούσε ανησυχητικές αλλαγές στην συμπεριφορά της μικρής. Ο δικαστής παρέπεμψε την συζήτηση του αιτήματος της μητέρας για δύο εβδομάδες αργότερα. Η συζήτηση δεν έγινε ποτέ γιατί ενδιαμέσως η Κίρα δολοφονήθηκε από τον πατέρα της. Αυτή η υπόθεση έγινε η αφορμή για νέα νομοθέτηση από την γερουσία με στόχο την προστασία των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ονομάστηκε «Keira's Law» στη μνήμη της 4χρονης.Στις 8 Ιανουαρίου 2023 ο 8χρονος σουηδός Constantin Rad βρίσκεται νεκρός κατά τη διάρκεια μη εποπτευόμενης επικοινωνίας στο σπίτι του πατέρα του. Οι γονείς του βρίσκονταν σε δικαστική διαμάχη τα τελευταία επτά χρόνια. Η μητέρα του είχε καταγγείλει τον πατέρα του για την ψυχολογική βία που ασκούσε τόσο στην ίδια όσο και στο παιδί και πάλευε να πείσει τις αρχές αν όχι να αποκλείσουν την επικοινωνία του πατέρα, τουλάχιστον να ορίσουν εποπτεία. Ο μικρός είχε εκφράσει ακόμα και στο σχολείο τον φόβο του για τον πατέρα του αλλά δεν τον βοήθησε κανείς. Στη Σουηδία έχει ξεσηκωθεί κύμα αντιδράσεων με το σύνθημα «Κανένα άλλο παιδί δολοφονημένο», ενάντια στις δικαστικές αποφάσεις που προωθούν την επικοινωνία με κάθε κόστος στις αντιδικίες για την επιμέλεια. Ανησυχία εκφράζει και η Συνήγορος του Παιδιού της χώρας ενώ ζητείται η δημιουργία του ασφαλέστερου νόμου για τα παιδιά με την ονομασία «Lex Tintin» και πάλι στη μνήμη του 8χρονου.Ίσως, όμως, το πιο ξεκάθαρο στοιχείο που αποδεικνύει ότι η θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» είναι ανυπόστατη, βρίσκεται στην προφανή λήψη του ζητουμένου στην οποία προβαίνει: υποστηρίζει ότι οι παιδικές καταγγελίες είναι προϊόν της «αποξένωσης» επειδή είναι ψευδείς, ισχυρισμό που επιχειρεί να αποδείξει υποστηρίζοντας ότι οι καταγγελίες είναι ψευδείς επειδή αποτελούν προϊόν «αποξένωσης». Το κυκλικό αυτό επιχείρημα, λογικό σφάλμα σύμφυτο με τον κυκλικό τρόπο με τον οποίο οι θιασώτες της θεωρίας παραπέμπουν ο ένας στον άλλον, επιστρατεύεται από τους καταγγελλόμενους για κακοποίηση και τους υπερασπιστές τους για να αδρανοποιήσει δύο κρίσιμες παραδοχές που όλοι οι έγκυροι ειδικοί δέχονται και που θα έπρεπε να κυριαρχούν στη δικαστική διερεύνηση:Πρώτον: ανάμεσα στο δικαίωμα του παιδιού να προστατεύεται από την κακοποίηση και στο δικαίωμά του να έχει επικοινωνία και

με τους δύο γονείς του (πόσο μάλλον στο δικαίωμα του ενός γονέα να έχει επικοινωνία με το παιδί του), το πρώτο ιεραρχείται ως υπέρτερο.Δεύτερον και σημαντικότερο: όταν ένα παιδί καταγγέλλει τη σεξουαλική κακοποίησή του, η πιθανότερη εξήγηση είναι ότι λέει την αλήθεια.ΜΑΘΕΤΕ ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΑ:
Μια διεξοδική αποδόμηση της θεωρίας και παράθεση πολλών επιστημονικών μελετών που ανατρέπουν επιμέρους υποθέσεις, από όπου και το παρόν κείμενο άντλησε πολλά στοιχεία, περιλαμβάνει το άρθρο της Stephanie J. Dallam, Parental Alienation Syndrome: Is it scientific?. Στο τέλος του άρθρου παρατίθεται εκτενής επιστημονική βιβλιογραφία.Για μια πιο πλήρη παρουσίαση των απόψεων του Richard Gardner για την παιδοφιλία, την παιδική σεξουαλική κακοποίηση και την προτεινόμενη αντιμετώπισή τους, δείτε το άρθρο Overview of Dr. Richard Gardner's Opinions on Pedophilia and Child Sexual Abuse.Για το ζήτημα των «ψευδών» καταγγελιών, δείτε ενδεικτικά: How often do children's reports of abuse turn out to be false? και Are allegations of sexual abuse that arise during custody disputes less likely to be valid?Για το ζήτημα της διάκρισης μεταξύ μη αποδεδειγμένων και ψευδών καταγγελιών (σε υποθέσεις κακοποίησης γενικώς, όχι συγκεκριμένα για παιδιά) δείτε το άρθρο του Michael Flood, False allegations of sexual and domestic violence: the facts.Για μια πρόσφατη (2018) αξιολόγηση πολλών μελετών για το ζήτημα των «ψευδών» καταγγελιών, δείτε το άρθρο των William O'Donohue, Caroline Cummings & Brendan Willis, The Frequency of False Allegations of Child Sexual Abuse: A Critical Review.Για το ζήτημα της «υποβολής ψευδών αναμνήσεων» και τη σχέση του με την υπεράσπιση κατηγορούμενων για παιδική σεξουαλική κακοποίηση, δείτε το άρθρο των Kate McMaugh και Warwick Middleton, The Rise and Fall of the False Memory Syndrome Foundation.Πολλά στοιχεία για τη χρήση της θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» σε διάφορες χώρες περιλαμβάνονται στην έκθεση της Ειδικής Εισηγήτριας του ΟΗΕ για τη Βία κατά των Γυναικών και των Κοριτσιών, Custody, violence against women and violence against children

1 Δεκεμβρίου 2023, 12:06 | Σ κ.ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΧΟΥΝ ΦΩΝΗΗ άνοδος και η πτώση του Ιδρύματος για το Σύνδρομο Ψευδών Αναμνήσεων – False Memory Syndrome Foundation (FMSF)23/07/2023| Ψευδείς καταγγελίες|Σύνοψη
Το Ίδρυμα του Συνδρόμου Ψευδών Αναμνήσεων δημιούργησαν οι Pamela και Peter Freyd αφού ο τελευταίος κατηγορήθηκε από την κόρη τους, Jennifer, ότι την είχε κακοποιήσει σεξουαλικά όταν ήταν παιδί. Οι γονείς της Jennifer συγκρότησαν μια παράδοξη ομάδα από ιεροκήρυκες, ψυχολόγους και άτομα άλλων ειδικοτήτων (η ομάδα τους συμπεριλάμβανε μέχρι και έναν "μάγο" περφόρμερ) και στόχος τους ήταν το lobbying της ψευδοθεωρίας ότι τα παιδιά που καταγγέλλουν κακοποίηση έχουν υποστεί πλύση εγκεφάλου και ότι οι αναμνήσεις τους για κακοποίηση είναι ψευδείς και κατασκευασμένες (η υποτιθέμενη υποβολιμότητα πάνω στην οποία βασίζεται η ψευδοθεωρία της γονεϊκής αποξένωσης). Στην πραγματικότητα, προσέφεραν επιχειρήματα για τη νομική υπεράσπιση δραστών σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών, όπως ακριβώς και η γονεϊκή αποξένωση.Το Ίδρυμα ανακοίνωσε ότι παύει τις δραστηριότητες του τον Δεκέμβριο του 2019, μετά από σειρά σκανδάλων και αφού το υποτιθέμενο σύνδρομο ποτέ δεν υποστηρίχθηκε επιστημονικά, αντιθέτως χαρακτηρίζεται έως και σήμερα ως ψευδοθεωρία, εφάμιλλη με τη "μαύρη μαγεία" και τη "μαζική ύπνωση"

1 Δεκεμβρίου 2023, 11:00 | Κ Π Κατά την προσωπική μου άποψη πρέπει να απαλειφθεί η φράση «παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά» στο άρθρο 98 (τροποποίηση άρθρου 23 παρ.2 του νομοσχεδίου περί υποχρεώσεων επαγγελματιών» , διότι στην πράξη ο φερόμενος δράστης αμυνόμενος θα μηνύσει τους επαγγελματίες που τον «εξέθεσαν» με την αναφορά τους, υποβάλλοντας εις βάρος τους έγκληση για συκοφαντική δυσφήμιση και ψευδή καταμήνυση, καταλογίζοντάς τους το στοιχείο του δόλου. Επομένως κατ' ουσίαν οι εν λόγω επαγγελματίες δεν προστατεύονται από κακόβουλες και ψευδείς μηνύσεις, αγωγές κ.τ.λ.

1 Δεκεμβρίου 2023, 11:25 | Δ Κ ΤΕΛΟΣ ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΕΣ!ΟΙ ΑΥΣΤΗΡΕΣ ΠΟΙΝΕΣ ΘΕΩΡΩ ΘΑ ΣΥΜΒΑΛΛΟΥΝ ΣΕ ΜΕΓΑΛΟ ΠΟΣΟΣΤΟ ΣΤΗΝ ΜΕΙΩΣΗ ΤΗΣ ΜΑΣΤΙΓΑΣ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΜΑΣ,ΠΡΟΣΤΑΤΕΨΤΕ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΘΥΤΕΣ!ΤΑ ΠΟΣΟΣΤΑ ΕΧΟΥΝ ΠΑΡΕΙ ΤΗΝ ΑΝΟΔΟ ΥΠΟΥΡΓΕ,ΔΕ ΞΕΡΩ ΠΟΣΟ ΕΦΙΚΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΕΞΑΛΕΙΨΗ ΤΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ,ΟΜΩΣ ΕΣΤΩ ΚΑΙ Η ΜΕΙΩΣΗ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΠΡΟΣΩΠΙΚΗ ΣΑΣ ΝΙΚΗ!ΔΕΝ ΠΑΕΙ ΑΛΛΟ,ΚΑΘΕ ΜΕΡΑ ΑΚΟΥΜΕ ΚΙ ΑΠΟ ΕΝΑ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΣΑ ΑΛΛΑ ΠΟΥ ΔΕΝ ΤΟΛΜΟΥΝ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ ΝΑ ΚΑΤΑΓΓΕΙΛΟΥΝ ΔΙΟΤΙ ΤΟ ΤΩΡΙΝΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΡΚΕΤΟ.ΤΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟ ΟΧΙ ΤΙΜΩΡΗΤΙΚΟ,ΣΤΟ ΑΚΟΥΣΜΑ ΟΜΩΣ ΤΗΣ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗΣ ΠΟΙΝΗΣ ΚΙ ΟΧΙ «ΕΛΑ ΜΩΡΕ ΕΞΩ ΘΑ ΕΙΜΑΙ ΜΕ ΑΝΑΣΤΟΛΗ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΩ ΑΚΑΘΕΚΤΟΣ ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΤΗ ΣΤΕΙΛΩ ΣΤΟΝ ΤΑΦΟ»,ΠΙΣΤΕΥΩ ΠΩΣ ΕΝΑΣ ΝΑΡΚΙΣΣΙΣΤΗΣ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΗΣ ΘΑ ΤΟ ΣΚΕΦΤΕΙ,ΑΝ ΞΕΡΕΙ ΤΙ ΤΟΝ ΠΕΡΙΜΕΝΕΙ ΝΟΜΙΚΑ, ΠΡΙΝ ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΦΟΡΑ.
ΜΠΡΑΒΟ ΣΑΣ

1 Δεκεμβρίου 2023, 11:14 | Χ κ.Σε όσες χώρες έχει νομοθετηθεί ως ποινικό αδίκημα η γονεϊκή αποξένωση, έχει οδηγήσει σε σημαντική υποχώρηση στα δικαιώματα παιδιών και γυναικών. Στην Βραζιλία ψηφίστηκε το 2010 και οι τραγικές επιπτώσεις στις ζωές των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας, την επόμενη δεκαετία, προκάλεσαν την παρέμβαση του Συμβουλίου του ΟΗΕ για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα.‼ Στις 04 Νοεμβρίου 2022 οι εμπειρογνώμονες του Συμβουλίου απηύθυναν έκκληση στη νέα κυβέρνηση της Βραζιλίας να

αποσύρει τον νόμο που ποινικοποιεί τη “γονεϊκή αποξένωση”, επισημαίνοντας ότι οδηγεί σε διακρίσεις εις βάρος των γυναικών και των κοριτσιών, ιδίως σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια.Όπως αναφέρει η επιτροπή:“Τονίζουμε τις πολύ ανησυχητικές συνέπειες από την εφαρμογή του νόμου για τις μητέρες, πολλές από τις οποίες δεν έχουν άλλη επιλογή από το να αποσιωπήσουν την κακοποίηση των παιδιών τους από τον σύντροφο ή τον πρώην σύντροφό τους, από φόβο μήπως κατηγορηθούν για “γονεϊκή αποξένωση” και χάσουν την επιμέλεια.” Πέντε χρόνια νωρίτερα, το 2017, μια Κοινοβουλευτική Εξεταστική Επιτροπή στη Βραζιλία διαπίστωσε συσχέτιση μεταξύ της γονεϊκής αποξένωσης, της ενδοοικογενειακής βίας και της σεξουαλικής κακοποίησης. Ωστόσο, δικηγόροι και εμπειρογνώμονες που υπερασπίζονται την γονεϊκή αποξένωση άσκησαν πιέσεις προκειμένου να διασφαλίσουν ότι δε θα ληφθούν μέτρα για την προστασία των θυμάτων.Περισσότερα στον ιστότοπο της Ενημερωτικής Καμπάνιας για τη Γονεϊκή Αποξένωση (link στα σχόλια).#τα_παιδιά_έχουν_φωνή

1 Δεκεμβρίου 2023, 11:55 | Ζ ΠΡΟΤΑΣΗ ΠΡΟΣ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ:ΠΡΟΣΘΗΚΗΣ ΑΡΘΡΟΥ ΣΤΟ ΝΕΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΓΙΑ ΤΗΝ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΑΠΟ ΤΗΝ ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ:Θέμα: Σύμπτωμα Γονεικής αποξένωσης τέκνων με δόλο1. Ο γονέας που από πρόθεση με πράξεις ή παραλείψεις ή απειλές ή ψυχολογική βία ή εκβιασμό ή σχόλια δυσμενή και ψευδείς κατηγορίες για τον άλλο γονέα ή άλλου είδους συμπεριφορές που αποκλείουν ή παρεμποδίζουν ή δυσχεράνουν την επικοινωνία του τέκνου με τον άλλο γονέα προκαλεί ρήξη του συναισθηματικού δεσμού του ανηλίκου τέκνου ή αποξένωσή του από τον άλλο γονέα του, τιμωρείται με φυλάκιση.2. Αν η πράξη της παρ. 1 τελείται από τον γονέα που έχει τη επιμέλεια του τέκνου ή άλλο πρόσωπο που ασκεί την επιμέλεια αυτού, επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο ετών.3. Αν η πράξη της παρ. 1 έχει ως αποτέλεσμα την οριστική αποξένωση του άλλου γονέα ή την βλάβη της ψυχικής υγείας του τέκνου, επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών.Παιδοψυχολόγος

1 Δεκεμβρίου 2023, 10:24 | Ά π Η γονεϊκή αποξένωση είναι ψευδοθεωρία, ένα νομικό τέχνασμα που χρησιμοποιούν οι συνήγοροι υπεράσπισης φερόμενων δραστών παιδικής κακοποίησης και οι τεχνικοί τους σύμβουλοι. Δεν έχει καμία θέση ούτε στη νομοθεσία, ούτε σε δικόγραφα και δικαστικές αποφάσεις και, φυσικά, ούτε σε γνωματεύσεις. Τη χρήση της γονεϊκής αποξένωσης σε δικαστικές υποθέσεις επιμέλειας έχουν καταγγείλει ο ΟΗΕ και το Συμβούλιο της Ευρώπης (μεταξύ πολλών άλλων εμπειρογνωμόνων), καταδεικνύοντας τις βλαβερές συνέπειες αυτής της ψευδοθεωρίας για την προστασία των παιδιών.‼ Μία μόλις εβδομάδα μετά τη δημοσιοποίηση της αξιολόγησης του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα μέτρα που έχει πάρει η Ελλάδα ως προς την εφαρμογή της Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, στην οποία της ασκεί σκληρή κριτική, ειδικά σε ό,τι αφορά το ζήτημα της προστασίας των παιδιών, μαθαίνουμε από ανεπίσημες πηγές ότι την ερχόμενη Δευτέρα θα μπει σε διαβούλευση νομοσχέδιο για την ενδοοικογενειακή βία το οποίο θα περιέχει αναφορά στη γονεϊκή αποξένωση.Η επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης που επιτηρεί τη συμμόρφωση των κρατών-μελών με τη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης αναφέρεται ειδικά στα προβλήματα που έχει δημιουργήσει στην Ελλάδα ως προς την παιδική προστασία η αναμόρφωση του Οικογενειακού Δικαίου, ο νόμος 4800/2021, γνωστός και ως νόμος Τσιάρα ή νόμος για την «υποχρεωτική συνεπιμέλεια». Ασκεί δριμεία κριτική στην κυβέρνηση σχετικά με τη χρήση της ψευδοθεωρίας της γονεϊκής αποξένωσης σε υποθέσεις επιμέλειας (καθώς και στην έμμεση αναφορά της στον 4800/2021, ως «διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του παιδιού με τον άλλο γονέα»). Εμείς από τη θέση μας διαμηνύουμε, καμία σκέψη για νομοθέτηση της ψευδοθεωρίας – κατάργηση τώρα του νόμου για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια – πλήρη συμμόρφωση της χώρας στις διεθνείς συμβάσεις που η ίδια έχει υπογράψει!Κάτω τα χέρια από τα παιδιά! Πλήρης προστασία των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Σχετικοί σύνδεσμοι στα σχόλια.#τα_παιδιά_έχουν_φωνή #stopchildabuse #αμετάκλητα_οχι

1 Δεκεμβρίου 2023, 07:08 | Ε. ΚΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ.Να προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής : Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη.

1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.

Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).

Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.
Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα
Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.
2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.
3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.
4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.
Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με

συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ.1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-19

1 Δεκεμβρίου 2023, 01:31 | τ Μ.ΦΤΑΝΕΙ ΠΙΑ ΜΕ ΤΟ ΠΑΙΡΝΩ ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΜΟΥ ΚΑΙ ΦΕΥΓΩ.Η ΔΕΝ ΘΑ ΔΕΙς ΤΟ ΠΑΙΔΙ ΣΟΥ.φρασεις που ακουμε συνήθως απο μια πλευρα γονεων ΜΗΤΕΡΕΣ..Να προστεθει στις τροποποιησεις του Ποινικου Κωδικα η ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΣΧΕΣΕΩΝ παιδιου-γονεα απο τον αλλον γονεα! ΕΠΙΣΗς δεν ΥΠΆΡΧΕΙ ΟΥΤΕ ΜΙΑ ΔΟΜΗ ΓΙΑ ΑΝΔΡΕΣ,αληθεια πως θα προστατευτει ενας ανδρας ενας ΠΑΤΕΡΑΣ οταν πετιέται εξω απο το σπιτι του;

1 Δεκεμβρίου 2023, 01:04 | Χ. Κ. Όσο αφορά τις παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων παρακαλώ να γίνουν ποίο αυστηρές όι ποινές και άμεσα οι δίκες διότι μετά από 3 4 χρόνια χωρίς επαφήε τα παιδιά σου η διάρρηξη σχέσεων είναι μη αναστρέψιμη……. ΣΏΣΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΆ ΜΑΣ

1 Δεκεμβρίου 2023, 01:01 | Π ΔΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ. Να προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη. 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).

Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.
Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα

και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα
Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.
2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.
3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.
4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.
Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.
Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με

διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299

Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522

Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)

Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

30 Νοεμβρίου 2023, 22:54 | Γ. Γ.ΠΡΟΤΑΣΗ ΠΡΟΣΘΕΣΗΣ ΑΡΘΡΟΥ ΠΕΡΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΑΝΗΛΙΚΩΝ ΑΠΟ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΕΞΗΣ:Γονική αποξένωση1. Ο γονέας που από πρόθεση με πράξεις ή παραλείψεις ή απειλές ή ψυχολογική βία ή εκβιασμό ή σχόλια δυσμενή και ψευδείς κατηγορίες για τον άλλο γονέα ή άλλου είδους συμπεριφορές που αποκλείουν ή παρεμποδίζουν ή δυσχεράνουν την επικοινωνία του τέκνου με τον άλλο γονέα προκαλεί ρήξη του συναισθηματικού δεσμού του ανηλίκου τέκνου ή αποξένωσή του από τον άλλο γονέα του, τιμωρείται με φυλάκιση.2. Αν η πράξη της παρ. 1 τελείται από τον γονέα που έχει τη επιμέλεια του τέκνου ή άλλο πρόσωπο που ασκεί την επιμέλεια αυτού, επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο ετών.3. Αν η πράξη της παρ. 1 έχει ως αποτέλεσμα την οριστική αποξένωση του άλλου γονέα ή την βλάβη της ψυχικής υγείας του τέκνου, επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών.ΜΕ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

30 Νοεμβρίου 2023, 21:23 | Θ Μ Πρέπει να συμπεριληφθεί ως αδίκημα που εντάσσεται στο πλαίσιο ενδοοικογενειακης βιας, η διάρρηξη σχέσεων με τον γονέα που είτε συνασκεί την επιμέλεια, είτε διατηρεί δικαίωμα επικοινωνίας, ώστε το ποινικό σκέλος να εναρμονιστεί πληρως με το άρθρο 1532 του ΑΚ που ορίζει πως σε αυτή την περίπτωση αφαιρείται η γονική μέριμνα. Η γονική μέριμνα αφαιρείται ακριβώς επειδή συντελέστηκε έγκλημα στην ψυχολογία.του παιδιού πρωτίστως και του ετέρου γονέα δευτερευόντως. Είναι αδύνατον να είναι εφικτή η ανώτατη τιμωρία σε γονέα κατα τον Αστικο κώδικα που είναι η αφαίρεση γονικής μέριμνας όμως αυτή να μην έχει ουδεμία ποινικη αναφορα και τιμωρια στον Ποινικό κώδικα.

30 Νοεμβρίου 2023, 20:52 | Ρ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα,[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα, 5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και 8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως : 1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί, 2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, 4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες

στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022
Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022
Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021
Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278
Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022
Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022
Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40
Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

30 Νοεμβρίου 2023, 19:17 | ν.Ποινικοποίηση του συνδρόμου κακόβουλου γονέα ή σύνδρομο κακόβουλης μητέρας (Malicious Mother Syndrome, MMS), που εμφανίζεται ιδίως όταν, ο γονέας που διαμένει με το τέκνο ακόμα κι αν δεν πετύχει τη συμμόρφωση αυτού, ασκεί επιβλαβή συμπεριφορά μετά το χωρισμό προς τον άλλο γονέα, με σκοπό κυρίως να τον εμποδίσει να έχει μια φυσιολογική και στοργική σχέση με το παιδί.Η συμπεριφορά της κακόβουλης μητέρας, έχει οριστεί στη ψυχολογία ως το ΣΥΜΠΛΕΓΜΑ ΤΗΣ ΜΗΔΕΙΑΣ: οι μητέρες, αντί να σκοτώνουν τα παιδιά τους σε εκδίκηση εναντίον των συζύγων τους, όπως συμβαίνει στην τραγωδία του Ευριπίδη, προσπαθούν να καταστρέψουν το δεσμό πατέρα-τέκνου.Το σύνδρομο του κακόβουλου γονέα όμως είναι ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟ ΑΠΟ ΤΟ ΦΥΛΟ ΕΝΟΣ ΓΟΝΕΑ, διότι και οι πατέρες εμφανίζουν ενίοτε το ρόλο του κακόβουλου γονέα.Η καταχρηστική εκ μέρους συνήθως της μητέρας καταγγελία περί κακοποίησης των παιδιών, που χρησιμοποιείται ως μέσο εκβίασης, θεωρείται το ΑΝΕΡΧΟΜΕΝΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΟ ΟΠΛΟ εναντίον ιδίως του συζύγου πατέρα. Δεδομένου ότι συχνά μια τέτοια πράξη συνιστά κακούργημα, οι

σχετικές κατηγορίες προκαλούν μακροχρόνιες δικαστικές ποινικές διαδικασίες και με το παρόν νομοσχέδιο ο κ. Υπουργός Δικαιοσύνης και η ΝΔ θα μείνουν στην ιστορία, ως αυτοί που κατέστρεψαν τις σχέσεις γονέα – παιδιού, καθώς προσφέρουν το ακαταδίωκτό σε ψυχολόγους κτλ, αν εκείνοι διαπιστώσουν ενδοοικογενειακή βία, ακόμα και αν αποδειχτούν αυτές οι κατηγορίες ψευδείς στο μέλλον.Ούτε καν σε δεύτερο χρόνο δε θα τιμωρούνται ψευδείς γνωματεύσεις, όπως προτείνει ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.Από την ντροπιαστική θέση 47/147 που κατέχει η δικαιοσύνη στη χώρα μας σήμερα σύμφωνα με τον οργανισμό WORLD JUSTICE PROJECT:https://worldjusticeproject.org/rule-of-law-index/country/GreeceΘα κατρακυλήσει και άλλες θέσεις το Υπουργείο Δικαιοσύνης στη παγκόσμια κατάταξη, μετά τη θέσπιση πως Η ΒΙΑ ΕΧΕΙ ΦΥΛΟ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ. Σήμερα είναι κάτω από την Ναμίμπια και την Ρουάντα, προσεχώς και κάτω από την Ουγκάντα.

30 Νοεμβρίου 2023, 19:49 | Β. ΤΟ ΒΈΛΤΙΣΤΟ ΣΥΜΦΕΡΟΝ ΤΟΥ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΗ Σύνοψη
Στα οικογενειακά δικαστήρια κυριαρχεί η απαξιωμένη ψευδοθεωρία της γονεϊκής αποξένωσης, η οποία σχεδιάστηκε πολύ συγκεκριμένα για να προσφέρει νομική προστασία σε κακοποιητικούς άνδρες και η οποία θέτει σε κίνδυνο τις ζωές των παιδιών σε αντιδικίες για την επιμέλεια. Σύμφωνα με την ψευδοθεωρία της γονεϊκής αποξένωσης η μη επικοινωνία του παιδιού με τον πατέρα είναι πάντοτε χειρότερη ακόμα και από την σωματική και ψυχική βλάβη που μπορεί ο ίδιος πατέρας να προκαλέσει στο παιδί. Ο Grant Wyeth είναι ερευνητής στο Πανεπιστήμιο της Μελβούρνης και αρθρογράφος στο The Diplomat, έκδοση για τις διπλωματικές σχέσεις Ασίας-Ειρηνικού. Ασχολείται ερευνητικά με το πρόβλημα της ανδρικής βίας κατά των γυναικών με ιδιαίτερη έμφαση σε θέματα οικογενειακού δικαίου. Μελετά πώς οι οργανώσεις για τα δικαιώματα των ανδρών εργαλειοποιούν την δήθεν θυματοποίηση τους στα πλαίσια του οικογενειακού δικαίου για να πετύχουν σημαντική υποχώρηση στα δικαιώματα γυναικών και παιδιών.“Σε ένα τέτοιο Οικογενειακό Δικαστήριο η αγάπη τιμωρείται. Όση περισσότερη αγάπη δείχνεις προς το παιδί σου τόσο περισσότερο σε υποπτεύεται η δικαστική αρχή.

30 Νοεμβρίου 2023, 19:26 | Μ ΓΕΝΕΥΗ (4 Νοεμβρίου 2022) — Οι εμπειρογνώμονες του Συμβουλίου για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα του ΟΗΕ απηύθυναν έκκληση στη νέα κυβέρνηση της Βραζιλίας να αποσύρει τον νόμο που ποινικοποιεί τη “γονεϊκή αποξένωση” (ψηφίστηκε το 2010), ο οποίος οδηγεί σε διακρίσεις εις βάρος των γυναικών και των κοριτσιών, ιδίως σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια.Μετά την ολοκλήρωση των προεδρικών εκλογών της χώρας, οι εμπειρογνώμονες για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα εξέδωσαν την ακόλουθη δήλωση:Σήμερα καλούμε τη νεοεκλεγείσα κυβέρνηση της Βραζιλίας να λάβει αποφασιστικά μέτρα για τον τερματισμό της βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών. Απευθύνουμε έκκληση ώστε να παύσει η μακρόχρονη νομική χρήση της έννοιας της γονεϊκής αποξένωσης και συναφών παραλλαγών της στη Βραζιλία, με τις οποίες τιμωρούνται ποινικά μητέρες και παιδιά, σε υποθέσεις όπου υπάρχουν καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία και κακοποίηση [1].Σε νόμο που ψηφίστηκε το 2010 η “γονεϊκή αποξένωση” ορίζεται ως “η παρέμβαση στην ψυχολογική ανάπτυξη του παιδιού ή του εφήβου, που προωθείται ή προκαλείται από έναν από τους γονείς, από τους παππούδες και τις γιαγιάδες ή από εκείνους που έχουν το παιδί ή τον έφηβο υπό την εξουσία, την επιμέλεια ή την εποπτεία τους με σκοπό να αποκλείσουν έναν γονέα ή να βλάψουν τη δημιουργία ή τη διατήρηση δεσμών του παιδιού με τον γονέα” [2].Ο νόμος αυτός οδήγησε στην εξάπλωση της χρήσης της θεωρίας της “γονεϊκής αποξένωσης” στα Οικογενειακά Δικαστήρια – παρά την έλλειψη κλινικής ή επιστημονικής θεμελίωσης [3]. Ο νόμος διευκόλυνε, επίσης, τους πατέρες που κατηγορούνται για ενδοοικογενειακή βία και κακοποίηση να εγείρουν με επιτυχία ψευδείς ισχυρισμούς κατά των μητέρων με τις οποίες βρίσκονται σε αντιδικία για την επιμέλεια [4].Τα Οικογενειακά Δικαστήρια απορρίπτουν πολύ συχνά τις καταγγελίες των μητέρων για σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών τους από τους πατέρες ή τους πατριούς τους. Εκφράζουν δυσπιστία ως προς τις μητέρες και τις τιμωρούν, μεταξύ άλλων, με την απώλεια της γονικής μέριμνας των παιδιών τους.Εκφράζουμε την έντονη ανησυχία μας για τα εδραιωμένα έμφυλα στερεότυπα που συμβάλλουν στη νομιμοποίηση της έννοιας της “γονεϊκής αποξένωσης” και στην επίκληση της, κυρίως κατά των γυναικών, σε δικαστικές αποφάσεις που αφορούν την επιμέλεια ή τη γονική μέριμνα. Αυτά τα έμφυλα στερεότυπα είναι η αιτία σημαντικών διακρίσεων κατά των γυναικών, καθώς οι μαρτυρίες τους σχετικά με την κακοποίηση των παιδιών τους απορρίπτονται ή θεωρούνται αναξιόπιστες. Αυτές οι διακρίσεις παραβιάζουν τις αρχές της δίκαιης δίκης και εκθέτουν μητέρες και παιδιά στην κακοποίηση, σε απειλητικές για τη ζωή τους καταστάσεις και σε άλλες παραβιάσεις των θεμελιωδών ελευθεριών τους.Τονίζουμε τις πολύ ανησυχητικές συνέπειες από την εφαρμογή του νόμου για τις μητέρες, πολλές από τις οποίες δεν έχουν άλλη επιλογή από το να αποσιωπήσουν την κακοποίηση των παιδιών τους από τον σύντροφο ή τον πρώην σύντροφό τους, από φόβο μήπως κατηγορηθούν για “γονεϊκή αποξένωση” και χάσουν την επιμέλεια.Η χρήση της “γονεϊκής αποξένωσης” και συναφών θεωριών συμβάλλει στην υποβάθμιση της σημασίας της βίας κατά των γυναικών και κοριτσιών στη Βραζιλία, μία χώρα στην οποία είναι εξαιρετικά υψηλά τα ποσοστά ενδοοικογενειακής βίας κατά των παιδιών, ιδίως των κοριτσιών, στον απόηχο ενός

ιδιαίτερα υψηλού και ολοένα αυξανόμενου ποσοστού γυναικοκτονιών την τελευταία δεκαετία.Η Βραζιλία έχει έναν από τους υψηλότερους δείκτες γυναικοκτονιών στον κόσμο. Τα αποτελέσματα μιας εθνικής έρευνας (2017) έδειξαν ότι ένα στα τρία κορίτσια και μία στις τρεις γυναίκες, στη Βραζιλία, είχαν υποστεί βία κατά το προηγούμενο έτος – βία που κυμαινόταν από απειλές και ξυλοδαρμούς έως την απόπειρα δολοφονίας. Περισσότεροι από τους μισούς δράστες ήταν νυν ή πρώην σύντροφοι.Τα Εθνικά Στατιστικά Στοιχεία για την Εγκληματικότητα το 2021 αποκαλύπτουν ότι μία γυναίκα βιάζεται κάθε 10 λεπτά στη Βραζιλία και ότι μία γυναικοκτονία συμβαίνει κάθε επτά ώρες. Τα επίπεδα βίας κατά των γυναικών διατηρούνται υψηλά, επίσης, από άλλους μη κρατικούς φορείς, συμπεριλαμβανομένων των ιδιωτικών επιχειρήσεων και των θεσμών που συνδέονται με το κράτος, συμπεριλαμβανομένων των υπηρεσιών επιβολής του νόμου. Είναι ζωτικής σημασίας η κυβέρνηση της Βραζιλίας να μη φείδεται προσπαθειών για να ανακόψει το κύμα βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών της και να τερματίσει την ανεξέλεγκτη ατιμωρησία που υπάρχει για τα εγκλήματα που διαπράχθηκαν εις βάρος τους.Καλούμε το κράτος της Βραζιλίας να αποσύρει το νόμο περί “γονεϊκής αποξένωσης” και να αποκαταστήσει την πρόσβαση των γυναικών και των κοριτσιών στα σεξουαλικά και αναπαραγωγικά τους δικαιώματα – να προσφέρει αποτελεσματική νομική πρόσβαση στη διακοπή της εγκυμοσύνης – να άρει τις περικοπές στον ομοσπονδιακό κρατικό προϋπολογισμό για εκείνες τις δραστηριότητες και τα προγράμματα που στόχευαν στον τερματισμό της βίας κατά των γυναικών, και, να διπλασιάσει τις προσπάθειες για την πρόληψη της βίας κατά των γυναικών και των κοριτσιών, ιδίως εκείνων που έχουν εκτεθεί σε βία για λόγους πολλαπλών καταπιέσεων (intersectional), συμπεριλαμβανομένων των γυναικών στην πολιτική, των γυναικών που υπερασπίζονται τα ανθρώπινα δικαιώματα, των ιθαγενών γυναικών και κοριτσιών, των αφροβραζιλιάνων γυναικών, των μεταναστριών και των τρανς γυναικών

30 Νοεμβρίου 2023, 18:11 | Β. Όσο αναφορά τις Υποχρεώσεις των επαγγελματιών – Αντικατάσταση άρθρου 23 ν. 3500/2006 είναι σωστό αυτό που αναφέρετε. Πρέπει όχι μόνο οι δάσκαλοι, ιατροί, κ.τ.λ. να καταγγέλλουν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας εάν υπάρχουν για να εξαλειφθεί αυτό το φαινόμενο. Επίσης προτείνω και οι γείτονες να είναι υποχρεωμένοι να όχι μόνο να καταγγείλουν περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας αλλά και να πάνε να βοηθήσουν τα θύματα. Έτσι θα γίνει μία κοινωνία καλύτερη

30 Νοεμβρίου 2023, 18:09 | Γ Γ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.
Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1) η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2) επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3) έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4) έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5) απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6) αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7) υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8) απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1) συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2) ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3) παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4) αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,

5) εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6) θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7) πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8) εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9) απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022
Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022
Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021
Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278
Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022
Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.
Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40
Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191
30 Νοεμβρίου 2023, 17:27 | Ι Επειδή διαβάζω διάφορα άτοπα σχόλια (copy paste) από το ίδιο προφανώς άτομο, που εμφανίζεται με διαφορετικά ονόματα, περί δήθεν υπαρκτού συνδρόμου «γονικής αποξένωσης» θα ήθελα να ενημερώσω, κάτι που οι συντάκτες του νόμου προφανώς και ήδη γνωρίζουν, για το εξής de facto & de jure : Η Διεθνής Σύμβαση για τα Δικαιώματα του παιδιού, η οποία ψηφίστηκε κατά πλήρη ομοφωνία από τη Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών στις 20 Νοεμβρίου του 1989 και κυρώθηκε στην Ελλάδα με τον Ν.2101/92 (ΦΕΚ Α' 192) ''Κύρωση της Διεθνούς Σύμβασης για τα δικαιώματα του παιδιού'', είναι το πλέον σημαντικό νομοθέτημα σε διεθνές επίπεδο για την προστασία των δικαιωμάτων του παιδιού.Η προάσπιση του συμφέροντος του παιδιού, αποτελεί την πλέον θεμελιώδη αρχή της Διεθνούς Συμβάσεως και πρέπει να λαμβάνεται πρωτίστως υπόψιν σε όλες τις αποφάσεις που το αφορούν.Από το συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 3 παρ. 1 («Σε όλες τις αποφάσεις που αφορούν στα παιδιά, είτε αυτές λαμβάνονται από δημοσίους ή ιδιωτικούς οργανισμούς κοινωνικής προστασίας είτε από τα δικαστήρια, τις διοικητικές αρχές ή από τα νομοθετικά όργανα, πρέπει να λαμβάνεται πρωτίστως υπόψη το συμφέρον του παιδιού.») του άρθρου 9 παρ. 1 & 3 («Τα Συμβαλλόμενα Κράτη μεριμνούν ώστε το παιδί να μην αποχωρίζεται από τους γονείς του, παρά τη θέλησή τους, εκτός εάν οι αρμόδιες αρχές αποφασίσουν, με την επιφύλαξη δικαστικής

αναθεώρησης και σύμφωνα με τους εφαρμοζόμενους νόμους και διαδικασίες, ότι ο χωρισμός αυτός είναι αναγκαίος για το συμφέρον του παιδιού. Μια τέτοια απόφαση μπορεί να είναι αναγκαία σε ειδικές περιπτώσεις, για παράδειγμα όταν οι γονείς κακομεταχειρίζονται ή παραμελούν το παιδί, ή όταν ζουν χωριστά και πρέπει να ληφθεί απόφαση σχετικά με τον τόπο διαμονής του παιδιού.») & «Τα Συμβαλλόμενα Κράτη σέβονται το δικαίωμα του παιδιού που ζει χωριστά από τους δυο γονείς του ή από τον έναν από αυτούς να διατηρεί κανονικά προσωπικές σχέσεις και να έχει άμεση επαφή με τους δυο γονείς του, εκτός εάν αυτό είναι αντίθετο με το συμφέρον του» προκύπτει ότι το συμφέρον του παιδιού υπερτερεί των δικαιωμάτων που έχουν οι γονείς να διαμένουν και να διατηρούν επαφή και επικοινωνία μαζί του, καθώς επιβάλλεται ο αποχωρισμός του παιδιού από τους γονείς του ή από έναν εξ' αυτών, όπως και η διακοπή του δικαιώματος επικοινωνίας, στις περιπτώσεις που είναι επιβλαβείς και αντίκεινται στο συμφέρον του.Συνεπώς, όχι μόνο η αποξένωση του τέκνου από τον κακοποιητή γονέα επιβάλλεται και αποτελεί επιταγή του Διεθνούς δικαίου, αλλά αποτελεί και υποχρέωση του κράτους, που έχει συνυπογράφει και κυρώσει, να το εφαρμόσει.Μάλιστα θα πρέπει να ενσωματωθεί δίχως άλλο στο άρθρο 1520 ΑΚ, και να καταργηθεί ο ν..4800/2021, ο οποίος έρχεται καταφανώς σε ευθεία αντίθεση με το ανωτέρω περιγραφέν διεθνές νομικό πλαίσιο.

30 Νοεμβρίου 2023, 13:39 | Δ Άρθρο 86από: «Η 30ή Απριλίου κάθε χρόνου ορίζεται ως ημέρα κατά της σωματικής τιμωρίας ανηλίκων»σε από: «Η 30ή Απριλίου κάθε χρόνου ορίζεται ως ημέρα κατά της σωματικής και ψυχολογικής τιμωρίας ανηλίκων»ανάγκη προσθήκης και ψυχολογικής..προκειμένου να είναι σε συμφωνία με το ίδιο το άρθρο..είτε θέσπιση άλλης μέρας κατά της ψυχολογικής τιμωρίας ανηλίκων
30 Νοεμβρίου 2023, 13:07 | Ν Μην δίνετε τα παιδιά μας στους κακοποιητες μας και κακοποιητες των ίδιων τους των παιδιών… Τα παιδιά ΠΑΝΤΑ λένε την αλήθεια. ΠΙΣΤΕΨΤΕ ΤΑ

30 Νοεμβρίου 2023, 13:05 | Ελ Συμβούλιο της Ευρώπης προς κυβέρνηση και δικαστές: Σταματήστε να νομιμοποιείτε την ύποπτη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης»

Η GREVIO, η επιτροπή που επιτηρεί τη συμμόρφωση των κρατών-μελών με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, εκφράζει «βαθιά ανησυχία» για το ότι οι ελληνικές αρχές νομιμοποιούν την ύποπτη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης».Του Αυγουστίνου ΖενάκουΗαρμόδια επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης που επιτηρεί τη συμμόρφωση των κρατών-μελών με τη Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης κατά της ενδοοικογενειακής βίας και της βίας κατά των γυναικών δημοσίευσε χθες την πρώτη της έκθεση-αξιολόγηση για τα πεπραγμένα της Ελλάδας.Στην αξιολόγησή της, η GREVIO (Group of independent Experts on Action against Violence against Women and Domestic Violence) αναγνωρίζει στις ελληνικές κυβερνήσεις ότι έχουν ληφθεί κάποια θετικά μέτρα για να εναρμονιστεί η νομοθεσία και να δημιουργηθούν υπηρεσίες που να εφαρμόζουν τις προβλέψεις της σύμβασης, την οποία η Ελλάδα κύρωσε το 2018. Στον αντίποδα, διαπιστώνει πολλές ελλείψεις στην υποστήριξη των γυναικών-θυμάτων σεξουαλικών επιθέσεων, στην εκπαίδευση των αρχών, στις υπηρεσίες που έχουν στην ευθύνη τους γυναίκες που αιτούνται άσυλο και στην κάλυψη των γυναικοκτονιών από τα ΜΜΕ.Εκεί όμως που η έκθεση ασκεί επίσης ιδιαιτέρως σκληρή κριτική είναι στο ζήτημα της προστασίας των παιδιών. Συγκεκριμένα, επισημαίνει τους κινδύνους που εγκυμονεί η μεταρρύθμιση του οικογενειακού δικαίου, η οποία συντελέστηκε με τον νόμο 4800 του 2021, γνωστό και ως «Νόμο Τσιάρα» ή νόμο για την «υποχρεωτική συνεπιμέλεια».Όπως είχε επισημανθεί και από πολλούς άλλους αρμόδιους και διεθνείς φορείς την περίοδο που ο νόμος είχε εισαχθεί για συζήτηση στη Βουλή, στον νόμο ορίζεται ως βέλτιστο συμφέρον του παιδιού η ανατροφή του και από τους δύο γονείς, δίχως να προβλέπεται ως εξειδίκευση αυτής της γενικής αρχής ότι το συμφέρον αυτό πρέπει να διαπιστώνεται κατά περίπτωση. Η GREVIO επισημαίνει ότι αυτή η παράλειψη δυσχεραίνει την προστασία του παιδιού όταν αυτό ή η μητέρα του είναι θύμα ενδοοικογενειακής βίας. Ακόμη περισσότερο, η πρόβλεψη του νόμου ότι ο γονέας που κατηγορείται για ενδοοικογενειακή βία πρέπει να έχει καταδικαστεί οριστικά για το αδίκημα προκειμένου να παρακαμφθεί η γενική αρχή της ανατροφής και από τους δύο γονείς, οδηγεί στην εξαναγκαστική και τραυματική επικοινωνία μεταξύ θύματος και θύτη, όταν η ποινική διαδικασία εκκρεμεί ή καθυστερεί. Η επιτροπή τονίζει επίσης — σε πείσμα όσων υποστήριζαν και υποστηρίζουν πως η ενδοοικογενειακή βία κατά της γυναίκας/μητέρας είναι άσχετο θέμα με το αν ο θύτης είναι «καλός πατέρας» — ότι το να είναι μάρτυρες ενδοοικογενειακής βίας έχει «ισχυρό αντίκτυπο στα παιδιά» και «γεννά φόβο, προκαλεί τραύμα, επηρεάζει αρνητικά την ανάπτυξη των παιδιών και αναγνωρίζεται ως μορφή ψυχολογικής βίας».Στη συνέχεια, η επιτροπή επισημαίνει ότι στην αιτιολογική έκθεση του νομοσχεδίου υπήρχε ο όρος «γονεϊκή αποξένωση». Παρότι ο όρος δεν αναφέρεται με ρητό τρόπο στο τελικό κείμενο του νόμου, η GREVIO εκφράζει «βαθιά ανησυχία» για το ότι οι ελληνικές αρχές νομιμοποιούν την ύποπτη θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης», η οποία «μπορεί να ενισχύσει την επίμονη εικασία εκ μέρους των δικαστών ότι παιδιά που εκφράζουν φόβο για τον πατέρα τους επειδή έχουν γίνει μάρτυρες βίας κατά της μητέρας τους, έχουν χειραγωγηθεί».Ο νόμος προβλέπει, επίσης, ότι η «διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του παιδιού με τον άλλο γονέα» αποτελεί

δείγμα κακής άσκησης της γονικής μέριμνας από τον γονέα με τον οποίο διαμένει το παιδί, μια πρόβλεψη που σύμφωνα με την επιτροπή μπορεί να δώσει έδαφος σε «προβληματικές δικαστικές πρακτικές βασισμένες στη γονεϊκή αποξένωση», εξαιτίας της γενικόλογης διατύπωσης του νόμου και της απουσίας ρητής αναφοράς στην ενδοοικογενειακή βία. Σ' αυτό το πλαίσιο, η GREVIO αναφέρει ακόμη ότι έμαθε με «απόγνωση» ότι υπάρχουν δημόσια εκπαιδευτικά προγράμματα για δικαστές που περιλαμβάνουν τη «γονεϊκή αποξένωση».Η επιτροπή εντόπισε, επιπλέον, σειρά δικαστικών αποφάσεων στις οποίες οι ισχυρισμοί των θυμάτων ότι είχαν υποστεί βία από τους συντρόφους τους απορρίφθηκαν με την «ύποπτη» αιτιολογία του «συνδρόμου γονεϊκής αποξένωσης» και σχετικών εννοιών, και διαπίστωσε ότι οι δικαστές δεν απαγορεύουν με συνέπεια αυτό το υπερασπιστικό επιχείρημα.Η GREVIO θεωρεί ότι η υποστήριξη της θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» ενέχει τον κίνδυνο μη διάγνωσης ή/και άρνησης της βίας κατά των γυναικών και των παιδιών τους. Ως εκ τούτου, συστήνει ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό να γίνει συνείδηση στους αρμόδιους πως για πολλές γυναίκες-θύματα βίας και τα παιδιά τους το να συμμορφωθούν με διαταγές επικοινωνίας με τους πρώην συντρόφους τους αποτελεί σοβαρό κίνδυνο, επειδή «σημαίνει να συναντήσουν τον δράστη πρόσωπο με πρόσωπο, που μπορεί να οδηγήσει σε σοβαρά περιστατικά βίας, συμπεριλαμβανομένης της δολοφονίας της γυναίκας ή/και των παιδιών».Γι' αυτό, μολονότι η επιτροπή υποστηρίζει το δικαίωμα των παιδιών να διατηρούν δεσμούς και με τους δύο γονείς τους, όπως άλλωστε προβλέπει και η Σύμβαση του ΟΗΕ για τα Δικαιώματα του Παιδιού, τονίζει ότι η έκθεση των παιδιών στη βία, είτε ως θυμάτων είτε ως μαρτύρων, απαιτεί να γίνονται εξαιρέσεις προς το βέλτιστο συμφέρον των παιδιών. Και επαναλαμβάνει ότι σε κάθε απόφαση που αφορά την επιμέλεια ή την επικοινωνία, η ασφάλεια των παιδιών και της μητέρας τους πρέπει να είναι η κυρίαρχη προτεραιότητα.Διαβάστε αναλυτικά τους λόγους για τους οποίους έχει καταρριφθεί η ψευδοθεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης»: «Η απάτη της γονεϊκής αποξένωσης»Αξίζει να επισημανθεί ότι στα απαντητικά του σχόλια στην αξιολόγηση της GREVIO, το νεοσύστατο Υπουργείο Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, παρότι απάντησε σε σειρά επισημάνσεων της επιτροπής παρέχοντας διευκρινίσεις και παραθέτοντας μέτρα που βρίσκονται υπό σχεδιασμό, απέφυγε να απαντήσει έστω και μία λέξη σχετικά με τα προβλήματα του «Νόμου Τσιάρα» και την νομιμοποίηση της ψευδοθεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» από την κυβέρνηση και τις δικαστικές αρχές.Διαβάστε μια μελέτη περίπτωσης για το πώς η ψευδοθεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης» απειλεί ένα δεκάχρονο κορίτσι που έχει καταγγείλει τη σεξουαλική του κακοποίηση από τον πατέρα του: «Ένα κορίτσι 10 ετών κατήγγειλε τη σεξουαλική του κακοποίηση — απέναντί του βρίσκει το επικίνδυνο λόμπι της "γονεϊκής αποξένωσης"»Το Συμβούλιο της Ευρώπης είναι ο δεύτερος διακρατικός οργανισμός, μετά τον ΟΗΕ, που ασκεί σκληρή κριτική στην κυβέρνηση για την επιμονή της στην ψευδοθεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης». Τον περασμένο Απρίλιο, η Ειδική Εισηγήτρια του ΟΗΕ για τη Βία κατά των Γυναικών και των Κοριτσιών σύστησε στα κράτη-μέλη, σε δική της έκθεση, «να νομοθετήσουν την απαγόρευση της χρήσης της γονεϊκής αποξένωσης ή συναφών ψευδο-εννοιών σε υποθέσεις οικογενειακού δικαίου και τη χρήση των υποτιθέμενων εμπειρογνωμόνων σε θέματα γονεϊκής αποξένωσης και συναφών ψευδο-εννοιών

30 Νοεμβρίου 2023, 13:14 | Ε Μ. Βρετανία 2021: Η χρήση της θεωρίας της γονεϊκής αποξένωσης θέτει σε κίνδυνο τα παιδιά. Από τη στιγμή που εισχωρεί σε μια υπόθεση επιμέλειας ο όρος γονεϊκή αποξένωση, δεν εξετάζονται με τη δέουσα προσοχή ούτε οι λόγοι για τους οποίους το παιδί αρνείται την επικοινωνία, ούτε, κυρίως, οι καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία, οι οποίες αμέσως χαρακτηρίζονται ως ψευδείς και προϊόν υποβολής

30 Νοεμβρίου 2023, 12:47 | Θ Η Ειδική Εισηγήτρια για τη βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών, Reem Alsalem, υπέβαλε στις 13 Απριλίου 2023 έκθεση στο Συμβούλιο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με την οποία καταδικάζει τη χρήση της ψευδοεπιστημονικής έννοιας της "γονεϊκής αποξένωσης", και συναφών εννοιών, σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια, καταδεικνύοντας τους κινδύνους που αυτή επιφέρει ως προς την προστασία των ανήλικων θυμάτων και των μητέρων τους, ιδίως σε περιπτώσεις που υπάρχουν καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία και σεξουαλική κακοποίηση.Η Ειδική Εισηγήτρια, μαζί με τα άλλα μέλη της Πλατφόρμας Μηχανισμών Ανεξάρτητων Εμπειρογνωμόνων για την Εξάλειψη των Διακρίσεων και της Βίας κατά των Γυναικών, εκφράζει έντονη ανησυχία για το ότι οι δικαστικές αρχές συστηματικά αγνοούν το ιστορικό και τις καταγγελίες ενδοοικογενειακής βίας και κακοποίησης κατά τη λήψη αποφάσεων για την επιμέλεια των παιδιών, ακόμα και σε περιπτώσεις όπου οι ίδιες οι μητέρες ή/και τα ίδια τα παιδιά έχουν προβάλει αξιόπιστους ισχυρισμούς για σωματική ή σεξουαλική κακοποίηση. Σε αρκετές χώρες οι δικαστικές αρχές αντιμετωπίζουν τα θύματα με δυσπιστία και κρίνουν τους ισχυρισμούς των παιδιών για κακοποίηση ως προϊόν υποβολής, δηλαδή, ως σκόπιμη προσπάθεια των μητέρων να χειραγωγήσουν τα παιδιά τους και να τα χωρίσουν από τους πατέρες τους. Αυτή η υποτιθέμενη προσπάθεια χειραγώγησης του παιδιού από τον γονέα συχνά αποκαλείται "γονεϊκή αποξένωση".Για την προετοιμασία της έκθεσης, η Ειδική Εισηγήτρια ζήτησε την συμμετοχή των Κρατών Μελών, διεθνών και περιφερειακών οργανισμών, μη κυβερνητικών

οργανώσεων, ακαδημαϊκών φορέων και θυμάτων, και πραγματοποίησε σειρά διαδικτυακών διαβουλεύσεων με ενδιαφερόμενους φορείς και εμπειρογνώμονες/νισσες. Η Ειδική Εισηγήτρια έλαβε πάνω από χίλιες υποβληθείσες αναφορές, εκ των οποίων μεγάλος αριθμός ήταν αντιγραμμένες ατομικές αναφορές, κυρίως από οργανώσεις για τα δικαιώματα των πατέρων.Παραθέτουμε ένα ενδεικτικό απόσπασμα από την αναφορά (σύνδεσμος για το πλήρες κείμενο στο τέλος του άρθρου):Γονεϊκή αποξένωση και η σχέση της με την ενδοοικογενειακή βία.Η ενδοοικογενειακή βία είναι μια από τις σοβαρότερες και πιο διαδεδομένες παραβιάσεις των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, ιδίως όσον αφορά γυναίκες και κορίτσια. Αν και οι άνδρες μπορούν επίσης να πέσουν θύματα ενδοοικογενειακής βίας, οι γυναίκες διατρέχουν πολύ μεγαλύτερο κίνδυνο και η δυναμική της κακοποίησης διαφέρει στους άνδρες.Δεδομένης της συχνότητας της ενδοοικογενειακής βίας στις συντροφικές σχέσεις, ο χωρισμός από τον δράστη μπορεί επίσης να είναι μια εξαιρετικά επικίνδυνη περίοδος για το θύμα. Οι ισχυρισμοί για ενδοοικογενειακή βία τείνουν να μην ελέγχονται επαρκώς από τα δικαστήρια και να προκαλούν προβληματικές υποθέσεις, για παράδειγμα ότι η βία προκαλεί μικρή βλάβη στη μητέρα ή το παιδί και ότι παύει με τον χωρισμό. Οι δικαστές, επίσης, που τείνουν να θέτουν σε προτεραιότητα και να επιτρέπουν την επικοινωνία με τους πατέρες, έχουν εσφαλμένη κατανόηση σχετικά με τις συνέπειες της ενδοοικογενειακής βίας και τις επιπτώσεις της στα παιδιά και τις υποτιμούν. Με αυτόν τον τρόπο, οι δικαστές αποτυγχάνουν στο καθήκον τους να προστατεύσουν τα παιδιά από τη βία, δίνοντας σε κακοποιητικούς πατέρες πρόσβαση στα παιδιά τους χωρίς επίβλεψη, συμπεριλαμβανομένων περιπτώσεων όπου οι δικαστές έχουν διαπιστώσει ότι έχει ασκηθεί σωματική και/ή σεξουαλική βία.Όταν οι δικαστές αναγνωρίζουν την ύπαρξη ενδοοικογενειακής βίας, μπορεί να τη θεωρήσουν περασμένο γεγονός, υποθέτοντας ότι ανήκει στο παρελθόν. Έρευνες και οι αναφορές που ελήφθησαν δείχνουν ότι οι δράστες ενδοοικογενειακής βίας μπορεί επίσης να χρησιμοποιούν καταχρηστικά τις διαδικασίες οικογενειακού δικαίου για να συνεχίσουν να ασκούν βία στα θύματα τους, με αποτέλεσμα τον δευτερογενή τραυματισμό τους. Σε αυτό το πλαίσιο, η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως μια χρήσιμη τακτική. Μια εμπειρική ανάλυση των υποθέσεων γονεϊκής αποξένωσης στον Καναδά που διεξήχθη το 2018 διαπίστωσε ότι από τις 357 περιπτώσεις, το 41,5% αφορούσαν ισχυρισμούς ενδοοικογενειακής κακοποίησης ή κακοποίησης παιδιού, εκ των οποίων το 76,8% περιελάμβαναν ισχυρισμούς αποξένωσης που υποστηρίζονταν από τον φερόμενο ως δράστη. Σε άλλη μελέτη, η γονεϊκή αποξένωση αναφέρθηκε και στις 20 περιπτώσεις που μελετήθηκαν στο πλαίσιο καταναγκαστικού ελέγχου και σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών, και ακόμα και και όταν δεν χρησιμοποιούνταν ρητά, οι υποκείμενες ιδέες εξακολουθούσαν να είναι παρούσες.Η χρήση της γονεϊκής αποξένωσης είναι ιδιαίτερα έμφυλη και χρησιμοποιείται συχνά εναντίον των μητέρων. Μια μελέτη στη Βραζιλία διαπίστωσε ότι οι γυναίκες κατηγορούνταν για γονεϊκή αποξένωση στο 66% των περιπτώσεων, σε αντίθεση με το 17% των περιπτώσεων όπου κατηγορήθηκε άνδρας και ότι οι άνδρες προέβαιναν σε περισσότερες αβάσιμες κατηγορίες από τις γυναίκες. Στην Ιταλία, αυτή η κατηγορία χρησιμοποιούνταν επίσης σε συντριπτική πλειοψηφία κατά των μητέρων.Κοινό στοιχείο της έμφυλης χρήσης της γονικής αποξένωσης είναι η απεικόνιση των μητέρων από τους συντρόφους τους, τα δικαστήρια και τους πραγματογνώμονες, ως εκδικητικές και παραληρηματικές. Οι μητέρες που αντιτίθενται ή προσπαθούν να περιορίσουν την επαφή ή που εγείρουν ανησυχίες θεωρούνται ευρέως από τους αξιολογητές ως παρεμποδιστικές ή κακόβουλες, γεγονός που αντικατοπτρίζει το διαδεδομένο μοτίβο της ενοχοποίησης της μητέρας.Ισχυρισμοί ότι η μητέρα αποξενώνει το παιδί χρησιμοποιούνται συχνά για να δείξουν ότι η ανάθεση της επιμέλειας στη μητέρα δεν είναι προς το συμφέρον του παιδιού, καθώς αυτή δεν θα διευκολύνει την επαφή με τον πατέρα. Όπως σημειώνεται σε πολλές υποβληθείσες αναφορές, η ενδοοικογενειακή βία και η γονεϊκή αποξένωση αναμειγνύονται συχνά στα συστήματα οικογενειακού δικαίου, εις βάρος των θυμάτων βίας. Προστατευτικές μητέρες τοποθετούνται σε δυσμενή θέση, στην οποία η επιμονή στην προσκόμιση αποδεικτικών στοιχείων για την ενδοοικογενειακή βία ή την κακοποίηση παιδιών μπορεί να θεωρηθεί ως προσπάθεια αποξένωσης των παιδιών από τον άλλο γονέα, γεγονός που μπορεί να οδηγήσει στην απώλεια της κύριας φροντίδας ή της επικοινωνίας με τα παιδιά τους.Η χρήση της γονεϊκης αποξένωσης τείνει να γίνεται αυτοεκπληρούμενη προφητεία. Από την στιγμή που οι γονείς κρίνονται ως «αποξενωτικοί», «αδιάλλακτοι» ή «ανίκανοι να ακούσουν», οι πράξεις τους ή η αδράνειά τους μπορεί να προσεγγίζονται με προκατάληψη. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα, ισχυρισμοί οικογενειακής βίας να παραμερίζονται ως μεμονωμένο περιστατικό. Αυτό υποβαθμίζει την ενδοοικογενειακή βία σε μια ασήμαντη σύγκρουση και στιγματίζει και παθολογικοποιεί τις γυναίκες και τα παιδιά.Οι συνέπειες των μεροληπτικών αποφάσεων επιμέλειας μπορεί να είναι καταστροφικές με αποτέλεσμα, σε συγκεκριμένα περιστατικά όπου είχε επιδικαστεί επικοινωνία σε πατέρες με βίαιο ιστορικό, τον θάνατο παιδιών ή γυναικών και παιδιά που απειλούνται με όπλο. Σε ορισμένες περιπτώσεις, γυναίκες έχουν φυλακιστεί για παραβίαση των δικαιωμάτων επιμέλειας και έχουν ακυρωθεί περιοριστικοί όροι προστασίας.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να έχει σημαντικό αντίκτυπο στις αποφάσεις για την επιμέλεια. Στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής, τα στοιχεία δείχνουν ότι τα ποσοστά απώλειας της επιμέλειας μεταξύ μητέρων και πατέρων διαφέρουν

σημαντικά, ανάλογα με το ποιος γονέας ισχυρίζεται την αποξένωση. Όταν ένας πατέρας ισχυριζόταν ότι αποξενώνεται από τη μητέρα, τα δικαιώματα επιμέλειας αφαιρούνταν από την μητέρα στο 44% των περιπτώσεων. Όταν η κατάσταση ήταν αντεστραμμένη, οι μητέρες κέρδιζαν την επιμέλεια από τους πατέρες μόνο στο 28% των περιπτώσεων. Επομένως, όταν υπήρχε κατηγορία για αποξένωση, οι μητέρες είχαν διπλάσιες πιθανότητες να χάσουν την επιμέλεια σε σύγκριση με τους πατέρες. Αυτό οδήγησε σε μια ετήσια εκτίμηση ότι 58.000 παιδιά στις Ηνωμένες Πολιτείες τοποθετούνται σε επικίνδυνα οικογενειακά πλαίσια. Στη Νέα Ζηλανδία, μια έρευνα έδειξε ότι το 55 έως 62% των μητέρων ανέφεραν ότι κατηγορήθηκαν για γονεϊκή αποξένωση, συχνά εκτρέποντας την προσοχή των δικαστηρίων από τις νόμιμες καταγγελίες κακοποίησης.Σύμφωνα με τα συμπεράσματα της έκθεσης:Η "γονεϊκή αποξένωση" χρησιμοποιείται στις διαδικασίες οικογενειακού δικαίου από τους κακοποιητές ως εργαλείο για να συνεχίσουν την κακοποίηση και τον εξαναγκασμό τους και να υπονομεύσουν και να απαξιώσουν τους ισχυρισμούς για ενδοοικογενειακή βία που διατυπώνονται από μητέρες που προσπαθούν να κρατήσουν τα παιδιά τους ασφαλή.Το πρότυπο του βέλτιστου συμφέροντος του παιδιού παραβιάζεται με την επιβολή επικοινωνίας μεταξύ του παιδιού και του ενός ή και των δύο γονέων και με την προτεραιοποίηση της, ακόμη και όταν υπάρχουν ενδείξεις ενδοοικογενειακής βίας.Κυρίως λόγω της έλλειψης κατάρτισης και της έμφυλης μεροληψίας και της έλλειψης πρόσβασης σε νομική υποστήριξη, η επιμέλεια των παιδιών μπορεί να ανατεθεί σε δράστες βίας, παρά τα αποδεικτικά στοιχεία για ιστορικό ενδοοικογενειακής ή/και σεξουαλικής κακοποίησης.Οι δικαστές και οι αξιολογητές πρέπει να σταματήσουν να εστιάζουν στην προσπάθεια να αναγνωρίσουν συμπεριφορές που αμφισβητούνται εντός του κλάδου της ψυχολογίας (όπως η ψευδοεπιστημονική έννοια της γονεϊκής αποξένωσης) και να αρχίσουν να εστιάζουν στα συγκεκριμένα γεγονότα και τα πλαίσια κάθε υπόθεσης

30 Νοεμβρίου 2023, 12:50 | Ελ. Ι Θεωρώ πως οι ποινές με αναστολή,κάνουν τους κακοποιητές να εφησυχαζονται και να συνεχιζουν ακάθεκτοι τα εγκλήματά τους που μπορεί να φτασουν και στη δολοφονία,πόσους έχουμε δει να σκοτωνουν το θύμα τους παρά τις καταγγελίες σε βάρος τους;

30 Νοεμβρίου 2023, 12:07 | Π ΑΥΣΤΗΡΕΣ ΠΟΙΝΕΣ ΝΑ ΜΗΝ ΤΟΛΜΗΣΕΙ ΚΑΝΕΙΣ ΝΑ ΞΑΝΑΣΗΚΩΣΕΙ ΤΟ ΧΕΡΑΚΙ ΤΟΥ!

30 Νοεμβρίου 2023, 12:01 | Ι Ζ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΤΩΝ ΑΠΟΞΕΝΩΜΕΝΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ, ΚΡΙΝΕΤΑΙ, ΚΑΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΤΟΥ ΦΛΩΡΙΔΗ , ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΙΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ… ΜΠΕΙΤΕ ΣΤΗΝ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ ΚΑΙ ΚΑΝΕΤΕ ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΣΑΣ, ΓΙΑ ΝΑ ΒΟΗΘΗΣΕΤΕ ΤΟ ΑΓΩΝΑ, ΔΕΚΑΔΩΝ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΑΠΟΞΕΝΩΜΕΝΩΝ ΓΟΝΕΩΝ… Η ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ , του ήρωα της πατρικής αγάπης, και εν ενεργεία Εφέτη, Παναγ. Κατσικερού, διακεκριμένου ορειβάτη , και πατριώτη, με απόλυτη νομική τεκμηρίωση , βρίσκεται πιο κάτω…
ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ
ΕΛΕΥΘΕΡΑ , εκφράστε την άποψη σας, ή, ΑΝΤΙΓΡΆΨΤΕ ΤΟ ΚΕΙΜΕΝΟ, ΚΑΙ ΤΟ ΣΤΕΛΝΕΤΕ ΕΚΕΊ ΩΣ ΣΧΟΛΙΟ
προθεσμία έως 28 Δεκέμβρη 2023 – ακολουθεί το πλήρες κείμενο :
ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :
ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ
Να προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :
Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη
1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.
Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).
Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.
Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,

4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα
Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.
2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.
3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.
4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.
Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.
Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L.,

Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

30 Νοεμβρίου 2023, 12:45 | Μτ‼ Σύσταση ΟΗΕ προς τα κράτη μέλη: απαγορεύστε νομοθετικά τη χρήση της «γονεϊκής αποξένωσης» σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια.Η Ειδική Εισηγήτρια για τη βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών, Reem Alsalem, υπέβαλε στις 13 Απριλίου 2023 έκθεση στο Συμβούλιο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με την οποία καταδικάζει τη χρήση της ψευδοεπιστημονικής έννοιας της "γονεϊκής αποξένωσης", και συναφών εννοιών, σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια, καταδεικνύοντας τους κινδύνους που αυτή επιφέρει ως προς την προστασία των ανήλικων θυμάτων και των μητέρων τους, ιδίως σε περιπτώσεις που υπάρχουν καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία και σεξουαλική κακοποίηση.🔗 Περισσότερα στο stopchildabuse.gr. Σύνδεσμος για το σχετικό άρθρο στα σχόλια. Στο τέλος του άρθρου θα βρείτε την αναφορά του ΟΗΕ στο πρωτότυπο και μεταφρασμένη στα ελληνικά.

30 Νοεμβρίου 2023, 11:27 | Μ Μ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ
Να προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :
Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη
1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.
Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).
Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.
Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,

2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα
Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.
2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.
3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.
4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.
Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική

βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299

Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522

Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)

Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)

Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

30 Νοεμβρίου 2023, 10:13 | Χ Άμεση ποινικοποιηση της γονεικης αποξένωση
30 Νοεμβρίου 2023, 10:23 | Γ Ηλ ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ
Να προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :
Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη
1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.
Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).
Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.
Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα
Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.
2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.

3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.
4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.
Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ
1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
Αναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022
Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022
Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022
Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021
Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278
Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022
Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022
Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40
Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.
2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ
Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

30 Νοεμβρίου 2023, 10:30 | ά θ Ο Υπουργός με χειρουργικό τρόπο επεφερε το αυτεπαγγελτο για ανεργους που τυχον δεν αποδώσουν διατροφές 500-600 ευρω για ανήλικο αλλα η παραβίαση δικαστικής απόφασης επικοινωνίας χρείαζεται εγκληση που συνήθως δεν τιμωρείται ποτε΄.Κλείνει το ματακι σε κακοποιητριες καθ εξιν να συνεχίσουν και με την έυνοια της πολιτείας το εγκληματικό εργο τους. Μπραβο Υπουργε μου.Τα συγχαρητήρια μου και στον πρωθυπουργό που ενεκρινε αυτο το φεμινιστικό μανιφέστο. Τα συγχαρητηρια μου και στους φίλους ΝΔτες συναγωνιστες που χωρις την συμβολή τους δεν θα καταφέρναμε ποτε να κανουμε την ιδιότητα του πατέρα ποινικό αδίκημα
30 Νοεμβρίου 2023, 09:20 | Μ Ακόμα καλά καλά δεν έχει θεσπιστεί ένα κανονιστικό πλαίσιο υποστήριξης των θυμάτων ενδοοικογενειακής βιας, που να τα προστατεύει σε απόλυτο βαθμό και η διερεύνηση του εγκλήματος να γίνεται άμεσα. Δυστυχώς υπάρχουν παραθυράκια στο νόμο που δίνει απλόχερα τη

δυνατότητα στους δράστες να παρακωλύουν την δικαστική διαδικασία και εντέλει τη δικαίωση του θύματος. Ενός θύματος που αν είναι τυχερό θα μπορεί να το στηρίξουν οι οικείοι του τόσο οικονομικά όσο και ψυχολογικά σε αυτόν τον κυκεώνα. Δεν φτάνει που έζησε όσα έζησε, καλείται να πρέπει να ανεχθεί κακοποιητικές συμπεριφορές ξανά και ξανά, μόνο και και μόνο επειδή το σύστημα είναι τόσο αργό να αποδώσει δικαιοσύνη και να απομακρύνει τον δράστη. Να αφήσουν στην ησυχία τους τα θύματα να επουλώσουν τις πληγές τους.
Άντ' αυτού, βλέπετε κ. Υπουργέ τον στρατό που έχουν φτιάξει οι ίδιοι οι θύτες εναντίον των θυμάτων τους, επικαλούμενοι τον όρο γονεϊκή αποξένωση.
Ξέρουμε τι είναι γονεϊκή αποξένωση και ποιος εμπνεύστηκε αυτόν τον όρο και με τι σκοπό. Ξέρουμε πολύ καλά πια.
Και το υπουργείο τους γνωρίζει όλους αυτούς που παλεύουν να σώσουν το τομάρι τους.
Τα παιδιά τους όμως όταν τα βίαζαν, δεν τα σκέφτηκαν.Σας καλούμε κ. Υπουργέ να μας προστατέψετε! Να προστατέψετε τα παιδιά μας! Φτιάξτε δομές, στελεχώστε και εκπαιδεύστε κατάλληλα το προσωπικό εκείνο που θα αναλαμβάνει να φέρνει σε πέρας αυτές τις υποθέσεις κατά προτεραιότητα! Κατέστρεψαν τα παιδικά τους χρόνια και αλίμονο για τις συνέπειες στην ενήλικη ζωή τους. Κατέστρεψαν ότι πιο ιερό, με τις ίδιες τους τις απεχθείς πράξεις! Το ιερό δεσμό της αγάπης.Γίνετε κ. Υπουργέ εσείς ο πατέρας τους! Δώστε τους εσείς την ασφάλεια! Μην επιτρέψετε άλλη παραβίαση στο σώμα και την ψυχή των παιδιών μας! Μην επιτρέψετε σε κανέναν θύτη να σας παραπλανήσει!Ακούστε τα παιδιά μας! Αυτά ακούσαμε και εμείς και φρίξαμε!
Τα παιδιά μας ακούσαμε και καταγγείλαμε!Εμείς είμαστε μόνο άγγελοι των όσων τα ίδια μας καταμαρτύρησαν. Και θα σταθούμε, όπως στεκόμαστε χρόνια τώρα στο πλάι των παιδιών μας! Όσο και αν μας βασανίζουν οι βασανιστές μας με ψευδείς μηνύσεις, άπειρες στον αριθμό, με το να μας προκαλούν διαρκώς τον φόβο, με τις απειλές και τις χειροδικίες τους.Γιατί ακόμα και αν πεθάνουμε από το βάσανο, θα έχουμε σώσει την ψυχή των παιδιών μας. Θα έχουμε διαφυλάξει το πιο ιερό.Τον λόγο τους. Την ύπαρξή τους. Την αγάπη

30 Νοεμβρίου 2023, 09:27 | Γ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ

Να προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής : Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη
1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.
Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).
Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.
Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,

5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα
Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.
2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.
3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.
4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.
ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ
1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022
Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022
Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022
Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021
Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278
Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022
Κολαϊτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.
Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022
Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40
Μπέκα Α., “Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής”, διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., “Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου”, διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., “Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση”, Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.
2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ
Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child’s Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children’s Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., “Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης” (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-19130 Νοεμβρίου 2023, 09:34 | ΔημητρηςΗ γονική αποξένωση θα πρέπει άμεσα να ποινικοποιηθεί απ΄όπου και αν προέρχεται και να εισαχθεί ρητά ως μορφή ψυχολογικής ενδοοικογενειακής βίας. Η νομοθεσία θα πρέπει να αποδίδει δικαιοσύνη και να μην είναι αγκιστρωμένη σε παλιές αντιλήψεις οι οποίες αποδεδειγμένα έχουν αποτύχει παταγωδώς. Η σύγχρονη κοινωνία ΑΠΑΙΤΕΙ την ισότητα των δυο φύλων σε όλο το φάσμα της νομοθεσίας. Επίσης θα πρέπει να δοθεί βάρος από τον νομοθέτη για την ψυχολογική-λεκτική βία που βιώνει κάποιος εκ των δύο συζύγων ιδίως όταν το θύμα είναι ο άντρας, καθώς σε αυτές τις περιπτώσεις συνήθως δεν δίνεται ιδιαίτερη σημασία στην έκβαση μιας δίκης.
Να υπάρχουν ανεξάρτητοι φορείς που να ελέγχουν την κάθε υπόθεση ξεχωριστά, προκειμένου να υπάρξει μια όσο το δυνατόν πιο σωστή απόφαση.

30 Νοεμβρίου 2023, 08:03 | Κ ΤΑ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του

πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022

Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., “Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής”, διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., “Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου”, διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., “Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση”, Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child’s Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children’s Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., “Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης” (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents’ Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

30 Νοεμβρίου 2023, 08:29 | Ηλ Η αποξένωση ενός γονέα από το τέκνο είναι σίγουρα βία στο τέκνο αλλά κ στον σύζυγό που κατά πλειοψηφία είναι το θυμα!
30 Νοεμβρίου 2023, 08:49 | Σ. Ν. Αξιότιμε Υπουργέ,Δεν είναι δυνατόν να μην γίνει ξεχωριστή αναφορά στο επάγγελμα του Ψυχολόγου ως ένα από τα οποία θα προστατεύονται από το ακαταδίωκτο. Είναι ένα από τα κυριότερα επαγγέλματα που έρχονται σε επαφή με τέτοιου είδους αποκαλύψεις, ενώ έχουμε τα επιστημονικά εργαλεία να τα ανιχνεύσουμε.Παρακαλώ προσθέστε στο άρθρο τους Ψυχολόγους, διαφορετικά θα αφήσετε απροστάτευτη μια επαγγελματική ομάδα που γνωρίζετε καλά πως βρίσκεται στην πρώτη γραμμή όσον αφορά στα θέματα ενδοοικογενειακής βίας και κακοποίησης.Με εκτίμηση,Σίδερης Νικόλαος
Κλινικός Ψυχολόγος

30 Νοεμβρίου 2023, 08:46 | Ν Α ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ
Να προστεθούν εδάφια β’, γ’, δ’ και ε’ στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :
Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη
1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή

συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.
Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).
Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.
Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέα
Η διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.
2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.
3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.
4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.
ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του

τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

30 Νοεμβρίου 2023, 02:42 | Μ Κ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ<>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ.

76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022

Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαϊτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., “Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής”, διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., “Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου”, διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., “Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση”, Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child’s Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299

Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522

Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

30 Νοεμβρίου 2023, 00:20 | Π. 1ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα
[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :
1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,
2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,
3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,
4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,
5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,
6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,
7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και
8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα
και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :
1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,
2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,
3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,
4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,
5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,
6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,
7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,
8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,
9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο,

από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022

Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαϊτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

30 Νοεμβρίου 2023, 00:24 | Ν. Π ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ<>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν

ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022

Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., “Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής”, διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., “Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου”, διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., “Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση”, Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child’s Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

29 Νοεμβρίου 2023, 23:16 | Ν Λ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :
[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα

[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :

1. η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,

2. επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,

3. έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό,

4. έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,

5. απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,

6. αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,

7. υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και

8. απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα

και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :

1. συκοφαντικοί ισχυρισμοί,

2. ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,

3. παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,

4. αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,

5. εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,

6. θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,

7. πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,

8. εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,

9. απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές

συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299

Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522

Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191
29 Νοεμβρίου 2023, 23:17 | Α Α ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :
ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.

Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022
Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022
Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021
Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278
Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022
Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.
Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022
Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40
Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.
2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ
Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome,
29 Νοεμβρίου 2023, 23:42 | Π. Κ. , Εφέτης Αθηνών,

μεταπτυχιακός φοιτητής Ψυχιατροδικαστικής της Ιατρικής Σχολής ΑθηνώνΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥΝα προστεθούν εδάφια β', γ', δ' και ε' στην παράγραφο 1 του άρθρου 6 του Νόμου 3500/2006, ώστε το κείμενο αυτού να έχει ως εξής :Άρθρο 6 – Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους.Βλάβη – ειδικότερα δε της ψυχικής – υγείας, με την έννοια του προηγούμενου εδαφίου, αποτελεί και η πρόκληση από τον ένα γονέα (αποξενωτή), με πρόθεση, δια πράξεων ή παραλείψεων, γονεϊκής αποξένωσης του ανήλικου τέκνου από τον άλλο γονέα (αποξενωμένο).Γονεϊκή αποξένωση ορίζεται ως η ψυχική κατάσταση, κατά την οποία ένα παιδί απορρίπτει, χωρίς βάσιμο λόγο, τη σχέση με τον αποξενωμένο γονέα.

Κριτήρια διάγνωσης της γονεϊκής αποξένωσης είναι :

[α] απουσία παραμέλησης και κακοποίησης – σωματικής ή ψυχικής – του τέκνου από τον αποξενωμένο γονέα

[β] άρνηση επαφής και αποφυγή σχέσης εκ μέρους του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα, με συμπεριφορικές εκδηλώσεις όπως :

1) η επανάληψη επικρίσεων για τον αποξενωμένο γονέα σε τρίτους,

2) επιπόλαιες και παράλογες εκλογικεύσεις για δήθεν απόρριψη του αποξενωμένου γονέα,

3) έλλειψη αμφιθυμίας για τους γονείς, θεωρώντας πάντοτε τον ένα γονέα καλό και τον άλλο κακό, 4) έντονες δηλώσεις, ότι είναι αποκλειστικά δική του η απόφαση να διακόψει τις επαφές με τον αποξενωμένο γονέα,

5) απουσία ενοχής για την προσβλητική μεταχείριση του αποξενωμένου γονέα,

6) αντανακλαστική υποστήριξη στον αποξενωτή γονέα σε γονεϊκή σύγκρουση,

7) υιοθέτηση κατηγοριών του ενός γονέα για τον άλλο γονέα και

8) απόρριψη της ευρύτερης οικογένειας του άλλου γονέα

και [γ] γονικές συμπεριφορές αλλοτρίωσης από τον αποξενωτή γονέα που επηρεάζουν αρνητικά την αντίληψη του τέκνου για τον αποξενωμένο γονέα, ιδίως :

1) συκοφαντικοί ισχυρισμοί,

2) ψευδείς καταγγελίες σεξουαλικής κακοποίησης,

3) παρεμπόδιση επικοινωνίας του παιδιού με τον αποξενωμένο γονέα,

4) αποθάρρυνση του παιδικού ενδιαφέροντος για τον αποξενωμένο γονέα,

5) εξαναγκασμός του τέκνου να απορρίψει τον αποξενωμένο γονέα,

6) θέση διλήμματος στο παιδί για επιλογή γονέα,

7) πρόκληση ψευδών εντυπώσεων στο τέκνο για δήθεν επικινδυνότητα του αποξενωμένου γονέα,

8) εμφάνιση τρίτου προσώπου ως δήθεν πατέρα ή μητέρας,

9) απόκρυψη ιατρικών, κοινωνικών ή εκπαιδευτικών πληροφοριών για το τέκνο από τον αποξενωμένο γονέαΗ διάγνωση της γονεϊκής αποξένωσης γίνεται με κάθε αποδεικτικό μέσο, ιδίως δε με παιδοψυχιατρική πραγματογνωμοσύνη, που παραγγέλλει η αρμόδια δικαστική ή εισαγγελική αρχή, αποκλειστικά σε δημόσιο φορέα ψυχικής υγείας, και η οποία διεξάγεται μόνον από απασχολούμενους σε αυτόν παιδοψυχιάτρους, εξειδικευμένους στη γονεϊκή αποξένωση με πιστοποιημένες στο εν λόγω αντικείμενο θεωρητική κατάρτιση και κλινική εμπειρία αποξενωμένων τέκνων.ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση

μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

29 Νοεμβρίου 2023, 22:06 | Π Κ. ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ
2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.

3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.

4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. >>

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει

κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191
29 Νοεμβρίου 2023, 22:10 | Ν Α ΟΝΟΜΑΖΟΜΑΙ ΑΣ Ν ΤΟΥ Κ, ΕΙΜΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΚΟΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΙΚΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ ΣΕ ΒΑΘΜΟ Α ΜΧΑΝΙΚΟΥ, ΑΡΧΙΜΗΧΑΝΙΚΟΣ Ε.Ν., ΠΑΤΕΡΑΣ ΤΡΙΩΝ ΚΟΡΙΤΣΙΩΝ ΤΑ ΟΠΟΙΑ ΕΧΩ ΝΑ ΤΑ ΔΩ ΤΕΣΣΕΡΑ ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΧΡΟΝΙΑ.ΕΙΝΑΙ ΗΛΙΚΑΣ 12, 9 ΚΑΙ 7 ΕΤΩΝ. ΠΑΡΑ ΤΙΣ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΟΡΙΖΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΟΥ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΞΙΣΟΥ ΓΟΝΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ ΚΑΙ ΚΑΤ' ΕΠΕΚΤΕΣΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ ΜΟΥ, ΑΥΤΕΣ ΔΕΝ ΤΗΡΟΥΝΤΑΙ, ΔΕΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΣΕΒΕΣΤΕΣ ΚΑΙ ΜΕ ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΞΕΝΩΣΕΙ ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΠΟ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΟΥ. ΠΑΡΑΘΕΤΩ ΤΗΝ ΠΑΡΑΚΑΤΩ ΠΡΟΤΑΣΗ:ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :
ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.

Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική

βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299

Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522

Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)

Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)

Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

29 Νοεμβρίου 2023, 22:52 | Δ Z Γονεϊκή αποξένωση είναι ΠΑΙΔΙΚΉ ΚΑΚΟΠΟΊΗΣΗ!
Χιλιάδες παιδιά στη χώρα μας, κακοποιούνται συναισθηματικά. μετά από ένα κακό διαζύγιο και αυτό συνήθως από μαμάδες! Γιατί δεν εφαρμόζονται οι νόμοι;ΓΙΑΤΊ ΈΧΩ ΝΑ ΔΩ ΤΟ ΠΑΙΔΊ ΜΟΥ ΤΡΙΑ ΟΛΌΚΛΗΡΑ ΧΡΌΝΙΑ ΚΑΙ Η ΑΠΟΞΕΝΏΤΡΙΑ ΜΈΝΕΙ ΑΤΙΜΏΡΗΤΗ;;;; Γιατί το μόνο που τηρείται είναι η ΔΙΑΤΡΟΦΉ; Ας εξισωθούν οι παραβιάσεις επικοινωνίας και οι παραβιασεις Δικαστικών αποφάσεων με την ΜΗ ΚΑΤΑΒΟΛΉ ΔΙΑΤΡΟΦΉΣ! Τα παιδιά της Ελλάδος μεγαλώνουν ευνουχισμενα και χωρίς το πατρικό πρότυπο!!Άμεσα αφαίρεση της γονικής μέριμνας για οσες και όσους Παραβιάζουν το δικαίωμα επικοινωνίας του άλλου γονέα και ποινικοποιηση

Της γονεϊκής αποξένωσης!! Δ Z

29 Νοεμβρίου 2023, 22:02 | Η Π Η γονεϊκή αποξένωση οφείλει να χαρακτηρισθεί ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας προς μέλος της οικογένειας το οποίο είναι ανίκανο να αντισταθεί.

29 Νοεμβρίου 2023, 22:39 | Κ Μ Ζ- Γονεϊκή αποξένωση είναι ΠΑΙΔΙΚΉ ΚΑΚΟΠΟΊΗΣΗ!
Χιλιάδες παιδιά στη χώρα μας, κακοποιούνται συναισθηματικά
μετά από ένα κακό διαζύγιο και αυτό συνήθως από μαμάδες!
Γιατί δεν εφαρμόζονται οι νόμοι;Γιατί εδώ στην Ελλάδα ο μόνος νόμος που τηρείται είναι της ΔΙΑΤΡΟΦΉΣ;Ας εξισωθούν οι παραβιάσεις επικοινωνίας και οι παραβιασεις
Δικαστικών αποφάσεων με την ΜΗ ΚΑΤΑΒΟΛΉ ΔΙΑΤΡΟΦΉΣ!Τα παιδιά της Ελλάδος μεγαλώνουν ευνουχισμενα και χωρίς το πατρικό πρότυπο!!!Άμεσα η διάγνωση και ποινικοποίησηΤης γονεϊκής αποξένωσης!!!Κ Μ Ζ

29 Νοεμβρίου 2023, 21:24 | Ζ Ν ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ. ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.

Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L.,

Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.

2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ

Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

29 Νοεμβρίου 2023, 21:51 | Β Γ Λυπάμαι για τη χαώδη διάκριση του νομοσχεδίου, θα φέρει διχασμό και ανισότητα, παραλείπει να συμπεριλάβει στην βία και την Γονεϊκή αποξένωση, η οποία είναι μάστιγα και προκάλεσε τόσο κακό στα Παιδιά και στίς οικογένειες τόσα χρόνια, η βία ΔΕΝ εχει φύλο,είναι αποδεδειγμένο με έρευνες,πρέπει να θεσπιστεί πρόληψη του φαινομένου και διαπαιδαγώγιση οικογενειών και όχι αύξηση ποινών,και με τής ψευδείς καταγγελίες οι οποίες θα αυξηθούν τι γίνεται; δεν πρέπει να έχουν την ανάλογη ποινή;Απαράδεκτο, πρέπει να διορθωθεί

29 Νοεμβρίου 2023, 21:45 | Ν Ν Αν και υπάρχουν προβλήματα σε αρκετά άρθρα του νομοσχεδίου θα προσπαθήσω να σχολιάσω το άρθρο που αναφέρεται στο θέμα της οικογένειας.Για να είναι ένας νόμος σύνομος, θα πρέπει να ακολουθεί το Σύνταγμα.
Δεν είναι δυνατόν να θέλουμε να αποδώσουμε δικαιοσύνη, παραβλέποντας βασικά άρθρα του Συντάγματος περί Ισονομίας Ισοπολιτείας στους Έλληνες Πολίτες, στα δικαιώματα και υποχρεώσεις των Ελλήνων Πολιτών που είναι ίδια προς όλους, κάνοντας ρατσιστικές διαφοροποιήσεις φύλου, αναφέροντας ότι οι δομές ασχολούνται με γυναίκες θύματα ενδοοικογενειακής βίας. Η βία, και εδώ η ενδοοικογενειακή βία, δεν έχει διαχωρισμό φύλου, ούτε είναι μονοπρόσωπη. Πολλές φορές ασκείται ψυχολογικά και κάποιες σωματικά. Ο ρόλος του καθενός πρέπει να φανερώνεται/διαπιστώνεται με κατάλληλες μεθόδους. Υπάρχει ο ηθικός αυτουργός και ο πρακτικός δράστης.Ο Νόμος πρέπει να προστατεύει τα θύματα αλλά πρώτα τα παιδιά. Τα παιδιά είναι θύματα της ενδοοικογενειακής βίας. Δεν έχει κανείς το δικαίωμα να απαλείφει έναν γονέα, διότι ο έτερος θέλει να παρουσιάζεται ως μοναδικός γονέας ή και να επιζητεί εκδίκηση, καταθέτοντας ψευθείς εγκλήσεις με στόχο την καταστροφή του άλλου και την αποξένωσή του από το/τα παιδί/ιά.

Η επιδιωκόμενη αποξένωση παιδιού γονέα είναι ψυχολογικό κακούργημα και επιβάλλεται να διαπιστώνεται γρήγορα και να τιμωρείται.Πρέπει να ενταχθεί στο νέο νομοσχέδιο, απαραίτητα.

29 Νοεμβρίου 2023, 21:09 | Β Α ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ<>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν.

3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

29 Νοεμβρίου 2023, 20:35 | n gvs ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ «ΕΙΝΑΙ» ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΚΑΙ «ΠΡΕΠΕΙ» ΝΑ «ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ» ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ.δεν θα το αναλύσω.δεν θα εξηστορήσω βιώματα και επιπτώσεις.δεν θα γράψω πολλά.αυτά που θα γράψω όμως μπορεί και ο πιο «αμόρφωτος» να καταλάβει.ΚΑΤ' ΑΡΧΑΣ Η ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ «ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ» ΚΑΙ ΕΠΙΦΕΡΕΙ «ΕΝΤΟΝΟ ΨΥΧΙΚΟ ΠΟΝΟ» ΣΤΑ ΠΑΙΔΙΑ. ΑΠΟ ΑΥΤΟ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ΣΥΝΕΠΑΓΕΤΑΙ ΠΩΣ Η ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ «ΕΙΝΑΙ» ΚΑΙ «ΠΡΕΠΕΙ» ΝΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΤΕΙ ΚΑΤΑ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΝΑ «ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ» ΩΣ ΜΟΡΦΗ «ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ» ΚΑΙ ΝΑ «ΔΙΩΚΕΤΑΙ ΠΟΙΝΙΚΑ» ΚΑΘΩΣ ΑΥΤΗ ΠΡΟΚΑΛΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΑΤΟΜΑ ΤΟΥ ΣΤΕΝΟΥ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ.ΕΠΙΣΗΣ ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ «ΤΟΝΙΣΤΕΙ» ΠΩΣ Η ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΜΟΝΟΝ ΠΑΙΔΙΚΗ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ. ΕΙΝΑΙ ΚΑΙ «ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ» ΤΟΥ «ΑΛΛΟΥ ΓΟΝΕΑ» (μητέρας ή πατέρα. εντός ή εκτός γάμου) ΠΟΥ ΕΠΙΦΕΡΕΙ ΣΕ ΑΥΤΟΝ «ΕΝΤΟΝΟ ΨΥΧΙΚΟ ΠΟΝΟ» ΚΑΘΩΣ ΑΥΤΟΣ «ΑΠΟΞΕΝΏΝΕΤΑΙ» ΑΠΟ ΤΑ ΙΔΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ.Η ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΔΕΝ ΣΤΑΜΑΤΑΕΙ ΕΔΩ ΚΑΘΩΣ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΚΑΙ «ΠΡΟΕΚΤΑΣΕΙΣ».Η ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ «ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗ» ΠΟΥ ΕΠΙΦΕΡΕΙ «ΕΝΤΟΝΟ ΨΥΧΙΚΟ ΠΟΝΟ» ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ «ΣΥΓΓΕΝΕΙΣ» ΤΟΥ ΑΠΟΞΕΝΩΜΕΝΟΥ ΓΟΝΕΑ.Η ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΕΙΝΑΙ ΜΙΑ ΜΟΡΦΗ «ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΗΣ» ΠΟΥ ΕΠΙΦΕΡΕΙ «ΕΝΤΟΝΟ ΨΥΧΙΚΟ ΠΟΝΟ» ΚΑΙ ΜΑΣΤΙΖΕΙ ΤΗΝ ΣΗΜΕΡΙΝΗ «ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ».ΜΕ ΟΛΑ ΤΑ ΠΑΡΑΠΑΝΩ ΓΙΝΕΤΑΙ ΑΠΟΛΥΤΟΣ ΑΝΤΙΛΗΠΤΟ ΠΩΣ Η ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ «ΕΙΝΑΙ» ΚΑΙ «ΠΡΕΠΕΙ» ΝΑ «ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ» ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ ΠΟΥ ΕΠΙΦΕΡΕΙ ΕΝΤΟΝΟ ΨΥΧΙΚΟ ΠΟΝΟ «ΣΕ ΟΛΟΥΣ» τους «ΑΠΟΞΕΝΩΜΕΝΟΥΣ» (παιδιά, γονείς, θείους, νονούς, ξαδέρφους, παππούδες κ.τ.λ.) ΚΑΙ «ΠΡΕΠΕΙ» ΝΑ ΔΙΩΚΕΤΑΙ ΠΟΙΝΙΚΑ.μετά από αυτά τα ολίγα παραπάνω και έχοντας γνώση, εμπειρία και πλήρη αντίληψη της κατάστασης, προτείνω τα παρακάτω:ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ<>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως

αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

29 Νοεμβρίου 2023, 20:42 | Σ Μ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ - ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.

Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022
Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022
Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021
Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278
Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022
Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.
Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022
Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40
Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.
2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ
Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-19129 Νοεμβρίου 2023, 20:53 | Διονύσιος ΠριντεζηςΗ γονική αποξένωση να θεωρείται κακοποίηση του παιδιού. Η γονικη αποξενωση μπορεί να αποδειχτεί με το διάστημα κατά το οποίο το παιδι ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΙ τον πατέρα του η με τις φορές που δεν έχει συναντήσει τον πατέρα του. Φορα= 1 σαββατοκύριακο κάθε 15 ημέρες η κάθε δεύτερη Τετάρτη.

29 Νοεμβρίου 2023, 20:41 | Θ Μ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ<>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.

Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ

Αναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022
Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40
Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.
2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ
Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191
29 Νοεμβρίου 2023, 20:13 | Ε Δ Είναι αδιανόητο πως παιδιά θύματα ενδοοικογενειακής βιΑς(ακόμη κι αυτά που έχουν υποστεί σεξουαλική κακοποίηση από γονέα) τους επιβάλλεται η έστω και υπό εποπτεία επικοινωνία με τον γονέα θύτη. Στη χώρα μας δεν είναι επαρκής η ψυχολογική υποστήριξη τετοιων θυμάτων καθώς και η αξιολόγηση του ψυχολογικού/ ψυχιατρικού προφίλ του εν λόγω γονέα. Κάθε υπόθεση είναι ξεχωριστή. Γνώμονας θα έπρεπε να είναι το συμφέρον των παιδιών κι όχι τα δικαιώματα των γονέων. Στις μέρες μας οι κοινωνικοί λειτουργοί κι οι παδοψυχολογοι/ ψυχίατροι χρησιμοποιούνται σαν μια ακόμη σελίδα στη δικογραφία, που μπορεί και να προσπεράσει αδιαβαστη. Κι οταν έρθει η ώρα της λήψης απόφασης από το δικαστήριο οι γνωματεύσεις και τα πορίσματα ίσως αξιολογηθουν σαν δευτερεύοντα στοιχείασε συνάρτηση με το νόμο και τα δικαιώματα του γονέα/ κακοποιητη.29 Νοεμβρίου 2023, 20:07 | Αντωνιος ΔημητρακουλάκοςΗ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ ΜΟΥ ΣΤΗ ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ !ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΝΑ ΤΗΝ ΑΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ

ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ<>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022

Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., “Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής”, διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., “Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου”, διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191
29 Νοεμβρίου 2023, 19:53 | Κ Ο ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΗΣ ΜΟΥ,ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΜΕ ΕΣΤΕΙΛΕ ΑΠΕΙΡΕΣ ΦΟΡΕΣ ΣΤΑ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΑ,ΑΥΤΟΣ ΠΟΥ ΜΕ ΒΑΣΑΝΙΖΕ ΛΕΣ ΚΑΙ ΗΜΟΥΝ ΕΝΑ ΚΟΜΜΑΤΙ ΚΡΕΑΣ,ΕΙΝΑΙ ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΑ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΗΣ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΜΕΝΟΣ ΟΧΙ ΑΠΟ ΕΝΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ,ΑΛΛΑ ΑΠΟ ΤΡΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΑ ΚΑΙ 3 ΕΦΕΤΕΙΑ , ΚΑΙ ΚΡΙΘΗΚΕ ΣΕ ΟΛΑ ΟΜΟΦΩΝΑ ΕΝΟΧΟΣ. Ο ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΗΣ ΜΟΥ ΛΟΙΠΟΝ ΕΠΙΚΑΛΕΣΤΗΚΕ ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΤΟ ΨΕΥΤΟΣΥΝΔΡΟΜΟ ΤΗΣ «ΓΟΝΕΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ».ΟΙ ΑΞΙΟΤΙΜΟΙ ΔΙΚΑΣΤΕΣ ΕΚΡΙΝΑΝ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΤΑΔΙΚΑΣΑΝ ΣΕ 3 ΠΡΩΤΟΔΙΚΑ ΟΠΩΣ ΠΡΟΕΙΠΑ ΚΑΙ 3 ΕΦΕΤΕΙΑ.ΠΕΡΙ ΔΗΘΕΝ «ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ» ΠΟΥ ΜΕ ΛΥΠΗ ΔΙΑΒΑΖΩ.ΖΗΤΑΜΕ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ.ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΤΟ ΑΥΤΟΝΟΗΤΟ ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΜΑΣ ΣΤΟ ΝΑ ΖΟΥΜΕ ΗΡΕΜΑ,ΣΤΟ ΝΑ ΖΟΥΜΕ ΓΕΝΙΚΑ ΒΑΣΙΚΑ ΚΑΙ ΧΩΡΙΣ ΒΙΑ ΘΕΛΟΥΝ ΝΑ ΜΑΣ ΤΟ ΣΤΕΡΗΣΟΥΝ,ΜΕΧΡΙ ΚΑΙ ΕΔΩ ΣΤΗ ΔΙΑΒΟΥΛΕΥΣΗ,ΠΟΥ ΠΡΟΣΩΠΙΚΑ ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΑ ΛΙΓΟ ΜΕ ΤΗΝ ΕΛΠΙΔΑ ΟΤΙ ΒΡΕΘΗΚΕ ΕΝΑΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΠΟΥ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΘΑ ΜΑΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΨΕΙ.ΤΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΔΙΚΑ ΣΑΣ….
29 Νοεμβρίου 2023, 19:41 | Κ ‼ Σύσταση ΟΗΕ προς τα κράτη μέλη: απαγορεύστε νομοθετικά τη χρήση της «γονεϊκής αποξένωσης» σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια.Η Ειδική Εισηγήτρια για τη βία κατά των γυναικών και των κοριτσιών, Reem Alsalem, υπέβαλε στις 13 Απριλίου 2023 έκθεση στο Συμβούλιο των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, με την οποία καταδικάζει τη χρήση της ψευδοεπιστημονικής έννοιας της "γονεϊκής αποξένωσης", και συναφών εννοιών, σε δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια, καταδεικνύοντας τους κινδύνους που αυτή επιφέρει ως προς την προστασία των ανήλικων θυμάτων και των μητέρων τους, ιδίως σε περιπτώσεις που υπάρχουν καταγγελίες για ενδοοικογενειακή βία και σεξουαλική κακοποίηση.Περισσότερα στο stopchildabuse.gr. Σύνδεσμος για το σχετικό άρθρο στα σχόλια. Στο τέλος του άρθρου θα βρείτε την αναφορά του ΟΗΕ στο πρωτότυπο και μεταφρασμένη στα ελληνικά.

29 Νοεμβρίου 2023, 19:17 | Κ Η γονεϊκή αποξένωση είναι ψευδοθεωρία, ένα νομικό τέχνασμα που χρησιμοποιούν οι συνήγοροι υπεράσπισης φερόμενων δραστών παιδικής κακοποίησης και οι τεχνικοί τους

σύμβουλοι. Δεν έχει καμία θέση ούτε στη νομοθεσία, ούτε σε δικόγραφα και δικαστικές αποφάσεις και, φυσικά, ούτε σε γνωματεύσεις. Τη χρήση της γονεϊκής αποξένωσης σε δικαστικές υποθέσεις επιμέλειας έχουν καταγγείλει ο ΟΗΕ και το Συμβούλιο της Ευρώπης (μεταξύ πολλών άλλων εμπειρογνωμόνων), καταδεικνύοντας τις βλαβερές συνέπειες αυτής της ψευδοθεωρίας για την προστασία των παιδιών.‼ Μία μόλις εβδομάδα μετά τη δημοσιοποίηση της αξιολόγησης του Συμβουλίου της Ευρώπης για τα μέτρα που έχει πάρει η Ελλάδα ως προς την εφαρμογή της Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης, στην οποία της ασκεί σκληρή κριτική, ειδικά σε ό,τι αφορά το ζήτημα της προστασίας των παιδιών, μαθαίνουμε από ανεπίσημες πηγές ότι την ερχόμενη Δευτέρα θα μπει σε διαβούλευση νομοσχέδιο για την ενδοοικογενειακή βία το οποίο θα περιέχει αναφορά στη γονεϊκή αποξένωση.Η επιτροπή του Συμβουλίου της Ευρώπης που επιτηρεί τη συμμόρφωση των κρατών-μελών με τη σύμβαση της Κωνσταντινούπολης αναφέρεται ειδικά στα προβλήματα που έχει δημιουργήσει στην Ελλάδα ως προς την παιδική προστασία η αναμόρφωση του Οικογενειακού Δικαίου, ο νόμος 4800/2021, γνωστός και ως νόμος Τσιάρα ή νόμος για την «υποχρεωτική συνεπιμέλεια». Ασκεί δριμεία κριτική στην κυβέρνηση σχετικά με τη χρήση της ψευδοθεωρίας της γονεϊκής αποξένωσης σε υποθέσεις επιμέλειας (καθώς και στην έμμεση αναφορά της στον 4800/2021, ως «διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του παιδιού με τον άλλο γονέα»). Εμείς από τη θέση μας διαμηνύουμε, καμία σκέψη για νομοθέτηση της ψευδοθεωρίας – κατάργηση τώρα του νόμου για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια – πλήρη συμμόρφωση της χώρας στις διεθνείς συμβάσεις που η ίδια έχει υπογράψει!Κάτω τα χέρια από τα παιδιά! Πλήρης προστασία των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Σχετικοί σύνδεσμοι στα σχόλια.#τα_παιδιά_έχουν_φωνή #stopchildabuse #αμετάκλητα_ΟΧΙ

29 Νοεμβρίου 2023, 19:21 | Χρ Η επιτροπή του ΟΗΕ για τη Θέση των Γυναικών (CSW) τοποθετείται ενάντια στη χρήση της επικίνδυνης οπισθοδρομικής θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» στις δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια των παιδιών.‼ «Είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό το γεγονός ότι στο όνομα της προστασίας των παιδιών, αυτές οι δικαστικές αποφάσεις καταλήγουν συχνά να τα εκθέτουν σε ακόμη μεγαλύτερο κίνδυνο αναθέτοντας την επιμέλεια τους στον κακοποιητικό γονέα.»Ολόκληρο το εισαγωγικό σημείωμα της ομάδας εργασίας της Επιτροπής για τη Θέση των Γυναικών του ΟΗΕ, μεταφρασμένο, στο website της καμπάνιας ενημέρωσης για την ψευδοεπιστημονική θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης». Link: https://stopchildabuse.gr/i-epitropi-tou-oie-gia-ti-thesi-ton-gynaikon-topotheteitai-kata-tis-chrisis-tis-theorias-tis-goneikis-apoxenosis-se-nomikes-diadikasies/Η γονεϊκή αποξένωση είναι ένα νομικό όπλο στα χέρια των κακοποιητών στις δίκες για την επιμέλεια. Εκθέτει τα παιδιά σε κίνδυνο. Δεν έχει καμία θέση στη νομοθεσία για την ενδοοικογενειακή βία.#τα_παιδιά_έχουν_φωνή

29 Νοεμβρίου 2023, 19:40 | Αθ Ες Η γονεϊκή αποξένωση είναι χείριστη κακοποίηση των παιδιών.Είναι πλάσματα ανυπεράσπιστα μη ικανά να αντιδράσουν στον αποξενωτή γονέα . Επιτελους ποινικοποιήστε τις ψευδής καταγγελίες καταστρέφονται άνθρωποι .

29 Νοεμβρίου 2023, 19:32 | Ν Μπ Η σύγχρονη έρευνα έχει δείξει ότι η Γονική αποξένωση είναι μία μορφή ενδοοικογενειακής βίας κι αποτελεί μορφή παιδικής κακοποίησης (Harman et al, 2016b, 2018. Templar et al, 2017). Στις ΗΠΑ υπολογίζεται ότι 22 εκατομμύρια παιδιά και γονείς υποφέρουν από τη γονική αποξένωση αλλά κι εκατομμύρια οικογένειες σε όλο στον κόσμο (Harman et al, 2016b). Στην Αυστραλία, η γονική αποξένωση έχει αναγνωριστεί από τη δικαιοσύνη ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας (Federal Circuit Court of Australia, 2015). Στη Βραζιλία το 2010 εφαρμόστηκε η ποινικοποίηση της γονικής αποξένωσης (Brazilian Low No. 12 318, 2010). Χαρακτηριστικά οι ερευνητές έχουν αναφερθεί στους όρους «βάναυση μεταχείριση», «παιδική κακοποίηση» «σοβαρό θέμα παιδικής προστασίας», «με σοβαρές/δριμείς και μακροχρόνιες επιπτώσεις» στο παιδί (Harman, Kruk, 2018). Πρόκειται για μορφή γονεκτομής (parentectomy) ή απομάκρυνσης ή απάλειψης του γονέα-στόχου από τη ζωή των παιδιών του (Summers & Summers, 2006).Παρόλο που η γονική αποξένωση δεν αναφέρεται στα εγχειρίδια της ψυχιατρικής ως επίσημη ψυχική διαταραχή, ωστόσο, υπάρχει πλούσια έρευνα και αρθρογραφία (πάνω από 2700 μελέτες, έρευνες, άρθρα σε βιβλία) που τεκμηριώνει την ύπαρξη της. Υπάρχουν διαχρονικές, σοβαρές μελέτες και έρευνες (R.A. Gardner (1987a, 1992a. 1998), Turkat (2002), Baker (2005, 2006,a,b,2007,2011,2016) Harman et al (2016, a,b,, 2018), Bernet et al(2016) (Johnston et al, (2005), Lonardos (2013), Saini (2016), Templar(2017), Warshak (2015a,2010, 2013) που τεκμηριώνουν επιστημονικά τη διαταραχή της γονικής αποξένωσης. Ωστόσο, ο κορυφαίος ερευνητής, καθηγητής ψυχολογίας Warshak (2015a) επισημαίνει και εξηγεί ότι μπορεί να μην συμπεριλαμβάνεται η διαταραχή υπό αυτό τον όρο «γονική αποξένωση» στα διαγνωστικά εγχειρίδια ψυχιατρικής (DSM-V), αλλά περιγράφεται υπό άλλους όρους. Συγκεκριμένα, στο DSM-V, στο κεφάλαιο “Προβλήματα σχέσεων” και κάτω από την υποκεφαλίδα “Προβλήματα Σχετικά με την Οικογενειακή Ανατροφή”, αναφέρονται δύο διαγνωστικά κριτήρια που περιγράφουν τη γονική αποξένωση. Το πρώτο κριτήριο είναι το V61.20 (Προβλήματα στις σχέσεις γονέα-παιδιού), όπου περιγράφει ότι το πρόβλημα της

σχέσης γονέα-παιδιού σχετίζεται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο (περιγράφει τη σχέση του αποξενωμένου παιδιού με τον απορριφθέντα γονέα). Το δεύτερο κριτήριο είναι το V61.29: CAPRD (Child Affected by Parental Relationship Distress.). Αυτό το κριτήριο αναφέρεται στην επίδραση της δυσφορίας στις γονικές σχέσεις στον ψυχισμό του παιδιού (υψηλά επίπεδα συγκρούσεων, δυσφορίας και υποτίμησης). Η περιγραφή σχετικά με τα γνωστικά, συναισθηματικά και συμπεριφορικά προβλήματα των παιδιών που αναίτια απορρίπτουν τον ένα γονέα, στη σκιά της υποτίμησης του από τον άλλο γονέα, σαφώς ταιριάζει με την γονική αποξένωση.Στην Ελλάδα παρατηρείται σε υψηλό ποσοστό η γονική αποξένωση ως απόρροια της αποκλειστικής επιμέλειας που στη συντριπτική της πλειοψηφία δίδεται μόνον στον έναν γονιό (μητέρα) κι ο άλλος γονέας (πατέρας) περιορίζεται σε ελάχιστες ημέρες ή και ώρες επικοινωνίας το μήνα με αποτέλεσμα να δημιουργείται πρόσφορο έδαφος για γονική αποξένωση.Τα κύρια ευρήματα μίας πρόσφατης ελληνικής μελέτης (Καλαιτζάκης, 2020), στην οποία συμμετείχαν 247 άτομα, ήταν:Μόνο 3,8% των παιδιών έχουν την προτεινόμενη -από τη σύγχρονη επιστημονική βιβλιογραφία- επικοινωνία και με τους δύο γονείς (κατ' ελάχιστο 35% του χρόνου με καθένα). Το γεγονός αυτό αποτελεί εγγενής αδυναμία του δικαστικού συστήματος στην Ελλάδα δημιουργώντας προϋποθέσεις γονικής αποξένωσης. Ένα στα δέκα παιδιά δεν έχει καμία επικοινωνία με τον πατέρα του και το 1/3 των περιπτώσεων το παιδί συχνά δεν θέλει να δει τον στοχοποιημένο γονέα λόγω του αποξενωτή γονέα.Η μεταβολή του τόπου κατοικίας του παιδιού, η παράλειψη ενημέρωσης του μη έχοντος την επιμέλεια γονέα, η μη τήρηση δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας αποτελούν πολύ συχνές τακτικές αποξένωσης. Στο 60% των περιπτώσεων ο ένας γονέας προσπαθεί να στρέψει τις αρχές ενάντια στον στοχοποιημένο γονέα. Οι ψευδείς κατηγορίες ενδοοικογενειακής βίας, κυρίως σωματικής και ψυχολογικής, με αναφερόμενο θύμα το παιδί ή/και το γονέα, είναι εξαιρετικά συχνές.Στο 81% των περιπτώσεων ένας δικηγόρος συμμετέχει άμεσα ή έμμεσα στην αποξένωση/ψευδείς κατηγορίες, γεγονός που εγείρει δεοντολογικά θέματα στην άσκηση του δικηγορικού επαγγέλματος. Στο 93% των περιπτώσεων το περιβάλλον του αποξενωτή συμμετέχει στην αποξένωση/ψευδείς κατηγορίες. Επιπλέον, σπάνια αναφέρονται σοβαρές συνέπειες για τον αποξενωτή γονέα, παρά το γεγονός ότι σε σημαντικό ποσοστό υπάρχουν στοιχεία που τεκμηριώνουν, έμμεσα ή άμεσα τις συμπεριφορές αποξένωσης και τις ψευδείς κατηγορίες. Αυτό θέτει προ των ευθυνών του, μεταξύ άλλων, το δικαστικό σύστημα.Οι συνέπειες για τον στοχοποιημένο γονέα είναι πολλαπλές και καταστροφικές, ιδίως αναφορικά με τη σχέση με τα παιδιά του, την οικονομική του κατάσταση, την ευεξία και σωματική του υγεία, την εμπιστοσύνη προς τις αρχές και τρίτους. Σημαντικές ή καταστροφικές είναι πολύ συχνά και οι συνέπειες για την ευεξία και την εκπαίδευση των παιδιών. Το 8,5% των στοχοποιημένων γονέων έχει αυτοκτονικές σκέψεις και 2% έχουν διαπράξει απόπειρα αυτοκτονίας , το 3,2% των εμπλεκομένων παιδιών έχει αυτοκτονικές σκέψεις. Τα ευρήματα της έρευνας αυτής παρουσιάζουν αξιοσημείωτες ομοιότητες με αντίστοιχες έρευνες συλλόγων γονέων στο εξωτερικό όπως στη Δανία και το Ηνωμένο Βασίλειο. Οι συμπεριφορές γονικής αποξένωσης και οι ψευδείς κατηγορίες είναι φαινόμενα που δε περιορίζονται σε εθνικά σύνορα.Για να εξηγήσουμε την γονική αποξένωση, θα πρέπει να ερμηνεύσουμε κάτω υπό ποιες ψυχολογικές διεργασίες αναπτύσσεται και εξελίσσεται. Το διαζύγιο προκαλεί ισχυρή ψυχική ταλάντωση στο παιδί και συνιστά ψυχικό τραύμα όπως αποδεικνύεται από το σύνολο των ερευνών. Το παιδί βιώνει αναπάντεχα τον φυσικό αποχωρισμό των γονέων του και ταυτόχρονα την αλλαγή τόπου και χρόνου στην σχέση του με τον απομακρυσμένο γονέα. Το ίδιο το παιδί καθώς οι έννοιες διαζύγιο, επιμέλεια, επικοινωνία είναι δυσνόητες και δεν κατανοεί την αναγκαιότητα τους, βιώνει την αποχώρηση του γονέα που φεύγει ως απώλεια (αντίστοιχη με εκείνη του θανάτου), νιώθει εγκατάλειψη, απόρριψη, και κατακλύζεται από συναισθήματα ενοχής αφού δεν μπορεί να εξηγήσει την όλη κατάσταση αποδίδει στον εαυτό του την ευθύνη της αποχώρησης του γονέα. Παιδί και απομακρυσμένος γονέας υποβάλλονται σε ένα νέο ψυχοσυναισθηματικό κόσμο με κώδικες πλέον την απουσία και την απόσταση. Αιφνίδια, στερούνται εμπειρίες οικειότητας, εγγύτητας, θαλπωρής, επικοινωνιακής αλληλεπίδρασης, φροντίδας και δέσμευσης. Πρόκειται για βιώματα ανατροπής, αναπάντεχα για τον ψυχικό κόσμο του ανήλικου αφού ο καθημερινός γονέας μετατρέπεται σε απομακρυσμένο πρόσωπο-επισκέπτη. Το παιδί γίνεται συναισθηματικά ευάλωτο όχι τόσο εξαιτίας του χωρισμού τους όσο, κυρίως, εξαιτίας του «παράλληλου διαζυγίου» εκείνου που αναγκάζεται να «προσυπογράψει» ότι δεν θα ζήσει με τον γονέα που τυπικά αποχωρεί. Για να αντέξει ο παιδικός ψυχισμός αυτή τον βαθιά ψυχικό πόνο από-επενδύει τα συναισθήματα που έτρεφε για τον απομακρυσμένο γονέα και δομεί ένα είδος «συναισθηματικού τείχους» ως προς την εσωτερίκευσή του. Τα παιδιά βρίσκονται σε διεργασία σύγκρουσης επιθυμίας –αποφυγής για να μην νιώσουν ψυχικό πόνο. Σε αυτό το επίμαχο χρονικό διάστημα όπου αλλάζουν κατακλυσμιαία συνήθειες, συμπεριφορές, ρόλοι και συναισθήματα, ελλοχεύει ο κίνδυνος το παιδί που θα διαβιεί με τον γονέα που έχει την επιμέλεια, να απομακρυνθεί ψυχολογικά και συναισθηματικά από τον γονέα που τυπικά αποχωρεί (McAdams, 1988, White, 1990).Σύμφωνα με τη Dr Susan Heitler (2019), η διαδικασία αποξένωσης αρχίζει με την σταδιακή ενστάλαξη αρνητικών απόψεων και συναισθημάτων στο παιδί από τον αποξενωτή γονέα για τον

αποξενωμένο γονέα και όσο η γονική αποξένωση επιδεινώνεται, τόσο το παιδί ενεργεί με αυξανόμενη εχθρότητα έναντι του στοχοποιημένου γονέα, αρνούμενοτελικά οποιαδήποτε επαφή κι επικοινωνία μαζί του. Πείθει το παιδί να νιώθει μίσος, τρόμο, στην ιδέα να αλληλοεπιδράσει ξανά με τον στοχοποιημένο γονέα, εμποδίζοντας την επικοινωνία, έτσι ώστε το παιδί να εξαρτάται πλήρως από τον αποξενωτή. Ο αποξενωτής γονέας ουσιαστικά απάγει το παιδί, ψυχολογικά και σωματικά.Το παιδί έχει αλλοιώσει σταδιακά το κύρος του αποξενωμένου-στοχοποιημένου γονέα με βάση ανυπόστατες κατηγορίες, προθέσεις και πληροφορίες για εκείνον, εσωτερικεύοντας μια ψευδή, αρνητική εικόνα με την οποία φυσικά αρνείται να ταυτίζεται πλέον. Το σύνδρομο της γονικής αποξένωσης αποδίδεται στην μετάθεση της επιθετικότητας, που συνεπάγεται ένα συγκρουσιακό διαζύγιο, στα παιδιά και σε έναν συνδυασμό του Συνδρόμου της Στοκχόλμης (το παιδί αισθάνεται όμηρος του αποξενωτή γονέα και υιοθετεί τις συμπεριφορές που του υπαγορεύει, για να μην αντιμετωπίσει την οργή του) και του φαινομένου των ”Ψευδών Αναμνήσεων (σύμφωνα με το οποίο η εικόνα του απόντος γονέα σταδιακά αλλοιώνεται και αντικαθίσταται από μνήμες, που σπάνια αντιστοιχούν στην πραγματικότητα (Gardner, 1987).Η εκστρατεία της υποτίμησης (Το παιδί κακολογεί τον αποξενωμένο γονέα με άσχημη γλώσσα και έντονη αντιθετική συμπεριφορά).
Η επιπόλαια αιτιολογία αποξένωσης (Το παιδί προσφέρει αδύναμους, παράλογους ή επιπόλαιους λόγους για το θυμό του και για την άρνηση επικοινωνίας).
Η έλλειψη αμφιθυμίας (Το παιδί εκφράζει σιγουριά για τον εαυτό του και δεν αμφιταλαντεύεται ποτέ όσον αφορά τα συναισθήματά του προς τον αποξενωμένο γονέα. Δεν παρουσιάζει (εξωτερικά) συναισθήματα σε σύγχυση, παρά μόνο το αρνητικό – μίσος).
Το ανεξάρτητο στοχαστικό φαινόμενο (το παιδί αναφέρει ότι από μόνο του σκέφτηκε τις ιδέες της δυσφήμισης του γονέα και ισχυρίζεται ότι κανείς δεν του είπε τι να κάνει).
Η αυτόματη / ανακλαστική υποστήριξη (Υποστηρίζει και αισθάνεται την ανάγκη να προστατεύσει τον αποξενωτή γονέα).
Η έλλειψη ενοχής (Το παιδί δεν παρουσιάζει ενοχή και δεν έχει εν συναίσθηση για τη σκληρότητά του προς τον αποξενωμένο γονέα).

Δανεικά σενάρια (Το παιδί χρησιμοποιεί σενάρια ή περιγράφει έντονα καταστάσεις που δεν θα μπορούσε το ίδιο να έχει βιώσει και συνήθως αντιστοιχούν στα λόγια του αποξενωτή γονέα).Διάχυση της εχθρότητας (Η εχθρότητα διαχέεται σε φίλους ή και σε ολόκληρη την οικογένεια του αποξενωμένου γονέα).Οι αποξενωτές ενδέχεται επίσης να κάνουν ψευδείς κατηγορίες για σεξουαλική ή σωματική κακοποίηση εναντίον του στοχοποιημένου γονέα με σκοπό να τον καταστρέψουν και να τον «εξαφανίσουν» από τη ζωή του παιδιού. Σε αυτή τη φάση δημιουργούνται νέες συμμαχίες που υπηρετούν την πίστη του παιδιού στο γάμο ή την υπεράσπιση και διάσωση ενός γονέα με τον οποίο ταυτίζεται το παιδί και τον οποίο θεωρεί λανθασμένα ως θύμα. Τέτοιες συμμαχίες συμβαίνουν συχνά μεταξύ του παιδιού προεφηβικής ηλικίας και του γονέα που αντιτίθεται στο διαζύγιο. Οι νέες συμμαχίες εξυπηρετούν διάφορες ψυχολογικές ανάγκες γονέων και παιδιών (την ανακούφιση της μοναξιάς, ως ισχυρό αντίδοτο στο μεγάλο ψυχικό πόνο από την απόρριψη και το αίσθημα αβοήθητου (Roseby & Johnston, 1998). Οι ισχυρότερες συμμαχίες συμβαίνουν στις ηλικίες 9-12 όπου παρατηρούνται πολωμένες απόψεις των παιδιών. Η ομολογούμενη ατζέντα των συμμαχιών είναι πιθανώς η αποκατάσταση του γάμου που απέτυχε, η κρυφή ατζέντα είναι η εκδίκηση (Κολλαΐτης, 2009). Υπάρχουν γονείς που αποξενώνουν που μπορεί να περιμένουν επί χρόνια μέχρι να φτάσουν τα παιδιά σε αυτή την ηλικία με στόχο να τα κατευθύνουν σε καταστροφικές πράξεις και να αρχίσουν περισσότερες δικαστικές διώξεις (Dunn, O’ Connor & Cheng, 2005).Τις τελευταίες δεκαετίες, παρατηρούμε στην καθημερινή κλινική παιδοψυχιατρική πρακτική τα διαρκώς αυξανόμενα αιτήματα χωρισμένων κυρίως γονέων (συνήθως μητέρων) για σεξουαλική (ή/και σωματική) κακοποίηση του παιδιού τους από τον άλλο γονέα (συνήθως πατέρα), συχνά στα πλαίσια διαφορών και συγκρούσεων για την επιμέλεια, επικοινωνία, διατροφή και άλλα θέματα που συνοδεύουν και ακολουθούν το διαζύγιο, γεγονός που προκύπτει και από τη διεθνή εμπειρία (Gonter et al, 2000). Σήμερα πια, ολοένα και περισσότερες τέτοιες περιπτώσεις παιδιών εξετάζονται επανειλημμένα και για πολλά χρόνια από διάφορες υπηρεσίες καθώς και από ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας, οι οποίοι στερούνται συχνά ειδικής γνώσης και εμπειρίας, διαδικασία που από μόνη της μπορεί να προκαλέσει κακοποίηση σε ένα παιδί και θέτει σε αμφιβολία την αξιοπιστία των ισχυρισμών του, ακόμα κι αν αυτοί είναι αληθινοί. Ένα μεγάλο ποσοστό αυτών των αιτημάτων αυτών, αφορούν ψευδείς κατηγορίες στα πλαίσια της γονικής αποξένωσης (Κολαίτης, 2009). Το φαινόμενο αυτό στη βιβλιογραφία είναι γνωστό ως «ισχυρισμοί για σεξουαλική κακοποίηση παιδιών στα πλαίσια συγκρουσιακών διαζυγίων» (Sexual Abuse Allegation in Divorse syndrome, SAID Syndrome (Blush & Ross, 1987. Gonter et al, 2000). Βεβαίως η μη τεκμηρίωση των ισχυρισμών δεν σημαίνει απαραίτητα ότι δεν έχει συμβεί σεξουαλική κακοποίηση ή ότι απαραίτητα υπάρχει πρόθεση, αφού μπορεί να έχουν παρεξηγηθεί λόγια ή συμπεριφορές των παιδιών (Meadow, 1995). Τα παιδιά στις περιπτώσεις αυτές χρησιμοποιούνται σαν πιόνια του ενός γονέα στην προσπάθειά του να πληγώσει ή ακόμα και να καταστρέψει τον άλλο γονέα και πρώην σύζυγο. Οι ισχυρισμοί

κακοποίησης, ακόμα και αν αποδειχθούν ψεύτικοι, μπορεί να έχουν βλαπτική επίδραση στη ζωή ενός ανθρώπου, καθώς και του παιδιού του (Κολαϊτης, 2009). Συνήθως οι καταγγέλλοντες αποξενωτές γονείς είναι συναισθηματικά ασταθείς, με μια έντονη αίσθηση ιδιοκτησίας του παιδιού και μιας βαθιάς ανάγκης για έλεγχο. Επίσης συχνά παρατηρείται και διαταραχή της προσωπικότητας (Μεταιχμιακή, Ναρκισσιστική, Οιστριονική). Άτομα με διαταραχή προσωπικότητας οριακού τύπου τυπικά παραμορφώνουν, υπερβάλλουν, περνούν τα λόγια τους σε πράξεις και συχνά ψάχνουν και καταφεύγουν σε ειδικούς με στόχο να συνεργαστούν με τις δικές τους παραληρητικές ιδέες (Summers &Summers, 2006). Χρησιμοποιώντας το παιδί ως εργαλείο στόχος του αποξενωτή είναι να καταστρέψει τον στοχοποιημένο γονέα. Τα παιδιά εκτίθενται σε επαναλαμβανόμενες εκτιμήσεις καθώς, παρόλο που διαπιστώνονται οι ψευδείς ισχυρισμοί, οι αποξενωτές επανέρχονται εκ νέου με νέες πιο σκληρές κατηγορίες. Επιπλέον, παρόλο που κάνουν παράνομη πράξη δεν τυγχάνουν τιμωρίας. Οι αποξενωμένοι γονείς αλλά και το παιδί διέρχονται σε μία ψυχοφθόρο κι επίπονη δοκιμασία και συχνά καταστρέφεται για πάντα η γονική σχέση παιδιού και αποξενωμένου γονέα. Συχνά, οι συμπεριφορές αυτές ενισχύονται από κακούς συμβούλους του αποξενωτή γονέα που προτείνεται ως τρόπος καταστροφής του. Κι ενώ κακοποιούν το παιδί συνεχίζουν να έχουν την επιμέλεια και τη φροντίδα του με αποτέλεσμα το παιδί να ζει σε ένα νοσηρό περιβάλλον με το θύτη του. Χρειάζεται οι ειδικοί της ψυχικής υγείας αλλά και άλλοι επιστήμονες που ασχολούνται με παιδιά να αναγνωρίζουν αυτά τα φαινόμενα τόσο της γονικής αποξένωσης όσο και των ψευδών κατηγοριών και να παρεμβαίνουν προστατεύοντας το παιδί. Τα παιδιά που ανατρέφονται σε ένα περιβάλλον γονικής αποξένωσης και που εργαλειοποιούνται από τον γονέα επιμελητή αντιμετωπίζουν σοβαρά ψυχολογικά προβλήματα όπως κατάθλιψη, άγχος, δυσκολίες στις διαπροσωπικές σχέσεις (Warshak, 2015a).Σύμφωνα Dr. Dalia Erel (2019), οι περιπτώσεις γονεϊκής αποξένωσης είναι μοναδικές στο ότι αυτά τα παιδιά ζουν σε κατάσταση υψηλού συναισθηματικού κινδύνου. Ζουν σε μια εμπόλεμη ζώνη, έχοντας παρασυρθεί από τον αποξενωτή γονέα στη σύγκρουση των γονιών τους και έπειτα πείστηκαν από τον αποξενωτή γονέα να συμμαχήσουν μαζί του στη μεταχείριση του άλλου ως εχθρού. Έχουν προταθεί διάφορα θεραπευτικά προγράμματα για το παιδί και τους αποξενωτές γονείς, τα πιο δημοφιλή είναι του Warshak (2010) Family Bridges Program.

Πηγή https://www.energoimpampades.gr/goniki-apoxenosi-kai-psevdeis-katigories/

29 Νοεμβρίου 2023, 19:14 | Μ Έχω καταθέσει μήνυση από το 2021 η οποία μάλιστα κρίθηκε κατεπείγουσα και η οποία αφορά σε κακοποίηση ανηλίκου και από τότε ούτε φωνή ούτε ακρόαση. Μέχρι να φτάσει η εκδίκαση της υπόθεσης στο ποινικό δικαστήριο μπορεί να περάσουν περίπου άλλα τρία χρόνια. Παράλληλα τρέχει το αστικό σκέλος της επικοινωνίας του πατέρα ο οποίος όπως είθισται στις περιπτώσεις κακοποίησης ανηλίκων χρησιμοποιεί το ψευτοσύνδρομο της κατά φαντασίας γονεικής αποξένωσης ως Δούρειο Ίππο ενώ μάλιστα ο ίδιος εδώ και τρια χρόνια δεν εκτελεί την απόφαση επικοινωνίας οικειοθελώς όπως έχουν καταγράψει οι αστικές αποφάσεις το οποίο σύμφωνα με το νέο οικογενειακό νόμο αποτελεί κακή άσκηση γονικής μέριμνας.ΤΙ ΠΟΙΝΗ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ Η ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ ΤΟ ΝΕΟ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΓΙΑ ΟΛΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΕΣ ΠΟΥ ΕΧΟΥΝ ΚΡΙΘΕΙ ΑΚΑΤΑΛΛΗΛΟΙ – ΚΑΙ ΓΙΑ ΑΥΤΟ ΤΟ ΛΟΓΟ ΕΧΟΥΝ ΕΠΙΤΗΡΟΥΜΕΝΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ- (ΙΣΩΣ ΚΑΙ ΕΠΙΚΙΝΔΥΝΟΙ) ΓΙΑ ΤΑ ΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ, ΔΕΝ ΕΚΤΕΛΟΥΝ ΤΗΝ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΑΠΟ ΑΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΕΧΟΥΝ ΚΙΝΗΣΕΙ ΔΗΘΕΝ ΑΠΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝ ΓΙΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΡΑ ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΟΥΝ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΜΕ ΣΚΟΠΟ ΝΑ ΕΞΟΝΤΩΣΟΥΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ, ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΑ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ ΤΟ ΜΟΝΟ ΣΤΑΘΕΡΟ ΑΝΘΡΩΠΟ ΣΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ, ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ;ΓΙΑ ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ ΠΟΥ ΠΑΤΕΡΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΒΛΕΠΟΥΝ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΠΟ ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΑΛΛΑ ΤΟ ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΤΟΥΣ ΕΠΙΤΡΕΠΕΙ ΝΑ ΧΑΙΡΟΝΤΑΙ ΟΤΙ ΘΥΜΟΥΝΤΑΙ ΑΚΟΜΑ ΚΑΙ ΑΝ ΕΧΟΥΝ ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΑ ΚΑΚΟΠΟΙΗΣΕΙ ΤΑ ΙΔΙΑ ΤΟΥΣ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΜΟΥ ΠΕΙΤΕ ΤΙ ΠΡΟΒΛΕΠΕΙ Ο ΠΟΙΝΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ;ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΠΑΤΕΡΕΣ ΠΟΥ ΦΩΝΑΖΟΥΝ ΓΙΑ ΨΕΥΤΟΣΥΝΔΡΟΜΑ ΟΤΑΝ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΔΕΝ ΕΚΤΕΛΟΥΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΔΗΘΕΝ ΓΙΑΤΙ ΦΟΒΟΥΝΤΑΙ ΤΟΝ ΚΑΚΟ «ΛΥΚΟ», ΤΗ ΜΗΤΕΡΑ, ΚΑΙ ΑΠΟΞΕΝΩΝΟΝΤΑΙ ΑΠΟ ΜΟΝΟΙ ΤΟΥΣ ΠΛΗΡΩΣ ΚΑΙ ΟΛΟΚΛΗΡΩΤΙΚΩΣ ΤΙ ΕΧΕΤΕ ΘΕΣΠΙΣΕΙ;ΣΚΟΠΕΥΕΤΕ ΝΑ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΕΤΕ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ ΤΩΝ ΠΑΤΕΡΑΔΩΝ ΟΤΑΝ ΑΥΤΗ ΠΡΟΚΥΠΤΕΙ ΚΑΙ ΝΑ ΑΦΑΙΡΕΙΤΕ ΤΗ ΓΟΝΙΚΗ ΜΕΡΙΜΝΑ ΠΟΥ ΟΙ ΙΔΙΟΙ ΑΠΟΔΕΔΕΙΓΜΕΝΑ ΔΕΝ ΑΣΚΟΥΝ ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΟΤΑΝ ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΑΠΟ ΤΟ ΝΟΜΟ Η ΣΥΝΑΙΝΕΣΗ ΤΟΥΣ;;;;;ΚΑΙ ΟΠΩΣ ΣΙΓΟΥΡΑ ΞΕΡΕΤΕ ΤΟΤΕ ΚΑΤΑΛΗΓΟΥΝ ΟΙ ΜΗΤΕΡΕΣ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΝΑ ΖΗΤΟΥΝ ΠΡΟΣΩΡΙΝΕΣ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΜΙΑ ΥΠΟΓΡΑΦΗ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΞΑΦΑΝΙΣΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΠΑΤΕΡΑ!!!! Η ΑΚΟΜΑ ΧΕΙΡΟΤΕΡΑ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΗ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ!ΑΝ ΑΥΤΟ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΜΕ ΤΗ ΒΟΥΛΑ ΤΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ ΤΟΤΕ ΔΕΝ ΞΕΡΩ ΤΙ ΕΙΝΑΙ.ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ.

29 Νοεμβρίου 2023, 18:41 | Ν.Π.Σε ποινές με αναστολή,βραχιολάκι και τακτική παρουσία στο αστυνομικό τμήμα,όπως στο εξωτερικό.

29 Νοεμβρίου 2023, 18:54 | Θ Ι ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ<>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022

Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., “Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής”, διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., “Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου”, διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., “Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση”, Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child’s Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children’s Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., “Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης” (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents’ Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191
29 Νοεμβρίου 2023, 18:00 | Α διαφοροποίηση ποινής όταν μητερα ξυλοκοπείται μπροστα στα εντρομα ματια των παιδιων της

29 Νοεμβρίου 2023, 18:00 | S L Για ποιον λογο δεν εχετε καν κανει καμμια αναφορα στην γονεικη αποξενωση που συντελειται 99% απο τις μητερες και την οικογενεια τους , στον πατερα και τους οικειους του ???
Για ποια ισονομια μιλατε με αυτο το νομοθετημα ????
Οταν η μητερα χτυπαει τα παιδια , καλουμε την αστυνομια , πηγαινει στην οικια , ο δικηγορος ομως εχει συμβουλευσει ΝΑ προσποιηθουν οτι δεν ειναι μεσα !!!! και η αστυνομια φευγει απρακτη , για ποια φροντιδα των παιδιων μιλαμε ????
Συνεβη ΔΙΣ και δεν εχει κινηθει καμμια απολυτως διαδικασια!!!!!!
ΝΑ χαιρεστε την επιπλαστη ισονομια και το ενδιαφερον σας ταχα για το παιδι !!!!!
Καλεσα την Αμεσο Δραση μετα απο ωρες γιατι η μανδαμ ειχε εξαφανιστει και κλεισει κινητα και σταθερα , και μια εποπτης γυναικα , ΜΟΝΟ που δεν με εβρισε!!!!
Εχω παρει τις ηχογραφησεις και θα παιξουν στα καναλια και φυσικα θα πανε στην Ευρωπη να καμαρωσουν τα αισχη που συμβαινουν !!!!!
ΜΑς αφηνετε ερμαιο στις διαθεσεις φιλοχρηματων επαγγελματιων ,ΧΩΡΙΣ η πολιτεια να αναλαβει τον θεσμικο ρολο της !!!!!
ΝΤΡΟΠΗ ΚΥΡΙΟΙ !!!!!!
Τα παιδια εχουν και πατερα ,αυτον που 40 χρονια τον εχετε κανει επισκεπτη και ΑΤΜ και τωρα πατε να τον αφησετε ερμαιο και με την βουλα του νομου στα χερια του σαθρου συστηματος !!!!!
ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΝΤΡΕΠΕΣΤΕ!!!!!

Ευτυχως λατρευουμε τα παιδια μας και θα δωσουμε ολες τις μαχες που απαιτουνται για να υπαρχει ξεκαθαρη νομοθεσια και φυσικα εφαρμογη των νομων της πολιτειας , γιατι εκει ΠΑΣΧΕΤΕ!!!!!
Καντε μια δημοσκοπηση , ποια υπηρεσια θεωρει ο Ελληνας προβληματικη και ανεπαρκη ?????
ΤΟΛΜΑΤΕ ???????29 Νοεμβρίου 2023, 18:55 | Γιαννης ΗλιάδηςΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :
ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ<>
2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.
3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.
4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.>>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης. Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.
Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ
1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
Αναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022
Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022
Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021
Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278
Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022
Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.
Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022
Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40
Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.
2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ
Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

29 Νοεμβρίου 2023, 18:58 | Γ ΧΡ Η ΠΛΕΥΡΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΠΟΙΗΤΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΣΥΝΗΘΙΖΕΤΑΙ ΝΑ ΖΗΤΑ ΕΠΑΝΕΙΛΗΜΜΕΝΑ ΑΝΑΒΟΛΕΣ,ΔΙΟΤΙ ΓΝΩΡΙΖΕΙ ΤΙ ΕΧΕΙ ΚΑΝΕΙ ΚΑΙ ΤΡΑΒΑΕΙ ΤΟΝ ΧΡΟΝΟ.ΜΕ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΗΝ ΚΑΘΥΣΤΕΡΗΣΗ ΑΠΟΝΟΜΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.ΣΕ ΤΕΤΟΙΟΥ ΕΙΔΟΥΣ ΕΓΚΛΗΜΑΤΑ ΝΑ ΜΗ ΔΙΝΟΝΤΑΙ ΕΥΚΟΛΑ ΑΝΑΒΟΛΕΣ,ΚΙ ΟΧΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΜΙΑ.ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ ΠΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΑ ΕΞΕΤΑΖΟΝΤΑΙ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ 4 ΧΡΟΝΙΑ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΡΑΞΗ.Ο ΘΥΤΗΣ ΕΦΗΣΥΧΑΖΕΤΑΙ ΤΟ ΘΥΜΑ ΚΙΝΔΥΝΕΥΕΙ.ΟΧΙ ΠΑΝΩ ΑΠΟ ΜΙΑ ΑΝΑΒΟΛΗ.ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΝΟΜΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.ΕΙΝΑΙ ΠΟΛΥ ΨΥΧΟΦΘΟΡΟ ΑΥΤΟ ΓΙΑ ΤΑ ΘΥΜΑΤΑ.29 Νοεμβρίου 2023, 18:38 | ΘΩΜΑΣΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ<>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022

Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40
Μπέκα Α., “Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής”, διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., “Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου”, διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., “Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση”, Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child’s Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children’s Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., “Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης” (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents’ Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-19129 Νοεμβρίου 2023, 18:25 | ΘΩΜΑΣΠοινικοποίηση κάθε μορφής Γονεϊκής αποξένωσης, εώς και αφαίρεση Γονικής Μέριμνας,Αυστηρά, με άμεση απόδοση Δικαιοσύνης και με απόδειξη των γεγονότων βάση καταγγελίας στα κατά τόπους Αστυνομικά Τμήματα .
Αυστηροποίηση των ποινών για ψευδής καταγγελίες

Εισαγγελικές παραγγελίες για Άνοιγμα των Τηλεφωνικών Επικοινωνιών μεταξύ Γονέων,ως απόδειξη ψευδών καταγγελιών

29 Νοεμβρίου 2023, 18:49 | Ι ΗΛ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) : ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ<>
2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.

3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.
4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.>>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ
Με το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.
Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.
Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ
1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ
Αναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022
Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022
Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022
Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021
Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278
Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022
Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.
Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40
Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.
2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗ
Baker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191
29 Νοεμβρίου 2023, 17:39 | Ελ Κρ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ<>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά

η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022

Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., “Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής”, διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., “Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου”, διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., “Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση”, Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child’s Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

29 Νοεμβρίου 2023, 17:52 | Γ. Γ Η γονική αποξένωση των ανηλίκων τέκνων θα πρέπει οπωσδήποτε να περιληφθεί στο νομοσχέδιο ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Το φαινόμενο αυτό έχει πάρει μεγάλες διαστάσεις και είναι συνταγματική υποχρέωση του κράτους να προστατέψει τα ανήλικα παιδιά από ασυνείδητους γονείς που ενδιαφέρονται μόνο να τα εργαλειοποιήσουν και να ικανοποιήσουν εγωιστικά κίνητρα και συναισθήματα τους που αποβαίνουν τελικά σε βάρος των ανηλίκων αδιαφορώντας πλήρως για το μέλλον αυτών. Επειδή υπάρχει αυτό το μεγάλο κενό στη νομοθεσία και υπάρχει εξ αυτού του λόγου ατιμωρησία της γονικής αποξένωσης καθώς και απραξία επί του θέματος αυτού των δικαστικών και εισαγγελικών αρχών ταλαιπωρούνται χιλιάδες πατέρες επί τω πλείστον με θύματα αθώες παιδικές ψυχές που εναγωνίως περιμένουν την βοήθεια του κράτους που οφείλει να παρέμβει και να σταματήσει το έγκλημα που συντελείται εδώ και πολλά χρόνια σε βάρος ανηλίκων τέκνων.Θα επανέλθω σύντομα με ειδικότερα σχόλια. Ευχαριστώ για τη προσοχή και το ενδιαφέρον σας.Αυτα τα καταθέτω ως απλός πολίτης αλλά και και από την πολύχρονη εμπειρία μου στις δικαστικές αίθουσες ως μαχόμενος δικηγόρος στο οικογενειακό δίκαιο.Με εκτίμηση Γ Γ Δικηγόρος Καβάλας
29 Νοεμβρίου 2023, 17:51 | Π Κ , Εφέτης Αθηνών,μεταπτυχιακός φοιτητής Ψυχιατροδικαστικής της Ιατρικής Σχολής ΑθηνώνΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ<>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα

με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαϊτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191
29 Νοεμβρίου 2023, 17:12 | Μ Λ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ<>2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.>>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης

περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022

Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαΐτης, "Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις" στο συλλογικό έργο "Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου", 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., "Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων", Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., "Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους", Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005

Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018

Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76

Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193

Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357

Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187

Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020

Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020

Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594

Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890

Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7

Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92

Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299

Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522

Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)

Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191
29 Νοεμβρίου 2023, 17:24 | Π Κ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ<>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.
Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., "Ενδοοικογενειακή βία", μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022
Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική", ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022
Βαλμαντώνης Ι., "Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας", 2022
Βαλτούδης Α., "Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο", ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021
Θέμελη Ο., "Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278
Καπερώνη Μ., "Γονική αποξένωση", στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Κατσικερός Π., "Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις'' άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαϊτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.
Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022
Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40
Μπέκα Α., “Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής”, διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., “Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου”, διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., “Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση”, Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child’s Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children’s Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., “Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης” (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents’ Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

29 Νοεμβρίου 2023, 17:26 | Μ Παρακαλώ να συμπεριλάβετε στο νομοσχέδιο για την ενδοοικογενειακή βία την αποξένωση των παιδιών από τον γονέα τους. Σας ευχαριστώ!
29 Νοεμβρίου 2023, 17:09 | Η Τ ΠΡΟΤΑΣΗ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗΣ ΤΟΥ ΑΡΘΡΟΥ 6 ΝΟΜΟΥ 3500/2006 (ΑΡΘΡΟ 88 ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥ) :ΝΑ ΘΕΣΠΙΣΤΕΙ Η ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΩΣ ΠΟΙΝΙΚΟ ΑΔΙΚΗΜΑ, ΚΑΙ ΕΙΔΙΚΟΤΕΡΑ ΩΣ ΜΟΡΦΗ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗΣ ΒΙΑΣ – ΒΛΑΒΗΣ ΤΗΣ ΨΥΧΙΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ – ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΑΝΗΛΙΚΟΥ ΤΕΚΝΟΥ<>2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη.3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε

βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών.4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών.>>ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗΜε το Νόμο 4800/2021 αναγνωρίζεται η γονεϊκή αποξένωση, ευθέως στην αιτιολογική έκθεση του (κεφάλαιο Β σελ. 14, όπου περιγράφεται, ως ένας εκ των νομοθετικών σκοπών : «να αποφεύγεται το φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης») και εμμέσως – πλην σαφώς – στις διατάξεις του ως «διάρρηξη των συναισθηματικών σχέσεων» τέκνου και γονέα (άρθρο 5 Νόμου 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1511 παρ. 2 Α.Κ. : «Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως … και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς (γονείς) …» και άρθρο 14 Ν. 4800/2021 που τροποποίησε το άρθρο 1532 Α.Κ. : «Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως : … β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς …»), καθώς η τελευταία είναι συνέπεια και εξωτερική εκδήλωση της γονεϊκής αποξένωσης.Αν και υπήρξαν αρκετές βιβλιογραφικές αναφορές τις προηγούμενες δεκαετίες, για πρώτη φορά η γονεϊκή αποξένωση περιεγράφηκε ως «σύνδρομο» το έτος 1985 από τον R. Gardner. Τα επόμενα έτη, οι περισσότεροι συγγραφείς εγκατέλειψαν τη χρήση της λέξης «σύνδρομο» και αναφέρθηκαν απλώς σε αυτήν ως ψυχική κατάσταση. Έκτοτε και έως σήμερα, η γονεϊκή αποξένωση, ως ψυχική κατάσταση του παιδιού με συγκεκριμένα συμπτώματα (που σχετίζεται με συμπεριφορές του αποξενωτή γονέα, ενώ έχει ψυχολογικές συνέπειες για τον αποξενωμένο γονέα), είναι ευρέως αποδεκτή στην επιστημονική βιβλιογραφία, σύμφωνα με τα διαγνωστικά κριτήρια που αναφέρθηκαν ανωτέρω στην πρόταση συμπλήρωσης του άρθρου 6 Ν. 3500/2006.Η γονεϊκή αποξένωση μπορεί να συνιστά ψυχολογική κακοποίηση του παιδιού και επομένως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, τιμωρούμενη σύμφωνα με τις διατάξεις του Νόμου 3500/2006. Παρότι το σύνδρομο γονεϊκής αποξένωσης δεν περιλαμβάνεται ως αυτοτελής ψυχική διαταραχή στα διαγνωστικά εγχειρίδια DSM-5 της Αμερικανικής Ψυχιατρικής Εταιρείας και ICD-11 του Παγκόσμιου Οργανισμού Υγείας – αν και έχει κατατεθεί σχετική τεκμηριωμένη πρόταση από πληθώρα ειδικών επιστημόνων (Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in “Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention” in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187, όπου 67 διεθνείς επιστήμονες – ερευνητές συνυπογράφουν την πρόταση να γίνει δεκτή η γονεϊκή αποξένωση ως διάγνωση σε DSM-V και ICD-11), εντούτοις βασικά χαρακτηριστικά της γονεϊκής αποξένωσης περιγράφονται στα παρακάτω διαγνωστικά κριτήρια του DSM-5 : α) με κωδικό V995.51 : ψυχολογική κακοποίηση παιδιού, β) με κωδικό V61.20 : προβλήματα στις σχέσεις γονέα – παιδιού, που σχετίζονται με διαταραγμένη λειτουργία σε συμπεριφορικό, γνωστικό και συναισθηματικό επίπεδο και γ) με κωδικό V61.29 : παιδί που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση. Τέλος, έχουν υποστηριχθεί στην επιστημονική βιβλιογραφία και απόψεις που απορρίπτουν την ύπαρξη της γονεϊκής αποξένωσης, όμως αντικρούονται ως στηριζόμενες σε εσφαλμένη μεθοδολογία και αξιολόγηση δεδομένων.ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΟΝΕΪΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ1. ΕΛΛΗΝΙΚΗ / ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑΑναστασοπούλου Σ., “Ενδοοικογενειακή βία”, μελέτη δημοσιευθείσα στην ιστοσελίδα «ΓΟΝΙΣ», 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση στη δικαστηριακή πρακτική”, ΕλλΔνη τ. 5, Σεπτέμβριος 2022

Βαλμαντώνης Ι., “Η γονική αποξένωση ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας”, 2022

Βαλτούδης Α., “Συνεπιμέλεια και εναλλασσόμενη κατοικία στο νέο οικογενειακό δίκαιο”, ΕλλΔνη, τ. 4, Ιούλιος 2021

Θέμελη Ο., “Τα παιδία καταθέτει – Η δικανική εξέταση ανηλίκων μαρτύρων, θυμάτων σεξουαλικής κακοποίησης», εκδ. Τόπος, 2014, σ. 273-278

Καπερώνη Μ., “Γονική αποξένωση”, στο συλλογικό έργο “Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο”, Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135

Κατσικερός Π., “Γονεϊκή αποξένωση : πρόβλημα και λύσεις’’ άρθρο δημοσιευθέν στην ιστοσελίδα «dikastiko.gr», 2022

Κολαϊτης, “Συγκρουσιακά διαζύγια και σχετιζόμενες καταστάσεις” στο συλλογικό έργο “Σύγχρονη ψυχιατρική παιδιού και εφήβου”, 2022, ιδίως σελ. 398 επ.

Μαργαρώνη Α. & Γιαννοπούλου Ι., “Ισχυρισμοί σεξουαλικής κακοποίησης ανηλίκων σε περιπτώσεις συγκρουσιακών διαζυγίων”, Ψυχιατρική Παιδιού και Εφήβου, vol. 10, τ. 1ο, έτος 2022

Μπέκα Α., “Διάσπαση της γονεϊκής συμβίωσης και σεξουαλική κακοποίηση των παιδιών. Αληθείς και ψευδείς καταγγελίες και η αξιολόγησή τους”, Παιδί & Έφηβος, 2004 / τ. 6, σ. 21-40

Μπέκα Α., "Η διαταραγμένη επικοινωνία με το παιδί μετά τη διάσπαση της συμβίωσης των γονέων, ως παράγοντας κινδύνου για την ψυχοκοινωνική του ανάπτυξη – Συμβολή σε θέματα δικαστικής παιδοψυχιατρικής", διδακτορική διατριβή στο Τμήμα Ιατρικής Α.Π.Θ., 2005
Παντελαίου Χ., "Η παρεμπόδιση της επικοινωνίας του τέκνου", διπλωματική εργασία στη Νομική Σχολή Ε.Κ.Π.Α., 2018
Πενταράκη Α., "Νέες τάσεις στην επιμέλεια των παιδιών και η σχέση τους με την παιδική κακοποίηση", Συνήγορος, 2018, σ. 40 επ.2. ΔΙΕΘΝΗΣ / ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΗBaker A.J.L. & Chambers J., Adult recall of childhood exposure to parental conflict : Unpacking the black box of parental alienation, Journal of Divorce & Remarriage, 2011 / 52, p. 55-76
Baker A.J.L., Burkhard B. & Kelly J., Differentiating alienated from not alienated children : A pilot study, Journal of Divorce & Remarriage, 2012 / 53, p. 178-193
Bantekas I., Discrimination against Fathers in Greek Child Custody Proceedings : Failing the Child's Best Interests, International Journal of Children s Rights, 2016 / 24, σ. 330-357
Bernet W. – Baker A.J.L., Proposal for Parental Alienation Relational Problem to be Included in "Other Conditions That May Be a Focus of Clinical Attention" in DSM-5-TR / The American Journal of Family Therapy, 2010, Vol. 38, Iss. 2, σελ. 76 – 187
Bernet W., Parental alienation and misinformation proliferation, Family Court Review, 2020
Bernet W., Rohner R. & Reay K.M., Rejecting the rejection of parental alienation : Comment on Mercer (2021), Journal of Family Trauma, Child Custody & Child Development, 2020
Bernet W. & Greenhill L., The Five-Factor Model for the Diagnosis of Parental Alienation, Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry, 2022, Vol. 61 / No 5, p. 591-594
Bjarnason, T. & Arnarsson, A.M., Joint physical custody and communication with parents : A cross-national study of children in 36 Western countries, Journal of Comparative Family Studies 2011, 42 / 6, p. 871-890
Gardner R., Recent trends in divorce and custody litigation, Academy Forum, 1985 / 29, 3-7
Gardner R., The Parental Alienation Syndrome : A Guide for Mental Health and Legal Professionals, Cresskill, NJ : Creative Therapeutics, 1992, p. 63-92
Harman J.J., Kruk E. & Hines D.A., Parental Alienating Behaviors : An Unacknowledged Form of Family Violence, Psychological Bulletin, 2018, 144 (12), p. 1275-1299
Koukoulis A.N., Tsellou M., Rougkala V., Bacopoulou F. & Papadodima S., Decisions of Greek Courts Securing the Right of Parent–Child Communication and Their Determinants, Healthcare 2022, 10(12), 2522
Lorandos D. Parental alienation and North American Law (in Lorandos D. & Sauber S.R., Parental alienation : The handbook for mental health and legal professionals, 2013, σ. 348-424, Charles C. Thomas Publisher)
Lorandos D. (2020), Parental alienation in U.S. Courts, 1985 to 2018, Family Court Review, 58[2], 2020, σ. 322 – 339)
Nielsen L., Joint Versus Sole Physical Custody : Children's Outcomes Independent of Parent. Child Relationships, Income, and Conflict in 60 Studies, Journal of Divorce & Remarriage, 2018 / 59, p. 247-281
Saunders L. – Harman J., "Κοινή ανατροφή και γονική αποξένωση – Σκέψεις βελτίωσης" (μτφρ. Γιώργος Καραμανώλης), στο συλλογικό έργο "Από κοινού και εξίσου – Η κοινή ανατροφή των παιδιών μετά το διαζύγιο", Gutenberg, 2022, σελ. 81 – 135
Vassiliou D. & Cartwright G., The Lost Parents' Perspective on Parental Alienation Syndrome, The American Journal of Family Therapy, 2001 / 29, p. 181-191

29 Νοεμβρίου 2023, 17:15 | Κ Τ Η αποξένωση των παιδιών είτε από τον πατέρα είτε από την μητέρα είναι ενδοοικογενειακή βία κατά των παιδιών και του αποξενωμένου γονεα.
Και να χαρακτηριστεί ενδοοικογενειακή βία και να διώκεται ποινικά.

Επίσης η βία δεν έχει φύλο.ειμαστε ίσοι απέναντι στους νομούς και στο Σύνταγμα της Ελλάδας. Η βία ψυχολογική,οικονομική και σωματική από γυναίκες σε άνδρες πρέπει εδώ και τώρα να σταματήσει.

29 Νοεμβρίου 2023, 17:48 | Κ Κ Δεν είναι δυνατόν ο ένας γονέας να απομακρύνει τον έτερο γονέα από την την ζωή του παιδιού τους λόγω διαζυγίου και να λειτουργεί καθαρα ιδιοκτησιακά και όλο αυτό να γίνεται χωρίς καμία ουσιαστική αιτιολογία και με ψευδείς κατηγορίες, για λόγους καθαρά εκδικητικους.Ολο αυτό έχει σαν αποτέλεσμα την ελλιπή ψυχοσυναισθηματικη ανάπτυξη του ίδιου του παιδιού τους αλλά και ψυχική οδύνη στον έτερο γονέα που δεν μπορεί να δει καν το παιδί του,πόσο μάλλον να το αναθρεψει και να αποκόπτονται σταδιακά οι γονεικοι δεσμοί επειδή απλά ο γονέας που έχει επιμέλεια έτσι αποφάσισε,να καταργήσει τον έτερο γονέα που έχει μέριμνα και όλο αυτό να παραμένει εδώ και χρόνια σε καθεστώς ατιμωρησίας.Υποφερουν χιλιάδες οικογένειες.
Η Συνεπιμέλεια που ισχύει κατά τον γάμο γιατί μετά το διαζύγιο θα έπρεπε να καταργείται για τον ένα γονέα και να πρέπει να την διεκδικήσει λες και τιμωρείται για κάτι;

Χωρίζει το ζευγάρι όχι το παιδί από τους γονείς του.
Άμεση ποινικοποίηση της γονεϊκής αποξένωσης.Δεν είναι ψευτοσυνδρομο.Ειναι μια σύγχρονη μάστιγα.
Τα παιδιά έχουν δύο γονείς και όχι χορηγό διατροφής29 Νοεμβρίου 2023, 17:26 | ΒαγγέληςΆμεση ποινικοποίηση τις διαρρήξεις σχέσεων γονέων τέκνων και αφαίρεση της μέριμνας.
Είναι ενδοοικογενειακή βία για το παιδί το να μεγαλώνει χωρίς την οικογένειά του, την οικογένεια του ετέρου γονέα πού βρίσκεται είτε σε συνεπιμέλεια είτε σε καθεστώς επικοινωνία.
Πότε η ψυχική και πνευματική υγεία των παιδιών από κακόβουλους γονείς θα ποινικοποιηθεί;;; Ευχαριστώ
29 Νοεμβρίου 2023, 17:30 | Β Α Κύριε Υπουργε, διαβάζοντας τα σχόλια παραπάνω νόμιζα πως μπήκα σε λάθος διαβούλευση.Εδώ μιλάμε για θύματα ενδοοικογενειακής βίας,για γυναίκες που έχουν υποστεί βία και κάποιες από αυτές έχουν χάσει και τη ζωή τους.Τα παραπάνω σχόλια δε ξέρω αν σχετίζονται με την ενδποικογενειακή βία αλλά κάθε ανθρωπος μπορεί να εκφραστεί.Δυστυχώς έτυχε η κόρη μου να είναι θύμα ενδοοικογενειακής βίας,καταδικασθέν πλέον ο πρώην άντρας της ,δις για το αδίκημα της ενδοοικογενειακης βίας και αναρωτιέμαι σαν πολίτης αυτης της χώρας και παθών;Είναι προστατευμένο το κορίτσι μου ,αφού ο κακοποιητής της είναι έξω με τριετή αναστολή;Μετά την τριετία τι θα γίνει;Πρέπει να γίνουν άμεσες ενέργειες ως προς την αυστηροποίηση των ποινων,πόσα περιστατικά πρέπει να ακούσουμε πια;Προστατέψτε τα κορίτσια μας!Ελπίζω να γραφω στη σωστή σελίδα γιατί τα σχόλια που ειδα παραπάνω δεν αφορούν στην ενδοοικογενειακή βια.Καλή επιτυχία στο έργο σας,καντε το καλύτερο δυνατόν να μειωθούν αυτα τα περιστατικά,πόσο ακόμα;Προστατέψτε τα παιδιά μας.

29 Νοεμβρίου 2023, 17:17 | Β Άμεση ποινικοποίηση τις διαρρήξεις σχέσεων γονέων τέκνων και αφαίρεση της μέριμνας.Είναι ενδοοικογενειακή βία για το παιδί το να μεγαλώνει χωρίς την οικογένειά του, την οικογένεια του ετέρου γονέα πού βρίσκεται είτε σε συνεπιμέλεια είτε σε καθεστώς επικοινωνία.Πότε η ψυχική και πνευματική υγεία των παιδιών από κακόβουλους γονείς θα ποινικοποιηθεί;;;

29 Νοεμβρίου 2023, 16:29 | Α ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΤΕ ΤΗΝ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ

29 Νοεμβρίου 2023, 16:48 | Μ ΤΣΑ Η βία δεν έχει φύλο. Να χαρακτηριστεί με σαφή τρόπο ως ενδοοικογενειακή βία η γονική αποξένωση των παιδιών από το γονέα τους και να ακούσει η πολιτεία τις σιωπηλός κραυγές τόσων παιδιών που θα γίνουν οι αυριανοί πολίτες. Και να κάνετε κάτι οπωσδήποτε για την καταπολέμηση της ψυχικής και σωματικής κακοποίησης των ανδρών από γυναίκες, οι οποίοι άνδρες ανέχονται αυτήν την κακοποίηση επειδή ο νόμος δεν τους προστατεύει. Να σταματήσει η διάκριση στη βία λόγω φύλου.29 Νοεμβρίου 2023, 15:20 | Γιαννης Κοκολης Ποινικοποιηση της ενδοικογενειακης βιας σε ολο το φασμα.

Δεν προβλεπεται τιποτα για την γονικη αποξενωση που εχει παρει τοσο μεγαλη εκταση στις μερες μας.Χιλιαδες παιδια στη χωρα μας θυματα της γονικης αποξενωσης με ολα τα αρνητικα αποτελεσματα για αυτα που ολοι πια ομολογουν.

29 Νοεμβρίου 2023, 15:49 | Ν ΤΣΑ Σε μια κατάσταση που οι γονείς ενός ή περισσοτέρων παιδιών, είτε είναι σε διάσταση είτε είναι διαζευγμένοι, εάν ο ένας γονέας προσπαθεί με οποιονδήποτε τρόπο να κλονίσει την εμπιστοσύνη του παιδιού στον άλλο ΚΑΤΑΛΛΗΛΟ γονέα και το χειραγωγεί έτσι ώστε να εμφυτεύσει στην παιδική ψυχή αισθήματα αρνητικά που διαλύουν την ψυχή του, το γεγονός αυτό να χαρακτηριστεί επίσημα παράνομη, κακοποιητική πράξη χειρίστου βαθμού και ακραίας μορφής ενδοοικογενοιακή βία προς το ανήλικο τέκνο πρωτίστως, αλλά προς τον άλλο γονέα. Η διατάραξη του συναισθηματικού δεσμού παιδιού γονέα και η καταπάτηση του δικαιώματος των παιδιών να ανατρέφονται κι από τους 2 τους γονείς επειδή ο ένας γονέας αποφάσισε να καταστρέψει τη ζωή του παιδιού του αλλά και του άλλου γονέα, πρέπει ΑΜΕΣΑ να σταματήσει να γίνεται ανεκτή από την ΠΟΛΙΤΕΙΑ και πρέπει ο ΝΟΜΟΘΕΤΗΣ επιτέλους να ακούσει τις γνώμες της επιστημονικής κοινότητας και τέτοια περιστατικά να χαρακτηριστούν ως παιδική κακοποίηση. Οι νόμοι διαμορφώνουν συνειδήσεις. Ο μόνος τρόπος να σταματήσει το φαινόμενο της γονεικής αποξένωσης είναι να ποινικοποιηθούν με βαρύτατες συνέπειες άμεσα τέτοια φαινόμενα από όποιον γονέα κι αν προέρχονται ώστε να παρατηρηθεί εξάλειψη του φαινομένου και να επέλθει ο πολιτισμός κάποια στιγμή. Όταν ο ένας γονέας δεν αντιλαμβάνεται το καλό του παιδιού, η ΠΟΛΙΤΕΙΑ ΕΧΕΙ ΤΗΝ ΥΠΟΧΡΕΩΣΗ ΝΑ ΤΟ ΕΠΙΒΑΛΕΙ.

2**9 Νοεμβρίου 2023, 14:30 | Μ Μ** Είμαι Αξιωματικός της ΕΛ.ΑΣ και έχω την τιμή να υπηρετώ στο Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη. Σας παραθέτω αναλυτικό επιστημονικό άρθρο για το καταστροφικό φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης το οποίο πλέον ταλανίζει χιλιάδες Ελληνόπουλα τα οποία έχουν αφεθεί στο έλεος του Θεού και αποτελούν βορά των όποιων οικονομικών συμφερόντων στο βωμό των οποίων θυσιάζονται καθημερινά χιλιάδες παιδιά. Καθημερινά περιέρχονται εις τη γνώση μου δεκάδες περιστατικά τέτοιων

περιπτώσεων τα οποία με λύπη μου διαπιστώνω ότι επιβαρύνονται μέρα με τη μέρα και δεν μπορώ να κάνω τίποτα χωρίς να έχω μία νομοθετική ρύθμιση η οποία να περιγράφει ξεκάθαρα τον όρο γονεϊκή αποξένωση, πως υλοποιείται και πως θα πρέπει να τιμωρείται ο αποξενωτής γονέας. Πρόσφατα το κανάλι του STAR παρουσιάσε το φαινόμενο και όλοι ξέρουμε ότι έχει λάβει διαστάσεις πανδημίας. Το Σύνταγμά μας ορίζει ρητά ότι σε περίπτωση έξαρσης ενός επικίνδυνου κοινωνικού φαινομένου πρέπει να λαμβάνονται όλα εκείνα τα νομοθετικά μέτρα τα οποία θα περιορίσουν αν όχι να εξαλείψουν το συγκεκριμένο επικίνδυνο κοινωνικό φαινόμενο. Απελπισμένοι γονείς με παίρνουν κλαίγοντας και στα όρια της πλήρους απόγνωσης για το συγκεκριμένο θέμα.

Εντέλλομαι από το Σύνταγμα και υποχρεούμαι παράλληλα να επεμβαίνω όταν διασαλεύεται η κοινωνική ισορροπία και τάξη της χώρας μου από φαινόμενα τα οποία τείνουν να λάβουν διάσταση υβριδικού πολέμου ανάμεσα στις οικογένειες.Επιπλέον ενημέρωσα την Αξιότιμη κα Εισαγγελέα Αρείου Πάγου για την κατεπείγουσα εισαγωγή στο Νόμο της ενδοοικογενειακής βίας της γονεϊκής αποξένωσης με παράλληλη ποινική μεταχείριση του αποξενωτή γονέα σε βαθμό πλημ/τος αν η μορφή της γονεϊκής αποξένωσης είναι ήπια και κακουργήματος αν είναιεπιβαρυμένη. Επιπλέον πρέπει να διατάσσεται πραγματογνωμοσύνη από Εισαγγελείς και Δικαστικούς Λειτουργούς προκειμένου αποδειχθεί αν έχει λάβει χώρα η συγκεκριμένη εγκληματική πράξη από τον αποξενωτή γονεά. Αυτό θα επιτευχθεί αποκλειστικά και μόνο με έκδοση εγκυκλίου που θα ορίζεται ρητά να διατάσσονται πραγματογνωμοσύνες από τις Εισαγγελικές Αρχές της Χώρας προκειμένου οι γονείς και τα παιδιά να μεταβαίνουν σε εξειδικευμένα ιατρεία που προορίζονται για την ανίχνευση αυτού του τόσο επικίνδυνου και καταστροφικού φαινομένου. Επιπλέον πρέπει να δημιουργηθεί ένα πρωτόκολλο συνεργασίας μεταξύ των Εισαγγελικών Αρχών της Χώρας και των εξειδικευμένων ιατρείων προκειμένου τα εν λόγω περιστατικά να μεταβαίνουν τάχιστα σε αυτά (ιατρεία ψυχοιατροδικαστικής).Πρέπει να απελευθερώσουμε τα Ελληνόπουλά μας από το τραγικό αυτό φαινόμενο και να τα ξαναδούμε να χαμογελούν. Έχουμε υποχρέωση να λάβουμε τέτοια νομοθετική πρωτοβουλία όπως σε άλλες προηγμένες χώρες (Αυστραλία,Καναδάς, Βραζιλία) ήδη έχουν νομοθετηθεί διατάξεις που να προστατεύουν τα παιδιά από το εγκληματικό φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης. Έχω απευθυνθεί στο τηλεοπτικό σταθμό του STAR και του MEGA προκειμένου φιλοξενηθώ κάποια στιγμή για να αναλυθεί με ειδικούς επιστήμονες το συγκεκριμένο φαινόμενο. Παράλληλα έχω ενημερώσει αρμόδιες Υπηρεσίες για όλα τα περαιτέρω σχετικά του θέματος. Η κοινωνία βοά…και πρέπει να την κρατήσουμε όρθια προκειμένου να μην επέλθει πλήρης κατάρρευση. Παράλληλα είδαν το φως της δημοσιότητας δημοσίευματα εντός του οποίου παρέχεται και συνέντευξη από μέρους μου για το καταστροφικό φαινόμενο της γονεϊκής αποξένωσης όπου παράλληλα αναφέρομαι και στην εγκληματική δράση δύο ψυχολόγων εκ των οποίων και Αξιωματικός ΕΛ.ΑΣ. Σας επισημαίνω ότι γεννάται υποχρέωση από τις αρμόδιες Υπηρεσίες να διερευνηθεί σε βάθος η σχετική υπόθεση καθόσον υπάρχουν ισχυρότατες ενδείξεις ύπαρξης κυκλώματος στο οποίο διαφαίνεται ότι εμπλέκονται εκτός από ψυχολόγοι και δικηγόροι και λοιποί Δημόσιοι Λειτουργοί. Τέλος σημειώνεται ότι ο εξαίρετος Εφέτης κος Βαλμαντώνης σε βιβλίο που εξέδωσε αναφέρεται εμπεριστατωμένα στο φαινόμενο αυτό. Επίσης ενημέρωσα την κα Εισαγγελέα Αρείου Πάγου προκειμένου ενημερωθούν άπαντες για το συγκεκριμένο θέμα ως ακολούθως : η κα Αντιεισαγγελέας Αρείου Πάγου περί ανηλίκων,η Εταιρεία Προστασίας Ανηλίκων Αθηνών καθώς και η κα Εισαγγελία Ανηλίκων Αθηνών. Προτίθεμαι να ενημέρωσω άπαντα τα μέλη της Κυβέρνησης και όχι μόνο σχετικά με το Ν.3500/2006 γιατί θέλω να γνωρίζουν όλοι και να μη ρίξω το βάρος της ενημέρωσης αποκλειστικά και μεμονωμένα σε ορισμένα μέλη. Τέλος, στις πλείστες περιπτώσεις η γνώμη του τέκνου στα δικαστήρια είναι λόγια του αποξενωτή κατόπιν άσκησης ψυχοσυναισθηματικής βίας εντός πλαισίου της γονεϊκής αποξένωσης. Κρίνεται απαραίτητο ξερίζωμα του φαινομένου τάχιστα. Σας ευχαριστώ εκ των προτέρων και προσδοκώ το καλύτερο αποτέλεσμα για την κοινωνία μας και φυσικά πρωτιστώς για τα παιδιά μας.Σας παραθέτω αναλυτικά το άρθρο και όπως μελετηθούν από όλους σας :Οικογενειακή και η ενδοοικογενειακή βία :Η οικογενειακή και η ενδοοικογενειακή βία είναι καταχρηστικές συμπεριφορές κατά τις οποίεςένα άτομο αποκτά εξουσία έναντι ενός άλλου ατόμου όπως:Η βία από τον σύντροφο-σύζυγο που συνήθως περιλαμβάνει σεξουαλική ήσωματική βία, ψυχολογική επιθετικότητα και καταδίωξη. Αυτό μπορεί ναπεριλαμβάνει πρώην ή νυν στενούς συντρόφους.Η παιδική κακοποίηση που περιλαμβάνει την άσκηση συναισθηματικής,σεξουαλικής, σωματικής βίας ή την παραμέληση ενός παιδιού κάτω των 18 ετών από έναν γονέα, κηδεμόνα ή φροντιστή που οδηγεί σε πιθανή βλάβη ή απειλή βλάβης.Η κακοποίηση ηλικιωμένων που είναι μια σκόπιμη πράξη από έναν φροντιστή που προκαλεί ή δημιουργεί κίνδυνο βλάβης σε έναν ηλικιωμένο.

Η συναισθηματική-ψυχολογική κακοποίηση-βία σε παιδιά.Συναισθηματική κακοποίηση- βία είναι κάθε είδους κακοποίηση που έχει συναισθηματικό και όχι σωματικό χαρακτήρα», αποτελεί μια μορφή ενδοοικογενειακής βίας και μπορεί να συμβεί σε οποιονδήποτε ανά πάσα στιγμή στη ζωή του, πολύ δε περισσότερο σε ένα παιδί.Το γεγονός ότι η συναισθηματική-ψυχολογική βία δεν αφήνει φυσικό αποτύπωμα,

δεν σημαίνει ότι η κακοποίηση δεν είναι πραγματική. Αντιθέτως αποτελεί μείζον οικογενειακό-κοινωνικό πρόβλημα, ορατό τα τελευταία χρόνια στο ακαδημαϊκό και πολιτικό πεδίο, ως αποτέλεσμα νέας έρευνας που υποδηλώνει ότι, η παιδική συναισθηματική- ψυχολογική κακοποίηση, μπορεί να είναι ένα είδος ενδοοικογενειακής και οικογενειακής βίας η οποία, μπορεί να αφήσει ανεξίτηλες ουλές, συγκρίσιμες με αυτές της σωματικής κακοποίησης.Αυτά τα δεδομένα ασκούν αυξανόμενη πίεση στις διεθνείς ρυθμιστικές αρχές, προκειμένου να αναπτύξουν πολιτικές πρωτοβουλίες για την αντιμετώπιση του ζητήματος, σε ορισμένες δε χώρες η συναισθηματική- ψυχολογική κακοποίηση αναγνωρίζεται ως εγκληματική πράξη και διώκεται ποινικά.Ο Ομοσπονδιακός Νόμος για την Πρόληψη και Αντιμετώπιση της Κακοποίησης Παιδιών (CAPTA) των Η.Π.Α ορίζει ευρέως την κακοποίηση ως: «Οποιαδήποτε πρόσφατη πράξη ή παράλειψη δράσης εκ μέρους γονέα ή φροντιστή που οδηγεί σε θάνατο, σοβαρή σωματική ή συναισθηματική βλάβη, σεξουαλική κακοποίηση ή εκμετάλλευση. ή, οποιαδήποτε πράξη ή παράλειψη δράσης που παρουσιάζει άμεσο κίνδυνο σοβαρής βλάβης.»Στι ς 3 Μαΐου 2015 τέθηκε σε ισχύ ο «νόμος περί σοβαρών εγκλημάτων» στο Ηνωμένο Βασίλειο , στο άρθρο 66 του οποίου, ορίζεται ως ποινικό αδίκημα « η σκληρότητα σε παιδιά κάτω των 16 ετών» που περιλαμβάνει τη μη σωματική, καθώς και τη σωματική, κακομεταχείριση-βία. Κατά συνέπεια είναι πλέον ποινικό αδίκημα να βλάψει κανείς σκόπιμα τη «σωματική,
πνευματική, συναισθηματική, κοινωνική ή συμπεριφορική ανάπτυξη ενός παιδιού», να προβεί πχ στην χειραγώγηση ενός παιδιού ή στον εξαναγκασμό ενός παιδιού να γίνει μάρτυρας ενδοοικογενειακής βίας, ή στο να γίνει ένα παιδί αποδιοπομπαίος τράγος ή στην επιβολή εξευτελιστικών τιμωριών κ.α.Παρόλο που δεν υπάρχει ένας καθιερωμένος ορισμός για τη συναισθηματική-ψυχολογική κακοποίηση, εντούτοις αναγνωρίζεται διότι «περιλαμβάνει αλλά δεν περιορίζεται μια σειρά από σκόπιμες ενέργειες όπως την πρόκληση φόβου μέσω εκφοβισμού. απειλητική σωματική βλάβη στονεαυτό, τον σύντροφο, τα παιδιά ή την οικογένεια ή τους φίλους του συντρόφου. καταστροφή κατοικίδιων ζώων και περιουσίας· και εξαναγκάζοντας την απομόνωση από την οικογένεια, τους φίλους ή το σχολείο ή/και την εργασία», με κυρίαρχη την χειραγώγηση που δημιουργούν φόβο, ενοχή, ανασφάλεια, απόρριψη κ.α σε ένα παιδί και βλάπτουν την αξιοπρέπεια και την ψυχολογική του ακεραιότητα.Ως χειραγώγηση ορίζεται η πρακτική της χρήσης έμμεσων τακτικών, για τον έλεγχο της συμπεριφοράς και των συναισθημάτων. Η χειραγώγηση ιδιαίτερα στις σχέσεις γονέα-παιδιού μπορεί να προκαλέσει στο παιδί ένα ευρύ φάσμα αρνητικών επιπτώσεων, που σε πολλές περιπτώσεις μπορεί να έχει παρόμοια επίδραση με το τραύμα.Η έρευνα δείχνει ότι τα χρόνια σχεσιακά τραύματα (π.χ. κακοποίηση και παραμέληση της παιδικής ηλικίας) είναι εξίσου βλαβερά για την ψυχική υγεία.Η χειραγώγηση ενός παιδιού από τον γονέα του επιτυγχάνεται με διάφορους τρόπους όπως: με υπερβολική αυστηρότητα ή υπερβολική ανοχή, με την δημιουργία ενοχής, με την εξαγορά, με την επιλεκτική εκδήλωση στοργής, με την παθητική επιθετικότητα κ.α.Στην πραγματικότητα το χειραγωγούμενο παιδί γίνεται εργαλείο το οποίο, χρησιμοποιεί ο χειραγωγός γονέας, προκειμένου να καλύψει τις δικές του εγωιστικές ανάγκες ή προκειμένου να χειραγωγήσει τον σύντροφο-σύζυγο, ιδίως όταν οι οικογένειες είναι διασπασμένες.Τα αποτελέσματα της χειραγώγησης λειτουργούν βλαπτικά στη συναισθηματική ευημερία όλων των εμπλεκόμενων μερών, στην ψυχική όμως υγεία ιδίως του παιδιού-θύματος είναι ολέθρια διότι, η συναισθηματική κακοποίηση συνίσταται στη χειραγώγηση των συναισθημάτων του, τα οποία αποτελούν θεμέλιο λίθο της ψυχοσωματικής του ευημερίας και εξέλιξης.Έτσι το παιδί-θύμα μπορεί να αισθάνεται ότι τα συναισθήματά του επηρεάζονται από τον γονέα-θύτη τόσο πολύ που το παιδί μπορεί να μην αναγνωρίζει πλέον ποια είναι τα αυθεντικά συναισθήματά του σχετικά με το «αντικείμενο» που προσπαθεί να ελέγξει ο γονέας-θύτης.Άλλωστε όπως η έρευνα αναδεικνύει, διάφοροι τύποι πολύπλοκων κλινικών διαταραχών μπορεί να προκύψουν, όπως σύνθετη μετατραυματική διαταραχή στρες (PTSD), αποσυνδετική κατάθλιψη, διαταραχή διαχωριστικής ταυτότητας (DID) και φαινόμενα «οριακά». The Many Faces of DissociationOpportunities for Innovative Research in Ps ychiatry – PMC (nih.gov)Πέραν των παραπάνω ωστόσο ένας αναδυόμενος κίνδυνος είναι ότι, το
κακοποιημένο παιδί – θύμα χειραγώγησης παρουσιάζει αυξημένο το
ενδεχόμενο να υιοθετήσει στο μέλλον μια παρόμοια συμπεριφοράΟι Benner et al., 2018; Frick, 2012, 2016; Kearney, Wechsler, Kaur, & Lemos-Miller, 2010; Latimer et al., 2012, αναφέρουν ότι στην ανάπτυξη ψυχολογικών διαταραχών, συμβάλλουν παράγοντες όπως, η ανεπαρκής παιδική φροντίδα, η αναποτελεσματική οικογενειακή πειθαρχία, η οικογενειακή αναστάτωση, η διάλυση της οικογένειας και το παιδικό τραύμα από κακομεταχείριση και βία.Σύμφωνα δε με το Center on the developing child του πανεπιστημίου Harvard η «παρατεταμένη έκθεση σε τραύμα και βιολογική απόκριση στρες,επηρεάζει την πρώιμη ανάπτυξη του εγκεφάλου και τη μετέπειτα εγκεφαλική λειτουργία, συμπεριλαμβανομένων εκτελεστικών λειτουργιών όπως ο έλεγχος των συναισθημάτων και των παρορμήσεων» και « η επιστήμη δείχνει ότι η

πρώιμη έκθεση σε κακομεταχείριση ή παραμέληση μπορεί να διαταράξει την υγιή ανάπτυξη και να έχει δια βίου συνέπειες».Η γονική αποξένωση προκαλεί τραύμαΠαρατεταμένη έκθεση σε τραύμα αποτελεί και η ακούσια ψυχική και σωματική
απομάκρυνση-αποξένωση ενός παιδιού από έναν γονέα που δεν είναι κακοποιητικός.Η γονική αποξένωση, αποτελεί μια οντότητα που ανιχνεύεται στα όρια των πεδίων της ψυχιατρικής, της κοινωνιολογίας και της δικαιοσύνης,εξακολουθεί να αντιπροσωπεύει μια αμφιλεγόμενη έννοια, παρά τις νομικές διατάξεις που τη λαμβάνουν υπόψη και αποτελεί αντικείμενο πολύχρονων επιστημονικών ερευνών από τα μέσα του 20 αιώνα μέχρι και σήμερα.Σύμφωνα με την Αμερικανική Ψυχολογική Εταιρεία, η γονική αποξένωση αντιπροσωπεύει «την εμπειρία ενός παιδιού να χειραγωγείται από τον έναν γονέα για να στραφεί εναντίον του άλλου (στοχευμένου) γονέα και να
αντισταθεί στην επαφή μαζί του.Αυτή η ευθυγράμμιση με τον έναν γονέα και η απόρριψη του άλλου προκύπτει συχνότερα κατά τη διάρκεια διαφωνιών για την επιμέλεια των παιδιών μετά από διαδικασίες διαζυγίου ή χωρισμού, ιδιαίτερα όταν η δικαστική διαμάχη παρατείνεται ή περιλαμβάνει σημαντικό ανταγωνισμό μεταξύ των μερών».Ως εκ τούτου, γονική αποξένωση υφίσταται όταν το παιδί απορρίπτει έναν από τους γονείς του και αντιστέκεται στην επαφή μαζί του χωρίς εύλογη
αιτία, εκφράζοντας αδικαιολόγητα αρνητικά συναισθήματα Bentley C.,
Matthewson M. The Not-Forgotten Child: Alienated Adult Childre’s
Experience of Parental Alienation. Am. J. Fam. Ther. 2020;48:509–529.
doi: 10.1080/01926187.2020.177553. The Not-Forgotten Child: Alienated
Adult Children’s Experience of Parental Alienation: The American Journal
of Family Therapy: Vol 48, No 5 (tandfonline.com).Από ιατρικής άποψης, η γονική αποξένωση ως παιδική παθολογία δεν
αναγνωρίζεται ομόφωνα.Ενα από τα επιχειρήματα εναντίον της είναι η απουσία της ως καθεαυτή
παθολογικής οντότητας, από τις διεθνείς ταξινομήσεις: DSM, ICD, WHO,
ωστόσο έχει αναφερθεί έμμεσα στα υπό στοιχεία v.61.29 του DSM5 «Παιδί
που επηρεάζεται από δυσφορία στη γονική σχέση» και Z.62.820 του ICD11
«Άλλα καθορισμένα προβλήματα που σχετίζονται με την ανατροφή».Στις αναλύσεις των κλινικών παρουσιάσεων των προαναφερομένων κριτηρίων
περιγράφονται με περισσότερες λεπτομέρειες τέσσερα κοινά σενάρια: α)τα
παιδιά μπορεί να αντιδράσουν σε στενοχώρια από τους γονικούς συντρόφους
β) στη βία από τους γονικούς συντρόφους γ) σε επίπονο διαζύγιο και δ)
στην άδικη απαξίωση του ενός γονέα από τον άλλο.Οι αντιδράσεις του παιδιού μπορεί να περιλαμβάνουν την εμφάνιση ή έξαρση
ψυχολογικών συμπτωμάτων, σωματικά παράπονα, εσωτερική σύγκρουση
αφοσίωσης και, στο άκρο, γονική αποξένωση, που οδηγεί σε απώλεια της
σχέσης γονέα-παιδιού. [Parental alienation, child psychological abuse
and DSM-5] – PubMed (nih.gov), Bernet, W., Wamboldt, M. Z., & Narrow, W.
E. (2016).Η γονική αποξένωση αποτελεί μια μορφή ψυχολογικής κακοποίησης, καθώς
το παιδί χειραγωγείται από τον αποξενωτή γονέα και μια μορφή
παραμέλησης, διότι συνεπεία της χειραγώγησης. στερείται την βασική
συναισθηματική υποστήριξη του ενός γονέα του, που είναι αναγκαία για την
φυσιολογική ψυχοσωματική του ανάπτυξη και εξέλιξη.Από τα προεκτεθέντα προκύπτει αβίαστα το συμπέρασμα ότι τα παιδιά μπορεί
να πληγωθούν πολυεπίπεδα από συμπεριφορές ψυχολογικής βίας που είναι
εγγενείς στην ενδοοικογενειακή βία και που εδράζονται στην χειραγώγηση,
στον καταναγκαστικό έλεγχο, στην απομόνωση στην παραμέληση και στην
ακούσια ψυχική και σωματική αποξένωση από τον ένα τους γονέα.
Ενδοοικογενειακή βία και ΠολιτείαΣτην Ελλάδα του πρώτου μισού του 20ου αιώνα, το διαζύγιο δεν ήταν τόσο συνηθισμένο, καθώς αποτελούσε κοινωνικό ταμπού και αιτία αποκλεισμών.
Καθώς οι γυναίκες απέκτησαν περισσότερα δικαιώματα και ελευθερίες, το
ποσοστό διαζυγίων άρχισε να εκτοξεύεται και με την πάροδο του χρόνου,
άρχισαν να εξελίσσονται οι νόμοι για το διαζύγιο, ειδικά εκείνοι που
αφορούν στην επιμέλεια των παιδιών και στα δικαιώματα επικοινωνίας.Η ραγδαία αύξηση του αριθμού των διαφορών για την επιμέλεια των παιδιών
λόγω διαζυγίου, υιοθεσίας, ή παρένθετης μητρότητας καθιστά την επιμέλεια
των παιδιών ένα από τα πιο έντονα συζητημένα ζητήματα διεθνώς σήμερα και
αναδεικνύει την σχέση μεταξύ γονέων, παιδιών και κράτους, που είναι

αναμφισβήτητα η πιο θεμελιώδης σχέση σε μια κοινωνία.Οι κοινωνικές συμπεριφορές και οι νομικοί κανόνες που ενσωματώνονται σε
αυτό το τρίγωνο καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο μεγαλώνουμε τα παιδιά
μας και παρέχουν τη βάση της κοινωνικής συνέχειας μέσα σε ένα έθνος.Αυτή η σχέση συνήθως δεν λειτουργεί όσο καλά θα έπρεπε. Μόνο όταν η
οικογένεια καταρρέει, λόγω θανάτου ενός ή και των γονέων, διαζυγίου ή
γονικής ανικανότητας ή κακοποίησης, το κράτος παρεμβαίνει για να
καταστήσει σαφή την αξία της κοινωνίας αλλά και της κοινωνικής
παρέμβασης.Διαβάστε ακόμη στο Psychology.gr το σχετικό άρθρο: Γονική αποξένωση και διαταραχές προσωπικότηταςΌ αυξανόμενος όγκος των υποθέσεων διαζυγίου αφενός και τα ακαθόριστα
ακόμα πρότυπα, μετά την σαφή διεθνή στροφή από το καθεστώς της
«αποκλειστικής επιμέλειας» στο καθεστώς της «συνεπιμέλειας» των παιδιών
σε περίπτωση διαζυγίου, ωθούν νομοθέτες και δικαστές να καταφεύγουν όλο
και περισσότερο, στους κοινωνικούς επιστήμονες και τους επιστήμονες
συμπεριφοράς, προκειμένου αυτοί να δώσουν κατευθυντήριες γραμμές, για
το πώς προσδιορίζεται «το καλύτερο συμφέρον του παιδιού»,
χρησιμοποιώντας πολλές φορές ειδικούς πραγματογνώμονες, για να
αξιολογήσουν τη σχέση μεταξύ του γονέα και του παιδιού.Η ενδοοικογενειακή βία από την άλλη δεν αποτελεί ένα νεοαναδυόμενο
κοινωνικό φαινόμενο, ειδικά στην Ελλάδα. Αντιθέτως ανιχνεύεται στον
ελληνικό οικογενειακό ιστό σε μεγάλο βάθος χρόνου. Η κουλτούρα όμως που
διαμόρφωναν οι κατά εποχές επικρατούσες στερεοτυπικές αντιλήψεις, δεν
επέτρεπε την δημοσιοποίηση της και άρα την αναχαίτισή της με κρατική
παρέμβαση.Στην ενδοοικογενειακή βία εμπλέκονται όλα τα μέλη της οικογένειας
σύζυγοι, γονείς και παιδιά. Η κρίσιμη όμως παράμετρος, που πρέπει να
κατανοήσουμε (και ιδιαίτερα το νομοθετικό και το δικαστικό μας σύστημα)
είναι ότι τα παιδιά δεν γίνονται απλώς μάρτυρες ή θύματα περιστατικών
ενδοοικογενειακής βίας, αλλά ότι η ανάπτυξή τους διαμορφώνεται από την
καταχρηστική δυναμική. Αυτός είναι ο λόγος για τον οποίο η έκθεση στην
ενδοοικογενειακή κακοποίηση-βία αναγνωρίζεται όλο και περισσότερο ως
κακοποίηση παιδιών.Όπως προαναφέρθηκε δεν χρειάζεται να υπάρχει σωματική βία για να
επηρεαστούν βαθιά τα παιδιά, η ψυχολογική βία και η χειραγώγηση αφήνουν
ανεξίτηλα τα σημάδια τους στον ψυχισμό τους και τα σημάδια αυτά
ανιχνεύονται από την βρεφική ηλικία διότι, όπως η νευροεπιστήμη έχει
αποδείξει, η αρχική συναισθηματική κωδικοποίηση, μπορεί να
πραγματοποιηθεί στο πρόλεκτικό στάδιο ενός ανθρώπου.Με απλά λόγια, τα μωρά δεν αγνοούν την κακοποίηση, αντιθέτως βιώνουν
πολύ καλά το περιβάλλον τους και αισθάνονται τη περιρρέουσα
συναισθηματική κατάσταση ιδίως του κύριου φροντιστή τους.
Αντί Επιλόγου.Η γονική αποξένωση όπως περιγράφεται στην διεθνή βιβλιογραφία, είναι ένα
αναμφισβήτητα υπαρκτό και επώδυνο για παιδιά και ενήλικες κοινωνικό
φαινόμενο και αποτελεί παιδική κακοποίηση.Η ενδοοικογενειακή- οικογενειακή βία αποτελεί ένα επίσης αναμφισβήτητα
υπαρκτό και επώδυνο για παιδιά και ενήλικες κοινωνικό φαινόμενο, εγγενές
συστατικό της οποίας αποτελεί η γονική αποξένωση.Η ελληνική πολιτεία οφείλει να λάβει όλα τα απαραίτητα μέτρα για να
προστατέψει τα παιδιά και κατ΄ επέκταση τον θεσμό της οικογένειας, όπως οφείλει να προβεί σε όλες τις απαραίτητες ενέργειες για την αναχαίτηση και την απάλειψη αυτών των καταστροφικών για την ελληνική κοινωνία φαινομένων, αρχικά νομοθετώντας και στην συνέχεια διασφαλίζοντας την εφαρμογή των νόμων.Πηγές – Βιβλιογραφικές Αναφορέςhttps://imsva91-ctp.trendmicro.com:443/wis/clicktime/v1/query?url=https%3a%2f%2fimprintnews.org%2ffeatured%2femotional%2dabuse%2dis%2dinadequately%2ddefined%2dand%2dmeasured%2f10864&umid=4487F034-F833-A005-BFCC-7CB3E20364BE&auth=8b1684374162ed101e903c8f51dd6629efa3ec5c-007fedfc8d9063b171ff4b5f3bd1f3b14ba53a89 https://www.express.co.uk/news/uk/467866/Cinderella-law-could-jail-adults-for-emotional-cruelty-to-childrenhttps://www.justice.gov/ovw/domestic-violence
https://developingchild.harvard.edu/science/deep-dives/neglect/
https://developingchild.harvard.edu/science/deep-dives/neglect/

https://dictionary.apa.org/parental-alienation-syndrome.ΚΑΤΟΠΙΝ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΝΩΤΈΡΩ ΑΙΤΟΥΜΑΙ ΘΕΡΜΑ ΑΠΟ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ ΝΑ ΕΙΣΑΓΕΙ ΣΤΟ ΕΝ ΛΟΓΩ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟ ΤΟΝ ΟΡΟ ΓΟΝΕΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΛΗΡΗ ΠΕΡΙΓΡΑΦΗ ΤΟΥ ΟΡΟΥ ΜΕ ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΙΣ ΠΟΙΝΕΣ ΤΩΝ ΑΠΟΞΕΝΩΤΩΝ ΚΑΘΩΣ ΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ ΤΗΣ ΓΟΝΕΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ ΕΧΕΙ ΛΑΒΕΙ ΔΙΑΣΤΑΣΕΙΣ ΠΑΝΔΗΜΙΑΣ ΚΑΙ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΦΟΝΤΑΙ ΑΘΩΑ ΠΑΙΔΑΚΙΑ ΚΑΘΩΣ ΒΑΣΑΝΙΖΟΝΤΑΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΑΠΟΞΕΝΩΤΩΝ. Η ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΤΟΥ ΟΡΟΥ ΤΗΣ ΓΟΝΕΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΚΡΙΝΕΤΑΙ ΑΜΕΣΗ ΚΑΙ ΕΠΙΤΑΚΤΙΚΗ ΚΑΘΩΣ Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΣ ΕΧΕΙ ΦΤΑΣΕΙ ΣΕ ΠΛΗΡΕΣ ΑΔΙΕΞΟΔΟ. ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΜΗ ΓΙΝΕΙ ΟΠΩΣ ΣΤΟ ΤΡΑΓΙΚΟ ΔΥΣΤΥΧΗΜΑ ΤΩΝ ΤΕΜΠΩΝ ΟΠΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΤΡΑΓΩΔΙΑ ΕΠΙΡΡΙΠΤΟΝΤΑΙ ΕΥΘΥΝΕΣ ΕΚΑΤΕΡΩΘΕΝ. ΤΩΡΑ ΕΙΝΑΙ Η ΩΡΑ ΝΑ ΛΥΘΕΙ ΔΙΑΠΑΝΤΟΣ ΤΟ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΙΚΟ ΑΥΤΟ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟ. ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΟ ΜΟΥ ΕΙΝΑΙ 6934621023 ΚΑΙ ΤΙΘΕΜΑΙ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΟΛΩΝ ΓΙΑ ΠΑΝ ΕΝΔΕΧΟΜΕΝΟ.ΤΕΛΟΣ ΣΑΣ ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΩ ΟΤΙ ΕΊΝΑΙ ΜΕΣΑ ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΩΝ ΚΑΘΗΚΟΝΤΩΝ ΜΑΣ Η ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΝΗΛΙΚΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΚΥΠΤΟΥΝ ΕΥΘΥΝΕΣ ΑΜΕΣΑ ΓΙΑ ΟΠΟΙΟΝ ΑΡΜΟΔΙΟ ΔΗΜΟΣΙΟ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟ ΕΝΗΜΕΡΩΝΕΤΑΙ ΓΙΑ ΤΟ ΣΧΕΤΙΚΟ ΘΕΜΑ ΚΑΙ ΔΕΝ ΠΡΑΤΤΕΙ ΤΑ ΔΕΟΝΤΑ. ΕΙΜΑΙ ΣΤΗ ΔΙΑΘΕΣΗ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΥ ΝΑ ΚΑΤΑΘΕΣΩ ΑΔΙΑΣΕΙΣΤΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΥΠΑΡΞΗΣ ΚΥΚΛΩΜΑΤΟΣ ΠΟΥ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΟΜΕΝΟ ΑΘΩΕΣ ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΨΥΧΕΣ ΘΗΣΑΥΡΙΖΕΙ ΠΑΡΑΝΟΜΩΣ ΚΑΙ ΑΔΡΑ.Με αμέριστη εκτίμηση προς όλους. Μ Μ ΑΣΤ/ΚΟΣ ΥΠ-ΝΤΗΣ
ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ ΕΛ.ΑΣ./ ΑΡΧΗΓΕΙΟΥ ΕΛ.ΑΣ.
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

29 Νοεμβρίου 2023, 14:49 | Μ Πρέπει να συμπεριληφθεί ως αδίκημα που εντάσσεται στο πλαίσιο ενδοοικογενειακης βιας, η διάρρηξη σχέσεων με τον γονέα που είτε συνασκεί την επιμέλεια, είτε διατηρεί δικαίωμα επικοινωνίας, ώστε το ποινικό σκέλος να εναρμονιστεί πληρως με το άρθρο 1532 του ΑΚ που ορίζει πως σε αυτή την περίπτωση αφαιρείται η γονική μέριμνα. Η γονική μέριμνα αφαιρείται ακριβώς επειδή συντελέστηκε έγκλημα στην ψυχολογία.του παιδιού πρωτίστως και του ετέρου γονέα δευτερευόντως. Είναι αδύνατον να είναι εφικτή η ανώτατη τιμωρία σε γονέα κατα τον Αστικο κώδικα που είναι η αφαίρεση γονικής μέριμνας όμως αυτή να μην έχει ουδεμία ποινικη αναφορα και τιμωρια στον Ποινικό κώδικα.

29 Νοεμβρίου 2023, 14:50 | Κ ΜΤο φαινόμενο της γονικής αποξένωσης είναι συναισθηματική κακοποίηση του παιδιού και ενδοοικογενειακή βία.Πρέπει να ποινικοποιηθεί άμεσα.

29 Νοεμβρίου 2023, 13:15 | Ν Π Καταρχην παρτε πισω το νομοσχεδιο που μας στερει τα παιδια μας με την σφραγιδα του κρατους και μας κανει επισκεπτες..Ενω ειμαστε γονεις που αγαπαμε τα παιδια μας.Παρτε πισω το νομοσχεδιο αρπαγης των παιδιων μας που δεν βασιζετε στο καλο και συμφερον των παιδιων μας.Μην τα καταδικαζετε…Εχουν αναγκη και τουε δυο γονεις τους συμφωνα με τα ευρωπαικα ανθρωπινα δικαιωματα.Παρτε πισω το νομοσχεδιο της ενδοοικογενεικης βιας που το μονο που αποσκοπει ειναι στην πληρη αποξενωση μας ως γονεις και να εντεινει την μαχη των φυλων που δεν αποσκοπει στο συμφερον των παιδιων μας.Επιτελους πρεπει ο ορος γονεικη αποξενωση να μπει μεσα στο νομοσχεδιο και να ποινικοποιηθει οχι μονο απο την εμφανη μερια την σωματικη σλλσ και την ψυχολογικη που ασκειτε στα παιδια μας με διαφορες μεθοδους που γνωριζετε.ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΣΩΣΕΤΕ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΜΑΣ…ΣΩΣΤΕ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ…ΜΠΟΡΕΙΤΕ!!!

29 Νοεμβρίου 2023, 12:24 | Σ Δ Κύριοι Σε κανένα σημείο του νέου νόμου, δεν υπάρχει πρόβλεψη για την σημαντικότερη μορφή ενδοοικογενειακής βίας, όπως είναι αυτή του ψυχικού βιασμού που ασκείται στα ΠΑΙΔΙΑ από απαράδεκτους γονείς προσπαθώντας εξαναγκαστικά για τους δικούς τους λόγους, να τα αποξενώσουν από τον άλλο γονέα(Γονεϊκή Αποξένωση). Το πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας, θα πρέπει να περιλαμβάνει και τις περιπτώσεις ψυχικής και συναισθηματικής βίας με θύματα τα παιδιά, με αποτέλεσμα την αποξένωση τους, λόγω της μη τήρηση των δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας και την καθυστέρηση απονομής δικαιοσύνης, αλλά και την ατιμωρησία από την Ελληνική δικαιοσύνη των γονέων, που έχουν την επιμέλεια αυτών. Παρακαλώ για την ενσωμάτωση του συγκεκριμένου σημαντικού προβλήματος της Γονεϊκή Αποξένωσης στα κεφάλαια του νέου νομοσχεδίου σας, ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί την μάστιγα της σημερινής εποχής. Η γονεϊκή αποξένωση είναι ΒΙΑΣΜΟΣ. Βιασμός παιδικής ψυχής. Θα είναι έγκλημα από μέρους σας να μην το εισάγετε στο νέο νομοσχέδιο. Έγκλημα που θα το θυμάται η ελληνική κοινωνία, όταν έρθει η ώρα της επιλογής.

29 Νοεμβρίου 2023, 12:05 | Τ Κ Άρθρο 86 Να γίνει ποιο συγκεκριμένο για την εφαρμογή του, ο τρόπος που θα ενεργήσει ο κάθε εισαγγελέας ,να γίνει σχετική προσθήκη και στον κώδικα δικονομίας ,Η γονική αποξένωση από τις 3 πρώτες παραβιάσεις δικαστικής απόφασης το αυτόφωρο να γίνει διαρκές ,να ποινικοποιηθεί με ποινή σε μεγάλη χρηματική και επιτέλους να παρθούν μέτρα για την αποτροπή της!

Επίσης οι ψευδές κατηγορίες έναντι του άλλου γονέα να αντιμετωπιστεί με βαριές ποινές άνευ αναστολής και με χρηματική ποινή .Είναι μορφή ενδοοικογενειακής βίας. Το ελληνικό κράτος οφείλει να προστατέψει τα ανήλικα παιδιά από βαθιά ψυχικά άρρωστους γονιούς !

29 Νοεμβρίου 2023, 12:36 | Π Π Ποινικοποίηση της συστηματικής γονεϊκής και συντροφικής αποξένωσης(χειραγώγηση με ταξίδια εκτός Ελλάδος χωρίς συνεννόηση,χωρίς υπογραφή με συντρόφους, Χρησιμοποίηση των παιδιών για χρηματικές απολαβές, δωροδοκία ακριβά δώρα τεχνολογίας , Επιβράβευση των τέκνων για την διάρρηξη των σχέσεων με τον πατέρα. Πρόκληση επεισοδίου μπροστά στα ανήλικα τέκνα με σκοπό τη δαιμονοποίηση του πατρός και την προσβολή-εξουδετέρωση του ως άτομο, οντότητα.

29 Νοεμβρίου 2023, 11:31 | Μ ΚΠως θα προστατέψετε το παιδί όταν ο κακός γονέας έχει την επιμέλεια και κακοβούλως προσπαθεί να απομακρύνει με ψυχολογική χειραγώγηση και ψευδείς αναμνήσεις τον άλλο γονέα μέχρι να τον αποκλείσει από τη ζωή του παιδιού?Τι θα κάνετε για τις συνεχόμενες παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας?Πως θα προστατέψετε το δικαίωμα του παιδιού να ανατρέφεται από δυο γονείς?Μέχρι τώρα υπάρχουν δομές για θύματα γυναίκες,καθόλου για άντρες ενώ ο χρόνος αναμονής για τη διερεύνηση εισαγγελικής παραγγελίας για παιδική κακοποίηση είναι το ελάχιστο ένας χρόνος.

29 Νοεμβρίου 2023, 11:41 | jΤι προβλέπει ο νόμος σχετικά με τις περιπτώσεις ενδοοικογενειακής βίας σε ομόφυλα ζευγάρια;Υπάρχει δικαίωμα σε κάποιον που καταγγέλλει περιστατικό ενδοοικογειεκής βίας να αυτοπροσδιορίσει το φύλο του ή να μην επιθυμεί να δηλώσει ποιο είναι το φύλο του (Στρατηγική για την ισότητα των ΛΟΑΤΚΙ 2020-2025).Σε αυτές τις περιπτώσεις με βάση τη διάκριση φύλου στα περιστατικά ενδοοικογενειακής βίας που εισάγει με το νομοσχέδιο..πως θα αντιδράσει η Πολιτεία αν κάποιος αρνηθεί να δηλώσει ποιο είναι το φύλο του ή αυτοπροσδιοριστεί με άλλο φύλο από το βιολογικό του φύλο.

29 Νοεμβρίου 2023, 11:08 | Δ Άρθρο 99: διάκριση μέτρων προστασίας Πολιτείας θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας με βάση το φύλο..λίαν επιεικως απαραδεκτο..Με τέτοιες προτάσεις…δεν θα αποτελεί έκπληξη η προσθήκη στο νομοσχέδιο και διαφορετικής αντιμετώπισης της Πολιτεία μεταξύ ανήλικων κοριτσιών και ανήλικων αγοριών, στην αντιμετώπιση ενδοοικογενειακής βίας που πιθανώς εκείνα βιώνουν…

29 Νοεμβρίου 2023, 11:13 | Π Κ Η γενιά μας, τα τελευταία 20 τουλάχιστον χρόνια, βιώνει την συστηματική προσπάθεια διάλυσης του θεσμού της οικογένειας(παντειοτρόπως). Αποτέλεσμα αυτής της «ύπουλης» προσπάθειας είναι η τεράστια αύξηση των διαζυγίων και κατ’επέκταση τα όποια προβλήματα προκύπτουν από έναν χωρισμό.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα, σε αυτή την περίσταση κι εφόσον υπάρχουν παιδιά, είναι η ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ που προκαλεί ο ένας εκ των δύο γονέων(ο έχων την αποκλειστική επιμέλεια, συνήθως), κάτι που είναι ΨΥΧΟΛΟΓΙΚΗ και ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ, κατά του/της πρώην αλλά ΚΥΡΙΩΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ!!!!
Όταν ένα ζευγάρι που είχε αποκτήσει παιδί/ιά χωρίζει, παύει να είναι ζευγάρι.Δεν παύει όμως ΠΟΤΕ, να είναι η ΟΙΚΟΓΈΝΕΙΑ του/των παιδιού/ων!!!
Οπότε, ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ ΩΣ ΑΚΡΑΙΑΣ ΜΟΡΦΗΣ ΕΝΔΟΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΗ ΒΙΑ.29 Νοεμβρίου 2023, 10:55 | ΜάριοςΕφοσον στο 1532 του ΑΚ οριζεται ως λογος αφαιρεσης
γονικης μεριμνας η διαρρηξη σχεσεων γονεα τεκνου
τοτε το ιδιο το κρατος αποδεχεται την ψυχικη βια που ασκειται στο παιδι
και την καταπατηση του δικαιωματος του σε δυο γονεις.
Εφοσον αυτο λοιπον ΥΠΑΡΧΕΙ στον Αστικο κωδικα
πρεπει να εισαχθει ως ενδοοικογενειακη βια (και μαλιστα με ΑΜΕΣΗ εφαρμογη του 1532) προς το παιδι πρωτιστως
και τον/την σύντροφό-γονεα δευτερευοντως.
Γιατι αν δεν θεωρειται εγκλημα, τοτε ΓΙΑΤΙ ΧΑΝΕΤΑΙ Η ΜΕΡΙΜΝΑ???
Η μεριμνα χανεται ΜΟΝΟ οταν ενας.γονιος ειτε δειχνει αμελεια (που υπαρχει στον πκ) ειτε ισχυουν οι οροι του 1532 που ειναι ΟΛΟΙ ποινικα αφικηματα.
Ολοι ΕΚΤΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΡΡΗΞΗΣ ΣΧΕΣΕΩΝ….
29 Νοεμβρίου 2023, 09:06 | Μ Ν ηΗ γονεϊκή αποξένωση είναι μια από τις σημαντικότερες μορφές ενδοοικογενειακής βίας από απαράδεκτους γονείς ενάντια στην ψυχική ισορροπία των παιδιών μας, που δρουν ενάντια στο συμφέρον τους. Παρακαλώ πολύ για ποινικοποίηση του συγκεκριμένου σοβαρού προβλήματος, ώστε να προστατεύσει η ελληνική δικαιοσύνη τα παιδιά της χώρας μας, διότι η μη ποινικοποίηση αυτής της ψυχικής κακοποίησης των παιδιών, εξαπλώνετε χωρίς κανένα έλεγχο από το

ελληνικό κράτος το οποίο προς το παρόν αδιαφορεί και προστατεύει τους γονείς που έχουν την επιμέλεια των παιδιών άσχετα αν λειτουργούν ενάντια στο συμφέρον αυτών. Όσον αφορά τον νέο νόμο συνεπιμέλειας 4800/2021, δεν εφαρμόζετε και δεν τηρείται από την Ελληνική Δικαιοσύνη, αφού οι δικαστικοί λειτουργοί, μετατρέπονται σε νομοθέτες και δεν τηρούν τον νόμο, αλλά τον μεταρρυθμίζουν σύμφωνα με τις δικές τους προτιμήσεις. Είναι ανωμαλία που δυστυχώς επικρατεί σήμερα, το γεγονός να μην επιτρέπει για τους δικούς του λόγους ο ένας από τους δυο γονείς, να βλέπει ο έτερος γονέας το παιδί του και το σημαντικότερο να του «επιτρέπει» η Ελληνική δικαιοσύνη να παραβιάζει τις δικαστικές αποφάσεις και να μην τιμωρείτε και αυτό διότι τυπικά έχει την επιμέλεια. Τέλος δεν εφαρμόζετε ο νέος νόμος συνεπιμέλειας 4800/2021 με αποτέλεσμα να υπάρχει μια αναρχία στις οικογενειακές σχέσεις διαζευγμένων γονέων και τέκνων τους. αντίθετα στις προηγμένες ευρωπαϊκές χώρες η συνεπιμέλεια μετά την διακοπή του γάμου ειναι δεδομένη και σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί ένας δικαστής να αποφασίσει σχετικά με την επιμέλεια, χωρίς να πράττει αυτό που ορίζει ο νόμος του κράτους. Σε μεγάλο αριθμό δικαστικών αποφάσεων οι δικαστικοί λειτουργοί μεταρρυθμίζουν τα αρθρα του νόμου, χωρίς να ελέγχονται από τον Υπουργείο δικαιοσύνης με αποτέλεσμα μεγάλος αριθμός αποφάσεων οικογενειακού δικαίου να οδηγούν στην μάστιγα της εποχής μας την γονεϊκή αποξένωση.

29 Νοεμβρίου 2023, 09:35 | Μ Πρέπει να ποινικοποιηθεί η γονική αποξένωση,είναι μορφή ενδοοικογενειακής βίας με συνέπειες δυστυχώς μη αναστρέψιμες στα παιδιά μας!

29 Νοεμβρίου 2023, 09:17 | Κ Για σκύλους και γάτες, και ζώα γενικά, με τη βιντεοσκόπηση στοιχειοθετείται το έγκλημα εναντίον τους. Για τα παιδιά μας δεν υπάρχει αυτή η πρόβλεψη.Όταν χτυπάνε τα παιδιά μας, όταν τους φέρονται απάνθρωπα προσβάλλοντας την προσωπικότητά τους, όταν μας βρίζουν μπροστά τους, όταν μας χτυπάνε μπροστά τους, τα παιδιά δεν έχουν δικαίωμα προστασίας;Ο σπόρος της βίας ξεκινά νωρίς. Και οι στατιστικές είναι αμείλικτες, για το ποιοι ασκούν βία στα παιδιά.https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdfΚουμπί πανικού δε μπορεί να έχει το δίχρονο παιδί και μέχρι να φτάσει να μπορεί να μιλήσει στη δασκάλα του θα είναι αργά, θα έχει ήδη τελεστεί πολλές φορές το έγκλημα.Μέσα στο σπίτι δεν υπάρχουν μάρτυρες, μόνο τα μέλη της οικογένειας και ο λόγος του ενός ενάντια στου άλλου.Η ηλεκτρονική καταγραφή την ώρα του συμβάντος, μέσα στο σπίτι, την ώρα που συμβαίνει, όταν αφορά το παιδί, πρέπει να γίνεται δεκτή ως στοιχείο, και για προσωρινές διαταγές και ασφαλιστικά μέτρα, αλλά και ποινικά.

29 Νοεμβρίου 2023, 09:11 | Ν ΚυθνοςΣτις πλατες σας η καταστροφη χιλιαδων παιδιων κ γονεων κ εν συνεχεια των θεμελιων της κοινωνιας μας.ενδοοικογενειακη βια ειναι και ο αποκλεισμος της επικοινωνιας του τεκνου με τον γονεα που δεν εχει επιμελεια και προκαλειται απο τον γονεα που εκμεταλλευεται την αποκλειστικη επιμελεια!ψευδεις κατηγοριες για ασελγεια και ενδοοικογενειακη βια σε βαρος των παιδιων ετσι ωστε να αποκοπει αμεσα κ βιαια η επικοινωνια γονεα τεκνου θα πρεπει να εξεταζονται αμεσα μεσω πραγματογνωμοσυνης και αφαιρεση γονικης μεριμνας στον γονεα που το προκαλεσε δημιουργωντας ανεπανορθωτα ψυχολογικα προβληματα στο τεκνο!σταματηστε την ατιμωρησια,λειτουργηστε ως κρατος δικαιου επιτελους μην βαζετε στο απυροβλητο ψυχολογους κτλ οπου εκμεταλλευονται την μη τιμωρεια τους και καταστρεφουν παιδια κ γονεις γεμιζοντας τους τραπεζικους τους λογαριασμους!Κυθνος ενα νησι εξοργισμενο με την υποθεση της ψυχολογου των βορειων προαστειων οπως και πολλες αλλες περιοχες ανα την Ελλαδα που περιμενουν δικαιωση για τα δικα μας παιδια!

29 Νοεμβρίου 2023, 09:17 | Θ Κ.Κύριε Υπουργέ,δεν διαβάσαμε σε κανένα σημείο στα κεφάλαια του νέου νομοσχεδίου σας, να έχει αναφερθεί μια από τις σημαντικότερες μορφές ενδοοικογενειακής βίας, όπως ειναι αυτή της ψυχικής βίας που ασκείται στα ΠΑΙΔΙΑ από απαράδεκτους γονείς προσπαθώντας εξαναγκαστικά για τους δικούς τους λόγους, να τα αποξενώσουν από τον άλλο γονέα.(Γονεϊκή αποξένωση). Το πλαίσιο της ενδοοικογενειακής βίας θα πρέπει να περιλαμβάνει και τις περιπτώσεις ψυχικής και συναισθηματικής βίας με θύματα τα παιδιά με αποτέλεσμα την αποξένωση τους, λόγω της μη τήρηση των δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας και την καθυστέρηση απονομής δικαιοσύνης αλλά και την ατιμωρησία από την Ελληνική δικαιοσύνη των γονέων που έχουν την επιμέλεια αυτών. Η συγκεκριμένη συμπεριφορά του ενός από τους δυο γονείς, που θα διαπιστώνεται από την Ελληνική δικαιοσύνη θα πρέπει να έχει άμεση αντιμετώπιση, με ποινικές συνέπειες. Τα παιδιά είναι το πιο αδύναμο μέρος.Αυτά χρειάζονται κυρίως την προστασία, την προσοχή μας και την παρέμβαση της Πολιτείας, ώστε να προστατεύσουμε την ψυχική, σωματική αλλά και πνευματική τους ακεραιότητα με μόνο στόχο το βέλτιστο συμφέρον αυτών. Παρακαλώ για την ενσωμάτωση του συγκεκριμένου σημαντικού προβλήματος Γονεϊκής αποξένωσης στα κεφάλαια του νέου νομοσχεδίου σας, ως μορφή ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί την μάστιγα της σημερινής εποχής, .

29 Νοεμβρίου 2023, 09:52 | Β Ποινικοποιηση γονικής αποξένωση πάντως congratulations

29 Νοεμβρίου 2023, 08:13 | Ν Συμφωνώ απόλυτα για ότι έχει σχέση με την ενδοοικογενειακής βιά και τις τιμωρίες αλλά δεν βλέπω τπτ για τις ψεύτικες καταγγελίες περι ενδοοικογενειακής βίας ψεύτικες καταγγελίες για αποπλάνηση παιδιών ή ακόμα χειρότερα βιασμών…σε αυτές δεν πρέπει να τιμωρούνται αυτοί που

καταγγέλλουν γιατί να μένουνε στο απυρόβλητο όταν ο άλλος στιγματίζεται και χάνει την επαφή με τα παιδιά του? για την αποξένωση των παιδιών ξανά τπτ που είναι μπορεί και ο πιο σημαντικός παράγοντας ενδοοικογενειακής βίας…ουτε τπτ φυσικά μη την μη εφαρμογή του ν.4800/2021 περί συν επιμέλειας από τους δικαστές.κοιτάξτε και αυτά τα προβλήματα

29 Νοεμβρίου 2023, 08:23 | Κ χ Η γονεϊκή αποξένωση είναι κακοποίηση των παιδιών.. Πείτε την διάρρηξη σχέσεων πείτε την αποκλεισμό του παιδιού από τον ένα γονέα .. Αυστηρές ποινές σε παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων.Και νά γίνονται σύντομα οι δίκες για παραβιάσεις δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας διότι μετά από 3 4 χρόνια έχει γίνει η αποξένωση των ΠΑΙΔΙΏΝ…

29 Νοεμβρίου 2023, 08:12 | Σ Τα Για τους χωρισμένους γονείς,που έχουν ξεζουμιστει από τον δικιγορικο σύλλογο, προσπαθοντας να κρατήσουν μια στοιχειώδη επαφή με τα παιδιά τους,να μην αποξενώθουν από τα ιδια τους τα παιδιά, τίποτα . Ο νομοθέτης επιτρέπει την αποξένωση,την χρησιμοποιεί, σαν δόλωμα, μαζί με την διατροφή,για να μαζέψει δικιγορικη ύλη, από τις κακοποιητικες μάνες, και προικοθυρες.Δυστιχος το εμπόριο παιδιών στην Χώρα μας, είναι γνωστό σε ολη την γηραιά ήπειρο , γι'αυτό έχουμε και την τελευταία θέση,και όλοι λένε ότι η Ελλάδα δεν είναι μια χώρα δικαίου. Που είναι η ισότητα των 2 φύλων???? Που είναι το κουμπί του πανικού για τους άντρες?? Γιατί ο πατέρας πρέπει να κάνει 3 δουλειές και η μάνα να κάθετε?? Και να εισπρατει διατροφές!!!, επιβραβεύει τον τεμπέλη.Γιατι δεν δίνετε συνεπιμελεια??? Για να συντηριται 45.000 δικηγόρους τα παιδιά μας είναι ορφανά από ζωντανούς μπαμπάδες .Η Ελλάδα είναι χάλια… Φύγετε από αυτήν χώρα όσο προλαβενετε.

29 Νοεμβρίου 2023, 08:37 | Β ΕΛ ΑΜΕΣΗ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗΣ. Η Διάρρηξη των σχέσεων μεταξύ γονέα και τέκνου εφόσον οδηγεί σε αφαίρεση γονικής μέριμνας σύμφωνα με το 1532 ΑΚ πρέπει να εισαχθεί ρητά ως μορφή ψυχολογικής και ενδοοικογενειακης βίας .

29 Νοεμβρίου 2023, 07:11 | Β Π ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΤΕ ΤΗΝ ΓΟΝΙΚΗ ΑΠΟΞΕΝΩΣΗ ΑΜΕΣΑ

29 Νοεμβρίου 2023, 07:08 | Π Α Επιγραμματικα όσον αφορά την ενδοοικογενειακη βία θα πρέπει οπωσδήποτε να συμπεριληφθεί η γονικη αποξένωση των ανηλίκων στις μορφές σοβαρης βίας και μάλιστα ένα μικρό μέρος της ποινής φυλάκισης να εκτιεται υποχρεωτικα. Επίσης στο άρθρο 99 θα πρέπει να αλλάξετε την διατύπωση ώστε να μην εισάγετε διάκριση με βάση το φυλο οπως κανετε με την υπαρχουσα διατυπωση, δηλαδη εις βάρος των ανδρών.

29 Νοεμβρίου 2023, 00:48 | Κ Η διαρρηξη σχεσεων γονεα τεκνου, εφοσον θεωρειται ηδη πραξη που επισυρει αφαιρεση γονικης μεριμνας συμφωνα με το 1532 ΑΚ, πρεπει να εισαχθει ρητα ως μορφη ψυχολογικης ενδοοικογενειακης βιας.Δεν γινεται να θεωρειται μια πραξη τοσο απεχθης που επισυρει τετοια ποινη στο αστικο κομματι αλλα δεν εχει καμια επιπτωση στο ποινικο!Επισης σε αστικες δικες που αφορουν την οικογενεια, πρεπει να ισχυσει υο ιδιο μοτιβο της μιας αναβολης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε' ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΠΡΟΛΗΨΗ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΤΗΣ ΝΟΜΙΜΟΠΟΙΗΣΗΣ ΕΣΟΔΩΝ ΑΠΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΕΣ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΧΡΗΜΑΤΟΔΟΤΗΣΗΣ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν. 4557/2018

Άρθρο 100 Αύξηση του διοικητικού προστίμου που επιβάλλεται σε νομικά πρόσωπα ή οντότητες όταν το κέρδος από παράβαση σχετιζόμενη με τη νομιμοποίηση εσόδων δεν μπορεί να προσδιοριστεί και απάλειψη της προϋπόθεσης προηγούμενης αμετάκλητης καταδίκης φυσικού προσώπου για την επιβολή του προστίμου – Τροποποίηση παρ. 1 και 2 άρθρου 45 ν. 4557/2018.

(02) Σχόλια

15 Δεκεμβρίου 2023, 09:52 | Φ Γ Η παραβίαση του Ν3959/2011 περί Ανταγωνισμού (εναρμονισμένη πρακτική, κατάχρηση δεσπόζουσας θέσης κ.λπ.) σημαίνει ότι τα νομικά πρόσωπα εγκλημάτισαν και τα κέρδη τους είναι προϊόν εγκληματικής δραστηριότητας. Αναρωτιέμαι γιατί δεν ενεργοποιείται ο Νόμος 4557/2018 και για αυτές τις περιπτώσεις. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού στέλνει στην Εισαγγελία κάθε απόφαση της συνεπώς η Δικαιοσύνη μπορεί και γνωρίζει το έγκλημα και τους εγκληματίες (τα νομικά πρόσωπα). Το δε ύψος του παράνομου κέρδους μπορεί να προσδιοριστεί με διάφορους τρόπους καθώς η Επιτροπή Ανταγωνισμού έχει όλα τα δεδομένα στη διάθεσή της. Για παράδειγμα στην απόφαση 828/2023 (καρτέλ στα rapid test) το κέρδος από το παράνομο στήσιμο του διαγωνισμού ήταν 3,6 εκ. ευρώ, όπως αναφέρει η απόφαση (με βάση τα δεδομένα που δίνει) και το τελικό πρόστιμο ήταν μόλις 375.000€, δηλαδή το 10% του παράνομου κέρδους. Η άμεση ενεργοποίηση του Νόμου για την Νομιμοποίηση Εσόδων από Εγκληματική Δραστηριότητα και στις υποθέσεις των καρτέλ είναι εξαιρετικά σημαντική για να αποφέρει Κοινωνική Δικαιοσύνη και για να συμβάλει στην αποκλιμάκωση των τιμών.

30 Νοεμβρίου 2023, 10:41 | γ φ ΑΓΑΠΗΤΕ Κ. ΥΠΟΥΡΓΕ,ΟΝΟΜΑΖΟΜΑΙ Γ ΦΡ (ΑΔΤ). ΕΙΜΑΙ ΚΑΤΟΙΚΟΣ ΚΩ ΚΑΙ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΠΟΙΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΤΟΜΕΑ ΤΟΥ ΤΟΥΡΙΣΜΟ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΙΚΟΣΙ ΧΡΟΝΙΑ.Ο ΛΟΓΟΣ ΠΟΥ ΣΑΣ ΓΡΑΦΩ ΕΙΝΑΙ Ο ΕΞΗΣ :ΤΟ 2014 ΣΥΝΕΡΓΑΣΤΗΚΑ ΜΕ ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΣ ΕΓΓΥΗΤΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ, ΤΗΝ ΟΠΟΙΑ ΧΡΕΙΑΖΟΜΟΥΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΤΑΜΙΕΥΣΗ ΜΕΡΟΥΣ ΤΗΣ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗΣ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΕΠΙΧΟΡΗΓΗΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΝΔΥΣΗ ΠΟΥ ΕΙΧΑ ΕΚΠΟΝΗΣΕΙ. ΔΥΣΤΥΧΩΣ Η ΤΡΑΠΕΖΙΚΗ ΕΓΓΥΗΤΙΚΗ ΠΟΥ ΜΟΥ ΧΟΡΗΓΗΘΗΚΕ ΗΤΑΝ ΠΛΑΣΤΗ. ΕΠΕΙΤΑ ΑΠΟ ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΣΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΑΤΤΙΚΗΣ ΞΕΚΙΝΗΣΕ Η ΕΡΕΥΝΑ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΚΗ ΜΟΥ ΥΠΟΘΕΣΗ, ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΓΙΑ ΑΛΛΕΣ ΠΑΡΕΜΦΕΡΕΙΣ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ. ΚΑΤΑΛΗΞΗ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΓΩ ΕΡΕΥΝΑΣ ΗΤΑΝ ΝΑ ΚΑΤΗΓΟΡΗΘΟΥΜΕ ΟΛΟΙ, ΘΥΤΕΣ ΚΑΙ ΘΥΜΑΤΑ, ΚΑΙ ΝΑ ΚΡΙΘΟΥΜΕ ΑΠΟ ΤΡΙΜΕΛΕΣ ΚΑΚΟΥΡΓΟΔΙΚΕΙΟ. Η ΔΙΚΑΣΙΜΟΣ ΜΕΤΑ ΑΠΟ ΠΟΛΛΕΣ ΑΝΑΒΟΛΕΣ, ΛΟΓΩ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΑΡΙΘΜΟΥ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΠΟΛΛΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ, ΞΕΚΙΝΗΣΕ ΤΟ 2020 ΚΑΙ ΔΙΕΚΟΠΗ ΤΟΝ ΜΑΡΤΙΟ ΤΟΥ 2021, ΕΞΑΙΤΙΑΣ ΤΗΣ ΑΠΕΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΓΙΑ ΥΠΟΘΕΣΕΙΣ ΣΥΣΤΑΣΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ. ΑΠΕΡΓΙΑ Η ΟΠΟΙΑ ΔΙΑΡΚΕΙ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ. ΠΕΡΑΝ ΑΥΤΟΥ ΤΟΝ ΙΟΥΝΙΟ ΤΟΥ 2023, ΕΝΗΜΕΡΩΘΗΚΑΜΕ ΟΤΙ Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΝΑΒΑΘΜΙΖΕΤΑΙ ΣΕ ΔΙΚΑΣΤΗΣ ΑΡΙΟΥ ΠΑΓΟΥ ΚΑΙ Η ΔΙΚΗ ΘΑ ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΡΧΗ ΤΟΝ ΑΠΡΙΛΙΟ ΤΟΥ 2024. ΘΑ ΗΘΕΛΑ ΝΑ ΣΗΜΕΙΩΣΩ ΟΤΙ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΤΗΣ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΤΟΝ ΜΑΡΤΙΟ ΤΟΥ 2021 Η ΔΙΚΗ ΕΙΧΕ ΦΤΑΣΕΙ ΣΤΟ ΣΗΜΕΙΟ ΤΗΣ ΑΓΟΡΕΥΣΗΣ ΤΩΝ ΔΙΚΗΓΟΡΩΝ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ. Η ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΑΣ ΕΙΧΕ ΒΓΑΛΕΙ ΤΗΝ ΕΤΥΜΗΓΟΡΙΑ ΤΗΣ, Η ΟΠΟΙΑ ΠΑΡΕΠΙΠΤΟΝΤΩΣ ΜΕ ΕΚΡΙΝΕ ΑΘΩΟ. ΟΝΤΑΣ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑΚΑΛΩ ΝΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΜΙΑ ΛΥΣΗ ΣΤΗ ΝΕΑ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΡΥΘΜΙΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΩΣΤΕ ΝΑ ΕΠΙΣΠΕΥΘΕΙ Η ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΚΑΙ ΝΑ ΜΗΝ ΧΑΘΟΥΝ ΟΛΕΣ ΑΥΤΑ ΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΝΑΜΟΝΗΣ. ΙΣΩΣ Η ΝΕΑ ΣΥΝΘΕΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ ΝΑ ΛΑΒΕΙ ΥΠΟΨΙΝ ΤΙΣ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΚΙ ΤΙΣ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΩΝ. ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ ΤΗΣ ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΣ. ΚΑΙ ΒΕΒΑΙΩΣ ΝΑ ΜΗΝ ΥΠΑΡΞΟΥΝ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ ΑΝΑΒΟΛΕΣ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΚΑΣΙΜΕΣ ΗΜΕΡΟΜΗΝΙΕΣ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΚΟΝΤΙΝΕΣ. ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΩ, ΜΕ ΕΚΤΙΜΗΣΗ

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ – ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 101 Καταργούμενες διατάξεις
Άρθρο 102 Μεταβατικές διατάξεις

(09) Σχόλια

27 Δεκεμβρίου 2023, 21:06 | Α Σύμφωνα με το άρθρο 52 4842/2021 «Προσωρινή ρύθμιση κατάστασης Προθεσμία άσκησης αγωγής Προσθήκη άρθρου 732Α του ΚΠολΔ», ορίζεται ότι: «Άρθρο 732Α Μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης που ρυθμίζει προσωρινά την κατάσταση κατά τα άρθρα 731 και 732, εκείνος, υπέρ του οποίου έγινε η προσωρινή ρύθμιση, οφείλει να ασκήσει αγωγή για την κύρια υπόθεση. Η απόφαση που διατάσσει ασφαλιστικά μέτρα κατά το πρώτο εδάφιο παύει αυτοδικαίως να ισχύει, αν περάσει άπρακτη η προθεσμία αυτή. Δεν απαιτείται να ασκηθεί αγωγή, αν έχει ασκηθεί πριν από τη δημοσίευση της παραπάνω απόφασης.» Επιπρόσθετα σύμφωνα με το άρθρο 116 : 4. α) Η παρ. 3 του άρθρου 683 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως τροποποιείται με το άρθρο 43 του παρόντος, και το άρθρο 732Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως προστίθεται με το άρθρο 52 του παρόντος, εφαρμόζονται για τις αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων που πρόκειται να κατατεθούν μετά από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου.Η ανωτέρω τροποποίηση είναι πολύ θετική και αναγκαία. Παρ' όλα αυτά, δεν είναι ΚΑΘΟΛΟΥ ΔΙΚΑΙΟ, η νομοθεσία αυτή να μην εφαρμόζεται επιπρόσθετα για χρονολογικά προγενέστερες αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων για τις οποίες δεν έχουν ακόμα ασκηθεί αγωγές. Ενδεικτικά, στην περίπτωση μας έχουν περάσει ΠΕΝΤΕ (5) ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΧΡΟΝΙΑ (!!), οι αντίδικοι μας έχουν αποδειχτεί με νεότερα τεκμήρια πλέον ότι είναι ψεύτες και προφανώς δεν σκοπεύουν να ασκήσουν τη κύρια αγωγή, και έχουν βολευτεί από αυτή τη παθογένεια της νομοθεσίας. Αξίζει να σημειωθεί ότι, ακόμη κι αν εμείς ασκήσουμε τη κύρια αγωγή αυτή θα αποτελέσει ένα βασανιστήριο: μια δαπανηρή, ψυχοφθόρα, απρόβλεπτα χρονοβόρα και πολυετή διαδικασία (συμπεριλαμβάνοντας τις αναβολές/πανδημίες/αποχές κ.τ.λ.) -> όσοι έχουν εμπλακεί με Δικαστήρια το καταλαβαίνουν αυτό αρκετά καλά.Αυτή η αντιμετώπιση ξεκάθαρα διαμορφώνει πολίτες δυο ταχυτήτων: – οι μεν (πολίτες β' κατηγορίας) πριν τη ψήφιση της τροποποίησης του νόμου να υποφέρουν, να καταστρατηγούνται τα θεμελιώδη δικαιώματα ευνομίας, ισότητας και δικαιοσύνης, και οι κακόβουλοι αντίδικοι (όπως στη δική μας περίπτωση) να απολαμβάνουν απόλυτα ΑΠΑΡΑΔΕΚΤΗ πλήρη ικανοποίηση των κακόβουλων απαιτήσεών τους παρά το ότι έχουν περάσει ακόμη και ΠΕΝΤΕ (5) ΟΛΟΚΛΗΡΑ ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΑΣΚΗΣΗ ΚΥΡΙΑΣ ΑΓΩΓΗΣ, και – οι δε (πολίτες α' κατηγορίας) που μετά την ψήφιση του άρθρου 52 4842/2021 όταν παρέλθουν οι 60 μέρες και δεν έχει ασκηθεί αγωγή, διασφαλίζονται εφόσον παύουν να ισχύουν τα ασφαλιστικά μέτρα.Είναι αυτό κράτος δικαίου;ΑΙΤΗΜΑ: Παρακαλούμε πολύ να ψηφιστεί νόμος – τροποποίηση προκειμένου να θεραπευτεί αυτή η αδικία και συγκεκριμένα τα άρθρα 52 και 116 4842/2021

να εφαρμόζονται και σε προγενέστερες αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων για τις οποίες δεν έχουν ακόμα ασκηθεί αγωγές (έστω για όσες έχουν ξεπεράσει το υπερβολικό διάστημα των 5 ετών !!).

23 Δεκεμβρίου 2023, 11:21 | Α Γ Ταυτόχρονα με την ορθή επανακαθιέρωση της μετατροπής της ποινής φυλάκισης σε κοινωφελή εργασία, φρονώ ότι θα ήταν δικαιοπολιτικά σκόπιμο, εύλογο και δίκαιο να θεσπιστεί η δυνατότητα αναδρομικής μετατροπής σε κοινωφελή εργασία και των αμετακλήτων ποινών φυλάκισης που εμπίπτουν στις προϋποθέσεις του νόμου. Τυχαίνει να χειρίζομαι υπόθεση στην οποία 35χρονος Έλληνας με σοβαρότατο ψυχολογικό πρόβλημα και καταδικάσθηκε αμετακλήτως ερήμην σε έξι ποινές τρίμηνης φυλάκισης άνευ αναστολής και άνευ μετατροπής για ήσσονος ποινικής απαξίας αδίκημα (επανειλημμένη παραβίαση υποχρέωσης εμφανίσεως στο αστυνομικό τμήμα ακριβώς λόγω των προβλημάτων που αντιμετωπίζει). Ο άνθρωπος αυτός, ενώ εδώ και δύο χρόνια αντιμετωπίζει φαρμακευτικώς τα ζητήματά του, έχει καταστεί λειτουργικός και εργάζεται, αναμένει να οδηγηθεί στη φυλακή από ημέρα σε ημέρα, κάτι που φυσικά θα ανατρέψει την ισορροπία που μετά βίας κατάφερε να επιτύχει. Μια μεταβατική διάταξη που για αδικήματα χαμηλής απαξίας, θα ανοίγει το παράθυρο της μετατροπής αμετακλήτων ποινών στέρησης της ελευθερίας σε κοινωφελή εργασία, θα υπηρετήσει το Δίκαιο δίχως να αλλοιώνει το πνεύμα του νομοθέτη.

5 Δεκεμβρίου 2023, 19:22 | Κ Σ Κύριε ΥπουργέΘαρραλέα η πρωτοβουλία για την κατάργηση του άρθρου 362 ΠΚ περί απλής δυσφήμησης, διότι ενισχύει την ελευθεροτυπία. Μαζί με το άρθρο 362 όμως θα πρέπει αναγκαστικά να καταργήσετε και το άρθρο 367 περί δικαιολογημένου ενδιαφέροντος, το οποίο εφαρμόζεται μόνον επί απλής δυσφήμησης, άρα χωρίς την απλή δυσφήμηση στερείται νοήματος. Στη συκοφαντική δυσφήμηση δικαιολογημένο ενδιαφέρον δεν νοείται.

Επίσης πρέπει να τροποποιήσετε και το άρθρο 366, διότι εν μέρει παραπέμπει στο αδίκημα της απλής δυσφήμησης, ενδεχομένως θα πρέπει να καταργήσετε εντελώς την πρώτη παράγραφο και να τροποποιήσετε τις άλλες δύο.

4 Δεκεμβρίου 2023, 09:05 | Σ Σ ΣΥΜΦΩΝΩ ΑΠΟΛΥΤΑ ΜΕ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ ΤΗΣ ΑΜΚΕ ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης-Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι: Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου

1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.

2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.

Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με

έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.
Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης. Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο. Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς, Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.
Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.
Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν

διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6
Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.
Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε

σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ' έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.

"Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

"https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.
ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,
Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.
Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας "ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ" επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. "Ενεργοί Μπαμπάδες"
4 Δεκεμβρίου 2023, 09:32 | ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ ΓΙΑ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ ΑΜΚΕΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Α.Μ.Κ.Ε. «ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ» ΕΠΙ ΤΟΥ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΥΤέθηκε σε δημόσια διαβούλευση στις 28-11-2023 το σχέδιο Νόμου με τίτλο « Παρεμβάσεις στον Ποινικό Κώδικα και τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας για την επιτάχυνση και ποιοτική αναβάθμιση της ποινικής δίκης- Εκσυγχρονισμός του νομοθετικού πλαισίου για την πρόληψη και την καταπολέμηση της ενδοοικογενειακής βίας».Παρότι είναι αυτονόητα καταδικαστέα, κάθε είδους βία, εντός και εκτός οικογενειακού πλαισίου, η εταιρεία μας θεωρεί τουλάχιστον άστοχο, και ιδίως εν έτη 2023, να παραμένει, σχεδόν κατ' απόλυτο βαθμό συνδεδεμένη η έννοια της ενδοοικογενειακής βίας, με την βία αποκλειστικά, κατά των γυναικών. Ακόμα και από την ίδια την Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης και συγκεκριμένα από το προοίμιο αυτής, προκύπτει πως η ενδοοικογενειακή βία που μπορεί να είναι τόσο σωματική όσο και ψυχολογική αφορά τόσο άνδρες, γυναίκες αλλά και παιδιά. Η παρωχημένη και αναχρονιστική αντίληψη ότι η βία στους κόλπους μιας οικογένειας αφορά μόνον τις γυναίκες είναι απόλυτα ισοπεδωτική και συνάμα εσφαλμένη. Κάθε άνθρωπος χρήζει της προστασίας του Νόμου, και αυτονόητα, κάθε άνθρωπος μπορεί να είναι τόσο θύμα, όσο και θύτης.Η Σύμβαση λοιπόν της Κωνσταντινούπολης πέραν του σκέλους που αναφέρεται στην προστασία των γυναικών αναφέρεται και καταδικάζει και κάθε μορφή ενδοοικογενειακής βίας και συνεπώς και οπωσδήποτε, και την βία απέναντι στον άνδρα, αλλά και το παιδί. Είναι επίσης κοινή αντίληψη ότι εξίσου βαριά, αν όχι βαρύτερη μορφή κακοποίησης, είναι η ψυχική/ψυχολογική κακοποίηση και η οποία είναι ιδιαιτέρως δύσκολο να αποδειχθεί. Το αυτό, έχει περίτρανα αναδειχθεί από την Δικαστηριακή Πρακτική. Μια λοιπόν μορφή βαρύτατης ψυχικής κακοποίησης είναι και αυτή της διατάραξης των συναισθηματικών σχέσεων και διάρρηξης των σχέσεων τέκνου – γονέα, όπως αυτή προβλέφθηκε στο άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 που βρίσκεται ήδη σε ισχύ, από τον Σεπτέμβριο του 2021.Υπενθυμίζουμε, ότι από την λεκτική διατύπωση του Ν. 4800/2021 προκύπτουν τα κάτωθι:
Α) Άρθρο 5 του Ν. 4800/2021 Τροποποίηση του άρθρου 1511 ΑΚ «Άρθρο 1511 Άσκηση ανάθεση γονικής μέριμνας κατά το συμφέρον του τέκνου
1. Κάθε απόφαση των γονέων σχετικά με την άσκηση της γονικής μέριμνας πρέπει να αποβλέπει στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου.
2. Στο βέλτιστο συμφέρον του τέκνου, που εξυπηρετείται ιδίως από την ουσιαστική συμμετοχή και των δύο γονέων στην ανατροφή και φροντίδα του, καθώς επίσης και από την αποτροπή διάρρηξης των σχέσεών του με καθένα από αυτούς, πρέπει να αποβλέπει και η απόφαση του δικαστηρίου, όταν αποφασίζει σχετικά με την ανάθεση της γονικής μέριμνας ή με τον τρόπο άσκησής της.
Στο νευραλγικό λοιπόν αυτό άρθρο του Νομοθετήματος, που πρόσφατα εκσυγχρόνισε το Οικογενειακό Δίκαιο της χώρας μας και θεμελίωσε το αυτονόητο, ήτοι την από κοινού και εξίσου συμμετοχή των γονέων στην ανατροφή του τέκνου, μετά την διάσπαση ή τον χωρισμό τους, προκύπτει ως κυριαρχικό ζητούμενο η προστασία του τέκνου από μεθοδεύσεις του ενός γονεά και ίσως και του συγγενικού του πλαισίου όπως επιχειρήσει και διεμβολίσει την σχέση του ανηλίκου με τον έτερο. Αυτή η διεμβόλιση γίνεται μονάχα με έντονη παρέμβαση στον ψυχισμό του τέκνου που οπωσδήποτε συνιστά βαρύτατη μορφή ψυχικής κακοποίησης, ίσως βαρύτερης της σωματικής, διότι τα σημάδια της, δεν επουλώνουν ποτέ.Διατάξεις του εν ισχύ Ν. 4800/2021.Β) Άρθρο 14Συνέπειες κακής άσκησης Αντικατάσταση του άρθρου 1532 Α.Κ.
Το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα (Α.Κ., π.δ. 456/1984, Α' 164) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 1532 Συνέπειες κακής άσκησης
Αν ο πατέρας ή η μητέρα παραβαίνουν τα καθήκοντα που τους επιβάλλει το λειτούργημά τους για την επιμέλεια του προσώπου του τέκνου ή τη διοίκηση της περιουσίας του ή αν ασκούν το λειτούργημα αυτό καταχρηστικά ή δεν είναι σε θέση να ανταποκριθούν σε αυτό, το δικαστήριο μπορεί, εφόσον το ζητήσουν ο άλλος γονέας ή οι πλησιέστεροι συγγενείς του τέκνου ή ο εισαγγελέας, να διατάξει οποιοδήποτε πρόσφορο μέτρο.
Κακή άσκηση της γονικής μέριμνας συνιστούν ιδίως: α. η υπαίτια μη συμμόρφωση προς αποφάσεις και διατάξεις δικαστικών και εισαγγελικών αρχών που αφορούν το τέκνο ή προς την υπάρχουσα συμφωνία των

γονέων για την άσκηση της γονικής μέριμνας, β. η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς,
Συνεπώς σήμερα, κατά Νόμο, ρητά προβλέπεται, ότι οι Δικαστικές αποφάσεις των Οικογενειακών Δικαστηρίων της χώρας θα πρέπει να διασφαλίζουν την ΜΗ ΔΙΑΤΑΡΑΞΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΗΣ ΣΧΕΣΗΣ ΤΟΥ ΤΕΚΝΟΥ ΜΕ ΤΟΝ ΑΛΛΟ ΓΟΝΕΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ, ΚΑΙ ΤΗΝ ΜΗ ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΤΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΜΕ ΑΥΤΟΥΣ. Δηλαδή ο Νομοθέτης του Ν. 4800/2021 κατέστησε σαφές πως εφόσον κάτι τέτοιο συμβαίνει, συνιστά ΚΑΚΗ ΑΣΚΗΣΗ ΤΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΠΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΩΣ ΣΥΝΕΠΕΙΑ ΤΗΝ ΑΦΑΙΡΕΣΗ ΤΗΣ Η ΚΑΘΕ ΑΛΛΟ ΠΡΟΣΦΟΡΟ ΜΕΤΡΟ ΑΠΟΤΡΟΠΗΣ.
Βέβαια, παρά την βελτίωση οπωσδήποτε της Νομολογίας των Ελληνικών Οικογενειακών Δικαστηρίων μετά την έναρξη ισχύος του Ν 4800/2021 και της εφαρμογής του κανόνα του άρθρου 1513 Α.Κ., το ζήτημα αυτό, ήτοι της ηθελημένης, δόλιας και ιδιοτελούς διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με τον ένα γονέα, κατόπιν παρέμβασης του έτερου, που συνήθως έως και πρόσφατα, ασκούσε την αποκλειστική επιμέλεια αυτού, παραμένει, έως και σήμερα, «δίχως θεραπεία». Η έλλειψη μηχανισμών διάγνωσης των μεθοδεύσεων αυτών, εντάσσεται στο πλαίσιο της μη σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας. Οι υπάρχοντες μηχανισμοί αξιολόγησης των τέκνων και των γονέων, από ειδικό ψυχικής υγείας, όλως επιεικώς μπορούν να χαρακτηριστούν, ως απόλυτα ανεπαρκείς.Ενδεικτικά αναφέρουμε ότι:Σε επίπεδο ασφαλιστικών μέτρων δεν προβλέπεται, στο βωμό της γρήγορης απονομής της δικαιοσύνης, ή άμεση, και εις βάθος διερεύνηση των γονέων αλλά και του τέκνου, από αμερόληπτο, ήτοι τουλάχιστον με δημόσια θέση (και άνευ αμοιβής), ειδικό ψυχικής υγείας.Σε επίπεδο οριστικής αποφάσεως, ήτοι σε επίπεδο αγωγών, εφόσον υποβληθεί αίτημα διενέργειας Ψυχιατρικής Πραγματογνωμοσύνης, η κατάσταση επιεικώς μπορεί να χαρακτηριστεί ως τραγελαφική. Ο εκάστοτε γονέας, που έχουν διαρρηχθεί οι σχέσεις του με το τέκνο του, θα πρέπει να καταθέσει αγωγή στην οποία θα περιλάβει το σχετικό αίτημα του, και το οποίο για να ολοκληρωθεί θα πρέπει να προηγηθεί μια ιδιαίτερα πολυέξοδη και κυρίως χρονοβόρα διαδικασία (κατάθεση – συζήτηση – έκδοση προδικαστικής απόφασης – διορισμός και όρκιση πραγματογνώμονα – συσχέτιση της πραγματογνωμοσύνης και επιστροφής της στο δικαστήριο και κατόπιν έκδοση αποφάσεως). Καθίσταται λοιπόν προφανές, πως μια τέτοια διαδικασία, δεν είναι καθόλου αποτελεσματική και ικανή να αναχαιτίσει την αυξανόμενη διαρκώς τάση παρέμβασης του ενός γονέα και επηρεασμού του τέκνου, εις βάρος του έτερου.Σε επίπεδο δε Εισαγγελιών Ανηλίκων είναι επίσης σαφές ότι λόγω υπερφόρτωσης αυτών και σύνδεσής τους με κέντρα ψυχικής υγείας και Δημόσια Νοσοκομεία που καθορίζουν κατ' ελάχιστο, μετά εξαμήνου, την έναρξη τυχόν διαταχθεισών συνεδριών τέκνων και γονέων και με ιδιαίτερα σύντομες και συνοπτικές διαδικασίες, ότι και αυτή η λύση, καθίσταται προβληματική και απόλυτα ανεπαρκής στην διάγνωση και επίλυση ζητημάτων που άπτονται της ψυχικής υγείας γονέων και τέκνων.
Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι οι αρκετές φορές διαταχθείσες «κοινωνικές έρευνες διατυπώνονται από Κοινωνικούς Λειτουργούς που ουδόλως είναι καθ'ύλην αρμόδιοι να γνωμοδοτήσουν επί της κατανομής της γονικής μέριμνας και ιδίως επί της ψυχολογικής κατάστασης και κατά συνέπεια ουσιαστικής καταλληλότητας έκαστου γονέα. Ελλείψη όμως σύνδεσης του Δικαστού με ειδικό ψυχικής υγείας, οι έρευνες αυτές, που κατ' ορθή ανάγνωση θα έπρεπε να ομιλούν κυρίως για τις συνθήκες διαβίωσης ενός εκάστου ανηλίκου, αποτελούν το κατευθυντήριο έγγραφο, στα χέρια του Δικαστού.Η ανεπάρκεια των μηχανισμών του κράτους δημιούργησε και εξακολουθεί να δημιουργεί εύφορο έδαφος προσφυγής σε ιδιώτες ειδικούς ψυχικής υγείας με απόλυτα, αρκετές φορές, ιδιοτελή στόχευση. Είναι σαφές λοιπόν γιατί έχουν γιγαντωθεί οι καταγγελίες κατά ιδιωτών ειδικών ψυχικής υγείας οι οποίοι πολλές φορές γνωματεύουν ιδιοτελώς και πλείστες φορές και παράνομα ήτοι άνευ της αναγκαίας συναίνεσης του έτερου γονέα κατά την επιταγή του άρθρου 1519 ΑΚ. Οι εν λόγω δε γνωματεύσεις που πλείστες φορές δίδονται όχι μόνο άνευ της αναγκαίας συναίνεσης αλλά και δίχως ποτέ να έχει συναντήσει ο ειδικός τον έτερο γονεά ή και ακόμα και το τέκνο, συντάσσονται προ της συζήτησης των αιτήσεων ή αγωγών και με απόλυτα ιδιοτελή στόχευση. Η μεθόδευση αυτή θα σταματήσει μόνον εφόσον ρητά διατυπωθεί στο Νόμο πως γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας θα μπορούν να λαμβάνονται υπόψιν μόνο εφόσον έχουν συναινέσει στην εξέταση του τέκνου αμφότεροι οι γονείς ή έχουν διενεργηθεί κατόπιν διαταγής δικαστηρίου ή αρχής και έχουν διενεργηθεί από Δημόσιο Φορέα.Περαιτέρω:Το άρθρο 2 (β) του Κεφαλαίου Α' του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου θα πρέπει να αναδιατυπωθεί ως εξής:« η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του Ν. 3500/2006 (Α'232), προκειμένου βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στην δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας. Ιδίως δε της προστασίας των ανηλίκων από την ψυχική κακοποίηση αυτών όπως αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1532 (β) Α.Κ. ήτοι την διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς.)Το άρθρο 86 του κεφαλαίου Δ' του υπό διαβούλευση νομοσχεδίου που τροποποιεί το άρθρο 4 ν. 3500/2006 με την

προσθήκη της λέξεως «ψυχολογική» μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» και τελικώς διαμορφώνεται ως εξής : Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532ΑΚ του Αστικού Κώδικα, είναι στην ορθή κατεύθυνση.Το εν λόγω άρθρο, όπως τροποποιείται, περιλαμβάνει πλέον ρητώς την ψυχολογική βία που υφίσταται ανήλικο θύμα και με ρητή αναφορά στα προβλεπόμενα στο άρθρο 1532 Α.Κ. ΡΗΤΑ ΛΟΙΠΟΝ ΠΛΕΟΝ, ΚΑΤΑ ΤΟΝ ΝΟΜΟΘΕΤΗ, ΣΤΑ ΠΛΑΙΣΙΑ ΤΟΥ Ν. 3500/2006 λογίζεται ως ενδοοικογενειακή βία κατά ανηλίκου η διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον έτερο γονέα και την οικογένεια του και η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτούς. Ευθέως λοιπόν ποινικοποιείται η μεθόδευση χειραγώγησης του τέκνου και διεμβόληση της σχέσης του με τον άλλο γονέα και την οικογένειά του και ο επηρεασμός αυτού, θεωρούμενης ευθέως πλέον, και εκ του Νόμου, ως μορφή ψυχικής κακοποίησης.Χρειάζεται όμως περαιτέρω να τροποποιηθεί και το άρθρο 6 του Ν. 3500/2006 με την προσθήκη της λέξεως ψυχολογική σε συνέχεια της σωματικής βλάβης και συνεπώς ο τίτλος του πρέπει να διαμορφωθεί ως εξής:Άρθρο 6
Ενδοοικογενειακή σωματική και ψυχολογική βλάβη.Περαιτέρω στην παράγραφο 1 του ως άνω άρθρου θα πρέπει να συμπληρωθεί και η περίπτωση ψυχολογικής βλάβης του ανήλικου ήτοι η τελική διαμόρφωση του άρθρου διαμορφώνεται ως εξής :1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. Το μέλος της οικογένειας που προκαλεί διατάραξη της συναισθηματικής σχέσης του τέκνου με τον άλλο γονέα η με κάθε τρόπο πρόκληση διάρρηξης των σχέσεων του τέκνου με αυτόν, συνιστά κατά το άρθρο 4 του παρόντος νομοθετήματος ψυχολογική βλάβη και τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον 2 ετών.
Εφόσον σε βάρος του φερόμενου δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση ο εισαγγελέας πριν από κάθε άλλη ενέργεια υποχρεούται να διατάξει την διενέργεια ψυχιατρικής πραγματογνωμοσύνης τόσο στο φερόμενο θύμα αλλά και στον θύτη προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας.Πέραν των ως άνω παρατηρήσεων και προτάσεων της εταιρεία μας, άξια συνοπτικής μνείας είναι και τα κάτωθι:Στο άρθρο 23 του Ν. 3500/2006 όπως προτείνεται να τροποποιηθεί, καθιερώνεται το «ακαταδίωκτο» των επαγγελματιών και συγκεκριμένα :1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, επιμελητής προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος του ανήλικου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες κατά το νόμο αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας.
2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά.Η εν λόγω διάταξη όμως καθίσταται ιδιαίτερα προβληματική διότι:Α) Εφόσον εξ αρχής τα ως άνω άτομα θεμελιώνουν υπέρ τους το ακαταδίωκτο, πως τυχόν θα διαπιστωθεί εάν προέβησαν εν γνώση τους, σε αναληθή αναφορά;Β) Από την εν λόγω διάταξη φαίνεται ρητά να εξαιρούνται οι ψυχολόγοι και ειδικοί ψυχικής υγείας όχι όμως και οι ψυχίατροι. Συνεπώς θα πρέπει καταρχήν να αποσαφηνιστεί καταπόσον στην έννοια των ιατρών που φαίνεται να θεμελιώνουν καταρχήν το ακαταδίωκτο, συμπεριλαμβάνονται ερμηνευτικά και οι ψυχίατροι, δεδομένου ότι και αυτοί είναι ιατροί.Σε κάθε περίπτωση κρίνεται επιβεβλημένο να διατυπωθεί ρητά πως οι γνωματεύσεις ειδικών ψυχικής υγείας συμπεριλαμβανομένων και των ψυχιάτρων και στις οποίες αποκαλύπτεται φερόμενη τέλεση πράξεως ενδοοικογενειακής βίας στα πλαίσια άσκησης των καθηκόντων τους, θεμελιώνουν επίσης το ακαταδίωκτο, μόνον εφόσον έχουν επιληφθεί, κατόπιν εντολής δικαστικής αρχής.Περαιτέρω:Το άρθρο 26 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση σχεδίου Νόμου που τροποποιεί το άρθρο 169Α του Π.Κ. προβλέπει στην παράγραφο 3 αυτού ότι « Όποιος εν γνώση ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.Η εν λόγω διάταξη κρίνεται ιδιαιτέρως άστοχη δεδομένου ότι επιτρέπει την εκ πλαγίου παραβίαση μιας δικαστικής απόφασης από τρίτο, υπέρ του οικείου του, και ως τέτοια πρέπει απνευστί να καταργηθεί.Περαιτέρω:Το άρθρο 43 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου επαναφέρει την αυτεπάγγελτη δίωξη στο αδίκημα του άρθρου 358 ΠΚ ήτοι της μη καταβολής διατροφής και γνώμη της εταιρείας μας είναι ότι το εν λόγω αδίκημα ορθώς θα πρέπει να παραμείνει στο χωρίο των κατ’ έγκληση διωκόμενων αδικημάτων (ως ισχύει σήμερα)Περαιτέρω:Το άρθρο 44 του Κεφαλαίου Β’ του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου τροποποιεί το άρθρο 363 του Π.Κ. και προβλέπει ότι στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών κατά την

ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινική ή διοικητικής δίκης, χωρίς να συνδέονται προσωπικά με τα μέρη.Η εταιρεία μας θεωρεί πως τυγχάνει εσφαλμένη η εν λόγω τροποποίηση και ζητά την κατάργηση της. Θεωρούμε πως η αναλήθεια που διαδίδεται ενώπιον τρίτων (όποιος και αν είναι ο τρίτος) εν γνώση της αναληθείας αυτής, έχει αυτοτελή απαξία και συνεπώς δεν έχει σημασία ενώπιον ποίου διαδίδεται. Εξάλλου όπως εύστοχα παρατηρεί και η υπ'αριθ 3/2021 απόφαση της Ολομέλειας του Α.Π.

"Μόνο το γεγονός ότι τα δικαστικά πρόσωπα, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, έχουν αυστηρά προκαθορισμένους ρόλους, δεν εκφράζουν την προσωπική τους άποψη, δεν δικαιούνται να προβαίνουν σε σχολιασμό όσων εκτίθενται στο πλαίσιο της οικείας διαδικασίας και εκφέρουν την κρίση τους εντός του πλαισίου των καθηκόντων τους, αποκλειστικά, προς διευθέτηση της εννόμου σχέσεως που αφορά τα διάδικα μέρη, χωρίς να την ανακοινώνουν σε άλλους, δεν δικαιολογεί τη συσταλτική ερμηνεία του όρου «τρίτος», αφού και ο δικαστικός λειτουργός δεν παύει ως άνθρωπος να γίνεται κοινωνός μιας δυσμενούς παράστασης για το πρόσωπο που αφορούν οι ισχυρισμοί, χωρίς μάλιστα να έχει πάντοτε τη δυνατότητα να ερευνήσει την ουσιαστική βασιμότητα αυτών είτε για λόγους τυπικούς (όπως π.χ. σε περίπτωση παραγραφής, εκπρόθεσμης υποβολής της έγκλησης κλπ), είτε διότι περιορίζεται δικονομικά από το αντικείμενο της έρευνάς του, όπως συμβαίνει, όταν στο απευθυνόμενο σε αυτόν δικόγραφο περιλαμβάνονται, πέραν του ερευνώμενου αντικειμένου, και άσχετοι προς αυτό, δυσφημιστικοί για τον αντίδικο, ισχυρισμοί, οπότε ο θεσμικός ρόλος των δικαστικών προσώπων δεν αποτρέπει ουσιαστικά τον κίνδυνο διασυρμού του φορέα του προστατευόμενου εννόμου αγαθού."Περαιτέρω:Τέλος, αναφορικά με τις τροποποιήσεις του κεφαλαίου Β' που αφορούν την τροποποίηση του Ποινικού Κώδικα καθώς και του κώδικα Ποινικής Δικονομίας τοποθετούμε και τους κάτωθι προβληματισμούς:Κατά το κεφάλαιο Α' του Νομοσχεδίου αντικείμενο του είναι (μεταξύ άλλων) :

α) η τροποποίηση των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα και του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, προκειμένου η εφαρμογή τους να συμβάλλει στην ουσιαστικότερη, αποτελεσματικότερη, και αμεσότερη διεξαγωγή της ποινικής δίκης, στην ενίσχυση της εγκληματοπροληπτικής λειτουργίας της ποινής μέσω των αρχών της γενικής και ειδικής πρόληψης και στην οικονομία της ποινικής διαδικασίας.

Ενδεικτικά, … τίθενται αυστηρότερες προϋποθέσεις αναστολής της ποινής, προκειμένου οι ποινές και επί πλημμελημάτων να εκτίονται μέσω των εναλλακτικών τρόπων έκτισης της κοινωφελούς εργασίας και της μετατροπής της ποινής σε χρηματική, αλλά και με πραγματική έκτιση σε σωφρονιστικό κατάστημα, όταν το δικαστήριο το κρίνει αναγκαίο.

Η εταιρεία μας κρούει τον κώδωνα του κινδύνου ότι η αυστηροποίηση των ποινών αλλά και των προυποθέσεων της αναστολής οφείλει να λάβει υπόψιν και τον χείμαρρο ψευδών καταγγελιών, ιδίως ενδοοικογενειακής βίας, που αποτελεί κοινή γνώση ότι αρκετές φορές αβασάνιστα και ιδιοτελώς κατατίθενται. Αποτελεί επίσης κοινή γνώση, ότι πίσω από τις καταγγελίες κακοποιημένων γυναικών που τυγχάνουν αληθείς, και οπωσδήποτε χρήζουν της άμεσης προστασίας του κράτους, υποκρύπτονται και υπερπολλαπλάσιες ψευδείς καταγγελίες που ιδιοτελώς και στοχευμένα κατατίθενται προς αποκλειστική δικαστική χρήση και με στόχευση την απόπειρα δολοφονίας της προσωπικότητας του καταγγελόμενου και επηρεασμού του κρίνοντος Δικαστού.

β) η αναδιαμόρφωση των διατάξεων του ν. 3500/2006 (Α' 232), προκειμένου: βα) οι διατάξεις να είναι προσαρμοσμένες στις παρούσες κοινωνικές συνθήκες και στη δικαιοπολιτική ανάγκη τόσο της προστασίας του θεσμού της οικογένειας, της ανηλικότητας και των θυμάτων, κυρίως των γυναικών, που πλήττονται με αυξανόμενη ένταση από συμπεριφορές ενδοοικογενειακής βίας,

Η εταιρεία μας θεωρεί ότι είναι εντελώς εσφαλμένη η ταύτιση της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών ιδίως υπό το φως των τελευταίων στατιστικών από "Το Χαμόγελο του Παιδιού" όπου παρά χρήμα αποδεικνύεται ότι φερόμενοι δράστες ενδοοικογενειακής βίας κατά ανηλίκου είναι περισσότερες γυναίκες παρά άνδρες.

"https://www.hamogelo.gr/media/uploads_file/2022/07/11/p1g7mbl2ftuo2l1f1t7l1e9e1uauq.pdf?fbclid=IwAR2B8O4XFJ5JOXZtBLyl4sFxrr4braPndnLsrVvqHgj7R_Ju_hNFxY6piSI

Συνεπώς κάθε αναφορά επί του Νομοσχεδίου που ταυτίζει την έννοια της ενδοοικογενειακής βίας με την βία κατά των γυναικών θα πρέπει να απαληφθεί.

ββ) να ενισχυθεί η ψυχολογική και οικονομική στήριξη, καθώς και η κοινωνική αποκατάσταση των θυμάτων με διεύρυνση των αρμόδιων φορέων,

Η εταιρεία μας εισηγείται ότι η εν λόγω διάταξη θα πρέπει να αφορά οποιοδήποτε θύμα άντρα ή γυναίκα ή παιδί και οι εκάστοτε δομές θα πρέπει να μετονομαστούν σε δομές υποδοχής κάθε κακοποιημένου ατόμου ανεξαρτήτου φύλου, φυλής και ανεξαρτήτου θρησκευτικών πεποιθήσεων, σεξουαλικού προσανατολισμού κ.τ.λ.

Η παρούσα αντανακλά τις βασικές θέσεις και παρατηρήσεις της μη κερδοσκοπικής εταιρείας “ΕΝΕΡΓΟΙ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ” επί του υπό διαβούλευση Νομοσχεδίου και οπωσδήποτε υπόκειται σε μελλοντικές τροποποιήσεις και προσθήκες.Για την Α.Μ.Κ.Ε. “Ενεργοί Μπαμπάδες”

4 Δεκεμβρίου 2023, 08:38 | Δ Να καταργηθεί άμεσα ως απαράδεκτο το άρθρο 169Α παρ 3 του ΠΚ που αναφέρει: «Όποιος εν γνώσει ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.»Είναι απαράδεκτο να ενθαρρύνει η Πολιτεία την παραβίαση δικαστικών αποφάσεων επικοινωνίας και να προσφέρει ακαταδίωκτο, όταν εκείνη οφείλεται σε γονείς ενός γονέα σε θέματα επικοινωνίας τέκνων, καθώς αποτελεί τακτική που εφαρμόζουν γονείς που θέλουν να διαρρήξουν τις σχέσεις γονέων και να αποφύγουν ποινικές διώξεις.Κατάργηση σε παραθυράκια κακοποίησης παιδιών με τις ευχές του νομοθέτη.30 Νοεμβρίου 2023, 17:49 | Κορρές ΓεώργιοςΔιαβούλευση

Ενόψει του εκσυγχρονισμού και των βελτιώσεων της Νομοθεσίας, θα παρακαλούσα όπως μεριμνήσετε δια το ακόλουθο πλαίσιο του Ν. 4270/2014 (άρθρο 96), το οποίο πρέπει να διευκρινισθεί και να αλλάξει επί το βέλτιστο.

Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με τον Νόμο Ν. 4270/2014 (άρθρο 96) προβλέπεται ότι: ‘Μη νόμιμες δαπάνες που πληρώθηκαν με οποιονδήποτε τίτλο πληρωμής καταλογίζονται……. στον λαβόντα, εφόσον έχει συντελέσει υπαίτια στη μη νόμιμη πληρωμή και σε κάθε περίπτωση αχρεώστητης πληρωμής, ανεξάρτητα από υπαιτιότητα αυτού. Είναι φανερό ότι στο σημείο αυτό, ο νόμος επιτρέπει, έτσι ώστε, με ανήκεστο τρόπο, ο καταλογισμός των ευθυνών να γίνεται ΧΩΡΙΣ να υπάρχει ουδένας διαχωρισμός μεταξύ υπαιτιότητας ή μη-υπαιτιότητας του λαβόντα (δηλαδή, χωρίς διαχωρισμό θύματος και θύτη). Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άνω νομοθετικό ισχύον πλαίσιο, ένα καθαρά διοικητικό λάθος, που είχε ως συνέπεια την ανάκληση του διορισμού και , εν συνεχεία, τον επαναδιορισμό υπαλλήλου (ΧΩΡΙΣ υπαιτιότητα είτε λάθος του διοικούμενου/ υπαλλήλου), έχει ως συνέπεια την παγκόσμια πρωτοτυπία να απαιτείται η επιστροφή δεδουλευμένων ετών από αυτόν/αυτήν που υπέστη το καθαρό λάθος της διοίκησης και την σχετική ζημία (οικονομική, ηθική, προσωπική κλπ) χωρίς ουδεμία δική του/δική της υπαιτιότητα…. Η προσφυγή στην δικαιοσύνη (στο ανώτατο δικαστήριο του Ελεγκτικού Συνεδρίου) μπορεί να αποφασίσει τελικά υπέρ του δίκαιου και προφανώς στον μη-καταλογισμό ευθύνης του εργαζομένου, αλλά δια το προφανέστατο (της μη-υπαιτιότητας) θα πρέπει να απασχοληθεί όλο το νομικό σύστημα επί σειρά ετών, οι διοικούμενοι/εργαζόμενοι πολίτες να ταλαιπωρηθούν οικονομικά, όπως και το κράτος, καταβάλλοντας στο τέλος τις εύλογες και νόμιμες αποζημιώσεις.

30 Νοεμβρίου 2023, 17:49 | ΚΓ Διαβούλευση. Ενόψει του εκσυγχρονισμού και των βελτιώσεων της Νομοθεσίας, θα παρακαλούσα όπως μεριμνήσετε δια το ακόλουθο πλαίσιο του Ν. 4270/2014 (άρθρο 96), το οποίο πρέπει να διευκρινισθεί και να αλλάξει επί το βέλτιστο.Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με τον Νόμο Ν. 4270/2014 (άρθρο 96) προβλέπεται ότι: ‘Μη νόμιμες δαπάνες που πληρώθηκαν με οποιονδήποτε τίτλο πληρωμής καταλογίζονται……. στον λαβόντα, εφόσον έχει συντελέσει υπαίτια στη μη νόμιμη πληρωμή και σε κάθε περίπτωση αχρεώστητης πληρωμής, ανεξάρτητα από υπαιτιότητα αυτού.Είναι φανερό ότι στο σημείο αυτό, ο νόμος επιτρέπει, έτσι ώστε, με ανήκεστο τρόπο, ο καταλογισμός των ευθυνών να γίνεται ΧΩΡΙΣ να υπάρχει ουδένας διαχωρισμός μεταξύ υπαιτιότητας ή μη-υπαιτιότητας του λαβόντα (δηλαδή, χωρίς διαχωρισμό θύματος και θύτη).Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με το άνω νομοθετικό ισχύον πλαίσιο, ένα καθαρά διοικητικό λάθος, που είχε ως συνέπεια την ανάκληση του διορισμού και , εν συνεχεία, τον επαναδιορισμό υπαλλήλου (ΧΩΡΙΣ υπαιτιότητα είτε λάθος του διοικούμενου/ υπαλλήλου), έχει ως συνέπεια την παγκόσμια πρωτοτυπία να απαιτείται η επιστροφή δεδουλευμένων ετών από αυτόν/αυτήν που υπέστη το καθαρό λάθος της διοίκησης και την σχετική ζημία (οικονομική, ηθική, προσωπική κλπ) χωρίς ουδεμία δική του/δική της υπαιτιότητα….Η προσφυγή στην δικαιοσύνη (στο ανώτατο δικαστήριο του Ελεγκτικού Συνεδρίου) μπορεί να αποφασίσει τελικά υπέρ του δίκαιου και προφανώς στον μη-καταλογισμό ευθύνης του εργαζομένου, αλλά δια το προφανέστατο (της μη-υπαιτιότητας) θα πρέπει να απασχοληθεί όλο το νομικό σύστημα επί σειρά ετών, οι διοικούμενοι/εργαζόμενοι πολίτες να ταλαιπωρηθούν οικονομικά, όπως και το κράτος, καταβάλλοντας στο τέλος τις εύλογες και νόμιμες αποζημιώσεις.

30 Νοεμβρίου 2023, 12:21 | Χ π Η επιτροπή του ΟΗΕ για τη Θέση των Γυναικών (CSW) τοποθετείται ενάντια στη χρήση της επικίνδυνης οπισθοδρομικής θεωρίας της «γονεϊκής αποξένωσης» στις δικαστικές υποθέσεις για την επιμέλεια των παιδιών.‼ «Είναι ιδιαίτερα ανησυχητικό το γεγονός ότι στο όνομα της προστασίας των παιδιών, αυτές οι δικαστικές αποφάσεις καταλήγουν συχνά να τα εκθέτουν σε ακόμη μεγαλύτερο κίνδυνο αναθέτοντας την επιμέλεια τους στον κακοποιητικό γονέα.»Ολόκληρο το εισαγωγικό σημείωμα της ομάδας εργασίας της Επιτροπής για τη Θέση των Γυναικών του ΟΗΕ, μεταφρασμένο, στο website της καμπάνιας ενημέρωσης για την ψευδοεπιστημονική θεωρία της «γονεϊκής αποξένωσης»Link: https://stopchildabuse.gr/i-epitropi-tou-oie-gia-ti-thesi-ton-gynaikon-topotheteitai-kata-tis-chrisis-tis-theorias-tis-goneikis-apoxenosis-se-nomikes-diadikasies/Η γονεϊκή αποξένωση είναι ένα νομικό όπλο στα

χέρια των κακοποιητών στις δίκες για την επιμέλεια. Εκθέτει τα παιδιά σε κίνδυνο. Δεν έχει καμία θέση στη νομοθεσία για την ενδοοικογενειακή βία.#τα_παιδιά_έχουν_φωνή #stopchildabuse
29 Νοεμβρίου 2023, 01:07 | Φ Στο 102 γράφεις για ένα εκατομμύριο ευρώ αλλά οι αριθμοί σου λένε για χίλια (1.000,000) ευρώ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ' ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ
Άρθρο 103 Έναρξη ισχύος
(07)Σχόλια

27 Δεκεμβρίου 2023, 20:23 | Ν Κ Εξέταση του ζητήματος εάν είναι εφαρμόσιμες οι βραχυχρόνιες ποινές του νέου ποινικού νομοσχεδίου και εάν, συνεπώς, μπορούν να τύχουν άμεσης εφαρμογής με τη δημοσίευση του νομοσχεδίου, μετά την ψήφισή του.Μια από τις σημαντικότερες καινοτομίες του νέου υπό διαβούλευση ποινικού νομοσχεδίου είναι να φυλακίζονται για σύντομο χρονικό διάστημα μέχρις 6 μηνών (ολική ή μερική έκτιση ποινής) όσοι καταδικάζονται σε βραχυχρόνιες ποινές έως τρία έτη, υπό την προϋπόθεση ότι δεν μπορούν να εφαρμοσθούν στην περίπτωσή τους οι θεσμοί της αναστολής εκτέλεσης της ποινής, της μετατροπής και της κοινωφελούς εργασίας (άρθρα 11 και 17 του ν/σ).Προφανώς ο νομοθέτης κρίνει εδώ ότι με αυτή την αυστηροποίηση η απειλή της ποινής εκπέμπει στους εν δυνάμει παραβάτες το μήνυμα να προσέξουν ιδιαίτερα τη συμπεριφορά τους, διότι ενδέχεται να βρεθούν στη φυλακή ακόμη και για μικροαδικήματα. Υφέρπει επομένως στην αντίληψη αυτή η αμφιλεγόμενη λογική της «μηδενικής ανοχής», που επιδιώκει την εμπέδωση στην κοινωνία μιας ευρύτερης κουλτούρας για πλήρη συμμόρφωση με τον νόμο.
Βέβαια, η αυστηροποίηση με αυτή τη μορφή δεν κρίνεται εύστοχη, διότι αποτελεί μια οριζόντια ρύθμιση που πλήττει ταυτόχρονα «δικαίους και αδίκους», χωρίς να λαμβάνεται προσηκόντως υπ' όψη η απαξία του κάθε συγκεκριμένου αδικήματος για το οποίο επιβάλλεται η καταδίκη. Αποτέλεσμα, να υπάρχει ζήτημα με τη συνταγματική αρχή της αναλογικότητας (ά. 28 Συντ.), ειδικότερα ως προς τη σχέση μεταξύ διαπραχθέντος αδικήματος και επιβαλλόμενης ποινής.
Εξάλλου, η αυστηροποίηση, έστω και για σοβαρότερα αδικήματα, δεν μπορεί να αποδώσει καρπούς εάν δεν συνδυασθεί με την επίτευξη και ορισμένων άλλων εξίσου σημαντικών ποινικοπροληπτικών στόχων. Για να περιορισθεί, δηλ., η παραβατικότητα, θα πρέπει ο εν δυνάμει δράστης να γνωρίζει εκ των προτέρων όχι μόνο ότι (α) θα υποστεί μια αποτρεπτική (αυστηρή) ποινή, αλλά ότι ακόμη (β) θα εντοπισθεί από τις διωκτικές αρχές και θα οδηγηθεί στη Δικαιοσύνη, (γ) θα δικασθεί σε σύντομο χρονικό διάστημα (ώστε να συνειδητοποιήσει τις συνέπειες των πράξεών του) και ότι (δ) θα εκτίσει οπωσδήποτε την ποινή του και μάλιστα κατά τρόπο εποικοδομητικό για τον ίδιο και την κοινωνία.
Το υπό διαβούλευση ν/σ φαίνεται να καλύπτει κάποια από αυτά τα προαπαιτούμενα, καθώς προβλέπει και μέτρα για την επιτάχυνση της ποινικής δίκης. Ωστόσο, το κρίσιμο και αναπάντητο έως τώρα ζήτημα είναι: Σε περίπτωση κατά την οποία ο νομοθέτης εμμείνει στις ρυθμίσεις του για εγκλεισμό όσων καταδικάζονται σε βραχυχρόνιες ποινές, σε ποιους χώρους θα εκτίονται άραγε αυτές οι ποινές;
Ούτως ή άλλως, οι Φυλακές Κορυδαλλού έχουν φθάσει, σύμφωνα με έκθεση του Συμβουλίου της Ευρώπης (CPT, 31.8.2023), στα όριά τους, με λιγότερα από 2 τ.μ. ανά κρατούμενο, ενώ και η ίδια η συγκατοίκηση ή ο συγχρωτισμός των εκεί κρατουμένων με βραχυποινίτες προφανώς δεν μπορεί να έχει για τους τελευταίους ούτε την παραμικρή έστω βελτιωτική επίδραση. Παρόμοια μπορούν να λεχθούν και για τις υπόλοιπες φυλακές της χώρας, ενώ και οι υπό ανέγερση Φυλακές Ασπροπύργου, δυναμικότητας 2.800 κρατουμένων, δεν φαίνεται να είναι έτοιμες πριν από το… 2027-2028. Η μόνη δυνατότητα επίλυσης του προβλήματος αυτού είναι, επομένως, είτε να κτισθούν νέες φυλακές, είτε και να αξιοποιηθούν παλαιά εργοστασιακά συγκροτήματα που δεν λειτουργούν πλέον και που ενδεχομένως θα μπορούσαν να μετατραπούν σε χώρους κράτησης. Ωστόσο, με βάση τα όσα έχουν γίνει γνωστά από τον Υπουργό Δικαιοσύνης (βλ. σχτ. https://www.kathimerini.gr/politics/562761223/nees-fylakes-gia-3-000-kratoymenoys/), «τα νέα καταστήματα [για βραχυχρόνιες ποινές] θα γίνουν μέσα σε ένα χρόνο, σε πολλές περιοχές της χώρας, με διαδικασίες ταχείες, προκειμένου εκεί να μπορούν να κρατηθούν περίπου 3.000 κρατούμενοι».
Προδιαγράφεται έτσι το δυστοπικό σενάριο να ξεκινήσουν τα δικαστήρια, με τη δημοσίευση του νόμου, να επιβάλλουν βραχυχρόνιες ποινές φυλάκισης, η δε Πολιτεία να μην είναι σε θέση, ελλείψει σωφρονιστικών χώρων, να παρέχει τα μέσα για την εκτέλεση αυτών των αποφάσεων, παρά μετά από ένα χρόνο!
Μόνη λύση στο αδιέξοδο αυτό είναι να τροποποιηθεί το άρθρο 103 του ν/σ και να μετατεθεί η έναρξη ισχύος των διατάξεων για τις ποινές και τους σωφρονιστικούς θεσμούς (κυρίως άρθρα 11, 17) σε απώτερο χρόνο, π.χ. την 1.1.2025, οπότε εκτιμάται ότι θα είναι έτοιμες οι αναγκαίες σωφρονιστικές υποδομές για τους βραχυποινίτες

24 Δεκεμβρίου 2023, 20:59 | Επιταχυντής ΔικαιοσύνηςΟ ελληνικός λαός έχει χάσει την εμπιστοσύνη του στη Δικαιοσύνη και ένας παράγοντας που συμβάλει σε αυτό είναι και η καθυστέρηση στην απονομή της. Ωστόσο, η εποχή απαιτεί, επιπλέον, διαφάνεια και η επιλογή του Υπουργείου Δικαιοσύνης να μην αποκαλύψει τα ονόματα αυτών που έχουν συντάξει το σχέδιο νόμου αποτελεί πρακτική που παραπέμπει στον σκοταδισμό. Η αποδοκιμασία για τις νομοπαρασκευαστικές επιτροπές δεν σημαίνει ότι τα νομοσχέδια θα πρέπει να συντάσσονται ανώνυμα, ούτε ότι θα πρέπει να ψηφιστεί ένα σχέδιο νόμου πριν να υπάρξει ουσιαστικός διάλογος με την νομική επιστημονική κοινότητα και τους λειτουργούς και συλλειτουργούς της Δικαιοσύνης. Αν δεν υπάρχει διαρκής πρακτική να συμμετέχουν στην νομοπαρασκευαστική διαδικασία και άλλοι, εκτός του Υπουργείου Δικαιοσύνης, δεν θα αναπτυχθεί η εμπειρία που είναι απαραίτητη για να έχουμε νόμους ορθούς. Με το να εξαιρείτε κάθε άλλον από την νομοπαρασκευαστική διαδικασία, στερείτε από το μέλλον άξιους νομοθέτες.
14 Δεκεμβρίου 2023, 19:56 | Ν Δεν μπορεί να ισχύσει άμεσα ο νέος ΠΚ.Απαιτείται πρότερη επιμόρφωση των δικαστών από την Εθνική Σχολή Δικαστών: πότε Η ΒΙΑ ΕΧΕΙ ΦΥΛΌ και πότε Η ΒΙΑ ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΦΥΛΛΟ.Διαφορετικά θα υπάρξει μεγάλο πρόβλημα στην εφαρμογή του.
14 Δεκεμβρίου 2023, 17:37 | Κ Κ Μπράβο σας! Συγχαρητήρια για την ευαισθητοποίησή σας σχετικά με την ενδοοικογενειακή βία που μαστίζει τις μέρες μας.
12 Δεκεμβρίου 2023, 16:34 | Un AvvocatoΠάρτε το πίσω!!!! Οι προτεινόμενες διατάξεις (πλην ελαχίστων εξαιρέσεων) για τον ΠΚ και τον ΚΠΔ είναι προσβολή για την δικαιοσύνη!
12 Δεκεμβρίου 2023, 10:09 | Δ ΤΟ ΠΑΡΑΛΟΓΟ ΣΕ ΟΛΟ ΑΥΤΟ ΠΟΥ ΠΑΕΙ ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΕ ΣΕ ΚΑΜΙΑ ΠΕΡΙΠΤΩΣΗ ΔΕΝ ΓΙΝΕΤΑΙ ΛΟΓΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΕΠΙΤΗΡΗΣΗ ΚΑΙ ΣΥΓΚΕΚΡΙΜΕΝΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΙΕΥΡΥΝΣΗ ΤΟΥ ΘΕΣΜΟΥ ΑΥΤΟΥ Ο ΟΠΟΙΟΣ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΕΧΕΙ ΛΟΓΟ ΚΑΘΟΡΙΣΤΙΚΟ ΣΤΙΣ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΕΙΣ
29 Νοεμβρίου 2023, 09:49 | Β Bravo

Στ. Έκθεση νομιμότητας

24.	Συναφείς συνταγματικές διατάξεις	
	Παρ. 3 άρθρου 5 και άρθρο 6 (εγγυήσεις προσωπικής ασφάλειας), άρθρο 7 (εγγυήσεις της ποινής), άρθρο 9Α (προστασία προσωπικών δεδομένων), άρθρο 20 (παροχή έννομης προστασίας/ δικαστική ακρόαση), παρ. 1 άρθρου 21 (προστασία οικογένειας, γάμου και παιδικής ηλικίας), άρθρο 97 (μικτά ορκωτά δικαστήρια)	
25.	Ενωσιακό δίκαιο	
❒	Πρωτογενές ενωσιακό δίκαιο *(συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων)*	
❒	Κανονισμός	

❒	Οδηγία	- Οδηγία (ΕΕ) 2017/1371 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 5ης Ιουλίου 2017, σχετικά με την καταπολέμηση, μέσω του ποινικού δικαίου, της απάτης εις βάρος των οικονομικών συμφερόντων της Ένωσης (L 198), - Οδηγία 2011/93/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 13ης Δεκεμβρίου 2011 , σχετικά με την καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης και της σεξουαλικής εκμετάλλευσης παιδιών και της παιδικής πορνογραφίας και την αντικατάσταση της απόφασης-πλαίσιο 2004/68/ΔΕΥ του Συμβουλίου (L 335), - Οδηγία 2014/62/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 15ης Μαΐου 2014 , σχετικά με την προστασία του ευρώ και άλλων νομισμάτων από την παραχάραξη και την κιβδηλεία μέσω του ποινικού δικαίου, και για την αντικατάσταση της απόφασης-πλαισίου 2000/383/ΔΕΥ του Συμβουλίου (L 151).
❒	Απόφαση	Πρόταση Κανονισμού του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση κανόνων με σκοπό την πρόληψη και την καταπολέμηση της σεξουαλικής κακοποίησης παιδιών (διαθέσιμη σε: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EL/TXT/HTML/?uri=CELEX:52022PC0209).
26.	Συναφείς διατάξεις διεθνών συνθηκών ή συμφωνιών	
❒	Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	Άρθρο 6 (δίκαιη δίκη), 7 (εγγυήσεις ποινής), 13 (δικαίωμα αποτελεσματικής προσφυγής), άρθρα 1 και 2 7ου Πρόσθετου Πρωτοκόλλου ΕΣΔΑ (διαδικαστικές εγγυήσεις σε περίπτωση απέλασης αλλοδαπών και δικαίωμα για διπλό βαθμό δικαιοδοσίας σε θέματα ποινικού δικαίου).
❒	Διεθνείς συμβάσεις	- Σύμβαση του Συμβουλίου της Ευρώπης για την πρόληψη και την καταπολέμηση της βίας κατά των γυναικών και της ενδοοικογενειακής βίας (Σύμβαση της Κωνσταντινούπολης), Στρασβούργο, 12 Απριλίου 2011, - Σύμβαση των Ηνωμένων Εθνών για το Δίκαιο της θάλασσας και της Συμφωνίας που αφορά την εφαρμογή του μέρους XI της Σύμβασης, η οποία κυρώθηκε με τον ν. 2321/1995 (Α’ 23).

27.	Συναφής νομολογία των ανωτάτων και άλλων εθνικών δικαστηρίων, καθώς και αποφάσεις των Ανεξάρτητων Αρχών	
		Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης
☒	Ανώτατο ή άλλο εθνικό δικαστήριο (αναφέρατε)	ΟλΑΠ 3/2021και Ολ ΑΠ 2/2022.

❒	Ανεξάρτητη Αρχή (αναφέρατε)	
28.	Συναφής ευρωπαϊκή και διεθνής νομολογία	
		Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης
❒	Νομολογία Δικαστηρίου Ε.Ε.	
❒	Νομολογία Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
❒	Άλλα ευρωπαϊκά ή διεθνή δικαστήρια ή διαιτητικά όργανα	

Ζ. Πίνακας τροποποιούμενων ή καταργούμενων διατάξεων

29.	Τροποποίηση – αντικατάσταση – συμπλήρωση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης	*Υφιστάμενες διατάξεις*
	Άρθρο 3 **Δικαιοδοσία επί εγκλημάτων σε πλοία ή αεροσκάφη που φέρουν την ελληνική σημαία – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 5 Ποινικού Κώδικα** Η παρ. 2 του άρθρου 5 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής: «2. Οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται σε πράξεις που τελούνται σε πλοία που φέρουν την ελληνική σημαία ή αεροσκάφη που έχουν την ελληνική εθνικότητα ανεξάρτητα από το δίκαιο του τόπου τέλεσης αυτών.».	**Παρ. 2 του άρθρου 5 του Ποινικού Κώδικα** «2. Πλοία ή αεροσκάφη ελληνικά θεωρούνται έδαφος της επικράτειας οπουδήποτε και αν βρίσκονται, εκτός αν σύμφωνα με το διεθνές δίκαιο υπόκεινται σε αλλοδαπό νόμο.».

Άρθρο 4 **Τιμώρηση πάντοτε κατά τους ελληνικούς νόμους πράξεως στην αλλοδαπή που στρέφεται κατά υπαλλήλου δημόσιου διεθνούς ή υπερεθνικού οργανισμού ή φορέα ή απευθύνεται προς αυτούς και της δωροδοκίας προσώπου που ασκεί δημόσιο λειτούργημα ή υπηρεσία για λογαριασμό ξένης χώρας - Τροποποίηση άρθρου 8 Ποινικού Κώδικα** Στην περ. δ του άρθρου 8 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) προστίθενται μετά από τις λέξεις «της Ευρωπαϊκής Ένωσης» οι λέξεις «ή δημόσιου διεθνούς ή υπερεθνικού οργανισμού ή φορέα», β) η ισχύουσα διάταξη τίθεται ως υποπερ. δα) και προστίθεται υποπερ. δβ) και το άρθρο 8 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 8 Εγκλήματα στην αλλοδαπή που τιμωρούνται πάντοτε κατά τους ελληνικούς νόμους Οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται σε ημεδαπούς και αλλοδαπούς, ανεξάρτητα από τους νόμους του τόπου τέλεσης, για τις εξής πράξεις που τελέστηκαν στην αλλοδαπή: α) εσχάτη προδοσία ή προσβολές της διεθνούς υπόστασης της Χώρας σε βάρος του ελληνικού κράτους, β) εγκλήματα που αφορούν τη στρατιωτική υπηρεσία και την υποχρέωση στράτευσης στην Ελλάδα, γ) αξιόποινη πράξη που τέλεσαν ως υπάλληλοι του ελληνικού κράτους, ή οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει την έδρα του στην Ελλάδα, δ) δα) πράξη που στρέφεται εναντίον υπαλλήλου του ελληνικού κράτους ή Έλληνα υπαλλήλου οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή δημόσιου διεθνούς ή υπερεθνικού οργανισμού ή φορέα ή απευθύνεται προς αυτούς, εφόσον τελείται κατά την άσκηση της υπηρεσίας τους ή σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων τους, δβ) δωροδοκία προσώπου που ασκεί δημόσιο λειτούργημα ή υπηρεσία για ξένη χώρα, ε) ψευδή κατάθεση σε διαδικασία που εκκρεμεί στις ελληνικές αρχές, στ) τρομοκρατικές πράξεις, ζ) πειρατεία, η) εγκλήματα σχετικά με το νόμισμα και τα μέσα πληρωμής πλην των μετρητών, θ) παράνομη εμπορία ναρκωτικών, ι) εμπορία ανθρώπων,	«Άρθρο 8 Εγκλήματα στην αλλοδαπή που τιμωρούνται πάντοτε κατά τους ελληνικούς νόμους Οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται σε ημεδαπούς και αλλοδαπούς, ανεξάρτητα από τους νόμους του τόπου τέλεσης, για τις εξής πράξεις που τελέστηκαν στην αλλοδαπή: α) εσχάτη προδοσία ή «προσβολές της διεθνούς υπόστασης της χώρας» σε βάρος του ελληνικού κράτους, β) εγκλήματα που αφορούν τη στρατιωτική υπηρεσία και την υποχρέωση στράτευσης στην Ελλάδα, γ) αξιόποινη πράξη που τέλεσαν ως υπάλληλοι του ελληνικού κράτους, ή οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει την έδρα του στην Ελλάδα, δ) πράξη που στρέφεται εναντίον υπαλλήλου του ελληνικού κράτους ή Ελληνα υπαλλήλου οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ενωσης ή απευθύνεται προς αυτούς, εφόσον τελείται κατά την άσκηση της υπηρεσίας τους ή σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων τους,». ε) «ψευδή κατάθεση» σε διαδικασία που εκκρεμεί στις ελληνικές αρχές, στ) τρομοκρατικές πράξεις, ζ) πειρατεία, η) εγκλήματα σχετικά με το νόμισμα και τα μέσα πληρωμής πλην των μετρητών.» θ) παράνομη εμπορία ναρκωτικών, ι) εμπορία ανθρώπων, ια) κάθε άλλο έγκλημα, για το οποίο ειδικές διατάξεις ή διεθνείς συμβάσεις υπογραμμένες και επικυρωμένες από το ελληνικό κράτος προβλέπουν την εφαρμογή των ελληνικών ποινικών νόμων.».

ια) κάθε άλλο έγκλημα, για το οποίο ειδικές διατάξεις ή διεθνείς συμβάσεις υπογραμμένες και επικυρωμένες από το ελληνικό κράτος προβλέπουν την εφαρμογή των ελληνικών ποινικών νόμων.».	
Άρθρο 5 **Καθορισμός προϋποθέσεων άμεσης και απλής συνέργειας – Αντικατάσταση άρθρου 47 Ποινικού Κώδικα** Το άρθρο 47 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 47 Άμεσος και απλός συνεργός Όποιος, εκτός από την περίπτωση της παρ. 1 του άρθρου 46, με πρόθεση παρέχει άμεση συνδρομή στον δράστη κατά τη διάρκεια αυτής της πράξης και στην εκτέλεση της κύριας πράξης τιμωρείται με την ποινή του αυτουργού. Αν, εκτός της περίπτωσης του πρώτου εδαφίου, παρέχει με πρόθεση σε άλλον οποιαδήποτε συνδρομή πριν από την τέλεση ή κατά την τέλεση της άδικης πράξης που διέπραξε, τιμωρείται ως συνεργός με ποινή ελαττωμένη (άρθρο 83).».	«Άρθρο 47 Συνεργός Όποιος, εκτός από την περίπτωση της παραγράφου 1 του προηγούμενου άρθρου, πρόσφερε με πρόθεση σε άλλον οποιαδήποτε συνδρομή πριν από την τέλεση ή κατά την τέλεση της άδικης πράξης που διέπραξε, τιμωρείται με μειωμένη ποινή (άρθρο 83). Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει την ποινή του αυτουργού, αν ο υπαίτιος προσφέρει άμεση συνδρομή κατά την τέλεση και στην εκτέλεση της πράξης, θέτοντας το αντικείμενο της προσβολής στη διάθεση του φυσικού αυτουργού.».
Άρθρο 6 **Διάρκεια κάθειρξης – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 52 Ποινικού Κώδικα** Στην παρ. 2 του άρθρου 52 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται η λέξη «δεκαπέντε» από τη λέξη «είκοσι» και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Η διάρκεια της πρόσκαιρης κάθειρξης δεν υπερβαίνει τα είκοσι έτη ούτε είναι κατώτερη των πέντε ετών.».	**Παρ. 2 του άρθρου 52 του Ποινικού Κώδικα** «2. Η διάρκεια της πρόσκαιρης κάθειρξης δεν υπερβαίνει τα δεκαπέντε έτη ούτε είναι κατώτερη των πέντε ετών.».
Άρθρο 7 **Περιορισμός σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων – Τροποποίηση άρθρου 54 Ποινικού Κώδικα** Στο δεύτερο εδάφιο του άρθρου 54 του Ποινικού Κώδικα η λέξη «οκτώ» αντικαθίσταται από τη λέξη «δέκα» και το άρθρο 54 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 54 Περιορισμός σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων Η διάρκεια του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη ούτε είναι κατώτερη των έξι	«Άρθρο 54 Περιορισμός σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων Η διάρκεια του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων δεν υπερβαίνει τα πέντε έτη ούτε είναι κατώτερη των έξι μηνών, αν για την πράξη που τελέστηκε ο νόμος απειλεί κάθειρξη ως δέκα έτη. Αν η απειλούμενη κάθειρξη είναι ισόβια ή πρόσκαιρη ανώτερη από αυτήν του προηγούμενου εδαφίου, η διάρκεια του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης δεν υπερβαίνει τα οκτώ έτη ούτε είναι κατώτερη από δύο.».

μηνών, αν για την πράξη που τελέστηκε ο νόμος απειλεί κάθειρξη ως δέκα έτη. Αν η απειλούμενη κάθειρξη είναι ισόβια ή πρόσκαιρη ανώτερη από αυτήν του προηγούμενου εδαφίου, η διάρκεια του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης δεν υπερβαίνει τα δέκα έτη ούτε είναι κατώτερη από δύο.».	
Άρθρο 8 **Κατάργηση του υπολογισμού χρηματικής ποινής σε ημερήσιες μονάδες – Τροποποίηση άρθρου 57 Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 57 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) οι παρ. 1 και 3 καταργούνται, β) η παρ. 2 αντικαθίσταται και το άρθρο 57 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 57 Χρηματική ποινή 1. [Καταργείται]. 2. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά σε ειδικές διατάξεις, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι: α) κατώτερη από τριακόσια (300) ευρώ και ανώτερη από σαράντα χιλιάδες (40.000) ευρώ για πλημμελήματα, β) κατώτερη από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ και ανώτερη από εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) ευρώ για κακουργήματα. 3. [Καταργείται]. 4. Με τον θάνατο του καταδικασθέντος διαγράφεται η χρηματική ποινή. Σε καμία περίπτωση δεν εκτελείται εναντίον των κληρονόμων του.».	«Άρθρο 57 Χρηματική ποινή 1. Η χρηματική ποινή προσδιορίζεται σε ημερήσιες μονάδες. 2. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά σε ειδικές διατάξεις, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι ανώτερη: α) από ενενήντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται ως μόνη κύρια ποινή ή διαζευκτικά με ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, β) από εκατόν ογδόντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται διαζευκτικά με ποινή στερητική της ελευθερίας και γ) από τριακόσιες εξήντα ημερήσιες μονάδες όταν απειλείται αθροιστικά με ποινή στερητική της ελευθερίας. 3. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά σε ειδικές διατάξεις, το ύψος κάθε ημερήσιας μονάδας δεν μπορεί να είναι κατώτερο από ένα ευρώ ούτε ανώτερο από εκατό ευρώ. 4. Με τον θάνατο του καταδικασθέντος διαγράφεται η χρηματική ποινή. Σε καμία περίπτωση δεν εκτελείται εναντίον των κληρονόμων του.».
Άρθρο 9 **Προσθήκη απέλασης ως μέτρου ασφαλείας - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 69 Ποινικού Κώδικα** Στην παρ. 1 του άρθρου 69 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται περ. γ', και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Μέτρα ασφαλείας, εκτός από τα προβλεπόμενα στα άρθρα 122 και 123, είναι: α) τα μέτρα θεραπείας ατόμων με ψυχική ή διανοητική διαταραχή, β) η δήμευση κατά το άρθρο 76 και γ) η απέλαση αλλοδαπού.».	**Παρ. 1 του άρθρου 69 του Ποινικού Κώδικα** «1. Μέτρα ασφαλείας, εκτός από τα προβλεπόμενα στα άρθρα 122 και 123, είναι: α) τα μέτρα θεραπείας ατόμων με ψυχική ή διανοητική διαταραχή και β) η δήμευση κατά το άρθρο 76.».
Άρθρο 11 **Κριτήρια υπολογισμού ύψους χρηματικής ποινής - Τροποποίηση άρθρου 80 Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 80 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) η παρ. 1 αντικαθίσταται, β) οι παρ. 2, 3, 4, και 5 καταργούνται και το άρθρο 80 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 80	«Άρθρο 80 Επιμέτρηση και απότιση χρηματικής ποινής 1. Κατά την επιμέτρηση της χρηματικής ποινής, το δικαστήριο ορίζει στην απόφαση τόσο τον αριθμό των ημερήσιων μονάδων όσο και το ύψος τους. 2. Κατά τον προσδιορισμό του αριθμού των ημερήσιων μονάδων, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του μόνο τη βαρύτητα της πράξης και την ενοχή του υπαιτίου γι' αυτή.

Επιμέτρηση και απότιση χρηματικής ποινής 1. Κατά την επιμέτρηση της χρηματικής ποινής, το δικαστήριο λαμβάνει υπόψη του α) τη βαρύτητα της πράξης και την ενοχή του υπαιτίου γι' αυτή, β) την προσωπική και οικονομική κατάσταση του υπαιτίου, λαμβάνοντας υπόψη ειδικότερα βα) τα καθαρά έσοδα που αποκτά από την εργασία του κατά μέσο όρο κάθε ημέρα, ββ) άλλα τυχόν εισοδήματα και εν γένει την περιουσία του, καθώς και βγ) τις οικογενειακές του υποχρεώσεις. Άλλες υποχρεώσεις του μπορούν επίσης να συνυπολογισθούν από το δικαστήριο. 2. [Καταργείται]. 3. [Καταργείται]. 4. [Καταργείται]. 5. [Καταργείται]. 6. Σε περίπτωση μη καταβολής της χρηματικής ποινής σύμφωνα με τα παραπάνω αυτή ή το μη καταβληθέν μέρος, βεβαιώνεται κατά το άρθρο 553 ΚΠΔ.».	3. Το δικαστήριο καθορίζει το ύψος κάθε ημερήσιας μονάδας με βάση την προσωπική και οικονομική κατάσταση του υπαιτίου, λαμβάνοντας υπόψη ειδικότερα τα καθαρά έσοδα που αποκτά από την εργασία του κατά μέσο όρο κάθε ημέρα, άλλα τυχόν εισοδήματα και εν γένει την περιουσία του, καθώς και τις οικογενειακές του υποχρεώσεις. Άλλες υποχρεώσεις του μπορούν επίσης να συνυπολογισθούν από το δικαστήριο. 4. Αν ο καταδικασθείς αδυνατεί να καταβάλει αμέσως το σύνολο της χρηματικής ποινής ή η καταβολή της θα συνεπαγόταν την αδυναμία καταβολής της αποζημίωσης στο θύμα, το δικαστήριο καθορίζει, και αυτεπαγγέλτως, προθεσμία, όχι μεγαλύτερη από τρία (3) έτη, ώστε μέσα σε αυτήν να καταβάλει σε δόσεις ή εφάπαξ την ποινή του. 5. Αν η αδυναμία καταβολής της χρηματικής ποινής ή των δόσεων αυτής οφείλεται σε ουσιώδη αλλαγή των όρων της προσωπικής και οικονομικής κατάστασης του καταδικασθέντος μετά την επιβολή της ποινής, ο καταδικασθείς μπορεί να ζητήσει από το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση: α) προθεσμία καταβολής της χρηματικής ποινής ή επέκταση αυτής, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει συνολικά τα πέντε (5) έτη, β) μείωση του ύψους της ημερήσιας μονάδας ή γ) αντικατάσταση της χρηματικής ποινής από την προσφορά κοινωφελούς εργασίας, στο μέτρο που ορίζει το δικαστήριο. Κάθε συγκεκριμένο αίτημα μπορεί να υποβληθεί μία μόνο φορά. 6. Σε περίπτωση μη καταβολής της χρηματικής ποινής σύμφωνα με τα παραπάνω αυτή ή το μη καταβληθέν μέρος, βεβαιώνεται κατά το άρθρο 553 ΚΠΔ.».
Άρθρο 13 **Επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας - Τροποποίηση παρ. 4 και 5 άρθρου 81 Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 81 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 οι λέξεις «προς μία ημερήσια μονάδα» αντικαθίστανται από τις λέξεις «με εκατό (100) ευρώ», β) στην περ. β) της παρ. 5 οι λέξεις «μία ημερήσια μονάδα» αντικαθίστανται από τις λέξεις «εκατό (100) ευρώ» και το άρθρο 81 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 81 Επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας 1. Κατά την επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας	«Άρθρο 81 Επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας 1. Κατά την επιμέτρηση της ποινής της παροχής κοινωφελούς εργασίας λαμβάνονται υπόψη και η ηλικία, η κατάσταση της υγείας του υπαιτίου, καθώς και οι επαγγελματικές και οικογενειακές του υποχρεώσεις. 2. Στην απόφαση ορίζεται η μέγιστη διάρκεια παροχής της κοινωφελούς εργασίας, που δεν μπορεί να υπερβαίνει τους είκοσι τέσσερις (24) μήνες. 3.Η κοινωφελής εργασία πραγματοποιείται προς όφελος του κοινού σε δημόσιες υπηρεσίες, οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή μη κερδοσκοπικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και των κατά περίπτωση συναρμόδιων Υπουργών.

λαμβάνονται υπόψη και η ηλικία, η κατάσταση της υγείας του υπαιτίου, καθώς και οι επαγγελματικές και οικογενειακές του υποχρεώσεις. 2. Στην απόφαση ορίζεται η μέγιστη διάρκεια παροχής της κοινωφελούς εργασίας, που δεν μπορεί να υπερβαίνει τους είκοσι τέσσερις (24) μήνες. 3. Η κοινωφελής εργασία πραγματοποιείται προς όφελος του κοινού σε δημόσιες υπηρεσίες, οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή μη κερδοσκοπικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, που ορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και των κατά περίπτωση συναρμόδιων Υπουργών. Μπορεί επίσης να αφορά και σε παροχή υπηρεσιών προς τον παθόντα, αν υπάρχει η σύμφωνη γνώμη του. Με την ίδια απόφαση ορίζονται επίσης η οργάνωση της παροχής κοινωφελούς εργασίας, η διαδικασία επιλογής, ανάθεσης και επίβλεψης της σχετικής εργασίας και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. 4. Στην απόφαση καθορίζεται και η χρηματική ποινή που θα πρέπει να αποτίσει ο καταδικασθείς, αν δεν παρέχει με συνέπεια την κοινωφελή εργασία. Τέσσερις ώρες κοινωφελούς εργασίας αντιστοιχούν με εκατό (100) ευρώ χρηματικής ποινής. 5. Αν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλιπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί, αφού προβεί σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε: α) να παρατείνει την προθεσμία για την εκτέλεση της εργασίας μέχρι ένα (1) επιπλέον έτος, β) να επιτρέψει την εκτέλεση της χρηματικής ποινής που είχε καθοριστεί σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, αφού αφαιρέσει το ποσό που αναλογεί στην ήδη εκτιθείσα ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, καθορίζοντας για κάθε τέσσερις (4) ώρες εργασίας εκατό (100) ευρώ χρηματικής ποινής.».	Μπορεί επίσης να αφορά και σε παροχή υπηρεσιών προς τον παθόντα, αν υπάρχει η σύμφωνη γνώμη του. Με την ίδια απόφαση ορίζονται επίσης η οργάνωση της παροχής κοινωφελούς εργασίας, η διαδικασία επιλογής, ανάθεσης και επίβλεψης της σχετικής εργασίας και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. 4. Στην απόφαση καθορίζεται και η χρηματική ποινή που θα πρέπει να αποτίσει ο καταδικασθείς, αν δεν παρέχει με συνέπεια την κοινωφελή εργασία. Τέσσερις ώρες κοινωφελούς εργασίας αντιστοιχούν προς μια ημερήσια μονάδα χρηματικής ποινής. 5. Αν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλιπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί, αφού προβεί σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε: α) να παρατείνει την προθεσμία για την εκτέλεση της εργασίας μέχρι ένα (1) επιπλέον έτος, β) να επιτρέψει την εκτέλεση της χρηματικής ποινής που είχε καθοριστεί σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, αφού αφαιρέσει το ποσό που αναλογεί στην ήδη εκτιθείσα ποινή παροχής κοινωφελούς εργασίας, καθορίζοντας για κάθε τέσσερις (4) ώρες εργασίας μία (1) ημερήσια μονάδα χρηματικής ποινής.».

Άρθρο 14 **Έγκλημα με ρατσιστικά χαρακτηριστικά – Τροποποίηση άρθρου 82Α Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 82Α επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στον τίτλο προστίθενται οι λέξεις «ή σε βάρος ανηλίκου ή αδυνάμου προσώπου», β) προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 82Α διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 82 Α Έγκλημα με ρατσιστικά χαρακτηριστικά ή σε βάρος ανηλίκου ή αδυνάμου προσώπου Εάν έχει τελεστεί έγκλημα κατά παθόντος, η επιλογή του οποίου έγινε λόγω των χαρακτηριστικών φυλής, χρώματος, εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής, γενεαλογικών καταβολών, θρησκείας, αναπηρίας, γενετήσιου προσανατολισμού, ταυτότητας ή χαρακτηριστικών φύλου, το πλαίσιο ποινής διαμορφώνεται ως εξής: α) Στην περίπτωση πλημμελήματος, που τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος, το ελάχιστο όριο της ποινής αυξάνεται κατά έξι μήνες. Στις λοιπές περιπτώσεις πλημμελημάτων, το ελάχιστο όριο αυτής αυξάνεται κατά ένα έτος. β) Στην περίπτωση κακουργήματος το ελάχιστο όριο ποινής αυξάνεται κατά δύο έτη. Το παραπάνω πλαίσιο ποινής εφαρμόζεται και όταν τελείται έγκλημα με δόλο σε βάρος ανηλίκου ή προσώπου που δεν μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του και δεν προβλέπεται βαρύτερο πλαίσιο ποινής από άλλη διάταξη.».	«Άρθρο 82α Έγκλημα με ρατσιστικά χαρακτηριστικά Εάν έχει τελεστεί έγκλημα κατά παθόντος, η επιλογή του οποίου έγινε λόγω των χαρακτηριστικών φυλής, χρώματος, εθνικής ή εθνοτικής καταγωγής, γενεαλογικών καταβολών, θρησκείας, αναπηρίας, γενετήσιου προσανατολισμού, ταυτότητας ή χαρακτηριστικών φύλου, το πλαίσιο ποινής διαμορφώνεται ως εξής: α) Στην περίπτωση πλημμελήματος, που τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος, το ελάχιστο όριο της ποινής αυξάνεται κατά έξι μήνες. Στις λοιπές περιπτώσεις πλημμελημάτων, το ελάχιστο όριο αυτής αυξάνεται κατά ένα έτος. β) Στην περίπτωση κακουργήματος το ελάχιστο όριο ποινής αυξάνεται κατά δύο έτη.».
Άρθρο 15 **Μειωμένη ποινή – Τροποποίηση άρθρου 83 Ποινικού Κώδικα** Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 83 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην περ. β’ οι λέξεις «δύο (2)» και «οκτώ (8)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τριών (3)» και «δεκατέσσερα (14)» αντίστοιχα, β) στην περ. γ’ οι λέξεις «ενός (1) έτους» και «οκτώ (8)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δύο (2) ετών» και «δώδεκα (12)» αντίστοιχα, γ) στην περ. δ’ οι λέξεις «ενός (1)	«Άρθρο 83 Μειωμένη ποινή Όπου στον νόμο προβλέπεται μειωμένη ποινή χωρίς άλλο προσδιορισμό, το πλαίσιό της καθορίζεται ως εξής: α) αντί για την ποινή της ισόβιας κάθειρξης, επιβάλλεται κάθειρξη, β) αντί για την ποινή της κάθειρξης τουλάχιστον δέκα (10) ετών, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών ή κάθειρξη έως οκτώ (8) έτη,

έτους» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δύο (2) ετών» και το άρθρο 83 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 83 Μειωμένη ποινή Όπου στον νόμο προβλέπεται μειωμένη ποινή χωρίς άλλο προσδιορισμό, το πλαίσιό της καθορίζεται ως εξής: α) αντί για την ποινή της ισόβιας κάθειρξης, επιβάλλεται κάθειρξη, β) αντί για την ποινή της κάθειρξης τουλάχιστον δέκα (10) ετών, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών ή κάθειρξη έως δεκατέσσερα (14) έτη, γ) αντί για την ποινή της κάθειρξης επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών ή κάθειρξη έως δώδεκα (12) έτη, δ) αντί για την ποινή της κάθειρξης έως δέκα (10) έτη επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών ή κάθειρξη έως έξι (6) έτη, ε) σε κάθε άλλη περίπτωση, ο δικαστής μειώνει την ποινή ελεύθερα έως το ελάχιστο όριό της. Αν ο νόμος προβλέπει σωρευτικά ποινή φυλάκισης και χρηματική ποινή, μπορεί να επιβληθεί και μόνο η τελευταία.».	γ) αντί για την ποινή της κάθειρξης επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους ή κάθειρξη έως οκτώ (8) έτη, δ) αντί για την ποινή της κάθειρξης έως δέκα (10) έτη επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους ή κάθειρξη έως έξι (6) έτη, ε) σε κάθε άλλη περίπτωση, ο δικαστής μειώνει την ποινή ελεύθερα έως το ελάχιστο όριό της. Αν ο νόμος προβλέπει σωρευτικά ποινή φυλάκισης και χρηματική ποινή, μπορεί να επιβληθεί και μόνο η τελευταία.».
Άρθρο 16 **Ελαφρυντικές περιστάσεις – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 84 Ποινικού Κώδικα** Η περ. α’ της παρ. 2 του άρθρου 84 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Ελαφρυντικές περιστάσεις θεωρούνται ιδίως: α) το ότι ο υπαίτιος έζησε ως τον χρόνο που έγινε το έγκλημα έντιμη, ατομική, οικογενειακή, επαγγελματική και γενικά κοινωνική ζωή, β) το ότι στην πράξη του ωθήθηκε από μη ταπεινά αίτια ή από μεγάλη ένδεια ή υπό την επίδραση σοβαρής απειλής ή υπό την επιβολή προσώπου στο οποίο αυτός οφείλει υπακοή ή με το οποίο βρίσκεται σε σχέση εξάρτησης, γ) το ότι στην πράξη του ωθήθηκε από ανάρμοστη συμπεριφορά του παθόντος ή παρασύρθηκε από οργή ή βίαιη θλίψη που του προκάλεσε άδικη εναντίον του πράξη, δ) το ότι επέδειξε ειλικρινή μετάνοια και επιδίωξε να άρει ή να μειώσει τις συνέπειες της πράξης του, ε) το ότι συμπεριφέρθηκε καλά για σχετικά μεγάλο διάστημα μετά την πράξη του, ακόμα και κατά την κράτησή του.».	**Παρ. 2 του άρθρου 84 του Ποινικού Κώδικα** «2. Ελαφρυντικές περιστάσεις θεωρούνται ιδίως: α) το ότι ο υπαίτιος έζησε σύννομα ως τον χρόνο που έγινε το έγκλημα, περίσταση που δεν αποκλείεται από μόνη την προηγούμενη καταδίκη του για ελαφρό πλημμέλημα, β) το ότι στην πράξη του ωθήθηκε από μη ταπεινά αίτια ή από μεγάλη ένδεια ή υπό την επίδραση σοβαρής απειλής ή υπό την επιβολή προσώπου στο οποίο αυτός οφείλει υπακοή ή με το οποίο βρίσκεται σε σχέση εξάρτησης, γ) το ότι στην πράξη του ωθήθηκε από ανάρμοστη συμπεριφορά του παθόντος ή παρασύρθηκε από οργή ή βίαιη θλίψη που του προκάλεσε άδικη εναντίον του πράξη, δ) το ότι επέδειξε ειλικρινή μετάνοια και επιδίωξε να άρει ή να μειώσει τις συνέπειες της πράξης του, ε) το ότι συμπεριφέρθηκε καλά για σχετικά μεγάλο διάστημα μετά την πράξη του, ακόμα και κατά την κράτησή του.».
Άρθρο 17 **Συρροή λόγων μείωσης της ποινής- Αντικατάσταση άρθρου 85 Ποινικού Κώδικα** Το άρθρο 85 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:	«Άρθρο 85 Συρροή λόγων μείωσης της ποινής 1. Όταν στο πρόσωπο του υπαιτίου συντρέχουν περισσότεροι λόγοι μείωσης της ποινής ή όταν συντρέχουν ένας ή περισσότεροι τέτοιοι λόγοι μαζί με ελαφρυντικές περιστάσεις του άρθρου 84 ή

«Άρθρο 85 Συρροή λόγων μείωσης της ποινής Όταν συντρέχουν περισσότεροι από ένας λόγοι για τη μείωση της ποινής κατά το άρθρο 83 ή όταν συντρέχουν ένας ή περισσότεροι τέτοιοι λόγοι μαζί με ελαφρυντικές περιστάσεις (άρθρο 84 ΠΚ), εφαρμόζεται μόνο μία φορά η μείωση της ποινής σύμφωνα με το μέτρο που προβλέπει το άρθρο 83. Στην επιμέτρηση της ποινής λαμβάνονται υπόψη όλοι οι λόγοι του πρώτου εδαφίου και οι ελαφρυντικές περιστάσεις.».	περισσότερες ελαφρυντικές περιστάσεις, το δικαστήριο ελαττώνει περαιτέρω το κατώτατο όριο της μειωμένης κατά το άρθρο 83 ποινής ως εξής: α) τα πέντε έτη μειώνονται σε τρία, β) τα δύο έτη σε ένα, γ) το ένα έτος, σε έξι μήνες και δ) η μειωμένη ποινή της φυλάκισης, σε παροχή κοινωφελούς εργασίας ή χρηματική ποινή. 2. Οι ποινές της προηγούμενης παραγράφου επιβάλλονται και όταν πέραν της συνδρομής ενός λόγου μείωσης της ποινής ή ελαφρυντικής περίπτωσης, ο κατηγορούμενος έχει ομολογήσει την ενοχή του κατά την προδικασία, συμβάλλοντας έτσι στην έγκαιρη απονομή της δικαιοσύνης.».
Άρθρο 18 **Συνολική ποινή σε περίπτωση στερητικών της ελευθερίας ποινών – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 94 Ποινικού Κώδικα** Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 94 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται μετά από τη λέξη «είκοσι» η λέξη «πέντε», η λέξη «οκτώ» αντικαθίσταται από τη λέξη «δέκα» και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Κατά του υπαιτίου δύο ή περισσότερων εγκλημάτων που τελέστηκαν με περισσότερες πράξεις και τιμωρούνται με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, επιβάλλεται, μετά την επιμέτρησή τους, συνολική ποινή, η οποία αποτελείται από τη βαρύτερη από τις συντρέχουσες ποινές επαυξημένη. Αν οι συντρέχουσες ποινές είναι του ίδιου είδους και ίσης διάρκειας, η συνολική ποινή σχηματίζεται με την επαύξηση μιας από αυτές. Η επαύξηση της βαρύτερης ποινής για κάθε μία από τις συντρέχουσες ποινές δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από το ένα δεύτερο κάθε συντρέχουσας ποινής, ούτε μπορεί η συνολική ποινή να ξεπεράσει τα είκοσι πέντε έτη, όταν η βαρύτερη ποινή είναι κάθειρξη και τα δέκα έτη όταν πρόκειται για φυλάκιση.».	**Παρ. 1 του άρθρου 94 του Ποινικού Κώδικα** «1. Κατά του υπαιτίου δύο ή περισσότερων εγκλημάτων που τελέστηκαν με περισσότερες πράξεις και τιμωρούνται με πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, επιβάλλεται, μετά την επιμέτρησή τους, συνολική ποινή, η οποία αποτελείται από τη βαρύτερη από τις συντρέχουσες ποινές επαυξημένη. Αν οι συντρέχουσες ποινές είναι του ίδιου είδους και ίσης διάρκειας, η συνολική ποινή σχηματίζεται με την επαύξηση μιας από αυτές. Η επαύξηση της βαρύτερης ποινής για κάθε μία από τις συντρέχουσες ποινές δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από το ένα δεύτερο κάθε συντρέχουσας ποινής, ούτε μπορεί η συνολική ποινή να ξεπεράσει τα είκοσι έτη, όταν η βαρύτερη ποινή είναι κάθειρξη και τα οκτώ έτη όταν πρόκειται για φυλάκιση.».

Άρθρο 18 **Έκτιση και αναστολή εκτέλεσης της ποινής και μέρους της ποινής υπό όρο – Τροποποίηση άρθρου 99 Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 99 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) αντικαθίσταται ο τίτλος, β) η παρ. 1 αντικαθίσταται, γ) τα δύο πρώτα εδάφια της παρ. 4 αντικαθίστανται, δ) προστίθενται παρ. 5, 6 και 7 και το άρθρο 99 διαμορφώνεται ως εξής «Άρθρο 99 Έκτιση και αναστολή εκτέλεσης της ποινής και μέρους της ποινής υπό όρο 1. Το δικαστήριο μετά την επιβολή ποινής εφαρμόζει τα άρθρα 80 Α ή 104 Α, μετατρέποντας την ποινή σε χρηματική ή σε κοινωφελή εργασία, εκτός αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις τους, οπότε διατάσσει την πραγματική έκτιση μέρους της ποινής σύμφωνα με την παρ. 5 ή ολόκληρης της ποινής. Αν ωστόσο, κάποιος, που δεν έχει στο παρελθόν καταδικαστεί αμετάκλητα με μία ή περισσότερες αποφάσεις σε στερητική της ελευθερίας ποινή άνω του ενός (1) έτους, καταδικαστεί σε ποινή που δεν υπερβαίνει το ένα (1) έτος, το δικαστήριο με την απόφασή του μπορεί να διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για ορισμένο διάστημα, που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από ένα (1) και ανώτερο από τρία (3) έτη, αν κρίνει αιτιολογημένα πως η εκτέλεση της ποινής δεν είναι αναγκαία για να αποτρέψει τον κατάδικο από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων. Ο χρόνος της αναστολής δεν μπορεί να είναι βραχύτερος από τη διάρκεια της ποινής, και αρχίζει από τότε που η απόφαση η οποία την χορηγεί καθίσταται εκτελεστή. 2. Στην ίδια απόφαση το δικαστήριο μπορεί να προσδιορίσει τους όρους υπό τους οποίους παρέχεται η αναστολή εκτέλεσης της ποινής, οι οποίοι, διαζευκτικά ή σωρευτικά, είναι ιδίως: α) η αποκατάσταση του συνόλου ή μέρους της ζημίας που προκλήθηκε στο θύμα της αξιόποινης πράξης κατά το μέτρο των δυνατοτήτων του καταδικασθέντος, β) η αφαίρεση της άδειας οδήγησης για χρονικό διάστημα έως ένα έτος, αν η πράξη συνδέεται με σοβαρή παραβίαση των κανόνων οδήγησης, γ) η καταβολή ποσού ύψους έως δέκα χιλιάδες ευρώ για κοινωφελείς σκοπούς, δ) η εκπλήρωση υποχρεώσεων του καταδικασθέντος για διατροφή ή επιμέλεια	«Άρθρο 99 Αναστολή εκτέλεσης της ποινής υπό όρο 1. Αν κάποιος που δεν έχει καταδικαστεί αμετάκλητα για εγκλήματα δόλου σε στερητική της ελευθερίας ποινή μεγαλύτερη από τρία (3) έτη με μία ή με περισσότερες αποφάσεις, που οι ποινές τους δεν υπερβαίνουν συνολικά το πιο πάνω όριο, καταδικαστεί σε τέτοια ποινή που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη, το δικαστήριο με την απόφασή του διατάσσει την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για ορισμένο διάστημα, που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από ένα (1) και ανώτερο από τρία (3) έτη. Αν το δικαστήριο κρίνει, με βάση ειδικά μνημονευόμενα στην αιτιολογία της απόφασης στοιχεία, ότι η εκτέλεση της ποινής είναι απολύτως αναγκαία για να αποτρέψει τον κατάδικο από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων, εφαρμόζει το άρθρο 104Α ΠΚ, εκτός αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις του, οπότε διατάσσει την εκτέλεση μέρους ή ολόκληρης της ποινής. Το δικαστήριο μπορεί με ειδική αιτιολογία να χορηγήσει την αναστολή και εφόσον οι προηγούμενες καταδίκες δεν υπερβαίνουν συνολικά τα πέντε (5) έτη φυλάκισης, εκτός αν συντρέχει η εξαίρεση της απόλυτης αναγκαιότητας εκτέλεσης της ποινής. Ο χρόνος της αναστολής δεν μπορεί να είναι βραχύτερος από τη διάρκεια της ποινής, και αρχίζει από τότε που η απόφαση η οποία την χορηγεί καθίσταται εκτελεστή. 2. Στην ίδια απόφαση το δικαστήριο μπορεί να προσδιορίσει τους όρους υπό τους οποίους παρέχεται η αναστολή εκτέλεσης της ποινής, οι οποίοι, διαζευκτικά ή σωρευτικά, είναι ιδίως: α) η αποκατάσταση του συνόλου ή μέρους της ζημίας που προκλήθηκε στο θύμα της αξιόποινης πράξης κατά το μέτρο των δυνατοτήτων του καταδικασθέντος, β) η αφαίρεση της άδειας οδήγησης για χρονικό διάστημα έως ένα έτος, αν η πράξη συνδέεται με σοβαρή παραβίαση των κανόνων οδήγησης, γ) η καταβολή ποσού ύψους έως δέκα χιλιάδες ευρώ για κοινωφελείς σκοπούς, δ) η εκπλήρωση υποχρεώσεων του καταδικασθέντος για διατροφή ή επιμέλεια άλλων προσώπων, ε) η συμμετοχή του καταδικασθέντος, εφόσον συναινεί, σε πρόγραμμα απεξάρτησης ή άλλο θεραπευτικό πρόγραμμα, στ) η συμμετοχή του καταδικασθέντος σε συνεδρίες με επιμελητή κοινωνικής αρωγής, ζ) η εμφάνιση στο αστυνομικό τμήμα, η) η απαγόρευση εξόδου από τη χώρα.

άλλων προσώπων, ε) η συμμετοχή του καταδικασθέντος, εφόσον συναινεί, σε πρόγραμμα απεξάρτησης ή άλλο θεραπευτικό πρόγραμμα, στ) η συμμετοχή του καταδικασθέντος σε συνεδρίες με επιμελητή κοινωνικής αρωγής, ζ) η εμφάνιση στο αστυνομικό τμήμα, η) η απαγόρευση εξόδου από τη Χώρα. 3. Μετά από αίτηση του εισαγγελέα εκτέλεσης της ποινής ή του καταδικασθέντος, το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει την άρση ή την τροποποίηση των όρων που έχει επιβάλει. Νέα αίτηση του καταδικασθέντος μπορεί να υποβληθεί μετά πάροδο τριμήνου από την απόρριψη της προηγούμενης. 4. Αν ο καταδικασθείς παραβιάζει τους όρους, ο εισαγγελέας εισάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Το τελευταίο, με βάση τα πιο πάνω κριτήρια, μπορεί: α) να διατάξει τη μετατροπή της ποινής σε χρηματική κατά το άρθρο 80Α ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας κατά το άρθρο 104Α, β) να διατάξει την έκτιση μέρους της ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε σύμφωνα με την παρ. 5 ή την έκτιση ολόκληρης της ποινής. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά στη συνεδρίαση τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν και μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο. 5. Αν κάποιος καταδικαστεί σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη, το δικαστήριο, εφόσον η μετατροπή της ποινής σε χρηματική κατά το άρθρο 80 Α ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας κατά το άρθρο 104 Α δεν επιτρέπεται με βάση το ύψος της ποινής ή κρίνει πως δεν είναι επαρκής για να αποτρέψει τον καταδικασθέντα από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων και ότι για τον σκοπό αυτόν είναι αναγκαία η έκτιση μέρους της στερητικής της ελευθερίας ποινής, μπορεί να διατάξει την πραγματική εκτέλεση του μέρους αυτού, η διάρκεια του οποίου δεν μπορεί να είναι κατώτερη των τριάντα (30) ημερών ούτε ανώτερη των έξι (6) μηνών και την αναστολή εκτέλεσης του υπολοίπου, πέραν των περιπτώσεων της παρ. 1. Στην περίπτωση αυτή αποκλείεται η εφαρμογή του άρθρου 105 Β. Ο χρόνος αναστολής για το αναστελλόμενο μέρος της ποινής αρχίζει μετά από την ολοκλήρωση της έκτισης του μέρους της ποινής που δεν ανεστάλη. Οι παρ. 2 και 3 εφαρμόζονται αναλόγως σε περίπτωση εφαρμογής της παρούσας.	3. Μετά από αίτηση του εισαγγελέα εκτέλεσης της ποινής ή του καταδικασθέντος, το αρμόδιο δικαστήριο μπορεί να αποφασίσει την άρση ή την τροποποίηση των όρων που έχει επιβάλει. Νέα αίτηση του καταδικασθέντος μπορεί να υποβληθεί μετά πάροδο τριμήνου από την απόρριψη της προηγούμενης. 4. Αν ο καταδικασθείς παραβιάζει τους όρους που του έχουν επιβληθεί, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του μπορεί να προβεί κατά την κρίση του σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Το τελευταίο, με βάση τα πιο πάνω κριτήρια, μπορεί: α) να τροποποιήσει τους επιβληθέντες ή να επιβάλει επιπρόσθετους όρους, β) να διατάξει τη μετατροπή της ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας κατά το άρθρο 104Α ΠΚ, γ) να διατάξει την έκτιση μέρους της ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 100 ΠΚ ή την έκτιση ολόκληρης της ποινής. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά στη συνεδρίαση τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν και μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο.».

6. Αν κάποιος καταδικαστεί σε φυλάκιση επί πλημμελήματος που υπερβαίνει τα τρία (3) έτη, το δικαστήριο διατάζει την πραγματική έκτιση της ποινής σε σωφρονιστικό κατάστημα. Αν το δικαστήριο κρίνει αιτιολογημένα πως η έκτιση μέρους της ποινής αρκεί για να τον αποτρέψει από την τέλεση νέων αξιόποινων πράξεων διατάζει α) την πραγματική έκτιση μέρους της ποινής που δεν είναι κατώτερη του ενός πέμπτου (1/5) ούτε ανώτερη των δύο πέμπτων (2/5) και β) την αναστολή του υπολοίπου της ποινής, πέραν των περιπτώσεων της παρ. 1. Στην περίπτωση του δεύτερου εδαφίου εφαρμόζονται αναλογικά το δεύτερο, τρίτο και τέταρτο εδάφιο της παρ. 5. 7. Σε περίπτωση μη τήρησης των όρων μετά από την έκτιση μέρους της ποινής το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής, λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα των παραβιάσεων, μπορεί: α) να τροποποιήσει τους επιβληθέντες ή να επιβάλει επιπρόσθετους όρους, β) να διατάξει την πραγματική έκτιση μέρους της ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε, το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες, γ) να διατάξει την έκτιση του υπολοίπου της ποινής που ανεστάλη. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά στη συνεδρίαση τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν και μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο.».	
Άρθρο 20 **Ανάκληση της αναστολής – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 101 Ποινικού Κώδικα** Στην παρ. 2 του άρθρου 101 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) διαγράφεται η λέξη «δόλου», (β) οι λέξεις «τα τρία (3) έτη» αντικαθίστανται από τις λέξεις «το ένα (1) έτος» και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Αν κατά τη διάρκεια της αναστολής, καταστεί αμετάκλητη καταδίκη, για έγκλημα που τελέστηκε πριν από τη δημοσίευση της απόφασης για την αναστολή, και η ποινή που επιβλήθηκε με μια ή περισσότερες αποφάσεις υπερβαίνει συνολικά το ένα (1) έτος, η αναστολή θεωρείται ότι δεν χορηγήθηκε ποτέ, εκτός αν το δικαστήριο, απαγγέλλοντας τη νέα καταδίκη, ρητά διατάξει με την ίδια απόφαση να διατηρηθεί η αναστολή, επειδή η εκτέλεση της ποινής, την οποία αφορά η αναστολή, δεν είναι απολύτως αναγκαία.».	**Παρ. 2 του άρθρου 101 του Ποινικού Κώδικα** «2. Αν κατά τη διάρκεια της αναστολής, καταστεί αμετάκλητη καταδίκη για έγκλημα δόλου που τελέστηκε πριν από τη δημοσίευση της απόφασης για την αναστολή, και η ποινή που επιβλήθηκε με μια ή περισσότερες αποφάσεις υπερβαίνει συνολικά τα τρία (3) έτη, η αναστολή θεωρείται ότι δεν χορηγήθηκε ποτέ, εκτός αν το δικαστήριο, απαγγέλλοντας τη νέα καταδίκη, ρητά διατάξει με την ίδια απόφαση να διατηρηθεί η αναστολή, επειδή η εκτέλεση της ποινής, την οποία αφορά η αναστολή, δεν είναι απολύτως αναγκαία.».

Άρθρο 21 **Πρόβλεψη δυνατότητας μη αναστολής παρεπόμενων ποινών – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 104 Ποινικού Κώδικα** Η παρ. 2 του άρθρου 104 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής: «2. Οι παρεπόμενες ποινές αναστέλλονται και εξαλείφονται μαζί με την κύρια ποινή, εκτός αν το δικαστήριο διατάξει τη μη αναστολή.».	**Παρ. 2 του άρθρου 104 του Ποινικού Κώδικα** «2. Οι παρεπόμενες ποινές αναστέλλονται και εξαλείφονται μαζί με την κύρια ποινή. Αν όμως πρόκειται για αποστέρηση θέσεων και αξιωμάτων κατά το άρθρο 60, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει τη μη αναστολή.».
Άρθρο 22 **Μετατροπή φυλάκισης σε κοινωφελή εργασία – Τροποποίηση άρθρου 104Α Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 104 Α του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 1: αα) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 η λέξη «τρία» αντικαθίσταται από τις λέξεις «δύο (2)», αβ) το τρίτο εδάφιο τροποποιείται ως προς τη διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας, β) στην παρ. 4 βα) το δεύτερο και το τρίτο εδάφιο αντικαθίστανται από ένα εδάφιο, ββ) καταργείται το τέταρτο εδάφιο και το άρθρο 104Α διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 104Α Μετατροπή της φυλάκισης σε κοινωφελή εργασία 1. Όταν επιβάλλεται φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα δύο (2) έτη και δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 99, η ποινή μετατρέπεται σε παροχή κοινωφελούς εργασίας (άρθρο 81), εκτός αν το δικαστήριο κρίνει, με ειδική αιτιολογία, ότι αυτή δεν είναι αρκετή για να αποτρέψει τον δράστη από την τέλεση άλλων εγκλημάτων. Κάθε ημέρα φυλάκισης δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε περισσότερες από δύο (2) ώρες κοινωφελούς εργασίας. Σε κάθε περίπτωση, η διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις χίλιες διακόσιες ώρες (1.200) και σε περίπτωση που έχει καθοριστεί συνολική ποινή, τις τρεις χιλιάδες εξακόσιες ώρες (3.600), ούτε να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών (3) ετών. 2. Η μετατροπή δεν είναι εφικτή αν ο καταδικασθείς δεν συναινεί ή δεν είναι παρών. Αν ο καταδικασθείς δεν ήταν παρών, μπορεί να ζητήσει τη μετατροπή της ποινής του σε παροχή κοινωφελούς εργασίας με αυτοτελή αίτησή του.	«Άρθρο 104α Μετατροπή της φυλάκισης σε κοινωφελή εργασία. 1. Όταν επιβάλλεται φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία έτη και δεν συντρέχει περίπτωση εφαρμογής του άρθρου 99, η ποινή μετατρέπεται σε παροχή κοινωφελούς εργασίας (άρθρο 81), εκτός αν το δικαστήριο κρίνει, με ειδική αιτιολογία, ότι αυτή δεν είναι αρκετή για να αποτρέψει τον δράστη από την τέλεση άλλων εγκλημάτων. Κάθε ημέρα φυλάκισης δεν μπορεί να αντιστοιχεί σε περισσότερες από δύο (2) ώρες κοινωφελούς εργασίας. Σε κάθε περίπτωση, η διάρκεια της κοινωφελούς εργασίας δεν μπορεί να υπερβαίνει τις χίλιες πεντακόσιες ώρες (1.500), ούτε να έχει διάρκεια μεγαλύτερη των τριών (3) ετών. 2. Η μετατροπή δεν είναι εφικτή αν ο καταδικασθείς δεν συναινεί ή δεν είναι παρών. Αν ο καταδικασθείς δεν ήταν παρών, μπορεί να ζητήσει τη μετατροπή της ποινής του σε παροχή κοινωφελούς εργασίας με αυτοτελή αίτησή του. 3. Αν επήλθε ουσιώδης αλλαγή των όρων της παρ. 1, ο καταδικασθείς μπορεί να ζητήσει νέο υπολογισμό της παρεχόμενης κοινωφελούς εργασίας με αυτοτελή αίτησή του. 4. Η παρ. 3 του άρθρου 81 ισχύει και στην περίπτωση αυτή. Αν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλιπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του, μπορεί να προβεί σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Υπό τις

3. Αν επήλθε ουσιώδης αλλαγή των όρων της παρ. 1, ο καταδικασθείς μπορεί να ζητήσει νέο υπολογισμό της παρεχόμενης κοινωφελούς εργασίας με αυτοτελή αίτησή του. 4. Η παρ. 3 του άρθρου 81 ισχύει και στην περίπτωση αυτή. Αν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλιπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, τον βαθμό της υπαιτιότητάς του και το τμήμα της ποινής που εκτίθηκε, μπορεί: α) να προβεί σε προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε, β) να παρατείνει την προθεσμία για την εκτέλεση της εργασίας μέχρι ένα επιπλέον έτος, γ) να εισάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής με αναλογική εφαρμογή της παρ. 4 του άρθρου 99, το οποίο μπορεί να διατάξει την έκτιση της στερητικής της ελευθερίας ποινής που είχε επιβληθεί πριν από τη μετατροπή αφού αφαιρέσει την εκτιθείσα ποινή και τον χρόνο παροχής κοινωφελούς εργασίας υπολογίζοντας αυτόν σύμφωνα με την παρ. 1.».	προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου, και λαμβάνοντας υπόψη το τμήμα της ποινής που εκτίθηκε, το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής μπορεί να διατάξει την έκτιση της φυλάκισης που επιβλήθηκε αφού αφαιρέσει την εκτιθείσα ποινή και τον χρόνο παροχής κοινωφελούς εργασίας υπολογίζοντας αυτόν σύμφωνα με την παρ. 1. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά στη συνεδρίαση τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν και μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο.».
Άρθρο 24 **Απόλυση υπό τον όρο της ανάκλησης – Τροποποίηση άρθρου 105Β Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 105Β του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) η περ. α) της παρ. 1 τροποποιείται ως προς τον απαιτούμενο χρόνο έκτισης της ποινής στην περίπτωση φυλάκισης, β) στην παρ. 6: βα) στο πρώτο εδάφιο πριν από τη λέξη «κάθειρξης» προστίθενται οι λέξεις «φυλάκισης ή», μετά από τις λέξεις «αν δεν έχει παραμείνει» προστίθενται οι λέξεις «, δίχως τον ευεργετικό υπολογισμό,», ββ) στο δεύτερο εδάφιο μετά από τις λέξεις «22 και 23 του ν. 4139/2013» προστίθενται οι λέξεις «του άρθρου 30 του Κώδικα Μετανάστευσης (ν. 4251/2014, Α’ 80), των άρθρων», επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και μετά τη λέξη «παραμείνει» προστίθενται οι λέξεις «, δίχως τον ευεργετικό υπολογισμό,», βγ) προστίθεται νέο πέμπτο εδάφιο και το άρθρο 105Β διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 105Β Απόλυση υπό τον όρο της ανάκλησης 1. Όσοι καταδικάστηκαν σε στερητική της ελευθερίας ποινής μπορούν να απολυθούν υπό τον όρο της ανάκλησης, σύμφωνα με τις	«Άρθρο 105β Απόλυση υπό τον όρο της ανάκλησης 1. Όσοι καταδικάστηκαν σε στερητική της ελευθερίας ποινής μπορούν να απολυθούν υπό τον όρο της ανάκλησης, σύμφωνα με τις πιο κάτω διατάξεις, εφόσον έχουν εκτίσει: α) σε περίπτωση φυλάκισης, τα δύο πέμπτα (2/5) αυτής, β) σε περίπτωση πρόσκαιρης κάθειρξης, τα τρία πέμπτα (3/5) αυτής, γ) σε περίπτωση πρόσκαιρης κάθειρξης για τα εγκλήματα του δευτέρου εδαφίου της παρ. 6, τα τέσσερα πέμπτα (4/5) αυτής και δ) σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης τουλάχιστον είκοσι (20) έτη. 2. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης δεν απαιτείται να έχει καταστεί η καταδίκη αμετάκλητη. 3.Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών, που προβλέπεται στην παρ. 1. Σε κάθε περίπτωση ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει είκοσι πέντε (25) έτη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό. 4. Αν ο καταδικασθείς εργάζεται, κάθε ημέρα εργασίας υπολογίζεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της σωφρονιστικής νομοθεσίας. Κάθε ημέρα κράτησης

πιο κάτω διατάξεις, εφόσον έχουν εκτίσει: α) σε περίπτωση φυλάκισης ή πρόσκαιρης κάθειρξης τα τρία πέμπτα (3/5) αυτής, β) σε περίπτωση πρόσκαιρης κάθειρξης για τα εγκλήματα του δευτέρου εδαφίου της παρ. 6, τα τέσσερα πέμπτα (4/5) αυτής και γ) σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης τουλάχιστον είκοσι (20) έτη. 2. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης δεν απαιτείται να έχει καταστεί η καταδίκη αμετάκλητη. 3. Στην περίπτωση που συντρέχουν σωρευτικά περισσότερες ποινές, ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει το άθροισμα των τμημάτων των ποινών, που προβλέπεται στην παρ. 1. Σε κάθε περίπτωση ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει εκτίσει είκοσι πέντε (25) έτη και όταν το παραπάνω άθροισμα υπερβαίνει το όριο αυτό. 4. Αν ο καταδικασθείς εργάζεται, κάθε ημέρα εργασίας υπολογίζεται σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις της σωφρονιστικής νομοθεσίας. Κάθε ημέρα κράτησης κρατουμένων που έχουν ημιπληγία ή παραπληγία, σκλήρυνση κατά πλάκας ή έχουν υποβληθεί σε επέμβαση μεταμόσχευσης καρδιάς, ήπατος, νεφρού ή μυελού των οστών ή είναι φορείς του συνδρόμου επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας ή έχουν κακοήθη νεοπλάσματα ή νεφρική ανεπάρκεια για την οποία γίνεται τακτική αιμοκάθαρση ή φυματίωση κατά τη διάρκεια της θεραπείας της, υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο (2) ημέρες εκτιόμενης ποινής. Το ίδιο ισχύει και για: α) κρατουμένους με ποσοστό αναπηρίας πενήντα τοις εκατό (50%) και άνω, που δεν μπορούν να εργαστούν, εφόσον κρίνεται ότι η παραμονή τους στο κατάστημα κράτησης καθίσταται ιδιαίτερα επαχθής λόγω αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης, β) κρατουμένους με ποσοστό αναπηρίας εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, γ) κρατούμενους στους οποίους απαγορεύεται ύστερα από γνωμάτευση από Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.) η ανάληψη εργασίας ή απασχόλησης που μπορεί βάσιμα να προκαλέσει σοβαρή και μόνιμη βλάβη στην υγεία τους, δ) κρατούμενους οι οποίοι νοσηλεύονται σε θεραπευτικά καταστήματα ή νοσοκομεία εφόσον η νοσηλεία τους έχει διαρκέσει τουλάχιστον τέσσερις (4) μήνες, ε) κρατούμενες μητέρες για όσο διάστημα έχουν μαζί τους τα ανήλικα τέκνα τους, στ) κρατούμενους που συμμετέχουν σε	κρατουμένων που έχουν ημιπληγία ή παραπληγία, σκλήρυνση κατά πλάκας ή έχουν υποβληθεί σε επέμβαση μεταμόσχευσης καρδιάς, ήπατος, νεφρού ή μυελού των οστών ή είναι φορείς του συνδρόμου επίκτητης ανοσοποιητικής ανεπάρκειας ή έχουν κακοήθη νεοπλάσματα ή νεφρική ανεπάρκεια για την οποία γίνεται τακτική αιμοκάθαρση ή φυματίωση κατά τη διάρκεια της θεραπείας της, υπολογίζεται ευεργετικά ως δύο (2) ημέρες εκτιόμενης ποινής. Το ίδιο ισχύει και για: α) κρατουμένους με ποσοστό αναπηρίας πενήντα τοις εκατό (50%) και άνω, που δεν μπορούν να εργαστούν, εφόσον κρίνεται ότι η παραμονή τους στο κατάστημα κράτησης καθίσταται ιδιαίτερα επαχθής λόγω αδυναμίας αυτοεξυπηρέτησης, β) κρατουμένους με ποσοστό αναπηρίας εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, γ) κρατούμενους στους οποίους απαγορεύεται ύστερα από γνωμάτευση από Κέντρο Πιστοποίησης Αναπηρίας (ΚΕ.Π.Α.) η ανάληψη εργασίας ή απασχόλησης που μπορεί βάσιμα να προκαλέσει σοβαρή και μόνιμη βλάβη στην υγεία τους, δ) κρατούμενους οι οποίοι νοσηλεύονται σε θεραπευτικά καταστήματα ή νοσοκομεία εφόσον η νοσηλεία τους έχει διαρκέσει τουλάχιστον τέσσερις (4) μήνες, ε) κρατούμενες μητέρες για όσο διάστημα έχουν μαζί τους τα ανήλικα τέκνα τους, στ) κρατούμενους που συμμετέχουν σε θεραπευτικό πρόγραμμα ψυχικής απεξάρτησης από ναρκωτικά εγκεκριμένου, κατά το άρθρο 51 του ν. 4139/2013 οργανισμού και ζ) κρατούμενους για όσο διάστημα διαρκεί η κράτησή τους σε χώρους αστυνομικών τμημάτων ή αστυνομικών διευθύνσεων. Η διακρίβωση των ασθενειών του δεύτερου εδαφίου, καθώς και της αναπηρίας στις περ. α’ και β’ γίνεται με τη διαδικασία της παρ. 2 του άρθρου 105. 5. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά είτε κατά την προηγούμενη παράγραφο είτε κατά τις ειδικές διατάξεις που προβλέπουν αντίστοιχο υπολογισμό. 6. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα απόλυση υπό όρο, αν δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα δύο πέμπτα (2/5) της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, δεκαέξι (16) έτη.

θεραπευτικό πρόγραμμα ψυχικής απεξάρτησης από ναρκωτικά εγκεκριμένου, κατά το άρθρο 51 του ν. 4139/2013 οργανισμού και ζ) κρατούμενους για όσο διάστημα διαρκεί η κράτησή τους σε χώρους αστυνομικών τμημάτων ή αστυνομικών διευθύνσεων. Η διακρίβωση των ασθενειών του δεύτερου εδαφίου, καθώς και της αναπηρίας στις περ. α` και β` γίνεται με τη διαδικασία της παρ. 2 του άρθρου 105. 5. Για τη χορήγηση της υπό όρο απόλυσης, ως ποινή που εκτίθηκε θεωρείται αυτή που υπολογίστηκε ευεργετικά είτε κατά την προηγούμενη παράγραφο είτε κατά τις ειδικές διατάξεις που προβλέπουν αντίστοιχο υπολογισμό. 6. Προκειμένου για ποινές φυλάκισης ή κάθειρξης δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα απόλυση υπό όρο, αν δεν έχει παραμείνει, δίχως τον ευεργετικό υπολογισμό, στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα δύο πέμπτα (2/5) της ποινής που του επιβλήθηκε και, σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης, δεκαέξι (16) έτη. Προκειμένου για ποινές κάθειρξης που επιβλήθηκαν για τα κακουργήματα των άρθρων 22 και 23 του ν. 4139/2013, του άρθρου 30 του Κώδικα Μετανάστευσης και Κοινωνικής Ένταξης (ν. 4251/2014, Α' 80), των άρθρων 134, 187, 187 Α, των περ. γ` και δ` της παρ. 1 του άρθρου 265, της παρ. 1 του άρθρου 299, των άρθρων 323Α, 324, 380, 385, καθώς και για αυτά του 19ου Κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του παρόντος Κώδικα, απόλυση υπό όρο δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα, αν αυτός δεν έχει παραμείνει, δίχως τον ευεργετικό υπολογισμό, στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα τρία πέμπτα (3/5) της ποινής που του επιβλήθηκε, και σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης δεκαοχτώ (18) ετών. Το παραπάνω κατά περίπτωση χρονικό διάστημα προσαυξάνεται κατά το ένα τρίτο (1/3) των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει παραμείνει στο κατάστημα είκοσι (20) έτη και αν εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, αν έχει παραμείνει είκοσι πέντε (25) έτη. Στις περιπτώσεις συνολικής ποινής πρόσκαιρης κάθειρξης για τα εγκλήματα του δευτέρου εδαφίου που όπως επιβλήθηκε υπερβαίνει κατά τουλάχιστον δέκα (10) έτη το ανώτατο όριο της συνολικής ποινής κάθειρξης, η υφ' όρον απόλυση	Προκειμένου για ποινές κάθειρξης που επιβλήθηκαν για τα κακουργήματα των άρθρων 22 και 23 του ν. 4139/2013, 134, 187, 187 Α, των περ. γ΄ και δ΄ της παρ. 1 του άρθρου 265, της παρ. 1 του άρθρου 299, των άρθρων 323Α, 324, 380, 385, καθώς και για αυτά του 19ου κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του παρόντος Κώδικα, απόλυση υπό όρο δεν μπορεί να χορηγηθεί στον καταδικασθέντα, αν αυτός δεν έχει παραμείνει στο σωφρονιστικό κατάστημα για χρονικό διάστημα ίσο με τα τρία πέμπτα (3/5) της ποινής που του επιβλήθηκε, και σε περίπτωση ισόβιας κάθειρξης δεκαοχτώ (18) ετών. Το παραπάνω κατά περίπτωση χρονικό διάστημα προσαυξάνεται κατά το ένα τρίτο (1/3) των λοιπών ποινών που τυχόν έχουν επιβληθεί, στην περίπτωση που αυτές συντρέχουν σωρευτικά. Σε κάθε περίπτωση όμως ο καταδικασθείς μπορεί να απολυθεί αν έχει παραμείνει στο κατάστημα είκοσι (20) έτη και αν εκτίει περισσότερες ποινές ισόβιας κάθειρξης, αν έχει παραμείνει είκοσι πέντε (25) έτη.».

δύναται να χορηγείται, εφόσον ο κατάδικος έχει εκτίσει πραγματικά δεκαεπτά (17) έτη.».	
Άρθρο 25 **Προϋποθέσεις για τη χορήγηση απόλυση υπό όρο – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 106 Ποινικού Κώδικα** Στην παρ. 1 του άρθρου 106 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) το πρώτο εδάφιο τροποποιείται ως προς τους λόγους μη χορήγησης της απόλυσης υπό όρους με την προσθήκη της ουσιαστικής κρίσης περί πιθανότητας επανάληψης του εγκλήματος και με την απάλειψη των λέξεων «με ειδική αιτιολογία», β) το δεύτερο εδάφιο καταργείται και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Η απόλυση υπό όρο μπορεί να μην χορηγηθεί αν κριθεί ότι η διαγωγή του καταδικασθέντος, κατά την έκτιση της ποινής του, σε συνδυασμό με τη διάγνωση της πιθανότητας επανάληψης του εγκλήματος κατά τον χρόνο δοκιμασίας, όπως προκύπτει από τα χαρακτηριστικά του εγκλήματος, σε σχέση με την εκτίμηση των ατομικών και κοινωνικών περιστάσεων του καταδικασθέντος, καθιστά αναγκαία τη συνέχιση της κράτησής του για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων.».	**Παρ. 1 του άρθρου 106 του Ποινικού Κώδικα** «1. Η απόλυση υπό όρο μπορεί να μην χορηγηθεί αν κριθεί με ειδική αιτιολογία ότι η διαγωγή του καταδικασθέντος, κατά την έκτιση της ποινής του, καθιστά αναγκαία τη συνέχιση της κράτησής του για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν νέων αξιόποινων πράξεων. Μόνη η αναιτιολόγητη επίκληση πειθαρχικού παραπτώματος κατά την έκτιση της ποινής δεν αρκεί για τη μη χορήγηση της απόλυσης.».
Άρθρο 26 **Άρση της απόλυσης – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 108 Ποινικού Κώδικα** Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 108 του Ποινικού Κώδικα διαγράφονται οι λέξεις «με δόλο» και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Η απόλυση αίρεται αν μέσα στο χρονικό διάστημα που προβλέπει το επόμενο άρθρο, εκείνος που απολύθηκε διαπράξει έγκλημα, για το οποίο του επιβλήθηκε αμετακλήτως οποτεδήποτε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη από ένα (1) έτος. Στην περίπτωση αυτή εκτίει αθροιστικά, από τότε που θα γίνει αμετάκλητη η νέα καταδίκη, και ολόκληρο το υπόλοιπο της προηγούμενης ποινής, το οποίο όφειλε να εκτίσει κατά τον χρόνο της απόλυσης. Σε περίπτωση άρσης της απόλυσης για καταδίκη σε ισόβια κάθειρξη εκτίει δέκα (10) επιπλέον έτη και	**Παρ. 1 του άρθρου 108 του Ποινικού Κώδικα** «1. Η απόλυση αίρεται αν μέσα στο χρονικό διάστημα που προβλέπει το επόμενο άρθρο, εκείνος που απολύθηκε διαπράξει έγκλημα με δόλο, για το οποίο του επιβλήθηκε αμετακλήτως οποτεδήποτε ποινή στερητική της ελευθερίας ανώτερη από ένα (1) έτος. Στην περίπτωση αυτή εκτίει αθροιστικά, από τότε που θα γίνει αμετάκλητη η νέα καταδίκη, και ολόκληρο το υπόλοιπο της προηγούμενης ποινής, το οποίο όφειλε να εκτίσει κατά τον χρόνο της απόλυσης. Σε περίπτωση άρσης της απόλυσης για καταδίκη σε ισόβια κάθειρξη εκτίει δέκα (10) επιπλέον έτη και επί σωρευτικής συνδρομής ισοβίων καθείρξεων δεκαπέντε (15) επιπλέον έτη.».

επί σωρευτικής συνδρομής ισοβίων καθείρξεων δεκαπέντε (15) επιπλέον έτη.».	
Άρθρο 27 **Μη υποβολή έγκλησης ή δήλωση παραίτησης από το δικαίωμα της έγκλησης – Τροποποίηση άρθρου 114 Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 114 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) ο τίτλος τροποποιείται με τη προσθήκη των λέξεων «-Εγκλήματα σε βάρος του Δημοσίου», β) προστίθεται παρ. 3 και το άρθρο 114 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 114 Μη υποβολή έγκλησης ή δήλωση παραίτησης από το δικαίωμα της έγκλησης-Εγκλήματα σε βάρος του Δημοσίου 1. Όταν ο νόμος απαιτεί έγκληση για την ποινική δίωξη κάποιας αξιόποινης πράξης, το αξιόποινο εξαλείφεται αν ο δικαιούχος δεν υποβάλει την έγκληση μέσα σε τρεις μήνες από την ημέρα που έμαθε για την τέλεση της πράξης και για τον δράστη της ή για έναν από τους συμμετόχους. 2. Το ίδιο αποτέλεσμα συνεπάγεται και η ρητή δήλωση του δικαιούχου της έγκλησης ενώπιον της αρμόδιας αρχής, ότι παραιτείται από το δικαίωμα της έγκλησης. 3. Τα εγκλήματα σε βάρος του νομικού προσώπου του ελληνικού δημοσίου, των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου ή των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης διώκονται πάντοτε αυτεπαγγέλτως.».	«Άρθρο 114 Μη υποβολή έγκλησης ή δήλωση παραίτησης από το δικαίωμα της έγκλησης 1. Όταν ο νόμος απαιτεί έγκληση για την ποινική δίωξη κάποιας αξιόποινης πράξης, το αξιόποινο εξαλείφεται αν ο δικαιούχος δεν υποβάλει την έγκληση μέσα σε τρεις μήνες από την ημέρα που έμαθε για την τέλεση της πράξης και για τον δράστη της ή για έναν από τους συμμετόχους. 2. Το ίδιο αποτέλεσμα συνεπάγεται και η ρητή δήλωση του δικαιούχου της έγκλησης ενώπιον της αρμόδιας αρχής, ότι παραιτείται από το δικαίωμα της έγκλησης.».
Άρθρο 28 **Διεύρυνση αναμορφωτικών μέτρων – Τροποποίηση άρθρου 122 Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 122 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 1 προστίθενται περ. θα' και θβ', β) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, γ) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 επικαιροποιούνται οι παραπομπές στις περιπτώσεις της παρ. 3 και το άρθρο 122 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 122 Αναμορφωτικά μέτρα	«Άρθρο 122 Αναμορφωτικά μέτρα 1. Αναμορφωτικά μέτρα είναι: α) η επίπληξη του ανηλίκου, β) η ανάθεση της υπεύθυνης επιμέλειας του ανηλίκου στους γονείς ή στους επιτρόπους του, γ) η ανάθεση της υπεύθυνης επιμέλειας του ανηλίκου σε ανάδοχη οικογένεια, δ) η ανάθεση της επιμέλειας του ανηλίκου σε προστατευτικές εταιρείες ή σε ιδρύματα ανηλίκων ή σε επιμελητές ανηλίκων, ε) η συνδιαλλαγή μεταξύ ανήλικου δράστη και θύματος για έκφραση συγγνώμης και εν γένει για εξώδικη διευθέτηση των συνεπειών της πράξης, στ) η αποζημίωση του

1. Αναμορφωτικά μέτρα είναι: α) η επίπληξη του ανηλίκου, β) η ανάθεση της υπεύθυνης επιμέλειας του ανηλίκου στους γονείς ή στους επιτρόπους του, γ) η ανάθεση της υπεύθυνης επιμέλειας του ανηλίκου σε ανάδοχη οικογένεια, δ) η ανάθεση της επιμέλειας του ανηλίκου σε προστατευτικές εταιρείες ή σε ιδρύματα ανηλίκων ή σε επιμελητές ανηλίκων, ε) η συνδιαλλαγή μεταξύ ανήλικου δράστη και θύματος για έκφραση συγγνώμης και εν γένει για εξώδικη διευθέτηση των συνεπειών της πράξης, στ) η αποζημίωση του θύματος ή η κατ` άλλον τρόπο άρση ή μείωση των συνεπειών της πράξης από τον ανήλικο, ζ) η παρακολούθηση κοινωνικών και ψυχολογικών προγραμμάτων σε κρατικούς, δημοτικούς, κοινοτικούς ή ιδιωτικούς φορείς, η) η φοίτηση σε σχολές επαγγελματικής ή άλλης εκπαίδευσης ή κατάρτισης, θ) η παρακολούθηση ειδικών προγραμμάτων κυκλοφοριακής αγωγής, θα) η παρακολούθηση ειδικών εκπαιδευτικών, καλλιτεχνικών ή πολιτιστικών προγραμμάτων σε κρατικούς, δημοτικούς ή ιδιωτικούς φορείς, θβ) η παρακολούθηση προγραμμάτων αθλητισμού και η συμμετοχή σε αθλητικά σωματεία, ι) η παροχή κοινωφελούς εργασίας, ια) η ανάθεση της επιμέλειας και επιτήρησης του ανηλίκου σε προστατευτικές εταιρείες ή σε επιμελητές ανηλίκων και ιβ) η τοποθέτηση σε κατάλληλο κρατικό, δημοτικό, κοινοτικό ή ιδιωτικό ίδρυμα αγωγής. 2. Σε κάθε περίπτωση, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ως πρόσθετα αναμορφωτικά μέτρα επιπλέον υποχρεώσεις που αφορούν στον τρόπο ζωής του ανηλίκου ή στη διαπαιδαγώγησή του. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να επιβάλει δύο ή περισσότερα από τα μέτρα που προβλέπονται στις περ. α’ έως και ια’ της παρ. 1. 3. Η επιλογή του αναμορφωτικού μέτρου που πρόκειται να επιβληθεί διέπεται από την αρχή της επικουρικότητας, για την εφαρμογή της οποίας τα αναμορφωτικά μέτρα που προβλέπονται στις περ. α’ έως θβ’ της παρ. 1 προτάσσονται των υπολοίπων. Το περιεχόμενο και η διάρκεια κάθε μέτρου πρέπει να είναι ανάλογα προς τη βαρύτητα της πράξης που έχει τελεστεί, την προσωπικότητα του ανηλίκου και τις βιοτικές του συνθήκες. Με αποφάσεις του Υπουργού Δικαιοσύνης ρυθμίζονται όλα τα θέματα που αφορούν στην επιβολή και εκτέλεση των μέτρων της πρώτης παραγράφου.	θύματος ή η κατ’ άλλον τρόπο άρση ή μείωση των συνεπειών της πράξης από τον ανήλικο, ζ) η παρακολούθηση κοινωνικών και ψυχολογικών προγραμμάτων σε κρατικούς, δημοτικούς, κοινοτικούς ή ιδιωτικούς φορείς, η) η φοίτηση σε σχολές επαγγελματικής ή άλλης εκπαίδευσης ή κατάρτισης, θ) η παρακολούθηση ειδικών προγραμμάτων κυκλοφοριακής αγωγής, ι) η παροχή κοινωφελούς εργασίας, ια) η ανάθεση της επιμέλειας και επιτήρησης του ανηλίκου σε προστατευτικές εταιρείες ή σε επιμελητές ανηλίκων και ιβ) η τοποθέτηση σε κατάλληλο κρατικό, δημοτικό, κοινοτικό ή ιδιωτικό ίδρυμα αγωγής. 2. Σε κάθε περίπτωση, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ως πρόσθετα αναμορφωτικά μέτρα επιπλέον υποχρεώσεις που αφορούν στον τρόπο ζωής του ανηλίκου ή στη διαπαιδαγώγησή του. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις μπορεί να επιβάλει δύο ή περισσότερα από τα μέτρα που προβλέπονται στα στοιχεία α΄ έως και ια΄ της προηγούμενης παραγράφου. 3. Η επιλογή του αναμορφωτικού μέτρου που πρόκειται να επιβληθεί διέπεται από την αρχή της επικουρικότητας, για την εφαρμογή της οποίας τα αναμορφωτικά μέτρα που προβλέπονται στα στοιχεία α΄θ΄ της πρώτης παραγράφου προτάσσονται των υπολοίπων. Το περιεχόμενο και η διάρκεια κάθε μέτρου πρέπει να είναι ανάλογα προς τη βαρύτητα της πράξης που έχει τελεστεί, την προσωπικότητα του ανηλίκου και τις βιοτικές του συνθήκες. Με αποφάσεις του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ρυθμίζονται όλα τα θέματα που αφορούν στην επιβολή και εκτέλεση των μέτρων της πρώτης παραγράφου. 4. Στην απόφαση του δικαστηρίου ορίζεται η μέγιστη διάρκεια του αναμορφωτικού μέτρου.».

4. Στην απόφαση του δικαστηρίου ορίζεται η μέγιστη διάρκεια του αναμορφωτικού μέτρου.».	
Άρθρο 29 **Εξορθολογισμός των κριτηρίων περιορισμού ανηλίκων σε κατάστημα κράτησης νέων- Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 127 Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 127 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 μετά από τη λέξη «κακούργημα» διαγράφονται οι λέξεις «και εμπεριέχει στοιχεία βίας ή στρέφεται κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας», β) προστίθεται τρίτο εδάφιο και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Περιορισμός σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων επιβάλλεται μόνο σε ανηλίκους που έχουν συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο (15ο) έτος της ηλικίας τους, εφόσον η πράξη τους, αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα. Η απόφαση πρέπει να περιέχει ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, από την οποία να προκύπτει γιατί τα αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα δεν κρίνονται στη συγκεκριμένη περίπτωση επαρκή ενόψει των ιδιαίτερων συνθηκών τέλεσης της πράξης και της προσωπικότητας του ανηλίκου. Κρίνοντας από τις περιστάσεις, το δικαστήριο μπορεί να αντικαταστήσει εν όλω ή εν μέρει, την έκτιση του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων σε κατ'οίκον έκτιση ή σε κοινωφελή εργασία, με αναλογική εφαρμογή των άρθρων 104Α και 105.».	**Παρ. 1 άρθρου 127 του Ποινικού Κώδικα** «1. Περιορισμός σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων επιβάλλεται μόνο σε ανηλίκους που έχουν συμπληρώσει το δέκατο πέμπτο έτος της ηλικίας τους, εφόσον η πράξη τους, αν την τελούσε ενήλικος θα ήταν κακούργημα και εμπεριέχει στοιχεία βίας ή στρέφεται κατά της ζωής ή της σωματικής ακεραιότητας. Η απόφαση πρέπει να περιέχει ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, από την οποία να προκύπτει γιατί τα αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα [ή η έκτιση της ποινής στην κατοικία σε συνδυασμό με τέτοια μέτρα] δεν κρίνονται στη συγκεκριμένη περίπτωση επαρκή ενόψει των ιδιαίτερων συνθηκών τέλεσης της πράξης και της προσωπικότητας του ανηλίκου.».
Άρθρο 30 **Επανακαθορισμός ηλικιακού ορίου νεαρών ενηλίκων –Τροποποίηση άρθρου 133 Ποινικού Κώδικα** Το άρθρο 133 του Ποινικού Κώδικα τροποποιείται α) με την αντικατάσταση στο πρώτο εδάφιο των λέξεων «εικοστό πέμπτο» από τις λέξεις «εικοστό πρώτο» και β) με την προσθήκη τρίτου εδαφίου που καθορίζει το ανώτατο ηλικιακό όριο παραμονής στο ειδικό κατάστημα κράτησης νέων στα είκοσι πέντε έτη και το άρθρο 133 διαμορφώνεται ως εξής:	«Άρθρο 133 Νεαροί ενήλικες Όταν ο δράστης κατά τον χρόνο τέλεσης αξιόποινης πράξης δεν έχει συμπληρώσει το εικοστό πέμπτο έτος της ηλικίας του, το δικαστήριο μπορεί: α) να διατάξει τον περιορισμό του σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων (άρθρο 54) εφόσον κρίνει ότι η τέλεση της πράξης οφείλεται στην ελλιπή ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, λόγω της νεαρής ηλικίας και ότι ο περιορισμός αυτός

«Άρθρο 133 Νεαροί ενήλικες Όταν ο δράστης κατά τον χρόνο τέλεσης αξιόποινης πράξης δεν έχει συμπληρώσει το εικοστό πρώτο (21ο) έτος της ηλικίας του, το δικαστήριο μπορεί: α) να διατάξει τον περιορισμό του σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων (άρθρο 54) εφόσον κρίνει ότι η τέλεση της πράξης οφείλεται στην ελλιπή ανάπτυξη της προσωπικότητάς του, λόγω της νεαρής ηλικίας και ότι ο περιορισμός αυτός θα είναι αρκετός για να αποφευχθεί η τέλεση άλλων εγκλημάτων, ή β) να επιβάλει μειωμένη ποινή (άρθρο 83). Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται η διάταξη της παρ. 3 εδ. β` του άρθρου 130. Ο κρατούμενος μπορεί να παραμείνει στο ειδικό σωφρονιστικό κατάστημα νέων μέχρι την ηλικία των είκοσι πέντε (25) ετών.».	θα είναι αρκετός για να αποφευχθεί η τέλεση άλλων εγκλημάτων, ή β) να επιβάλει μειωμένη ποινή (άρθρο 83). Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται η διάταξη της παρ. 3 εδ. β` του άρθρου 130.».
Άρθρο 31 **Επανακαθορισμός χρηματικών ποινών σε περιπτώσεις δωροληψίας πολιτικών προσώπων - Τροποποίηση παρ.1 άρθρου 159 Ποινικού Κώδικα** Στην παρ. 1 του άρθρου 159 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται οι λέξεις «έως χίλιες η-μερήσιες μονάδες» από τις λέξεις «από διακόσιες χιλιάδες (200.000) έως τέσσερα εκα-τομμύρια (4.000.000) ευρώ» και η παρ.1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Με κάθειρξη και χρηματική ποινή από διακόσιες χιλιάδες (200.000) έως τέσσερα εκα-τομμύρια (4.000.000) ευρώ τιμωρείται ο Πρωθυπουργός, τα μέλη της Κυβέρνησης, οι Υφυπουργοί, οι βουλευτές, οι περιφερειάρχες, οι δήμαρχοι ή τα μέλη των κατά το άρθρο 157 παρ. 2 συμβουλίων ή των επιτροπών τους, οι οποίοι ζητούν ή λαμβάνουν άμεσα ή μέ-σω τρίτου, για τους εαυτούς τους ή άλλους, οποιοσδήποτε φύσης ωφελήματα που δεν δικαιούνται ή απαιτούν τέτοια ως αντάλλαγμα για ενέργεια ή παράλειψή τους, μελλο-ντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά τους ή αντίκειται σε αυτά.».	**Παρ. 1 άρθρου 159 Ποινικού Κώδικα** «1. Με κάθειρξη και χρηματική ποινή έως χίλιες (1.000) ημερήσιες μονάδες τιμωρείται ο Πρωθυπουργός, τα μέλη της Κυβέρνησης, οι Υφυπουργοί, οι βουλευτές, οι περιφερειάρχες, οι δήμαρχοι ή τα μέλη των κατά το άρθρο 157 παρ. 2 συμβουλίων ή των επιτροπών τους, οι οποίοι ζητούν ή λαμβάνουν άμεσα ή μέσω τρίτου, για τους εαυτούς τους ή άλλους, οποιοσδήποτε φύσης ωφελήματα που δεν δικαιούνται ή απαιτούν τέτοια ως αντάλλαγμα για ενέργεια ή παράλειψή τους, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά τους ή αντίκειται σε αυτά.».
Άρθρο 32 **Επανακαθορισμός χρηματικών ποινών σε περιπτώσεις δωροδοκίας πολιτικών προ-σώπων - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 159Α Ποινικού Κώδικα** Στην παρ. 1 του άρθρου 159Α του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται οι λέξεις «έως χίλιες ημερήσιες μονάδες» από τις λέξεις «από ε-κατό χιλιάδες (100.000) έως πεντακόσιες χι-λιάδες (500.000) ευρώ» και η παρ. 1 διαμορ-φώνεται ως εξής:	**Παρ. 1 άρθρου 159Α Ποινικού Κώδικα** «1. Όποιος υπόσχεται ή παρέχει στον Πρωθυπουργό ή μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργό, βουλευτή, τον περιφερειάρχη ή τον δήμαρχο, άμεσα ή μέσω άλλου, οποιαδήποτε ωφελήματα που δεν δικαιούται για τον εαυτό του ή για άλλον, για ενέργεια ή παράλειψή του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή έως χίλιες ημερήσιες μονάδες.».

«1. Όποιος υπόσχεται ή παρέχει στον Πρωθυπουργό ή μέλος της Κυβέρνησης ή Υφυπουργό, βουλευτή, τον περιφερειάρχη ή τον δήμαρχο, άμεσα ή μέσω άλλου, οποιαδήποτε ωφελήματα που δεν δικαιούται για τον εαυτό του ή για άλλον, για ενέργεια ή παράλειψή του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντά του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή από εκατό χιλιάδες (100.000) έως πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.».	
Άρθρο 33 **Διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας νοσηλευτικών ιδρυμάτων και χώρων πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης – Προσθήκη παρ. 4 και 5 στο άρθρο 168 του Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 168 του Ποινικού Κώδικα προστίθενται παρ. 4 και 5 ως εξής: «4. Όποιος εισέρχεται σε δομές παροχής υπηρεσιών υγείας, συμπεριλαμβανομένων των κινητών μονάδων παροχής υπηρεσιών υγείας ή προσεγγίζει κινητές μονάδες παροχής υγειονομικών υπηρεσιών άμεσης βοήθειας και με οποιονδήποτε τρόπο, ιδίως με φωνασκίες, θόρυβο, ύβρεις ή απειλές κατά του ιατρικού και νοσηλευτικού προσωπικού, εργαζομένων, υπαλλήλων ή ασθενών διαταράσσει τη λειτουργία τους, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή και αν η πράξη συνδέεται με πρόκληση βιαιοπραγίας, με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο (2) ετών και χρηματική ποινή. 5. Με τις ποινές της παρ. 4 τιμωρείται όποιος εισέρχεται σε χώρο πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης και με οποιονδήποτε τρόπο, ιδίως με φωνασκίες, θόρυβο, ύβρεις ή απειλές κατά του εκπαιδευτικού προσωπικού, εργαζομένων, υπαλλήλων ή μαθητών διαταράσσει τη λειτουργία του.».	«Άρθρο 168 Διατάραξη της λειτουργίας υπηρεσίας 1. Όποιος εισέρχεται παράνομα σε χώρο δημόσιας υπηρεσίας ή υπηρεσίας οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή επιχείρησης κοινής ωφέλειας ή παραμένει στους χώρους αυτούς παρά τη ρητή εναντίωση της υπηρεσίας που τους χρησιμοποιεί, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. 2. Όποιος, με οποιονδήποτε τρόπο, προκαλεί διακοπή ή σοβαρή διατάραξη της ομαλής λειτουργίας δημόσιας υπηρεσίας ή υπηρεσίας οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης ή νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου ή επιχείρησης κοινής ωφέλειας τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος, χωρίς να διαταράξει την κοινή ειρήνη, εμποδίζει αυθαίρετα ή διαταράσσει σοβαρά τη λειτουργία συλλογικού ή μονοπρόσωπου οργάνου των φορέων του προηγούμενου εδαφίου. 3. Όποιος εισέρχεται παράνομα σε χώρο που χρησιμοποιείται από υπάλληλο πλειστηριασμού κατά τη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης ή παραμένει στον χώρο αυτό παρά τη θέληση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού που τον χρησιμοποιεί, και προκαλεί έτσι διακοπή ή διατάραξη της ομαλής διεξαγωγής του πλειστηριασμού τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους ή με χρηματική ποινή. Με φυλάκιση έως έξι (6) μηνών ή χρηματική ποινή τιμωρείται όποιος παράνομα εισέρχεται ή παραμένει στον προαναφερόμενο χώρο κατά τον χρόνο μη διεξαγωγής του πλειστηριασμού με σκοπό την παρακώλυση αυτού.».

Άρθρο 34 **Παραβίαση δικαστικών αποφάσεων – Τροποποίηση άρθρου 169Α Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 169Α του Ποινικού Κώδικα καταργείται η παρ. 2 και το άρθρο 169Α διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 169Α Παραβίαση δικαστικών αποφάσεων και συμφωνιών που επικυρώθηκαν από συμβολαιογράφο 1. Όποιος δεν συμμορφώθηκε σε προσωρινή διαταγή ή διάταξη δικαστικής απόφασης πολιτικού δικαστηρίου ή σε εισαγγελική διάταξη, που αφορούν τη ρύθμιση της νομής ή της κατοχής, την άσκηση της γονικής μέριμνας, την επικοινωνία με το τέκνο και τη ρύθμιση της χρήσης της οικογενειακής στέγης και της κατανομής των κινητών μεταξύ συζύγων ή την απαγόρευση προσέγγισης και επικοινωνίας μεταξύ προσώπων, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος δεν συμμορφώθηκε σε συμφωνία που επικυρώθηκε από συμβολαιογράφο κατά το άρθρο 1441 του Αστικού Κώδικα και αφορά στην επικοινωνία των ανήλικων τέκνων. 2. [Καταργείται]. 3. Όποιος εν γνώσει ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.».	«Άρθρο 169[Α] Παραβίαση δικαστικών αποφάσεων και συμφωνιών που επικυρώθηκαν από συμβολαιογράφο 1. Όποιος δεν συμμορφώθηκε σε προσωρινή διαταγή ή διάταξη δικαστικής απόφασης πολιτικού δικαστηρίου ή σε εισαγγελική διάταξη, που αφορούν τη ρύθμιση της νομής ή της κατοχής, την άσκηση της γονικής μέριμνας, την επικοινωνία με το τέκνο και τη ρύθμιση της χρήσης της οικογενειακής στέγης και της κατανομής των κινητών μεταξύ συζύγων ή την απαγόρευση προσέγγισης και επικοινωνίας μεταξύ προσώπων, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος δεν συμμορφώθηκε σε συμφωνία που επικυρώθηκε από συμβολαιογράφο κατά το άρθρο 1441 του Αστικού Κώδικα και αφορά στην επικοινωνία των ανήλικων τέκνων. 2. Με φυλάκιση έως τρία (3) έτη τιμωρείται ο κατηγορούμενος, ο οποίος παραβιάζει τους περιοριστικούς όρους σχετικά με την ελευθερία κίνησης και διαμονής που του έχουν επιβληθεί με δικαστική απόφαση ή με βούλευμα, μετά τη συμπλήρωση του εκάστοτε ανώτατου ορίου της διάρκειας της προσωρινής κράτησης. 3. Όποιος εν γνώσει ματαιώνει την εκτέλεση της ποινής ή του μέτρου ασφαλείας που επιβλήθηκε σε άλλον τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή. Η πράξη μένει ατιμώρητη αν ο υπαίτιος την τέλεσε υπέρ κάποιου οικείου του.».
Άρθρο 36 **Πρόκληση και προσφορά για τέλεση εγκλήματος – Τροποποίηση άρθρου 186 Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 186 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) η παρ. 1 τροποποιείται με την πρόβλεψη της επιβολής σωρευτικώς και της χρηματικής ποινής, β) στην παρ. 2 βα) διαγράφεται η φράση «το οποίο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών», ββ) η ποινική κύρωση μεταβάλλεται από χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας σε φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή, γ) στην παρ. 3 επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, δ) προστίθεται παρ. 4 και το άρθρο 186 διαμορφώνεται ως εξής:	«Άρθρο 186 Πρόκληση και προσφορά για την τέλεση εγκλήματος 1. Όποιος δίνει ή υπόσχεται αμοιβή σε άλλον για να τελέσει ορισμένο κακούργημα καθώς και όποιος αποδέχεται αυτήν την προσφορά και αναλαμβάνει την τέλεσή του, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη. 2. Όποιος δίνει ή υπόσχεται αμοιβή σε άλλον για να τελέσει ορισμένο πλημμέλημα το οποίο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών, καθώς και όποιος αποδέχεται αυτήν την

«Άρθρο 186 Πρόκληση και προσφορά για την τέλεση εγκλήματος 1. Όποιος δίνει ή υπόσχεται αμοιβή σε άλλον για να τελέσει ορισμένο κακούργημα καθώς και όποιος αποδέχεται αυτήν την προσφορά και αναλαμβάνει την τέλεσή του, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία έτη και χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη. 2. Όποιος δίνει ή υπόσχεται αμοιβή σε άλλον για να τελέσει ορισμένο πλημμέλημα, καθώς και όποιος αποδέχεται αυτήν την προσφορά και αναλαμβάνει την τέλεσή του, τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη. 3. Οι πράξεις των παρ. 1 και 2 μπορεί να μείνουν ατιμώρητες αν ο υπαίτιος ανακάλεσε με δική του θέληση την προσφορά ή την αποδοχή της πριν από την έναρξη τέλεσης του εγκλήματος. 4. Όταν οι πράξεις των παρ. 1 και 2 έχουν ως αποδέκτη ανήλικο, τιμωρούνται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή στην περίπτωση κακουργήματος και με ποινή φυλάκισης και χρηματική ποινή στην περίπτωση πλημμελήματος, ανεξαρτήτως της παροχής ή υπόσχεσης αμοιβής.».	προσφορά και αναλαμβάνει την τέλεσή του, τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα με άλλη διάταξη. 3. Οι πράξεις των προηγούμενων παραγράφων μπορεί να μείνουν ατιμώρητες αν ο υπαίτιος ανακάλεσε με δική του θέληση την προσφορά ή την αποδοχή της πριν από την έναρξη τέλεσης του εγκλήματος.».
Άρθρο 37 **Ανασταλτικό αποτέλεσμα έφεσης για το αδίκημα της εγκληματικής οργάνωσης – Τροποποίηση παρ. 6 άρθρου 187 Ποινικού Κώδικα** Στην παρ. 6 του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) το πρώτο εδάφιο τροποποιείται με την προσθήκη εξαίρεσης από την περίπτωση μη αναστέλλουσας ισχύος της έφεσης, β) προστίθεται δεύτερο εδάφιο και η παρ. 6 διαμορφώνεται ως εξής: «6. Στις περιπτώσεις καταδίκης για αξιόποινες πράξεις του παρόντος άρθρου, καθώς και για τα συναφή αδικήματα που συνεκδικάστηκαν με την ίδια απόφαση, η ποινή δεν αναστέλλεται ούτε μετατρέπεται με κανέναν τρόπο, τυχόν ασκηθείσα έφεση δεν έχει αναστέλλουσα ισχύ, εκτός αν το δικαστήριο, σε περίπτωση καταδίκης για το πλημμέλημα της παρ. 3 και τα συναφή πλημμελήματα ή κακουργήματα τα οποία επισύρουν πρόσκαιρες στερητικές της ελευθερίας ποινές, κρίνει με ειδική αιτιολογία ότι πρέπει να χορηγηθεί η	**παρ. 6 του άρθρου 187 του Ποινικού Κώδικα** «6. Στις περιπτώσεις καταδίκης για αξιόποινες πράξεις του παρόντος άρθρου, καθώς και για τα συναφή αδικήματα που συνεκδικάστηκαν με την ίδια απόφαση, η ποινή δεν αναστέλλεται ούτε μετατρέπεται με κανέναν τρόπο, τυχόν δε ασκηθείσα έφεση δεν έχει αναστέλλουσα ισχύ.».

ανασταλτική δύναμη της έφεσης. Στην τελευταία περίπτωση επιβάλλονται υποχρεωτικά οι κατάλληλοι περιοριστικοί όροι.».	
Άρθρο 38 **Αποδέσμευση της πράξης από την αξία του ωφελήματος, προσαύξηση του ύψους των ποινικών κυρώσεων και επέκταση του ρυθμιστικού πεδίου της δωροληψίας λειτουργών ή υπαλλήλων διεθνών οργανισμών - Τροποποίηση άρθρου 235 Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 235 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1: αα) μετά από τις λέξεις «αθέμιτο ωφέλημα» προστίθενται οι λέξεις «ανεξαρτήτως αξίας», αβ) μετά τη λέξη «φυλάκισης» προστίθενται οι λέξεις «τουλάχιστον ενός έτους», αγ) μετά τις λέξεις «χρηματική ποινή» προστίθενται οι λέξεις «από πέντε χιλιάδες (5.000) έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ», β) στο δεύτερο εδάφιο μετά τις λέξεις «χρηματική ποινή» προστίθενται οι λέξεις «από δέκα χιλιάδες (10.000) έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ», γ) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 μετά τις λέξεις «χρηματική ποινή» προστίθενται οι λέξεις «από πενήντα χιλιάδες (50.000) έως τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ», δ) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 μετά τις λέξεις «χρηματική ποινή» διαγράφονται οι λέξεις «έως χίλιες ημερήσιες μονάδες» και προστίθενται οι λέξεις «από εκατό χιλιάδες (100.000) έως δύο εκατομμύρια (2.000.000) ευρώ», ε) το πρώτο εδάφιο της παρ. 5 τροποποιείται με τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής της διάταξης ώστε αυτή να εφαρμόζεται ανεξαρτήτως του εάν ο δημόσιος διεθνής ή υπερεθνικός οργανισμός ή φορέας εδρεύει στην Ελλάδα ή στην αλλοδαπή ή εάν η Ελλάδα αποτελεί ή όχι μέλος αυτού και το άρθρο 235 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 235 Δωροληψία υπαλλήλου 1. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα ανεξαρτήτως αξίας ή αποδέχεται	«Άρθρο 235 Δωροληψία υπαλλήλου 1. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα, ή αποδέχεται την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος, για ενέργεια ή παράλειψή του σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ' επάγγελμα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και χρηματική ποινή. 2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη του υπαιτίου αντίκειται στα καθήκοντα του, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ' επάγγελμα τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή έως χίλιες (1.000) ημερήσιες μονάδες. 3. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, για τον εαυτό του ή για άλλον, αθέμιτη παροχή περιουσιακής φύσης, επωφελούμενος από την ιδιότητά του, τιμωρείται με φυλάκιση, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη. 4. Προϊστάμενοι υπηρεσιών ή επιθεωρητές ή πρόσωπα που έχουν την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε υπηρεσίες του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου τιμωρούνται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παράβαση συγκεκριμένου υπηρεσιακού καθήκοντος δεν απέτρεψαν από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές τους ή υπόκειται στον έλεγχό τους από την τέλεση πράξης των προηγούμενων παραγράφων. 5. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται από λειτουργούς ή άλλους

την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος, για ενέργεια ή παράλειψή του σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή από πέντε χιλιάδες (5.000) έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ' επάγγελμα, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και χρηματική ποινή από δέκα χιλιάδες (10.000) έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ. 2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη του υπαιτίου αντίκειται στα καθήκοντα του, τιμωρείται με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή από πενήντα χιλιάδες (50.000) έως τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ. Αν ο υπαίτιος τελεί την πράξη του προηγούμενου εδαφίου κατ' επάγγελμα τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή από εκατό χιλιάδες (100.000) έως δύο εκατομμύρια (2.000.000) ευρώ. 3. Υπάλληλος ο οποίος ζητεί ή λαμβάνει, για τον εαυτό του ή για άλλον, αθέμιτη παροχή περιουσιακής φύσης, επωφελούμενος από την ιδιότητά του, τιμωρείται με φυλάκιση, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη. 4. Προϊστάμενοι υπηρεσιών ή επιθεωρητές ή πρόσωπα που έχουν την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε υπηρεσίες του Δημοσίου, των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου τιμωρούνται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παράβαση συγκεκριμένου υπηρεσιακού καθήκοντος δεν απέτρεψαν από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές τους ή υπόκειται στον έλεγχό τους από την τέλεση πράξης των προηγούμενων παραγράφων. 5. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται από λειτουργούς ή άλλους υπαλλήλους που απασχολούνται με οποιαδήποτε συμβατική σχέση σε: α) όργανο ή οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, β) κάθε δημόσιο διεθνή ή υπερεθνικό οργανισμό ή φορέα ανεξαρτήτως αν εδρεύει στην Ελλάδα ή η Ελλάδα είναι μέλος αυτού, καθώς και από κάθε πρόσωπο,	υπαλλήλους που απασχολούνται με οποιαδήποτε συμβατική σχέση σε: α) όργανο ή οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης, β) κάθε δημόσιο διεθνή ή υπερεθνικό οργανισμό ή φορέα στον οποίο η Ελλάδα είναι μέλος, καθώς και από κάθε πρόσωπο, αποσπασμένο ή όχι, που εκτελεί καθήκοντα τα οποία αντιστοιχούν σε αυτά που εκτελούν οι λειτουργοί ή άλλοι υπάλληλοι, ακόμα κι αν οι πράξεις των περ. α΄ και β΄ δεν είναι αξιόποινες κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκαν. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται από υπάλληλο ξένης χώρας.».

αποσπασμένο ή όχι, που εκτελεί καθήκοντα τα οποία αντιστοιχούν σε αυτά που εκτελούν οι λειτουργοί ή άλλοι υπάλληλοι, ακόμα κι αν οι πράξεις των περ. α΄ και β΄ δεν είναι αξιόποινες κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκαν. Οι παρ. 1 και 2 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται από υπάλληλο ξένης χώρας.».	
Άρθρο 39 **Αποδέσμευση της πράξης από την αξία του ωφελήματος, προσαύξηση του ύψους των ποινικών κυρώσεων και επέκταση του ρυθμιστικού πεδίου της δωροδοκίας λειτουργών ή υπαλλήλων διεθνών οργανισμών-Τροποποίηση άρθρου 236 Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 236 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1: αα) μετά από τις λέξεις «αθέμιτο ωφέλημα» προστίθενται οι λέξεις «ανεξαρτήτως αξίας», αβ) μετά τη λέξη «φυλάκισης» προστίθενται οι λέξεις «τουλάχιστον ενός έτους», αγ) μετά τις λέξεις «χρηματική ποινή» προστίθενται οι λέξεις «από τρεις χιλιάδες (3.000) έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ», β) στην παρ. 2, μετά από τις λέξεις «χρηματική ποινή» προστίθενται οι λέξεις «από είκοσι χιλιάδες (20.000) έως διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ», γ) η περ. α) του πρώτου εδαφίου της παρ. 4 τροποποιείται με τη διεύρυνση του πεδίου εφαρμογής και στις περιπτώσεις που ο δημόσιος διεθνής ή υπερεθνικός οργανισμός ή φορέας δεν εδρεύουν στην Ελλάδα ή η Ελλάδα δεν είναι μέλος αυτού και το άρθρο 236 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 236 Δωροδοκία υπαλλήλου 1. Όποιος προσφέρει, υπόσχεται ή παρέχει σε υπάλληλο, άμεσα ή μέσω τρίτου, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα ανεξαρτήτως αξίας, για τον εαυτό του ή για άλλον, για ενέργεια ή παράλειψη του υπαλλήλου σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή από τρεις χιλιάδες (3.000) έως πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ.	«Άρθρο 236 Δωροδοκία υπαλλήλου 1. Όποιος προσφέρει, υπόσχεται ή παρέχει σε υπάλληλο, άμεσα ή μέσω τρίτου, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα, για τον εαυτό του ή για άλλον, για ενέργεια ή παράλειψη του υπαλλήλου σε σχέση με την άσκηση των καθηκόντων του, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, τιμωρείται με φυλάκιση. 2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη αντίκειται στα καθήκοντα του υπαλλήλου, ο υπαίτιος τιμωρείται με κάθειρξη έως οκτώ (8) έτη και χρηματική ποινή. 3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη ή χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα, αν με παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος επιμέλειας, δεν απέτρεψε από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχό του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης πράξης των προηγούμενων παραγράφων. 4. Οι διατάξεις των παρ. 1, 2 και 3 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται προς: α) λειτουργούς ή άλλους υπαλλήλους με οποιαδήποτε συμβατική σχέση οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης που έχει την έδρα του στην Ελλάδα και κάθε δημόσιου διεθνούς ή υπερεθνικού οργανισμού ή φορέα στον οποίο η Ελλάδα είναι μέλος, καθώς και προς κάθε πρόσωπο, αποσπασμένο ή όχι, που εκτελεί καθήκοντα τα οποία αντιστοιχούν σε αυτά που εκτελούν οι λειτουργοί ή άλλοι υπάλληλοι ή β) οποιοδήποτε πρόσωπο που ασκεί δημόσιο λειτούργημα ή υπηρεσία για ξένη χώρα. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της

2. Αν η ως άνω ενέργεια ή παράλειψη αντίκειται στα καθήκοντα του υπαλλήλου, ο υπαίτιος τιμωρείται με κάθειρξη έως οκτώ (8) έτη και χρηματική ποινή από είκοσι χιλιάδες (20.000) έως διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ. 3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο (2) έτη ή χρηματική ποινή, αν η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα, αν με παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος επιμέλειας, δεν απέτρεψε από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχό του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης πράξης των προηγούμενων παραγράφων. 4. Οι διατάξεις των παρ. 1, 2 και 3 εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται προς: α) λειτουργούς ή άλλους υπαλλήλους με οποιαδήποτε συμβατική σχέση οργάνου ή οργανισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης και κάθε δημόσιου διεθνούς ή υπερεθνικού οργανισμού ή φορέα ανεξαρτήτως αν εδρεύει στην Ελλάδα ή αν η Ελλάδα είναι μέλος αυτού, καθώς και προς κάθε πρόσωπο, αποσπασμένο ή όχι, που εκτελεί καθήκοντα τα οποία αντιστοιχούν σε αυτά που εκτελούν οι λειτουργοί ή άλλοι υπάλληλοι ή β) οποιοδήποτε πρόσωπο που ασκεί δημόσιο λειτούργημα ή υπηρεσία για ξένη χώρα. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή από ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε και για τη δίωξη του πλημμελήματος της παρ. 1 δεν απαιτείται η κατά το άρθρο 6 παρ. 3 έγκληση ή αίτηση.».	χώρας όπου τελέστηκε και για τη δίωξη του πλημμελήματος της παρ. 1 δεν απαιτείται η κατά το άρθρο 6 παρ. 3 έγκληση ή αίτηση.».
Άρθρο 40 **Επανακαθορισμός χρηματικών ποινών σε περιπτώσεις δωροληψίας και δωροδοκίας δικαστικών λειτουργών - Επέκταση του αξιοποίνου σε δικαστές που είναι αποσπασμένοι σε διεθνείς οργανισμούς - Τροποποίηση άρθρου 237 Ποινικού Κώδικα** **(παρ. 4 άρθρου 4 (στ. Α και Β), παρ. 1 και 3 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2017/1371)**	**παρ. 4 του άρθρου 237 του Ποινικού Κώδικα** «4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται: α) από ή προς μέλη του Δικαστηρίου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, β) από ή προς όσους ασκούν δικαστικά καθήκοντα ή καθήκοντα διαιτητή σε διεθνή δικαστήρια των οποίων η δικαιοδοσία είναι αποδεκτή από την Ελλάδα

Στο άρθρο 237 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 1 αντικαθίσταται οι λέξεις «έως χίλιες ημερήσιες μονάδες» από τις λέξεις «από εκατό χιλιάδες (100.000) έως δύο εκατομμύρια (2.000.000) ευρώ», β) στην παρ. 2 αντικαθίσταται οι λέξεις «έως χίλιες ημερήσιες μονάδες» από τις λέξεις «από τριάντα χιλιάδες (30.000) έως διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) ευρώ», γ) στην παρ. 4 προστίθεται περ. δ), και επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και το άρθρο 237 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 237 Δωροληψία και δωροδοκία δικαστικών λειτουργών 1. Όποιος καλείται κατά το νόμο να εκτελέσει δικαστικά καθήκοντα ή ο διαιτητής, αν ζητήσει ή λάβει, άμεσα ή μέσω τρίτου, για τον εαυτό του ή για άλλον, οποιασδήποτε φύσης αθέμιτο ωφέλημα, ή αποδεχθεί την υπόσχεση παροχής τέτοιου ωφελήματος, για ενέργεια του ή παράλειψη, μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στην εκτέλεση των καθηκόντων του κατά την απονομή της δικαιοσύνης ή την επίλυση διαφοράς, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή από εκατό χιλιάδες (100.000) έως δύο εκατομμύρια (2.000.000) ευρώ. 2. Με κάθειρξη έως δέκα έτη και χρηματική ποινή από τριάντα χιλιάδες (30.000) έως διακόσιες πενήντα χιλιάδες (250.000) ευρώ τιμωρείται όποιος για τον πιο πάνω σκοπό υπόσχεται ή παρέχει τέτοια ωφελήματα, άμεσα ή μέσω τρίτου, στα πρόσωπα της προηγούμενης παραγράφου, για τους εαυτούς τους ή για άλλον. 3. Διευθυντής επιχείρησης ή άλλο πρόσωπο που έχει την εξουσία λήψης αποφάσεων ή ελέγχου σε επιχείρηση τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή, εφόσον η πράξη δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη, αν με παραβίαση συγκεκριμένου καθήκοντος επιμέλειας δεν απέτρεψε από αμέλεια πρόσωπο που τελεί υπό τις εντολές του ή υπόκειται στον έλεγχο του από την τέλεση προς όφελος της επιχείρησης της πράξης της προηγούμενης παραγράφου.	ή γ) προς δικαστές, ενόρκους ή διαιτητές άλλων κρατών σχετικά με την άσκηση των δικαστικών τους καθηκόντων. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή από ή προς ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε.».

4. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και όταν οι πράξεις τελούνται: α) από ή προς μέλη του Δικαστηρίου ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, β) από ή προς όσους ασκούν δικαστικά καθήκοντα ή καθήκοντα διαιτητή σε διεθνή δικαστήρια των οποίων η δικαιοδοσία είναι αποδεκτή από την Ελλάδα, γ) προς δικαστές, ενόρκους ή διαιτητές άλλων κρατών σχετικά με την άσκηση των δικαστικών τους καθηκόντων ή δ) από ή προς δικαστές που είναι αποσπασμένοι σε ενωσιακούς ή διεθνείς οργανισμούς ή όργανα. Στις περιπτώσεις αυτές οι ελληνικοί ποινικοί νόμοι εφαρμόζονται και όταν η πράξη τελείται στην αλλοδαπή από ή προς ημεδαπό, ακόμα κι αν δεν είναι αξιόποινη κατά τους νόμους της χώρας όπου τελέστηκε.».	
Άρθρο 41 **Εμπρησμός -– Τροποποίηση άρθρου 264 Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 264 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α)ν στις περ. α’, β’ και γ’ της παρ. 1 προστίθεται σωρευτικά και η επιβολή χρηματικής ποινής, β) η παρ. 2 τροποποιείται βα) με τη μεταβολή του ύψους της ποινής φυλάκισης και ββ) με την προσθήκη σωρευτικά και της χρηματικής ποινής όταν η βλάβη της εξ αμελείας πρόκλησης εμπρησμού προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο ή τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου και το άρθρο 264 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 264 Εμπρησμός 1. Όποιος προξενεί πυρκαγιά, τιμωρείται: α) με φυλάκιση και χρηματική ποινή, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, β) με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη και χρηματική ποινή, αν στην περίπτωση των περ. α` ή β` η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου, δ) με ισόβια κάθειρξη, αν στην περίπτωση της περ. β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. 2. Όποιος προκαλεί από αμέλεια την πυρκαγιά από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη στις περ. α’ και β’	«Άρθρο 264 Εμπρησμός 1. Όποιος προξενεί πυρκαγιά, τιμωρείται: α) με φυλάκιση, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα, β) με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη, αν στην περίπτωση των περ. α` ή β` η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου, δ) με ισόβια κάθειρξη, αν στην περίπτωση της περ. β` η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου.». 2. Όποιος στις περιπτώσεις της προηγούμενης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την πυρκαγιά από την οποία μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος για ξένα πράγματα ή κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση έως τρία (3) έτη.».

της παρ. 1 και με ποινή φυλάκισης και χρηματική ποινή στις περ. γ' και δ' της ίδιας παραγράφου.».	
Άρθρο 42 **Εμπρησμός σε δάση-Προπαρασκευαστικές πράξεις – Παραβίαση προληπτικών μέτρων – Τροποποίηση άρθρου 265 Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 265 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στον τίτλο του άρθρου, μετά από τις λέξεις «Εμπρησμός σε δάση», προστίθενται οι λέξεις «-Προπαρασκευαστικές πράξεις - Παραβίαση προληπτικών μέτρων» β) στην παρ. 1: αα) στην περ. α' οι λέξεις «οκτώ (8) έτη» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δέκα (10) έτη» και η περ. α' τροποποιείται ως προς την ποινική αξιολόγηση του σκοπού προσπορισμού παράνομου περιουσιακού οφέλους ο οποίος λαμβάνεται υπόψη ως επιβαρυντική περίσταση, ββ) στην περ. β' μετά από τις λέξεις «δέκα (10) έτη» προστίθενται οι λέξεις «και χρηματική ποινή», βγ) στην περ. γ' μετά από τη λέξη «κάθειρξη» προστίθενται οι λέξεις «τουλάχιστον δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή», γ) η παρ. 2 αντικαθίσταται, δ) προστίθενται παρ. 3, 4, 5, 6 και 7 και το άρθρο 265 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 265 Εμπρησμός σε δάση - Προπαρασκευαστικές πράξεις - Παραβίαση προληπτικών μέτρων 1. Όποιος προξενεί πυρκαγιά σε δάσος ή δασική έκταση κατά την έννοια του νόμου ή σε έκταση που έχει νόμιμα κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα, τιμωρείται: α) με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή, αν δε ο δράστης σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος συνιστά επιβαρυντική περίσταση, β) με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή αν στην περίπτωση των περ. α΄ ή β΄ η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου ή η φωτιά εξαπλώθηκε σε μεγάλη έκταση ή είχε ως επακόλουθο σοβαρή ή ευρεία ρύπανση ή υποβάθμιση ή σοβαρή ή ευρεία οικολογική και περιβαλλοντική διατάραξη ή καταστροφή,	«Άρθρο 265 Εμπρησμός σε δάση 1. Όποιος προξενεί πυρκαγιά σε δάσος ή δασική έκταση κατά την έννοια του νόμου ή σε έκταση που έχει νόμιμα κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα, τιμωρείται: α) με κάθειρξη έως οκτώ (8) έτη και χρηματική ποινή, αν δε ο δράστης σκόπευε να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη και χρηματική ποινή, β) με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γ) με κάθειρξη αν στην περίπτωση των περ. α΄ ή β΄ η πράξη προκάλεσε σημαντική βλάβη σε εγκαταστάσεις κοινής ωφέλειας ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου ή η φωτιά εξαπλώθηκε σε μεγάλη έκταση ή είχε ως επακόλουθο σοβαρή ή ευρεία ρύπανση ή υποβάθμιση ή σοβαρή ή ευρεία οικολογική και περιβαλλοντική διατάραξη ή καταστροφή, δ) με ισόβια κάθειρξη αν στην περ. β΄ η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της πρώτης παραγράφου προκαλεί από αμέλεια την πυρκαγιά σε δάσος ή δασική έκταση κατά την έννοια του νόμου ή σε έκταση που έχει νόμιμα κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα τιμωρείται με φυλάκιση, και αν από αμέλεια προκαλεί μια τέτοια πυρκαγιά από την οποία μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους.».

δ) με ισόβια κάθειρξη αν στην περ. β΄ η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. 2. Όποιος στις περιπτώσεις της παρ. 1 προκαλεί από αμέλεια την πυρκαγιά σε δάσος ή δασική έκταση κατά την έννοια του νόμου ή σε έκταση που έχει κηρυχθεί δασωτέα ή αναδασωτέα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή, και αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, ή η φωτιά εξαπλώθηκε σε μεγάλη έκταση ή είχε ως επακόλουθο σοβαρή ή ευρεία ρύπανση ή υποβάθμιση ή σοβαρή ή ευρεία οικολογική και περιβαλλοντική διατάραξη ή καταστροφή, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και χρηματική ποινή. 3. Όποιος ανάβει ή διατηρεί φωτιά για οποιοδήποτε σκοπό ή εκτελεί θερμές εργασίες ή κάνει χρήση συσκευών που προκαλούν σπινθήρα ή ειδών πυροτεχνίας ή βεγγαλικών σε δάση, δασικές εκτάσεις, κηρυγμένες δασωτέες ή αναδασωτέες εκτάσεις, ιδιωτικά δάση, περιοχές «Natura», εκτάσεις περιαστικού πρασίνου εντός των πόλεων και των οικιστικών περιοχών, όπως πάρκα και άλση, χορτολιβαδικές και αγροτικές εκτάσεις ή σε οποιοδήποτε χώρο σε ακτίνα έως τριακοσίων (300) μέτρων από αυτές, σε ημέρες που ο δείκτης επικινδυνότητας, σύμφωνα με τον Ημερήσιο Χάρτη πρόβλεψης κινδύνου πυρκαγιάς που εκδίδεται από τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας είναι 4 (πολύ υψηλή) ή 5 (κατάσταση συναγερμού) τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή αν η πράξη του δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη. Αν η ανωτέρω πράξη είχε ως επακόλουθο την πρόκληση πυρκαγιάς, η οποία επέφερε σοβαρή ή ευρεία οικολογική και περιβαλλοντική διατάραξη ή καταστροφή ή είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ανθρώπου, τιμωρείται με κάθειρξη και χρηματική ποινή και αν επήλθε θάνατος με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών και χρηματική ποινή. 4. Όποιος, προετοιμάζοντας τη διάπραξη του εγκλήματος της παρ. 1, κατασκευάζει, προμηθεύεται ή κατέχει εμπρηστικές ύλες ή άλλα αντικείμενα, πρόσφορα για την πρόκληση και την εξάπλωση δασικής πυρκαγιάς τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών και χρηματική ποινή, αν δε τελεί την ανωτέρω πράξη εντός δάσους ή δασικής έκτασης και σε ακτίνα έως	

τριακοσίων (300) μέτρων από αυτά, σε ημέρες που ο δείκτης επικινδυνότητας, σύμφωνα με τον Ημερήσιο Χάρτη πρόβλεψης κινδύνου πυρκαγιάς που εκδίδεται από τη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας είναι 4 (πολύ υψηλή) ή 5 (κατάσταση συναγερμού) σε ποινή κάθειρξης έως οκτώ (8) ετών και χρηματική ποινή. 5. Όποιος αποθηκεύει, τοποθετεί ή εγκαταλείπει εύφλεκτες ύλες εντός δασών ή δασικών εκτάσεων τιμωρείται με ποινή φυλάκισης και χρηματική ποινή, αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται βαρύτερα από άλλη ποινική διάταξη. Αν η πράξη του συνέβαλε στην εξάπλωση δασικής πυρκαγιάς, τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) ετών και χρηματική ποινή. 6. Στις περιπτώσεις καταδίκης για αξιόποινες πράξεις του παρόντος, η ποινή δεν αναστέλλεται ούτε μετατρέπεται με κανέναν τρόπο, και η έφεση που ασκείται δεν έχει αναστέλλουσα ισχύ, εκτός αν, στην περίπτωση της παρ. 2, του πρώτου εδαφίου της παρ. 3 και της παρ. 5, το δικαστήριο με ειδική αιτιολογία κρίνει εξαιρετικώς υπέρ της μετατροπής της ποινής. 7. Το ύψος της χρηματικής ποινής για τα αδικήματα του παρόντος δεν μπορεί να είναι κατώτερο από δέκα χιλιάδες (10.000) ούτε ανώτερο από διακόσιες χιλιάδες (200.000) ευρώ.».	
Άρθρο 44 **Απάλειψη του αδικήματος του εμπρησμού δάσους από αμέλεια από το ρυθμιστικό πεδίο της έμπρακτης μετάνοιας – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 289 Ποινικού Κώδικα** Στην παρ. 1 του άρθρου 289 του Ποινικού Κώδικα μετά από τις λέξεις «των άρθρων 264» διαγράφεται ο αριθμός «265» και η παρ. 1 του άρθρου 289 διαμορφώνεται ως εξής: « 1. Στις περιπτώσεις της παρ. 2 των άρθρων 264, 268, 270, 273, 275, 277 και 286, της παρ. 3 του άρθρου 279, και της παρ. 4 του άρθρου 285 ο υπαίτιος δεν τιμωρείται, αν με τη θέλησή του αποτρέψει τον κίνδυνο ή με τη γρήγορη αναγγελία του προς τις αρχές δώσει αφορμή για την αποτροπή του.».	**παρ. 1 του άρθρου 289 του Ποινικού Κώδικα** «1. Στις περιπτώσεις της παρ. 2 των άρθρων 264, 265, 268, 270, 273, 275, 277 και 286, της παρ. 3 του άρθρου 279, και της παρ. 4 του άρθρου 285 ο υπαίτιος δεν τιμωρείται, αν με τη θέλησή του αποτρέψει τον κίνδυνο ή με τη γρήγορη αναγγελία του προς τις αρχές δώσει αφορμή για την αποτροπή του.».

Άρθρο 45 **Συμπερίληψη παραβίασης ερυθρού σηματοδότη στις περιπτώσεις επικίνδυνης οδήγησης -Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 290Α Ποινικού Κώδικα** Στην παρ. 1 του άρθρου 290Α του Ποινικού Κώδικα προστίθεται περ. ε) και η παρ. 1 του άρθρου 290Α διαμορφώνεται ως εξής: «1. Όποιος κατά τη συγκοινωνία στους δρόμους ή στις πλατείες: α) οδηγεί όχημα, μολονότι δεν είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης ή β) οδηγεί όχημα σε εθνικές ή περιφερειακές οδούς αντίστροφα στο ρεύμα της εκάστοτε κατεύθυνσης ή σε πεζοδρόμους, πεζοδρόμια ή πλατείες, ή οδηγεί όχημα που είναι τεχνικά ανασφαλές ή με ανασφαλή τρόπο φορτωμένο ή προβαίνει κατά την οδήγηση σε επικίνδυνους ελιγμούς ή μετέχει σε αυτοσχέδιους αγώνες, ή γ) οδηγεί όχημα i) σε αυτοκινητόδρομο ή σε οδό ταχείας κυκλοφορίας με ταχύτητα που υπερβαίνει το επιτρεπόμενο όριο ταχύτητας κατά τουλάχιστον εξήντα (60) χλμ. ανά ώρα και αν πρόκειται για λεωφορείο ή φορτηγό αυτοκίνητο, κατά τουλάχιστον τριάντα (30) χλμ. ανά ώρα, ii) εντός κατοικημένης περιοχής ή σε άλλο οδικό δίκτυο με ταχύτητα που υπερβαίνει το επιτρεπόμενο όριο ταχύτητας κατά τουλάχιστον σαράντα (40) χλμ. ανά ώρα και αν πρόκειται για λεωφορείο ή φορτηγό αυτοκίνητο, κατά τουλάχιστον είκοσι (20) χλμ. ανά ώρα, ή δ) οδηγεί όχημα στη λωρίδα έκτακτης ανάγκης (Λ.Ε.Α.) εκτός των περιπτώσεων αποκλειστικού προορισμού της, ή ε) παραβιάζει ερυθρό σηματοδότη, τιμωρείται, αν δεν προβλέπονται βαρύτερες κυρώσεις σε άλλες διατάξεις: αα) με φυλάκιση έως τρία (3) έτη, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα, ββ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη, αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε σημαντική βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών, αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου.	**παρ. 1 του άρθρου 290Α του Ποινικού Κώδικα** «1. Όποιος κατά τη συγκοινωνία στους δρόμους ή στις πλατείες: α) οδηγεί όχημα, μολονότι δεν είναι σε θέση να το πράξει με ασφάλεια εξαιτίας της κατανάλωσης οινοπνεύματος ή χρήσης ναρκωτικών ουσιών ή λόγω σωματικής ή πνευματικής εξάντλησης ή β) οδηγεί όχημα σε εθνικές ή περιφερειακές οδούς αντίστροφα στο ρεύμα της εκάστοτε κατεύθυνσης ή σε πεζοδρόμους, πεζοδρόμια ή πλατείες, ή οδηγεί όχημα που είναι τεχνικά ανασφαλές ή με ανασφαλή τρόπο φορτωμένο ή προβαίνει κατά την οδήγηση σε επικίνδυνους ελιγμούς ή μετέχει σε αυτοσχέδιους αγώνες, ή γ) οδηγεί όχημα i) σε αυτοκινητόδρομο ή σε οδό ταχείας κυκλοφορίας με ταχύτητα που υπερβαίνει το επιτρεπόμενο όριο ταχύτητας κατά τουλάχιστον εξήντα (60) χλμ. ανά ώρα και αν πρόκειται για λεωφορείο ή φορτηγό αυτοκίνητο, κατά τουλάχιστον τριάντα (30) χλμ. ανά ώρα, ii) εντός κατοικημένης περιοχής ή σε άλλο οδικό δίκτυο με ταχύτητα που υπερβαίνει το επιτρεπόμενο όριο ταχύτητας κατά τουλάχιστον σαράντα (40) χλμ. ανά ώρα και αν πρόκειται για λεωφορείο ή φορτηγό αυτοκίνητο, κατά τουλάχιστον είκοσι (20) χλμ. ανά ώρα, ή δ) οδηγεί όχημα στη λωρίδα έκτακτης ανάγκης (Λ.Ε.Α.) εκτός των περιπτώσεων αποκλειστικού προορισμού της, τιμωρείται, αν δεν προβλέπονται βαρύτερες κυρώσεις σε άλλες διατάξεις: αα) με φυλάκιση έως τρία (3) έτη, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κοινός κίνδυνος σε ξένα πράγματα, ββ) με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους, αν από την πράξη μπορεί να προκύψει κίνδυνος για άνθρωπο, γγ) με κάθειρξη έως δέκα (10) έτη, αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τη βαριά σωματική βλάβη ή προκάλεσε σημαντική βλάβη σε κοινωφελείς εγκαταστάσεις, δδ) με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα (10) ετών, αν η πράξη είχε ως αποτέλεσμα τον θάνατο άλλου. Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.».

Αν προκλήθηκε ο θάνατος μεγάλου αριθμού ανθρώπων, το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει ισόβια κάθειρξη.».	
Άρθρο 46 **Αύξηση του κατώτατου ορίου ποινής στο αδίκημα της ανθρωποκτονίας από αμέλεια και πρόβλεψη προσωπικού λόγου απαλλαγής από την ποινή για οικείους θύματος – Τροποποίηση άρθρου 302 Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 302 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην υφιστάμενη μόνη παράγραφο αντικαθίστανται οι λέξεις «τριών μηνών» από τις λέξεις «δύο (2) ετών», β) προστίθεται παρ. 2 και το άρθρο 302 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 302 Ανθρωποκτονία από αμέλεια 1. Όποιος από αμέλεια σκότωσε άλλον, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών. 2. Αν το θύμα της πράξης της παρ. 1 είναι οικείος του υπαιτίου, το δικαστήριο μπορεί να απαλλάξει τον υπαίτιο από κάθε ποινή, αν πεισθεί ότι λόγω της ψυχικής οδύνης που υπέστη από τις συνέπειες της πράξης του δεν χρειάζεται να υποβληθεί σε ποινή.».	«Άρθρο 302 Ανθρωποκτονία από αμέλεια Όποιος από αμέλεια σκότωσε άλλον, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών.».
Άρθρο 47 **Σωματική βλάβη αδύναμων ατόμων – Αντικατάσταση άρθρου 312 Ποινικού Κώδικα** Το άρθρο 312 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 312 Σωματική βλάβη αδυνάμων ατόμων 1. Με την επιφύλαξη διατάξεων ειδικών ποινικών νόμων, όποιος προκαλεί σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας σε ανήλικο ή σε πρόσωπο που δεν μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του, τιμωρείται: α) για την πράξη του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 308, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους, β) για την πράξη του άρθρου 309, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο (2) ετών, γ) για την πράξη του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 310, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών και αν επεδίωκε την πρόκληση βαριάς σωματικής βλάβης, με κάθειρξη και	«Άρθρο 312 Σωματική βλάβη αδυνάμων ατόμων 1. Όποιος προκαλεί σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας σε ανήλικο ή σε πρόσωπο που δεν μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του, εφόσον τα πρόσωπα αυτά βρίσκονται υπό την επιμέλεια ή την προστασία του δράστη βάσει νόμου, δικαστικής απόφασης ή πραγματικής κατάστασης, συνοικούν με τον δράστη ή έχουν μαζί του σχέση εργασίας ή υπηρεσίας, τιμωρείται: α) για την πράξη του άρθρου 308 παρ. 1 εδάφιο α`, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, β) για την πράξη του άρθρου 309, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών, γ) για την πράξη του άρθρου 310 παρ. 1 εδ. α`, με φυλάκιση τουλάχιστον τριών ετών και αν επεδίωκε την πρόκληση βαριάς σωματικής βλάβης, με κάθειρξη και δ) για την πράξη του άρθρου 311, με κάθειρξη.

δ) για την πράξη του άρθρου 311, με κάθειρξη. 2. Με την πρόκληση σωματικής βλάβης κατά την περ. γ' της παρ. 1 εξομοιώνεται και η μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση σε βάρος των προσώπων της παρ. 1.».	2. Οι ίδιες ποινές επιβάλλονται όταν η πράξη τελείται σε βάρος συζύγου κατά τη διάρκεια του γάμου ή σε βάρος συντρόφου κατά τη διάρκεια της συμβίωσης. Η τέλεση της πράξης σε βάρος εγκύου συνιστά επιβαρυντική περίπτωση. 3. Με την πρόκληση σωματικής βλάβης σε βάρος ανηλίκου κατά την παράγραφο 1 στοιχείο α` εξομοιώνεται και η τέλεση των πράξεων των προηγούμενων παραγράφων ενώπιον ανηλίκου. 4. Με την πρόκληση σωματικής βλάβης κατά την παράγραφο 1 στοιχείο γ` εξομοιώνεται και η μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση σε βάρος των προσώπων της πρώτης παραγράφου.
Άρθρο 48 **Παράνομη βία – Αντικατάσταση παρ. 2 άρθρου 330 Ποινικού Κώδικα** Η παρ. 2 του άρθρου 330 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής: «2. Με την επιφύλαξη διατάξεων ειδικών ποινικών νόμων, αν η πράξη της παρ. 1 τελείται σε βάρος ανηλίκου ή προσώπου που δεν μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών.».	**παρ. 2 του άρθρου 330 του Ποινικού Κώδικα** «2. Αν η πράξη της προηγούμενης παραγράφου τελείται σε βάρος ανηλίκου ή προσώπου που δεν μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του, εφόσον τα πρόσωπα αυτά βρίσκονται υπό την επιμέλεια ή την προστασία του δράστη βάσει νόμου, δικαστικής απόφασης ή πραγματικής κατάστασης, συνοικούν με τον δράστη ή έχουν μαζί του σχέση εργασίας ή υπηρεσίας, επιβάλλεται φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών. Η ίδια ποινή επιβάλλεται όταν η πράξη τελείται σε βάρος συζύγου κατά τη διάρκεια του γάμου ή σε βάρος συντρόφου κατά τη διάρκεια της συμβίωσης.».
Άρθρο 49 **Απειλή – Αντικατάσταση παρ. 2 άρθρου 333 Ποινικού Κώδικα** Η παρ. 2 του άρθρου 333 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής: «2. Με την επιφύλαξη διατάξεων ειδικών ποινικών νόμων, αν η πράξη της παρ. 1 τελείται σε βάρος ανηλίκου ή προσώπου που δεν μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του επιβάλλεται φυλάκιση έως τρία (3) έτη ή χρηματική ποινή.».	**παρ. 2 του άρθρου 333 του Ποινικού Κώδικα** «2. Επιβάλλεται φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή αν η πράξη τελείται σε βάρος ανηλίκου ή προσώπου που δεν μπορεί να υπερασπίσει τον εαυτό του, εφόσον τα πρόσωπα αυτά βρίσκονται υπό την επιμέλεια ή την προστασία του δράστη βάσει νόμου, δικαστικής απόφασης ή πραγματικής κατάστασης, συνοικούν με αυτόν ή έχουν με αυτόν σχέση εργασίας ή υπηρεσίας. Η ίδια ποινή επιβάλλεται όταν η πράξη τελείται σε βάρος συζύγου κατά τη διάρκεια του γάμου ή σε βάρος συντρόφου κατά τη διάρκεια της συμβίωσης.».

Άρθρο 50 **Επέκταση του αξιοποίνου σε πρόσωπο που εμφανίζεται ως ανήλικο – Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 348Α Ποινικού Κώδικα** **(παρ. 7 άρθρου 5 Οδηγίας 2011/93/ΕΕ)** Στην παρ. 3 του άρθρου 348Α του Ποινικού Κώδικα επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, μετά από τις λέξεις «ή του σώματος εν γένει του ανηλίκου» και «από ή με ανήλικο» προστίθεται αναφορά στο πρόσωπο που εμφανίζεται ως ανήλικο, και η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής: «3. Υλικό παιδικής πορνογραφίας, κατά την έννοια των παρ. 1 και 2 συνιστά η αναπαράσταση ή η πραγματική ή η εικονική αποτύπωση σε ηλεκτρονικό ή άλλο υλικό φορέα των γεννητικών οργάνων ή του σώματος εν γένει του ανηλίκου ή προσώπου που εμφανίζεται ως ανήλικο, κατά τρόπο που προδήλως προκαλεί γενετήσια διέγερση, καθώς και της πραγματικής ή εικονικής γενετήσιας πράξης που διενεργείται από ή με ανήλικο ή πρόσωπο που εμφανίζεται ως ανήλικο.».	**παρ. 3 του άρθρου 348Α του Ποινικού Κώδικα** 3. Υλικό παιδικής πορνογραφίας, κατά την έννοια των προηγούμενων παραγράφων συνιστά η αναπαράσταση ή η πραγματική ή η εικονική αποτύπωση σε ηλεκτρονικό ή άλλο υλικό φορέα των γεννητικών οργάνων ή του σώματος εν γένει του ανηλίκου, κατά τρόπο που προδήλως προκαλεί γενετήσια διέγερση, καθώς και της πραγματικής ή εικονικής γενετήσιας πράξης που διενεργείται από ή με ανήλικο.
Άρθρο 51 **Πορνογραφικές παραστάσεις ανηλίκων - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 348Γ Ποινικού Κώδικα** **(παρ. 4 άρθρου 4 Οδηγίας 2011/93/ΕΕ)** Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 348Γ του Ποινικού Κώδικα τροποποιείται με τη διαγραφή της καταβολής αντιτίμου ως στοιχείου της αντικειμενικής υπόστασης του αδικήματος των πορνογραφικών παραστάσεων ανηλίκων, επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής:	**παρ. 1 του άρθρου 348Γ του Ποινικού Κώδικα** «1. Όποιος εξωθεί ή παρασύρει ανήλικο προκειμένου να συμμετάσχει σε πορνογραφικές παραστάσεις ή διοργανώνει αυτές, τιμωρείται ως εξής: α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, με κάθειρξη, β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δώδεκα αλλά όχι τα δεκατέσσερα έτη, με κάθειρξη έως δέκα έτη, γ) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα έτη, με

«1. Όποιος εξωθεί ή παρασύρει ανήλικο προκειμένου να συμμετάσχει σε πορνογραφικές παραστάσεις ή διοργανώνει αυτές, τιμωρείται ως εξής: α) αν ο παθών δεν συμπλήρωσε τα δώδεκα έτη, με κάθειρξη, β) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δώδεκα αλλά όχι τα δεκατέσσερα έτη, με κάθειρξη έως δέκα έτη, γ) αν ο παθών συμπλήρωσε τα δεκατέσσερα έτη, με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. Όποιος εν γνώσει του, παρακολουθεί πορνογραφική παράσταση στην οποία συμμετέχουν ανήλικοι τιμωρείται στις περ. α' και β' του πρώτου εδαφίου με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και στην περ. γ' με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.».	φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών. Όποιος εν γνώσει, έχοντας καταβάλει σχετικό αντίτιμο, παρακολουθεί πορνογραφική παράσταση στην οποία συμμετέχουν ανήλικοι τιμωρείται στις περιπτώσεις α` και β` του προηγούμενου εδαφίου με φυλάκιση τουλάχιστον δύο ετών και στην περίπτωση γ` με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους.».
Άρθρο 52 **Επαναφορά της αυτεπάγγελτης δίωξης στο αδίκημα της παραβίασης υποχρέωσης διατροφής – Τροποποίηση άρθρου 358 Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 358 του Ποινικού Κώδικα διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 358 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 358 Παραβίαση της υποχρέωσης διατροφής Όποιος κακόβουλα παραβιάζει την υποχρέωση διατροφής που την επιβάλει σε αυτόν ο νόμος και έχει αναγνωριστεί, έστω προσωρινά, με εκτελεστό τίτλο, με τρόπο τέτοιο ώστε ο δικαιούχος να υποστεί στερήσεις ή να αναγκαστεί να δεχτεί την βοήθεια άλλων, τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή.».	«Άρθρο 358 Παραβίαση της υποχρέωσης διατροφής Όποιος κακόβουλα παραβιάζει την υποχρέωση διατροφής που την επιβάλει σε αυτόν ο νόμος και έχει αναγνωριστεί, έστω προσωρινά, με εκτελεστό τίτλο, με τρόπο τέτοιο ώστε ο δικαιούχος να υποστεί στερήσεις ή να αναγκαστεί να δεχτεί την βοήθεια άλλων, τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή. Για την ποινική δίωξη απαιτείται έγκληση.».
Άρθρο 53 **Εξύβριση – Τροποποίηση άρθρου 361 Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 361 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 1 αα) το πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται, αβ) στο δεύτερο εδάφιο προστίθεται ως διακεκριμένη περίπτωση δημόσιας προσβολής αυτή που αφορά σχέσεις ιδιωτικού ή οικογενειακού βίου, β) στην παρ. 2 επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και το άρθρο 361 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 361 Εξύβριση 1. Όποιος, εκτός από τις περιπτώσεις της συκοφαντικής δυσφήμησης (άρθρο 363) προσβάλλει την τιμή άλλου με λόγο ή με	«Άρθρο 361 Εξύβριση 1. Όποιος, εκτός από τις περιπτώσεις της δυσφήμησης (άρθρα 362 και 363), προσβάλλει την τιμή άλλου με λόγο ή με έργο ή με οποιονδήποτε άλλο τρόπο τιμωρείται με φυλάκιση έως έξι μήνες ή χρηματική ποινή. Αν τελεί την πράξη δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσω διαδικτύου, επιβάλλεται φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή. 2. Η διάταξη της παραγράφου 4 του άρθρου 308 έχει και σε αυτή την περίπτωση εφαρμογή.».

έργο ή με οποιονδήποτε άλλον τρόπο, έχοντας τέτοιον σκοπό, τιμωρείται με φυλάκιση έως έξι μήνες ή χρηματική ποινή. Αν τελεί την ανωτέρω πράξη δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσω διαδικτύου, επιβάλλεται φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή και αν η προσβολή ανάγεται σε σχέσεις του ιδιωτικού ή του οικογενειακού βίου, επιβάλλεται φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή. 2. Η παρ. 4 του άρθρου 308 εφαρμόζεται και στην περίπτωση του πρώτου εδαφίου της παρ. 1.».	
Άρθρο 54 **Συκοφαντική δυσφήμηση – Αντικατάσταση άρθρου 363 Ποινικού Κώδικα** Το άρθρο 363 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 363 Συκοφαντική δυσφήμηση Όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου, ισχυρίζεται ή διαδίδει για κάποιον άλλον εν γνώσει του ψευδές γεγονός που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψη του άλλου τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) μηνών και χρηματική ποινή και αν τελεί την πράξη δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσω του διαδικτύου, με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών και χρηματική ποινή. Στην έννοια του τρίτου δεν περιλαμβάνονται δημόσιοι λειτουργοί ή υπάλληλοι που λαμβάνουν γνώση των ισχυρισμών για τα διάδικα μέρη, κατά την ενάσκηση καθήκοντος στο πλαίσιο πολιτικής, ποινικής ή διοικητικής δίκης.».	«Άρθρο 363 Συκοφαντική δυσφήμηση Αν στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου, το γεγονός είναι ψευδές και ο υπαίτιος γνώριζε ότι αυτό είναι ψευδές τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και χρηματική ποινή και αν τελεί την πράξη δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσω του διαδικτύου, με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών και χρηματική ποινή.».
Άρθρο 55 **Νομοτεχνική προσαρμογή του αδικήματος της προσβολής μνήμης νεκρού συνεπεία της κατάργησης του αδικήματος της δυσφήμησης – Τροποποίηση άρθρου 365 Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 365 του Ποινικού Κώδικα, μετά από τον αριθμό «361» διαγράφεται ο αριθμός «362» και το άρθρο διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 365 Προσβολή μνήμης νεκρού Όποιος με τις πράξεις των άρθρων 361 και 363 προσβάλλει τη μνήμη νεκρού ή την τιμή προσώπου που έχει κηρυχθεί άφαντο, τιμωρείται, με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας.».	«Άρθρο 365 Προσβολή μνήμης νεκρού Όποιος με τις πράξεις των άρθρων 361, 362 και 363 προσβάλλει τη μνήμη νεκρού ή την τιμή προσώπου που έχει κηρυχθεί άφαντο, τιμωρείται, με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας.».

Άρθρο 56 **Νομοτεχνική προσαρμογή των γενικών διατάξεων περί των εγκλημάτων κατά της τιμής συνεπεία της κατάργησης του αδικήματος της δυσφήμησης – Τροποποίηση άρθρου 366 Ποινικού Κώδικα** Στο άρθρο 366 του Ποινικού Κώδικα επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) ο τίτλος αντικαθίσταται, β) διαγράφονται οι παρ. 1 και 3, γ) στην παρ. 2 διαγράφεται η παραπομπή στο άρθρο 362 και το άρθρο 366 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 366 Γενική διάταξη 1. [Καταργείται]. 2. Αν στις περιπτώσεις των άρθρων 363 και 365 το γεγονός που ισχυρίστηκε ή διέδωσε ο υπαίτιος είναι πράξη αξιόποινη για την οποία ασκήθηκε ποινική δίωξη, αναστέλλεται η δίκη για τη δυσφήμηση έως το τέλος της ποινικής δίωξης. Θεωρείται αποδεδειγμένο ότι το γεγονός είναι αληθινό αν η απόφαση είναι καταδικαστική. 3. [Καταργείται].».	«Άρθρο 366 Γενικές διατάξεις 1. Αν το γεγονός του άρθρου 362 είναι αληθινό, η πράξη μένει ατιμώρητη, εκτός εάν αυτό αφορά αποκλειστικά σχέσεις του οικογενειακού ή του ιδιωτικού βίου που δεν θίγουν το δημόσιο συμφέρον. 2. Αν στις περιπτώσεις των άρθρων 362, 363 και 365 το γεγονός που ισχυρίστηκε ή διέδωσε ο υπαίτιος είναι πράξη αξιόποινη για την οποία ασκήθηκε ποινική δίωξη, αναστέλλεται η δίκη για τη δυσφήμηση έως το τέλος της ποινικής δίωξης. Θεωρείται αποδεδειγμένο ότι το γεγονός είναι αληθινό αν η απόφαση είναι καταδικαστική. 3. Η απόδειξη της αλήθειας του γεγονότος δεν αποκλείει την τιμωρία για εξύβριση, αν από τον τρόπο που πραγματοποιήθηκε η δυσφήμηση ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε, προκύπτει σκοπός εξύβρισης.».
Άρθρο 57 **Νομοτεχνική προσαρμογή της έγκλησης για τα εγκλήματα κατά της τιμής συνεπεία της κατάργησης του αδικήματος της δυσφήμησης – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 368 Ποινικού Κώδικα** Στην παρ. 1 του άρθρου 368 του Ποινικού Κώδικα, μετά από τον αριθμό «361» διαγράφεται ο αριθμός «362» και το άρθρο 368 διαμορφώνεται ως εξής:	«Άρθρο 368 Έγκληση 1. Για την ποινική δίωξη των πράξεων των άρθρων 361, 362, 363 και 365 απαιτείται έγκληση. 2. Στην περίπτωση του άρθρου 365 δικαίωμα να υποβάλλουν έγκληση έχουν ο σύζυγος που επέζησε και τα παιδιά του νεκρού ή του

«Άρθρο 368 Έγκληση 1. Για την ποινική δίωξη των πράξεων των άρθρων 361, 363 και 365 απαιτείται έγκληση. 2. Στην περίπτωση του άρθρου 365 δικαίωμα να υποβάλλουν έγκληση έχουν ο σύζυγος που επέζησε και τα παιδιά του νεκρού ή του άφαντου, και αν αυτοί δεν υπάρχουν, οι γονείς και οι αδελφοί του.».	άφαντου, και αν αυτοί δεν υπάρχουν, οι γονείς και οι αδελφοί του.».
Άρθρο 58 **Κλοπή - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 372 Ποινικού Κώδικα** Στην παρ. 1 του άρθρου 372 του Ποινικού Κώδικα μετά από τις λέξεις «τιμωρείται με φυλάκιση» προστίθενται οι λέξεις «και χρηματική ποινή» και το άρθρο 372 διαμορφώνεται ω εξής: «Άρθρο 372 Κλοπή 1. Όποιος αφαιρεί ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα από την κατοχή άλλου με σκοπό να το ιδιοποιηθεί παράνομα, τιμωρείται με φυλάκιση και χρηματική ποινή και αν το αντικείμενο της κλοπής είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή. 2. Κινητό πράγμα θεωρείται κατά τον Κώδικα και η ηλεκτρική και κάθε άλλης μορφής ενέργεια.».	«Άρθρο 372 Κλοπή 1. Όποιος αφαιρεί ξένο (ολικά ή εν μέρει) κινητό πράγμα από την κατοχή άλλου με σκοπό να το ιδιοποιηθεί παράνομα, τιμωρείται με φυλάκιση και αν το αντικείμενο της κλοπής είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας, με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους και χρηματική ποινή. 2. Κινητό πράγμα θεωρείται κατά τον Κώδικα και η ηλεκτρική και κάθε άλλης μορφής ενέργεια.».
Άρθρο 59 **Απρόκλητη φθορά ξένης ιδιοκτησίας – Αντικατάσταση παρ. 1 άρθρου 378 Ποινικού Κώδικα** Η παρ. 1 του άρθρου 378 αντικαθίσταται ως εξής: «1. Όποιος καταστρέφει ή βλάπτει ξένο (ολικά ή εν μέρει) πράγμα ή με άλλον τρόπο καθιστά ανέφικτη τη χρήση του τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή. Αν το πράγμα είναι μικρής αξίας ή η ζημία που προκλήθηκε είναι ελαφρά, ο υπαίτιος τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας. Αν το πράγμα είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας ή τοποθετημένο σε δημόσιο χώρο ή η πράξη έγινε χωρίς πρόκληση από τον παθόντα τιμωρείται με	**παρ. 1 του άρθρου 378** «1. Όποιος καταστρέφει ή βλάπτει ξένο (ολικά ή εν μέρει) πράγμα ή με άλλον τρόπο καθιστά ανέφικτη τη χρήση του τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή και αν το πράγμα είναι ιδιαίτερα μεγάλης αξίας ή τοποθετημένο σε δημόσιο χώρο με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους. Αν το πράγμα είναι μικρής αξίας ή η ζημία που προκλήθηκε είναι ελαφρά, ο υπαίτιος τιμωρείται με χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας.».

φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή.».	
Άρθρο 60 **Γενικές διατάξεις για την άσκηση ποινικής δίωξης –Αντικατάσταση παρ. 1 άρθρου 381 και παρ. 1 άρθρου 405 Ποινικού Κώδικα** 1. Η παρ. 1 του άρθρου 381 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής: «1. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 374Α, στην παρ. 1 του άρθρου 375, στο άρθρο 377, στο πρώτο και δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 378 και στην παρ. 1 του άρθρου 379 απαιτείται έγκληση.». 2. Η παρ. 1 του άρθρου 405 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής: «1. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 387 και 389, στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 390, στο άρθρο 397 και στην παρ. 1 του άρθρου 404 απαιτείται έγκληση.».	**παρ. 1 άρθρου 381** 1**.** Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 374Α, 375 παρ. 1 και 2, 377, 378 παρ. 1 εδάφιο β' και 379 παρ. 1 απαιτείται έγκληση. Στην περίπτωση του εδάφιο α' της παρ. 1 του άρθρου 378 η ποινική δίωξη ασκείται αυτεπαγγέλτως, ο εισαγγελέας, όμως, με διάταξή του απέχει από την ποινική δίωξη αν ο παθών δηλώσει ότι δεν επιθυμεί την ποινική δίωξη του δράστη. Αν η δήλωση υποβληθεί μετά την άσκηση ποινικής δίωξης, το δικαστήριο παύει οριστικά αυτήν. **παρ. 1 του άρθρου 405 του Ποινικού Κώδικα** «1. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στην παρ. 1 του άρθρου 386, στην παρ. 1 του άρθρου 386Α, στα άρθρα 387 και 389, στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 390 και στα άρθρα 397 και 404 απαιτείται έγκληση. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 390 παρ. 1 εδάφιο β` αν η απιστία στρέφεται άμεσα κατά πιστωτικού ή χρηματοδοτικού ιδρύματος ή επιχειρήσεων του χρηματοπιστωτικού τομέα απαιτείται έγκληση. Για την ποινική δίωξη των εγκλημάτων που προβλέπονται στο άρθρο 394, απαιτείται έγκληση, αν το πράγμα προήλθε από πράξη, η οποία διώκεται κατ` έγκληση.».

Άρθρο 61 **Μη καταβολή χρεών προς το Δημόσιο - Τροποποίηση περ. γ' παρ. 1 άρθρου 25 ν. 1882/1990** Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 25 του ν. 1882/1990 (Α' 43) διαγράφονται οι λέξεις «, τα χρέη που προέρχονται από τη μη εκτέλεση χρηματικών ποινών που επιβλήθηκαν από ποινικό δικαστήριο και οι σχετικές με αυτά προσαυξήσεις, τόκοι και λοιπές επιβαρύνσεις καθώς και», και η παρ. 1 του άρθρου 25 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 25 Ποινικό αδίκημα μη καταβολής χρεών προς το Δημόσιο και τρίτους 1. Όποιος δεν καταβάλλει τα βεβαιωμένα στη Φορολογική Διοίκηση χρέη προς το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων (4) μηνών τιμωρείται με ποινή φυλάκισης: α) Ενός (1) τουλάχιστον έτους, εφόσον το συνολικό χρέος από κάθε αιτία, συμπεριλαμβανομένων των κάθε είδους τόκων ή προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων μέχρι την ημερομηνία σύνταξης του πίνακα χρεών, υπερβαίνει το ποσό των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ. β) Τριών (3) τουλάχιστον ετών, εφόσον το συνολικό χρέος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ανωτέρω περίπτωση α΄, υπερβαίνει το ποσό των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ. Η ποινική δίωξη ασκείται ύστερα από αίτηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ή των Ελεγκτικών Κέντρων ή του Τελωνείου προς τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών της έδρας τους, που συνοδεύεται υποχρεωτικά από πίνακα χρεών, συμπεριλαμβανομένων των κάθε είδους τόκων ή προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων. Στην αίτηση και στον πίνακα χρεών που υποβάλλονται σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο δεν συμπεριλαμβάνονται και δεν υπολογίζονται για τον προσδιορισμό της ευθύνης του προσώπου τα χρέη από τα αδικήματα που τυποποιούνται στο άρθρο 66 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας μαζί με τις σχετικές με αυτά προσαυξήσεις, τόκους και λοιπές επιβαρύνσεις. Η πράξη μπορεί να κριθεί ατιμώρητη, εάν το ποσό που οφείλεται εξοφληθεί μέχρι την εκδίκαση της υπόθεσης σε οποιονδήποτε βαθμό.».	**παρ. 1 του άρθρου 25 του ν. 1882/1990 (Α' 43)** «1. Όποιος δεν καταβάλλει τα βεβαιωμένα στη Φορολογική Διοίκηση χρέη προς το Δημόσιο, τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, τις επιχειρήσεις και τους οργανισμούς του ευρύτερου δημόσιου τομέα για χρονικό διάστημα μεγαλύτερο των τεσσάρων (4) μηνών τιμωρείται με ποινή φυλάκισης: α) Ενός (1) τουλάχιστον έτους, εφόσον το συνολικό χρέος από κάθε αιτία, συμπεριλαμβανομένων των κάθε είδους τόκων ή προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων μέχρι την ημερομηνία σύνταξης του πίνακα χρεών, υπερβαίνει το ποσό "των εκατό χιλιάδων (100.000) ευρώ". β) Τριών (3) τουλάχιστον ετών, εφόσον το συνολικό χρέος, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην ανωτέρω περίπτωση α, υπερβαίνει το ποσό "των διακοσίων χιλιάδων (200.000) ευρώ" . Η ποινική δίωξη ασκείται ύστερα από αίτηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. ή των Ελεγκτικών Κέντρων ή του Τελωνείου προς τον Εισαγγελέα Πρωτοδικών της έδρας τους, που συνοδεύεται υποχρεωτικά από πίνακα χρεών, συμπεριλαμβανομένων των κάθε είδους τόκων ή προσαυξήσεων και λοιπών επιβαρύνσεων. Στην αίτηση και στον πίνακα χρεών που υποβάλλονται σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο δεν συμπεριλαμβάνονται και δεν υπολογίζονται για τον προσδιορισμό της ευθύνης του προσώπου, τα χρέη που προέρχονται από τη μη εκτέλεση χρηματικών ποινών που επιβλήθηκαν από ποινικό δικαστήριο και οι σχετικές με αυτά προσαυξήσεις, τόκοι και λοιπές επιβαρύνσεις καθώς και τα χρέη από τα αδικήματα που τυποποιούνται στο άρθρο 66 του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας μαζί με τις σχετικές με αυτά προσαυξήσεις, τόκους και λοιπές επιβαρύνσεις.».

Άρθρο 62 **Αρμόδια δικαστήρια για την εκδίκαση κακουργημάτων – Τροποποίηση άρθρου 7 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 7 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην περ. δ' της παρ. 1 αα) προστίθεται η ιεραρχική κατάταξη του τριμελούς εφετείου και υποπερ. i) έως iii), αβ) προστίθενται δεύτερο και τρίτο εδάφιο, β) η περ. ε' της παρ. 1 διαγράφεται, γ) η παρ. 3 τροποποιείται με τη διαγραφή των λέξεων «και το πενταμελές» και την προσθήκη της λέξης «και» μετά τη λέξη «μονομελές» και το άρθρο 7 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 7 Δικαστήρια που δικάζουν τα κακουργήματα 1. Τα δικαστήρια που δικάζουν τα κακουργήματα συγκροτούνται ως εξής: α) Το μικτό ορκωτό δικαστήριο συγκροτείται από τον πρόεδρο πρωτοδικών ή τον αναπληρωτή του, δύο πρωτοδίκες και τέσσερις ενόρκους, β) Το μικτό ορκωτό εφετείο συγκροτείται από τον πρόεδρο εφετών, δύο εφέτες και τέσσερις ενόρκους, γ) Το μονομελές εφετείο συντίθεται από τον πρόεδρο εφετών ή εφέτη, δ) Το τριμελές εφετείο που διακρίνεται ιεραρχικά i) σε τριμελές εφετείο που δικάζει εφέσεις κατά αποφάσεων τριμελούς εφετείου, ii) σε τριμελές εφετείο που δικάζει κακουργήματα σε πρώτο βαθμό και εφέσεις κατά αποφάσεων μονομελούς εφετείου επί κακουργημάτων, iii) σε τριμελές εφετείο που δικάζει εφέσεις κατά πλημμελημάτων, ε) [Καταργείται]. Στην υποπερ. i) το τριμελές εφετείο συντίθεται σύμφωνα με την παρ. 8 του άρθρου 111. Στις υποπερ. ii) και iii) το τριμελές εφετείο συντίθεται από τον πρόεδρο εφετών ή τον αναπληρωτή του και από δύο (2) εφέτες. 2. Το μικτό ορκωτό δικαστήριο συγκροτείται στην έδρα κάθε πρωτοδικείου και το μικτό ορκωτό εφετείο στην έδρα κάθε εφετείου. 3. Το μονομελές και το τριμελές εφετείο λειτουργούν στην έδρα κάθε εφετείου. 4. Ο εισαγγελέας των εφετών ή άλλος εισαγγελέας ή αντεισαγγελέας του ίδιου εφετείου ασκεί καθήκοντα εισαγγελέα στο μικτό ορκωτό εφετείο της έδρας του και στα μικτά ορκωτά δικαστήρια της έδρας και της περιφέρειάς του στα οποία και προσδιορίζει τις υποθέσεις. Μπορεί επίσης να αναθέτει σε εισαγγελέα πρωτοδικών να εκτελεί καθήκοντα εισαγγελέα στα μικτά ορκωτά δικαστήρια της έδρας και της περιφέρειάς του. Ο εισαγγελέας πρωτοδικών ο οποίος	«Άρθρο 7 Δικαστήρια που δικάζουν τα κακουργήματα 1. Τα δικαστήρια που δικάζουν τα κακουργήματα συγκροτούνται ως εξής: α) Το μικτό ορκωτό δικαστήριο συγκροτείται από τον πρόεδρο πρωτοδικών ή τον αναπληρωτή του, δύο πρωτοδίκες και τέσσερις ενόρκους· β) Το μικτό ορκωτό εφετείο συγκροτείται από τον πρόεδρο εφετών, δύο εφέτες και τέσσερις ενόρκους· γ) Το μονομελές εφετείο συντίθεται από τον πρόεδρο εφετών ή εφέτη· δ) Το τριμελές εφετείο συντίθεται από τον πρόεδρο εφετών ή τον αναπληρωτή του και από δύο εφέτες· ε) Το πενταμελές εφετείο συντίθεται από τον πρόεδρο εφετών και από τέσσερις εφέτες. 2. Το μικτό ορκωτό δικαστήριο συγκροτείται στην έδρα κάθε πρωτοδικείου και το μικτό ορκωτό εφετείο στην έδρα κάθε εφετείου. 3. Το μονομελές, το τριμελές και το πενταμελές εφετείο λειτουργούν στην έδρα κάθε εφετείου. 4. Ο εισαγγελέας των εφετών ή άλλος εισαγγελέας ή αντεισαγγελέας του ίδιου εφετείου ασκεί καθήκοντα εισαγγελέα στο μικτό ορκωτό εφετείο της έδρας του και στα μικτά ορκωτά δικαστήρια της έδρας και της περιφέρειάς του στα οποία και προσδιορίζει τις υποθέσεις. Μπορεί επίσης να αναθέτει σε εισαγγελέα πρωτοδικών να εκτελεί καθήκοντα εισαγγελέα στα μικτά ορκωτά δικαστήρια της έδρας και της περιφέρειάς του. Ο εισαγγελέας πρωτοδικών ο οποίος εκτέλεσε τα ως άνω καθήκοντα μπορεί, αφού προηγουμένως ενημερώσει τον εισαγγελέα εφετών και λάβει από αυτόν γραπτή σύμφωνη γνώμη, να ασκεί έφεση κατά της απόφασης κατά το άρθρο 489. 5. Καθήκοντα γραμματέα στο μικτό ορκωτό δικαστήριο εκτελεί υπάλληλος της γραμματείας του πρωτοδικείου, ενώ στο μικτό ορκωτό εφετείο υπάλληλος της γραμματείας του εφετείου.».

εκτέλεσε τα ως άνω καθήκοντα μπορεί, αφού προηγουμένως ενημερώσει τον εισαγγελέα εφετών και λάβει από αυτόν γραπτή σύμφωνη γνώμη, να ασκεί έφεση κατά της απόφασης κατά το άρθρο 489. 5. Καθήκοντα γραμματέα στο μικτό ορκωτό δικαστήριο εκτελεί υπάλληλος της γραμματείας του πρωτοδικείου, ενώ στο μικτό ορκωτό εφετείο υπάλληλος της γραμματείας του εφετείου.».	
Άρθρο 63 **Ορισμός συμπαρεδρευόντων δικαστών στα Δικαστήρια που δικάζουν τα κακουργήματα – Τροποποίηση άρθρου 8 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο πρώτο εδάφιο του άρθρου 8 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας διαγράφονται οι λέξεις «και έως τρεις, όταν αποτελείται από πέντε δικαστές» και το άρθρο 8 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 8 Ορισμός συμπαρεδρευόντων δικαστών στα Δικαστήρια που δικάζουν τα κακουργήματα. Αν ο πρόεδρος ή ο πρόεδρος του συμβουλίου που διευθύνει το εφετείο προβλέπει ότι κάποια δίκη θα διαρκέσει πολύ, ορίζει με πράξη του έως δύο συμπαρεδρεύοντες δικαστές, όταν το εφετείο αποτελείται από τρεις δικαστές, για να αναπληρώσουν αυτούς που θα έχουν τυχόν κώλυμα κατά τη διάρκεια της δίκης. Όπου διενεργείται κλήρωση των συνθέσεων, ο ορισμός γίνεται αμέσως μετά την κλήρωση του μεν προέδρου από τον πίνακα των κληρωθέντων αναπληρωματικών προέδρων των δε μελών της σύνθεσης από τον πίνακα των κληρωθέντων αναπληρωματικών δικαστών, κατά τη σειρά της κλήρωσής τους. Σε περίπτωση κωλύματος του προέδρου την προεδρία αναλαμβάνει ο αρχαιότερος μεταξύ αυτών που απομένουν, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονται και οι συμπαρεδρεύοντες.».	«Άρθρο 8 Ορισμός συμπαρεδρευόντων δικαστών στα Δικαστήρια που δικάζουν τα κακουργήματα Αν ο πρόεδρος ή ο πρόεδρος του συμβουλίου που διευθύνει το εφετείο προβλέπει ότι κάποια δίκη θα διαρκέσει πολύ, ορίζει με πράξη του έως δύο συμπαρεδρεύοντες δικαστές, όταν το εφετείο αποτελείται από τρεις δικαστές και έως τρεις, όταν αποτελείται από πέντε δικαστές, για να αναπληρώσουν αυτούς που θα έχουν τυχόν κώλυμα κατά τη διάρκεια της δίκης. Όπου διενεργείται κλήρωση των συνθέσεων, ο ορισμός γίνεται αμέσως μετά την κλήρωση του μεν προέδρου από τον πίνακα των κληρωθέντων αναπληρωματικών προέδρων των δε μελών της σύνθεσης από τον πίνακα των κληρωθέντων αναπληρωματικών δικαστών, κατά τη σειρά της κλήρωσής τους. Σε περίπτωση κωλύματος του προέδρου την προεδρία αναλαμβάνει ο αρχαιότερος μεταξύ αυτών που απομένουν, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονται και οι συμπαρεδρεύοντες.».
Άρθρο 64 **Σύνθεση εφετείου – Τροποποίηση άρθρου 9 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 9 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 9 διαμορφώνεται ως εξής «Άρθρο 9 Εφετείο Το συμβούλιο των εφετών και το τριμελές εφετείο συντίθεται από τον πρόεδρο εφετών ή τον αναπληρωτή του και από δύο εφέτες.».	«Άρθρο 9 Εφετείο Το συμβούλιο των εφετών και το τριμελές εφετείο συντίθεται από τον πρόεδρο εφετών ή τον αναπληρωτή του και από δύο εφέτες. Όταν το δικαστήριο των εφετών δικάζει εφέσεις κατά αποφάσεων του τριμελούς εφετείου, συντίθεται από τον πρόεδρο εφετών και από τέσσερις εφέτες.»

	.
Άρθρο 66 **Περιεχόμενο και υποβολή της αίτησης εξαίρεσης - Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 17 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 17 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παρ. 5 ως εξής: «5. Η αίτηση εξαίρεσης είναι απαράδεκτη αν δεν συνοδεύεται από παράβολο εκατό (100) ευρώ υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.), το οποίο επιστρέφεται αν γίνει αυτή ολικά ή μερικά δεκτή. Εξαιρούνται από την κατάθεση παραβόλου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004 (Α' 24).».	«Άρθρο 17 Περιεχόμενο και υποβολή της αίτησης εξαίρεσης. 1. Η αίτηση εξαίρεσης πρέπει να περιέχει με σαφήνεια τους λόγους της εξαίρεσης, να μνημονεύει το όνομα εκείνου του οποίου ζητείται η εξαίρεση, τα πραγματικά γεγονότα στα οποία στηρίζονται οι λόγοι αυτοί και να αναφέρει τα μέσα της απόδειξής τους. Διαφορετικά η αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη στην ίδια συνεδρίαση από την ίδια σύνθεση του δικαστηρίου ή του συμβουλίου στο οποίο υποβάλλεται. 2. Την αίτηση εξαίρεσης πρέπει να υπογράφει ο ίδιος ο αιτών ή πληρεξούσιος που έχει ειδική γι` αυτό πληρεξουσιότητα. Μεταγενέστερη προσκόμιση του εγγράφου της πληρεξουσιότητας δεν επιτρέπεται. Στο έγγραφο της πληρεξουσιότητας πρέπει να αναφέρονται ειδικά και συγκεκριμένα οι λόγοι για τους οποίους ζητείται η εξαίρεση. Σε περίπτωση μη τήρησης των πιο πάνω διατυπώσεων, η αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη από την ίδια σύνθεση του δικαστηρίου ή του συμβουλίου στο οποίο υποβάλλεται. 3. Ο αιτών ή ο ειδικός για τον σκοπό αυτό πληρεξούσιός του εγχειρίζει την αίτηση στον εισαγγελέα του δικαστηρίου, όπου υπηρετεί το πρόσωπο του οποίου ζητείται η εξαίρεση. Αν ζητείται η εξαίρεση μέλους μικτού ορκωτού δικαστηρίου ή μικτού ορκωτού εφετείου, η αίτηση εγχειρίζεται στον εισαγγελέα εφετών. 4. Η αίτηση για την εξαίρεση μέλους δικαστηρίου που συνεδριάζει μπορεί να υποβληθεί και με προφορική δήλωση, που καταχωρίζεται στα πρακτικά της συνεδρίασης και πρέπει να περιέχει όλα τα στοιχεία που αναφέρονται στην παρ. 1. Η δήλωση γίνεται

	αυτοπροσώπως ή από συνήγορο που έχει ειδική γι᾽ αυτό πληρεξουσιότητα, εφαρμοζόμενης αναλόγως και της διάταξης της παρ. 2. Διαφορετικά η αίτηση απορρίπτεται ως απαράδεκτη στην ίδια συνεδρίαση από την ίδια σύνθεση του δικαστηρίου στο οποίο υποβάλλεται. Όταν η αίτηση εξαίρεσης κατά ενός, περισσοτέρων ή όλων των μελών του δικαστηρίου, κρίνεται ότι είναι αόριστη ως προς τα πραγματικά γεγονότα ή προδήλως ανεπίδεκτη εκτίμησης ή ασκείται καταχρηστικά, απορρίπτεται στην ίδια συνεδρίαση από την ίδια σύνθεση του δικαστηρίου στο οποίο υποβάλλεται.».
Άρθρο 66 **Προσθήκη του αλλοδαπού δημοσίου στις περιπτώσεις φορολογικών, οικονομικών και συναφών εγκλημάτων – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 35 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 35 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) μετά από τις λέξεις «νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου» διαγράφεται η λέξη «και» και επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, β) προστίθενται οι λέξεις «και αλλοδαπού δημοσίου» μετά από τις λέξεις «της Ευρωπαϊκής Ένωσης» και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος, οι αναπληρωτές τους και οι εισαγγελικοί λειτουργοί που τους συνεπικουρούν, διενεργούν προκαταρκτική εξέταση είτε αυτοπροσώπως είτε παραγγέλλοντας σχετικά τους γενικούς ή ειδικούς ανακριτικούς υπαλλήλους, για τη διακρίβωση τυχόν τέλεσης μείζονος ποινικής απαξίας, κατά την κρίση του Προϊσταμένου του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος, φορολογικών, οικονομικών και οποιωνδήποτε άλλων συναφών εγκλημάτων, εφόσον αυτά τελούνται σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αλλοδαπού δημοσίου ή βλάπτουν σοβαρά την εθνική οικονομία. Επίσης, στην αρμοδιότητά τους υπάγονται τα κακουργήματα που τελούν Υπουργοί ή Υφυπουργοί και δεν καταλαμβάνονται από τις ρυθμίσεις της παρ. 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος, καθώς και τα κακουργήματα που τελούν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελούμενοι από την	**Παρ. 1 άρθρου 35 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «1. Οι εισαγγελείς οικονομικού εγκλήματος, οι αναπληρωτές τους και οι εισαγγελικοί λειτουργοί που τους συνεπικουρούν, διενεργούν προκαταρκτική εξέταση είτε αυτοπροσώπως είτε παραγγέλλοντας σχετικά τους γενικούς ή ειδικούς ανακριτικούς υπαλλήλους, για τη διακρίβωση τυχόν τέλεσης μείζονος ποινικής απαξίας, κατά την κρίση του Προϊσταμένου του Τμήματος Οικονομικού Εγκλήματος, φορολογικών, οικονομικών και οποιωνδήποτε άλλων συναφών εγκλημάτων, εφόσον αυτά τελούνται σε βάρος του Ελληνικού Δημοσίου, οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης ή βλάπτουν σοβαρά την εθνική οικονομία. Επίσης, στην αρμοδιότητά τους υπάγονται τα κακουργήματα που τελούν Υπουργοί ή Υφυπουργοί και δεν καταλαμβάνονται από τις ρυθμίσεις της παρ. 1 του άρθρου 86 του Συντάγματος, καθώς και τα κακουργήματα που τελούν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελούμενοι από την ιδιότητά τους, βουλευτές, μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που εκπροσωπούν την Ελλάδα, γενικοί και ειδικοί γραμματείς της Κυβέρνησης, διοικητές, υποδιοικητές ή πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες σύμβουλοι ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και αιρετά μονοπρόσωπα όργανα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, κάθε υπάλληλος κατά την έννοια της περ. α΄ του

ιδιότητά τους, βουλευτές, μέλη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου που εκπροσωπούν την Ελλάδα, γενικοί και ειδικοί γραμματείς της Κυβέρνησης, διοικητές, υποδιοικητές ή πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες σύμβουλοι ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου και αιρετά μονοπρόσωπα όργανα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, κάθε υπάλληλος κατά την έννοια της περ. α΄ του άρθρου 13 ΠΚ και όσοι υπηρετούν μόνιμα ή πρόσκαιρα και με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση: α) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ιδρύθηκαν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εφόσον τα ιδρυτικά νομικά πρόσωπα συμμετέχουν στη διοίκησή τους ή τα νομικά αυτά πρόσωπα είναι επιφορτισμένα με εκτέλεση κρατικών προγραμμάτων οικονομικής ανασυγκρότησης ή ανάπτυξης και β) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, στα οποία, κατά τις κείμενες διατάξεις, μπορούν να διατεθούν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου επιχορηγήσεις ή χρηματοδοτήσεις, ακόμη και αν οι υπαίτιοι έχουν παύσει να φέρουν την ιδιότητα αυτήν, εφόσον αυτά σχετίζονται με επιδίωξη οικονομικού οφέλους των ίδιων ή τρίτων ή την πρόκληση βλάβης στο Δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή στα ανωτέρω νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.».	άρθρου 13 ΠΚ και όσοι υπηρετούν μόνιμα ή πρόσκαιρα και με οποιαδήποτε ιδιότητα ή σχέση: α) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου που ιδρύθηκαν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, εφόσον τα ιδρυτικά νομικά πρόσωπα συμμετέχουν στη διοίκησή τους ή τα νομικά αυτά πρόσωπα είναι επιφορτισμένα με εκτέλεση κρατικών προγραμμάτων οικονομικής ανασυγκρότησης ή ανάπτυξης και β) σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, στα οποία, κατά τις κείμενες διατάξεις, μπορούν να διατεθούν από το Δημόσιο και από νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου επιχορηγήσεις ή χρηματοδοτήσεις, ακόμη και αν οι υπαίτιοι έχουν παύσει να φέρουν την ιδιότητα αυτήν, εφόσον αυτά σχετίζονται με επιδίωξη οικονομικού οφέλους των ίδιων ή τρίτων ή την πρόκληση βλάβης στο Δημόσιο, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή στα ανωτέρω νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου.».
Άρθρο 67 **Ποινική δίωξη – Τροποποίηση άρθρου 43 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 43 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 μετά από τις λέξεις «Στα κακουργήματα ή πλημμελήματα» προστίθεται η φράση «για τα οποία απειλείται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών» και διαγράφονται οι λέξεις «αρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου» και μετά από τις λέξεις «καθώς και στα πλημμελήματα αρμοδιότητας» αντικαθίσταται η λέξη «τριμελούς» από τη λέξη «μονομελούς» και η εντός παρενθέσεως παραπομπή επικαιροποιείται, β) στο τέταρτο εδάφιο της παρ. 1 μετά από τις λέξεις «οργάνων ελέγχου της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας» προστίθενται οι λέξεις «ή άλλων ελεγκτικών αρχών», γ) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 οι λέξεις «του άρθρου 111 της παρ. 6» αντικαθίστανται από τις λέξεις «της περ. δ’ του άρθρου 110», δ) στο πρώτο εδάφιο της	«Άρθρο 43 Έναρξη ποινικής δίωξης - Τρόποι κίνησης – Αρχειοθέτηση 1. Ο εισαγγελέας όταν λάβει τη μήνυση ή την αναφορά, κινεί την ποινική δίωξη, παραγγέλλοντας ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου αυτό προβλέπεται ή διαβιβάζοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών στην περίπτωση της επόμενης παραγράφου ή υποβάλλοντας αίτηση για την έκδοση ποινικής διαταγής (άρθρο 409). Στα κακουργήματα ή πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς πλημμελειοδικείου, καθώς και στα πλημμελήματα αρμοδιότητας τριμελούς εφετείου (άρθρο 111 παρ. 6), κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνησή

παρ. 3 μετά από τις λέξεις «θέτει στο αρχείο» η φράση «και, υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέρει σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη» αντικαθίσταται από τις λέξεις «με συνοπτικά αιτιολογημένη πράξη του», ε) το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 διαγράφεται, στ) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 5 η φράση «τίθεται αμέσως στο αρχείο από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών και εφαρμόζονται αναλόγως όσα ορίζονται στην παρ. 3» αντικαθίσταται από τη φράση «, ή χωρίς να τηρούνται οι προϋποθέσεις των παρ. 2 και 4 του άρθρου 42, τίθεται αμέσως στο αρχείο με πράξη του αρμοδίου εισαγγελέα πλημμελειοδικών» και το άρθρο 43 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 43 Έναρξη ποινικής δίωξης - Τρόποι κίνησης – Αρχειοθέτηση 1. Ο εισαγγελέας όταν λάβει τη μήνυση ή την αναφορά, κινεί την ποινική δίωξη, παραγγέλλοντας ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου αυτό προβλέπεται ή διαβιβάζοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών στην περίπτωση της επόμενης παραγράφου ή υποβάλλοντας αίτηση για την έκδοση ποινικής διαταγής (άρθρο 409). Στα κακουργήματα ή πλημμελήματα για τα οποία απειλείται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών, καθώς και στα πλημμελήματα αρμοδιότητας μονομελούς εφετείου (περ. δ’ άρθρου 110), κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχουν ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την κίνησή της. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται και επί ανηλίκων, για πράξεις που αν τις διέπραττε ενήλικος, θα διατασσόταν προκαταρκτική εξέταση. Αν έχει προηγηθεί ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση ελέγχου των οργάνων ελέγχου της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας ή άλλων ελεγκτικών αρχών και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη, μπορεί να μην ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση, εφόσον η ποινική δίωξη που πρόκειται να ασκηθεί αναφέρεται σε πράξεις ίδιες με εκείνες για τις οποίες διενεργήθηκε η Ε.Δ.Ε. ή αναφέρονται στο πόρισμα ή την έκθεση ελέγχου. 2. Αν διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο	της. Η ίδια διαδικασία ακολουθείται και επί ανηλίκων, για πράξεις που αν τις διέπραττε ενήλικος, θα διατασσόταν προκαταρκτική εξέταση. Αν έχει προηγηθεί ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση ελέγχου των οργάνων ελέγχου της Εθνικής Αρχής Διαφάνειας και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη, μπορεί να μην ενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση, εφόσον η ποινική δίωξη που πρόκειται να ασκηθεί αναφέρεται σε πράξεις ίδιες με εκείνες για τις οποίες διενεργήθηκε η Ε.Δ.Ε. ή αναφέρονται στο πόρισμα ή την έκθεση ελέγχου. 2. Αν διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση αρμόδιας κατά τον νόμο για έλεγχο αρχής για πλημμέλημα των προσώπων του άρθρου 111 της παρ. 6, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κινεί την ποινική δίωξη διαβιβάζοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών με σχέδιο κλητηρίου θεσπίσματος. Αν ο εισαγγελέας εφετών κρίνει ότι δεν συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο με απευθείας κλήση, υποβάλλει σχετική πρόταση στο συμβούλιο εφετών διατηρώντας το δικαίωμα να διατάξει προηγουμένως προανάκριση για τη συμπλήρωση του αποδεικτικού υλικού. 3. Αν η μήνυση ή η αναφορά δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών τη θέτει στο αρχείο και, υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέρει σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη. Ο τελευταίος, αν δεν συμφωνεί, έχει υποχρέωση να παραγγείλει προκαταρκτική εξέταση αν πρόκειται για κακούργημα ή πλημμέλημα για το οποίο αυτή είναι υποχρεωτική, είτε την άσκηση ποινικής δίωξης στις λοιπές περιπτώσεις προσδιορίζοντας σαφώς τα νομικά χαρακτηριστικά της αξιόποινης πράξης. 4. Αν έχει διενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 της παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση ή

245 παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση αρμόδιας κατά τον νόμο για έλεγχο αρχής για πλημμέλημα των προσώπων της περ. δ' του άρθρου 110, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κινεί την ποινική δίωξη διαβιβάζοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών με σχέδιο κλητηρίου θεσπίσματος. Αν ο εισαγγελέας εφετών κρίνει ότι δεν συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις για την εισαγωγή της υπόθεσης στο ακροατήριο με απευθείας κλήση, υποβάλλει σχετική πρόταση στο συμβούλιο εφετών διατηρώντας το δικαίωμα να διατάξει προηγουμένως προανάκριση για τη συμπλήρωση του αποδεικτικού υλικού. 3. Αν η μήνυση ή η αναφορά δεν στηρίζεται στον νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών τη θέτει στο αρχείο με συνοπτικά αιτιολογημένη πράξη του. 4. Αν έχει διενεργηθεί προκαταρκτική εξέταση ή αυτεπάγγελτη προανάκριση κατά το άρθρο 245 της παρ. 2 ή ένορκη διοικητική εξέταση ή υπάρχει πόρισμα ή έκθεση αρμόδιας κατά τον νόμο για έλεγχο αρχής και ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη, θέτει την υπόθεση στο αρχείο και, υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέρει σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη. Ο τελευταίος, αν δεν συμφωνεί, έχει δικαίωμα να παραγγείλει είτε τη συμπλήρωση προκαταρκτικής εξέτασης είτε την άσκηση ποινικής δίωξης, εκθέτοντας στην παραγγελία του συνοπτικά τους λόγους που την δικαιολογούν, προσδιορίζοντας σαφώς τα νομικά χαρακτηριστικά της αξιόποινης πράξης. 5. Μήνυση ή αναφορά η οποία υποβάλλεται με οποιονδήποτε τρόπο ανωνύμως ή με ανύπαρκτο όνομα, ή χωρίς να τηρούνται οι προϋποθέσεις των παρ. 2 και 4 του άρθρου 42, τίθεται αμέσως στο αρχείο με πράξη του αρμοδίου εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Όταν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι που μνημονεύονται ειδικά στην παραγγελία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, διατάσσεται η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης. 6. Ο αρμόδιος εισαγγελέας ανασύρει τη δικογραφία από το αρχείο μόνον όταν αναφαίνονται νέα πραγματικά περιστατικά ή στοιχεία ή γίνεται επίκληση αυτών, τα οποία δικαιολογούν κατά την κρίση του την επανεξέταση της υπόθεσης. Στην περίπτωση αυτή καλεί τον μηνυόμενο ή αυτόν σε βάρος	υπάρχει πόρισμα ή έκθεση αρμόδιας κατά τον νόμο για έλεγχο αρχής και ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κρίνει ότι δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη, θέτει την υπόθεση στο αρχείο και, υποβάλλοντας τη δικογραφία στον εισαγγελέα εφετών, αναφέρει σε αυτόν τους λόγους για τους οποίους δεν άσκησε ποινική δίωξη. Ο τελευταίος, αν δεν συμφωνεί, έχει δικαίωμα να παραγγείλει είτε τη συμπλήρωση προκαταρκτικής εξέτασης είτε την άσκηση ποινικής δίωξης, εκθέτοντας στην παραγγελία του συνοπτικά τους λόγους που την δικαιολογούν, προσδιορίζοντας σαφώς τα νομικά χαρακτηριστικά της αξιόποινης πράξης. 5. Μήνυση ή αναφορά η οποία υποβάλλεται με οποιονδήποτε τρόπο ανωνύμως ή με ανύπαρκτο όνομα, τίθεται αμέσως στο αρχείο από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών και εφαρμόζονται αναλόγως όσα ορίζονται στην παρ. 3. Όταν συντρέχουν εξαιρετικοί λόγοι που μνημονεύονται ειδικά στην παραγγελία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, διατάσσεται η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης. 6. Ο αρμόδιος εισαγγελέας ανασύρει τη δικογραφία από το αρχείο μόνον όταν αναφαίνονται νέα πραγματικά περιστατικά ή στοιχεία ή γίνεται επίκληση αυτών, τα οποία δικαιολογούν κατά την κρίση του την επανεξέταση της υπόθεσης. Στην περίπτωση αυτή καλεί τον μηνυόμενο ή αυτόν σε βάρος του οποίου διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση για παροχή εξηγήσεων.».

του οποίου διενεργήθηκε προκαταρκτική εξέταση για παροχή εξηγήσεων.».	
Άρθρο 68 **Αντικατάσταση του αρμόδιου για την έγκριση της διάταξης αποχής από δίωξη επί πλημμελημάτων δικαστικού λειτουργού και πρόβλεψη εφαρμογής επί συμμετοχής ή απόπειρας - Τροποποίηση άρθρου 48 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 48 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 1 αα) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «ύστερα από σύμφωνη γνώμη του οριζόμενου από τον διευθύνοντα το δικαστήριο πρωτοδίκη» αντικαθίστανται από τις λέξεις «κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Εισαγγελέα Εφετών» και αβ) προστίθεται τέταρτο εδάφιο, β) στην παρ. 2 διαγράφεται η παραπομπή στον νόμο «2803/2000», οι λέξεις «ύστερα από σύμφωνη γνώμη του οριζόμενου από τον διευθύνοντα το δικαστήριο πρωτοδίκη» αντικαθίστανται από τις λέξεις «κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Εισαγγελέα Εφετών» και προστίθεται τρίτο εδάφιο σχετικά με την εφαρμογή των διατάξεων επί απόπειρας, γ) στην παρ. 5 αντικαθίσταται η φράση «και ενημερώνει σχετικά τον κατά την παρ. 1 του παρόντος οριζόμενο πρωτοδίκη» από τη φράση «, την οποία κοινοποιεί στον Εισαγγελέα Εφετών για τη σύμφωνη γνώμη του» και το άρθρο 48 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 48 Αποχή από την ποινική δίωξη πλημμελημάτων υπό όρους. 1. Στις περιπτώσεις πλημμελήματος που απειλείται στον νόμο με ποινή φυλάκισης έως τριών ετών με ή χωρίς χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Εισαγγελέα Εφετών–και εφόσον συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής, να απόσχει προσωρινά από την ποινική δίωξη με αιτιολογημένη διάταξή του, υπό τον όρο ότι αυτός στον οποίο αποδίδεται η πράξη θα συναινέσει να εκπληρώσει όρους που κρίνονται ως	«Άρθρο 48 Αποχή από την ποινική δίωξη πλημμελημάτων υπό όρους. 1. Στις περιπτώσεις πλημμελήματος που απειλείται στον νόμο με ποινή φυλάκισης έως τριών ετών με ή χωρίς χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του οριζόμενου από τον διευθύνοντα το δικαστήριο πρωτοδίκη και εφόσον συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής, να απόσχει προσωρινά από την ποινική δίωξη με αιτιολογημένη διάταξή του, υπό τον όρο ότι αυτός στον οποίο αποδίδεται η πράξη θα συναινέσει να εκπληρώσει όρους που κρίνονται ως κατάλληλοι να ικανοποιήσουν το δημόσιο συμφέρον για τη δίωξη και να μειώσουν τις συνέπειες της πράξης. Για τον λόγο αυτό ο εισαγγελέας καλεί αυτόν, στον οποίο αποδίδεται η πράξη, να εμφανισθεί ενώπιόν του μόνος του ή με συνήγορο. Τέτοιοι όροι είναι ιδίως: α) η ουσιώδης προσπάθεια συμφιλίωσης με τον παθόντα, β) η καταβολή ορισμένου χρηματικού ποσού σε φιλανθρωπική οργάνωση ή σε κοινωφελές ταμείο, γ) η συμμόρφωση σε υφιστάμενη υποχρέωση διατροφής, δ) η συμμετοχή σε πρόγραμμα κοινωνικής εκπαίδευσης, ε) η παρακολούθηση ορισμένου αριθμού μαθημάτων οδήγησης. 2. Στις περιπτώσεις των πλημμελημάτων, που προβλέπονται στα άρθρα 216, 242 παρ. 1 και 2, «375 παρ. 1, «386 παρ. 1 εδάφιο α`, 386Α παρ. 1, 386Β παρ. 1 περ. α`» και 390 παρ. 1 εδ. α ΠΚ» και στους νόμους 1599/1986, 2803/2000, 2960/2001, 4557/2018 και 4174/2013 ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του οριζόμενου από τον διευθύνοντα το δικαστήριο πρωτοδίκη και εφόσον συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής, να απόσχει προσωρινά από την ποινική δίωξη με αιτιολογημένη διάταξή του, υπό τον όρο ότι αυτός στον οποίο αποδίδεται η πράξη θα αποκαταστήσει πλήρως την προκληθείσα

κατάλληλοι να ικανοποιήσουν το δημόσιο συμφέρον για τη δίωξη και να μειώσουν τις συνέπειες της πράξης. Για τον λόγο αυτό ο εισαγγελέας καλεί αυτόν, στον οποίο αποδίδεται η πράξη, να εμφανισθεί ενώπιόν του μόνος του ή με συνήγορο. Τέτοιοι όροι είναι ιδίως: α) η ουσιώδης προσπάθεια συμφιλίωσης με τον παθόντα, β) η καταβολή ορισμένου χρηματικού ποσού σε φιλανθρωπική οργάνωση ή σε κοινωφελές ταμείο, γ) η συμμόρφωση σε υφιστάμενη υποχρέωση διατροφής, δ) η συμμετοχή σε πρόγραμμα κοινωνικής εκπαίδευσης, ε) η παρακολούθηση ορισμένου αριθμού μαθημάτων οδήγησης. Τα εδάφια ένα έως και τρία εφαρμόζονται και στις περιπτώσεις απόπειρας ή συμμετοχής. 2. Στις περιπτώσεις των πλημμελημάτων, που προβλέπονται στα άρθρα 216, 242 παρ. 1 και 2, «375 παρ. 1, «386 παρ. 1 εδάφιο α`, 386Α παρ. 1, 386Β παρ. 1 περ. α`και 390 παρ. 1 εδ. α ΠΚ» και στους νόμους 1599/1986, 2960/2001, 4557/2018 και 4174/2013 ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Εισαγγελέα Εφετών και εφόσον συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής, να απόσχει προσωρινά από την ποινική δίωξη με αιτιολογημένη διάταξή του, υπό τον όρο ότι αυτός στον οποίο αποδίδεται η πράξη θα αποκαταστήσει πλήρως την προκληθείσα ζημία καταβάλλοντας αποδεδειγμένα ή κατά δήλωση του παθόντος το κεφάλαιο και τους τόκους υπερημερίας. Για τον λόγο αυτό ο εισαγγελέας καλεί αυτόν, στον οποίο αποδίδεται η πράξη, να εμφανισθεί ενώπιόν του μόνος του ή με συνήγορο και, αν το κρίνει αναγκαίο, προηγουμένως τον παθόντα. Στην απόπειρα των πράξεων του πρώτου εδαφίου αρκεί η δήλωσή του παθόντος ή των κληρονόμων του ότι έχουν ικανοποιηθεί. 3. Πριν από την έναρξη της διαδικασίας προσωρινής αποχής από την ποινική δίωξη ενημερώνεται ο παθών από την αξιόποινη πράξη, ο οποίος έχει το δικαίωμα να διατυπώσει εγγράφως ή προφορικά τις απόψεις του στον εισαγγελέα, οι οποίες εκτιμώνται ελεύθερα. 4. Ο εισαγγελέας ορίζει στον υπόχρεο εκπλήρωσης των όρων χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες, το οποίο μπορεί να παραταθεί για ακόμη τρεις μήνες. Η διάταξη του άρθρου 113 ΠΚ εφαρμόζεται και εδώ. Ο εισαγγελέας μπορεί με τη συναίνεση του καθ` ου οι όροι, να προβεί	ζημία καταβάλλοντας αποδεδειγμένα ή κατά δήλωση του παθόντος το κεφάλαιο και τους τόκους υπερημερίας. Για τον λόγο αυτό ο εισαγγελέας καλεί αυτόν, στον οποίο αποδίδεται η πράξη, να εμφανισθεί ενώπιόν του μόνος του ή με συνήγορο και, αν το κρίνει αναγκαίο, προηγουμένως τον παθόντα. 3. Πριν από την έναρξη της διαδικασίας προσωρινής αποχής από την ποινική δίωξη ενημερώνεται ο παθών από την αξιόποινη πράξη, ο οποίος έχει το δικαίωμα να διατυπώσει εγγράφως ή προφορικά τις απόψεις του στον εισαγγελέα, οι οποίες εκτιμώνται ελεύθερα. 4. Ο εισαγγελέας ορίζει στον υπόχρεο εκπλήρωσης των όρων χρονικό διάστημα που δεν υπερβαίνει τους έξι μήνες, το οποίο μπορεί να παραταθεί για ακόμη τρεις μήνες. Η διάταξη του άρθρου 113 **ΠΚ** εφαρμόζεται και εδώ. Ο εισαγγελέας μπορεί με τη συναίνεση του καθ` ου οι όροι, να προβεί στην τροποποίηση ή άρση ειδικότερων όρων. 5. Εφόσον αυτός στον οποίο τέθηκαν οι όροι τους τηρήσει, ο εισαγγελέας εκδίδει διάταξη με την οποία απέχει οριστικά από την ποινική δίωξη και ενημερώνει σχετικά τον κατά την παρ. 1 του παρόντος οριζόμενο πρωτοδίκη. 6. Σε περίπτωση μη εκπλήρωσης των όρων από το πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται η πράξη, η αρχική συναίνεσή του για την εφαρμογή της διαδικασίας δεν επιτρέπεται να αξιοποιηθεί σε βάρος του σε μεταγενέστερα στάδια της διαδικασίας. 7. Αν στις ως άνω περιπτώσεις έχει ήδη ασκηθεί ποινική δίωξη, το αρμόδιο δικαστήριο στο οποίο παραπέμπεται να δικαστεί η υπόθεση μπορεί, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα και εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 1, να παύσει προσωρινά την ποινική δίωξη, επιβάλλοντας κατά την κρίση του στον κατηγορούμενο τους ανάλογους προς την πράξη όρους. [Οι παρ. 2 έως 5 ισχύουν αντιστοίχως]. 8. Η παραπάνω διαδικασία αποχής από την ποινική δίωξη, δεν μπορεί να εφαρμοσθεί εκ νέου για το ίδιο πρόσωπο σε περίπτωση τέλεσης ομοειδούς εγκλήματος.».

στην τροποποίηση ή άρση ειδικότερων όρων. 5. Εφόσον αυτός στον οποίο τέθηκαν οι όροι τους τηρήσει, ο εισαγγελέας εκδίδει διάταξη με την οποία απέχει οριστικά από την ποινική δίωξη την οποία κοινοποιεί στον Εισαγγελέα Εφετών για τη σύμφωνη γνώμη του. 6. Σε περίπτωση μη εκπλήρωσης των όρων από το πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται η πράξη, η αρχική συναίνεσή του για την εφαρμογή της διαδικασίας δεν επιτρέπεται να αξιοποιηθεί σε βάρος του σε μεταγενέστερα στάδια της διαδικασίας. 7. Αν στις ως άνω περιπτώσεις έχει ήδη ασκηθεί ποινική δίωξη, το αρμόδιο δικαστήριο στο οποίο παραπέμπεται να δικαστεί η υπόθεση μπορεί, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα και εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παρ. 1, να παύσει προσωρινά την ποινική δίωξη, επιβάλλοντας κατά την κρίση του στον κατηγορούμενο τους ανάλογους προς την πράξη όρους. [Οι παρ. 2 έως 5 ισχύουν αντιστοίχως]. 8. Η παραπάνω διαδικασία αποχής από την ποινική δίωξη, δεν μπορεί να εφαρμοσθεί εκ νέου για το ίδιο πρόσωπο σε περίπτωση τέλεσης ομοειδούς εγκλήματος.».	
Άρθρο 69 **Αντικατάσταση του αρμόδιου για την έγκριση της διάταξης αποχής από δίωξη επί κακουργημάτων δικαστικού λειτουργού - Τροποποίηση άρθρου 49 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 49 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 1 διαγράφεται η παραπομπή στον νόμο «2803/2000» και οι λέξεις «ύστερα από σύμφωνη γνώμη του οριζόμενου από τον διευθύνοντα το δικαστήριο πρωτοδίκη» αντικαθίστανται από τις λέξεις «κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Εισαγγελέα Εφετών», β) στην παρ. 3 μετά από τις λέξεις «εντός τριετίας από την έκδοση της ως άνω διάταξης» προστίθεται η φράση «την οποία κοινοποιεί στον Εισαγγελέα Εφετών για τη σύμφωνη γνώμη του» και το άρθρο 49 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 49 Αποχή από την ποινική δίωξη κακουργημάτων υπό όρους. 1. Στις περιπτώσεις των κακουργημάτων, που προβλέπονται στα άρθρα 216 παρ. 3 και 4, 242 παρ. 3, 4 και 5, 375 παρ. 2 και 3, «386	«Άρθρο 49 Αποχή από την ποινική δίωξη κακουργημάτων υπό όρους. 1. Στις περιπτώσεις των κακουργημάτων, που προβλέπονται στα άρθρα 216 παρ. 3 και 4, 242 παρ. 3, 4 και 5, 375 παρ. 2 και 3, «386 παρ.1 εδάφιο β` και παρ.2, 386Α παρ.1 εδάφιο β` και παρ. 3, 386Β παρ.1 περ. β`» και 390 παρ. 1 εδ. β` και 2 ΠΚ και στους νόμους 1599/1986, 2803/2000, 2960/2001, 4557/2018 και 4174/2013 ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί, ύστερα από σύμφωνη γνώμη του οριζόμενου από τον διευθύνοντα το δικαστήριο πρωτοδίκη και εφόσον συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής, να απόσχει προσωρινά από την ποινική δίωξη με αιτιολογημένη διάταξή του, υπό τον όρο ότι αυτός στον οποίο αποδίδεται η πράξη θα αποκαταστήσει πλήρως την προκληθείσα ζημία, καταβάλλοντας αποδεδειγμένα ή κατά δήλωση του παθόντος το κεφάλαιο και τους τόκους υπερημερίας. Για τον λόγο αυτό ο εισαγγελέας καλεί αυτόν, στον οποίο αποδίδεται η πράξη, καθώς και

παρ. 1 εδάφιο β` και παρ. 2, 386Α παρ. 1 εδάφιο β` και παρ. 3, 386Β παρ. 1 περ. β`» και 390 παρ. 1 εδ. β` και 2 ΠΚ και στους νόμους 1599/1986, 2960/2001, 4557/2018 και 4174/2013 ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών μπορεί, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του Εισαγγελέα Εφετών και εφόσον συντρέχουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής, να απόσχει προσωρινά από την ποινική δίωξη με αιτιολογημένη διάταξή του, υπό τον όρο ότι αυτός στον οποίο αποδίδεται η πράξη θα αποκαταστήσει πλήρως την προκληθείσα ζημία, καταβάλλοντας αποδεδειγμένα ή κατά δήλωση του παθόντος το κεφάλαιο και τους τόκους υπερημερίας. Για τον λόγο αυτό ο εισαγγελέας καλεί αυτόν, στον οποίο αποδίδεται η πράξη, καθώς και τον παθόντα να εμφανισθούν ενώπιόν του μετά ή δια συνηγόρου. «Σε περίπτωση απόπειρας ως αποκατάσταση νοείται η» χρηματική ικανοποίηση του ζημιωθέντος λόγω της ηθικής βλάβης, η οποία για την εφαρμογή των διατάξεων της αποχής δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη των τριάντα χιλιάδων ευρώ με την επιφύλαξη της διεκδίκησης τυχόν υπερβαινουσών το ως άνω ποσό αξιώσεων στα πολιτικά δικαστήρια. Σε περιπτώσεις συμμετοχής, η καταβολή του χρηματικού ποσού για την αποκατάσταση της προκληθείσας ζημίας από έναν συμμέτοχο, ωφελεί και τους υπολοίπους. Αν κάποιος από τους συμμέτοχους δεν επιθυμεί την αποχή υπό όρους, η υπόθεση χωρίζεται και ακολουθείται ως προς αυτόν η τακτική διαδικασία. Η διαδικασία του παρόντος άρθρου δεν επεκτείνεται στα συρρέοντα εγκλήματα που δεν περιλαμβάνονται στα ως άνω εγκλήματα, ως προς τα οποία η δικογραφία χωρίζεται με πράξη του εισαγγελέα. 2. Ο εισαγγελέας ορίζει στον υπόχρεο χρονικό διάστημα για την αποκατάσταση της ζημίας που δεν υπερβαίνει τους οκτώ μήνες, το οποίο μπορεί να παραταθεί για ακόμη τέσσερεις μήνες. Η διάταξη του άρθρου 113 ΠΚ εφαρμόζεται και εδώ. 3. Εφόσον ο υπόχρεος αποκαταστήσει πλήρως τη ζημία, ο εισαγγελέας εκδίδει διάταξη με την οποία απέχει από την ποινική δίωξη υπό τον όρο ότι ο υπαίτιος δεν θα τελέσει ομοειδές κακούργημα ή πλημμέλημα εντός τριετίας από την έκδοση της ως άνω διάταξης, την οποία κοινοποιεί στον Εισαγγελέα Εφετών για τη σύμφωνη γνώμη του. Αν δεν τελεστεί ομοειδής αξιόποινη πράξη εντός της παραπάνω	τον παθόντα να εμφανισθούν ενώπιόν του μετά ή δια συνηγόρου. «Σε περίπτωση απόπειρας ως αποκατάσταση νοείται η» χρηματική ικανοποίηση του ζημιωθέντος λόγω της ηθικής βλάβης, η οποία για την εφαρμογή των διατάξεων της αποχής δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη των τριάντα χιλιάδων ευρώ με την επιφύλαξη της διεκδίκησης τυχόν υπερβαινουσών το ως άνω ποσό αξιώσεων στα πολιτικά δικαστήρια. Σε περιπτώσεις συμμετοχής, η καταβολή του χρηματικού ποσού για την αποκατάσταση της προκληθείσας ζημίας από έναν συμμέτοχο, ωφελεί και τους υπολοίπους. Αν κάποιος από τους συμμέτοχους δεν επιθυμεί την αποχή υπό όρους, η υπόθεση χωρίζεται και ακολουθείται ως προς αυτόν η τακτική διαδικασία. Η διαδικασία του παρόντος άρθρου δεν επεκτείνεται στα συρρέοντα εγκλήματα που δεν περιλαμβάνονται στα ως άνω εγκλήματα, ως προς τα οποία η δικογραφία χωρίζεται με πράξη του εισαγγελέα. 2. Ο εισαγγελέας ορίζει στον υπόχρεο χρονικό διάστημα για την αποκατάσταση της ζημίας που δεν υπερβαίνει τους οκτώ μήνες, το οποίο μπορεί να παραταθεί για ακόμη τέσσερεις μήνες. Η διάταξη του άρθρου 113 ΠΚ εφαρμόζεται και εδώ. 3. Εφόσον ο υπόχρεος αποκαταστήσει πλήρως τη ζημία, ο εισαγγελέας εκδίδει διάταξη με την οποία απέχει από την ποινική δίωξη υπό τον όρο ότι ο υπαίτιος δεν θα τελέσει ομοειδές κακούργημα ή πλημμέλημα εντός τριετίας από την έκδοση της ως άνω διάταξης. Αν δεν τελεστεί ομοειδής αξιόποινη πράξη εντός της παραπάνω τριετίας η αποχή από την ποινική δίωξη καθίσταται οριστική. Οι διατάξεις του άρθρου 113 ΠΚ για την αναστολή της παραγραφής του αξιοποίνου εφαρμόζονται και εδώ, χωρίς να ισχύει ο χρονικός περιορισμός της παρ. 2 του άρθρου 113 ΠΚ. Σε περίπτωση παραβίασης του όρου αυτού, η ποινική δίωξη, για την οποία αποφασίστηκε η υφ` όρον αποχή, κινείται μόλις η καταδίκη για το έγκλημα που τελέστηκε εντός της τριετίας καταστεί αμετάκλητη. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 301.

τριετίας η αποχή από την ποινική δίωξη καθίσταται οριστική. Οι διατάξεις του άρθρου 113 ΠΚ για την αναστολή της παραγραφής του αξιοποίνου εφαρμόζονται και εδώ, χωρίς να ισχύει ο χρονικός περιορισμός της παρ. 2 του άρθρου 113 ΠΚ. Σε περίπτωση παραβίασης του όρου αυτού, η ποινική δίωξη, για την οποία αποφασίστηκε η υφ` όρον αποχή, κινείται μόλις η καταδίκη για το έγκλημα που τελέστηκε εντός της τριετίας καταστεί αμετάκλητη. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις του άρθρου 301. 4. Οι διατάξεις των παρ. 3, 6 και 7 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως.».	4. Οι διατάξεις των παρ. 3, 6 και 7 του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως.».
Άρθρο 70 **Δικαίωμα προσφυγής του εγκαλούντος σε περίπτωση απόρριψης της έγκλησης – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 52 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 52 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) η λέξη «δημοσίου» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.)», β) οι λέξεις «διακοσίων πενήντα (250)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τριακοσίων πενήντα (350)» και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Ο προσφεύγων υποχρεούται να καταθέσει παράβολο υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) ποσού τριακοσίων πενήντα (350) ευρώ, το οποίο επισυνάπτεται στην έκθεση που συντάσσει ο πιο πάνω γραμματέας. Σε περίπτωση που υποβλήθηκε μία έγκληση από περισσότερους εγκαλούντες, κατατίθεται μόνο ένα παράβολο. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης. Αν δεν κατατεθεί το παράβολο, η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη από τον εισαγγελέα εφετών. Εξαιρούνται από την υποχρέωση κατάθεσης παράβολου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004.».	**παρ. 2 του άρθρου 52 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «2. Ο προσφεύγων υποχρεούται να καταθέσει παράβολο υπέρ του δημοσίου ποσού διακοσίων πενήντα (250) ευρώ, το οποίο επισυνάπτεται στην έκθεση που συντάσσει ο πιο πάνω γραμματέας. Σε περίπτωση που υποβλήθηκε μία έγκληση από περισσότερους εγκαλούντες, κατατίθεται μόνο ένα παράβολο. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Αν δεν κατατεθεί το παράβολο, η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη από τον εισαγγελέα εφετών.».

Άρθρο 71 **Δίωξη μόνο με έγκληση – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 53 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στην παρ. 1 του άρθρου 53 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθενται εδάφια δεύτερο έως και όγδοο και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Κατ` εξαίρεση, στις περιπτώσεις που ορίζονται ρητά στον ποινικό κώδικα ή σε άλλους νόμους, η ποινική δίωξη γίνεται μόνο με έγκληση του παθόντος. Ο εγκαλών κατά την υποβολή της έγκλησης, για τα απολύτως κατ` έγκληση διωκόμενα εγκλήματα, ενώπιον κάθε αρμόδιας αρχής καταθέτει παράβολο ποσού εκατό (100) ευρώ υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.). Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης. Αν δεν κατατεθεί παράβολο, η έγκληση απορρίπτεται ως απαράδεκτη. Εξαιρούνται από την κατάθεση παραβόλου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004 (Α’ 24). Δεν απαιτείται κατάθεση παραβόλου για τα εγκλήματα κατά της γενετήσιας ελευθερίας και οικονομικής εκμετάλλευσης της γενετήσιας ζωής, τα εγκλήματα ενδοοικογενειακής βίας, τα εγκλήματα ρατσιστικών διακρίσεων (άρθρο 82Α ΠΚ) και τα εγκλήματα παραβιάσεων της ίσης μεταχείρισης. Για αξιόποινες πράξεις που τελούνται σε βάρος δημοσίων οργάνων και υπαλλήλων κατά την άσκηση των καθηκόντων που έχουν ανατεθεί σε αυτούς, ο παθών υποβάλλει την έγκληση ατελώς και χωρίς την κατάθεση παραβόλου. Κατά της διάταξης του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, με την οποία η έγκληση απορρίπτεται ως απαράδεκτη λόγω μη κατάθεσης παραβόλου, δεν επιτρέπεται άσκηση προσφυγής κατά το άρθρο 52.».	**παρ. 1 του άρθρου 53 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «1. Κατ` εξαίρεση, στις περιπτώσεις που ορίζονται ρητά στον ποινικό κώδικα ή σε άλλους νόμους, η ποινική δίωξη γίνεται μόνο με έγκληση του παθόντος.».
Άρθρο 72 **Προδικαστικά ζητήματα ποινικής δίκης – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 59 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στην παρ. 2 του άρθρου 59 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) διαγράφεται η παραπομπή στο άρθρο 362 ΠΚ, β) τροποποιούνται οι προϋποθέσεις και η διαδικασία αναβολής κάθε περαιτέρω ενέργειας σχετικής με την ποινική δίκη και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:	**παρ. 2 του άρθρου 59 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «2. Στις περιπτώσεις των άρθρων 224, 229, 362 και 363 ΠΚ, αν για το γεγονός για το οποίο εξετάσθηκε ο διάδικος ή ο μάρτυρας ή έγινε η αναφορά στην αρχή ή η καταμήνυση ή ισχυρίστηκε ή διέδωσε ο υπαίτιος ασκήθηκε ποινική δίωξη ή διενεργείται προκαταρκτική εξέταση ή προανάκριση της παρ. 2 του άρθρου 245, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μετά την προκαταρκτική εξέταση (άρθρα 243,

«2. Στις περιπτώσεις των άρθρων 224, 229, και 363 ΠΚ, όταν ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών διαπιστώσει, πως για το γεγονός για το οποίο εξετάσθηκε ο διάδικος ή ο μάρτυρας ή έγινε η αναφορά στην αρχή ή η καταμήνυση ή ισχυρίστηκε ή διέδωσε ο υπαίτιος ασκήθηκε ποινική δίωξη ή διενεργείται προκαταρκτική εξέταση ή προανάκριση της παρ. 2 του άρθρου 245, ή έχει ασκηθεί αγωγή ή αίτηση ενώπιον πολιτικού δικαστηρίου, αναβάλλει με πράξη του που περιέχει συνοπτική αιτιολογία, κάθε περαιτέρω ενέργεια έως το τέλος της ποινικής δίωξης ή της πολιτικής δίκης.».	43 παρ. 1 εδ. Β΄), αναβάλλει με πράξη του κάθε περαιτέρω ενέργεια έως το τέλος της ποινικής δίωξης, κατόπιν σύμφωνης γνώμης του εισαγγελέα εφετών.».
Άρθρο 73 **Ζητήματα αστικής - διοικητικής φύσεως – Τροποποίηση άρθρου 61 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 61 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στον τίτλο μετά από τις λέξεις «αστικής» και «πολιτική» προστίθενται οι λέξεις «ή διοικητικής» και «ή διοικητική» αντιστοίχως, β) στο πρώτο εδάφιο μετά από τις λέξεις «πολιτικό», «πολιτικών», «πολιτικής» προστίθενται οι λέξεις «ή διοικητικό», «ή διοικητικών», «ή διοικητικής» αντιστοίχως και το άρθρο 61 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 61 Εκκρεμότητα ζητημάτων αστικής ή διοικητικής φύσης στην πολιτική ή διοικητική δίκη. Όταν στο πολιτικό ή διοικητικό δικαστήριο εκκρεμεί δίκη για ζήτημα που ανήκει στην αρμοδιότητα των πολιτικών ή διοικητικών δικαστηρίων, που έχει όμως σχέση με την ποινική δίκη, μπορεί το ποινικό δικαστήριο κατά την κρίση του να αναβάλει την ποινική δίκη έως το τέλος της πολιτικής ή διοικητικής. Η απόφαση αυτή μπορεί να ανακληθεί.».	«Άρθρο 61 Εκκρεμότητα ζητημάτων αστικής φύσης στην πολιτική δίκη. Όταν στο πολιτικό δικαστήριο εκκρεμεί δίκη για ζήτημα που ανήκει στην αρμοδιότητα των πολιτικών δικαστηρίων, που έχει όμως σχέση με την ποινική δίκη, μπορεί το ποινικό δικαστήριο κατά την κρίση του να αναβάλει την ποινική δίκη έως το τέλος της πολιτικής. Η απόφαση αυτή μπορεί να ανακληθεί.».
Άρθρο 74 **Καθ' ύλην αρμοδιότητα μονομελούς εφετείου – Τροποποίηση άρθρου 110 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 110 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο πρώτο εδάφιο η λέξη «δικαιοδοσία» αντικαθίσταται από τις λέξεις «καθ' ύλην	«Άρθρο 110 Μονομελές εφετείο Στη δικαιοδοσία του μονομελούς εφετείου ανήκουν: α) Η εκδίκαση των κακουργημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 301 και 303, εφόσον

αρμοδιότητα», β) η περ. β’ τροποποιείται με τη διεύρυνση της καθ’ ύλην αρμοδιότητας του μονομελούς εφετείου και επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, γ) προστίθεται περ. δ’ και το άρθρο 110 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 110 Μονομελές εφετείο Στην καθ’ ύλην αρμοδιότητα του μονομελούς εφετείου ανήκουν: α) Η εκδίκαση των κακουργημάτων που αναφέρονται στα άρθρα 301 και 303, εφόσον για αυτά έχει συνταχθεί πρακτικό συνδιαλλαγής ή διαπραγμάτευσης. β) Η εκδίκαση των περιοριστικά απαριθμούμενων κακουργημάτων της διακεκριμένης κλοπής (άρθρο 374 ΠΚ), της ληστείας (άρθρο 380 ΠΚ), της παράτυπης μετανάστευσης [Κώδικας Μετανάστευσης, ν. 4251/2014 (Α΄80)], του κώδικα νόμων για τα ναρκωτικά [ν. 4139/2013 (Α’ 74)], των περ. β΄ έως και ε΄ της παρ. 1 και της παρ. 3 του άρθρου 268 του ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδικας» (Α΄ 7), και της παρ. 1 του άρθρου 71 του ν. 998/1979 «περί προστασίας δασών» (Α΄ 289), πνευματικής ιδιοκτησίας, συγγενικών δικαιωμάτων και πολιτιστικών θεμάτων [ν. 2121/1993 (Α’ 25)], του άρθρου 52 του ν. 4002/2011 (Α΄ 180), του Κώδικα Φορολογικής Διαδικασίας [ν. 4987/2022 (Α’ 206)], του Εθνικού Τελωνειακού Κώδικα [ν. 2960/2001, (Α΄265)], του ν. 4830/2021 (Α ’169), εκτός αν στον νόμο απειλείται κατά αυτών η ποινή της ισόβιας κάθειρξης, οπότε αυτά υπάγονται στη δικαιοδοσία του τριμελούς εφετείου. γ) Η εκδίκαση των υποθέσεων συγχώνευσης των ποινών με τον καθορισμό συνολικής ποινής στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 551. δ) Η εκδίκαση των πλημμελημάτων των δικαστών πολιτικής, ποινικής και διοικητικής δικαιοσύνης και εισαγγελέων, συμπεριλαμβανομένων των παρέδρων, των ειρηνοδικών, ειδικών πταισματοδικών, των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας, των παρέδρων, εισηγητών και δοκίμων εισηγητών του, των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, των παρέδρων, εισηγητών και δοκίμων εισηγητών του, του γενικού επιτρόπου, επιτρόπων και αντεπιτρόπων που υπηρετούν σε αυτό, του γενικού επιτρόπου, επιτρόπων και αντεπιτρόπων επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, των δικηγόρων και των μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, καθώς και των πλημμελημάτων που τέλεσαν	για αυτά έχει συνταχθεί πρακτικό συνδιαλλαγής ή διαπραγμάτευσης. β) Η εκδίκαση των περιοριστικά απαριθμούμενων κακουργημάτων της διακεκριμένης κλοπής (άρθρο 374 ΠΚ), της ληστείας (άρθρο 380 ΠΚ), της παράτυπης μετανάστευσης (ν. 4251/2014), του κώδικα νόμων για τα ναρκωτικά (ν. 4139/2013), των περ. β΄ έως και ε΄ της παρ. 1 και της παρ. 3 του άρθρου 268 του ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδικας» (Α΄ 7), και της παρ. 1 του άρθρου 71 του ν. 998/1979 «περί προστασίας δασών» (Α΄ 289), εκτός αν στον νόμο απειλείται κατά αυτών η ποινή της ισόβιας κάθειρξης, οπότε αυτά υπάγονται στη δικαιοδοσία του τριμελούς εφετείου. γ) Η εκδίκαση των υποθέσεων συγχώνευσης των ποινών με τον καθορισμό συνολικής ποινής στις περιπτώσεις που προβλέπονται στο άρθρο 551.».

κατά την άσκηση των καθηκόντων τους οι δήμαρχοι και οι περιφερειάρχες.».	
Άρθρο 75 **Καθ' ύλην αρμοδιότητα τριμελούς εφετείου – Τροποποίηση άρθρου 111 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 111 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στον τίτλο διαγράφονται οι λέξεις «και πενταμελές», β) στην παρ. 3 μετά από τη λέξη «πειρατείας» προστίθενται οι λέξεις «, τα κοινώς επικίνδυνα κακουργήματα», γ) η παρ. 5 αντικαθίσταται, δ) στην παρ. 6 μετά από τις λέξεις «του μονομελούς εφετείου» διαγράφονται οι λέξεις «και τα πλημμελήματα» και στο τέλος της παραγράφου διαγράφονται οι λέξεις «, καθώς και τα πλημμελήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους οι δήμαρχοι και οι περιφερειάρχες», ε) προστίθεται παρ. 8, στ) διαγράφεται η παρ. Β) και το άρθρο 111 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 111 Τριμελές εφετείο Το τριμελές εφετείο δικάζει: 1. Τα κακουργήματα που προβλέπονται από τον ποινικό κώδικα σχετικά με το νόμισμα, άλλα μέσα πληρωμής και ένσημα, τα υπομνήματα, την ιδιοκτησία, την περιουσία, τα κακουργήματα της ψευδούς βεβαίωσης - νόθευσης από υπάλληλο και της νόθευσης δικαστικού εγγράφου, αν τελέστηκαν από πολίτες, άσχετα με το πρόσωπο του παθόντα και το ποσό του οφέλους ή της ζημίας ή αν τελέστηκαν από στρατιωτικούς και στρέφονται οπωσδήποτε κατά του δημοσίου ή νομικού προσώπου δημόσιου δικαίου ή οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης, εφόσον η ζημία που προξενήθηκε στο δημόσιο ή στα πιο πάνω νομικά πρόσωπα υπερβαίνει το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ. 2. Τα κακουργήματα της δωροδοκίας και δωροληψίας που αναφέρονται στα άρθρα 159, 235, 236 και 237 ΠΚ καθώς και της κατάχρησης εξουσίας του άρθρου 239 ΠΚ. 3. Τα κακουργήματα της πειρατείας, τα κοινώς επικίνδυνα κακουργήματα και τα κακουργήματα κατά συγκοινωνιών, τηλεπικοινωνιών και άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων, που προβλέπονται στον ποινικό κώδικα ή σε ειδικούς ποινικούς νόμους. 4. Τα κακουργήματα τα οποία τελούμενα υπό τις συνθήκες του άρθρου 187Α ΠΚ χαρακτηρίζονται ως τρομοκρατικές πράξεις	«Άρθρο 111 Τριμελές εφετείο «Άρθρο 111 Τριμελές και πενταμελές εφετείο Α. Το τριμελές εφετείο δικάζει: 1. Τα κακουργήματα που προβλέπονται από τον ποινικό κώδικα σχετικά με το νόμισμα, άλλα μέσα πληρωμής και ένσημα, τα υπομνήματα, την ιδιοκτησία, την περιουσία, τα κακουργήματα της ψευδούς βεβαίωσης - νόθευσης από υπάλληλο και της νόθευσης δικαστικού εγγράφου, αν τελέστηκαν από πολίτες, άσχετα με το πρόσωπο του παθόντα και το ποσό του οφέλους ή της ζημίας ή αν τελέστηκαν από στρατιωτικούς και στρέφονται οπωσδήποτε κατά του δημοσίου ή νομικού προσώπου δημόσιου δικαίου ή οργανισμού τοπικής αυτοδιοίκησης, εφόσον η ζημία που προξενήθηκε στο δημόσιο ή στα πιο πάνω νομικά πρόσωπα υπερβαίνει το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ. 2. Τα κακουργήματα της δωροδοκίας και δωροληψίας που αναφέρονται στα άρθρα 159, 235, 236 και 237 ΠΚ καθώς και της κατάχρησης εξουσίας του άρθρου 239 ΠΚ. 3. Τα κακουργήματα της πειρατείας και τα κακουργήματα κατά συγκοινωνιών, τηλεπικοινωνιών και άλλων κοινωφελών εγκαταστάσεων, που προβλέπονται στον ποινικό κώδικα ή σε ειδικούς ποινικούς νόμους. 4. Τα κακουργήματα τα οποία τελούμενα υπό τις συνθήκες του άρθρου 187Α ΠΚ χαρακτηρίζονται ως τρομοκρατικές πράξεις και τα κακουργήματα που προβλέπονται στα άρθρα 187 και 187Β ΠΚ, καθώς και τα συναφή με αυτά πλημμελήματα και κακουργήματα, ανεξαρτήτως της βαρύτητάς τους. 5. Τα κακουργήματα των άρθρων 322 και 324 ΠΚ, των άρθρων 66 του ν. 2121/1993, 52 του ν. 4002/2011, καθώς και τα κακουργήματα των ν. 4139/2013, 3028/2002, 2960/2001, 2725/1999, 4174/2013, 4251/2014 και 2168/1993 και όσα άλλα έχουν υπαχθεί στην αρμοδιότητα των εφετείων, δυνάμει ειδικών διατάξεων νόμων.

και τα κακουργήματα που προβλέπονται στα άρθρα 187 και 187Β ΠΚ, καθώς και τα συναφή με αυτά πλημμελήματα και κακουργήματα, ανεξαρτήτως της βαρύτητάς τους. 5. Τα κακουργήματα των άρθρων 322 και 324 ΠΚ καθώς και τα κακουργήματα των ν. 1599/1986 (Α' 75), 2168/1993 (Α' 147), 2725/1999 (Α' 121), 3054/2002 (Α' 230), ν. 3784/2009 (Α' 137), ν. 4139/2013 (Α' 74), ν. 4251/2014 (Α' 80), του Κώδικα νομοθεσίας για την προστασία των αρχαιοτήτων και εν γένει της πολιτιστικής κληρονομιάς (ν. 4858/2021, Α' 220), και όσα άλλα έχουν υπαχθεί στην αρμοδιότητα των εφετείων, δυνάμει ειδικών διατάξεων νόμων. 6. Τα κακουργήματα αρμοδιότητας του μονομελούς εφετείου των δικαστών πολιτικής, ποινικής και διοικητικής δικαιοσύνης και εισαγγελέων, συμπεριλαμβανομένων των παρέδρων, των ειρηνοδικών, ειδικών πταισματοδικών, των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας, των παρέδρων, εισηγητών και δοκίμων εισηγητών του, των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, των παρέδρων, εισηγητών και δοκίμων εισηγητών του, του γενικού επιτρόπου, επιτρόπων και αντεπιτρόπων που υπηρετούν σε αυτό, του γενικού επιτρόπου, επιτρόπων και αντεπιτρόπων επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, των δικηγόρων και των μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους. 7. Τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του μονομελούς εφετείου και του τριμελούς πλημμελειοδικείου. 8. Τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του Τριμελούς Εφετείου, το οποίο συγκροτείται από πρόεδρο εφετών, αρχαιότερο από εκείνον που συμμετείχε στη σύνθεση που εξέδωσε την εκκαλούμενη απόφαση κατά τον χρόνο έναρξης εκδίκασής της και δύο εφέτες, αρχαιότερους αν είναι εφικτή η συγκρότηση, από εκείνους που συμμετείχαν στη σύνθεση που εξέδωσε την εκκαλούμενη απόφαση κατά τον χρόνο έναρξης της εκδίκασής της, παρισταμένου Εισαγγελέα Εφετών. ».	«6. Τα κακουργήματα αρμοδιότητας του μονομελούς εφετείου και τα πλημμελήματα των δικαστών πολιτικής, ποινικής και διοικητικής δικαιοσύνης και εισαγγελέων, συμπεριλαμβανομένων των παρέδρων, των ειρηνοδικών, ειδικών πταισματοδικών, των μελών του Συμβουλίου της Επικρατείας, των παρέδρων, εισηγητών και δοκίμων εισηγητών του, των μελών του Ελεγκτικού Συνεδρίου, των παρέδρων, εισηγητών και δοκίμων εισηγητών του, του γενικού επιτρόπου, επιτρόπων και αντεπιτρόπων που υπηρετούν σε αυτό, του γενικού επιτρόπου, επιτρόπων και αντεπιτρόπων επικρατείας στα τακτικά διοικητικά δικαστήρια, των δικηγόρων και των μελών του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, καθώς και τα πλημμελήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους οι δήμαρχοι και οι περιφερειάρχες.» 7. Τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του μονομελούς εφετείου και του τριμελούς πλημμελειοδικείου. Β. Το πενταμελές εφετείο δικάζει τις εφέσεις κατά των αποφάσεων του τριμελούς εφετείου.».
Άρθρο 76 **Καθ' ύλην αρμοδιότητα μονομελούς πλημμελειοδικείου – Τροποποίηση άρθρου 115 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 115 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) η παρ. 1 τροποποιείται ως προς την καθ' ύλην αρμοδιότητα του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου και τα αδικήματα τα	«Άρθρο 115 Μονομελές πλημμελειοδικείο 1. Το Μονομελές Πλημμελειοδικείο δικάζει τα πλημμελήματα για τα οποία απειλείται στον νόμο φυλάκιση έως τριών (3) ετών ή χρηματική ποινή ή παροχή κοινωφελούς εργασίας ή συνδυασμός των ανωτέρω ποινών, εκτός από: α) εκείνα που υπάγονται

οποία εξαιρούνται, β) η παρ. 2 καταργείται και το άρθρο 115 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 115 Μονομελές πλημμελειοδικείο 1. Το Μονομελές Πλημμελειοδικείο δικάζει όλα τα πλημμελήματα των ειδικών ποινικών νόμων και του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα εκτός από: α) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και εφετείων, καθώς και τα συναφή με αυτά (άρθρα 109, 110, 111 και 128), β) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου ανηλίκων, γ) εκείνα του Δωδεκάτου Κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα και του άρθρου 302 ΠΚ. 2. [Καταργείται].».	στην αρμοδιότητα των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και εφετείων, καθώς και τα συναφή με αυτά (άρθρα 109, 111 και 128), β) εκείνα που υπάγονται στην αρμοδιότητα του δικαστηρίου ανηλίκων, γ) εκείνα που τελούνται διά του τύπου, δ) εκείνα των άρθρων 167 παρ. 1, 172 παρ. 1, 173 παρ. 2 εδ. α΄, 224, 259 και 397 ΠΚ. 2. Τα δασικά, τα αγροτικά σε βαθμό πλημμελήματος, τα αγορανομικά αδικήματα, τα πλημμελήματα του κώδικα οδικής κυκλοφορίας, καθώς και τα εγκλήματα: α) του άρθρου 79 του ν. 5960/1933 (Α΄ 401) «περί επιταγής», β) του άρθρου 1 και 2 του α.ν. 86/1967 «περί επιβολής κυρώσεων κατά των καθυστερούντων την καταβολήν και την απόδοσιν εισφορών εις Οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως», γ) του άρθρου 94 παρ. 8 του ν. 4495/2017 (Α΄ 167) για τον έλεγχο και προστασία του Δομημένου Περιβάλλοντος και άλλες διατάξεις, δ) των άρθρων 82 παρ. 4 και 83 παρ. 1 του ν. 3386/2005 (Α΄ 212) και του άρθρου 29 παρ. 7 του ν. 4251/2014 (Α΄ 80), ε) του άρθρου 25 του ν. 1882/1990 (Α΄ 43), στ) του άρθρου 28 του ν. 3996/2011 (Α΄ 170), ζ) τα πλημμελήματα του άρθρου 66 του ν. 4174/2013 (Α΄ 170), η) του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 157 του ν. 2960/2001 (Α΄ 265), θ) του πρώτου εδαφίου της παρ. 8 του άρθρου 7, του πρώτου εδαφίου της παρ. 13 του άρθρου 10, της παρ. 2 του άρθρου 12 και του άρθρου 14 του ν. 2168/1993 (Α΄ 147) και ι) του άρθρου 372 παρ. 1 ΠΚ.».
Άρθρο 77 **Κατάργηση της τοιχοκόλλησης ως μέσου δημοσιότητας του πίνακα πραγματογνωμόνων – Τροποποίηση άρθρου 185 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο πέμπτο εδάφιο του άρθρου 185 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας οι λέξεις «τοιχοκολλάται στο ακροατήριο» αντικαθίστανται από τις λέξεις «παραμένει στα γραφεία των γραμματέων των εδρών» και το άρθρο 185 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 185 Πίνακας πραγματογνωμόνων Το συμβούλιο των πλημμελειοδικών, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, καταρτίζει μέσα στο τρίτο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου κάθε χρόνο	«Άρθρο 185 Πίνακας πραγματογνωμόνων Το συμβούλιο των πλημμελειοδικών, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, καταρτίζει μέσα στο τρίτο δεκαήμερο του Σεπτεμβρίου κάθε χρόνο πίνακα πραγματογνωμόνων κατά ειδικότητες από πρόσωπα που διαμένουν στην έδρα του και είναι κατάλληλα για τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, προτιμώντας δημόσιους υπαλλήλους. Στον πίνακα περιλαμβάνονται παιδοψυχίατροι και παιδοψυχολόγοι, και ελλείψει αυτών, ψυχίατροι και ψυχολόγοι εξειδικευμένοι στα θέματα γενετήσιας εκμετάλλευσης και

πίνακα πραγματογνωμόνων κατά ειδικότητες από πρόσωπα που διαμένουν στην έδρα του και είναι κατάλληλα για τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης, προτιμώντας δημόσιους υπαλλήλους. Στον πίνακα περιλαμβάνονται παιδοψυχίατροι και παιδοψυχολόγοι, και ελλείψει αυτών, ψυχίατροι και ψυχολόγοι εξειδικευμένοι στα θέματα γενετήσιας εκμετάλλευσης και κακοποίησης παιδιών. Ο πίνακας υποβάλλεται στον εισαγγελέα εφετών, που έχει το δικαίωμα να ζητήσει τον Οκτώβριο από το συμβούλιο των εφετών τη μεταρρύθμισή του. Το συμβούλιο των εφετών αποφαίνεται σχετικά τον Νοέμβριο. Ο πίνακας, αφού οριστικοποιηθεί, παραμένει στα γραφεία των γραμματέων των εδρών του πλημμελειοδικείου και ανακοινώνεται τον Δεκέμβριο κάθε χρόνου από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών στους ανακριτικούς υπαλλήλους της περιφέρειας. Κάθε χρόνο ισχύει, ωσότου συνταχθεί νέος πίνακας, ο πίνακας που συντάχθηκε το προηγούμενο έτος».	κακοποίησης παιδιών. Ο πίνακας υποβάλλεται στον εισαγγελέα εφετών, που έχει το δικαίωμα να ζητήσει τον Οκτώβριο από το συμβούλιο των εφετών τη μεταρρύθμισή του. Το συμβούλιο των εφετών αποφαίνεται σχετικά τον Νοέμβριο. Ο πίνακας, αφού οριστικοποιηθεί, τοιχοκολλάται στο ακροατήριο του πλημμελειοδικείου και ανακοινώνεται τον Δεκέμβριο κάθε χρόνου από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών στους ανακριτικούς υπαλλήλους της περιφέρειας. Κάθε χρόνο ισχύει, ωσότου συνταχθεί νέος πίνακας, ο πίνακας που συντάχθηκε το προηγούμενο έτος.».
Άρθρο 78 **Πρόβλεψη εξαίρεσης εμφάνισης μαρτύρων στην ακροαματική διαδικασία - Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 215 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 215 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παρ. 5 ως εξής: «5. Αστυνομικοί και λοιποί προανακριτικοί υπάλληλοι που έχουν καταθέσει στην προδικασία δεν καλούνται στο ακροατήριο αλλά αναγιγνώσκονται οι καταθέσεις τους. Ο εισαγγελέας ή το δικαστήριο αιτιολογημένα, μπορούν κατ' εξαίρεση να παραγγείλουν την κλήτευση αν η εξέτασή τους με τεχνολογικά μέσα σύμφωνα με το άρθρο 238Α όπου είναι εφικτό, ή με φυσική παρουσία τους στο ακροατήριο είναι αναγκαία για την ασφαλή διάγνωση της κατηγορίας. Σε κάθε περίπτωση, τα πρόσωπα του πρώτου εδαφίου καλούνται από τον εισαγγελέα, αν η πράξη αφορά κακούργημα και το ζητήσει ο κατηγορούμενος εντός προθεσμίας πέντε (5) ημερών από την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος ή της κλήσης στο ακροατήριο, σύμφωνα με τις διατυπώσεις της παρ. 3 του άρθρου 327 και πέραν του αριθμητικού περιορισμού της παρ. 2.».	«Άρθρο 215 Εξέταση υπουργών, αρχιερέων και όσων δεν μπορούν να εμφανιστούν. 1. Ο πρόεδρος και οι αντιπρόεδροι της Βουλής, ο πρωθυπουργός, οι αρχηγοί των αναγνωρισμένων κομμάτων της Βουλής, οι υπουργοί και οι αρχιερείς κάθε δόγματος ή θρησκείας εξετάζονται κατά την προδικασία στην κατοικία τους. Το εδάφιο β` του προηγούμενου άρθρου εφαρμόζεται αναλόγως. 2. Στην κατοικία τους εξετάζονται οι μάρτυρες που λόγω ασθένειας ή γήρατος δεν μπορούν να εμφανιστούν, οπότε η ένορκη κατάθεσή τους διαβάζεται στο ακροατήριο, εφόσον η εμφάνισή τους στο ακροατήριο είναι ανέφικτη. 3. Αν η κατηγορία αφορά πλημμέλημα, δημόσιοι γενικά υπάλληλοι και υπάλληλοι σιδηροδρομικών, ατμοπλοϊκών και αεροπορικών επιχειρήσεων, οι οποίοι δεν κατοικούν στην έδρα του δικαστηρίου, καθώς και ναυτικοί ναυτολογημένοι σε εμπορικά πλοία, δεν καλούνται να εμφανιστούν στο ακροατήριο. Ο εισαγγελέας και το δικαστήριο μπορούν να παραγγείλουν την κλήτευσή τους, αν η εξέτασή τους στο ακροατήριο είναι αναγκαία για την ασφαλή διάγνωση της κατηγορίας. 4. Μάρτυρες κρατούμενοι σε φυλακές και σε άλλα σωφρονιστικά καταστήματα τα οποία βρίσκονται έξω από την έδρα του δικαστηρίου

	δεν κλητεύονται στο ακροατήριο. Ο εισαγγελέας και το δικαστήριο μπορούν να παραγγείλουν την κλήτευσή τους, αν η εξέτασή τους στο ακροατήριο είναι αναγκαία για την ασφαλή διάγνωση της κατηγορίας.».
Άρθρο 79 **Πρόβλεψη διαρκούς εξέτασης της προσφορότητας και αναγκαιότητας μέτρων προστασίας μαρτύρων και δυνατότητας ανάκλησης ή τροποποίησης τους – Προσθήκη παρ. 7 στο άρθρο 218 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 218 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται παρ. 7 ως εξής: «7. Η προσφορότητα και η αναγκαιότητα των μέτρων προστασίας εξετάζονται διαρκώς από τον αρμόδιο εισαγγελέα, ο οποίος δύναται, οποτεδήποτε, σε περίπτωση που έχουν επιβληθεί με διάταξή του να τα τροποποιήσει ή να τα ανακαλέσει ή σε διαφορετική περίπτωση να εισηγηθεί την τροποποίηση ή την ανάκλησή τους, όταν κατά την κρίση του διαφοροποιηθούν ή εκλείψουν οι λόγοι επιβολής τους.».	«Άρθρο 218 Προστασία μαρτύρων 1. Κατά την ποινική διαδικασία για τις πράξεις της συγκρότησης ή συμμετοχής σε εγκληματική οργάνωση της παρ. 1 του άρθρου 187 ΠΚ ή σε τρομοκρατική οργάνωση της παρ. 2 του άρθρου 187Α ΠΚ και για συναφείς πράξεις, μπορεί να λαμβάνονται μέτρα για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό των ουσιωδών μαρτύρων, των προσώπων που κατά το άρθρο 187Γ ΠΚ βοηθούν στην αποκάλυψη εγκληματικών δραστηριοτήτων ή των οικείων τους. 2. Κατά την ποινική διαδικασία για τις αξιόποινες πράξεις εμπορίας ανθρώπων κατά τα άρθρα 323Α και 348 παρ. 2 ΠΚ, καθώς και για τις αξιόποινες πράξεις της παράνομης διακίνησης μεταναστών κατά τα άρθρα 29 παρ. 5 και 6 και 30 του ν. 4251/2014 (Α΄ 80), μπορεί να λαμβάνονται μέτρα, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 4 για την αποτελεσματική προστασία από πιθανή εκδίκηση ή εκφοβισμό του θύματος αυτών των πράξεων, όπως αυτό χαρακτηρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις των περ. ι΄ και ια΄ της παρ. 1 του άρθρου 1 του ν. 4251/2014 (Α΄ 80), των οικείων του θύματος ή των ουσιωδών μαρτύρων, ακόμη και όταν οποιαδήποτε από τις προαναφερόμενες αξιόποινες πράξεις δεν έχει τελεσθεί στο πλαίσιο οργανωμένου εγκλήματος σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 187 παρ. 1 ΠΚ. 3. Σε υποθέσεις σχετικά με τις αξιόποινες πράξεις των άρθρων 159, 159Α και 235 έως 237Α ΠΚ, ακόμα κι αν δεν τελέσθηκαν στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης, είναι δυνατόν να παρέχεται στους μάρτυρες δημοσίου συμφέροντος κατ’ άρθρο 47, στους ιδιώτες κατ’ άρθρο 255 και σε οποιοδήποτε

	άλλο πρόσωπο συμβάλλει ουσιωδώς στην αποκάλυψη των ως άνω αξιοποίνων πράξεων ή, εφόσον τούτο κρίνεται αναγκαίο, και στους οικείους των προαναφερθέντων προσώπων, η προβλεπόμενη στην παρ. 4 προστασία από πιθανολογούμενες πράξεις εκφοβισμού ή αντεκδίκησης. 4. Μέτρα προστασίας είναι η φύλαξη με κατάλληλα εκπαιδευμένο προσωπικό της αστυνομίας, η κατάθεση με χρήση ηλεκτρονικών μέσων ηχητικής και οπτικής ή μόνο ηχητικής μετάδοσής της, η μη αναγραφή στην έκθεση εξέτασης του ονόματος, του τόπου γέννησης, κατοικίας και εργασίας, του επαγγέλματος και της ηλικίας του, που διατάσσονται με αιτιολογημένη διάταξη του αρμόδιου εισαγγελέα πλημμελειοδικών, η μεταβολή των στοιχείων ταυτότητας, η μετεγκατάσταση σε άλλη χώρα, καθώς και η μετάθεση ή μετάταξη ή απόσπαση για αόριστο χρονικό διάστημα, με δυνατότητα ανάκλησής της, των δημοσίων υπαλλήλων, που αποφασίζονται κατά παρέκκλιση από τις κείμενες διατάξεις από τους αρμόδιους Υπουργούς, ύστερα από εισήγηση του αρμόδιου εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Η υπουργική απόφαση μπορεί να προβλέπει τη μη δημοσίευσή της στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθώς και άλλους τρόπους διασφάλισης της μυστικότητας της πράξης. Τα μέτρα προστασίας λαμβάνονται με τη σύμφωνη γνώμη του μάρτυρα, δεν περιορίζουν την ατομική ελευθερία του πέρα από το αναγκαίο για την ασφάλειά του μέτρο και διακόπτονται αν ο μάρτυρας το ζητήσει εγγράφως ή δεν συνεργάζεται για την επιτυχία τους. 5. Κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο ο μάρτυρας του οποίου δεν αποκαλύφθηκαν τα στοιχεία ταυτότητας, καλείται με το όνομα που αναφέρεται στην έκθεση εξέτασής του. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την αποκάλυψη του πραγματικού ονόματος του μάρτυρα, αν τούτο ζητηθεί από τον εισαγγελέα ή από ένα διάδικο ή και αυτεπαγγέλτως. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να διατάξει όσα ορίζονται στο άρθρο 354.

	6. Αν δεν έχουν αποκαλυφθεί τα στοιχεία ταυτότητας του μάρτυρα, μόνη η κατάθεσή του δεν είναι αρκετή για την καταδίκη του κατηγορουμένου.».
Άρθρο 80 **Ανήλικοι μάρτυρες θύματα προσβολής προσωπικής και γενετήσιας ελευθερίας - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 227 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 227 τροποποιείται ως προς τις νομοθετικές παραπομπές με την προσθήκη παραπομπών στα άρθρα 6, 7 και 9 του ν. 3500/2006 (Α' 232) και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Κατά την εξέταση ως μάρτυρα του ανήλικου θύματος των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323Α παρ. 4, 324, 336, 337 παρ. 3, 338, 339, 342, 343, 345, 348, 348Α, 348Β, 348Γ, 349, 351Α ΠΚ, στα άρθρα 6, 7, 9 του ν. 3500/2006 (Α' 232), καθώς και στα άρθρα 29 παρ. 5 και 6 και 30 του ν. 4251/2014, διορίζεται και παρίσταται, ως πραγματογνώμων, ειδικά εκπαιδευμένος παιδοψυχολόγος ή παιδοψυχίατρος και σε περίπτωση έλλειψής τους, ψυχολόγος ή ψυχίατρος, που υπηρετεί στα Αυτοτελή Γραφεία Προστασίας Ανήλικων Θυμάτων ή που περιλαμβάνεται στον πίνακα πραγματογνωμόνων, όπου αυτά δεν λειτουργούν. Η εξέταση ως μάρτυρα του ανήλικου θύματος διενεργείται στα Αυτοτελή Γραφεία Προστασίας Ανηλίκων Θυμάτων της Εφετειακής Περιφέρειας ή, όπου αυτά δεν λειτουργούν, σε χώρους ειδικά σχεδιασμένους και προσαρμοσμένους για τον σκοπό αυτόν, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση και με όσο το δυνατόν περιορισμένο αριθμό συνεντεύξεων.».	**παρ. 1 άρθρου 227 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «1. Κατά την εξέταση ως μάρτυρα του ανήλικου θύματος των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 323Α παρ. 4, 324, 336, 337 παρ. 3, 338, 339, 342, 343, 345, 348, 348Α, 348Β, 348Γ, 349, 351Α ΠΚ, καθώς και στα άρθρα 29 παρ. 5 και 6 και 30 του ν. 4251/2014, διορίζεται και παρίσταται, ως πραγματογνώμων, ειδικά εκπαιδευμένος παιδοψυχολόγος ή παιδοψυχίατρος και σε περίπτωση έλλειψής τους, ψυχολόγος ή ψυχίατρος, που υπηρετεί στα Αυτοτελή Γραφεία Προστασίας Ανήλικων Θυμάτων ή που περιλαμβάνεται στον πίνακα πραγματογνωμόνων, όπου αυτά δεν λειτουργούν. Η εξέταση ως μάρτυρα του ανήλικου θύματος διενεργείται στα Αυτοτελή Γραφεία Προστασίας Ανηλίκων Θυμάτων της Εφετειακής Περιφέρειας ή, όπου αυτά δεν λειτουργούν, σε χώρους ειδικά σχεδιασμένους και προσαρμοσμένους για τον σκοπό αυτόν, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση και με όσο το δυνατόν περιορισμένο αριθμό συνεντεύξεων.».
Άρθρο 81 **Κατάργηση της τοιχοκόλλησης ως μέσου δημοσιότητας του πίνακα διερμηνέων – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 233 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο τέταρτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 233 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας οι λέξεις «τοιχοκολλάται στο ακροατήριο» αντικαθίστανται από τις λέξεις «παραμένει στα γραφεία των γραμματέων των εδρών» και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:	**παρ. 2 άρθρου 233 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «2. Ο διορισμός του διερμηνέα γίνεται από πίνακα που καταρτίζεται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα του μέσα στο τρίτο δεκαήμερο του μηνός Σεπτεμβρίου κάθε χρόνου από πρόσωπα που διαμένουν ή εργάζονται στην έδρα του και κατά προτίμηση από δημοσίους

«2. Ο διορισμός του διερμηνέα γίνεται από πίνακα που καταρτίζεται από το συμβούλιο πλημμελειοδικών, ύστερα από πρόταση του εισαγγελέα του μέσα στο τρίτο δεκαήμερο του μηνός Σεπτεμβρίου κάθε χρόνου από πρόσωπα που διαμένουν ή εργάζονται στην έδρα του και κατά προτίμηση από δημοσίους υπαλλήλους. Ο πίνακας υποβάλλεται στον εισαγγελέα εφετών, που έως το τέλος του Οκτωβρίου έχει το δικαίωμα να ζητήσει από το συμβούλιο εφετών την μεταρρύθμισή του. Το συμβούλιο των εφετών αποφαίνεται σχετικά έως το τέλος Νοεμβρίου. Ο πίνακας, αφού οριστικοποιηθεί, παραμένει στα γραφεία των γραμματέων των εδρών του πλημμελειοδικείου και ανακοινώνεται έως το τέλος Δεκεμβρίου κάθε χρόνου από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών στους ανακριτικούς υπαλλήλους της περιφέρειας. Κάθε χρόνο ισχύει, ωσότου συνταχθεί νέος πίνακας, ο πίνακας που συντάχθηκε το προηγούμενο έτος. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις και εφόσον δεν είναι δυνατό να διοριστεί διερμηνέας από εκείνους που είναι εγγεγραμμένοι στο σχετικό πίνακα, μπορεί να διορισθεί διερμηνέας και πρόσωπο που δεν περιλαμβάνεται σε αυτόν. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να διορίσει διερμηνέα και αυτόν που επιλέγει ο κατηγορούμενος εκτός πίνακα.».	υπαλλήλους. Ο πίνακας υποβάλλεται στον εισαγγελέα εφετών, που έως το τέλος του Οκτωβρίου έχει το δικαίωμα να ζητήσει από το συμβούλιο εφετών την μεταρρύθμισή του. Το συμβούλιο των εφετών αποφαίνεται σχετικά έως το τέλος Νοεμβρίου. Ο πίνακας, αφού οριστικοποιηθεί, τοιχοκολλάται στο ακροατήριο του πλημμελειοδικείου και ανακοινώνεται έως το τέλος Δεκεμβρίου κάθε χρόνου από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών στους ανακριτικούς υπαλλήλους της περιφέρειας. Κάθε χρόνο ισχύει, ωσότου συνταχθεί νέος πίνακας, ο πίνακας που συντάχθηκε το προηγούμενο έτος. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις και εφόσον δεν είναι δυνατό να διοριστεί διερμηνέας από εκείνους που είναι εγγεγραμμένοι στο σχετικό πίνακα, μπορεί να διορισθεί διερμηνέας και πρόσωπο που δεν περιλαμβάνεται σε αυτόν. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να διορίσει διερμηνέα και αυτόν που επιλέγει ο κατηγορούμενος εκτός πίνακα.».
Άρθρο 83 **Διενέργεια προανάκρισης – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 245 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στην παρ. 1 του άρθρου 245 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο τρίτο εδάφιο αα) επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, αβ) τροποποιούνται οι νομοθετικές παραπομπές, αγ) στο τέλος του εδαφίου προστίθενται οι λέξεις «και στην περίπτωση εκείνη κατά την οποία στη διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης ή αυτεπάγγελτης προανάκρισης για πλημμέλημα έχει υποβληθεί από τον ύποπτο αυτοτελώς αίτημα ποινικής διαπραγμάτευσης προκειμένου και μόνο αυτή να διενεργηθεί και χωρίς να ισχύει η υποχρέωση απολογίας για την περάτωσή της.», β) προστίθεται νέο τέταρτο εδάφιο, γ) στο πέμπτο εδάφιο επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Η προανάκριση ενεργείται από οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο μετά από γραπτή παραγγελία του εισαγγελέα,	**παρ. 1 άρθρου 245 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «1. Η προανάκριση ενεργείται από οποιονδήποτε ανακριτικό υπάλληλο μετά από γραπτή παραγγελία του εισαγγελέα, είναι συνοπτική και δεν περατώνεται πριν ληφθεί η απολογία του κατηγορουμένου. Εφόσον ο κατηγορούμενος κλητεύθηκε νόμιμα και δεν εμφανίστηκε, η προανάκριση περατώνεται και χωρίς την απολογία του. Παραγγελία για προανάκριση δίνεται μόνο στις περιπτώσεις του εδ. δ΄ της παρ. 3 του παρόντος άρθρου, καθώς και στις περιπτώσεις των άρθρων 43 παρ. 2 εδ. β΄, 322 παρ. 3 εδ. α΄ περ. γ΄ και 323 εδ. γ΄ περ. γ΄. Ο ανακριτικός υπάλληλος που ορίζεται σύμφωνα με το εδ. α΄ είναι υποχρεωμένος να διενεργήσει όλες τις προανακριτικές πράξεις που αφορούν την υπόθεση για την οποία η παραγγελία και καλεί ενώπιόν του τους μάρτυρες για εξέταση και τους κατηγορούμενους για να απολογηθούν εφόσον αυτοί κατοικούν στην

είναι συνοπτική και δεν περατώνεται πριν ληφθεί η απολογία του κατηγορουμένου. Εφόσον ο κατηγορούμενος κλητεύθηκε νόμιμα και δεν εμφανίστηκε, η προανάκριση περατώνεται και χωρίς την απολογία του. Παραγγελία για προανάκριση δίνεται μόνο στις περιπτώσεις του τέταρτου εδαφίου της παρ. 3 του παρόντος άρθρου, καθώς και στις περιπτώσεις του δεύτερου εδαφίου των παρ. 2 και 4 του άρθρου 43, της παρ. 2 του άρθρου 130, της περ. γ' του πρώτου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 322 και της περ. γ' του τρίτου εδαφίου του άρθρου 323, και στην περίπτωση εκείνη κατά την οποία στη διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης ή αυτεπάγγελτης προανάκρισης για πλημμέλημα έχει υποβληθεί από τον ύποπτο αυτοτελώς αίτημα ποινικής διαπραγμάτευσης, προκειμένου αυτή να διενεργηθεί και χωρίς να ισχύει η υποχρέωση απολογίας για την περάτωσή της. Στην τελευταία περίπτωση η παραγγελία προανάκρισης ισοδυναμεί με άσκηση ποινικής δίωξης κατά το άρθρο 43. Ο ανακριτικός υπάλληλος που ορίζεται σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο είναι υποχρεωμένος να διενεργήσει όλες τις προανακριτικές πράξεις που αφορούν την υπόθεση για την οποία η παραγγελία και καλεί ενώπιόν του τους μάρτυρες για εξέταση και τους κατηγορούμενους για να απολογηθούν εφόσον αυτοί κατοικούν στην περιφέρεια του εφετείου της έδρας του. Αν οι μάρτυρες και οι κατηγορούμενοι είναι κάτοικοι άλλων εφετειακών περιφερειών, ο ανωτέρω ανακριτικός υπάλληλος ζητεί την εξέταση των μαρτύρων και τη λήψη των απολογιών των κατηγορουμένων από τον αρμόδιο ανακριτικό υπάλληλο, ο οποίος πρέπει να εκτελέσει αυτήν μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών. Ο αρχικά ορισθείς ανακριτικός υπάλληλος μετά το πέρας των άνω ενεργειών επιστρέφει τη δικογραφία με εκτελεσμένη πλήρως την παραγγελία στον παραγγείλαντα εισαγγελέα. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής τα Εφετεία Αθηνών και Πειραιώς θεωρούνται ως ανήκοντα σε μία εφετειακή περιφέρεια. Η προανάκριση περατώνεται: α) με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο ή β) με πρόταση του εισαγγελέα στο δικαστικό συμβούλιο ή γ) με παραγγελία του εισαγγελέα στον ανακριτή, εφόσον προκύπτει τέλεση κακουργήματος. Στην τελευταία περίπτωση, η προανάκριση μπορεί και να διακοπεί κατά τον ίδιο τρόπο. Πρόταση στο συμβούλιο γίνεται, εφόσον ο	περιφέρεια του εφετείου της έδρας του. Αν οι μάρτυρες και οι κατηγορούμενοι είναι κάτοικοι άλλων εφετειακών περιφερειών, ο ανωτέρω ανακριτικός υπάλληλος ζητεί την εξέταση των μαρτύρων και τη λήψη των απολογιών των κατηγορουμένων από τον αρμόδιο ανακριτικό υπάλληλο, ο οποίος πρέπει να εκτελέσει αυτήν μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών. Ο αρχικά ορισθείς ανακριτικός υπάλληλος μετά το πέρας των άνω ενεργειών επιστρέφει τη δικογραφία με εκτελεσμένη πλήρως την παραγγελία στον παραγγείλαντα εισαγγελέα. Κατά την έννοια της διάταξης αυτής τα Εφετεία Αθηνών και Πειραιώς θεωρούνται ως ανήκοντα σε μία εφετειακή περιφέρεια. Η προανάκριση περατώνεται: α) με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο ή β) με πρόταση του εισαγγελέα στο δικαστικό συμβούλιο ή γ) με παραγγελία του εισαγγελέα στον ανακριτή, εφόσον προκύπτει τέλεση κακουργήματος. Στην τελευταία περίπτωση, η προανάκριση μπορεί και να διακοπεί κατά τον ίδιο τρόπο. Πρόταση στο συμβούλιο γίνεται, εφόσον ο εισαγγελέας κρίνει ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Αν υπάρχουν περισσότεροι κατηγορούμενοι και δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις σε βάρος μερικών από αυτούς ή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ή να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας μπορεί να χωρίσει την υπόθεση και να την εισαγάγει μόνο ως προς αυτούς στο δικαστικό συμβούλιο. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται αναλόγως και επί συναφών εγκλημάτων, είτε πρόκειται για έναν είτε για περισσότερους κατηγορούμενους.».

εισαγγελέας κρίνει ότι δεν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο. Αν υπάρχουν περισσότεροι κατηγορούμενοι και δεν προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις σε βάρος μερικών από αυτούς ή πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ή να παύσει οριστικά η ποινική δίωξη, ο εισαγγελέας μπορεί να χωρίσει την υπόθεση και να την εισαγάγει μόνο ως προς αυτούς στο δικαστικό συμβούλιο. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται αναλόγως και επί συναφών εγκλημάτων, είτε πρόκειται για έναν είτε για περισσότερους κατηγορούμενους.».	
Άρθρο 84 **Προσθήκη των προπαρασκευαστικών πράξεων παραχάραξης στα εγκλήματα για τα οποία προβλέπονται ειδικές ανακριτικές πράξεις – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 254 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** **(άρθρο 9 Οδηγίας (ΕΕ) 2014/62)** Στην παρ. 1 του άρθρου 254 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μετά από τον αριθμό «209» προστίθενται οι λέξεις «του άρθρου 211,» και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Ειδικά για τις αξιόποινες πράξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 187, του άρθρου 187Α, των παρ. 1 και 2 του άρθρου 207, του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 208, του άρθρου 208Α εκτός από τις ιδιαίτερα ελαφρές περιπτώσεις, της παρ. 1 του άρθρου 209, του άρθρου 211, των άρθρων 323Α, 336 σε βάρος ανηλίκου, 338 σε βάρος ανηλίκου, των παρ. 1 και 3 του άρθρου 339, της παρ. 1 του άρθρου 342, των άρθρων 348Α, 348Β, 348Γ και 351Α του Ποινικού Κώδικα η έρευνα μπορεί να συμπεριλάβει και τη διενέργεια: α) συγκαλυμμένης έρευνας, κατά την οποία ο ανακριτικός υπάλληλος ή ο ιδιώτης που ενεργεί υπό τις οδηγίες του, προσφέρεται να διευκολύνει την τέλεση κάποιου από τα εγκλήματα της παρ. 1, την οποία ο δράστης του εν λόγω εγκλήματος είχε προαποφασίσει. Η διενέργεια της συγκαλυμμένης έρευνας γίνεται υπό την εποπτεία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, για δε τις ενέργειες του συγκαλυμμένα δρώντος ή του ιδιώτη συντάσσεται αναλυτική έκθεση κατά τα άρθρα 148 έως 153. Αποδεικτικά στοιχεία που αποκτήθηκαν με ενέργειες του συγκαλυμμένα δρώντος ή του ιδιώτη, οι οποίες δεν μνημονεύονται αναλυτικά στην έκθεση, δεν λαμβάνονται υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου,	**παρ. 1 άρθρου 254 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «1. Ειδικά για τις αξιόποινες πράξεις των παρ. 1 και 2 του άρθρου 187, του άρθρου 187Α, των παρ. 1 και 2 του άρθρου 207, του πρώτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 208, του άρθρου 208Α εκτός από τις ιδιαίτερα ελαφρές περιπτώσεις, της παρ. 1 του άρθρου 209, των άρθρων 323Α, 336 σε βάρος ανηλίκου, 338 σε βάρος ανηλίκου, των παρ. 1 και 3 του άρθρου 339, της παρ. 1 του άρθρου 342, των άρθρων 348Α, 348Β, 348Γ και 351Α του Ποινικού Κώδικα η έρευνα μπορεί να συμπεριλάβει και τη διενέργεια: α) συγκαλυμμένης έρευνας, κατά την οποία ο ανακριτικός υπάλληλος ή ο ιδιώτης που ενεργεί υπό τις οδηγίες του, προσφέρεται να διευκολύνει την τέλεση κάποιου από τα εγκλήματα της παρ. 1, την οποία ο δράστης του εν λόγω εγκλήματος είχε προαποφασίσει. Η διενέργεια της συγκαλυμμένης έρευνας γίνεται υπό την εποπτεία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, για δε τις ενέργειες του συγκαλυμμένα δρώντος ή του ιδιώτη συντάσσεται αναλυτική έκθεση κατά τα άρθρα 148 έως 153. Αποδεικτικά στοιχεία που αποκτήθηκαν με ενέργειες του συγκαλυμμένα δρώντος ή του ιδιώτη, οι οποίες δεν μνημονεύονται αναλυτικά στην έκθεση, δεν λαμβάνονται υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου, β) ανακριτικής διείσδυσης, κατά την οποία ανακριτικός υπάλληλος με συγκαλυμμένα στοιχεία ταυτότητας αναλαμβάνει διεκπεραιωτικά καθήκοντα σε εγκληματική ή τρομοκρατική οργάνωση με σκοπό την εξιχνίαση της δομής της, την αποκάλυψη των

β) ανακριτικής διείσδυσης, κατά την οποία ανακριτικός υπάλληλος με συγκαλυμμένα στοιχεία ταυτότητας αναλαμβάνει διεκπεραιωτικά καθήκοντα σε εγκληματική ή τρομοκρατική οργάνωση με σκοπό την εξιχνίαση της δομής της, την αποκάλυψη των μελών της, καθώς και τη διακρίβωση των εγκλημάτων της παρ. 1, την τέλεση των οποίων τα μέλη της οργάνωσης είχαν προαποφασίσει. Τα ίδια καθήκοντα μπορεί να αναλάβει και ιδιώτης υπό τους όρους των παρ. 2 έως 6 και εφόσον κατά τα λοιπά για τη δράση του είναι ενήμερος ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών. Ο ενεργών την ανακριτική διείσδυση μπορεί να φέρει συγκαλυμμένα στοιχεία ταυτότητας και φορολογικά ή άλλα στοιχεία και να συναλλάσσεται με αυτά για τις ανάγκες της έρευνας που διεξάγει. Οι λεπτομέρειες και η διαδικασία έκδοσης των εν λόγω στοιχείων συγκάλυψης ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Προστασίας του Πολίτη. Η διενέργεια της ανακριτικής διείσδυσης γίνεται υπό την εποπτεία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, για δε τις ενέργειες του συγκαλυμμένα δρώντος ανακριτικού υπαλλήλου ή του ιδιώτη συντάσσεται αναλυτική έκθεση κατά τα άρθρα 148 έως 153. Αποδεικτικά στοιχεία που αποκτήθηκαν με ενέργειες του συγκαλυμμένα δρώντος ανακριτικού υπαλλήλου ή του ιδιώτη, οι οποίες δεν μνημονεύονται αναλυτικά στην έκθεση, δεν λαμβάνονται υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου, γ) ελεγχόμενων μεταφορών, όπως οι μεταφορές αυτές προβλέπονται στο άρθρο 38 του ν. 2145/1993 (Α` 88), δ) άρσης του απορρήτου του περιεχομένου των επικοινωνιών ή των δεδομένων θέσης και κίνησης αυτών, με την τήρηση των εγγυήσεων και τις διαδικασίες των άρθρων 4 και 5 του ν. 2225/1994 (Α` 121), ε) καταγραφής της δραστηριότητας ή άλλων γεγονότων εκτός κατοικίας με συσκευές ήχου ή εικόνας ή με άλλα ειδικά τεχνικά μέσα, στ) συσχέτισης ή συνδυασμού δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.».	μελών της, καθώς και τη διακρίβωση των εγκλημάτων της παρ. 1, την τέλεση των οποίων τα μέλη της οργάνωσης είχαν προαποφασίσει. Τα ίδια καθήκοντα μπορεί να αναλάβει και ιδιώτης υπό τους όρους των παρ. 2 έως 6 και εφόσον κατά τα λοιπά για τη δράση του είναι ενήμερος ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών. Ο ενεργών την ανακριτική διείσδυση μπορεί να φέρει συγκαλυμμένα στοιχεία ταυτότητας και φορολογικά ή άλλα στοιχεία και να συναλλάσσεται με αυτά για τις ανάγκες της έρευνας που διεξάγει. Οι λεπτομέρειες και η διαδικασία έκδοσης των εν λόγω στοιχείων συγκάλυψης ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Προστασίας του Πολίτη. Η διενέργεια της ανακριτικής διείσδυσης γίνεται υπό την εποπτεία του εισαγγελέα πλημμελειοδικών, για δε τις ενέργειες του συγκαλυμμένα δρώντος ανακριτικού υπαλλήλου ή του ιδιώτη συντάσσεται αναλυτική έκθεση κατά τα άρθρα 148 έως 153. Αποδεικτικά στοιχεία που αποκτήθηκαν με ενέργειες του συγκαλυμμένα δρώντος ανακριτικού υπαλλήλου ή του ιδιώτη, οι οποίες δεν μνημονεύονται αναλυτικά στην έκθεση, δεν λαμβάνονται υπόψη για την καταδίκη του κατηγορουμένου, γ) ελεγχόμενων μεταφορών, όπως οι μεταφορές αυτές προβλέπονται στο άρθρο 38 του ν. 2145/1993 (Α` 88), δ) άρσης του απορρήτου του περιεχομένου των επικοινωνιών ή των δεδομένων θέσης και κίνησης αυτών, με την τήρηση των εγγυήσεων και τις διαδικασίες των άρθρων 4 και 5 του ν. 2225/1994 (Α` 121), ε) καταγραφής της δραστηριότητας ή άλλων γεγονότων εκτός κατοικίας με συσκευές ήχου ή εικόνας ή με άλλα ειδικά τεχνικά μέσα, στ) συσχέτισης ή συνδυασμού δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.».

Άρθρο 85 **Κατάσχεση ψηφιακών δεδομένων-Τροποποίηση παρ. 4 και 5 άρθρου 265 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στις παρ. 4 και 5 του άρθρου 265 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 4, αα) μετά από τις λέξεις «που κατάσχονται» προστίθενται οι λέξεις «σύμφωνα με την περ. β) της παρ. 2» και μετά από τις λέξεις «ποινικής διαδικασίας σε» διαγράφονται οι λέξεις «ένα και μόνο», αβ) προστίθεται τέταρτο εδάφιο, β) στο τέλος του δευτέρου εδαφίου της παρ. 5 προστίθενται οι λέξεις «για τη διασφάλιση της ακεραιότητας των ψηφιακών δεδομένων» και οι παρ. 4 και 5 διαμορφώνονται ως εξής: «4. Τα ψηφιακά δεδομένα που κατάσχονται σύμφωνα με την περ. β) της παρ. 2 διατηρούνται αποθηκευμένα καθ` όλη τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας σε υλικό μέσο αποθήκευσης που περιέχεται στη δικογραφία. Ασφαλές αντίγραφο αυτού ώστε να διασφαλίζεται η δυνατότητα ανάκτησης των δεδομένων που έχουν κατασχεθεί, σε περίπτωση απώλειας ή καταστροφής, σχηματίζεται κατά την κατάσχεσή τους και διατηρείται στο γραφείο πειστηρίων του πρωτοδικείου στο οποίο υποβάλλεται η δικογραφία και το οποίο παρέχει τις κατάλληλες εγγυήσεις φυσικής ασφάλειας και πρόσβασης σε εκείνους μόνο που ασκούν καθήκοντα στην υπόθεση. Η παρούσα ισχύει αναλόγως και στα ψηφιακά δεδομένα που αφορούν στα δεδομένα επικοινωνίας που περιλαμβάνονται στη δικογραφία. Για τη διασφάλιση της αυθεντικότητας και της ακεραιότητας των ψηφιακών δεδομένων που κατάσχονται σύμφωνα με την περ. α) της παρ. 2, αυτά σφραγίζονται κατά τη διεξαγωγή αυτής. 5. Η πρόσβαση και η δυνατότητα αναπαραγωγής των ψηφιακών δεδομένων που κατάσχονται επιτρέπεται μόνο σε όσους ασκούν δικαστικά, εισαγγελικά και ανακριτικά καθήκοντα στην υπόθεση ή τους γραμματείς. Προς το σκοπό αυτό χρησιμοποιούνται τα κατάλληλα τεχνικά μέσα για τη διασφάλιση της ακεραιότητας των ψηφιακών δεδομένων. Τέτοια μέσα είναι η κρυπτογράφηση και η χρήση κωδικών ασφαλείας για την πρόσβαση και αναπαραγωγή των κατασχεμένων ψηφιακών δεδομένων από το υλικό μέσο αποθήκευσης στο οποίο βρίσκονται αποθηκευμένα. Η παρούσα ισχύει αναλόγως και στα ψηφιακά	**παρ. 4 και 5 άρθρου 265 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «4. Τα ψηφιακά δεδομένα που κατάσχονται διατηρούνται αποθηκευμένα καθ` όλη τη διάρκεια της ποινικής διαδικασίας σε ένα και μόνο υλικό μέσο αποθήκευσης που περιέχεται στη δικογραφία. Ασφαλές αντίγραφο αυτού ώστε να διασφαλίζεται η δυνατότητα ανάκτησης των δεδομένων που έχουν κατασχεθεί, σε περίπτωση απώλειας ή καταστροφής, σχηματίζεται κατά την κατάσχεσή τους και διατηρείται στο γραφείο πειστηρίων του πρωτοδικείου στο οποίο υποβάλλεται η δικογραφία και το οποίο παρέχει τις κατάλληλες εγγυήσεις φυσικής ασφάλειας και πρόσβασης σε εκείνους μόνο που ασκούν καθήκοντα στην υπόθεση. Η παρούσα ισχύει αναλόγως και στα ψηφιακά δεδομένα που αφορούν στα δεδομένα επικοινωνίας που περιλαμβάνονται στη δικογραφία. 5. Η πρόσβαση και η δυνατότητα αναπαραγωγής των ψηφιακών δεδομένων που κατάσχονται επιτρέπεται μόνο σε όσους ασκούν δικαστικά, εισαγγελικά και ανακριτικά καθήκοντα στην υπόθεση ή τους γραμματείς. Προς το σκοπό αυτό χρησιμοποιούνται τα κατάλληλα τεχνικά μέσα. Τέτοια μέσα είναι η κρυπτογράφηση και η χρήση κωδικών ασφαλείας για την πρόσβαση και αναπαραγωγή των κατασχεμένων ψηφιακών δεδομένων από το υλικό μέσο αποθήκευσης στο οποίο βρίσκονται αποθηκευμένα. Η παρούσα ισχύει αναλόγως και στα ψηφιακά δεδομένα που αφορούν στα δεδομένα επικοινωνίας που περιλαμβάνονται στη δικογραφία.».

δεδομένα που αφορούν στα δεδομένα επικοινωνίας που περιλαμβάνονται στη δικογραφία.».	
Άρθρο 86 **Άρση κατάσχεσης στο στάδιο της ανάκρισης - Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 269 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 269 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας μετά από τις λέξεις «κύρια ανάκριση από τον ανακριτή» προστίθεται η φράση «αφού ακούσει τον εισαγγελέα» και η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής: «3. Σε κάθε περίπτωση το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο μπορεί να διατάξει να αρθεί η κατάσχεση, αν δεν είναι πιθανόν ότι από αυτόν τον λόγο θα δημιουργηθούν δυσχέρειες στην εξακρίβωση της αλήθειας. Κατά την προκαταρκτική εξέταση και την προανάκριση και στις περιπτώσεις των παρ. 3 και 4 του άρθρου 43 και των παρ. 2 και 3 του άρθρου 51 η άρση της κατάσχεσης διατάσσεται μετά την υποβολή αίτησης από τον κύριο των κατασχεθέντων, από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών και κατά την κύρια ανάκριση από τον ανακριτή αφού ακούσει	**παρ. 3 άρθρου 269 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «3. Σε κάθε περίπτωση το δικαστικό συμβούλιο ή το δικαστήριο μπορεί να διατάξει να αρθεί η κατάσχεση, αν δεν είναι πιθανόν ότι από αυτόν τον λόγο θα δημιουργηθούν δυσχέρειες στην εξακρίβωση της αλήθειας. Κατά την προκαταρκτική εξέταση και την προανάκριση και στις περιπτώσεις των παρ. 3 και 4 του άρθρου 43 και των παρ. 2 και 3 του άρθρου 51 η άρση της κατάσχεσης διατάσσεται μετά την υποβολή αίτησης από τον κύριο των κατασχεθέντων, από τον εισαγγελέα πλημμελειο-δικών και κατά την κύρια ανάκριση από τον ανακριτή. Εναντίον της απορριπτικής διάταξης του εισαγγελέα ή του ανακριτή επιτρέπεται προσφυγή στο συμβούλιο μέσα σε δέκα (10) ημέρες από τότε που κοινοποιήθηκε η διάταξη σε εκείνον που αιτήθηκε την άρση της κατάσχεσης. Το ενδεχόμενο της δήμευσης

τον εισαγγελέα. Εναντίον της απορριπτικής διάταξης του εισαγγελέα ή του ανακριτή επιτρέπεται προσφυγή στο συμβούλιο μέσα σε δέκα (10) ημέρες από τότε που κοινοποιήθηκε η διάταξη σε εκείνον που αιτήθηκε την άρση της κατάσχεσης. Το ενδεχόμενο της δήμευσης των πραγμάτων που κατασχέθηκαν δεν εμποδίζει την αλλαγή του προσώπου του φύλακα ούτε την άρση της κατάσχεσης από το δικαστικό συμβούλιο».».	των πραγμάτων που κατασχέθηκαν δεν εμποδίζει την αλλαγή του προσώπου του φύλακα ούτε την άρση της κατάσχεσης από το δικαστικό συμβούλιο.».
Άρθρο 87 **Πρόβλεψη περιοριστικού όρου ηλεκτρονικής επιτήρησης με τη χρήση τεχνολογίας εντοπισμού θέσης και κίνησης – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 283 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.** Στην παρ. 1 του άρθρου 283 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) προστίθενται νέα εδάφια τρίτο, τέταρτο και πέμπτο, β) στο νέο έκτο και στο νέο έβδομο εδάφιο επικαιροποιούνται οι παραπομπές στην παρ. 1 του άρθρου 122 ΠΚ, και το άρθρο 283 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 283 Οι περιοριστικοί όροι 1. Περιοριστικοί όροι είναι ιδίως η παροχή εγγύησης, η υποχρέωση του κατηγορουμένου να εμφανίζεται κατά διαστήματα στον ανακριτή ή σε άλλη αρχή στην Ελλάδα ή σε ελληνική προξενική αρχή στο εξωτερικό, η απαγόρευση να μεταβαίνει ή να διαμένει σε ορισμένο τόπο ή στο εξωτερικό και η απαγόρευση να συναναστρέφεται ή να συναντάται με ορισμένα πρόσωπα. Σε περίπτωση επιβολής του περιοριστικού όρου της εμφάνισης σε ελληνική προξενική αρχή, η τελευταία υποχρεούται να εκτελεί τις σχετικές παραγγελίες των δικαστικών αρχών. Ως περιοριστικός όρος μπορεί να επιβάλλεται και η ηλεκτρονική επιτήρηση του κατηγορουμένου με τη χρήση τεχνολογίας εντοπισμού θέσης και κίνησης είτε σε συνδυασμό με άλλους περιοριστικούς όρους με σκοπό τον έλεγχο της τήρησής τους είτε και μεμονωμένα. Τα έξοδα προκαταβάλλονται από τον κατηγορούμενο ανά έξι (6) μήνες. Η παρ. 5 του άρθρου 284 και η παρ. 3 του άρθρου 285 εφαρμόζονται αναλόγως. Για τους ανηλίκους ως περιοριστικοί όροι είναι δυνατόν να διατάσσονται και ένα ή περισσότερα από τα αναμορφωτικά μέτρα που προβλέπονται στις περ. α’ έως ια’ της παρ. 1 του άρθρου 122 ΠΚ. Σε περίπτωση παραβίασης των όρων	**παρ. 1 άρθρου 283 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «1. Περιοριστικοί όροι είναι ιδίως η παροχή εγγύησης, η υποχρέωση του κατηγορουμένου να εμφανίζεται κατά διαστήματα στον ανακριτή ή σε άλλη αρχή στην Ελλάδα ή σε ελληνική προξενική αρχή στο εξωτερικό, η απαγόρευση να μεταβαίνει ή να διαμένει σε ορισμένο τόπο ή στο εξωτερικό και η απαγόρευση να συναναστρέφεται ή να συναντάται με ορισμένα πρόσωπα. Σε περίπτωση επιβολής του περιοριστικού όρου της εμφάνισης σε ελληνική προξενική αρχή, η τελευταία υποχρεούται να εκτελεί τις σχετικές παραγγελίες των δικαστικών αρχών. Για τους ανηλίκους ως περιοριστικοί όροι είναι δυνατόν να διατάσσονται και ένα ή περισσότερα από τα αναμορφωτικά μέτρα που προβλέπονται στις περιπτώσεις α` έως ια` της παρ. 1 του άρθρου 122 ΠΚ. Σε περίπτωση παραβίασης των όρων αυτών είναι δυνατή η αντικατάστασή τους με το μέτρο της περ. ιβ` της παρ. 1 του άρθρου 122 ΠΚ. Για τους κατηγορουμένους που εμφανίζουν ψυχική ή διανοητική διαταραχή ως περιοριστικός όρος είναι δυνατόν να διατάσσεται ένα από τα μέτρα της παρ. 3 του άρθρου 69Α ΠΚ.».

αυτών είναι δυνατή η αντικατάστασή τους με το μέτρο της περ. ιβ' της παρ. 1 του άρθρου 122 ΠΚ. Για τους κατηγορουμένους που εμφανίζουν ψυχική ή διανοητική διαταραχή ως περιοριστικός όρος είναι δυνατόν να διατάσσεται ένα από τα μέτρα της παρ. 3 του άρθρου 69Α ΠΚ. 2. Περιοριστικοί όροι μπορεί να επιβληθούν αν προκύπτουν σοβαρές ενδείξεις ενοχής του κατηγορουμένου για κακούργημα ή πλημμέλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών.».	
Άρθρο 88 **Κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση - Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 284 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στην παρ. 3 του άρθρου 284 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας η λέξη «δεκαπέντε» αντικαθίσταται με τη λέξη «είκοσι» και η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής: «3. Αν η αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο πράξη απειλείται στον νόμο με ισόβια κάθειρξη ή πρόσκαιρη κάθειρξη με ανώτατο όριο τα είκοσι έτη ή αν το έγκλημα τελέσθηκε κατ` εξακολούθηση ή υπάρχει μεγάλος αριθμός παθόντων από αυτό, μπορεί να διαταχθεί ο κατ' οίκον περιορισμός του με ηλεκτρονική επιτήρηση και όταν, με βάση τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης και την εν γένει προσωπικότητα του κατηγορουμένου, κρίνεται αιτιολογημένα, ότι το μέτρο αυτό παρέχει βάσιμα την προσδοκία ότι ο τελευταίος δεν θα διαπράξει άλλα εγκλήματα.».	**παρ. 3 άρθρου 284 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «3. Αν η αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο πράξη απειλείται στον νόμο με ισόβια κάθειρξη ή πρόσκαιρη κάθειρξη με ανώτατο όριο τα δεκαπέντε έτη ή αν το έγκλημα τελέσθηκε κατ` εξακολούθηση ή υπάρχει μεγάλος αριθμός παθόντων από αυτό, μπορεί να διαταχθεί ο κατ' οίκον περιορισμός του με ηλεκτρονική επιτήρηση και όταν, με βάση τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης και την εν γένει προσωπικότητα του κατηγορουμένου, κρίνεται αιτιολογημένα, ότι το μέτρο αυτό παρέχει βάσιμα την προσδοκία ότι ο τελευταίος δεν θα διαπράξει άλλα εγκλήματα.».
Άρθρο 89 **Διαδικασία μετά την απολογία - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 288 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στην παρ. 1 του άρθρου 288 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται νέο έκτο εδάφιο και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 282 ο ανακριτής, αμέσως μετά την απολογία του κατηγορουμένου, αποφασίζει με την σειρά που αναφέρεται στο άρθρο αυτό αν θα αφήσει ελεύθερο τον κατηγορούμενο ή θα εκδώσει διάταξη επιβολής περιοριστικών όρων ή διάταξη επιβολής κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση ή ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένο ένταλμα προσωρινής κράτησης, αφού προηγουμένως	**παρ.1 άρθρου 288 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «1. Στις περιπτώσεις που αναφέρονται στο άρθρο 282 ο ανακριτής, αμέσως μετά την απολογία του κατηγορουμένου, αποφασίζει με την σειρά που αναφέρεται στο άρθρο αυτό αν θα αφήσει ελεύθερο τον κατηγορούμενο ή θα εκδώσει διάταξη επιβολής περιοριστικών όρων ή διάταξη επιβολής κατ` οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση ή ειδικά και εμπεριστατωμένα αιτιολογημένο ένταλμα προσωρινής κράτησης, αφού προηγουμένως και σε κάθε περίπτωση λάβει την γραπτή σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα. Ο εισαγγελέας, πριν εκφράσει τη γνώμη του, υποχρεούται να ακούσει τον κατηγορούμενο

και σε κάθε περίπτωση λάβει την γραπτή σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα. Ο εισαγγελέας, πριν εκφράσει τη γνώμη του, υποχρεούται να ακούσει τον κατηγορούμενο και τον συνήγορό του. Η τυχόν διαφωνία επιλύεται από το δικαστικό συμβούλιο (άρθρα 306 και 307 στοιχείο στ`). Ειδικά σε περίπτωση διαφωνίας για την προσωρινή κράτηση η πρόταση του εισαγγελέα υποβάλλεται μέσα σε προθεσμία τριών (3) ημερών και το συμβούλιο αποφασίζει μέσα σε προθεσμία πέντε (5) ημερών. Στο μεταξύ διάστημα με διάταξη του ανακριτή επιβάλλεται ο κατ` οίκον περιορισμός του κατηγορουμένου, η αφαίρεση διαβατηρίου ή άλλου ισοδύναμου ταξιδιωτικού εγγράφου του και η απαγόρευση εξόδου του από τη χώρα. Σε περίπτωση κατά την οποία ο κατηγορούμενος δεν έχει υποβάλλει αίτηση για την επιβολή του μέτρου του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση σύμφωνα με την παρ. 5 του άρθρου 284 και ο ανακριτής με τον εισαγγελέα διαπιστώσουν πως οι περιοριστικοί όροι δεν επαρκούν, πληρούνται όμως οι προϋποθέσεις του άρθρου 284, ενημερώνουν τον κατηγορούμενο και τον συνήγορό του, προκειμένου να αποφασίσει ο κατηγορούμενος αν επιθυμεί να υποβάλει αίτηση για την εφαρμογή του μέτρου.».	και τον συνήγορό του. Η τυχόν διαφωνία επιλύεται από το δικαστικό συμβούλιο (άρθρα 306 και 307 στοιχείο στ`). Ειδικά σε περίπτωση διαφωνίας για την προσωρινή κράτηση η πρόταση του εισαγγελέα υποβάλλεται μέσα σε προθεσμία τριών (3) ημερών και το συμβούλιο αποφασίζει μέσα σε προθεσμία πέντε (5) ημερών. Στο μεταξύ διάστημα με διάταξη του ανακριτή επιβάλλεται ο κατ` οίκον περιορισμός του κατηγορουμένου, η αφαίρεση διαβατηρίου ή άλλου ισοδύναμου ταξιδιωτικού εγγράφου του και η απαγόρευση εξόδου του από τη χώρα.».
Άρθρο 90 **Άρση ή αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης, του κατ' οίκον περιορισμού με ηλεκτρονική επιτήρηση και των περιοριστικών όρων – Τροποποίηση παρ. 3 άρθρου 291 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 291 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας οι λέξεις «με γραπτή γνώμη του εισαγγελέα» αντικαθίστανται από τις λέξεις «αφού ακούσει τον εισαγγελέα» και η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής: «3. Ο ανακριτής, αφού ακούσει τον εισαγγελέα, μπορεί με αιτιολογημένη διάταξή του να αντικαταστήσει την προσωρινή κράτηση ή τον κατ` οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση με περιοριστικούς όρους ή αυτούς ή τον κατ`οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση με προσωρινή κράτηση (άρθρο 296). Στην τελευταία αυτή περίπτωση ο ανακριτής εκδίδει και ένταλμα σύλληψης. Επίσης ο ανακριτής μπορεί με τις ίδιες διατυπώσεις να αλλάξει τους όρους που έχουν επιβληθεί με άλλους δυσμενέστερους ή επιεικέστερους. Εναντίον αυτής της	**παρ. 3 άρθρου 291 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «3. Ο ανακριτής, με γραπτή γνώμη του εισαγγελέα, μπορεί με αιτιολογημένη διάταξή του να αντικαταστήσει την προσωρινή κράτηση ή τον κατ` οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση με περιοριστικούς όρους ή αυτούς ή τον κατ`οίκον περιορισμό με ηλεκτρονική επιτήρηση με προσωρινή κράτηση (άρθρο 296).»Στην τελευταία αυτή περίπτωση ο ανακριτής εκδίδει και ένταλμα σύλληψης. Επίσης ο ανακριτής μπορεί με τις ίδιες διατυπώσεις να αλλάξει τους όρους που έχουν επιβληθεί με άλλους δυσμενέστερους ή επιεικέστερους. Εναντίον αυτής της διάταξης του ανακριτή επιτρέπεται και στον εισαγγελέα και στον κατηγορούμενο να προσφύγουν στο συμβούλιο πλημμελειοδικών μέσα σε προθεσμία δέκα ημερών. Η προθεσμία αρχίζει από την έκδοση της διάταξης αν πρόκειται για τον εισαγγελέα και από την επίδοση της διάταξης αν πρόκειται για τον κατηγορούμενο. Η

διάταξης του ανακριτή επιτρέπεται και στον εισαγγελέα και στον κατηγορούμενο να προσφύγουν στο συμβούλιο πλημμελειοδικών μέσα σε προθεσμία δέκα ημερών. Η προθεσμία αρχίζει από την έκδοση της διάταξης αν πρόκειται για τον εισαγγελέα και από την επίδοση της διάταξης αν πρόκειται για τον κατηγορούμενο. Η προσφυγή και η προθεσμία για την άσκησή της δεν αναστέλλουν την εκτέλεση.».	προσφυγή και η προθεσμία για την άσκησή της δεν αναστέλλουν την εκτέλεση.».
Άρθρο 91 **Διαμόρφωση της ποινής πρόσκαιρης κάθειρξης ως προϋπόθεσης παράτασης της προσωρινής κράτησης άνω των δώδεκα μηνών και του μέτρου υπολογισμού της ποινής σε περιπτώσεις απόπειρας ή συνέργειας - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 292 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στην παρ. 2 του άρθρου 292 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο δεύτερο εδάφιο η λέξη «δεκαπέντε» αντικαθίσταται από τη λέξη «είκοσι», β) προστίθεται νέο τρίτο εδάφιο και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Σε κάθε περίπτωση έως την έκδοση οριστικής απόφασης η προσωρινή κράτηση για το ίδιο έγκλημα δεν μπορεί να υπερβεί το έτος. Σε εντελώς εξαιρετικές περιστάσεις και εφόσον η κατηγορία αφορά σε εγκλήματα για τα οποία προβλέπεται ποινή ισόβιας κάθειρξης ή πρόσκαιρης κάθειρξης με ανώτατο όριο τα είκοσι έτη**,** η προσωρινή κράτηση μπορεί να παραταθεί για έξι το πολύ μήνες με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμα: α) του συμβουλίου εφετών, αν η υπόθεση εκκρεμεί σε αυτό ύστερα από έφεση κατά βουλεύματος ή έχει εισαχθεί στο ακροατήριο του εφετείου ή του μικτού ορκωτού δικαστηρίου ή αν το συμβούλιο αυτό είναι αρμόδιο σε πρώτο και τελευταίο βαθμό και β) του συμβουλίου πλημμελειοδικών σε κάθε άλλη περίπτωση. Σε κάθε περίπτωση, το μέτρο υπολογισμού, για τις ποινές του πρώτου εδαφίου, στις περιπτώσεις των άρθρων 42 ή 47 του Ποινικού Κώδικα, είναι η επαπειλούμενη ποινή για την ολοκληρωμένη πράξη ή του	**παρ. 2 άρθρου 292 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «2. Σε κάθε περίπτωση έως την έκδοση οριστικής απόφασης η προσωρινή κράτηση για το ίδιο έγκλημα δεν μπορεί να υπερβεί το έτος. Σε εντελώς εξαιρετικές περιστάσεις και εφόσον η κατηγορία αφορά σε εγκλήματα για τα οποία προβλέπεται ποινή ισόβιας κάθειρξης ή πρόσκαιρης κάθειρξης με ανώτατο όριο τα δεκαπέντε έτη, η προσωρινή κράτηση μπορεί να παραταθεί για έξι το πολύ μήνες με ειδικά αιτιολογημένο βούλευμα: α) του συμβουλίου εφετών, αν η υπόθεση εκκρεμεί σε αυτό ύστερα από έφεση κατά βουλεύματος ή έχει εισαχθεί στο ακροατήριο του εφετείου ή του μικτού ορκωτού δικαστηρίου ή αν το συμβούλιο αυτό είναι αρμόδιο σε πρώτο και τελευταίο βαθμό και β) του συμβουλίου πλημμελειοδικών σε κάθε άλλη περίπτωση.».

αυτουργού αντίστοιχα. Αν η υπόθεση εκκρεμεί στον ανακριτή και συνεχίζεται η προσωρινή κράτηση σύμφωνα με την παρ. 1, ο ανακριτής τριάντα ημέρες πριν από την συμπλήρωση του ανώτατου ορίου της σύμφωνα με αυτήν την παρ., διαβιβάζει τη δικογραφία στον εισαγγελέα, ο οποίος μέσα σε δεκαπέντε ημέρες την εισάγει με πρότασή του στο συμβούλιο. Σε κάθε άλλη περίπτωση ο αρμόδιος εισαγγελέας, είκοσι πέντε ημέρες τουλάχιστον πριν από την συμπλήρωση του ανώτατου ορίου της προσωρινής κράτησης σύμφωνα με αυτήν την παρ. ή πριν από το τέλος της παράτασης που ήδη είχε χορηγηθεί, υποβάλλει στο αρμόδιο συμβούλιο πρόταση για παράταση ή όχι της προσωρινής κράτησης. Κατά τα λοιπά, ισχύουν όσα ορίζονται στην προηγούμενη παρ. για την ειδοποίηση του κατηγορουμένου προς υποβολή υπομνήματος, τη λήψη αντιγράφου της εισαγγελικής πρότασης, την μη εμφάνιση τούτου ενώπιον του συμβουλίου και την απόφαση του τελευταίου.».	
Άρθρο 92 **Νομοτεχνική προσαρμογή της ποινικής συνδιαλλαγής μέχρι την τυπική περάτωση της ανάκρισης συνεπεία της επαναφοράς της μετατροπής σε χρηματική ποινή – Τροποποίηση παρ. 8 άρθρου 301 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο τέταρτο εδάφιο της παρ. 8 του άρθρου 301 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται και η μετατροπή της ποινής σε χρηματική, επικαιροποιούνται οι νομοθετικές παραπομπές στον Ποινικό Κώδικα με τη διαγραφή του άρθρου 100 και η παρ. 8 διαμορφώνεται ως εξής: «8. Το δικαστήριο, εκτιμώντας το πρακτικό συνδιαλλαγής και τα στοιχεία της λοιπής δικογραφίας, κηρύσσει ένοχο τον κατηγορούμενο και επιβάλλει σε αυτόν, κατά το άρθρο 79 ΠΚ, ποινή που δεν υπερβαίνει το ένα έτος ή επί επιβαρυντικών περιστάσεων τα δύο έτη. Σε περίπτωση συρροής εγκλημάτων εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 94 επ. ΠΚ. Το δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως, χωρίς να δεσμεύεται από το πρακτικό συνδιαλλαγής, τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 368 περ. β` και γ` ΚΠΔ και δικαιούται να μεταβάλει τον νομικό χαρακτηρισμό της πράξης προς όφελος του κατηγορουμένου. Η εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής κατά τα ανωτέρω αναστέλλεται και μετατρέπεται σε	**παρ. 8 άρθρου 301 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «8. Το δικαστήριο, εκτιμώντας το πρακτικό συνδιαλλαγής και τα στοιχεία της λοιπής δικογραφίας, κηρύσσει ένοχο τον κατηγορούμενο και επιβάλλει σε αυτόν, κατά το άρθρο 79 ΠΚ, ποινή που δεν υπερβαίνει το ένα έτος ή επί επιβαρυντικών περιστάσεων τα δύο έτη. Σε περίπτωση συρροής εγκλημάτων εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 94 επ. ΠΚ. Το δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως, χωρίς να δεσμεύεται από το πρακτικό συνδιαλλαγής, τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 368 περ. β` και γ` ΚΠΔ και δικαιούται να μεταβάλει τον νομικό χαρακτηρισμό της πράξης προς όφελος του κατηγορουμένου. Η εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής κατά τα ανωτέρω αναστέλλεται και μετατρέπεται σε παροχή κοινωφελούς εργασίας με τις προϋποθέσεις των άρθρων 99, 100 και 104Α ΠΚ. Δικαστικά έξοδα δεν επιβάλλονται. Ο χαρακτήρας των πράξεων της παρ. 1, για τις οποίες έλαβε χώρα η ποινική συνδιαλλαγή, εξακολουθεί να παραμένει κακουργηματικός.».

χρηματική ή παροχή κοινωφελούς εργασίας με τις προϋποθέσεις των άρθρων 80Α, 99, και 104Α ΠΚ**.** Δικαστικά έξοδα δεν επιβάλλονται. Ο χαρακτήρας των πράξεων της παρ. 1, για τις οποίες έλαβε χώρα η ποινική συνδιαλλαγή, εξακολουθεί να παραμένει κακουργηματικός.».	
Άρθρο 93 **Νομοτεχνική προσαρμογή της ποινικής συνδιαλλαγής μετά από την τυπική περάτωση της ανάκρισης συνεπεία της επαναφοράς της μετατροπής σε χρηματική ποινή – Τροποποίηση παρ. 7 άρθρου 302 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 7 του άρθρου 302 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται και η μετατροπή της ποινής σε χρηματική, επικαιροποιούνται οι νομοθετικές παραπομπές στον Ποινικό Κώδικα με τη διαγραφή του άρθρου 100 και 105Α και η παρ. 7 διαμορφώνεται ως εξής: «7.Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη το πρακτικό συνδιαλλαγής και τα στοιχεία της λοιπής δικογραφίας, κηρύσσει ένοχο τον κατηγορούμενο και επιβάλλει σε αυτόν, κατά το άρθρο 79 ΠΚ, ποινή που δεν υπερβαίνει επί κακουργημάτων τα δυο έτη, ή επί επιβαρυντικών περιστάσεων τα τρία έτη, και επί πλημμελημάτων τους έξι και δώδεκα μήνες αντίστοιχα. Η εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής κατά τα ανωτέρω μετατρέπεται σε χρηματική ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας και αναστέλλεται με τις προϋποθέσεις των άρθρων 80Α, 99, και $104^{Α}$ ΠΚ. Δικαστικά έξοδα δεν επιβάλλονται. Ο χαρακτήρας των πράξεων της παρ. 1 του άρθρου 301, για τις οποίες έλαβε χώρα η ποινική συνδιαλλαγή, εξακολουθεί να παραμένει κακουργηματικός.».	**παρ. 7 άρθρου 302 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** 7 (6).«Το πρωτοβάθμιο δικαστήριο, λαμβάνοντας υπόψη το πρακτικό συνδιαλλαγής και τα στοιχεία της λοιπής δικογραφίας, κηρύσσει ένοχο τον κατηγορούμενο και επιβάλλει σε αυτόν, κατά το άρθρο 79 ΠΚ, ποινή που δεν υπερβαίνει επί κακουργημάτων τα δυο έτη, ή επί επιβαρυντικών περιστάσεων τα τρία έτη, και επί πλημμελημάτων τους έξι και δώδεκα μήνες αντίστοιχα.» Η εκτέλεση της επιβληθείσας ποινής κατά τα ανωτέρω μετατρέπεται σε παροχή κοινωφελούς εργασίας και αναστέλλεται με τις προϋποθέσεις των άρθρων 99, 100, 104Α και 105Α ΠΚ. Δικαστικά έξοδα δεν επιβάλλονται. Ο χαρακτήρας των πράξεων της παρ. 1 του άρθρου 301, για τις οποίες έλαβε χώρα η ποινική συνδιαλλαγή, εξακολουθεί να παραμένει κακουργηματικός.».
Άρθρο 97 **Ποινική διαπραγμάτευση – Τροποποίηση άρθρου 303 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρου 303 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 1 αα) στην περ. β’ του πρώτου εδαφίου μετά από τις λέξεις «ή της προανάκρισης» προστίθενται οι λέξεις «ή σε κάθε περίπτωση με αυτοτελές αίτημά του, που μπορεί να υποβληθεί μέχρι και την παρέλευση δέκα (10) ημερών από την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος ή της κλήσης στο ακροατήριο του αρμοδίου δικαστηρίου», αβ) προστίθεται δεύτερο εδάφιο, β) στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 μετά τη λέξη «διαβιβάζεται» προστίθεται η φράση	«Άρθρο 303 Ποινική διαπραγμάτευση 1. Στις περιπτώσεις των αυτεπαγγέλτως διωκομένων εγκλημάτων, εξαιρουμένων των κακουργημάτων: α) που απειλούνται και με ποινή ισόβιας κάθειρξης και β) που προβλέπονται στο άρθρο 187Α ΠΚ και στο δέκατο ένατο κεφάλαιο του ΠΚ, ο κατηγορούμενος δικαιούται μέχρι την τυπική περάτωση της κύριας ανάκρισης ή της προανάκρισης να ζητήσει εγγράφως ο ίδιος ή διά του συνηγόρου του την έναρξη της διαδικασίας ποινικής διαπραγμάτευσης,

«, σε οποιοδήποτε δικονομικό στάδιο και αν εκκρεμεί,» και επέρχεται νομοτεχνική βελτίωση, γ) στην παρ. 3 γα) στο πρώτο εδάφιο μετά από τη λέξη «κανονικά» προστίθεται η φράση «από το δικονομικό στάδιο που είχε διακοπεί λόγω της υποβολής αιτήματος διαπραγμάτευσης» γβ) τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο της παρ. 3 με την προσθήκη της πρόσκλησης του εισαγγελέα, δ) στην παρ. 4 δα) το τρίτο εδάφιο τροποποιείται ως προς τα όρια των επιβαλλόμενων ποινών, δβ) το τέταρτο εδάφιο τροποποιείται ως προς τις παραπεμπόμενες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα και δγ) προστίθεται νέο πέμπτο εδάφιο, ε) διαγράφεται το τέταρτο εδάφιο της παρ. 5 και το άρθρο 303 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 303 Ποινική διαπραγμάτευση 1. Στις περιπτώσεις των αυτεπαγγέλτως διωκομένων εγκλημάτων, εξαιρουμένων των κακουργημάτων: α) που απειλούνται και με ποινή ισόβιας κάθειρξης και β) που προβλέπονται στο άρθρο 187Α ΠΚ και στο δέκατο ένατο κεφάλαιο του ΠΚ, ο κατηγορούμενος δικαιούται μέχρι την τυπική περάτωση της κύριας ανάκρισης ή της προανάκρισης ή σε κάθε περίπτωση με αυτοτελές αίτημά του, που μπορεί να υποβληθεί μέχρι και την παρέλευση δέκα (10) ημερών από την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος ή της κλήσης στο ακροατήριο του αρμοδίου δικαστηρίου, να ζητήσει εγγράφως ο ίδιος ή διά του συνηγόρου του την έναρξη της διαδικασίας ποινικής διαπραγμάτευσης, αντικείμενο της οποίας μπορεί να είναι μόνο η επιβλητέα κύρια ή παρεπόμενη ποινή. Σε κάθε περίπτωση, ο αρμόδιος εισαγγελέας δύναται, αν κρίνει πως η υπόθεση είναι κατάλληλη προς διαπραγμάτευση με βάση τα στοιχεία του πρώτου εδαφίου της παρ. 2, ταυτόχρονα με την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος ή της κλήσης στο ακροατήριο του αρμοδίου δικαστηρίου, να καλέσει τον κατηγορούμενο ενώπιόν του σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2, προκειμένου να επιχειρηθεί η υπαγωγή της υπόθεσης στη διαδικασία της διαπραγμάτευσης. 2. Μετά την υποβολή αιτήματος του κατηγορουμένου σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο της παρ. 1, η δικογραφία διαβιβάζεται, σε οποιοδήποτε δικονομικό στάδιο και αν εκκρεμεί, επί μεν των πλημμελημάτων στον εισαγγελέα	αντικείμενο της οποίας μπορεί να είναι μόνο η επιβλητέα κύρια ή παρεπόμενη ποινή. 2. Μετά την υποβολή του ανωτέρω αιτήματος η δικογραφία διαβιβάζεται επί μεν των πλημμελημάτων στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών επί δε των κακουργημάτων στον εισαγγελέα εφετών, οι οποίοι οφείλουν να κρίνουν αν η συγκεκριμένη ποινική υπόθεση είναι, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων τέλεσης της πράξης και της προσωπικότητας του κατηγορουμένου, κατάλληλη προς διαπραγμάτευση. Προς τον σκοπό αυτό ο εισαγγελέας καλεί υποχρεωτικά τον κατηγορούμενο να εμφανισθεί ενώπιόν του μετά ή δια συνηγόρου και, αν το κρίνει αναγκαίο, τον παθόντα μετά ή δια συνηγόρου. Αν ο κατηγορούμενος δεν έχει συνήγορο ο εισαγγελέας του διορίζει υποχρεωτικά από τον σχετικό πίνακα του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Στα εγκλήματα της παρ. 1 του άρθρου 301 ο εισαγγελέας δικαιούται κατά την κρίση του να εξαρτήσει την έναρξη της διαπραγμάτευσης, από την πλήρη αποκατάσταση της ζημίας ή από τη σοβαρή προσπάθεια του υπαιτίου να αποκαταστήσει τη ζημία. 3. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ του εισαγγελέα και του κατηγορουμένου, η ποινική διαδικασία συνεχίζεται κανονικά. Η γραπτή αίτηση του κατηγορουμένου θεωρείται ως ουδέποτε υποβληθείσα, καταστρέφεται με το οικείο υλικό και τυχόν αντίγραφά της δεν λαμβάνονται υπόψη σε κανένα στάδιο της δίκης και σε καμία άλλη διαδικασία. 4. Αν ο κατηγορούμενος, αφού λάβει γνώση των στοιχείων της δικογραφίας, συμφωνήσει με τον εισαγγελέα την επιβλητέα ποινή, συντάσσεται πρακτικό διαπραγμάτευσης, που υπογράφεται από τον εισαγγελέα και από τον κατηγορούμενο και τον παριστάμενο συνήγορό του. Το πρακτικό διαπραγμάτευσης περιέχει την ομολογία του κατηγορουμένου για την πράξη για την οποία κατηγορείται, την συμφωνηθείσα ποινή καθώς και τον τρόπο έκτισής της. Η προτεινόμενη ποινή καθορίζεται με βάση την απαξία, τις συνθήκες τέλεσης της πράξης, τον βαθμό της υπαιτιότητας καθώς και την προσωπικότητα

πλημμελειοδικών επί δε των κακουργημάτων στον εισαγγελέα εφετών, οι οποίοι οφείλουν να κρίνουν αν η συγκεκριμένη ποινική υπόθεση είναι, λαμβανομένων υπόψη των περιστάσεων τέλεσης της πράξης και της προσωπικότητας του κατηγορουμένου, κατάλληλη προς διαπραγμάτευση. Προς τον σκοπό αυτό ο εισαγγελέας καλεί υποχρεωτικά τον κατηγορούμενο να εμφανισθεί ενώπιόν του μετά ή δια συνηγόρου και, αν το κρίνει αναγκαίο, τον παθόντα μετά ή δια συνηγόρου. Αν ο κατηγορούμενος δεν έχει συνήγορο ο εισαγγελέας του διορίζει υποχρεωτικά από τον σχετικό πίνακα του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Στα εγκλήματα της παρ. 1 του άρθρου 301 ο εισαγγελέας δικαιούται κατά την κρίση του να εξαρτήσει την έναρξη της διαπραγμάτευσης, από την πλήρη αποκατάσταση της ζημίας ή από τη σοβαρή προσπάθεια του υπαιτίου να αποκαταστήσει τη ζημία. 3. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ του εισαγγελέα και του κατηγορουμένου, η ποινική διαδικασία συνεχίζεται κανονικά από το δικονομικό στάδιο που είχε διακοπεί λόγω της υποβολής αιτήματος διαπραγμάτευσης. Η γραπτή αίτηση του κατηγορουμένου ή η πρόσκληση του εισαγγελέα σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1, θεωρούνται ως ουδέποτε υποβληθείσες, καταστρέφονται με το οικείο υλικό και τυχόν αντίγραφά τους δεν λαμβάνονται υπόψη σε κανένα στάδιο της δίκης και σε καμία άλλη διαδικασία. 4. Αν ο κατηγορούμενος, αφού λάβει γνώση των στοιχείων της δικογραφίας, συμφωνήσει με τον εισαγγελέα την επιβλητέα ποινή, συντάσσεται πρακτικό διαπραγμάτευσης, που υπογράφεται από τον εισαγγελέα και από τον κατηγορούμενο και τον παριστάμενο συνήγορό του. Το πρακτικό διαπραγμάτευσης περιέχει την ομολογία του κατηγορουμένου για την πράξη για την οποία κατηγορείται, την συμφωνηθείσα ποινή καθώς και τον τρόπο έκτισής της. Η προτεινόμενη ποινή καθορίζεται με βάση την απαξία, τις συνθήκες τέλεσης της πράξης, τον βαθμό της υπαιτιότητας καθώς και την προσωπικότητα και τους οικονομικούς όρους του κατηγορουμένου και δεν μπορεί να υπερβεί τα πέντε έτη φυλάκισης στα κακουργήματα που τιμωρούνται με κάθειρξη μέχρι δέκα έτη, τα εννέα έτη στα κακουργήματα που τιμωρούνται με πρόσκαιρη κάθειρξη, τα δέκα έτη στα	και τους οικονομικούς όρους του κατηγορουμένου και δεν μπορεί να υπερβεί τα πέντε έτη φυλάκισης στα κακουργήματα που τιμωρούνται με κάθειρξη μέχρι δέκα έτη, τα επτά έτη στα κακουργήματα που τιμωρούνται με κάθειρξη άνω των δέκα ετών, και τα δύο έτη στα πλημμελήματα, ούτε μπορεί να είναι κατώτερη των δύο ετών στα κακουργήματα που τιμωρούνται με πρόσκαιρη κάθειρξη. Για την αναστολή ή μετατροπή της προτεινόμενης ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 99, 100, 104Α και 105Α ΠΚ. Στο πρακτικό διαπραγμάτευσης ορίζεται υποχρεωτικά πληρεξούσιος δικηγόρος και αντίκλητος του κατηγορουμένου, στον οποίο παρέχεται η εντολή να τον εκπροσωπήσει στο ακροατήριο. 5. Αν το πρακτικό διαπραγμάτευσης συνταχθεί πριν από την απολογία του κατηγορουμένου η ανάκριση θεωρείται περατωμένη ως προς αυτόν, εκτός αν ο εισαγγελέας θεωρεί ότι συντρέχει περίπτωση να επιβληθούν περιοριστικοί όροι, οπότε ο ανακριτής λαμβάνει απολογία του κατηγορουμένου, μετά την οποία ο ανακριτής μπορεί να αφήσει τον κατηγορούμενο ελεύθερο ή να εκδώσει διάταξη για την επιβολή περιοριστικών όρων κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 283. Αν το πρακτικό διαπραγμάτευσης συνταχθεί μετά την απολογία του κατηγορουμένου, ο εισαγγελέας μπορεί με διάταξή του να άρει ή να αντικαταστήσει τα μέτρα δικονομικού καταναγκασμού που τυχόν έχουν επιβληθεί στον κατηγορούμενο. Η διαδικασία του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται και η δικογραφία χωρίζεται με πράξη του ανακριτή ως προς τους κατηγορουμένους, για τους οποίους δεν έχει συνταχθεί πρακτικό διαπραγμάτευσης και ως προς τα συρρέοντα εγκλήματα που δεν περιλαμβάνονται σε εκείνα της παρ. 1. «Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 302 ισχύουν αναλόγως.» 6. Μέσα σε πέντε ημέρες από τη σύνταξη του πρακτικού διαπραγμάτευσης, η υπόθεση εισάγεται με απευθείας κλήση στο Μονομελές Εφετείο επί κακουργημάτων και

κακουργήματα που τιμωρούνται με πρόσκαιρη κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και τα δύο έτη στα πλημμελήματα, ούτε μπορεί να είναι κατώτερη των τριών ετών στα κακουργήματα που τιμωρούνται με πρόσκαιρη κάθειρξη. Για την αναστολή ή μετατροπή της προτεινόμενης ποινής ισχύουν οι διατάξεις των άρθρων 80Α, 99 και 104Α ΠΚ. Στις περιπτώσεις που το αίτημα του κατηγορουμένου υποβάλλεται αμέσως μετά από την άσκηση της ποινικής δίωξης κατά το προδικαστικό δικονομικό στάδιο, στον τρόπο έκτισης της συμφωνηθείσας ποινής μπορεί να περιλαμβάνεται και η δυνατότητα υπό όρους απόλυσης του κατηγορουμένου μετά από τη συμπλήρωση δύο πέμπτων (2/5) πλασματικής έκτισης και ενός τρίτου (1/3) πραγματικής παραμονής στο σωφρονιστικό κατάστημα σύμφωνα με τις παρ. 1 και 6 του άρθρου 105Β ΠΚ αντίστοιχα, εξαιρουμένων των κακουργημάτων του δεύτερου εδαφίου της παρ. 6 του ίδιου άρθρου. Στο πρακτικό διαπραγμάτευσης ορίζεται υποχρεωτικά πληρεξούσιος δικηγόρος και αντίκλητος του κατηγορουμένου, στον οποίο παρέχεται η εντολή να τον εκπροσωπήσει στο ακροατήριο. 5. Αν το πρακτικό διαπραγμάτευσης συνταχθεί πριν από την απολογία του κατηγορουμένου η ανάκριση θεωρείται περατωμένη ως προς αυτόν, εκτός αν ο εισαγγελέας θεωρεί ότι συντρέχει περίπτωση να επιβληθούν περιοριστικοί όροι, οπότε ο ανακριτής λαμβάνει απολογία του κατηγορουμένου, μετά την οποία ο ανακριτής μπορεί να αφήσει τον κατηγορούμενο ελεύθερο ή να εκδώσει διάταξη για την επιβολή περιοριστικών όρων κατά τη διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 283. Αν το πρακτικό διαπραγμάτευσης συνταχθεί μετά την απολογία του κατηγορουμένου, ο εισαγγελέας μπορεί με διάταξή του να άρει ή να αντικαταστήσει τα μέτρα δικονομικού καταναγκασμού που τυχόν έχουν επιβληθεί στον κατηγορούμενο. Η διαδικασία του παρόντος άρθρου δεν εφαρμόζεται και η δικογραφία χωρίζεται με πράξη του ανακριτή ως προς τους κατηγορουμένους, για τους οποίους δεν έχει συνταχθεί πρακτικό διαπραγμάτευσης και ως προς τα συρρέοντα εγκλήματα που δεν περιλαμβάνονται σε εκείνα της παρ. 1. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 302 ισχύουν αναλόγως. 6. Μέσα σε πέντε ημέρες από τη σύνταξη του πρακτικού διαπραγμάτευσης, η υπόθεση	στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο επί πλημμελημάτων. Στον απόντα κατηγορούμενο ορίζεται υποχρεωτικά ως συνήγορος ο αναφερόμενος στο πρακτικό διαπραγμάτευσης και αν αυτός κωλύεται άλλος συνήγορος από τον πίνακα του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Το δικαστήριο σε δημόσια συνεδρίαση κηρύσσει ένοχο τον κατηγορούμενο βάσει του πρακτικού διαπραγμάτευσης και των στοιχείων της δικογραφίας και επιβάλλει σε αυτόν, εφαρμόζοντας τα κριτήρια του άρθρου 79 ΠΚ ποινή, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει την συμφωνηθείσα μεταξύ εισαγγελέα και κατηγορούμενου. Το δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως, χωρίς να δεσμεύεται από το πρακτικό διαπραγμάτευσης, τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 368 περ. β` και γ` και δικαιούται να μεταβάλλει τον νομικό χαρακτηρισμό της πράξης μόνο προς όφελος του κατηγορουμένου. 7. Διαπραγμάτευση μπορεί να γίνει και στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, με αίτηση του κατηγορουμένου ή του συνηγόρου του, που έχει ειδική προς τούτο εξουσιοδότηση που καταχωρείται στο ειδικό πρακτικό κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 141 παρ. 4. Στην περίπτωση αυτή η διαπραγμάτευση διεξάγεται μεταξύ του κατηγορουμένου και του εισαγγελέα της έδρας. Αν ο κατηγορούμενος δεν έχει συνήγορο, το δικαστήριο του διορίζει υποχρεωτικά από τον σχετικό πίνακα του οικείου δικηγορικού συλλόγου. «Η υποβολή του αιτήματος διαπραγμάτευσης δεν αποτελεί υποχρεωτικό λόγο αναβολής της δίκης, μπορεί όμως το δικαστήριο να διακόψει τη συζήτηση και να τάξει προθεσμία έως δεκαπέντε ημερών για τη σύνταξη του πρακτικού διαπραγμάτευσης σύμφωνα με την παράγραφο 4.» Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ του εισαγγελέα και του κατηγορουμένου, εφαρμόζεται αναλόγως «η παρ. 4 του άρθρου 302». 8. Σε περίπτωση συρροής εγκλημάτων η διαπραγμάτευση μπορεί να αφορά ένα ή περισσότερα από αυτά.

εισάγεται με απευθείας κλήση στο Μονομελές Εφετείο επί κακουργημάτων και στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο επί πλημμελημάτων. Στον απόντα κατηγορούμενο ορίζεται υποχρεωτικά ως συνήγορος ο αναφερόμενος στο πρακτικό διαπραγμάτευσης και αν αυτός κωλύεται άλλος συνήγορος από τον πίνακα του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Το δικαστήριο σε δημόσια συνεδρίαση κηρύσσει ένοχο τον κατηγορούμενο βάσει του πρακτικού διαπραγμάτευσης και των στοιχείων της δικογραφίας και επιβάλλει σε αυτόν, εφαρμόζοντας τα κριτήρια του άρθρου 79 ΠΚ ποινή, η οποία δεν μπορεί να υπερβαίνει την συμφωνηθείσα μεταξύ εισαγγελέα και κατηγορούμενου. Το δικαστήριο εξετάζει αυτεπαγγέλτως, χωρίς να δεσμεύεται από το πρακτικό διαπραγμάτευσης, τους λόγους που αναφέρονται στο άρθρο 368 περ. β` και γ` και δικαιούται να μεταβάλλει τον νομικό χαρακτηρισμό της πράξης μόνο προς όφελος του κατηγορουμένου. 7. Διαπραγμάτευση μπορεί να γίνει και στο ακροατήριο του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου μέχρι την έναρξη της αποδεικτικής διαδικασίας, με αίτηση του κατηγορουμένου ή του συνηγόρου του, που έχει ειδική προς τούτο εξουσιοδότηση που καταχωρείται στο ειδικό πρακτικό κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 141 παρ. 4. Στην περίπτωση αυτή η διαπραγμάτευση διεξάγεται μεταξύ του κατηγορουμένου και του εισαγγελέα της έδρας. Αν ο κατηγορούμενος δεν έχει συνήγορο, το δικαστήριο του διορίζει υποχρεωτικά από τον σχετικό πίνακα του οικείου δικηγορικού συλλόγου. Η υποβολή του αιτήματος διαπραγμάτευσης δεν αποτελεί υποχρεωτικό λόγο αναβολής της δίκης, μπορεί όμως το δικαστήριο να διακόψει τη συζήτηση και να τάξει προθεσμία έως δεκαπέντε ημερών για τη σύνταξη του πρακτικού διαπραγμάτευσης σύμφωνα με την παράγραφο 4. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ του εισαγγελέα και του κατηγορουμένου, εφαρμόζεται αναλόγως η παρ. 4 του άρθρου 302. 8. Σε περίπτωση συρροής εγκλημάτων η διαπραγμάτευση μπορεί να αφορά ένα ή περισσότερα από αυτά. 9. Κατά της απόφασης του δικαστηρίου χωρεί μόνο αναίρεση.»	9. Κατά της απόφασης του δικαστηρίου χωρεί μόνο αναίρεση.».
Άρθρο 95 **Κατ' εξαίρεση περάτωση της κύριας ανάκρισης – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 309 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας**	**παρ. 1 άρθρου 309 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «1. Κατ` εξαίρεση, στις περιπτώσεις των κακουργημάτων: του ν.δ. 86/1969, των νόμων

Στην παρ. 1 του άρθρου 309 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: στο πρώτο εδάφιο αα) διαγράφονται οι λέξεις «Κατ' εξαίρεση», αβ) οι λέξεις «: του ν.δ. 86/1969, των νόμων 998/1979, 2168/1993, 2960/2001, 4002/2011 (άρθρο 52), 4139/2013, 4174/2013 και 4251/2014» αντικαθίστανται από τις λέξεις «των κακουργημάτων των ειδικών ποινικών νόμων εκτός από εκείνα του ν. 4557/2018 (Α΄ 139), του 13ου και 14ου Κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα », β) προστίθεται νέο δεύτερο εδάφιο, γ) στο τρίτο εδάφιο επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Στις περιπτώσεις των κακουργημάτων των ειδικών ποινικών νόμων εκτός από εκείνα του ν. 4577/2018 (Α΄ 139), του 13ου και 14ου Κεφαλαίου του Ειδικού Μέρους του Ποινικού Κώδικα, καθώς και των άρθρων 374 και 380 ΠΚ εφόσον η υπόθεση ανήκει στην καθ` ύλην αρμοδιότητα του μονομελούς ή τριμελούς εφετείου, μετά την περάτωση της ανάκρισης, η δικογραφία υποβάλλεται από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος, αν κρίνει ότι προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή της υπόθεσης στο ακροατήριο και ότι δεν χρειάζεται να συμπληρωθεί η ανάκριση, προτείνει στον πρόεδρο εφετών να εισαχθεί η υπόθεση, μαζί με τα τυχόν ήσσονος βαρύτητας συναφή εγκλήματα, απευθείας στο ακροατήριο. Η ίδια διαδικασία περάτωσης της ανάκρισης για τα ανωτέρω εγκλήματα, εφαρμόζεται αναλογικά και στην περίπτωση διεξαγωγής της σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 28. Τα άρθρα 128 και 129 εφαρμόζονται αναλόγως στις περιπτώσεις της παρούσας.».	998/1979, 2168/1993, 2960/2001, 4002/2011 (άρθρο 52), 4139/2013, 4174/2013 και 4251/2014, καθώς και των άρθρων 374 και 380 ΠΚ εφόσον η υπόθεση ανήκει στην καθ` ύλην αρμοδιότητα του μονομελούς ή τριμελούς εφετείου, μετά την περά-τωση της ανάκρισης, η δικογραφία υποβάλλεται από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος, αν κρίνει ότι προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για την παραπομπή της υπόθεσης στο ακροατήριο και ότι δεν χρειάζεται να συμπληρωθεί η ανάκριση, προτείνει στον πρόεδρο εφετών να εισαχθεί η υπόθεση, μαζί με τα τυχόν ήσσονος βαρύτητας συναφή εγκλήματα, απευθείας στο ακροατήριο. Οι διατάξεις των άρθρων 128 και 129 εφαρμόζονται αναλόγως και σε τούτη την περίπτωση.».
Άρθρο 96 **Προσφυγή κατά της απευθείας κλήσης – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 322 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο πέμπτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 322 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) η λέξη «δημοσίου» αντικαθίσταται από τις λέξεις «Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.)», β) οι λέξεις «εκατόν πενήντα (150)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τριακοσίων πενήντα (350)» και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Η προσφυγή ασκείται με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 474. Αν η έκθεση	**παρ. 2 άρθρου 322 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «2. Η προσφυγή ασκείται με τον τρόπο που προβλέπεται στο άρθρο 474. Αν η έκθεση γίνει ή το δικόγραφο κατατεθεί σε άλλο γραμματέα ή στον προϊστάμενο της προξενικής αρχής ή στον διευθυντή των φυλακών, ειδοποιείται αμελλητί ο γραμματέας της εισαγγελίας πρωτοδικών που εξέδωσε το κλητήριο θέσπισμα και του αποστέλλεται αμέσως η έκθεση ή το δικόγραφο. Αν η προσφυγή ασκείται μέσω αντιπροσώπου, το πληρεξούσιο ή επικυρωμένο αντίγραφό του προσαρτάται

γίνει ή το δικόγραφο κατατεθεί σε άλλο γραμματέα ή στον προϊστάμενο της προξενικής αρχής ή στον διευθυντή των φυλακών, ειδοποιείται αμελλητί ο γραμματέας της εισαγγελίας πρωτοδικών που εξέδωσε το κλητήριο θέσπισμα και του αποστέλλεται αμέσως η έκθεση ή το δικόγραφο. Αν η προσφυγή ασκείται μέσω αντιπροσώπου, το πληρεξούσιο ή επικυρωμένο αντίγραφό του προσαρτάται στην έκθεση ή στο δικόγραφο. Στην έκθεση ή το δικόγραφο πρέπει να διατυπώνονται και οι λόγοι για τους οποίους ασκείται η προσφυγή. Ο προσφεύγων υποχρεούται να καταθέσει παράβολο υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) ποσού τριακοσίων πενήντα (350) ευρώ. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των υπουργών Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών και Δικαιοσύνης. Αν δεν κατατεθεί το παράβολο, η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη από τον εισαγγελέα εφετών. Όταν η προσφυγή ασκείται από περισσότερους κατηγορουμένους, κατατίθεται μόνο ένα παράβολο. Σε περίπτωση που ο εισαγγελέας εφετών κάνει δεκτή την προσφυγή διατάσσει και την επιστροφή του παραβόλου στον καταθέσαντα αυτό. Εξαιρούνται από την υποχρέωση κατάθεσης παράβολου οι δικαιούχοι νομικής βοήθειας, όπως αυτοί προσδιορίζονται στο άρθρο 1 του ν. 3226/2004.».	στην έκθεση ή στο δικόγραφο. Στην έκθεση ή το δικόγραφο πρέπει να διατυπώνονται και οι λόγοι για τους οποίους ασκείται η προσφυγή. Ο προσφεύγων υποχρεούται να καταθέσει παράβολο υπέρ του δημοσίου ποσού εκατόν πενήντα (150) ευρώ. Το ύψος του ποσού αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Αν δεν κατατεθεί το παράβολο, η προσφυγή απορρίπτεται ως απαράδεκτη από τον εισαγγελέα εφετών. Όταν η προσφυγή ασκείται από περισσότερους κατηγορουμένους, κατατίθεται μόνο ένα παράβολο. Σε περίπτωση που ο εισαγγελέας εφετών κάνει δεκτή την προσφυγή διατάσσει και την επιστροφή του παραβόλου στον καταθέσαντα αυτό.».
Άρθρο 97 **Πρόσωπα ιδιάζουσας δωσιδικίας – Τροποποίηση άρθρου 323 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 323 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο πρώτο εδάφιο επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, επικαιροποιείται η νομοθετική παραπομπή με την αναφορά στην περ. δ' του άρθρου 110 και η λέξη «τριμελούς» αντικαθίσταται από τη λέξη «μονομελούς», β) στο δεύτερο εδάφιο επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και το άρθρο 323 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 323 Προσφυγή προσώπων ιδιάζουσας δωσιδικίας. Ο κατηγορούμενος που κλητεύθηκε με κλητήριο θέσπισμα απευθείας στο ακροατήριο του μονομελούς εφετείου σύμφωνα με τη διάταξη της περ. δ' του άρθρου 110 έχει δικαίωμα να προσφύγει στο	«Άρθρο 323 Προσφυγή προσώπων ιδιάζουσας δωσιδικίας. Ο κατηγορούμενος που κλητεύθηκε με κλητήριο θέσπισμα απευθείας στο ακροατήριο του τριμελούς εφετείου σύμφωνα με τη διάταξη της παρ. 6 του άρθρου 111 έχει δικαίωμα να προσφύγει στο αρμόδιο συμβούλιο εφετών μέσα στην προθεσμία που ορίζεται στην παρ. 1 του προηγούμενου άρθρου. «Η προσφυγή υποβάλλεται στον γραμματέα της εισαγγελίας εφετών ή στα όργανα που αναφέρονται στην παράγραφο 2 του προηγούμενου άρθρου και ως προς τις διατυπώσεις άσκησής της εφαρμόζονται οι παράγραφοι 1 και 2 του προηγούμενου άρθρου.» Το συμβούλιο εφετών έχει υποχρέωση να αποφασίσει μέσα σε δέκα ημέρες από τότε

αρμόδιο συμβούλιο εφετών μέσα στην προθεσμία που ορίζεται στην παρ. 1 του άρθρου 322. Η προσφυγή υποβάλλεται στον γραμματέα της εισαγγελίας εφετών ή στα όργανα που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 322 και ως προς τις διατυπώσεις άσκησής της εφαρμόζονται οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 322. Το συμβούλιο εφετών έχει υποχρέωση να αποφασίσει μέσα σε δέκα ημέρες από τότε που υποβλήθηκε η έκθεση προσφυγής μαζί με την σχετική πρόταση του εισαγγελέα εφετών, και μπορεί: α) να απορρίψει την προσφυγή, β) να κάνει δεκτή την προσφυγή, εκδίδοντας βούλευμα με το οποίο αποφαίνεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία ή παύει οριστικά την ποινική δίωξη ή κηρύσσει αυτήν απαράδεκτη, γ) να προβεί σε μία από τις παραπάνω ενέργειες, αφού προηγουμένως διατάξει προανάκριση για τη συμπλήρωση του αποδεικτικού υλικού, με τη διενέργεια συγκεκριμένων ανακριτικών πράξεων. Το συμβούλιο αποφασίζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό. Το βούλευμα του συμβουλίου εφετών που απορρίπτει την προσφυγή επιδίδεται σύμφωνα με τα άρθρα 155 κ.ε. στον κατηγορούμενο. Αν από την επίδοση του βουλεύματος έως την δικάσιμο που ορίστηκε αρχικά μεσολαβεί τουλάχιστον το μισό της προθεσμίας που ορίστηκε για κλήτευση ο κατηγορούμενος έχει υποχρέωση να εμφανιστεί κατά τη δικάσιμο αυτή για να δικαστεί χωρίς άλλη κλήτευση.».	που υποβλήθηκε η έκθεση προσφυγής μαζί με την σχετική πρόταση του εισαγγελέα εφετών, και μπορεί: α) να απορρίψει την προσφυγή, β) να κάνει δεκτή την προσφυγή, εκδίδοντας βούλευμα με το οποίο αποφαίνεται ότι δεν πρέπει να γίνει κατηγορία ή παύει οριστικά την ποινική δίωξη ή κηρύσσει αυτήν απαράδεκτη, γ) να προβεί σε μία από τις παραπάνω ενέργειες, αφού προηγουμένως διατάξει προανάκριση για τη συμπλήρωση του αποδεικτικού υλικού, με τη διενέργεια συγκεκριμένων ανακριτικών πράξεων. Το συμβούλιο αποφασίζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό. Το βούλευμα του συμβουλίου εφετών που απορρίπτει την προσφυγή επιδίδεται σύμφωνα με τα άρθρα 155 κ.ε. στον κατηγορούμενο. Αν από την επίδοση του βουλεύματος έως την δικάσιμο που ορίστηκε αρχικά μεσολαβεί τουλάχιστον το μισό της προθεσμίας που ορίστηκε για κλήτευση ο κατηγορούμενος έχει υποχρέωση να εμφανιστεί κατά τη δικάσιμο αυτή για να δικαστεί χωρίς άλλη κλήτευση.».
Άρθρο 98 **Θόρυβος και ανυπακοή σε μέτρα που αποφασίστηκαν ή σε διαταγές που δόθηκαν – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 336 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στην παρ. 2 του άρθρου 336 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο πρώτο εδάφιο επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, β) προστίθεται νέο δεύτερο εδάφιο, γ) στο νέο τρίτο εδάφιο επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει κατά του συνηγόρου που δημιουργεί θόρυβο ή δείχνει ανυπακοή σε μέτρα που αποφασίστηκαν μόνο τις πειθαρχικές ποινές που προβλέπονται στις περ. α’ και β’ της παρ. 1 του άρθρου 142 του Κώδικα Δικηγόρων [ν. 4194/2013, (Α’ 208)]. Σε περίπτωση σοβαρής διατάραξης της συνεδρίασης ή προσβλητικής συμπεριφοράς κατά του δικαστηρίου ή μέλους του το	**παρ. 2 άρθρου 336 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «2. Το δικαστήριο μπορεί να επιβάλει κατά του συνηγόρου που δημιουργεί θόρυβο ή δείχνει ανυπακοή σε μέτρα που αποφασίστηκαν μόνο τις πειθαρχικές ποινές που προβλέπονται στο άρθρο 142 παρ. 1 περιπτώσεις α και β του κώδικα δικηγόρων. Αν απαγγελθεί πειθαρχική κατηγορία κατά του συνηγόρου, γίνεται αμέσως σύντομη διακοπή της συνεδρίασης, για να ετοιμάσει την υπεράσπισή του.».

δικαστήριο, πέραν της υποχρέωσης ανακοίνωσης αξιόποινης πράξης του άρθρου 38, υποχρεούται να υποβάλλει πειθαρχική αναφορά ενώπιον του Προέδρου του οικείου Δικηγορικού Συλλόγου, διαβιβάζοντας αντίγραφα των πρακτικών της δίκης, για την κίνηση της διαδικασίας των άρθρων 152 έως 159 περί πειθαρχικής διαδικασίας του Κώδικα Δικηγόρων. Αν απαγγελθεί πειθαρχική κατηγορία κατά του συνηγόρου σύμφωνα με το πρώτο εδάφιο, γίνεται αμέσως σύντομη διακοπή της συνεδρίασης, για να ετοιμάσει την υπεράσπισή του.».	
Άρθρο 99 **Σχολιασμός αποδεικτικών μέσων και προετοιμασία του κατηγορουμένου - Τροποποίηση άρθρου 343 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 343 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) η παρ. 1 τροποποιείται με την εισαγωγή του κανόνα στην ακροαματική διαδικασία του συνολικού σχολιασμού των αποδεικτικών μέσων και της δυνατότητας του προέδρου να καλεί τον κατηγορούμενο να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του σε ενδιάμεσο χρόνο με αναλογική εφαρμογή του τρίτου εδαφίου του άρθρου 358, β) η παρ. 2 αντικαθίσταται και το άρθρο 343 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 343 Θέση επί της κατηγορίας - Ενημέρωση του κατηγορουμένου 1. Ο διευθύνων τη συζήτηση καλεί τον κατηγορούμενο να διατυπώσει συνοπτικά τη θέση του επί της κατηγορίας, παράλληλα δε τον πληροφορεί ότι έχει το δικαίωμα να αντιτάξει στην κατηγορία πλήρη έκθεση των ισχυρισμών του, καθώς και να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του συνολικά ύστερα από την εξέταση των μαρτύρων ή την έρευνα άλλων αποδεικτικών μέσων, εκτός αν ο πρόεδρος κρίνει πως λόγω του μεγάλου αριθμού των μαρτύρων ή των άλλων αποδεικτικών μέσων η διατύπωση των παρατηρήσεων δύναται να λάβει χώρα σε ενδιάμεσο χρόνο με αναλογική εφαρμογή του τρίτου εδαφίου του άρθρου 358. 2. Αν από την αποδεικτική διαδικασία και πριν την απόφαση για την ενοχή προκύψουν νέες περιστάσεις, οι οποίες θα μπορούσαν να συνδεθούν με επιτρεπτή μεταβολή της κατηγορίας, το δικαστήριο, εφόσον υποβληθεί σχετικό αίτημα από τον κατηγορούμενο, παρέχει σε αυτόν τον κατά την κρίση του αναγκαίο χρόνο προετοιμασίας. Η πιθανολογούμενη	«Άρθρο 343 Θέση επί της κατηγορίας - Ενημέρωση του κατηγορουμένου 1. Ο διευθύνων τη συζήτηση καλεί τον κατηγορούμενο να διατυπώσει συνοπτικά τη θέση του επί της κατηγορίας, παράλληλα δε τον πληροφορεί ότι έχει το δικαίωμα να αντιτάξει στην κατηγορία πλήρη έκθεση των ισχυρισμών του, καθώς και να διατυπώσει τις παρατηρήσεις του ύστερα από την εξέταση κάθε μάρτυρα ή την έρευνα οποιουδήποτε άλλου αποδεικτικού μέσου. 2. Εφόσον το δικαστήριο μετά το πέρας της αποδεικτικής διαδικασίας και πριν από την απόφαση για την ενοχή, προσανατολίζεται σε βελτίωση της κατηγορίας ή ορθότερο νομικό χαρακτηρισμό, οφείλει να ενημερώσει τον παρόντα κατηγορούμενο και να του δώσει τον αναγκαίο χρόνο προετοιμασίας. Η πιθανολογούμενη βελτίωση της κατηγορίας ή ο ορθότερος νομικός χαρακτηρισμός ουδέποτε συνιστούν λόγο αναβολής της δίκης.».

μεταβολή της κατηγορίας ουδέποτε συνιστά λόγο αναβολής της δίκης.».	
Άρθρο 100 **Αναβολή της δίκης – Τροποποίηση άρθρου 349 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 349 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 2 προστίθεται τέταρτο εδάφιο, β) στην παρ. 2Α βα) αντικαθίστανται τα εδάφια δεύτερο και τρίτο, ββ) διαγράφεται το τελευταίο εδάφιο και οι παρ. 2 και 2Α διαμορφώνονται ως εξής: «2. Το δικαστήριο πριν διατάξει την αναβολή, υποχρεούται να διερευνήσει τη δυνατότητα διακοπής της δίκης. Το δικαστήριο αναβάλλει στη συντομότερη δικάσιμο, η οποία δεν δύναται να υπερβεί τους οκτώ (8) μήνες. Η απόφαση που δέχεται τους λόγους αναβολής πρέπει να έχει ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, η οποία πρέπει να αναφέρει, ότι ο λόγος της αναβολής δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί με διακοπή της δίκης. Δεν χωρεί δεύτερη αναβολή στην ίδια υπόθεση. 2Α. Για την υποβολή αιτήματος αναβολής που συνίσταται σε κώλυμα του συνηγόρου υπεράσπισης ή υποστήριξης της κατηγορίας λόγω συμμετοχής του σε άλλη δίκη ή διαδικασία, απαιτείται, αυτός που προβάλλει το κώλυμα να προσκομίζει υποχρεωτικά στο δικαστήριο κάθε νομιμοποιητικό, διαδικαστικό ή άλλο έγγραφο, με το οποίο αποδεικνύεται πλήρως ο λόγος της αναβολής. Για την παραδεκτή υποβολή αιτήματος αναβολής ο διάδικος καταβάλλει παράβολο υπέρ του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.) ως εξής: α) σαράντα (40) ευρώ για αιτήματα ενώπιον του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, β) εξήντα (60) ευρώ για αιτήματα ενώπιον του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου, γ) εκατό (100) ευρώ για αιτήματα ενώπιον των Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου και των Εφετείων. Το αίτημα υποβάλλεται μόνο μία (1) φορά.».	«Άρθρο 349 Αναβολή της δίκης 1. Το δικαστήριο μπορεί, μετά από πρόταση του εισαγγελέα ή και αυτεπαγγέλτως, να διατάξει την αναβολή της δίκης για λόγους ανώτερης βίας, με αίτημα δε κάποιου από τους διαδίκους, για σοβαρούς λόγους υγείας ή λόγους ανώτερης βίας. Το σημαντικό αίτιο μπορεί να προβληθεί από οποιονδήποτε ακόμη και όταν αφορά το πρόσωπο του διορισμένου πληρεξουσίου δικηγόρου σύμφωνα με την παρ. 3 του άρθρου 340. Ο σοβαρός λόγος υγείας αποδεικνύεται αποκλειστικά με ιατρική πιστοποίηση νοσηλευτικού ιδρύματος ή ιατρού πρωτοβάθμιας φροντίδας υγείας, η ακρίβεια της οποίας ελέγχεται με οποιονδήποτε τρόπο κατά την κρίση του δικαστηρίου. 2. Το δικαστήριο πριν διατάξει την αναβολή, υποχρεούται να διερευνήσει τη δυνατότητα διακοπής της δίκης. Το δικαστήριο αναβάλλει στη συντομότερη δικάσιμο, η οποία δεν δύναται να υπερβεί τους οκτώ (8) μήνες. Η απόφαση που δέχεται τους λόγους αναβολής πρέπει να έχει ειδική και εμπεριστατωμένη αιτιολογία, η οποία πρέπει να αναφέρει, ότι ο λόγος της αναβολής δεν μπορεί να αντιμετωπισθεί με διακοπή της δίκης. 2Α. Για την υποβολή αιτήματος αναβολής που συνίσταται σε κώλυμα του συνηγόρου υπεράσπισης ή υποστήριξης της κατηγορίας λόγω συμμετοχής του σε άλλη δίκη ή διαδικασία, απαιτείται, αυτός που προβάλλει το κώλυμα να προσκομίζει υποχρεωτικά στο δικαστήριο κάθε νομιμοποιητικό, διαδικαστικό ή άλλο έγγραφο, με το οποίο αποδεικνύεται πλήρως ο λόγος της αναβολής. Το αίτημα υποβάλλεται μόνο μία (1) φορά. Κατ` εξαίρεση, δύναται να υποβληθεί και

	δεύτερο αίτημα, αν το κώλυμα προέκυψε σε χρόνο μεταγενέστερο της πρώτης αναβολής. 3. Η αναβολή γίνεται σε ρητή δικάσιμο, την οποία το δικαστήριο ανακοινώνει στους παρόντες διαδίκους, μάρτυρες και πραγματογνώμονες και σε αυτήν κλητεύονται μόνο οι απόντες. Αν ο λόγος αναβολής αναγγέλθηκε από συνήγορο ή άλλο πρόσωπο για λογαριασμό απόντος διαδίκου και η συζήτηση αναβλήθηκε σε ρητή δικάσιμο, η περί αναβολής απόφαση επέχει θέση κλητεύσεώς του. 4. Η αποχή των δικηγόρων αποτελεί λόγο ανώτερης βίας για την αναβολή.».
Άρθρο 101 **Νομοτεχνική προσαρμογή της κατάρτισης και δημοσίευσης των αποφάσεων λόγω της κατάργησης των πενταμελών εφετείων – Τροποποίηση παρ. 4 άρθρου 369 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Το τέταρτο εδάφιο της παρ. 4 του άρθρου 369 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται με την πρόβλεψη του τριμελούς εφετείου ως αρμόδιου για την αφαίρεση της προσωρινής κράτησης και στις περιπτώσεις που το δικαστήριο που επέβαλε την ποινή είναι το Μικτό Ορκωτό Εφετείο και η παρ. 4 διαμορφώνεται ως εξής: «4. Το δικαστήριο αφαιρεί από την ποινή που επιβλήθηκε τον χρόνο της προσωρινής κράτησης του καταδικασμένου σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του ποινικού κώδικα. Αν το δικαστήριο παρέλειψε να τον αφαιρέσει στην καταδικαστική απόφαση, μπορεί να το πράξει και με μεταγενέστερη απόφασή του, με αίτηση του καταδίκου ή του εισαγγελέα. Μπορεί επίσης να διορθώσει τα σφάλματα που έγιναν στον υπολογισμό. Όταν το δικαστήριο που επέβαλε την ποινή είναι το μικτό ορκωτό δικαστήριο ή το μικτό ορκωτό εφετείο και η σύνοδος έχει λήξει, αρμόδιο για την αφαίρεση της προσωρινής κράτησης είναι το τριμελές εφετείο. Εναντίον της απόφασης για τον υπολογισμό του χρόνου της προσωρινής κράτησης επιτρέπεται το ένδικο μέσο της αναίρεσης.».	**παρ. 4 άρθρου 369 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «4. Το δικαστήριο αφαιρεί από την ποινή που επιβλήθηκε τον χρόνο της προσωρινής κράτησης του καταδικασμένου σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις του ποινικού κώδικα. Αν το δικαστήριο παρέλειψε να τον αφαιρέσει στην καταδικαστική απόφαση, μπορεί να το πράξει και με μεταγενέστερη απόφασή του, με αίτηση του καταδίκου ή του εισαγγελέα. Μπορεί επίσης να διορθώσει τα σφάλματα που έγιναν στον υπολογισμό. Όταν το δικαστήριο που επέβαλε την ποινή είναι το μικτό ορκωτό δικαστήριο και η σύνοδος έχει λήξει, αρμόδιο για την αφαίρεση της προσωρινής κράτησης είναι το τριμελές εφετείο, ενώ αν η απόφαση είναι του μικτού ορκωτού εφετείου, αρμόδιο είναι το πενταμελές εφετείο. Εναντίον της απόφασης για τον υπολογισμό του χρόνου της προσωρινής κράτησης επιτρέπεται το ένδικο μέσο της αναίρεσης.».

Άρθρο 102 **Αρμοδιότητα μικτού ορκωτού δικαστηρίου – Τροποποίηση άρθρου 404 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 404 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) η παρ. 1 αντικαθίσταται, β) η παρ. 2 καταργείται και το άρθρο 404 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 404 Αρμοδιότητα του μικτού ορκωτού δικαστηρίου. 1. Το μικτό ορκωτό δικαστήριο αποφασίζει μόνο για την κατηγορία και την κύρια ποινή. Κάθε άλλο ζήτημα ανήκει στην αρμοδιότητα των τακτικών δικαστών που αποφασίζουν χωρίς τη σύμπραξη των ενόρκων. 2. [Καταργείται]. 3. Σε κάθε περίπτωση που αναβάλλεται η εκδίκαση υπόθεσης σε άλλη δικάσιμο της ίδιας ή άλλης συνόδου του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, γίνεται νέα συγκρότησή του.».	«Άρθρο 404 Αρμοδιότητα του μικτού ορκωτού δικαστηρίου. 1. Το μικτό ορκωτό δικαστήριο αποφασίζει για την κατηγορία. Επίσης αποφαίνεται: α) για τις περιστάσεις από τις οποίες εξαρτάται το είδος και το μέτρο της ποινής καθώς και για τους λόγους αύξησης ή μείωσής της, β) για την κύρια ποινή, την παρεπόμενη και για τα μέτρα ασφάλειας που πρέπει να επιβληθούν, γ) για τη συνολική ποινή που πρέπει να επιβληθεί, δ) για τη μετατροπή της ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας ή την αναστολή της κατά τις διατάξεις του ΠΚ και ε) για κάθε θέμα που δεν έχει υπαχθεί ειδικά στην αρμοδιότητα των τακτικών δικαστών. 2. Το ίδιο δικαστήριο αποφασίζει, αφού έχει αρχίσει η συζήτηση, αν θα αναβληθεί η εκδίκαση της υπόθεσης σε μεταγενέστερη δικάσιμο. 3. Σε κάθε περίπτωση που αναβάλλεται η εκδίκαση υπόθεσης σε άλλη δικάσιμο της ίδιας ή άλλης συνόδου του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, γίνεται νέα συγκρότησή του.».
Άρθρο 103 **Δυνατότητα διατήρησης κράτησης σε περίπτωση αναβολής για κρείσσονες αποδείξεις – Τροποποίηση άρθρου 424 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο τέλος του δευτέρου εδαφίου του άρθρου 424 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται η φράση «εκτός αν ο χρόνος αναβολής δεν υπερβαίνει την οριζόμενη στο άρθρο 423 προθεσμία των τριών ημερών, οπότε το δικαστήριο μπορεί να διατηρήσει την κράτηση» και το άρθρο 424 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 424 Αναβολή για ισχυρότερες αποδείξεις Το δικαστήριο μπορεί να αναβάλλει μία μόνο φορά τη συζήτηση σε ρητή δικάσιμο, που δεν πρέπει να απέχει περισσότερο από δεκαπέντε ημέρες για ισχυρότερες αποδείξεις ή για να κλητευθούν και οι συναίτιοι εκείνου που έχει συλληφθεί, αν αυτοί παραπέμφθηκαν μαζί του στο ακροατήριο σύμφωνα με το άρθρο 420, αλλά δεν κλητεύθηκαν. Σε αυτήν την περίπτωση το δικαστήριο διατάσσει την άρση της κράτησης και αν το κρίνει απολύτως αναγκαίο επιβάλλει περιοριστικούς όρους στον κατηγορούμενο, εφόσον συντρέχουν οι	«Άρθρο 424 Αναβολή για ισχυρότερες αποδείξεις. Το δικαστήριο μπορεί να αναβάλλει μία μόνο φορά τη συζήτηση σε ρητή δικάσιμο, που δεν πρέπει να απέχει περισσότερο από δεκαπέντε ημέρες για ισχυρότερες αποδείξεις ή για να κλητευθούν και οι συναίτιοι εκείνου που έχει συλληφθεί, αν αυτοί παραπέμφθηκαν μαζί του στο ακροατήριο σύμφωνα με το άρθρο 420, αλλά δεν κλητεύθηκαν. Σε αυτήν την περίπτωση το δικαστήριο διατάσσει την άρση της κράτησης και αν το κρίνει απολύτως αναγκαίο επιβάλλει περιοριστικούς όρους στον κατηγορούμενο, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου 283.».

προϋποθέσεις του άρθρου 283 εκτός αν ο χρόνος αναβολής δεν υπερβαίνει την οριζόμενη στο άρθρο 423 προθεσμία των τριών ημερών, οπότε το δικαστήριο μπορεί να διατηρήσει την κράτηση.».	
Άρθρο 104 **Νομοτεχνική προσαρμογή της ανασταλτικής δύναμης των ενδίκων μέσων λόγω κατάργησης του πενταμελούς εφετείου – Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 471 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Το τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 471 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας τροποποιείται με την πρόβλεψη του τριμελούς εφετείου ως αρμόδιου για την αναστολή εκτέλεσης απόφασης επί ασκηθείσας αναίρεσης και στις περιπτώσεις που το δικαστήριο που επέβαλε την ποινή είναι το Μικτό Ορκωτό Εφετείο και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Κατ' εξαίρεση η προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου μέσου της αναίρεσης και η αίτηση για την αναίρεση δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης που προσβάλλεται με αυτή. Το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση μπορεί, μόλις ασκηθεί αναίρεση και εφόσον το ζητήσει ο εισαγγελέας ή ο κατηγορούμενος, να αναστείλει την εκτέλεσή της ή, αν η αναίρεση ασκείται κατά απόφασης που απέρριψε την έφεση ως απαράδεκτη ή ανυποστήρικτη, να αναστείλει την εκτέλεση της πρωτόδικης απόφασης. Αν το εκδόν δικαστήριο είναι το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο ή το Μικτό Ορκωτό Εφετείο, και εφόσον αυτό δεν συνεδριάζει κατά το άρθρο 377 ΚΠΔ, την αναστολή χορηγεί το τριμελές εφετείο. Η αναστολή διατάσσεται εφόσον προβλέπεται ότι η έκτιση της ποινής ωσότου εκδοθεί η απόφαση επί της αναίρεσης θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον κατηγορούμενο ή την οικογένειά του. Νέα αίτηση αναστολής εκτέλεσης από τον κατηγορούμενο είναι απαράδεκτη, αν δεν παρέλθουν δύο μήνες από την απόρριψη της προηγούμενης.».	**παρ. 2 άρθρου 471 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «2. Κατ' εξαίρεση η προθεσμία για την άσκηση του ενδίκου μέσου της αναίρεσης και η αίτηση για την αναίρεση δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης που προσβάλλεται με αυτή. Το δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση μπορεί, μόλις ασκηθεί αναίρεση και εφόσον το ζητήσει ο εισαγγελέας ή ο κατηγορούμενος, να αναστείλει την εκτέλεσή της ή, αν η αναίρεση ασκείται κατά απόφασης που απέρριψε την έφεση ως απαράδεκτη ή ανυποστήρικτη, να αναστείλει την εκτέλεση της πρωτόδικης απόφασης. Αν το εκδόν δικαστήριο είναι το Μικτό Ορκωτό Δικαστήριο ή το Μικτό Ορκωτό Εφετείο, και εφόσον αυτό δεν συνεδριάζει κατά το άρθρο 377 ΚΠΔ, την αναστολή χορηγεί το Τριμελές ή Πενταμελές Εφετείο αντίστοιχα. Η αναστολή διατάσσεται εφόσον προβλέπεται ότι η έκτιση της ποινής ωσότου εκδοθεί η απόφαση επί της αναίρεσης θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον κατηγορούμενο ή την οικογένειά του. Νέα αίτηση αναστολής εκτέλεσης από τον κατηγορούμενο είναι απαράδεκτη, αν δεν παρέλθουν δύο μήνες από την απόρριψη της προηγούμενης.».
Άρθρο 105 **Λόγοι έφεσης κατά βουλεύματος – Τροποποίηση περ. β' παρ. 1 άρθρου 478 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας**	**παρ. 1 άρθρου 478 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** «2. Το ένδικο μέσο της έφεσης επιτρέπεται επίσης στον ανήλικο κατηγορούμενο μόνο

Στην περ. β’ της παρ. 1 του άρθρου 478 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθεται μετά το διαζευκτικό «ή» η λέξη «ευθείας» και η παρ. 1 του άρθρου 478 διαμορφώνεται ως εξής : «1. Το ένδικο μέσο της έφεσης επιτρέπεται στον κατηγορούμενο μόνο κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών το οποίο τον παραπέμπει στο δικαστήριο για κακούργημα και μόνο για τους λόγους: α) της απόλυτης ακυρότητας και β) της εσφαλμένης ερμηνείας ή ευθείας εσφαλμένης εφαρμογής ουσιαστικής ποινικής διάταξης.».	κατά του βουλεύματος του συμβουλίου πλημμελειοδικών το οποίο τον παραπέμπει στο δικαστήριο για έγκλημα που, αν το τελούσε ενήλικος, θα ήταν κακούργημα και για το οποίο επιβάλλεται η ποινή του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης ανηλίκων, σύμφωνα με το άρθρο 127 παρ. 1 ΠΚ, και μόνο για τους λόγους που αναφέρονται στην παρ. 1 του παρόντος.».
Άρθρο 106 **Νομοτεχνική προσαρμογή της παραπομπής στην αρμοδιότητα εφετείου προσώπων ιδιάζουσας δωσιδικίας επί πλημμελημάτων - Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 486 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στην παρ. 1 του άρθρου 486 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας σε δύο σημεία οι εντός παρενθέσεως λέξεις «άρθρο 111 παρ. 6» αντικαθίστανται από τις λέξεις «περ. δ’ άρθρου 110» και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Έφεση κατά της αθωωτικής απόφασης του μονομελούς και του τριμελούς πλημμελειοδικείου και του εφετείου για πλημμέλημα (περ. δ’ άρθρου 110) μπορούν να ασκήσουν: α) ο κατηγορούμενος, μόνο αν αθωώθηκε για έμπρακτη μετάνοια ή με αιτιολογία που, χωρίς να είναι αναγκαίο, θίγει την υπόληψή του, β) ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κατά των αποφάσεων των πλημμελειοδικείων (τριμελών και μονομελών) και του δικαστηρίου των ανηλίκων όπου ασκεί τα καθήκοντά του, και ο εισαγγελέας εφετών κατά των αποφάσεων του εφετείου όπου ασκεί τα καθήκοντά του (περ. δ’ άρθρου 110) καθώς και κατά των αποφάσεων των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και των πλημμελειοδικείων που υπάγονται γενικά στην περιφέρειά του.».	**παρ. 1 άρθρου 486 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** **«**1. Έφεση κατά της αθωωτικής απόφασης του μονομελούς και του τριμελούς πλημμελειοδικείου και του εφετείου για πλημμέλημα (άρθρο 111 αριθ. 6) μπορούν να ασκήσουν: α) ο κατηγορούμενος, μόνο αν αθωώθηκε για έμπρακτη μετάνοια ή με αιτιολογία που, χωρίς να είναι αναγκαίο, θίγει την υπόληψή του, β) ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών κατά των αποφάσεων των πλημμελειοδικείων (τριμελών και μονομελών) και του δικαστηρίου των ανηλίκων όπου ασκεί τα καθήκοντά του, και ο εισαγγελέας εφετών κατά των αποφάσεων του εφετείου όπου ασκεί τα καθήκοντά του (άρθρο 111 αριθ. 6) καθώς και κατά των αποφάσεων των μικτών ορκωτών δικαστηρίων και των πλημμελειοδικείων που υπάγονται γενικά στην περιφέρειά του.».

Άρθρο 107 **Καθορισμός προθεσμίας συμπληρωματικής αιτιολογίας έφεσης εισαγγελέα – Τροποποίηση άρθρου 487 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 487 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας προστίθενται νέα εδάφια, δεύτερο και τρίτο, και το άρθρο 487 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 487 Αιτιολογία της ασκούμενης από τον εισαγγελέα έφεσης Η άσκηση έφεσης από τον εισαγγελέα, κατά το προηγούμενο άρθρο, πρέπει να αιτιολογείται ειδικά και εμπεριστατωμένα στη σχετική έκθεση, άλλως απορρίπτεται ως απαράδεκτη.Η αιτιολογία της έφεσης που ασκήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα μπορεί να συμπληρωθεί εντός προθεσμίας δέκα (10) ημερών, η οποία αρχίζει από την καθαρογραφή της απόφασης. Στην περίπτωση του δευτέρου εδαφίου, συντάσσεται σχετική έκθεση.».	«Άρθρο 487 Αιτιολογία της ασκούμενης από τον εισαγγελέα έφεσης. Η άσκηση έφεσης από τον εισαγγελέα, κατά το προηγούμενο άρθρο, πρέπει να αιτιολογείται ειδικά και εμπεριστατωμένα στη σχετική έκθεση, άλλως απορρίπτεται ως απαράδεκτη.».
Άρθρο 108 **Επανακαθορισμός των ορίων του εκκλητού καταδικαστικής απόφασης- Τροποποίηση άρθρου 489 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 489 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην περ. α) αντικαθίστανται αα) η λέξη «δύο» από τη λέξη «πέντε (5)», αβ) οι λέξεις «δύο χιλιάδες (2.000)» από τις λέξεις «πέντε χιλιάδες (5.000)», αγ) οι λέξεις «δύο (2) μήνες» από τις λέξεις «τέσσερις (4) μήνες», β) στην περ. β) αντικαθίστανται βα) οι λέξεις «πάνω από τέσσερις (4)» από τις λέξεις «πάνω από οκτώ (8)», ββ) οι λέξεις «τρεις χιλιάδες (3.000)» από τις λέξεις «οκτώ χιλιάδες (8.000)», βγ) οι λέξεις «μεγαλύτερη από τέσσερις (4)» από τις λέξεις «μεγαλύτερη από έξι (6)», βδ) οι εντός παρενθέσεως λέξεις «άρθρο 111 παρ. 6» αντικαθίστανται από τις λέξεις «περ. δ' άρθρου 110», γ) στην περ. ε) γα) αντικαθίστανται οι λέξεις «δύο (2)» από τις λέξεις «τριών (3)» και γβ) οι λέξεις «ενός (1) έτους» από τις λέξεις «δύο (2) ετών» και το άρθρο 489 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 489	«Άρθρο 489 Έφεση εναντίον καταδικαστικής απόφασης από τον κατηγορούμενο και τον εισαγγελέα Εκείνος που καταδικάστηκε και ο εισαγγελέας έχουν δικαίωμα να ασκήσουν έφεση: α) κατά της απόφασης του μονομελούς πλημμελειοδικείου, αν με αυτήν καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε φυλάκιση πάνω από δύο μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας πάνω από διακόσιες σαράντα ώρες ή αν καταδικάστηκε σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται την έκτιση άλλης ποινής φυλάκισης που είχε ανασταλεί και είναι μεγαλύτερη από δύο (2) μήνες, β) κατά της απόφασης του τριμελούς πλημμελειοδικείου και της απόφασης του εφετείου για πλημμελήματα (άρθρα 111 παρ. 6), αν με αυτή καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος, πρόσωπο ιδιάζουσας δωσιδικίας ή συμμέτοχος ή δράστης συναφούς πλημμελήματος, σε ποινή φυλάκισης πάνω

Έφεση εναντίον καταδικαστικής απόφασης από τον κατηγορούμενο και τον εισαγγελέα Εκείνος που καταδικάστηκε και ο εισαγγελέας έχουν δικαίωμα να ασκήσουν έφεση: α) κατά της απόφασης του μονομελούς πλημμελειοδικείου, αν με αυτήν καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε φυλάκιση πάνω από πέντε (5) μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από πέντε χιλιάδες (5.000) ευρώ ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας πάνω από διακόσιες σαράντα ώρες ή αν καταδικάστηκε σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται την έκτιση άλλης ποινής φυλάκισης που είχε ανασταλεί και είναι μεγαλύτερη από τέσσερις (4) μήνες, β) κατά της απόφασης του τριμελούς πλημμελειοδικείου και της απόφασης του εφετείου για πλημμελήματα (περ. δ' άρθρου 110), αν με αυτή καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος, πρόσωπο ιδιάζουσας δωσιδικίας ή συμμέτοχος ή δράστης συναφούς πλημμελήματος, σε ποινή φυλάκισης πάνω από οκτώ (8) μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από οκτώ χιλιάδες (8.000) ευρώ ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας πάνω από τετρακόσιες ογδόντα (480) ώρες ή σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται την έκτιση άλλης ποινής φυλάκισης που είχε ανασταλεί και είναι μεγαλύτερη από έξι (6) μήνες**,** γ) κατά της απόφασης του μονομελούς και τριμελούς δικαστηρίου ανηλίκων με την οποία καταδικάστηκε ο ανήλικος σε περιορισμό σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων ή επιβλήθηκαν σε αυτόν αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα, δ) [Καταργείται], ε) κατά της απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, του μονομελούς εφετείου και του τριμελούς εφετείου με την οποία καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε ποινή στερητική της ελευθερίας διάρκειας τουλάχιστον τριών (3) ετών για κακούργημα ή τουλάχιστον δύο (2) ετών για πλημμέλημα.».	από τέσσερις (4) μήνες ή σε χρηματική ποινή πάνω από τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ ή σε παροχή κοινωφελούς εργασίας πάνω από τετρακόσιες ογδόντα (480) ώρες ή σε οποιαδήποτε ποινή που συνεπάγεται την έκτιση άλλης ποινής φυλάκισης που είχε ανασταλεί και είναι μεγαλύτερη από τέσσερις (4) μήνες, γ) κατά της απόφασης του μονομελούς και τριμελούς δικαστηρίου ανηλίκων με την οποία καταδικάστηκε ο ανήλικος σε περιορισμό σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων ή επιβλήθηκαν σε αυτόν αναμορφωτικά ή θεραπευτικά μέτρα, δ) (καταργείται), ε) κατά της απόφασης του μικτού ορκωτού δικαστηρίου, του μονομελούς εφετείου και του τριμελούς εφετείου με την οποία καταδικάστηκε ο κατηγορούμενος σε ποινή στερητική της ελευθερίας διάρκειας τουλάχιστον δύο (2) ετών για κακούργημα ή τουλάχιστον ενός (1) έτους για πλημμέλημα.».
Άρθρο 109 **Ανασταλτική δύναμη έφεσης – Τροποποίηση άρθρου 497 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 497 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 5 προστίθεται τρίτο εδάφιο, β) στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 7 αντικαθίσταται η λέξη «πενταμελές» από τη λέξη «τριμελές», γ) στην παρ. 8 γα) το τρίτο εδάφιο τροποποιείται με την προσθήκη της φράσης	«Άρθρο 497 Ανασταλτική δύναμη της έφεσης 1. Ανασταλτικό αποτέλεσμα έχει μόνο η έφεση που ασκείται παραδεκτά και όχι η προθεσμία για την άσκησή της. 2. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης ή περιορισμός σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα εκτός αν το

«ή αν κατά τον χρόνο της αναστολής, ασκηθεί ποινική δίωξη κατά του καταδικασθέντος για κακούργημα ή πλημμέλημα που επισύρει ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών για πράξη που τέλεσε ο κατηγορούμενος κατά τον χρόνο της αναστολής» μετά από τη φράση «Αν παραβιαστούν οι όροι που τέθηκαν», γβ) προστίθεται τέταρτο εδάφιο και το άρθρο 497 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 497 Ανασταλτική δύναμη της έφεσης 1. Ανασταλτικό αποτέλεσμα έχει μόνο η έφεση που ασκείται παραδεκτά και όχι η προθεσμία για την άσκησή της. 2. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή φυλάκισης ή περιορισμός σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα εκτός αν το δικαστήριο αιτιολογώντας, ειδικά την απόφασή του, κρίνει αλλιώς. 3. [Καταργείται]. 4. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης, η κρίση για το αν η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα ανήκει στο δικαστήριο που δίκασε. Αυτό, με ειδική αιτιολογία και εφαρμόζοντας τα κριτήρια της παρ. 8, αποφασίζει αμέσως μετά την απαγγελία της απόφασης, είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από δήλωση του κατηγορουμένου ότι θα ασκήσει έφεση. 5. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να εξαρτήσει την ανασταλτική δύναμη της έφεσης από την επιβολή περιοριστικών όρων. Αν επιβληθεί ο περιοριστικός όρος της εγγυοδοσίας, εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 295. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης και το δικαστήριο κρίνει πως η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα σύμφωνα με την παρ. 4, μπορεί να επιβάλλεται ως μοναδικός ή συνδυαστικά με άλλους, ο περιοριστικός όρος της ηλεκτρονικής επιτήρησης του κατηγορουμένου με τη χρήση τεχνολογίας εντοπισμού θέσης και κίνησης με αναλογική εφαρμογή του τρίτου, τέταρτου και πέμπτου εδαφίου της παρ. 1 του άρθρου 283. 6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και όταν ασκήθηκε έφεση από τον εισαγγελέα υπέρ εκείνου που καταδικάστηκε. 7. Σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε με απόφαση του	δικαστήριο αιτιολογώντας, ειδικά την απόφασή του, κρίνει αλλιώς. 3. [Καταργείται]. 4. Αν με την καταδικαστική απόφαση επιβλήθηκε ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης, η κρίση για το αν η έφεση έχει ανασταλτικό αποτέλεσμα ανήκει στο δικαστήριο που δίκασε. Αυτό, με ειδική αιτιολογία και εφαρμόζοντας τα κριτήρια της παρ. 8, αποφασίζει αμέσως μετά την απαγγελία της απόφασης, είτε αυτεπαγγέλτως είτε ύστερα από δήλωση του κατηγορουμένου ότι θα ασκήσει έφεση. 5. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να εξαρτήσει την ανασταλτική δύναμη της έφεσης από την επιβολή περιοριστικών όρων. Αν επιβληθεί ο περιοριστικός όρος της εγγυοδοσίας, εφαρμόζεται αναλόγως η διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 295. 6. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται και όταν ασκήθηκε έφεση από τον εισαγγελέα υπέρ εκείνου που καταδικάστηκε. 7. Σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος καταδικάστηκε με απόφαση του πρωτοβάθμιου δικαστηρίου σε ποινή στερητική της ελευθερίας και άσκησε παραδεκτά έφεση, η οποία όμως δεν έχει ανασταλτική δύναμη, μπορεί να ζητηθεί με αίτηση του ίδιου ή του εισαγγελέα η αναστολή της εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Η αίτηση, υποβαλλόμενη με συνημμένο αντίγραφο της πρωτοβάθμιας απόφασης ή απόσπασμά της συνοδευόμενο από το εισαγωγικό της κατηγορίας έγγραφο απευθύνεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο και αν πρόκειται για το μικτό ορκωτό εφετείο και αυτό δεν συνεδριάζει, στο πενταμελές εφετείο. Η ως άνω δυνατότητα υφίσταται και σε περίπτωση αναβολής της δίκης στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, οπότε η σχετική αίτηση καταχωρίζεται στα πρακτικά. Αν η αίτηση απορριφθεί, νέα αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί πριν παρέλθουν δύο μήνες από τη δημοσίευση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η προηγούμενη. Αν στον κατηγορούμενο επιβληθεί ο κατ' οίκον

πρωτοβάθμιου δικαστηρίου σε ποινή στερητική της ελευθερίας και άσκησε παραδεκτά έφεση, η οποία όμως δεν έχει ανασταλτική δύναμη, μπορεί να ζητηθεί με αίτηση του ίδιου ή του εισαγγελέα η αναστολή της εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, μέχρις ότου εκδοθεί η απόφαση του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Η αίτηση, υποβαλλόμενη με συνημμένο αντίγραφο της πρωτοβάθμιας απόφασης ή απόσπασμά της συνοδευόμενο από το εισαγωγικό της κατηγορίας έγγραφο απευθύνεται στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο και αν πρόκειται για το μικτό ορκωτό εφετείο και αυτό δεν συνεδριάζει, στο τριμελές εφετείο. Η ως άνω δυνατότητα υφίσταται και σε περίπτωση αναβολής της δίκης στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο, οπότε η σχετική αίτηση καταχωρίζεται στα πρακτικά. Αν η αίτηση απορριφθεί, νέα αίτηση δεν μπορεί να υποβληθεί πριν παρέλθουν δύο μήνες από τη δημοσίευση της απόφασης με την οποία απορρίφθηκε η προηγούμενη. Αν στον κατηγορούμενο επιβληθεί ο κατ' οίκον περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση, εφαρμόζονται αντίστοιχα και τα οριζόμενα στα άρθρα 284 και 285, με εξαίρεση την παρ. 1 του τελευταίου άρθρου. 8. Τότε μόνο δεν χορηγείται ανασταλτικό αποτέλεσμα κατά την παρ. 4 στην έφεση ή απορρίπτεται η αίτηση αναστολής εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, όταν κρίνεται αιτιολογημένα ότι οι περιοριστικοί όροι δεν αρκούν και ότι ο κατηγορούμενος δεν έχει γνωστή και μόνιμη διαμονή στη χώρα ή έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή παραβίαση περιορισμών διαμονής, εφόσον από τη συνδρομή των παραπάνω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής ή κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από προηγούμενες καταδίκες του για αξιόποινες πράξεις ή από τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. Το δικαστήριο σε κάθε περίπτωση χορηγεί ανασταλτικό αποτέλεσμα ή αναστολή εκτέλεσης, αν αιτιολογημένα κρίνει ότι η άμεση έκτιση ή συνέχιση έκτισης της ποινής θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον ίδιο ή για την οικογένεια του. Αν παραβιαστούν οι όροι που τέθηκαν ή αν κατά τον χρόνο της αναστολής, ασκηθεί ποινική δίωξη κατά του καταδικασθέντος για	περιορισμός με ηλεκτρονική επιτήρηση, εφαρμόζονται αντίστοιχα και «τα οριζόμενα στα άρθρα 284 και 285, με εξαίρεση την παρ. 1 του τελευταίου άρθρου. 8. Τότε μόνο δεν χορηγείται ανασταλτικό αποτέλεσμα κατά την παρ. 4 στην έφεση ή απορρίπτεται η αίτηση αναστολής εκτέλεσης της πρωτόδικης απόφασης, όταν κρίνεται αιτιολογημένα ότι οι περιοριστικοί όροι δεν αρκούν και ότι ο κατηγορούμενος δεν έχει γνωστή και μόνιμη διαμονή στη χώρα ή έχει κάνει προπαρασκευαστικές ενέργειες για να διευκολύνει τη φυγή του ή κατά το παρελθόν υπήρξε φυγόποινος ή φυγόδικος ή κρίθηκε ένοχος για απόδραση κρατουμένου ή παραβίαση περιορισμών διαμονής, εφόσον από τη συνδρομή των παραπάνω στοιχείων προκύπτει σκοπός φυγής ή κρίνεται αιτιολογημένα ότι αν αφεθεί ελεύθερος είναι πολύ πιθανό, όπως προκύπτει από προηγούμενες καταδίκες του για αξιόποινες πράξεις ή από τα συγκεκριμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της πράξης, να διαπράξει και άλλα εγκλήματα. Το δικαστήριο σε κάθε περίπτωση χορηγεί ανασταλτικό αποτέλεσμα ή αναστολή εκτέλεσης, αν αιτιολογημένα κρίνει ότι η άμεση έκτιση ή συνέχιση έκτισης της ποινής θα έχει ως συνέπεια υπέρμετρη και ανεπανόρθωτη βλάβη για τον ίδιο ή για την οικογένεια του. Αν παραβιαστούν οι όροι που τέθηκαν το αρμόδιο δικαστήριο αποφαίνεται, ύστερα από αίτηση του εισαγγελέα, για την άρση ή όχι της χορηγηθείσας αναστολής εκτέλεσης. 9. Ο κατηγορούμενος κλητεύεται, σύμφωνα με τα άρθρα 155 έως 162 και 166, στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο κατά την παρ. 7 αυτού του άρθρου. Αν κρατείται μακριά από την έδρα του δικαστηρίου, δεν προσάγεται σε αυτό. 10. Για όλες τις παρεπόμενες στερήσεις δικαιωμάτων, εκπτώσεις και ανικανότητες, το ανασταλτικό αποτέλεσμα επέρχεται πάντοτε αυτοδικαίως.».

κακούργημα ή πλημμέλημα που επισύρει ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών, για πράξη που τέλεσε ο κατηγορούμενος κατά τον χρόνο της αναστολής, το αρμόδιο δικαστήριο αποφαίνεται, ύστερα από αίτηση του εισαγγελέα, για την άρση ή όχι της χορηγηθείσας αναστολής εκτέλεσης. Όσο διαρκεί η αναστολή, δεν χορηγείται εκ νέου ανασταλτική δύναμη, σε περίπτωση νέας καταδίκης σε ποινή φυλάκισης άνω του ενός (1) έτους για πράξη που τέλεσε ο κατηγορούμενος κατά τον χρόνο της αναστολής. 9. Ο κατηγορούμενος κλητεύεται, σύμφωνα με τα άρθρα 155 έως 162 και 166, στο δικαστήριο που είναι αρμόδιο κατά την παρ. 7 αυτού του άρθρου. Αν κρατείται μακριά από την έδρα του δικαστηρίου, δεν προσάγεται σε αυτό. 10. Για όλες τις παρεπόμενες στερήσεις δικαιωμάτων, εκπτώσεις και ανικανότητες, το ανασταλτικό αποτέλεσμα επέρχεται πάντοτε αυτοδικαίως.».	
Άρθρο 110 **Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση της έφεσης – Τροποποίηση άρθρου 499 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 499 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και διαγράφονται οι λέξεις «στοιχ. Α» και «και στοιχ. Β» αντιστοίχως και το άρθρο 499 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 499 Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση της έφεσης Στην παρ. 7 του άρθρου 111 και στην παρ. 2 του άρθρου 112, καθώς και στο άρθρο 114 ορίζεται το δικαστήριο που είναι αρμόδιο να κρίνει την έφεση.».	«Άρθρο 499 Αρμόδιο δικαστήριο για την εκδίκαση της έφεσης. Στα άρθρα 111 στοιχ. Α αρ. 7 και στοιχ. Β, 112 αρ. 2 και 114 ορίζεται το δικαστήριο που είναι αρμόδιο να κρίνει την έφεση.».
Άρθρο 111 **Δυνατότητα περιορισμού των εξεταστέων μαρτύρων στη δευτεροβάθμια δίκη - Τροποποίηση άρθρου 500 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 500 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο τρίτο εδάφιο μετά από τη λέξη «μηνυτή» διαγράφονται οι λέξεις «και δύο τουλάχιστον μάρτυρες, τους πιο σημαντικούς από εκείνους που εξετάστηκαν στην πρωτόδικη δίκη», β) προστίθενται νέα εδάφια τέταρτο και πέμπτο, γ) στο νέο έβδομο εδάφιο συγκεκριμενοποιούνται οι παραπομπές στο άρθρο 327, δ) προστίθεται νέο ένατο εδάφιο και το άρθρο 500 διαμορφώνεται ως εξής:	«Άρθρο 500 Προπαρασκευαστική διαδικασία Ο γραμματέας (άρθρο 474) οφείλει να στείλει στον αρμόδιο εισαγγελέα το πολύ μέσα σε τρεις (3) ημέρες την έκθεση για την έφεση, μαζί με τα υπόλοιπα έγγραφα, σύμφωνα με το άρθρο 499, διαφορετικά τιμωρείται πειθαρχικά. Αν ο κατηγορούμενος κρατείται σε άλλο μέρος, ο εισαγγελέας διατάσσει τη μεταφορά του στις φυλακές της έδρας του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Κατόπιν κλητεύει εμπρόθεσμα (άρθρο 166) εκείνον που ασκεί την έφεση και όλους τους άλλους διαδίκους που παραστάθηκαν στην πρωτόδικη δίκη, τον παθόντα, τον μηνυτή και

«Άρθρο 500 Προπαρασκευαστική διαδικασία Ο γραμματέας (άρθρο 474) οφείλει να στείλει στον αρμόδιο εισαγγελέα το πολύ μέσα σε τρεις (3) ημέρες την έκθεση για την έφεση, μαζί με τα υπόλοιπα έγγραφα, σύμφωνα με το άρθρο 499, διαφορετικά τιμωρείται πειθαρχικά. Αν ο κατηγορούμενος κρατείται σε άλλο μέρος, ο εισαγγελέας διατάσσει τη μεταφορά του στις φυλακές της έδρας του δευτεροβάθμιου δικαστηρίου. Κατόπιν κλητεύει εμπρόθεσμα (άρθρο 166) εκείνον που ασκεί την έφεση και όλους τους άλλους διαδίκους που παραστάθηκαν στην πρωτόδικη δίκη, τον παθόντα και τον μηνυτή. Μπορεί επίσης, να κλητεύσει τους πιο σημαντικούς μάρτυρες από εκείνους που εξετάστηκαν στην πρωτόδικη δίκη, εκτός αν κρίνει ότι η υπόθεση μπορεί να εκδικαστεί με μόνη την ανάγνωση των καταθέσεών τους σύμφωνα με το τρίτο εδάφιο του άρθρου 502. Σε κάθε περίπτωση, καλεί δύο τουλάχιστον μάρτυρες εφόσον το ζητήσει ο κατηγορούμενος εντός προθεσμίας πέντε (5) ημερών από την επίδοση της κλήσης στο ακροατήριο. Μπορεί επίσης, να κλητεύσει νέους μάρτυρες που δεν εξετάστηκαν στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 και οι παρ. 2 και 3 του άρθρου 327 εφαρμόζονται και σε αυτήν την περίπτωση. Επίσης εφαρμόζονται και οι διατάξεις των άρθρων 321, 325, 326 και 328. Σε κάθε περίπτωση το δικαστήριο μπορεί να παραγγείλει την κλήτευση των μαρτύρων που εξετάστηκαν στην πρωτόδικη δίκη και δεν κλητεύτηκαν κατά την κρίση του εισαγγελέα, αν η εξέτασή τους στο ακροατήριο είναι αναγκαία για την ασφαλή διάγνωση της κατηγορίας. Στην κλήση αναφέρεται ρητά ότι, αν ο κατηγορούμενος δεν εμφανιστεί ή δεν εκπροσωπηθεί νομίμως από συνήγορο στη δικάσιμο ή στη μετ' αναβολή αυτής συζήτηση, η έφεσή του θα απορριφθεί ως ανυποστήρικτη. Σε περίπτωση έφεσης του εισαγγελέα εφαρμόζεται αναλόγως η παράγραφος 4 του άρθρου 340. Όταν ο κατηγορούμενος κρατείται με βάση την εκκαλούμενη απόφαση, ο ορισμός δικασίμου για την εκδίκαση της έφεσης γίνεται κατ` απόλυτη προτεραιότητα. Στην περίπτωση άσκησης έφεσης κατά αθωωτικής απόφασης που επιβάλλει μέτρο θεραπείας, σύμφωνα με το άρθρο 69 του ΠΚ, καθώς και κατά απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου που διατάσσει την παράταση του μέτρου	δύο τουλάχιστον μάρτυρες, τους πιο σημαντικούς από εκείνους που εξετάστηκαν στην πρωτόδικη δίκη. Μπορεί επίσης να κλητεύσει νέους μάρτυρες που δεν εξετάστηκαν στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο. Η διάταξη του άρθρου 327 εφαρμόζεται και σε αυτήν την περίπτωση. Επίσης εφαρμόζονται και οι διατάξεις των άρθρων 321, 325, 326 και 328. «Στην κλήση αναφέρεται ρητά ότι, αν ο κατηγορούμενος δεν εμφανιστεί ή δεν εκπροσωπηθεί νομίμως από συνήγορο στη δικάσιμο ή στη μετ`αναβολή αυτής συζήτηση, η έφεσή του θα απορριφθεί ως ανυποστήρικτη. Σε περίπτωση έφεσηςτου εισαγγελέα εφαρμόζεται αναλόγως η παράγραφος 4 του άρθρου 340.» Όταν ο κατηγορούμενος κρατείται με βάση την εκκαλούμενη απόφαση, ο ορισμός δικασίμου για την εκδίκαση της έφεσης γίνεται κατ` απόλυτη προτεραιότητα. «Στην περίπτωση άσκησης έφεσης κατά αθωωτικής απόφασης που επιβάλλει μέτρο θεραπείας, σύμφωνα με το άρθρο 69 του ΠΚ, καθώς και κατά απόφασης του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου που διατάσσει την παράταση του μέτρου σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 70 του ΠΚ, ο ορισμός δικασίμου από τον αρμόδιο εισαγγελέα γίνεται υποχρεωτικά σε ημέρα που δεν απέχει περισσότερο από τρεις (3) μήνες από τη διαβίβαση των εγγράφων σε αυτόν.».

σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 70 του ΠΚ, ο ορισμός δικασίμου από τον αρμόδιο εισαγγελέα γίνεται υποχρεωτικά σε ημέρα που δεν απέχει περισσότερο από τρεις (3) μήνες από τη διαβίβαση των εγγράφων σε αυτόν.».	
Άρθρο 112 **Περιορισμός κλήτευσης διαδίκων στην συζήτηση της αναίρεσης – Τροποποίηση παρ. 1 άρθρου 512** Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 512 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας οι λέξεις «υπόλοιπους διαδίκους» αντικαθίσταται από τη φράση «διαδίκους που έχουν δικαίωμα να ακουστούν σε σχέση με τα μέρη της απόφασης που καλύπτουν οι αναιρετικοί λόγοι» και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Αν υπάρχει περίπτωση απαραδέκτου η αίτηση αναίρεσης απορρίπτεται κατά τη διαδικασία του άρθρου 476 και, εφόσον ασκήθηκε καταχρηστικά, το δικαστήριο επιβάλλει σε εκείνον που την άσκησε τα έξοδα στο πενταπλάσιο. Διαφορετικά, αρχίζει η διαδικασία στον Άρειο Πάγο, σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων άρθρων. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κλητεύει τον αναιρεσείοντα και τους διαδίκους που έχουν δικαίωμα να ακουστούν σε σχέση με τα κεφάλαια της απόφασης που προσβάλλουν οι αναιρετικοί λόγοι, με κλήση που επιδίδεται σύμφωνα με τα άρθρα 155- 162 και μέσα στην προθεσμία του άρθρου 166, στο ακροατήριο του δικαστηρίου του Αρείου Πάγου ή στην Ολομέλειά του. Στην κλήση αναφέρεται ρητά ότι, αν ο αναιρεσείων δεν παραστεί στη συζήτηση ή στη μετ` αναβολή αυτής με συνήγορο, η αναίρεσή του απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη. Σε περίπτωση αναίρεσης του εισαγγελέα εφαρμόζεται αναλόγως η παράγραφος 4 του άρθρου 340. Για την κλήτευση στην Ολομέλεια απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του προέδρου του Αρείου Πάγου, αφού ληφθεί υπόψη η σοβαρότητα των λόγων αναίρεσης. Στις οριζόμενες από το άρθρο 10 παρ. 2 περιπτώσεις, η αίτηση αναίρεσης εισάγεται στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου.».	**παρ. 1 άρθρου 512** «1. Αν υπάρχει περίπτωση απαραδέκτου η αίτηση αναίρεσης απορρίπτεται κατά τη διαδικασία του άρθρου 476 και, εφόσον ασκήθηκε καταχρηστικά, το δικαστήριο επιβάλλει σε εκείνον που την άσκησε τα έξοδα στο πενταπλάσιο. Διαφορετικά, αρχίζει η διαδικασία στον Άρειο Πάγο, σύμφωνα με τις διατάξεις των επόμενων άρθρων. Ο εισαγγελέας του Αρείου Πάγου κλητεύει τον αναιρεσείοντα και τους υπόλοιπους διαδίκους, με κλήση που επιδίδεται σύμφωνα με τα άρθρα 155- 162 και μέσα στην προθεσμία του άρθρου 166, στο ακροατήριο του δικαστηρίου του Αρείου Πάγου ή στην Ολομέλειά του. «Στην κλήση αναφέρεται ρητά ότι, αν ο αναιρεσείων δεν παραστεί στη συζήτηση ή στη μετ` αναβολή αυτής με συνήγορο, η αναίρεσή του απορρίπτεται ως ανυποστήρικτη. Σε περίπτωση αναίρεσης του εισαγγελέα εφαρμόζεται αναλόγως η παράγραφος 4 του άρθρου 340.» Για την κλήτευση στην Ολομέλεια απαιτείται η σύμφωνη γνώμη του προέδρου του Αρείου Πάγου, αφού ληφθεί υπόψη η σοβαρότητα των λόγων αναίρεσης. Στις οριζόμενες από το άρθρο 10 παρ. 2 περιπτώσεις, η αίτηση αναίρεσης εισάγεται στην Ολομέλεια του Αρείου Πάγου.».

Άρθρο 113 **Έξοδα σε βάρος των κατηγορουμένων που καταδικάστηκαν. – Τροποποίηση άρθρου 577 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 577 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) αντικαθίσταται η παρ. 2, β) προστίθεται παρ. 3 και το άρθρο 577 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 577 Έξοδα σε βάρος των κατηγορουμένων που καταδικάστηκαν 1. Κάθε κατηγορούμενος που καταδικάζεται σε ποινή καταδικάζεται ταυτόχρονα με την ίδια απόφαση και στα έξοδα της ποινικής διαδικασίας. 2. Το ποσό των εξόδων ορίζεται με την καταδικαστική απόφαση και το ύψος τους καθορίζεται ως εξής: α) επί αποφάσεων Μονομελούς Πλημμελειοδικείου, από διακόσια (200) μέχρι τετρακόσια (400) ευρώ, β) επί αποφάσεων Τριμελούς Πλημμελειοδικείου, από εξακόσια (600) μέχρι χίλια πεντακόσια (1.500) ευρώ, γ) επί αποφάσεων Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου, από χίλια εξακόσια (1.600) μέχρι τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, δ) επί αποφάσεων Μονομελούς Εφετείου, από οκτακόσια (800) μέχρι δύο χιλιάδες (2.000) ευρώ, ε) επί αποφάσεων Τριμελούς Εφετείου, από χίλια διακόσια (1.200) μέχρι τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, στ) επί αποφάσεων Μικτού Ορκωτού Εφετείου, από δύο χιλιάδες (2.000) μέχρι τέσσερις χιλιάδες (4.000) ευρώ, και μπορεί να αναπροσαρμόζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών. 3. Για τον υπολογισμό του ύψους των εξόδων λαμβάνεται υπόψη εάν η διαδικασία, συμπεριλαμβανομένης και της προδικασίας, υπήρξε δαπανηρή για το δημόσιο, ιδίως λόγω της μακροχρόνιας διάρκειας διεξαγωγής της δίκης ή της κυρίας ανακρίσεως, της διενέργειας πραγματογνωμοσύνης και των κλήσεων σημαντικού αριθμού μαρτύρων.».	«Άρθρο 577 Έξοδα σε βάρος των κατηγορουμένων που καταδικάστηκαν. 1. Κάθε κατηγορούμενος που καταδικάζεται σε ποινή καταδικάζεται ταυτόχρονα με την ίδια απόφαση και στα έξοδα της ποινικής διαδικασίας. 2. Το ποσό των εξόδων ορίζεται με την καταδικαστική απόφαση.».

Άρθρο 114 **Έξοδα σε περίπτωση απόρριψης ενδίκων μέσων, ενστάσεων και αιτήσεων – Τροποποίηση άρθρου 578 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 578 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 1 οι λέξεις «τα έξοδα» αντικαθίστανται από τις λέξεις «ή αναστολής εκτέλεσης (άρθρα 472 και 497), ή αντιρρήσεων κατά ποινικής διαταγής (άρθρο 412), τα έξοδα, που ισούνται με το μέγιστο ποσό αποφάσεως του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 577 και σε περίπτωση απόρριψης αίτησης αναίρεσης στο διπλάσιο του ανωτέρω ποσού», β) στην παρ. 2 προστίθενται οι λέξεις «ή για κάθε άλλη αίτηση ενώπιον δικαστηρίου,» μετά από τις λέξεις «ποινικών υποθέσεων» και το άρθρο 578 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 578 Έξοδα σε περίπτωση απόρριψης ενδίκων μέσων, ενστάσεων και αιτήσεων 1. Όταν η απόφαση απορρίπτει εξ ολοκλήρου την έφεση ή την αίτηση αναίρεσης ή επανάληψης διαδικασίας ή ακύρωσης της απόφασης (άρθρο 430) ή ακύρωσης της διαδικασίας (άρθρα 341 και 435), ή αναστολής εκτέλεσης (άρθρα 472 και 497), ή αντιρρήσεων κατά ποινικής διαταγής (άρθρο 412), τα έξοδα, που ισούνται με το μέγιστο ποσό αποφάσεως του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 577 και σε περίπτωση απόρριψης αίτησης αναίρεσης στο διπλάσιο του ανωτέρω ποσού, επιβάλλονται σε καθέναν από εκείνους που άσκησαν το ένδικο μέσο ή την αίτηση. 2. Όταν με την απόφαση απορρίπτονται ενστάσεις ή άλλες αιτήσεις που υποβάλλονται από οποιονδήποτε διάδικο κατά τη διάρκεια της συζήτησης ποινικών υποθέσεων, ή για κάθε άλλη αίτηση ενώπιον δικαστηρίου, δεν επιβάλλονται έξοδα.».	«Άρθρο 578 Έξοδα σε περίπτωση απόρριψης ενδίκων μέσων, ενστάσεων και αιτήσεων 1. Όταν η απόφαση απορρίπτει εξ ολοκλήρου την έφεση ή την αίτηση αναίρεσης ή επανάληψης διαδικασίας ή ακύρωσης της απόφασης (άρθρο 430) ή ακύρωσης της διαδικασίας (άρθρα 341 και 435), τα έξοδα επιβάλλονται σε καθέναν από εκείνους που άσκησαν το ένδικο μέσο ή την αίτηση. 2. Όταν με την απόφαση απορρίπτονται ενστάσεις ή άλλες αιτήσεις που υποβάλλονται από οποιονδήποτε διάδικο κατά τη διάρκεια της συζήτησης ποινικών υποθέσεων, δεν επιβάλλονται έξοδα.».

Άρθρο 115 **Έξοδα σε βάρος εκείνων που έκαναν ψευδή έγκληση ή μήνυση – Τροποποίηση άρθρου 580 Κώδικα Ποινικής Δικονομίας** Στο άρθρο 580 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 τροποποιείται με τη διεύρυνση των περιπτώσεων επιβολής εξόδων σε βάρος εκείνων που έκαναν ψευδή έγκληση ή μήνυση με την προσθήκη της περίπτωσης της δικομανίας και την αντικατάσταση της λέξης «πειστούν» από τη λέξη «κρίνουν», β) η παρ. 2 τροποποιείται ως προς το ποσό των εξόδων που επιβάλλεται στην περίπτωση συνδρομής των προϋποθέσεων της παρ. 1, γ) στην παρ. 4 γα) στο πρώτο εδάφιο αντικαθίστανται η λέξη «πειστεί» από τη λέξη «κρίνει», οι λέξεις «ήταν εντελώς ψευδής και έγινε από δόλο» από τις λέξεις «προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης ή εντελώς ψευδής και έγινε από δόλο ή βαριά αμέλεια ή από τάση δικομανίας, όπως αυτή προκύπτει από την υποβολή ασυνήθους αριθμού αβάσιμων προηγούμενων μηνύσεων ή εγκλήσεων του ίδιου προσώπου», γβ) στο δεύτερο εδάφιο η λέξη «εκείνο» αντικαθίσταται από τις λέξεις «το μέγιστο ποσό» και η λέξη «μονομελές» από τη λέξη «τριμελές», δ) επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και το άρθρο 580 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 580 Έξοδα σε βάρος εκείνων που έκαναν ψευδή έγκληση ή μήνυση 1. Τα δικαστικά συμβούλια και τα ποινικά δικαστήρια, όταν αποφαίνονται για υποθέσεις όπου η δίωξη έγινε με έγκληση ή με μήνυση, επιβάλλουν τα δικαστικά έξοδα σε βάρος καθενός από εκείνους που έκαναν τη μήνυση ή την έγκληση, αν κρίνουν ότι η μήνυση ή έγκληση ήταν εντελώς ψευδής και έγινε με δόλο ή βαριά αμέλεια ή από τάση δικομανίας, όπως αυτή προκύπτει από την υποβολή ασυνήθους αριθμού αβάσιμων προηγούμενων μηνύσεων ή εγκλήσεων του ίδιου προσώπου ή ότι παραμορφώθηκαν με αυτήν δολίως τα πράγματα, ώστε να δοθεί στην πράξη βαρύτερος χαρακτηρισμός ή να συμπεριληφθούν στην δίωξη πρόσωπα εντελώς αμέτοχα στην αξιόποινη πράξη. Η απαλλαγή ή η επιβολή πρέπει ειδικά να αιτιολογείται. 2. Το ποσό των εξόδων που κατά την παρ. 1 επιβάλλεται από το δικαστήριο, σε βάρος	«Άρθρο 580 Έξοδα σε βάρος εκείνων που έκαναν ψευδή έγκληση ή μήνυση. 1. Τα δικαστικά συμβούλια και τα ποινικά δικαστήρια, όταν αποφαίνονται για υποθέσεις όπου η δίωξη έγινε με έγκληση ή με μήνυση, επιβάλλουν τα δικαστικά έξοδα σε βάρος καθενός από εκείνους που έκαναν τη μήνυση ή την έγκληση, αν πειστούν ότι η μήνυση ή έγκληση ήταν εντελώς ψευδής και έγινε με δόλο ή βαριά αμέλεια ή ότι παραμορφώθηκαν με αυτήν δολίως τα πράγματα, ώστε να δοθεί στην πράξη βαρύτερος χαρακτηρισμός ή να συμπεριληφθούν στην δίωξη πρόσωπα εντελώς αμέτοχα στην αξιόποινη πράξη. Η απαλλαγή ή η επιβολή πρέπει ειδικά να αιτιολογείται. 2. Το ποσό των εξόδων που κατά την προηγούμενη παράγραφο επιβάλλεται σε βάρος καθενός από εκείνους που έκαναν ψευδή έγκληση ή μήνυση είναι ίσο με το ποσό που επιβάλλεται στον κατηγορούμενο που καταδικάζεται. Το ποσό των εξόδων που επιβάλλεται από το δικαστικό συμβούλιο είναι ίσο με εκείνο που επιβάλλεται από το αντίστοιχο δικαστήριο. 3. Η διάταξη του άρθρου 577 παρ. 2 εφαρμόζεται ανάλογα και σε αυτήν την περίπτωση. 4. Ο εισαγγελέας όταν αρχειοθετεί τη μήνυση (άρθρο 43) ή απορρίπτει την έγκληση (άρθρο 51) επιβάλλει τα δικαστικά έξοδα σε βάρος του μηνυτή ή του εγκαλούντος, αν πειστεί ότι η μήνυση ή η έγκληση ήταν εντελώς ψευδής και έγινε από δόλο. Το ποσό των εξόδων είναι ίσο με εκείνο που επιβάλλεται στον κατηγορούμενο που καταδικάζεται από το μονομελές πλημμελειοδικείο.».

καθενός από εκείνους που έκαναν ψευδή έγκληση ή μήνυση σύμφωνα με την παρ. 1, είναι ίσο με το διπλάσιο του μεγίστου ποσού που επιβάλλεται στον κατηγορούμενο που καταδικάζεται. Το ποσό των εξόδων που επιβάλλεται από το δικαστικό συμβούλιο είναι ίσο με το μέγιστο ποσό που επιβάλλεται από το αντίστοιχου βαθμού τριμελές δικαστήριο. 3. Η διάταξη του άρθρου 577 παρ. 2 εφαρμόζεται ανάλογα και σε αυτήν την περίπτωση. 4. Ο εισαγγελέας όταν αρχειοθετεί τη μήνυση (άρθρο 43) ή απορρίπτει την έγκληση (άρθρο 51) επιβάλλει τα δικαστικά έξοδα σε βάρος του μηνυτή ή του εγκαλούντος, αν κρίνει ότι η μήνυση ή η έγκληση ήταν προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης ή εντελώς ψευδής και έγινε από δόλο ή βαριά αμέλεια ή από τάση δικομανίας, όπως αυτή προκύπτει από την υποβολή ασυνήθους αριθμού αβάσιμων προηγούμενων μηνύσεων ή εγκλήσεων του ίδιου προσώπου. Το ποσό των εξόδων είναι ίσο με το μέγιστο ποσό που επιβάλλεται στον κατηγορούμενο που καταδικάζεται από το τριμελές πλημμελειοδικείο.».	
Άρθρο 116 **Ορισμοί - Τροποποίηση άρθρου 1 ν. 3500/2006** Στο άρθρο 1 του ν. 3500/2006 (Α' 232) επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 1 αα) μετά από τις λέξεις «μέλους της οικογένειας» προστίθενται οι λέξεις «ή σε βάρος προσώπου που δέχεται τις υπηρεσίες φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας στον οποίο ο δράστης εργάζεται,», αβ) διαγράφεται η αναφορά στο άρθρο «8» και αγ) προστίθενται μετά από το άρθρο 311 αναφορά στα άρθρα 336 και 338, β) στην παρ. 2 βα) στην περ. α' μετά από τη λέξη «οικογένεια» διαγράφεται το διαζευκτικό «ή» και προστίθενται οι λέξεις «, η», ββ) στην περ. β' η λέξη «παραστάτης» αντικαθίσταται από τη λέξη «συμπαραστάτης», βγ) στην περ. γ' η λέξη «τέως» αντικαθίσταται από τη λέξη «πρώην» σε δύο σημεία, γ) στην παρ. 3 γα) στο πρώτο εδάφιο διαγράφεται το άρθρο «8» και γβ) στο δεύτερο εδάφιο προστίθενται μετά από το άρθρο 311 αναφορά στα άρθρα 336 και 338 και το άρθρο 1 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 1 Ορισμοί	«Άρθρο 1 Ορισμοί Για τον παρόντα νόμο θεωρείται: 1. ενδοοικογενειακή βία, η τέλεση αξιόποινης πράξης, σε βάρος μέλους της οικογένειας, σύμφωνα με τα άρθρα 6, 7, 8 και 9 του παρόντος και τα άρθρα 299 και 311 του Ποινικού Κώδικα. 2. α. οικογένεια ή κοινότητα που αποτελείται από συζύγους «ή πρόσωπα που συνδέονται με σύμφωνο συμβίωσης» ή γονείς και συγγενείς πρώτου και δεύτερου βαθμού εξ αίματος ή εξ αγχιστείας και τα εξ υιοθεσίας τέκνα τους. β. στην οικογένεια περιλαμβάνονται, εφόσον συνοικούν, συγγενείς εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι τετάρτου βαθμού και πρόσωπα των οποίων επίτροπος, δικαστικός παραστάτης ή ανάδοχος γονέας έχει ορισθεί μέλος της οικογένειας, καθώς και κάθε ανήλικο πρόσωπο που συνοικεί στην οικογένεια. «γ. οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και στους μόνιμους

Για τον παρόντα νόμο θεωρείται: 1. ενδοοικογενειακή βία, η τέλεση αξιόποινης πράξης, σε βάρος μέλους της οικογένειας ή σε βάρος προσώπου που δέχεται τις υπηρεσίες φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας στον οποίο ο δράστης εργάζεται, σύμφωνα με τα άρθρα 6, 7 και 9 του παρόντος και τα άρθρα 299, 311, 336 και 338 του Ποινικού Κώδικα. 2. α. οικογένεια, η κοινότητα που αποτελείται από συζύγους ή πρόσωπα που συνδέονται με σύμφωνο συμβίωση ή γονείς και συγγενείς πρώτου και δεύτερου βαθμού εξ αίματος ή εξ αγχιστείας και τα εξ υιοθεσίας τέκνα τους. β. στην οικογένεια περιλαμβάνονται, εφόσον συνοικούν, συγγενείς εξ αίματος ή εξ αγχιστείας μέχρι τετάρτου βαθμού και πρόσωπα των οποίων επίτροπος, δικαστικός συμπαραστάτης ή ανάδοχος γονέας έχει ορισθεί μέλος της οικογένειας, καθώς και κάθε ανήλικο πρόσωπο που συνοικεί στην οικογένεια. γ. οι διατάξεις του παρόντος νόμου εφαρμόζονται και στους μόνιμους συντρόφους και στα τέκνα, κοινά ή ενός εξ αυτών, στους πρώην συζύγους, στα μέρη συμφώνου συμβίωσης που έχει λυθεί, καθώς και στους πρώην μόνιμους συντρόφους. 3. θύμα ενδοοικογενειακής βίας, κάθε πρόσωπο της προηγούμενης παραγράφου σε βάρος του οποίου τελείται αξιόποινη πράξη κατά τα άρθρα 6, 7, και 9 του παρόντος. Θύμα είναι και το μέλος, στην οικογένεια του οποίου τελέσθηκε αξιόποινη πράξη, κατά τα άρθρα 299, 311, 336 και 338 του Ποινικού Κώδικα, καθώς και ο ανήλικος κατά την παράγραφο 2, ενώπιον του οποίου τελείται μία από τις αξιόποινες πράξεις της παρούσας.».	συντρόφους και στα τέκνα, κοινά ή ενός εξ αυτών, στους τέως συζύγους, στα μέρη συμφώνου συμβίωσης που έχει λυθεί, καθώς και στους τέως μόνιμους συντρόφους.». 3. θύμα ενδοοικογενειακής βίας κάθε πρόσωπο της προηγούμενης παραγράφου σε βάρος του οποίου τελείται αξιόποινη πράξη κατά τα άρθρα 6, 7, 8 και 9 του παρόντος. Θύμα είναι και το μέλος, στην οικογένεια του οποίου τελέσθηκε αξιόποινη πράξη, κατά τα άρθρα 299 και 311 του Ποινικού Κώδικα, καθώς και ο ανήλικος κατά την παράγραφο 2, ενώπιον του οποίου τελείται μία από τις αξιόποινες πράξεις της παρούσας.».
Άρθρο 117 **Σωματική και ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκων - Τροποποίηση άρθρου 4 ν. 3500/2006** Στο άρθρο 4 του ν. 3500/2006 (Α' 232) επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στον τίτλο του άρθρου μετά από τη λέξη «σωματική» προστίθενται οι λέξεις «και ψυχολογική» και β) στο πρώτο εδάφιο βα) μετά από τις λέξεις «επί ασκήσεως σωματικής» προστίθενται οι λέξεις «ή ψυχολογικής» και ββ) διαγράφονται οι λέξεις «ως μέσου σωφρονισμού» και το άρθρο 4 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 4	Άρθρο 4 Σωματική βία σε βάρος ανηλίκων Επί ασκήσεως σωματικής βίας σε βάρος ανηλίκου, ως μέσου σωφρονισμού στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα. «Η 30ή Απριλίου κάθε χρόνου ορίζεται ως ημέρα κατά της σωματικής τιμωρίας ανηλίκων.».

Σωματική και ψυχολογική βία σε βάρος ανηλίκων Επί ασκήσεως σωματικής ή ψυχολογικής βίας σε βάρος ανηλίκου, στο πλαίσιο της ανατροφής του, εφαρμόζεται το άρθρο 1532 του Αστικού Κώδικα. Η 30ή Απριλίου κάθε χρόνου ορίζεται ως ημέρα κατά της σωματικής τιμωρίας ανηλίκων.».	
Άρθρο 118 **Αύξηση του ελάχιστου ύψους του ποσού της χρηματικής ικανοποίησης - Τροποποίηση άρθρου 5 ν. 3500/2006** Στο άρθρο 5 του ν. 3500/2006 (Α' 232) οι λέξεις «χιλίων (1.000)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δύο χιλιάδων (2.000)» και το άρθρο 5 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 5 Χρηματική ικανοποίηση Η κατά το άρθρο 932 του Αστικού Κώδικα Χρηματική ικανοποίηση, λόγω ηθικής βλάβης του παθόντος για μία από τις πράξεις του παρόντος νόμου, δεν μπορεί να είναι κατώτερη των δύο χιλιάδων (2.000) ευρώ, εκτός αν ο ίδιος ο παθών ζήτησε μικρότερο ποσό.».	«Άρθρο 5 Χρηματική ικανοποίηση Η κατά το άρθρο 932 του Αστικού Κώδικα Χρηματική ικανοποίηση, λόγω ηθικής βλάβης του παθόντος για μία από τις πράξεις του παρόντος νόμου, δεν μπορεί να είναι κατώτερη των χιλίων (1.000) ευρώ, εκτός αν ο ίδιος ο παθών ζήτησε μικρότερο ποσό.».
Άρθρο 119 **Διακεκριμένη περίπτωση τέλεσης της ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης και ενώπιον ανηλίκου - Τροποποίηση άρθρου 6 ν. 3500/2006** Στο άρθρο 6 του ν. 3500/2006 (Α΄ 232) επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 3 προστίθεται στις διακεκριμένες περιπτώσεις ενδοοικογενειακής σωματικής βλάβης που επισύρουν ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο ετών και η περίπτωση τέλεσης της πράξης ενώπιον του ανηλίκου μέλους της οικογένειας και αν φέρει τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών ετών, β) η παρ. 5 διαγράφεται και το άρθρο 6 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 6	«Άρθρο 6 Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, ενός έτους. 2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται

Ενδοοικογενειακή σωματική βλάβη 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προξενεί σε άλλο μέλος αυτής σωματική κάκωση ή βλάβη της υγείας του, υπό την έννοια του εδαφίου α΄ της παρ. 1 του άρθρου 308 του Ποινικού Κώδικα, ή με συνεχή συμπεριφορά προξενεί εντελώς ελαφρά κάκωση ή βλάβη της υγείας του, με την έννοια του εδαφίου β΄ της παραπάνω διάταξης, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον ενός έτους. 2. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου είναι δυνατόν να προκαλέσει στο θύμα κίνδυνο για τη ζωή του ή βαριά σωματική βλάβη, επιβάλλεται φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών. Αν επακολουθήσει βαριά σωματική ή διανοητική πάθηση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη. 3. Αν η πράξη της παρ. 1 τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί ή αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο (2) ετών και αν φέρει και τα χαρακτηριστικά του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 με φυλάκιση τουλάχιστον τριών (3) ετών. 4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. 5. [Καταργείται]». **Άρθρο 120** **Ενδοοικογενειακή παράνομη βία και απειλή και ενώπιον ανηλίκου - Τροποποίηση άρθρου 7 ν. 3500/2006** Στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 7 του ν. 3500/2006 (Α' 232) προστίθεται δεύτερο εδάφιο αναφορικά με την ποινή της ενδοοικογενειακής παράνομης βίας και απειλής που τελείται ενώπιον ανηλίκου και το άρθρο 7 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 7 Ενδοοικογενειακή παράνομη βία και απειλή 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο εξαναγκάζει άλλο μέλος χρησιμοποιώντας βία ή απειλή με σπουδαίο και άμεσο κίνδυνο	κάθειρξη μέχρι δέκα ετών. Αν ο υπαίτιος επεδίωκε ή γνώριζε και αποδέχθηκε το αποτέλεσμα της πράξης του, τιμωρείται με κάθειρξη. 3. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου τελέσθηκε σε βάρος εγκύου ή σε βάρος μέλους της οικογένειας το οποίο, από οποιαδήποτε αιτία, είναι ανίκανο να αντισταθεί, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, δύο ετών και αν η πράξη τελέσθηκε ενώπιον ανήλικου μέλους της οικογένειας, τιμωρείται με φυλάκιση, τουλάχιστον, ενός έτους. 4. Αν η πράξη της πρώτης παραγράφου συνιστά μεθοδευμένη πρόκληση έντονου σωματικού πόνου ή σωματικής εξάντλησης, επικίνδυνης για την υγεία, ή ψυχικού πόνου, ικανού να επιφέρει σοβαρή ψυχική βλάβη, ιδίως με την παρατεταμένη απομόνωση του θύματος, επιβάλλεται κάθειρξη. Αν το θύμα είναι ανήλικος, επιβάλλεται κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. 5. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται αντίστοιχα και όταν ο δράστης εργάζεται σε φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας, η δε πράξη του στρέφεται σε βάρος προσώπου, το οποίο δέχεται τις υπηρεσίες του φορέα αυτού.». «Άρθρο 7 Ενδοοικογενειακή παράνομη βία και απειλή

σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή χωρίς το θύμα να υποχρεούται προς τούτο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών, ανεξάρτητα από το αν το απειλούμενο κακό στρέφεται εναντίον του ίδιου του θύματος ή κάποιου από τους οικείους του υπό την έννοια της περίπτωσης β΄ του άρθρου 13 του Ποινικού Κώδικα. Όποιος τελεί την αξιόποινη πράξη του πρώτου εδαφίου ενώπιον ανηλίκου τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός (1) έτους. 2. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προκαλεί τρόμο ή ανησυχία σε άλλο μέλος της οικογένειας, απειλώντας το με βία ή άλλη παράνομη πράξη ή παράλειψη, τιμωρείται με φυλάκιση. Όποιος τελεί την αξιόποινη πράξη του πρώτου εδαφίου ενώπιον ανηλίκου τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον έξι (6) μηνών.».	1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο εξαναγκάζει άλλο μέλος χρησιμοποιώντας βία ή απειλή με σπουδαίο και άμεσο κίνδυνο σε πράξη, παράλειψη ή ανοχή χωρίς το θύμα να υποχρεούται προς τούτο τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών, ανεξάρτητα από το αν το απειλούμενο κακό στρέφεται εναντίον του ίδιου του θύματος ή κάποιου από τους οικείους του υπό την έννοια της περίπτωσης β΄ του άρθρου 13 του Ποινικού Κώδικα. 2. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προκαλεί τρόμο ή ανησυχία σε άλλο μέλος της οικογένειας, απειλώντας το με βία ή άλλη παράνομη πράξη ή παράλειψη, τιμωρείται με φυλάκιση.».
Άρθρο 121 **Αύξηση του ορίου ποινής στην περίπτωση της τέλεσης ενδοοικογενειακής προσβολής της γενετήσιας αξιοπρέπειας και ενώπιον ανηλίκου - Τροποποίηση άρθρου 9 ν. 3500/2006** Στο άρθρο 9 του ν. 3500/2006 (Α' 232) επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 2 αα) οι λέξεις «μέχρι τριών ετών» διαγράφονται, αβ) επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και αγ) προστίθενται, μετά από τις λέξεις «αν ο παθών είναι ανήλικος», οι λέξεις «ή η πράξη τελείται ενώπιόν του», β) η παρ. 3 διαγράφεται και το άρθρο 9 διαμορφώνεται ως εξής**:** «Άρθρο 9 Ενδοοικογενειακή προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προσβάλλει την αξιοπρέπεια άλλου μέλους της, με ιδιαίτερα ταπεινωτικό λόγο ή έργο που ανάγεται στη γενετήσια ζωή του, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών. 2. Με φυλάκιση τουλάχιστον έξι (6) μηνών τιμωρείται η πράξη της παρ. 1, αν ο παθών είναι ανήλικος ή η πράξη τελείται ενώπιόν του. 3. [Καταργείται]».	«Άρθρο 9 Ενδοοικογενειακή προσβολή της γενετήσιας αξιοπρέπειας 1. Το μέλος της οικογένειας το οποίο προσβάλλει την αξιοπρέπεια άλλου μέλους της, με ιδιαίτερα ταπεινωτικό λόγο ή έργο που ανάγεται στη γενετήσια ζωή του, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών. 2. Με φυλάκιση τουλάχιστον έξι μηνών μέχρι τριών ετών τιμωρείται η πράξη της προηγούμενης παραγράφου, αν ο παθών είναι ανήλικος. 3. Οι διατάξεις των προηγούμενων παραγράφων εφαρμόζονται αντίστοιχα και όταν ο δράστης εργάζεται σε φορέα παροχής κοινωνικής μέριμνας, η δε πράξη του στρέφεται σε βάρος προσώπου, το οποίο δέχεται τις υπηρεσίες του φορέα αυτού.».

Άρθρο 122 **Προϋποθέσεις ποινικής διαμεσολάβησης – Τροποποίηση άρθρου 11 ν. 3500/2006** Στο άρθρο 11 του ν. 3500/2006 (Α' 232) επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 1 προστίθεται διαζευκτικά η αρμοδιότητα των ανακριτικών υπαλλήλων όταν ενεργούν στο πλαίσιο της παρ. 2 του άρθρου 245 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας να εξετάζουν τη δυνατότητα διαμεσολάβησης, β) στην παρ. 2 βα) στο πρώτο εδάφιο της περ. β' προστίθεται και η συμμετοχή σε πρόγραμμα απεξάρτησης ως όρος ποινικής διαμεσολάβησης και προστίθεται στους φορείς που παρέχουν τα συμβουλευτικά/θεραπευτικά προγράμματα, καθώς και τα προγράμματα απεξάρτησης και κάθε ιδιωτικός φορέας που εποπτεύεται από τα Υπουργεία Εσωτερικών, Υγείας και Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, ββ) στην περ. γ' προστίθενται δεύτερο, τρίτο, τέταρτο και πέμπτο εδάφιο, βγ) προστίθεται περ. δ', γ) στην παρ. 5 το άρθρο «45Α» αντικαθίσταται από το άρθρο «46» και το άρθρο 11 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 11 Προϋποθέσεις 1. Στα πλημμελήματα ενδοοικογενειακής βίας ο αρμόδιος για την άσκηση ποινικής δίωξης εισαγγελέας ή ο αρμόδιος ανακριτικός υπάλληλος, ενεργώντας στο πλαίσιο της παρ. 2 του άρθρου 245 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, διερευνούν τη δυνατότητα διαμεσολάβησης κατά τη Διαδικασία των επόμενων άρθρων. 2. Προϋπόθεση για την έναρξη της Διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης είναι η υποβολή ανεπιφύλακτης δήλωσης εκ μέρους του προσώπου στο οποίο αποδίδεται η τέλεση του εγκλήματος, ότι είναι πρόθυμο σωρευτικά: α) να υποσχεθεί ότι δεν θα τελέσει στο μέλλον οποιαδήποτε πράξη ενδοοικογενειακής βίας (λόγος τιμής) και ότι, σε περίπτωση συνοίκησης, δέχεται να μείνει εκτός οικογενειακής κατοικίας για εύλογο χρονικό διάστημα, εάν το προτείνει το θύμα. Για την υπόσχεση αυτή συντάσσεται έκθεση κατά τα άρθρα 148 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. β) να παρακολουθήσει ειδικό συμβουλευτικό - θεραπευτικό πρόγραμμα ή πρόγραμμα απεξάρτησης για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας σε δημόσιο φορέα ή σε ιδιωτικό φορέα που	«Άρθρο 11 Προϋποθέσεις 1. Στα πλημμελήματα ενδοοικογενειακής βίας ο αρμόδιος για την άσκηση ποινικής δίωξης εισαγγελέας διερευνά τη δυνατότητα διαμεσολάβησης κατά τη Διαδικασία των επόμενων άρθρων. 2. Προϋπόθεση για την έναρξη της Διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης είναι η υποβολή ανεπιφύλακτης δήλωσης εκ μέρους του προσώπου στο οποίο αποδίδεται η τέλεση του εγκλήματος, ότι είναι πρόθυμο σωρευτικά: α) να υποσχεθεί ότι δεν θα τελέσει στο μέλλον οποιαδήποτε πράξη ενδοοικογενειακής βίας (λόγος τιμής) και ότι, σε περίπτωση συνοίκησης, δέχεται να μείνει εκτός οικογενειακής κατοικίας για εύλογο χρονικό διάστημα, εάν το προτείνει το θύμα. Για την υπόσχεση αυτή συντάσσεται έκθεση κατά τα άρθρα 148 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. β) να παρακολουθήσει ειδικό συμβουλευτικό - θεραπευτικό πρόγραμμα για την αντιμετώπιση της ενδοοικογενειακής βίας σε δημόσιο φορέα, σε όποιον τόπο και για όσο χρονικό διάστημα κρίνεται τούτο αναγκαίο από τους αρμόδιους θεραπευτές. Ο υπεύθυνος του προγράμματος πιστοποιεί την ολοκλήρωση της παρακολούθησής του. Το σχετικό πιστοποιητικό επισυνάπτεται στο φάκελο της δικογραφίας. Αναφέρονται δε σε αυτό, αναλυτικά, το αντικείμενο του συμβουλευτικού - θεραπευτικού προγράμματος και ο αριθμός των συνεδριών που παρακολούθησε ο ενδιαφερόμενος. «Σε περίπτωση μη ολοκλήρωσης της παρακολούθησης του προγράμματος εφαρμόζεται η παράγραφος 3 του άρθρου 13.». γ) να άρει ή να αποκαταστήσει, εφόσον είναι δυνατόν, αμέσως τις συνέπειες που προκλήθηκαν από την πράξη και να καταβάλει εύλογη Χρηματική ικανοποίηση στον παθόντα. 3. Αν το θύμα της ενδοοικογενειακής βίας είναι ανήλικος, η ποινική διαμεσολάβηση ενεργείται υπέρ αυτού και από κοινού από τον κατά τόπον αρμόδιο εισαγγελέα ανηλίκων

εποπτεύεται από τα Υπουργεία Εσωτερικών, Υγείας ή Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, σε όποιον τόπο και για όσο χρονικό διάστημα κρίνεται τούτο αναγκαίο από τους αρμόδιους θεραπευτές. Ο υπεύθυνος του προγράμματος πιστοποιεί την ολοκλήρωση της παρακολούθησής του. Το σχετικό πιστοποιητικό επισυνάπτεται στο φάκελο της δικογραφίας. Αναφέρονται δε σε αυτό, αναλυτικά, το αντικείμενο του συμβουλευτικού - θεραπευτικού προγράμματος ή του προγράμματος απεξάρτησης και ο αριθμός των συνεδριών που παρακολούθησε ο ενδιαφερόμενος. Σε περίπτωση μη ολοκλήρωσης της παρακολούθησης του προγράμματος εφαρμόζεται η παράγραφος 3 του άρθρου 13. γ) να άρει ή να αποκαταστήσει, εφόσον είναι δυνατόν, αμέσως τις συνέπειες που προκλήθηκαν από την πράξη και να καταβάλει εύλογη χρηματική ικανοποίηση στον παθόντα. Αν αποδεδειγμένα προκύπτει, πως τόσο το πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται η τέλεση του εγκλήματος, όσο και το θύμα βρίσκονται σε πρόδηλη οικονομική αδυναμία, με αποτέλεσμα να αδυνατεί να αποζημιωθεί το θύμα σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο και υφίσταται η ανάγκη μετεγκατάστασης του θύματος και των ανήλικων τέκνων του σε ασφαλές περιβάλλον και κάλυψης βασικών βιοτικών αναγκών τους, προβλέπεται η καταβολή εφάπαξ ποσού αποζημίωσης προς το θύμα, η οποία καταβάλλεται δίχως καθυστέρηση από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης του άρθρου 1 του ν. 3811/2009 (Α’ 231) κατόπιν αίτησης του θύματος με αναλογική εφαρμογή του ανωτέρου νόμου. Η περ. δ’ του άρθρου 9 του ν. 3811/2009, περί κατάχρησης δικαιώματος, εφαρμόζεται αναλόγως. Το Ελληνικό Δημόσιο υποκαθίσταται στα δικαιώματα του αποζημιωθέντος θύματος σε βάρος του προσώπου στο οποίο αποδίδεται η τέλεση του εγκλήματος, μέχρι το ύψος του καταβληθέντος ποσού, την είσπραξη του οποίου επιδιώκει σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ν. 4978/2022, Α΄ 190). Η αποζημίωση του θύματος από την Ελληνική Αρχή Αποζημίωσης, σύμφωνα με το δεύτερο εδάφιο, δεν θίγει το δικαίωμα αποζημίωσής του από το πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται η τέλεση του εγκλήματος, σύμφωνα με τα άρθρα 914 και 932 του Αστικού Κώδικα.	και τον ασκούντα την επιμέλεια, εφόσον αυτός δεν είναι το ίδιο πρόσωπο με τον φερόμενο ως δράστη του εγκλήματος. Αν δεν υπάρξει ομοφωνία, η διαμεσολάβηση δεν είναι δυνατή. Ο ανήλικος που έχει συμπληρώσει το δέκατο τέταρτο έτος της ηλικίας του μπορεί, εφόσον το επιθυμεί, να παρίσταται κατ` αυτήν και να ακούγεται. Τα πρόσωπα του πρώτου εδαφίου αντιπροσωπεύουν τον ανήλικο στη Διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης και για τις αστικές αξιώσεις. 4. Οι σχετικές με την ποινική διαμεσολάβηση διατάξεις του παρόντος νόμου δεν εφαρμόζονται, αν ο φερόμενος ως δράστης της πράξεως ενδοοικογενειακής βίας είναι επίτροπος, δικαστικός συμπαραστάτης ή ανάδοχος γονέας του ανηλίκου. 5. Αν την πράξη ενδοοικογενειακής βίας σε βαθμό πλημμελήματος φέρεται να έχει τελέσει ανήλικος, εφαρμόζεται το άρθρο 45Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.».

δ) να προβεί σε κάθε άλλη ενέργεια αποκατάστασης ή μεταμέλειας που προτείνει το θύμα. 3. Αν το θύμα της ενδοοικογενειακής βίας είναι ανήλικος, η ποινική διαμεσολάβηση ενεργείται υπέρ αυτού και από κοινού από τον κατά τόπον αρμόδιο εισαγγελέα ανηλίκων και τον ασκούντα την επιμέλεια, εφόσον αυτός δεν είναι το ίδιο πρόσωπο με τον φερόμενο ως δράστη του εγκλήματος. Αν δεν υπάρξει ομοφωνία, η διαμεσολάβηση δεν είναι δυνατή. Ο ανήλικος που έχει συμπληρώσει το δέκατο τέταρτο έτος της ηλικίας του μπορεί, εφόσον το επιθυμεί, να παρίσταται κατ` αυτήν και να ακούγεται. Τα πρόσωπα του πρώτου εδαφίου αντιπροσωπεύουν τον ανήλικο στη Διαδικασία της ποινικής διαμεσολάβησης και για τις αστικές αξιώσεις. 4. Οι σχετικές με την ποινική διαμεσολάβηση διατάξεις του παρόντος νόμου δεν εφαρμόζονται, αν ο φερόμενος ως δράστης της πράξεως ενδοοικογενειακής βίας είναι επίτροπος, δικαστικός συμπαραστάτης ή ανάδοχος γονέας του ανηλίκου. 5. Αν την πράξη ενδοοικογενειακής βίας σε βαθμό πλημμελήματος φέρεται να έχει τελέσει ανήλικος, εφαρμόζεται το άρθρο 46 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.».	
Άρθρο 123 **Διεύρυνση της δυνατότητας του δικαστηρίου για επιβολή περιοριστικών όρων και ποινικής διαμεσολάβησης - Τροποποίηση άρθρου 12 ν. 3500/2006** Στο άρθρο 12 του ν. 3500/2006 (Α' 232) επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 1 αα) στο πρώτο εδάφιο αντικαθίσταται η αναφορά στο άρθρο «423» από το άρθρο «424», αβ) στο τρίτο εδάφιο αντικαθίστανται οι λέξεις «κατά το πρώτο εδάφιο» από τις λέξεις «για οποιαδήποτε αιτία», β) η παρ. 6 αντικαθίσταται, γ) η παρ. 7 τροποποιείται με την πρόβλεψη της δυνατότητας διαμεσολάβησης και κατά την ενδιάμεση διαδικασία, εντός προθεσμίας από την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος, με την υποβολή πρακτικού από τους συνηγόρους των μερών και με την προσθήκη δεύτερου εδαφίου και το άρθρο 12 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 12 Διαδικασία 1. Αν σε βάρος του υπαιτίου κινηθεί η Διαδικασία των άρθρων 417 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ποινική διαμεσολάβηση επιτρέπεται μόνον εφόσον το δικαστήριο αναβάλει την εκδίκαση της	«Άρθρο 12 Διαδικασία 1. Αν σε βάρος του υπαιτίου κινηθεί η Διαδικασία των άρθρων 417 επ. του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ποινική διαμεσολάβηση επιτρέπεται μόνον εφόσον το δικαστήριο αναβάλει την εκδίκαση της υπόθεσης κατά τις διατάξεις του άρθρου 423 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Στην περίπτωση αυτή, η σχετική Διαδικασία χωρεί κατά τις παραγράφους 3 έως 6 του παρόντος άρθρου. Το δικαστήριο που αναβάλλει την εκδίκαση της υπόθεσης, κατά το πρώτο εδάφιο, εξετάζει αυτεπαγγέλτως αν συντρέχει περίπτωση να επιβληθούν στον υπαίτιο Περιοριστικοί όροι κατά το άρθρο 18 του παρόντος νόμου. 2. Αν σε βάρος του φερόμενου ως δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση, ο εισαγγελέας, πριν από κάθε άλλη ενέργεια: α) μπορεί να διατάσσει τη διενέργεια ιατρικής πραγματογνωμοσύνης στο φερόμενο ως θύμα, προκειμένου να ερευνηθεί η

υπόθεσης κατά τις διατάξεις του άρθρου 424 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Στην περίπτωση αυτή, η σχετική Διαδικασία χωρεί κατά τις παραγράφους 3 έως 6 του παρόντος άρθρου. Το δικαστήριο που αναβάλλει την εκδίκαση της υπόθεσης, για οποιαδήποτε αιτία, εξετάζει αυτεπαγγέλτως αν συντρέχει περίπτωση να επιβληθούν στον υπαίτιο περιοριστικοί όροι κατά το άρθρο 18 του παρόντος νόμου. 2. Αν σε βάρος του φερόμενου ως δράστη ενεργείται προκαταρκτική εξέταση, ο εισαγγελέας, πριν από κάθε άλλη ενέργεια: α) μπορεί να διατάσσει τη διενέργεια ιατρικής πραγματογνωμοσύνης στο φερόμενο ως θύμα, προκειμένου να ερευνηθεί η βασιμότητα της καταγγελίας για την σε βάρος του τέλεση της πράξεως, β) εξετάζει ο ίδιος κάθε μάρτυρα που προτείνεται, καθώς και τα πρόσωπα της οικογένειας ή παραγγέλλει την εξέταση αυτών από τους αρμόδιους ανακριτικούς υπαλλήλους, και γ) καλεί το πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται η τέλεση της πράξεως να παράσχει στον ίδιο ή στον αρμόδιο ανακριτικό υπάλληλο εξηγήσεις υπό τους όρους του άρθρου 31 παρ. 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. 3. Αν ο παρέχων εξηγήσεις δεν υποβάλει ο ίδιος, ή μέσω του συνηγόρου του, την κατά την παρ. 2 του άρθρου 11 δήλωση περί ποινικής διαμεσολάβησης, καλείται, προς τούτο, από τον αρμόδιο εισαγγελέα. Στην περίπτωση αυτή μπορεί να λάβει προθεσμία τριών ημερών για να απαντήσει. 4. Αν η απάντηση του παρέχοντος εξηγήσεις είναι αρνητική ή αυτός δεν απαντήσει, κινείται η ποινική Διαδικασία κατά τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αν η απάντηση του παρέχοντος εξηγήσεις είναι θετική, ο εισαγγελέας ενημερώνει τον παθόντα ή τον συνήγορό του για την κατά τα ανωτέρω δήλωση του ενδιαφερομένου και, αν υποβληθεί σχετικό αίτημα, παρέχεται στον παθόντα προθεσμία, το πολύ τριών ημερών, για να δηλώσει αν δέχεται τη διαμεσολάβηση. 5. Αν η απάντηση του παθόντος είναι αρνητική ή αυτός δεν απαντήσει ή δεν επέλθει συμφωνία ως προς τους όρους της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 11, κινείται η ποινική Διαδικασία κατά τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αν η απάντηση του παθόντος είναι θετική, ο εισαγγελέας με διάταξή του θέτει τη δικογραφία σε ειδικό αρχείο της	βασιμότητα της καταγγελίας για την σε βάρος του τέλεση της πράξεως, β) εξετάζει ο ίδιος κάθε μάρτυρα που προτείνεται, καθώς και τα πρόσωπα της οικογένειας ή παραγγέλλει την εξέταση αυτών από τους αρμόδιους ανακριτικούς υπαλλήλους, και γ) καλεί το πρόσωπο στο οποίο αποδίδεται η τέλεση της πράξεως να παράσχει στον ίδιο ή στον αρμόδιο ανακριτικό υπάλληλο εξηγήσεις υπό τους όρους του άρθρου 31 παρ. 2 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. 3. Αν ο παρέχων εξηγήσεις δεν υποβάλει ο ίδιος, ή μέσω του συνηγόρου του, την κατά την παρ. 2 του άρθρου 11 δήλωση περί ποινικής διαμεσολάβησης, καλείται, προς τούτο, από τον αρμόδιο εισαγγελέα. Στην περίπτωση αυτή μπορεί να λάβει προθεσμία τριών ημερών για να απαντήσει. 4. Αν η απάντηση του παρέχοντος εξηγήσεις είναι αρνητική ή αυτός δεν απαντήσει, κινείται η ποινική Διαδικασία κατά τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αν η απάντηση του παρέχοντος εξηγήσεις είναι θετική, ο εισαγγελέας ενημερώνει τον παθόντα ή τον συνήγορό του για την κατά τα ανωτέρω δήλωση του ενδιαφερομένου και, αν υποβληθεί σχετικό αίτημα, παρέχεται στον παθόντα προθεσμία, το πολύ τριών ημερών, για να δηλώσει αν δέχεται τη διαμεσολάβηση. 5. Αν η απάντηση του παθόντος είναι αρνητική ή αυτός δεν απαντήσει ή δεν επέλθει συμφωνία ως προς τους όρους της περίπτωσης α΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 11, κινείται η ποινική Διαδικασία κατά τις διατάξεις του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αν η απάντηση του παθόντος είναι θετική, ο εισαγγελέας με διάταξή του θέτει τη δικογραφία σε ειδικό αρχείο της εισαγγελίας. Κατά της διατάξεως αυτής δεν χωρεί προσφυγή. 6. Αν τα πρόσωπα στα οποία αποδίδεται η τέλεση της πράξης είναι περισσότερα, για την έναρξη της Διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης απαιτείται μεταξύ τους συμφωνία. Το ίδιο ισχύει και αν η φερόμενη ως τελεσθείσα πράξη αφορά περισσότερα θύματα. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία κατά τα

εισαγγελίας. Κατά της διατάξεως αυτής δεν χωρεί προσφυγή. 6. Αν τα πρόσωπα στα οποία αποδίδεται η τέλεση της πράξης είναι περισσότερα ή η φερόμενη ως τελεσθείσα πράξη αφορά περισσότερα θύματα, η δικογραφία χωρίζεται για τα μέρη που συναινούν και λαμβάνει αυτοτελή δικονομική πορεία σύμφωνα με τις επιμέρους διακρίσεις της παρ. 5. 7. Η συμφωνία των διαδίκων μερών για την κατά την παρ. 2 του άρθρου 11 του παρόντος έναρξη της διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης μπορεί να υποβληθεί και με σχετικό πρακτικό εκ μέρους των συνηγόρων τους, στον αρμόδιο εισαγγελέα το αργότερο εντός προθεσμίας δεκαπέντε (15) ημερών από την επίδοση του κλητηρίου θεσπίσματος. Στην τελευταία περίπτωση ο αρμόδιος εισαγγελέας αποσύρει τη δικογραφία από το πινάκιο προκειμένου να λάβουν χώρα οι ενέργειες του δεύτερου εδαφίου της παρ. 5 του παρόντος.».	προηγούμενα εδάφια, η διαμεσολάβηση δεν είναι δυνατή. 7. Η συμφωνία των διαδίκων μερών για την κατά την παρ. 2 του άρθρου 11 του παρόντος έναρξη της Διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης μπορεί να υποβληθεί στον αρμόδιο εισαγγελέα και με σχετικό πρακτικό εκ μέρους των συνηγόρων τους.».
Άρθρο 124 **Αστικές συνέπειες - Αντικατάσταση άρθρου 14 ν. 3500/2006** Το άρθρο 14 του ν. 3500/2006 (Α' 232) αντικαθίσταται ως εξής: «Άρθρο 14 Αστικές συνέπειες 1. Η συμφωνία των διαδίκων για την έναρξη της διαδικασίας της ποινικής διαμεσολάβησης δεν εμποδίζει την άσκηση αγωγής διαζυγίου ή την υποβολή αιτήσεως συναινετικής λύσης του γάμου, την πρόοδο της δίκης και τη λύση του γάμου ή τη λύση του συμφώνου συμβίωσης. 2. Η μη συμμόρφωση του φερόμενου ως δράστη προς τους όρους της ποινικής διαμεσολάβησης και η μη ολοκλήρωση της διαδικασίας έχει ως αποτέλεσμα την ανατροπή της συμφωνίας, όσον αφορά στις χρηματικές αξιώσεις του θύματος, οι οποίες αναβιώνουν αναδρομικά και μπορούν να αναζητηθούν κατά τις διατάξεις περί αδικοπραξίας. Τα καταβληθέντα, λόγω της συμφωνίας, μπορούν να αναζητηθούν κατά τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού. 3. Μετά την ολοκλήρωση της ποινικής διαμεσολάβησης και τη συμμόρφωση του φερόμενου ως δράστη στους όρους της συμφωνίας, όσον αφορά στις χρηματικές αξιώσεις του θύματος, αποκλείεται η ανατροπή αυτής, εξ οιουδήποτε λόγου και η	«Άρθρο 14 Αστικές συνέπειες 1. Η συμφωνία των διαδίκων για την έναρξη της Διαδικασίας ποινικής διαμεσολάβησης ισχύει ως συμβιβασμός ως προς τις χρηματικές αξιώσεις από το έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. Μόνη η συμφωνία του παθόντος συζύγου για την έναρξη της Διαδικασίας δεν εμποδίζει την άσκηση αγωγής διαζυγίου ή την υποβολή αιτήσεως συναινετικής λύσεως του γάμου, την πρόοδο της δίκης και τη λύση του γάμου. 2. Η εντός τριετίας από την αρχειοθέτηση της υπόθεσης μη συμμόρφωση του φερόμενου ως δράστη προς τους όρους της ποινικής διαμεσολάβησης παρέχει στο θύμα του εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας το δικαίωμα να ζητήσει, με αγωγή του, την ανατροπή της συμφωνίας, όσον αφορά στις χρηματικές αξιώσεις. Με την άσκηση της αγωγής ανατροπής αναβιώνουν οι χρηματικές αξιώσεις του παθόντος, τα δε καταβληθέντα λόγω της συμφωνίας αναζητούνται κατά τις διατάξεις περί αδικαιολόγητου πλουτισμού. 3. Μετά την ολοκλήρωση της ποινικής διαμεσολάβησης αποκλείεται η ανατροπή της συμφωνίας, εξ οιουδήποτε λόγου και η αναζήτηση των καταβληθέντων σε συμμόρφωση αυτής. Τα ίδια αποτελέσματα

αναζήτηση των καταβληθέντων σε συμμόρφωση αυτής.».	επιφέρει και η λύση του γάμου μεταξύ των συζύγων εντός της τριετίας.».
Άρθρο 125 **Εναρμόνιση της παραγραφής με τις διατάξεις του Ποινικού Κώδικα - Τροποποίηση άρθρου 16 ν. 3500/2006** Το άρθρο 16 του ν. 3500/2006 (Α' 232) τροποποιείται ως προς την έναρξη της προθεσμίας παραγραφής προς εναρμόνιση με την παρ. 4 του άρθρου 113 του Ποινικού Κώδικα και το άρθρο 16 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 16 Παραγραφή Αν οι πράξεις των άρθρων 6, 7 και 9 του παρόντος στρέφονται κατά ανηλίκου, η έναρξη της προθεσμίας παραγραφής αναστέλλεται κατά τα οριζόμενα στην παρ. 4 του άρθρου 113 του Ποινικού Κώδικα.».	Άρθρο 16 Παραγραφή «Αν οι πράξεις των άρθρων 6, 7 και 9 του παρόντος στρέφονται κατά ανηλίκου, η έναρξη της προθεσμίας παραγραφής αναστέλλεται μέχρι την ενηλικίωση του θύματος και για ένα έτος μετά, εφόσον πρόκειται για πλημμέλημα, και για τρία έτη μετά, εφόσον πρόκειται για κακούργημα.».
Άρθρο 126 **Διεύρυνση των περιοριστικών όρων που επιβάλλουν τα δικαστικά όργανα και των φορέων που γνωμοδοτούν - Τροποποίηση άρθρου 18 ν. 3500/2006** Στο άρθρο 18 του ν. 3500/2006 (Α' 232) επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 1 αα) στο πρώτο εδάφιο προστίθεται ο περιοριστικός όρος της συμμετοχής του δράστη σε θεραπευτικά ή συμβουλευτικά προγράμματα ή προγράμματα απεξάρτησης, αβ) προστίθενται νέα εδάφια, δεύτερο και τρίτο, β) στην παρ. 3 βα) γίνονται νομοτεχνικές βελτιώσεις, ββ) προστίθενται στους φορείς προέλευσης των επιστημόνων που γνωμοδοτούν και όλων των δημοσίων φορέων, καθώς και των φορέων του ιδιωτικού τομέα που εποπτεύονται από τα Υπουργεία Εσωτερικών, Υγείας και Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, και το άρθρο 18 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 18 Περιοριστικοί όροι 1. Σε περίπτωση διαπράξεως εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας είναι δυνατόν, αν	Άρθρο 18 Περιοριστικοί όροι «1. Σε περίπτωση διαπράξεως εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας είναι δυνατόν, αν υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες κρίνεται απαραίτητο για την προστασία της σωματικής και ψυχικής υγείας του θύματος, να επιβληθούν στον κατηγορούμενο από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο στο οποίο παραπέμπεται να δικασθεί ή από τον αρμόδιο ανακριτή ή από το δικαστικό συμβούλιο ή από τον εισαγγελέα που έχει επιληφθεί της υπόθεσης με αιτιολογημένη διάταξή του, κατά της οποίας επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον του συμβουλίου πλημμελειοδικών, και για όσο χρονικό διάστημα απαιτείται, περιοριστικοί όροι, όπως ιδίως η απομάκρυνσή του από την οικογενειακή κατοικία, η μετοίκησή του, η απαγόρευση να προσεγγίζει τους χώρους κατοικίας ή και εργασίας του θύματος, κατοικίες στενών συγγενών του, τα εκπαιδευτήρια των παιδιών και ξενώνες

υπό τις συγκεκριμένες συνθήκες κρίνεται απαραίτητο για την προστασία της σωματικής και ψυχικής υγείας του θύματος, να επιβληθούν στον κατηγορούμενο από το αρμόδιο ποινικό δικαστήριο στο οποίο παραπέμπεται να δικασθεί ή από τον αρμόδιο ανακριτή ή από το δικαστικό συμβούλιο ή από τον εισαγγελέα που έχει επιληφθεί της υπόθεσης με αιτιολογημένη διάταξή του, κατά της οποίας επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον του συμβουλίου πλημμελειοδικών, και για όσο χρονικό διάστημα απαιτείται, περιοριστικοί όροι, όπως ιδίως η απομάκρυνσή του από την οικογενειακή κατοικία, η μετοίκησή του, η απαγόρευση να προσεγγίζει τους χώρους κατοικίας ή και εργασίας του θύματος, κατοικίες στενών συγγενών του, τα εκπαιδευτήρια των παιδιών και ξενώνες φιλοξενίας, η συμμετοχή του σε θεραπευτικά ή συμβουλευτικά προγράμματα ή προγράμματα απεξάρτησης. Για την επιβολή περιοριστικών όρων λαμβάνονται υπόψη ιδίως η βαρύτητα και η συχνότητα της πράξης, η επικινδυνότητα του δράστη και η υποτροπή. Απόσπασμα των ανωτέρω αποφάσεων, βουλευμάτων και διατάξεων, που επιβάλλουν περιοριστικούς όρους διαβιβάζεται αυθημερόν στον αρμόδιο για την εκτέλεσή τους Εισαγγελέα και κοινοποιείται αμελλητί στις διωκτικές αρχές. Όποιος παραβιάζει τον περιοριστικό όρο που του έχει επιβληθεί τιμωρείται με φυλάκιση. 2. Ο περιοριστικός όρος που έχει επιβληθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατόν να ανακληθεί, αντικατασταθεί ή τροποποιηθεί από το αρμόδιο δικαστικό όργανο που τον επέβαλε, με αίτηση αυτού στον οποίο επιβλήθηκε ή του θύματος, στην οποία αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους επιβάλλεται η ανάκληση, αντικατάσταση ή τροποποίησή του ή και αυτεπαγγέλτως αν εκλείψουν οι λόγοι επιβολής ή προκύψει λόγος αντικατάστασης του όρου. Το δικαστικό όργανο αποφαίνεται αφού ακούσει το θύμα και αυτόν στον οποίο επιβλήθηκε ο περιοριστικός όρος. 3. Το δικαστικό όργανο που είναι αρμόδιο κατά την παρ. 1 για την επιβολή, ανάκληση, αντικατάσταση ή τροποποίηση των περιοριστικών όρων, μπορεί να ζητήσει, συμβουλευτικά, τη γνώμη ψυχιάτρων, ψυχολόγων, κοινωνικών λειτουργών και άλλων επιστημόνων με ειδικές γνώσεις σε θέματα ενδοοικογενειακής βίας, εφόσον τα	φιλοξενίας. Όποιος παραβιάζει τον περιοριστικό όρο που του έχει επιβληθεί τιμωρείται με φυλάκιση.». «2. Ο περιοριστικός όρος που έχει επιβληθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της προηγούμενης παραγράφου είναι δυνατόν να ανακληθεί, αντικατασταθεί ή τροποποιηθεί από το αρμόδιο δικαστικό όργανο που τον επέβαλε, με αίτηση αυτού στον οποίο επιβλήθηκε ή του θύματος, στην οποία αναφέρονται οι λόγοι για τους οποίους επιβάλλεται η ανάκληση, αντικατάσταση ή τροποποίησή του ή και αυτεπαγγέλτως αν εκλείψουν οι λόγοι επιβολής ή προκύψει λόγος αντικατάστασης του όρου. Το δικαστικό όργανο αποφαίνεται αφού ακούσει το θύμα και αυτόν στον οποίο επιβλήθηκε ο περιοριστικός όρος.» 3. Το δικαστικό όργανο που είναι αρμόδιο κατά την παράγραφο 1 για την επιβολή, ανάκληση, αντικατάσταση ή τροποποίηση των περιοριστικών όρων, μπορεί να ζητήσει, συμβουλευτικά, τη γνώμη ψυχιάτρων, ψυχολόγων, κοινωνικών λειτουργών και άλλων επιστημόνων με ειδικές γνώσεις σε θέματα ενδοοικογενειακής βίας, εφόσον τα πρόσωπα αυτά εργάζονται σε δημόσιο φορέα υγείας.».

πρόσωπα αυτά εργάζονται σε δημόσιο φορέα ή σε ιδιωτικό φορέα που εποπτεύεται από τα Υπουργεία Εσωτερικών, Υγείας ή Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας.».	
Άρθρο 127 **Υποχρέωση τήρησης εχεμύθειας - Τροποποίηση άρθρου 20 ν. 3500/2006** Στην παρ. 1 του άρθρου 20 του ν. 3500/2006 (Α' 232) η αναφορά στο άρθρο «243» αντικαθίσταται από το άρθρο «245» και το άρθρο 20 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 20 Υποχρέωση τήρησης εχεμύθειας 1. Σε περίπτωση διαπράξεως εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας, οι αρμόδιες αστυνομικές αρχές που διενεργούν προανάκριση, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 245 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, απαγορεύεται να ανακοινώνουν με οποιονδήποτε τρόπο το ονοματεπώνυμο του θύματος και του κατηγορουμένου, τη διεύθυνση κατοικίας τους, καθώς και οποιαδήποτε άλλα στοιχεία είναι δυνατόν να αποκαλύψουν την ταυτότητά τους. 2. Οι παραβάτες της διατάξεως αυτής τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών.».	«Άρθρο 20 Υποχρέωση τήρησης εχεμύθειας 1. Σε περίπτωση διαπράξεως εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας, οι αρμόδιες αστυνομικές αρχές που διενεργούν προανάκριση, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 243 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, απαγορεύεται να ανακοινώνουν με οποιονδήποτε τρόπο το ονοματεπώνυμο του θύματος και του κατηγορουμένου, τη διεύθυνση κατοικίας τους, καθώς και οποιαδήποτε άλλα στοιχεία είναι δυνατόν να αποκαλύψουν την ταυτότητά τους. 2. Οι παραβάτες της διατάξεως αυτής τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών.».
Άρθρο 128 **Διεύρυνση των φορέων του δημοσίου τομέα που παρέχουν συνδρομή και άμεση ενημέρωση του θύματος και των φορέων από τις αρμόδιες αστυνομικές αρχές - Τροποποίηση άρθρου 21 ν. 3500/2006** Στο άρθρο 21 του ν. 3500/2006 (Α' 232) επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στην παρ. 1 διευρύνεται ο κύκλος των παρεχόντων την αναγκαία συνδρομή φορέων με τη συμπερίληψη των φορέων που εποπτεύονται από τα Υπουργεία Εσωτερικών και Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, β) στην παρ. 2 βα) διαγράφονται οι λέξεις «, εφόσον το ζητήσει το θύμα,» και ββ) μετά από τη λέξη «ενημερώσουν» προστίθεται η λέξη «αμελλητί» και το άρθρο 21 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 21 Κοινωνική συμπαράσταση	«Άρθρο 21 Κοινωνική συμπαράσταση 1. Τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας δικαιούνται ηθικής συμπαράστασης και της αναγκαίας υλικής συνδρομής από νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, που λειτουργούν ειδικά για τους σκοπούς αυτούς υπό την εποπτεία του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, και από κοινωνικές υπηρεσίες των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης. 2. Οι αστυνομικές αρχές που επιλαμβάνονται, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας υποχρεούνται, εφόσον το ζητήσει το θύμα, να ενημερώσουν αυτό και τους παραπάνω φορείς, ώστε να παρασχεθεί αμέσως η απαραίτητη, κατά περίπτωση, αρωγή.».

1. Τα θύματα ενδοοικογενειακής βίας δικαιούνται ηθικής συμπαράστασης και της αναγκαίας υλικής συνδρομής από τα νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου που λειτουργούν ειδικά για τους σκοπούς αυτούς υπό την εποπτεία των Υπουργείων Εσωτερικών, Υγείας ή Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας, και από κοινωνικές υπηρεσίες των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης. 2. Οι αστυνομικές αρχές που επιλαμβάνονται, στο πλαίσιο των αρμοδιοτήτων τους, υποθέσεων ενδοοικογενειακής βίας υποχρεούνται να ενημερώσουν αμελλητί αυτό και τους παραπάνω φορείς, ώστε να παρασχεθεί αμέσως η απαραίτητη, κατά περίπτωση, αρωγή.».	
Άρθρο 129 **Υποχρεώσεις των επαγγελματιών - Αντικατάσταση άρθρου 23 ν. 3500/2006** Στο άρθρο 23 του ν. 3500/2006 (Α' 232) επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στον τίτλο οι λέξεις «των εκπαιδευτικών» αντικαθίστανται από τις λέξεις «των επαγγελματιών», β) οι παρ. 1 και 2 αντικαθίστανται, γ) προστίθεται παρ. 2Α και το άρθρο 23 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 23 Υποχρεώσεις των επαγγελματιών 1. Παιδαγωγός, εκπαιδευτικός, μέλος του ειδικού εκπαιδευτικού προσωπικού ή του ειδικού βοηθητικού προσωπικού της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης, κοινωνικός λειτουργός, ψυχολόγος, επιμελητής, προπονητής ή γιατρός που παρέχει τις υπηρεσίες του σε ανήλικο, ο οποίος κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του πληροφορείται ή διαπιστώνει με οποιονδήποτε τρόπο, ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ανηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, υποχρεούται να το αναφέρει αμελλητί στις αρμόδιες διωκτικές αρχές. Την ίδια υποχρέωση έχει ιατρός που με βάση σοβαρά αντικειμενικά ευρήματα της ιατρικής εξέτασης διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος ενηλίκου έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας. 2. Τα πρόσωπα της παρ. 1, που προβαίνουν σε αναφορά εγκλήματος ενδοοικογενειακής βίας δεν εγκαλούνται, δεν ενάγονται, δεν διώκονται πειθαρχικά, δεν απολύονται, ούτε υφίστανται άλλου είδους κυρώσεις ή δυσμενή μεταχείριση, για το περιστατικό που ανέφεραν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, παρά μόνο εάν	Άρθρο 23 Υποχρεώσεις των εκπαιδευτικών «1. Εκπαιδευτικός ή μέλος του Ειδικού Εκπαιδευτικού Προσωπικού (Ε.Ε.Π.) ή του Ειδικού Βοηθητικού Προσωπικού (Ε.Β.Π.) της πρωτοβάθμιας ή δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης ο οποίος, κατά την εκτέλεση των καθηκόντων του, με οποιονδήποτε τρόπο πληροφορείται ή διαπιστώνει ότι έχει διαπραχθεί σε βάρος μαθητή έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας, ενημερώνει, χωρίς καθυστέρηση, τον διευθυντή της σχολικής μονάδας.». Ο διευθυντής της σχολικής μονάδας ανακοινώνει, αμέσως, την αξιόποινη πράξη στον αρμόδιο εισαγγελέα, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 1 του άρθρου 37 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ή στην πλησιέστερη αστυνομική αρχή. Την ίδια υποχρέωση έχουν οι εκπαιδευτικοί και οι διευθυντές των ιδιωτικών σχολείων, καθώς και οι υπεύθυνοι των πάσης φύσεως Μονάδων Προσχολικής Αγωγής. 2. Κατά την προδικασία και τη Διαδικασία στο ακροατήριο, ο διευθυντής της σχολικής μονάδας, ο οποίος ανακοίνωσε την αξιόποινη πράξη στις παραπάνω αρμόδιες αρχές, και ο εκπαιδευτικός, ο οποίος την πληροφορήθηκε ή τη διαπίστωσε, καλούνται να εξετασθούν ως μάρτυρες, μόνο αν η πληροφορία δεν αποδεικνύεται με οποιοδήποτε άλλο αποδεικτικό μέσο.

προέβησαν εν γνώσει τους σε αναληθή αναφορά. 2Α. Τα πρόσωπα της παρ. 1 καλούνται να εξετασθούν ως μάρτυρες κατά τη διαδικασία στο ακροατήριο, μόνο αν το έγκλημα ενδοοικογενειακής βίας δεν αποδεικνύεται με οποιοδήποτε άλλο αποδεικτικό μέσο. 3. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και για τα μέλη του προσωπικού και τους Προϊσταμένους των Κέντρων Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης (Κ.Ε.Σ.Υ.) του άρθρου 6 και της παρ. 3 του άρθρου 18 του ν. 4547/2018 (Α` 102).».	«3. Οι διατάξεις του παρόντος εφαρμόζονται αναλόγως και για τα μέλη του προσωπικού και τους Προϊσταμένους των Κέντρων Εκπαιδευτικής και Συμβουλευτικής Υποστήριξης (Κ.Ε.Σ.Υ.) του άρθρου 6 και της παρ. 3 του άρθρου 18 του ν. 4547/2018 (Α` 102).».
Άρθρο 131 **Προσλήψεις συγγενών θυμάτων ενδοοικογενειακής βίας - Τροποποίηση υποπερ. ββ) περ. γ' παρ. 1 άρθρου 18 ν. 3870/2010** Στην υποπερ. ββ) της περ. γ' της παρ. 1 του άρθρου 18 του ν. 3870/2010 (Α' 138), περί ειδικών ρυθμίσεων για την κάλυψη αναγκών των δήμων σε προσωπικό για τον καθαρισμό των σχολικών μονάδων, των Δημόσιων Ινστιτούτων Επαγγελματικής Κατάρτισης (Δ.Ι.Ε.Κ.) και των Σχολείων Δεύτερης Ευκαιρίας (Σ.Δ.Ε.) επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο τρίτο εδάφιο επικαιροποιείται η παραπεμπόμενη νομοθεσία, β) στο έβδομο εδάφιο, προστίθενται οι λέξεις «και τα κριτήρια», γ) προστίθενται εδάφια, ένατο έως δέκατο έκτο, και η υποπερ. ββ) διαμορφώνεται ως εξής: «ββ) Από την έναρξη του διδακτικού έτους 2020-2021, αν οι ανάγκες των δήμων για τον καθαρισμό: α) των σχολικών μονάδων και β) των Δημόσιων Ινστιτούτων Επαγγελματικής Κατάρτισης (Δ.Ι.Ε.Κ.) και των Σχολείων Δεύτερης Ευκαιρίας (Σ.Δ.Ε.) δεν καλύπτονται από το τακτικό προσωπικό τους, μπορούν να καλύπτονται με συμβάσεις Ιδιωτικού Δικαίου Ορισμένου Χρόνου διάρκειας ίσης με το διδακτικό έτος, οι οποίες καταρτίζονται από τους οικείους δήμους, σύμφωνα με την παρ. 10 του άρθρου 51 του ν. 4622/2019, που εκδίδεται κατόπιν αιτήματος του Υπουργού Εσωτερικών για το προσωπικό της περ. α) και του Υπουργού Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού για το προσωπικό της περ. β). Η δαπάνη καλύπτεται για κάθε διδακτικό έτος για το προσωπικό της περ. α) από ειδική πίστωση που εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εσωτερικών και κατανέμεται κατ' αναλογία στους οικείους δήμους με απόφαση του αρμοδίου οργάνου του Υπουργείου Εσωτερικών και για	**Υποπερ. ββ) περ. γ' παρ. 1 άρθρου 18 ν. 3870/2010** «1.α.i. Το προσωπικό, που έχει καταταγεί σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 1 του Ν. 3320/2005 (ΦΕΚ 48 Α΄) σε οργανικές θέσεις καθαριστριών και καθαριστών με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου και απασχολείται στον καθαρισμό σχολικών μονάδων της Πρωτοβάθμιας και Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης, μεταφέρεται από 1.1.2011, με την ίδια σχέση εργασίας, σε προσωποπαγείς θέσεις στους αντίστοιχους δήμους, όπως αυτοί συνιστώνται με το άρθρο 1, που ανήκουν οι μονάδες αυτές, για την άσκηση της αρμοδιότητας καθαρισμού των οικείων σχολικών μονάδων της χωρικής τους αρμοδιότητας, σύμφωνα και με τη ρύθμιση του άρθρου 75 παρ. 1 περ. ε1 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων.Το ανωτέρω προσωπικό, κατά το χρονικό διάστημα που δεν λειτουργούν οι σχολικές μονάδες, απασχολείται για τον καθαρισμό υπηρεσιών του οικείου Δήμου, καθώς και Ν.Π.Δ.Δ. αυτού. ii. Για τη μεταφορά εκδίδεται μέχρι 31.12.2010 σχετική απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, η οποία δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. iii. Το ανωτέρω προσωπικό εξακολουθεί να διέπεται από το ασφαλιστικό και συνταξιοδοτικό καθεστώς, στο οποίο υπαγόταν πριν από τη μεταφορά του στους δήμους, τυχόν δε επιπλέον αποδοχές με τα πάσης φύσεως επιδόματα διατηρούνται ως προσωπική διαφορά. β.Για την κάλυψη του κόστους μισθοδοσίας του εν λόγω προσωπικού, το ποσοστό των

το προσωπικό της περ. β) από τις πιστώσεις της Γενικής Γραμματείας Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, Κατάρτισης και Διά Βίου Μάθησης του Υπουργείου Παιδείας, Θρησκευμάτων και Αθλητισμού, οι οποίες μεταφέρονται μέσω του προϋπολογισμού του Υπουργείου Εσωτερικών στους δικαιούχους δήμους. Οι ως άνω συμβάσεις δεν συμπεριλαμβάνονται στον μέγιστο επιτρεπόμενο αριθμό προσλήψεων προσωπικού της παρ. 10 του άρθρου 51 του ν. 4622/2019 (Α' 133) και δεν υπάγονται στις διατάξεις του ν. 4765/2021 (Α' 6), αποκλείεται δε, η μετατροπή τους σε συμβάσεις αορίστου χρόνου. Το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 5 του π.δ. 164/2004 (Α' 134), περιορίζεται στους δύο (2) μήνες. Οι ανωτέρω συμβάσεις δεν υπόκεινται στους περιορισμούς του άρθρου 6 του π.δ. 164/2004. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών ρυθμίζονται η διαδικασία και τα κριτήρια πρόσληψης, οι όροι της σύμβασης εργασίας και οι προϋποθέσεις χορήγησής τους, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο ζήτημα για την εφαρμογή της παρούσας. Το προσωπικό καθαριότητας στα Δ.Ι.Ε.Κ. και τα Σ.Δ.Ε. προσλαμβάνεται με βάση τους τελικούς πίνακες κατάταξης επιτυχόντων-προσληπτέων, οι οποίοι θα προκύψουν από τις αντίστοιχες ανακοινώσεις των οικείων δήμων, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις της ανωτέρω απόφασης του Υπουργού Εσωτερικών. Σε περίπτωση θανάτου λόγω ενδοοικογενειακής βίας και εφόσον έχει ασκηθεί ποινική δίωξη, είναι δυνατή η πρόσληψη προσωπικού καθαριότητας στις σχολικές μονάδες των δήμων με σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου ενός συγγενούς αποβιώσαντος εκ της ως άνω αιτίας πρώτου βαθμού συγγένειας εξ αίματος με αυτόν. Αν υπάρχουν περισσότεροι συγγενείς πρώτου βαθμού, η δυνατότητα πρόσληψης αφορά μόνο έναν από αυτούς. Για την πρόσληψη υποβάλλεται αίτηση από τον υποψήφιο προς τον οικείο δήμο, εντός της προθεσμίας που προβλέπει η ανακοίνωση που εκδίδεται για την εκκίνηση της διαδικασίας πρόσληψης. Η αίτηση συνοδεύεται από τα απαιτούμενα εκ του νόμου δικαιολογητικά για την απόδειξη των γενικών προσόντων πρόσληψης και για την πιστοποίηση του θανάτου εξαιτίας ενδοοικογενειακής βίας,	Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων (Κ.Α.Π.) των Δήμων της παραγράφου 1, περίπτωση α΄ του άρθρου 259 του Ν. 3852/2010 (ΦΕΚ 87 Α΄) που εγγράφεται στον τακτικό προϋπολογισμό αυξάνεται από 1.1.2011 σε 21,3 %. Ειδικά για το έτος 2011, η αναλογούσα αύξηση των Κ.Α.Π. των Δήμων διενεργείται με μεταφορά των αντίστοιχων πιστώσεων από τον προϋπολογισμό του Υπουργείου Παιδείας, Δια Βίου Μάθησης και Θρησκευμάτων. γ.αα. Για τα διδακτικά έτη 2018-2019 και 2019-2020, οι συμβάσεις μίσθωσης έργου της παρ. 5 του άρθρου 113 του ν. 1892/1990 (Α΄ 101) καταρτίζονται ενιαία, με διάρκεια δύο (2) διδακτικών ετών. ββ) Από την έναρξη του διδακτικού έτους 2020-2021, αν οι ανάγκες των δήμων για τον καθαρισμό: α) των σχολικών μονάδων και β) των Δημόσιων Ινστιτούτων Επαγγελματικής Κατάρτισης (Δ.Ι.Ε.Κ.) και των Σχολείων Δεύτερης Ευκαιρίας (Σ.Δ.Ε.) δεν καλύπτονται από το τακτικό προσωπικό τους, μπορούν να καλύπτονται με συμβάσεις Ιδιωτικού Δικαίου Ορισμένου Χρόνου διάρκειας ίσης με το διδακτικό έτος, οι οποίες καταρτίζονται από τους οικείους δήμους, ύστερα από έγκριση της Επιτροπής της υπ' αρ. 33/2006 Πράξης Υπουργικού Συμβουλίου (Α' 280), που εκδίδεται κατόπιν αιτήματος του Υπουργού Εσωτερικών για το προσωπικό της περ. α' και του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων για το προσωπικό της περ. β). Η δαπάνη καλύπτεται για κάθε διδακτικό έτος για το προσωπικό της περ. α) από ειδική πίστωση που εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εσωτερικών και κατανέμεται κατ' αναλογία στους οικείους δήμους με απόφαση του αρμοδίου οργάνου του Υπουργείου Εσωτερικών και για το προσωπικό της περ. β) από τις πιστώσεις της Γενικής Γραμματείας Επαγγελματικής Εκπαίδευσης, Κατάρτισης, Διά Βίου Μάθησης και Νεολαίας του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, οι οποίες μεταφέρονται μέσω του προϋπολογισμού του Υπουργείου Εσωτερικών στους δικαιούχους Δήμους. Οι ως άνω συμβάσεις δεν συμπεριλαμβάνονται στον μέγιστο επιτρεπόμενο αριθμό των συμβάσεων

περιλαμβανομένου του πιστοποιητικού άσκησης ποινικής δίωξης. Κάθε άλλο ζήτημα σχετικά με τα υποβαλλόμενα δικαιολογητικά καθορίζεται με την απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών του εβδόμου εδαφίου. Αν υπάρχουν περισσότεροι συγγενείς πρώτου βαθμού, η αίτηση συνοδεύεται και από υπεύθυνες δηλώσεις των λοιπών συγγενών πρώτου βαθμού περί παραίτησης από τη δυνατότητα πρόσληψης. Ο δικαιούχος προσλαμβάνεται ως υπεράριθμος για κάθε διδακτικό έτος στον δήμο του οποίου είναι κάτοικος, μη εφαρμοζομένων των κριτηρίων και της διαδικασίας μοριοδότησης της απόφασης του εβδόμου εδαφίου. Η δαπάνη μισθοδοσίας του εν λόγω προσωπικού βαρύνει τον προϋπολογισμό του οικείου δήμου.».	εργασίας ορισμένου χρόνου του άρθρου 89 του ν. 4604/2019 (Α' 50) και δεν υπάγονται στις διατάξεις του ν. 4765/2021 (Α' 6), αποκλείεται δε, η μετατροπή τους σε συμβάσεις αορίστου χρόνου. Το χρονικό διάστημα που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 5 του π.δ. 164/2004 (Α' 134), περιορίζεται στους δύο (2) μήνες. Οι ανωτέρω συμβάσεις δεν υπόκεινται στους περιορισμούς του άρθρου 6 του π.δ. 164/2004. Η παρ. 1 του άρθρου δεύτερου του ν. 4528/2018 (Α' 50) εφαρμόζεται και για τις συμβάσεις της παρούσας. Με απόφαση του Υπουργού Εσωτερικών ρυθμίζονται η διαδικασία πρόσληψης, οι όροι της σύμβασης εργασίας και οι προϋποθέσεις χορήγησής τους, καθώς και κάθε άλλο ειδικότερο ζήτημα για την εφαρμογή της παρούσας. Το προσωπικό καθαριότητας στα Δ.Ι.Ε.Κ. και τα Σ.Δ.Ε. προσλαμβάνεται με βάση τους τελικούς πίνακες κατάταξης επιτυχόντων προσληπτέων, οι οποίοι θα προκύψουν από τις αντίστοιχες ανακοινώσεις των οικείων δήμων, σύμφωνα με τους όρους και τις προϋποθέσεις της ανωτέρω απόφασης του Υπουργού Εσωτερικών.».
Άρθρο 132 **Αύξηση του διοικητικού προστίμου που επιβάλλεται σε νομικά πρόσωπα ή οντότητες όταν το κέρδος από παράβαση σχετιζόμενη με τη νομιμοποίηση εσόδων δεν μπορεί να προσδιοριστεί και απάλειψη της προϋπόθεσης προηγούμενης αμετάκλητης καταδίκης φυσικού προσώπου για την επιβολή του προστίμου - Τροποποίηση παρ. 1 και 2 άρθρου 45 ν. 4557/2018** 1. Στην παρ. 1 του άρθρου 45 του ν. 4557/2018 (Α' 139) επέρχονται οι εξής αλλαγές: α) στο δεύτερο εδάφιο της περ. α), οι λέξεις «ένα εκατομμύριο (1.000.000)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «τέσσερα εκατομμύρια (4.000.000)», β) το τέταρτο εδάφιο καταργείται και η παρ. 1 διαμορφώνεται ως εξής: «1. Αν αξιόποινη πράξη νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες ή κάποιο από τα βασικά αδικήματα τελείται προς όφελος ή για λογαριασμό νομικού προσώπου ή οντότητας από φυσικό πρόσωπο που ενεργεί είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου ή της	**παρ. 1 και 2 άρθρου 45 ν. 4557/2018** 1. Αν αξιόποινη πράξη νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες ή κάποιο από τα βασικά αδικήματα τελείται προς όφελος ή για λογαριασμό νομικού προσώπου ή οντότητας από φυσικό πρόσωπο που ενεργεί είτε ατομικά είτε ως μέλος οργάνου του νομικού προσώπου ή της οντότητας και κατέχει διευθυντική θέση εντός αυτών ή έχει εξουσία εκπροσώπησής τους ή εξουσιοδότηση για τη λήψη αποφάσεων για λογαριασμό τους ή για την άσκηση ελέγχου εντός αυτών, επιβάλλονται αιτιολογημένα στο νομικό πρόσωπο ή την οντότητα, σωρευτικά ή διαζευκτικά, οι εξής κυρώσεις: α) Διοικητικό πρόστιμο από πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ έως δέκα εκατομμύρια (10.000.000) ευρώ. Το ακριβές ποσό του προστίμου ορίζεται κατ` ελάχιστον στο διπλάσιο του ποσού του κέρδους που προήλθε από την παράβαση, εφόσον το κέρδος μπορεί να προσδιοριστεί, είτε εφόσον

οντότητας και κατέχει διευθυντική θέση εντός αυτών ή έχει εξουσία εκπροσώπησής τους ή εξουσιοδότηση για τη λήψη αποφάσεων για λογαριασμό τους ή για την άσκηση ελέγχου εντός αυτών, επιβάλλονται αιτιολογημένα στο νομικό πρόσωπο ή την οντότητα, σωρευτικά ή διαζευκτικά, οι εξής κυρώσεις: α) Διοικητικό πρόστιμο από πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ έως δέκα εκατομμύρια (10.000.000) ευρώ. Το ακριβές ποσό του προστίμου ορίζεται κατ` ελάχιστον στο διπλάσιο του ποσού του κέρδους που προήλθε από την παράβαση, εφόσον το κέρδος μπορεί να προσδιοριστεί, είτε εφόσον δεν μπορεί να προσδιοριστεί σε τέσσερα εκατομμύρια (4.000.000) ευρώ. β) Οριστική ή προσωρινή, για χρονικό διάστημα από έναν (1) μήνα έως δύο (2) έτη, ανάκληση ή αναστολή της άδειας λειτουργίας ή απαγόρευση άσκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας, ή λύση του νομικού προσώπου ή της οντότητας και θέση αυτού ή αυτής υπό εκκαθάριση. γ) Απαγόρευση άσκησης ορισμένων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ή εγκατάστασης υποκαταστημάτων ή αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου, για το ίδιο χρονικό διάστημα. δ) Οριστικός ή προσωρινός για το ίδιο χρονικό διάστημα αποκλεισμός από δημόσιες παροχές, ενισχύσεις, αναθέσεις έργων και υπηρεσιών, προμήθειες, επιδοτήσεις, διαφημίσεις και διαγωνισμούς του ελληνικού Δημοσίου ή των νομικών προσώπων δημόσιου δίκαιου συμπεριλαμβανομένων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) και των νομικών τους προσώπων, με την επιφύλαξη των άρθρων 73 και 74 του ν. 4412/2016 (Α` 147) και 39 και 42 του ν. 4413/2016 (Α’ 148). Το διοικητικό πρόστιμο της περ. α` επιβάλλεται πάντοτε ανεξαρτήτως της επιβολής άλλων κυρώσεων. Οι ίδιες κυρώσεις επιβάλλονται και όταν φυσικό πρόσωπο που έχει κάποια από τις αναφερόμενες στο πρώτο εδάφιο ιδιότητες είναι ηθικός αυτουργός ή συνεργός στις ίδιες πράξεις.». 2. Στο δεύτερο εδάφιο της περ. α) της παρ. 2 του άρθρου 45 του ν. 4557/2018, οι λέξεις «ένα εκατομμύριο (1.000.000)» αντικαθίστανται από τις λέξεις «δυόμιση εκατομμύρια (2.500.000)» και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής: «2. Όταν η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου από φυσικό πρόσωπο που αναφέρεται στην παρ.	δεν μπορεί να προσδιοριστεί σε ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ. β) Οριστική ή προσωρινή, για χρονικό διάστημα από έναν (1) μήνα έως δύο (2) έτη, ανάκληση ή αναστολή της άδειας λειτουργίας ή απαγόρευση άσκησης της επιχειρηματικής δραστηριότητας, ή λύση του νομικού προσώπου ή της οντότητας και θέση αυτού ή αυτής υπό εκκαθάριση. γ) Απαγόρευση άσκησης ορισμένων επιχειρηματικών δραστηριοτήτων ή εγκατάστασης υποκαταστημάτων ή αύξησης του μετοχικού κεφαλαίου, για το ίδιο χρονικό διάστημα. δ) Οριστικός ή προσωρινός για το ίδιο χρονικό διάστημα αποκλεισμός από δημόσιες παροχές, ενισχύσεις, αναθέσεις έργων και υπηρεσιών, προμήθειες, επιδοτήσεις, διαφημίσεις και διαγωνισμούς του ελληνικού Δημοσίου ή των νομικών προσώπων δημόσιου δίκαιου συμπεριλαμβανομένων των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) και των νομικών τους προσώπων, με την επιφύλαξη των άρθρων 73 και 74 του ν. 4412/2016 (Α` 147) και 39 και 42 του ν. 4413/2016 (Α` 148). Το διοικητικό πρόστιμο της περ. α` επιβάλλεται πάντοτε ανεξαρτήτως της επιβολής άλλων κυρώσεων. Οι ίδιες κυρώσεις επιβάλλονται και όταν φυσικό πρόσωπο που έχει κάποια από τις αναφερόμενες στο πρώτο εδάφιο ιδιότητες είναι ηθικός αυτουργός ή συνεργός στις ίδιες πράξεις. Για την επιβολή των διοικητικών κυρώσεων απαιτείται αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση σε βάρος του φυσικού προσώπου. 2. Όταν η έλλειψη εποπτείας ή ελέγχου από φυσικό πρόσωπο που αναφέρεται στην παρ. 1 κατέστησε δυνατή την τέλεση από ιεραρχικά κατώτερο στέλεχος ή από εντολοδόχο του νομικού προσώπου ή της οντότητας της πράξης νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες ή του βασικού αδικήματος προς όφελος ή για λογαριασμό του νομικού προσώπου ή της οντότητας, επιβάλλονται αιτιολογημένα στο νομικό πρόσωπο ή την οντότητα, σωρευτικά ή διαζευκτικά, οι εξής κυρώσεις:

1 κατέστησε δυνατή την τέλεση από ιεραρχικά κατώτερο στέλεχος ή από εντολοδόχο του νομικού προσώπου ή της οντότητας της πράξης νομιμοποίησης εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες ή του βασικού αδικήματος προς όφελος ή για λογαριασμό του νομικού προσώπου ή της οντότητας, επιβάλλονται αιτιολογημένα στο νομικό πρόσωπο ή την οντότητα, σωρευτικά ή διαζευκτικά, οι εξής κυρώσεις: α) Διοικητικό πρόστιμο από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ έως πέντε εκατομμύρια (5.000.000) ευρώ. Το ακριβές ποσό του προστίμου ορίζεται κατ` ελάχιστον στο διπλάσιο του ποσού του κέρδους που προήλθε από την παράβαση, εφόσον το κέρδος μπορεί να προσδιοριστεί, είτε εφόσον δεν μπορεί να προσδιοριστεί σε δυόμιση εκατομμύρια (2.500.000) ευρώ. β) Οι προβλεπόμενες στις περ. β`, γ` και δ` της παρ. 1 κυρώσεις, για χρονικό διάστημα έως ένα (1) έτος.».	α) Διοικητικό πρόστιμο από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ έως πέντε εκατομμύρια (5.000.000) ευρώ. Το ακριβές ποσό του προστίμου ορίζεται κατ` ελάχιστον στο διπλάσιο του ποσού του κέρδους που προήλθε από την παράβαση, εφόσον το κέρδος μπορεί να προσδιοριστεί, είτε εφόσον δεν μπορεί να προσδιοριστεί σε ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ. β) Οι προβλεπόμενες στις περ. β`, γ` και δ` της παρ. 1 κυρώσεις, για χρονικό διάστημα έως ένα (1) έτος.

30.	Κατάργηση διατάξεων	
	Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης που προβλέπουν κατάργηση	Καταργούμενες διατάξεις
	Άρθρο 135 **Καταργούμενες διατάξεις** Από την έναρξη ισχύος του παρόντος καταργούνται: α) τα άρθρα 100 περί αναστολής εκτέλεσης μέρους της ποινής, 105Α περί παροχής κοινωφελούς εργασίας, 128 περί αντικατάστασης του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων, 362 περί του αδικήματος της απλής δυσφήμησης, 367 και 463 του Ποινικού Κώδικα (ν. 4619/2019, Α΄ 95), β) τα άρθρα 50 περί αποχής μετά από εντελή ικανοποίηση και 405 περί αρμοδιότητας των τακτικών δικαστών του μικτού ορκωτού δικαστηρίου του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (ν. 4620/2019, Α΄ 96), και γ) το άρθρο 98 του ν. 4623/2019 (Α’ 134) περί της αναστολής της παροχής κοινωφελούς εργασίας.	**«Άρθρο 100** **Αναστολή εκτέλεσης μέρους της ποινής** 1. Αν κάποιος καταδικαστεί σε φυλάκιση που δεν υπερβαίνει τα τρία (3) έτη, το δικαστήριο, εφόσον κρίνει ότι η μετατροπή της ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας κατά το άρθρο 104Α ΠΚ δεν θα είναι επαρκής για να αποτρέψει τον καταδικασθέντα από την τέλεση άλλων αξιόποινων πράξεων και ότι για τον σκοπό αυτόν είναι απολύτως αναγκαία η έκτιση μέρους της στερητικής της ελευθερίας ποινής, μπορεί να διατάξει την πραγματική εκτέλεση του μέρους αυτού, η διάρκεια του οποίου δεν μπορεί να είναι κατώτερη των δέκα (10) ημερών ούτε ανώτερη των τριών (3) μηνών, και την αναστολή εκτέλεσης του υπολοίπου. Στην περίπτωση αυτή αποκλείεται η εφαρμογή του άρθρου 105Β ΠΚ. Ο χρόνος δοκιμασίας για το αναστελλόμενο μέρος της ποινής αρχίζει μετά την ολοκλήρωση της έκτισης του μέρους της ποινής που δεν ανεστάλη. 2. Οι παρ. 2 και 3 του προηγούμενου άρθρου έχουν και εδώ ανάλογη εφαρμογή. Σε περίπτωση μη τήρησης των όρων μετά την έκτιση μέρους της ποινής το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής, λαμβάνοντας υπόψη τη σοβαρότητα των παραβιάσεων, μπορεί:

	α) να τροποποιήσει τους επιβληθέντες ή να επιβάλει επιπρόσθετους όρους, β) να διατάξει την πραγματική έκτιση μέρους της ποινής φυλάκισης που επιβλήθηκε, το οποίο δεν μπορεί να υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες, γ) να διατάξει την έκτιση του υπολοίπου της ποινής που ανεστάλη. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά στη συνεδρίαση τουλάχιστον δέκα ημέρες πριν και μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο.». **«Άρθρο 105α** **Παροχή κοινωφελούς εργασίας** 1. Ο καταδικαζόμενος σε ποινή φυλάκισης που δεν υπερβαίνει συνολικά τα πέντε (5) έτη, μπορεί να δηλώσει προς το δικαστήριο ότι επιθυμεί να μετατραπεί το υπόλοιπο της ποινής του έως τον χρόνο της υπό όρο απόλυσης, κατά το επόμενο άρθρο, σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, αφού θα έχει εκτίσει πραγματικά το ένα δέκατο αυτής. Το Δικαστήριο, μετατρέπει την ποινή, εν όλω ή εν μέρει, εκτός αν με ειδική αιτιολογία κρίνει ότι η βαρύτητα της πράξης, οι συνθήκες τέλεσής της και τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά της προσωπικότητας του καταδικασθέντος, καθιστούν απολύτως αναγκαία την έκτιση της ποινής στο κατάστημα κράτησης για να αποτραπεί η τέλεση από αυτόν άλλων αντίστοιχης βαρύτητας εγκλημάτων. 2. Για τη μετατροπή της στερητικής της ελευθερίας ποινής σε παροχή κοινωφελούς εργασίας, κάθε μήνας φυλάκισης αντιστοιχεί σε σαράντα (40) ώρες κοινωφελούς εργασίας, η οποία πρέπει να εκτελεστεί εντός του οριζόμενου στην προηγούμενη παράγραφο χρόνου. 3. Η μετατροπή δεν προϋποθέτει αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση. 4. Η παρ. 3 του άρθρου 81 ισχύει και στην περίπτωση αυτή. Αν η εργασία παρέχεται από εκείνον που καταδικάστηκε ελλιπώς ή πλημμελώς με δική του υπαιτιότητα, ο εισαγγελέας εκτέλεσης της ποινής, αφού λάβει υπόψη τη συχνότητα και σοβαρότητα της παραβίασης των υποχρεώσεων από τον καταδικασθέντα, καθώς και τον βαθμό της υπαιτιότητάς του, μπορεί να προβεί σε έγγραφη προειδοποίηση εκείνου που καταδικάστηκε ή να εισαγάγει την υπόθεση στο δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής. Υπό τις προϋποθέσεις του προηγούμενου εδαφίου, και λαμβάνοντας υπόψη το τμήμα της ποινής που εκτίθηκε, το δικαστήριο εκτέλεσης της ποινής μπορεί να διατάξει την έκτιση της φυλάκισης που επιβλήθηκε αφού αφαιρέσει την εκτιθείσα ποινή και τον χρόνο παροχής κοινωφελούς εργασίας υπολογίζοντας αυτόν σύμφωνα με

	την παρ. 2. Ο καταδικασθείς κλητεύεται υποχρεωτικά στη συνεδρίαση τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν και μπορεί να παραστεί αυτοπροσώπως ή με συνήγορο.». **«Άρθρο 128** **Αντικατάσταση του περιορισμού σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων** 1. Ο περιορισμός σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων μπορεί να αντικατασταθεί εν όλω ή εν μέρει από την κατ' οίκον έκτιση της ποινής, με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 105 παρ. 2. 2. Το ίδιο ισχύει για την εν μέρει αντικατάσταση του περιορισμού από την παροχή κοινωφελούς εργασίας, με ανάλογη εφαρμογή του άρθρου 105 Α. Το δικαστήριο ορίζει το κατάλληλο για τον ανήλικο είδος κοινωφελούς εργασίας.». **«Άρθρο 362** **Δυσφήμηση** Όποιος με οποιονδήποτε τρόπο ενώπιον τρίτου ισχυρίζεται ή διαδίδει για κάποιον άλλον γεγονός που μπορεί να βλάψει την τιμή ή την υπόληψή του τιμωρείται με φυλάκιση έως ένα έτος ή χρηματική ποινή. Αν η πράξη τελέστηκε δημόσια με οποιονδήποτε τρόπο ή μέσω διαδικτύου, επιβάλλεται φυλάκιση έως τρία έτη ή χρηματική ποινή.». **«Άρθρο 367** 1. Δεν αποτελούν άδικη πράξη: α) οι δυσμενείς κρίσεις για επιστημονικές, καλλιτεχνικές ή επαγγελματικές εργασίες, β) οι δυσμενείς εκφράσεις που περιέχονται σε έγγραφο δημόσιας αρχής για αντικείμενα που ανάγονται στον κύκλο της υπηρεσίας της, γ) οι εκδηλώσεις που γίνονται για την εκτέλεση νόμιμων καθηκόντων, την άσκηση νόμιμης εξουσίας ή για τη διαφύλαξη (προστασία) δικαιώματος ή από άλλο δικαιολογημένο ενδιαφέρον και δ) σε ανάλογες περιπτώσεις. 2. Η προηγούμενη διάταξη δεν εφαρμόζεται: α) όταν οι παραπάνω κρίσεις και εκδηλώσεις περιέχουν τα συστατικά στοιχεία της πράξης του άρθρου 363 και β) αν από τον τρόπο που πραγματοποιήθηκε ή από τις περιστάσεις υπό τις οποίες τελέστηκε ή δυσφήμηση προκύπτει σκοπός εξύβρισης.». **«Άρθρο 463** 1. Όπου ειδικοί νόμοι παραπέμπουν σε άρθρα του καταργούμενου Ποινικού Κώδικα, οι παραπομπές αυτές από την έναρξη ισχύος του παρόντος Ποινικού Κώδικα θεωρείται ότι γίνονται στις αντίστοιχες διατάξεις αυτού. 2. Όπου σε ειδικούς νόμους απειλείται ποινή φυλάκισης, προστίθεται διαζευκτικά και η χρηματική ποινή, όπως αυτή προβλέπεται στο άρθρο 57 του παρόντος Κώδικα.

	3. Όπου σε ειδικούς νόμους απειλείται κάθειρξη έως δέκα (10) έτη, επιβάλλεται ποινή μειωμένη κατά το άρθρο 83, περ. δ'. Η πράξη διατηρεί τον κακουργηματικό χαρακτήρα της. Όπου σε ειδικούς νόμους απειλείται ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δεκαπέντε (15) ετών, επιβάλλεται ποινή κάθειρξης τουλάχιστον δέκα (10) ετών. 4. Όπου σε ειδικούς νόμους απειλείται μόνο ποινή ισόβιας κάθειρξης, προστίθεται διαζευκτικά και η πρόσκαιρη κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών. 5. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος Κώδικα καταργούνται όλες οι διατάξεις που περιέχονται σε ειδικούς νόμους με τις οποίες καθορίζονται παρεπόμενες ποινές ή άλλες συνέπειες που καταργούνται με αυτόν. 6. Από τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 3 του παρόντος εξαιρούνται τα αδικήματα και οι ποινές που προβλέπονται στον ν. 3028/2002. Για την προστασία των αρχαιοτήτων και εν γένει της πολιτιστικής κληρονομιάς (Α΄ 153). Για τα αδικήματα του ν. 3028/2002 εξακολουθούν να ισχύουν οι προβλεπόμενες σε αυτόν ποινές. 7. Από τις διατάξεις της παραγράφου 3 του παρόντος εξαιρούνται τα αδικήματα και οι ποινές που προβλέπονται στη περίπτωση (α) της παραγράφου 1 του άρθρου 30 του ν. 4251/2014 «Κώδικας Μετανάστευσης και Κοινωνικής Ένταξης κ.λπ. διατάξεις» (Α΄80).». **«Άρθρο 50** **Αποχή μετά από εντελή ικανοποίηση.** 1. Στα εγκλήματα που αναφέρονται στα άρθρα 381 παρ. 1 και 2 και 405 παρ. 2 ΠΚ καθώς και στα προβλεπόμενα στον ν. 2803/ 2000, αν, μετά την εξέτασή του και μέχρι την άσκηση της ποινικής δίωξης, χωρίς παράνομη βλάβη τρίτου, αυτός στον οποίο αποδίδεται η πράξη αποδώσει το πράγμα στον παθόντα ή τους κληρονόμους του και συνταχθεί σχετική δήλωση περί ανυπαρξίας άλλης αξίωσης από την πράξη ή ικανοποιήσει εντελώς τον παθόντα, καταβάλλοντας αποδεδειγμένα ή κατά δήλωση του τελευταίου ή των κληρονόμων του το κεφάλαιο και τους τόκους υπερημερίας, ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών απέχει οριστικά από την άσκηση ποινικής δίωξης με αιτιολογημένη πράξη του, η οποία υποβάλλεται προς έγκριση στον εισαγγελέα εφετών. 2. Στην απόπειρα των πράξεων της παρ. 1 αρκεί η δήλωση του παθόντος ή των κληρονόμων του ότι έχουν ικανοποιηθεί.». **«Άρθρο 405** **Αρμοδιότητα των τακτικών δικαστών.** 1. Οι τακτικοί δικαστές του μικτού ορκωτού δικαστηρίου αποφασίζουν χωρίς τη σύμπραξη

	των ενόρκων: α) για την ταυτότητα του κατηγορουμένου, β) για το θέμα της αρμοδιότητας του δικαστηρίου, που ανακύπτει προτού αρχίσει η αποδεικτική διαδικασία, γ) για τη νομιμοποίηση της παράστασης για την υποστήριξη της κατηγορίας, δ) για τις προϋποθέσεις της έγκυρης εισαγωγής στο ακροατήριο, καθώς και για τα διαδικαστικά ζητήματα που αφορούν τη διεξαγωγή της διαδικασίας στο ακροατήριο, ε) για τα παρεμπίπτοντα νομικά ζητήματα που εμφανίζονται και εξετάζονται στη διάρκεια της συζήτησης, στ) για την αναστολή της εκτέλεσης της απόφασης σύμφωνα με τα άρθρα 471 παρ. 2 και 497 παρ. 7 και 8, καθώς και για την αμφισβήτηση της ανασταλτικής δύναμης του ενδίκου μέσου κατά το άρθρο 472 και ζ) για τη σύμφωνα με το άρθρο 102 ΠΚ άρση της αναστολής που χορηγήθηκε.». **«Άρθρο 98** **Παροχή κοινωφελούς εργασίας** 1. Αναστέλλεται η ισχύς των διατάξεων του Ποινικού Κώδικα, ο οποίος κυρώθηκε με τον ν. 4619/11.6.2019 (Α΄ 95), κατά το μέρος που προβλέπουν την παροχή κοινωφελούς εργασίας είτε ως κύρια ποινή είτε ως μετατροπή στερητικής της ελευθερίας ποινής ή χρηματικής ποινής. 2. Πλημμελήματα, που προβλέπονται σε διατάξεις του Ποινικού Κώδικα, ο οποίος κυρώθηκε με τον ν. 4619/11.6.2019 (Α΄ 95), και απειλούνται με μοναδική ποινή την παροχή κοινωφελούς εργασίας, τιμωρούνται με χρηματική ποινή.».

Η. Έκθεση εφαρμογής της ρύθμισης

31.	Συναρμοδιότητα Υπουργείων / υπηρεσιών / φορέων		
	Σχετική διάταξη αξιολογούμενης ρύθμισης	Συναρμόδια Υπουργεία – Συναρμόδιες υπηρεσίες / φορείς	Αντικείμενο συναρμοδιότητας

32.	Έκδοση κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων			
Εξουσιοδοτική διάταξη	Είδος πράξης	Αρμόδιο ή επισπεύδον Υπουργείο ή υπηρεσία	Αντικείμενο	Χρονοδιάγραμμα *(ενδεικτική ή αποκλειστική προθεσμία)*

Αθήνα, 9 Φεβρουαρίου 2024

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

KONSTANTINOS CHATZIDAKIS
09.02.2024 21:48

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

GEORGIOS GERAPETRITIS
09.02.2024 21:24

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΡΑΠΕΤΡΙΤΗΣ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

NIKOLAS DENDIAS
09.02.2024 21:51

ΝΙΚΟΛΑΟΣ – ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

NIKI KERAMEOS
09.02.2024 22:39

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

KYRIAKOS PIERRAKAKIS
09.02.2024 21:27

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ

ΥΓΕΙΑΣ

SPYRIDON-ADONIS GEORGIADIS
09.02.2024 23:29

ΣΠΥΡΙΔΩΝ – ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ

ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

MICHAIL CHRYSOCHOIDIS
09.02.2024 22:04

ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ

ΥΠΟΔΟΜΩΝ ΚΑΙ ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ

CHRISTOS STAIKOURAS
09.02.2024 21:39

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

THEODOROS SKYLAKAKIS
09.02.2024 21:23

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ

KOSTANTINOS SKREKAS
09.02.2024 22:44

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ

ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ

DOMNA MICHAILIDOU
09.02.2024 21:23

ΔΟΜΝΑ – ΜΑΡΙΑ ΜΙΧΑΗΛΙΔΟΥ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

GEORGIOS FLORIDIS
09.02.2024 21:25

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΦΛΩΡΙΔΗΣ

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗΣ ΚΑΙ ΑΣΥΛΟΥ

DIMITRIOS KAIRIDIS
09.02.2024 21:49

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΑΙΡΙΔΗΣ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΣΥΝΟΧΗΣ ΚΑΙ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΣ

SOFIA ZACHARAKI
09.02.2024 21:45

ΣΟΦΙΑ ΖΑΧΑΡΑΚΗ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ELEFTHERIOS AVGENAKIS
09.02.2024 21:43

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΑΥΓΕΝΑΚΗΣ

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΝΗΣΙΩΤΙΚΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

CHRISTOS
STYLIANIDIS
09.02.2024 21:28

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ

ΚΛΙΜΑΤΙΚΗΣ ΚΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ

VASILEIOS KIKILIAS
09.02.2024 21:28

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΙΚΙΛΙΑΣ

ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

STAVROS
PAPASTAVROU
09.02.2024 21:06

ΣΤΑΥΡΟΣ Ν. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

ΟΙ ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΕΣ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

THEODOROS
LIVANIOS
09.02.2024 21:28

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΛΙΒΑΝΙΟΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ, ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

IOANNIS VROUTSIS
09.02.2024 21:24

ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΡΟΥΤΣΗΣ